

Giới thiệu Hắc Bạch Nhân Convert

Trong truyền thuyết, Minh phủ âm tôn có một đôi kỳ dị hai mắt, gặp thiện như bạch, gặp ác tức hắc, chẳng những kỳ dị lại mang theo không thể tưởng tượng nổi lực lượng, được phong là Minh giới phán quan, để phán quyết thế giới thiện ác đúng sai, công lý chính nghĩa đều ở trong!

Đây vốn là một đôi không thuộc về trong nhân thế hai mắt, thăng đến một vị nào đó thiếu niên lấy xuống kính râm..

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Thật lớn 1 khóa hồng ngọc

Người nói tâm ta trường thiện, không được chết từ tể trách ai?

Diêm Vương nói: Thiện hay không, tự nói vậy. Thế gian hết thấy thiện ác đều là quyết định ở mắt của ta mà thôi, ta nói thiện tức thiện, nói ác tức ác, công lý chính nghĩa, tự có ta đoạn.

...

Ầm ầm!

Một đạo ngân quang xẹt qua, từ bình hồ đến Bắc Thành đường sắt cao tốc cực nhanh chạy lấy, giống như một đầu Ngân Long đang phi nước đại.

Đường sắt cao tốc bên trong,

Số bảy thùng xe ghế sau vị, một thiếu nữ ngồi ở cạnh hành lang vị trí, hết sức chăm chú nghe đối diện một vị tóc bạc người phát biểu, khi thì nhíu mày, dùng ánh mắt khinh bỉ nghiêng quét bên người đang ngủ say thiếu niên.

Thiếu niên hình dạng phổ thông, trên người quần áo cũ kỹ, che kín một kiện thời năm 1970 quần áo khoác, mặt mang một đỉnh đại quân mũ nghiêng nghiêng che ở trên mặt, lộ ra một bộ nhựa cây khung kính râm, thỉnh thoảng ngáy khò khò, cả người xem ra đi dờ dờ ương ương, rất không đứng đắn.

"Đồ nhà quê đeo kính râm học người trang khốc, cắt. . ."

Thiếu nữ trong lòng khinh bỉ, tiếp tục nhìn về phía đối diện tóc bạc người.

Đó là một vị trên mặt nhìn lại chừng bốn mươi tuổi, cũng đã đầu đầy tơ bạc trung niên nhân, thân mang Đường trang, đồng dạng mang theo cái kính râm, bất quá khí chất thâm trầm viễn siêu thiếu nữ thiếu niên bên cạnh vô số lần.

Giờ phút này, tóc bạc người đang nắm lấy bên người một vị phụ nữ trung niên tay, sờ bóp lấy, ngoài miệng lấy một loại bỏ sung từ tính thanh âm chậm rãi nói ra: "Vị đại tỷ này, giống như ta mới vừa nói, người ngón giữa xương ngón tay hạ nửa tắc chỗ có nổi bật, bản này không có gì, nhưng nếu như tăng thêm người cảm tình chúc gả mệnh, còn có cái này mai đồ bảo thạch giới chỉ, liền thật to không ổn."

Được tóc bạc người nắm lấy tay phụ nữ trung niên quần áo kiểu dáng thiếp thân hào phóng, dùng tài liệu tinh xảo, tăng thêm mười ngón tay bên trên có sáu cái mang theo kim ngọc bảo thạch giới chỉ, không khó nhìn ra nó giá trị bản thân không ít.

Từ lên xe bắt đầu, vị này phụ nữ trung niên vẫn tại cùng tóc bạc người đáp lời, từ bắt đầu hững hờ, đến thời khắc này đã bị dao động đến cơ hồ đứng nói chi tất tin. Giờ phút này nghe tóc bạc người, phụ nữ trung niên dọa một cái nhảy, bắt hấn lại tay, kích động hỏi: "Đoạn tiên sinh, chúng ta cũng coi là mới quen đã thân, người có lời nói toàn, đại tỷ ta cái này trái tim không tốt, người cái này nửa chặn nửa che, đại tỷ ta chịu không được a."

"Ha ha. . ." Đoạn tiên sinh cười khẽ một tiếng, vỗ vỗ phụ nữ trung niên mu bàn tay, rộng tiếng nói, "Đại tỷ người yên tâm, cũng không có gì lớn, ta nói thẳng liền đúng. Cái này chúc gả, tăng thêm ăn vào xương ngón tay nổi bật, lại dựng vào hồng ngọc, rất tự nhiên liền sẽ cấu thành nhân thể tiểu phong thủy cục, trở thành một cái bẫy, tên là: Kê Quan Huyết!"

"Phốc phốc!"

Thiếu nữ cười tiếng vang lên, buồn cười biểu lộ để tóc bạc nam ánh mắt bất thiện, vội vàng phiết liếc trông mắt nhìn về phía ngoài cửa sổ.

"Đoạn tiên sinh, cái này Kê Quan Huyết đến cùng là thế nào cái gì? !" Không có phát giác được thiếu nữ dị dạng, phụ nữ trung niên tiếp tục hỏi.

Đoạn tiên sinh một bộ thần nhiên tự nhiên dáng vẻ: "Này cục mang cái huyết tự, cũng chính là chủ thể sẽ có một lần họa sát thân, bất quá người yên tâm, kê quan xuất huyết không thương tổn tính mệnh, nhiều nhất cũng liền gây tay gãy chân cái gì, không có gì đáng ngại, không có gì đáng ngại."

"Má ơi! Cái này còn không có gì đáng ngại!"

Phụ nữ trung niên nghe xong trực tiếp đứng lên, lập tức hấp dẫn toàn xe người chú ý, lại bị Đoạn tiên sinh lôi kéo tay an ủi ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống phụ nữ trung niên vẫn như cũ kích động, nắm lấy Đoạn tiên sinh tay một mực không buông ra: "Đoạn tiên sinh, ta còn tuổi nhỏ ta tiền còn không tiêu hết, ta còn có đại ngày tốt lành không có qua, ta cũng không muốn gãy tay gãy chân, lão công ta vừa mới chết ngày tốt lành mới đến, ngại nhưng phải nghĩ biện pháp giúp ta một chút a!"

Đoạn tiên sinh miệng góc không dễ dàng phát giác co quắp một cái, lập tức biến mất, trầm ngâm nói: "Cái này. . . Biện pháp đâu không phải là không có, chỉ là. . ."

"Chỉ là cái gì?!"

Đoạn tiên sinh thở dài, nói: "Chỉ là cần người phá chút tài."

"Hô. . ."

Nghe xong cái này, phụ nữ trung niên không khỏi đưa khẩu khí, đồng thời ngữ khí cũng nhiều ba phần không hiểu cảm giác: "Đoạn tiên sinh người nói cái giá đi."

"Hắc hắc." Tiếng nói mới rơi, Đoạn tiên sinh tiếng cười lạnh liền vang lên, "Ta kính người một câu mới quen đã thân,

Ngỡ không ra người lại đem ta Đoàn mỡ người làm giang hồ phiến tử chi chúc, cũng được, xem như ta Đoàn mỡ người nhiều chuyện."

Nói xong, Đoạn tiên sinh một bộ ngồi nghiêm chỉnh dáng vẻ, không còn cùng phụ nữ trung niên dưng nửa câu.

Lần này lập tức để phụ nữ trung niên hoảng hồn, lúc trước nghi hoặc quét qua mà đi, bắt đầu xem thường thì thầm hướng Đoạn tiên sinh đạo lên xin lỗi đến, tư thái có bao nhiêu thấp liền thả nhiều thấp, làm cho đối diện thiếu nữ một trận không được tự nhiên.

Dường như không chịu được phụ nữ trung niên những nhéo, qua thêm vài phút đồng hồ về sau, Đoạn tiên sinh ho nhẹ một tiếng: "Thôi thôi, ta cho người biết chính là, hết thấy vấn đề đều xuất hiện ở người cái này nhưng đó bảo thạch giới chỉ bên trên, chỉ cần đem bỏ, Kê Quan Huyết nhất cục cũng liền tán đi, đối người tự nhiên không việc gì."

Phụ nữ trung niên đại hi, đi qua lúc trước đủ loại, lại đối Đoạn tiên sinh lời nói càng không hoài nghi, vội vàng gỡ xuống trên tay đỏ bảo thạch giới chỉ, tiện tay liền cho ném trước người trên mặt bàn.

Oanh, oanh. . .

Đường sắt cao tốc tiếp tục vận hành, trên mặt bàn đỏ bảo thạch giới chỉ cái đầu không nhỏ, phản xạ trận trận hào quang mê hoặc.

Đoạn tiên sinh một bên cao thâm mặt trầm tiếp nhận bên người phụ nữ trung niên cảm tạ, một bên dùng kính râm bảo bọc con mắt nhìn về phía mặt bàn, qua một hồi lâu, mở miệng nói: "Hồng hồng. Đại tỷ, người đem chiếc nhẫn ném cái nào? Quên nói cho người, chiếc nhẫn ném đi đối người đúng vô hại, nhưng chiếc nhẫn đã dính người cách cục hình thành sát khí, nếu là bị người khác nhặt được đi không cách nào hóa giải, sợ cũng là muốn xảy ra vấn đề."

Phụ nữ trung niên một mặt sùng bái: "Đúng, đúng, Đoạn tiên sinh quả nhiên trạch tâm nhân hậu, chiếc nhẫn kia ngay tại người. . ."

"Oa, thật lớn một viên hồng ngọc!"

Phụ nữ trung niên lời còn chưa dứt, một thanh âm bỗng nhiên cảm vang, đối diện nàng bản đang ngủ say kính râm thiếu niên chẳng biết lúc nào ngồi dậy, không nhìn rút xuống đất nón lỉnh, một tay tóm lấy trên mặt bàn hồng ngọc, chắc chắc hỏi hướng phụ nữ trung niên: "Đại tỷ, chiếc nhẫn kia đúng người?"

"A, đúng. . . Không, không phải! Không phải!"

Phụ nữ trung niên bản năng lên tiếng, lập tức liền lắc lắc tay. Đùa gì thế, cái này gãy tay gãy chân đồ vật thế nào lại là ta, người nào thích muốn ai muốn, ta đúng từ bỏ.

"Oa, cái kia ta chính là vận khí bạo rap? Thế mà nhặt được lớn như vậy một viên bảo thạch. Quả nhiên người đẹp trai ngày cho thưởng." Thiếu niên một mặt đại hi biểu lộ, rất mau đem đỏ bảo thạch giới chỉ trực tiếp bỏ vào trong túi.

"Ngạch. . ."

Quá trình này để Đoạn tiên sinh cùng thiếu nữ đều gây ngăn cả người, thiếu nữ một mặt biểu lộ khoa trương, muốn nói lời gì đến miệng bên cạnh nhưng lại không có mở ra miệng. Mà Đoạn tiên sinh thì là cái trán đều chảy ra mồ hôi, thật vất vả liền muốn đồ vật đến tay cứ như vậy bay?!

Khinh ho hai tiếng, Đoạn tiên sinh liền vội mở miệng nói: "Tiểu huynh đệ, người có phải hay không nhặt được một chiếc nhẫn, chỉ là vừa mới người ngủ thiếp đi chỉ sợ không nghe thấy, ta nói chiếc nhẫn kia. . ."

"Ánh mắt người không tốt sao?" Đoạn tiên sinh lời nói được thiếu niên đánh gãy, nhất thời hai người kính râm lớn tròng tiểu Mặc kính, qua một hồi lâu,

Đoạn tiên sinh mới tiếp tục mở miệng, thở dài một hơi nói: "Hỗ thẹn, năm đó bởi vì một cốc dị sự, để cho ta. . ."

"Thật đúng là không tốt, trách không được cái này đại nhất khóa bảo thạch đều không chiếm, nên về ta." Không đợi Đoạn tiên sinh nói chuyện, thiếu niên lại đem hân đánh gãy.

"Ngạch, tiểu huynh đệ, ngươi nghe ta nói." Đoạn tiên sinh ngữ khí có chút cuồng lên, "Chiếc nhẫn này mang theo sát khí, người bình thường tiếp xúc không cách nào hóa giải, sẽ có họa sát thân tới người, nguy hiểm. . ."

"Phong kiến mê tín, ta vậy mới không tin!"

Thiếu niên lại một lần đánh gãy Đoạn tiên sinh, cái sau đang lại mở miệng, một bên thiếu nữ cười hì hì đoạt lời nói nói: "Vậy ngươi tin cái gì?"

"Hắc hắc. . ." Thiếu niên cười khan một tiếng, từ trong bọc xuất ra một bản đồ da trang bìa sách, "Ta tin Mark."

Thiếu nữ hướng sách trang bìa nhìn lại, chỉ gặp quyển sách này phía trên đang viết: (chủ nghĩa Mác triết học) tên sách, phía dưới còn cần bút lông cong cong nghiêng nghiêng viết một câu:

Đại lực bài trừ phong kiến mê tín, quét ngang hết thầy ngu quỷ xà thần!

Kí tên chỗ hai chữ: Cổ Dịch

"Ha ha. . ."

Gặp đến nơi này, thiếu nữ trực tiếp đại bật cười. Vừa lúc đường sắt cao tốc thượng tuần cảnh đi qua, hiếu kỳ nhìn nàng một cái, nàng con ngươi đảo một vòng, nín cười, hoạt bát nói: "Ai, cảnh sát đồng chí, vị tiểu ca này vừa rồi nhặt được thật lớn một viên hồng ngọc đâu."

"Ngạch! . . ."

Thoáng chốc, Cổ Dịch cùng Đoạn tiên sinh kính râm sau đồng thời mắt tròn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Ta đúng người tốt

Bắc Thành đứng hàng Hoa Hạ phía bắc, tiếp giáp biển cả, từ xưa đến nay liền đứng Hoa Hạ duyên hải danh thành. Nơi này chẳng những cảnh biển trắng lẹ, nhân văn phong mạo cũng là nổi danh trên đời.

Mang theo lịch sử đặc hữu nặng nề, Bắc Thành đến nay ngày, đã bị định vị một tỉnh tỉnh lỵ, thương nghiệp phát đạt, nhân khẩu số quá chục triệu, đứng Hoa Hạ đỉnh cấp thành lớn thứ nhất.

Lúc đến buổi chiều, ánh nắng đang liệt.

Cổ Dịch lại từ Bắc Thành 122 đường xe buýt đi ra, cỡi trên thân hình như có bạch như khói quân áo khoác, vuốt ve kính râm, không nhìn chung quanh hết thấy thân dị ánh mắt, đeo thượng ba lô, hướng về cách đó không xa đại cầu vượt hạ đi đến.

Dưới cầu không gian rất rộng, che khuất tuyệt đại bộ phận ánh nắng, không ít người bung cái băng ngồi nhỏ, trước người bày biện trương hoàng bố, ở chỗ này làm lên coi bói sinh ý.

Lúc trước Cổ Dịch tại trên xe buýt mù lắc, phát hiện nơi này sau mới xuống xe. Một đường đi vào trong, trong lòng khi dễ: Phong kiến mê tín.

Đi vào một chỗ tương đối trống trải địa phương, hân đón lấy ba lô, từ bên trong lấy ra màu trắng đen vải vẽ cùng một trương chồng chất ghế đầu, trên mặt đất bày ra hảo sau lập tức ngồi xuống.

Lần này cử động nhất thời đưa tới chung quanh không ít người chú ý, có người đưa mắt hướng trước người hân màu trắng đen vải vẽ thượng nhìn lại, chỉ thấy phía trên viết hai hàng chữ:

Một điểm chu sa, phần son hai loại âm dương bút ký.

Ban sơ thiện ác, phán tận thế gian công lý chính nghĩa.

"Nguyên lai là đồng hành."

Không ít trong lòng chủ sạp kịp phản ứng, đang khinh thường lấy Cổ Dịch tuổi tác làm nghề này không có chút nào có độ tin cậy lúc, chỉ gặp hần từ trong bọc chứng chạc đằng hoàng lấy ra một bản màu đỏ trang bìa sách, trên đó viết: (chủ nghĩa Mác triết học).

Ngạch. . .

Vô số chủ quán im lặng, lại nhìn hần một thân quái dị trang phục, theo bản năng coi hần là trở thành tinh thần có vấn đề người qua đường Giáp.

"Tiểu hóa tử, ngươi xem triết học nhưng nghiêm cẩn rất a."

Đang lúc này, một đạo hơi có vẻ thanh âm già nua vang lên, Cổ Dịch ngẩng đầu lên thấy mình đang ngồi đối diện một vị tuổi quá một giáp lão giả đang cười tủm tỉm nhìn xem mình.

"Đó là, ta bản thân liền là rất nghiêm cẩn người." Cổ Dịch đối với hần cười cười, cúi đầu xuống tiếp tục đọc sách.

Chung quanh vang lên thanh âm xì xào bàn tán, lão giả không có nói tiếp, cũng không ai lại dụng lý Cổ Dịch.

Sau đó. . .

Một lát sau, Cổ Dịch trước sạp không ai.

Lại qua một hồi lâu, Cổ Dịch trước sạp vẫn là không ai không có sinh ý.

Chưa tới rất lâu một hồi, Cổ Dịch vẫn không có sinh ý!

Rốt cục, mặt trời nhanh phải xuống núi, đến xuống buổi trưa, Cổ Dịch chính là không có sinh ý!!

. . .

. . .

Cầu vượt bên ngoài.

Lúc này nóng bỏng ánh nắng dần dần đi qua, không khí từ oi bức trở nên mấy phần thoải mái dễ chịu.

Một chiếc xe taxi từ nơi xa đi tới, tại ven đường xuống tới một vị niên kỷ hơi ba mươi mấy tuổi thanh niên nam tử, nam tử trên mặt mang theo nồng đậm vẻ lo âu, sau khi xuống xe trực tiếp đi vào cầu bên trong, rất mau tới đến Cổ Dịch đối diện vị lão giả kia trước người.

"Diêm tiên sinh, làm phiền người tự mình đi một chuyến."

Lão giả ngẩng đầu nhìn hần một cái, cười nói: "Ngươi đã nhận biết ta, phải biết quy củ của ta, trước xem, làm tiếp, xem qua một ngàn."

"Tự nhiên hiểu." Nam tử không chút do dự từ trên thân lấy ra một nghìn đồng tiền mặt, đồng thời đưa điện thoại di động mở ra, lật ra một tổ ảnh chụp đưa cho diêm họ lão giả.

Diêm Lão tiếp nhận tiền cùng điện thoại, hừng hờ thiếu một mắt, lập tức biến sắc, hai tay dâng điện thoại liền lật ra mấy lần, biểu lộ càng ngày càng nghiêm túc.

Chỉ gặp trên điện thoại di động có ba tấm hình, ba tấm hình đều là cùng một cái trắng đen: Tại một cái tia sáng âm u gian phòng, một vị khuôn mặt đáng yêu, hóa thành nùng trang tiêu cô nương, trong tay bưng lấy một trường cất xén tinh xảo người giấy, đang cười, cười đến rất thanh thuần. Nàng cúi đầu nhìn xem người giấy, chính diện trên tường vẽ lấy một cái ba sợi tơ hồng phác họa thành khuôn mặt tươi cười, khuôn mặt tươi cười nhìn xem nàng, tạo thành một bộ quý dị trắng cảnh.

Diêm Lão ánh mắt tượng trưng nhớ ra cái gì đó, dường như phiêu hốt xa, thẳng đến thanh niên nam tử thấp giọng kêu vài câu, hần tài hoàng quá thần lai, lắc đầu, đem tiền cùng điện thoại cùng nhau trả lại cho thanh niên nam tử,

Nói một câu: "Ngươi tìm người khác a."

Lời này để thanh niên nam tử lập tức liền nóng nảy, bắt lấy Diêm Lão tay, kích động nói: "Diêm Lão tiên sinh, nữ nhi của ta đã ngắt đi ba ngày, bác sĩ tra không mắc lỗi nói là khả năng cứ như vậy hôn mê cả một đời, nàng vừa mới tròn mười hai tuổi a, ta. . ."

"Ta không giúp được người." Diêm Lão đánh gãy thanh niên nam tử, đưa tay rút ra, cùng những người khác bất đồng, hần liền mang theo trương ghế đầu đến, cầm lấy coi như thu quán, rất nhanh biến mất tại thanh niên nam tử trong tầm mắt.

Đưa mắt nhìn Diêm Lão giống như đào tẩu rồi đi, thanh niên nam tử rõ ràng có chút hoảng hốt, tại nguyên chỗ đứng đầy một hồi mới lung la lung lay đi ra cầu vượt dưới, ngoài ý liệu đứng, Diêm Lão sau khi đi toàn bộ dưới cầu mặt khác chủ quán lại không ai lên cùng hẳn dựng câu nói trước.

Ra dưới cầu, thanh niên nam tử đầy trong đầu đều đứng nữ nhi của mình tiều tụy dung nhan, tinh thần không tại trạng thái, không biết đi được bao lâu bỗng nhiên cảm thấy trên thân nhất trọng, lấy lại tinh thần chỉ gặp một vị so nữ nhi của mình tuổi tác còn nhỏ nhỏ nam hài được mình đựng vào trên mặt đất, "Oa" một tiếng khóc lên.

Thanh niên nam tử liền vội vàng đem nó đỡ dậy, bên cạnh hồng nói: "Ngoan, tiều bằng hữu, thúc thúc không có chú ý, không có ý tứ, đừng khóc, thúc thúc mời ngươi ăn đồ vật thế nào?"

"Hào!" Tiểu nam hài lập tức im tiếng, phui mông một cái liền đứng lên, "Ta muốn ăn cây dưa hồng tử, lớn nhất bao!"

"Không có vấn đề." Thanh niên nam tử cười sò lên tiểu nam hài đầu, chưa phát giác trong lòng dễ dàng một chút.

Sau mười mấy phút. Thanh niên nam tử đưa tiễn tiểu nam hài, dọc theo đường cũ đi trở về một đoạn, đang muốn trở về, tại trải qua một chỗ ngoặt góc lúc được một đạo người xa lạ gọi lại.

"Mang ta đi xem con gái của ngươi thế nào?"

Thanh niên nam tử theo bản năng quay đầu, chỉ gặp bên cạnh thân cách đó không xa, một vị thân mang cũ kỹ quần áo, mang theo kính râm, tay nâng một bao cực lớn bao cây dưa hồng tử thiếu niên đứng ở nơi đó, một mặt đập lấy hạt dưa một mặt xem hướng bên này.

"Ngươi. . . Là đang gọi ta?" Thanh niên nam tử nhìn xem trong tay thiếu niên hơi nhìn quen mắt hạt dưa, nghi ngờ hỏi.

"Đương nhiên, nơi này không liên hai người chúng ta?"

Thiếu niên chính là Cô Dịch, chỉ gặp không có chút nào lòng công đức đem qua tử xác nôn trên mặt đất về sau, nói ra: "Có câu nói rất hay, thiện hữu thiện báo, ác hữu ác báo. Vừa rồi ngươi tâm tình không tốt còn đối tiểu thí hài kia khách khí như vậy sự tình ta thấy được, đến lượt ngươi có thiện báo, không giống đường sắt cao tốc thượng một vị nào đó thời mẫn kinh sớm hàng, xuống xe đáng đời chịu một cái Thiên Niên Sát, cái này kêu là ác hữu ác báo!"

Cô Dịch lời nói thanh niên nam tử cơ bản nghe không hiểu, nhưng vẫn là minh bạch mình chuyện xé chiều hôm nay hẳn đều thấy được, hiện tại là muốn đến giúp mình. Chỉ là ý tứ mặc dù đã hiểu, nhưng Cô Dịch tuổi tác đứng tại không có có sức thuyết phục gì, đang muốn mở miệng cự tuyệt, chỉ nghe Cô Dịch nói ra nói ra một câu, lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào.

"Con gái của ngươi ban đêm sẽ cười. . ."

Ách. . .

Thanh niên nuốt xuống một ngụm nước miếng: "Làm sao ngươi biết?"

"Ta biết nhiều nữa đâu, mang ta đi xem thấy thế nào?" Cô Dịch nói xong đem qua tử trong tay cầm ra một thanh bỏ vào trong túi quần áo, đem còn lại gấp gọn lại sau để vào trong hành trang, quá trình bên trong lộ ra nhất khối tiểu tử bùn thù ần.

Thanh niên nam tử nhìn xem tay này ần, quý thần xui khiến nhẹ gật đầu, trong lòng lóe lên một cái ý niệm trong đầu: Gia hỏa này liên tiểu hài đồ ăn vật đều đoạt, xem như người tốt sao? !

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Si Nhân Tiều

Mang bán tín bán nghi thái độ, thanh niên nam tử đem Cô Dịch dẫn tới thị thứ hai bệnh viện nhân dân một kiện sản sóc đặc biệt trong phòng.

Trên đường, Cô Dịch biết được thanh niên nam tử tên là Hưởng Dương, ba năm trước đây cùng thê tử ly hôn, một mình mang theo nữ nhi đi vào Bắc Thành, tại Bắc Thành nổi tiếng bất động sản xí nghiệp Vĩnh Kiến tập đoàn đảm nhiệm một tên trung tầng nhân viên quản lý.

Nữ nhi của hần tên là Hường Viện Viện, tại vào tuần lễ trước đột nhiên hôn mê, hôn mê nguyên nhân phi thường kỳ quái, cũng chỉ là đoạt nàng một trang giấy. . .

Hoặc là nói là một trang giấy người. . .

. . .

Tiến vào phòng bệnh sau Hường Dương đem tấm kia tự nữ nhi trong tay giành được giấy đưa cho Cổ Dịch, chính xác tới nói đây cũng là nhất tờ giấy trắng gấp thành người giấy, người giấy xếp được rất tinh tế, mắt miệng ngũ quan đều đủ, mặt sau dùng đỏ bút họa ba đầu dây, phác họa thành một trương đơn giản khuôn mặt tươi cười.

Hường Dương đưa điện thoại di động lấy ra, lật ra cho Diêm Lão nhìn qua ảnh chụp, nói ra: "Ta không biết nói thế nào, chỉ là Viện Viện chẳng biết tại sao từ tháng trước bắt đầu liền trở nên có chút. . ."

Cổ Dịch tiếp quá điện thoại di động, nhìn xem trên tấm ảnh cùng người giấy mặt sau giống nhau như đúc khuôn mặt tươi cười, vuốt ve kính râm "Kỳ thật trên tường cũng không có cái này màu đỏ khuôn mặt tươi cười có đúng không? Còn có, người nói trở nên có thứ gì?"

Hường Dương gạt đầu, xác nhận Cổ Dịch thứ một cái thuyết pháp, tiếp lấy trở nên có chút chần chờ, nói ra: "Trở nên có chút. . . Cái kia. . . Yêu, dị. . ."

Nói ra ý nghĩ trong lòng, Hường Dương mở ra lời nói hộp, một mạch đem biết đến toàn bộ nói ra:

"Viện Viện năm nay đúng năm bốn mạng, mười hai tuổi, mặc dù còn nhỏ, nhưng cũng là hiểu được một chút chuyện nam nữ, nếu như chỉ là đối cái nào đó nam hài lên tâm tư cái kia cũng coi là bình thường, nhưng nếu như là đối một trang giấy người, vậy liền. . . Ta không biết "

"Từ tháng trước đầu tháng bắt đầu, ta trong ngăn kéo tiền vô tội giảm bớt, mà Viện Viện gian phòng nhiều hơn rất nhiều đồ trang điểm, đều là chút rất đậm trang sắc,, khi đó ta liền lên tâm, thẳng đến có một đêm bên trên, ta đi tiểu đêm phát hiện Viện Viện đêm khuya không ngủ, còn đem mình? Mạnh môn hóa trang mô hình? Đối một trang giấy người đang cười, lúc ấy ta rất nghi hoặc, nhưng không có phát hiện cái gì, liền theo miệng để nàng đi ngủ sớm một chút. Không nghĩ tới lúc, liền từ đó trở đi, quái chuyện phát sinh. . ."

"Viện Viện mỗi đêm đều là như thế, hóa nùng trang, đối tờ giấy kia người cười, thời gian dần trôi qua ta phát hiện không đúng, dùng di động soi tấm ảnh chụp, lại phát hiện tấm hình nhiều như thế một bộ kỳ quái khuôn mặt tươi cười, ta sợ rồi, tiến Viện Viện gian phòng, đem nàng người giấy đoạt lại, cứ như vậy một cái Viện Viện liền té bất tỉnh, cho tới bây giờ đều không tỉnh lại."

Cổ Dịch nghe hần nói xong, nhìn xem căn này xa hoa sấn sóc đặc biệt phòng, nghĩ thầm: Hường Dương đối nữ nhi của hần chẳng những bảo vệ hơn nữa còn cẩn thận.

Nghĩ nghĩ, nói ra: "Người nói cái này khuôn mặt tươi cười đúng chụp ảnh lúc thời điểm mới chiều, đến, người đối cái này cũng chiều một trương." Nói xong đem trong tay người giấy vượt qua mặt đến, lộ ra mặt sau màu đỏ khuôn mặt tươi cười.

Hường Dương không rõ ràng cho lắm, nhưng vẫn là dựa theo Cổ Dịch nói lời đối người giấy soi một trương.

Răng rắc.

Ảnh chụp đi ra, chỉ gấp trên tấm ảnh người giấy mặt sau màu đỏ khuôn mặt tươi cười thượng lại nhiều ba hàng chữ, chữ rất ít, phân biệt viết:

Tạ ơn

Ân

Nguyện ý

Chữ viết nhỏ bé, bút lực sơ tán, Hường Dương một chút liền nhận ra đúng nữ nhi của mình bút ký, hoảng sợ nói: "Đây là Viện Viện viết, nàng muốn biểu đạt cái gì? !"

Cổ Dịch gấp ba cái câu đơn phảng phất xác nhận cái gì, khe khẽ lắc đầu, quay người hướng về trên giường bệnh vị kia môi sắc trắng bệch tiểu cô nương đi đến, sờ lấy đầu của nàng, nói khẽ: "Đừng sợ. Ca ca rất mau dẫn người trở về."

"Cổ. . . Cổ tiên sinh, đây là?" Hường Dương vốn định gọi thẳng tên Cổ Dịch, lời đến khóe miệng lại sửa lại miệng, mang theo giọng nghi ngờ ánh mắt trông lại.

Cổ Dịch nói: "Người tốt nhất bồi con gái của người chính là, ta hết sức." Lời nói đến đây không nói thêm lời, trực tiếp hướng về môn đi ra ngoài.

Hường Dương luôn miệng nói: "Cần giúp một tay không?"

"Không cần, người không giúp được."

. . .

Ra bệnh viện, Cổ Dịch từ đầu đến cuối không có quay đầu lại, hẳn rất không thích nơi này cảm giác,

Tại tử vong cùng tân sinh tại giao thế chỗ, tựa như trông thấy mình đã từng. . .

...

"Tiểu ca đến một chuyến có phát hiện gì sao?"

Vừa rồi bước ra đại môn, bỗng nhiên một đạo hơi có vẻ thanh âm già nua vang lên, Cổ Dịch ngẩng đầu nhìn lại, gặp cách đó không xa đứng đấy nhất vị lão giả, chính là bạch ngày cùng mình tương đối như thế vị kia, Hướng Dương xưng hô hẳn là Diêm Lão.

Trên thế gian không có vô tội nhân, cũng không có vô tội quả. Cổ Dịch nhìn Diêm Lão một lát, xác định hẳn vẫn là không bỏ xuống được ban ngày sự tình, chính mình tìm tới.

Giờ khắc này ở cổng gặp nhau, Cổ Dịch nhẹ gật đầu, nói: "Bọn hắn tại lầu 7 số 1 sẵn sóc đặc biệt thất."

Diêm Lão lắc đầu nói: "Ta không phải tới tìm hắn nhóm. Ta là tới tìm ngươi."

"Tìm ta?" Cổ Dịch chỉ vào cái mũi của mình, ngạc nhiên nói.

"Không sai." Diêm Lão lặp lại một lần, "Vẫn là vừa rồi vấn đề, tiểu ca phát hiện cái gì sao?"

Cổ Dịch chú ý tới ánh mắt của hắn, bên trong tâm sự nặng nề, giống như là có cái gì khó xử chỗ, trầm ngâm nói: "Tiểu cô nương này đúng được người câu hồn."

"Ngươi làm sao nhất định đúng được người câu đi, mà không phải nguyên nhân khác?" Diêm Lão đang khi nói chuyện mình đều không chú ý tới mình ngữ khí có năm điểm nghiêm túc, rõ ràng liền đúng khẳng định Cổ Dịch lời nói.

Cổ Dịch nhú mày, thuận hẳn lại nói xuống dưới: "Theo đã sử ghi chép, tại Nam Bắc triều thời kì có Thuật Sĩ tinh nghiên Hồn Thuật, làm ác vô số, hậu bối cao nhân tiêu diệt, trong đó có nhất Hồn Thuật lưu truyền đến nay, tên là: Sĩ Nhân Tiểu. Đây thuật lấy người giấy giả cấu thành tuổi khinh anh tuấn nam tử, câu dẫn kinh nghiệm sống chưa nhiều nữ tử, để nó tương niệm phía dưới hình thành si phách cướp đoạt. Thuật pháp đơn nhất, chủ yếu là vì mượn nó tương niệm oán niệm mà hoàn thành mặt khác thuật pháp."

Diêm Lão nghe xong, ánh mắt dần dần trở nên hữu thần, giữ vững tinh thần hỏi: "Xin hỏi tiểu ca sư phụ là người nào?"

"Tự học thành tài."

"Ách. . ." Diêm Lão mới vừa sáng lên ánh mắt lập tức vừa tối xuống dưới, thờ dãi, "Nếu như thế, việc này tiểu ca vẫn là không quản thì tốt hơn."

Diêm Lão lần này thuyết từ, lập tức làm Cổ Dịch minh bạch: Hẳn khẳng định biết chút ít cái gì, chỉ là có chỗ cố kỵ, cho nên không dám ra tay, cũng khuyên mình chia ra tay.

Cổ Dịch khinh xuất một hơi: "Lão tiên sinh vì sao học đạo?"

"Ngươi không cần nói." Diêm Lão lắc đầu nói, "Ta sơ tâm xác thực đã không tại, người đã già trở nên bó tay bó chân, việc này ta là bất kể. Nhưng là, ta có thể đem ta biết nói cho ngươi."

Cổ Dịch chỉ nghe nhất nửa câu sau, cười nói: "Rửa tai lắng nghe."

Nói xong từ Diêm Lão lĩnh bộ, hai người đã đi ra cửa bệnh viện vị trí, đi vào một cái tương đối so sánh tới địa phương.

"Ta giống như ngươi thời niên thiếu đi vào Bắc Thành, nhất đội liền đúng bốn mươi năm, hai mươi tám năm đến một môi trái qua mưa gió, tại Bắc Thành cũng coi như có sống yên phận gốc rễ, hết thầy vốn là bình thân, coi như khó được có mấy món ra tay ác độc sự tình, mấy vị đồng hành cùng nhau xuất thủ cũng đều nhất nhất giải quyết, cứ như vậy mãi cho đến mười hai năm trước, phát sinh một kiện dị sự."

"Đồng dạng là từ một cái tiểu nữ hài đưa tới, một vị đồng hành tiếp nhận sau đó phát sinh ngoài ý muốn, thoát đầu chúng ta cũng không có chú ý, mãi cho đến ba năm sau lại đồng dạng phát sinh chuyện giống vậy, lần này chết ba cái đồng hành hảo hữu, tiếp qua ba năm, lại phát sinh, không ai còn dám tiếp nhận, đây là cái thứ tư ba năm, quả nhiên, lại tới. . ."

"Người đã già muốn mạng sống, không muốn nhúng tay việc này, nói cho ngươi cũng coi là cái cảnh cáo, nếu là ngươi còn khẳng khẳng muốn tiếp nhận, vậy ta có thể cho ngươi cái đề nghị: Đi Vinh Kiến tập đoàn xem xem. . ."

"Ta biết liền nhiều như vậy. . ."

Nói xong Cổ Dịch dừng bước, Diêm Lão cũng dần dần đi xa, nhìn qua bóng lưng hắn rồi đi, Cổ Dịch dừng chỉ có mình nghe được thanh âm nói khẽ: "Vinh Kiến tập đoàn sao? Thật là khéo. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Bắc Thành có nghĩa địa công cộng này

Bắc Thành trung tâm thương vòng, vườn hoa khu, Vinh Kiến tập đoàn cao ốc.

Lúc này đã qua nửa đêm mười hai giờ, Vinh Kiến tập đoàn cao ốc y nguyên đèn đuốc sáng trưng, đủ mọi màu sắc ánh đèn bao khóa toàn thân, ở dưới bóng đêm chiếu xạ đến rất xa, phảng phất một viên sáng chói minh châu.

Cổ Dịch nhờ xe xe buýt dừng N+ 1 giờ rồi cuộc tìm được nơi này.

Đứng ở dưới lầu, tại hần vị trí này xem ra, có thể mơ hồ nhìn thấy một cỗ móng lung khí tức đem cao ốc bao phủ, cỗ khí tức này phảng phất một cỗ trợ lực, để cả tòa lầu nhiều loại đặc biệt, nói không nên lời nguyên kỳ dị sức sống.

Tuổi tác quan hệ, Cổ Dịch tại phong thủy học thượng tạo nghệ có hạn, chỉ có thể đại khái nhìn ra nhà này cao ốc đứng mượn "Khí", lấy chi tuần hoàn trong ngoài, tạo thành thuận thế cảnh tượng.

Đem cùng Hường Viện Viện ném hồn sự tình liên hệ với nhau, Cổ Dịch nghĩ đến: Nếu như muốn tìm hiểu tình huống, chỉ có thể nhất định phải vào nội tường tra một phen.

Tại cao ốc tường ngoài nhìn thấy một trương chiêu bài quảng cáo giấy A4, trong lòng của hần lập tức có ý nghĩ.

Đi vào cao ốc cửa chính, kỳ quái trang phục trong nháy mắt đưa tới cao ốc bảo an chú ý, một vị niên kỷ tại ba mươi tuổi có hơn, miệng góc mọc ra nhất nốt ruồi đen bảo an bước nhanh đi tới, cản lại đường đi.

"Xin hỏi người có chuyện gì không?"

Cổ Dịch nhìn hần một cái, người này ánh mắt lấp lóe, rõ ràng là đối với mình lên lòng nghi ngờ cảnh giác, lập tức cười cười, nói ra: "Vị đại ca kia, ta thấy các người công dân chiêu bài, muốn đi thử một chút."

Nhà này cao ốc diện tích không nhỏ, nhất thời nửa khắc muốn tra được cái gì hiển nhiên không dễ, còn dễ dàng gây nên không cần thiết hiểu lầm, vừa vặn vừa tại cửa ra vào nhìn thấy hữu chiêu bài bảo an thông tri, vừa vặn có thể nhờ vào đó trực tiếp đánh vào nội bộ, thuận tiện làm việc nhiều.

Miệng góc mang nốt ruồi bảo an nghe Cổ Dịch, gấp hần cũ kỹ quần áo, đem hôm khuya khoắt mang theo nhất cặp kính mát càng lộ vẻ lão thủ, trong lòng nhất thời định nghĩa trở thành từ bên ngoài đến làm công thiếu niên, lòng nghi ngờ đi hơn phân nửa. Nói ra: "Tiểu tử người đem hôm khuya khoắt đeo kính râm không cảm thấy khó chịu à, hái được, vệ trái qua lý vừa lúc ở, ta dẫn người đi phỏng vấn."

Đi theo hần đi vào tầng ngầm một, nơi này là cao ốc bảo an bộ văn phòng, gian phòng bên trong bài trí đơn giản, ngoại trừ chỗ ngồi cũng chỉ có một đài TV.

Nơi này, một vị khuôn mặt thô kệch mặt mọc đầy râu nam tử đang bóc lấy đậu phộng xem bóng, giọng âm thanh làm cho lão đại, hùng hùng hổ hổ phổi hợp TV âm thanh liền hai người vào cửa cũng không phát hiện.

"Vệ trái qua lý, có người trẻ tuổi đến phỏng vấn." Bảo an tiến lên tại sau lưng của hần nhẹ giọng nói một câu.

Vệ trái qua lý lúc này mới phát hiện vào cửa hai người, bay thẳng đến Cổ Dịch nhìn lại, gấp hần mang theo kính râm, trên mặt không khỏi lộ ra buồn cười thần sắc: "Đồ nhà quê, đem kính râm hái được ta xem xem."

"Được rồi." Cổ Dịch lên tiếng, tiện tay lấy rơi kính râm, lộ ra kính râm đằng sau một đôi bình tĩnh, phổ thông hai mắt.

Vệ trái qua lý nói: "Đi ra làm công a, xem ra coi như cái người thành thật, đêm nay người trước đi theo lão Dương, để hần mang mang người, sáng mai đang quyết định có phải hay không trúng tuyển, đi thôi."

Vệ trái qua lý tiếp tục xem bóng, lão Dương đối Cổ Dịch đưa mắt liếc ra ý qua một cái, hai người không có ở quấy rầy hần, trực tiếp ra cửa. Trong lúc đó, Cổ Dịch nhiều vị này vệ trái qua lý hai mắt. Thầm nghĩ: Cái này mặt người sắc ô vân dày đặc, móng tay phát tím, xúi quẩy chảy ngược toàn thân, rõ ràng liền đứng sắp chết hiện ra, lại rõ ràng như thế, không phải là chọc tới cái gì?

Mang theo nghi hoặc, Cổ Dịch cũng không nói ra cái này tìm đánh, đi theo bảo an thượng trở về lầu một cửa chính trong phòng trực ban.

Trong phòng trực ban.

Tên là lão Dương bảo an một bộ tiền bối thần sắc nửa nằm giống như ngồi tại trên ghế, nói ra: "Tiểu Dịch a, ngươi chỗ nào đi ra, quê quán có cái gì đặc sắc không có?"

"Cùng son tích đã nói ngươi cũng không biết. Đặc sắc ngược lại là có, chính là cái này." Cổ Dịch tại xã hội sờ soạng lần mò nhiều năm, lão Dương mới mở miệng liền biết con hàng này là muốn tác hối, loại này quyền lợi không lớn lại ưa thích tại người mới trước mặt mạo xưng đại ca muốn chỗ tốt người gặp nhiều, trong lòng tự có so đo, Cổ Dịch từ trong hành trang lấy ra một bình lớn chùng bản tay bình sứ tử, nói ra, "Đây là nhà ta bên trong tự nhượng quả lương rượu, tên là Thiên Bôi Tử, Dương ca nếu không đến chút?"

"Thiên Bôi Tử,

Danh tự như thế quái?" Lão Dương tiếp nhận bình sứ, ngửi khí hơi nghi hoặc một chút.

Cổ Dịch nói: "Hắc hắc, danh tự này là trách, bất quá cũng là có lai lịch, bởi vì rượu này vị đẹp, tăng thêm sau sức lực cực lớn, người bình thường uống một chén liền không nhịn được uống chén thứ hai, uống hai chén liền không nhịn được uống ba chén, từ đó nghiện, cuối cùng chết tại rượu này bên trên, cho nên tên là Thiên Bôi Tử."

"Nha nha, rượu này khẩu khí thật lớn, ngươi Dương ca ta cần phải đi thử một chút." Lão Dương nói xong uống một ngụm, lập tức cảm thấy một mùi thơm thuần mỹ, quả nhiên là khó gặp rượu ngon, lập tức nhịn không được lại uống chiếc thứ hai.

Gặp đây, Cổ Dịch thừa cơ hỏi: "Dương ca, vừa rồi về trải qua lý thuyết để ngươi mang mang ta, ngươi có thể hay không nói cho ta nghe một chút đi công ty chúng ta tình huống cụ thể đâu?"

"Hắn là. Ngươi rượu này thật là có chút lợi hại, ta đầu này bắt đầu bắt tỉnh, lão ca ngươi ta đêm nay nếu là thật say, ngươi nhưng muốn xem trọng đại môn." Lão Dương uống liền ba miệng, ngoài cửa sổ một trận gió đêm thổi tới đầu nhất thời có chút ngất đi, thuận Cổ Dịch lời nói tăng thêm mình kiến thức liền nói ra:

"Hắc hắc, muốn nói ta công ty tại Bắc Thành cũng coi là cái truyền kỳ, gần ngửi vài chục năm từ không có cái gì trở thành Bắc Thành nổi danh xí nghiệp, toàn do một người, biết là ai sao? Cái kia chính là ta Vương tổng. . ."

"Vương tổng thế nhưng là cái đại mỹ nhân? Cui? Bất quá nàng cũng không phải bằng sắc đẹp thành công. Nói đến hù dọa ngươi, vương đại mỹ nữ tổng giám đốc sát lại thế nhưng là làm mộ địa phát nhà!"

Lão Dương nói xong ánh mắt sắc mị mị, còn mang theo ba phần tùy tâm bội phục:

"Nhớ năm đó khu đang phát triển bên ngoài hai tòa vô chủ núi không ai xem trọng, liền Vương tổng nàng đem chính mình phòng ở bán, vay mua hai tòa núi, hơi xây dựng một cái, làm thành mộ địa, tại từng cái nhà tang lễ thả quảng cáo, ngăn ngừa thời gian nửa năm liền kiếm lớn, về sau quả cầu tuyết, đem mồ hoang trần lác mình biến hoá đổi thành nghĩa địa công cộng, vẫn là Bắc Thành lớn nhất nghĩa địa công cộng, lần này nhưng phát tài to rồi đi. Về sau dựa vào tài chính, tài chính ngươi hiểu không, liền đứng dựa vào rất nhiều tiền, tại Bắc Thành thương trong vòng dốc sức làm, dựa vào một thân bản sự cùng thủ đoạn, ngành sinh sinh thành tựu hết thấy trước mắt."

"Đúng, nghe nói đến bây giờ Vương tổng đều còn chưa kết hôn, không biết cái nào trời đánh hảo vận, như là vận khí tốt bầy chiếm hữu nàng, đây chính là vài tỷ giá trị bản thân a. . ."

Cổ Dịch nghe cảm khái nói: "Thật đúng là cái lợi hại nữ nhân, đúng, lão Dương, ngươi biết cái này mộ địa, a không, nghĩa địa công cộng đúng ở đâu sao?"

Lão Dương Chân bắt tỉnh, liền Cổ Dịch trực tiếp xưng hô hắn là lão Dương đều không để ý, ứng thanh ứng khí nói ra: "Vây còn không dễ tìm, ngươi muốn đi lời nói đi ra ngoài ngồi 98 đường, đi thẳng đến cổng."

"Nha tây!" Cổ Dịch đứng dậy, đem ba lô trên lưng, vỗ vỗ lão Dương bả vai, "Cám ơn."

"Không tạ. . . Ngạch. . ." Lão Dương gặp Cổ Dịch trực tiếp ra phòng an ninh, sững sốt một chút, gọi lại hắn nói ra, "Ngươi đi đâu, trực ban trong lúc đó không thể tự tiện rời đi?"

"A, ta không làm, bái bai."

"Ngươi. . ."

Nhìn xem Cổ Dịch rời đi bóng lưng, lão Dương một mặt mộng bức, cảm thấy mình chìm vào hôn mê đầu, nhẫn không mắng một câu: "Má mẹ nó, ngươi TM, trở về cho lão tử canh cổng. . ."

. . .

Thành phố lớn mặc dù ồn ào náo động, nhưng ưu điểm vẫn là không ít, tỉ như suốt đêm ca đêm xe.

Tại lão Dương nơi đó bộ đến lời nói sau Cổ Dịch dựa theo hấn nói tại cửa ra vào dựng vào 98 đường giao thông công cộng, theo bóng đêm, hướng phía Bắc Thành vùng ngoại ô tiến đến.

Bắc Thành không nhỏ, nhưng thời gian đã gần đến rạng sáng hai giờ, đường lên xe cộ rải rác, không có ban ngày chen chúc, xe buýt chỉ dừng hơn nửa giờ liền tới đến vùng ngoại ô trạm cuối cùng.

Sau khi xuống xe, dựa theo lái xe, Cổ Dịch rất mau tìm đến lão Dương nói tới nghĩa địa công cộng. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Ta đến thượng bạch ban

Toà này nghĩa địa công cộng từ hai tòa núi liền mà thành, chiếm diện tích cực lớn, xa nhìn lại cả ngọn núi đều là lít nha lít nhít mộ bia, ánh trăng chưa phát giác có chút làm người ta sợ hãi.

Cổ Dịch vị trí đúng lúc là hai tòa núi chỗ nối tiếp, nơi này từ nhân công kết thành, cũng là nghĩa địa công cộng cửa chính, ở vào thế núi tương đối tương đối cao chỗ, một chút nhìn xuống cơ bản có thể xem toàn nghĩa địa công cộng toàn cảnh.

Trước cửa chính có một cái phòng an ninh, bên trong hai vị bảo an đang tại nằm ngáy o o, nơi này đêm hôm khuya khoắt ngoại trừ Cổ Dịch loại này "Kỳ nhân", cơ bản cũng sẽ không có ai sẽ tuyến tại thời gian này đến nghĩa địa công cộng đi lung tung, hai bảo an làm việc sau khi thích ứng vẫn là rất nhẹ nhàng, giới chuẩn bị tâm tự nhiên cũng liền không cao.

Cổ Dịch không tốn thời gian gì vòng qua cửa trước, rón rén tiến nhập trong mộ địa.

Lúc này ánh trăng như màn, nếu như dứt bỏ trong lòng vấn đề không nói, toàn bộ mộ địa xem ra đi lại cũng có mấy phần xuất trần yên tĩnh chi ý.

Thuận mộ địa du tẩu một vòng, gặp địa thế nơi này cao thấp chập trùng, sông núi phong thủy không trở ngại, tăng thêm khoáng đạt tầm mắt, dùng để làm tổ tiên âm phủ thật là nhất khối địa phương tốt. Chỉ là nếu là nghĩa địa công cộng, cái kia người nơi này tất nhiên là đến đến Bắc Thành các loại người ta, coi như trong cõi u minh thật có cái gì chiếu ứng cũng không tới phiên mộ địa chủ nhân đến hưởng thụ, như vậy bao phủ Vinh Kiến đại lâu cái kia cổ kỳ dị trợ lực lại là từ đâu mà đến đâu?

Nghĩ đến, Cổ Dịch đi tới mộ địa chính giữa, lúc trước bên ngoài thế núi chỗ cao cách quá xa, mặc dù nhưng nhìn đến đây có khối thạch điêu nhưng cũng không thấy rõ, lúc này đi vào mới phát hiện khối này thạch điêu coi là thật có chút không phải bình thường, nó điêu thành lại là một cái con cóc lớn!

Cóc làm được rất lớn, lại cực kỳ chân thực, hình dạng xấu xí mà dữ tợn, trên lưng bỏ đầy đủ mọi màu sắc đại u cục, miệng há đến lão đại, có khắc răng nhọn, hai mắt vô thần, chính đối ngày trống không mặt trăng, giống như là đang ăn lấy ánh trăng, bụng thật to lòi ra, giống như mang thai.

"Thiềm thừ đối nguyệt, thôn quang thủ tài! ?"

Cổ Dịch liếc mắt một cái liền nhận ra cái đồ chơi này.

Từ xưa truyền thuyết lên, con cóc liền làm thôn tài chi tượng, thường được thế nhân để mà khắc đá, làm chiêu tài biểu tượng, chỉ là không hiểu đúng, con này con cóc tại sao lại như thế xấu lại dữ tợn?

Phải biết, làm bái tài chi tượng, đi qua vô số thế hệ chi tiết điểm tô cho đẹp, điêu khắc đi ra con cóc phần lớn lộ ra chất phác, mặc dù không phải đúng cỡ nào làm cho người ta yêu thích nhưng cũng sẽ không để người cảm thấy chán ghét, mà trước mắt con này, chẳng những dữ tợn dọa người, bụng cũng là không phải bình thường con cóc, to đến đều nhanh nổ tung, đây là cái gì tình huống? !

Bất quá nói đi thì nói lại, Cổ Dịch cũng tự biết mình phong thủy tạo nghệ có hạn, có lẽ trong đó có cái gì đặc biệt biến hóa mình không thể phát giác. Phong thủy nhất học, nó bên trong sông núi địa thế, thế cục biến hóa ngàn vạn, liền xem như tinh nghiên cả đời người cũng chưa chắc có thể thăm dò bao nhiêu môn lộ, huống chi chỉ đứng chạm đến ngưỡng cửa người.

Cổ Dịch có chút bất đắc dĩ lắc đầu, đang muốn quay người ra ngoài, bỗng nhiên, trong đầu truyền qua một cái ý niệm trong đầu để hấn lập tức dừng bước.

"Si Nhân Tiểu, bái tài tượng. Không phải liền là đại biểu tham, si nhị tượng? Thường nói bản tướng ba độc: Tham, sân, si, hấn là. . . Đúng cái này? !"

"Si Nhân Tiểu, huyết nhiễm chi. Cái kia bái tài tượng đâu?"

Cổ Dịch nhất thời giật mình, đưa mắt hướng con cóc bụng nhìn đi, sau một lát, trên mặt đất tìm khối gạch đá dùng sức đập lên!

Phanh!

Một đạo tiếng vang, truyền đến rất xa.

Tượng đá không biết đứng dùng cái gì liệu đặc thù làm thành, phi thường cứng rắn, lần này dùng sức không nhỏ, hòn đá cũng coi như kiên cố, vậy mà chỉ ở tượng đá thượng lưu lại một đạo rất nhạt vết tích.

Cổ Dịch lắc lắc đầu nhức cánh tay, hần đã khẳng định nơi này tuyệt đối có vấn đề, bằng thanh âm tới nói đã có thể nghe ra con cóc trong bụng đứng rỗng ruột, hiện tại còn kém mở ra xác nhận.

Thế là hất ra cánh tay lại bắt đầu động thủ, chỉ là liên gõ mấy lần, tượng đá vẫn như cũ kiên cố chuyện gì không có, ngược lại là truyền ra thanh âm rất nhanh kinh động đến hai cái thụ hương bảo an.

Hai bảo an đuổi tới hiện trường, gặp đêm hôm khuya khoắt thật là có người tới đây làm phá hư, nhất thời không khỏi kinh hãi giận dữ, đem Cổ Dịch quát lớn ở.

"Người dùng tay! TM đang làm gì?!"

Cổ Dịch lúc này mới phát hiện hai bảo an đi tới,

Sững sốt một chút, sau một mặt nghiêm túc nói: "Ta tại tu đồ vật, không được các người xem bên kia."

Hai bảo an theo bản năng thuận Cổ Dịch ngón tay phương hướng nhìn lại, gặp nơi đó trống trải khoáng đạt không có cái gì, lại quay đầu, Cổ Dịch sớm đã chạy xa. . .

"Oa thảo! Người TM đứng lại cho lão tử!"

. . .

Thứ hai ngày, sắc trời mới sáng, Vinh Kiến trước đại lâu môn trong phòng an ninh, mê man lão Dương được ánh nắng kích thích mí mắt chưa phát giác mở hai mắt ra, đập vào mắt đúng vô cùng quen thuộc trước lâu môn đất trống, còn có hai đạo thân ảnh quen thuộc.

Tại bảo an ngoài đình, Cổ Dịch một mặt tinh thần vô cùng phấn chấn, mơ hồ nghe được hần tại hướng cao ốc bảo an bộ trải qua lý Khâu Kinh Lý báo cáo: "Khâu Kinh Lý đều là ta không tốt, hôm qua ngày Dương ca không phải muốn uống rượu, ta không có khuyên nhủ, hần không phải dùng phí đồ xe công khoản mua một bình cái gì ngày Mao Đài, uống nữa đêm bên trên, nói thế nào đều không nghe, ta chỉ có thể thủ vững cương vị đến trời đã sáng, may mắn không có xảy ra chuyện gì."

"Ngạch. . ."

Lão Dương đầu óc lập tức liền đương cơ, còn không kịp nghĩ nhiều, chỉ gặp Khâu Kinh Lý một mặt tức giận quay mặt lại cùng chính mình tới cái bốn mắt nhìn nhau, trong mắt tất cả đều là hùng lực lửa giận, động thủ một cước đá tung cửa ra, cái gì cũng không có hỏi, lật ra trong hộp tiền cùng trên máy vi tính đúng một lần, quả nhiên thiếu đi ngàn thanh đến khối.

Khâu Kinh Lý lập tức bạo tạc, hùng tráng thể trạng rất nhẹ nhàng lão Dương xách lên, tràn đầy mùi lạ khẩu khí xông vào lão Dương trên mặt, phần nộ quát: "Dương tiểu tam người cái đồ dê tiện, mới người đến người cứ như vậy buông lỏng? Lão tử nói cho người, vốn là muốn cho người bồi thượng bạch ban, hiện tại người cho lão tử tiếp tục gác đêm, để Tiểu Dịch đi thượng bạch ban, lão tử ngày trời đều tự mình đến tra tiền, thiếu một phân chụp người một trăm, từ lần này bắt đầu, nghe được không?!"

"A?!"

Lão Dương đương cơ đầu óc trực tiếp chết máy, thật vất vả có thượng bạch ban cơ hội cứ như vậy không có, sững sờ đứng tại chỗ, thẳng đến Khâu Kinh Lý sau khi đi mới đầy mắt sát khí hướng Cổ Dịch phương hướng quăng đi ánh mắt, nhưng mà Cổ Dịch cũng đã đi xa, chỉ để lại một câu nói truyền đến: "Lão Dương a, người ánh mắt hắc bạch toàn vẹn, tính chúc tà môn, tại cái này hiểm ác chỉ địa còn tiếp tục trực ca đêm chó vào lâu tốt, đưa người bốn chữ: Tái ông mất ngựa."

Lão Dương giận dữ hét: "Cái gì nhét ông ngựa chết, Quan lão tử thí sự, trở về, lão tử muốn chặt người!"

"Ngạch. . ." Đã đi ra khỏi cửa Cổ Dịch quay đầu, bắt đầu đi lắc lắc, "Không học thức thật đáng sợ, đọc thêm nhiều sách a. . ."

"Đọc cả nhà người!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Trò chơi

Thứ hai ngày, buổi sáng.

Cổ Dịch tới cái thật sớm, tại Khâu Kinh Lý dẫn đầu dưới trực tiếp lên tới cao ốc tầng ba mươi, ngồi vào đối diện cửa thang máy một trương vàng bàn gỗ trước.

"Tiểu Dịch a, đại lâu tình huống vừa rồi ta cũng nói cho ngươi, nhiệm vụ của ngươi liền là phụ trách ngồi ở chỗ này, công ty nhân viên đợi lát nữa trở về đánh chấm công, trừ cái đó ra những người khác ra vào đều muốn đăng ký, biết không?"

"Biết Khâu Kinh Lý, ta nhất định không ra bất kỳ sai lầm!"

"Ân, xem ngươi biểu hiện." Khâu Kinh Lý vỗ vỗ Cổ Dịch vai, tại lỗ tai hắn nhỏ giọng nói ra, "Tiểu tử quên nói cho ngươi, bởi vì Vương tổng nguyên nhân, công ty của chúng ta thế nhưng là có không ít đại mỹ nữ, tiểu tử ngươi dụng tâm chút làm không tốt có thể lừa gạt cái về nhà, vậy liền kiếm bọn rồi, hắc hắc, làm rất tốt a. . ."

Cổ Dịch cái này nhất nghe tinh thần tỉnh táo, vừa lúc Khâu Kinh Lý vừa đi nhân tài ngồi xuống, cửa thang máy mở ra, một vị siêu cấp đại mỹ nữ cứ như vậy xuất hiện ở trước mắt. . .

Trước hết nhất đứng một đôi bắp đùi thon dài, đùi ngưng thực, bắp chân tinh tế, toàn bộ trắng toát, giống như mỡ dê bích ngọc, một đầu quần ngắn cùng giày cao gót trên dưới bao khóa, đẹp đến mức mê người. Thượng thân viền ren ngắn tay, bao khóa đến không buông không kín, để lộ ra một tia ưu nhã, một đầu gọn sóng tóc dài, cả người cao quý bên trong mang theo từng tia từng tia gợi cảm, thành thực bên trong lại có một cổ bẩm sinh vũ mị.

Cổ Dịch quả thực kinh diễm một cái, lập tức gặp mỹ nữ đi vào, nhìn mình một chút, ở bên cạnh vân tay trên máy ấn xuống một cái, để lại một câu nói "Kính râm không sai", thanh âm ưu mỹ dễ nghe, ẩn chứa thông dong.

Cổ Dịch kính râm đứng Khâu Kinh Lý sau khi đi mới mang thượng, vừa đeo lên liền đụng vào mỹ nữ này đi vào. Hướng phía chỗ góc của mỹ nữ bóng lưng biến mất nhìn thoáng qua, ở bên cạnh vân tay trên máy thấy được tên của nàng, gọi là: Vương Tĩnh.

Rất bình thường nữ sinh danh tự, nhưng theo Cổ Dịch biết, toàn bộ công ty chỉ có một người gọi danh tự này, cái kia chính là công ty đại lão bản, Bắc Thành nghĩa địa công cộng chủ nhân: Vương tổng, Vương Tĩnh!

"Tiểu bảo an, đừng coi lại, Vương tổng cũng không phải ngươi món ăn."

Bỗng nhiên vang lên một đạo thanh âm thanh thúy, Cổ Dịch lấy lại tinh thần, mới phát hiện bên người không biết gì lại đi tới hai vị quần áo nhẹ nhàng khoan khoái mỹ nữ, trong đó một vị bờ môi khá lớn đang cười đến vui vẻ, trêu ghẹo, "Tiểu gia hỏa ngươi đi ra làm công đứng trưởng thành không có a, muốn hay không tỷ tỷ về sau ở công ty bảo kê ngươi, có lẽ chúng ta còn có thể phát triển phát triển đâu."

Cổ Dịch lúc này người mặc đồng phục an ninh, mang theo cái kính râm, tới hoàn toàn không tương xứng quần áo đem hắt khuôn mặt làn da lộ ra phi thường tuổi nhỏ xem ra đến liền tượng không thành niên, để trước mắt vị này ra xã hội lẩn lộn lịch mấy năm mười từ ngược tâm nổi lên, nhìn không được đùa giỡn vài câu.

Tại cái này mười từ bên người đứng một vị mang theo kính mắt, khí chất tài trí mỹ nữ, nàng đẩy cái trước một thanh, xì nói: "Không có chính kinh, cẩn thận đừng dọa đến người ta, giờ làm việc nhanh đến, chúng ta đi."

"Hào hảo, nghe ngươi, lại nói Tĩnh Tĩnh ngươi có phải là ghen hay không?"

"Lăn!"

"Hi hi. . ."

Hai người tiếng cười xa dần, Cổ Dịch nhìn xem rồi đi mới nở nụ cười cười, phui một chút vân tay cơ, dùng bút trên giấy viết lên hai vị mười từ danh tự: Dương Khiết, La Tĩnh Tĩnh. . .

Thời gian kế tiếp lại tới không người, có nam có nữ, trong đó nữ chiếm tuyệt đại đa số, nhan trị cơ bản hơi cao, làm người mới Cổ Dịch hoặc nhiều hoặc ít cùng các nàng đụng vào mấy câu, từ từ, tại trước người hắn trên giấy ngoại trừ lúc trước Dương Khiết cùng La Tĩnh Tĩnh bên ngoài lại nhiều hai cái danh tự.

Cái này bốn cái tuyển chọn tỉ mỉ muội tử được Cổ Dịch viết trên giấy nguyên nhân chỉ có một cái, nhân vì các nàng "Nữ nhân vị" tương đối nặng!

Cổ Dịch dĩ nhiên không phải được các nàng mê hoặc, mà là bởi vì "Nữ nhân vị" nặng nữ nhân đều có một cái điểm giống nhau, các nàng tính cách hướng nhu, âm tính nặng hơn, so với người bình thường lại càng dễ thông linh. . .

. . .

Giữa trưa.

Vinh Kiến tập đoàn thực hành tám giờ làm việc chế, 9 giờ tới 5 giờ về giữa trưa không ngừng hơi thở, cho một giờ cơm trưa thời gian.

Trong công ty có nội bộ quán cơm, thức ăn miễn phí, hương vị, tuyệt đại đa số người giữa trưa đều lựa chọn ở chỗ này giải quyết.

Cổ Dịch từ Khâu Kinh Lý nơi đó dẫn tới một thúng cơm phiếu, tại trong phòng ăn đánh hảo cơm, bụng trực tiếp ngồi vào một bàn mỹ nữ làm thành trên bàn cơm.

Bởi vì là nội bộ quán cơm, chỗ ngồi không phải định chế, cái này cái bàn tròn lớn bình thường ngậm thừa nhận đều là các muội tử chuyên môn, Cổ Dịch lúc này bỗng nhiên liều lĩnh đến lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người. Trên bàn sáng sớm vị kia bờ môi khá lớn mỹ nữ Dương Khiết chính là ở đây, lập tức bật cười: "Tiểu bảo an, ngươi đây là bị các tỷ tỷ mê văng đầu, chính mình vào tới?"

"Đúng vậy a." Tại một đám tư sắc khác nhau trong nữ nhân ở giữa, Cổ Dịch không có biểu hiện ra cái gì khó chịu, lấy ra bốn chiếc đĩa, cười nói, "Tìm đến các tỷ tỷ chơi cái trò chơi."

"Trò chơi?" Chúng nữ nghi ngờ nói.

"Hắc hắc. . . Đơn giản trò chơi."

Cổ Dịch đem bốn chiếc đĩa phân cho nhớ kỹ danh tự bốn người, để các nàng dùng ngón áp út ngăn chặn, mình lấy một cây ở một bên dùng ngón giữa ngăn chặn, theo rồi nói ra: "Tốt, ta đếm tới ba, các ngươi một người hít một hơi, sau đó nói: Thịnh thượng thân, không có vấn đề a?"

Tứ nữ mặc dù không hiểu, nhưng dù sao đều là người trẻ tuổi, cuối cùng đều nhẹ gật đầu.

Cổ Dịch bắt đầu số nói: "Nhất, hai, ba, niệm. . ."

". . ."

"Tốt a, thịnh thượng thân. . ."

"Thịnh, thượng thân. . ."

"Thịnh. . ."

Tứ nữ trước không nói chuyện, cuối cùng vẫn Dương Khiết thứ nhất nói ra, ba người khác mới theo lời nói, nói ra ba chữ này.

Thoáng chốc, thần kỳ một màn xuất hiện:

Cổ Dịch để các nàng buông lỏng tay ra, chỉ gấp bốn chiếc đĩa lại cứ như vậy đứng ở trên mặt bàn.

"Nha. . ."

Cả bàn nữ nhân đều sợ hãi than.

Cổ Dịch ngoài cười nhưng trong không cười, kính râm phía sau ánh mắt chăm chăm thẳng. Hắn dùng đôi đĩa trong tay đối bốn chiếc đĩa các gõ gõ, bốn chiếc đĩa lắc lư một cái, cuối cùng cầm trong tay đĩa cầm ở bốn chiếc đĩa chính giữa, đĩa soạt một tiếng tán mất trên bàn.

"Oa, tiểu bảo an ngươi làm như thế nào, nguyên lý đúng cái gì a?" Dương Khiết mặt mũi tràn đầy hưng phấn hỏi.

"Bởi vì nơi này có quý a!" Cổ Dịch âm trầm nói, "Biết vừa rồi vì cái gì để cho các ngươi niệm 'Thịnh thượng thân' à, liền đứng tại thịnh quý nhập vào người, chỉ là bởi vì cái này bốn chiếc đĩa, được dẫn tới trên chiếc đĩa mà thôi."

Cổ Dịch lời nói có chút cố ý dọa người hương vị, nhưng sự thật liền đúng như thế, với lại hắn còn chưa nói xong. Cái này bốn chiếc đĩa tại thông linh thuật thượng phân biệt có tên của mình, tên là: Ô, Hối, Tử, Tần biểu thị bốn loại âm tà bại tướng, cùng Âm Quý đồng chúc, bởi vì lấy tài liệu đơn giản, cũng là thông linh chiêu hồn phổ biến nhất phương pháp thứ nhất.

Vừa mới hắn dùng bốn chiếc đĩa dẫn dắt tứ khí, niệm gọi hồn chú, chỉ là vì làm thí nghiệm, cũng không phải là thật vì Dẫn Hồn chiêu quý, phải biết hiện tại thể nhưng là giữa trưa, thiên địa dương khí mãnh liệt nhất thời điểm, âm hồn tiểu quỷ nào dám đi ra? Cho nên lần này chỉ là vì khảo thí mà thôi, khảo thí chung quanh là có phải có quý khí có thể được dẫn tới, nếu có, như vậy nơi này tất nhiên có quý!

Hiện tại thử một lần, quả là thế!

Đối diện, Dương Khiết nghe Cổ Dịch cố ý dọa người, ngược lại cười ra tiếng: "Ha ha, tiểu bảo an, người chính là như vậy lừa gạt nữ hài tử sao? Phương pháp không tệ, đáng tiếc khuôn mặt nhỏ của người thực sự quá non, không có chút nào có độ tin cậy đâu, ha ha. . ."

Nàng nụ cười này mang theo chung quanh nữ sinh một mảnh cười khê, Cổ Dịch được liên tiếp được trêu ghẹo vài câu, thẳng đến Dương Khiết bên người vị kia đeo kính biết * mở miệng, chúng nữ lúc này mới thu lại âm thanh.

"Người làm cái này. . . Không phải là đứa tiên?"

Biết * lời nói để Dương Khiết lập tức lại hứng thú, liền nói: "Đúng rồi đúng rồi, ta nghe qua, tiểu bảo an đúng đứa tiên sao?"

Cổ Dịch gặp cơ hội khó được, một ngụm đáp ứng, nói ra: "Đúng! Chỉ là hiện tại đúng bạch ngày, đứa tiên còn không dám đi ra, các người nếu là muốn gặp lời nói không bằng ban đêm cùng đi?"

Dương Khiết mặt mũi tràn đầy hoài nghi nhìn xem hắn: "Sẽ không cần đợi đến rạng sáng mười hai giờ à? Ta nói người có phải hay không coi trọng người mấy vị tỷ tỷ bên trong vị nào, nói thẳng nha, ta giúp người!"

Cổ Dịch khó được đề ý đến nàng, nói: "Không cần, trời tối là được, các người muốn chơi sao?"

Chúng nữ nhìn nhau, thương lượng một lát, có một nửa đồng ý, Cổ Dịch gặp trong đó tứ nữ đều tại, nhẹ gật đầu: "Tốt, cái kia liền nói rõ, chúng ta ban đêm gặp. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Trò chơi tiến hành lúc

Hạ ngày ban đêm phần lớn tới muộn, tối hôm đó thẳng đến gần chín điểm lúc, sắc trời mới hoàn toàn đen lại.

Vinh Kiến cao ốc ba mươi một tầng, một gian bình thường rất ít sử dụng trong phòng họp, lúc này ngồi đầy người, công ty cơ bản ngoại trừ tổng giám đốc Vương Tĩnh bên ngoài toàn đều đến đông đủ, trong đó tự nhiên cũng bao quát Cổ Dịch người lãnh đạo trực tiếp Khâu Kinh Lý, cũng ngồi tại vị trí trước đối với hắn nháy mắt ra hiệu, tượng là nói: Tiểu tử, trâu X a, lần này toàn công ty mỹ nữ đều biết đi.

Cổ Dịch không có rảnh để ý tới hắn, đứng tại trước sân khấu, đám người chú ý địa phương, chỉ cảm thấy mắt góc co quắp một trận, trong lòng không khỏi thầm mắng: Mấy cái này hồ cha nương môn miệng lớn như vậy, đem toàn công ty đều gọi tới, nhiều người như vậy dương khí tại cái này, cái quý gì đều cho hù chạy còn TM chiêu cái cái rầm a!

Đây nhất định không được, vì kế hoạch của mình có thể tiến hành tiếp, Cổ Dịch đầu óc phi tốc xoay tròn, rất nhanh nghĩ đến nhất cái biện pháp.

Đối mặt đám người. Mở miệng nói ra: "Cái kia. . . Mọi người tốt, đồ vật đều mang theo sao?"

"Thứ gì?" Có người nghi ngờ nói, chúng mục ánh sáng cũng đều tiêu cự đi qua.

"Để các người tới người không có nói cho các người biết?" Cổ Dịch xuất ra một mặt mộng dạng, "Ta không phải nói ngoại trừ Dương Khiết, La Tĩnh Tĩnh, Ưông Thiên còn có Cao Mai bên ngoài, những người khác muốn chơi trò chơi này nhất định phải mang một ít 'Phản Mộ Lớn Trung Thổ' tới sao?"

Người ở dưới đài đây là thật mộng bức, hoàn toàn không hiểu: "Phản Mộ Lớn Trung Thổ đúng cái gì?"

Đứng lão tử biên!

Cổ Dịch trong lòng cười thầm, trên mặt tỏ vẻ ra là một mặt đáng vẻ vô tội, nói ra: "Cái gọi là phản mộ lớn liền đúng bày táng chỗ, Trung Thổ tên như ý nghĩa liền đúng bày táng chỗ trung tâm thổ. Bạch ngày ta đã nói, người nếu như quá nhiều, dương khí quá nặng liền khó được thông linh, nếu quả thật muốn chơi cái trò chơi này cái kia liền cần riêng phần mình tự mình đi một điểm Phản Mộ Lớn Trung Thổ che ở ngực, đem mình dương khí biến mất. Địa phương cũng nói cho các người biết, ngay tại Bắc Thành nghĩa địa công cộng con cóc kia phía dưới, đào điểm ra đến là được."

"Oa đi, phiền toái như vậy, bạch ngày tại sao không ai nói cho chúng ta biết?"

"Chính là, bây giờ nói còn kịp cọng lông a. . ."

"Cát, không có ý nghĩa a nguoi cái này. . ."

Công ty người đang ngồi một trận ồn ào, cái cuối cùng tuổi tác dài cau mày nói ra: "Nguoi liền một câu, có thể chơi hay không?"

"Không thể!"

Cổ Dịch phủ định hoàn toàn.

"Cát. . ."

Nhất thời hư thanh nổi lên bốn phía, rất nhiều người trực tiếp đứng dậy, đối Cổ Dịch khắc sâu rất khinh bỉ một chút sau rồi đi.

Cổ Dịch hoàn toàn mặc xác những người này cái nhìn, trong lòng phản khinh bỉ trở về: Một đám không mời mà tới hàng, mau rút xéo! Ánh mắt lại thời khắc chú ý đến tứ nữ, các nàng cũng không thể đi.

Cũng may tứ nữ biết được mình không cần gì "Phần Mộ Lớn Trung Thổ", ôm trong lòng tìm kiếm kích thích ý nghĩ cũng không rời đi, trong đó tính tình nhất gấp Dương Khiết ngược lại thúc giục lên đám người, đề bọn hắn đi nhanh đi, đừng bứt rứt, đừng làm trở ngại mình gấp quý, a không, thông linh đại kê!

Một lát sau, người cơ bản lộ hàng, cuối cùng chỉ còn lại có Cổ Dịch cùng tứ nữ đang ngồi, toàn bộ phòng họp lập tức quanh quệ lên, khách quan vừa rồi mơ hồ nhiều hơn mấy phần hàn ý.

Lúc này, hoàn cảnh khi nào, Cổ Dịch lấy ra lúc trước chuẩn bị xong đồ vật, đồ vật rất đơn giản: Theo thứ tự là năm chiếc đĩa, cùng một cái uống cạn sạch bình nước suối khoáng.

"Tiểu bảo an, hiện tại chơi như thế nào?" Dương Khiết không kịp chờ đợi hỏi.

"Đừng nóng vội, các nguoi một người trước cho ta một sợi tóc, La tỷ làm phiền nguoi đem đèn cùng cửa đóng lại." Cổ Dịch tỉnh thất độc đầu tứ nữ, không có chút nào cảm giác không khỏe, đề bạch thiên na vị đeo kính biết * trên ánh sáng đèn mờ. Vị này biết * tên là La Tinh Tinh, xem ra điềm đạm nho nhã, nhưng chính là loại này đặc biệt điềm đạm nho nhã để thực chất bên trong để lộ ra một cỗ mười phần nữ nhân vị, bởi vậy được Cổ Dịch chọn trúng, làm bốn cái chút thứ nhất.

La Tinh Tinh đem cửa cùng đèn đóng kỹ bên trên, cả phòng tối xuống, có thể nghe được lẫn nhau tiếng hít thở, thậm chí còn có cảm giác đến chỗ gần truyền đến nhiệt khí.

Cổ Dịch chính là độ tuổi huyết khí phương cương, đối với cái này không có phản ứng đó là giả, bất quá bây giờ có chính sự muốn làm chỉ có thể trước đem cảm giác kích động này đè xuống, hít một hơi thật sâu,

Nói ra: "Tốt, hiện tại các nguoi đều cầm nhất chiếc đĩa, ta để cho các nguoi bắt đầu, các nguoi liền đúng độc thoại ngày câu nói kia."

"Liền đúng thỉnh thượng. . . Ngô. . ."

Trong tứ nữ một người tùy ý tiếp lời, lại bị Cổ Dịch liền vội vron tay bịt miệng lại, cảm nhận được trong lòng bàn tay truyền đến ướt át, Cổ Dịch lấy lại bình tĩnh, ngữ khí nói nghiêm túc: "Hiện tại đừng nói, muốn xảy ra chuyện."

Nghiêm túc ngữ khí đề tứ nữ tâm một cái nhắc, bởi vì tia sáng cực tối, các nàng không có gặp Cổ Dịch tại năm người ngồi vây quanh ở giữa chỗ hư họa một đạo dây văn không hiểu đồ án, sau đó môi giật giật, khẽ đọc vài câu không có phát ra âm thanh, cuối cùng đem tứ nữ tóc các cho một sợi tóc trôi thành một cỗ.

Nói ra: "Dùng ngón áp út tối trụ đĩa, theo ỏn, từng bước từng bước đến, nói thỉnh. . . Cái kia. . ."

"Tốt, ta trước." Tính tình nhất gấp Dương Khiết vội vàng đem đôi đĩa trong tay theo tốt, nói ra, "Thỉnh thượng thân. . ."

Hô. . .

Không biết đúng trong lòng tác dụng ảo giác vẫn là sự thật, Dương Khiết tiếng nói mới rồi, phong bế gian phòng bên trong phảng phất thổi tới nhất trận âm phong, lúc đầu tinh thần cực tốt Dương Khiết bỗng nhiên cảm thấy mí mắt cực nặng, đầu lập tức chìm xuống dưới.

Keng keng keng. . .

Qua ánh đèn ngầm hạ sau thích ứng kỳ về sau, cách gần tam nữ đã có thể mơ hồ nhìn ra tình huống trước mắt, gặp Dương Khiết không biết là cố ý hay là thật chìm hạ đầu, trong lòng lập tức đều có chút nhắc lên.

Tiếp lấy chỉ gặp Cổ Dịch dùng trên tay mình đĩa đối Dương Khiết đề lại đĩa gỗ gỗ, lại tại trước mắt nàng lung lay, nhẹ nói ra ba chữ:

"Ta đẹp không?"

"Ách, tiểu bảo an, người. . ." Ba chữ này để lúc đầu dẫn theo tâm tam nữ kém chút cười ra tiếng, tới đối diện vị kia tên là Cao Mai cô nương nhin không được mở miệng, nói mấy chữ sau đột nhiên đã ngừng lại.

Chỉ gặp Dương Khiết bỗng nhiên ngẩng đầu lên, tốc độ cực nhanh, dùng một loại thô cuồng khàn khàn, tựa hồ đè nén thanh âm tức giận rống nói: "Lăn!"

Thanh âm này tuyệt không nên Dương Khiết loại này nũng nịu nữ sinh có thể phát ra!

Tam nữ trên da trắng nõn da gà lên. . .

"Đi con em người." Nhưng mà Cổ Dịch đối với cái này lại hào không thêm để ý, trở tay vạt một cái đùa đánh vào Dương Khiết trên đầu, cái sau trong nháy mắt chìm hạ đầu, lần nữa trở lại vừa rồi trạng thái.

"Sau một khắc các người ai đến?" Cổ Dịch chuyển nhìn về phía tam nữ hỏi.

Ba trong nữ nhân, dáng người nhất nhỏ nhắn mềm mại, quần áo nhất mát mẻ, nhan trị cao nhất thuộc về vị kia tên là Uông Thiển mỹ nữ. Nàng lúc này nhìn xem bên người giống như là mất đi ý thức Dương Khiết, sắc mặt khàn trương lên, lắc đầu liên tục, thanh âm có chút phát run: "Ta. . . Ta không đùa, các người chơi a. . ."

"Không được." Không đợi cái khác hai nữ mở miệng, vì để cho kế hoạch không tại thời khắc mấu chốt sinh non, Cổ Dịch không thể không đến mở miệng đe dọa, "Trò chơi bắt đầu liền không thể ngừng, không người đùa tiên sẽ rất không cao hứng, các người đều sẽ xảy ra chuyện, đại họa sự tình!"

Tình cảnh này, cái này đe dọa phi thường có tác dụng, tam nữ theo bản năng rung mình một cái, cuối cùng khí chất thành thực nhất La Tinh Tinh cắn răng, nói: "Ta tới đi." Đem ngón tay ấn lên đùa, niệm nói: "Thình thượng thân. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Bản tướng 3 độc

Lần này tam nữ đều cảm thấy, gian phòng bên trong thật có một cỗ gió lạnh từ không hiểu ra thổi lên, qua đi La Tinh Tinh mí mắt nặng xuống, không có kiên trì một lát, đầu cũng giống như Dương Khiết chìm xuống dưới.

Cổ Dịch không nhìn hai nữ thần sắc, giống như lần trước, dùng đùa gõ gõ La Tinh Tinh đè lại, tại trước mắt nàng lung lay, nói ra: "Yêu người. . ."

". . ." Hai nữ không còn gì để nói, đây quả thực, thực sự, có chút cái kia cái gì. . .

Nhưng mà chẳng kịp chờ các nàng suy nghĩ nhiều, La Tinh Tinh cũng giống như Dương Khiết đột nhiên ngẩng đầu lên, dùng vừa rồi giống nhau như đúc thanh âm, uống nói: "Hồn tiểu tử! Người TM đang đùa lão tử sao? !"

Ngữ khí mang theo tức giận, để bên người hai nữ giật nảy mình, vội vàng chuyển nhích người, đang lúc này lại gặp Cổ Dịch trở tay một đùa, "Ba" một tiếng đem La Tinh Tinh đánh chôn xuống đầu.

Cổ Dịch không có xem hai nữ biểu lộ, tự lo cau mày, thầm nghĩ: Không đúng, nơi này mặc dù có âm hồn chưa tán, nhưng Hưởng Viện Viện bên trong Si Nhân Tiểu thuật pháp, bên trong ba vấn đề cá nhân con hàng này đều không phản ứng, xem ra là không có quan hệ gì với này, cái kia Hưởng Viện Viện hồn phách đến tốt cùng đi đâu?

Nghĩ nghĩ, nhìn phía thứ ba nữ sinh.

Uông Thiển xem ra là gan nhỏ nhất, cho nên lần này nhìn về phía lúc Cao Mai, đây là một vị bắt đầu thấy, càng xem càng cảm thấy không sai mỹ nữ, gặp Cổ Dịch trông lại, Cao Mai cắn cắn: "Tới đi." Đang khi nói chuyện trong mắt ngoại trừ lộ ra năm điểm e ngại bên ngoài, còn lại năm điểm đúng là vẻ hưng phấn.

Nhìn không ra vẫn là cái ưa thích kích thích muội tử. Cổ Dịch âm thầm đánh giá một câu, lập tức chỉ gặp Cao Mai nói ra: "Thình thượng thân. . ."

Đối mặt cúi đầu xuống Cao Mai, lần này Cổ Dịch không hỏi ra "Si Nhân Tiểu" thuật pháp vấn đề thứ ba, mà là trực tiếp làm mà hỏi: "Người muốn cái gì?"

Cao Mai mãnh liệt ngẩng đầu, nghiêm nghị nói: "Muốn giết người!"

"Giết người muội!"

Cổ Dịch trở tay đánh, lại một lần đem một cái muối từ đánh vùi đầu, lúc này tâm hắn nghĩ dùng hết, cơ bản đã xác định mặc kệ con hàng này sự tình, chuyển nhìn về phía cái thứ tư muối từ Ôn Thiên, còn không nói chuyện, Ôn Thiên liền kêu lên: "Chờ một chút, ta có một cái ý nghĩ, dù sao La Tinh Tinh, Dương Khiết các nàng đều trên người, người vì cái gì không tiếp tục hỏi nàng nhóm, cũng không cần hỏi ta đi."

Cái này muối từ thật đúng là cơ trí a.

Cổ Dịch gấp nàng nhanh như vậy liền kịp phản ứng, bất quá vẫn lắc đầu một cái: "Các nàng chỉ là người bình thường, âm khí thượng thân một lần vẫn đề không lớn, nhưng muốn bao nhiêu đến mấy lần không phải sinh bệnh nặng không thể."

Ôn Thiên thấy là chạy không khỏi, nhận mệnh giống như cúi đầu: "Tốt a, tới đi, thỉnh. . ."

"A? Các loại." Cổ Dịch bỗng nhiên gọi lại nàng, "Không cần, ta đưa con hàng này trở về, kết thúc."

"Thật?" Ôn Thiên lập tức bật cười, vui mừng cấp trên, chỉ gặp Đường dễ đưa tay qua tại lòng mảy của chính mình điểm trụ, miệng góc khinh khinh nhúc nhích, giống như là tại đọc lấy cái gì, khoảng cách gần như thế, bên người ba người cũng đều tạm thời đã mất đi ý thức, cơ hồ có thể tính được cô nam quả nữ chung sống một cái âm u nơi chốn, tâm tư nhiều Ôn Thiên nhìn xem Cổ Dịch hơi có vẻ ngầy ngớ khuôn mặt, sắc mặt chưa phát giác có chút bất tỉnh đồ, lại nhìn hắn đen như vậy trắng cảnh còn mạng kính râm lại cảm thấy có chút buồn cười.

Nhưng mà loại này buồn cười cùng thỉnh thích cảm giác của nhịp tim đều sau đó một khắc đình chỉ, nàng từ Cổ Dịch kính râm thượng nàng nhìn thấy phản xạ chỗ một bóng người!

Đó là một cái sắc mặt cực độ tái nhợt, không có mí mắt, trong mắt tràn đầy huyết sắc nam tử trung niên, một mặt ác tướng giống như là muốn ăn người, như thế một thân ảnh xuất hiện vào giờ phút này để cho người ta cảm thấy không rét mà run, đồng thời máu chốt nhất đứng, người này, Ôn Thiên còn nhận biết, thốt ra, gọi ra tên của hắn: "Chu Mãnh!"

"Cái gì?"

Điểm mi tâm của nàng Cổ Dịch ngừng lại, hướng Ôn Thiên nhìn lại, thấy mặt nàng sắc hoảng sợ phảng phất biết chút ít cái gì, trong lòng không khỏi sinh nghĩ, rộng âm thanh an ủi, "Không có việc gì, đem người biết nói cho ta biết, con hàng này không dám động tới người này may."

Nói xong sợ Ôn Thiên không tin, cong ngón búng ra, đem cái kia đạo thân ảnh màu trắng đánh chuyển hơn mười vòng, biểu thị hoàn toàn có thể đem hắn đùa bỡn ở trong lòng bàn tay.

Tại Cổ Dịch kính râm bên trong thấy cảnh này,

Ôn Thiên há to miệng, trong lòng đã an định mấy phần lại có nghi hoặc: Con hàng này không phải nói sẽ có tai họa thượng thân sao? Làm sao xem làm sao không giống a?

Gần trong gang tấc Cổ Dịch ánh mắt nhấp nháy, Ôn Thiên tạm thời đề xuống nghi hoặc, giải thích: "Chu Mãnh đúng công ty của chúng ta nguyên bảo an đội trưởng, tính cách cái kia, không thật là tốt, đặc tội không ít người, về sau có một đoạn thời gian chưa thấy qua hắn, nghe nói là từ chức, về sau liền lại cũng chưa từng thấy qua, nhưng. . . Đẳng sau ta cái kia, đáng đáp liền cùng Chu Mãnh giống như đúc. . ."

"Cái này. . ."

Nghe xong Ôn Thiên, Cổ Dịch đột nhiên kịp phản ứng, thốt ra, "Dung Nhân Nộ!"

Hướng Viện Viện bên trong thuật Sĩ Nhân Tiểu, Bắc Thành nghĩa địa công cộng chôn xuống thiêm thù thôn quang thù tài, là vì của cái người chết. Mà ở trong đó, chết trước nén giận Chu Mãnh cùng mặt mũi tràn đầy hắc khí xem ra đi cách cái chết không xa Khâu Kinh Lý đều là cùng một loại người, suy đoán một cái, không khó ra kết luận, chính là ba độc chi sân, tên là: Dung Nhân Nộ!

Bản tướng ba độc, tham, sân, si, ba độc đều đủ, đã thành nhân tính bản tướng quỷ, đủ để bày trận!

Nghĩ thông suốt điểm ấy, Cổ Dịch vui mừng cấp trên, đối mặt gần ngay trước mắt mỹ lệ dung nhan nhìn không được ôm lấy găm một cái, tại Ôn Thiên si ngốc trong ánh mắt cười to ba tiếng, lấy ra vừa rồi từ nữ tóc bên thành sợi tóc ở sau lưng nàng khinh khinh khẽ vỗ, đem Chu Mãnh âm hồn vây khốn ném ở bình thủy tinh bên trong.

"Ta đi, các nàng sau năm phút sẽ tỉnh đến, làm phiền người chiếu cố một chút."

Lưu lại một câu nói như vậy, Cổ Dịch trực tiếp hướng về môn đi ra ngoài, Ôn Thiên cái này mới hồi phục tỉnh thần lại, muốn lên nộ hôn đầu của mình cái này không hiểu thấu không có, không khỏi nổi giận chỉ cực, nhìn qua bóng lưng hắn rồi đi muốn mở miệng gọi lại, đến bên miệng nhưng lại nói không nên lời âm thanh, chỉ có thể tro mắt nhìn thấy rồi đi, thẳng đến Cổ Dịch bóng lưng hoàn toàn biến mất tại cửa ra vào, mới nhìn không được mắng câu thô tục: "M, lão nương muốn thiên người!"

"Cái kia người nói cái gì?" Đang lúc này, Cổ Dịch thanh âm lại vang lên.

Uông Thiển giật nảy mình, gấp hẳn đi mà phục chế, vênh vênh lên miệng, không nói gì.

Cổ Dịch trong lòng mình bạch cô nàng này không cao hứng, cũng không có điểm phá, hỏi một câu: "Người biết Vương tổng nhà ở đâu sao?"

"Không biết." Uông Thiển ngữ khí bất thiện.

Cổ Dịch thở dài, ra vẻ đem trong tay bình vụn ra, bên cạnh nói ra: "Con hàng này gọi Chu Mạnh đúng không, hẳn chết biệt khuất, oán khí quá lớn, vừa vụn Uông tỷ tỷ người người không sai, nếu không đêm nay người ở chỗ này khuyên bảo khuyên bảo hạ hẳn?"

"Nha!"

Uông Thiển kinh hô một tiếng, mình bạch Cổ Dịch tại dọa mình lại lại không cách nào, trừng mắt liếc hẳn một cái, không tình nguyện nói ra bốn chữ: "Long Hồ Biệt Thự!"

"Cám ơn. . ."

Cổ Dịch thân ảnh lần nữa biến mất tại cửa ra vào, Uông Thiển lần này nhìn được không có mắng ra, chỉ là ánh mắt bất thiện, trong lòng 10 ngàn cái khó chịu tới cực điểm, một lát sau, tam nữ khôi phục ý thức, nhìn thấy Cổ Dịch không có người, phòng cửa mở ra, mà Uông Thiển lại ăn người nhìn chăm chăm cổng, không khỏi nghi vấn hỏi: "Thiên Thiên, thế nào? Cái kia tiểu bảo an đâu?"

Uông Thiển hừ một tiếng: "Đi ra ngoài được nữ quý cường J!"

Tam nữ: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Thần đạo

Bắc Thành mặt phía bắc vốn là một ngọn núi, núi không cao cũng không cảnh, tăng thêm ảnh hưởng Bắc Thành phát triển, rất tự nhiên liền bị kịch, được chính phủ đầu tư nhà đầu tư mấy nhà băng tạc bằng, tu nhất chòm sao hồ lớn, lấy tên long hồ.

Bởi vì tài chính phong phú, long chu vi hồ bên cạnh kiến thiết rất nhanh theo sau.

Lúc này long hồ đã đứng một chỗ xanh hoá hoàn mỹ, nước cảnh nghi nhân, hoàn cảnh vô cùng tốt chỗ, nơi này từng tòa chiếm diện tích cực lớn, giá bán kinh người biệt thự ở chỗ này tu lên, mua cho Bắc Thành đại đa số nổi danh phú hào, trong đó bao quát Vinh Kiến tập đoàn lão đại, Vương Tịnh.

Long Hồ Biệt Thự khu.

Tại một gian sang bên duyên căn phòng lớn trong biệt thự, chia làm trước sau hai viện, tiền viện ánh đèn sáng tỏ, thỉnh thoảng truyền đến vui cười thanh âm, mà hậu viện ánh đèn lại có vẻ hơi âm đạm, chú ý xem, nơi này vậy mà tu lấy một gian cỡ nhỏ miếu thờ.

Cái này miếu thờ kỳ thật chiếm diện tích không nhỏ, có gần hai trăm cái bình thường diện tích, nhưng cùng chân chính đại miếu so sánh, liền không thể không dùng một cái chữ nhỏ.

Miếu nhỏ trước cửa dựng thẳng viết hai hàng chữ, theo thứ tự là:

Hồi thế gian oan đầu chủ nợ nhưng có luân hồi báo ứng

Nhân nhất trụ Thanh Đăng Cổ Phật luôn có thể thường bạn tâm ta

. . .

Trong miếu

Sửa sang trang nhã, hai trăm mét vuông diện tích trang sửa sang thanh nhã mộc mạc, ở giữa chỗ, một tôn đồng thau Đại Phật búp hoa mỉm cười, ánh mắt

từ bị, tựa như muốn độ hóa thể gian hết thầy Khổ Ách.

Phật tiền, Vương Tịnh quần áo thanh lệ, thân mang màu vàng nhạt tơ lụa váy dài, được không khí chung quanh hoàn cảnh tồn đở ra một cổ thánh khiết mỹ lệ, trên mặt xinh đẹp mắt khẽ nhắm, tại Phật tiền dâng hương nhất trụ, miệng tụng: "Nguyện Phật Đà phù hộ. . ."

"Phù hộ người cái gì?"

Bỗng nhiên, một đạo không hài hòa nam tiếng vang lên, đem nơi này yên tĩnh bầu không khí trong nháy mắt đánh vỡ.

Vương Tịnh ngưng ngắc một chút, mãnh liệt quay đầu lại, chỉ gặp trước người một đạo hơi thân ảnh quen thuộc, lông mày khinh khinh nhíu: "Đúng người?"

Người tới chính là Cổ Dịch, Long Hồ Biệt Thự khu vực này bảo an nghiêm mật, hẳn thật là phí hết đại công phu mới tiến vào đến, thuận tiện lấy được Vương Tịnh địa chỉ, leo tường bò vào biệt thự.

Giờ phút này đối mặt tiên tử Vương Tịnh, Cổ Dịch chấp tay sau lưng, tại tòa miếu nhỏ này trước đi dạo nửa vòng, miệng niệm trước cửa sách hai hàng chữ: "Hỏi thể gian oan đầu chủ nợ, nhưng có luân hồi báo ứng? Nhân nhất trụ Thanh Đăng Cổ Phật, luôn có thể thương bạn tâm ta. Phi phi, lợi hại lợi hại. . ."

Vương Tịnh cau mày: "Người đến cùng muốn làm gì?!"

Cổ Dịch nói: "Ta nghe nói, thể gian có đại pháp, đem nhân gian thuật số chia làm: Thiên, Địa, Nhân, thần, quỷ. Ngũ tài ngũ thuật, trong đó thần đạo thuật pháp lấy chúng sinh tụ hợp thành nhân gian nguyên lực, tự thành một thể, có thể lấy đại thiên thể giới người sống hướng tới chi tâm hình thành cảm ứng trong cõi u minh hư vô không hiểu chi thần diệu, thần dị phi thường, trong đó càng có chỗ đặc biệt, mượn từ nguyên lực trốn tránh thiên ác luân hồi báo ứng, thành tựu bản thân. Người nói, cái này lợi hại hay không. . ."

Cổ Dịch Bội Bội mà nói, Vương Tịnh trong nháy mắt hoa dung thất sắc, rất nhanh, nhiều năm Thương Hải chìm nổi kinh nghiệm để nàng cấp tốc trấn định lại, lạnh giọng nói ra: "Đây chính là người tiền công ty nguyên nhân? Người muốn cái gì, nói cái giá đi."

"Hắc hắc. . ." Cổ Dịch đỡ lấy kính râm, khẽ cười nói: "Thứ ta muốn nói ra ta đều không tin, liền hai loại, một là: Dẫn người hướng thiện. Hai là: Thiện ác có báo."

"Có ý tứ gì?"

"Đơn giản lý giải chính là có thể cho người một cơ hội nhỏ nhoi." Cổ Dịch nghiêng đi thân thể, không biết đúng vô tình hay là cố ý, để Vương Tịnh thấy được lúc này hắc kính râm phía sau hai mắt, đem cái sau hoàn toàn kính sợ.

Đó là một đôi thuần con mắt màu đen!

Không chỉ là con người, liền liền trắng trẻo cũng là hắc, ở trong đó không nhìn thấy nhất chút tình cảm, cảm giác không thấy một tia nhiệt độ, chỉ có một loại vô biên uy nghiêm, phảng phất có thể đem người hồn phách cầm ra, vĩnh thế trấn áp.

Khinh bên cạnh dưới đầu, mắt đáng vẻ được kính râm che khuất. Cổ Dịch mặt hướng hướng nàng, nói: "Thường nói thiên đạo nhân từ, thể sự luôn có một chút hi vọng sống, lại hoặc là nói là cho Phật Đà mặt mũi, người có một cơ hội, sáng mai lúc này, người nếu có thể thành tâm đền bù sai lầm, có lẽ, còn có thể có một chút hi vọng sống. . ."

Cổ Dịch nói xong rồi đi,

Đôi nàng cười cười, cười đến rất xán lạn, tựa như đúng thời còn học sinh đối nữ sinh huyết sáo lưu manh, ngoại trừ đùa giỡn bên ngoài không còn gì khác, lập tức đi ra cửa miếu.

Vương Tịnh nhìn về phía hắc rồi đi địa phương, lẳng lẳng qua một hồi lâu, sắc mặt dần dần trở nên lạnh, lấy điện thoại di động ra, bấm một số điện thoại.

"Lỗ đại sư, ta gặp được chút phiền phức. . ."

. . .

Thứ hai ngày, Bắc Thành vùng ngoại thành, Thúy Lan trên núi lưng chừng núi biệt thự.

Vương Tịnh thân mang đại lễ phục màu đỏ váy dài, tơ lụa thẳng tóc dài xoắn vai, chân đạp cùng một sắc khảm kim cương giày cao gót, tại mọi người các loại trong ánh mắt, bộ pháp ưu nhã bước vào trong biệt thự.

Lúc này trong biệt thự sớm đã tiếng người huyền ảo, tiến kiến nơi này ánh đèn mê tình, rượu mùi thơm khắp nơi, đám người lấy đang trang uống tụ đàm, không một không biểu hiện lấy đây là một trận long trọng xa hoa tiệc tối.

Nay ngày, đứng Bắc Thành nhà giàu nhất An Long cầu ái nữ An Hạ trưởng thành lễ.

Bắc Thành các giới tinh anh hội tụ, vô số thiếu niên anh tài mộng tưởng khiến cho giai nhân niềm vui, từ đó thiếu phần đầu cái mấy chục năm. Lui một bước tới nói, liền không coi là An Hạ lọt mắt xanh, chỉ cần có thể gây nên An Long cầu chú ý, vì ngày sau đánh xuống cơ sở, cũng coi như đúng chuyện đi

này không tệ.

Mà tới chỗ này Vương Tịnh, làm nữ tử nàng đối nữ sắc không thích cũng vô pháp yêu, mắt liền đơn thuần hơn nhiều, đơn thuần điểm thứ hai, hi vọng gây nên An Long cầu chú ý.

Phải biết, Vinh Kiến tập đoàn tại Bắc Thành mặc dù có người xưng chi đúng kỳ tích, đúng công ty lớn, nhưng chỉ có Vương Tịnh nàng tự mình biết, mình nội tình không đủ, bề ngoài nhìn như phong quang, kì thực nếu không có cường lực ngoại lực ủng hộ, cái kia sụp đổ lên tốc độ cũng là kinh người.

Cho nên trận này tiệc tối đối với Vương Tịnh tới nói cũng là khổ đợi đã lâu cơ hội, nàng cố ý đem mình ăn mặc mười hai phần mỹ lệ, vì đến liền đúng hấp dẫn đến An Long cầu chú ý. Nàng đối với mình vô cùng tin tưởng, An Long cầu ánh mắt chỉ cần ở trên người nàng một chút như vậy đủ rồi.

Về phần đêm qua gặp gỡ sự tình, nhớ tới chưa phát giác nhếch miệng lên: Một cái tiểu thí hài mà thôi, còn muốn làm vệ đạo sĩ, so với trước đó người hán còn kém xa lắm, tin tưởng hiện tại đã đối đầu lỗ đại sư a. . .

. . .

Ngay tại lúc đó, tại Bắc Thành nghĩa địa công cộng, được Vương Tịnh so sánh chiến năm cận bã vệ đạo sĩ Cổ Dịch ực một hộp tự mang "Thiên Bôi Từ" sau cúp xong điện thoại, điện thoại là cùng Hường Dương thông, mục đích là vì hỏi nữ nhi của hán có hay không tỉnh lại, lấy được kết quả là không có. . .

Những này ngày sự tình, bao quát đi Hường Dương công ty làm bảo an toàn đều chưa nói cho hán biết, cũng cảm thấy không có cái này tất yếu, chỉ là trong điện thoại nói cho hán biết qua đêm nay nữ nhi của hán liên tốt, để hán kiên nhẫn cuối cùng này một đêm.

Đem điện thoại quải điệu, Cổ Dịch tiện tay đem rượu bình thả về ba lô, trở tay ở bên trong lật ra từ Hường Dương tay ở bên trong lấy được giấy trắng người, cùng tại Vinh Kiến trong đại lâu bắt được khốn tù Chu Mạnh hồn phách bình nước suối khoáng, trực tiếp hướng công trong mộ chỗ con cóc pho tượng đi đi.

"Thiên đạo nhân từ, làm sao lòng người thường nghi ngờ may mắn."

Hường Dương nữ nhi không có tin vào đến, chứng minh Vương Tịnh đúng không nhìn mình. Cho nên, là lúc này rồi. . .

Phải biết, cái gọi là bản tướng ba độc, tham, sân, si là chỉ lòng người tướng cụ thể thể hiện. Coi đây là thuật, hiển tế người sống, lại phụ trợ một chút tất yếu thủ đoạn, tại thuật số góc độ là có thể đem ba độc chấp niệm nửa cụ hiện hóa, để mà gia trì thuật chủ tới làm rất nhiều chuyện, tỉ như Vương Tịnh, liền là dùng đi cầu gọi tên lợi.

Nhưng ba độc dù sao cũng là lòng người chấp niệm, khó mà lâu dài, cho nên mỗi ba năm liền cần nhất thay mới người, phân biệt lấy ba độc thủ cách sống hiển ba người sống, đến tiếp tục thuật pháp duy trì. Chỉ là thiên hạ thuật pháp hung sát phối hợp, dùng cái này ác độc thuật pháp gia trì bản thân một khi bị phá, thuật chủ tất nhiên vạn kiếp bất phục, tử tướng thê thảm.

Cổ Dịch lúc đầu không nghĩ như thế, chỉ là hôm qua đã đã cảnh cáo, cũng coi như cho cơ hội, Vương Tịnh chấp mê bất ngộ, không thể trách ai được!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Kính râm dưới mắt

Bản tướng ba độc thuật, lấy người sống tế thuật, bằng chấp niệm gia trì, nhìn như huyền ảo, kỳ thật muốn phá cũng không khó.

Liền như bây giờ, thừa dịp cơ hội các nhân viên an ninh đang tại giao ban, Cổ Dịch tại nghĩa địa công cộng ở giữa con cóc tượng đá chỗ đào cái hố nhỏ, đem người giấy cùng bình nước suối khoáng thả ở bên trong, đốt đi về sau ba độc đi hai, con cóc đối diện bất ổn, ba độc thuật liền có thể nhẹ nhàng phá vỡ.

Xuất ra tự thân bí chi địa có được bất lửa, đang muốn bắt đầu nhóm lửa người giấy cùng bình nước suối khoáng, bỗng nhiên cảm thấy phía sau phong thanh không đúng, vội vàng tránh ra.

Soạt. . .

Chỉ gặp vừa rồi nơi ở nhất chậu nước lạnh gội đi qua, vừa rồi nếu không phải tránh nhanh, hiện tại tuyệt đối là ướt sũng.

"Không có ý tứ, nơi này không có thể châm lửa."

Cổ Dịch thân đối chỗ, một vị hình dạng anh tuấn, khí chất nho nhã nam tử trung niên mỉm cười nói ra, tựa như đứng tại cùng người quen nói đùa, chỉ không hài hòa lúc, sau lưng hắn đứng có bảy tám cái đại hán vạm vỡ, từng cái sắc mặt bất thiện nhìn chăm chăm Cổ Dịch.

Gặp tình hình này, Cổ Dịch trong nháy mắt liền hiểu rõ ra, những người này hơn phân nửa là cùng Vương Tĩnh có quan hệ.

Quả nhiên, nam tử trung niên câu nói tiếp theo liền nói rõ ý đồ đến, nói ra: "Tự giới thiệu, kẻ hèn này Không Thừa Nho. Ta gặp tiểu ca ngươi rất lạ mặt, nên mới tới Bắc Thành đi, ta nói rõ một chút, Vương Tĩnh đứng cổ chủ, cũng là ta tri giao, nói như vậy ngươi minh bạch sao?"

"Minh bạch." Cổ Dịch vịn kính râm, nói, "Chính chủ tới vừa vặn, có một kiện cũng muốn hỏi ngươi: Nói lên việc này cũng không tính khó khăn điều tra, nghe nói qua trước đó có không ít cũng những tay việc này lại không một kết thúc yên lành, đứng ngươi làm a?"

Không Thừa Nho tránh đi lời này, nói: "Chuyện quá khứ đã qua, phạm là hắn là hướng về phía trước xem mới có thể nghênh hợp thời đại này bản chất, tiểu ca, ngươi niên kỷ khinh khinh chỉ dùng mấy ngày thời gian liền có thể điều tra rõ, cũng coi là một nhân tài, ta Không mỡ người tự hỏi cũng là quý tài người, không bằng dạng này. . ." Nói xong tay lấy ra màu đen thẻ ngân hàng, "Nơi này có 1 triệu, tiểu ca ngươi mới tới Bắc Thành, đi mua thêm chút ưa thích đồ dùng hàng ngày như thế nào?"

"Cho ta?" Cổ Dịch thẳng theo dõi hắn xuất ra thẻ ngân hàng, chỉ mình nói.

"Đương nhiên." Gặp đây, Không Thừa Nho miệng góc không khỏi móc ra tiểu dung. Đem thẻ ngân hàng kính ném ra, roi tại Cổ Dịch trước người.

Cổ Dịch vội vàng nhặt lên, tại trên quần áo xoa xoa, nhìn thấy thẻ sau viết mặt mã sau nhanh chóng thu nhập trong bọc, liền nói: "Oa, thổ hào thật tốt, tạ ơn, tạ ơn. . ."

Không Thừa Nho sắc mặt dễ dàng không ít, trong mắt mang theo mỉm cười, "Tiểu huynh đệ khách khí, nếu như thế cái kia mọi người về sau đều là bằng hữu, lẫn nhau. . ."

"Chờ một chút, dừng lại." Cổ Dịch kêu dừng hắn, ở tại hơi có vẻ ánh mắt nghi hoặc bên trong, xương sống lưng thẳng tắp, nói: "Ta Cổ Dịch tự học đạo đến nay, ba vì mười bát kính tôn huấn đạo cần tuân nghiêm ngặt, tự hạn chế bản thân, anh hùng cao thượng không dám nói, nhưng cũng là không thẹn với lương tâm. Cái nào có thể cùng người loại này tham danh yêu lợi, bồi đức phụ nói, đoạt giết đồng đạo tính mệnh đồ vô sỉ, làm bằng hữu! Ngươi bồi sao?!"

Không Thừa Nho ngây ngẩn cả người, lại chuyển thành kinh dị, lại từ kinh dị muốn chuyển thành cười lạnh, nhưng cuối cùng vẫn là biến thành phần nộ!

Giống như Cổ Dịch nói như vậy ra chính khí mười phần lời nói người hắn gặp qua không ít, có thể nói là sớm đã chết lặng, nhưng Cổ Dịch tên này trước là một bộ tham tài dạng, thu mình tiền, sau đó lại lập tức cùng mình trở mặt? ! Điều này không khỏi làm hắn cảm thấy một cổ thật sâu, được trêu đùa cảm giác, không thể không giận.

"Tiểu tử. Ta đã thật lâu không có sinh qua tức giận, tốt, rất tốt, ngươi rất lợi hại, ngươi làm được." Không Thừa Nho sắc mặt đã toàn thanh, quát lạnh, "Đi! Vương Hùng, mấy người các ngươi phế hắn cho ta!"

Những lời này là đối bên người mấy người đại hán nói, lúc này sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, bốn phía gần như không người, nghĩa địa công cộng bảo an chẳng biết tại sao cũng không thấy tăm hơi, mấy người rất mau đem Cổ Dịch bao quanh vây lại.

"Chờ một chút!" Cổ Dịch đưa tay làm ra ngừng thủ thế, "Họ Không, tất cả mọi người là Huyền Đạo bên trong người, dùng vũ lực có phải hay không quá tục chút."

Không Thừa Nho cười lạnh: "Năm đó có cái tinh thần trọng nghĩa mười phần lão già cùng nói qua lời giống vậy, ta cùng đấu pháp thua sau mới hiểu được, ta vì lòng muốn cùng hắn đấu pháp? ! Ta gọi người đem hắn đánh chết! Cho nên,

Nhiều khi vũ lực tới đơn giản hơn, càng trực tiếp!"

"Ách. . ." Cổ Dịch vì cái kia đấu pháp thắng lại bị đánh chết chính nghĩa lão đầu mặc niệm nửa giây, đưa tay một lần nữa dưng vào kính râm, "Nếu như vậy, vì không bị ngươi để cho người đánh chết, ta cũng chỉ có thể lấy ra chút bản lĩnh thật sự ai. . . Đến, mở mang kiến thức một chút a. . ."

Kính râm gỡ xuống, trong thoáng chốc có một đôi mắt lóe lên một cái rồi biến mất, Cổ Dịch thân ảnh mờ lung lên, ngay khoảng trống giống như càn tói, phảng phất có một loại nào đó không biết chi sợ đề xuống, giữa cả thiên địa giống như đối cái thế giới, hoang vu, bất lực, âm u đầy từ khi.

Không Thừa Nho cảm nhận được một cổ không hiểu tâm hoảng, nhìn về phía bên người đồng dạng sùng sốt mấy người, uống nói: "Mấy người các ngươi thất thần làm gì, lên a!"

"Ha ha. . ." Cổ Dịch tiếng cười khê vang lên, thanh âm tựa hồ đến từ dị vực, "So nhiều người à, đến xem xem ta người đi, ách. . . Mặc dù đáng đáp có chút xấu. . ."

"Thào, !"

Vây quanh Cổ Dịch đại hán bên trong có người chịu không nổi chung quanh quỷ dị hoàn cảnh mang tới kiềm chế, giận quát to một tiếng, đang muốn tiến

lên chớp tới, bỗng nhiên cảm thấy dưới chân xiết chặt, cúi đầu nhìn lại, lần này thẳng cái dọa đến tóc đều dựng đứng lên, chỉ gặp dưới chân trong đất chẳng biết lúc nào lại đưa ra một cái tay tay khô héo, gắt gao bắt lấy mình chân!

Cái tay kia u ám, tử sắc, không có chút nào sinh khí, rõ ràng liền đúng một cái tay của người chết!

Hoảng sợ gặp, đại hán này lại đột nhiên nghe được chung quanh đồng bạn kinh hãi tới cực điểm tiếng kêu gào, ngẩng đầu nhất xem, giờ phút này, hán liền sợ hãi đều quên.

Nhưng gặp khắp núi phiến dã, vô số thi cốt không hoàn toàn thi thể từ nghĩa địa công cộng nghĩa địa bên trong nằm đi ra, quơ không hoàn toàn thân thể, đúng đưa đè ép xuống, giống như phô thiên cái địa màu xám trào lưu, mang theo nhất cực tối bụi chìm, muốn đem người gặp kéo xuống địa ngục!

"Không có khả năng, không có khả năng, tuyệt không có khả năng này! . . ." Không Thừa Nho dưới chân phát run, trong miệng liền hô không có khả năng.

Thế gian thuật pháp ngàn vạn, nhưng cuối cùng có mức cực hạn, nô dịch người chết, hình thành thi triều thuật pháp căn bản chỉ tồn tại ở truyền thuyết, tuyệt không có khả năng trên thế gian hiển hiện, huống chi còn có mấu chốt nhất một điểm, cái kia chính là: Nơi này là nghĩa địa công cộng, người chết đều là hoả táng a!

Trong điện quang hóa thạch, Không Thừa Nho minh bạch đi qua, đây là huyền thuật, hoặc là nói là thôi miên!

Dựa theo sư môn truyền thừa thuật pháp, Không Thừa Nho không chút do dự cắn nát ngón giữa, thẳng chút mình mi tâm, uống nói: "Bất tí Âm Vương pháp thập luân, địa ngục thiên khung chiếu ngã hình!"

Thoáng chớp, tinh khí nghịch thượng mi tâm, tầm mắt thấy giữa thiên địa một trận vận vẹo, toàn bộ thế giới lại về tới vừa rồi bộ dáng, ngày khoảng trống mặc dù tối, nhưng đã không có cái kia cổ diệt người áp lực, càng không cái kia kinh khủng thi triều.

Hết thấy tượng như vừa rồi, chỉ là Cổ Dịch xoay người qua, đang đem người giấy cùng bình nước suối khoáng nhóm lửa, mà những cái kia tráng hán lại toàn bộ ngắt đi.

Không Thừa Nho nuốt ngụm nước miếng, trong lòng đã biết Cổ Dịch thủ đoạn kinh người, hôm nay nếu không liều mạng tám chín phần mười muốn chờ ở chỗ này, lập tức lấy dũng khí hung ác quyết tâm, cẩn thận từ trong ngực lấy ra một cái hộp gỗ nhỏ khinh đánh nhẹ nờ.

Trong hộp gỗ bên trong hoa văn trang sức thành một kiện mê ly gian phòng, một cái nửa cỡ bàn tay anh hài ngủ ở trong đó, anh hài da thịt khô cạn, hai mắt nhắm nghiền, miệng góc ngưng kết trước khi chết thần tình thống khổ. Cái này đúng là một cái phát dục hoàn toàn bản phôi chế thành!

Gặp Cổ Dịch đang chuyên tâm hoá vàng mã bình thủy tinh phá trận, giống như là không có phát phát hiện mình đã phá vỡ huyền thuật, Không Thừa Nho rón rén đi vào sau lưng, dùng trong tay hộp gỗ hướng phía đỉnh đầu mãnh liệt chụp xuống dưới!

Quát to: "Cừu nhân là hán!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11: Hồng nhan như huyết

"Oa!"

Trong hộp tiểu hài được thanh âm bưng tỉnh, lại ngồi dậy, hú lên quái dị phóng ra trong hộp gắt gao bắt được Cổ Dịch trên đỉnh đầu.

"Hô. . ." Gặp đây, Không Thừa Nho thở ra một cái, lui lại mấy bước âm thanh lạnh lùng nói, "Ta mặc dù ưa thích dùng vũ lực, nhưng thuật pháp tu luyện cũng chưa từng rơi xuống, cái này 'Vị Anh Sát Chú' là sư môn ta bí truyền, sát thân thực cốt, nó chú anh biết chun chút mực nát thôn người trúng thuật thân thể, tàn nhẫn vô cùng, chúc cấm thuật Phạm Trù, ai bảo người bức ta đâu, hảo hảo trải nghiệm trải nghiệm xuống đi, người nhất định sẽ rất. . ."

Lời nói đến đây, Không Thừa Nho thanh âm bỗng nhiên ngừng dưới, trong mắt dần dần hiện ra không thể tưởng tượng nổi thần thái, chỉ gặp Cổ Dịch hán vậy mà rất nhẹ nhàng, mang trên đầu tiểu anh hài lấy xuống. . .

"Cái này, như thế sẽ! . . ." Không Thừa Nho kinh hô lên.

Phải biết cái này tiểu hài nhi là sống trong cơ thể cưỡng ép lấy ra, thân mang mẹ con song trọng oán niệm, lại bị bí pháp gia trì mấy năm, oán niệm sâu nuôi, tích lũy thẳng ngày phía dưới, hung cực ác cực, tăng thêm nó không có linh trí, chỉ muốn mở ra pháp hộp, dùng một câu "Cửu nhân là hán" liền sẽ đem tiểu hài nhi bùng tỉnh, khóa chặt người trúng thuật, trong khoảnh khắc hóa thành thi thủy dung nhập nó thân thể, từ từ đem bên trong thuật giả thân xương xâm mục nát, không thành tro tuyết không bỏ qua. Làm sao lại được dễ dàng như vậy liền lấy xuống? !

Nhưng mà sau một khắc, cùng đề hán khiếp sợ sự tình đi ra, lần này cũng minh bạch vì cái gì mình "Vị Anh Sát Chú" không có tác dụng. Hán nhìn thấy quay đầu lại Cổ Dịch, thấy được cái kia một đôi thuần con mắt màu đen.

Không Thừa Nho trong mắt hiện ra chưa từng có kinh dị, giống như là thấy được thân mình ánh mắt, thứ N đạo này ra không có khả năng, thốt ra: "Không, không có khả năng, cái này, điều đó không có khả năng, làm sao có thể có người có thể làm đến, cái này, cái này, đây là: Hắc Bạch Chi Nhân! !"

Hắc bạch nhân. . .

Trong truyền thuyết thế gian có Thiên Địa Nhân thần quỷ ngũ thuật, thế nhân đều có thể tu luyện, trong đó chi quỷ thuật như tu luyện tới cảnh giới tối cao lại sẽ xảy ra thành một đôi kỳ dị con mắt, tên là: Hắc bạch.

Lại có truyền thuyết, hắc bạch nhân là Minh phủ Âm Tôn hai mắt, được phong là tại Minh giới phán quan, để mà phán quyết thế giới thiện ác đúng sai, công lý chính nghĩa đều ở trong đó.

Đôi mắt này gần như không thuộc về trong nhân thể, hoặc là nói chỉ thuộc về ở nhân gian chương tu đỉnh cấp quỷ thuật người!

Hoảng hốt qua đi, Không Thừa Nho lấy lại tinh thần, quay người muốn chạy, lại vào lúc này khóe mắt liếc qua phiến đến một đạo hắc ảnh chính xác đụng phải mình bắp chân, giống như là va nát, bóng đen hóa thành một đám nước, thấm ướt quần của mình.

"Vị Anh Sát Chú! . . ."

Thấy rõ đụng vào mình chính là vừa thả ra tiểu hài nhi, Không Thừa Nho kinh hãi đến gần như bài tiết không kiềm chế, không có người so với hán hiểu hơn cái này thuật pháp khủng bố, giờ phút này hóa thủy, đã bên trong thuật, một cỗ kịch liệt đau nhức từ nhỏ chân truyền đến, nhin không được kém chút ngã nhào trên đất.

Cũng không dám lại lưu lại, lòng mang rung động sợ hãi hán cổ nén kịch liệt đau nhức, ngã ngã nhảy nhót hướng nghĩa địa công cộng bên ngoài phương hướng chạy ra ngoài.

Gặp hán rồi đi địa phương, Cổ Dịch cũng không có đuổi kịp đi, đem kính râm một lần nữa đeo lên, tiếp lấy người giấy cùng trống rỗng bình nước suối khoáng đốt sạch.

"Người nếu không chết, ta lại tới tìm người."

Động thủ giết người nhất định nhân quả, Không Thừa Nho tự làm tự chịu, chết tại mình ác thuật phía dưới không gì đáng trách, nhưng nếu như là Cổ Dịch tự mình hạ thủ, cái kia tất nhiên sẽ có một phen khác khác nhân quả, Cổ Dịch thực sự không muốn chọc, nhưng người này hiện tại quả là cực ác, đến lúc đó hán nếu thật không chết, cũng không xuất thủ không được.

. . .

Thời gian dần trôi qua, trước người người giấy cùng bình nước suối khoáng hóa thành hắc cận bã, con cóc trong mắt cũng bắt đầu lưu lại chất lỏng màu đỏ, giống như là đang khóc.

Thuật pháp cơ bản đã phá. Cổ Dịch vịn con cóc đứng lên, tại nghĩa địa công cộng bên trong tìm tòi một hòi, chuyển đến nhất khối thước khối đá đến con cóc trước, đối con cóc nói ra: "Thời gian không còn sớm, chết sớm sớm siêu sinh a."

Dứt lời giờ lên thước khối đá hướng phía con cóc mãnh liệt đập xuống, "Băng" một tiếng, trước đây mấy ngày còn cứng rắn vô cùng con cóc lúc này tựa như là bùn dãn dạng, yếu ớt vô cùng, thước khối đá một cái nện xuống, trong khoảnh khắc toàn bộ con cóc liền nát đây đất. . .

Bắc Thành vùng ngoại thành, Thúy Lan trên núi lưng chừng núi trong biệt thự.

Vương Tịnh tim đột nhiên run rẩy,

Toàn thân huyết dịch tựa hồ được một bàn tay vô hình kéo lấy, máu tươi từ trong miệng phun tới.

Giờ phút này chính vào tiệc rượu tính chất nồng lức, Vương Tịnh lần này lập tức để chung quanh tất cả mọi người giật nảy mình, rất nhanh vây ra một vòng tròn, đưa nàng vòng tại chính giữa.

Trong đó có nhiệt tâm mấy người liền vội vàng tiến lên, đưa nàng đỡ lấy, an ủi hỏi thăm.

Vương Tịnh chỉ là một cái sức lực lắc đầu, trong tai nàng vu vu, tựa hồ là mất thông, nghe không rõ người chung quanh nói cái gì, dư quang ở giữa liếc thấy mình phun ra máu tươi tựa như tạo thành một cái con cóc dạng, trong lòng nhất thời hoảng sợ, mãnh liệt nghĩ đến cái gì, liền bần bệ lấy điện thoại di động ra, thấy phía trên cùng dự liệu quả nhiên có nhất cái tin nhắn ngắn, tin nhắn tiêu ký lấy lỗ đại sư, viết:

Nữ nhân ngu xuẩn, nguoi gặp qua hần màu đen nhân có phải hay không, vì cái gì không nói cho ta? ! Nguoi đem chúng ta hai đều hại chết! ! !

Tức giận ngừ khí, tăng thêm ba cái dấu chấm than(!!!) không không biểu hiện lấy lỗ đại sư nơi đó xảy ra chuyện, nằng nặc hải phi tốc xoay tròn, cuối cùng bấm một số điện thoại.

"La Tinh Tinh, mau đưa Cổ Dịch số điện thoại di động nói cho ta biết, ọe. . ."

Nói xong trong cổ ngồn ngọt, có phun ra thật lớn một ngụm máu tươi, có thể rõ ràng sinh mệnh lực đang đang nhanh chóng trôi qua, Vương Tinh tay đã cầm không vững điện thoại di động, ý thức bắt đầu khuynh hướng mơ hồ, bảy khối ở giữa có nhiệt ý, nằng nặc khoảng cách gần cảm nhận được tử vong.

"Cổ, dịch. . . Ta. . . Sai, thả, qua. . . Ta. . ."

Hết thấy vọng tưởng đồng đều là ảo ảnh trong mơ, người sắp chết thấy rõ rất nhiều chuyện, chỉ là thì đã trễ.

Theo Vương Tinh vấy đỏ che đây phần bụng vang lên một tiếng vang nhỏ, vấy đỏ càng đỏ, người cũng triệt để đã mất đi ý thức.

Lúc này, người vây xem hoảng sợ phát hiện, tại Vương Tinh tươi máu nhuộm đỏ trên mặt đất chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái màu đỏ ếch xanh, nhảy nhót hướng về đám người tránh ra địa phương nhảy ra đến bên ngoài.

Nơi này chuyện phát sinh rất nhanh đưa tới nơi đây chủ nhân chú ý, một vị khuôn mặt nho nhã trung niên nhân hướng nơi này đi tới, người chung quanh nhao nhao né tránh.

"An tiên sinh. . ."

"An lão bản. . ."

"An tổng nguoi xem cái này. . ."

Ở giữa đoạn ngừ biểu lộ thân phận của hần, chính là Bắc Thành nhà giàu nhất: An Long Đồ.

Sau lưng hần còn đi theo đi theo một nam một nữ hai người, nam nữ niên kỷ tương đương, đều là chừng hai mươi tuổi, chính vào tuổi thanh xuân, nam anh tuấn suất khí, khí vẫy phong lưu, nhất biểu nhân tài. Nữ hình dạng trung thượng, trong mắt linh động tự nhiên, khí chất thanh lệ, tự có một phen khác ưu nhã.

Mặc dù Vương Tinh đến chết đều không cùng An Long Đồ nói chuyện, nhưng cũng không có nghĩa là An Long Đồ không biết Vương Tinh nguoi này, làm Bắc Thành nhà giàu nhất, phát triển nhanh chóng Vinh Kiến tập đoàn An Long Đồ tất nhiên là có chỗ chú ý, lại không chỉ là ở ngoài mặt mà thôi.

Giờ phút này, An Long Đồ nhìn xem Vương Tinh thi thể, nhỏ bé không thể nhận ra lác đầu, nói ra: "Hạ nhi, hôm nay là sinh nhật nguoi, sợ là muốn mất hứng."

Nếu như Cổ Dịch ở đây, tất nhiên một chút liền có thể nhận ra An Long Đồ sau lưng thiếu nữ chính là trên xe lửa lăm miệng, sau khi xuống xe được mình hạ độc thủ vị kia muội tử. . .

Đối mặt An Long Đồ, thiếu nữ bất đắc dĩ nói: "Đã mất hứng. Cha, đây chính là thuật pháp phản phệ sao?"

"Tiểu hài tử nhà cái nào học như thế mê tín, ngoại giới truyền ngôn không thật là." An Long Đồ cũng không quay đầu lại nói.

Điều này hiển nhiên không phải An Hạ hài lòng đáp án, đang quệt miệng, bên cạnh thân sau đó phương vị thiếu niên kia cũng mở miệng cười: "An thúc thúc nói rất đúng, hiện tại là khoa học. . ."

"Nguoi đứng ta đằng sau làm gì? ! Muốn làm chuyện xấu sao? !" An Hạ bỗng nhiên hừ một tiếng, đánh gãy sau lưng ít năm, ở người phía sau một mặt mộng bức trên nét mặt, dạo chơi rồi đi.

"Hạ nhi không hiểu chuyện, Tiểu Tề nguoi muốn bao nhiêu thông cảm." An Long Đồ đối thiếu niên áy náy cười một tiếng, tại hần liền nói không thêm đề ý âm thanh bên trong lại nhìn thoáng qua trên đất Vương Tinh, than nhẹ một tiếng:

"Thật sự là hồng nhan như huyết, đẹp đến mức thê lương. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Ta tiên đoán được

Làm Cố Dịch từ trên xe buýt xuống tới, một lần nữa trở lại thị khu lúc sau đã là hơn chín giờ đêm, cúp Hướng Dương điện thoại, nhìn xem lúc này nghe hồng ánh đèn, Bắc Thành bóng đêm là như thế mê người.

Từ trong túi áo lấy ra Lý Thừa Nho cho tấm kia màu đen thẻ ngân hàng, không khỏi khẽ cười một tiếng: "Tiền tài bất nghĩa, dùng đến cùng không bận tâm, hắc hắc. . ."

Rất nhanh, Cố Dịch tìm được một đài bạc liên máy rút tiền, chuyển mặt mã kim ngạch, đang vui sướng chờ xuất tiền, màn hình bên trên bỗng nhiên tung ra vài cái chữ to, để hắn trong nháy mắt ngây người.

Tấm thẻ này đã bị đóng kết!

"Ta đi, làm sao lại, ai cho đóng?!"

"Ta đóng."

Tiếng mới rơi, phía sau lập tức vang lên một đạo thanh âm thanh thúy, giật nảy mình Cố Dịch vội vàng quay đầu, trong mắt không khỏi kinh diễm, một vị khí chất lớn vô cùng mỹ nữ xuất hiện ở trước mắt.

Mỹ nữ vóc dáng rất cao, cơ hồ cùng Cố Dịch ngang hàng, khuôn mặt cũng rất đẹp, mang theo đông phương mỹ nữ đặc hữu vận vị, một thân khí chất già dặn xuất chúng, hai mắt tê duệ, sắc bén chói mắt. Cảm giác người như hoa hồng có gai, xinh đẹp, nhưng chạm thử liền sẽ đổ máu.

Giờ khắc này, Cố Dịch cơ hồ quên hết bị đóng kết 1 triệu sự tình, cũng thuận tiện đem mỹ nữ kiều nhan quên, trong mắt chỉ còn lại có trên người nàng cái kia một thân chế phục, đó là một thân đồng phục cảnh sát. . .

"Ta là Lý Tĩnh Di, đây là ta cảnh quan chứng, bây giờ hoài nghi ngươi cùng cùng một chỗ án mưu sát có quan hệ, thỉnh ngươi theo chúng ta đi một chuyến."

"Cái kia. . ." Cố Dịch nuốt ngụm nước miếng, có chút chật vật nói ra, "Ta thẻ ngân hàng bị nuốt, ngươi có thể trước giúp ta lấy ra sao?"

Lý Tĩnh Di nhẹ gật đầu: "Có thể. Vương Minh Hạo, ngươi liên hệ ngân hàng, để bọn hắn đem thẻ lấy ra, làm làm bằng có đưa đến trong cục đi."

Cố Dịch lúc này mới phát hiện ở sau lưng nàng mấy người là liên trang cảnh sát, một người trong đó lên tiếng đi làm việc, mấy người còn lại lại vây lên lấy ra công tay.

"Uy uy, ta lại không phạm pháp, không khảo cái đồ chơi này không được sao?"

"Không được!"

. . .

Bắc Thành cục cảnh sát, hình sự trinh sát khoa phòng thẩm vấn bên trong.

Căn phòng mờ tối, ánh đèn hơi tối, Cố Dịch cách một trương thẩm vấn bàn cùng đối diện Lý Tĩnh Di nhìn nhau, bên người một vị tuổi nhỏ cảnh sát hình sự đang đứng chuẩn bị làm thẩm vấn bút ký.

Một lát sau, Lý Tĩnh Di đem tư liệu chuẩn bị kỹ càng, lấy ra mấy tấm hình đưa tới Cố Dịch trước người: "Người này ngươi biết sao?"

Mất nhìn ảnh chụp, Cố Dịch trong nháy mắt giật mình, minh bạch là chuyện gì xảy ra.

Trên tấm ảnh người chính là Vương Tĩnh, nàng thân mang đựng trang, tử trạng thê mỹ, những này đều trong dự liệu, nhưng mà, vấn đề liền ra tại nàng hoàn cảnh chung quanh bên trong, không khó nhìn ra nàng đang tại tham gia một trận tiệc tối, lấy thân phận của nàng còn cần đựng trang tham gia tiệc tối có thể nghĩ nó phân lượng, đều là thứ gì tham dự, tại loại này tiệc tối thượng đã chết như thế không hiểu thấu, nghĩ đến toàn bộ Bắc Thành thượng tầng đều chiếm được tin tức, chẳng trách hồ sẽ kinh động cảnh sát.

"Xem ngươi là nhận biết."

Gặp Cố Dịch không nói lời nào, Lý Tĩnh Di lật ra một tờ bì tư liệu, nói ra: "Người chết tên là Vương Tĩnh, Vinh Kiến tập đoàn tổng giám đốc, thông qua điện thoại di động của nàng, chúng ta ngược dòng tìm hiểu đến hai đầu manh mối. Người chết trước khi chết từng điện thoại Vinh Kiến tập đoàn bộ phận nhân sự trải qua lý La Tinh Tinh, yêu cầu người phương thức liên lạc, đây là thứ nhất. Thứ hai, người chết trên điện thoại di động Không Đại Sư điện báo ý nghĩa không rõ, ngươi có thể giải thích một chút sao?"

Nói xong đem Vương Tĩnh điện thoại tin nhắn Screenshots ảnh chụp đặt ở Cố Dịch trước người.

Cổ Dịch minh bạch sự tình nguyên do sau xem cũng không có xem, vuron vai ngáp một cái, những năm này tương tự sự tình cũng không phải lần đầu tiên gặp, nói ra: "Tốt a, người nói cái gì chính là cái đó đi, ta là nghi phạm, quan ta hai tháng đi, vừa vặn không có chỗ ở."

Lý Tĩnh Di ngơ ngác một chút, hoàn toàn không ngờ tới lấy Cổ Dịch niên kỷ đối loại sự tình này vậy mà như thế không quan tâm, lại còn ngoài ý liệu lão luyện, nhìn xem hắn một mặt bình tĩnh bộ dáng, nhìn không được yêu kiều nói: "Ta cho người biết, vừa rồi ta đồng sự đã cùng La Tĩnh Tĩnh bắt được liên lạc, năng xác nhận người tại Vương Tĩnh trước khi chết hỏi thăm qua cái sau nơi ở, đồng thời vị kia lỗ đại sư cũng tới điện báo cảnh, nói là người ra tay giết Vương Tĩnh, thẻ ngân hàng của người cũng là hắn cung cấp tư liệu đồng kết!"

Cổ Dịch kinh ngạc nói: "Oa,

Lý cảnh quan người động tác rất nhanh a, lúc này mới hai giờ không đến liền tra được nhiều như vậy, lợi hại, lợi hại. . ."

"Tạ ơn." Lý Tĩnh Di thân nhiên tiếp nhận hắn khách lễ, "Người bây giờ thẳng thắn ta có thể tính người là tự thú, không phải cho ta hai ngày, ta có thể tra được càng nhiều, so với người tưởng tượng còn nhiều hơn."

"Àn. . . Ừng hộ!" Cổ Dịch từ đáy lòng gật đầu, giống như là đang cấp năng động viên.

Lý Tĩnh Di sắc mặt trong nháy mắt vượt xuống dưới: "Tiểu tử, người muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt? !"

"Lời nói thật, ta không thích uống rượu, đều không ăn được hay không nha."

"Không được!" Lý Tĩnh Di âm thanh lạnh lùng nói, "Tiểu Hoàng, sắc trời không còn sớm, vị tiểu huynh đệ này cũng không có chỗ ở, người cho an bài một chút, Bắc Thành sở câu lưu cũng không xa, ta nhớ được Tôn Lão Nhị gian kia phòng còn giống như thừa một cái giường vị là sao?"

Đang ghi chép ghi chép vị kia tuổi nhỏ cảnh sát hình sự đứng lên, thuận Lý Tĩnh Di ý tứ, gật đầu đáp: "Đúng vậy Lý Đệ, Tôn Bưu đó là mười người ở giữa, ở chín người vừa vặn kém một người."

"Tiễn hắn đi."

"Vâng."

Hai người kẻ xướng người họa, không khó nghe ra trong đó đe dọa hương vị. Mà thân ở trong đó Cổ Dịch lại giống như là không có phản ứng kịp, ngáp một cái: "Cảm ơn, bận rộn mấy ngày cũng mệt mỏi, vừa vặn nghỉ ngơi một chút."

"Vậy liền chúc người làm mộng đẹp, ngày mai gặp."

Lý Tĩnh Di nói xong không còn xem Cổ Dịch một chút, quay người ra phòng thẩm vấn.

Cổng, một vị chờ tại cạnh cửa thiếu nữ gặp nàng đi ra, chạy chậm tiến lên nói ra: "Lý Đệ, người muốn tư liệu có chút phiền phức, phía trên nói muốn buổi sáng ngày mai mới có thể phát tới."

"A?" Lý Tĩnh Di khẽ ồ lên một tiếng, nhìn thoáng qua vừa lúc bị Tiểu Hoàng mang ra Cổ Dịch, nhẹ gật đầu.

. . .

Bắc Thành sở câu lưu.

Làm Tiểu Hoàng đem Cổ Dịch đưa đến nơi đây lúc đêm đã rất sâu, hướng nhân viên quản lý giao phó xong Lý Tĩnh Di phân phó về sau, cái sau không có hỏi nhiều một câu, trực tiếp liền đem Cổ Dịch mang đi, đưa vào sở câu lưu một gian mười người đại phòng bên trong.

Lúc đầu hắc ám trong phòng bỗng nhiên thấp sáng ánh đèn, năm tám trên dưới trái chín ánh mắt nhìn phía bên này, nhân viên gọi uống vào đứng dậy, từ trên giường xuống tới xếp thành một loạt.

"Đây là các người mới tới bạn cùng phòng, Cổ Dịch." Trông giữ viên thanh đạm miêu tả, đem Cổ Dịch giới thiệu, lập tức nhìn về phía trong chín người chính giữa đáng người cao lớn nhất một người, "Không Nhị, Lý Đệ điểm người tên, hiểu chưa?"

Không Nhị sững sờ một chút, lập tức lộ ra vẻ chột hiểu, nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra thiếu mấy khối răng miệng rộng: "Đương nhiên."

"Vậy là tốt rồi." Trông giữ viên giao phó xong cũng không có ở chơi lâu, quay người đi ra ngoài, một lần nữa đem thất cửa đóng lại.

Hắn sau khi đi, lấy Không Nhị cầm đầu tám người rất nhanh hướng về Cổ Dịch dựa vào tới. Không Nhị nửa cúi đầu xuống, nhìn xem so với chính mình thấp nửa cái đầu Cổ Dịch, dữ tợn cười một tiếng: "Tiểu tử, người từ từ nhắm hai mắt làm gì, nói cho người cái bí mật, đêm nay chúng ta gian phòng không tắt đèn a."

"Không." Cổ Dịch tiếp lời, chỉ là vẫn như cũ nhắm hai mắt, dùng một bộ đột nhiên có cảm giác đáng vẻ nói ra: "Ta đã tiên đoán được."

"Đoán được? Cái gì?"

"Lập tức, sẽ tắt đèn, ta số 3, 2, 1. . ."

Ba

Tiếng nói hạ thấp thời gian, ánh đèn đột nhiên ngấm hạ, Khổng Nhị bọn người thoáng chốc lắc thần, lập tức chỉ nghe được Cổ Dịch thanh âm vang lên lần nữa: "Ta lại tiên đoán được, trên mặt của ngươi. . ."

"Cái gì?"

"Lập tức liền sẽ chịu một quyền, a đánh!"

Phanh!

"A! Hồn trưởng, ngươi dám Âm lão tử, lão tử muốn giết chết ngươi!"

"Ta tiên đoán được!"

"Đoán được mẹ nó!"

"Có điện!"

Cạch. . .

Ánh đèn sáng lên, mấy người hoảng hốt thấy được mở hai mắt ra Cổ Dịch, sau đó. . .

Liền đen. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ở đâu ta đều lẩn vào ảo

Thứ hai ngày.

Bắc Thành thị cục công an cao ốc, hình sự trinh sát khoa trong văn phòng.

Sáng sớm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên xuyên qua cửa sổ, chiếu vào Lý Tĩnh Di trên mặt xinh đẹp, nàng lông mi nhẹ nhàng bỗng nhúc nhích, rất nhanh mở hai mắt ra.

Trước người máy tính vẫn sáng, phía trên còn biểu hiện ra tối hôm qua đi qua không ngừng thúc giục sau tỉnh cục gửi tới liên quan tới Cổ Dịch tư liệu.

Khẽ động xuống đầu, đem buồn ngủ lắc đi, nàng đứng người lên cho mình ngâm ly cà phê, dùng nước lạnh xông xong mặt, một lần nữa trở lại trước bàn làm việc, đem tối hôm qua không có xem xong tư liệu xem hết.

Phần tài liệu này là nàng thúc giục đến đã khuya, nắm quan hệ mới khiến cho người gửi tới, tiếp vào lúc đã qua ba giờ sáng, nhìn mấy lần sau chịu không được buồn ngủ ngủ thiếp đi, cơ hồ có thể nói là không hề động qua.

Giờ phút này chậm rãi xem hết, Lý Tĩnh Di phát hiện phần tài liệu này phi thường phổ thông, cơ hồ không nhìn thấy cái gì hữu dụng giá trị.

Không cam lòng nàng đến về nhìn nhiều lần, rốt cục phát hiện trong đó một chỗ mờ mờ điểm, trên đó viết:

Năm 2007 thu, vô ý ngã vào què quán bốn thanh thủy kho, trải qua cứu giúp, kỳ tích thức tỉnh. . .

Trải qua cứu giúp, kỳ tích thức tỉnh? !

Rải rác bút mực, ngoại trừ có thể nhìn ra Cổ Dịch từng chịu đựng ngoài ý muốn bên ngoài, cơ hồ không có cái gì giá trị, nhưng mà Lý Tĩnh Di lại bằng vào một cổ cảnh sát hình sự đặc hữu cảm giác, cho rằng trong đó đại có dị thường.

Bật máy tính lên website, tại ngân độ Trung tướng năm, tính danh, sự kiện cùng chữ máu chốt đưa vào về sau, Lý Tĩnh Di kiên nhẫn lật vài tờ, ở trong đó một chỗ chôn giấu trong tin tức tìm được lúc trước chuyện phát sinh.

Trong đó có một đoạn văn dạng này viết:

Tên này gọi Cổ Dịch tiểu hài đã ngừng thở vượt qua hai giờ, thân thể trở nên cứng, nhưng kinh người là, hân thể mà mở mắt ra, vừa tỉnh lại, có thôn dân tuyên bố nhìn thấy ánh mắt của hân là màu đen, đây là ác quỷ đánh dấu, thậm chí có người đề nghị đem hân thiêu chết. . .

"Ác quỷ sao?"

Xem hết quy tắc này đưa tin, Lý Tĩnh Di hoảng hốt nghĩ đến Vương Tịnh không hiểu mà thê thảm từ tướng, còn có Cổ Dịch cái kia một đôi thanh tịnh như người thường hai mắt.

Màu đen?

Đang chuyên tâm tự hỏi, bỗng nhiên cửa phòng làm việc đột nhiên mở ra, một đạo tiếng kinh hô vang lên: "Lý Đội, sở câu lưu xảy ra chuyện? !" "

Bang làm. . .

Được cái này giật mình, Lý Tĩnh Di tay lỏng một chút, bụng chén cà phê rớt xuống đất, rơi vỡ nát. Lấy lại tinh thần, thấy rõ người tới là Tiểu Hoàng về sau, tức giận trừng mắt liếc hân một cái: "Vừa sáng sớm liền ngạc nhiên, xảy ra chuyện gì! ?"

Tiểu Hoàng có chút ngượng ngùng quanh quẩn đầu, nói: "Cái kia ta cũng nói không rõ, tốt nhất vẫn là ngại tự mình xem xem, sở câu lưu đã đem video phát cho ta."

Tiểu Hoàng nói xong kéo cái băng ngồi xuống, đem máy tính mở ra, điều ra một đoạn video.

Video coi như rõ ràng, thời gian biểu hiện tại tối hôm qua 11 điểm qua chuông, chính là Tiểu Hoàng đưa Cổ Dịch đến sở câu lưu thời gian.

Tại trong video, có thể gặp đến, làm Cổ Dịch tiến vào an bài tốt câu lưu thất về sau, ánh đèn lập tức dập tắt, một lát sau, tại ánh đèn một lần nữa thấp sáng trong nháy mắt, ngoại trừ Cổ Dịch chín người thể mà toàn bộ quỳ xuống, đối Cổ Dịch đi lên ba bái chín khẩu đại lễ.

Video mang theo âm tần, có thể nghe đến mấy cái này lễ bái đồng thời, trong miệng hô to: "Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế. . ."

Lý Tĩnh Di giật mình, hướng Tiểu Hoàng hỏi: "Đây là có chuyện gì?"

Tiểu Hoàng nói: "Lý Đội ngại đừng vội, còn có đằng sau đâu."

Trong tay động mấy lần con chuột, video tiến nhanh, đến trời vừa rạng sáng.

Lúc này, sở câu lưu khán quan viên cũng phát hiện không đúng, có hai người tiến vào trong phòng tra xem, không nghĩ mới vừa vào cửa, thân hình cao lớn Tôn Nhị liền đứng dậy, quát to: "Các ngại người nào, gan dám xông vào cô hoàng tẩm cung? !"

"Ngươi, Tôn Lão Nhị, TM nào rút a." Trong đó một vị trông giữ viên kinh ngạc nói.

"Hỗn trướng!" Tôn Nhị biến sắc, gầm thét, "Dám can đảm nhục mạ bản tướng, người tới, bắt lại cho ta!"

"Tuân mệnh!"

Mấy cái tiểu đệ tề ứng một tiếng, hô nhau mà lên, trong nháy mắt liền đem một vị khán quan viên nhấn ngã xuống đất.

Thừa vị kế tiếp khán quan viên thấy tình thế không đúng, vội vàng chạy ra gian phòng, chỉ chốc lát, gọi tới một đồng trông giữ viên, cầm gậy cảnh sát phích lịch lịch cách đem Tôn Nhị mấy người quát lật.

Cái này toàn bộ quá trình, từ đầu đến cuối đều không có gặp Cổ Dịch có bất kỳ động tác gì, từ trong video có thể chú ý tới, hân chỉ là tại rất đơn thuần đi ngủ mà thôi. Nhưng mà, bao quát sở câu lưu cùng Lý Tĩnh Di ở bên trong tất cả người biết trong lòng đều rất rõ ràng, Tôn Nhị đột nhiên nổi điên, tuyệt đối cùng hân thoát không được quan hệ.

"Lý Đội, tiểu tử này có chút quái thật đấy, muốn không đơn độc đem hân giam lại?" Tiểu Hoàng hỏi dò.

Lý Tĩnh Di trầm ngâm một hồi, không nói gì, trong văn phòng yên lặng một hồi, thẳng đến một trận tiếng điện thoại đem đánh vỡ.

Tiểu Hoàng kết nối sau ân Enno nặc nói một trận, sau đó hướng Lý Tĩnh Di báo cáo: "Lý Đội, sở câu lưu điện thoại tới nói tiểu tử này được người lĩnh đi."

Lý Tĩnh Di lỏng mày nhú lại: "À?"

"Mật Giang Viên."

...

Mật Giang Viện.

Tên đầy đủ Bắc Thành Mật Giang Phạm Tội Nghiên Cứu Viện, tọa lạc ở Bắc Thành Mật Giang huyện, thuộc về cục công an cấp dưới sự nghiệp tính đơn vị, cũng là Bắc Thành cao cấp nhất phạm tội hình sự trang chuẩn bị phòng nghiên cứu.

Nơi này chiếm diện tích không tính rộng lớn, từ một vòng hai ba trăm mét vuông viện tử cùng hai tòa nhà hiện đại hoá tầng lầu vòng thành, hack kim loại phân biệt bài, tiêu chuẩn công gia địa bản.

Cổ Dịch trời còn chưa sáng liền bị từ sở câu lưu mang ra ngoài, lưng la lưng lay ngồi hơn nửa giờ xe, đi vào Mật Giang Viện.

Mới vừa xuống xe, một vị Đường Trang lão người liền xuất hiện ở trước mắt.

Lão giả dáng người gầy yếu, vóc dáng cũng không cao, một người đứng tại cửa sân, lại có một loại ai cũng không thể coi nhẹ khí chất của hắn, giống như tiêu điểm, dẫn vào chú mục.

"Tiểu ca ngươi chính là Cổ Dịch đi, tự giới thiệu mình một chút, lão phu Diệp Nhất Thu." Lão giả đồng thời cũng nhìn thấy Cổ Dịch, đi lên phía trước bên cạnh tự giới thiệu mình.

Cổ Dịch còn không tới kịp nói chuyện, đưa Cổ Dịch đi tới một vị sở câu lưu quan viên trong khoảnh khắc đã chất đầy tiểu dung, nói ra: "Diệp viện trưởng, người tốt, ta là Bắc Thành sở câu lưu. . ."

"Biết, các người đi về trước đi."

Diệp Nhất Thu mở miệng liền đem hắn đánh gãy, tiếp tục nói với Cổ Dịch: "Mật Giang Viện tất cả mọi người bề bộn nhiều việc, cũng chỉ có lão đầu ta một người là người rảnh rỗi, không chê liền từ ta mang tiểu ca chạy một vòng như thế nào?" Trong lời nói toàn bộ quá trình đều không có xem sở câu lưu những người khác một chút.

Cổ Dịch cảm thấy Diệp Nhất Thu hảo ý, hắn cũng không phải không biết tốt xấu người, lúc này gật đầu: "Tốt."

"Ha ha, thỉnh. . ."

Đưa mắt nhìn Diệp Nhất Thu cùng Cổ Dịch rời đi, đưa Cổ Dịch đến đây lái xe có chút cảm giận bất bình, hướng tùy hành sở câu lưu quan viên phàn nàn nói: "Đỗ Sở, lão nhân này hảo không khách khí, nhất điểm đạo lý đối nhân xử thế đều không giảng, tốt xấu chúng ta cũng là khách, cứ như vậy đem chúng ta không nhìn, có phải hay không quá mức điểm."

"Ngươi hiểu cái cái rắm." Vị kia Đỗ Sở ngoài ý liệu quát lớn lái xe một câu, "Lão nhân này lợi hại đầu, một đầu ngón tay liền có thể đè chết ngươi ta, không thể trâu vào, đi thôi."

Lái xe sừng sốt một chút, hướng Mật Giang Viện bên trong đi xa hai người nhìn thoáng qua: "Lợi hại như vậy vì cái gì đối tiểu tử này khách khí như vậy?"

"Ta làm sao biết, người có đi hay không? !"

"A, đến rồi đến rồi, đi. . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Đọc sách còn muốn nộp học phí

Hai người tiến vào Mật Giang Viện bên trong, dọc theo đường nhỏ đi tiếp dựa vào bên trái một toà nhà lầu.

Nhà này nhà lầu kiến trúc cấu tạo vô cùng hiện đại hoá, lừng góc mười phần, làm cho người ta cảm thấy sắc bén cảm giác.

Trong lâu phong cách chính xác, ngắn gọn, nghiêm túc, từng dãy gian phòng thành liệt có thứ tự, lối đi nhỏ quét dọn không nhuộm bụi trần, ánh đèn kết hợp ánh sáng tự phát phản xạ kim loại màu sắc, hết thấy đều rất nghiêm cẩn, chỉ là không vì sao, tự dung mang cho người nhất cổ áp lực cảm giác.

"Cổ tiểu ca mới tới Bắc Thành liền làm chuyện lớn, Huyền Giới chấn động, không ít người đều muốn thấy một lần tiểu ca ngời phong thái, không ngờ bị lão già ta chiếm cái trước."

Đi vào một gian phong cách đồng dạng ngắn gọn, nghiêm túc, phản xạ kim loại sắc điệu trong văn phòng, Diệp Nhất Thu cho Cổ Dịch ngâm chén trà, nói ra, "Lão già ta cũng trong lúc rảnh rồi, mạo muội hỏi một câu, tiểu ca một đường đi tới ngời có thể nhìn ra đến chút gì?"

Cổ Dịch biết lão nhân này thi chính mình tới, ha ha cười một tiếng, đứng dậy cầm lấy chén trà đem nước trà toàn bộ đổ đi, một lần nữa tiếp chén nước lạnh, uống một hơi cạn sạch, nói ra: "Nghe nói, thời cổ triều đình tuân theo nhân đạo chính thống, cấp dưới Bình bộ quan binh tại duy tục thống trị, cùng nha môn bộ khoái tại bất phạm đồ thời điểm, sẽ có một cổ đặc biệt khí tức tạo ra, xưng chỉ 'Uy sát', binh gia tổng kết nguyên nhân, quy nạp tính chất, trực mà diễn hóa nhất thuật, nói vì: 'Bình quyết' . Bị liệt là nhân đạo chín chương đại thuật thứ nhất, chuyên ti trấn áp hết thảy vọng lầy thuật số nhiễu loạn quốc gia, chà đạp luật pháp hạng giá áo túi cơm. Bởi vì này thuật đại lợi với quốc gia xã tắc, từ xưa lưu truyền. Cái này Mật Giang Viện khắp nơi kiểm chế, không giống nhà tù hơn hẳn nhà tù, ha ha, đích thật là chỗ tốt. . ."

Diệp Nhất Thu mặt mang tiểu dung, không có chút nào đối Cổ Dịch vô lễ mà sinh ra một tia cảm xúc: "Tiểu ca quả nhiên kiến thức phi thường, không sai, Mật Giang Viện chính là binh gia truyền thừa địa chỉ nhất. Bất quá có một chút ngời nói sai, ta đem ngời tiếp tới đây cũng không phải là vì giam giữ ngời, vừa vận tương phản, mà là muốn thả ngời, thuận tiện gặp ngời một mặt."

"Ta lại cái gì tốt gặp?" Cổ Dịch chỉ vào cái mũi của mình hỏi.

Diệp Nhất Thu dần dần đem tiểu dung thu hồi, nói: "Tiểu ca ngời cũng đã biết Không Thừa Nho là ai?"

"Không biết."

"Cái kia là được rồi." Diệp Nhất Thu khề thờ dài, "Cho nên nói người không biết không sợ, ngời cũng đã biết, Bắc Thành huyền học giới có thể thu thập Không Thừa Nho người như cá diếc sang sông, nhưng lại không một người động thủ nguyên nhân sao?"

"Ngời là muốn nói hẳn rất hậu trường rất cứng roài?" Cổ Dịch hỏi.

Diệp Nhất Thu lắc đầu: "Không Thừa Nho khi sư diệt tổ hạ người, hậu trường đã sớm bị chính hắn phá hủy, sở dĩ không người động thủ, là bởi vì trong tay hắn nắm giữ một kiện lệnh thiên hạ huyền học người đều vô cùng e dè sợ vật."

Nghe nói như thế, lúc đầu một bộ thoải mái nhàn nhã, lão từ tiêu dao nhất bộ dáng Cổ Dịch lập tức hứng thú: "Thứ gì?"

Diệp Nhất Thu không có trả lời hắn, chỉ nói ra: "Cái này ngời không cần biết, đối ngời có hại vô ích, ta nói những này là muốn nói cho ngời, cái này đồ vật tại Không Thừa Nho được tự thân sát chú phản phệ vào đêm đó mất tích!"

"Ta đi!" Cổ Dịch giật mình, đột nhiên minh bạch lão nhân này muốn nói là cái gì.

Phải biết đêm đó Không Thừa Nho sở dụng sát chú cực kỳ ác độc, phản phệ chỉ ở đêm đó, mà gian kia sự vật lại tại đêm đó mất tích, ý tứ này chính là mình trở thành sự kiện kia vật mất tích trước đó duy nhất có qua gián tiếp tiếp xúc người.

Ngẫm lại xem, một kiện có thể làm thiên hạ huyền học giới kiêng kỵ sự vật sẽ đến cỡ nào làm cho người chú mục, không có gì bất ngờ xảy ra, những người này đem ánh mắt liếc về Cổ Dịch, coi như thật bởi vì kiêng kỵ chuyện này vật mà không dám công khai động thủ, nhưng vụng trộm không chừng chơi ra hoa dạng gì, ban sơ tiêu sái thành thoi ngày tốt lành sợ là liền muốn ngã đầu.

"Xem ra ngời cũng minh bạch." Diệp Nhất Thu nói, "Cũng may gặp qua ngời người không nhiều, ta cũng làm cho người đem tư liệu của ngời giữ bí mật, về sau tại Bắc Thành chỉ phải khiêm tốn chút, nghĩ đến cũng sẽ không có quá lớn phiền phức."

Nghe thấy lời này, Cổ Dịch không có lộ ra có cao hứng, ngược lại nhủ mảy: "Ngời vì cái gì giúp ta?"

Diệp Nhất Thu nói: "Tiểu tử, ngời từ nhỏ trà trộn giang hồ thấy qua sự tình có lẽ quá nhiều hiện thực, nhưng cũng đem người nghĩ đến quá xấu, giữa người và người ngoại trừ lợi ích bên ngoài,

Còn có rất nhiều thứ, tỉ như trường bồi diu đất văn bồi, đồng đạo ở giữa trợ giúp lẫn nhau các loại. . ."

"Ha ha." Cổ Dịch đáp lại này hai chữ, "Tốt a, đa tạ lão nhân gia ngời. Lão nhân gia ngời đã nói là để cho ta đi, vậy ta hiện tại liền đi, bái bai."

"Chờ một chút!"

Diệp Nhất Thu gọi lại nói đi là đi Cổ Dịch, nói: "Cổ Dịch, xã hội bây giờ cùng ban sơ đã bất đồng, ta binh gia đối với dân gian tu sĩ đã không phải nhất mực trấn áp, dùng hiện tại lời nói tới nói, hiện tại là xã hội dân chủ, giảng cứu lúc hợp tung liên hoành, trợ giúp lẫn nhau, sở dĩ giúp ngời cũng chính vì vậy."

Gặp Cổ Dịch không nói lời nào, Diệp Nhất Thu tiếp tục nói: "Ta xem ngời quanh thân quý khí tràn ngập, thuật pháp dư văn còn tại, không khó nhìn ra ngời sở tập vì Quỷ đạo. Tại ngũ thuật bên trong lấy Quỷ đạo nhất là âm tàn, lập thuật chỉ chỉ ngay tại sát sinh đoạt phách, tuy nói thuật vô thiện ác, tu tập

quỷ thuật người lịch đại cũng có nhân vật anh hùng, nhưng làm ác giả cũng không phải số ít, cũng như Khổng Thừa Nho mê thất tâm trí, cuối cùng vạn kiếp bất phục."

"Này thuật khó khăn nhất quyết định ở tâm, người niên kỷ nhỏ nhỏ vừa dài đi tại giang hồ lùm cò ở giữa, tâm tính khó tránh khỏi xốc nổi, không bằng dạng này, ta có nhất vị bằng hữu tại Bắc Thành đại học dạy học, hẳn dạy cổ đại văn học trong đó không thiếu có tu tâm dưỡng tính điển tịch, người. . ."

"Ta mới không đi đọc sách." Cổ Dịch nghe rõ lão nhân này muốn làm gì, lập tức mở miệng, mặt mũi tràn đầy kiên quyết, đầu cũng không đi trở về ra khỏi cửa phòng, truyền đến hát âm thanh, "Đọc sách khổ, đọc sách mệt mỏi, đọc sách còn muốn nộp học phí, không bằng tham gia xã hội đen, có rượu uống, có thuốc hút, ban đêm còn có cô nương bồi tiếp ngủ. . ."

Diệp Nhất Thu: ". . ."

. . .

Ra Mật Giang Viện, Cổ Dịch đi tại ven đường, xa xôi thưa thớt cây cối có thể trông thấy một đầu dài nhỏ dòng sông, cái kia chính là Mật Giang sông.

Mật sông thổi tới chậm chậm gió nhẹ, đêm thời khắc này sáng sớm làm nổi bật lên mười hai phần yên tĩnh mỹ hảo, giàu có sinh cơ.

Ngẫu nhiên gặp nghi nhân cảnh sắc, Cổ Dịch lại không có ý định thưởng thức, đưa tay che tại phần bụng, than nhẹ một tiếng: "Ai, thật đói. . ."

Từ tối hôm qua bắt đầu liền chưa từng vào một giọt ăn, trong bụng trống rỗng trống rỗng, tăng thêm nơi này chung quanh không người, một cái lồi nhỏ không biết có bao xa thông hướng nơi đó, trên người hành lý cũng đều tại sở câu lưu, chút xu bạc không có, hoàn toàn không biết bữa sau rơi vào.

Lúc này Cổ Dịch bỗng nhiên có chút hối hận, vừa rồi nên tại Diệp Nhất Thu nơi đó lẫn lộn ăn uống lại đi, hiện tại như vậy, thật đúng là tính sai a.

Cân nhắc muốn hay không buông mặt mũi, quay đầu đi cọ Diệp Nhất Thu lão đầu kia một trận, dù sao cách cũng không xa, mặt của mình cũng không đáng tiền, tăng thêm lão đầu kia xem ra đi điều kiện cũng không tệ lắm, cọ hẳn một bữa cơm, nghĩ đến là không khó.

Đang lúc này, bỗng nhiên một đạo khí địch thanh vang lên, Cổ Dịch theo bản năng quay đầu, gặp một cỗ màu đỏ xe con ra tới, vừa xem thường trở lại đã thấy chiếc này màu đỏ xe con ở bên người ngừng lại.

Cửa sổ xe quay xuống, lộ ra một trương hơi quen thuộc mặt, thanh lệ mà lạnh, mắt như đao đâm, lại là ngày hôm qua nữ cảnh sát Lý Tĩnh Di? !

"Lên xe."

Lý Tĩnh Di thanh âm thanh thúy vang lên, Cổ Dịch ngờ ngác một chút, trong đầu đem đại đa số nghi vấn toàn bộ loại bỏ, ngàn loại ý nghĩ cuối cùng hội tụ thành bốn chữ: "Mời ăn cơm sao?"

Lý Tĩnh Di trong ánh mắt rõ ràng lướt qua vẻ kinh ngạc, đưa mắt nhìn hắn một lát, nhỏ gật đầu nói: "Có thể."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Quỷ dị ảnh chụp

Màu đỏ xe con hướng phía Bắc Thành phương hướng khai mở về.

Cổ Dịch ngồi ghế cạnh tài xế bên trên, đem cửa sổ xe quay xuống, vẫn gió thổi gương mặt của mình, nhìn qua ngoài cửa sổ nói ra: "Không phải nói đi ăn cơm sao? Người đây là không phải là lại muốn đưa ta sẽ sở câu lưu a."

"Không phải." Lý Tĩnh Di lái xe, thân cao nàng rất hoàn mỹ rất tự nhiên dựa vào tại chỗ ngồi bên trên, phong đem bên tai nàng sợi tóc gọi lên, lộ ra có ba phần lười biếng ý tốt, ngữ khí bình thản nói, "Diệp lão đã đem người bảo đảm đi ra, ta cho người thêm trở về không phải đánh mặt của hắn sao? Đi với ta gặp một người, có người ăn."

"Người nào?"

Lý Tĩnh Di không có trả lời vấn đề này, mà là hỏi ngược lại một cái đối với nàng mà nói rất vấn đề kỳ quái: "Ngươi tưởng tin quý thần tồn tại sao?"

"Ha ha. . . Phong kiến mê tín, đương nhiên không tin." Cổ Dịch quả quyết trả lời, ngữ khí vô cùng kiên quyết.

"Ha ha. . ." Lý Tĩnh Di cũng đi theo ha ha, mỹ nhân cười một tiếng, gió nhẹ, hương xa, tại Cổ Dịch cái góc độ này nhìn có mười hai phần mỹ cảm, gấp nàng nói tiếp, "Ta làm cảnh sát hình sự cũng nhiều năm rồi, khó tránh khỏi gặp được một chút khoa học không cách nào giải thích đồ vật, Mật Giang Viện đến tốt cùng là làm cái gì, cũng coi là có nghe thấy. Lại nói thí dụ như ngươi, vì sao lại để một tổ từ trắng hán quý xuống đập đầu. Còn có Vương Tĩnh, làm Bắc Thành người địa phương, nàng quật khởi nghe đồn ta cũng nghe qua không ít. Dù loại này đủ loại, ngươi nói, ta tin quý thần sao?"

Cổ Dịch không nói gì, trong xe trầm mặc một lát.

Cuối cùng, vẫn là từ Lý Tĩnh Di mình dẫn đầu phá vỡ bình tĩnh, khẳng định nói: "Ta không tin! Mắt thấy mới là thật, tai nghe là giả. Ta chưa bao giờ thấy qua, cho nên ta không tin, trừ phi. . ."

Nói đến đây Lý Tĩnh Di dừng một chút, Cổ Dịch bỗng nhiên có loại dự cảm xấu, theo bản năng nói tiếp: "Trừ phi cái gì?"

"Trừ phi ngươi chứng minh cho ta xem!" Lý Tĩnh Di ngoái nhìn cười một tiếng, tịnh lệ đến làm cho người thất thần.

Lời nói đã đến đây, Cổ Dịch cái nào vẫn không rõ nàng ý tứ, thốt ra: "Ngươi rốt cuộc muốn dẫn ta đi gặp người nào!?"

"Một cái mời ngươi ăn cơm người. Nghe có sự sao? Ta nói cho ngươi nghe. . ."

Lý Tĩnh Di nói chuyện tốc độ thả chậm lại, nhưng ngữ khí tiết tấu thiếu chặt hơn, đột tại Cổ Dịch mở miệng trước đó, nói ra một cái cổ sự:

"Ước chừng tại hai tháng trước, trong cục tiếp vào báo động, Bắc Thành nhất hộ rất có địa vị nữ nhi của người ta mất tích, gia đình này nam chủ nhân họ Trương, tên là Trương Ninh, tại Bắc Thành mặc dù không tính là thủ đoạn thông thiên chi bối phận, nhưng cũng là tài lực không tầm thường, trong nhà cũng chỉ có như thế duy nhất một cái nữ nhi bảo bối, lần này bỗng nhiên mất tích, Trương Ninh cả nhà đều cho hoảng hồn, chẳng những phát ra dân gian treo giải thưởng, càng là trải qua người đề nghị mua được truyền thông, gián tiếp đối cục bên trong tạo áp lực, phía trên không phát không được hạ lời nói, quy định phá án thời gian, thậm chí còn kết thành tổ chuyên án."

"Tổ chuyên án từ ta lĩnh đội, lúc đầu đối với chuyện này ta là không thể nào để bụng, cùng một chỗ mất tích án, phát động loại này quy mô công và tư lực lượng, đừng nói là mất tích cá nhân, liền là mất tích con ruồi cũng có thể rất mau tìm đến, thế nhưng, ở sau đó điều tra bên trong, ta mới cảm nhận được vụ án này nan địch, vô cùng. . . Kỳ quái, đúng, kỳ quái. . ."

"Trương Ninh nữ nhi tên là Trương Thuận, nàng một lần cuối cùng cùng trong nhà trò chuyện là tại Bắc Thành một chỗ vắng vẻ huyện thành một cái chưa khai thác cảnh điểm bên trong. Căn cứ gia thuộc đưa cho tư liệu, Trương Thuận lúc ấy nói cho bọn hắn, tại cảnh khu phát hiện một chỗ thôn trang nhỏ cũng ở bên trong ở lại, nhưng mà, đi qua chúng ta điều tra, nàng nói tới thôn trang nhỏ căn bản lại không tồn tại!"

"Vụ án manh mối bởi vậy cắt ra, về sau chúng ta tổ chuyên án cùng dân gian nhân viên điều tra nhất liên trong núi tìm bảy ngày, toàn không thấy tượng vết chân, chỗ này chưa khai thác cảnh khu căn bản chính là một chỗ không người chỗ cư trú."

"Đối với kết quả này, Trương Ninh rõ ràng không thể tiếp nhận, về sau trong vòng hơn một tháng không biết tới trong cục bao nhiêu lần, cùng cục trưởng cũng nhao nhao vô số lần, cuối cùng, hắn cho chúng ta một phần mới tư liệu, nói là bởi vì phần tài liệu này bởi vì quá quái dị, cho nên trước đó cũng không xuất ra. Cục trưởng không làm gì được hắn, để cho ta kiên định phần tài liệu kia."

"Tư liệu là một đoạn kỳ quái trò chuyện ngày ghi chép, trong ghi chép mang theo ảnh chụp,

Ảnh chụp biểu hiện Trương Thuận thân ở một cái đen kịt địa phương, đèn flash có thể soi sáng ra nàng dáng vẻ hưng phấn, phát đến tin tức nói là phát hiện một chỗ ẩn nấp thôn trang, quen biết rất nhiều bạn mới, còn phát rất nhiều ảnh chụp, tượng người tiến cử từng cái từng cái kỹ càng giới thiệu một phen, nói rất trôi chảy, nhưng mà, ngươi biết không, những hình kia từ đầu đến cuối đều chỉ có một mình nàng. . ."

Lý Tĩnh Di lời nói để trong xe nhiệt độ tựa hồ giảm xuống mấy phần, có thể tưởng tượng, một cái nữ cô gái trẻ tuổi, tại hoang sơn dã lĩnh một chỗ không biết tên hắc ám trong huyệt động, nói một mình, giống như là tại cùng người câu thông, vui vẻ nói giỡn trăng cảnh, nữ hài chưa phát giác cái gì, nhưng nhìn nàng phát ra những tin tức này ảnh chụp người, khi đó tâm tình có thể nghĩ. . .

Lý Tĩnh Di nhất rồi nói ra: "Về sau chúng ta lại đi nơi nào một lần, đáng tiếc vẫn không có tìm được cô bé kia tung tích, cũng không có phát hiện có chỗ hang núi kia cùng trong tấm ảnh tương xứng. Sự tình tra đến nơi đây đã là phi thường quái dị, gia đình kia mặc dù tiếp tục tới mấy lần trong cục, nhưng đằng sau cũng liền chậm rãi lắng lại, thẳng đến trước đó không lâu bắt đầu lại có tới hay không qua."

Nói đến đây, xe đã qua vùng ngoại thành, tiến vào nội thành biên giới, người đi đường dần dần nhiều, ven đường gạch cua tiệm bánh bao mùi thơm bay tới, Cổ Dịch nuốt ngụm nước miếng, tại đi qua nơi này lúc, khẽ vươn tay, từ một vị tiểu thanh niên trong tay thu hoạch hai cái vừa mua gạch cua bao, sau đó cấp tốc đem cửa sổ xe quay lên, lưu lại vị kia tiểu thanh niên trong gió lộn xộn. . .

Cổ Dịch thực sự đối bụng, bánh bao mùi thơm mê người, cắn một miếng lớn về sau, mơ hồ không rõ nói: "Cho nên ngươi liền nhớ ở trong lòng, muốn ta đi gặp nhà này người?"

Mắt thấy quá trình này, Lý Tĩnh Di trong ánh mắt không hiểu cùng chán kinh đan xen kẽ, không tự chủ được quắt lấy nhãn góc, nói: "Đúng vậy. Ngươi. . ."

"Cái này bánh bao mùi vị không tệ. Người gặp có phần phần một cái cho người." Không đợi Lý Tĩnh Di mở miệng, Cổ Dịch đột nhiên kịp phản ứng bên người mỹ nữ này thân phận, quyết định thật nhanh, nhìn đau hối lộ ra nhất cái bánh bao.

Lý Tĩnh Di trừng mắt liếc hắt một cái, lắc đầu nói: "Được rồi, người tự mình ăn đi, lần sau đừng như vậy, không có tiền ta mời người liền là."

"Tốt, ta nhớ kỹ." Cổ Dịch cười hi hi lên tiếng, rất mau đem còn lại bánh bao tiêu diệt sạch sẽ.

Xe tiếp tục hướng phía trước, Cổ Dịch ăn xong bánh bao liền nhắm mắt lại, giống như là ngủ thiếp đi, Lý Tĩnh Di vụng trộm đánh giá hắt vài lần, gấp hắt thành tịnh khuôn mặt bên trong tựa hồ mang có mấy phần tang thương, cẩn thận xem lại có một loại khó tả đặc biệt khí chất.

Hắn đến tột cùng là người như thế nào đâu?

Trong lòng chợt lóe lên nghi vấn, Lý Tĩnh Di âm thầm lắc đầu: Được rồi, không liên quan gì đến ta.

...

Bắc Thành nội thành không nhỏ, độ cao phát đạt kinh tế, tới tương xứng đôi lúc hỗn loạn giao thông.

Cổ Dịch là buổi sáng trời còn chưa sáng liền từ sở câu lưu đi ra, cho nên cũng không linh giáo, giờ phút này tính là chân chính thể hội cái gì gọi là một cái "Chấn" chữ.

Tiếp cận đi làm giờ cao điểm, số lượng xe chạy cấp tốc gia tăng, không đến ba cây số khoảng cách trọn vẹn mở gần một giờ mới đạt tới mục đích, đứng tại một chỗ hơi có vẻ cấp cao giờ com trước.

Vừa rồi Lý Tĩnh Di đã cùng gia đình kia đi liên hệ, tại giờ com công, một vị bụng phê trung niên mập mạp đã đợi đợi ở đây, hai người sau khi xuống xe trực tiếp tiến lên đón.

"Ai nha nha, Lý đội trưởng, thật sự là đã lâu không gặp, tới tới tới, mau mời mau mời. . ."

Mập mạp híp mắt cười, từ đó chiếu ra sắc mị mị ánh mắt, nhìn về phía Lý Tĩnh Di, hoàn toàn không giống Lý Tĩnh Di nói tới một vị thương tâm phụ thân.

Gần về sau, mập mạp thấy được ngồi kế bên tài xế xuống xe Cổ Dịch, không khỏi sùng sốt một chút, chuyển nhìn về phía đồng thời xe Lý Tĩnh Di, lộ ra một cái miễn cưỡng tiểu dung, nói: "Lý đội trưởng, ta còn tưởng rằng liền hai người chúng ta đâu? Hắn là. . ."

Lý Tĩnh Di cau mày, có chút chán ghét mập mạp loại người này, bất quá lần này là mình hẹn hắn đi ra, sắc mặt rất khó khăn xem cũng không tốt, miễn cưỡng gạt ra vẻ mỉm cười, nói ra: "Trương tiên sinh, vị này là Cổ Dịch, vừa rồi ở trong điện thoại không làm đến gấp nói cho người người liền treo, ta dẫn hắn đến đã tới giải con gái của người sự tình."

"A?" Trương mập mạp khẽ ồ lên một tiếng, hiển nhiên có chút thất vọng, bất quá rất nhanh chuyển ra tiểu dung, "Ai nha, trách ta trách ta, quên đến cục công an rút lui án, nữ nhi của ta đã trở về."

Lý Tĩnh Di ngờ ngạc một chút, toàn không có nghĩ đến cái này kết quả, theo bản năng nhìn về phía Cổ Dịch, hoảng hốt phát hiện hắn trong mắt lóe lên một tia màu đen.

"A. . . Màu đỏ tím nha, có ý tứ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Kỳ quái nữ nhi

"Tốt, đừng đều đứng đây, com món ăn đã định, chúng ta vừa ăn vừa nói chuyện a." Trương mập mạp vừa cười vừa nói.

"Đang có ý đó." Đối với cái này Cổ Dịch tự nhiên không có chút ý nghĩa nào, hắn đã sớm đối bụng, trước hết nhất bước vào trong tiệm com.

Trương mập mạp chuyên xem Lý Tĩnh Di, cái sau có chút xấu hổ, miễn cưỡng cười cười, theo lên.

Trong phòng chung.

Ba người vào chỗ, Cổ Dịch cúi đầu ăn như hổ đói.

Một đoạn thời gian ngắn tiếp xúc, Trương mập mạp cùng Lý Tĩnh Di đều có chút quen thuộc lẫn, dứt khoát không để ý tới, trò chuyện Trương mập mạp nữ nhi nặng mới trở về sự tình.

Trương mập mạp nói ra: "Lý đội trưởng người cũng biết, nhà ta chỉ như vậy một cái nữ nhi bảo bối, quả nhiên là nâng trong tay sợ rơi mất, ngâm trong miệng sợ tan, trong nhà hết thấy tốt đều chỉ mặc nàng đến, giống công chúa nuôi, người nói lần này không có không phải muốn mạng của ta sao?!"

"Cũng may cái này Nha Đầu lại trở về, hết thấy lo lắng cái gì cũng đều đi qua, lại về tới ban sơ, người xem, đây là hiện tại ảnh chụp, có phải hay không xinh đẹp hơn, chỉ là không nhớ rõ xảy ra chuyện gì, bắt quả lại có quan hệ gì, trở về liền tốt."

Trương mập mạp lật lấy điện thoại ra nữ nhi của mình ảnh chụp, trong mắt sắc mị mị thần thái tạm thời thu vào, lộ ra chỉ có một cái phụ thân từ ái, không khó nhìn ra hắc đối nữ nhi của mình tình cảm thâm hậu.

Lý Tĩnh Di gặp này đối với hắc chán ghét chưa phát giác thiếu đi ba phần, hướng hắc điện thoại di động nhìn lại, chỉ thấy phía trên biểu hiện ra một vị thanh thuần đáng yêu, thiếu nữ tuổi tác tiểu cô nương, tiểu cô nương tiểu dung ngọt ngào, chỉ là, luôn cảm thấy có nhất cổ cảm giác quái dị. Ngay trước Trương mập mạp mặt khó mà nói, liền theo miệng tiếp câu: "Rất xinh đẹp."

"Người chết ảnh chụp, có cái gì xinh đẹp."

Đang đầu đầy gian khổ làm ra Cổ Dịch bỗng nhiên chen lời miệng, hai người thoáng chốc ngây ngẩn cả người, sau một lát, Trương mập mạp mặt mũi tràn đầy vẻ giận dữ, vỗ bàn một cái đứng lên, phần nộ quát: "Hỗn trướng, người nói bậy bạ gì đó?!"

"Uống. . ." Cổ Dịch không nhìn phần nộ của hắc, tự lo cảm cái chén miệng vòi nước xuyên xuyên yết hầu, nhất miệng phun ra đến phun đầy đất, lúc này mới lên tiếng nói tiếp: "Lão huynh, người cái này một thân thịt mỡ huyết áp không thấp đi, vẫn là tao an chớ vội, miễn cho một lời máu xông phát nổ đầu óc của người tui."

"Người! . . ."

Loại này an ủi pháp đề Trương mập mạp như thế nào tỉnh táo xuống tới, mặt trở nên đỏ cả, Lý Tĩnh Di thấy tình thế không đúng, liền vội mở miệng khuyên nhủ: "Trương tiên sinh, hắc còn tuổi nhỏ không hiểu chuyện, nói nhảm người làm trưởng bối nhiều đảm đương một chút."

Lý Tĩnh Di thanh âm thanh thúy đề Trương mập mạp tốt hơn một điểm, chỉ là com này là vô luận như thế nào hắc là ăn không vô nữa, lạnh hừ một tiếng: "Tiểu tử, đi ra lần lộn muốn xen vào im miệng, nay ngày cho Lý đội trưởng mặt mũi, lần sau đừng để ta gặp được người!"

Dứt lời hơi vung tay, cũng không quay đầu lại rời khỏi phòng.

Cổ Dịch hướng phía hắc rời đi địa phương hô lớn: "Cho người đề tỉnh một câu, trở về tìm một chút nước suối tắm một cái, một thân hôi nách vị."

"Đi. Người bớt tranh cãi." Lý Tĩnh Di gặp hắc không xong, gọi hắc lại, "Tốt xấu ăn người ta, đừng như thế tổn hại có được hay không."

Cổ Dịch hai tay một nắm, nói: "Ta thế nhưng là hảo ý, mập mạp này mặc dù không đại gian đại ác, nhưng bệnh tật cũng không ít, không tính là cái gì người tốt, lúc đầu ta cũng không nghĩ thông miệng, đề hắc tự sinh tự diệt, nhưng ai bảo hắc mời ta ăn một bữa com đâu, liền cho hắc điểm đề ý thôi. Người có thể đem cái này hiểu thành nhân quả duyên phận."

Lý Tĩnh Di lắc đầu nói: "Nhân quả duyên phận có đúng không? Tốt a, ta cũng nói với người cái duyên phận: Người khí đi Trương Ninh xem như nhân đi, hiện tại không ai mở tiền com, có phải hay không liền là quả đâu?"

Lý Tĩnh Di nhân quả duyên phận nói đề Cổ Dịch trong nháy mắt ngơ ngẩn, lập tức lộ ra một mặt tự nhận là hồn nhiên khuôn mặt tươi cười: "Lý tỷ tỷ, hôm nay là người mời người ta ăn com đúng không?"

Lý Tĩnh Di đánh cái khó coi: "Lăn!"

. . .

Tiệm com bên ngoài, bộ mặt tức giận Trương Ninh giận dữ ra giờ com, buổi sáng nhân Lý Tĩnh Di ước điện tới tốt lắm tâm tình đều bị Cổ Dịch xoắn nát, hùng hùng hổ hổ đi hướng bãi đỗ xe, lái lên mình thổ hào BMW 760 lên đường cái.

Lúc này đi làm giờ cao điểm vừa qua khỏi,

Một đường coi như thông thuận, Trương Ninh mở một đoạn, tâm tình cũng bình phục không ít, nghĩ đến: Lý Tĩnh Di như thế tài trí một vị mỹ nữ, làm sao lại nhận biết loại này không che đậy miệng ma cà bông, còn dẫn hắc đến cùng ta cùng nhau ăn com, có phải bị bệnh hay không!

Hừ hừ. . .

Lý Tĩnh Di, Lý Tĩnh Di. . .

Không đúng, Lý Tinh Di cô nàng này làm việc có chừng mực, tuyệt sẽ không không có việc gì tới đùa nghịch mình, hẳn là thật có thâm ý gì?

Trương Ninh là người làm ăn, mà lại là cái có thể kiếm tiền người làm ăn.

Có thể kiếm tiền người làm ăn đầu não làm sao lại cũng không kém, tính toán lại sau rất nhanh nghĩ thông suốt mấu chốt trong đó, sẽ liên lạc lại trong nhà gần nhất phát sinh một số việc, Cổ Dịch lời nói nổi lên trong lòng. Vừa lúc xe đang gặp đèn xanh đèn đỏ biến đổi, hơi do dự một lát, đánh tay lái rẽ phải, hướng về Bắc Thành ra khỏi thành đường mở đi. . .

Rất mau ra thành, đến đến ngoại ô nhất chòm sao hươu nhàn sơn trang chỗ, nơi này lão bản cùng Trương Ninh là người quen biết cũ, trò chuyện với nhau một phen về sau, sơn trang lão bản cũng không có hỏi vì cái gì, rất sáng khoái để cho người đi cho Trương Ninh mang tới một chậu nước suối, cũng an bài một cái phòng.

Gian phòng bên trong, Trương Ninh thử một chút băng lãnh nước suối, cắn răng một cái, còi hết một thân thịt mỡ ngấm đi vào.

Ngoại trừ lúc đầu ý lạnh, suối núi cũng không như trong tưởng tượng băng lãnh, ngược lại có cỗ không hiểu thoải mái dễ chịu, trên thân giống như là còi bỏ một tầng nhìn không thấy đồ vật cả người đều nhẹ nhàng khoan khoái.

Trương Ninh khẽ hừ một tiếng, từ từ nhắm hai mắt hưởng thụ lấy cỗ này thoải mái dễ chịu, đột nhiên một cỗ hơi thổi truyền đến, mở mắt tứ phương một phen, rất nhanh phát hiện cái này hơi thổi vậy mà ra bản thân ngấm cái này bốn trong suối nước?

Cỗ này hơi thổi giống như là một cỗ mùi khai, phi thường sắc người. Trương Ninh cấp tốc đứng dậy, rời đi nước suối, phát hiện lúc đầu thanh tịnh nước suối lúc này chẳng những thổi, còn mang theo một cỗ không hiểu màu xanh biếc, mà lại là nưòi phân làm người ta sợ hãi màu xanh lục.

Trương Ninh sắc mặt thay đổi, bờ môi hơi trắng bệch, chuyện phát sinh trước mắt đã vượt qua mình nhận biết, hẳn hiểu được, coi như mình trên người có tro bụi cũng tuyệt đối không thể lại tẩy ra dạng này nước đến, cái này tất nhiên có nó mình không biết nguyên nhân ở bên trong.

Trong thoáng chốc, hẳn lại nghĩ tới Cổ Dịch lời nói:

Người chết ảnh chụp có gì đáng xem!

Hẳn là nữ nhi của mình thật đã chết rồi? Vậy bây giờ ở nhà lại là cái gì? !

Run rẩy, Trương Ninh lật lấy điện thoại ra bấm công ty mình tín nhiệm nhất một cái trải qua lý điện thoại.

"Tiểu Lý, giúp ta làm một chuyện, người để cho người ta đi nhà ta cần phải đem tiểu thuận mời đi ra ngoài ăn cơm, sau đó người đi gian phòng của nàng xem xem, có thể phát hiện cái gì. . . Đúng, người không nghe lầm, đi làm a. . ."

Cúp điện thoại, Trương Ninh không có ý định về nhà, không yên lòng cho lão bà của mình gọi điện thoại để nàng tới, ngay tại sơn trang nghỉ xuống dưới.

Đến xuống buổi trưa, Tiểu Lý gửi điện trả lời, có thể nghe ra thanh âm hẳn run rẩy:

"Lão bản, tiểu thuận gian phòng có một cỗ thi thể, ta, ta đập xuống, hiện tại phát cho người. . ."

Trương Ninh tay run một cái, mở ra tiểu Lý Phát tới màu tin, con người co rụt lại, nhất thời xương sống lưng lên vô số nổi da gà. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Đều có sở ăn

Tiểu Lý Phát tới là một đoạn thu video nhỏ. Video ánh đèn âm đậm, nhìn ra được là tại một cánh cửa màn cửa toàn bộ kéo lên, không có mở đèn gian phòng bên trong. Đoạn này hiệu quả mặc dù có chút mơ hồ, nhưng Trương mập mập vẫn là liếc mắt một cái liền nhận ra lúc này nữ nhi của mình khuê phòng.

Video lung lay, chuyển tới động bên trong căn phòng trên giường lớn, lúc này giường bản đã bị xóc lên, lộ ra xuống mặt không gian, bên trong hoảng sợ để đó một bộ tàn phá thi thể!

Trương Ninh trong tay đột nhiên lắc một cái, kềm chút đưa di động cho ném ra ngoài, nhưng việc quan hệ nữ nhi của mình cuối cùng vẫn là cố nén khó chịu, nhìn kỹ xem thi thể, phát hiện cổ thi thể này mình vậy mà nhận ra, lại là nữ nhi của mình quan hệ cá nhân bạn trai: La Minh!

La Minh tiểu tử này là công ty năm ngoái mới khai ra nhân viên, không biết như thế nào liền câu được Trương mập mập nữ nhi, trong âm thầm thường xuyên đến hướng, đều nói nữ nhi là đòi trước tình nhân, Trương mập mập nuôi nhiều năm như vậy nữ nhi bảo bối cứ như vậy cho người ta thông đồng đi trong lòng tự nhiên 100 ngàn cái khó chịu, tìm cái lý do đem hấn đá ra công ty, vốn cho rằng hai người gặp mặt thiếu đi lui tới cũng ít đi, chậm rãi cũng liền phai nhạt, không nghĩ tới hai người trong âm thầm không những không hiếm thấy, ngược lại gặp càng nhiều.

Vì thế, Trương Ninh không biết cùng nữ nhi âm ỉ mấy lần, cuối cùng thực sự không đành lòng nữ nhi thương tâm, cũng liền mở một con mắt nhắm một con nhân xem như chấp nhận, tăng thêm thời gian trước nữ nhi của hấn mất tích, La Minh cũng đi ra không ít lực, nữ nhi sau khi trở về thì càng không có lý do ngăn trở, tùy ý bọn hấn lui tới. Chỉ không nghĩ tới là đến mấy ngày không thấy, La Minh liền biến thành tàn thi nằm ở nữ nhi của mình giường bán hạ.

Trương Ninh lão bà liền ở bên cạnh, nàng đã biết lúc trước sự tình, lúc này nhìn thấy cái video này, trong mắt tất cả đều là vẻ hoảng sợ, che miệng nhớ tới nữ nhi đủ loại quái dị, chầy ra mồ hôi lạnh.

Vợ chồng hai nhìn nhau, Trương Ninh lấy điện thoại di động ra lần nữa bấm Tiểu Lý điện thoại: "Uy, Tiểu Lý, người mau chóng đem giường chuẩn bị cho tốt, cần phải đừng để nàng nhìn ra dị thường. Lại đi tìm Chăm Không camera, liền điện thoại di động ta mạng lưới giám sát hộ danh thượng."

Trương Ninh mình cũng không có chú ý đến, hấn đem nữ nhi của mình gọi là nàng, mà không phải là nữ danh.

Giao phó xong Tiểu Lý, Trương Ninh chẳng hề làm gì, liền cùng lão bà một mực thủ đến ban đêm.

Lúc chạng vạng tối, sắc trời ngảm hạ, được lời đi một ngày Trương Thuận về đến trong nhà trong khuê phòng, nàng không có chút nào phát hiện dị thường, ngã tay ngã chân đem cửa phòng khóa kỹ, tiếp lấy đi vào bên giường, dùng thân thể hoàn toàn không tương xứng lực lượng nhẹ nhõm đem giường bán vận bung ra, nhìn xem bên trong tàn thi lộ ra tươi cười quái dị, nàng ngồi quỳ chân tại thi thể trên thân để lại, vươn tay, khoác lên tàn thi còn sót lại một cái chân bên trên, hai cái tay nhỏ đến lượn vòng chuyển, dạt dạt dạt dạt, chỉ chốc lát lại đem thi thể chân cho gỡ xuống dưới.

Sắc mặt mang theo vừa rồi quái dị, nàng liếm môi một cái, lộ ra không kịp chờ đợi ánh mắt, một ngum cắn, chẳng biết tại sao hàm răng của nàng là như thể sắc bén, nhẹ nhõm liền cắn xuống một miếng thịt nuốt vào trong bụng, trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng.

Toàn bộ quá trình, Trương mập mập thông qua mạng lưới giám sát thấy nhất thanh nhị sở, cặp vợ chồng tay chân rét run ở giữa nhất thời minh bạch rất nhiều trong nhà gần nhất phát sinh chuyện quỷ dị, liên hệ tới chỉ cảm thấy toàn thân càng lạnh hơn, tay chân đều có thể cảm thấy mình băng ý.

"Nàng đến tốt cùng là cái gì. . ." Trương Ninh nàng dâu run rẩy hỏi, chẳng những xưng là nàng, còn lấy đồ vật để hình dung.

"Không biết." Trương Ninh lắc đầu, đem giám sát đóng lại, sợ nhìn không được phun ra, sau đó, điều ra một chiếc điện thoại, bấm ra ngoài.

"Uy, Lý đội trưởng sao? Cái kia, nay buổi sáng vị còn cùng với người sao?"

...

Bắc Thành bóng đêm rộn rộn ràng ràng, sống về đêm say mê lấy đô thị nam nữ mê say, ngập trong vàng son, muôn màu muôn vẻ.

Nhưng mà, những này mỹ hảo cũng chỉ là thuộc về kẻ có tiền, tượng Cổ Dịch loại này người không có đồng nào, điều tra kết thúc tiến lên lý đều lấy không được, lại ôm không ở Lý Tinh Di bắp đùi nghèo xấu, cũng chỉ có thể tại tự phục vụ lấy khoản trong sảnh chấp nhận một đêm.

Cùng ngủ chung phòng kẻ lang thang phân chia hào giới hạn, Cổ Dịch ngủ ở dựa vào cửa sổ một bên, lúc này bên ngoài rơi lên mưa, nghe tiếng mưa rơi, Cổ Dịch mơ mơ màng màng liền muốn ngủ, bỗng nhiên, cảm thấy có người đụng phải mình một cái,

Buồn ngủ lập tức thối lui hơn phân nửa, lần nữa mở hai mắt ra.

Đập vào mắt là một đạo lạnh lạnh bóng hình xinh đẹp, từ góc độ này vừa vặn có thể vừa xem nàng tinh tế đáng người, mỹ hảo vạn phần.

Người tới chính là bạch thiên phú cái khác Lý Tinh Di, nàng tiếp vào Trương Ninh điện thoại sau rất là bỏ ra nhất phen công phu mới tìm đến Cổ Dịch, không nghĩ tới hấn vậy mà ngủ ở cái này, bắt đầu còn có chút thương hại hấn, nhưng khi nhìn đến hấn một đôi tặc nhãn về sau, trong lòng thương yêu lui tán, hừ lạnh một tiếng: ", Trương Ninh tìm người."

"Cát, hấn tính là cái gì, đừng quấy rầy ta đi ngủ." Cổ Dịch cô lỗ một tiếng, lần nữa dựa vào xuống dưới, cảm thấy có nhô ra sự vật, không nghĩ nhiều trực tiếp liền gối ở bên trên.

Lý Tinh Di khê cau mày, con hàng này vậy mà gối lên mình chân, nàng dưới chân đột nhiên vừa dùng lực: ", người khẳng định muốn ngủ ở đây một đêm?"

Cổ Dịch ngồi dậy, nói: "Không được sao? Nơi này rất tốt a, dầm mưa không đến, gió thổi không đến, làm người thỏa mãn là phúc a."

"Tốt a. Tùy người, đáng tiếc Trương Ninh định cả bàn tiệc lãng phí."

"vân..vân, đợi một chút." Cổ Dịch nghe xong tiếc, không có ăn cơm chiều bụng để hấn lập tức liền cải biến ý nghĩ, gọi lại ra về muốn đi gặp Lý Tinh Di, "Ta người này ghét nhất lãng phí, tiết kiệm là Hoa Hạ dân tộc truyền thống mỹ đức, vì để cho loại này mỹ đức trường tồn, ta liền cùng người đi đi, ai. . ."

"Ít cùng ta trang khang ra vẻ, lĩnh đi nhanh lên." Lý Tĩnh Di lãnh lạnh thanh âm bên trong có một tia đè nén ý cười.

Cổ Dịch lắc đầu, đối một bên kẻ lang thang phát tay: "Tạm biệt huynh đệ, cá nhân người ngủ phòng lớn a."

Kẻ lang thang nửa miệng mở rộng, sớm đã xem ngốc, không rõ trước vài phút còn không bằng mình ngủ ngon Cổ Dịch, làm sao trong nháy mắt liền bị một vị mỹ nữ tiếp đi ăn tiệc đi, cái thế giới này biến đổi quá nhanh, thật là khiến người ta tiếp không thu được a!

Trên xe.

Lý Tĩnh Di hỏi vừa rồi kẻ lang thang: "Vừa rồi người kia người biết sao?"

"Đương nhiên, bạn cùng phòng nha, mặc dù chỉ có tiểu nửa giờ, nhưng chúng ta đã thành lập nên thâm hậu hữu nghị."

Lý Tĩnh Di bắt đầu đi lắc đầu, cảm thấy con hàng này trò chuyện ngày toàn không đứng đắn, dứt khoát cắt vào chính đề, nói ra: "Biết Trương Ninh vì vì cái gì tìm người sao?"

"Chẳng phải bạch buổi sáng sự tình."

"Không sai." Lý Tĩnh Di đem tốc độ xe thả chậm, lấy điện thoại di động ra, "Một giờ trước hẳn cho ta phát một cái video, người xem một chút đi."

Cổ Dịch không có nhận, chỉ nói ra: "Ăn người đi, ta mới không xem, buồn nôn, ta còn không có ăn cơm chiều đâu, đừng ảnh hưởng đến ta khẩu vị."

Lý Tĩnh Di kinh ngạc nói: "Làm sao người biết?"

"Miễn đi buổi trưa hôm nay tiền com sẽ nói cho người biết."

"Nói đi." Lòng hiếu kỳ của nữ nhân là rất nặng, mà nữ cảnh sát hình sự lòng hiếu kỳ thì là kinh người, tăng thêm đối với buổi trưa tiền com Lý Tĩnh Di lúc đầu cũng liền không có hi vọng vào Cổ Dịch trả, trực tiếp liền ứng hân.

Cổ Dịch lúc này mới hài lòng giải thích đi ra, nói: "Rất đơn giản, người ăn gà vịt thịt cá, người nói yêu ăn cái gì?"

Lý Tĩnh Di nghiêng đầu đến, trong ánh mắt lóe ra kinh dị thần thái!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Xích Dữ Yêu

"Ăn thịt người!"

Trương Ninh ngữ khí phát run hồi đáp.

Nơi này là Bắc Thành Hilton khách sạn trong phòng chung, phong phú tiệc bày đầy bàn ăn, Cổ Dịch, Lý Tĩnh Di, Trương Ninh vợ chồng cùng hẳn công ty thủ hạ Tiểu Lý năm người ngồi vây quanh nơi này.

Vừa mới Cổ Dịch đem nói với Lý Tĩnh Di lời nói lặp lại một lần, dẫn đến đang ngồi ngoại trừ Cổ Dịch mình bên ngoài, còn lại bốn người đều đều có dị sắc, nhất là đương sự Trương Ninh vợ chồng, càng là không kịp chờ đợi hỏi: "Cổ Đại Sư, người nói là tại trong nhà của ta nhưng thật ra là cái yêu quái?"

Cổ Dịch lắc đầu, lại gạt đầu một cái, tiếp tục cùng trong tay chân giò heo chém giết lấy.

"Ồi ta Cổ Đại Sư, người cái này lắc đầu lại gạt đầu đến cùng có ý tứ gì a, nhưng gấp rút chết ta rồi." Trương Ninh cái kia thần sắc đích thật là nhanh khóc, vẻ mặt cầu xin, "Người ngược lại là nói chuyện a, ngài thích ăn cái này chân giò heo ta cho người thêm thượng một bàn liền là."

Cổ Dịch lúc này mới đem chân giò heo buông xuống, rót miệng đồ uống, nói ra: "Ta lắc đầu là để người đừng gọi ta đại sư, gạt đầu là để cho người biết, nhà người đồ chơi kia đúng là chỉ yêu quái."

"Cái kia tiểu thuần đâu, nàng đi đâu?"

Lời này là Trương Ninh nàng dâu hỏi. Trong lúc nhất thời vợ chồng hai đều lộ ra chờ mong ánh mắt, chỉ là Trương Ninh trong ánh mắt càng nhiều hơn chính là tuyệt vọng.

Cổ Dịch lúc đầu muốn nói thẳng "Chết", nhưng ở nhìn thấy ánh mắt của hai người lời nói sau đến miệng bên cạnh lại thu về, ngữ khí trở nên uyển chuyển một chút, nói ra: "Từ xưa ăn thịt người yêu vật số lượng nhiều mà tham, ăn thịt người không đủ, liền sẽ lưu lại được ăn lại túi da mà sức, nguy trang thành người về đến cổ hương, núp trong bóng tối sẵn mồi, con gái của người liền là loại tình huống này. Nói như vậy, người hiểu không?"

Trương Ninh nàng dâu nhất thời trời đất quay cuồng, suýt nữa từ trên chỗ ngồi ngã xuống, Trương Ninh liền vội vàng đem nàng đỡ lấy, vợ chồng hai dựa sát vào nhau một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại.

Một lát sau, Trương Ninh sắc mặt trở nên mặt mũi tràn đầy giận dữ, giọng căm hận nói: "Sức sinh này dám can đảm ăn nữ nhi của ta, cổ, Cổ tiểu ca, người giúp ta diệt nàng, muốn bao nhiêu người cứ mở miệng!"

"10 ngàn ực!"

Cổ Dịch há miệng liền tới, Trương Ninh biểu lộ động lại. Cổ Dịch cười nói: "Đừng kích động nha, ta cái này không xem người không cao hứng chỉ đùa với người nha, đi thôi, ta cũng ăn no rồi, ta cái này đi diệt con hàng này!"

"Ha ha. . ." Trương Ninh cường tự gạt ra tiểu dung, so với khóc còn khó xem, "Cái kia, cần đứng chuẩn bị chút gì sao?"

"Người đoán."

". . ."

"Ngài thật đúng là cao thâm mật trắc a. . ."

. . .

Trương Ninh nhà ở vào Bắc Thành phía tây khu náo nhiệt biên giới khu vực, là một tòa tự xây lầu nhỏ bốn tầng, lầu nhỏ hướng nam hướng bắc, sửa sang tinh lệ, một vòng cảnh biệt viện cảnh sắc nghi nhân, khắp nơi hiển thị rõ bộc phát giàu bản sắc.

Lúc qua đêm khuya, cửa chính của sân khóa chặt, không có mở đèn, hắc ám bên trong đứng đầy người, đều là chút tuổi lực nhẹ trắng thanh thiếu niên.

Những người này đều là Trương Ninh tìm đến, căn cứ Cổ Dịch yêu cầu, đâm vào cánh tay, hai tay vây quanh hai chân tách ra, vây thành một vòng tròn đem trong viện lầu nhỏ vòng tại chính giữa.

"Người thiếu niên huyết khí phương cương, dương khí rất nặng, yêu tà chi vật đủ để trấn áp, ta để người tìm mười bảy người, đúng lúc là kẹt tại trước ngày để lọt nhất số lượng, dương khí vây mà để lọt nhất, vòng dương sắp thành chưa thành, đối với yêu vật tới nói, đây là nàng một chút sinh cơ."

Tiến vào viện từ, Cổ Dịch cùng Trương Ninh sóng vai đi ở phía trước, hướng bốn người giải thích.

Trương Ninh nghe lập tức lấy làm kỳ, hỏi: "Vậy tại sao muốn để lọt cái này vòng? A, ta đã hiểu, Cổ tiểu ca người cũng là huyết khí phương cương, vừa vận có thể bỏ tức cái này vòng, tự thân lên trận đúng không?"

"Đương nhiên. . . Không phải!" Cổ Dịch vuốt ve kính râm, mấy người vừa rồi đi một chuyến sở câu lưu, từ Lý Tĩnh Di ra mặt đem Cổ Dịch bao phủ cùng kính râm lấy trở về.

Hắn nói ra: "Lưu chỗ sơ hở này có hai nguyên nhân, đến một lần yêu vật xảo trá đa nghi lại hung ác, nếu là đem toàn bộ phong kín, khó tránh khỏi nàng sẽ có liều mạng chi tâm, nếu thật là dạng này mà hại chết một hai người, vậy nhưng vô tội cực kỳ. Thứ hai yêu vật khai mở linh trí không dễ, thiên đạo hảo sinh, lưu lại một chút hi vọng sống thân trên Thiên Tâm, sống hay chết nhiều ba phần thiên ý,

Nhưng ít dính nhân quả."

Cổ Dịch nói xong, Trương Ninh tuy có không cam tâm, nhưng cũng không tốt nhiều lời, miễn cưỡng nhẹ gật đầu.

Cổ Dịch minh bạch tâm tình của hắn, sinh làm cha muốn vì nữ nhi báo thù cũng là hợp tình lý, nhưng là hắn làm việc có phương pháp của mình, hơn nữa còn có một điểm cũng không nói rõ:

Chính như Diệp Nhất Thu nói, ngũ thuật bên trong lấy quý thuật nhất là âm tàn hung lệ, lập thuật bản ý ngay tại ở sát sinh đoạt phách, huyết tính bên trong dễ nhất hủy tâm trí người, làm cho vận kiếp bất phục. Cho nên Cổ Dịch làm việc cho tới bây giờ đều có phải hay không đuổi tận giết tuyệt, lưu lại một chút hi vọng sống tại người, tự giống như tại một chút hi vọng sống tại mình.

"Ba người các người lưu tại nơi này, Trương lão bản, được rồi, người cùng Lý cảnh quan đều cùng ta đi vào đi."

Tiếp theo, Cổ Dịch để Tiểu Lý cùng Trương Ninh nàng dâu lưu tại nguyên chỗ, mang theo hai người đi hướng Trương Thuần gian phòng.

Lúc đầu yêu tà thân âm, nữ nhân đi theo tiến vào có nhiều bất lợi, là dự định để Lý Tĩnh Di cũng lưu lại, chỉ là nhớ tới trước đó đã nói trước, muốn để

nàng thấy tận mắt một ít gì đó, cũng liền để nàng đi theo.

Cứ như vậy, ba người dần dần đi hướng trước cửa, Lý Tĩnh Di chưa phát giác có chút hưng phấn lên.

Nữ nhân luôn luôn hiểu kỳ, coi như bình thường bình tĩnh như nàng giờ phút này cũng có loại không đề nén được hưng phấn, nhưng cái này đồng thời cũng mang theo ba phần đối với không biết sợ hãi, bản năng hướng về Cổ Dịch tới gần một chút.

Nhân nhậ mùi thơm cơ thể truyền vào Cổ Dịch lỗ mũi, hần hít vào một hơi, thốt ra: "Thư da tốt."

Lý Tĩnh Di ngơ ngác một chút, phát giác được sự thất thố của mình, bèn nhảy nàng rất nhanh tìm được chỗ che giấu, khí chất vẫn như cũ lãnh lạnh nói: "Đi chậm như vậy, chơi liêu." Nói xong tiến lên một bước đẩy ra Trương Thuần cửa gian phòng.

Đập vào mắt là một gian căn phòng mờ tối, gian phòng bên trong rất sạch sẽ, quần áo đồ dùng trong nhà dọn dẹp cẩn thận tỉ mỉ, gốm sứ trên sàn nhà không có một chút bụi bặm, rõ ràng phát xạ ánh trắng, vì trong phòng mang đến duy nhất gia tăng tâm nhìn nguồn sáng.

Oánh oánh ánh trắng đem nơi này bao phủ, hiện ra mộng cảnh mờ lung, tại gian phòng chính giữa, tấm kia màu hồng trên giường lớn co ro một vị thanh lệ thiếu nữ, thiếu nữ ánh mắt sờ sờ, lấy mười hai phần thương yêu hướng bên này trông lại, ôn nhu nói: "Ba ba, người mang những người này tới làm gì, Thuần nhi thật là sợ."

"Người, ta, người. . ." Nhìn lấy mình nữ nhi khuôn mặt quen thuộc, Trương Ninh tâm chưa phát giác mềm nhũn ra, nhưng đang nghĩ đến nữ nhi của mình như thế kiều nhan lại bây giờ chỉ còn một bộ tú da lúc, trong lòng phần lửa lại lần nữa nhóm lửa, kêu lên, "Đừng gọi ta cha, ai biết người không là cái gì, ăn nữ nhi của ta, nay ngày đừng muốn còn sống rồi đi nơi này!"

"Ba ba người nói cái gì, ta nghe không hiểu, các người ra ngoài được không." Trương Thuần gương mặt thanh tú tràn đầy hoảng sợ, chần mền nửa che mặt, nhất gan nói.

"Đừng giả bộ, việc này đừng ở đây."

Cổ Dịch mở miệng đánh gãy cha con hai nói chuyện với nhau, từ phía sau trong hành trang lấy ra một tiết xích hồng sắc cây trúc, cây trúc mặt ngoài rèn luyện được rất là bóng loáng, trên dưới các lỗ lõm nhất khối, khắc đầy không biết tên đường vân.

Đỏ trúc hoành thả, hai tay phương hướng ngược vận động, đỏ trúc hai đầu lỗ kéo ra, lộ ra bên trong kết nối hai mảnh đỏ trúc màu đỏ tơ thép, tơ thép chính giữa chỗ đi qua đặc biệt chỗ lý, có thể chồng chất, đem hai mảnh cây trúc một lần nữa ngang sát nhập chụp lũng lỗ lõm chỗ về sau, một kiện tạo hình kỳ dị sự vật xuất hiện ở Cổ Dịch trong tay.

"Đây là, Xích Oán? !"

Gặp được vật này, đối diện Trương Thuần lập tức kinh hô lên, che khuất nửa mặt cái chắn chưa phát giác ở giữa rớt xuống, lộ ra nàng mang máu cái cằm. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Quy củ

Cây trúc bốn mùa thường thanh tượng trưng cho ngoan cường sinh mệnh, thanh xuân mãi mãi; rồng ruột đại biểu rất mực khiêm tốn phẩm cách; nó nhánh cong mà không gãy, là nhu bên trong có vừa nguyên tắc làm người; sinh mà có tiết, trúc tiết tất lộ thì là có đức độ biểu tượng. Thăng tấp thoải mái, chính trực thanh cao, thanh tú tuấn dật đại biểu cho người Hoa nhân cách truy cầu. Lấy chi vì chuôi, giống như lấy Hoa Hạ đặc biệt nhân đạo tinh thần vì khí, đủ để gánh chịu thế gian đại đa số pháp khí.

Cổ Dịch trong tay đỏ trúc đã là như thế, đi qua bí pháp luyện chế, nhuộm thành xích hồng, lấy gánh chịu thai nghén trên đó Xích Đồng vô hình hỏa lực, nhất là nhằm vào yêu tà chi chúc, dùng quật có thể trực tiếp thương nó chân thân, đốt nó linh trí, uy lực cực lớn.

Kiện pháp khí này là Ngũ Hành độn giáp chi thuật truyền thừa chế tác, từ xưa đến nay diệt sát vô số yêu tà, được yêu tà loại hình mạng theo một cái "Oán" chữ, bởi vì nó toàn thân xích hồng, tất cả lại xưng là: "Xích Oán" .

Vật này chế tạo công nghệ không khó, mấu chốt là Xích Đồng khó luyện, Cổ Dịch làm xử chế làm thành này "Xích Oán" lúc thế nhưng là tổn không ít công phu mới khiến cho Xích Đồng đỏ trúc thành hình.

Giờ phút này, chỉ gặp hần đưa tay chen một kích, Xích Đồng mang theo nhất đạo hồng mang, trong không khí hoảng hốt tạo nên nhiệt lực, vào đầu hướng Trương Thuần trên gương mặt thanh tú đánh qua.

"A!"

Đánh trúng trong nháy mắt, gian phòng bên trong đột nhiên vang lên rít lên một tiếng, Trương Ninh cùng Lý Tĩnh Di tỉnh thần một lát hoảng hốt, đợi lấy lại tinh thần lúc, trên giường Trương Thuần đã ngã xuống, như thoát hơi trái tại trên giường đơn.

Trương Ninh tiến lên đưa tay đi sờ, rất nhẹ nhàng liền nhấc lên, định thần nhất xem, cái này đúng là một trương hoàn chỉnh da người!

Tay của hần nhin không được run run một cái, da người rơi về trên giường, lại kịp phản ứng cái này là nữ nhi của mình da người, lại dùng tay run rẩy khẽ vuốt mấy lần, nức nở nói: "Nhỏ, tiểu thuần, tiểu thuần a, người tốt lắm. . . Ngó. . . Ngó. . . Cái kia, đúng, yêu quái kia đâu!"

Đột nhiên nhớ tới kẻ cầm đầu, Trương Ninh bị phấn vô cùng, nhìn về phía Cổ Dịch.

Cổ Dịch lắc đầu, không có trả lời, chỉ là cau mày nhìn chăm chú lên Trương Thuần da người, gập đầu đỉnh chỗ có nhất lớn chừng ngón cái lỗ thủng, chung quanh có chút cực nhỏ đường vân, đường cong quái dị mở rộng, để cho người ta xem ra đi vô cùng không được tự nhiên.

"Đậu xanh rau muống, thật lớn nhất con hồ ly! ?"

Liền cái này lúc này, công bỗng nhiên vang lên một trận tiếng ồn ào:

"Chạy thật nhanh. . ."

"Trên người nó đó là vết sẹo à, làm sao còn chảy máu?"

"Lớn như vậy hồ ly, Trương lão bản nuôi sao. . ."

Nghe thấy tiếng ồn ào, trong phòng ba người nhìn nhau một chút, lập tức bước nhanh ra ngoài phòng.

Cổ Dịch đi hướng gần nhất một người, hỏi: "Vừa rồi cái kia con hồ ly đi đâu rồi?"

"A? Cái kia hồ ly từ nơi này lên tường, tốc độ thật nhanh, đảo mắt đã không thấy tăm hơi." Người kia chỉ vào viện tử mặt tường nói ra.

"Hồ ly? Hần là liền là yêu quái?" Trương Ninh giận dữ một chỉ trong đó một vị đáng người cao lớn nhất, "Không phải mới vừa nói cho người biết à, đừng để bất kỳ vật gì chạy, người như gió thổi bên tai? !"

"Ta không nghĩ tới trương lão bản người nói là con hồ ly a. . ."

"Người TM. . ."

"Được rồi." Cổ Dịch lúc này mở miệng, nói với Trương Ninh, "Chạy được hòa thượng chạy không được miếu, súc sinh này mình muốn chết, ta liền đi một chuyến, đi trong ổ đem tìm nó!"

Trương Ninh bị thống trong ánh mắt khó được hiện lên vẻ vui mừng, đang muốn mở miệng nói cái gì, bên cạnh Lý Tĩnh Di đoạt hỏi trước: "Không phải mới vừa nói thiên đạo hảo sinh? Hiện tại lại phải đuổi tận giết tuyệt?"

"Bởi vì nó phá hư quy củ!"

Cổ Dịch nghiêng miệng, nhìn về phía một mặt mong đợi Trương Ninh: "Trương lão bản mượn người xe dùng một lát như thế nào?"

"Đương nhiên." Trương Ninh vội vàng từ trong túi áo lấy ra xe BMW chìa khoá, "Dịch tiểu ca cho, cần ta tìm một số người lực sao?"

Cổ Dịch gật đầu tiếp nhận chìa khoá. Xác thực cần chút nhân lực, hần đã không biết lái xe cũng không biết địa điểm, cần tìm một cái lái xe thêm dẫn đường, nhìn xem tất cả mọi người ở đây, cuối cùng đem ánh mắt rơi vào Lý Tĩnh Di trên thân.

"Lý cảnh quan vừa rồi người không có nhìn cái rõ ràng, không bằng người dẫn đường, cùng ta đi một chuyến Trương Thuần mất tích phong cảnh khu như thế nào?"

Lý Tĩnh Di không biết nghĩ tới điều gì,

Do dự một chút, bất quá cuối cùng vẫn đồng ý: "Hào."

"Nha tây. Cảm ơn. Chúng ta đi thôi."

Cổ Dịch thần kỳ bu câu ngày thêm tiếng Anh, đem chìa khoá xe ném cho Lý Tĩnh Di, cùng đi ra khỏi viện tử.

...

Đêm gió lay động, lúc này đã qua rạng sáng hai giờ, một đêm không ngủ Cổ Dịch cùng Lý Tĩnh Di hướng phía Trương Thuận xảy ra chuyện chỗ kia vô danh cảnh khu phương tiện về phía trước lấy.

Trên xe.

Cổ Dịch mang theo kính râm, híp nửa nhân, nằm tại thành nửa nằm ngồi kế bên tài xế, giống như là muốn ngủ thiếp đi.

Lý Tĩnh Di biết hẳn khẳng định ngủ không được, tự mình lái xe cũng không thể ngủ, trầm mặc ở giữa không bằng tìm một chút chủ đề, hỏi trong lòng một cái nghi vấn: "Vừa rồi người nói cái kia yêu quái phá hư quy củ, là có ý gì?"

"Cái này. . . Hiện vừa đến một chút rất mê nội dung bức thư, người muốn nghe sao?" Cổ Dịch bảo trì nguyên dạng, đối trần xe nói ra.

"Nghe."

"Tốt a, vậy người làm cố sự sau khi nghe xong." Cổ Dịch yên lặng một hồi, đem trong đầu từ ngữ chỉnh lý tốt, mở miệng nói: "Từ xưa đến nay trời sinh vạn vật cũng không phải là chỉ hậu đãi tại người, vạn vật đều có linh, dưới cơ duyên xảo hợp cũng đều có thể mở ra linh thức, cho nên từ xưa đến nay thành tinh người vô số kể."

"Hô. . . Bởi vì văn minh bất đồng, tinh quái nhóm nhiều cùng xã hội loài người lẫn nhau xung đột, thường có tử thương, càng về sau tử thương quá nhiều, từ từ đều có hoà giải ý tứ, kết quả là tại song phương chứng kiến hạ lập xuống ba đầu quy củ một mực dùng cho tới nay. Cái này ba đầu quy củ theo thứ tự là: "

"Thứ nhất, lẫn nhau lẫn tránh, tận lực cả đôi không qua lại với nhau "

"Thứ hai, đại thuật đem cấm, không thể chuyên dùng."

"Thứ ba, thiên đạo hảo sinh, phạm là lưu một đường."

Nói đến đây, Lý Tĩnh Di giật mình, nói: "Cho nên trước khi vào cửa người cho nó lưu lại cái này một chút hi vọng sống?"

"Là, đáng tiếc ta cho nó lưu lại một đường, nó nhưng không có cho Trương Thuận lưu một đường, hồng đầu quy củ này." Cổ Dịch đem cửa sổ xe mở ra, để muện gió thổi vào, nói ra, "Nhân yêu ở giữa mặc dù ước định lẫn nhau lẫn tránh, nhưng cùng với chỗ một phần thiên địa phía dưới khó tránh khỏi sẽ có lúc tiếp xúc. Giống nhau người ăn gà vịt thịt cá, tại yêu trong mắt, người cũng là khó được nếm vị, có chút trong núi yêu tà từ trước tới giờ không cấm ăn thịt người, gặp được liền ăn, toàn không có thương lượng. Đồng dạng, cái này yêu tà bị người giết mất khác yêu loại cũng là không lời nào để nói."

"Không quy củ nhưng cấm bản không gì đáng trách, chủng tộc tàn sát, mấy ngàn năm đều là như thế, ai cũng không thể nói gì hơn. Nhưng là! Căn cứ quy củ, vô luận yêu ăn, vẫn là người giết yêu, đều phải để lại một đường, yêu vật đang ăn người về sau muốn thả linh hồn phách mới là. Yêu là hữu hình chi chúc, người hồn phách đối với yêu tới nói ý nghĩa không lớn, cho nên căn cứ đầu quy củ này cổ huấn cũng cơ bản đều sẽ không keo kiệt thả hồn."

Lý Tĩnh Di tâm tư thông minh, lại là làm cảnh sát hình sự, nghe đến đó đã hiểu: "Người nói là cái này yêu quái không có ra thả Trương Thuận hồn phách?"

"Trương Thuận trên đỉnh đầu một cái lỗ nhỏ, chung quanh khắc rõ phù văn, tên là 'Tỏa hồn định phách chú', đây là yêu tộc cổ chú, tự ba đầu quy tắc lập xuống về sau liền bị liệt là cấm chú, bùa này bắt người hồn phách, hoàn toàn khống chế nhục thân, nguyên nhân chính là như thế, cái kia con hồ ly mới có thể hoàn toàn lấy Trương Thuận lưu lại người hơi thở, đỡ được 'Xích Oán' một kích."

"Nguyên lai là dạng này." Lý Tĩnh Di lại hỏi, "Vậy làm sao người biết yêu quái này nhất định sẽ về Trương Thuận mất tích cảnh khu?"

"Yêu vật là con hồ ly, hồ ly thành tinh, bình thường đều là gia tộc thức, nó chịu ta một gia hòa mặc dù không chết nhưng cũng là thụ thương không nhỏ không có gì bất ngờ xảy ra chỉ có thể cụp đuôi về nhà tìm trường bối trị liệu."

Chi!

Cổ Dịch tiếng nói mới rơi, xe bỗng nhiên phanh lại, Lý Tĩnh Di chuyển qua luyện đến, thần sắc bất thiện nói: "Ý của người là muốn ta đi theo người yêu quái trong ổ, đối mặt một tổ từ yêu quái? !"

"Người sợ?" Cổ Dịch giống như cười mà không phải cười nhìn xem nàng.

"Sợ." Ngoài ý liệu, Lý Tĩnh Di gật đầu, nói ra: "Có lẽ người có biện pháp của người, nhưng là ta còn tuổi nhỏ không ngờ bị ăn đến chỉ còn một miếng da, cho người một cơ hội, nếu là không có biện pháp thuyết phục ta, người liền mình trở về tìm Trương Ninh, để hẳn mặt khác để cho người đi theo người chuyển này a."

"Ai nha nha, tốt a, cho người xem một vật." Cổ Dịch bất đắc dĩ buông tay, đều đến nửa đường làm sao có thể trở về lãng phí thời gian? Xoay người tại chỗ ngồi phía sau thượng lấy đến ba lô của mình, ở bên trong lật ra cái màu đen túi nhựa, giải khai túi nhựa, từ đó lấy ra một quyển đủ mọi màu sắc đồ vật, cẩn thận nhất xem, giống như là: Tóc giả?

"Cái này thứ gì?" Lý Tĩnh Di nhú mày, trước mắt cái đồ chơi này không nhưng lại xấu lại quái, còn không biết bao lâu không có rửa, toàn bộ tản ra một

cổ mùi lạ.

Cổ Dịch cười nói: "Nó gọi Kính Trung Yêu."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20: Nơi này có cái tiểu lão đầu

"Kính Trung Yêu? Hào tên kỳ cục." Lý Tĩnh Di lắc đầu nói, "Người liền dựa vào cái này thuyết phục ta?"

"Cái này đủ để."

Cổ Dịch nói xong đem cái này quẩn bộ tóc giả tại trên đầu mình, tại Lý Tĩnh Di ánh mắt nghi hoặc bên trong, kéo trước khi xuống xe che nắng bản bên trong kính, nói ra: "Chính người xem xem tấm gương."

Lý Tĩnh Di thuận thế quăng đi ánh mắt, con người thoáng chốc mở rộng, hảo trong lòng nàng tổ chất không tệ, không có kinh hô lên, "Cái này. . . Đây chính là Kính Trung Yêu ý tứ?"

Chỉ gặp trong kính, Cổ Dịch hình dạng đã đại biến, cùng kính áo khoác lấy tóc giả buồn cười bất đồng, trong kính không nhìn thấy hắc trên mắt kính râm, hai mắt bộ vị biến thành một đôi màu xanh lục mắt, lộ ra âm tà hương vị, cái mũi hoàn toàn lún xuống, miệng nhọn, giống như là nhất con hồ ly, cả khuôn mặt đúng như yêu quái, mang theo nồng đậm chân thực cảm giác xuất hiện tại trước mặt, liếc nhìn lại chưa phát giác có chút dọa người.

Đem tóc giả một lần nữa gỡ xuống, trong kính Cổ Dịch trong nháy mắt lại khôi phục nguyên dạng.

"Đều nói Yêu Nhân như gương, trong gương đáng vẻ chính là yêu sở nhìn thấy bộ dáng, cái này 'Kính Trung Yêu' chẳng những có thể lấy để người biến thành yêu trong mắt đồng loại, còn tự mang yêu khí tức, đeo lên sau tại yêu trong mắt, người chính là yêu!" Cổ Dịch cười nói, "Thế nào, thứ này đủ để thuyết phục người đi?"

Lý Tĩnh Di trầm ngâm một lát: "Miễn cưỡng có thể."

Dứt lời xe BMW một lần nữa phát động, hai người lần nữa lên đường.

Một đường hướng phía trước.

Theo Lý Tĩnh Di nói, Trương Thuần mất tích địa phương là trên một ngọn núi, nơi đó tại chính thức không có có danh tự, duy nhất có tiêu ký địa phương là cách chỉ không đến hai cây số một chỗ vắng vẻ thôn nhỏ trại, gọi là: Cung nhà trại.

Cái này Cung nhà trại tại trên địa lý mặc dù thuộc vì Bắc Thành một chỗ khu hành chính, nhưng lại không chút nào nhiễm đến Bắc Thành một chút xú phú quý khí hơi thở, trong thôn cũng không giàu có, vào thôn đường núi chỉ có một đầu, gấp ghe khó đi, ngoại trừ cùng trại có liên quan người bên ngoài có rất ít ngoại nhân đặt chân.

Thời gian đã qua rạng sáng bốn giờ, sắc trời hắc ám, bận rộn một ngày hai đầu chưa phát giác đều hơi mệt chút, nhất là Lý Tĩnh Di còn phải lái xe, tinh thần tiêu hao rất nhiều, nằm trong loại trạng thái này cường ép lên núi không thể nghỉ ngơi vô cùng nguy hiểm. Hai người thương thảo sau quyết định tại lên núi đường trước cái cuối cùng phục vụ trạm điểm nghỉ ngơi, đợi đến sáng mai sáng, tinh thần dưỡng hảo, ánh mắt rõ ràng ở trên đường.

Đến khu phục vụ, Lý Tĩnh Di đem xe dừng lại tắt máy. Hai người đem vị trí lái điều tốt, dựa vào xuống dưới.

Cổ Dịch lệch ra qua cổ nhìn về phía Lý Tĩnh Di tú khuôn mặt đẹp gò má, cười quái dị nói: "Ta nói Lý mỹ nữ, chúng ta đây coi là không phải cùng giường chung gối?"

"A!" Lý Tĩnh Di hào xùy cười một tiếng, "Tiểu thí hài lông còn chưa mọc đủ, nghĩ gì thể."

"Ách. . ."

Cổ Dịch nhân góc không chịu được kéo ra, muốn mở miệng nói cái gì, Lý Tĩnh Di trước khi nói ra: "Ngủ một lát đi, chớ nói chuyện."

Đền xe tối xuống, chỉ chốc lát, truyền đến Lý Tĩnh Di nhẹ nhàng tiếng hít thở, Cổ Dịch do dự sẽ cuối cùng không có lên tiếng, trở lại dựa vào xuống dưới.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

...

Hôm sau.

Sắc trời sáng rõ, thời gian gần giữa trưa, trên xe hai người tuần tự tỉnh lại, tại khu phục vụ bên trong tùy ý ăn chút gì lần nữa lên đường.

Vào thôn đường núi gấp ghe, cũng may Lý Tĩnh Di kỹ thuật điều khiển quá cứng, xe BMW tính năng cũng không tệ, dùng mấy giờ rốt cục quán xong đường núi, đi tới Cung nhà trong thôn.

Chính như Lý Tĩnh Di nói tới, Cung nhà thôn vị trí địa lý vắng vẻ, giao thông không tiện, thôn dân thu nhập phổ biến khá thấp, phòng ốc thấp bé pha tạp, con đường chật hẹp, tuổi lực nhẹ tráng đi Bắc Thành làm công, một năm khó đến một lần trở về, trong thôn hai ba mươi gia đình phần lớn là chút lão nhân cùng ở nhà mang tiểu hài phụ nữ, có vẻ hơi tiêu điều.

Lý Tĩnh Di không phải lần đầu tiên tới nơi này, xe nhẹ đường quen đem lái xe tới đến thôn ủy hội, lên tiếng chào hỏi sau đem xe đứng tại nơi này.

Lúc này sắc trời lần nữa dần dần ngảm hạ, đến cơm tối thời gian, Lý Tĩnh Di mang theo Cỗ Dịch tới đến trong thôn một nhà duy nhất nhà khách, đứng chuẩn bị ở chỗ này sau khi ăn cơm tối xong cùng với trên bóng đêm núi.

Dựa theo Cỗ Dịch ý nghĩ, hồ ly thành tinh xảo trá bản tính càng hơn,

Đối tại nơi ở của mình khẳng định sẽ ẩn tàng đến càng tốt hơn, muốn tìm được sẽ rất không dễ dàng, Lý Tĩnh Di bọn người nhiều lần tìm kiếm không có kết quả liền rất tốt chứng minh điểm ấy. Cho nên muốn muốn dòm nó cửa kính, chỉ có chờ đến tối yếu vật đi ra ngoài hoạt động thời điểm mới có cơ hội.

Thương lượng, hai người tiến vào nhà khách.

Nơi này nói là nhà khách kỳ thật cũng chính là nhất chòm sao tư nhân nhà dân cải tạo thành có thể ăn cơm dùng chân địa phương mà thôi.

Căn cứ Lý Tĩnh Di giới thiệu, căn này nhà khách là bốn thôn một cái lão đầu kinh doanh, lúc đầu nấu cơm quét rác đều chỉ có một mình hắn, lại về sau không biết là ai phát hiện nơi này vô danh cảnh khu phong cảnh, thời gian dần trôi qua có du khách mộ danh mà đến, người so thường ngày nhiều một chút, cho nên lại mời một cái bốn thôn niên kỉ nhỏ thiếu phụ đến giúp đỡ.

"Nơi này tiểu món ăn rất có hương vị, đề cử ngươi thử một chút. Cung bá, lại gấp mặt."

Tiến vào nhà khách, không có nhìn thấy Lý Tĩnh Di nói tới niên kỉ nhỏ thiếu phụ, mà là trực tiếp gặp đến nơi này lão bản, cũng chính là Lý Tĩnh Di trong miệng vị kia tiểu lão đầu. Đó là một vị dáng người nhỏ gầy, sắc mặt vàng như nến, sắc mặt rất nhiều mặt rỗ, tóc thưa thớt lão già.

Lão già ánh mắt có chút đục ngầu, gặp hai người tiến đến đánh giá một hồi lâu mới nhận ra Lý Tĩnh Di, lộ ra thiếu N khối răng vừa cười vừa nói: "Lý cảnh quan lại tới giải quyết việc công?"

Lý Tĩnh Di nói: "Lần này là tư nhân tới, cùng giải quyết việc công không quan hệ, ngươi vị phục vụ viên kia đâu, chúng ta điểm món ăn."

"Tiểu Nha Đầu ăn không khổ sớm chạy, đến Bắc Thành tìm nàng nam nhân đi, muốn chút gì món ăn trực tiếp cho lão đầu ta nói đi." Lão già kéo ra cái ghế, chào hỏi hai người ngồi xuống.

Lý Tĩnh Di quen thuộc nói mấy cái tên món ăn, lão già lặp lại một lần, nói: "Không có vấn đề, lập tức đi ngay cho các ngươi làm, đứng, Lý cảnh quan, các ngươi đứng chuẩn bị lúc nào lên núi?"

"Ngươi có đề nghị gì sao?" Lý Tĩnh Di đang muốn nói tiếp, Cỗ Dịch bỗng nhiên mở miệng, cười hướng lão già hỏi.

Lão già nói: "Lão đầu ta nhiều một câu miệng, sáng mai lên núi kỳ thật không bây giờ muộn, một số thời khắc ban đêm xem đồ vật ngược lại muốn thấy rõ ràng một chút." Nói xong lộ ra một mặt không hiểu ý cười, trở lại tiến phòng bếp làm món ăn đi.

Đãi hắn đi xa, Cỗ Dịch mang theo khuôn mặt tươi cười, thấp giọng nói: "Lão nhân này có vấn đề, đừng tại đây ăn cơm, chúng ta đi."

Lý Tĩnh Di ngờ ngác một chút, gặp hắn mặc dù mang cười nhưng ngữ khí không giống đang nói đùa, hơi hơi do dự sau nhẹ gạt đầu, cao giọng đối trong phòng lão già nói ra: "Cung bá, không cần làm, thôn ủy hội điện thoại tới để cho ta đi qua một chuyến."

"A, vậy được rồi, các ngươi đi thôi." Phòng ốc trở về lão già thanh âm.

Hai người lập tức đứng dậy, ra nhà khách.

Lý Tĩnh Di hỏi Cỗ Dịch: "Nơi nào có vấn đề?"

Cỗ Dịch nói: "Ngươi không nghe thấy sao, hắn đề cho chúng ta ban đêm lên núi."

"Cùng người nói, cái này cũng có vấn đề sao?" Lý Tĩnh Di khó hiểu nói.

"Ta nói là ta nói, hần nói là hần nói. Người có chú ý đến hay không hần ngón giữa tay trái cùng tay phải ngón áp út nhọn màu đỏ sậm?" Cổ Dịch tiếp lấy giải thích nói, "Ngón giữa tay trái là nhân thể Chính Dương huyết mạch, mà tay phải ngón áp út thì là đang âm mạch, hai điểm này đỏ sậm, nói rõ hần thường xuyên lấy dùng tự thân âm dương máu dùng. Ha ha, lão nhân này là vị Thuật Sĩ!"

"Thuật Sĩ? Giống như người?"

"Không giống nhau!" Cổ Dịch nghiêng nhãn, phiết lấy nhà khách, "Ta mới sẽ không ở loại này từ khí tràn ngập phòng ở! Một cái Thuật Sĩ cũng không hiếm lạ, kỳ quái là một cái ở tại từ khí bên trong Thuật Sĩ, còn khuyên chúng ta chạng vạng tối lên núi, người nói trong này vấn đề lớn không lớn?"

Lý Tĩnh Di nói: "Ta hiểu ý tứ của người. Đêm nay chúng ta trước hết tra rõ ràng hần, sáng mai bạch ngày lại đến núi."

"Không! Chúng ta vẫn là tối nay núi!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Hóa Long Đàm trước thiếu 1 thanh

Cổ Dịch giải thích nói: "Lão nhân này và từ khí cùng tồn tại, khó tránh khỏi tâm thuật bất chính, ở loại địa phương này lại cùng yêu vật lảng giềng nhi cư, nói không chính xác cả hai có liên hệ gì, không khỏi đã thảo kinh xà, chúng ta vẫn là tối nay núi."

Đi qua Cổ Dịch cái này nhất giải thích, Lý Tĩnh Di rất nhanh nghĩ thông suốt khớp nói, gật đầu biểu thị tiếp nhận.

Cổ Dịch tiếp lấy đề nghị: "Dù sao bây giờ cách trời tối còn có một đoạn thời gian, không có ăn cơm chiều, ta cũng không muốn đói bụng leo núi, không bằng trước tìm một chút ăn, xong vừa vặn có thể xem như tản bộ?"

Lý Tĩnh Di nói: "Trên xe còn có chút làm ăn, rương phía sau có nước khoáng, đêm nay có thể đem liền một cái."

"Ta mới không muốn đem liền." Cổ Dịch hiện ra một tia cười quái dị, "Nhớ kỹ vừa rồi thôn ủy hội tiêu tử kia sao? Ta nhìn hần đối người rất có ý tứ a."

Lý Tĩnh Di nhú mày: "Có ý tứ gì?"

"Làm phiền người hi sinh một cái nhan sắc, ta muốn ăn bữa ngon."

"Lăn!"

...

Tám giờ tối, sắc trời dần dần ngảm hạ, ăn uống no đủ hai người từ thôn ủy hội trung đi ra, Lý Tĩnh Di hướng sau lưng một vị niên kỷ tương tự thiếu niên nói tiếng cảm ơn, sắc mặt đỏ lên cùng Cổ Dịch ra thôn tiến vào đường núi.

Trong núi, ai cũng không có xách vừa rồi xin ăn uống sự tình, ven đường thưởng thức một đường phong cảnh.

Giờ phút này trên ánh trăng đầu, từ nay trở đi làm khoảng trống, bốn bạc tàn phá đại địa.

Hai người vận khí không tệ, tối nay tầm nhìn rất tốt, chung quanh trong núi phong cảnh thu hết tại trước mắt. Mảnh đất có thể thấy được thúy sắc, trong núi cây cối sum suê, muộn gió lay động, một trận gió mát phát phơ thổi, thật như nhân gian thắng cảnh.

"Hảo phong cảnh, hảo khí sắc, nơi tốt!"

Đi đến lưng chừng núi, Cổ Dịch đứng tại một chỗ vách đá, nói liên tục ba chữ tốt.

Đi lưng chừng núi, hai người đều hơi mệt chút, Lý Tĩnh Di ngồi ở một bên trên tảng đá nghỉ ngơi, nói tiếp: "Người nói nơi này là yêu quái hang ổ, làm sao còn nói nơi này hảo đâu?"

"Và yêu không quan hệ, nơi này chính là tốt. Sơn minh thủy tú, linh khí chảy ngược, chẳng trách hồ có thể nuôi ra tinh linh chi chúc. Người xem, cái này

còn không có du khách đâu." Cô Dịch bỗng nhiên một chi phía dưới nói ra.

"Du khách?" Lý Tĩnh Di lộ ra vẻ kinh ngạc, loại thời giờ này còn có người tới đây du ngoạn? Đứng dậy thuận Cổ Dịch ánh mắt nhìn lại, quả nhiên có mấy bóng người tại hướng lên tiến lên.

Ngay tại lúc đó, những này cũng phát hiện phía trên Cổ Dịch và Lý Tĩnh Di, xa xa chào hỏi một tiếng, hơi đổi phương hướng đi tới hướng hai người chạy tới.

Người tới hai nam nhất nữ, đều là thiếu niên, mặc dù không phải tuấn nam mỹ nữ, nhưng chính vào thanh xuân dào dạt niên kỷ, khuôn mặt mười phần thanh tú, tản ra sức sống. Ba người thân mang nặng nề quần áo chống lạnh, bộ pháp rã rời đi lên vách đá. Gần về sau, cầm đầu một vị nam sinh lau vệt mồ hôi, cười nói: "Chúng ta là Bắc Thành sinh viên đại học, nghe người ta nói nơi này phong cảnh rất tốt, tới đây du ngoạn, hai vị cũng là du khách sao?"

"Đúng vậy."

Nghe được mấy người là Bắc Thành sinh viên đại học, Lý Tĩnh Di trên khuôn mặt lạnh lẽo chưa phát giác lộ ra tiểu dung. "Ta cũng là Bắc Thành tốt nghiệp đại học, xem như các người học tỷ. Nơi này ban đêm rất không yên ổn, các người mau mau trở về đi."

Nam sinh kia vừa cười vừa nói, "Không yên ổn? Học tỷ người nói đùa đâu, người không phải cũng là đêm hôm khuya khoắt cùng bạn trai đi ra chơi."

Lý Tĩnh Di bận bịu nói: "Hắn không phải. . ."

"Ai. Học tỷ người không cần giải thích." Một tên khác nam sinh cười chen vào nói, nói ra, "Nghe bằng hữu nói phía trước có một chỗ đầm sâu, tên là 'Hóa Long Đàm', cái gọi là 'Hóa Long Đàm trước thiếu nhất thanh', là ngọn núi này thứ nhất cảnh đẹp, ba người chúng ta đang muốn đi xem xem, học tỷ các người muốn cùng một chỗ sao?"

"Hóa Long Đàm?" Lý Tĩnh Di ngờ ngạc một chút, ngọn núi này nàng điều tra qua không dưới mấy lần, chưa từng nghe qua cái gì tên là "Hóa Long Đàm" đầm sâu.

Gặp Lý Tĩnh Di không có trả lời, trong ba người nhất nói chuyện trước người nam sinh kia nhún vai, nói: "Học tỷ người không đến liền được rồi, chúng ta đi trước một bước."

Lý Tĩnh Di lấy lại tinh thần, đang muốn gọi lại bọn hắn, bỗng nhiên cảm thấy bên người Cổ Dịch kéo y phục của mình một cái, lời đến khóe miệng cũng liền cũng không nói ra miệng, trở mắt nhìn ba người rời đi.

Đội ba người đi ra một khoảng cách.

Cổ Dịch thấp giọng nói: "Đi theo đám bọn hắn."

"Làm sao?" Lý Tĩnh Di nghi ngờ hỏi.

"Vừa đi vừa nói, nhanh, bọn hắn muốn đi xa." Cổ Dịch kêu lên Lý Tĩnh Di, không chậm không nhanh cùng ba người đằng sau, dùng chỉ có hai người mình có thể nghe được thanh âm nói ra, "Người biết không? Người cái này ba cái học đệ học muội đều là người chết!"

Lý Tĩnh Di biến sắc, hảo trong lòng nàng tố chất cực mạnh, đề xuống cấp biến sắc mặt, đồng dạng lấy chỉ có hai người có thể nghe được thanh âm thấp giọng hỏi: "Vì cái gì nói như vậy?"

Cổ Dịch cười cười, từ trong túi quần lấy ra một chiếc gương: "Người xem"

Lý Tĩnh Di thuận thế nhìn lại, đầu tiên là sửng sò, sau là giật mình. Sửng sò là bởi vì cái gương này phi thường nhìn quen mắt, chính là Trương Ninh trên BMW che nắng cửa bên trong kính, chẳng biết lúc nào bị hắn hạ xuống dưới. Giật mình là bởi vì trong gương trước mặt ba người không thấy, chỉ có ba bộ y phục tại nơi lơ lửng đi về phía trước tiến.

Một màn quỷ dị, dù là Lý Tĩnh Di làm cảnh sát hình sự tâm lý tố chất trải qua khảo nghiệm cũng là nhất thời run rẩy, sắc mặt chưa phát giác trắng ra ba phần.

Cổ Dịch lần thứ nhất nhìn thấy nàng cái dạng này, có chút buồn cười, nói ra: "Ba bộ y phục liền đem người sợ đến như vậy tử, đợi gặp được kích thích hơn người có thể hay không trực tiếp dọa nước tiểu a?"

"Lăn!" Lý Tĩnh Di hung ác trừng mắt liếc hắn một cái.

Cổ Dịch giống như là không thấy được, nói ra: "Nếu như ta không có đoán sai, ba người này giống như Trương Thuần, đều là bị yêu vật ăn về sau sợ giam cầm hồn phách, dùng để dẫn đến này du khách đi cho bọn yêu vật thêm đồ ăn. cho nên chúng ta chỉ muốn đi theo đám bọn hắn, rất nhanh liền có thể tìm được yêu vật hang ổ."

Lý Tĩnh Di tâm tình vào giờ khắc này bình phục một chút, nhỏ hít một hơi, nói ra: "Vậy người biết bọn hắn nói Hóa Long Đàm là cái gì không?"

"Hóa Long Đàm" Cổ Dịch tựa hồ nghĩ đến cái gì, nhất cuối cùng vẫn lắc đầu một cái, "Đuổi theo đi xem xem liền chẳng phải sẽ biết."

Cứ như vậy, Lý Tĩnh Di đã trải qua cuộc đời quái dị nhất một sự kiện, vậy mà đi theo ba bộ y phục đi một nửa đường núi.

Cùng nhau đi tới, toà này vô danh sơn phong đường núi cũng không khó đi, chính thể coi như bằng phẳng, tầm mắt cũng so với là khoáng đạt, từ từ có lẽ là tới gần yêu tổ nguyên nhân, chẳng biết lúc nào lên, chung quanh hiện lên sương mù nhàn nhạt.

Tầm nhìn dần dần biến thấp, ngay tại hai người do dự muốn không muốn tiếp tục đi tới đích thời điểm, một mặt rộng lớn đầm nước xuất hiện ở trước mắt.

Trước mặt ba bộ y phục đã chẳng biết đi đâu, tả hữu thủy khí tung hoành, quần áo cơ hồ dính nhuận, đầm nước chu vi vòng quanh một mảnh thủy sắc, ở chỗ này lòng dạ trở nên không hiểu khoáng đạt, phảng phất có một cỗ to lớn sinh mệnh lực tràn đầy nơi đây, để cho người ta cảm nhận được "Sinh" áo nghĩa.

"Đây chính là Hóa Long Đàm?" Lý Tĩnh Di nhẹ giọng dị nói.

"Hóa Long Đàm, Hóa Long Đàm. . ." Cổ Dịch nhìn xem đầm nước, kính râm che khuất hắt ánh mắt sắc thái, giống như là tại tự nói, lại như là đang cấp Lý Tĩnh Di giải thích, "Bảo sơn chi địa, sinh nhi có linh, linh tự có trí, tu nhi thành thần, gọi là sơn thần. Nơi này trong núi địa khí phản xông, sinh linh linh khí trầm tích, đầm nước hội tụ thập phương sinh khí, đủ để thai nghén một phương đại yêu!"

"Đại yêu? Là lợi hại yêu quái sao?" Lý Tĩnh Di hỏi.

"Không biết." Cổ Dịch lắc đầu, một chỉ đầm nước trước nhất khối duy nhất không có thực vật sinh trưởng thổ địa, "Nhớ kỹ người học sinh kia lời nói à, 'Hóa Long Đàm trước thiếu nhất thanh' là núi này thứ nhất cảnh đẹp, không bằng chúng ta đi qua xem xem, đến tốt cùng đẹp ở nơi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Tâm thanh tĩnh

Nói xong, Cổ Dịch đi lên cái kia phiên đất trống, gặp nơi này ngoại trừ xem đầm nước góc độ không giống nhau, mặt khác không khác nhiều.

Lý Tĩnh Di theo sát phía sau, nghi ngờ nói: "Nơi này cũng không có gì đặc biệt, vì cái gì nói là thứ nhất cảnh đẹp?"

"Không biết. . . Hẳn là ba cái kia tiểu thí hài gạt chúng ta? A, chuyện gì xảy ra?"

Cổ Dịch trầm ngâm nói, đúng lúc này, Lý Tĩnh Di đi vào, dưới chân mềm mại bùn đất bỗng nhiên trở nên mềm hơn, lòng bàn chân nhất thời bắt đầu hạ xuống.

"Không tốt!"

Hai người đồng thời kinh hô, trong nháy mắt minh bạch thượng lâm, nhưng nhi đã chậm, ngay tại Lý Tĩnh Di hoàn toàn đi tới sát na, bùn đất hăm khoảng trống, hai người không vững vàng thân hình chột trợt rơi xuống.

"Ta cái kia đi a! !"

Mặt đất lõm ra đường kính là chừng hai mét hố sâu, sâu không thấy đáy, truyền ra Cổ Dịch giận dữ tiếng gào. . .

. . .

Trong hố sâu.

Đi qua một trận trời đất quay cuồng, không biết lật qua bao nhiêu té ngã, Cổ Dịch hai người rốt cục rơi xuống đất thực địa thượng.

Lần này rơi xuống chiều sâu không cạn, mặc dù một đường đều có chậm xông, ngoại trừ quần áo chặt vật bên ngoài người cũng không có thụ thương, nhưng đi qua một trận kịch liệt lăn lộn, trong đầu vẫn là mơ hồ cực kỳ.

Qua một hồi lâu, Cổ Dịch mới lung la lung lay đứng lên, tỉnh táo lại, phát hiện nơi này lại có ánh nắng.

Cổ Dịch mặc dù quảng bất tỉnh, nhưng cũng không có quảng ngốc. Biết hiện tại chẳng những là ban đêm, hơn nữa còn là dưới đất không biết bao nhiêu mét chỗ sâu, làm sao có thể có ánh nắng? !

"Đây là thế ngoại đảo nguyên sao?"

Lúc này đồng dạng không có có thụ thương Lý Tĩnh Di cũng hồi thần lại, vịn đồng bần đứng lên, xem lấy cảnh tượng trước mắt lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần thái.

Hai người thân ở địa phương như một gian đơn sơ thạch thất, phía trước không cửa, vượt qua mấy đạo môn hạm liền là ngoại giới, nơi đó ánh nắng tràn đầy, cây cối san sát, không ít phòng ốc tọa lạc trong đó, xuy như khói rải rác, cảnh sắc xuất trần tuyệt nhiên, không nói ra được cảnh và vật tương giao tan, sinh cơ bùng bùng, thật như nhân gian thắng cảnh.

Từ nhỏ ở phố xá sầm uất nội thành trung lớn lên Lý Tĩnh Di gặp này tràng cảnh, trong lòng chưa phát giác có chút xúc động, nhất thời không có phát hiện nơi này quái dị, thẳng đến Cổ Dịch mở miệng, nói ra một câu, để nàng trong lòng đột nhiên xiết chặt.

"Nhớ kỹ Trương Thuần sao? Nàng chụp ảnh thời điểm cũng cảm thấy rất đẹp."

Nhớ tới Trương Thuần cuối cùng một trò chuyện ngày trong tin tức quý dị tràng cảnh, Lý Tĩnh Di liên hệ tới, trong lòng bỗng nhiên có chút run rẩy, chần chờ nói: "Người nói là nơi này. . ."

Cổ Dịch không trả lời thẳng nàng, mà là nói ra: "Mang điện thoại di động à, cho ta chụp tấm hình chiếu a."

"Hào."

Cổ Dịch kiểu nói này, Lý Tĩnh Di liền nghĩ tới Trương Thuần, nàng trước khi chết vô cùng có khả năng liền là ở chỗ này đập chiếu!

Hít một hơi thật sâu, Lý Tĩnh Di lấy điện thoại di động ra, rặng rắc một tiếng, cho Cổ Dịch soi một trương, trên tấm ảnh cho thấy một trương cùng trước mắt tràng cảnh phổ thông ảnh chụp.

"Ta xem xem." Cổ Dịch rướn cổ lên nhìn thoáng qua, lắc đầu, "Cái này ảnh chụp thiếu một chút cái gì, đến, lau một chút." Nói xong từ trong hành trang lật ra một ngón tay lớn nhỏ cành khô tại Lý Tĩnh Di trước mắt nhỏ khẽ vuốt qua.

"Người làm gì. . ." Lý Tĩnh Di bị hấn làm cho có chút không được tự nhiên nháy nháy mắt, khi nàng lần nữa mở mắt, không nói xong lời nói bỗng nhiên ngừng, cảnh sắc trước mắt ở trong nháy mắt này đại biến!

Tia sáng trở tới, nguyên bản từ cái kia "Thế ngoại đảo nguyên" xuyên thấu qua ánh nắng biến mất, chung quanh đen kịt một màu, chỉ còn lại có trên màn hình điện thoại di động chiếu bắn ra nhàn nhạt ánh sáng nhạt. Đáng sợ hơn lúc phía trên ảnh chụp cũng thay đổi, sắc điệu không còn là ánh sáng tự phát, mà là điện thoại đèn flash soi sáng ra Cổ Dịch thân ảnh, cùng phía sau hấn một trương hồ ly mặt. . .

Đó là nhất trương phi thường có tính người hồ ly, nhọn miệng phẳng phát tại chế giễu, trong mắt lộ ra tàn nhẫn ý vị, tựa như là đang chờ đợi săn mồi thợ săn đang đùa đùa bốn con mồi.

Gặp đây, Lý Tĩnh Di liền kinh dị đều quên, liên thanh kêu lên: "Cổ Dịch, phía sau người!"

"Đằng sau ta?" Cổ Dịch nở nụ cười, thật là bình thường không có hai loại, không hiện khăn trương cũng không có nó ý của hấn vị, liền là cười mà thôi,

Cười nói, "Có con hồ ly có đứng không?"

Trong bóng tối, Cổ Dịch sau lưng không khí phảng phát bỗng nhúc nhích, Lý Tĩnh Di lên điện thoại, ánh sáng chiếu sáng nơi đó, chỉ gặp một cái siêu cấp dài rộng hồ ly đang co quắp tại trên tường, biểu tình hài hước trung hiện ra vẻ kinh ngạc.

"Nhất Kiếm Tây Lai!"

Đúng lúc này, Cổ Dịch quái khiếu một tiếng, trong không khí hoảng hốt nhiều một tia hỏa lực, nhất đạo hồng mang từ Cổ Dịch tay bên trong bay ra, chính giữa hồ ly đỉnh đầu!

"Oa! . . ."

Béo hồ ly né tránh không kịp, phát ra một tiếng thê thảm quái khiếu, giống như người kêu thảm, bị Cổ Dịch trong tay "Xích Oán" đánh trúng, thượng một phần ba thân thể giống như bị lợi khí mở ra, rơi trên mặt đất trong nháy mắt không có động tĩnh.

"Cái này, đây chính là yêu quái sao?" Nhìn xem dưới chân cáo thi, Lý Tĩnh Di rất nhanh liền hiểu được lúc trước đủ loại, rất rõ ràng Cổ Dịch sớm đã xem thấu nơi này hết thảy, chỉ là tại tương kế tựu kế, soi sáng ra hồ yêu ẩn tàng địa điểm, làm đến nhất kích tất sát!

"Cái này chỉ có thể coi là nửa yêu, có thể che mắt người, còn chưa đủ lấy hóa hình." Cổ Dịch ngồi xổm người xuống, từ ba lỗ lấy ra hai chuyện vật, một kiện là "Kính Trung Yêu", hai là một thanh đen kịt tiểu đao.

Nói xong đem tiểu đao hoành thả, thận trọng cạo xuống đại hồ ly dưới cổ da lông, tại Lý Tĩnh Di ánh mắt khó hiểu Trung tướng chỉ đâm vào "Kính Trung Yêu" phía trên, đưa tới.

"Đeo lên a."

Lý Tĩnh Di nhìn xem Cổ Dịch đưa tới "Kính Trung Yêu", tựa như một quyển từ đủ mọi màu sắc lông chó, chẳng những mùi vị khác thường không cặn cang xen lẫn một điểm mới nhạt mùi máu tươi.

Loại thứ này bất kỳ một cái nào nữ sinh đừng nói là đeo lên, liền xem như cầm cũng sẽ không nguyện ý. Lý Tĩnh Di cũng giống vậy, đánh đáy lòng không vui, bất quá giờ phút này hiện thực không do người, tăng thêm nàng cũng không phải là cái loại người bụng đang đói có người mời ăn thì kêu no rồi mà từ chối, hơi hơi do dự về sau liền tiếp nhận đeo ở trên đầu.

"Không sai, không sai, đừng nói lý đại mỹ nữ người đeo lên thật đúng là không tệ, đến, chụp tấm hình làm lưu luyến."

"Im miệng!"

...

Hai người lần nữa xuất phát, thuận duy nhất một cái thông đạo hướng không biết tên chỗ sâu đi đến.

Nơi này tại mới vừa rồi còn là một mảnh thắng cảnh thế ngoại đào nguyên, bây giờ lại là một mảnh đura tay không thấy được năm ngón nhỏ hẹp thông đạo, trên đường đi yên tĩnh, yên lặng đến làm cho người hốt hoảng.

Lý Tĩnh Di mặc dù yêu thích yên tĩnh, nhưng cũng rất không quen bầu không khí như thế này, trước tiên mở miệng cùng Cổ Dịch nhẹ nói lên lời nói: "Vừa rồi người là thế nào phát hiện cái kia con hồ ly, người không nhìn thấy cái gì sao?"

"Đương nhiên thấy được. Ta còn nghĩ thông suốt." Cổ Dịch nói ra, "Cái gọi là núi này thứ nhất cảnh đẹp: 'Hóa Long Đàm' trước thiếu nhất thanh. Kỳ thật liền là yêu sở bày bày rập, gạt người đến đây dùng huyền thuật che đậy người hai mắt, như thợ săn trên đùa con mồi đùa bốn trong lòng bàn tay."

Lý Tĩnh Di nói: "Vậy là người làm sao xem thấu đây là giả đâu, còn có người cho ta bôi con mắt nhánh cây kia là cái gì?"

"Hắc hắc, ta xem thấu dùng lúc tâm, nhĩ cho người bôi nhãn, để người xem thấu lại dùng nhánh đào." Cổ Dịch giải thích nói, "Yêu vật mê người có hai loại thủ đoạn, một là như chúng ta thấy qua ba người kia nguy trang tự thân, tại chất môi giới phía trên làm văn chương. Hai liền là vừa rồi loại kia, trực tiếp mê hoặc người ta hai mắt ngũ thức, nhất là khó phòng. Sở dĩ có thể cho người giải hết là bởi vì gỗ đào là năm gỗ chi tinh, từ xưa đến nay đều là trừ tà thánh gỗ, xóa đi yêu vật tà khí."

"Người ý là dùng vật giúp ta phá vỡ cái kia hồ ly mê hoặc chi thuật, vậy người nói dụng tâm lại là cái gì?"

"Thanh tâm. Tâm như gương sáng, tự nhiên chiếu vật ra!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Lão hồ ly tiểu hồ ly thật nhiều hồ ly

"Trên bản chất tâm, là phản ứng thuần túy nhất ta. Làm ý thức được không thể nào chuyển phát sinh về sau, lớn nhất khả năng liền là ngoại giới lừa gạt người, từ ngoại đến nội ý đồ lừa qua tâm, lúc này chỉ phải hiểu bản thân, thanh tâm thanh ta, liền có thể gạt rửa roi che đậy hai mắt ngũ thức huyền thuật. Cảnh giới rất cao, người không hiểu."

Lý Tĩnh Di nói: "Đây chính là người chừng nào thì đều muốn đeo kính râm lý do?"

Trong bóng tối Cổ Dịch vuốt ve kính râm, nói: "Không phải."

"Không phải vì cái gì?"

"Ta không nói cho người."

"Cắt. . . Hiếm có. . ."

...

Nói xong hai người không biết đi bao xa, trước mắt tầm mắt bỗng nhiên trống trải, trong bóng tối lần nữa có ánh sáng, lần này ánh sáng cùng vừa rồi bất đồng, không phải là lại là gạt người ánh nắng, mà là đồng bần thượng một chút không biết tên màu sắc rực rỡ tảng đá phản bắn ra ánh sáng nhạt, mặc dù hơi tối mông lung, nhưng cũng có thể miễn cưỡng thấy rõ một ít sự vật, trong lúc mơ hồ có thể thấy được bóng người trong đó đi lại.

Cổ Dịch thấp giọng nói: "Hiện tại bắt đầu, ngươi là hồ ly tinh."

Lý Tĩnh Di trừng mắt liếc hẩn một cái, không nói gì, hai người sóng vai lấy tiếp tục hướng phía trước.

Tầm mắt dần dần rõ ràng, nơi này tràng cảnh để cho hai người kinh dị không tên.

Lọt vào trong tầm mắt có thể thấy được, chung quanh tất cả đều là khảm đầy đá màu vách tường, trên đỉnh rất cao, không gian rộng lớn khúc chiết, xếp đầy trang trí, thậm chí còn hơn non bộ giả nước, bình phong Phong Thạch cột, như cổ đại hoa lệ đại viện, suy nghĩ lý thú độc đáo, hợp với chung quanh tia sáng mông lung cảm giác hoảng hốt đi vào trong mộng.

Lúc này, một bóng người dần dần bay tới, từ xa đến gần, một vị tuổi trẻ nữ tử xuất hiện tại Lý Tĩnh Di trước người. Không biết là tia sáng nguyên nhân vẫn là nguyên nhân gì khác, vị nữ tử này coi như gần trong gang tấc thiếu cũng thấy không rõ hình dạng, thanh âm cũng là mang theo một cỗ phiêu miêu cảm giác, đối Lý Tĩnh Di thi cái lễ, nói ra: "Tứ tiểu thư, lão nãi nãi tìm ngươi đây, cho ngươi đi Tây viện có lời nói."

Lý Tĩnh Di kinh ngạc nhìn Cổ Dịch một chút, gắp hẩn nháy mắt, trở lại đối nữ tử gật đầu nói: "Dẫn đường a."

"Vâng."

Nữ tử ứng thanh, thân hình đứng như tại tung bay, lĩnh tại phía trước.

Hai người một chút không phát, lẫn nhau trao đổi ánh mắt, đi theo nữ tử một đường trải qua vô số kỳ dị cảnh quan, đi tới trong miệng nàng "Tây viện".

Nơi này không thấy ánh mặt trời, nói là Tây viện, kỳ thật cũng chính là một kiện lớn một chút nhà đá.

Trong phòng rất náo nhiệt, có người, còn có không ít chiều cao vượt qua nửa mét đại hồ ly lẫn nhau tập hợp một chỗ, trong đó ngồi quỳ lúc một vị lão ẩu, khi nhìn đến cổng Lý Tĩnh Di sau ngơ ngác một chút, lập tức lộ ra tiếu dung, nói: "Nửa tháng không thấy Tứ nhi Hóa Hình Thuật tiến bộ không nhỏ a, đến, lấy một cái ghế đến cho Tứ nhi ngồi xuống."

Tại phòng ốc bên trong, ngoại trừ "Người" có cái ghế ngồi bên ngoài, mặt khác đại hồ ly đều là bò trên mặt đất, giờ phút này nghe được lão ẩu, nhao nhao quang tới khác nhau ánh mắt, tại bọn chúng trong miệng lại vang ra một mảnh hỗn hợp tiếng người:

"Ai nha, Tứ tỷ mà đã thành thân người, chỉ cần đem trên mặt hóa toàn, cái này Hóa Hình Thuật sợ là đại thành đi, thật sự là đồ kỳ muốn chết. . ."

"Tứ tỷ có phải hay không có kỳ ngộ gì?"

"Đến, Tứ tỷ, ngồi bên cạnh ta, tỷ muội ta hai hảo hảo tâm sự. . ."

Hồ ly miệng nói tiếng người đã là kinh người, càng bất khả tư nghị lúc bọn chúng còn có nhân loại cảm xúc, tại vì mang theo "Kính Trung Yêu" Lý Tĩnh Di nhi sợ hãi thần phục, để cái sau trong đầu ý nghĩ liên liên, cổ nển không có lên tiếng lộ ra sơ hở.

Rất nhanh, cũng có hồ ly chú ý tới Cổ Dịch, nói ra: "Tứ tỷ mà đây là người vừa lấy được bữa ăn khuya sao? Phi phi, đêm hôm khuya khoắt mang kinh râm có phải hay không đầu óc có vấn đề, có thể hay không ngộ độc thức ăn?"

"Đúng đúng, ta nghe người ta nói nào tào là thể gian kỳ độc, không có thuốc nào chữa được, Tứ tỷ nhân huynh cái này bữa ăn khuya muốn không vẫn là thôi đi. . ."

"..."

Hồ ly nhóm lú rú không xong, ngồi quỳ lão ẩu nhìn không được, nói ra: "Đều đừng tích tích đáp đáp nói không xong, hôm nay gọi các người đến là có chuyện khuyên bảo. Tứ nhi người trước tiến đến a." Nàng mới mở miệng, tất cả hồ ly đều ngậm miệng, Lý Tĩnh Di tiến nhập gian phòng, vừa rồi cùng đi nữ tử chuyển đến nhất cái băng cho nàng ngồi xuống,

Nhi Cổ Dịch lại bị nữ tử chỉ thị để chi đứng ở phía sau.

Vào chỗ về sau, lão ẩu mở miệng lần nữa, nói ra: "Ngay tại hôm qua ngày, Cửu nhi trở về, bị thương, lời nói tại Bắc Thành đã có nhân loại Thuật Sĩ chú ý tới chúng ta, mọi người sau này phải cẩn thận lại cái, còn có đoạn này thời điểm đều không cho lại thêm bữa ăn."

"Nãi nãi, đạo lý tôn nhi nhóm đều hiểu, nhưng phải bao lâu đâu?"

Lão ẩu trầm ngâm một hồi, nói: "Nửa năm a."

"Nửa năm có thể hay không quá lâu?"

"Chính là, chính là, tôn nhi nhóm đối a. . ."

"Nãi nãi ngươi đòi cái thời gian a. . ."

Tiếng mới ròi, bày cáo các loại thanh âm u oán tạp vang mà lên, lão ẩu không khỏi hừ một tiếng: "Các ngươi không nghe nãi nãi lời nói sao? !"

". . ."

"Không dám. . ."

Trong phòng lập tức yên tĩnh trở lại, lão ẩu hài lòng nhẹ gật đầu, chuyển nhìn về phía Cổ Dịch, liếc láp đầu lưỡi nói: "Nói là nửa năm không khai trai không khỏi có chút thèm người, Tiểu Tứ, không bây giờ ngay ngươi hào phóng một điểm, liền để nãi nãi muốn ăn tỏa ra như thế nào?"

"Hi hi, nãi nãi mở miệng, Tứ tỷ mà làm sao lại hẹp hòi đâu." Lý Tĩnh Di bên người một cái đại hồ ly đuổi thẳng chân, từ dưới đất đứng lên, nói, "Tứ tỷ, liền để tiểu muội làm thay, cho ngươi đem ăn khuya tách ra rồi."

"Hi hi. . ."

Thoáng chốc, một phòng hồ ly quái nở nụ cười, Lý Tĩnh Di minh bạch các nàng trong miệng bữa ăn khuya liền là Cổ Dịch, nhất thời có chút bối rối, hẹn gặp lại Cổ Dịch, chỉ gặp hán vậy mà cũng đi theo cười rất hiền lành.

Ngay tại lúc đó, ngoài phòng đi qua nhất đạo thân ảnh màu trắng, một cái trên thân mang theo màu đỏ vết sẹo đại hồ ly cũng tiến nhập trong phòng, ngồi quỳ lão ẩu đứng lên, cười nói: "Tiểu Cửu ngươi đến rất đúng lúc, ngươi Tứ tỷ mà mang cho ngươi bữa ăn khuya, vừa vặn cho ngươi bồi bổ thân thể, đến, ngươi muốn trên người hán cái kia bộ vị, nãi nãi để ngươi trước tuyến."

"Ta on nãi nãi." Cái kia tên là tiểu Cửu hồ ly vào cửa về sau, miệng góc móc ra một tia nhân tính hóa tiểu dung, nhưng mà lại tại chuyển nhìn thấy Cổ Dịch trong nháy mắt cứng đờ, ánh mắt lộ ra hoảng sợ sắc thái, sau một lát thét to: "Là ngươi? !"

Lần này, tất cả hồ ly đều lộ ra vẻ kinh ngạc, lão ẩu hỏi: "Cửu nhi ngươi biết hán?"

"Nãi nãi, hán liền là đã thương ta người!"

Hoa. . .

Bày cáo vỡ tổ, Lý Tĩnh Di bên người cái kia con hồ ly càng là ngây dại, móng của nó đã trải qua đưa ra ngoài, dừng ở nửa khoảng trống. Một giây sau, trong không khí đột nhiên lóe sáng một tia hỏa lực, Cổ Dịch cảm trong tay "Xích Oán", một kích liền đem trước mắt con hồ ly này chém thành hai khúc, tàn thi bay ra ngoài.

"Ta coi là còn phải tốn điểm công phu, lần này tất cả đều đủ."

Cổ Dịch cười, lúc này toàn bộ trong phòng cũng chỉ thừa một mình hán đang nở nụ cười.

"Tiểu Tứ, ngươi làm chuyện tốt! ?" Lão ẩu đầy mắt oán trách nhìn về phía Lý Tĩnh Di, lập tức trong mắt hiện ra nghi ngờ, nói: "Không đúng! Ngươi không phải Tiểu Tứ!"

"Hắc hắc, nàng dĩ nhiên không phải, lão hồ ly ngươi đã nghĩ như vậy gặp ngươi Tiểu Tứ, vậy ta liền đưa ngươi đi gặp nàng!" Cổ Dịch giơ tay một kích, đem một thứ từ sau lưng đánh lên hồ ly đánh chết, đối lão ẩu cười nói.

"Tiểu tứ ngươi đừng cao hứng quá sớm!"

Nhân gặp con cháu của mình tại gần gũi không đến trong vòng một phút thời điểm, bị Cổ Dịch lớp bốp một trận quát loạn tử thương vô số, nàng hốc mắt muốn nứt, giọng cảm hận nói, "Ta muốn đem ngươi rút gân lột da!"

Nói xong một đường như khói không thấy bóng dáng. . .

Chạy?

Lần này dù là Cổ Dịch tâm thần đại điều cũng không thể không ngây ngốc một chút, lão hồ ly này đại phóng lời nói sơ lược còn tưởng rằng nàng muốn liều mạng, không muốn trực tiếp liền trốn thoát?

Nhưng mà sau một khắc, hán liền hiểu là chuyện gì xảy ra.

Nguyên lai ngay tại lão ẩu biến mất trong nháy mắt, trong phòng bỗng nhiên dâng lên màu xanh lá sương mù, sương mù chẳng những có cổ kịch liệt hôi thối, còn mang theo một loại không hiểu mê tính, không có chút nào phòng chuẩn bị Lý Tĩnh Di vô ý hút vào sương mù, giữ vững được bất quá mấy giây liền ngã xuống xuống dưới.

Cổ Dịch che miệng mũi, thấp giọng nói: "Đây là, Thi Chương? !"

"Tiểu tứ, kiến thức không kém, đáng tiếc đã chậm, nãi nãi ta cái này 'Bại Thực Thi Chương' tinh luyện nhiều năm, ta xem ngươi có thể kiên trì bao lâu, sát

con ta tôn, nay ngày nhất định phải đưa ngươi rút gân lột da, còn sống đốt đèn trời mới làm số!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Nhẹ nhõm đơn giản thêm không thoải mái

"Đốt đèn trời? !" Cổ Dịch giống như là bị lão ầu lời nói giật nảy mình, "Cái kia rất đau, thay cái được không?"

Lão ầu tức giận hừ nói: "Sắp chết đến nơi còn ăn nói đùa đây, ngươi xem ngươi chừng nào thì mới biết được khóc!"

"Ngươi cái này sai. Nói thật, không phải ta thoải ngư bức, trên đời này ta không sợ nhất liền là quỷ thuật." Nói xong, Cổ Dịch đã xem kính râm lấy xuống, cầm trong tay "Xích Oán" hướng phía tự thân tay phải mặt địa phương đi đến.

"Bại Thực Thi Chương, lấy Tam Thi kịch độc tế luyện, lấy hữu hình hóa vô hình, kỳ dị khó dò, khó mà phòng chuẩn bị, lực sát thương xác thực không nhỏ, đáng tiếc, cái này Thi Chương tức là thuật, liền cần tiếp tục gia trì, nói thí dụ như nơi này, liền có cái phòng độc khí."

Nói xong đã đi đến vách tường trước, trong tay "Xích Oán" nhắm ngay mặt vách đâm ra, chỉ nghe "Phanh" một tiếng, nơi này mặt vách rất mỏng, tùy tiện liền bị đâm xuyên vào, bên trong truyền đến một thân kêu rên, động khe hở trung rất nhanh chảy ra máu tươi, trong phòng Thi Chương nhạt một chút.

"Ngươi, ngươi làm sao lại, làm sao lại biết Thi Chương bố cục? !"

Lão ầu tiếng kinh hô vang lên, núp ở sau vách đá nằng, có trong nháy mắt xuyên thấu qua trở thành nhạt Thi Chương, thấy được Cổ Dịch thuần hai mắt màu đen, vang lên truyền thuyết, không thể tin nói: "Phán Quan Nhân? !"

"Sai!" Cổ Dịch nghĩa chính ngôn từ, "Đây là Suất Ca Chi Nhân!"

"Ngươi . . Ta, cái này. . . Ngươi. . ." Cổ Dịch lời nói để lão ầu nhất thời xoắn xuýt đến nói không ra lời, không thể không hoa trong chốc lát chỉnh lý tốt lý do thoái thác, nói, "Ngươi. . . Dừng tay, mau dừng tay, ngươi có nhớ ước định, phạm là muốn lưu một đường!"

Liền cái này tại ngăn ngại hai câu nói thời điểm, đối bày cáo vô địch Cổ Dịch du tẩu trong phòng, đem núp ở vách tường phía sau hồ ly sát hơn phân nửa, nghe thấy nằng, không khỏi cười ra tiếng: "Đúng thế, lưu một đường, thế nhưng là ngươi vì cái gì ăn thịt người nhục thân không tính, còn muốn giam cầm hồn phách làm nô, tới hầu hạ ngươi cái này cả một nhà?"

"Ta, ta. . ." Lão ầu lắp ba lắp bắp hỏi nói không ra lời.

"Không cần ta ta của ta. Đốt đèn trời như vậy đau nhức, ta cho đổi thống khoái điểm, bái bai!" Cổ Dịch đi vào trong phòng tầm thường nhất trước một vách đá, trong tay Xích Oán đâm ra, tựa như là cùng người đang nói đùa.

"Không, dừng tay! A! . . ."

Trong vách truyền đến rít lên một tiếng, lắng lại sau không có động tĩnh nữa, trong phòng Thi Chương không thấy bóng dáng, Cổ Dịch có thể cảm thấy còn có mấy con hồ ly núp ở vách tường đằng sau run lấy lấy, hẳn cười cười, từ bên trong túi đeo lưng lấy ra một cái màu đen bình sắt từ cùng nhất trụ đồ hương, đem hương cắm ở bình sắt phía trên một chút đốt, công lên đã hôn mê Lý Tĩnh Di đầu cũng sẽ không, đi ra phòng.

"Lưu một đường tại người liền là lưu một đường tại mình, tại người một đường không lưu, liền là tại mình nhất con đường chết. Quy củ liền là quy củ, dù sao đây là máu viết ra quy củ. . ."

Ra cửa phòng, Cổ Dịch vẫy tay một cái, hướng phía ngoài phòng giả sơn địa phương cười nói: "Mỹ nữ tới, hỏi thăm đường."

Giả sơn sau sợ hãi rút rè đi ra một bóng người, nằng thân hình có chút mơ hồ, nhưng này hình dạng đáng người vẫn là dễ dàng liền có thể nhận ra nằng đến, chính là Trương Ninh nữ nhi bảo bối Trương Thuần.

"Thương lượng, ngươi dẫn ta ra ngoài ta mang ngươi về nhà thế nào?" Lúc này Cổ Dịch một lần nữa mang lên trên kính râm, không nhìn thấy ánh mắt tiều tụy, tăng thêm vừa rồi Tây viện phòng ốc không cửa, đồ sát bày cáo sự tình bị Trương Thuần nhìn cái rõ ràng, cái sau không chịu được có chút sợ hãi, yếu ớt không dám găm âm thanh.

"Đừng sợ, cha ngươi là Trương Ninh đúng không. Ngươi xem đây là cái gì."

Cổ Dịch lấy ra Trương Ninh cho xe BMW chìa khóa, Trương Thuận không khỏi sững sờ, lập tức lộ ra kinh hi thanh âm, chỉ là nàng hồn phách đơn bạc, khó mà lên tiếng, một cái sức lực gập đầu biểu thị mình nhận biết đường đi ra ngoài.

"Biết đường liền tốt, dẫn đường đi, không phải đợi lát nữa cần phải bốc cháy."

...

Tại Trương Thuận dẫn đầu dưới, Cổ Dịch tay cầm ba lô, công Lý Tĩnh Di đi ra ra hồ ly động, lại xuất hiện tại vô danh núi Phong Sơn.

Lối ra không tại Hóa Long Đàm, mà là tới gần chân núi, xác này trung Lý Tĩnh Di mơ hồ mở hai mắt ra, cảm thấy mình bị người công, tay chân như nhũn ra, nhẹ giọng thấp giọng hô nói: "Đây là cái nào?"

"Nhanh đến cung gia thôn.

"

Nghe được Cổ Dịch thanh âm, Lý Tĩnh Di bừng tỉnh qua thần đến, muốn gọi hán phương hướng mình nhưng lại tay chân bất lực, lời đến khóe miệng cũng liền chế trụ, đối miệng hỏi: "Những cái kia hồ ly đâu?"

"Trở lại Mark ôm ấp. Thuận tiện hồ ly động cũng đi gặp Viêm Ma chi vương."

Lý Tĩnh Di kịp phản ứng, nói: "Người đốt đi hồ ly động?!"

"Đúng vậy a, thuận tiện mang theo cái mỹ nữ đi ra." Cổ Dịch chép miệng, ra hiệu Lý Tĩnh Di vượt mức quy định nhìn lại, nơi đó một đạo thân ảnh phiêu hốt quay người trở lại, đối nàng xấu hổ cười cười.

"Trương Thuận?"

Cổ Dịch nói: "Cái này muội tử vận khí không tệ, vừa vặn gặp chúng ta, còn lại ta mặc dù đốt đi hồ ly động, thi thể của bọn họ cấm chế bị phá, nhưng đường về nhà liền muốn mình tìm."

Hồ yêu bị diệt, cáo động bị thiêu, Trương Thuận cũng cứu ra, Lý Tĩnh Di không khỏi có chút hoảng hốt, việc này nhẹ nhàng như vậy sẽ làm?

Nhìn về phía cổng mình Cổ Dịch, Lý Tĩnh Di nhất thời cảm thấy hán có chút nhìn không thấu. . .

Cứ như vậy, lẳng lặng đi một đoạn đường, Lý Tĩnh Di mở miệng lần nữa, nói: "Chuyện này xem như dừng ở đây. Cảm ơn người để ta hiểu được trên thế giới còn có những kỳ dị vô cùng sự tình, ta thừa nhận người là rất người có bản lĩnh, cho nên, đối với Vương Tĩnh chết, ta đối với người hoài nghi lớn hơn, người nếu có thể thắng thần. . . Ai. . ."

Lý Tĩnh Di nói được nửa câu, bỗng nhiên cảm thấy nâng tay của mình buông lỏng, tay chân vô lực nàng lập tức từ trên thân Cổ Dịch tuột xuống, ngã xuống đất.

"Tê. . . Người!"

Lần này rơi không nhỏ Lý Tĩnh Di toét miệng, hảo nửa ngày mới nói ra được: "Chưa từng thấy người hẹp hòi như vậy nam nhân!"

"Sai tỷ tỷ, ta là nam hài, lông còn chưa mọc đủ đâu."

Nhớ tới xe lên, Lý Tĩnh Di hung hăng trừng mắt liếc hán một cái.

Trước người hai người Trương Thuận gặp bọn họ đầu vô mồm đáng về chưa phát giác cười ra tiếng, nàng hồn phách rất nhạt, tiếng cười cũng nhạt, tại yên tĩnh núi ban đêm lại tựa hồ như nhẹ nhàng rất xa:

"Hi hi. . ."

Quỷ tiếng cười. . .

...

Chậm trễ một đêm thời gian, sắc trời dần sáng, hai người cách thật xa gặp được cung gia thôn đầu thôn, đầu thôn tựa hồ treo thứ gì.

Lý Tĩnh Di hí mắt nhìn về phía đầu thôn, nghi ngờ nói: "Nơi nào là treo thứ gì sao?"

Nơi này ánh mắt quá xa, chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy có đồ vật gì dán tại đầu thôn, cụ thể lại thấy không rõ lắm.

"Ta nhớ được tối hôm qua lúc đi ra còn không có, hán là hôm qua ngày ban đêm treo lên đi, qua xem một chút đi." Cổ Dịch nghĩ nghĩ nói ra.

Hai người dần dần đến gần, từ từ thấy rõ treo sự vật, Lý Tĩnh Di biến sắc, từ trước đó nhẹ nhõm trở nên nghiêm trọng, ánh mắt như gai, thẳng tắp nhìn chăm chăm đầu thôn treo sự vật.

Cổ Dịch chặc chặc lưỡi: "Cái này thật đúng là có điểm cái kia cái gì, người nói hần gọi là cái gì nhỉ?"

"Cung Vũ, Cung Bá!"

Chỉ gặp đầu thôn treo, giật mình lại chính là hôm qua ngày cho rằng có vấn đề, trong thôn duy nhất một chỗ nhà khách lão cửa: Cung lão đầu!

Hần giờ phút này máu me khắp người, sắc mặt hoảng sợ, đó có thể thấy được Cung lão đầu trước khi chết tựa hồ trải qua đại khủng bố. Chồng chất tay chân, cả người cơ hồ là dùng treo phương thức làm ra quỷ tư thái.

Có thể làm cho một cái Thuật Sĩ đã chết thảm như vậy, còn treo đầu thôn, đến tột cùng là cái gì làm? Cung lão đầu trong hai mắt ngoại trừ sợ hãi, tựa hồ còn có một loại không thể nói nói tuyệt vọng.

Đó là một loại đối lực lượng tuyệt đối tuyệt vọng. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Họ Long nam tử

Cung gia thôn phát sinh án mạng, người chết bị trắng trợn dán tại đầu thôn. Lý Tĩnh Di làm Bắc Thành đội cảnh sát hình sự đội trưởng, cái này phát sinh ở dưới mí mắt, mặc kệ liên hệ đến cái gì không thể tưởng tượng sự tình, kiện thứ nhất chuyện cần làm đều là báo cáo trong cục phái người đến đây điều tra, đồng thời thông tri cung gia thôn đồn công an phối hợp.

Sau khi thông báo xong, Lý Tĩnh Di bắt đầu trực tiếp điều tra.

Cho Cung lão đầu thi thể chụp hình phiến, phát hiện không có thi ban, căn cứ kinh nghiệm, nói rõ tử vong không cao hơn hai giờ, hần là tại ra cáo động tả hữu thời gian.

Tiếp lấy hướng Cổ Dịch hỏi: "Tư thế của hần kỳ quái, người biết thứ gì sao?"

Cổ Dịch đánh giá một phen, nghĩ nghĩ, nói: "Tư thế thượng nhìn không ra cái gì, cảm giác giống như là tại quỳ nhận lầm. Ngược lại là trong cơ thể hần vô cùng có ý tứ."

"Trong cơ thể?" Lý Tĩnh Di nghi ngờ nói, "Có ý gì?"

"Hắc hắc, hần hồn phách toàn nát!"

Cổ Dịch Bội Bội nói: "Xuất thủ người thủ đoạn chẳng những ngoan độc còn cao minh, có thể trực tiếp gắng sức tại hồn phách, đem bóp nát ép vào nhục thân xương cốt, dạng này Cung lão đầu hồn phách liền sẽ một mực cảm giác được nhục thân truyền đến các loại cảm giác. Loại này thi thể không thể hoá táng, không người hồn phách của hần cũng sẽ cùng theo hồn phi phách tán, chỉ có thổ táng, đợi nó nhục thân chậm rãi hủ hóa, nhưng dạng này hồn phách cũng sẽ một mực cảm giác nhìn thấy mình mục nát cảm giác và hình dạng, quá trình bắt đầu dĩ nhiên tàn nhẫn, không phải có đại thù đại hận, có rất ít người biết dùng ác độc như vậy phương pháp giết người ngược phách."

"Cái kia chính là nói hần là bị người giết chết, không phải mất khác cái gì. . ." Lý Tĩnh Di nghe xong, trầm ngâm một hồi, cấp tốc ngừng đầu lên nhìn về phía trong thôn, "Cung lão đầu tử vong thời gian rất ngắn, đem hần kéo đến cửa thôn treo lên đi cũng muốn không thiếu thời gian, người này có khả năng rất lớn còn trong thôn thanh lý hiện trường, đi!" Nói xong Phong Hỏa đi đầu tiến vào thôn.

Cổ Dịch lập tức đuổi theo, vừa hỏi: "Người như thế biết hần còn trong thôn, hần sẽ không chạy sao?"

Lý Tĩnh Di nói: "Người không phải suy đoán nói người này cùng Cung lão đầu có thù sao? Đối với tâm lý học tới nói, mục đích tính gây án, lại thủ pháp hung tàn gây án người, nó tâm lý bình thường đều tương đối cẩn thận, căn cứ dĩ vãng tư liệu, loại người này có bảy thành lại thanh lý gây án hiện trường, trong đó phá được vụ án trung có một thành liền là tại thanh lý gây án hiện trường lúc bị bắt."

"Trách không được." Cổ Dịch nhớ tới lần trước bị Lý Tĩnh Di hai giờ bên trong tra được bắt đi sự tình, móp méo miệng, "Các người cái này làm hình sự trình sát môn môn đạo đạo thật đúng là nhiều, bất quá ta vẫn cảm thấy người lần này không phá được án."

"Vì cái gì?"

"Bởi vì có thể lược qua nhục thân trực tiếp bóp nát nhân hồn phách, nếu là mượn ngoại lực còn dễ nói, nhưng nếu là tay không mà vì, tay của người này đoạn chỉ lợi hại cũng không phải là người có thể tương đương. Nhi Cung lão đầu thì thể vừa rồi ngoại trừ nhìn thấy huyết chi bên ngoài cũng không nhìn thấy có cái gì khác đồ vật, cho nên tay không khả năng phi thường lớn!"

Lý Tĩnh Di bình thân nói: "Không có việc gì, lợi hại hơn nữa không phải là có người mà."

Cổ Dịch nhân góc giật giật, trở về câu: "Ha ha. . ."

. . .

Hai người rất mau tới đến Cung lão đầu mở nhà khách, tại cung gia thôn loại này ban đêm không có cái gì giải trí địa phương, xuất hiện án mạng, người bị hại lại phần lớn là trong nhà bị hại.

Làm hai người lúc chạy đến, cung gia thôn đồn công an một vị trực ban cảnh sát đã trước một bước đến nơi này, cũng cho rằng nơi này là thứ nhất hiện trường phát hiện án, ưu tiên loại bỏ.

Vị này trực ban cảnh sát cũng là bản thôn nhân, niên kỷ không đến ba mươi tuổi, gọi là Cung Gia Minh, lần thứ nhất chỗ lý án mạng sắc mặt hắn có chút khẩn trương, hết thấy đều nghe theo Lý Tĩnh Di an bài.

Ba người thuận nhà khách nhất, lần hai bắt đầu loại bỏ, tại lần một không có phát hiện cái gì, hết thấy đều cùng bạch ngày không sai biệt lắm, Lý Tĩnh Di cùng Cung Gia Minh lên lần hai, Cổ Dịch đang muốn đuổi theo đi, bỗng nhiên, trong đại sảnh một kiện bức họa đưa tới chú ý của hắn.

Đây là một bức tám ngựa lao nhanh cầu, lúc đầu tám ngựa lao nhanh nhất là khí thế bàng bạc, nhưng hết lần này tới lần khác cái này một bộ phía trên tám ngựa ngựa xem ra đi không có một chút khí thế, màu mực xâm nhiễm, dơ bẩn từng đồng, lại thêm phai màu, tám ngựa xem ra đến liền tượng ốm yếu sắp chết dạng.

Trong sảnh bức họa,

Từ trước đến nay đều là phong thủy thể hiện, cái này tám ngựa ngựa như thế như vậy, từ phong thủy học thượng tới nói căn phòng này khả năng đại có vấn đề, lại cùng người chết có quan hệ!

Nghĩ nghĩ, Cổ Dịch chuyển đến cái băng, ngã tay ngã chân đứng lên, bỏ ra hồi lâu công phu, đem bộ này cầu thượng có định treo dây buông ra, "Soạt" một tiếng, vẽ rớt xuống.

"Thế nào? !"

Trên lầu truyền tới Lý Tĩnh Di thanh âm, thân ảnh của nàng rất mau ra hiện tại thang lầu bên cạnh.

Cổ Dịch không có về nàng, chỉ là nhìn xem chính diện vách tường, nói ra: "Lý cảnh quan, người nói, trên vách tường xuất hiện một mặt hình người ẩm ướt dạng là chuyện gì xảy ra?"

Lý Tĩnh Di gặp hắn lời nói có chỗ chỉ, đi xuống thang lầu, gần đến tường trước sau lông mày lập tức nhíu lại, chỉ gặp hai người sở đứng trên mặt tường chẳng biết tại sao, lại ẩm ướt ra một đạo nhân hình hình mờ.

Lúc này Cung Gia Minh cũng tới trở lại lầu một, xem lên trước mặt hình mờ không hiểu hỏi: "Đây là cái gì?"

Lý Tĩnh Di nhìn hắn một cái, lại về xem vách tường, nói ra, "Người sau khi chết nếu là phong tại trong vách tường, như vậy thì thể liền sẽ sinh ra bọt khí, xi măng không cách nào đều đều đem vách tường lấp đầy, bên trong tường ghét ngứa khuẩn tại hủ hóa nhân thể thời điểm lại sinh ra trình độ, chảy tới những này nhân bọt khí thì không cách nào lấp đầy địa phương liền sẽ ở trên tường hình thành hình người hình mờ."

Cung Gia Minh giật mình, lập tức kịp phản ứng, sắc mặt trở nên trắng bệch, ngữ khí phát run nói: "Lý, Lý đội trưởng, người, người nói là trong này có cái người chết? !"

"Đúng vậy."

"Cái kia chính là hai lên án mạng! ?" Cung Gia Minh hoảng sợ nói.

Lý Tĩnh Di không có để ý đến hắn, loại này thái độ yêu nhất ngạc nhiên, đối phá án một điểm trợ giúp không có. nghĩ đến: Một cái xa xôi thôn nhỏ liên tiếp xảy ra chuyện, có thể hay không có liên hệ gì, cái này hai lên án mạng một cộc so một cộc xem ra đi khó làm, đến cùng là ai làm đâu?

Đang lúc này, trong tân quán lại tiến nhập một người, người này giống như Cung Gia Minh, đồng dạng thân mang một thân đồng phục cảnh sát, sau khi đi vào thẳng đến Lý Tĩnh Di, trên mặt rất là nhẹ nhõm nói ra: "Lý đội trưởng, trong sở có người tự thú, thừa nhận giết Cung lão đầu."

Lý Tĩnh Di cùng Cung Gia Minh đồng thời lộ chỗ vẻ mặt bất khả tư nghị, bản án dễ dàng như vậy liền rách?

"Người là nói thật?" Lý Tĩnh Di hướng người tới xác nhận nói.

"Việc này ta còn dám đùa giỡn với người không thành. Đúng, hấn còn nói muốn gặp người đâu, Lý đội trưởng người muốn đi gặp sao?"

"Đương nhiên muốn gặp."

. . .

Bốn người tới cung gia thôn đồn công an, nơi này rất đơn sơ, ngoại trừ một gian tạp nhạp bên ngoài phòng làm việc, liền là một gian rất ít sử dụng chất đồng không ít tro bụi phòng thẩm vấn.

Ở chỗ này, Lý Tĩnh Di gặp được vị kia tự xưng giết Cung lão đầu người.

Đây là một vị nam tử trung niên, nam tử rất đẹp trai, khí chất càng là hảo đến tột đỉnh, Lý Tĩnh Di từ nhỏ tại Bắc Thành lớn lên, dạng gì suất ca chưa từng gặp qua, nhưng mà, đẹp trai như vậy nàng thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Thoáng thất thần một lát, Lý Tĩnh Di khôi phục bộ kia lãnh lạnh biểu lộ, tại trước người hấn ngồi xuống, hỏi: "Người thừa nhận giết Cung Vũ?"

Người kia cười nhạt một tiếng, lắc đầu: "Ta tìm không phải người, là hấn." Nói xong nhìn về phía Cổ Dịch.

Lý Tĩnh Di lúc này mới phát hiện Cổ Dịch cũng đang ngó chừng nam tử, kính râm ngăn trở ánh mắt của hấn, nhìn không ra là đang suy nghĩ gì.

Sau một lát, Cổ Dịch ung dung cười một tiếng: "Xin hỏi tôn hạ họ gì?"

Nam tử cười nói: "Ta họ Long."

Cổ Dịch ngưng ngắc một chút, trên mặt biểu lộ rất là đặc sắc, "Ta cái kia đi! . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Đại yêu Nhược Long

"Xem ra người biết ta là ai."

Họ Long nam tử nói xong đứng lên, lập tức để coi như rộng lớn phòng thẩm vấn có cỗ bị no bạo ảo giác, hấn đứng ở đó giống như một cây gậy cao thiên thần trụ, phô thiên cái địa áp lực tốc thẳng vào mặt.

Ở đây ba vị cảnh sát trong nháy mắt khăn trương lên, Cung Gia Minh bọn người muốn mở miệng quát lớn hấn ngồi xuống, lại bị cỗ này nhìn không thấy sờ không được vô hình áp lực ép tới mồ hôi ứa ra, một chữ đều nói không nên lời.

Họ Long nam tử nói tiếp: "Rất nhiều năm trước ta liền nằm ngủ, không biết qua bao lâu, thẳng đến tối hôm qua người một mũi lửa đem ta gọi tỉnh lại."

Bên trong căn phòng bốn người, có lẽ chỉ có Cổ Dịch không có cảm thấy họ Long nam tử mang tới áp lực, nhún vai, nói ra: "Cái kia thật đúng là không có ý tứ."

"Người không cần không có ý tứ." Họ Long nam tử lắc đầu nói, "Hò Tiểu Tiểu một nhà không tuân quy củ, bị diệt cả nhà ta không lời nào để nói. Chỉ là! Người qua cửa nhà ta, vì sao không hướng ta nói một tiếng!?"

Nói xong lời cuối cùng một câu lúc ngữ khí nghiêm nghị, thoáng chốc cả phòng không khí đều phẳng phát động lại, bầu không khí tùy theo khăn trương lên.

Cổ Dịch vẫn là dáng vẻ đó, phong khinh vân đạm, giống như không có cảm thấy trở nên không khí khăn trương, chụp lấy cái mũi nói ra: "Đúng là ta không có chú ý, lão nhân gia ngài nói điều kiện a."

"A. . ."

Họ Long nam tử cười khẽ một tiếng, hấn nụ cười này đơn giản đẹp trai nỏ, Lý Tĩnh Di thấy tâm thần trở nên hoảng hốt, bên trong cả gian phòng bầu

không khí chưa phát giác cũng dễ dàng không ít.

"Người mặc dù vô lễ, nhưng cũng không thể coi là lỗi lầm lớn. Người giúp ta làm một chuyện, việc này như vậy coi như thôi."

Họ Long nam tử nói xong lấy ra một kiện màu hồng nhạt sự vật.

Trông thấy cái này đồ vật, Cổ Dịch không khỏi sùng sốt một chút, trong lòng lập tức làm ra phản ứng: Thật con em người xa xỉ!

Đó là một kiện màu hồng nhạt khăn lụa, chỉnh thể đơn bạc trong suốt, mới vừa xuất ra, gian phòng bên trong tựa như nhiều một cổ dị tượng, nghe ngóng làm cho người tâm thần thanh thản, càng thần kỳ là, trong phòng này không gió, cái kia khăn lụa cũng đang không ngừng đong đưa, giống như một cổ vô hình khí cơ sẽ tại thời trống, bỗng bồng ở giữa để lộ ra không hiểu cảm giác không linh (*).

Cổ Dịch một chút liền nhận ra khối này khăn lụa chất liệu phi thường phổ thông, có thể có như thể thần dị vô cùng biểu hiện toàn là bởi vì có người lấy đại pháp lực cưỡng ép tế luyện thai nghén kết quả, loại này tế luyện thai nghén tuyệt không phải một sớm một chiều có thể thành, tất nhiên đi qua vô số tuế nguyệt, mới có thể đem nhất khối phổ thông khăn lụa, sinh sinh dưỡng thành một kiện linh tính mười phần cực phẩm pháp khí!

Đối với khối này khăn lụa, họ Long nam tử trong mắt nổi lên vô số suy tư, cuối cùng hóa thành một tiếng bất đắc dĩ than nhẹ: "Chuyện cũ sớm đã tan thành mây khói, tâm tư càng sâu, thế nhưng tình kiếp. Năm đó ta thiếu khối này khăn lụa chủ nhân một cái nhân tình, bao nhiêu năm rồi ta lấy thần đạo dưỡng thần pháp tế dưỡng, đã thành pháp khí, mượn cảm ứng trong cõi u minh lực vô hình, phát giác được như thể năng thân hâm dị thuật, ta nhiều có hạn chế không thể ra tay, vật này liền từ người đến chuyển giao cho nàng a."

"Chuyển giao? Người là muốn cho ta đi giúp khối này khăn lụa chủ nhân a." Nói đến đây, Cổ Dịch sao có thể vẫn không rõ hán ý tứ.

"Cũng có thể nói như vậy."

Họ Long nam tử vung tay lên, khăn lụa lướt nhẹ đến Cổ Dịch trước người, "Ta có thể cảm ứng được nàng giờ phút này ngay tại Bắc Thành, người đi giúp nàng xem như thanh toán xong, không người, cái này non xanh nước biếc ở giữa, sợ rằng sẽ nhiều bạch cốt."

Cổ Dịch chụp ra thật lớn một đồng cút mũi, sáng khoáy sau khi, tại Lý Tĩnh Di trên quần áo xoa xoa, nói ra: "Người cũng đừng làm ta sợ. Ta người này giặt mình liền yêu xảy ra vấn đề."

"Đó là người sự tình."

Họ Long nam tử nói xong cái này một câu cuối cùng, không còn xem trong phòng bốn người, đi thẳng ra ngoài cửa, Lý Tĩnh Di bản năng phản ứng muốn muốn ngăn cản hấn, làm thế nào cũng không khống chế được thân thể của mình, nhi Cung Gia Minh hai người, đầu càng là một tiếng ầm vang, trở nên trống rỗng, thất thần nhìn xem hấn nghênh ngang biến mất không làm ra bất kỳ phản ứng nào.

Qua một hồi lâu, Lý Tĩnh Di rốt cục cảm giác được thân thể có thể tự do hoạt động, Cung Gia Minh hai nhân viên cảnh sát cũng tại lúc này khôi phục thần thái.

Cung Gia Minh nhìn về phía Lý Tĩnh Di, rõ ràng ngờ ngạc một chút, trên mặt tươi cười: "Lý đội trưởng, người làm sao tại cái này?"

Lý Tĩnh Di không hiểu kinh ngạc: "Người nói cái gì?"

"Lý đội trưởng lại tới tra Trương Thuần mất tích chuyện đi,

Chỉ là đến đây lúc nào cái này phòng thẩm vấn? Nơi này đã thật lâu không thấy người, khó được có đầu mối gì tại cái này?"

Hai người nói xong, biểu lộ giống như là quên chuyện vừa rồi.

Lý Tĩnh Di nhìn thấy bọn hấn như vậy bất chúc phạt mình bạch cái gì, nhìn thoáng qua thân bay thiên ngoại Cổ Dịch, tùy ý qua loa hai người vài câu, lời kéo Cổ Dịch ra đồn công an.

Đồn công an bên ngoài.

Lý Tĩnh Di đầy bụng nghi vấn, hướng Cổ Dịch hỏi: "Vừa rồi người kia là ai? Người biết?"

Cổ Dịch phủ định hoàn toàn nói: "Không biết."

"Vậy người và hấn trò chuyện cái gì, còn đáp ứng giúp hấn làm việc?"

Cổ Dịch suy nghĩ một chút nói: "Người vấn đề này có chút quái a, như vậy đi, người vừa mới nghe được hấn họ gì sao?"

"Hấn họ Long." Lý Tĩnh Di nhớ rõ, chẳng những là bởi vì cái kia họ Long nam tử đáng đẹp trai, càng nhiều vẫn là vừa rồi loại kia bị áp chế đến một chữ đều không hợp ý nhau cảm giác, đời này đều quên không được.

"Ân, đúng, họ Long." Cổ Dịch nghiêng mặt qua, nhìn thoáng qua tối hôm qua đi vô danh sơn phong phương hướng, "Nếu như ta cho người biết, yêu thói quen lấy chủng tộc của mình làm họ, người nói hấn là cái gì?"

". . ."

Lý Tĩnh Di biểu lộ tựa hồ động lại, lạnh lạnh như nàng, loại vẻ mặt này thật sự là khó gặp, tú mỹ trung mang theo không hề nén được kinh ngạc, nói: "Người nói hẳn là, long!"

Cùng mặt khác yêu loại bất đồng, long là Hoa Hạ đồ đảng, tại tất cả người Hoa trong lòng đều có địa vị đặc thù, có thể tận mắt thấy long hình dáng, thật sự là phảng phất giống như mộng cảnh.

Cổ Dịch nói tiếp: "Nhớ kỹ tối hôm qua nhìn thấy Hóa Long Trì lúc ta nói nơi đó sẽ xảy ra đại yêu sao. Mới đầu ta coi là sở sinh lúc hồ yêu nhất tộc Thiên Hồ, nhưng khi tiến vào cáo động lúc lại phát hiện nơi đó xúi quẩy mười phần, tuyệt không phải đại yêu chỗ ở, khi đó liền lòng có chưa phát giác, hiện tại xem ra toàn đều hiểu."

"Long hóa tại Hóa Long Trì, ở nơi này núi, khiến linh khí chảy ngược, dường thành một tổ từ hồ yêu, lúc đầu nó là trong núi đại yêu cùng loại với sơn thần chi chúc, đối với mình trong núi dường thành yêu vật là có quân giáo chức trách, nhưng mà nó chỉ lo mình đi ngủ, không thể tần trách giáo dục, gây nên làm phá hư quy củ, bị ta diệt sát hồ yêu cả nhà, nó cũng không thể nói gì hơn. Chỉ là ở đó dù sao cũng là địa bàn của hắn, ta tại hắn địa bàn diệt hắn hàng xóm hậu bối nhưng không có trước đó thông tri nó, xem như ta thất lễ, cho nên muốn giúp nó làm một chuyện."

Lý Tĩnh Di giờ mới hiểu được hết thấy nguyên do, mặc dù trong lúc nhất thời vẫn còn có chút tiếp không thu được, nhưng cũng chỉ có thể tạm thời ép xuống, tiếp tục hỏi: "Vậy nó cuối cùng nói câu nói kia là có ý gì?"

"Nó làm ta sợ hãi." Cổ Dịch mặt mũi tràn đầy khó chịu nói ra, "Nó tức là đại yêu, đã tới hạn, thân, tình, tam kiếp bên trong thân kiếp. Mặc dù bị thân kiếp ràng buộc, không cách nào rời đi sinh đường thổ địa của nó, nhưng nó dù sao cũng là đại yêu, không chế một phương khí hậu lý. Nếu là ta làm không xong nó lời nhắc nhở sự tình, vậy nó chỉ cần một ý niệm, liền có thể dẫn phát núi đá thủy mạch tai ương, dựa theo hiện tại nhân khẩu độ dày, sát vạn thanh cái người hay là rất nhẹ nhàng."

Lý Tĩnh Di giật nảy mình: "Cái này, nó để người giúp ai, giúp cái gì?"

"Không biết." Cổ Dịch cầm long đưa cho khăn lụa hít hà trong đó mùi thơm, đó là một cổ nữ tử độc yêu mùi thơm ngát, "Có lẽ là để cho ta giúp nó tình nhân cũ đâu."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Đại học a

Tháng chín là bội thu mùa, bắt lấy hạ ngày cái đuôi, cuối thu khí sáng, chính vào trong một năm nhất sáng khoái thời đoạn, quả lớn từng đồng, toàn thành như về.

Bắc Thành đại học. Cái này sở trăm năm cổ trường học, Hoa Hạ bài danh mười vị trí đầu tính tổng hợp đại học, tại tháng này nghênh đón mới một nhóm đám học sinh.

Bởi vì lịch sử nguyên nhân, Bắc Thành đại học có được trời ưu ái lý ưu thế, ở vào Bắc Thành trung tâm thành phố trong vòng, chiếm diện tích cực lớn, trong trường học cỏ thụ mới thụ xanh um tươi tốt, lọt vào trong tầm mắt một mảnh đậm lục, nhẹ nhàng khoan khoái tự nhiên, nghi nhân lòng dạ.

Nay Thiên Bắc Thành đại học bắt đầu báo danh thứ hai ngày, mới nhập học vừa bận bịu bị đồ dùng hàng ngày giày vò xong đám học sinh du tẩu ở trong học viện, một đường thưởng thức sắp thuộc về mình phong quang.

Thứ hai sân vận động bên trong, trên sân bóng mặt cỏ bích cỏ cậu đậm, xanh mon mơn tượng phủ lên đệm giường, không ít học sinh tận mắt tại cái này, trong đó không thiếu có thanh thuần động lòng người, ngây ngô ở giữa mang theo mạnh mẽ tinh thần phấn chấn muội tử ở đây hoạt động.

Ở trong đó, làm người khác chú ý nhất không ai qua được một vị quần dài màu lam nhạt thiếu nữ.

Nàng chuẩn bị ở sau chống đất, ngũ quan xinh xắn hướng lên trên, giống như tại đón ánh nắng mang tới nhiệt độ, một trận gió nhẹ thổi tới, tóc dài phát phối, tư thái, dung nhan đẹp lặt ra.

Tại bên người nàng, là hai vị mới quen bạn cùng phòng, cái này hai muội tử mặc dù tư sắc không kém, coi là trung thượng chi tử, nhưng bạn tại váy xanh thiếu nữ bên người liền giống như phụ trợ hoa tươi lá xanh, các nàng trở nên bình thường, nhi thiếu nữ kia lại càng đẹp.

Mới vào sân trường đại học hai vị tâm tư thiếu nữ đơn thuần, đối bên người thiếu nữ trong lòng chỉ có hăm mộ, ba người tán gẫu, thỉnh thoảng có người đi lên bắt chuyện, thế nhưng các học sinh da mặt quá mỏng, bị tam nữ sinh lú rú một trận truy vấn sau đều đỏ mặt đi ra, đối lấy tam nữ thấp giọng cười trộm.

Lại là một trận gió nhẹ thổi tới.

Nhất khối màu hồng nhạt khăn lụa bay xuống ở giữa vị kia mỹ lệ thiếu nữ đầu vai, mùi thơm ngát vào mũi, thiếu nữ kinh ngạc cầm lấy đầu vai khăn lụa, nghi ngờ nói: "Đây là ai?"

"Người."

Một đạo miến cường nam tiếng vang lên, thiếu nữ quay đầu lại, thấy được một vị cùng mình niên kỷ tương tự, mang theo kính râm, quần áo nặng nề cũ kỹ, ăn mặc dờ dờ ương ương quái dị thiếu niên.

Thiếu niên chính là Cổ Dịch.

Khoảng cách long cho hấn khối này khăn lụa đã qua ba ngày, ba ngày qua Lý Tĩnh Di bị Cung lão đầu và cái kia trong vách tường thi thể đến tiếp sau sự tình loay hoay sứt đầu mẻ trán, chuyện này đã không rảnh chú ý cũng không giúp được một tay, chỉ có Cổ Dịch một thân một mình tại Bắc Thành tìm kiếm khối này khăn lụa chủ nhân.

Hảo tại trải qua long rất nhiều năm thai nghén, khối này khăn lụa đã thông linh, có thể tìm kiếm đến nó chủ nhân của mình, nhưng cuối cùng nó dù sao chỉ là nhất khối khăn lụa, người hi vọng vào nhất khối khăn lụa có thể bay nhiều khối? Tăng thêm Cổ Dịch tính tình hảo an nhân, ba ngày qua nên ăn một chút, nên ngủ ngủ, thời gian còn lại mới dùng đến tìm kiếm khăn lụa chủ nhân, cho nên khăn lụa chủ nhân mặc dù ngay tại Bắc Thành, nhưng cũng dùng trọn vẹn ba ngày mới tìm tới.

Dọc theo con đường này khăn lụa có gió đang tung bay, không gió cũng tại tung bay, ngoại trừ cường ép thu lấy thời gian bên ngoài chưa hề chủ động dừng lại qua, hiện nay mảnh này sân vận động thượng gió nhẹ chậm chậm, nhưng khăn lụa lại chủ động ngừng rơi tại thiếu nữ trước mắt trên vai. Cái này có thể nói rõ cái gì? Thiếu nữ trước mắt liền là muốn tìm người.

Thiếu nữ cầm trong tay khăn lụa, trên mặt tỉnh tề về không hiểu chợt lóe lên, lắc đầu, đem khăn lụa đưa ra: "Cái này không là của ta, người lấy đi." Nói xong ở giữa chẳng biết tại sao, trong lòng lại sinh ra một cỗ nồng đậm không bỏ chỉ ý.

Lúc này, thiếu nữ bên người hai vị bạn cùng phòng cũng mở miệng, trêu ghẹo nói: "Người là nay ngày cái thứ năm bắt chuyện Chu Vi người, cũng là nhất có sáng tạo một cái, đáng tiếc, ta nói đại huynh đệ người có thể hay không đổi thân ra dáng điểm quần áo lại đến, người cái này cách ăn mặc đơn giản."

"Là đâu, là đâu, coi như không mặc đang giả trang cái gì, tối thiểu đổi thân bình thường điểm rồi, không hợp cách không hợp cách, kể tiếp!"

Hai nữ nói xong mình trước bật cười, thiếu nữ sắc mặt đỏ lên, xi hai người một câu, đối Cổ Dịch nói: "Hảo ý của người ta xin tâm lĩnh, khối này khăn lụa kỳ thật ta rất ưa thích, bất quá trả lại cho người."

"Ách. . . Ta thật không có gì hảo ý." Cổ Dịch bất đắc dĩ nói, "Cái này khăn lụa thật là người."

"Ha ha.

"

Chu Vi cười một tiếng, tựa hồ mang theo khinh bỉ, đem khăn lụa kín đáo đưa cho Cổ Dịch, tóc dài hất lên, cũng không quay đầu lại đi.

"Ai, Thi Tư, chờ một chút. . ."

Hai phòng bạn lập tức đứng dậy, trong đó một vị đối Cổ Dịch cười đùa nói: "Xem người ngốc không kéo mấy còn rất khả ái, bản tiểu thư lòng từ bi, liền lạnh lẽ nói cho người, chúng ta là năm nay ngành Trung văn tân sinh a, cố lên nha, thiếu niên."

Nói xong đuổi kịp Chu Vi, truyền đến lẫn nhau trêu ghẹo tiếng cười mắng, rất mau rồi đi thứ hai sân vận động bên trong.

Nhìn qua các nàng bóng lưng rồi đi, Cổ Dịch bất đắc dĩ vỗ vỗ cái trán.

"Thế nào?"

Đang lúc này, sau lưng bỗng nhiên vang lên một đạo hơi có vẻ thanh âm già nua.

"Diệp lão. . ."

Cổ Dịch đột nhiên trở lại, nhìn thấy người nói chuyện lại là Mật Giang Viện Diệp Nhất Thu, hấn giờ phút này thân mang Đường trang, hai tay phía sau lưng, tựa như là một cái đến tân bộ tiểu lão đầu. Hấn sinh sinh đem cái cuối cùng "Đầu" từ nuốt xuống, không hiểu hỏi: "Người tới làm gì?" Mở miệng ở giữa lại gạt mình nghĩ đến lần trước Lý Tĩnh Di xưng hô hấn là Diệp lão, hai người có lẽ là nhận biết, tiếp câu: "Khổ Qua Lý đem sự tình nói cho người biết?"

Khổ Qua Lý. . .

Diệp Nhất Thu nhân góc không chịu được giật giật, nhớ tới Lý Tinh Di cái kia một mặt vô hi vô bi đáng về thật là có điểm hình tượng, lúc đầu nói: "Đừng loạn cho người ta lên ngoại hiệu. Tinh Di xác thực đem sự tình nói cho ta biết, trong lúc rảnh rỗi, lão già ta liền tìm tới, đúng lúc gặp người tìm được người bị hại."

"Dạng này a, vậy được rồi." Cổ Dịch đem khăn lụa lấy ra, đưa cho Diệp Nhất Thu, nghiêm mặt nói, "Đã như vậy, ta liền đem cái này quan hệ đến vận mệnh mạng người đại sự giao cho người, làm rất tốt."

Diệp Nhất Thu cười mắng: "Tiểu tử người muốn vung sống cho ta còn non lắm, người chuyện này chính người xử lý. Về phần quan hệ đến vận mệnh mạng người cũng quá mức, con rồng kia mặc dù là đại yêu, cho nó mất mũi hần là, nhưng nếu như nó nếu thật dám làm ẩu, ngày nào đó từ cũng liền ngã đầu!"

Nói xong lời cuối cùng một câu lúc, Diệp Nhất Thu sắc mặt vẫn như cũ mang theo tiểu dung, chỉ là khí chất chợt biến, trở nên bàng bạc hào lớn.

Cổ Dịch minh bạch đây chính là dựa thế, mượn lúc nhân đạo đại thế, bây giờ nhân đạo hưng thịnh, chiều hướng phát triển, thật muốn nghiêm túc, một cái đại yêu thật đúng là không đủ xem, chẳng trách hồ Diệp Nhất Thu làm Bắc Thành bình gia đầu não, chỉ là đem trong chuyện này tâm, lại không phải phi thường coi trọng.

Sau một lúc lâu, Diệp Nhất Thu mở miệng lần nữa, nói ra: "Nói đến cũng khéo, nhớ kỹ ta lần trước từng nói với người ta tại Bắc Thành đại học nhất vị bằng hữu à, hẳn đúng lúc là văn học viện viện trưởng, đợi chút nữa ta đi chào hỏi hẳn một tiếng, để người tiến ngành Trung văn, để tiếp cận người bị hại."

"Làm sinh viên a."

Cổ Dịch nghe thấy lời này, đánh giá thấp một câu, nhất quay đầu, nhìn lướt qua lục khuôn trên đất thiếu niên đám học sinh, có nam có nữ, hơi ầm mạnh mẽ, ở chỗ này, có cổ đặc biệt khí tức, yên tĩnh hồn nhiên, để cho người ta phi thường thoải mái dễ chịu, nghĩ đến: 'Ở chỗ này sinh sống một đoạn thời gian, có lẽ cũng không tệ.' không khỏi nhẹ gật đầu.

"Ha ha. . ." Diệp lão khẽ cười một tiếng: "Nhiều đọc sách là chuyện tốt, nhất là không cần người nộp học phí. Như vậy đi, tiền sinh hoạt cũng người toàn miễn đi. Chỉ là có một chút người sai, người không phải sinh viên, người là dự thính sinh."

"Watt! ?"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Ta có 1 bản Thông U sách

"Người khác mười năm học hành gian khổ, mới lấy tiến vào Bắc Thành đại học cầu học, người cho rằng bằng ta một câu liền có thể một bước đứng chỗ sao? Lại nói, người thật dự định ở chỗ này đợi đủ bốn năm?"

Diệp Nhất Thu lời nói để Cổ Dịch cảm thấy rất có đạo lý, dù sao hẳn chỉ là đến làm việc, thuận tiện trải nghiệm một cái cuộc sống đại học mà thôi, thật muốn ở chỗ này nghỉ ngơi bốn năm đó là không có khả năng.

Cho nên, dự thính vốn liền dự thính sinh đi, bao lớn chút chuyện!

Cứ như vậy, hai người trò chuyện một chút tạp tán chủ đề, đi một đoạn đường rất dài, đi tới Bắc Thành đại học gần vị trí trung tâm.

So sánh nơi khác, nơi này xanh hoá càng tốt hơn, mấy đóng cổ kính nhà nhỏ ba tầng ở chỗ này, trên tường bò đầy dây thường xuân, giống như là thế kỷ trước phong cảnh, tuế nguyệt hương vị xen lẫn trong đó, tự nhiên và người, ý cảnh xa xăm.

Gần trước lầu có bia nhất thạch, bia là nhất khối màu đen nặng nề bia đá, chính diện khắc lấy văn học viện ba chữ to, chữ viết bút tảo long xà, khí chất mười phần, mặt sau tràn ngập chữ nhỏ, giới thiệu nơi này lịch sử.

Bia bên cạnh là nhất chòm sao tượng đá, hoa văn trang sức một vị cô đại văn sĩ, tay nâng sách, đang ngưỡng vọng thương thiên, sợi râu bị gió thổi động, khí khái một phái. Ghề đá trên có khắc đại danh của hắn: Đồng Trọng Thư.

Nơi này liền xem như văn học viện đại môn.

Tại trải qua tượng đá lúc, Cổ Dịch nhin không được nhiều nhìn thoáng qua phía trên sách.

"Đây là Đồng Trọng Thư, quen biết sao?"

Diệp Nhất Thu gặp ánh mắt của hắn sờ hướm, mở miệng dựng câu nói.

"Đương nhiên. Độc tôn học thuật nho gia cái kia mà." Cổ Dịch cười cười, mang theo một cổ không hiểu ý vị, "Đại đại hữu danh a."

"Ha ha. . ."

Một câu nói chuyện phiếm, hai người đều không tại mở miệng, thẳng đến từ Diệp Nhất Thu dẫn đường đi tới một tòa hai tầng lầu nhỏ trước.

Lầu nhỏ mặt tường bò đầy lục đăng, mơ hồ có thể thấy được bên trong pha tạp, cạnh cửa nhất khối chất gỗ dựng thẳng bài, viết 'Văn học viện phòng làm việc' sáu cái chữ.

Bác Thành đại học văn học viện lịch sử cùng học viện xa xưa, nhưng đáng tiếc là cũng không thể nào nổi danh, hàng năm tiếp nhận học sinh có hạn, tăng thêm báo danh muốn so học viện khác sớm mấy ngày, lúc này học viện trong văn phòng gần như không gặp cái gì lui tới người đi đường.

Đi vào lầu hai, tại một gian có thể kỷ trước ảo giác trong văn phòng, một vị tóc mai góc hoa râu lão già đang tay cầm bút máy, nghiêm túc mảnh đọc một bản sách thật dày.

Cửa phòng làm việc đầu viết phòng làm việc của viện trưởng, tại vốn là rất ít người văn học viện bên trong nơi này liền càng thêm không có người nào, chỉ là dù là như thế, trong môn vị lão già này vẫn như cũ là tại yêu cầu nghiêm khắc mình, tư thế ngồi thẳng tắp đoạn chính, đọc sách môi động lại không phát ra một điểm thanh âm, trạng thái khí nho nhã, liếc nhìn lại cái, cho người liền chỉ có tôn kính cảm giác.

Đủ loại nhỏ bé, trong lúc lơ đãng thái độ và tu dưỡng, không không biểu hiện lấy hắn một vị chân chính Học giả.

Tại cửa ra vào, Diệp Nhất Thu nhỏ gõ cửa phòng một cái, nói: "Bác Thụ Chu, lại tại nhìn lên?"

Đang đang đi học Bác Thụ Chu rõ ràng ngưng ngắc một chút, ngẩng đầu lên, lúc đầu nhú lại lông mày thoáng chốc giãn ra, đứng dậy cười nói: "Ta tưởng là ai, nguyên lai là người Diệp Thân Côn đại giá quang lâm, thật là khiến người ta ngoài ý muốn." Nói xong tiến lên đón, mời vào nội, tự mình động thủ ngâm hai chén nước trà.

Ba người tại tiếp khách trước bàn vào chỗ, Bác Thụ Chu nhiều thêm vài lần Cổ Dịch, nói với Diệp Nhất Thu: "Người lão gia hỏa này từ trước đến nay bề bộn nhiều việc, nay ngày mang một cái hậu sinh đến ta cái này muốn làm gì liền nói thẳng a."

"Ha ha, không thể không nói đã nhiều năm như vậy người nhân lực vẫn là tốt như vậy." Diệp Nhất Thu cười lớn, hướng Bác Thụ Chu giới thiệu Cổ Dịch nói, "Đây là ta một cái hậu bối, trước kia chậm trễ, hiện tại có thời gian muốn đưa tới người cái này làm đoạn thời gian dự thánh sinh, hảo hảo niệm mấy năm sách, điểm ấy tiểu yêu cầu người nên sẽ không cự tuyệt a."

Bác Thụ Chu nói: "Đọc thêm nhiều sách luôn luôn không sai, để hắn đến làm cái học sinh dự thánh cũng là có thể, bất quá Diệp lão đầu người thành thật nói cho ta biết, hắn có phải hay không Huyền Đạo bên trong người?"

"Vâng." Diệp Nhất Thu một ngụm thừa nhận.

"Ta liền biết." Bác Thụ Chu đã thấy qua Cổ Dịch kỳ quái trang phục, thờ dài, "Các người loại người này nhất không bớt lo, muốn người đi ở ký túc xá sợ là sẽ phải có không ít phiền phức, như vậy đi,

Tầng này ký túc xá còn có một gian phòng nghỉ, nguyên lai một vị thầy giáo già ở chỗ này đọc sách đã chậm là ở chỗ này ở lại, hiện tại hắn qua đời, thoáng bố trí một cái liền có thể ở người, người không đề nghị a?" Một câu cuối cùng là hướng Cổ Dịch hỏi.

Cổ Dịch cười trả lời: "Đương nhiên không đề nghị, bác lão, người người này hào phóng, đừng chân người cho ta miễn đi, liền thuận tiện đem ta chuyện ăn cơm cũng giải quyết a."

Bác Thụ Chu kinh ngạc nhìn về phía Diệp Nhất Thu, cái sau bất đắc dĩ cười nói: "Tiểu tử này nhớ ta mà nói a. Hắn là buông tuồng đã quen, không có chỗ, ở chỗ này dần xếp lại cũng tốt."

"Các người gỡ lên ta cây gậy trúc tới." Bác Thụ Chu lắc đầu, đứng dậy tại bàn làm việc ở giữa trong ngăn kéo tay lấy ra màu đen thẻ từ, đưa cho Cổ Dịch, nói ra, "Đây là trường học cho ta phiếu ăn, đang giáo viên quán cơm mỗi tháng đều sẽ có đầy đủ hạn ngạch, người cầm lấy đi dùng a."

"Cám ơn."

Gặp Cổ Dịch đem phiếu ăn cất kỹ, Bác Thụ Chu cùng Diệp Nhất Thu tự lại cũ, cuối cùng đứng lên nói: "Ta dẫn người đi xem xem chỗ ở, đi thôi."

. . .

Lúc chạng vạng tối.

Sắc trời dần dần ngả tối, sớm đã đưa tiễn Diệp Nhất Thu Bác Thụ Chu vuốt vuốt mồ hôi con mắt, kết thúc một ngày học tập.

Hắn là viện trưởng, đồng thời cũng là lão sư, mỗi khi gặp nghỉ đều sẽ tới phòng làm việc nhìn một chút buổi trưa sách bổ sung mình, đồng thời có thể đuổi giết thời gian, nhiều khi lại bởi vì quá chuyên tâm mà qua sai chẳng qua thời gian, so hiện nay ngày, nếu như không phải tiểu tôn nữ điện thoại tới nhắc nhở chỉ sợ còn đem tiếp tục xem tiếp.

Thu thập xong bàn công tác, khóa lại cửa phòng, Bác Thụ Chu nghĩ đến nay ngày qua vị kia hậu sinh, thứ nhất ngày qua, làm trưởng bối nhất là làm người sư trưởng, tại tình tại lý đều hẳn là đi xem xem, dù sao cũng dùng không mất bao nhiêu thời gian.

Nghĩ đến, Bác Thụ Chu đi tới Cổ Dịch chỗ ở trước gian phòng, gõ cửa phòng mở rộng, đi vào.

Cái này nên tính là một gian coi như rộng rãi thư phòng, bốn phía đều là thả chậm thư tịch giá sách, ở giữa bài phóng một trương giữa trưa từ nhà kho dọn tới kiểu cũ đại mộc giường, phía trên đang cong vẹo ngủ một người, một cái mang theo kính râm người.

Một cái đi ngủ còn mang theo kính râm người ngoại trừ Cổ Dịch đoán chừng cũng không có người nào, hẳn một cái tay phải kéo trên mặt đất, màu đỏ trang bìa (chủ nghĩa Mác triết học) rơi vào trước giường cách đó không xa, tiếng lẩm bầm đánh cho tặc vang.

Nguyên lai hẳn ưa thích triết học.

Bác Thụ Chu hiểu kỳ nhất lên trên đất (chủ nghĩa Mác triết học), tại hẳn hình ảnh trung ưa thích triết học người trẻ tuổi nhưng không có mấy cái, nhưng mà, liền khi nhìn đến trên sách văn tự lúc, chợt ngừng cả người.

Phía trên này chữ là lại là phản! ?

Phí hết một phen khí lực, Bác Thụ Chu đem trái lại chữ đọc một lần, phát hiện cái này căn bản không phải cái gì (chủ nghĩa Mác triết học), mà là một đoạn một đoạn kỳ dị cổ sự.

Coi như chụp vào cái xác ngoài, lại vì cái gì muốn trái lại?

Hiểu kỳ sau khi, Bác Thụ Chu lại phát hiện quyển sách này xác ngoài là mặc lên đi, đem hẳn lấy xuống, lộ ra quyển sách này màu sắc nguyên thủy.

Đây là một bản thuần sách màu đen, tên sách là hai cái màu xanh lá chữ lớn:

(Thông U)

"Thông U? Đây là ý gì?"

Bác Thụ Chu khẽ đi một tiếng, đứng lúc này, sau lưng bỗng nhiên vang lên một thanh âm:

"Liền là quý ngôn quý ngữ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 29: Vô trùng ở giữa a

Đột nhiên thanh âm để Bác Thụ Chu trong tay giật mình, sách một lần nữa rơi xuống đất, hoàn hồn kịp phản ứng là Cổ Dịch về sau, quay người lộ ra một cái áy náy tiểu dung: "Lão già ta nhất thời hiểu kỳ, không có trải qua người đồng ý liền lật sách của người, thật sự là xấu hổ."

"Không có việc gì."

Cổ Dịch ngáp một cái, cúi người đem sách nhặt lên, "Dù sao bọn hắn nhầm chán cực kỳ, nhiều người xem cổ sự đang cầu mà không được."

"Bọn hắn?" Bác Thụ Chu lông mày nhíu lại, lộ ra vẻ nghi hoặc.

Cổ Dịch một bộ vừa tỉnh ngủ lười tỉnh vô thần bộ dáng, nâng trong tay màu đen sách nói ra: "Quyển sách này là dùng giấy tiền vàng mã mệnh dây đóng sách mà thành, bản thân cũng không có văn tự, chỉ là lại hấp dẫn một chút nhằm chán gia hỏa dùng thân thể thành chữ, giảng thuật một chút cũ rích cổ

sự."

"A? . . ."

Bác Thụ Chu khẽ di một tiếng, hẳn là làm cả đời học vấn người, bản thân lý giải năng lực tiếp nhận cũng không so người tuổi trẻ bây giờ kém, lại thêm cùng Diệp Nhất Thu quen biết, liên hệ Cổ Dịch lời nói và trong sách đảo lại văn tự, nhất thời minh bạch, "Người nói là. . . Quý hôn?"

"Có lẽ vậy."

Cổ Dịch từ chối cho ý kiến, đem bị Bác Thụ Chu dỡ xuống bìa sách một lần nữa che lại, bên cạnh nói ra, "Ta thế nhưng là cái rất nghiêm cẩn người, quý hôn cái gì mê tín chưa từng gặp qua vậy mới không tin, tựa như Mark."

"Ha ha. . . Người nha. . ."

Bác Thụ Chu lắc đầu cười khẽ, tiếp lấy tựa hồ nghĩ đến cái gì, lời nói phong nhất chuyển, nói ra: "Ta biết các người Huyền Đạo bên trong người truyền thừa phía dưới đều có mình chỗ đặc thù, đúng lúc lão già ta nay trời lật tra cổ thư, có cái chữ không biết, Tiểu Dịch người có lẽ gặp qua, giúp ta xem thấy thế nào?"

Cổ Dịch "Ách" một tiếng, làm ra một cái hơi có vẻ khoa trương biểu lộ: "Người nói đùa sao, lão nhân gia người học được cả đời tiếng Trung, người cũng không nhận ra, ta cái kia. . . Ngạch, hai chữ này ta còn thực sự nhận biết."

Nói xong Bác Thụ Chu đã dùng bút tại hẳn trên tay mình viết xuống một cái bút họa phức tạp kỳ dị văn tự, Cổ Dịch không khỏi khẽ giật mình, vậy mà nhận ra.

Bác Thụ Chu hỏi: "Là chữ gì?"

Cổ Dịch nói: "Đây không phải một chữ, là hai chữ, tại cổ đại làm lấy tế văn cáo thiên địa, niệm làm: Thiên tử!"

"Thiên tử? !"

Bác Thụ Chu trong mắt lóe lên vẻ kinh dị, đang muốn mở miệng nói cái gì, bỗng nhiên bên hông điện thoại vang lên, nhìn thoáng qua sau đối Cổ Dịch cười nói: "Tiểu tôn nữ thức ta, trong nhà làm cơm tối, Tiểu Dịch cùng ta cùng đi như thế nào?"

"Tính toán. Không quen, ta còn là đi phòng ăn a."

Bác Thụ Chu chức giáo cả một đời, biết có chút học sinh miễn cưỡng ngược lại không được tự nhiên, cũng không có cưỡng cầu, nói: "Đi phòng ăn lời nói ta mang người nhận cái đường a."

"Ngài vẫn là đi về trước đi, ta chính mình hỏi qua đi là được."

"Tốt a. . ."

. . .

Bác Thành đại học nhân viên trường học quán cơm là một chỗ bao bên ngoài quán cơm, bởi vì nó lợi nhuận tính chất cho nên nơi này cơm món ăn đều muốn so học sinh bình thường quán cơm cao hơn một đoạn, nhưng tương tự cơm món ăn khối lượng cũng muốn cao hơn không ít, mặc dù vẫn như cũ không thể cùng phía ngoài nhà hàng so, nhưng ở nước không có tận cùng trong phòng ăn đã cũng coi như là rất không tệ.

Cổ Dịch cầm Bác Thụ Chu cho phiếu ăn, một đường hướng qua đường học sinh hỏi đến, tìm tới nơi này.

Hắn lúc này đã bỏ đi cái kia thân nặng nề quân áo khoác, mặc dù vẫn như cũ mang theo kính râm có vẻ hơi quái dị, nhưng so với ban ngày tạo hình vẫn có thể để cho người ta miễn cưỡng tiếp nhận.

Đang giáo viên quán cơm lâu một, Cổ Dịch chọn lấy một vòng, không gặp cái gì hợp khẩu vị, đang nghĩ ngợi muốn hay không chấp nhận một trận, dư quang bỗng nhiên thoáng nhìn cách đó không xa có lâu một đạo phủ lên tấm thảm, thế là hướng nhân viên công tác hỏi: "Trên lầu cũng là quán cơm sao?"

"Đúng vậy. Lầu hai gian bữa ăn, lầu ba nôi lầu."

"Nôi lầu? !" Cổ Dịch thoáng chốc liền tới nước bọt, lấy ra phiếu ăn cho nhân viên công tác, "Cơm này thế có thể kích hoạt nôi sao?"

Nhân viên công tác nhìn thoáng qua, cười nói: "Người đây là giáo sư thế, có hạn ngạch cũng có thể tiêu hao, đương nhiên có thể."

"Vậy thì tốt."

Cổ Dịch trên mặt vui mừng, cầm về phiếu ăn, bước nhanh lên lầu ba.

Lầu ba cũng chính là tầng cao nhất, nơi này ăn cơm người tương đối hơi ít, vụn vặt lẻ tẻ bất quá năm sáu bàn người, đều là ăn lẩu học sinh, ở đây tụ hội.

Cổ Dịch tìm cái bàn ngồi xuống, không thèm đếm xỉa đến phục vụ viên ánh mắt kỳ quái, điểm một bàn lớn món ăn, chính mình khai mở làm.

Đều nói một người ăn lâu là trên thế giới nhất cô độc sự tình, nhi Cổ Dịch lại xem thường, nâng trong tay (Thông U), xem lấy Bắc Thành đại học rất nhiều đã biết hoặc là chôn giấu cố sự, coi như là đang nghe quý khoác lác. Một người thấy, ăn đến là say sưa ngon lành.

"A, là người?"

Tự ngu tự nhạc ở giữa, bỗng nhiên một đạo thanh âm thanh thúy vang lên.

Cổ Dịch ngẩng đầu lên, thấy được hai tấm hơi có vẻ khuôn mặt quen thuộc, đúng là nay ngày ban ngày hai vị muội tử, trong đó một vị chính là long sở thác người bị hại Chu Vi, cùng nàng hai vị bạn cùng phòng bên trong một vị.

Nói chuyện lúc Chu Vi vị kia bạn cùng phòng, vị này cũng không tính đẹp đặc biệt muội tử cười lên vô cùng đáng yêu, có lẽ là uống một chút rượu, không thắng tứ lực nặng lộ ra hai nửa răng mèo, mang theo ửng đỏ chảnh choáng, hơi lớn tiếng nói: "Một người ăn lâu như thế không thú vị đâu, muốn không cùng chúng ta cùng một chỗ a."

"Ngạch, không đi."

Cổ Dịch suy tư không đến nửa giây, lập tức cự tuyệt, quay đầu không còn xem hai người một chút, sợ ảnh hưởng đến khẩu vị.

Có câu nói là tú sắc khả xan, lúc đầu Chu Vi như thế một vị tính xảo đại mỹ nhân tại cùng nhau ăn cơm hẳn là càng hương mới đúng, nhưng đó là đối với người khác, mà đối với Cổ Dịch tới nói, Thi Tư đơn giản xấu bạo, thậm chí có chút buồn nôn.

Nguyên nhân quyết định ở nay trời sáng ngày lần thứ nhất gặp Thi Tư lúc, hẳn liền phát hiện vấn đề, long chi sở thác sự tình nằm ở chỗ Chu Vi trương này trên mặt tinh tế!

Cổ Dịch tu thuật đặc thù, Minh Tâm nhi gặp hiểu biết chính xác, chỉ cần tâm không bị lấn, cái kia hết thảy ẩn tàng chân tướng cũng sẽ ở trong mắt hiện ra.

Tựa như nay trời sáng ngày, lần thứ nhất gặp Chu Vi là kinh diễm, nhưng mà lại là nghi hoặc, vì cái gì một người mặt sẽ như thế tinh xảo? Nghi hoặc về sau liền là hoài nghi phủ định, nhân hoài nghi nhi lách qua giả tượng, tâm gặp hiểu biết chính xác, trong mắt chân tướng hiện ra. Trong mắt hẳn, nhìn thấy Chu Vi chân chính mặt!

Đó là một trương tràn đầy vết thương mặt, tựa như là một trương lời kéo da thịt, lúc đầu chưa đủ mặt dây bị cưỡng ép kéo ra, ở giữa chất đầy màu đen thịt, xây một chút bồi bổ, tạo thành một trương hoàn mỹ khuôn mặt, chỉ là ở đây phía dưới các loại da thịt, thực tế để cho người ta ăn không ngon, ăn tính đang nồng Cổ Dịch như thế nào lại đi qua tìm cho mình không được tự nhiên đâu?

Hắn quả quyết cự tuyệt, trong giọng nói thậm chí để lộ ra lơ đãng chán ghét, Chu Vi bạn cùng phòng uống bất tỉnh không có cảm giác đến, nhưng bản thân nàng nhưng thiết thiết thực thực cảm nhận được. Lạnh hừ một tiếng: "Hừ, Yến Linh người ta không lĩnh tình đâu, chúng ta đi."

Yến Linh có lẽ thật uống say, liền Chu Vi ngữ khí đều không nghe ra đến, chỉ làm Cổ Dịch không nguyên ý, cười vẫn như cũ không giảm nói: "Cái kia được rồi, nay ngày chúng ta văn học viện tân sinh tụ hội, lần sau sẽ gọi người đâu, đúng, người cái nào học viện?"

Cổ Dịch nháy nháy mắt: "Ta, văn học viện. Mới tới."

"Nha? Trùng hợp như vậy!"

Hai nữ lập tức kinh ngạc, Yến Linh không khỏi lần nữa mời nói: "Vậy còn không cùng một chỗ đâu, đến, đi lên."

"Thật không đi, nhìn xem nàng ác. . . Tâm. . ."

Cổ Dịch thuận miệng liền đem lời nói nói ra, lập tức phát hiện không đúng, im tiếng đã chậm, cái cuối cùng "Tâm" chữ mặc dù nhỏ giọng, nhưng xác xác thật thật nói ra âm thanh.

Lần này Yến Linh lại bất tỉnh cũng nghe rõ, Chu Vi càng là sắc mặt cấp biến, hai nữ ánh mắt bất thiện hung hăng trừng mắt liếc hẳn một cái, hậm hực đi ra.

Cổ Dịch nhếch miệng, cũng không có cảm thấy xấu hổ hối hận, tiếp tục tự ngu tự nhạc.

Một lát sau, Chu Vi trên bàn tiếng âm ỹ bỗng nhiên gia tăng, mấy cái nam sinh lung la lung lay đứng lên, đi thẳng tới Cổ Dịch trước bàn, trong đó một vị dáng người cao lớn nhất vỗ mạnh một cái cái bàn, uống đến: "Khi dễ nữ sinh có gì tài ba, ăn? !"

Hắn thân hình cao lớn, lần này lại dùng sức cực lớn, toàn bộ trên mặt bàn món ăn nhất thời chấn động rớt xuống không ít, trong nháy mắt, toàn bộ lầu ba ánh mắt đều bị hấp dẫn tới.

Mấy cái phục vụ viên chạy ra ngoài, đứng chuẩn bị đi gọi quản sự, Chu Vi bàn kia cũng đứng lên hai vị nữ sinh, chỉ là còn chưa tới kịp tới, lại bị ngồi cùng bàn nam sinh khuyến xuống dưới.

Cổ Dịch nơi này thoáng chốc trở thành toàn bộ lầu ba chú ý trung tâm.

Mà đương sự người, đang hết sức chăm chú nhìn xem chuyện ma quỷ Cổ Dịch, cũng bị người tới cái vỗ này giật này mình, ngẩng đầu lên thấy rõ tình huống sau lưng mờ nhú lại, nói ra: "Vậy người hướng cái bàn này bên cạnh đập lại có gì tài ba, có bản lĩnh vỗ trúng ở giữa, đem cái bàn xóc a!"

Người tới mắt say lơ đãng lung, đánh giá thấp một câu "Vỗ bàn ở giữa nhấc bàn?", bản năng cảm thấy có cái gì xung đột, nhưng mơ hồ đại não trong lúc nhất thời khó mà làm rõ, tiếp lấy Cổ Dịch thuận xuống dưới, trên mặt lộ ra ngoạn sắc: "Tốt, lão tử cái này vỗ trúng ở giữa, xóc người cái ma cà bông cái bàn!"

Dứt lời khẽ vươn tay, nhắm ngay cái bàn ở giữa nôi lầu bốn vỗ mạnh xuống dưới!

Ba! . . .

"A! . . ."

". . ."

Toàn bộ lầu ba đám người tròn tròn mắt. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tôn Thái Bình

Nôi lầu nước canh lật bị đánh lật, tung tóe cả bàn, các loại bừa bộn.

Cổ Dịch sớm có đứng chuẩn bị, tránh ra bên cạnh thân thể, quần áo không có dính vào một điểm chất béo. Nhưng vị kia động thủ nhân huynh liền không có vận tốt như vậy, tay phải bị bồng đến bốc lên như khói, cánh tay đỏ bưng, cả người chỉ quất lấy hơi lạnh ngòi xồm xuống, để cho mình khá hơn một chút, chệnh choáng nhất thời cũng tỉnh hơn phân nửa.

"Đậu xanh rau muống! Người TM, đùa nghịch huynh đệ của ta! ?"

Và thụ thương cùng đi hai người lấy lại tinh thần, nổi trận lôi đình, mắt thấy là phải động thủ, đúng lúc này, một đạo nghiêm khắc lại hiển uy tính thanh âm vang lên: "Các người tại dám cái gì? !"

Hai người động tác ngừng lại.

Lầu ba hành lang chỗ, một vị xem ra năm ngoài qua bốn mươi, trên mặt lẫm lẫm rõ ràng nam tử trung niên đi tới, sau lưng hắn còn đi theo một vị mặc phục vụ viên quần áo tiểu nữ sinh, thấp giọng nói thứ gì.

Gần về sau, nam tử trung niên dò xét một phen mấy người, chỉ vào mặt bàn quát lớn: "Các người là cái nào học viện?"

"Văn học viện." Cổ Dịch nói tiếp.

"Văn học viện? Tu thân dưỡng tính, các người học đồ vật đâu? ! Người đây là đang cho các người văn học viện bơi đen!"

"Đúng vậy đúng vậy."

"Ân? !" Nam tử trung niên lông mày nhú lại, "Người nói cái gì? !"

"Ách, không phải không phải. Chúng ta là tân sinh."

"Cái kia chính là đang cấp tân sinh bơi đen!"

"Đúng vậy đúng vậy."

"Cái gì? !"

"Ngạch, không phải không phải."

"Hỗn trướng!" Nam tử trung niên vỗ bàn một cái, "Ăn nói đùa đây, gây chuyện thị phi, nào giống một học sinh!?"

Cổ Dịch gọi oán nói: "Cái này thật không liên quan chuyện ta, ta bàn tới một người ăn cơm thật tốt, con hàng này nhất định phải đến vỗ bàn ở giữa vén ta cái bàn, đem canh đánh. Ta là người bị hại a."

Nam tử trung niên trong ánh mắt nguyệt hấn một cái, nhìn về phía ngời xồm trên đất vị kia thụ thương nam sinh, nghi ngờ nói: "Vỗ bàn ở giữa lật bàn, người làm như thế nào?"

Thụ thương nam sinh không nói gì, sắc mặt càng đỏ, không biết là đau, vẫn là xấu hổ.

Lúc này, Chu Vi bàn kia học sinh toàn đi tới, mười mấy người vây tại một chỗ, trong đó có nhận biết nam tử trung niên, mở miệng nói ra: "Lý chủ nhiệm, chúng ta cái này đều đồng học đâu, mới quen náo nhiệt một cái, cho dù có chút hiểu lầm cũng may cũng không có làm hỏng thứ gì, người xem, muốn không coi như xong đi."

"Các người đều là đồng học?" Lý chủ nhiệm nhìn xem Cổ Dịch cùng chung quanh học sinh, nghiêm khắc nói, "Đã như vậy các người thì càng hấn là ở chung hòa thuận, quan hệ chơi cùng đối với các người sau này bốn năm làm sao sống? Về sau ra xã hội đối với các người cũng không tốt."

"Đúng vậy đúng vậy." Một đám học sinh cúi đầu khom lưng. Đã có người giải thích qua cái này Lý chủ nhiệm thế nhưng là luật học viện Phó viện trưởng, càng thêm đảm nhiệm Bắc Thành đại học trường học Kỷ chủ nhiệm, đặc tội không được.

Đang lúc này, một vị giầy Tây thanh niên nam tử cũng đi tới lâu ba, trực tiếp đi đến bên này.

Lý chủ nhiệm nhìn hấn một cái, nói ra: "Tương Kinh Lý, người đến rất đúng lúc, vừa rồi các học sinh đùa giỡn, hảo tại không có làm hỏng thứ gì, để bọn hấn kết tiền cơm, làm phiền người thu thập một chút."

Người tới cũng chính là Tương Kinh Lý cười nói: "Bao lớn chút chuyện, bữa này ta mời."

"Không được! Đây đều là học sinh, đừng dưỡng thành loại này đức hạnh, để chính bọn hấn bỏ tiền." Lý chủ nhiệm trừng đám người một chút, "Còn không tính tiền, thật muốn người thỉnh sao?!"

Một đám học sinh vội vàng bỏ tiền, Cổ Dịch cũng lấy ra tám kia màu đen phiếu ăn.

Lý chủ nhiệm khẽ di một tiếng: "A? Người thế này ở đâu ra?"

Cổ Dịch thấy hấn này lại thần sắc cử chỉ, bỗng nhiên nghĩ đến một người, con người đảo một vòng, nói: "Lý Tinh Di tặng."

"Không có khả năng, nàng tại sao có thể có!?" Lý chủ nhiệm nói xong gặp Cổ Dịch giống như cười mà không phải cười đáng vẽ, hừ nhẹ nói, "Thử ta?"

"Hai người các người thân tình kia cái gì quá giống, kìm lòng không được liền thử một chút."

Lý chủ nhiệm lại hừ một tiếng, chỉ là trong mắt một điểm không chịu nổi ý cười bán rẻ hấn. Hấn không tiếp tục để ý Cổ Dịch, chuyển hướng cái kia bị bị phóng nam sinh,

Nói: "Còn ở lại chỗ này chơi vui? Các người hai cái không mang theo hấn đi bệnh viện xem xem?"

"A, hiện tại liền đi."

Theo mấy cái nam sinh rời đi, một kiện vốn không nên lên tiểu phong ba cứ như vậy bình tĩnh lại.

Lý chủ nhiệm sau khi rời đi, đồng dạng đang muốn đi Cổ Dịch bỗng nhiên cảm thấy một đạo đâm người ánh mắt hướng mình trông lại, đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp Chu Vi một bức khổ thù đại hận đáng vẽ, tại nhìn thấy ánh mắt của mình sau bỏ qua một bên, trước một bước đi xuống lầu.

Cổ Dịch không khỏi có chút đau đầu, hấn đến trường học chính là vì giúp Thi Tư, không nghĩ tới ngược lại kết thù, lúc này nếu như lên nói cho nàng "Mặt của người nát", bảo đảm không cho phép đối phương lại nhất đại tát tai đánh tới, thuận tiện đưa tới một cái lần chừ.

Ai, xoắn xuýt xoắn xuýt, chỉ có thể đi một bước xem một bước.

...

Tiếp xuống mấy ngày, Cổ Dịch không tiếp tục nhìn thấy Chu Vi, thẳng đến chính thức khai giảng, sinh viên đại học năm nhất nhóm nghênh đón mình hắc ám khai giảng lễ: Huấn luyện quân sự.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Cổ Dịch cũng bị Bắc Thụ Chu tăng thêm huấn luyện quân sự danh sách.

Huấn luyện quân sự bên trên, vẫn học viện những học sinh mới đều đến đông đủ, ước chừng chừng ba mươi cá nhân, trong đó có một nửa đối Cổ Dịch không có cái sắc mặt tốt, đều là cái kia ngày ăn lẩu gặp phải người, ở trong lấy Thi Tư cùng vị kia cao lớn nam sinh nhất là bất thiện.

Thông qua cái này mấy ngày biết được, người nam sinh kia tên là Tần Quân, cùng Chu Vi là cao trung đồng học, không nghĩ tới đến đại học còn là đồng học, cho nên hai người khá là thân thiết, thường xuyên bị những bạn học khác đem ra nói đùa.

Quân huấn vài ngày sau, cái này nhất ngày, huấn luyện quân sự huấn luyện viên có việc rồi đi, học sinh đạp hai vòng đi nghiêm sau ngòi xuống nghỉ ngơi ở giữa, một vị mang theo nặng nề con mắt gầy tiểu nam sinh giật ra cuống họng gọi uống: "Tới tới tới, tổ truyền thần toán pháp, nam sinh mười đồng tiền tính một lần a."

Hắn cái này nhất cuống họng lập tức hấp dẫn toàn lớp đại đa số người ánh mắt, có nữ sinh cười hỏi: "Nam sinh mười khối, nữ sinh kia đâu."

"Nữ sinh miễn phí, nhưng là muốn hôn một chút."

"Tới người."

"Ha ha. . ."

Nhất thời vang lên rất nhiều tiếng cười, Tần Quân đi vào trước người hắn, cười nói: "Tôn Thái Bình, vậy người coi cho ta một quẻ tình hình gần đây, thứ nhất miễn phí như thế nào?"

"Tốt." Tôn Thái Bình nâng đỡ con mắt, sáng khoái đáp, lập tức từ quần huấn phục trong túi áo trên lấy ra mấy khối lớn chừng ngón cái Đồng Bài, niệm vài câu không hiểu chú văn, thổi một ngụm, đem Đồng Bài ném xuống đất, xem rồi nói ra: "Nha nha, chim liền cánh sập tình vợ chồng, luôn luôn tình thâm, chúc mừng chúc mừng, lão huynh người thu hoạch cả đời tình yêu a."

Tần Quân nửa há to miệng, hảo nửa ngày mới không thể không nhẹ gật đầu: "Bội phục bội phục, quả nhiên lợi hại, về sau liền bảo người tôn bán tiền a."

"Oa, thật đó a, cùng ai là à?"

"Đương nhiên là cùng Chu Vi, đúng không, Thi Tư."

Gặp Tần Quân thừa nhận, một đám nữ sinh lập tức lú rú, Chu Vi mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, xem như chấp nhận.

Lần này tất cả mọi người đối Tôn Thái Bình tới lòng tin, mọi người tranh cãi có thể coi là quẻ, nhưng mà người nhiều lại tạp, Tôn Thái Bình cũng không biết trước cho ai tính, cuối cùng có người một chỉ một bên Cổ Dịch, thấp giọng nói: "Trước coi như hắn như thế nào, quẻ tiền ta cho."

Mấy ngày qua, Cổ Dịch tại lớp học đúng là cái dị loại, từ không chủ động đụng lý ai, chính mình ăn cơm, chính mình đi ngủ, chính mình đọc sách, cái gì đều là một người, dẫn đến chẳng những lớp học có thù một nửa người không để ý đến hắn, liền liền còn lại một nửa muốn lý đều không có cách nào lý, tăng thêm lúc nào đều mang theo cái kính râm, để hắn tại toàn lớp trong lòng người đều chỉ có một chữ để hình dung. Cái kia chính là "Quái".

Nghe có thể coi là quái nhân này, tất cả mọi người đến hứng thú, nhao nhao biểu thị đồng ý, Tôn Thái Bình cũng không nhiều lời, lên tiếng "Tốt, " lập tức niệm chú ném bài.

Nhưng gặp quẻ bài hiện ra, trong chớp nhoáng này hắn không khỏi ngây ngẩn cả người:

"Đây là cái gì? . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: 7 hợp quẻ

"Đây là cái gì?"

Ngay tại Tôn Thái Bình ngây người thời khắc, Cổ Dịch thanh âm vang lên, xuất hiện ở trước người hắn.

Nguyên lai vừa rồi đang tại bãi cỏ híp Cổ Dịch, bỗng nhiên cảm thấy mí mắt chớp chớp, mình miễn cảm giác được lại có người trắng trợn mượn mình mệnh hôn xem bói, thủ pháp phi thường thô ráp, nhưng kỹ xảo lại rất đặc biệt, trước kia chưa bao giờ thấy qua, không khỏi hiếu kỳ, buông ra mệnh hôn để quyết đoán mượn ra ngoài, sau đó đi theo tìm được người bị hại, không nghĩ tới lại là bạn học của mình.

Tiểu nhãn kính Tôn Thái Bình rõ ràng không hiểu được thuật pháp kiêng kỵ, gặp Cổ Dịch hỏi đến, chẳng những không có một tia khó chịu, ngược lại

giương đầu lên, giống như là cao ngạo gà trống dạng nói ra: "Cái này gọi 'Bảy hợp tượng thần quẻ', bản thiên tài tự sáng tạo!"

"A?" Cổ Dịch thật đúng là lần đầu tiên gặp loại này xem bói pháp, hiểu kỳ chỉ trên mặt đất quẻ tượng hỏi, "Cái kia đây là ý gì?"

Tôn Thái Bình cao ngạo thần sắc trong nháy mắt ướp xuống dưới, lộ ra vẻ làm khó, dùng rất miễn cưỡng ngữ khí nói ra: "Cái này, cái này quẻ ra hai tượng, thứ nhất giống trâu ngựa giữ lẫn nhau, Ngũ Hành thổ dưới, điều này nói rõ không tại trần thế, quẻ tượng tà dị, xem không hiểu cái gì ý tứ, không muốn đang tính người trái ngược với đang tính quý. Mà thứ hai tượng, gió thổi cát, cát loạn mưa, Hoàng Huyết Xích Long, cần khôn tràn ngập, giống như là đại lực định đỉnh, lại như nhỏ mưa lục bình, cũng có chút mơ hồ. Hai quẻ chung vào một chỗ lời nói. . . Cái này. . . Ta cho một cái: Quý tại dưới người."

"Quý tại dưới người? Có ý tứ, vậy người tính toán năng là cái gì?" Cổ Dịch cảm thấy thú vị, cái này một quẻ hoàn toàn chính xác có chỗ đặc thù, cười chỉ hướng Chu Vi.

"Tốt. Cho nữ tử xem bói cầu còn không được."

Tôn Thái Bình không có chú ý tới những người khác nhất là Chu Vi nhìn về phía Cổ Dịch ánh mắt bất thiện, tự lo cảm lấy quẻ bài ném ra ngoài, hiện ra quẻ tượng.

"A? Tiểu quý?"

"Cái gì tiểu quý?" Tần Quân gặp Tôn Thái Bình biểu lộ quái dị, không khỏi hỏi, "Cùng vừa rồi?"

Tôn Thái Bình lắc đầu nói: "Đương nhiên không giống nhau, vừa rồi đầu trâu mặt ngựa là âm phủ biểu tượng, coi như nên cho một cái đại quý, nhưng cái này quý lại là yêu ma quỷ quái chỉ chúc, thấp giọng cười nhẹ, chỉ có thể cho tiểu quý. Mà phía sau cái này một voi lại biểu hiện: Cười nhất ít, khóc mười năm, người tận tang thương. Nên cũng là người. Ngược lại là cùng vừa rồi có điểm giống, ta cho một cái: Quý tại người trên."

Ba ba. . .

"Lợi hại!" Cổ Dịch vỗ tay, từ đáy lòng khen, "Ủng hộ a thiếu niên, người cái này quẻ có chút môn đạo a, nói không chính xác qua mấy chục năm có thể xem như một phái khai sơn tông sư."

"Hắc hắc. . ." Tôn Thái Bình cười khan hai tiếng, trong mắt đắc ý.

Ngay tại lúc đó, bên cạnh Tần Quân gặp Chu Vi cau mày, rất không vui vẻ, không khỏi lạnh hừ một tiếng, mắng liệt nói: "Lộn xộn cái gì, kẻ giống nhau, nhìn xem liền để cho người phiền lòng." Dứt lời lôi kéo Chu Vi đứng dậy rời đi.

Tôn Thái Bình móc móc tóc, gặp bầu không khí có chút xấu hổ, đem quẻ bài thu hồi: "Nhất ngày ba quẻ, đổi ngày lại cũng được a."

"Cát. . ."

Đồng học truyền đến một mảnh hư thanh, rất nhanh tán ra, Cổ Dịch nhìn hẩn một cái, cười cười cũng đi ra.

Buổi chiều huấn luyện quân sự tiếp tục, thứ hai ngày vẫn như cũ, thẳng đến một tháng, huấn luyện quân sự kết thúc, chuyện gì cũng không có phát sinh, Cổ Dịch vẫn như cũ không đến gần được Chu Vi, cứ như vậy bình thần qua một tháng.

Cái này ngày, huấn luyện quân sự kết thúc, bình thường tại huấn luyện quân sự bên trong đảm nhiệm đội trưởng đồng học đưa ra, toàn bộ đồng học kiểm tiền đi trường học bên ngoài ăn một bữa tốt, ban đêm đi hát K, cuồng hoan một cái, cho là cáo biệt tháng này khổ so thời gian, nghênh đón chân chính đại học xuân ngày.

Đề nghị này bị toàn bộ đồng học nhất trí thông qua, địa điểm liền tuyển ở cửa trường học một nhà tên là nam rừng cây nhà hàng.

Đến ban đêm, toàn bộ đồng học liền tiếp đến đủ, hết thầy ngồi hai bàn.

Cổ Dịch những này thiên hòa Tôn Thái Bình chung đụng được không sai, hai người mới vừa rồi còn đang thảo luận mười từ ba vòng màu sắc quẻ tượng, vì vậy mà tới chậm, đúng lúc cũng chỉ có Chu Vi Tần Quân chỗ một bàn không có ngồi đầy. Cổ Dịch không có có dư thừa ý nghĩ, đặt mông an vị lên, Tôn Thái Bình cười khan một tiếng, cũng ngồi xuống.

Tần Quân cùng Chu Vi trong nháy mắt không vui, nhìn thấy hai người nhất là Cổ Dịch, lời gì cũng không nói đứng dậy liền muốn rời khỏi.

"Ai, Tần Quân, Chu Vi, các người đi cái nào?!"

Đúng lúc này, nay Thiên Tổ dẹt trần này tự hội đồng học liền vội vàng đứng lên, gọi bọn hẩn lại, "Tất cả mọi người là đồng học, có cái gì không có thể giải quyết, các người ngồi xuống, nghe ta nói vài câu."

Người nói chuyện tên là Y Hoành Nghĩa, nghe nói hẩn tiểu học bắt đầu làm lớp trưởng, sơ trung vẫn là lớp trưởng, cao trung vẫn như cũ là lớp trưởng, lớp trưởng làm hơn mười năm, am hiểu nhất giải quyết giữa bạn học chung lớp nghỉ nan tạp chứng, chỉ nghe hẩn bỏ bỏ nói một hồi, đem Chu Vi cùng Tần Quân nói đến đầu tiên là khuyên ngồi xuống, tiếp lấy lại cười ra tiếng, về sau nói đúng Cổ Dịch sắc mặt thể mà cũng hòa hoãn xuống tới. Đơn giản trâu X.

Gặp thời cơ vừa vặn, Y Hoành Nghĩa mở miệng lần nữa, đối Tôn Thái Bình hỏi: "Tôn Thái Bình, ta vẫn có nghi vấn, người vì cái gì gọi Tôn Thái Bình a?"

Tôn Thái Bình hiểu ý, đại nghĩa lắm nên nói: "Ta hi vọng thiên hạ thái bình a."

"Ha ha ha. . ."

Một câu cười điểm rất thấp, lại làm cho toàn trường đều bật cười, bầu không khí nhất thời tốt đẹp.

Y Hoành Nghĩa lập tức đổi Cổ Dịch nháy mắt, để hẳn chủ động điểm, Cổ Dịch cũng đang có ý mượn đêm nay cơ hội cùng Chu Vi hòa hoãn một cái quan hệ, thừa cơ xuất ra chuẩn bị xong bình rượu, đến: "Phần lớn đều rất vui về a, vừa vặn ta cái này có bình quê quán rượu ngon, cho mọi người nếm thử."

"Rượu gì?"

"Nó gọi Thiên Bôi Tử."

"Thiên Bôi Tử? Hảo tên kỳ cục. . ."

"Ha ha. . ."

Cổ Dịch đem rượu nắp bình mở ra, thoáng chốc toàn trường phiêu hương, mùi rượu say lòng người.

"Oa, thơm quá, ta tới trước một ngụm."

"Ta cũng tới."

"Còn có ta."

Mấy vị nam sĩ kích động, Cổ Dịch nhún vai, buông tay nói: "Rượu này khó được cực kì, cứ như vậy nhiều, mọi người một người một điểm a."

Dứt lời cho đám người rót, cũng bao gồm Chu Vi cùng Tần Quân, hai người chờ một lát, nói tiếng cảm ơn, uống một hơi cạn sạch, xem như tỏ thái độ.

Hôm nay là huấn luyện quân sự kết thúc thời gian, tăng thêm có chút khoảng cách đồng học hoà giải, trên sân người người trong lòng ý đẹp, uống xong Cổ Dịch rượu ngon, hai bàn lập tức kêu hoàng bạch rượu, thoải mái uống, cả tràng khoác lác đánh cái rầm, đảm ngày kéo, một bộ vui vẻ hòa thuận tràng diện.

Qua ba lần rượu, Tôn Thái Bình chính choáng cấp trên, say chúi choáng mà hỏi: "Cổ Dịch, một mực không có hiểu người là thế nào đặc tội Chu Đại Mỹ Nữ, nói nghe một chút?"

Kỳ thật việc này toàn lớp cơ hồ không người không hiểu, nhưng Tôn Thái Bình hết lần này tới lần khác bởi vì cùng Cổ Dịch đi được gần, sừng sốt không biết chuyện gì xảy ra, lúc này hỏi, Cổ Dịch cũng không có ý định đàm cái này cái cộc, tùy ý qua loa nói: "Tiểu hài tử nhà hỏi ít hơn."

"Hắc hắc, người không nói cho ta ta cũng biết. Ta biết coi bói."

Tôn Thái Bình đã say chúi choáng, cổ chấp lấy ra quẻ bài, mượn hương Chu Vi mệnh hôn, ném ra quẻ tượng, gấp chỉ búng tính đại ngộ, chiếu vào quẻ tượng nói ra: "Ngần dậm tìm người trăm năm ân, luôn luôn đã từng hiện tại duyên. Oa đi, nguyên lai là bởi vì Chu Vi cá nhân a, người đây là trần trụi tới niệm a, chơi đến dục cảm cổ tưng trò xiếc, ha ha, đáng tiếc chơi đập."

Lời này vừa nói ra, lập tức dẫn bạo toàn trường, tiếng nghị luận nhao nhao vang lên:

"Oa, còn có tặng này?"

"Ta liền nói như thế người khác như thế quái, nguyên lai là nhớ tới gây nên chú ý a."

"Tôn bán tiên lời nói mặc dù không có khoa học căn cứ, nhưng Logic trên nói thông được a."

Một đồng người quay chung quanh đề tài này lú lú, Chu Vi đỏ bừng cả khuôn mặt, sâu nhìn Cổ Dịch một chút, quát lớn Tôn Thái Bình nói: "Im miệng a người! Loạn nói cái gì?!"

Cổ Dịch càng đem miệng bên trong xương gà phun hẳn một mặt: "Người chó này cái rầm bản sự không tới nơi tới chốn liền chó nói lung tung, chỉ tốt ở bề ngoài, hảo hảo luyện luyện tại đến, ra ngoài đừng nói nhận biết ta, mặt mặt xấu hổ."

"Hắc hắc." Tôn Thái Bình xem thường, tiện cười một tiếng, "Người đừng có hy vọng đi, người ta Tần Quân so người đẹp trai nhiều, chỉ một điểm này người cũng đừng nghĩ đào góc tường."

"A! Đi! Liền xong người nói ta đẹp trai, đến, ta mời người một chén."

Lúc này Tần Quân bỗng nhiên hú lên quái dị, mở miệng xách bạn gái giải giải vây, bưng chén rượu lên cùng Tôn Thiên bình đụng lên chén. Lúc đầu bạn

gái bởi vì người đẹp bị truy, cuối cùng lại là tay của mình, như thế ưu việt sự tình hẳn là 10 ngàn cái vui lòng nhìn xem phát triển tiếp, chỉ là gặp Chu Vi sắc mặt càng ngày càng đỏ, trên tay càng là bóp mình một cái, liền không thể không lên tiếng để việc này kết thúc.

Lúc này Tôn Thái Bình cơ bản uống ngốc, đối với mời rượu là tới không cự tuyệt, cùng hắn lại cạn một chén, xong nửa nằm trên bàn, chợt nghe Cổ Dịch thanh âm thấp tiếng vang lên: "Người không phải nói người bảy hợp quẻ bảy cái quẻ bài trung có một cái là dùng tinh thạch làm thành sao? Đem ra xem xem."

"A." Tôn Thái Bình sáng khoáy cầm sờ hữu ra quẻ bài, lật ra trong đó nhất khối xám sáng đưa cho Cổ Dịch, "Ày, người nhưng cầm chắc, cái này tinh thạch khắc khó được, mất phiền phức."

Cổ Dịch tiếp nhận quẻ bài, vuốt vuốt nói ra: "Đương nhiên sẽ không, ta nghe nói tinh thạch cái đồ chơi này khoảng trống chiếu ngàn năm, gặp tận tang thương, cho dù là phổ thông một viên đều cổ có nhất định trông thấy hiểu biết chính xác năng lực, tỉ như dạng này, người xem." Nói xong mang tới một chén nước, dùng quẻ bài nhắm ngay chung quanh, lỗ nhỏ trung xuyên thấu qua tia sáng, tại mặt nước bày biện ra một trường không giống nhau Chu Vi mặt.

Tôn Thái Bình liếc mắt phui một chút lúc này sừng sốt. Bên tai vang lên lần nữa Cổ Dịch thanh âm: "Ta từ trước đến nay tin thiện ác có báo, vừa rồi người lừa ta, hiện tại trả a."

"Ờ! . . ."

Sau một khắc, Tôn Thái Bình trực tiếp phun ra.

"Mẹ nó! . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 32: Bị hù dọa Tàn Quân

Tôn Thái Bình con mắt đột nhiên lọt vào sát thương, mắt thấy Chu Vi chân dung, trong bụng lẫn lộn nhìn không được nôn đầy đất.

Người chung quanh chỉ nói hắn là không thắng tửu lực, bị Tàn Quân cho rót lật ra, âm vang phá lên cười:

"Tôn Thái Bình bị rót lật ra, ha ha, quá yếu quá yếu. . ."

"Không có việc gì, quá Bình tiểu đệ người lui ra sau, xem chúng ta tiếp tục uống, người cũng đừng uống!"

"Ha ha, còn cần huấn luyện a, thiếu niên. . ."

". . ."

Nghe chung quanh các loại thanh âm, Tôn Thái Bình vốn định giải thích một chút, lời đến khóe miệng nhớ tới Chu Vi chân dung lại nuốt xuống, vì không gặp lại, dứt khoát trực tiếp cúi đầu đi ra ngoài, bên cạnh nói ra: "Xác thực không được, các người chậm uống, ta đi nhà vệ sinh."

"Nước tiểu chui. . . Ha ha. . ."

Rượu và thức ăn tiếp tục, lại qua hơn nửa giờ, sắp tới chín điểm, làm tất cả mọi người com nước no nê, Y Hoành Nghĩa giương lên điện thoại, lớn tiếng nói: "Các huynh đệ tỷ muội, gian phòng đã định tốt, chúng ta K ca làm việc!"

"Nha tây, làm việc làm việc. . ."

Chúng đồng học phần lớn nhao nhao gật đầu khen hay, chỉ có Tàn Quân cùng Chu Vi lựa chọn lui ra.

Tàn Quân đứng dậy áy náy cười nói: "Mọi người đêm nay vui vẻ chút, ta cùng Chu Vi còn có chút việc muốn xử lý thì không đi được, lần sau lại nhất khối!"

"Ha ha, có việc?"

Có đồng học cười xấu xa tiếng vang lên: "Muốn đi sinh sôi hậu đại a."

"Nói lung tung!" Tàn Quân lúc này phản bác.

"Chỉ đùa một chút thôi, biệt kích động như vậy, a, Chu Vi nguoi mặt làm sao đỏ lên?"

"Ai nha nha, Tàn Quân nguoi cũng đỏ mặt? Ha ha, hẳn là đoán đúng?"

"Oa đi, thật đúng là đi mướn phòng a, tiến triển nhanh như vậy?"

". . ."

Chúng đồng học tiếng cười dần dần lên, Tàn Quân cùng Chu Vi đỏ mặt đến rối tinh rối mù, nhăn nhó đến không có ý tứ, cũng may Y Hoành Nghĩa mở miệng xách bọn hắn giải vây, lớn tiếng nói: "Mẹ nó, ta nói các nguoi nhất ngày nghỉ gì thế, đều là sinh viên đại học, chừa chút tư ẩn cho nguoi khác có được hay không, nguoi ta cặp vợ chồng việc quan hệ chúng ta điều sự a, Đi đi đi, ca hát đi, chớ xen vào việc của nguoi khác."

Thông qua trong khoảng thời gian này ở chung, cơ hồ sở hữu đồng học trong lòng đều chấp nhận Y Hoành Nghĩa lớp trưởng địa vị, hẳn tại lớp học vẫn là rất có tác dụng, cũng liền không ai đón thêm miệng điều phối Tàn Quân Chu Vi hai nguoi.

Một đoàn nguoi vén màn, ra nhà hàng.

Ngay tại sắp tách ra thời điểm, Cổ Dịch một mình thấp giọng hướng Tàn Quân cùng Chu Vi một vấn đề: "Hai nguoi các nguoi. . . Đều là chỗ a?"

"Tới nguoi!" Chu Vi trên mặt đỏ bất tỉnh đã lui, lại lần nữa trên triều, xì hẳn một câu sau trốn chạy ra.

"Chu Vi, chờ ta một chút."

Tàn Quân vội vàng vội vàng đuổi lên, sau lưng bỗng nhiên vang lên Cổ Dịch có chút không hiểu lời nói: "Đừng trách ta không có nhắc nhở nguoi, cẩn thận bị dọa được không nâng a."

"Lăn!"

. . .

Tàn Quân cùng Chu Vi sau khi đi cũng không ảnh hưởng đến quá nhiều nguoi hào hứng, cười nói đi vào cách trường học mấy cây số xa một chỗ KTV bên trong.

Cái này tên gọi là a KTV tại Bắc Thành sinh viên đại học trung rất có danh tiếng, trung đẳng tiêu phí, trung thượng hoàn cảnh, chủ yếu buôn bán đối tượng cũng khóa chặt tại học sinh, các loại hoàn cảnh công trình rất hợp khẩu vị.

Chúng đồng học ở chỗ này mở một gian lớn nhất mướn phòng, điểm ca khai mở làm.

Cổ Dịch đối hứng thú này, rống lên hai cuống họng đem microphone ném cho những nguoi khác, tự lo đảo "Thông U" nhìn lại, ngược lại là Tôn Thái Bình một bộ vệt đục tiếng nói ngã hát đến rất vui vẻ.

Cứ như vậy, lại qua hơn hai giờ, kim đồng hồ xẹt qua mười một giờ.

Đọc sách thấy ngủ gật tới Cổ Dịch bỗng nhiên cảm thấy có nguoi ngồi xuống bên cạnh mình, ngẩng đầu vừa nhìn thấy là Y Hoành Nghĩa, chỉ gấp hắn cầm điện thoại di động đưa tới: "Ày, Tàn Quân tìm nguoi."

Cổ Dịch tiếp quá điện thoại di động nói: "Dọa liệt?"

Điện thoại bên kia trầm mặc một lát, truyền đến Tàn Quân đè nén không được mang theo một chút rung động ý âm thanh: "Nguoi, nguoi có phải hay không biết cái gì?"

"A. . ."

Cổ Dịch cười một tiếng không có giải thích,

Hắn vừa rồi liền đã đoán cho tới bây giờ sự tình, Tàn Quân Chu Vi là xử nam xử nữ, nguyên âm nguyên dương còn tại, một khi phá vỡ, âm dương giao hội, cái kia chính là Thái Cực ảo nghĩa, Chu Vi trên mặt một chút tiểu thuật vô luận như thế nào cũng ngăn không được cái này Huyền Đạo căn bản ảo nghĩa trùng kích, sụp đổ chỉ ở sát na, Chu Vi chân dung khoảng cách lộ ra tận.

Vừa rồi sở dĩ không có nhắc nhở bọn hắn ngược lại không phải bởi vì điểm này ác thú vị, mà là vì để bọn họ minh bạch đến cùng xảy ra chuyện gì, giải thích lên để nói chuyện mà thôi, chỉ là khổ Tàn Quân làm không lấy sau đều sẽ có bóng ma tâm lý. . .

Điện thoại bên kia, Tàn Quân gấp Cổ Dịch không nói gì, gấp đến độ không được, ngữ khí nóng nảy liền hỏi: "Nguoi đến cùng phải hay không biết cái gì?"

"Xác thực biết chút ít sự tình." Cổ Dịch đem (Thông U) khép lại, nói ra, "Các người hiện tại ở đâu, ta tới."

". . . Thứ hai bệnh viện nhân dân. . ."

...

Sau hai mươi phút, Cổ Dịch cùng Tôn Thái Bình đi tới Bắc Thành thị thứ hai bệnh viện nhân dân dưới lầu, cái sau lúc đầu tại KTV bên trong chơi đến chính vui vẻ, bị Cổ Dịch kêu bắt đắc dĩ, cuối cùng vẫn là ném ra ngoài đại chiêu, hỏi một câu: "Có phải là huynh đệ hay không? !" Đem con hàng này kéo đến.

Không thể không nói, đối với sinh viên tới nói, câu này "Có phải là huynh đệ hay không? !" lực sát thương thật sự là không tầm thường, đây là Cổ Dịch trong trường học ngốc một tháng học đến tay kỹ năng, lần đầu xuất thủ, quả nhiên bất phạm!

Dưới lầu, Tần Quân cùng chung quanh đã ở chỗ này chờ một hồi, thời khắc này Chu Vi đội mũ khẩu trang, chỉ lộ ra con mắt, có thể nhìn thấy bên trong bối rối và bất lực. Hai người nhìn thấy Cổ Dịch Tôn Thái Bình về sau, bước nhanh tiến lên đón.

Mới nhất phụ cận, Tần Quân liền không kịp chờ đợi hỏi: "Đây rốt cuộc là chuyện gì đây?"

Cổ Dịch không trả lời ngay, mà là hỏi ngược lại: "Các người vì cái gì chưa đi đến bệnh viện?"

Hai người ngơ ngác một chút, nhìn nhau, do dự một chút về sau Chu Vi lấy ra điện thoại di động của mình, lật ra nhất cái tin nhắn ngắn đưa cho Cổ Dịch xem, phía trên rõ ràng viết:

Không muốn chết cũng đừng tiến bệnh viện, chờ điện thoại ta.

"Đây là ai gửi tới?" Cổ Dịch sau khi xem xong hỏi.

"Không biết." Cách khẩu trang, Chu Vi có chút nức nở âm thanh âm vang lên, "Ta, ta vừa ra sự tình, Tần Quân liền mang ta bệnh viện, mới tới cửa liền nhận được cái này tin nhắn. Chúng ta, chúng ta thương lượng về sau, nghĩ người nhưng có thể biết thứ gì, liền thông tri người. . ."

Cổ Dịch nghe xong gật đầu suy tư tiểu một hồi, nói ra: "Hiện tại các người có ba cái lựa chọn, thứ nhất, tin tưởng bệnh viện, đi tìm y. Thứ hai, tin tưởng cái này cái tin nhắn ngắn, chờ thông tri. Thứ ba, tin tưởng ta, theo ta đi."

"Đi theo người? Đi cái nào?" Tần Quân nghi vấn hỏi.

Cổ Dịch hai tay một đám: "Không biết."

Tần Quân lập tức nổi giận, uống nói: "Lúc này người có thể hay không đáng tin cậy điểm!"

"Ngạch, tốt a, đáng tin cậy điểm, điện thoại cho ta mượn hạ." Cổ Dịch nói xong cho Tần Quân mượn tới điện thoại, ở trên người lật ra tầm vài vòng, tìm ra một trương dùm dỏ tờ giấy nhỏ, phía trên có một chiếc điện thoại dây số, chiếu vào bấm đi qua.

"Uy, ta tìm Thi Tư."

"Ta chính là." Kết nối về sau, gật đầu một đầu, truyền đến một đạo thanh thúy linh động thanh âm, hỏi liên tiếp ba cái vấn đề, "Ta chính là. Người là ai? Chuyện gì? Làm sao biết điện thoại ta?"

"Ta gọi Cổ Dịch, làm phiền người cứu cá nhân, Diệp Nhất Thu nói cho ta biết điện thoại."

Điện thoại một đầu trầm mặc một hồi, thanh âm vang lên lần nữa: "Long Hồ Biệt Thự, 32 tòa nhà."

"OK!"

Cúp điện thoại, Cổ Dịch đối hai người nhún vai: "Đi sao?"

Tần Quyên cùng Chu Vi lẫn nhau nhìn xem, đều cảm thấy việc này quá mức quỷ dị, nhất là Chu Vi, nàng chuyện của mình tự mình biết, việc này có lẽ chỉ có Cổ Dịch có thể thật giúp mình. Thế là nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

"Vậy thì đi thôi."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Thi Niệm

Bắc Thành phía bắc.

Long Hồ Biệt Thự Cổ Dịch đã không phải lần đầu tiên tới, nơi này bảo an vẫn như cũ khó chơi, cho nên đến sau này Cổ Dịch một ngựa làm trước đứng ở một bên, lẳng lặng nhìn Tàn Quân tới tranh chấp lấy. . .

Một lát sau, mặt mũi tràn đầy kích động Tàn Quân mới phản ứng được: Lão tử làm gì cùng hắn tranh? ! Để Cổ Dịch gọi điện thoại cho chủ xí nghiệp không được sao? !

Ngay tại hắn rút cục nghĩ thông suốt thời khắc, sau lưng một đạo thanh tú âm thanh âm vang lên:

"Bọn hắn tới tìm ta, để bọn hắn vào a."

Nghe ngóng đám người đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp một vị ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, hình dạng thanh tú mỹ lệ, khí chất không linh phần vấy thiếu nữ xuất hiện ở cách đó không xa.

Cổ Dịch tại điện thoại nghe được qua thanh âm của nàng, biết nàng liền là chuyến này muốn tìm người: Bắc Thành tam đại y thuật thế gia, Thi Gia, Thi Tư.

Nàng vừa xuất hiện, bảo an liền lập tức cho đi: "Sớm nói các người là tìm Thi Y Sinh nhà nha, đi vào đi."

"Mẹ nó, ta vừa đến đã nói!"

"Được rồi, chớ ồn ào, đi theo ta."

Thiếu nữ nhẹ giọng mở miệng, khuyên nhủ kích động Tàn Quân, quay người lĩnh hướng khu biệt thự bên trong đi đến.

Bốn người cũng biết là đi cầu y không phải đến cãi nhau, không có ở cùng bảo an so đo, lập tức theo lên.

Tại thiếu nữ dẫn đầu dưới, mấy người rất mau tới đến một tòa trước cửa treo số 32 bảng số phòng trước biệt thự.

Biệt thự này rất lớn, so với chung quanh đại đa số biệt thự đều phải lớn hơn một vòng, lại cách đó không xa liền là một mảnh hồ, nơi đó chính là nơi đây khu biệt thự chủ đề: Long hồ.

Lại tới đây, Tàn Quân cùng Chu Vi chưa phát giác nhớ tới biệt thự trước cửa bảo an xưng là "Thi Y Sinh nhà", tăng thêm như thế một tòa biệt thự lớn vốn liếng, đối với cái này được không cảm nhiều hơn mấy phần lòng tin, vừa rồi tâm thần bất định cũng tiêu không ít, lúc này lo lắng duy nhất liền là thiếu nữ trước mắt niên kỷ, không biết là nàng xuất thủ, vẫn là phụ huynh có trường bối tại, nếu như là cái sau tự nhiên tốt nhất, nếu là cái trước lời nói lại có thể hay không kinh nghiệm không đủ?

Hai người suy đoán, theo thiếu nữ tiến vào trong biệt thự.

Vào nội sau thiếu nữ cũng không có mở đèn, mà là dẫn mấy người trực tiếp đi vào lầu hai một gian trong gian phòng lớn.

Đây là một gian bố cục rất đơn giản gian phòng, trên tường trên mặt đất đều là chất gỗ, hoa văn không hiểu, mang theo một loại nào đó hàm nghĩa. Gian phòng chính giữa chỗ bài trí lấy một trương đồng dạng kỳ dị hoa văn bàn gỗ, trước sau thả có đệm, trong đó một mặt trưng bày một cái ba tầng chất gỗ ngăn kéo. Bên trong cả gian phòng sắc điệu hơi tối, lại không có bất kỳ cái gì cảm giác đè nén, các loại hoa văn kỳ dị giống như là có ma lực, nhìn đến cho người một loại khó tả ám áp và thoải mái dễ chịu.

Thiếu nữ nhìn về phía Chu Vi, nói ra: "Diệp lão nói cần chữa trị người liền là người đi, tới ngồi, gỡ xuống khẩu trang cho ta xem xem"

Quả nhiên là tiểu cô nương này tự mình động thủ!

Chu Vi nhất thời có chút thất vọng, bất quá bây giờ có việc cầu người chỉ có thể phối hợp đi vào bàn gỗ bên cạnh ngồi xuống, dựa theo thiếu nữ yêu cầu, chậm rãi đem khẩu trang lấy xuống.

"Ách! . . ."

Khẩu trang hạ Chu Vi hình dáng thực tế có chút dọa người, dù là một bên Tôn Thái Bình sớm có đứng chuẩn bị trong dạ dày vẫn là không nhận được quay cuồng lên, chỉ vì nàng gương mặt kia so với ban đêm lúc ăn cơm càng thêm có tính khiêu chiến:

Tại trên gương mặt kia màu đen thít lòi kéo ra, xen lẫn màu đỏ huyết nhục, tựa như là bị dầu chiên lật xào qua, lẫn lộn đan xen vào nhau, toàn bộ mặt tựa như là đen đỏ bột nhão, lại thêm không biết chút là cái gì màu đen nước chất quấy cùng một chỗ, đặc sắc đến dọa người.

Như thế khuôn mặt, liền liền tới ngồi đối diện, thấy qua vô số thị trường thiếu nữ đều có chút thoáng kinh ngạc, tiếp lấy lại nghiêm túc quan sát một lát, nhẹ giọng không xác định phun ra ba chữ: "Phùng Thi Thuật? . . ."

Nói xong tựa hồ cảm thấy không đúng, vội vàng nhận từ bản thân do dự thần sắc, đã tính trước nói: "Không tính là gì đại sự, chỉ là cần thi châm, có thể có chút đau, ngươi có thể chịu sao?"

"Có thể!"

Chu Vi không chút do dự gật đầu. Đối với thời khắc này nàng tới nói, đừng nói có thi châm có một chút đau, cho dù là dùng tạc đạn hướng trên mặt thoa, chỉ cần có thể trị tốt chính mình cũng không có cái gì không thể nhận.

"Cái kia hảo.

" thiếu nữ gật đầu, nghiêng người từ gỗ trong ngăn kéo lấy ra một hộp gỗ màu đen, hộp gỗ cổ lão mà nặng nề, phía trên sức văn phi thường cũ kỹ, mang theo dấu vết thăng năm, tựa hồ nhiều một loại nào đó vận vị, phi thường đặc biệt.

Thiếu nữ đem mở ra, hộp gỗ hết thấy bảy tầng, mỗi một hàng đều có hơn mười cây các loại chiều dài màu trắng bạc châm nhỏ, làm cho người hoa mắt.

"Đây chính là. . . Thông Mạch Châm?"

Cổ Dịch thấp giọng nghi nói. Thanh âm hẳn rất nhỏ, nhưng thời khắc này gian phòng phi thường yên tĩnh, tất cả mọi người nghe cái rõ ràng, thiếu nữ ngừng đầu nhìn hẳn một cái: "Ngươi biết?"

"Xem như. . . Biết. Nghe nói Bắc Thành có tam đại y thuật thế gia, đều có sở trường, trong đó Thông Mạch Châm truyền thừa mấy trăm năm, đối chọi nhưng quán chú nhân đạo tinh khí, phá tà phù chính, y hiệu kinh người, là chính thống nhân đạo y thuật." Cổ Dịch gật đầu lại lắc đầu, "Chỉ là Diệp lão đầu còn nói cái này châm pháp là Tiết gia sở hữu, mà ngươi Thi Gia, sở dụng hẳn là thần đạo y thuật: 'Vu Kết' mới đúng. , "

Cổ Dịch theo như lời nói đề Tôn Thái Bình, Tần Quân, chung quanh trong mắt xuất hiện vẻ không hiểu, những vật này căn bản chưa từng nghe thấy, toàn không rõ là có ý gì, nhưng trong đó tam đại y thuật thế gia mà nói, vẫn là không khó nghe hiểu, trong lúc nhất thời đề Chu Vi đẩy lên không nhỏ hi vọng.

Ngay tại bốn người đều có suy nghĩ thời điểm, ai cũng không có chú ý đến thiếu nữ trong mắt lóe lên một vẻ bối rối, bị nàng rất nhanh ẩn giấu đi, bình thản nói ra: "Ngươi nhớ lầm, nhà chúng ta dùng liền là Thông Mạch Châm."

"Ta nhớ lầm?"

Cổ Dịch xoa xoa đầu, nhìn về phía thiếu nữ trong tay cái kia một hộp cổ châm vận vị mùi phần, rõ ràng truyền thừa đặc thù nhân đạo tinh thần, tuyệt không phải tục vật. Lại thêm lại thời khắc này thiếu nữ đã nhắm hai mắt lại, ngưng thần tụ khí, liền muốn đúng chuẩn bị xuất thủ, cũng liền không xuất hiện ở âm thanh chất vấn.

Sau một lát, thiếu nữ đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt để lộ ra một cổ không nói ra được ý vị, yên tĩnh cao xa, nàng một tay phát một cái, tự châm bộ trung lấy châm, nó lấy châm thủ pháp phi thường đặc thù, phát một cái phía dưới, năm ngón tay mang năm châm, lại ném đi, nhìn như tiện tay, năm cái châm cũng đã cắm đến Chu Vi trên mặt năm cái đại huyết.

Lần này thủ pháp đặc sắc, Cổ Dịch cũng không khỏi âm thầm lớn tiếng khen hay, tất cả mọi người cũng đều có lòng tin.

Đang tại thi châm thiếu nữ không có ngoại giới can thiệp, hết sức chuyên chú, một châm mượn một châm, châm châm đặc sắc, nhất liền qua gần ba phút, thiếu nữ sắc mặt bình tĩnh chưa phát giác có ba phần vui mừng, chỉ là loại kia không phải chữa cho tốt bệnh nhân loại kia thành tựu, mà là đối với mình một loại tự mãn?

"Ồi, sai lệch."

Lại sau một lúc lâu, thiếu nữ bỗng nhiên quái khiếu một tiếng, lập tức lại ép xuống, tiếp lấy tiếp tục lại dùng mấy châm sau ngừng lại, trong tay chẳng biết lúc nào thêm một cái màu xanh lá côn trùng.

"A? Đây là. . . Tổ Hình Trùng sao?" Thiếu nữ không xác định tự lời nói.

"Là Tổ Hình Trùng, chẳng qua là cương hóa thể." Cổ Dịch liếc mắt một cái liền nhận ra cái này côn trùng, đi vào sau lại nhìn kỹ xem, "Phía trên này đường vân giống như là tam trọng từ mẫu chú, nên cổ thuật, ngươi là y thuật thế gia đối cái đồ chơi này hẳn là so ta hiểu rõ."

Thiếu nữ trong mắt các loại thần sắc chớp lại nháy, chuồn lại tránh, cuối cùng ngừng đầu một cái, nói: "Đương nhiên hiểu, lần thứ nhất gặp kém chút không nhận ra được, như vậy đi, các ngươi nghỉ ngơi trước hạ." Nói xong đứng lên, đem châm cất kỹ, đi tới trước cửa phòng.

"Nghỉ ngơi?"

Thiếu nữ đột nhiên lời nói không khỏi làm cho tất cả mọi người đều không nghĩ ra, Chu Vi sắc mặt còn cầm một mặt châm đầu, cái này nghỉ ngơi?

"Đúng vậy, các người nghỉ ngơi một chút, ta đi gọi người." Thiếu nữ chậm rãi mở cửa phòng, tại nàng đi đến bên ngoài thời khắc, bỗng nhiên đối diện người cười một tiếng, nói: "Tự giới thiệu dưới, ta gọi Thi Niệm."

"Thi Niệm? Cái kia Thi Tư đâu?" Cô Dịch hướng nàng đi tới, bỗng nhiên có loại dự cảm xấu.

"Chờ một lát."

Ba!

Gặp Cô Dịch đi vào, thiếu nữ đột nhiên đóng cửa phòng lại, rất nhanh, ngoài cửa vang lên tiếng kêu kì quái của nàng: "Nha nha nha, cứu mạng nha, tỳ, xảy ra nhân mạng, mau tới cứu hóa! . . ."

". . ."

Bốn người nhìn nhau, thần sắc khác nhau, Cô Dịch càng là khoa trương miệng mở rộng: "Ta đi! Không phải đâu, giả mạo? !"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Nhân cơ chỉ vì 1 dây dắt

Sau mười phút, cửa phòng lần nữa mở ra, lần này tiến đến không còn là vừa rồi hờ cha thiếu nữ Thi Niệm, mà là một vị khác túm thanh đậm thiếu nữ.

Người hai mươi niên kì hoa, mặt dây hai đầu lông mày và Thi Niệm có năm phần tương tự, đồng dạng mỹ lệ, bất đồng lúc cả người nhiều ba phần thành thực, hai phần cơ trí, thân mang một bộ quần áo thể thao nàng, xem ra đi linh tú mà siêu nhiên.

Nàng vừa vào cửa, liền âm thanh lấy áy náy nói: "Thực tế không có ý tứ, vừa rồi đó là muội muội ta Thi Niệm, cô gái nhỏ từ nhỏ bị làm hư, vậy mà thừa dịp ta tắm rửa thời điểm cầm điện thoại di động của ta, làm ra loại sự tình này, ta thay nàng xin lỗi."

"Loại sự tình này các người cũng nói đùa? !"

Tần Quân kịp phản ứng về sau, lớn tiếng chất vấn, một bên mặt mũi tràn đầy là châm Chu Vi càng là bối rối đến khóc lên, nước nỏ nói không ra lời.

Người cũng liền là chân chính Thi Tư trên mặt áy náy càng đậm, đối Tần Quân lần nữa nói xin lỗi về sau, đi thẳng tới Chu Vi trước mặt, nghiêm túc nhìn một hồi mặt của nàng, thấp giọng nói ra: "Vô luận như thế nào, vẫn là trước ổn định thương thế của nàng mới đúng, hiện tại đã bắt đầu chuyển biến xấu, nhất định phải nhanh bắt đầu trị liệu, mời các người đi ra ngoài trước. Tiểu thư xin người cởi quần áo ra. . ."

"Ngạch. Cởi quần áo?"

Tôn Thái Bình nghe thấy lời này không khỏi hướng hai nữ phương hướng nhìn lại, làm làm một cái hợp cách tở, tại miễn cưỡng tiếp nhận Chu Vi mặt dọa người bộ mặt về sau, thuận thế liền đem ánh mắt hướng phía thân hình của hắn cũng không tệ lắm, không phải có câu nói gọi là "Tất đèn đều như thế mà", Chu Vi nếu như đóng lại lời nói. . .

"Ồi!"

"Đứng ngốc ở đó làm gì, đi."

Tôn Thái Bình nghĩ đến trên đầu bỗng nhiên đau xót, Cô Dịch xuất thủ gọi đi con hàng này, gặp hắn cái kia nhan sắc lộ ra ánh mắt, trong lòng không khỏi có chút bội phục, mấy giờ trước còn bị Chu Vi dọa đến phun ra người, này lại vậy mà có thể đối lại ý YIN đi lên, thật sự là trâu X!

Hai người ra ngoài phòng, Tần Quân nhưng không có cùng đi ra, hắn bị Chu Vi gọi lại. Có thể lý giải một cái tiểu cô nương lúc này duy nhất có thể có an ủi dựa vào đối tượng chính là hắn. Mà vậy vấn đề còn lại nếu như đã gặp qua, tự nhiên cũng liền không cần thiết. . .

Lầu dưới phòng khách, khách trên bàn bày biện không biết ai chuẩn bị xong tinh mỹ hoa quả, hai người vừa ăn, bên cạnh đảo trên tường cực lớn treo tường Tivi LCD nhìn xem, giết thời gian.

Thời gian chậm rãi qua đi, mười phút đồng hồ, nửa giờ, thẳng đến nửa giờ, trên lầu vẫn là không có bất cứ động tĩnh gì, Cổ Dịch TV xem đến phát chán, xoay mặt nói ra: "Tôn Thái Bình người không phải biết coi bói à, tính. . ."

Nói còn chưa dứt lời bỗng nhiên ngừng, chỉ gặp Tôn Thái Bình đã được rồi, tại trước người hắn, bảy cái quẻ bài leo ra các loại kỳ dị phương vị, tựa hồ hợp thành một trương vẽ, mà Tôn Thái Bình chính sắc mặt tái xanh gắt gao nhìn chăm chăm quẻ tượng.

Tôn Thái Bình bảy hợp quẻ là tự sáng tạo, trong thiên hạ ngoại trừ chính hắn không người có thể xem hiểu, Cổ Dịch tự nhiên cũng xem không hiểu, gặp hắn một mặt đáng vẻ khăn trương không khỏi đập hắn một cái hỏi: "Đây là cái gì. . ."

"Phốc phốc! . . ."

Nói xong tay vừa đụng phải Tôn Thái Bình, cái sau lại một ngụm máu tươi phun tới, dọa Cổ Dịch nhảy một cái.

"Cái này, cái này, oa đi, tình huống như thế nào?"

Cổ Dịch lần này thật mộng, hắn thề cái vỗ này lực lượng tuyệt đối còn chưa đủ lấy chụp chết một con kiến, Tôn Thái Bình này làm sao liền phun máu?

Thần kỳ là nôn cái này miệng máu, Tôn Thái Bình sắc mặt ngược lại tốt hơn nhiều, rất nhanh mở miệng, vỗ ngực nói: "Ta đi, nhưng ghen chết ta rồi. Vừa rồi tâm huyết dâng trào, chiếm cái này một quẻ, thiếu chút nữa đem ta đùa chơi chết."

Cổ Dịch tìm đến khăn tay đưa cho hắn: "Không có sao chứ, có muốn hay không ta đi đem Thi Niệm tìm đến, cái kia tiểu Nha Đầu mặc dù không đáng tin cậy, nhưng tay thấp hắn là có chút bản lĩnh thật sự."

"Trước chờ một lát, ta đem cái này quẻ giải." Tôn Thái Bình tiện tay xoa điểm bên miệng vết máu, nhìn chăm chú quẻ tượng.

Cổ Dịch không có quấy rầy hắn, tượng Tôn Thái Bình loại người này Huyền Đạo bên trong xưng là mệnh sư, nội tâm đối với thiên địa ở giữa tự nhiên biến hóa cực kỳ mẫn cảm, hắn nói "Tâm huyết dâng trào" mà xem bói, cái kia cũng không phải lung tung bói một quẻ đến đùa nghịch, tất nhiên là có cái gì lớn biến động gây nên tâm thần cảm ứng, cái này một quẻ có lẽ thật không tầm thường.

Qua mười mấy phút, Tôn Thái Bình nhú chặt lông mày giãn ra một chút, nói ra: "Cái này một quẻ lại có bảy hợp đồng lộ ra, thật sự là không thể tưởng tượng nổi. . ."

"A, bảy hợp đồng lộ ra? Nói cái gì?"

Cổ Dịch hỏi. Hắn cùng Tôn Thái Bình tiếp xúc gần một tháng, đã hiểu rõ Tôn Thái Bình "Bảy hợp tượng thần quẻ" chỉ liền là Thái Cực, Bát Quái, cửu cung, tinh thuật, vận động, dịch kinh cùng kỳ môn bảy loại xem bói pháp kéo to hội tụ dung hợp hợp thành, đây là bảy loại thường thấy nhất cũng là chuẩn xác nhất quẻ tượng chiếm nhào pháp, bảy hợp đồng lộ ra, đại biểu rất rõ ràng thiên địa căn bản biến động.

Tôn Thái Bình nói: "Ta cơ bản giải khai quẻ tượng, có bốn câu lời nói, theo thứ tự là: Nhân cơ chỉ vì đường quanh co, ung dung đã từng tuổi đã ngàn, không vì vương cầu không vì trước, đình định sơn hà đạo trung tiên."

Nói xong trầm ngâm một lát, nói tiếp: "Cái này một quẻ ta là tại biệt thự này bên trong cảm ứng mà chiếm, nói rõ cái này bốn câu lời nói cùng bây giờ tại trong biệt thự tất cả mọi người đều có quan, bao quát người ta!"

Bao quát ta?

Cùng ta có quan hệ gì?

Nhân cơ chỉ vì đường quanh co, cái này lại là có ý gì?

Cái này một quẻ đủ để xưng là đại quẻ tượng, lớn như vậy một quẻ tượng liên quan đến mình, Cổ Dịch không thể không nghiêm túc nghĩ một lát, lập tức từ bỏ. . .

Quẻ tượng giải ra bốn câu lời nói quá mức mịt mờ, khó mà phỏng đoán, hỏi Tôn Thái Bình cái kia hàng cũng nói không biết, đi tìm Thi Niệm cho xem thương đi.

Làm là một cái cho tới bây giờ rất lười, không muốn đi xoắn xuýt quá nhiều chuyện người, Cổ Dịch như thế nào lại lãng phí thời gian đi vì một kiện chuyện không xác định hao tâm tổn sức, tại biệt thự xem tivi cảm giác đến phát chán, dứt khoát đi ra biệt thự đi ra bên ngoài thông khí đi.

Lúc này đã gần đến rạng sáng mười phần, Cổ Dịch thuận long hồ đi một vòng, lại ngẩng đầu, chưa phát giác lại đi tới một chỗ hơi quen thuộc địa phương, đó là Vương Tịnh nhà. . .

Coi như Vương Tịnh chết đã qua hơn một tháng, trong lúc đó cũng nghe nói Vinh Kiến tập đoàn lấy đồng dạng tốc độ kinh người sụp đổ, Vương Tịnh người một nhà thân thiếu kếp xù nợ nần, liền nhà cũng không dám trở về.

Đưa mắt nhìn lại, quả nhiên, Vương Tịnh nhà cửa phòng mở rộng, trong phòng không có ánh đèn lộ ra, giống như là hoang phế,

Dù sao này lại trong lúc rảnh rỗi, Thi Tư nơi đó không biết còn bao lâu nữa mới có kết quả, Cổ Dịch quyết định đi tản bộ một vòng, coi như là giết thời gian.

Nghĩ đến chạy tới Vương Tĩnh trước cửa nhà, Cổ Dịch nghĩ đến lần trước là leo tường tiến đến, mà lần này lại có thể nghênh ngang đi tới, trong lòng không có cảm khái, ngược lại có chút thú ý, thuận trước lầu trực tiếp đi vào lần trước gặp Vương Tĩnh cái gian phòng kia miếu nhỏ trước.

Miếu nhỏ trước cửa, cái kia hai câu nói nhiều một chút pha tạp, trước miếu nhìn lên cũng không phải lúc trước yên tĩnh xuất trần chi ý.

Cổ Dịch biết đây là đã mất đi nơi đây chủ nhân, thần đạo nguyên lực tan hết dẫn đến ý cảnh biến mất, hẳn cũng không có đề ý, đẩy ra cửa miếu đi vào.

Suru! . . .

"Oa đi!"

Lúc này Cổ Dịch tâm thần rất là buông lỏng, không nghĩ mới vừa vào cửa, một đạo ngân quang liền ngay mặt đánh tới, né tránh lúc không khỏi quái khiếu một tiếng, "Phương nào ngu xuẩn, ám toán lão tử? !"

Nói xong cảm thấy phong tiếng vang lên, có người cùng mình gặp thoáng qua, ra miếu nhỏ.

Cổ Dịch tránh né thời điểm phủ hạ hơn nửa thân thể, đã đuổi không kịp, quãng đi ánh mắt, chỉ gặp người kia bóng lưng thon dài, là cái nam, rất nhanh biến mất tại trong tầm mắt.

Cổ Dịch thầm kêu không may, có lẽ là mình tới không phải lúc, kinh đến người này, xuất thủ kém chút đánh tới mình anh tuấn khuôn mặt nhỏ.

"A? Đây là. . ."

Trong lòng vừa rồi đậu đen rau muống xong, dư quang bỗng nhiên thoáng nhìn một đạo phản xạ ngân quang, quãng đi ánh mắt, phát hiện thứ này mình vậy mà nhận ra? !

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Truyền thuyết, nhân đạo đệ 1 thuật

Đó là nhất cây ốm dài cương châm, châm thể phản xạ ánh trắng, chính thể tạo hình kỳ dị, hiện ra ngân sắc, kết cấu phi thường đặc thù, thể sở hiếm thấy, chỉ là thật vừa đúng lúc loại này châm hình Cổ Dịch vừa vận ngay tại vừa rồi trước gặp qua, lại là Thi Niệm dùng để trị liệu Chu Vi châm

Thông Mạch Châm!

Cổ Dịch từng nghe Diệp Nhất Thu giới thiệu, nói Bắc Thành có Thi, Tiết, Ti Đồ tam đại y thuật thế gia, phân biệt lấy Vu Kết, Thông Mạch Châm, Thất Cốt Kỳ Huyền Đồ Giải mà nổi tiếng, trong đó Tiết gia Thông Mạch Châm châm thể rất nhỏ, nội thể cấu tạo đặc biệt, có thể quán chú nhân đạo tinh khí vào trong đó, đánh vào nhân thể huyết mạch kinh mạch điểm máu chốt, thư gân linh hoạt, y máu liệu tủy, chẳng những tại y thuật phía trên thần diệu vô cùng, còn có thể dùng để chế địch, cực kỳ lợi hại.

Nếu như không phải tại Thi Niệm trong tay mới thấy qua, Cổ Dịch cũng không nhận ra loại này đặc thù cương châm, hiện tại đã có thể khẳng định đây là Thông Mạch Châm, cái kia vừa rồi tại trong miếu nhỏ rất có thể liền là Tiết gia người.

Tiết gia làm Bắc Thành tam đại y thuật thế gia, thanh danh địa vị tại tầm thường trong mắt người mặc dù không hiện, nhưng tại chính thức quyền quý trong mắt lại là rất có địa vị, từ Thi Tư biệt thự liền có thể thấy được lóm đóm, như thế một vị thân phận địa vị bất phàm người, đêm hôm khuya khoắt lên lên lút lút lại tới đây làm gì? Thậm chí đối với mặt khác người còn trực tiếp xuất thủ, điều này không khỏi làm Cổ Dịch lên mười hai phần lòng hiếu kỳ, tiến về phía trước một bước, tiến vào trong miếu nhỏ.

Trong miếu nhỏ, tia sáng hơi tối, chỉ có một chút ánh trắng miễn cưỡng đầu nhập, tầm nhìn rõ rất ngắn, nhưng mà đối với Cổ Dịch loại này có thể ban đêm đeo kính râm người mà nói, cái này toàn đều không là vấn đề, hẳn giờ phút này vẫn như cũ mang theo kính râm, rất rõ ràng thấy rõ nơi này hết thảy, theo trên mặt đất dấu vết lưu lại, trực tiếp đi tới chính tường mặt vào bụng cao mặt tường trước.

Nơi này vốn là để đặt Phật tượng địa phương, bây giờ chẳng những Phật tượng bị dọn đi, liền liền để đặt Phật tượng cái bàn cũng không thấy bóng dáng, chỉ có nguyên lai để đặt lúc lưu lại nhàn nhạt tường ngăn.

Tại trường gần phía trên một điểm, cơ hồ bị dơ bẩn biến mất địa phương, Cổ Dịch quăng đi ánh mắt, thấy rõ phía trên có một hàng chữ nhỏ:

Tiểu nhân đạo thứ nhất thuật, thiên hạ chớ có thể chống lại, nhưng độc tại thượng vị truyền thuyết. Cảm giác cuộc sống mà tất tử, có mượn và chí tôn Ngũ Khí, làm sao biết có thể có Cửu Ngũ Chí Tôn mà chí cường, thậm chí hiếu kỳ.

Hàng chữ này bút lực thu phát tự nhiên, cong lên quét ngang có mười hai phần thư pháp công lực ở trong đó, hoàn toàn không thua cổ kim danh gia.

Cổ Dịch nhãn lực vô cùng tốt, tiếp tục hướng xuống, ở nơi đó lại phát hiện một nhóm càng thêm mờ hồ chữ, hàng chữ này kiểu chữ và phía trên một nhóm một mạch tương thừa, phong cách cơ hồ giống nhau, nhưng công lực xác thực kém mấy phần. Viết:

Uy áp thiên cổ, chí tôn vĩnh hằng, hữu tâm hữu vật, thế nhưng hủ nhỏ.

Nhìn xem đến hàng chữ này chẳng những bút lực phải kém, liền liên tâm cảnh cùng hành văn trên đều có chỗ khiếm khuyết, để Cổ Dịch nhất thời nghĩ đến một người: Không Thừa Nho!

Nhớ kỹ Diệp Nhất Thu nói qua, Không Thừa Nho khi sư diệt tổ, Bắc Thành Huyền Đạo người người có thể tru diệt, chỉ là bởi vì trong tay có một kiện khiến cho mọi người đều kiêng kỵ sự vật, Bắc Thành Huyền Đạo mới không người xuất thủ trị hấn. Từ đó trở đi Cổ Dịch liền rất tốt kỳ là cái gì có thể làm cho nhất chòm sao gần trăm triệu nhân khẩu thành lớn sở hữu Huyền Đạo bên trong người kiêng kỵ, lúc này thấy hai câu này, Cổ Dịch phảng phất có chút minh bạch.

"Không phải là... Nhân đạo Ngũ Khí? Cái này mấy kiện đồ vật thật tồn tại?!"

Cổ Dịch từ nhỏ liền du tẩu cùng Hoa Hạ đại địa, lấy "Thông U" chi thư xem thế gian bí văn, từng tại một chỗ núi hoang bên trong gặp gỡ qua một cái lão quỷ, nhân đạo Ngũ Khí truyền thuyết liền nghe nói với hấn.

Nghe nói, tự nhân đạo đang thịnh đến nay, Hoa Hạ lịch đại đế vương độ cao tập quyền, người trong thiên hạ phúc họa chỉ ở để vương một ý niệm, chính là chúng sinh chỗ nhìn.

Có thể tưởng tượng, thiên hạ đại thế, thương sinh chỗ nhìn, hội tụ một điểm, tạo ra huyền lực là bức nào cường đại?

Thế là tự cơ lịch sử bắt đầu, liền có Thuật Sĩ dâng lên đường khí mà nói, lấy vô thượng chúng sức mạnh của sự sống, dưỡng thành chí cường Long khí, xưng là nuôi Long Thuật!

Này thuật một chỗ, trong thiên hạ ngoại trừ chỉ tồn tại ở trong truyền thuyết Thiên Thuật, cùng cơ hồ chưa lộ ra tại thế thuật bên ngoài, năm ngàn năm người, thần, quỷ, tam đại thuật trung không một thuật chớ có thể cùng đánh đồng, là chân chân chính chính nhân đạo chín chương đại thuật số một, thứ nhất đại thuật!

Dưỡng Long Chi Thuật,

Hội tụ vô thượng sinh lực, nhân thể huyết nhục chi khu là không thể thừa nhận, chỉ có chiết cây tại vật, mới có thể dưỡng thành thuật thành dụng cụ, là lấy lịch đại đến nay, đế vương nhóm vô tình hay cố ý dưỡng thành năm kiện đỉnh cấp long khí, uy lực quan tuyệt thiên hạ, xưng là nhân đạo Ngũ Khí!

Lại xem mặt tường, viết: "Uy áp thiên cổ, chí tôn vĩnh hằng."

Kết hợp lão quỷ nói, tại Ngũ Khí bên trong, có thể có như thế bá khí một kiện, Cổ Dịch trước tiên nghĩ đến một trong số đó, cái kia chính là tự Thủy hoàng đế lên truyền thừa, mỗi một kiện quốc gia đại sự đều sẽ đi qua bên dưới, lịch đại đế vương phụng chỉ là chính thống Đế khí: Ngọc tí truyền quốc!

Cái này trong lịch sử lập loè, nhiều cách nói đàn Đế khí tại trong mắt người bình thường có lẽ chỉ là một kiện lộng lẫy vô giới chi bảo, nhưng ở sở hữu Thuật Sĩ trong mắt lại là một kiện vô địch thần binh, phía trên hơn nghìn năm Long khí truyền thừa, vô số năm đám người sinh lực chỉ ngưng kết, uy lực mạnh, đơn giản xâu nõ.

Nghĩ tới đây, Cổ Dịch giật giật miệng góc, Không Thừa Nho lúc trước có lẽ thật có này khí, nếu là dùng đến nếu đối phó mình, cái kia biệt nói mình một cái Cổ Dịch, liền là một ngàn cái Cổ Dịch tạo thành Cổ Dịch mấy xúc đều không nhất định đào qua được hấn, may mắn hấn khinh địch, không có tùy thân mang theo, mới bị mình cho treo lên đánh, nhưng nếu như vậy, lại có một vấn đề xuất hiện, vì cái gì ngọc tí truyền quốc trị không hết Không Thừa Nho?

Một loạt bí ẩn chưa có lời đáp, Cổ Dịch nghĩ đầu não ngất đi, dứt khoát không suy nghĩ thêm nữa, quán hấn có phải thật vậy hay không có ngọc tí truyền quốc, dù sao con hàng này đã bị mình diệt, về phần về sau lại sẽ không dính đáp đến trên người mình, cái kia... .

Ăn thua gì đến chuyện của ta!

Vỗ vỗ trên thân vừa rồi tránh né lúc dính vào tro bụi, Cổ Dịch quay người ra miếu nhỏ.

Chuyến này thật nhàm chán, còn kém chút bị bu một châm, thật không bằng tiếp tục gây người Thi Tư trong biệt thự, không phải có câu lời nói được được không, nhân sinh bốn đại hi sự: Làm chút ít đối tượng, ăn chút bần thấp cảm cay, chuẩn bị tiểu mạt chược, xem chút tao thu hình lại.

Tại trong biệt thự coi như phía trước ba đầu không làm được, đầu thứ tư còn không làm được?!

Còn giống như thật không làm được. . .

Ai, nhảm chán mà thao đản nhân sinh a. . .

Phát ra loạn thất bát tao cảm khái, Cổ Dịch một lần nữa về tới Thi Tư trong biệt thự, giờ phút này trong phòng khách ngồi đầy người, Chu Vi, Tần Quân đã từ trên lầu đi xuống, Thi Tư Thi Niệm Tôn Thái Bình đều tại, trừ cái đó ra, trong phòng khách còn có một vị chưa thành thảy qua thiếu niên nam tử, tinh tọ ở đây.

Cổ Dịch đi ra thời điểm không có khóa môn, lúc này đóng cửa tiến đến, tất cả mọi người quăng tới ánh mắt.

Tôn Thái Bình miệng nói: "Người chạy đi đâu rồi? Mau tới đây ngồi xuống, thơ tiểu thư có việc phải nói cho người." Hắn vừa rồi mặc dù nôn máu, nhưng đi qua Thi Niệm kiểm tra, phát hiện chỉ là? Tước? Rất nhỏ chấn động, thụ thương rất nhỏ hơi thì mấy châm sau đã không ngại, thời khắc này trạng thái tinh thần rất tốt.

"Là liên quan tới Chu Vi sao?"

Cổ Dịch nhiều nhìn thoáng qua đột nhiên xuất hiện thiếu niên, gặp hắn khuôn mặt anh tuấn, ánh mắt chính trực, còn đối với mình nhẹ gật đầu, cách Tôn Thái Bình liền ngồi xuống.

"Đúng vậy."

Thi Tư tiếp lời đến, chỉ hướng trong phòng khách ở giữa một mảnh khay bạc, nói ra: "Tổ Hình Trùng cương hóa thể, người cũng đã gặp qua, Thi Niệm cô nàng này mặc dù lần này mặc dù vô lễ, nhưng cũng là chó ngáp phải ruồi, thuận lợi lấy ra cái này Tổ Hình Trùng mà không làm kinh động đến phía trên tam trọng tử mẫu chú."

"Ý của người là. . ."

"Ta ý tứ liền là tìm được thi thuật giả!"

Thi Tư dùng chuẩn bị xong dao giải phẫu đem Tổ Hình Trùng mở ra, trùng bên trong trong nháy mắt lặn ra vô số màu xanh nhạt hạt châu nhỏ.

"Tổ Hình Trùng cũng không phải là cái gì vật khó được, chỉ là dùng làm cương mà nuôi trứng, cái này đã thành cổ thuật. Chữa cho tốt Chu Vi mặt ngoài làm tổn thương ta có bảy thành nắm chắc, nhưng nếu như cổ thuật chưa trừ diệt, nàng sợ rằng sẽ khó giữ được tính mạng, muốn giải quyết triệt để, chỉ có tìm được thi thuật giả mới là chính đồ!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: 1 sở thẩm mỹ viện

"Chu Vi, việc quan hệ người tự thân tính mệnh, còn xin người đem biết đến nói rõ chi tiết đi ra, thuận tiện chúng ta tìm được thi thuật giả."

Thi Tư lời nói để Chu Vi lộ ra ngượng ngịu, nàng tựa hồ có chút khó mà khai miệng, trầm mặc một hồi, đi qua đấu tranh tư tưởng, cuối cùng nói ra mình gặp được sự tình:

"Ai, đều là hư vinh gây họa. . ."

Nguyên lai, Chu Vi cũng không Bắc Thành người địa phương, gia cảnh nàng đi qua mười năm nóng lạnh, bằg vào cố gắng của mình thi đậu nổi danh thế giới Bắc Thành đại học, vì có đầy đủ tiền sinh hoạt, cùng có thể sớm ngày bước ra khỏi người quá nhiều năm quê hương, nàng tại tiếp vào thư thông báo trúng tuyển thứ hai ngày liền thi nhà khác trường, bước lên tiến về Bắc Thành xe lửa, trước một bước đi vào Bắc Thành đánh kỳ nghỉ hè công.

Làm công địa phương là Bắc Thành thị khu một nhà thẩm mỹ viện, nhà này thẩm mỹ viện nghe nói trên Bắc Thành lưu trong vòng phi thường nổi danh, trong nội viện phúc lợi rất tốt, bao ăn bao ở, phổ thông nhân viên nếu như làm việc biểu hiện không tệ, còn cũng có thể thu hoạch được miễn phí mỹ dung cơ hội.

Kết quả chính là chứng minh tốt nhất, cái kia trong trường học một lòng một ý Chu Vi, đem đồng dạng tinh thần ý nghĩ dẫn tới nàng thứ công việc trung, tùy tiện liền bóp nát phần lớn ngời ăn rồi chờ chết người, thu được thẩm mỹ viện viện trưởng chú ý, chẳng những cho tự mình động thủ cho nàng làm mỹ

dung, đồng thời còn đặc cách để nàng tham gia một tiết thẩm mỹ viện đẳng cấp cao nhất khoá trình.

Nói đến đây, Chu Vi máy hát đã hoàn toàn mở ra, từ từ thân trong túi xách lấy ra một bình trang trí tinh mỹ bình thủy tinh, nói tiếp: "Thẩm mỹ viện đẳng cấp cao nhất khoá trình đối với nữ sinh cởi mở, lại bằng giá vô cùng cao, người bình thường căn bản không tiếp thụ được, tôi tham gia đều là Bắc Thành kẻ có tiền, đây chính là trên lớp giáo mọi người dùng đồ vật thứ nhất, gọi là, Diệu Huyền Du."

"Diệu Huyền Du, như thế tên kỳ cục?"

Cổ Dịch hiểu kỳ tiếp nhận bình thủy tinh, đang đánh khai mở trong nháy mắt, một cổ mùi lạ bay ra, hân vội vàng cài lên, ném trả lại Chu Vi, "Thập chính Diệu Huyền Du, cô này vị, nên Thi Du a."

Chu Vi biến sắc, hiện tại Cổ Dịch nói cái gì nàng đều không cho là đang nói đùa, hướng bên người Thi Tư ném ánh mắt.

"Ta xem một chút đi."

Thi Tư cầm qua bình thủy tinh. Nàng làm việc hết sức chăm chú, điểm một giọt trên bàn trong cái khay bạc, kích thích mấy lần, lại xích lại gần hít hà, một hương tử kiêu ngạo như sắp áp vào trong cái khay bạc đầu kia chết côn trùng lên, thấy Tôn Thái Bình một trận tâm xoay.

"Xác thực chứa Thi Du, ước chừng tại khoảng ba phần mười." Đi qua xem xét, Thi Tư nói ra mình kết quả.

"Hắc hắc, Phùng Thi Thuật, Thi Du. . ."

Lúc này, ngồi ở một bên một mực chưa mở miệng nam tử lần thứ nhất lên tiếng, trong tiếng cười có xem thường: "Buồn nôn đồ vật, xem ra Bắc Thành lại ra nhất tên bại hoại cận bã, nên thông tri Mật Giang Viện."

"Nói đúng, việc này nên chính thức xuất thủ!"

Cổ Dịch lập tức tiếp lời nói. Trong nháy mắt cảm thấy tiểu tử này không tệ a, biết là bốn suất ca phân ưu, đem cái này nát bóng da đá hồi Mật Giang Viện, không cần tự mình động thủ đó là không còn gì tốt hơn.

Nhưng mà ý nghĩ là mỹ hảo, sự thực là tàn khốc, Thi Tư mở miệng để hết thấy tan thành mây khói. Nàng nói ra: "Diệp lão đã biết việc này, vốn là ủy thác cho Cổ Dịch toàn quyền phụ trách, để cho chúng ta phối hợp một chút."

"Oa a!"

Đang ngồi một người vang lên hưng phấn thanh âm, Thi Niệm cơ hồ nhảy đứng lên, "Là muốn bắt cái kia chim viện trưởng sao? Chúng ta lúc nào xuất phát?!"

"Người ngồi xuống! Việc này người ít trộn lẫn!"

Thi Tư lúc này quát lớn ở nàng, chuyển hướng Chu Vi mấy người, nói tiếp: "Chu Vi, người biết người viện trưởng này địa chỉ sao? Muốn như thế nào mới có thể tìm được hắn?"

Chu Vi muốn chỉ chốc lát, lắc đầu nói: "Không, viện trưởng hắn rất thần bí, ta tại thẩm mỹ viện chỉ thấy qua hắn hai lần, nghe nói bình thường chỉ có cao cấp nhất huấn luyện lại thời điểm mới có thể xuất hiện."

"Cẩn thận như vậy?!"

Mấy người nghĩ nghĩ cũng cảm thấy bình thường, người viện trưởng này làm chút công việc bản thủ kiếm tiền, bình thường trốn đi cũng là thường lý, chỉ là như vậy lời nói muốn tìm được hắn cũng có chút khó khăn.

Nhất thời tất cả mọi người rơi vào trầm tư.

Một lát sau.

Mấy người không nghĩ ra cái gì biện pháp tốt,

Thi Tư nhìn thoáng qua thời gian, lên tiếng nói: "Hôm nay đến đây thôi nhé, hiện tại đã rất muộn, trên lầu vẫn còn phòng trống, cái này mấy ngày Chu Vi người ở ở ta nơi này, sáng sớm ngày mai chúng ta sẽ cùng nhau thương thảo đối sách a."

"Vậy ta liền đi trước một bước, Thi Niệm đừng có lại gặp rắc rối." Thi Tư tiếng nói mới rơi, thiếu niên kia liền đứng lên, đối Thi Gia tỷ muội tạm biệt, cũng không còn xem những người khác một chút, rất mau rời đi.

Hắn sau khi đi, Tôn Thái Bình gặp thời gian này đã không về được tức xá, hỏi: "Đêm nay ta cùng Cổ Dịch cũng ở cái này?"

Thi Tư lắc đầu: "Tha thứ không chào đón nam sĩ."

"Ngạch. . . Tốt a. . ."

Hai người không có cơ hội ở chỗ này, ngược lại là Tần Quân vận khí tốt, bởi vì Chu Vi giữ lại, Thi Tư đồng ý hai người bọn họ ở một gian bên trong, chỉ có Cổ Dịch cùng Tôn Thái Bình được mời đi ra.

Cứ như vậy, hai người ra Long Hồ Biệt Thự, tìm tiểu Tần quán chấp nhận lấy ở lại, hiện tại đã rất muộn, tăng thêm Tôn Thái Bình bị thương nhẹ, trường học quá xa, sáng mai lại muốn đi qua, bốn ba không tiện, không bằng hoa chút món tiền nhỏ, tùy tiện tìm một chỗ chấp nhận một đêm hảo.

Đương nhiên, làm người không có đồng nào Cổ Dịch là không có tiền móc, chỉ có thể là Tôn Thái Bình không hiểu thấu bị hổ. . .

Thứ hai ngày.

Buổi sáng tám giờ, hai người lui phòng đi ra, đi qua một đêm tu đường, Tôn Thái Bình tinh thần thần thể đều đầy máu khôi phục, hai người tại ven đường tiệm bánh bao điểm bữa sáng, trò chuyện buổi tối hôm qua sự tình.

Không bao lâu, ngày khoảng trống bỗng nhiên ngảm hạ, một bóng người ở trước cửa chặn lại tia sáng.

Hai người tùy ý quăng đi ánh mắt, trong nháy mắt đều há to miệng, chỉ gặp vị này có thể ngăn cản tia sáng người lại là nữ. . .

Có thể ngăn cản tia sáng cũng không phải là bởi vì cô gái này quá béo, tương phản thân hình của nàng vừa đúng, chính thể còn có chút mảnh mai, rất phù hợp hiện nay đối dáng người thẩm mỹ, trên mặt nàng khuôn mặt tư sắc cũng ở chính giữa bên trên, không đánh phấn, hai đầu lông mày để lộ ra một cổ khí khái hào hùng, tràn đầy khỏe mạnh sức sống.

Liên dáng người, hình dạng, khí chất cái này ba điểm tới nói đây vốn là một vị rất không tệ mỹ nữ, chỉ là có một chút lại làm cho phương viên trong vòng mười dặm sở hữu nam tử đều chùn bước.

Bởi vì nàng, thực tế quá cao. . .

Dưới chân một đôi giày bằng gày, thô mắt đánh giá đi, nữ tử này tối thiểu có vượt qua người cao hai mét, ngồi tại tiệm bánh bao cổng, tựa như vừa che dương cửa, chặn lại tia sáng.

Nàng đi vào, để mấy bàn người ánh mắt đều bị nàng hấp dẫn, chỉ là nàng giống như sớm thành thói quen, tự lo đem trên lưng một cây vải trắng dây dưa, so với nàng thân cao còn muốn mọc ra một đoạn trường hình sự vật thả tại cửa ra vào, vào cửa hàng một hơi điểm ba mươi cái bánh bao. . .

Phải biết, tiệm này bánh bao không lớn không nhỏ, Cổ Dịch cùng Tôn Thái Bình hai người ăn mười cái vừa vặn, cô gái này vừa đến đã muốn ba mươi cái, cơ hồ tương đương với hai nam người một ngày sức ăn, cái này không thể không khiến người ta kinh ngạc ký.

Bánh bao rất nhanh hơn đến, nữ tử tựa hồ rất hưởng thụ ăn cái gì lúc cảm giác, cũng không có ăn đến rất nhanh, Cổ Dịch cùng Tôn Thái Bình trước một bước giải quyết, cùng trong tiệm những người khác, nhìn nhiều nàng hai mắt sau đi ra tiệm bánh bao, dù sao hai người còn có chuyện phải làm, không có thời gian đi tinh tế quan sát dạng này một cái nữ cự nhân. Chỉ là lúc ra cửa, Cổ Dịch chưa phát giác nhiều nhìn thoáng qua đặt ở cạnh cửa trường hình sự vật, thứ này tối thiểu có ba mét trở lên, căn bản là không có cách thay vào trong tiệm bánh bao, không biết bên trong bao khóa là vật gì, liền điểm ấy xem ra, nữ cự nhân so với chính mình mặc quân áo khoác lúc còn muốn quái. . .

Trò chuyện nàng, hai người rất mau tới đến biệt thự đại môn, cổng vẫn là ngày hôm qua bảo an, vừa vặn tan tầm, thấy là bọn hắn không có nhiều lời trực tiếp liền bỏ vào.

Trong biệt thự.

Bên trong bốn người vừa dùng quá bữa sáng, hiển nhiên buổi sáng bọn hắn đã lại qua thương lượng, Cổ Dịch cùng Tôn Thái Bình vừa vào cửa, Thi Tư liền để Tần Quân nói ra ý nghĩ của bọn hắn.

Tần Quân sắc mặt có chút quái dị, nói ra: "Vừa rồi chúng ta thương lượng một cái kế hoạch, là như thế này: Đã viện trưởng rất khó tìm, dứt khoát không bằng chúng ta không đi tìm hắn, để hắn tới tìm chúng ta như thế nào?"

"A, vậy làm sao để hắn tới tìm chúng ta?" Tôn Thái Bình hỏi.

"Bảo danh. Thẩm mỹ viện cao cấp nhất lớp huấn luyện!"

Tần Quân nói xong, Cổ Dịch nhất thời hứng thú, nhìn về phía Thi Tư nói: "Người nói là người cùng chúng ta cùng đi, bảo danh tìm được viện trưởng, sau đó đồng loạt ra tay?"

"Không. Bạch ngày ta đều phải đi bệnh viện đứng chuẩn bị giải phẫu, không có thời gian." Thi Tư phủ định thuyết pháp này, lập tức trừng mắt liếc kích động Thi Niệm, "Thi Niệm cũng sẽ không đi."

"Ngạch, không phải nói cái kia mỹ dung khóa định hướng chiêu nữ sinh sao? Cái kia chúng ta mấy cái nam sinh đi có thể bảo danh?"

Thi Tư nói: "Viện trưởng là cầu tài, chỉ cần có tiền là được, ta lại mượn các ngươi mười vạn khối. Về phần biện pháp chính các ngươi nghĩ đi."

"Ách, tốt a. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Thủ công mỹ nhân

Báo danh chỉ có nữ sinh mới có thể tham gia lớp huấn luyện, dùng cái này tìm được thẩm mỹ viện trưởng, ý tưởng này là không kém, đáng tiếc Thi Tư nàng khác có việc trong người không cách nào hỗ trợ, Thi Niệm lại không đáng tin cậy, Chu Vi càng không được, cuối cùng chỉ còn lại có ba cái các lão gia, cái này muốn như thế nào cho phải?

Nghĩ tới nghĩ lui, Cổ Dịch rốt cục nghĩ ra một cái vượt qua tính những biện pháp khác!

...

Giữa trưa, hôm nay ánh nắng tương ấn mãnh liệt, chiếu bắn tại Bắc Thành thị trong lòng thương nghiệp vòng trên quảng trường cơ hồ có thể trực tiếp nấu nướng bò bít tết, nắng gắt cuối thu thời tiết đạt tới đỉnh phong.

Trong sân rộng, ba vị đáng người khác nhau thiếu niên thuận bên cạnh râm mát địa phương đi tới một chỗ tương đối khoáng đạt cửa hàng trước.

Trước người nhà này cửa hàng mở cửa gần mười mét, ba tầng lầu mặt, tại trung tâm thành phố cái này đất tắc vàng địa phương, một tháng tiền thuê chỉ sợ dù sao bảy chữ số, loại này mặt tiền cửa hàng tức là tại toàn bộ quảng trường thương mại trên cũng cũng ít khi thấy. Lại khó được lúc mặt tiền cửa hàng sửa sang tinh giản lại không mất đại khí, nhìn ra được phẩm vị. Cửa hàng tên sách lớn bốn chữ lớn: Thủ công mỹ nhân.

Nơi đây chính là Chu Vi nói tới nhà kia thẩm mỹ viện!

Nói thật, "Thủ công mỹ nhân" danh tự này cũng không dễ lọt tai, thậm chí còn có một cỗ khác hương vị, chỉ là bởi vì sự tinh xảo, thần kỳ kỹ thuật, tại Bắc Thành kinh tế thượng tầng nữ nhân vòng trung phi thường nổi danh, sinh ý mặc dù không phải đồng như trẩy hội, nhưng chính thể thu nhập lại là phi thường có thể nhìn.

Giờ phút này đứng tại trước lầu ba người, chính là Cổ Dịch, Tôn Thái Bình, cùng Tần Quân ba người. Cùng buổi sáng bất đồng, lúc đến ba người đều trang sức một cái mình, Cổ Dịch mặc vào tây trang, vẫn như cũ mang theo kính râm, phía sau lưng thẳng tắp, giống như là cái bảo tiêu. Mà Tôn Thái Bình lại thay đổi quần áo ngủ áo, áo của hắn dùng tài liệu tinh tế, may vá hợp thể, sơ xem, nhưng lại phẩm có chút nhãn lực người lại xem đều có thể nhìn ra cái này thân quần áo chào giá không thấp.

Về phần Tần Quân liền tương đối khác loại, hắn thân mang một thân nát áo bông quần, tay chân ống tay áo nở hoa, trên mặt còn hóa đồ trang sức trang nhã, lông mày bị tu, môi mỏng nhạt son, cả người xem ra đi chẳng những không có một tia nam tử cương dương, cũng không có nữ nhân thông dong, tựa như cái yêu mị nhân yêu dạng. .

Ba người mặc đồ này, một đường đi tới quay đầu suất không thấp, Tần Quân từ vừa mới bắt đầu khó chịu đến giờ phút này ngược lại có chút bình tĩnh, chỉ là sắp đến trước lầu, vẫn là không nhịn được lại có lỗ một câu: "Con mẹ nó, tại sao phải lão tử diễn nhân yêu!?"

Nguyên lai, ba người vừa rồi đã thương định, vì có thể tham gia huấn luyện, chỉ có thể để Tần Quân hi sinh một cái. Từ Cổ Dịch đóng vai bảo tiêu, Tôn Thái Bình đóng vai cậu ấm, Tần Quân đóng vai bị Tôn Thái Bình bao dưỡng yếu thụ, dùng cái này đến diễn một tuồng kịch, thu hoạch được tham gia huấn luyện cơ hội. Chỉ là có chút kinh người nhân mục đích là từ Tần Quân cái này thân cao vượt qua một mét tám tấc hán đến diễn yếu thụ, thực tế có chút tương phản đến dọa người. .

"Tốt, vợ người người không hi sinh ai hi sinh, bớt nói nhảm, bắt đầu."

Cổ Dịch nhắc nhở hắn một câu, ngữ khí nghiêm túc, chỉ là mặt ngoài miệng cái kia cỗ kỳ dị đường vòng cung, làm sao xem đều giống như lại nhịn cười.

Nhìn xem hắn bộ dạng này, tại thời khắc mấu chốt này, Tần Quân cố nén xoay người rời đi xúc động, nhớ tới Chu Vi, lạnh hừ một tiếng, suất trước tiến vào "Thủ công mỹ nhân" trong tiệm.

"Hoan nghênh quang lâm, xin hỏi. . ."

Mới vừa vào cửa, hai vị thân mang đồng phục màu trắng quần áo thanh xuân thiếu nữ liền tiến lên đón, nhưng mà lời nói đến đến một nửa lại bỗng nhiên ngừng, các nàng bị Tần Quân kinh hãi!

Vài giây đồng hồ về sau, năm sắc hơi dài nhất người mới kịp phản ứng không ổn, kể nói tiếp: "Vị này trước, nhỏ, tiểu thư là đến mỹ dung sao?"

"A. . ."

Tần Quân khoe miệng giật một cái, tại hai nữ trong mắt giống như mị tiếu trắng hán, nổi da gà lập tức rơi đầy đất, hảo tại lúc này, theo vào tới Tôn Thái Bình mở miệng, cười to nói: "Đương nhiên là, nghe ta cái tiểu đệ nói nơi này là Bắc Thành tốt nhất một nhà, tiểu bảo bối của ta đối với mình một chút tí vết có chút bất mãn, tới rờng rã."

Hắn nụ cười này thế nhưng là thật cười, lời nói bên trong nồng đậm biệt ý để hai tiểu cô nương gặp qua ý đến, liền vội vàng đem ba người mời được bên trong bên trong phòng tiếp khách.

Cái này hai tiểu cô nương niên kỷ tuy nhỏ, nhưng làm mỹ dung cũng có chút thời gian, biết đại đa số thời điểm nữ nhân bởi vì tự thân nguyên nhân,

Đến mỹ dung cơ hồ đều là mình đến, có rất ít bạn trai, nhưng lần này, vị này "Tiểu thư" bạn trai rõ ràng khẩu vị kinh người, Tần Quân bản thân cũng không biết là cái gì luận điệu, đoán không được tình huống hai người rất nhanh báo cáo cho trưởng lớp của mình, lớp trưởng tại hồi báo cho cửa hàng trưởng, cửa hàng trưởng. . .

Sau đó. . .

Qua một lát nữa. . .

Bên trong phòng tiếp khách, tiếp đãi ba người là một nữ nhân, xem ra đi chừng ba mươi tuổi, quần áo chỉnh tề, một thân nghề nghiệp bộ váy rất là vừa vặn, trên mặt trang dung vừa đúng, tức không hiện mị hoặc cũng không thất lễ, tổng bốn chữ hình dung nàng liền là: Hào phóng vừa vặn.

"Tự giới thiệu mình một chút, ta là thủ công mỹ nhân kinh lý, ta họ Từ, tên một chữ một cái chữ linh."

Nàng tự giới thiệu mình một câu, lộ ra một cái rất lễ phép mỉm cười, để cho người ta làm không đến chút nào kỳ thị, hướng Tần Quân nói tiếp: "Nghe nhân viên cửa hàng nói vị muội muội này muốn tu chỉnh một cái mặt đây, nếu như không bỏ, liền để ta tới cho mấy vị giới thiệu phương án như thế nào?"

Nàng thông dong và thuần thực vừa vặn, ba người đối với cái này đang cầu mà không được, Tôn Thái Bình vênh lên chân bắt chéo nói ra: "Đương nhiên, từ cửa hàng trưởng, người giới thiệu một chút a."

"Tốt." Từ Linh trên mặt duy trì tiểu dung, chậm rãi giới thiệu nói, "Tu điều mặt đây, ta có ba cái phương án, loại thứ nhất là điều khiển tinh vi kỹ thuật, loại này cá nhân ta tương đối đề cử, nó thuộc về nửa giải phẫu nửa phù chính phương pháp, đối bộ mặt tổn thương rất nhỏ. . . . Thứ hai, thì là trực tiếp giải phẫu, loại phương pháp này một lần vất vả suốt đời nhân nhả, nhưng là. . . . Thứ ba, thì là được vật, chúng ta thủ công mỹ nhân được vật cùng bên ngoài bất đồng. . ."

Từ Linh giới thiệu, nội dung trưởng lại tề tề, cùng lớp huấn luyện toàn không vào đề, Cổ Dịch không kiên nhẫn đẩy Tôn Thái Bình một cái, nhắc nhở hắn biệt như thế chơi đùa xuống dưới, không dùng.

Tôn Thái Bình hiểu ý, đá Tần Quân cái mông một cước, ở người phía sau ánh mắt phần nộ trung cười nói: "Tiểu bảo bối, ưa thích loại kia a?" Nói xong nháy nháy mắt.

Tần Quân hội ý đồng thời, ánh mắt bên trong lộ ra rõ ràng cắn răng nghiêng lợi biểu lộ, gần từng chữ nói: "Đều, không, thích!"

"Không thích đúng không, vậy liền đi!" Tôn Thái Bình lập tức đứng dậy, mặt mũi tràn đầy hiện ra khinh thường, "Tiểu hàng nói cho ta biết cái gì địa phương rách nát, chỉ những thứ này chim thú đoạn còn nói có bao thần kỳ, lừa gạt lão tử tình cảm mà."

Nói xong liền muốn lĩnh hai người rời đi, trong lúc đó Từ Linh há to miệng, vốn là nhin được không nói chuyện, chỉ là đang nghe bọn hắn câu nói sau cùng lúc, vẫn là không nhin được mở miệng, nói ra: "Tiên sinh, tha thứ ta trước đó không có nói cho người biết, chúng ta đúng là có chút đặc thù mà hữu hiệu phương pháp, cơ bản không dùng tay thuật cùng được vật, chỉ là phí tổn tương đối cao, không phải người bình thường có thể tiếp nhận."

Tôn Thái Bình rất nhập hỉ, lúc này lạnh hừ một tiếng: "Tiền có thể giải quyết sự tình cũng coi như sự tình? !"

Từ Linh cười nói: "Đã như vậy, vậy thì mời ba vị ngồi xuống, ta đem cho ba vị giới thiệu một loại khoá trình."

"Đi học?"

"Đúng vậy, đi học, từ chúng ta viện trưởng tự thân lên khóa." Từ Linh mặt mũi tràn đầy tự tin, Bội Bội mà nói, "Vị tiên sinh này nếu là nhiều tài người, chắc hẳn tại Bắc Thành là nghe nói qua về chúng ta thủ công đẹp thanh danh của người, không ngại lại hỏi thăm một chút, chúng ta viện trưởng khoá trình là bài học khó cầu, toàn bộ Bắc Thành danh viện có nhiều tham gia, trải qua về sau có người hay không cảm thấy không thiệt thòi?"

"A? Nghe tới đi rất điều, cho ta báo cái tên a."

Câu nói này ba người chờ đã lâu, Tôn Thái Bình cảm chắc lấy cảm xúc, đồng ý.

Từ Linh nói: "Ba vị vận khí rất tốt, ngay tại đêm nay chúng ta viện trưởng liền có một tiết khóa, bất quá ta vẫn còn muốn trước nói rõ một chút, cái này khóa chỉ có thể một người bên trên, với lại giá cả không ít, liền xem như bằng vào ta cửa hàng trưởng danh nghĩa đề cử thử nghe Chương 01: Thử nghe giảng bài, giá cả giảm phân nửa, cũng cần 1 triệu CNY, ta có thể làm chủ cho các người lại đánh Cửu Tắc, nhưng cùng lúc ta cũng muốn quét lấy một

thành tiền giới thiệu, không bao hàm tại phí tổn bên trong, tính được cần 99 vạn CNY."

Ba người vui mừng giật mình, vui chính là đụng đại vận đêm nay liền có thể, kinh hãi là đi học phí tổn, phải biết Thi Tư chỉ mượn 100 ngàn đi ra, một thân trang phục làm được dùng gần vạn nguyên, vừa vận chỉ còn lại tiền thuê tiền, phí tổn không thể không có gọi là không biến thái, nhưng nhớ tới mục đích của chuyến này, Tôn Thái Bình vẫn là bất động thanh sắc đồng ý: "Có thể, ta hiện tại trước tiên đem người tiền thuê kết, đi học phí tổn trên xong lại cho."

"Không cần. Cùng một chỗ kết a."

"Không sợ ta quyết nợ?"

"Ha ha. . ." Từ Linh khẽ cười một tiếng, "Không ai dám lại chúng ta thủ công mỹ nhân sở sách!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Chu Khoa Học

Buổi tối bảy giờ, Cổ Dịch cầm trong tay Từ Linh cho thư giới thiệu tìm được thủ công mỹ nhân đi học địa phương.

Trương này thư giới thiệu vốn là cho Tần Quân, chỉ là Tần Quân báo lúc tên Cổ Dịch, cho nên thuận lý thành chương liền thành Cổ Dịch. Một mình hắn mang theo thư giới thiệu một mình đón xe, không có mang theo hai cái vương vớ, một mình đi tới mục đích: A Bảo đường trang viên.

So sánh Long Hồ Biệt Thự, a Bảo đường trang viên là Bắc Thành hậu kỳ khu biệt thự, cũng là Bắc Thành cuối cùng nhất chòm sao tại mới điều lệ truyền đạt trước đó thông qua duy nhất đang xây khu biệt thự.

Khu biệt thự ở vào Bắc Thành vùng ngoại thành, làm xong hai phần ba, vào ở suất rất ít, không đến một phần mười, tướng làm quanh quẽ, quanh quẽ hoàn cảnh, quanh quẽ quảng trường, quanh quẽ trong bãi đỗ xe ngừng một chút gọi không ra tên xe tốt.

Vừa lúc một cỗ vừa lái vào tới song M tiêu chí màu đen trường xe tiến vào, gây nên tài xế xe taxi thấp giọng hô: "Ta đi, Maybach 62S, không xuất bản nữa xe sang trọng a, có tiền đều không nhất định mua được a. A? Vẫn là cái năm nhỏ muội tử khai mở, không biết là nhà ai thổ hào nữ nhi, cua được tối thiểu thiểu phần đầu một trăm năm a! . . ."

Tiêu chuẩn xe sang trọng mỹ nhân, Cổ Dịch đối với cái này không có hứng thú gì, đem tiền xe thanh toán xuống xe.

Bởi vì hai xe cách xa nhau không xa, Cổ Dịch xuống xe đi qua lúc, vừa lúc cửa xe mở ra, dư quang cong lên, thoáng chốc cả người đều ngây ngẩn cả người.

"A? Là người!"

Trên xe chính điều khiển xuống là một vị thanh xuân tịnh lệ thiếu nữ, một thân tinh mỹ váy dài trắng đến bắp chân, khuôn mặt trung thượng, lấy có đồ trang sức trang nhã, làm cho người ta chú ý nhất chính là nàng thân bên trên tán phát lấy cái kia cỗ cùng người khác bất đồng khí chất, một chút liền có thể cảm giác được nàng đặc biệt.

Nàng hướng Cổ Dịch quăng tới ánh mắt lúc, trong nháy mắt cũng ngây ngẩn cả người.

"Không phải ta!"

Cổ Dịch bỏ xuống ba chữ, cấp tốc trở lại, cũng không quay đầu lại hướng bãi đỗ xe bên ngoài chạy tới.

"Liền là người! Đứng lại cho ta!"

Sau lưng thiếu nữ truyền đến phần nộ gọi, bước chân đuổi lên, chỉ là thân mang váy dài nàng chạy trung rất dễ dàng bị té một cái, bãi đỗ xe rất quanh quẽ duy trì người tự nhiên ít, thiếu nữ rơi xuống địa phương vừa lúc ở nhất khối dơ bẩn bên trên, một thân quần áo lập tức nhưng một mảnh.

"Hồn đàn! Lão nương lần này nhất định thả bất quá người! . . ."

Tại thiếu nữ trong tiếng rống giận dữ, trên xe rất nhanh lại xuống một vị trang phục tinh nhã thiếu nữ, liền vội vàng đem nó đỡ dậy: "An Hạ, người là cùng hắn có thù à, làm sao không cần thận như vậy?"

Cái này té ngã thiếu nữ không là người khác, chính là Cổ Dịch đến Bắc Thành lúc lại cao hơn sắt trên ngai chung An Hạ, nhớ tới cái kia lúc xuống xe khắc khổ khắc sâu trong lòng một cái Thiên Niên Sát, cùng nay ngày cái này một phát chặt vật, năng tức giận đến phát run, ngữ khí như quý, từng chữ từng chữ khai ra đến:

"Đương nhiên! Huyết, hải, thâm, cừu!"

...

Thủ công mỹ nhân huấn luyện khóa thời gian là bảy giờ rưỡi chính thức bắt đầu, thẳng đến mười hai giờ khuya cả.

Địa điểm là a Bảo đường trang viên số 19 trong biệt thự. Đây là một gian sửa sang còn có thể biệt thự, biệt thự chính sảnh đi qua đặc biệt sửa sang, chuyên môn dùng để làm huấn luyện sử dụng, trong sảnh ánh đèn sáng tỏ, bố cục đơn giản mà dụng tâm, các loại không thấy được pho tượng vách tường vẫn liếc nhìn lại cảnh đẹp ý vui, trên mặt thảm thả có mười một tấm thoải mái dễ chịu chiếc ghế, trừ chính giữa một trương bên ngoài, bên ngoài mười cái ghế dựa vây thành một vòng, rất có không khí.

Giờ phút này, thủ công mỹ nhân viện trưởng sớm đã trước một bước đến nơi này, an vị tại chính giữa trên ghế.

Đó là một vị không đến bốn mươi tuổi thanh niên nam tử, thân hình gầy gò, mang theo một phần mất kiếng gọng vàng, tay nâng thật dày dây trang cổ thư, cứ như vậy ngồi yên ở đó, cả người hiện ra nho nhã, yên tĩnh, bao dung, còn có nội hàm khí chất, đối với nữ nhân có không tầm thường lực hấp dẫn.

Sắp tới thời gian lên lớp, bên ngoài một vòng chiếc ghế trên cũng cơ bản ngồi đầy, thuần một sắc nữ tử cơ hồ đều là nữ tử, trẻ có già có, có gầy có béo, nhưng đều có một cái cộng đồng đặc điểm, cái kia chính là quần áo đều rất lộng lẫy, dù sao hai trăm vạn một tiết khoá trình, có thể nghe được lên giá trị bản thân có thể thấy được lỏm đóm.

Rất nhanh, kim phút xẹt qua chính ba mươi điểm, đã đến giờ, ở giữa ngai thủ công mỹ nhân viện trưởng khép lại sách, đứng dậy nhìn chung quanh một vòng chung quanh,

Lộ ra một mặt mỉm cười, dùng hần có rất nhiều từ tính thanh âm nói ra: "Đang ngồi phần lớn là gương mặt quen, chỉ có hai vị người mới ở chỗ này hướng mọi người giới thiệu một chút, một là vị này Cổ Dịch tiên sinh, mọi người không cần kinh ngạc, mặc dù hần thân là nam nhi, nhưng trong lòng cùng tất cả mọi người là."

Đang ngồi nữ nhân trong nháy mắt hiểu rõ ra: Nguyên lai là cái nương nương khang a, trách không được. . .

"Đúng, còn có một vị hần là không đến, chỉ là thời gian đã qua, chúng ta trước hết. . ."

"Thật xin lỗi, thật xin lỗi, chúng ta tới đã chậm."

Viện trưởng lời còn chưa dứt, biệt thự đại môn bỗng nhiên mở ra, gác công bỏ vào đến hai đạo tú lệ thân ảnh, một trong số đó chính là An Hạ, năng giờ phút này đối thân trang phục, váy đổi thành quần, hấp tấp xông vào.

"A? Đó là An Hạ?"

"Thật sự là An Hạ, An Long Đồ trưởng nữ."

". . ."

Chung quanh vang lên một mảnh thấp giọng nghị luận, viện trưởng mỉm cười nói: "Đến rất đúng lúc, xem ra tất cả mọi người nhận biết, vậy cũng không cần giới thiệu, ngồi xuống trước đã, ta. . ."

"Người hỗn đản này thế mà tại cái này! ?"

Viện trưởng nói xong, tiếng nói đột nhiên lại bị An Hạ đánh gãy, chỉ gặp trong mắt nàng xuất hiện kinh hi và phẫn nộ, gắt gao nhìn chăm chăm Cổ Dịch, xoa nắm đấm, nói: "Không nhớ ra được người làm chuyện xấu đúng không, còn dám ra đây gặp người a? ! Người đi chết đi cho ta!" Nói xong phụ cận hướng Cổ Dịch trên mặt một quyền đánh tới.

Cổ Dịch vội vàng tránh ra: "Lộn xộn cái gì, ta mới không có làm chuyện xấu, ta đó là hướng người giải thích đâu: Ác hữu ác báo, người trước làm ác, đương nhiên muốn ăn điểm đau khổ."

"Khô em gái người!"

An Hạ lại là một cước đạp khoảng trống.

Lúc này, Viện Từ vội vàng gọi lại nàng: "An tiểu thư, nay ngày qua đều là quý khách, người coi như không nề mặt ta, có thể hay không cho đang ngồi một bộ mặt, có vấn đề gì xong tiết học sẽ giải quyết?"

An Hạ lúc này mới dừng lại tay chân, nghĩ đến mình vốn là đã đến trễ, tăng thêm đang ngồi nhiều người như vậy bỏ giá trên trời tới nghe khóa bị mình làm rối loạn xác thực không tốt, tạm thời thu tay lại, đối Cổ Dịch hừ lạnh nói: "Tĩnh là người hảo vận, bản tiểu thư tạm thời để người sống qua đêm nay mười

hai giờ!"

Cổ Dịch lần nữa ngồi xuống, trả lời một câu: "Ha ha. . ."

"Hừ!"

An Hạ hừ một tiếng, cố nén tiếp tục động thủ xúc động, đem quyền nói chuyện giao cho viện trưởng.

"Đa tạ An tiểu thư thông cảm."

Trải qua một trận nháo kịch, đợi An Hạ vào chỗ, viện trưởng tiếp lời đến, tiếp tục hướng mọi người nói: "Tất cả mọi người đã đến đủ, dựa theo khóa tự, ta vẫn còn muốn trước giới thiệu một chút mình, dạng này, kẻ hèn này họ Chu, tên hai chữ khoa học, ha ha, danh tự là quái rồi điểm, có người nếu là đề cho mặc kệ có thể trực tiếp gọi ta Chu viện trưởng."

"Tốt, phía dưới chúng ta bắt đầu chính thức đi học."

Chu Khoa Học trở lại chỗ ngồi một bên, nhấn xuống phía trên trò chuyện ấn phẩm: "Đem đầu đề đưa tới a."

Hắn nói xong, chỉ chớp lát, từ biệt thự mặt hông đi tới một vị hình dạng trung thượng nữ tử, trong tay đẩy một cái còn cao hơn chính mình giải phẫu ghế dựa, phía trên theo treo đầy riêng phần mình khí giới.

Nữ tử đưa tay thuật ghế dựa đẩy lên chính giữa, đối diện nguyên bản cái ghế, ngồi lên.

Chu Khoa Học vây quanh cái ghế dạo qua một vòng, vừa vận đủ hắn mở rộng ra đến, nhẹ gật đầu: "Tốt, chúng ta chính thức đi học, nay ngày chúng ta muốn lên khóa gọi là bộ mặt, giải phẫu."

Bộ mặt giải phẫu? !

Cái này đầu đề để Cổ Dịch, An Hạ sắc mặt đồng thời biến đổi.

Điểm ấy biến hóa bị Chu Khoa Học bén nhạy chú ý tới, hắn cười nói: "Hai vị không cần khẩn trương, ta là bác sĩ, không phải tội phạm giết người, bộ mặt giải phẫu chỉ là nưộn nhờ trợ thủ của ta Tiểu Tiếp mặt, hướng các người giải thích một chút bộ mặt đường cong, lằng góc chờ cấu thành cùng nguyên nhân, đối với các người thông thường bản thân mỹ dung rất có hiệu quả."

Nghe thấy lời giải thích này An Hạ rõ ràng đưa khẩu khí, Cổ Dịch lại không nghĩ như vậy, con hàng này nếu là bình thường cái kia Chu Vi giải thích thế nào?

Tiếp lấy Chu Khoa Học đưa tay đặt ở Tiểu Tiếp trên mặt: "Các người biết đây là cái gì ư?"

Cổ Dịch đầu óc nhất chuyển, đi đầu đoạt đáp nói: "Sinh động da thịt!"

"Không." Chu Khoa Học cười, "Là mặt a."

Cổ Dịch ngậy ngẩn cả người: Con hàng này là đùa lão tử sao? !

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Nhập Tán Sur

Bốn phía dần dần vang lên một trận tiếng cười, trong đó lấy An Hạ tòi tệ nhất, cùng bên người thân trọng cười nhẹ các nữ nhân bất đồng, nàng liền là cười ha ha, khoa trương mà cực điểm châm chọc cười nhạo Cổ Dịch: "Ha ha ha, còn mới mẻ da thịt, người có phải hay không từ nhỏ ăn món ăn, lớn lên không có thịt, ngày ngày đọc lấy ăn thịt a, ha ha ha, nhìn cái gì xem, người cái nghèo so!"

Cổ Dịch nhàn góc giật giật, lập tức nhìn chăm chú về phía nàng nửa người dưới, khinh thường nói: "Người phú bà, mặc chính là hoàng kim đồ lót, còn không phải bị ta giết xuyên qua."

"Người!"

An Hạ trong nháy mắt im miệng, khuôn mặt nhỏ biến đến đỏ bừng, trong mắt cơ hồ phun ra lửa.

Ba ba ba. . .

Lúc này, Chu Khoa Học phải tay, đem ánh mắt mọi người thẳng trở về, vì không để cho hai người tiếp tục mở miệng pháo, cho Cổ Dịch một bậc thang cũng đem mình khoá trình tiến độ tăng tốc, trực tiếp tiến nhập chính đề:

"Kỳ thật vị này lời nói cũng không tính kém, khuôn mặt đúng là từ da, thịt, xương ba cái tạo thành. Vừa vặn ngày xưa khoá trình đã kết thúc, từ hôm nay trở đi, ta liền đem ta áp rương tuyệt chiêu giáo mọi người. Da, thịt, xương ba khoa, từ khó đến giản, liền từ một cái xương chữ bắt đầu đi. . ."

Nói xong đem tay phải bóp ra một cái kỳ quái thủ thế, phóng tới trợ thủ Tiểu Tiệp trên mặt, nói tiếp: "Mọi người xem, nơi này là mặt sọ, là gương mặt mặt dây trọng yếu nhất thể hiện địa phương, chú ý. . ."

Kết cách. . .

Chỉ nghe một tiếng rất nhỏ mảnh vang, Chu Khoa Học tay vậy mà đem Tiểu Tiệp mặt xương ép xuống!

"A. . ."

Ở đây các nữ nhân lập tức vang lên tiếng kêu kinh ngạc khắp nơi, trong ánh mắt có kinh dị và hiếu kỳ, nhìn chòng chọc vào Chu Khoa Học, chỉ gặp tay của hắn lần nữa làm ra động tác, kết cách, kết cách vài tiếng qua đi, lại đem nữ tử tướng mạo điều sửa lại ba phần!

Tiểu Tiệp mặt lần nữa khôi phục thành bình thường, bảo hòa mà tú lệ, không thấy nhất tia dấu vết, liền là như thế bằng khoảng trống dạng biến đẹp ba phần!

Sẽ liên lạc lại vừa rồi Tiểu Tiệp không có một tia thống khổ sắc mặt, ở đây các nữ nhân chưa phát giác có chút cuồng nóng lên, tán dương thỉnh giáo thanh âm liền vang lên.

Ở vào trung tâm Chu Khoa Học vẻ mặt tươi cười, đem sở hữu tiếng ca ngợi thu sạch dưới, dùng có mấy phần hoài niệm chỉ sắc ngữ khí, chậm rãi nói: "Không tài học y gần 30 năm, trước hai mươi năm qua tầm thường vô vị, thẳng đến mười năm gần đây mới kết hợp Trung Tây chỗ trưởng, nghĩ ra một bộ này tu xương thủ pháp, mọi người đã để mắt, vậy ta sẽ vì các người nói tỉ mỉ một phen."

Chỉ hướng Cổ Dịch cùng An Hạ, kể nói: "Hai vị đều là thích chung diện người, không bằng vì mỹ lệ tạm thời buông xuống khoảng cách, hiện tại ta cần hai vị trợ thủ, liền các người đi, hi vọng các người có thể chung sức hợp tác."

"Ta không có ý kiến, liền sợ một ít người hẹp hòi cực kì, không muốn chứ."

An Hạ đứng lên nói, thuận thế không quên gièm pha một phen Cổ Dịch.

Cổ Dịch không có để ý đến nàng, đứng dậy cũng biểu thị đồng ý.

"Vậy tốt nhất rồi."

Gặp hai người đều không dị nghị, Chu Khoa Học gật đầu cười, phụ cận về sau, chỉ điểm mỗi người bọn họ bóp ra nhất thủ thế.

"Thủ pháp này mặc dù không tiện dùng lực, nhưng dùng sức lực sẽ rất xảo, là thủ pháp nhất định phải. Tăng thêm Tiểu Tiệp mặt đi qua đặc thù huấn luyện, xương cốt có thể lỏng có thể chặt, các người trước tiên ở trên mặt nàng thử một chút, ta lại chỉ đạo các người. Ai tới trước. . ."

"Ta tới trước." An Hạ lại một lần vượt lên trước.

Cổ Dịch không có cùng nàng tranh, có chút biết rõ tính tình của nàng, tổng kết ra đây chính là cái nhàn đến phát chán hàng. Quá thừa tình lực, dẫn đến nàng luôn luôn đổi rất nhiều chuyện rất ngạc nhiên, đồng thời cũng thù rất dai, cái gì đều muốn cùng mình không qua được. Liền là người hơi vụng về ngốc nghếch một chút, ngón tay tại Tiểu Tiệp trên mặt chọc lấy nửa ngày, động tĩnh gì cũng không có.

Cuối cùng Chu Khoa Học đều nhìn không được, mở miệng thay người, để Cổ Dịch trên.

"Thật lợi hại, người chết đều sắp bị người xoa sống." Tại An Hạ không cam lòng trong ánh mắt, Cổ Dịch không hiểu lời nói rất khinh bỉ một câu, đem ngón tay của mình ấn lên, trong miệng nói lầm bầm, "A, thiên linh linh, địa linh linh, Cổ Dịch đại tiên nhanh hiển linh!"

Kết cách!

Chú ngữ thật có hiệu lực!

Tại Cổ Dịch ngón tay dùng sức đè xuống trong nháy mắt, Tiểu Tiệp nửa gương mặt đều cho lún xuống dưới!

"A! . . ."

Một màn kinh người,

Thoáng chốc đề đang ngồi các nữ nhân nhón kêu lên, bị dọa đến sững sốt một chút.

"Ai nha! Ngươi cái đồ đần xỷ ra nhân mạng!" An Hạ dùng sức đem Cổ Dịch đẩy ra, nhìn chăm chăm Tiểu Tiệp mặt mũi tràn đầy vội vàng.

"Ha ha, không có việc gì."

Đúng lúc này, Chu Khoa Học thanh âm vang lên, xuất thủ tại Tiểu Tiệp trên mặt liền làm mấy cái kỳ dị động tác, rất nhanh, lấy không thể tưởng tượng nổi thị giác hiệu quả đem mặt của nàng bãi chính trở về.

Đám người thấy ngạc nhiên, nhìn không được nói: "Tuần bác sĩ ngươi đơn giản thần, thủ pháp này có thể dạy chúng ta sao?"

"Đương nhiên, cái này nhanh chóng phục xương pháp cũng là trong khóa học cho thứ nhất, các ngươi xem trọng."

Đem hai tay bóp ra hai loại thủ thế đặt ở trên mặt mình, Chu Khoa Học chỉ điểm đám người, "Thứ một chút giống ta dạng này, đem ngón tay các theo tại trái phải nước mắt xương phía dưới, chậm rãi xoa bóp, nhớ kỹ dùng xảo sức lực, có phải hay không rất dễ chịu. . ."

Chu Khoa Học đem đến nghiêm túc kỹ càng, bao quát An Hạ ở bên trong sở hữu nữ nhân đều đi theo hẩn làm lên, chỉ có Cổ Dịch một người nhàn rỗi, An Hạ không khỏi châm chọc nói: "Đứng góc ở đó làm gì, trí thông minh quá thấp, không học được sao? Muốn hay không tỷ tỷ dạy ngươi a!"

Cổ Dịch ha ha cười nói: "Cái kia cũng không cần, chỉ là có một vấn đề không rõ ràng, hi vọng Chu viện trưởng giải thích nghi hoặc."

Chu Khoa Học cười: "Ngươi nói."

"Ngươi cái này huyền khóa thủ pháp, có phải hay không chỉ có người chết mới cần phải a."

Chu Khoa Học khuôn mặt tươi cười tức thì cứng ngắt, sắc mặt trở nên có chút lạnh: "Ngươi có ý tứ gì?"

"Hắc hắc. " Cổ Dịch đem đề tay lên Tiểu Tiệp mặt, bên cạnh nói ra, "Bắt đầu ta rất hiếu kỳ, cái gì da, thịt, xương, ba phần dạy học, về sau ta hiểu được, nguyên lai là một cái nghề nghiệp đặc thù. . ."

"Nghe nói, từ xưa đến nay liền có một loại người chuyên môn là người chết nhập táng, đối không trọn vẹn thi thể ghép lại, đối thăm tướng đáng sợ thi thể mỹ dung, là người chết đưa lên cuối cùng một điểm tôn nghiêm. Loại người này gánh vác lấy thể nhân ảnh mất khác thường, tại cổ đại không có có danh tự, hoặc là ta không biết tên gọi là gì, mà tại hiện đại, chúng ta để bọn hẩn là Nhập Tán Sư."

"Cái này là một đám khả kính có thể khâm phục người, khả kính chính là bọn hẩn sở tác sở vi. Có thể khâm phục chính là bọn hẩn kỹ thuật, tại đã biết trung, Nhập Tán Sư tích lũy truyền thừa hai loại thủ pháp, thứ nhất, xưng là: Phùng Thi Thuật. Thứ hai, liền là: Hoãn Thi Pháp!"

"Da, thịt, xương. Da thịt có thể khe hở, xương chỉ có thể chậm. Khe hở lúc da thịt, chậm lúc chết xương, Chu viện trưởng, ta đây nói không sai chứ, hoặc là nói là Chu sư phó. . ."

Chu Khoa Học sắc mặt chưa phát giác đã xuống tới điểm đóng băng: "Ta không biết ngươi đang nói cái gì, ngươi nếu là không muốn nghe, có thể lẩn, ta. . ."

"A! Thứ gì!"

Đúng lúc này, mấy đạo tiếng hét chói tai bỗng nhiên vang lên đánh gãy Chu Khoa Học, một đám nữ ánh mắt trở nên hoảng sợ, chỉ gặp Cổ Dịch thủ hạ, Tiểu Tiệp nguyên lai tú lệ mặt vậy mà tại chậm rãi hòa tan, cuối cùng biến thành một trương đáng sợ, mặt xấu xí.

Đó là một trương cơ hồ bị hủ hóa mặt, toàn bộ đầu có thể thấy được đại bộ phận xương cốt, một chút da thịt treo ở phía trên, sắc điệu u ám buồn nôn, nhìn tới buồn nôn.

Cổ Dịch bình thản thanh âm vang lên lần nữa: "Minh Tâm mà gặp hiểu biết chính xác, thể giới chân thật mặc dù có chút đáng sợ, khó mà tiếp nhận, nhưng còn sống chúng ta không thể không đi đối mặt với cái thể giới này chân thực, đúng không?"

Cách gần nhất An Hạ lui về sau mấy bước, nghe thấy Cổ Dịch thanh âm, không khỏi ném ánh mắt phức tạp. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 40: Lửa

Ba ba ba. . .

Chu Khoa Học phúi tay, trên mặt từ băng lãnh biến thành cá chết mặt, nhìn không ra thần thái, nói: "Tốt, rất tốt, nếu là người trong đồng đạo, xem ra tiểu ca ngươi là kẻ đến không thiện. Chỉ là có một chút ta muốn nhắc nhở ngươi, nơi này ta chỗ ở, ta địa phương, ngươi xác định ngươi có thể làm khó dễ được ta? !"

Phanh!

"A!"

Chu Khoa Học lời vừa mới dứt, trước mắt bỗng nhiên một đạo quyền diện phóng đại, mắt trái rần rần chắc chắc chịu một cái.

"Có thể đánh ngươi a."

Cổ Dịch xoa nắm đấm, một mặt ngây thơ nói.

Một quyền này dùng sức không nhỏ Chu Khoa Học bị đánh cho choáng váng trọn vẹn mười mấy giây mới hồi phục tinh thần lại, tiếp lấy sắc mặt nổi giận, phát điên nói: "Tiểu Tiệp, cho ta xé hần!"

Cạc cạc cạc cạc. . .

Tiếng nói vừa ra, trên ghế ngồi Tiểu Tiệp đổi qua mặt, không có con mắt hốc mắt đem Cổ Dịch khóa chặt, thân thể chậm rãi đứng lên.

Lúc trước Tiểu Tiệp là nhân dạng, làm cái gì không người để ý, bây giờ hiện ra bản tướng, một cử động kia lập tức đem ngồi vây quanh các nữ nhân dọa đến vỡ tổ.

Các loại tiếng thét chói tai bộc phát, thân mạng thân mạng dựng trang các nàng hoảng lúc rối loạn ngã sấp xuống không ít, có chút linh hoạt chạy đến cạnh cửa lại phát hiện đại môn chẳng biết lúc nào đã khóa kín!

"A! . . . Mở cửa, để cho ta ra ngoài. . ."

"Ta không học được, ta muốn về nhà, ô ô. . ."

"Đừng, Chu viện trưởng, vừa rồi không còn rất tốt sao. . ."

"Ô ô. . . Cứu mạng a. . ."

". . ."

Đối mặt một đám nữ nhân tiếng khóc, Chu Khoa Học lắc đầu: "Ta cũng muốn hảo hảo đi học, đáng tiếc có người không a, cũng chỉ có thể cho các ngươi trên nhất đường chân chính giải phẫu viên. Các ngươi biết không, làm Nhập Tán Sư, tại vì thi thể mang đến tôn nghiêm đồng thời, có đôi khi là có thể hướng bọn hần tác thủ một chút báo thực hiện, liền như bây giờ. . ."

"Lộn xộn cái gì, sừu bị thổi tán!"

Tại Chu Khoa Học thanh âm đàm thoại trung, Cổ Dịch trở tay nhất mà thôi hạt dưa đánh vào Tiểu Tiệp trên mặt, "Phanh" một tiếng, đem cái sau đầu cho quật bay.

Soạt. . .

Tiểu Tiệp không đầu thân thể lập tức ngã trên mặt đất, không có động tĩnh, tựa như một bộ phở thông xác thối, ngoại trừ dọa người bên ngoài không còn gì khác. . .

Ở đây chín nữ nhân ngây ngẩn cả người, nói chuyện Chu Khoa Học cảm mồm, một mặt mòng bức, ngo ngoé lấy xem chuyện trước mắt, hoàn toàn không có thể hiểu được.

Cứ như vậy? !

Thăng đến trước mắt lại là một đạo quyền diện phóng đại, mắt phải một cái kịch liệt đau nhức để mới khiến cho hần bừng tỉnh, nhìn xem hướng phụ cận Cổ Dịch, hốt hoảng kêu lên: "Ta cảnh cáo ngươi, cách ta xa một chút, ta muốn gọi bảo an!"

Cổ Dịch giang tay ra, nói: "Ngươi nói công mấy cái kia? Vừa rồi một mình ta phát khối kẹo cao su, coi như hiện tại hần là đều tại nhà vệ sinh a."

"Người, người người. . ."

Chu Khoa Học nhớ tới An Hạ lúc đi vào, cổng còn giống như thật chỉ còn một cái bảo an, với lại sắc mặt còn không tốt lắm, nghĩ đến Cổ Dịch nói tới không kém. Trong lúc bối rối lui về sau một bước, ngã ngồi đến lúc trước chỗ ngồi của mình, nói: "Tiểu tử, người mưu kế tính toán tường tận, đến cùng vì cái gì?"

Cổ Dịch nói: "Người nhớ kỹ một cái Chu Vi nữ hài sao?"

"Nguyên lai là nàng!" Chu Khoa Học bỗng nhiên toàn đều hiểu, "Chuyện tối ngày hôm qua, người động tác khá nhanh a, người cùng nàng là quan hệ như thế nào?!"

"Tính là đồng học a."

"Đồng học? Đây, vì một cái đồng học mất mạng, thật sự là không đáng." Ngay một khắc này, Chu Khoa Học giọng nói trở nên không có một vẻ bối rối, trên mặt hiện ra cười lạnh, lập tức tay phải đột nhiên vịn bụng ra cái ghế lan can, nhắm ngay bên trong nút màu đỏ nhanh chóng nhấn dưới, quát lạnh nói: "Cho nên, tiểu tạp toái, người đi kiến thức nhất xuống Địa ngục a!"

Một cỗ giống như đã từng quen biết không ổn cảm giác dưới đáy lòng dâng lên, Cổ Dịch chợt nhớ tới từ bắt đầu lên cái ghế kia liền là cố định, hẳn là. . .

Kết cách, băng! . . .

Sau một khắc, mặt đất tiếng nổ lớn lên, chỉ gặp toàn bộ biệt thự phòng khách, ngoại trừ Chu Khoa Học ngồi chỗ bên ngoài, phòng khách mặt đất trong nháy mắt toàn bộ hãm khoảng trống!

"TM! Ta liền biết!"

Cổ Dịch hú lên quái dị,

Cùng mọi người giống nhau rớt xuống. . .

...

Chu Khoa Học phòng khách dưới mặt đất tứ phương trống trải, cũng may cũng không tính sâu, chỉ có không đến ba mét độ cao, lần này mặc dù rơi đột nhiên, nhưng cũng không có người thụ quá nặng thương.

Đỉnh bên trên truyền đến kết cách kết cách thanh âm, phòng khách mặt đất lần nữa che lại, dưới mặt đất trở nên hắc ám, đưa tay không thấy được năm ngón.

Phía trên truyền đến Chu Khoa Học thanh âm: "Mọi người chớ có trách ta, nay ngày ta thật chỉ là nghĩ kỹ tốt hơn khóa mà thôi, muốn trách thì trách tiểu tử này, tự dung quán cục, hại được các người tất cả đều mệnh đưa cho này!"

"Đối với cái này, ta chỉ có thể hi vọng các người được chết một cách thống khoái một điểm, mặc dù cái kia không làm sao có thể. . ."

Nói xong lại không có thanh âm, các nữ nhân bắt đầu không hiểu sợ hoảng lên, lấy điện thoại di động ra, phát hiện toàn không tín hiệu, chỉ có ánh sáng hào quang miễn cưỡng chiếu sáng nơi này, từng đạo thân ảnh mơ hồ xuất hiện ở trước mắt mọi người. . .

"A! . . ."

Nghe dưới mặt đất truyền đến tiếng thét chói tai, Chu Khoa Học miệng góc móc ra nụ cười tàn nhẫn, đứng dậy rồi đi phòng khách, trong nháy mắt đem đèn đóng lại. . .

...

Dưới mặt đất.

Điện thoại quang huy soi sáng ra tới thân ảnh mơ hồ dần dần từ tường góc đi ra, chín nữ nhân quý khóc sùi sùi hướng ở giữa bách gấp, có thể gặp thanh, những thân ảnh kia chính là giống như Tiểu Tiệp xác thối, số lượng nhiều, chỉ sợ mấy chục nhiều!

"Đều tại người, người chọc hấn làm gì, đều là người sai!"

Một vị bị dọa điên rồi nữ nhân bắt lấy Cổ Dịch cổ áo chất vấn, bay tứ tung nước mắt nước mũi đưa nàng trang dung nhiễm hoa, nhìn so bên trên xác thối còn khủng bố.

"Ta đi, đại tỷ người thật đúng là để ta hiểu được cái gì gọi là gặp quý." Cổ Dịch phản tay nắm lấy nàng cánh tay, đem ống tay áo của nàng xé xuống một miếng nhét vào trong miệng nàng, một tay lấy nàng đẩy ra, "Làm phiền người cách ta xa một chút, ít nói lời vô ích."

Nữ nhân này bị Cổ Dịch đẩy lên trên mặt đất, chung quanh lúc đầu bị kéo theo các nữ nhân trong nháy mắt ngừng động tác trong tay, thẳng đến có người phản ứng tới vừa rồi Tiểu Tiệp xác thối không phải liền là bị hấn tùy tiện chém đầu sao?

Vậy bây giờ. . .

Ngay tại lúc đó, bốn phía xác thối nhóm dần dần tới gần, bọn chúng tốc độ chậm chạp, nhưng cái này dưới đất vốn cũng không lớn, nhìn xem không được bao lâu liền muốn tiếp xúc đến, cách gần nhất An Hạ nhìn không được hỏi: "Bọn gia hỏa này đối với người mà nói không khó giải quyết, đúng không?"

"Vốn là không khó, nhưng là mang theo các người những này vương vís liền có chút phiền phức." Cổ Dịch méo miệng, tại trong túi quần lật ra tiểu một hồi, lấy ra một cái lớn chừng bàn tay chiếc hộp màu xanh lục, trên cái hộp mặt vẽ lấy một cái đầu lâu, giống như là đang bày tỏ lấy đồ vật bên trong thuộc về vật nguy hiểm.

"Đây là cái gì?" An Hạ tò mò hỏi.

"Người đoán."

Cổ Dịch sắc nằng một câu, nhắc nhở chính nàng cùng nàng quan hệ cũng không tính tốt, đừng ném tiết tháo. Tiếp lấy tiện tay đem hộp mở ra, hiện ra bên trong một chút màu xanh lá phấn son.

"Cái kia cái gì, ngách, nhớ tới, khụ khụ. . ."

"Nói, thế gian có ngàn vạn loại pháp, chỉ có ta pháp bị ngũ thuật cùng vứt bỏ, diệt tận thương sinh đến thiên lý nan dung, đạo bất tương dung, chỉ có giấu tại Cửu U phía dưới, vĩnh không thấy ánh mặt trời, thế nhưng lòng người đủ loại, để cho ta gặp tại thế gian, lại hiển lộ tịch diệt khủng bố."

Nói xong không hiểu nó ý, Cổ Dịch án lấy một loại nào đó tiết tấu, lay động hộp đem màu xanh lá phấn son tràn ra, khi hấn đem lời nói nói xong, lục phấn cũng đã tan hết, tại lấy mười người làm trung tâm bên ngoài địa phương dâng lên từng tầng từng tầng nhàn nhạt sương mù màu lục.

"Chúng sinh luân hồi khổ, không bằng không luân hồi. Lấy!"

. . .

Cổ Dịch tiếng rơi xuống, vẻ mặt nghiêm túc, mà chung quanh lại là vẫn như cũ như lúc ban đầu không có bất cứ động tĩnh gì. . .

"Ách. . . Chúng sinh luân hồi khổ, không bằng không luân hồi. Lấy!"

Vẫn là không có động tĩnh. . .

"Lấy!"

Không có động tĩnh. . .

"N TM ngược lại là a!"

Bằng!

Chợt một tiếng vang trầm, thập phương sương mù bằng khoảng trống tự nhiên, bị một cỗ không biết lực lượng đem hướng ra phía ngoài đẩy đi, tại lược qua xác thối sát na, trong khoảnh khắc tận đem thiêu đến tan thành mây khói!

"Tê. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Cửa đá

An tĩnh trong tầng hầm ngầm, tám nữ nhân đều thấy choáng nhãn, chỉ có mấy đạo sợ hãi người hấp khí thanh đang rung động nhẹ.

Ánh lửa rất nhanh biến mất, không gặp lại bất luận cái gì xác thối, lên nhiều một chút màu xanh lá phấn son, cùng Cổ Dịch lúc trước lấy ra không bắt đồng.

Hắn ngồi xổm người xuống, tại mọi người điện thoại di động ánh sáng nhạt hạ rón rén đem những này màu xanh lá phấn son thu nhập lúc trước hộp bên trong, dùng thêm vài phút đồng hồ, đợi toàn bộ đẹp xong lúc ly đến gần nhất An Hạ phát hiện, cái này lục phấn vậy mà so sử dụng trước còn nhiều hơn ra một chút.

"Đây là cái gì. . ."

Cuối cùng là đề không được lòng hiếu kỳ của mình, An Hạ hỏi âm thanh, chỉ là mới vừa ra khỏi miệng nàng liền hối hận.

Quả nhiên, Cổ Dịch phui nàng nhất nhãn: "Cái này chẳng phải là lừa à, lừa cũng không nhận ra, thật là ngực to mà không có não, không đúng, ngực ngươi cũng không lớn."

"Hừ!"

Coi là An Hạ đã trải qua có chút một chút chuẩn bị, cũng bị Cổ Dịch lời này cho kích đến sát khí dập dòn, hung hăng trợn mắt nhìn hắn nhất nhãn.

Đối với loại ánh mắt này, cùng chung quanh chung quanh chúng nữ các loại ánh mắt, Cổ Dịch sớm đã dưỡng thành thói quen tính không nhìn, tự lo hướng tầng hầm bên cạnh chỗ rẽ đi đi.

"Chớ đi, ngươi đi đâu?"

Tầng hầm cứ như vậy lớn, lời này không thể nghi ngờ là câu nói nhảm, chỉ là đi qua phía trước trong nháy mắt, đã trải qua có nhân đem hi vọng chưa phát giác kỳ thác cho Cổ Dịch, nhất cử nhất động của hắn vô cùng dẫn dắt tâm thần của mọi người, cho nên hắn khẽ động, liền có nhân liền vội vàng hỏi ra tiếng.

Bên tường thượng truyền hồi Cổ Dịch thanh âm, khó khăn đến khản khản giải thích nói:

"Chu Khoa Học là làm là một thi thể mỹ dung sư, muốn tay nghề tiến bộ cái kia liền cần có tài liệu, cho nên, nơi này nên là một cái nhà kho, ừ, đúng, nhà kho, một cái mang theo bấy rập công năng nhà kho. Ngẫm lại xem, cái này nhà kho phía trên mưu kế động tĩnh không nhỏ, nghĩ đến bình thường cũng không hội thường dùng, cho nên đưa vào nhà kho tài liệu không có khả năng là từ phía trên trực tiếp ném xuống, không có gì bất ngờ xảy ra, nơi này sẽ có một cánh cửa!"

"Còn nữa, Chu Khoa Học làm là việc không thể lộ ra ngoài, vận chuyển tài liệu khổ sai sự tình cũng chỉ có thể một mình hắn làm, nói như vậy, cánh cửa này không thể là đơn hướng khóa kín, tất nhiên là hai chiều, dung dịch thông qua, không người sợ ý một chút đem chính hắn cho khổ chết, vậy coi như thật là chết đến không mặt mũi gặp quỷ."

Cổ Dịch lời nói không khó nghe hiểu, tổng kết lại rất đơn giản: Liền là tại nói cho các nàng, nơi này có một cánh cửa, không khóa, tìm được liền có thể đi ra.

Đối với cái này vẫn là có người đưa ra nghi vấn: "Chu Khoa Học liền là cái đồ biến thái, biến thái tư tưởng căn bản không pháp thuyết phục, ngươi làm sao biết đạo cái này hắn sẽ không cùng ngươi lời nói ngược lại!"

Không ngoài sở liệu, ở thời điểm này vẫn đứng Cổ Dịch ôm lấy thái độ hoài nghi, cũng chỉ có bị hắn một câu "Ngực cũng không lớn" khí nộ An Hạ.

"Ha ha. . ." Cổ Dịch liền cười, "Ngươi mới nói hắn là biến thái lại không là thiếu năng trí tuệ, tại sao phải cùng chính mình không qua được."

"Nhưng là. . ."

"Đừng nhưng là, ngươi ngực tiểu ngươi chớ nói chuyện, chờ trưởng thành lại nói."

"Ta. . ." An Hạ trong mắt sát khí thoáng chốc cơ hồ thực chất hóa, cũng may cùng nàng cùng đi bằng hữu lôi kéo cánh tay của nàng, nhắc nhở nàng một câu đạo, "Đừng nóng giận An Hạ, đi ra ngoài trước lại nói."

An Hạ lúc này mới được vỗ yên xuống dưới, không đón thêm lời nói.

Thiếu đi An Hạ quấy rầy, Cổ Dịch tìm môn tiến triển cũng sắp chút, tại thô ráp mặt vách lên đi hơn phân nửa vòng về sau, chân bộ ngừng lại.

Kêu kẹt kêu kẹt. . .

Sau một khắc, trong tầng hầm ngấm vang lên hòn đá ở giữa ma sát thanh âm, nhất đạo sơn hắc thông đạo chậm rãi xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Hô. . . Thật là lợi hại!"

"Quả nhiên là thật, làm ta sợ muốn chết, có thể đi ra sao. . ."

"Ta muốn thay quần áo khác. . ."

"Tiểu ca nhi, ngươi điện thoại là bao nhiêu nha. . . Tỷ tỷ là. . ."

". . ."

Tìm được môn, cả đám nữ nhân mừng rỡ xông tới, lưu riu nói lời nói, càng có không dần nổi bước ra bộ pháp, liền muốn hướng ngoài thông đạo đi đến.

"Chờ một chút!"

Cổ Dịch kéo lại chính muốn đi ra ngoài người này: "Các người ngay ở chỗ này chờ ta,

Đừng đi ra."

"Làm sao?"

"Chờ lấy liền là. Oán khí quá nặng, ta sợ các người không chịu đựng nổi."

Cổ Dịch nói xong không để ý chúng nữ uổng phí thất sắc biểu lộ, đi ra cửa bên ngoài, sau lưng cửa đá dần dần hợp lên, hẳn cảm thấy nhiều một người đi ra, không cần quay đầu cũng biết là người nào: "Người cùng ra ngoài làm gì, làm vương vếu?"

Hắc ám bên trong sáng lên một tia ánh sáng nhạt, người dùng di động đem chung quanh chiếu sáng, cũng chiếu sáng mặt của nàng, sắc mặt mang theo một chút bùn đất, chính là An Hạ.

Nàng hừ một tiếng: "Bên trong những cái kia không có mẹ nhóm không kiến thức, thế mà tin người, ai ngờ đạo người có phải hay không có cái gì ác thú vị, cô ý lừa phỉnh chúng ta, chính mình trước đi ra ngoài."

"Ác thú vị?" Cổ Dịch quay người trở lại, "Người phải xem thử xem sao?"

"Hừ!" An Hạ thẳng tắp lồng ngực, "Có bản lĩnh người tới a!"

"A." Cổ Dịch hai tay bàn tay khép lại, kết xuất thủ ấn.

"Lăn, người muốn làm gì, ly ta xa chút!"

". . ."

Tầng hầm bên ngoài thông đạo bên trong hai bóng người sóng vai mà đi, đã đi vài trăm mét con đường, dựa theo tính ra, mặt đất hơn mấy hồ đã ra khỏi a Bảo đường trang viên phạm vi, nhưng là nơi này vẫn không có thấy đáy ý tứ, hắc ám bên trong thăm thẳm thâm thúy, giống như không có cuối cùng.

An Hạ sắc mặt có chút ửng đỏ, hai người trầm mặc đi một đoạn này, nàng cuối cùng là nhẫn không ra xi một tiếng: "Lưu manh đáng chết, thật hèn mọn."

Cổ Dịch không có để ý đến nàng, vuốt ve mũi lên kính râm, nói: "Ai, rốt cục chấm dứt."

"Năm mơ đâu!"

An Hạ không chút khách khí rất khinh bỉ một câu, vì tiết kiệm lượng điện, điện thoại di động của nàng cũng không có điều rất sáng, tia sáng sờ chiếu sáng địa phương bất quá vài mét, bên ngoài địa phương một mảnh son hắc, căn bản thấy không rõ lắm bất luận cái gì, nói cho cùng hào không cái gì có độ tin cậy.

Nhưng mà đi nữa mười mấy mét về sau, nàng không thể không tin.

Trước người xuất hiện một mặt đá cẩm thạch cửa đá, mặt này đại môn cũng không khóa kín, lại là đem con đường phía trước cách khai, nói là thông đạo đến cùng kỳ thật cũng không tính sai.

An Hạ lặng lẽ dò xét Cổ Dịch một phen, gặp hẳn vẫn như cũ mang theo cái kia cặp kính mát, không khỏi hiếu kỳ, một người tại như thế son hắc hoàn cảnh bên trong, mang theo một bộ hắc kính mát vẫn thấy rõ xa như vậy sao? Nàng càng muốn tin tưởng Cổ Dịch là đoán.

Trước cửa đá.

Cổ Dịch không có chú ý tới An Hạ ánh mắt, nhìn chăm chăm trên tường bích văn lộ ra vẻ không hiểu.

Nhưng gặp tường lên bích văn kỳ dị, tuyến đường phẩm chất vờn quanh, không hiểu kỳ dị, không biết đại biểu cho thứ gì, chỉ là nhìn cũng làm người ta có một loại rất cảm giác không thoải mái.

Cổ Dịch nhận đến những đường văn này, cái kia là hội tụ oán khí phù văn, nhưng chẳng biết tại sao môn lên lại có mấy cái trống rỗng, đem thật không cho dịch hội tụ oán khí tán khai, cái này không chờ uổng phí công phu?

Nơi này là Chu Khoa Học tầng hầm thông đạo, không có gì bất ngờ xảy ra cánh cửa này liền là Chu Khoa Học xây, chứ không phải là đúng như An Hạ nói, Chu Khoa Học biến thái đến liền trí thông minh đều đi theo thay đổi?

Biến đến biến thái ngu xuẩn? !

Nghĩ đến, đưa tay đẩy ra cửa đá.

Tầm mắt biến đến trống trải.

An Hạ dùng di động ánh sáng nhạt đảo qua, miễn cưỡng thấy rõ bên trong, thoáng chốc một cỗ kính thiên động địa tiếng thét chói tai ở đây vang lên:

"A! . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Nhà máy

Gian phòng kia cũng không tính lớn, bài trí cũng gần như không, không có cách trở khiến trong phòng tiếng vang không nhỏ, An Hạ tiếng thét chói tai ở đây bị phóng đại số lần, mãnh liệt sóng âm chấn động đến Cổ Dịch song tai run lên, nhin không được trở tay bưng kín miệng nàng.

"Quý gào gì, ồn ào quá!"

Tay bên trên truyền đến phẳng cảm giác, có thể cảm thấy làn da của nàng rất hảo.

"Thế nhưng, nhưng, những cái kia là. . ."

An Hạ bản năng chuyển khai nhất chút vị trí, chỉ vào gian phòng bên trong treo trên tường sự vật, ánh mắt bên trong tận là hoảng sợ, sợ sợ đạo không ra, nhưng gặp tường kia lên lại là nhất tường da người!

Gian phòng thành hình vuông, đúng hướng mở cửa, tứ phía bao quát môn lên đều treo da người, những người này da lột rất có kỹ xảo, cơ hồ không bị tổn thương, lẫn nhau liền lên, nếu như không phải là không có huyết nhục, xem lên liền giống như là một đám nhân tại tường lên tay trong tay hợp thành một vòng, tại bóng tối này hoàn cảnh bên trong lộ ra đến có mười hai phần khủng bố!

"Chẳng phải da người à, có gì phải sợ, người không cũng có một thân."

Đối với cái này, Cổ Dịch lại xem thường, tùy ý ném câu nói tiếp theo, hướng về da người xích lại gần tới.

Có thể trông thấy, những người này da đều vẽ lấy ám tử sắc dây văn, dây văn hướng ra phía ngoài mở rộng, kết nối lên mỗi nhất tấm da người, nếu như coi nhẹ rơi chất liệu, ngược lại giống như là một bộ đặc sắc tranh trù tượng.

"Cái này. . . Những này là cái gì. . ."

Sau lưng vang lên An Hạ nhỏ bé yếu ớt thanh âm, Cổ Dịch chủ đề nhìn nàng nhất nhãn, gặp nàng mặc dù thần sắc khẩn trương sợ hãi, nhưng ánh mắt chỉ bên trong lại có năm điểm vẽ tò mò hỗn hợp, lập tức minh bạch cái này mười từ liền là loại kia có thể bị lòng hiếu kỳ hại chết mất hàng, loại người này đối với đại đa số không biết cùng khủng bố mặc dù sẽ biết sợ cùng sợ hãi, nhưng lại không hội dừng bộ lui lại, càng nhiều thời điểm, phản mà chọn tiến lên, chính như bây giờ, đối mặt khắp tường da người, nàng đến gần tới.

Mặc dù Cổ Dịch không muốn thừa nhận, nhưng kỳ thật hần bản chất lên giống như An Hạ, là cùng một loại nhân, không người cũng sẽ không có hôm nay chính mình. Có lẽ là muốn đến từng trải qua, đối với An Hạ vấn đề, hần khó khăn đến trả lời nàng:

"Cái này là một vòng phù văn, tên là 'Kinh Hồn Ưc Từ Ấn', khắc vào da người chi lên có thể cho chi lâu dài giữ lại người chết trước khi chết oán khí, nếu như bộ này da người chủ nhân trước khi chết nhận qua không phải người tra tấn, như vậy bộ này da người thì tương đương với một bộ oán khí sản xuất cơ, lớn như vậy một vòng, có thể nói là oán khí xưởng."

An Hạ thần tình phức tạp lại nhiều hơn một phần kinh ngạc, toàn không nghĩ tới Cổ Dịch hội cho mình giải thích những này, bất quá đã có đáp án, nàng cũng liền thuận hỏi tiếp: "Những này là Chu Khoa Học làm à, hần muốn nhiều như vậy oán khí làm cái gì?"

Cổ Dịch nói: "Cái này cũng chưa tính, người xem nơi này, cái này là phù văn tục văn, biểu thị loại này gian phòng ở chỗ này không ngừng một chỗ, nếu như nói nơi này là xưởng, như vậy cái này dưới mặt đất khai quật ra địa phương, rất có thể liền là nhất nhà xưởng. Về phần người muốn biết đạo hần đến cùng muốn làm gì, đi xem xem chẳng phải sẽ biết."

Nói xong một chỉ đối diện cửa đá, nơi đó cùng tiến đến cửa đá đúng hướng mà ra, đằng sau không biết có niềm vui bất ngờ ra sao chờ lấy bọn hắn.

An Hạ nhìn Cổ Dịch nhất nhãn, gặp hắn không ý định động thủ, lúc này nàng có thể lựa chọn lui lại, thối lui đến lúc đầu địa phương, cùng tám nữ nhân cùng một chỗ núp ở phía sau phương, đem hết thảy hi vọng kỳ thác cho Cổ Dịch, chỉ là trong lòng có một cổ không hiểu dục vọng kìm nén không được, lần nữa nhìn Cổ Dịch nhất nhãn, bản thân an ủi một câu "Chết cũng có cái đệm lưng", tiến lên đây ra cửa đá.

Ngoài cửa tại ánh sáng xuyên vào, lọt vào trong tầm mắt cảnh vật có chút ra ngoài ý định, không có cái gì khủng bố ngạc nhiên sự vật, phản ngược lại là thật giống như là một cái nhà máy chỗ.

Nơi này là một gian trống trải gian phòng, chiếm diện tích không nhỏ, thô mắt nhìn lại ước chừng có ba trăm mét vuông trở lên diện tích, trên dưới không gian rất cao, hai người chỗ là một chỗ tương đối tương đối cao địa phương, có bằng sắt thang lầu hướng phía dưới, nhìn xuống dưới, mặt đất lại là kim chúc chế thành, tám đài to lớn máy móc đứng ở gian phòng tám hẻo lánh, nó bên trong một đài ngay tại hai người dưới chân.

Mặt đất ở giữa xử tu có thoát nước giếng, bên cạnh trên chút nước đọng, gian phòng phía dưới có chiếu minh công trình, độ sáng còn có thể, mặt vách lên quần đạo tung hoành, liếc nhìn lại giống như một gian cũ kỹ nhưng mặc cho từ sức sống nhà máy.

Đã đến nơi này, hai người đều là bản tính hảo kỳ nhân, không có nhiều lời, ăn ý dọc theo thang lầu hướng phía dưới đi đến, đi tới nó bên trong nhất máy trước.

An Hạ nhìn kỹ một lần máy móc lên tiếng Anh biểu thị, cùng đại biểu hiện trên màn ảnh tiếng Anh, nói ra: "Đều là chút nước ngoài đào thải quân công chế phẩm, hệ thống biểu hiện vận hành còn có thể, cái này 'ANXIANZI' hảo giống như là liều mạng, không biết đạo liều là cái gì."

Nàng chủ động đưa ra manh mối, Cổ Dịch cũng không có hẹp hòi, đem phát hiện chia sẻ đi ra: "Nơi này cách cục giống như là thần đạo 'Thiên Cung bát quái đồ', những cái kia quần đạo ngược lại cắm vào mặt đất, có 'Ngũ Hành tán hình phù pháp' gia trì, mượn nhờ đại địa sinh khí đem tám cái địa phương oán khí tán khai, mặc dù không biết đạo Chu Khoa Học vì cái gì làm như thế, nhưng cũng phải nên là cái này, mới làm đến một đám Bắc Thành Thuật Sĩ đều không phát giác được nơi này cường đại như thế oán khí, để Chu Khoa Học làm xuống chuyện lớn như vậy."

Làm vì Bắc Thành nhà giàu nhất nữ nhi, An Hạ di truyền cũng không dân, đặt ở bình thường dùng băng tuyết thông minh là cái chữ hình dung không có chút nào quá phận, giờ khắc này ở tiếp nhận một hệ liệt cổ quái sự tình về sau, nàng rất tự nhiên đem liên hệ, đuổi kịp Cổ Dịch tư duy, đưa ra giống nhau nghi hoặc: "Oán khí là cái gì cô không nói đến, chỉ là Chu Khoa Học phí hết tâm tư đặt được, vì cái gì lại muốn tìm đại công phu đưa nó tán khai đâu?"

"Không biết nói. . ."

Cổ Dịch lắc đầu. Bỗng nhiên lại nghĩ đến một sự kiện: Những này quần đạo đem oán khí tán xuống lòng đất, cái kia hội tụ oán khí hẳn là liền là ở chỗ này, đó là cái gì đây này?

Thuận quần đạo hướng lên, tìm được oán khí hội tụ địa phương, hắn ngay ngắn cả người.

Trộn vụn qua mười mấy giây, suy nghĩ trung An Hạ phát hiện hắn dị thường, "Người làm gì chứ, choáng váng?"

"Không có." Cổ Dịch cúi đầu xuống, gặp nàng có nhìn lên ý tứ, khuyên một câu, "Ta khuyên người nhất hảo đừng ngẩng đầu."

"A."

An Hạ lên tiếng, rất không phối hợp ngẩng đầu lên, sau đó ánh mắt của nàng trực tiếp ngốc trệ, giống như là choáng váng.

Ánh mắt thấy, đỉnh đầu lên vậy mà là một trương to lớn mặt người!

Tám kia mặt người rất lớn, là thật rất lớn, tối thiểu chiếm mười mét vuông trở lên diện tích, hai mắt nhắm nghiền, màu da như ám hắc, khuôn mặt vặn vẹo chỉ sợ, miệng lớn có chút trương khai, nước bọt từ miệng khe hở bên trong chảy ra chính hảo nhỏ tại thoát nước giếng chung quanh. Tại mặt người tám cái phương vị, có tám cái to lớn màu đen nhục chi, bị xích sắt thô to chăm chú cuốn lấy.

Dạng này khuôn mặt, vội vàng nhìn lại cơ hồ có thể đem tâm can tỳ phổi thậm tất cả đều dọa đi ra.

An Hạ bản năng há miệng ra, đang phát ra âm thanh đột công kích trước một giây bị Cổ Dịch ngăn chặn.

"Đừng kêu. Có người đến!"

Lập tức bị Cổ Dịch kéo khai, tránh thân ở một đài cự hình máy móc phía sau.

Giờ phút này An Hạ mặc dù không phát ra được âm thanh, nhưng nhãn bên trong nước mắt lẫn lộn, đầu một mảnh không minh bạch, thể nghiệm từ lúc chào đời tới nay kích thích nhất một khắc.

Cộc cộc cộc. . .

Ngay tại lúc đó, gian phòng một bên vang lên tiếng bước chân, hai bóng người xuất hiện đèn trong phòng dưới,

Không ngoài sở liệu, nó bên trong chỉ nhất chính là Chu Khoa Học, giờ phút này hấn đổi một thân thuần trường sam màu trắng, hợp với nó khí chất, đứng như một vị nho nhã thầy thuốc. Mà một người khác, ngoài ý liệu, Cô Dịch lại cũng nhận đến, thế mà là tại Thi Tư biệt thự bên trong thấy qua vị kia thiếu năm!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Âm Tiên Tử

Hai người tán bộ đi tới gương mặt không lồ chính phía dưới, Chu Khoa Học hướng cái kia thiếu năm hỏi: "Tiết Thiếu, đã trở thể như vậy gọi ta có chuyện gì gấp sao?"

"Đương nhiên là có, ta đêm nay tới chủ yếu là hai chuyện." Tiết Thiếu ngẩng đầu lên, nhìn xem gương mặt không lồ nói ra, "Đệ nhất, là để cho người biết có nhân chăm chăm lên người. Thứ hai, tới xem xem Âm Tiên Tử vận chuyển như thế nào."

Chu Khoa Học nhẹ gật đầu: "Tiết thiếu nói có nhân chăm chăm lên ta, có phải hay không là một cái mang theo kính râm nhân."

"A?" Tiết Thiếu lông mày nhảy một cái, "Người gấp qua hấn?"

Chu Khoa Học cười lạnh nói: "Tự nhiên gấp rồi, tiểu tử này không biết ở đâu ra tự tin, nói tới nói lui lỗ mũi đều vênh đến thiên lên, bắt quá ngay tại vừa rồi người trước khi đến, bị ta khởi động đại sảnh mưu kế cho ăn nhà kho xác thối đi."

"Chết?" Tiết Thiếu trầm ngâm một lát, "Cũng hảo, cái này tiểu nặc dù Diệp lão đầu có chút liên quan, nhưng nhất thời nửa hội cũng sẽ không khiến cho Diệp lão đầu chú ý, chúng ta phải nắm chặt thời gian."

Nghe được "Diệp lão đầu" ba chữ, Chu Khoa Học tựa hồ nghĩ đến cái gì, chần chờ nói: "Tiết Thiếu, người nói không hội là Diệp Nhất Thu a? !"

"Liền là hấn!"

Đạt được xác nhận, Chu Khoa Học lập tức khăn trương lên: "Cái kia, cái kia là bình gia nhân biết đạo nơi này? ! Chúng ta, chúng ta, ta. . ."

"Người khăn trương cái gì! ?" Gặp Chu Khoa Học lấp ba lấp bắp hỏi bộ dáng, Tiết Thiếu quát lớn đạo, "Ta hiện tại đã trải qua cơ bản đo ra sự vật kia đại khái phương hướng, từ hôm nay chiều muộn bắt đầu, người đem Âm Tiên Tử chuyển vận công suất điều đến lớn nhất, nhiều nhất lại có ba thiên liên có thể xác định, công thành về sau người ta đều có chỗ cực tốt. Đến lúc đó cũng bắt quá mấy ngày thời gian, chờ Diệp lão đầu thật chính kịp phản ứng không bình thường lúc, người sớm đã cao chạy xa bay, trời cao rộng, hấn Diệp lão đầu năng lực người gì?"

Nghe được Tiết Thiếu, Chu Khoa Học khăn trương sắc mặt dịu đi một chút, vô luận như thế nào việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể dạng này.

"Đã như vậy, vậy ta lập tức liền tăng lớn Âm Tiên Tử công suất, tranh thủ trợ Tiết Thiếu người nhanh nhất đo ra vị trí chính xác!"

"Vậy thì tốt, người mau lên."

Tiết Thiếu nhẹ gật đầu, cùng Chu Khoa Học nói chuyện với nhau dừng ở đây, cho tới bây giờ xử đi thẳng ra khỏi gian phòng.

Ngay tại lúc đó, Chu Khoa Học cấp tốc động thủ, đi tới tám máy trước, một đài một đài đem phía trên vận chuyển tốc độ điều đến lớn nhất.

Đài đem tám đài toàn bộ làm xong, hấn lau vệt mồ hôi, ngẩng đầu một cái, trong nháy mắt ngây ngẩn cả người.

"Là người? !"

"Là ta à!"

"Người, người, người làm sao sẽ ở cái này?"

"Ta vì cái gì không thể tại cái này?"

Người gấp chính là Cô Dịch, Chu Khoa Học làm sao cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp được hấn, ngữ khí hốt hoảng chất hỏi: "Người, người vừa rồi đều nghe được? !"

"Nếu như ngươi nói là Âm Tiên Tử, còn có đo thứ gì, xác thực nghe được." Cổ Dịch độc từ khi máy móc đằng sau đi ra, kính râm che không được khuôn mặt tươi cười của hắn, nói ra, "Ngươi biết đến, ngươi đánh không lại ta, nếu như không muốn bị đánh, vậy ngươi nhất để nói một ta cảm thấy hứng thú có sự đến đòi hảo ta."

"Phi! Tiểu tạp chủng, không thể không nói ngươi rất lợi hại, thật muốn đầu pháp lão tử xác thực không là đối thủ của ngươi, bất quá ngươi đừng quên, hiện tại là thời đại nào!"

Có lẽ là nguyên nhân vì đứng Cổ Dịch thành kiến quá sâu, Chu Khoa Học nguyên bản nhe nhả khí chất giờ phút này hoàn toàn không thấy tăm hơi, nhe răng cười chửi rửa tự thân trước máy móc phía dưới rút ra một kiện màu đen sự vật.

Nhìn thấy thứ này, máy móc phía sau An Hạ không khỏi bật miệng lại, không để cho mình lên tiếng.

Cái kia lại là một thanh súng tự động loại nhỏ!

Chu Khoa Học nhe răng cười nói: "Nói lên vũ lực, ngươi cho rằng ta sẽ sợ ngươi? !"

"A." Cổ Dịch thuận tay vuốt xuống kính râm, "Ngươi một sợ hàng, ngươi nổ súng thử một chút, phạm pháp biết đạo không, đến lúc đó không chỉ ta đánh ngươi, ngươi còn muốn trong tù hát hoa cúc tàn!"

"Tàn cả nhà ngươi! Lão tử sát nhiều người, ngươi cho rằng ta không dám? !"

Bằng bằng bằng!

Chu Khoa Học đột nhiên nhấn cơ cửa, vô số sức lực liệt khí sức lực quét xạ mà ra, đếm không hết đạn toàn mời đến Cổ Dịch thân lên.

"Ha ha ha,

Ta liền hỏi ngươi sướng hay không?! ?"

"Thoải mái."

! . . .

Chu Khoa Học nhấn cơ cửa ngón trỏ dừng tay, gấp trước mắt Cổ Dịch mặc dù bên trong vô số thương, nhưng hắn thể mà không có một tia thống khổ, phản mà mặt mỉm cười nói ra một "Thoải mái" chữ.

Chu Khoa Học mộng bức, lại xem Cổ Dịch hảo giống như không là một cái, thay đổi hai cái Cổ Dịch, ba cái Cổ Dịch, vô số một Cổ Dịch. . .

"A? !"

Hắn hú lên quái dị, lần nữa đè xuống cơ cửa, đối cái này vô số Cổ Dịch quét xạ một trận, đem sở hữu đạn đánh sạch sẽ.

Chờ thời thương lại không chán cảm truyền đến, hắn cúi đầu nhìn lại, xem thời cơ thương chẳng biết lúc nào biến thành một cái dữ tợn ác quỷ, trương nở đầy là răng nanh miệng rộng, đứng chuẩn cánh tay mình cần xuống dưới!

Bối rối ở giữa, Chu Khoa Học đem súng máy ném ra ngoài, giờ khắc này hắn ánh mắt một mảnh hoảng hốt, thế giới trong lúc nhất thời hảo giống như chân thật không ít, trước mắt vẫn là chỉ có một cái Cổ Dịch, mang theo kính râm đối với mình cười, lên một thanh đánh hụt Wechat súng tiểu liên, cả phòng sở có cơ khí bị đánh đến thùng trăm ngàn lỗ.

"Ngươi xem, cho ngươi súng tiểu liên ngươi đều không được, muốn hay không đòi lựu đạn máy phát xạ a."

"Ngươi ngươi ngươi. . ." Chu Khoa Học lần này mình bạch là trúng Cổ Dịch huyền thuật, run rẩy chỉ vào Cổ Dịch, nuốt từng ngụm nước bọt, đạo, "Tiểu tử, ngươi chơi lớn rồi!"

"A? !"

Cổ Dịch khẽ ồ lên một tiếng, lập tức cảm thấy gian phòng kia vậy mà gió nổi lên, trở lại thấy một lần, đây là vết đạn máy móc toàn là hỏa hoa lấp lóe, kết nối xích sắt bắt đầu không quy tắc run run, đỉnh đầu tám kia gương mặt khổng lồ, khuôn mặt càng thêm bóp méo, giống như là đang ra sức trợn khai song nhãn!

"Thiên Cương Bát Quái Trận vừa rồi đã trải qua là đang toàn lực vận chuyển, Âm Tiên Tử vốn là xử đang thức tỉnh biên giới, hiện tại máy móc hư hao, không có cường đại trận pháp áp chế, Âm Tiên Tử lực lượng chiếm cứ thượng phong, không có gì bất ngờ xảy ra, rất nhanh liền hội thức tỉnh, ngươi xong đại họa!"

Chu Khoa Học run rẩy nói ra, hắn lui về sau mấy bộ, thực tế chịu không được áp lực, rốt cục không có kị nữa rất nhiều, quay người hướng về ngoài cửa chạy trốn mà đi.

Đúng lúc này, Cổ Dịch chính chuẩn bị xuất thủ ngăn lại hắn lúc, thiên lên đột nhiên ngấm hạ, to lớn phong áp đè xuống, một cái vượt qua một mét thô to nhục chi đánh hạ, chính bên trong Chu Khoa Học!

Đình lên gương mặt không lồ tại một khắc mở ra song nhãn, cặp kia nhãn bên trong không có một tia nhân gian ôn ý, có chỉ là vô tận phần nộ cùng căm hận, tựa hồ tại cửu thị thế giới này hết thảy, tám cái bị xích sắt khóa lại thân thể bị giải phóng ra ngoài, giống như chân đủ chống lên nàng gương mặt không lồ, roi xuống đất lên tạo nên mãnh liệt kinh phong cùng tiếng vang.

Nó bên trong một cây thân thể linh hoạt ở trước cửa mảnh vụn bên trong lật qua lật lại chỉ chốc lát, từ bên trong nắm lên nhất đạo máu me khắp người bóng người, kéo lại trước mặt.

"Chu Khoa Học. . . Là ngươi. . . Ta muốn ăn ngươi. . ."

Miệng lớn bên trong phát ra oanh minh mà thanh âm khàn khàn, nàng tựa hồ nhận đến Chu Khoa Học, vừa rồi một kích toàn là ra tự bản nguyện, liền vì không để cho rời khỏi.

"Thả. . . Thả ta ra. . . Ngươi, ngươi là ta sáng tạo. . . Hảo, hảo hài tử, ta là cha ngươi a. . ."

Chu Khoa Học ra sức cuối cùng nhất chút khí lực, khuyên bảo gương mặt không lồ, cái sau lộ ra một lát nghi hoặc, lập tức lên tiếng, quái kêu lên: "Không. . . Ta là Âm Tiên Tử, ngươi là thức ăn của ta. . . Ta muốn ăn ngươi. . ."

Nói xong đem Chu Khoa Học đưa vào miệng bên trong, cùng với tiếng kêu thảm thiết của hắn, truyền đến cọt ca cọt két nhai nát thanh âm.

Một màn này, để phía dưới An Hạ triệt để xem ngốc, sững sờ đứng tại chỗ, chỉ tới bị Cổ Dịch chặn ngang ôm lấy, phóng tới ngoài cửa quá trình bên trong mới hơi lấy lại tinh thần, phát khởi kỹ năng thiên phú, âm thanh đột công kích:

"A! . . ."

Điểm cao bồi tiếng kêu trong nháy mắt đưa tới Âm Tiên Tử chú ý, hướng hai người dưới đất ném ánh mắt:

"Đồ ăn. . . Đừng chạy. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Vũ Vương Thương

Tại Âm Tiên Tử trầm thấp rống lên một tiếng bên trong, Cổ Dịch ôm An Hạ, vượt qua Chu Khoa Học không thể vượt qua cánh cửa, hướng ra phía ngoài liền xông ra ngoài.

Ngoài cửa không có gì bất ngờ xảy ra cũng là một đầu thông đạo, chỉ là cùng tới xử so sánh, nơi này không gian còn rộng rãi hơn không ít, tia sáng cũng muốn sáng tỏ được nhiều, treo trên tường đầy đèn áp tường, một đường thông hướng ngay phía trước chỗ ngã ba.

"Trái vẫn là phải? !"

Lúc này An Hạ mới có hơi lấy lại tinh thần, nhìn qua chỗ ngã ba hỏi một câu. Nàng bị Cổ Dịch ôm, chẳng những không có chút nào kiếm cớ ra ý tứ, phản ngược lại ôm cái sau cổ, sợ mình rớt xuống.

"Ách. . ."

Coi là Cổ Dịch thần kinh không ổn định, cũng vì cô nàng này tự giác sờ kinh ngạc nửa giây, thuận miệng nói ra: "Trái." Nhanh bộ bước vào bên trái thông đạo, quả nhiên con đường phía trước khoáng đạt, không có đi sai đường.

An Hạ không khỏi có chút ngoài ý muốn: "Ngươi làm sao biết nói."

"Đoán."

". . ."

Sau lưng vù vù âm thanh không ngừng, Cổ Dịch không ngừng bước, lại đi hơn trăm mét sau phía trước ánh đèn dần dần ngấm hạ, không khí mới mẻ xuyên vào, một đạo rười rềch đẩy cửa đá xuất hiện tại tầm mắt chỉ bên trong.

Gặp đây, hai người đều là vui mừng. Sau lưng Âm Tiên Tử động tĩnh chính đang nhanh chóng tới gần, Cổ Dịch nhanh chóng đẩy khai cửa gỗ, liền xông ra ngoài.

Chung quanh tia sáng trong nháy mắt tối xuống, nơi này là một gian không lớn lắm, thả có thạch vạc, tạp vật chờ dùng để che giấu tai mắt người, đi ra cửa đá đã trải qua đặc thù xử lý, đóng lên sau xem lên liền giống như là đóng bùn.

Tại chính giữa xử, một khung trường mộc bậc thang nổi thẳng phía trên nắp cửa, nắp cửa bộ nhớ có treo mạng khóa xích sắt, hiển nhiên cũng không khóa kín.

Cổ Dịch buông xuống An Hạ, nói ra: "Tỷ y cửa đáng người, như heo thả trọng, chính mình bò lên, ta ôm không động, nhanh chút."

An Hạ hơi đỏ mặt, nhìn lên hần nhất nhãn, gặp hần đáng người cũng không so với chính mình nhiều hơn bao nhiêu liệu, lại có thể ôm chính mình chạy ra xa như vậy một đoạn, kinh ngạc sau khi chưa phát giác có một chút cảm kích, thêm lên tinh thể khẩn cấp, năng không có phản bác, khởi hành nhanh chóng bò lên lên.

Trước ở Âm Tiên Tử phía trước, hai người lật ra hầm, bên ngoài là vùng ngoại thành, vài trăm mét bên ngoài a Bảo đường trang viên cơ hồ không có nhân khí, bốn phía trống trải mà bằng phẳng.

Không rảnh quá nhiều chú ý ngoại giới, liền ở giây tiếp theo, hầm đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, Âm Tiên Tử dụng khai cửa đá, một cái thân thể tiến nhập hầm chỉ bên trong!

Cổ Dịch vội vàng buông xuống hầm nắp cửa, dừng xem cái này nắp cửa không dậy nổi nhãn, nhưng thực tế chạm đến mới biết đạo nó nặng nề cảm nhận, rõ ràng là từ là khối lớn tinh thiết chế thành, cực kỳ nặng nề, nếu không là hai bên chuyển động mang theo dịch ép trợ lực, người bình thường căn bản khó mà đẩy khai, chỉ cần đem khóa đóng hảo khóa lên, cùng phòng Hồng môn không có gì khu dừng.

Nguyên nhân vì cái này nắp rần tại không hảo đóng, Cổ Dịch quả thực phí một chút công phu, vừa rồi khóa lên, nắp cửa phía dưới liền mãnh liệt truyền đến một tiếng trọng hưởng, toàn bộ nắp cửa nhỏ nhỏ chấn động một cái.

"Oa! . . ."

Âm Tiên Tử quái khiếu ở phía dưới vang lên, lại là vài tiếng trọng hưởng vang lên, nắp cửa liền liền chấn động, cũng may cái đồ chơi này xác thực là chân tài thực học, cũng không có biểu hiện ra không chịu nổi biểu hiện.

Tiếp lấy lại vang lên mấy lần, dưới mặt đất an tĩnh lại, không có động tĩnh.

An Hạ lòng còn sợ hãi, nhìn Cổ Dịch nhất nhãn: "Nó từ bỏ sao?"

Cổ Dịch không nói gì, nhìn chăm chăm mặt đất nhìn mấy giây, đột nhiên giữ chặt tay của nàng: "Chạy mau!"

Băng!

Một tiếng siêu cấp tiếng vang.

Ngay tại Cổ Dịch kéo khai An Hạ trong nháy mắt, mặt đất đột nhiên nổ khai, một cây to lớn thân thể tự hai người vừa mới chỗ đứng chỗ chui ra, mang theo mãnh liệt kinh phong, đem vô số đá vụn khuấy động ra, kỳ lực đạo chi mãnh liệt, như là lại chậm một giây, hậu quả đơn giản thiết tưởng không chịu nổi.

Coi như như thế, An Hạ cũng bay tới hòn đá vấp ngược lại, tại đất lên quay đầu, mắt thấy Âm Tiên Tử xông ra mặt đất trong nháy mắt.

Màu đen đại ảnh bị ánh trắng chiếu sáng, có thể nhìn thấy cái kia to lớn mà vận vẹo mặt lên bị tiếp lấy tám cái to lớn thân thể, những này thân thể cũng không nhất trí, các tự ở giữa đại tiểu chiều dài không nhất, phẩm chất khác nhau, chính thể làn da hiện lên ám hắc sắc, lão trửu mà tanh hôi, miệng góc ở giữa có vết máu, đồ hắc hỗn hợp chất lỏng tựa hồ là nước bọt cùng Chu Khoa Học huyết dịch hỗn hợp thể hiện.

Liền là như thế nhất cái cự đại, đáng sợ, tràn ngập sinh hóa ác tướng quái vật, giờ phút này giải khai mặt đất, hoàn toàn không có câu thúc xuất hiện ở hai người trước mắt.

"Đồ ăn. . . Đừng chạy. . ."

Xông ra mặt đất Âm Tiên Tử, đem ánh mắt gắt gao khóa chặt hai người, vì nó miệng lưỡi ở giữa tham lam, sợ trước mắt con mồi không chú ý đào thoát một cái.

Nó từng bước từng bước tới gần, tanh hôi càng phát ra nồng hậu dày đặc, làm cho người buồn nôn.

An Hạ nhớ tới thân chạy, nghe Cổ Dịch thanh âm, nhất thời ngừng chân bộ.

"Nơi này là vùng ngoại thành, bốn phía khoáng đạt, người xác định chạy qua được con hàng này tám đầu chân?"

"Cái kia, cái kia muốn làm sao. . ."

Run rẩy An Hạ, tại vị trí này vừa hay nhìn thấy Cổ Dịch đưa tay mò về trong nội y, bắt lấy bên trong một bản màu đỏ sách, quyển sách này nàng gấp qua, rất có ấn tượng, chính là quyển kia (chủ nghĩa Mác triết học).

"Mark phù hộ sao? Nó tới a, a! . . ."

Lúc này bộ pháp to lớn Âm Tiên Tử đã gần đến trước người, huy động một cái thân thể, mang theo mảng lớn bóng ma, không có một chút thương hại mãnh kích xuống tới!

Tại An Hạ tiếng thét chói tai bên trong, Cổ Dịch buông lỏng ra sách, nhẹ giọng nói: "A? Thật nặng sát khí!"

Oanh!

Một tiếng vang trầm, không khí tựa hồ có chấn động cảm giác hiện lên, ngay sau đó một vết kim quang lọt vào trong tầm mắt, chính bên trong Âm Tiên Tử đánh xuống thân thể, to lớn lực đạo lệnh Âm Tiên Tử thân thể cao lớn đảo ngược nửa vòng, một cái thân thể bị đánh tại lên!

"Cái này, cái này là. . ."

Sợ ngây người An Hạ ngạc nhiên nhìn trước mắt, cái kia cứu chính mình, cầm ở Âm Tiên Tử thân thể lên đồ vật lại là một cây vượt qua ba mét lớn lên đại thương? !

"Cái này là. . . Vũ Vương Thương? !"

Cổ Dịch nhìn nhất nhãn trường thương, chuyển hướng trường thương bắn ra phương hướng nhìn lại, gặp được hai đạo nhân ảnh, một người quen thuộc, một người gặp qua, quen thuộc là nhất vị lão giả, thân mang Đường trang mặt mỉm cười, không là Diệp Nhất Thu là ai?

Mà thấy qua là một nữ tử, dáng người hình dạng so sánh hảo, chỉ là thân cao vượt qua hai mét, liền như cái nữ cự nhân, lại là sớm lên tại tiệm bánh bao ăn bánh bao vị nữ tử kia! Giờ phút này, nàng thể tư thế giương khai, tóc dài buộc thành đuôi ngựa, theo gió đem nghiêng động, tay chân quần có hộ bộ, ánh mắt chuyên chú, cả người chẳng những tinh luyện, càng có một cổ lãng nhiên vô hình sát khí, như vòng vòng hướng chung quanh đăng khai.

Cổ Dịch nhận ra được, cái này chính là binh gia uy sát khí, còn nữ tử kia từ như là không có gì bất ngờ xảy ra, tức là binh gia thất binh khí chi nhất: Vũ Vương Thương đương đại chủ nhân!

Hắn lấy "Thông U" hiểu rõ thể gian bí văn, biết Đạo Binh gia có ngàn năm dưỡng khí, nhiều có thành tựu, nó bên trong nổi tiếng nhất lúc trước bảy món vũ khí, gọi chung binh gia thất binh khí, Vũ Vương Thương chính là nó bên trong một thanh.

Tương truyền bảy binh khí truyền thừa phía dưới, là lấy binh gia uy sát làm cơ sở, lấy chiến trường độ sức sát cương liệt chi đạo, dưỡng thành cực mạnh sát khí, đề mà trấn áp yêu tà tiêu nhỏ, uy lực cực lớn, tiếng tăm truyền xa cực thịnh, lại nguyên nhân vì bị tuyền bên trong cầm khí người cả đời độ sức sát, khó có kết thúc yên lành, từng bị một khi khai quốc thiên tử hạ chỉ sắc phong, hòng dự "Anh hùng" tên, cho nên bảy binh khí truyền thừa lại được xưng chỉ vì: Anh Hùng Thuật!

"Cái này là ta một vị thể giao nữ nhi, khuê danh Thiện Nhu, người nếu nhận đến Vũ Vương Thương, cũng nên đoán được, Nhu nhi chính là đương đại Anh Hùng Thuật truyền nhân." Diệp Nhất Thu chấp tay sau lưng, hướng Cổ Dịch giới thiệu xong Thiện Nhu, cười đạo, "Chính hảo Nhu nhi người thương pháp sơ thành, cái này đại gia hòa mặc dù buồn nôn, nhưng xem lên không yếu, chính dùng tốt tới làm người đá thử đao."

"Hào!"

Gọi là Thiện Nhu cao lớn nữ tử lên tiếng, mặt lên hiện ra hoạt bát tiểu dung, sau một khắc thân hình giương khai, lấy một loại không thể tưởng tượng nổi linh động xuất hiện ở đỉnh tại Âm Tiên Tử trường thương trước, đang lúc trở tay đem rút ra, tại Âm Tiên Tử chưa kịp phản ứng thời điểm, phóng người lên ảnh, đánh trả phóng người lên ảnh, một thương đâm vào nó một cái đại trong mắt.

"Oa! . . ."

Yếu hại trọng thương, Âm Tiên Tử phát ra một tiếng kinh thiên động địa quái khiếu, mùi hôi ám sắc huyết dịch từ bên trong chảy ra, bị chọc giận nó lấy một cái thân thể chống đỡ tại mặt đất, còn lại bảy cái thân thể tê động, xen lẫn giận cùng lực uy thế, như vô số trường tiên loạn múa, đột nhiên nện xuống!

"A. . . Nhìn ta: Ngàn quân, tích dịch!"

Chương 45: Tiết Tòng Vũ

Theo Thiện Nhu quát khẽ một tiếng, trường thương trong tay của nàng hoảng hốt tạo nên một tia kim sắc quang ảnh, trong vòng trăm thước tựa hồ có chiến trường ảo giác, cái kia cao lớn đáng người giống như là một người đã đủ giữ quan ải chiến thần, lấy vô cùng cương nghị cùng dũng đoạn vùng ra trường thương quét ngang, cùng Âm Tiên Tử thân thể tới một cứng đối cứng!

Phanh phanh phanh! . . .

Trong nháy mắt, sinh bạo thanh âm liên liên nổ vang, Âm Tiên Tử bảy con thân thể lại bị toàn bộ quét khai, mũi thương càn là vào thịt mấy phần, mang theo khắp thiên màu đen mực nát máu.

"Hảo, rất đẹp trai. . ."

Một kích này, từ biểu hiện tới xem, chỉ sợ không dưới ngàn cân chỉ lực, Thiện Nhu tên bên trong mang một nhu chữ, nhưng mà sở cho thấy lại là mười hai phần cương mãnh, ở trong mắt An Hạ đơn giản đẹp trai bạo, thân ảnh chưa phát giác cao lớn lên.

Mà bị này một kích lần nữa quét thương Âm Tiên Tử, đề vốn là ở cực gần biên giới nó triệt để bạo tẩu, nhất há to mồm trương khai đến cực hạn, thậm chí đem miệng góc xé rách, trầm thấp quái khiếu phát ra, tám con thân thể đồng thời co vào, giống như là nhất toà đang tại tụ lực pháo đài, đứng chuẩn Thiện Nhu, phát xạ!

Băng!

Chi dưới hạ thể, đá vụn nổ lên, lực lượng cường liệt tựa hồ đề đại địa cũng vì đó chấn động, Âm Tiên Tử to lớn thân ảnh thật như như đạn pháo bắn ra, tám cái to lớn thân thể tại quá trình bên trong phản bạo, ba hàng răng nhọn ê răng đứng chuẩn mục tiêu, sử xuất thiên phú sát chiêu: Hoài Trung Bảo Muội Giáo!

Cái này nhất ký công kích, vô luận tốc độ, lực lượng, thậm chí kỹ xảo, đều là có thể nói là Âm Tiên Tử thân thể tốt nhất thể hiện, là nó khắc sâu vào bản năng sát chiêu, tại nó cái kia có hạn trí thông minh bên trong, một kích này thể tại tất đến!

Nhưng mà, cuối cùng là trí thông minh có hạn, Âm Tiên Tử không biết đạo nó sở đúng là nhân đạo chín chương đại thuật chi nhất, bình gia nổi tiếng kỳ thuật, truyền thừa thất vũ khí chi bên trong nhất vì bá khí Vũ Vương Thương, cho nên nó một kích này rơi rỗng.

Từ đằng xa xem, tại Âm Tiên Tử cái kia to lớn thân ảnh tiếp cận Thiện Nhu trong nháy mắt, một bóng người hướng bên trong bắn về phía cao không mình.

Ánh trắng đem thân ảnh của nàng chiếu mình, dáng người của nàng thông dong mà linh động, rất khó tưởng tượng một người vì cái gì có thể nhảy đến cao như vậy, giống như là không lọt vào mắt vật lý định lực, triệt để thoát khỏi sức hút trái đất, cứ như vậy nhanh mà chuẩn nhảy qua Âm Tiên Tử độ cao, xoay người ở phía sau, một thương đề xuống!

"Oa! . . ."

Cùng với Âm Tiên Tử quái khiếu, mảng lớn mực nát máu từ phần lưng của nó chảy ra, nhào trống không nó, chó ăn liệng nặng ngã tại lên, tóe lên vô số bùn đất.

Giờ phút này đã mất lo lắng, Âm Tiên Tử vô luận tốc độ, lực lượng, vẫn là kỹ xảo, toàn phương vị Thiện Nhu toàn phương vị nghiền ép, treo bức chỉ là vấn đề thời gian.

Qua không đến một phút đồng hồ, Âm Tiên Tử lại bị Thiện Nhu liên nín ở vượt qua ba lần sơ hở, trường thương liên đâm mang bổ, đánh một thân mực nát máu choàng tại thân lên.

Lúc này Cổ Dịch mở miệng, nói một câu: "Không sai biệt lắm."

An Hạ cách gần đó, không khỏi nghi hoặc: "Cái gì không sai biệt lắm?"

"Hắc, bình gia uy sát, người lấy vì chỉ là đâm hai lần à, xem đi."

"Àn?"

Ngay tại An Hạ không hiểu ở giữa, đơn đầu Âm Tiên Tử Thiện Nhu bỗng nhiên dừng tay, trở tay nhận xách trường thương, toàn quán liễu mạng sau Âm Tiên Tử, hướng về Diệp Nhất Thu đi đến.

Ba bộ qua đi, Âm Tiên Tử trở lại, một cái thành mũi nhọn hình, đứng chuẩn Thiện Nhu đỉnh đầu lần nữa đánh hạ.

"Cẩn thận!"

An Hạ kinh hô ở giữa, thân ngay tại chỗ Thiện Nhu nhẹ giọng phun ra một chữ.

"Chết!"

Ông!

Một tiếng vang trầm, Âm Tiên Tử thân thể phút chốc nổ tung, vô số thịt nát xương vỡ, cùng với khắp thiên mục nát máu, tại Thiện Nhu sau lưng tạo thành một bộ màu đen pháo hoa, roi đầy đất.

Bình gia uy sát, liền là xấu như vậy!

Thiện Nhu nhỏ vọt mấy bộ, linh động không có dính vào nhất chút dư bản, phiêu nhiên trở lại Diệp Nhất Thu bên cạnh.

An Hạ tiểu chạy tới, nhãn bên trong tận tiểu tinh tinh, đứng Thiện Nhu mặt mũi tràn đầy sùng bái: "Tỷ tỷ, tỷ tỷ, người đơn giản đẹp trai nỏ, có thể thu ta làm đồ đệ sao?"

Thiện Nhu cười nói: "Không thể."

"A? ! Vậy người có thể nói cho ta biết người làm sao làm được sao?"

"Nhiều rèn luyện liền là."

"Rèn luyện a, cái kia rất mệt mỏi a, đứng tỷ tỷ,

Người gọi Thiện Nhu đứng không, thật ôn nhu danh tự, người vì cái gì cao như vậy a?"

"Cái này. . . Ăn nhiều chút liền cao lớn."

"A, tỷ tỷ, người vì cái gì là nữ a, người muốn là một nam hán là tốt."

Thiện Nhu: ". . ."

An Hạ một đồng nói nhảm oanh tạc lấy Thiện Nhu. Cổ Dịch tác hướng Âm Tiên Tử bạo tạc địa phương đi đi.

Nơi này mùi thối hun thiên, thịt nát cùng với mục nát máu hỗn hợp, đặt chân rất khó, Cổ Dịch thăm dò hảo nhất hội mới đi ra khỏi một khoảng cách, đi tới vị trí trung tâm.

Dưới chân là một bãi mục nát máu, chỉ là cùng chung quanh có chút bất đồng, nơi này mục nát máu là màu xanh lá, càng kỳ lạ là máu mặt tựa hồ có một trương một trương mặt mũi vận vẽ, tại tuyệt vọng găm rú.

Cổ Dịch quả quyết đưa tay vuron vào huyết thủy bên trong, dò xét sờ chỉ chốc lát, thu tay lại lúc, hai cái giữa ngón tay nhiều một viên màu xanh lá hạt châu nhỏ.

Hạt châu này bất quá đậu nành đại nhỏ, nửa thấu minh, hiện ra xanh lét chi sắc, phía trên vết khắc từng đồng, giống như từng trương bất lực mặt người, tinh xảo làm cho người rùng mình.

"Hồn có chấp niệm, sợ hãi bất lực, phần nộ bất đắc dĩ người tự chỉ lấy oán khí, cái khóa hạt châu này là vì 'Oan hồn châu' ."

Thanh âm là Diệp Nhất Thu thanh âm, Cổ Dịch ngẩng đầu lên, gấp hần dần dần đến gần, dưới chân mỗi nhất bộ đều vừa đứng, giẫm tại Âm Tiên Tử thịt nát so sánh vì cứng rắn địa phương, giống như một cái tại tản bộ lão đầu, thoải mái nhàn nhã đi tới trước người.

Cổ Dịch liền vội vàng đem oan hồn châu nhận hảo: "Tới trước trước đến, cái này là ta."

"Ha ha. . ." Diệp Nhất Thu bật cười đạo, "Lão già ta mặc dù không tính giàu có, nhưng cũng không trở thành cùng tiểu tử người tranh, người thu liền là."

Cổ Dịch cái này mới lộ ra giải sầu biểu lộ: "Vốn là là ta. Lại nói Diệp lão đêm nay nhã hứng thật hảo, mang một 'Bình khí' bốn phía tản bộ, thuận tiện trăm yêu trừ ma a."

Diệp Nhất Thu lắc đầu nói: "Tiểu tử, ta tới là biết đạo người có lời muốn hỏi, không là tới nghe người nói nhảm"

"Diệp lão quả nhiên mắt sáng như đuốc, không sai, ta là có lời muốn hỏi." Cổ Dịch nhún vai, đạo, "Người lão nhân có thể xuất hiện ở đây, liền có thể nói mình rất nhiều vấn đề, nói thẳng đi, người nếu tra rõ, cái kia vừa rồi rồi đi Tiết gia thiếu gia là ai, có thể nói cho ta biết a?"

"Hắn gọi Tiết Tông Vũ."

Diệp Nhất Thu thắng ngôn nói ra vừa rồi rồi đi tên Tiết Thiếu, chứng minh hẳn không giống như phía trước nói, đối với chuyện này vẫn là rất để ý, ám tự tra một rõ ràng. Giờ phút này có chút quan tâm Cổ Dịch thái độ, hỏi, "Người muốn thế nào?"

Cổ Dịch cười: "Ta có hai cái chính mình cũng không tin nguyên tắc, nhất là: Dẫn nhân hướng thiện. Hai là: Thiện ác có báo. Diệp lão, người tin không?"

Diệp Nhất Thu trầm mặc một lát, nghĩ đến Vương Tĩnh, thờ dài nói: "Tiết, Thi, Ti Đồ ba nhà thời đại giao hảo, người khế động liền là ba nhà, ba nhà tại Bắc Thành làm nghề y nhiều năm, căn cơ thâm hậu, người phải suy nghĩ kỹ."

"A."

Diệp Nhất Thu nhìn xem Cổ Dịch chẳng hề để ý thần thái, tiếp tục nói: "Nhắc lại người một câu, Không Thừa Nho trọng bảo lưu lạc sự tình đã bị tiết lộ, Huyền Giới chấn động, bây giờ Bắc Thành có thể nói là phong vân khuấy động, người mặc dù đối với chuyện này biết rất ít, nhưng cuối cùng là người trong cuộc, tất nhiên thủ trong khi hướng, nếu như ta là người, trong khoảng thời gian này ta hội rất điệu thấp."

"Ha ha, ta từ trước đến nay rất điệu thấp."

"Mới là lạ. . ."

Nhìn xem Cổ Dịch một bộ vẻ mặt không sao cả, Diệp Nhất Thu vẫn còn là bất đắc dĩ lắc đầu: "Người tự giải quyết cho tốt a."

"A."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 46: Đêm khuya, bình thản

Cổ Dịch lại "A" một tiếng, bộ kia điều dạng coi là Diệp Nhất Thu tính tình đậm bạc cũng nhận không được trừng mắt nhìn nhất nhãn.

Lúc này, đối diện truyền đến Thiện Nhu tiếng gọi âm ỉ:

"Diệp gia gia, chúng ta có thể đi rồi sao?"

"Đi thôi."

"Quá hảo. . . Tới."

Thời khắc này Thiện Nhu đã trải qua bị An Hạ loạn thất bát tao một đồng nói nhằm làm đến một thân nổi da gà, khi lấy được Diệp Nhất Thu rồi đi xác nhận về sau, ngăn chặn vui mừng, cùng An Hạ nói một câu, lập tức khởi hành, đón nhận đi tới Diệp Nhất Thu.

Mà Diệp Nhất Thu có lẽ cũng là biết đạo Cổ Dịch tính nết, chưa từng nhìn nhất nhãn, mang theo Thiện Nhu rời khỏi nơi này.

Thăng đến Cổ Dịch từ thịt thối chồng bên trong đi ra, An Hạ lúc này mới nhận nhìn lại Thiện Nhu bóng lưng ánh mắt, đột nhiên nghĩ đến một việc, kinh hô nói: "Đừng, cô gái kia còn trong lòng đất đâu, chúng ta nhanh đi cứu nàng nhóm!"

"Không cần."

Cổ Dịch không thêm để ý chút nào đạo, "Diệp lão đầu đều tới, các nàng khẳng định không có việc gì."

"Người xác định?!"

"Hẳn là xác định."

Đi qua chuyện vừa rồi, An Hạ đối với Cổ Dịch có không ít đổi mới, tối thiểu không còn phủ định hẳn mỗi một câu, liền giống bây giờ, từ hoàn toàn không tin, biến thành phổ thông không tin, cong cong miệng:

"Cái gì gọi là hẳn là xác định, không đi xem xem làm sao biết đạo a? !"

"Tùy người vậy."

...

Cứ như vậy, hai người về tới a Bảo đường trang viên, quả nhiên như Cổ Dịch nói, cô gái kia đã trải qua bị cứu ra, vụn vặt lẻ tẻ phân tán tại Chu Khoa Học biệt thự chung quanh, đồng thời còn có không ít xe cảnh sát cảnh sát, lộ ra là có người báo cảnh sát.

Vì không gây phiền toái, Cổ Dịch cùng An Hạ tránh đi các nàng. Mặt đất vào tay cơ đã có tín hiệu, An Hạ cho cùng đi nữ sinh gọi điện thoại xác nhận không sau đó, đi tới bãi đỗ xe. Tại bãi đỗ xe lấy xe, đồng Cổ Dịch cùng một chỗ rời khỏi nơi này.

Đường trở về lên, An Hạ hồi tưởng đến đêm nay đủ loại, cảm thấy sợ hãi sau khi, không thể tin được là, chính mình càng nhiều lại là cảm thấy mới lạ cùng kích thích. Không khỏi trộm nhìn lên Cổ Dịch nhất nhãn, gặp hẳn mang theo kính râm tựa ở phụ xe lên giống như là ngủ thiếp đi. Nghĩ nghĩ, ho nhẹ một tiếng: "Nhanh đến thị khu, đừng ngủ thiếp đi."

"Vốn là không ngủ."

"Vậy liền hảo. Đúng, đem người số điện thoại di động cho ta đi, mọi người cũng coi như quen biết một trận, bản tiểu thư đúng chuyện trước kia chuyện cũ sẽ bỏ qua, về sau nói không cho phép chúng ta còn có giúp đỡ cho nhau địa phương."

Có lẽ là kích tình giảm đi sau một mới, An Hạ ngữ khí rất nhỏ đúng Cổ Dịch giống như là một cái mới quen đầy bằng hữu, chủ động trao đổi lấy phương thức liên lạc.

"Ta không có điện thoại." Cổ Dịch nói xong, mang theo lên lật ra một trương dùm đó tờ giấy, phía trên tờ mờ đó có thể thấy được có hai cái dãy số, "Người ký một cho ta đi, có việc ta gọi cho người."

"Ách. . ."

Thời đại này vẫn có người tuổi trẻ không điện thoại di động? !

An Hạ hơi kinh ngạc, bất quá trải qua một loạt sau đó cũng không cảm thấy kinh ngạc, nói ra: "Tay trái người bên cạnh trong rương trữ vật có bút, ký một cái đi, 13xxxxxxx "

Cổ Dịch phí hết tiểu phen công phu, rốt cục tại cái này công nghệ cao mười phần xe bên trong lật ra bút, ký xong, nghĩ nghĩ, lại ở phía trước tăng thêm một ghi chú: Thét lên bà.

Cái này ghi chú hơi xấu, cũng may An Hạ cũng không có chú ý tới, tự lo nói tiếp nói: "Vốn nên là mời người ăn cơm, chỉ là người nay thiên quá muộn, chỉ có thể lần sau, người ở đâu, ta đưa người trở về đi."

"Tốt, Long Hồ Biệt Thự."

"Người? Ở Long Hồ Biệt Thự?"

"Đi tìm người bằng hữu mà thôi."

"Thì ra là thế, đã trễ thế như vậy vẫn đi tìm người, người không ngủ được sao?"

"Người đoán."

"Cắt."

An Hạ đương nhiên lười đi đoán loại sự tình này, nói xong nhàn thoại, rất mau tới lái xe đến Long Hồ Biệt Thự.

Lúc này là rạng sáng hơn một giờ chuông, Cổ Dịch tại cửa ra vào đạo đường An Hạ, quay người tiến nhập đại môn.

Cổng, vẫn là vị kia đối thủ một mắt một còn bảo an, chỉ là hẳn giờ phút này đổi lại một mặt mộng bức,

Hoàn toàn không tin trước mắt một màn này, trong xe An Hạ hẳn không biết, nhưng xe này hẳn nhận biết, cái này là mẹ nó hơn mười triệu Zeppelin a!

Nhớ tới tới hôm qua Thi Niệm, hẳn đơn giản cảm thấy là đang nằm mơ, trước mắt cái này quê mùa cục mịch, chiều muộn lên vẫn mang kính râm nhà quê tiểu tử vậy mà có thể tại hai thiên liên của hai vị tư sắc thượng giai nữ thổ hào?

Cái này mẹ nó là thế giới biến hóa quá nhanh, vẫn là kỳ tích xuất hiện đến quá đột ngột, hoàn toàn không tiếp thụ được a!

Không có để ý báo an cơ hồ ngoác mồm kinh ngạc biểu lộ, Cổ Dịch khẽ vỗ chính mình tóc ngắn, phong độ phiêu nhiên hướng đi khu biệt thự chỗ sâu, sau lưng chưa đi xa An Hạ xuyên qua kính chiếu hậu, nhìn thấy hẳn dáng vẻ đó, cười khẽ một tiếng: "Già vờ già vịt, thật là một cái đồ nhà quê."

Đi tới Thi Tư ở lại trước biệt thự, Cổ Dịch đề xuống chuông cửa, không nhất hội, cửa phòng đánh khai, mở cửa là Thi Niệm, nàng nhìn thấy Cổ Dịch cũng không ngoài suy đoán, ngáp một cái: "Động tác rất nhanh nha thiếu niên, vào đi, bọn hán đều tại."

Đi theo nàng tiến vào phòng khách, quả nhiên Tần Quân cùng Tôn Thái Bình đều tại, giờ phút này hai người cảm xúc chính hảo tương phản, Tần Quân bộ dáng rất là tâm thần bất định, một bộ đứng ngồi về bất an, nhìn thấy tiến đến là Cổ Dịch sau rất miễn cưỡng lộ ra một tiểu dung, nhẹ gật đầu.

Mà Tôn Thái Bình tắc là cầm một PS 4 tay cầm, gặp Thi Niệm trở về, không kịp chờ đợi đem đại TV lên tạm dừng trò chơi tiếp tục, miệng lên cắn một ăn một nửa quả táo, chơi đến quên cả trời đất.

Cổ nhìn bọn hán nhất nhãn, lập tức hướng phòng khách trên bàn khay bạc quãng đi ánh mắt, nơi đó nguyên bản đề đó Tổ Hình Trùng cương hóa thể đã trải qua phong hoá, chung quanh một vòng màu đen tro bụi, phía trên tam trọng tử mẫu chủ hoàn toàn không thấy bóng dáng, không chú ý còn tưởng vì là rễ than củi.

Cái này chính là cổ thuật bài trừ biểu hiện, xem ra theo Chu Khoa Học treo bức, Chu Vi trên mặt thương đã trải qua vấn đề không lớn, hướng Thi Niệm hỏi: "Tỷ tỷ người đâu?"

Thi Niệm đang cùng Tôn Thái Bình đánh lấy PS, thuận miệng trở về câu: "Tại lầu lên cho Chu tỷ trị mặt đâu, coi như cũng nhanh tốt."

"Là đã trải qua tốt."

Nàng vừa dứt tiếng, bên cạnh lầu đường liền truyền đến Thi Tư thanh âm, trong phòng khách mấy người hướng chỉ vọng đi, gặp Thi Tư chính vịn Chu Vi xuống lầu.

Cổ Dịch chú ý tới, giờ phút này Chu Vi mặt đã trải qua không có lúc trước cái kia cổ buồn nôn dạng, phản ngược lại là biến đến mười phần thú vị, phía trên lại mọc ra hoa. . .

Không sai, liền là hoa.

Tại mặt nàng lên, năm đoá nhan sắc khác nhau hoa tươi từ làn da bên trong sinh dài mà ra, đem Nguyên tiên sinh dài thịt thối, lôi kéo vết nứt địa phương toàn bộ che khuất, liền giống như che tì vết trang trí, phi thường có ý tứ.

Tần Quân vội vàng lên đỡ Chu Vi, nhìn xem nàng trên mặt hoa lộ ra lo lắng biểu lộ: "Cái này là. . ."

"Cái này là ta Thi Gia Vu Kết, so người cái kia Phùng Thi Thuật cao đoạn nhiều." Lầu dưới Thi Niệm ra giải thích rõ đạo, "Cái này năm đoá thần đạo đồ bồng cũng không hảo loại, giống như bây giờ tính là loại thành công, hành hoa hội lấy nàng trên mặt bại tượng làm thức ăn, lần nữa khôi phục dung mạo của nàng, không chỉ như thế, đài hoa héo tàn thời điểm, càng có nhuận da tẩy xương hiệu quả, không có chút nào tác dụng phụ, nàng cũng coi như là nhân họa đắc phúc."

"Thật?" Tần Quân một mặt chuyển làm vui sắc, khi lấy được Chu Vi gật đầu xác nhận về sau, phát ra từ nội tâm cao hứng, cùng Chu Vi đối mặt, hai người nhìn bên trong tận là nhu tình.

Hai người bộ này ngọt ngào cũng không có tiếp tục bao lâu, Cổ Dịch rất không cùng biết điều đem đánh vỡ, mở miệng hướng Thi Tư hỏi: "Thi đại tiểu thư, Chu Vi sự tình vậy cảm ơn nhé, thuận tiện lại làm phiền người sự kiện, người biết đạo Tiết Tông Vũ ở cái nào sao?"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Truy tung

Cái này vừa nói, chẳng những Thi Tư lộ ra hiếu kỳ, liền liền Thi Niệm cũng xông tới, một mặt quan tâm: "Người tìm Vũ ca chuyện gì?"

Cổ Dịch nói: "Hán thiếu người khác một kiện đồ vật, ta đi lấy tới."

"Khoác lác." Thi Niệm đẩy về khinh bỉ, "Thật buồn cười, Vũ ca hội thiếu nhân đồ vật, người đang nói mơ đâu."

"Vũ ca, Vũ ca, xem người cái kia một bộ hoa si dạng." Cổ Dịch phản rất khinh bỉ một câu, lại hướng Thi Tư hỏi, "Thi đại tiểu thư, có thể hay không chỉ chút một hai?"

"Người mới là hoa si, tỷ tỷ đừng nói cho hắn!" Thi Niệm đỏ mặt nói.

Thi Tư xem muội muội của mình nhất nhãn, lắc đầu, chỉ vào sau lưng ngoài cửa sổ, liền nhau một tòa lâm hồ biệt thự nói ra: "Cái này cũng không là bí mật gì, ba nhà chúng ta là thế giao, Long Hồ Biệt Thự ba tòa nhà lâm hồ biệt thự cũng chính là bị ba nhà chúng ta người trẻ tuổi cảm xuống, Tiết từ vân, Tiết Tông Vũ hai huynh đệ liền ở tại nơi này."

"Vậy đa tạ."

Cổ Dịch nói tiếng cảm ơn, lập tức quay người ra cửa, lưu lại trong phòng khách nhân một mặt không hiểu. . .

Sau mười mấy phút.

Thi Tư biệt thự chuông cửa vang lên lần nữa, mở cửa vẫn như cũ là Thi Niệm, đề xuống chuông cửa cũng không thay đổi, vẫn là Cổ Dịch.

"Người? . . . A, đừng đuổi đi ra rồi hả."

Thi Niệm một lát kinh ngạc, lập tức lộ ra cười trên nỗi đau của người khác tiểu dung, chế giễu đạo, "Người không xem xem hiện tại mấy giờ rồi, chạy đi tìm người ta phiền phức, người lấy làm người người đều giống như bản tiểu thư, nhân như vậy hảo, lúc này còn đuổi theo tiếp đãi người a."

Cổ Dịch phui nạng nhất nhãn, tiến vào trong biệt thự, đồng thời nói ra: "Trong nhà hắn không ai, đều chạy hết."

"Nói vậy! Người trước khi đến, hắn còn tới qua nơi này đâu, làm sao có thể không ai! ?"

Lúc này đã tiến phòng khách, vừa rồi cả đám đều đã tại ghế sofa ngồi xuống, gặp Cổ Dịch đi mà phục chế không khỏi quăng tới chú ý ánh mắt, chỉ gặp hắn đang nghe sau lưng Thi Niệm lời nói sau cấp tốc trở lại, hỏi: "Người mới vừa nói Tiết Tông Vũ tới qua? Hắn tới làm gì?"

Thi Niệm "Hừ" một tiếng: "Mắc mớ gì tới người, người đoán a."

"Ta đoán? Tốt a, ta đoán là tới lấy Thông Mạch Châm, đúng không? !"

Muốn nói Cổ Dịch đứng căn này trong biệt thự thứ gì ấn tượng sâu nhất, làm chúc lần đầu tiên tới lúc Thi Niệm sờ làm cái kia một hộp Thông Mạch Châm, phía trên chẳng những ý cảnh sâu xa, càng là ẩn chứa đặc biệt tinh thần truyền thừa, không phải là mấy đời nhân cần thận che chở không thể dưỡng thành, tuyệt đối là một kiện vật khó được.

Về phần Tiết Tông Vũ, nên là biết đạo Diệp Nhất Thu đã trải qua tra được hắn, vì dưới đất nói qua vậy liền nhanh phải hoàn thành sự tình không bị quấy nhiễu, hắn chỉ có thể trước tránh nhất thời, tránh khai binh gia người, đương nhiên trước đó không quên cảm hồi báo vật của mình, để ứng đối một chút đột phát vấn đề.

"Người làm sao. . ." Thi Niệm biểu lộ thoáng chốc cứng đờ, lập tức thề thốt phủ nhận, "Mới không là, đoán sai, đồ đàn!"

Cổ Dịch "Ha ha" biểu thị: Người cho ta thật là ngu ngốc?

Quay người hướng Tôn Thái Bình nói: "Giúp một chút, tính toán người ta muốn tìm "

"Được rồi."

Tôn Thái Bình tự không cự tuyệt, lấy ra bảy hộp quẻ bài, ném ra một quẻ.

"Đại quý, tiểu quý, lưỡng cái loan."

"Thứ đồ gì?"

Tôn Thái Bình quẻ tượng giải ngữ để người ở chỗ này ngăn người, lộ ra nghi hoặc ánh mắt khó hiểu.

Chỉ có Cổ Dịch giống như là nghĩ đến cái gì, từ trong túi quần lấy ra một đầu màu hồng khăn lụa, đi đến Chu Vi trước người: "Chu mỹ nữ, giúp một chút, hôn một cái."

Chu Vi lập tức ửng đỏ, trộm nhìn lên Tần Quân nhất nhãn, gặp hắn nhẹ gật gật đầu, làm sơ do dự sau tiếp nhận khăn lụa nhanh chóng hôn một cái, còn cho Cổ Dịch, đồng thời nhẹ nói câu: "Cảm ơn người, chỉ là chúng ta thật không thích hộp."

Cổ Dịch khước miệng giạt một cái, biết đạo nàng lý giải sai ý tứ, cũng không có giải thích, ở chung quanh đồng dạng lý giải sai, một mảnh đồng tình ánh mắt bên trong quay người hướng bên ngoài biệt thự đi đến, nhanh khi đi tới cửa, Thi Tư âm thanh âm vang lên, truy hỏi một câu: "Người nói Tiết Tông Vũ thiếu đồ của người khác, có thể nói cho ta biết là cái gì không, ta giúp hắn trả."

"Người không trả nổi, hắn thiếu mệnh của hắn."

Trong phòng khách,

Nhất là là Thi Gia tỷ muội sắc mặt bỗng nhiên biến sắc.

Sau đó vang lên tiếng đóng cửa, Cổ Dịch ra biệt thự.

...

Thứ hai thiên, sắc trời mới sáng, tại nhất sở tiểu trong tân quán, Cổ Dịch bị đồng hồ báo thức đánh thức, xoay người xuống giường.

Trên bàn đồng hồ báo thức là tối hôm qua chuyên môn cho nhà khách lão cửa muốn, vì cái gì liền đứng chậm trễ chuyện ngày hôm nay.

Tối hôm qua, Tôn Thái Bình cho ra "Đại quý, tiểu quý, lưỡng cái loan" quẻ ngữ, toàn bộ trong phòng khách cũng chỉ có hắn một người muốn minh bạch, sau khi suy nghĩ cẩn thận không thể không có chút bội phục Tôn Thái Bình, có lẽ lại thêm thời gian hắn thật có thể thành làm một đời truyền kỳ mệnh sư!

Cái này một quẻ, làm phân vì hai câu tối giải, trước một câu quẻ ngữ liên hệ đến lúc trước, Tôn Thái Bình từng lấy Cổ Dịch cùng Chu Vi xem bói, phân định cho lấy đại quý, tiểu quý hai nhóm mệnh, cho nên câu đầu tiên chỉ liền là Cổ Dịch cùng Chu Vi hai người.

Mà câu tiếp theo "Lưỡng cái loan", cái này thật sự có chút loan lộn quanh.

Đầu tiên thứ nhất loan, Cổ Dịch hỏi là Tiết Tông Vũ đi hướng, mà quẻ tượng nhắc nhở tiểu quý, tiểu quý tức là Chu Vi, Chu Vi một cái liền Tiết Tông Vũ danh tự đều lần đầu tiên nghe nói nhân có thể biết đạo cái gì, cho nên, cái này loan, liền là quán khai Chu Vi, đến hỏi sau lưng nàng nhân, có lẽ nói là sau lưng nàng yêu. . .

Cái thứ hai loan, đại yêu Nhược Long, Chu Vi sau lưng có thể con rồng kia, có lẽ thật rất xấu, nhưng coi như như thế, nó cũng không có khả năng mình xét thế gian hết thảy, liền một cái người không quen biết đi cái nào đều biết đạo, cho nên, cái này loan, không là trực tiếp hỏi long Tiết Tông Vũ tung tích, mà là chuyển một cái, đến hỏi Tiết Tông Vũ đến tốt cùng là đi chỗ nào.

Vẫn ký đến tại Vương Tịnh gia bên trong, gian kia trong miếu nhỏ, Cổ Dịch bị nhân lấy Thông Mạch Châm đánh lên, không có gì bất ngờ xảy ra, lúc ấy tại trong miếu nhân liền là Tiết Tông Vũ, thêm lên cái kia miếu bên trong ám chỉ ngọc tí truyền quốc chữ viết, cái kia Tiết Tông Vũ chỗ liền nổi lên, cần hướng long hỏi thăm liền là: Ngọc tí truyền quốc tung tích!

Cái này là lưỡng cái loan!

Nhưng mà nhưng là, quẻ tượng cho nhắc nhở, cũng không có nghĩa là cứ như vậy làm theo là được rồi, nên biết đạo long mặc dù là đại yêu, đối với trấn áp Thần Châu nhân đạo châu bầu, nó hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có chút cảm ứng, nhưng muốn nó hỗ trợ, cũng không phải cái gì người đều bán mặt mũi, cho nên Cổ Dịch lấy Chu Vi một hôn, nhắc nhở nó giúp nó một chuyện đồng thời, đưa lên cái này ký tình nhân cũ chỉ hôn, để nó không thể không bán mặt mũi này.

Lấy lên đủ loại, liền có nay thiên dậy sớm một màn, tức là vì tiến đến Cung Gia Thôn hỏi long, con đường kia cũng không dễ đi, muốn làm ngày qua hỏi, cũng chỉ có sớm làm.

Sau khi đánh răng rửa mặt xong, Cổ Dịch lui gian phòng, tùy ý ăn chút bữa sáng về sau, tại ven đường chặn chiếc xe taxi.

"Sư phó, Cung Gia Thôn đi sao?"

"Nha, vậy cũng không gần a, tới trở về là đơn chuyến a."

Xe taxi điều khiển toà lên, là một vị xem lên so Cổ Dịch năm sắc hơi lớn lên thiếu năm, chính nhân không xem Cổ Dịch, chỉ là hướng về phía che nắng cửa sau kính, lắc lắc chính mình một đầu phiêu dật tóc vàng.

"Tới rồi."

"Vậy thì tốt, nhận người tiện nghi điểm, số này." Tóc vàng thiếu năm so với năm đầu ngón tay.

Cổ Dịch "A" một tiếng: "Năm ngàn sao. Đi thôi."

Tóc vàng thiếu năm lần này ngây ngẩn cả người, nhanh chóng đánh giá nhân Cổ Dịch, ngăn chặn vui mừng: "Được rồi, lên xe."

Cổ Dịch lên xe, lấy ra năm tám tiền đưa cho hắn, bên cạnh nói ra: "Chỉ đùa một chút, đường núi không dễ đi, sớm lên cho huynh đệ người nâng nâng thần, đến, cái này là năm trăm, tới ăn cháo!"

...

Chương 48: Lại lâm Cung Gia Thôn

Tóc vàng hé mở miệng, sau một lát đoạt lấy Cổ Dịch đưa tới năm trăm khối, hung hăng nói: "Tiểu tử, ngươi cũng liền gặp được hiện tại ta, đổi lại nguyên lai ngươi thử một chút, hừ. . ."

Cổ Dịch lộ ra vẻ kinh ngạc: "A? Nói như vậy Hoàng huynh vẫn là có chuyện xưa nhân a, chính hảo một đường lên nhằm chán, nói nghe một chút?"

"Hắc, cái kia là tướng làm có cổ sự, muốn khi xưa. . . A? Ngươi làm sao biết ta tin hoàng?"

"Đừng để ý những chi tiết này, tiếp tục tiếp tục."

Tóc vàng mờ mịt một lát, kìm nén không được kể rõ từng trải qua hào hùng, quả nhiên đem chi tiết không nhìn, nói: "Nói cho ngươi a, khi xưa ta ngươi Hoàng ca ca ta tại Bắc Thành phố cũ, vậy nhưng là không ai không biết, một thanh dưa hấu đao danh chấn bát phương, dưới chân dế lê âm thanh chỗ đến, phong thanh tiêu điều. . ."

Chính như Cổ Dịch suy đoán, tóc vàng xác thực họ Hoàng, tên là Hoàng Lang, liền là một đạo đạo, thổ đất mới lớn lên Bắc Thành tiểu lưu manh, sớm năm đánh nhau xưng hung, một lần bị bắt sau nhốt mấy năm, sau khi ra tù đại triệt đại ngộ, một lần nữa đi lên chính đồ.

Toàn bộ cổ sự bao hàm bọn côn đồ đặc hữu nhiệt huyết, thêm lên tóc vàng ngữ khí bên trong mang có tình hoài ngữ điệu, nghe cũng không đơn điệu, có một phen đặc biệt ý tứ, thời gian trôi qua rất nhanh, xe taxi tại giữa trưa khoảng một giờ đạt tới Cung Gia Thôn.

Chuyến này chinh thể thời gian cùng lần trước Lý Tĩnh Di sử dụng thời gian tương đương, chỉ bất đồng là lần này là sớm lên từ nội thành tới, một đường lên kẹt xe vô số, mà cái kia thiên xác thực chiều muộn lên ra thị, buổi sáng vào thôn, đường lên cũng không áp lực, nhớ tới phía trước ra nội thành lúc các loại đoạt đạo vượt qua, Cổ Dịch phát hiện tính là phát hiện Hoàng Lang một cái ưu chút: Lưu manh điều khiển, kỹ thuật nhất lưu!

Tiếp lấy tìm địa phương đem sau khi xe dừng lại, Cổ Dịch đối bụng, chính suy nghĩ tìm chỗ ăn cơm, nhất sở nhà khách xuất hiện ở trước mắt.

Cổ Dịch rất nhanh nhận ra được, cái này sở nhà khách khu vực, nhà lầu tạo hình căn bản lần đầu tiên tới lúc này, Cung lão đầu cái kia sở khai cái gian phòng kia, chỉ là hiện tại một lần nữa quét vôi một lần, chung quanh cũng mở rộng một chút, biến đến càng giống như bộ dáng.

Nhìn xem nhà khách trước cửa chính, viết kếp lấy "Cung Gia Thôn chiêu thứ nhất đãi sở", Cổ Dịch nghi hoặc sau khi, không khỏi cảm lại một vị vị vàng qua đường thôn dân, nhét cho hắn một trăm khối: "Vị này đồng hương, hướng nghe ngóng chuyện gì."

Thôn dân sùng sốt một chút, gấp trong tay tiền sau kịp phản ứng: "Ngươi nói."

Cổ Dịch chỉ hướng nhà khách, hỏi: "Là như vậy, ta tháng trước tới qua trong thôn, nghe nói tân quán này là một lão đầu khai, về sau lão nhân này chết rồi, bên trong lại đào ra một cỗ thi thể, loại địa phương này làm sao còn xây trang, xây dựng thêm? Ở bên trong không sấm hoảng?"

"Việc này trong thôn đúng để xách, bất quá vị huynh đệ này, ta xem ngươi tính là một người biết chuyện, sẽ nói cho ngươi biết a." Thôn dân nhìn nhất nhãn nhà khách, không tự chủ sợ run cả người, đem tiền nhận hảo, nhỏ giọng nói: "Cung lão đầu lúc trước nhưng chết đến thảm, nhưng kinh khủng nhất hay là tại hắn cái kia trong nhà khách móc ra tiểu Hoa, cái kia tiểu Hoa là ta ngoài thôn gả tới nàng dâu, tại Cung lão đầu nơi đó làm giúp, có một ngày đột nhiên mất tích, không nghĩ tới là bị nhân hại phong tại trong tường, nghe người trong thôn nói tiểu Hoa trước khi chết là mang hài tử, nhân cũng là bị tươi sống phong kín tại trong tường, nhưng là đào ra thời điểm bụng lại là lõm đi xuống, rất có thể là sống quỷ tử, cho nên hiện tại cả tòa lâu đều nháo quỷ!"

"Nháo quỷ?"

Nghe thôn dân kiểu nói này, Cổ Dịch không quan sát tỉ mỉ một phen nhà này nhà khách, quả nhiên phát hiện từng tia từng tia quỷ khí khuếch tán, bên trong lại là có cái gì.

Thôn dân kia nói tiếp đi nói: "Cung lão đầu không có hậu nhân, người đã chết nơi này tự nhiên cũng liền là nhà nước, nơi này mặc dù điều xấu, nhưng bắt đắc dĩ là tại trong thôn, thêm bên trên nghe nói Bắc Thành muốn chuẩn bị đại lực khai phát chúng ta cái này khách du lịch, thôn chính phủ dứt khoát liền đem phòng này cho sửa lại, suy nghĩ vì về sau làm chuẩn bị, chỉ là, ai, bên trong rất tà môn, ngươi xem, mấy cái kia thỉnh tới người làm việc, buổi sáng cũng không dám vào cửa."

Cổ Dịch nghe xong gật đầu nói tiếng cảm ơn, đãi thôn dân đi khai về sau, Hoàng Lang trở về, hắn vừa rồi dừng xe xong liền đi tìm phố hàng rong mua hai bình nước, thôn dân nói một chữ đều không nghe thấy, gấp hắn trở về, Cổ Dịch bỗng nhiên có một cái muốn pháp.

"Nha,

Hoàng huynh, trước kia lên chưa ăn cơm đối bụng đi, nhà này nhà khách ta lần trước tới qua, vị đạo cũng không tệ lắm, đi thôi, giữa trưa ta thỉnh."

"A? Cái kia tình cảm hào, đi đi, chết đói bốn suất ca."

Hoàng Lang sắc mặt vui mừng, lắc lắc một đầu tóc vàng, cùng Cổ Dịch hướng nhà khách đi đến.

Gần đến trước cửa, nơi này có mấy cái thân mang chế phục nhân viên công tác, từng cái đứng tại cửa ra vào gặp hai người tới cũng không chiêu hô một tiếng, Cổ Dịch hướng một người trong đó hỏi: "Chúng ta dừng chân, ở đâu giao tiền?"

Người này một mặt xoắn xuýt, ấp úng nói: "Bên trong, bên trong cái kia, cái kia. . ."

"Kia là cái gì lông, có chuyện mau nói, có thí mau thả!" Sớm đã đói đến hoàng Hoàng Lang nhịn không được quát lớn một tiếng, rất có vài phần khí xua chân nhiếp Bắc Thành phố cũ hùng phong.

Bị quát lớn nhân viên công tác biến sắc, hừ nói: "Không có gì, bên trong thỉnh, dừng chân miễn phí, chính mình tìm gian phòng ở a." Nói xong đẩy ra nhà khách đại môn.

"Người TM thái độ gì, tin hay không. . ."

"Được rồi, người ta đều chủ nghĩa xã hội cộng sản miễn phí, người vẫn so đo cái gì." Cổ Dịch hai cánh tay đồng thời vỗ vỗ Hoàng Lang hai vai, khuyên đạo, "Xem cái này cũng không giống như có ăn địa phương, người đi vào trước tìm gian phòng nghỉ ngơi một chút, buổi chiều còn phải lái xe đâu, ta đi làm ăn chút gì, rất mau trở lại."

Hoàng Lang rung mình một cái, tự dung cảm thấy thân thể mát một chút, bất quá cũng không để ý, nói: "Đi, ta đi trước tìm địa phương ngủ hội, người nhanh chút a." Nói xong tiến vào nhà khách, miệng bên trong vẫn cô lỗ: "Cái thời tiết mặc toi này làm sao đột nhiên liền lạnh. . ."

Hoàng Lang một thân vô lại, để phía ngoài nhân viên công tác các loại khó chịu, đều ôm cười lạnh nhìn hần tiến nhập nhà khách. Chỉ là có chút không hiểu không hiểu là, hai phút đồng hồ về sau, công vị kia thiếu năm cũng không có như hần nói như vậy đi tìm ăn đồ vật, phản mà đứng phía bên mình cười cười, quay người cũng đi vào, vẫn thuận tay đóng lại đại môn.

"Ai, chờ một chút. . ."

Phanh. . .

. . .

Trong tân quán.

Lầu một mở cửa sổ rất ít, tia sáng thấu không tiến vào, chỉ có mấy ngọn đèn chân không miễn cưỡng chiếu sáng nơi này, cả tầng lầu có vẻ hơi u ám.

Tại chính giữa, nguyên bản cái kia mặt tường đã trải qua không thấy, lên trưng bày nhất toà gián dịch thần đàn, phía trên ba cây hương hỏa nhanh sắp thấy đáy.

Tiến vào nhà khách Hoàng Lang cảm giác đến có chút lạnh, chỉ nhìn nhất ánh mắt đàn, toàn xem như nông thôn tập tục, không có để ý, đi thẳng tới lầu hai.

Lầu hai, nơi này cửa gian phòng không có cửa cấm, chỉ treo từng khối từng khối "Không người" bảng hiệu, Hoàng Lang tùy ý tuyển một gian, vượt qua bảng hiệu đổi thành "Có nhân" sau tiến nhập gian phòng.

Sau khi đi vào, Hoàng Lang lập tức liền nằm lên giường, đắp chăn hơi có một chút ấm áp.

Mở rộng dưới thân thể, hần dự định cứ như vậy chờ lấy Cổ Dịch đưa tới thức ăn, qua nhất hội, bỗng nhiên nghĩ đến vừa rồi hảo giống như chưa hề nói cũng may cái kia gian phòng, ngồi dậy, lại nghĩ lại: Tầng lầu này hảo giống như đều là treo không người bài, chỉ có chính mình tiến đến, cái kia hần là vẫn là tìm được. Tại là lại nằm xuống.

Nằm xuống về sau, hoảng hốt vẫn là cảm giác đến có chút không bình thường: Vì sao chỉ có chính mình căn này có nhân? Những phục vụ viên kia lại vì lông đều ở bên ngoài?

Vừa nghĩ tới đây, cửa phòng vang lên tiếng đập cửa. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Gặp quỷ

Hoàng Lang bản năng run run một cái, đứng dậy hướng cửa phòng nhìn lại, tiếng đập cửa càng lạnh lẽo tiếp cận, do dự nhất hội, hần nhỏ bộ đi tới cửa trước, xuyên thấu qua mào nhân thấy được gỗ cửa nhân.

Lập tức thở dài một hơi, đem cửa phòng đánh khai: "Tiểu thí hài dọa lão tử nhảy một cái, ngươi tìm ai?!"

Ngoài cửa nguyên lai là một cái xem lên rất nhỏ tiểu hài, nhỏ đến khả năng là vừa học biết đi đường, vẫn đứng không vững, chính vịn cột cửa dùng một loại rất thanh âm non nớt nói ra: "Ta tìm mẹ ta."

"Tìm người mẹ? Mẹ người làm sao hội ở ta nơi này, đi, đừng làm trở ngại ca đi ngủ." Hoàng Lang không có chú ý tới, vì cái gì một cái đường đều đi bắt ổn tiểu hài vì cái gì có thể rõ ràng như thế phun ra chữ nhân, buồn cười trả lời một câu, liền muốn đóng cửa phòng.

"Không đúng, mụ mụ liền ưa thích ngủ người khác giường lên, nhất là là nam nhân giường lên."

"Ha ha." Hoàng Lang đại bật cười, "Vậy người tìm nàng ký phải gọi nàng tới tìm ta a." Nói xong đóng cửa phòng, một lần nữa nằm trở về giường lên.

Đi qua một đoạn này khúc nhạc dạo ngắn, Hoàng Lang tâm chưa phát giác buông lỏng xuống, mơ mơ màng màng liền muốn nhập mộng, bỗng nhiên, cảm thấy giường lên nhất trọng, giống như là có đồ vật gì đặt ở bên cạnh.

Hần trợn khai nhãn, chỉ gặp trước người xuất hiện một bộ mê người thân thể mềm mại, cái kia là một thân nửa trong suốt màu đen váy tơ, mơ hồ có thể thấy được da thịt trắng nõn, dáng người giao hảo, tóc dài nhỏ tán, mặc dù không thấy mặt, nhưng cũng có thể cảm thấy một cỗ mông lung mỹ cảm, mị hoặc cảm giác mười phần.

Buồn ngủ lập tức không có, Hoàng Lang nuốt nước miếng một cái, tay vuốt ve lên nữ tử trước mắt vai lên: "Người, người liền là vừa rồi cái kia tiểu hài mẹ?"

"Ấn."

Nữ tử nhỏ hừ một tiếng, giống như là thở gấp, Hoàng Lang lập tức kích động, ôm lấy nàng: "Hắc hắc, nghe tiểu tử kia nói người yêu bỏ nam nhân giường, bây giờ là xem lên ta?"

"Ấn."

"Vậy thì tới đi."

Hoàng Lang sói tru một tiếng, dùng sức ôm lấy nữ tử, phát hiện nàng rất nhỏ rõ ràng cùng nàng dáng người trọng lượng không tương đương, không có mơ tưởng, đem nữ tử lật người đến, đang muốn đối miệng hôn đi, lập tức ngăn cản cả người.

Giờ phút này chính diện tương đối, hần thấy rõ nữ tử hình dạng, cái kia phân minh liền là một trương người chết mặt, sắc mặt lam mục nát, lộ ra màu đen xương cốt, làn da lên có bọt khí, bên trong không có nước, khô cần mười phần lão trư.

Dạng này một bộ tôn vinh, chẳng những để Hoàng Lang tà hỏa trong nháy mắt dập tắt, mồ hôi lạnh càng là như nước lưu lại. . .

"Má ơi, quỷ a!"

Mấy giây qua đi, Hoàng Lang dùng hết lực khí toàn thân quái kêu lên, một tay lấy nàng đẩy khai, xuống giường không kịp đi giày, cấp tốc chạy tới cạnh cửa.

Cửa phòng chẳng biết lúc nào khóa cứng, Hoàng Lang dùng sức vịn giật nửa thiên không có nhất chút phản ứng, hần cơ hồ khóc lên, hướng sau lưng nhìn lại, cái kia nữ quỷ không biết từ chỗ nào tìm đến một thanh lược, đang tại chải đầu, vẫn hát lên ca:

"Tại cái kia nơi xa xôi a, có một cái tình ca ca, tình ca ca a, người yêu tình của người muội à, không phải nói, đến chết cũng không đổi tình yêu đến dài đằng đẳng à, vì cái gì, ta chết đi, người liền không yêu ta. . ."

Không thể không người, thanh âm của nàng rất êm tai, tiếng ca u oán phiền muộn, thấu tâm tình người ta, nhưng thời khắc này Hoàng Lang, trong lòng chỉ có hoàn toàn lạnh lẽo, đồng thời càng phát ra hoảng loạn, nguyên nhân vì, cái kia nữ quỷ cũng không biết từ chỗ nào tìm đến một thanh đao nhọn, hướng phía chính mình đi tới.

"Đậu xanh rau muống, mở cửa a, mở cửa. . ."

Môn vẫn là khóa rất chết, Hoàng Lang tình thế cấp bách ở giữa bỗng nhiên nghĩ đến vừa rồi cái kia tiểu hài, cao giọng kêu lên: "Tiểu bằng hữu, mẹ người tại cái này, nhanh để nàng ly ta xa chút!"

Kết cạch. . .

Cửa phòng đột nhiên mở ra, ngoài cửa vẫn là vừa rồi tiểu hài, nhìn qua bên trong nữ quý cùng Hoàng Lang, trẻ con âm thanh nói: "Thức thức người cùng mẹ mẹ tại chơi game đâu, thêm ta một cái được không?"

"Không hảo!"

Hoàng Lang gào thét, lộn nhào vọt ra khỏi phòng, muốn xuống lầu lại phát hiện lầu đường không có.

Sau lưng tiểu hài tại bị hấn cự tuyệt sau khóc lên âm thanh, hấn quay đầu nhìn lại, chỉ gặp cái kia tiểu hài trước là con mắt khóc rơi, đi theo đi theo cái mũi khóc rơi, nhưng mà lỗ tai khóc rơi, cuối cùng một tương lúc đầu phần nộ đáng yêu sắc mặt cũng chỉ còn mấy một lỗ.

Hoàng Lang ngốc bức, nhìn xem quý mẫu kia yêu thương đem quý ôm lấy, dần dần đi tới, tình thế cấp bách ở giữa hấn vượt qua lầu tường, trực tiếp nhảy xuống.

"Ồi . . ."

Lầu này có hơn ba mét độ cao, không tính là thấp, cũng may hấn làm lưu manh lúc bản lĩnh vẫn còn, biết đạo chỗ cao nhảy xuống lúc đơn giản một chút giảm bớt lực kỹ xảo, tránh khai quan điểm yếu hại, lần này mặc dù quãng đến rất đau, nhưng cũng không có thụ thương.

Nhảy xuống vị trí vừa lúc ở lầu một thần đàn bên cạnh lên, phía trước trước công chính vậy đối quý quý mẫu chẳng biết lúc nào cũng đi theo xuống tới, ngăn ở nhà khách đại môn phía trước, cắt đứt đường ra.

Hoàng Lang nhìn nhất ánh mắt đàn, cấp tốc nắm lên bên người thần bài, đối hai quý, miệng bên trong không ngừng nhắc tới: "Ngọc Hoàng đại đế, A Di Đà Phật, Chân Chủ hiền linh, Jesus phù hộ, cứu mạng a, cứu mạng. . ."

Nhưng mà bốn giáo đại thần danh hào cũng không giúp được hấn, hai quý dần dần tới gần, miệng góc mang theo tàn nhẫn mỉm cười, Hoàng Lang cơ hồ sợ tè ra quần, đại kêu lên: "Ta đi, có quý vì lòng không thần, làm sao không dùng được a, hổ cha a!"

Đúng lúc này, nhất đạo thanh âm quen thuộc vang lên: "Cái kia là, cái này thần bài bày ở chỗ này chưa trải qua bất luận kẻ nào quý báu, không mang theo may mắn nguyên lực, làm sao có thể hữu dụng?"

Hoàng Lang nghe tiếng nhìn lại, chỉ gặp trong sảnh góc tường, Cổ Dịch thân ảnh ra hiện ra tại đó, ngồi tại ghế bành lên, tay nâng một bản sách đỏ, cười nhìn xem bên này.

Hoàng Lang ngăn người, con hàng này không phải đi tìm ăn sao, làm sao giống như là tại cái này ngồi hảo nhất hội đáng về?

Muốn pháp chỉ tiếp tục không đến một giây, bị hai nữ nắm tâm thần hấn lại qua hướng cái kia hai cái quý, phát hiện cái này hai cái quý thể mà cũng tại xem Cổ Dịch, thần tình kia liền như chính mình gặp các nàng, thật là: Gặp quý!

"Oa! . . ."

Không biết vật gì, quý mẫu đột nhiên hú lên quái dị, một thanh ôm lấy quý, hướng thần đàn vị trí lao đến, Hoàng Lang vội vàng tránh khai, lại phát hiện cái này hai quý ở nửa đường liền hóa thành một đạo hắc ảnh, bay về phía Cổ Dịch sách đỏ bên trong.

"Đây đối với quý quý mẫu thân thể thể thâm, mang theo oán khí, cũng may bản tính chưa ném, mặc dù dọa người nhưng không có thật chính hại qua người, các nàng bị phong kín tại vách đá bên trong mà quý, trời sinh liền thiện ẩn núp, cũng thua thiệt được người dẫn đi ra, không người thật đúng là muốn chậm trễ không thiếu thời gian."

Nghe Cổ Dịch, Hoàng Lang đột nhiên phản ứng lại: "Người TM người là cố ý? Để lão tử tới dẫn quý?"

"Đúng vậy a, người lúc tiến vào ta liền giúp người đem dương khí áp, dạng này các nàng càng dung dịch tìm lên người, nữ quý có phải hay không là rất kích thích a, không cần cảm ơn ta."

"Ta mẹ nó, lão tử kém chút liệt người biết đạo? Mà mẹ nó. . ."

Hoàng Lang trong tay thần bài liền muốn ném đi qua, gặp Cổ Dịch giương lên trong tay sách đỏ sách, nhớ tới vừa rồi hai cái ác quý, hấn nếu có thể bất tự nhiên cũng có thể thả, không thể không nhìn xuống tới.

"Xem như người lợi hại!"

"Bình tĩnh bình tĩnh, người hỗ trợ bắt hai cái tương lai cùng làm ác oan hồn, cái này nhưng là một cái công lớn, có là hậu phúc." Cổ Dịch đem sách nhận hảo, đứng dậy hướng phía môn đi ra ngoài, "Tốt, nơi này vấn đề nhỏ giải quyết, ta mời người ăn một chút gì an ủi một chút, đãi hội làm xong việc liền có thể đi về."

Người chính mình trở về đi!

Hoàng Lang tâm bên trong nghĩ như vậy, nhưng lại lo lắng hấn thả quý trả thù cái gì, xoắn xuýt bên trong, Cổ Dịch đã ra khỏi nhà khách, bốn phía yên tĩnh để hấn không hiểu có chút sợ hãi, vội vàng đuổi theo.

"Chờ một chút, chúng ta đi ăn cái gì cho đỡ sợ?"

"Com trứng chiên."

". . ."

"Tiểu tử, ngươi lợi hại! . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 50: Thúy Lan Sơn

Ra nhà khách, Cổ Dịch quả nhiên mang theo Hoàng Lang đi từng nhà đình nhà hàng ăn com trứng chiên.

Nguyên nhân Cung Gia Thôn nhà khách dọa người, không người vào xem, cho nên nhà này mới mở gia đình nhà hàng ngược lại cũng đã làm sức lực mười phần, giá tiền phân lượng làm đến phi thường lợi ích thực tế, com trứng chiên năm khối tiền nhất tai to mặt lớn, thêm nhất khối tiền vẫn có cái trứng trắng.

Hai người các làm một bát thêm trứng gà, mười hai khối tiền liền ăn thật no.

Sau khi ăn xong, Hoàng Lang đứng chuyện vừa rồi canh cánh trong lòng, nhưng lại không dám đắc tội Cổ Dịch, đem bát com vừa để xuống, nói một câu: "Ta tại xe lên chờ người." Biểu tình kia liền giống như là một bị ủy khuất tiểu thí hài, muốn bao nhiêu khó chịu liền có bao nhiêu khó chịu, nói xong cũng không quay đầu lại rồi đi nhà hàng, đi tới dừng xe địa phương.

Cùng lần trước bất đồng, không có Lý Tinh đi xe tự nhiên cũng không thể dừng ở thôn ở trong chính phủ, cho nên dừng xe địa phương là tại cửa thôn bên trên nhất khối không dấy nổi nhân đất trống lên.

Lúc này chính là buổi chiều hai điểm, người trong thôn phần lớn tại ngủ trưa, bốn bề vắng lặng, yên tĩnh, để mới bị hù dọa qua Hoàng Lang trong lòng lại có chút phát hư.

Vừa lúc một trận gió thổi qua, đất trống bên trên có đại tiếng vang động, hình như có tiếng bước chân truyền đến, hắc đánh run một cái, hướng về sau nhìn lại, quả nhiên, có một bóng người tiếp cận. . .

Càng ngày càng gần, khi nhìn rõ người về sau, Hoàng Lang níu chặt tâm trong nháy mắt buông lỏng xuống, thở dài ra một hơi, khó chịu nói: "Ngươi hắc. . . Ta nói ngươi không là làm việc à, có cái gì quên xe lên?"

"Không có."

Người chính là vừa com nước xong xuôi Cổ Dịch, hắc ngâm một cây tằm, đánh giá một phen bốn phía, nói ra: "Ta làm việc cần tìm một chỗ không người, chính hảo nơi này rất hợp đi, liền nơi này."

Hoàng Lang không hiểu run lên: "Ngươi muốn làm gì? !"

"Ta tập hợp đủ thất long châu, ta muốn triệu hoán thần long!"

". . ."

Hoàng Lang bó tay rồi, gặp Cổ Dịch thật trên mặt đất lên tìm đến bảy tảng đá, bày thành một vòng tròn, cuối cùng thả lên nhất khối màu hồng khăn lụa.

"Xuất hiện đi, thần long!"

. . .

Chung quanh không có động tĩnh, vẫn là cùng vừa rồi, ngoại trừ vì gió nhẹ liền là bình tĩnh.

Hoàng Lang nhin không được nói: "Ngươi làm gì chứ, đừng lừa phỉnh ta, ở đâu ra long?"

"Đừng nóng vội, nó tới."

"Ta làm sao không xem . . ."

Hoàng Lang lời còn chưa dứt, bỗng nhiên cảm thấy thiên không mình không hiểu tới sầm lại, ngẩng đầu lên, chỉ gặp một đôi to lớn mắt từ đỉnh đầu chột lóc lên, cái kia nhãn bên trong giống như có vô tận uy nghiêm, ép đến toàn thân đều mềm nhũn ra, bị này giạt mình đè ép, sớm đã thần trí qua quá độ hân, rất thẳng thắn khép lại nhãn, té xỉu trên đất. . .

Sát cái kia về sau, thiên không mình ánh nắng khôi phục, giống như là qua một mảnh vân, cảm giác lần nữa trống trải, bất đồng là, tại Cổ Dịch trước người nhiều một bóng người cao lớn.

Cái kia là một cái nam nhân, nó khí chất uy như biển cả, nó hình dạng đẹp trai đến bạo tạc, thân hình như vân khói phiêu miểu, giống như không mình như ảo, lại có cao lớn uy nghiêm, chính là lần trước thấy tự xưng vì họ Long nam tử đại yêu —— long!

Long quét nhất nhãn trên đất Hoàng Lang, mở miệng nói ra: "Người tìm ta?"

"Vâng."

"Tìm ta vì sao?"

"Muốn hỏi người sự kiện."

"Ha ha. . ." Long khẽ cười một tiếng, "Tôi hôm qua tinh tướng chiếu ta, có bảy loại quẻ tượng đồng thời tính toán đến ta, mặc dù trình độ thấp kém, nhưng tay pháp mới lạ, quẻ tượng tương hợp độc đáo, người kia liền là người đi?"

Cổ Dịch lắc đầu nói: "Không là, là ta một người bạn."

"Bằng hữu?" Long đạo nhẹ gật đầu: "Vậy người muốn hỏi ta cái gì?"

Cổ Dịch gần từng chữ nói: "Hòa, thị, bích."

Nghe được cái danh từ này, long lông mày thoáng chốc đột khởi, dùng nhìn không ra cảm xúc ngữ điệu hỏi: "Nhân đạo Ngũ Khí, thế gian dị sĩ tha thiết ước mơ chí bảo, người cũng muốn chiếm thành của mình?"

Cổ Dịch buông tay: "Thần nói vô ích, ta đứng đó chơi kia không hứng thú gì, chỉ là có người lại tìm nó, mà ta muốn tìm đến người này mà thôi."

Long nói: "Coi như thế, ta lại vì sao muốn giúp người?"

"Bởi vì cái này."

"

Cổ Dịch nhặt lên trên đất màu hồng khăn lụa, hướng long thả tới, cái sau kết quả sau thần sắc rõ ràng trở nên hoảng hốt, mắt bên trong để lộ ra một tia đối diện quá khứ hoài niệm, lấy thanh âm cực thấp tự nói: "Lúc trước ta cần người một ngụm, người cứu ta một mạng, bây giờ người lưu lại một ngụm dấu son môi, mặc dù là vô tâm, nhưng ta lại có thể nào không cảm kích."

Qua gần một phút đồng hồ, long lần nữa xem ra: "Người tìm người kia rất trọng yếu sao?"

Cổ Dịch biết đạo cái này đơn phương yêu mến mấy trăm năm lão xử long lắm sẽ, nhún vai nói: "Với ta mà nói không trọng yếu, nhưng nếu như không tìm đến hân, có rất nhiều hân sẽ rất không vui, dù sao hân thiếu người ta đồ vật."

"A?" Mắt rồng ánh sáng bên trong một tia hiếu kỳ, "Thứ gì?"

"Hân một cái mạng."

Cổ Dịch bình thần ngữ khí để long sững sốt một chút, lập tức cười to: "Hào hảo hảo, Hắc Bạch Nhân, quả nhiên là nhân gian phán quan, phán quyết thiện ác thị phi, đã như vậy, ta cho người biết lại có làm sao." Một chỉ Bắc Thành phương hướng, "Thường nói nhân đạo mệnh mông, ta xem người là mệnh trung như thế, lần này đi Thúy Lan Sơn đỉnh phong, mặt trăng lặn mặt trời mọc thời điểm, người sẽ thấy người nói đồ vật."

"Người ý tứ là Hòa Thị Bích còn tại Bắc Thành?" Cổ Dịch lộ ra vẻ ngoài ý muốn.

Long không trả lời thẳng, cười thần bí: "Từ xưa đến nay, vẫn luôn tại." Nói xong thân hình dần dần nhạt đi, "Cùng tin tưởng ta nói, không bằng đi tin tưởng con mắt của người, tự mình đi xem nhất xem"

Thẳng đến thân ảnh của nó hoàn toàn biến mất, Cổ Dịch quanh quẩn đầu, không hiểu rõ nó đến tột cùng có ý tứ gì, cũng không đi xoắn xuýt, chính như long nói tới: Đi xem xem chẳng phải sẽ biết?

Đá trên đất Hoàng Lang mảy cước: "Chớ ngủ, trời sắp tối rồi, mau dậy đi."

Hoàng Lang lung lay, mí mắt có động tĩnh, hần mặc dù ngắt đi, nhưng cũng chỉ bắt quá là kinh hãi quá độ, cường độ thấp hôn mê mà thôi, rất nhanh liền vừa tỉnh lại.

Tỉnh lại Hoàng Lang chuyện thứ nhất liền là móc ra Cổ Dịch cho năm trăm khối, một thanh toàn kín đáo đưa cho trở về, kêu lên: "Ca, ta gọi ngươi đại ca, tiền ta trả lại ngươi, nhìn ta khổ cực như vậy đưa ngươi tới một đoạn này, ngươi đừng đùa ta được không, ta cái này trái tim thực tế chịu không được a."

Thanh âm của hần bên trong mang theo một tia giọng nghẹn ngào, tại cái này ngăn ngừa không đến trong vòng một canh giờ liền liên tục nhận hai lần siêu phụ tải kinh hãi, chẳng trách hồ có thể đem một cái uy chấn phổ cũ lưu manh dọa đến kém chút khóc.

Cổ Dịch sờ sờ đầu của hần: "A mi phò phò, tiền là ngươi nên đến, đừng sợ hãi tử, thần hội chỉ dẫn ngươi, ta muốn tới Thúy Lan Sơn, hiện lại xuất phát a."

Hoàng Lang nghẹn ngào nói: "Ta, ta, ta muốn về nhà."

"Ngươi xác định?!"

"Ta, ta, ta đi Thúy Lan Sơn. . ."

"Ngoan. . ."

. . .

Thúy Lan Sơn, Bắc Thành người đem chi cùng Long Hồ Biệt Thự cùng a Bảo đường trang viên gọi đùa vì Bắc Thành tam đại giàu.

Nó bên trong a Bảo đường trang viên tại đông, ở vào vùng ngoại thành, được xưng vì kẻ có tiền địa sản. Long Hồ Biệt Thự tại bắc, vòng như nội thành bên trong, được xưng vì thổ hào cư sở. Mà còn lại Thúy Lan Sơn, ở vào phía tây, được xưng chỉ vì tiểu Hoàng cung, là hoàn toàn xứng đáng tam đại giàu địa chỉ thôi!

Nơi này, có Bắc Thành duy nhất nhất toà lưng chừng núi biệt thự, đem Thúy Lan Sơn ngọn núi từ giữa đó phân khai, trên nửa núi phong cảnh tú lệ, thế núi hiểm trở, có thể thấy được nguyên thủy xanh biếc cảnh sắc, hạ lưng chừng núi cơ hồ toàn bị nhân công cải tạo qua, quảng trường, hào trạch, bể bơi, bãi cỏ, tiểu hồ, mưa đình cái gì cần có đều có, thật như một chỗ phiên bản thu nhỏ hoàng cung.

Đương nhiên, Bắc Thành nhân sở biết rõ, nơi này là chỉ thuộc về một người, vậy liền là Bắc Thành nhà giàu nhất An Long Đồ!

. . .

Chiều muộn lên tám điểm, sắc trời dần dần hắc, một chiếc xe taxi tại Thúy Lan Sơn chân núi ngừng lại. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 51: Lên núi

Trên xe đi xuống một vị thiếu niên, công một cái cũ kỹ ba lô, nhân đeo kính râm, sau khi xuống xe đánh giá một phen trước người Thúy Lan Sơn cao không thấy đỉnh Dạ Ảnh, điểm chút nói ra: "Hoàng huynh, nay thiên liền vất vả ngươi, ta. . . Ta đi, chạy nhanh như vậy làm lông, ta lại không ăn thịt người."

Thiếu niên không là người khác, chính là từ Cung Gia Thôn trở về Cổ Dịch, nguyên nhân vì đường lên vừa hào đi qua Bắc Thành đại học, liền thuận đạo trở về lấy ba lô, lúc này đến mục đích, đang muốn cùng Hoàng Lang dạo đường, lại phát hiện con hàng này đã trải qua lái xe đi xa.

Lắc đầu, Cổ Dịch liền khi hần không tồn tại qua, lần nữa nhìn về phía trước người Thúy Lan Sơn, suy nghĩ làm sao lên.

Nên biết đạo nơi này cũng không so Long Hồ Biệt Thự, các biện pháp an ninh càng thêm hoàn thiện đúng chỗ, nghe nói phải nguyên nhân vì khi xưa An Long Đồ bị người nửa đêm sờ đến lưng chừng núi tây từng cướp một lần, từ nay về sau đứng tự mình an toàn liền mười phần để ý, bỏ ra nhiều tiền thành lập một cái công ty bảo an, toàn quyền phụ trách tự mình an toàn, ngoại nhân chưa trải qua mời thỉnh muốn lên núi lời nói có thể nói chỉ có hai cái xử lý pháp.

Nhất, phải từ phía sau núi vách núi lên, hai, liền phải mở ra một con đường máu đánh lên!

Hài hòa xã hội, hài hòa làm việc, đương nhiên không có khả năng dùng hai loại xử lý pháp, cho nên Cổ Dịch sờ lên trong túi, hôm qua thiên không phải chính hảo lưu lại An Hạ điện thoại à, chính dùng tốt lên.

Sau đó, Cổ Dịch cứng đờ.

Tờ giấy kia, nó. . .

Không, gấp,!

Đi đến chân núi bảo an sảnh trước, Cổ Dịch ăn ngay nói thật, đứng bên trong cái kia cường tráng bảo an nói ra: "Huynh đệ, hôm qua thiên An Hạ cho ta mã số của nàng, nói phải thiếu ta bữa cơm, chính hảo nay thiên ta không ăn cơm chiều tới đem bữa này bổ, nhưng phải cái kia dây số ta làm mất rồi, dạng này, người mở cửa để cho ta lên như thế nào?"

Bảo an nhìn hần nhất nhãn, đánh giá hần một thân thổ trang phục: "Ha ha. . ."

"Ta nói thật, ta lên sau để An Hạ cho người điện thoại xác nhận hạ?"

"Ha ha. . ."

"Vậy người bây giờ gọi điện thoại xác nhận cũng được a."

"Ha ha. . ."

"Người lại ha ha ta tức giận!"

Bảo an cửa phòng mở ra, nhân viên an ninh kia đi ra, thân hình cao lớn tròn vện cao hơn Cổ Dịch một cái đầu, cúi đầu trông lại, khinh thường nói: "Người khí một cái cho ta xem xem?"

"Người xác định?"

"Xác định!"

"A. . ." Cổ Dịch cười, ngẩng đầu nhìn thẳng vào hần song nhãn, cao giọng nói: "Nghênh phong, Nhất Dao Trảm!"

Dứt lời nhảy người lên, một tay làm đao, học TV lên một chiêu đánh bất tỉnh người kiều đoạn, một kích bổ vào bảo an đầu vai, hần kinh lực không nhỏ, lần này lập tức liền đem bảo an. . .

Quất đến nhảy dựng lên!

"A! TM tiểu tạp toái, người muốn chết!"

Mất thấy kinh phong đánh tới, Cổ Dịch vội vàng lui lại nhất bước, tránh khai bảo an cái này nhất ký Trọng Kích đồng thời đầu đen rau muống nói: "Quả nhiên trên TV đều phải gạt người!"

"Lừa gạt mẹ nó!"

Một kích roi trống không bảo an nổi giận gầm lên một tiếng, chính diện một quyền hướng phía Cổ Dịch mặt lên đánh tới, ngay tại lúc hần ra quyền trong nháy mắt đầu bỗng nhiên hoảng hốt một cái, hảo giống như thấy được Cổ Dịch tháo xuống kính râm, sau đó, liền không có sau đó. . .

Đối mặt trước người ngã xuống đất hôn mê bảo an, Cổ Dịch vỗ vỗ không chiếm được nhất chút xám quần áo, một lần nữa đem kính râm cài lên, bên cạnh nói ra: "Dự báo thời tiết nói nay thiên chiều muộn trên không khí lạnh, thật đúng là tới, chính hảo ta mặc đến ít, đại huynh đệ thân thể người như thế trắng, áo ngoài cho ta mượn nghĩ đến cũng không có vấn đề gì, cảm ơn."

Nói xong cởi xuống áo ngoài của hần bộ thân lên, nghênh ngang hướng núi lên đi đến.

Đường lên núi rất dài, đi gần sau mười phút mới miễn cưỡng nhìn thấy ánh đèn, đúng lúc này chung quanh bỗng nhiên vang lên một trận dồn dập tiếng cảnh báo. . .

Đỉnh đỉnh đỉnh. . .

"Cấp một dự cảnh, có người cường ép xâm nhập, lập lại, cấp một dự cảnh, có người cường ép xâm nhập. . ."

"Ta đi, nơi này không hội thật phải hoảng cung đi, ách, chi viện cũng như thế kịp thời? !"

Cổ Dịch giật nảy mình, lập tức phát hiện một đội dáng người cường tráng mặc thống nhất chế phục trắng Hán triều nơi này nhanh chóng đi tới. Hần nhìn ban đêm cực hảo, chiều muộn lên xuyên thấu qua kính râm đều trước nhất bước xem thấy đối phương,

Thấy đối phương còn không có phát hiện mình, lập tức con người đảo một vòng, đem vốn là rộng rãi chế phục kéo chế đến càng khai, hướng đi người tới nhanh bước chạy tới, bên cạnh kêu lên: "Cứu mạng a, tên kia giết người, cứu mạng a. . ."

Đối diện một đoàn người gặp một vị thân mang tàn tật chế phục người hướng bên này chạy tới, không có mơ tưởng, liền có người uống hỏi: "Hắn ở đâu?"

"Ồ phía sau, hắn có đao, thật lớn một thanh, cứu mạng oa. . ."

"Hôn trưởng!" Một đoàn người bên trong truyền đến một tiếng trầm thấp nam sinh, nghe ra được ngữ khí có nộ khí: "Chạy đi đâu tới cuồng đồ, đợi gặp mặt trước đánh cho ta gần chết!"

Tiếng rơi xuống, người đi đường này tăng nhanh tốc độ, rất nhanh cùng Cổ Dịch đi ngang qua. . .

Nhìn lấy bọn hắn bóng lưng rời đi, Cổ Dịch nhếch miệng lên, một cổ trí thông minh lên cảm giác ưu việt tự nhiên sinh ra, tiếp tục hướng về núi phía trên đi đến.

Thời gian dần trôi qua, đường xá bằng phẳng trống trải, có một đầu lối rẽ đụng vào nhau, hiển nhiên phải đầu xe đạo, lại đi chừng mười phút đồng hồ, phía trước ánh đèn có thể gặp thanh, cái kia phải. . .

Bảo an đình ánh đèn!

Lại phải nhất toà bảo an đình! ?

Hiển nhiên, cái này phải một cái cửa ải, đi qua phía trước cảnh báo, nơi này trực ban bảo an toàn đều tới, bốn năm cái tên cơ bắp ngăn ở giữa đường, trông coi lên núi phải qua đường.

Ở phía xa, Cổ Dịch xa xa nhìn xem mấy người này, rầu rĩ muốn làm sao vượt qua đâu?

Kỳ thật như không tất yếu, hắn cũng không thích sử dụng huyền thuật. Phải biết, cái thể giới này là chân thật, nếu như chuyện gì đều sử dụng huyền thuật, chỉ sẽ đem chính mình nắm hướng hư giả, không thể tự kềm chế, cái này phải một cái Thuật Sĩ nguyên nhân có bản thân tiết chế. Bất quá đối với này Cổ Dịch lại có khác một lời giải thích, vậy liền phải: Loại này hoàn toàn không thể phát hiện mình ưu việt trí thông minh phương pháp, căn bản là phải đang lãng phí thiên phú của mình a!

Chính rầu rĩ, hắc ám mặt đường bỗng nhiên sáng lên ánh đèn, hai đạo đèn xe lác sáng lên thân thể của hắn, hướng sau lưng nhìn lại, chỉ gặp một cổ năm sắp xếp bốn vòng xe điện hướng bên này ra.

Trong nháy mắt này, Cổ Dịch có phương pháp. . .

. . .

Đi tới xe điện phải một cổ cùng loại xe ngắm cảnh năm sắp xếp dài xe, điều khiển xe toà lên phải một vị thân mang màu trắng đầu bếp phục trang tiểu mập mập, chính hừ phát điệu hát dân gian, lái về phía cái thứ hai bảo an sảnh, mắt thấy là phải đến, trước xe bỗng nhiên vang lên một tiếng vang lớn.

Giật nảy mình tiểu mập mập vội vàng dừng xe tra xem, phát hiện đèn trước xe địa phương có nhất bóng trắng, không khỏi thở ra một cái, đoán tới nên phải đụng vào chim cái gì phi cầm, cái này tới như bụng cũng không có để ý, lên xe một lần nữa phát động, tiếp tục hướng phía trước bước đi.

Rất nhanh tới bảo an đình, mấy cái tráng hán rõ ràng nhận được hắn, xe còn không có gần liền chào hỏi một tiếng, dâng lên cột điện thả tới.

Cứ như vậy, xe điện tiếp tục tiến lên, đi lên lên núi cuối cùng một đoạn đường, con đường này rất thẳng, trực tiếp thông lên giữa sườn núi, một đường không có chút nào trở ngại.

Cái này yên tĩnh không trở ngại hành trình để tiểu mập mập rất phải buông lỏng, thậm chí thả mở tay lái tay, tùy ý xe điện hướng lên mở đi ra.

Mấy phút đồng hồ sau.

Đi đến nửa đường, bỗng nhiên, nhất đạo thanh âm đột ngột vang lên: "Đây là cái gì món ăn?"

"A, ải! ?"

Tiểu mập mập giật nảy mình, hoàn toàn không nghĩ tới xe lên còn có người, trở lại nhìn lại, chỉ gặp một cái niên kỷ cùng mình tương tự, mang theo kính râm thiếu niên chính thẳng tắp nhìn mình chăm chăm bên người thép chế chụp nắp bàn ăn, còn giống như chảy ra nước bọt.

"Người, người là ai a?" Tiểu mập mập lấy lại bình tĩnh, hỏi nói.

"Bảo an a, nhìn không thấy ta chế phục sao." Người này chính phải lẫn lộn lên xe Cổ Dịch, tùy ý lác lư một câu, nhìn chăm chăm bàn ăn tiếp tục hỏi, "Đây là cái gì, ta ngửi được mùi thơm."

Tiểu mập mập tắc phải một mặt hoài nghi: "Bảo an? Không giống như a?"

"Bớt nói nhảm, dừng xe." Cổ Dịch nói xong lộn vòng vào trước toà.

"Dựa vào cái gì a?"

"Bởi vì ta lập tức liền muốn đem ngươi đá xuống đi, ngươi là muốn liền tiếp tục như vậy đâu, vẫn phải dừng lại xuống lần nữa đi?"

Tiểu mập mập chấn kinh: "Ngươi, ngươi. . ."

"Ta đếm tới ba. Nhất. . ."

Kéo kẹt. . .

Cổ Dịch vừa mới bắt đầu số, xe điện liền ngừng lại, tiểu mập mập không có tiết tháo chút nào quả quyết xuống xe.

"Ân, cái này là được rồi." Cổ Dịch hài lòng nhẹ gạt đầu, chỉ hướng bàn ăn, "Ngươi còn chưa nói đây là cái gì?"

"Thập Tam Sơ Hương, An tiểu thư muốn."

"Ngạch? Trùng hợp như vậy, chính hảo ta tới giúp ngươi đưa cho nàng a, cởi quần áo ra."

"Ngươi, ngươi muốn làm gì. . ."

"Hắc hắc. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Ta liền phải xâu như vậy

Đoạt tiểu mập mập đầu bếp phục mặc lên, Cổ Dịch lại để cho hắn dạy cho chính mình xe điện khai pháp, cuối cùng ném hắn tại đường lên, chính mình phát động đi, lưu lại tiểu mập mập vô hạn u oán ánh mắt tại sau lưng. . .

Cuối cùng đoạn này đường núi rất phải thẳng tắp, nối thẳng giữa sườn núi, cho nên liền giống như tiểu mập mập, xe điện phương hướng bàn đều không cần làm sao khống chế, chỉ cần một chân dẫm ở đạp cửa là được.

Cổ Dịch cái này là lần đầu tiên lái xe, mặc dù phải đơn giản xe điện, nhưng cảm giác vẫn rất không tệ, học vừa rồi tiểu mập mập hừ phát điệu hát dân gian, để tay khai tay lái tiện tay lấy ra bên người bàn ăn.

Hắn không ăn cơm chiều, thứ này chính buồn cười nạp.

Đem thả trên chân, mở ra món ăn nấp, một cỗ thanh đạm mùi đồ ăn xông vào chớp mũi, lọt vào trong tâm mắt hơn mười loại khác nhau món ăn giao hội, tức có thường thức tính, lại khiến người ta muốn ăn đại khai, cái này đạo tên món ăn vì Thập Tam Sơ Hương quả nhiên danh phù kỳ thực!

Lại một lần dừng mười phút, cuối cùng đoạn này đường núi rốt cục đi đến, phía trước lần nữa sáng lên bảo an đình ánh đèn, Cổ Dịch cũng cơ bản đem món ăn ăn sạch sẽ, suy nghĩ làm sao cũng nên cho An Hạ lưu điểm, buông tha còn sót lại một cây rau giá. . .

Rất nhanh, tới gần bảo an đình trước, Cổ Dịch vốn dĩ làm quan trọng phí lên nhất phen công phu, không muốn phía trước chạy bằng điện cán trước nhất bước mở ra, hào không cái gì muốn kiểm tra ý tứ.

Cổ Dịch vui đến không có việc gì, chính hảo thuận thế liền lái vào, đi qua lúc bên trong đình truyền đến thanh âm: "Tiểu mập mập ngươi nhanh đi, An tiểu thư vừa đi, trước một giây còn đang hỏi ngươi, nhanh."

Hắn cam đoan lần này tuyệt không dùng huyền thuật, con hàng này nên phải bị xa ánh sáng đèn choáng váng nhãn, cái này đều có thể nhận làm.

Cứ như vậy, thuận lợi tiến nhập Thụý Lan Sơn khu cư trú, tại phía trước thứ nhất góc rẽ thấy được nhất đạo thân ảnh quen thuộc, An Hạ.

"Đem xa ánh sáng đèn sáng, lắt người chết. Đồ vật đưa tới phòng ta, chạm thêm ăn chút gì nên dài thịt."

Phía trước truyền đến thanh âm quen thuộc, quay đầu hướng bên này nhìn nhất nhãn, thân ảnh lập tức ngoặt góc tiến vào bên trái góc rẽ.

"Ai, chờ một chút."

Mục đích của chuyến này liền phải tìm đến nàng hỗ trợ, Cổ Dịch cấp tốc dừng xe, bụng bàn ăn theo lên, về phần xa ánh sáng đèn, sẽ không đóng cũng lười đến đóng, phản chính cũng không phải tự mình, không đau lòng!

Đi theo dõi qua ngoặt góc, phía trước phải nhất toà tiểu nhà trệt, trước lầu son thủy đều có, lấy núi đá chế thành, toàn tự nhiên không có chút nào duy cùng cảm giác, lại có thụ có hoa, mùi thơm ngát trập trập, có thể thấy được chủ nhân dụng tâm cùng muốn pháp.

Lại xem nhà trệt, không có cửa phòng, một quyển màu đỏ rèm cửa ngăn cách trong ngoài, sau khi tiến vào, mới phát hiện nơi này đồng đều phải chất gỗ, bố cục trang nhã, ở giữa hoành thả một trương đàn dương cầm, không khí bên trong có nhân nhạ mùi thơm, rất có ý cảnh.

"Đem đồ vật thả cái bàn lên đi."

Sau khi đi vào, An Hạ đem áo ngoài tùy ý còn tại đàn dương cầm lên, trở lại ngồi xuống, một mặt liền muốn hưởng dụng thức ăn ngon biểu lộ, không có chú ý tới Cổ Dịch mặt, đưa tay mở ra đặt ở trên bàn ăn cái nắp, sau đó, nàng ngậy ngậy cả người. . .

Chỉ gặp bàn ăn bên trong lẳng lẳng nằm một cây rau giá.

Một cây rau giá? !

"Ta, ta Thập Tam Sơ Hương liền phải một cây rau giá? !" An Hạ đột nhiên ngừng đầu, lập tức nét mặt của nàng lại động lại, "Phải, phải người! ?"

"Phải ta "

"Người, người tìm đến ta?"

"Đúng vậy." "Cổ Dịch trên mặt mang cười, nhún vai, "Hôm qua thiên người cho điện thoại không tìm được, ta liền chính mình đi lên, lại nói nhà người thật là lớn, tìm được người xác thực muốn chút vận khí."

"Cái kia, cái kia vừa rồi cấp một cảnh giới cảnh giới người cũng phải người rồi?"

"Đúng, tới tìm người giúp một chút, người phía dưới lại không cho ta tiến đến, chỉ có thể dạng này."

Lời nói đến nơi đây, An Hạ nhẹ gạt đầu, đứng dậy trở lại đàn dương cầm bên cạnh lên, từ áo ngoài bên trong tay lấy ra dùm dó tờ giấy thả trở lại bàn lên, chỉ vào phía trên 'Thét lên bà' ba chữ nói ra: "Cho nên người cường ép xâm nhập nhà ta, ăn ta bữa tối, lại cho ta lấy một như thế ưu nhã ngoại hiệu, cuối cùng còn muốn để ta giúp người bận rộn?"

"Có thể nói như vậy."

Nhìn xem Cổ Dịch một bộ đương nhiên đáng vẻ, An Hạ nổi giận: "Nói cái đầu của người,

Không giúp!"

"Thật không giúp a?"

"Không!"

"Ai, tốt a." Cổ Dịch thở dài, quay người ly khai, đi ra khỏi phòng.

"Ai. . ."

An Hạ gấp hần cứ thế mà đi, há to miệng mới ra âm thanh muốn nói cái gì, chuyển nhãn lại thấy hần trở về, vội vàng chuyển sắc mặt thay đổi: "Không phải đi rồi sao? Trở về làm gì?"

Cổ Dịch chỉ vào rèm cửa: "Cha người tới."

"A, làm sao có thể."

Tiếng nói mới rơi, ngoài cửa liền truyền đến nhất đạo trầm ổn giọng nam: "Văn tiểu thư, tiểu Hạ tự tiểu liền yêu đàn dương cầm, chiều muộn lên có thời gian liền sẽ tới luyện đàn, hiện tại hần là ở bên trong, chúng ta đi vào đi."

Nghe thấy thanh âm này, nàng biến sắc, cái này thật đúng là phải cha nàng thanh âm, không khỏi hướng Cổ Dịch quăng đi ánh mắt: "Người tại sao biết ta. . ."

Hoa. . .

Lời còn chưa dứt, rèm cửa kéo khai, hai đạo nhân ảnh tiến nhập trong phòng.

Hai người này một nam một nữ, nam tại bốn mươi tuổi có hơn, hình dạng nho nhã, lấy một thân trường sam, nếu như không phải cắt một đầu tóc ngắn, thật giống như phải một vị Hoa Hạ cổ đại tiên sinh dạy học, rất có Học giả khí chất. Cổ Dịch tại báo chí lên gặp qua hắn, chính phải phụ thân của An Hạ, Bắc Thành nhà giàu nhất: An Long Đồ!

Khác một vị nữ tử xem lên rất niên nhỏ chỉ phải khí chất cùng thần sắc có cùng tuổi tác toàn không tương xứng thành thực, rõ ràng tuổi thật muốn lớn hơn nhiều, tướng mạo của nàng giáo hảo, đáng người thương tha, lấy một thân màu trắng quá gối váy dài, tóc dài rất dài, cơ hồ đều tới nàng váy xù, thêm lên nó khí chất thần bí, để cho người ta nhìn không được hiểu kỳ nàng đến tột cùng phải làm cái gì?

Nhìn xem nàng, đứng ở một bên Cổ Dịch lộ ra một tia không hiểu biểu lộ: "Ách, nàng chứ không phải là phải. . ."

Hai người sau khi đi vào, An Long Đồ duy trì tiểu dung, nói: "Tiểu Hạ, chính hảo ngươi com nước xong xuôi, ta giới thiệu cho ngươi, vị này phải Văn Đông Mai Văn tiểu thư, ngươi có thể bảo nàng Văn tỷ." Nói xong chuyển giới thiệu An Hạ, "Cái này là tiểu nữ An Hạ, từ hôm qua thiên sau khi trở về liền rùm beng lấy muốn gặp cái gì Huyền Giới nhân vật, nàng tính tình này liệt đến kịch liệt, ta không lay chuyển được nàng, cũng may nay thiên gặp Văn tiểu thư ngươi, có nhiều phiền toái."

An Long Đồ nói xong những này, An Hạ lập tức nháy nháy mắt, dùng một loại hiểu kỳ cùng buồn cười ánh mắt cùng Cổ Dịch nhìn nhau nhất nhãn, lập tức đứng dậy, hướng Văn Đông Mai cười hỏi: "Văn tỷ tỷ, làm phiền ngươi chạy xa như vậy, ta có một vấn đề suy nghĩ cả ngày, có thể hỏi một chút ngươi sao?"

"Đương nhiên." Văn Đông Mai báo chi lấy mỉm cười.

"Là như vậy, các ngươi học huyền học có tín ngưỡng Mark sao?"

Vấn đề này thoáng chốc để bên trong căn phòng ba người làm ra bất đồng phản ứng, Cổ Dịch mở ra bạch nhãn, An Long Đồ cảm thấy ngoài ý muốn, Văn Đông Mai bản thân càng phải lộ ra vẻ kinh ngạc, toàn không nghĩ tới An Hạ hỏi vấn đề này, nghĩ nghĩ nói: "Chủ nghĩa duy vật biện chứng triết học tư tưởng mặc dù cùng Huyền Đạo tại bản chất lên đối lập, nhưng cũng tự có nó đặc biệt tinh túy, đối với Huyền Đạo tư tưởng trên không nhỏ dấn dẫm tác dụng, có thể tham khảo lẫn nhau, có không ít người trong đồng đạo sẽ đối với này xâm nhập nghiên cứu, về phần tín ngưỡng hay không, cái này tùy từng người mà khác nhau."

"Dạng này a." An Hạ đứng đáp án này không phải rất hài lòng, lại vấn đề, "Vậy ngươi có thể xanh lét hóa sao? Liền phải có thể một cái đốt diệt một đám xác thối cái chủng loại kia hòa."

Văn Đông Mai lắc đầu, đồng thời cười khê nói: "An tiểu thư xem ra là gặp qua những thứ gì, theo ta được biết, muốn bằng không mình bốc cháy, đồng thời đốt diệt thì nhục bên trong ngâm có không ít trình độ xác thối thuật pháp, hẳn là phải người đạo chín chương trung 'Cửu hành phù' mới đúng, nếu thật như An tiểu thư nói, có thể một cái đốt rụi một đám, cái kia tất nhiên phải cửu hành hóa pháp trung Hỏa hành thần binh mới được, cái kia đã là phi thường cao giai phù pháp, An tiểu thư nếu như gặp qua loại người này, thỉnh nhất định phải tôn kính có thừa, không cần mất lễ thuật."

Nghe Văn Đông Mai, An Hạ không khỏi há to miệng, hướng Cổ Dịch nhìn lại, chỉ gặp hắn ngửa đầu, một bộ cao nhân bộ dáng, biểu tình kia phảng phất ngay tại nói:

Lão tử liền phải xâu như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Khóc Quả Phụ

An Hạ nhìn không được, khê hừ một tiếng: "Văn tỷ tỷ, vậy ngươi muốn phải gặp được người này ngươi đánh thắng được hắn sao?"

Văn Đông Mai không có chú ý tới dị thường của nàng, lắc đầu nói: "Cửu hành phù uy lực cực mạnh, đang đối mặt lên khẳng định là không được, nhưng nếu là thật sự muốn thi triển thủ đoạn, ta cũng sẽ không sợ hắn." Nói xong lời cuối cùng một đoạn lúc tiếng mặc dù nhu hòa, nhưng tự do cổ khác tự tin.

An Hạ cảm thấy hiểu kỳ, truy hỏi: "Nha. Vậy tỷ tỷ ngươi muốn làm sao đối phó hắn đâu?"

Văn Đông Mai cười cười không nói gì, chuyển nhìn về phía trong phòng Cổ Dịch.

An Long Đồ minh bạch nàng ý tứ, nói với Cổ Dịch: "Người không có chuyện gì ở nơi này, người mau lên."

Cổ Dịch "A" một tiếng, rất thẳng thắn xoay người ly khai, tại khi đi tới cửa thừa dịp hai người không chú ý hướng An Hạ làm cái động tác: Đưa tay thả mặt lên, khẽ vồ kéo dưới.

An Hạ nghi ngờ nháy nháy mắt, không làm mình bạch là có ý gì.

Đãi hấn sau khi đi, Văn Đông Mai lần nữa mở lời, nói giỡn nói: "Tùy thân lưng lớn như vậy một bao, chiều muộn lên vẫn đeo kính râm, An tiên sinh thỉnh người rất có cá tính đâu."

"Văn tiểu thư nói đùa, đứa nhỏ này ta cũng là lần đầu tiên gặp, hẳn là phải mới tới."

An Long Đồ không có để ý, tùy ý giải thích ở giữa, chỉ gặp Văn Đông Mai chạy tới phía trước cửa sổ, chỉ vào một chậu không biết tên hoa, hướng An Hạ hỏi: "An tiểu thư, không ngại ta hái người một đóa hoa a."

"Không ngần ngại chứ."

Đạt được An Hạ cho phép, Văn Đông Mai nhỏ nhỏ lấy xuống một đóa hoa tươi, đi tới trước bàn, tại an cha con hai ngạc nhiên ánh mắt bên trong, dùng nhỏ nhắn mềm mại làm chỉ tại bàn gỗ lên hư họa, ngón tay của nàng rất bạch, không có nhiễm chút nhan sắc nào, lại tại bàn gỗ lên lưu lại nhất đạo đạo màu đen bút ngắn, đợi cho nàng thu tay lại lúc, cái bàn lên đã trải qua nhiều một bộ kỳ dị lại phức tạp đồ án màu đen.

"Đây là cái gì?"

Văn Đông Mai nhỏ giải thích rõ nói: "Đoạt linh ấn. Đơn giản chú thuật." Nói xong đem vừa lấy xuống đóa hoa thả ở phía trên, trong khoảnh khắc, đóa hoa khô héo tàn lụi.

An Hạ thờ nhẹ một tiếng, không tự chủ lui về sau nửa bước, cùng An Long Đồ nhìn nhau nhất nhãn, nhãn bên trong tận phải hiếu kỳ.

Cùng lúc đó, cửa phòng vang lên tiếng vỗ tay cùng tiếng:

Ba ba ba. . .

"Đặc sắc, đặc sắc, các người tại làm ảo thuật à, chơi vui, chơi vui."

Ba người quăng đi ánh mắt, chỉ gặp Cổ Dịch đi mà phục chế, không biết lúc nào lại xuất hiện tại cửa ra vào, không nói tiếng nào đem vừa rồi chuyện phát sinh thu hết vào mắt.

An Long Đồ sắc mặt biến đổi, không vui nói: "Người trở về làm gì?"

Cổ Dịch một chỉ màu đen chú văn bên trên từng bữa ăn bàn: "Bàn ăn không thu đâu."

"Nhanh."

"Được rồi."

Cổ Dịch động tác nhanh nhẹn cấp tốc dẹp xong bàn ăn, lần nữa ly khai.

Đãi hấn sau khi đi, An Long Đồ đứng Văn Đông Mai áy náy cười một tiếng: "Tiểu tử này xác thực phải mới tới, không hiểu chuyện, hi vọng Văn tiểu thư bỏ qua cho."

"Không hội." Văn Đông Mai lắc đầu, tiếp lấy đứng như biến hí pháp, không biết từ chỗ nào lấy ra nhất viên hạt châu màu đen đưa cho An Hạ, nói ra: "An tiểu thư, ta phải tiếc duyên người, thứ này liền đưa cho người."

"Đây là cái gì?"

An Hạ từ tiểu thu lễ thu đã quen, thuận tay liền kết đi qua, hiếu kỳ thưởng thức một vòng, ngoại trừ cảm giác vào tay lạnh buốt bên ngoài, không phát hiện cái gì chỗ đặc thù, liền giống như phải một viên phổ thông viên thủy tinh từ.

Văn Đông Mai nói: "Cái này gọi Nhiếp Nguyên Châu, toàn thân dùng Hắc Tinh chế thành, có thể thu nạp cảm tù một chút âm tà chi vật, phòng ngừa hạng giá áo túi com đứng người. . ."

Kết băng. . .

Lời còn chưa dứt, hạt châu vang lên một tiếng vang giòn, không hiểu xuất hiện mấy đạo đại vết rách, lập tức vỡ thành mấy khối, An Hạ tay bên trong tuột xuống.

Văn Đông Mai biểu lộ thoáng chốc cứng đờ, đúng lúc này, cổng lại vang lên tiếng vỗ tay cùng tiếng

Ba ba ba. . .

"Tay không nát hắc châu, An tiểu thư vẫn biết cái này chiêu, lợi hại lợi hại. . ."

Ba người nhìn lại, quả nhiên lại phải Cổ Dịch, coi phải An Long Đồ tính tình không sai, mặt lên cũng xuất hiện mù mịt,

Ngữ khí lãnh đạm nói: "Ngươi lại trở về làm gì? !"

Cổ Dịch mặt nghiêm túc: "Dự báo thời tiết nói không khí lạnh tới, bên ngoài lạnh lẽo, ta tiến đến tránh một chút."

"Ngươi cho ra đi!"

"A." Cổ Dịch lại một lần rất thẳng thắn ứng thanh ly khai.

Hắn sau khi đi, An Long Đồ không khỏi thở dài, không có nói thêm Cổ Dịch sự tình, đúng Văn Đông Mai nói: "Văn tiểu thư chê cười. An Hạ đứa nhỏ này không nặng không nhẹ, đem ngươi đồ vật làm hư, dạng này, ta trong thư phòng có chút cất giữ, An tiểu thư tuyển một kiện, liền làm giúp ngươi."

Văn Đông Mai miễn cưỡng cười cười, nhìn chòng chọc vào bàn lên nát châu, ánh mắt bên trong có 10 ngàn một không hiểu, nói ra: "An tiên sinh nói đùa, đồ vật nếu đưa ra ngoài, vậy liền phải An tiểu thư, ta làm sao hội phải bồi thường, chỉ phải An tiểu thư nài nỉ tiếp xúc Nhiếp Nguyên Châu liền để hạt châu nổ tung ra, ta lo lắng cái này chỉ sợ có chút không ổn."

"Cái gì không ổn? !"

An Long Đồ cha con đồng thời lên tiếng, bọn hắn đã gặp Văn Đông Mai nhất chút thủ đoạn, đúng lời của nàng bao nhiêu đều có chút tin cậy, nghe thấy lời như thế, không khỏi truy vấn.

Văn Đông Mai giống như phải suy tư nhất hội, cuối cùng trầm ngâm nói: "An tiểu thư ngươi gần nhất có phải hay không là đắc tội người nào?"

An Hạ giật mình, nghĩ đến Cổ Dịch, khe khẽ lắc đầu: "Không có, hắn cũng không hội ta mới đúng."

"Hắn? !" Văn Đông Mai nhìn An Long Đồ nhất nhãn, gặp cái sau cũng phải một mặt không hiểu, không khỏi kể hỏi, "Hắn là ai?"

"Phải. . ."

"Phải một suất ca!"

Giờ khắc này, cổng vang lên lần nữa nói tiếp âm thanh, không cần phải nói, ba người cũng biết là người nào.

An Long Đồ lạnh hừ một tiếng: "Tiểu tử, ngươi phải khiêu chiến sự chịu đựng của ta sao? ! Một lần cuối cùng, ra ngoài!"

Cổ Dịch: "A" một tiếng, lần nữa ly khai, bất quá lần này ba người đều lớn tâm nhãn, nhìn chăm chăm cổng không có quay người, quả nhiên, không đến ba mươi giây về sau, hắn lại xuyên vào. . .

"Ách. . ."

Nhìn xem ba ánh mắt nhìn mình chăm chăm, Cổ Dịch cười cười: "Mọi người nhìn ta làm gì, các ngươi tiếp tục mà. "

"A. . ."

Giờ phút này, An Long Đồ bỗng nhiên nhỏ bật cười, chỉ phải ánh mắt băng lãnh, nhìn chăm chăm Cổ Dịch: "Ta đã hiểu, ngươi phải đang đùa ta đúng không? !"

"Đương nhiên không phải." Cổ Dịch hồ to oan uổng, "Ta chỉ phải ăn dưa quần chúng, thật chính đùa nghịch nhân tài của ngươi không phải ta."

Hắn cái này vừa nói, Văn Đông Mai sắc mặt thoáng chốc biến sắc, An Long Đồ tâm tư linh mẫn, nghe được ý tứ, thanh âm biến chìm: "Có ý tứ gì? !"

"Ày, nàng." Cổ Dịch một chỉ Văn Đông Mai, "Ngươi cái nào tìm, xem đem ngươi đùa nghịch đến xoay quanh, vẫn Nhiếp Nguyên Châu, Nhiếp Mệnh Châu còn tạm được a."

An Long Đồ biến sắc, cấp tốc quay đầu, nhìn về phía Văn Đông Mai, chỉ gặp nàng trước phải trầm tĩnh, qua nhất hội, giống như phải nhịn không được, "Phốc phốc" một tiếng chính mình bật cười, miệng góc chậm rãi hướng lên, dần dần móc ra nhất đạo tiểu dung, cái này đạo tiểu dung cùng phía trước điểm đạm nho nhã hoàn toàn bất đồng, nó bên trong lộ ra tận vũ mị, thấp giọng nói: "An tiên sinh là một nhân tài, vô luận khí chất lòng dạ đều phải lên các loại, thêm thượng nhân lại có bản lĩnh, ta bị hắn mê hoặc cũng không thể trách ta đây."

Cái này nũng nịu lời nói thật giống như phải một cái ngưng ngưng tiểu nữ sinh tại biểu bạch.

An Long Đồ bất động thanh sắc lui nửa bước: "Văn tiểu thư, ta phải có gia thế người, người. . ."

"Người phải tại cự tuyệt ta sao?" Văn Đông Mai thăm thẳm thờ dài, nhìn qua An Long Đồ, một bộ lam gầy nắm hương.

"Xong. Người cự tuyệt nàng." Cổ Dịch lúc này mở miệng, "Nàng muốn khóc."

"Khóc?"

An Long Đồ cùng An Hạ nhìn hần nhất nhãn, lại chuyển hướng Văn Đông Mai, gấp nàng thật khóc, chảy ra nước mắt, chỉ phải nước mắt kia phải màu đỏ. . .

"Cái này, Cổ Dịch, chuyện này rốt cuộc là như thế nào! ?" An Hạ cuồng lên, vội vã hỏi hướng Cổ Dịch.

"Ta cũng không biết đạo a, ai ngờ đạo cha người chỗ nào nhất được cái đồ chơi này. A, đúng, nàng gọi Khóc Quả Phụ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 54: Thi Mễ

"Chú thuật, bắt nguồn từ sâu trong đáy lòng căm hận, loại này thuật pháp chỉ cần chất môi giới rất nhỏ vật chất liền có thể từ tinh thần ảnh hưởng đến thể giới hiện thực, nhưng so với đại đa số thuật pháp nó sở phải bỏ ra cũng liền càng nhiều, thường năm tinh thần căm hận, để tinh tu chú thuật người phần lớn chỉ có hai loại kết quả, nhất phải tìm được an ủi tâm linh phương pháp, siêu thoát chú thuật mang đến ảnh hưởng trái chiều, thật chính thành vì nắm giữ chú thuật người, loại người này được tôn xưng 'Chân Ngôn Sư'."

"Mà một loại khác, tắc phải thường niên từ trách, tại cô độc bên trong biến thái, bị chú thuật mặt trái căm hận thôn phệ, tính cách đi hướng cực đoan. Giống như trước mắt vị này lão thái bà, thường niên cô tịch sau bộc phát, chỉ cần phải ưu tú khác phái đối nàng liền có trí mạng lực hấp dẫn, thường thường đều sẽ dùng bạo lực đạt được, cuối cùng ngược sát, loại người này nam chúng ta xưng chỉ ta quái thúc thúc cái gì, biến thái nha, mà nữ, tắc được xưng chỉ vì Khóc Quả Phụ."

Cổ Dịch Bội Bội mà nói, để an cha con hai biểu lộ kinh nghi bất định đồng thời, càng làm cho Văn Đông Mai sắc mặt càng phát ra bất thiện, cuối cùng nhin không được trở tay hư ném, biến hí pháp hướng hần trần ra mắng lớn hắc phẫn.

"Tiểu tử, người nói nhảm nhiều quá, câm miệng cho ta a!"

"Ách. . ."

Hắc phẫn qua đi, Cổ Dịch bóp cổ, một bộ không ra được khí đáng vẻ, một cái tay vịn tường chậm rãi hướng phía dưới ngã xuống.

"Ách, a, a, ta chết, ta. . . Chết. . . ."

Nhìn xem hần vuron đầu lười ngã xuống chết dạng, Văn Đông Mai cười lạnh mắng nói: "ai bảo người nói nhảm nhiều như vậy." Sau nhất chuyển mặt, nhìn về phía An Long Đồ: "An tiên sinh, ta như vậy thích người, người tại sao phải cự tuyệt ta?"

"Ta, ta, Văn tiểu thư, bạo lực không phải giải quyết vấn đề phương pháp, không bằng chúng ta của ly cả phê ngòi xuống từ từ nói chuyện, ta có vừa tới hàng trưng SHI cả phê, vị đạo thuần chính, tin tưởng Văn tiểu thư người nhất định sẽ thích." An Long Đồ chậm âm thanh nói ra, hần dù sao phải nhà giàu nhất, cả đời mưa gió nhìn quen, loại sự tình này mặc dù là lần đầu tiên gặp được, nhưng vẫn phải cấp tốc bình tĩnh lại, nói xong trước ổn định trước mặt này quý dị Văn Đông Mai.

"A. . ." Văn Đông Mai nhỏ bật cười, tựa như về tới vừa rồi điềm đạm nho nhã, nhẹ gật đầu, "Cùng An tiên sinh uống cả phê thật đúng là phải cầu chi không đến đâu, chỉ phải người nữ nhi này yêu sự tình, không bằng trước hết giết, về sau ta giúp người sinh con trai nha."

"Sinh cái đầu của người, lão yêu bà!" An Hạ nhin không được cao kêu một tiếng, nắm lên trên đất ghé gối tử hướng nàng ném tới, lập tức cấp tốc hướng cạnh cửa chạy tới.

"Ai, muốn chạy đâu, chạy trốn được sao?"

Văn Đông Mai nhẹ nhõm tránh thoát ghế, tay bên trong khẽ vỗ, đang muốn động thủ, đã thấy An Hạ bỗng nhiên tại cửa ra vào ngừng lại, đứng chuẩn trên

đất Cổ Dịch một cước đá vào.

"Ngươi, đứng lên cho ta!"

Băng!

"Ồi."

lên "Chết" Cổ Dịch đột nhiên nhảy dựng lên, bưng bít lấy bắp chân: "Ngươi làm sao nhìn ra được a?"

An Hạ nháy nháy mắt: "Đoán."

"Vậy ngươi không thể nhỏ chút."

"Đều nói đoán."

"Im miệng." Văn Đông Mai quát lớn đi ra, nhìn xem hai người vậy mà trộn lẫn lên miệng, chỉ vào Cổ Dịch lạnh giọng nói: "Các ngươi phải đang đùa ta?"

Cổ Dịch: "Vâng."

An Hạ: "Không phải."

Hai người nhìn nhau nhất nhãn.

Cổ Dịch: "Không phải."

An Hạ: "Vâng."

Văn Đông Mai nổi giận: "Các ngươi TM liền phải đang đùa ta!"

An Hạ "Hừ" một tiếng: "Đùa nghịch ngươi thế nào, lão yêu bà, Cổ Dịch, nhanh, phóng hỏa đốt nàng!"

"Hảo." Cổ Dịch tay giơ lên, lại buông xuống, "Không đúng, ta nào sẽ thả cái gì hỏa a?"

An Hạ đánh hất một cái: "Đừng giả bộ, nhanh đốt nàng."

"Thật không biết a."

Nhìn xem hai người lại phải trộn lẫn lên, đúng lúc này, Văn Đông Mai hừ ném tàn ra, lại phải một đoàn hắc phần tung bay đi qua, An Hạ cái này mới nhìn rõ, nguyên lai cái này đoàn hắc phần cũng không phải phần, mà là một đám lít nha lít nhít tiểu côn trùng, chỉ làm cho người tê cả da đầu, không khỏi kêu lên, ôm Cổ Dịch cánh tay: "Mau đưa nó làm khai!"

Cổ Dịch "A" một tiếng, đúng chuẩn bay tới hắc trùng nhỏ nhỏ thổi ngậm khí.

Hồ. . .

Gian phòng bên trong tựa như nhiều hơn không ít người, đồng thời thổi hơi, u U Minh minh, phảng phất lên nhất trận âm phong, đem hắc trùng toàn hướng Văn Đông Mai thổi trở về.

Văn Đông Mai sắc mặt vẻ kinh ngạc chợt lóe lên, bắt lấy tự thân váy, đối hắc trùng phát một cái, đều thu không. Tiếp lấy đứng nghiêm thân hình, nói ra: "Nguyên lai phải quý đạo thuật sĩ, cũng hảo, vừa rồi còn lo lắng cho ngươi liền phải tiểu Nha Đầu nói tới có thể khống chế Hòa hành thần binh người, hiện tại có thể yên tâm."

"Yên tâm?" Cổ Dịch chân chờ đạo, "Chớ không phải là ngươi muốn cùng ta vừa chính diện?"

"A. . ."

Văn Đông Mai cười lạnh một tiếng, phản tay nắm lấy tóc của mình, tại ba người ánh mắt khó hiểu bên trong dùng lực kéo một cái, càng đem tóc của mình đều kéo xuống.

Cổ Dịch nhất thời vuốt ve kính râm: "Ngươi cái này chớ không phải là phải. . ."

"Phúc Linh."

Văn Đông Mai nhẹ giọng đọc lên, trong tay mái tóc màu đen bắt đầu quấn quít nhau, rất nhanh không thể tưởng tượng nổi bện trở thành một đầu hơn một mét lớn lên trường tiên, rồi lên vẩy lông lạnh, liền giống như phải một đầu hắc xà, may mắn nhìn không ra cùng tóc có quan hệ gì.

Cổ Dịch há to miệng, sắc mặt rất nhanh bị vui mừng che lấp: "Thông linh pháp khí, thật phải, ha ha. . ."

Văn Đông Mai lộ ra vẻ nghi hoặc, không minh bạch vì cái gì chính mình xuất ra hàng tốt, tiểu tử này phản mà cao hứng như vậy, nghĩ lại ở giữa chỉ khi hắn phải một ngốc X, tề lên Xà Tiên, nhất roi quát đi qua.

"Tiểu tử, ta nhìn ngươi rất lâu, đi chết đi!"

Không khí bên trong, Xà Tiên phát ra "Tê tê" thanh âm, đúng như rắn hổ mang tập kích, cắn một cái tới!

Đúng lúc này, Cổ Dịch đồng thời lên tiếng, đại hô to: "Cẩn nàg!"

"Gâu gâu!"

"A!"

Gian phòng bên trong bằng bầu trời vang lên một tiếng chó sủa, tiếp lấy phải người tiếng gào đau đớn, bóng rắn sát cái kia tan biến tại không.

Xà Tiên roi vào lên, nhưng gặp Văn Đông Mai tay vết máu roi, giống như phải bị một loại nào đó cỡ lớn hung thú cắn qua, vết thương cực sâu, gần như có thể gặp bạch cốt.

"Thứ gì."

Văn Đông Mai nhìn chung quanh nhất nhãn, không nhìn thấy bất cứ thứ gì, lại chủ đề ánh sáng lúc, đã thấy Cổ Dịch đã trải qua nhật lên mình Xà Tiên, sắc mặt vui mừng, miệng bên trong vẫn hướng mình niệm nói: "Đa tạ Văn tỷ tỷ pháp khí, cái đồ chơi này cũng không dễ nuôi, vất vả ngươi."

Văn Đông Mai chỉ kém không một ngụm lão huyết phun ra ngoài, trong nháy mắt minh bạch Cổ Dịch vừa rồi chính là định đoạt đồ vật của mình, chậm chậm, miễn cố nén, gạt ra một tiểu dung nói: "Vây tỷ tỷ cho ngươi thêm được hay không?"

"Tốt."

"Vây ngươi tiếp tốt!"

Văn Đông Mai cao kêu một tiếng, nhãn bàn tay kịch liệt đau nhức, hai cánh tay hư ném tản ra, hai đoàn hắc phần phân dừng phát tán Cổ Dịch cùng An Long Đồ, lập tức quay người hướng bên cửa sổ bỏ chạy.

"Muốn chạy? Xem roi!"

Cổ Dịch huy động Xà Tiên, suu suu mấy lần đánh tan hắc vụ, cuối cùng một roi đánh về phía Văn Đông Mai lại đánh một không minh, để nàng nhảy ra ngoài cửa sổ, đang muốn truy lên, lại bị An Hạ gọi lại.

"Đừng đuổi theo, ngươi nhanh xem nhìn ta cha."

Cổ Dịch phui nhất nhãn An Long Đồ, gặp hán con ngươi phát động, hô hấp khó khăn, tình huống khẩn cấp, không thể không ngừng chân bước, đi tới bên cạnh hắn từ trong ba lô lấy ra một cái vẽ có đại tiện chiếc hộp màu vàng.

"Đây là cái gì?"

"Thi Mễ." Cổ Dịch kéo xuống một miếng vải áo, chia hai phần, một phần dùng để ngăn chặn cái mũi, một phần cẩn thận mở hộp ra sờ một chút trong hộp đồ vật, cuối cùng toa lên An Long Đồ dưới mũi.

"Thi Mễ? Phải thi thể trông ra tới mét sao?" An Hạ còn đang nghi hoặc, bỗng nhiên một cỗ cực liệt mùi thối truyền đến, trong nháy mắt minh bạch Thi Mễ ý tứ, "Ngươi đang cho cha ta nghe SHI?!"

"Thông minh!"

Cổ Dịch giờ ngón tay cái lên vừa khen một câu, chỉ nghe "Oe" một tiếng, An Long Đồ sắc mặt xanh lét phun ra, nôn bên trong mang có vô số hắc trùng.

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: 1 đọt lại lên

Qua nhất hội, nôn bên trong không còn hắc trùng xuất hiện, An Long Đồ sắc mặt dần dần khôi phục, hắc từ miệng túi bên trong móc ra một cái màu đen điện thoại, bấm ra ngoài, sau đó có chút hư nhược vỗ vỗ Cổ Dịch bả vai, lộ ra tiếu dung: "Ta tính xem mình bạch, ta nhưng mời không nổi tiểu huynh đệ người loại này đầu bếp, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ta An mỗ người từ trước đến nay có ân tất báo, nhất định hội hảo hảo báo đáp người."

"A?" Cổ Dịch nghe xong lời này hứng thú: "Làm sao một báo đáp pháp?"

An Long Đồ đang muốn mở miệng, An Hạ vội vàng vượt lên trước lên tiếng, nói: "Không cần lão ba, hắc là bằng hữu ta, vốn là phải tới tìm ta hỗ trợ, chúng ta giữa bằng hữu trợ giúp lẫn nhau đâu, ngược lại phải người, cái nào tìm đến một cái lão yêu bà, hại cho ta nay thiên kém chút chơi xong."

An Long Đồ bị nàng chuyển hướng chủ đề, thờ dài nói: "Cũng phải ta không cần thận. Nay thiên phải nàng tìm lên ta, trực tiếp tìm được công ty trong văn phòng, bị nàng mấy câu lừa bịp, lúc này mới mang vào nhà, hạnh hảo có vị này nhỏ, người vị bằng hữu này tại, không người hậu quả thật phải thiết tưởng không chịu nổi. Đúng, người vị bằng hữu này tên gọi là gì?"

"Hắc gọi. . ." An Hạ há miệng ở giữa mới phát hiện chính mình còn giống như thật không biết đạo tên Cổ Dịch, không khỏi quay sang hỏi, "Người tên là gì tới?"

"Cổ Dịch."

An Hạ lộ ra vẻ chột hiệu: "Đúng, đúng, hắc gọi cổ ý, cổ ý cho nên, cổ ý ý."

"Phải Cổ Dịch!" Cổ Dịch cường điệu nói.

"Đều như thế."

"Không giống nhau!"

"Tốt tốt." An Long Đồ dừng tay ra hiệu, gọi bọn hắc lại, chính lúc này cổng rèm cửa kéo khai, mấy vị bảo an tràn vào trong phòng, nhìn thấy bộ dáng của hắc lập tức gạt mình, liền vội vàng đem hắc đỡ lên, hỏi đạo chuyện gì xảy ra.

An Long Đồ thuận miệng giải thích một câu, nhìn về phía Cổ Dịch nói: "Tiểu huynh đệ, người tới liền phải khách, làm vì thế ở giữa chủ nhân ta tự làm muốn hảo hảo chiêu đãi, người đi theo ta."

"Chờ hội rồi nói sau." Cổ Dịch chưa mở miệng ứng lời nói, An Hạ trước nhất bước liền giúp hắc cự tuyệt, nói ra, "Lão yêu bà vừa đi ra ngoài, bảo không chuẩn hiện tại đang ở nhà bên trong lặc đập đầu, chờ ta trước giải quyết hắc, lão ba người lại hảo hảo chào hỏi cổ ý a."

"Phải Cổ Dịch!"

"Đều như thế, Đi đi đi. . ."

An Hạ nói xong, hai tay đẩy Cổ Dịch hướng ngoài cửa phòng đi đến. An Long Đồ há to miệng, vốn muốn gọi ở An Hạ, lời đến khóe miệng lại sửa lại miệng: "Tiểu Hạ, người cần thận chút."

"Biết đạo."

. . .

Hai người ra ngoài cửa, lại đi mấy bước, nhìn qua phía trước xuất hiện ba đầu lối rẽ, An Hạ ngừng chân bước, sắc mặt mang theo hưng phấn: "Chúng ta chạy đi đâu?"

Cổ Dịch buông tay nói: "Ta làm sao biết đạo, từ vừa mới bắt đầu đều phải một mình người lại nói tiếp tốt a."

"Cát." An Hạ đánh hắc một cái, "Đừng giả bộ, mau nói cho ta biết, đi đâu?"

Cổ Dịch nói: "Dựa vào cái gì người liền nhất định cho là ta hội biết đạo?"

An Hạ nháy nháy mắt: "Đoán."

"Ách. . ."

Nàng cái bộ dáng này, Cổ Dịch không khỏi nghĩ tới hôm qua thiên tại Chu Khoa Học biệt thự dưới địa đạo, hai người đối mặt lối rẽ lúc chính mình nói, cảm khái cô nàng này vẫn thật phải hoạt học hoạt dụng a. Thờ dài nói: "Tốt a, người thắng, bắt quá ta xác thực không biết, ngược lại phải nó biết nói." Nói xong giơ tay lên trung Xà Tiên.

"Nó?"

Cổ Dịch nhẹ gật đầu: "Không sai, liền phải nó. Cái này phải Văn Đông Mai tự luyện tự dưỡng thông linh pháp khí, pháp khí bên trong chứa khí tức của nàng, giữa hai bên liên quan thâm hậu, chỉ cần không ra nhất định phạm vi, rất dung dịch bằng mượn nó tìm được chủ nhân."

An Hạ mặt lên lộ ra nét mừng: "Người nói như vậy, cũng ngay tại lúc này còn tại phạm vi bên trong?"

"Không sai." Cổ Dịch một chỉ bên phải chỗ ngã ba, "Hắn là chính là chỗ này."

An Hạ trên mặt vui mừng cứng đờ, lập tức kéo lại Cổ Dịch, hướng đầu này chỗ ngã ba nhanh chóng chạy tới.

"Không tốt, đi mau!"

"Làm lông vôi vãi như vậy?!"

"Con đường này phải thông hướng trên nửa núi đường núi."

"Cho nên?"

"Mẹ ta liền ở nơi này!"

"Ngạch.

"

. . .

Cổ Dịch bị An Hạ lôi kéo, chạy ước chừng hơn trăm mét đường về sau, phía trước nhất toà màu đen chất gỗ căn phòng lớn xuất hiện ở trước mắt, cách thật xa liền có thể ngửi được trong đó hương hòa vị nói.

Cổ Dịch không khỏi hiểu kỳ: "Mẹ người liền ở cái này?"

"Không phải, cái này phải ông ngoại của ta một mạch từ đường."

"Từ đường?"

Cổ Dịch tự nghĩ một tiếng, hai người rất chạy mau qua căn này từ đường, tại trải qua cửa chính lúc, có thể trông thấy cửa lớn đóng chặt lên sách lớn bốn chữ lớn: Lưu thị từ đường.

"A? Loại cảm giác này, loại khí tức này, cái này từ đường. . ."

Cổ Dịch sắc mặt biến đổi, cảm thấy trong đường lại phát ra một cổ đặc thù khí tức, đó là một loại khó khăn ngôn to lớn, mặc dù chỉ phải thoáng một cái đã qua nhất tiểu tở, cũng có được để cho người ta không ở quỷ xuống cứng bái xúc động.

Nguyên nhân vì bị An Hạ giữ chặt, thêm lên Văn Đông Mai, Cổ Dịch cũng không lần nữa lưu thêm, chỉ phải nhìn nhiều hai nhãn sau rất nhanh lách đi qua, quay đầu hướng về phía trước, đã xuất hiện tại một tòa lộng lẫy tinh xảo nhà nhỏ ba tầng trước.

Cái này tòa tiểu lâu chính thể lấy kim sắc sắc diệu quét vôi mà thành, cấu trúc hình dạng trang trọng trang nhã, đối mặt ở giữa liền có một cổ quý khí tức thẳng vào mặt, làm cho người ta cảm thấy cực sâu chiều giống như đồng thời, lại có một cái ý niệm trong đầu không khỏi sinh ra: Chớ không phải là liền phải bởi vì nơi này, An Hạ biệt thự mới được xưng chi vì tiểu Hoàng cung?

Lúc này lầu nhỏ lầu dưới chính diện đại khai, hai vị thân mang chế phục bảo an ngược lại tại cửa ra vào, An Hạ gấp chỉ tâm cơ hồ nâng lên yết hầu nhãn, lôi kéo Cổ Dịch tốc độ nhanh nhất xông vào trong tiểu lâu.

Nhưng mà, mới vừa vào cửa, bọn hắn liền ngừng lại.

Nơi này phải lầu nhỏ tầng thứ nhất, không có quá nhiều trang trí, khoảng không đại sảnh nhất nhãn có thể thấy được tận, ngay ở chỗ này cửa lên, bọn hắn thấy được Văn Đông Mai, chỉ phải, thời khắc này Văn Đông Mai cùng vừa rồi bất đồng.

Nàng,

Chết!

Không sai, nàng chết!

Quần áo màu trắng hoàn toàn, bình nằm dưới đất thi thể có chút đáng sợ: Đầu nứt hốc mắt, cùng đồ máu thất không, còn có cái kia lộ ra cánh tay làn da hoàn toàn từng khúc nứt khai, thần sắc trong mắt tận đúng nhưng tin chân kinh, cùng một loại bất đắc dĩ sợ hãi.

Loại ánh mắt này Cổ Dịch gặp qua, liền cùng lúc trước Cung Gia Thôn Cung lão đầu, đó là một loại đối mặt to lớn mà không thể chiến thắng lực lượng sở biểu hiện ra không chịu nổi!

An Hạ tại nguyên chỗ sừng sốt một chút, lập tức hét to một tiếng "Mẹ", tung khai Cổ Dịch, hướng lầu lên chạy tới.

Cổ Dịch không có theo nàng lên, mà phải đi đến Văn Đông Mai trước thi thể, dò xét cẩn thận, quan sát một phen, phát hiện không chỉ tay của nàng, toàn thân của nàng làn da đều đã nứt khai, bờ môi có vết máu, phía trên vẫn mang theo có thể phân biệt nhục mạc, rõ ràng phải? Tước? Điều này, lại hôn phách một tia đều không phát hiện được, không khó nhìn ra, nàng phải chết bởi một loại uy lực tuyệt đỉnh cương dương đại thuật, lại từ nàng nhập môn bất quá mấy bước, cùng nàng bản thân thực lực, còn có bên ngoài bị đánh ngã bảo an những này dấu hiệu tới xem, nàng đối mặt đại thuật mạnh, khả năng liên liên Cung Gia Thôn con rồng kia đều không nhất định làm được!

"Đến tột cùng phải cái gì thuật lợi hại như vậy?!"

Suy nghĩ ở giữa, Cổ Dịch nghe được đầu lên có động tĩnh, chưa phát giác ngẩng đầu lên, phát hiện An Hạ lại từ lầu ba lên đi xuống, giờ phút này sắc mặt của nàng buồn lòng, chính kéo một vị trung niên phụ nhân tay.

Chỉ trong nháy mắt, Cổ Dịch ánh mắt liền bị vị này phụ nhân hấp dẫn, không phải nguyên nhân vì nàng mỹ lệ đến mức nào, mà phải nguyên nhân vì khí chất của nàng, đó là một loại cao không thể chạm quý khí, để cho người ta nhìn không được lòng mang kính sợ, không tạo nên một tia khinh nhờn cảm giác.

Từ An Hạ giao lưu bên trong, không khó nghe ra, phụ nhân này không là người khác, chính phải nơi đây nữ chủ nhân, An Hạ mẹ của nàng!

Rất nhanh, hai người tới một tầng, phụ nhân tùy ý phui nhất nhãn Văn Đông Mai thi thể, ánh mắt của nàng bình thản, không có chút nào vì một cỗ thi thể mà ngạc nhiên, tiếp theo mà chuyển hướng Cổ Dịch, lộ ra tiêu dung nói: "Người liên phải An Hạ nói Cổ Dịch đi, ta bảo người Tiểu Dịch có thể chứ?"

Lời của nàng rất hiền hoà, lại có loại không thể cự tuyệt cảm giác, Cổ Dịch cũng không có cố ý đối nghịch, nhún vai: "Người tùy ý."

"Nghĩ nhĩ!"

Đúng lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên An Long Đồ thanh âm, ba người quăng đi ánh mắt, chỉ gặp An Long Đồ mang theo mấy cái bảo an đi tới cái này, khi nhìn đến Văn Đông Mai cùng bình an vô sự An Hạ hai mẹ con về sau, nhẹ nhàng thở ra, nói ra: "Các người không có việc gì liên hảo, nơi này không an toàn, chúng ta đi mau, hồi Tây Uyển."

An Hạ không khỏi hỏi: "Thế nào?"

An Long Đồ nói: "Vừa rồi ta thu được cảnh báo, mười phút đồng hồ trước có người cưỡng ép xông qua hai đình, đang tại hướng nơi này chạy tới, chúng ta đi nhanh đi."

Lời này vừa nói ra, An Hạ hai mẹ con đồng thời biến sắc, Cổ Dịch trong lòng càng phải nổi lên một cái muốn pháp: Chớ không phải là vừa rồi cảnh báo người không phải ta?!

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Kim Cương Hồ Chỉ

Ba người kinh nghi thời khắc, bảo an không khỏi thúc giục, An gia người không chậm trễ nữa, kết bạn ra lầu nhỏ.

Phía trước từ bảo an mở đường, một đoàn người hướng về tới xử trở lại hồi, đi qua từ đường, quán từ khác một đầu lối rẽ, phía trước lần nữa trống trải, một tòa hai tầng cao đại hào chỗ ở ẩn ẩn xuất hiện ở trước mắt.

Một đoàn người thẳng đến mà đi, đi mấy bước, bỗng nhiên một cỗ ba động kỳ dị truyền đến, lập tức đội ngũ phía sau cùng vang lên Cổ Dịch hét to âm thanh: "Dừng lại!"

Đi ở trước nhất bảo an trong nháy mắt dừng bước, vẫn không tới kịp sinh ra bất luận cái gì nghi hoặc, chỉ gặp trước mắt có bóng đen phóng đại, một bóng người từ nửa không minh bay ngược mà đến, trùng điệp ngã xuống tại chân mình trước.

Thoáng chốc, toàn bộ đội ngũ lui về sau nửa bước.

Quăng đi ánh mắt, chỉ gặp người này lấy thượng thân, ngực lõm, có thể thấy được xương sườn đều đứt gãy, con mắt trợn đến lão đại, không có nhất chút hô hấp, đã phải một người chết!

Ngắn ngủi không đến trong vòng mười phút, An gia liền liền chết hai người, coi phải An Long Đồ lâu trải qua mưa gió, giờ phút này cũng không nhận được nhú mảy, đang muốn mở miệng nói chuyện, nhưng lại nghe trước người vang lên tiếng bước chân.

Nơi này đã gần đến hào trạch, ánh đèn độ sáng rất hảo, nhưng gặp một người công ánh đèn đi tới, hình dạng dáng người dần dần rõ ràng.

Người phải một vị nam tử, nhìn lên khuôn mặt tuổi chừng tại ba mươi đến bốn mươi tuổi ở giữa, hình dạng thô kệch, dáng người phi thường cường tráng, mặc một bộ áo trấn thủ sau lưng, lộ ra nó bạo tạc tính chất cơ bắp, ánh đèn phản xạ phía dưới, còn có thể nhìn chăm chú đến tay hấn lên mang theo năm ngón tay chiếc nhẫn, chiếc nhẫn mang theo vết máu, dưới chân mặc một đôi nặng giày, chậm chạy bộ đến, có loại mặt đất đều đang chấn động ảo giác, giống như phải một tôn đình thiên lập địa cự nhân chính đang chậm rãi tới gần.

"Lên!"

Cái này cổ cường đại khí phách theo bước tiến của hấn đề xuống, để An gia bảo an căng thẳng thần trải qua, có người quát khẽ một tiếng, sở hữu bảo an đều liền xông ra ngoài.

Những người an ninh này đều phải An Long Đồ số tiền lớn dưỡng thành, toàn vì bảo vệ tự thân an toàn, từng cái tuyển chọn tỉ mỉ, tổng thể tổ chất phi thường ưu tú, cũng không khiếp sợ người khí thế, rất nhanh tới gần đối phương.

Trong chớp nhoáng này, hai phe hết sức căng thẳng!

Chỉ gặp người cười khẽ một tiếng, lập tức hai tay đẩy ngang mà ra, đối mặt ở giữa liền đem trước hết nhất tiếp xúc bảo an lẳng không mình đánh bay, rớt xuống gần năm mét khoảng cách xa mới đến rơi xuống, ngay sau đó, hấn lại người kéo một phát kéo một cái, phân đường đem sau đi lên hai người hướng ném rác rưởi vùng khai thật xa, nó tay sức lực chi đại đơn giản không thể tưởng tượng, liên tục xuất thủ, tại ngắn ngủi không đến mười giây bên trong, liền đem An Long Đồ bảo an toàn bộ ném bay.

Như thế biến thái năng lực, để An gia người không khỏi biến sắc, An Hạ rút lui nửa bước, không chú ý đụng chấp sau lưng Cổ Dịch, theo bản năng hồi xem nhất nhãn, phát hiện hấn thế mà mang theo cười, lập tức lại vỗ tay, nói chuyện.

Ba ba ba. . .

"Thật là lợi hại, Kim Cương Hồ Chi, thật phải thần lực kinh người a, lợi hại, lợi hại, bất quá. . . Ngươi bình gia người lúc nào làm lên tới cửa đánh địa chủ đi làm?"

Tới người biến sắc, quăng tới ánh mắt, nhìn thấy trong tay hấn Xà Tiên, lộ ra vẻ chột hiểu, cười nói: "Ngươi nhưng nhìn rõ ràng, phải bọn hấn ra tay trước, ta chỉ phải tại tự vệ mà thôi, không làm bị thương người."

"Dạng này a."

Cổ Dịch nhìn chung quanh, gặp mấy cái bảo an đã trải qua đứng lên, đều không giống như thụ thương đáng vẽ, trong lòng đã minh bạch người này dùng sức lực cực xảo, mặc dù đem người quăng bay, nhưng lại không hề chế đến vừa đúng, không có thương tổn người. Không khỏi nhẹ gật đầu, lại một chỉ thị thể trên đất: "Tốt a, tình người không đánh địa chủ, vậy hấn nói thế nào?"

"Hấn?" Người nhìn nhất nhãn thi thể trên đất, lộ ra vẻ khinh bỉ, "Một cái gian sát nữ nhân bại hoại mà thôi, phải ta đánh chết lại như thế nào? !"

Hấn để Cổ Dịch không thể không tình tế đánh giá một phen thi thể, quả nhiên ngẫm trầm nghe gặp có nữ tử tiếng khóc, cùng mười mấy đạo đặc thù khí tức quần quanh người chết thi thể, đem hấn hồn phách gắt gao giữ chặt găm ăn, lộ ra phải hữu tâm ngẫm đại oán nữ nhân bỏ mạng với hấn, đồng thời không chỉ một, từ đó xem ra người này xác thực phải tên bại hoại cận bã.

Lập tức nhún vai, nói: "Xem ra ngươi phải đến bắt người, tốt a, lần sau ký đến cho chủ nhân chào hỏi, xem đem bọn hấn dọa đến."

Cơ bắp đại hấn lộ ra một tia kinh ngạc,

Chuyển nhìn về phía An Long Đồ, nói: "Ngươi liền phải An tiên sinh?"

An Long Đồ gật đầu đáp: "Phải ta."

"Cái kia chính hảo." Đại hấn đạo, "Diệp lão để cho ta chuyển cáo ngươi một tiếng, đêm nay Thúy Lan Sơn nhiều chuyện, vẫn thỉnh An tiên sinh sớm đi nghỉ ngơi, khóa chặt cửa cửa sổ, đừng ra môn."

"Vì cái gì?" Lời này phải An Hạ hỏi, nhất đôi mắt to có ba phần không hiểu, còn có bảy phần hiếu kỳ?

Đại hấn cười cười, nhìn về phía Cổ Dịch: "Hắc hắc, nay thiên buổi sáng có người thả ra tin tức, Khổng Thừa Nho thất lạc người đạo Ngũ Khí chi bản thân phải vật vô chủ, lại đêm nay sẽ xuất hiện tại Thúy Lan Sơn đình, ngươi đoán cái này phải sẽ phát sinh cái gì?"

Cổ Dịch trong nháy mắt giật mình, không lạ đến từ Văn Đông Mai bắt đầu, đêm nay liên nhiều chuyện như vậy, nguyên lai phải Tiết Tông Vũ trước nhất bước nhiều loạn thế cục, thả ra tin tức, khiến Bắc Thành Huyền Đạo chấn động, tối hôm nay, tất nhiên sẽ có không người Huyền Đạo bên trong người tham gia tiến đến, tranh đoạt truyền thuyết này trung đỉnh cấp long khí!

Nghĩ tới đây, Cổ Dịch nói với An Long Đồ: "An thổ hào, nay thiên hơi bận bịu, sáng mai chờ ta làm xong việc ngươi lại hảo hảo chiêu đãi ta đi, các ngươi người một nhà sớm nghỉ ngơi một chút, chúc các ngươi làm mộng đẹp, bái bai." Dứt lời xoay người rời đi, đường cũ trở lại hồi.

"Ai . ."

An Hạ há to miệng, muốn gọi ở hán, lời đến khóe miệng cuối cùng phải không có mở miệng, nhìn bóng lưng của hán dần dần biến mất, thờ dài một ngụm, lại trở lại, phát hiện đại hán kia cũng không thấy bóng dáng.

"Bọn hán đều đi, chúng ta cũng trở về đi, đêm nay sẽ rất loạn, sáng mai lại đến xử lý những sự tình này a."

An Long Đồ yêu thương sờ lên đầu của nàng, đồng bảo an cùng một chỗ, đem mẹ con các nàng thuận lợi đưa vào hào trạch bên trong, khóa cứng đại môn.

Lúc này người một nhà vốn định như vậy nghỉ ngơi, không muốn lúc này, quân gia xuất hiện, ngôn đạo hữu một vị quý khách tới cửa, nghe được danh tự, An Long Đồ không khỏi lộ ra nét mừng, mang theo An Hạ hai mẹ con đi tới phòng khách tiếp khách.

"Ha ha, Tiết bác sĩ, từ lần trước chữa bệnh cho ta đã trải qua hai năm đi, thật phải đã lâu không gặp, tới tới tới, ta vì ngươi giới thiệu người nhà của ta. . ."

Phòng khách cửa sổ lớn trước, một vị tóc mai góc hoa bạch lão giả phản ứng lại, mặt mỉm cười: "Phải có một ít thời gian, vị này phải con gái của ngươi a."

"Chính là tiểu nữ An Hạ. "

...

Thủy Lan Sơn lưng chừng núi, Văn Đông Mai thi thể chổ ở ba tầng kim sắc lầu nhỏ bên cạnh lên, một đầu đường núi nổi thẳng đỉnh núi.

Tới chổ này Cổ Dịch cũng không biết, An Long Đồ một nhà mua xuống Thủy Lan Sơn cả tòa núi, phía dưới lưng chừng núi vì cư sở, đại thêm khai phát, mà trên nửa núi không chút nào không động, bảo trì nó nguyên dạng, chỉ có như vậy một đầu nhân công đường núi, làm vì lên núi ngắm cảnh chi dụng, hán chỉ phải nghe An Hạ đề cập tới nơi này có thể lên núi, cho nên liền đường cũ tìm trở về, vô ý thức tuyền đầu đường tắt.

Đến nơi này, Cổ Dịch cũng không vội vã lên núi, mà phải dừng lại cước bộ, chờ lấy sau lưng theo tới đại hán vượt qua chính mình, trước nhất bước lên núi, con hàng này da dày thịt béo, chính thích hợp mở đường.

Hai người tuần tự lên núi, một đường trước là ai cũng không dựm lý ai, thẳng đến sau mười mấy phút, đại hán kia bỗng nhiên dừng lại cước bộ, quay người nhìn chòng chọc vào Cổ Dịch, cau mày nói ra: "Chiều muộn lên đeo kính râm, miệng góc làm cho người ta chán ghét, ngươi liền phải Diệp lão nói Cổ Dịch!"

Cổ Dịch hào không ngoài suy đoán, buông tay: "Đúng vậy a, ta vẫn cho là ngươi sớm biết, Diệp Nhất Thu gọi ngươi tới, là muốn ngươi tại ta phía trước bắt lấy Tiết Tông Vũ a?"

"Không sai!" Đại hán gật đầu, chỉ hướng hán phương, "Ngươi có thể một bên đi chơi, chờ cùng lấy ta."

Cổ Dịch lắc đầu: "Bình gia truy tung chi thuật như thế dùng tốt, ta không đi theo ngươi đi đâu tìm Tiết Tông Vũ a, ngươi vẫn phải mang ta đi a?"

Đại hán ha ha nói: "Dựa vào cái gì?"

"Bằng ngươi uống rượu."

"Thả thí!"

Liên một câu nói như vậy, đại hán giống như phải bị giẫm lên cái đuôi, trong nháy mắt bạo nhảy dựng lên: "Ngươi con mắt nào nhìn thấy lão tử uống rượu? !"

Cổ Dịch một cái trái nhãn: "Cái này." Lại chỉ phải nhãn: "Cái này." Cuối cùng phân chỉ đại hán sau lưng hai cái địa phương: "Còn có cái này sáu cái."

Đại hán biến sắc, đột nhiên quay đầu!

Chương 57: Mai phục

Hắn cái này nhất quay đầu, nhìn thấy phải sau lưng thâm thúy rừng cây, có đêm gió lay động, vang lên lá cây thanh âm, yên tĩnh, liền cùng vừa rồi, không có chút nào dị thường.

Không khỏi nhìn về phía Cổ Dịch: "Ngươi đùa bỡn ta? !"

Cổ Dịch buông tay: "Cẩn thận xem, có phải hay không là sương lên?"

"Sương mù?"

Đại hán lại nhất quay đầu, hắn nhìn ban đêm mặc dù không bằng Cổ Dịch biến thái, nhưng thị lực tập bên trong phía dưới, vẫn phải miễn cưỡng nhìn thấy một cổ sương mù nhàn nhạt dâng lên, cổ này sương mù rất nhanh rõ ràng, cấp tốc tới gần hai người, đi tới hai người ngoài trăm thước lại ngừng lại.

Gặp đây, đại hán sao có thể không minh bạch xác thực là có người đang giở trò, hét to mà ra: "Phương nào, dám đi mưu hại lão tử, rút ra đây!"

Bốn phía chưa có tiếng đáp lại, vẫn như cũ yên tĩnh.

Sau một lúc lâu, sương mù bên trong có bỗng nhiên có mảng lớn cây cỏ tiếng vang lên, thời gian dần trôi qua, một cổ cực nặng hô hấp tới gần, to lớn cảm giác áp bách đập vào mặt.

"Phải cái gì? !"

Đại hán kinh dị lấy nhìn về phía Cổ Dịch, cái sau lắc đầu, hắn lại quay đầu, ngay trong nháy mắt này, sương mù đột nhiên phá khai, một tiếng to lớn tiếng thú gào vang lên, nửa không minh bên trong tránh qua bóng đen to lớn, đứng chuẩn hai người hung hăng nhào xuống dưới!

"Oa đi. Giao cho ngươi."

Cổ Dịch biểu hiện giống như phải bị giật nảy mình, liền lùi lại số bước, vọt đến đại hán sau lưng, ngay sau đó kinh phong quét mặt, bóng đen dè xuống, mà đại hán lại phải không sợ hãi chút nào cùng người đến ngành binh nhất ký!

Băng!

Nhục cánh tay chạm vào nhau, tiếng vang nặng nề có cổ kinh tâm động phách cảm giác, giống như phải toàn bộ núi đạo cũng vì đó chấn động một cái.

Sau một khắc, lại phải nhất đạo rơi xuống đất âm thanh âm vang lên, bóng đen kia đứng rơi xuống mặt đất, hai người cái này mới thấy rõ bộ mặt của hắn: Cái này, lại phải một cái nửa người nửa thú quái vật!

Khuôn mặt của hắn phi thường thô kệch, hai mắt ngốc trệ, miễn cưỡng đó có thể thấy được phải cá nhân, nhưng phải thân lên liền không đồng dạng, hoàn toàn liền giống như phải chỉ hai chân dã thú. Thân thể kia, chính thể thân cao vượt qua ba mét, thân lên không có quần áo, tận phải lông tóc, cánh tay lại dài vừa thô, cơ hồ có thể kéo tới lên, mỗi một ngón tay đều có ống nước phẩm chất, tràn đầy lực lượng cảm giác.

"Chắc chắc. . ." Thấy rõ thứ này, Cổ Dịch đập chắc lưỡi nói: "Cái đồ chơi này thật xấu, bất quá thêm lên những sương mù này, ta ngược lại là nghĩ đến một ít gì đó."

"A? Nói nghe một chút." Đại hán hoạt động một chút thân thể, cũng không quay đầu lại hỏi nói.

Cổ Dịch nói: "Có tới có trả, như vậy đi, ngươi nói cho ta biết tên của ngươi, ta cho ngươi biết gia hỏa này phải thứ đồ gì."

"Vương Thạch."

"Vương Thạch? Hảo. . ." Cổ Dịch thật sâu ép kế tiếp "Thỏ" chữ, "Hảo. . . Tốt a, thứ này gọi là bán thú nhân!"

Vương Thạch kinh dị nói: "Nửa, bán thú nhân? !"

Cổ Dịch gật đầu: "Àn, không sai, ta lấy danh tự, nghe đi, hình tượng a."

Vương Thạch ngờ ngác một chút, quay đầu hung hăng trừng hắn nhất nhãn: "Tiểu tử, ngươi có thể đáng tin cậy nhất chút? !"

"Đương nhiên. Nói nghe nói, cho ngươi nghe a."

Cổ Dịch cười nói: "Nghe nói, tại rừng sâu núi thẳm chỉ bên trong, có một ít ẩn tích tại thể người, những người này tôn trọng tự nhiên, bài xích ngoại giới

đúng thế giới mang tới cái biến, từ xưa thánh truyền pháp, bọn hán liền tự thành một mạch, trăm ngàn niên lấy hai loại thuật nổi danh nhất, mọi người đều biết. Nhất phải, dẫn dẫn Tự Nhiên Dĩ Tượng, bố trí chướng khí phong tỏa, mê huyền đối thủ. Hai phải lấy đường thủ chi pháp đường người, diệt nó người sống linh thức, tế lấy tính mệnh, đem người sống đường thành chó. Loại người này, Huyền Giới xưng chi vì . . "

"Hoang tộc."

Vương Thạch thấp giọng nói tiếp: "Nói nhầm nhiều như vậy, người trực tiếp nói cho ta biết phải Hoang tộc để nhũ là được rồi, lần thứ nhất gặp không nhận ra được mà thôi."

Cổ Dịch khoa trương nói: "Uy uy. . . Người sao có thể nói người ta phải để nhũ đâu? Bọn hán mặc dù không có thể tục đạo đức ranh giới cuối cùng, đồng tộc có thể tướng hình dạng nhất thực sát, như là dã thú, nhưng tốt xấu người ta cũng là một loại văn minh a." Nói xong nhất chuyển mặt, đứng sau lưng sương mù nói: "Người nói với a?"

Sương mù lập tức một trận vận vẹo, có bóng người rõ ràng kinh sợ thối lui nhất bước, vang lên sần sật tiếng lá cây.

"Ai, đừng chạy a, ta có dọa người như vậy à, trở về!"

Cổ Dịch ngừng khí không vui, tay bên trong Xà Tiên giương lên, roi thân hóa thành một đạo hắc ảnh, như rắn hổ mang tập kích bắn ra, đánh vào sương mù bên trong vang lên một tiếng hét thảm.

Thoáng chốc, chính thể sương mù khẽ chấn động, có rất nhỏ dị hướng lộ ra, giống như phải một loại nào đó tín hiệu, sai sù cùng Vương Thạch đối lập quái vật phát khởi công kích!

"Rống!"

Nhưng gặp quái vật kia rung ra như dã thú tiếng rống, đồng thời huy động hai cái cự thủ, tả hữu đề xuống, hai tay ở giữa mang theo cực mạnh kinh phong, như cuồng phong quét lá, cấp tốc công sát!

"Ha ha, tới đến hảo!"

Đối mặt cái này từ thần thu hoạch cơ công kích, Vương Thạch không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, cười lớn ngênh lên, quái vật mỗi roi một quyền, hán đều chính diện cứng rắn một quyền, ra quyền tốc độ không chậm chút nào hạ mây may. Nhất thời, cả hai liền giống như hai đài công thành máy móc, buộc lại cước căn, lớp lớp một trận đối oanh.

"Tê. . ."

Bốn phía sương mù vang lên số đạo kinh ngạc âm thanh, rõ ràng phải chấn kinh tại trận lên thế cục, sau đó, sương mù lại một lần sóng gió nổi lên, bắt đầu hướng ở giữa chậm rãi đề xuống.

"Ngạch, đây là muốn cho thêm BUFF sao." Cổ Dịch cô lỗ một câu, nhìn ra được, đó căn bản không phải sương mù, mà phải chướng khí, nó bên trong mang có độc tố, như phải bỏ mặc nó ép gần, tất nhiên sẽ ảnh hưởng đến Vương Thạch, nói thế nào chính mình cũng phải ở đây bên trong, tổng xem kịch vẫn phải không tốt, tại phải dưới chân bắt đầu chạy, tay bên trong giờ lên Xà Tiên lại phải một roi đánh gần trong sương mù, truyền ra kêu thảm.

Lần này, sương mù trung người nhìn không được, lập tức nhảy ra bốn năm cái quần áo người kỳ quái, sắc mặt về lấy nó hình đồ án người, miệng bên trong gào thét nghe không hiểu, phóng tới Cổ Dịch.

Cổ Dịch cũng học oa oa kêu to, huy động Xà Tiên, lớp lớp một trận quất loạn, trong nháy mắt liền đem những người này đổ hơn phân nửa, không khỏi cảm khái: Đánh người cảm giác, chính là, thoải mái! . . .

Nhưng mà đúng vào lúc này, bỗng nhiên có một roi roi rỗng.

Cổ Dịch không khỏi kinh ngạc nửa giây, nên biết đạo cái này Xà Tiên nhưng phải thông linh pháp khí, một kích đánh ra roi lên xà linh liền hội tự sẽ tìm địch, xuất kích tốc độ cực nhanh, người bình thường đừng nói tránh khai, liền bắt được Xà Tiên quỹ tích đều khó có khả năng, nói một cách khác, có thể tránh thoát người tuyệt không đơn giản.

Hướng người này nhìn lại, mơ hồ có thể gặp thanh người này đáng người phải nữ, làn da lên thoa màu xanh thẫm ngụy trang sắc, hai mắt đồng dạng ngốc trệ, trên tay móng tay rất dài, phản xạ kim chúc quang mang, như phải chùy thủ, không khó nhìn ra, cái này cũng phải một cái "Bán thú nhân" !

Đồng Vương Thạch đối phó bất đồng, con hàng này thân hình thoăn thoắt, rõ ràng đi nhanh nhẹn lộ tuyến, xem lên rất khó đối phó.

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, không nghĩ đến cái gì tốt đối sách, nhãn nhìn nàng lại phải đánh tới, một bên Vương Thạch bỗng nhiên phát ra hô to một tiếng, quăng đi nhãn góc ánh mắt, chỉ gặp hán lại đem lực lượng kia hình bán thú nhân giờ lên, hai tay ném đi, hướng nữ bán thú nhân ném tới.

Nửa không mình bên trong, cái kia bị ném đi bán thú nhân bất an quơ hai tay, chính roi vào nữ bán thú nhân chỗ đứng, cái sau bên nhảy tránh khai, nhưng mà không nghĩ tới phải đồng đội cánh tay cũng không có dừng lại, bàn tay chính trung hồng tâm, to lớn lực đạo trong nháy mắt liền đem nữ bán thú nhân cho đập trở thành bánh thịt.

"Ách. . ."

Cổ Dịch nháy nháy mắt, đứng bán thú nhân phát tay gửi lời chào:

Cám ơn, heo đồng đội!

Phanh! . . .

Sau một khắc, sương mù bên trong truyền đến một thân trầm đục, có mảng lớn máu tươi xuyên thấu qua phun tán trên mặt đất lên, sương mù nhất thời cũng tán đi không ít, lộ ra hai vị thân mang màu đen áo khoác kỳ trang quái nhân, hai người nặng, nhất không có người đầu, lưng la lung lay không có ngã xuống, mảng lớn huyết dịch tự cái cổ bên trong chảy ra, mà một người khác rõ ràng phải bị hù dọa, hốt hoảng chạy ra, chỉ phải mới chạy ra mấy bước, đầu cũng nổ "Phanh" một tiếng nổ. . .

"Ha ha ha, thoải mái!"

Ngay tại lúc đó, Vương Thạch một quyền đánh nổ nửa đầu người, không biết từ chỗ nào lấy ra một cái ấm nước, ực mạnh hai cái, hét lớn: "Rượu ngon, thoải mái hơn!"

Bảo hoàn toàn thân ngơ ngác một chút, hảo giống như nghĩ đến cái gì, chuyển nhìn về phía Cổ Dịch, nghiêm túc nói: "Kỳ thật, cái này phải nước."

Cổ Dịch: "Ha ha. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Tiểu thí hài cùng tiểu công chúa

Hạo nguyệt đương không, bốn bạc ánh sáng vung đại địa.

Thúy Lan Sơn đạo, hai bóng người dọc theo cái này duy nhất một đầu núi đạo hướng tiến lên đi.

"Tiểu tử, chúng ta có thể nói tốt, người có thể đi theo ta tìm được Tiết Tông Vũ, nhưng người sau khi ra ngoài cũng không thể nói lung tung, đồng thời đang tìm đến hắc về sau, chúng ta đều bằng bản sự, ai trước bắt được hắc, hắc chính là của người đó."

Hai người bên trong, đi ở phía trước chính phải Vương Thạch, vừa rồi tính lên phía dưới rót rượu bị Cổ Dịch tóm gọn, bắt đắc dĩ chỉ có thể ứng Cổ Dịch yêu cầu, dẫn hắc đi tìm được Tiết Tông Vũ.

Phải biết, từ xưa đến nay, tại Hoa Hạ công môn chỉ bên trong, đối với người hầu uống rượu cái kia đều là tuyệt đối giúp cho cảm chí, nhất là phải tại pháp lệnh cực nghiêm binh gia, càng đem cái này liệt vì nghiêm trọng tuân kỷ, một khi phát hiện, coi phải Vương Thạch da dày thịt béo cũng tuyệt đối chịu không nổi.

Cho nên, coi như nhiệm vụ của hắc phải tại Cổ Dịch phía trước bắt được Tiết Tông Vũ, giờ phút này cũng không thể không mang lên Cổ Dịch đồng hành.

Cổ Dịch móc lỗ tai nói: "Đi đi, người đã trải qua phải lần thứ chín nói, không lại nhai sao?"

"Không."

Vương Thạch rượu vào miệng, hơi có men say lại lặp lại đạo, "Tiểu tử, chúng ta có thể nói tốt, người có thể đi theo ta tìm được Tiết Tông Vũ, nhưng. . . Người đừng lật bạch nhãn a, ta cho người biết cái này phải một lần cuối cùng, nguyên nhân vì, chúng ta đến."

Cổ Dịch sừng sốt một chút, lập tức chỉ gặp Vương Thạch nhất chuyển loan, quẹo vào rừng cây bên trong.

Hắc vội vàng cùng lên, theo sát phía sau, tại vượt qua mấy khóa đại thụ về sau, nhất khối song vách đá xuất hiện, từ bên trong truyền qua, tầm mắt lập tức trống trải.

Cái này phải nhất khối tự nhiên nghỉ ngơi, bốn phía vách núi chưa thành, dưới chân bãi cỏ mềm mại, thỉnh thoảng thấy mấy khóa gốc cây làm thành đài bàn, chính giữa có một cây đình, cổ kính, lộ ra là cho người nghỉ ngơi ngắm cảnh chi dụng.

Giờ phút này, một bên trong đình có hai bóng người, một nam một nữ, nam mười hai mười ba năm tuổi, dáng người mượt mà, mặc ngọc rồng bên trong

khí công phục, chính cười ha hả chơi điện thoại di động.

Một cái khác nữ đáng người hình dạng quen thuộc, vậy mà phải Thi Gia tiểu công chúa: Thi Niệm? !

Ánh mắt lại hướng về sau dõ, tại mộ đình dựa vào sau phương nhất toà cộc gỗ một bên, một vị hình dạng anh tuấn thiếu niên cau mày, nhìn chăm chăm trước người gốc cây, gốc cây giường trên nước cờ trương dây văn phức tạp giấy quảng cáo, hiển nhiên phải đang suy nghĩ đắn đo cái gì.

Ba người không chú ý tới đến hai người, thẳng đến Vương Thạch mọc ra một tấm hình, cùng cộc gỗ trước thiếu niên so sánh một phen về sau, hét lớn một tiếng: "Tiết Tông Vũ, ngươi chuyện xảy ra, tới quỳ xuống thụ bát!"

Đột nhiên thanh âm đề nơi đây các tự bận rộn ba người giật nảy mình, cái kia đình trung ngọc rồng tiểu hài vỗ bàn một cái nhảy ra ngoài, chỉ vào Vương Thạch mắng nói: "Từ đâu tới ngốc đại cá tử, mù ồn ào cái gì, một bên chơi trứng đi!"

Vương Thạch lông mày nhíu lại: "Nha, tiểu thí hài, ngươi biết ta là ai không?"

"Đương nhiên!" Tiểu hài hất đầu, "Không biết đạo!"

Lúc này, Thi Niệm cũng ra mộ đình, đứng Cổ Dịch làm nhất cái mặt quỷ về sau, nhìn về phía Vương Thạch trong tay chiếc nhẫn, kinh nghi nói: "Cái này phải, Kim Cương Hộ Chi? ! Bình gia thất vũ khí? !"

Thi Niệm thanh âm lập tức đề vui đầu khổ tư Tiết Tông Vũ ngẩng đầu lên, lông mày của hắn nhăn đến lợi hại hơn, gắt gao nhìn chăm chăm Vương Thạch: "Bình gia chó, tới đến thật nhanh."

Vương Thạch lung lay đầu, nhìn về phía Cổ Dịch: "Con hàng này có phải hay không là đang mắng ta?"

Cổ Dịch nhìn xem hắn say khướt song nhãn, mình bạch con hàng này rượu sức lực đi lên, không khỏi nhẹ gật đầu: "Đúng, hắn mắng ngươi phải ăn liệng chó, muốn đem ngươi chặt cho chó ăn, để ngươi thật chính biến thành chó liệng."

"Cái gì? !"

Vương Thạch giận dữ, chỉ hướng Tiết Tông Vũ: "Lão tử trước tiên đem ngươi đánh thành liệng!" Dứt lời khai chuyển động thân thể, như máy ủi đất đẩy đi ra.

Đúng lúc này, cái kia ngọc rồng tiểu hài cũng can rõ cười to một tiếng: "Ha ha, ngốc đại cá tử, chỉ bằng ngươi, được không? !" Nói xong thân thể cũng bắt đầu chuyển động, có nửa đường hướng Vương Thạch chặn lại, làm cái cuối cùng "Sao" chữ rơi xuống, hai người thân thể đụng vào nhau.

Hai người thân thể hoàn toàn kém xa, nhãn xem cái kia tiểu hài liền muốn bị đụng bay, nhưng mà đụng nhau trong nháy mắt lại phát sinh kỳ tích một màn,

Chỉ nghe đến một tiếng vang trầm, có người rút lui mà ra, trọn vẹn trượt mấy thước khoảng cách mới đứng vững lại, mà cái này bị đụng bay người vậy mà phải Vương Thạch!

"Kỳ Tương Bạch Cốt Quan. . ."

Gặp một màn này, Cổ Dịch không khỏi nghĩ đến Bắc Thành tam đại y học thế gia, duy nhất chưa thành thấy qua Tư Đồ gia, nó tuyệt kỹ thành danh "Kỳ Tương Bạch Cốt Quan", môn tuyệt kỹ này là phi thường diễn hình lấy y như võ, tiếp theo mà võ thông Huyền Đạo, phải lấy người đạo tình khí quán chú dưỡng thành một thân thiết cốt, nhục thân cực mạnh, đồng thời phân tích nhân thể, đại khai y học môn đạo, trị thể gian trăm ngàn loại chứng.

Lập tức, tiểu hài lời nói cũng xác nhận Cổ Dịch phỏng đoán.

"Ngốc đại cá tử, nhớ kỹ, tiểu gia ta gọi Tư Đồ Nam, phải Bắc Thành số một số hai thiếu niên thiên tài, nay niên mười hai tuổi, liền đem ta Tư Đồ gia 'Kỳ Tương Bạch Cốt Quan' luyện tới tiểu thành, nếu không phải xương cốt chưa thành, không thể cường ép tình tiến, đánh ngươi mười cái cũng không là vấn đề!"

"A. . ."

Vương Thạch cười: "Tiểu thí hài khoác lác liền thiên, ngươi nhìn kỹ, ta muốn đánh cái mông ngươi."

Dứt lời một nắm quyền, phong bế sơn cốc bên trong giống như có tiếng gió xẹt qua, giống như phải hồ khiêu huyết dài, to lớn áp bách tốc thẳng vào mặt.

Coi như là đối phó vừa rồi bán thú nhân, Vương Thạch cũng không có nghiêm túc qua, lúc này một khi nghiêm túc, bình gia thất vũ khí uy lực mới hiển lộ ra vốn có răng nanh, trăm ngàn năm giết chó tôi luyện, dưỡng thành một bộ Kim Cương Hộ Chi, coi như phải ba nhà đệ nhất thiên tài nhi đồng cũng không có khả năng chống đỡ được, nguyên nhân vì, hắn dù sao chỉ là đối thủ đồng. . .

"To con ngươi có muốn hay không mặt a, đánh cái tiểu hài nghiêm túc như vậy, ngươi chỉ chuẩn dùng một cái tay!"

Thi Niệm nhin không được kêu lên, nằng dù sao niên dài, xa so với Tư Đồ Nam nên biết đạo thất vũ khí hung danh, lên tiếng can thiệp.

Vương Thạch cười to nói: "Một cái tay liền một cái tay, đồng dạng có thể quất cái này tiểu thí hài cái mông!"

"Quất mẹ nó cái đầu!"

Tur Đồ Nam quát to một tiếng, lập tức vọt lên, hân cái tuổi này đứng hơi lớn lên khác phái đã có mộng động, nhất là là đối cùng nhau lớn lên Thi Niệm, không nghĩ pháp phải giả, nếu không cũng không có thể chỉ cho là nàng một câu, liền giấu diếm trong nhà cùng với nàng chạy ra, giờ phút này gặp Thi Niệm rõ ràng cho là mình không được, để tự dụ thiên tài hân làm sao không xấu hổ, nhin không được thao thô tục vượt lên trước tiến công.

"Ha ha, tiểu thí hài tức giận, nguoi cho ta. . . Lên, bay!"

Băng!

Vương Thạch cánh tay phải kim sắc quang ảnh chợt lóe lên, quyền diện đánh ra, chính bên trong đánh thẳng tới Tur Đồ Nam, trong nháy mắt đem hân cho đánh bay mười mét có hơn.

"Fuck Your Mom!"

Tur Đồ Nam nói bay liền bay, nộ khí càng thêm hơn, lần nữa vọt tới, toàn thân xương cốt phát ra chi chi dị tượng, tựa hồ có sức mạnh tại cường ép tập trung ở nhất điểm, cánh tay phải xương cốt nổi bật, chính cánh tay bạo dài ba phân, lấy chính mình kiêu ngạo nhất tín niệm, lần nữa cùng Vương Thạch va chạm!

"Lại. . ."

Phanh!

"Bay!"

Băng!

Cả hai chạm vào nhau, Vương Thạch thân thể chậm trễ một lát, lập tức dè xuống, một lần nữa Tur Đồ Nam đập bay. . .

"A a a, nguoi tê liệt, đi chết đi!"

Một kích này, cơ hồ đem Tur Đồ Nam tín niệm kích băng, hân ổn định thân hình về sau, phát diện lại phải một quyền đập tới, chỉ phải một quyền này, liền trước hết nhất một quyền đều có bảy phần không bằng.

"Ha ha, nguoi lên. . . Ngạch. . ."

Băng!

Cả hai lại một lần chạm vào nhau, Vương Thạch hoàn toàn không có cố kỵ Tur Đồ Nam tiểu hài tử cảm thụ, chơi đến tính lên, không chút khách khí lại phải nhất ký trọng quyền đánh ra, va chạm, nhưng mà, lần này, bay lại phải hân!

Ngược lại bay ra mấy thước khoảng cách, Vương Thạch ngã xuống lên, Tur Đồ Nam một mặt mộng bức, toàn không tin nhìn xem nắm đầm của mình, vừa rồi một quyền này đối thủ lại không lại một tia lực đạo?

Hướng trên đất Vương Thạch nhìn lại, gặp hân cất lực hướng phần cổ sở soạn, phía trên ba cái thấu minh như thủy tinh châm nhỏ để hân trong nháy mắt hiểu rõ ra, mãnh liệt vừa quay đầu.

Quả nhiên, sau lưng gặp Thi Niệm một mặt ngạo kiều, hừ hừ nói ra: "Thông Mạch Châm, hiện đại công nghệ cao, băng phách hàn mang, mỗi một châm đều có đầy đủ say ngất nhất con voi lớn được lực, đưa nguoi ba châm, không tạ!"

"Ách. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Cũng không là đối thủ

"Hiện tại, đến ngươi!"

Theo Vương Thạch ngã xuống, ở đây ba người ánh mắt khóa chặt Cổ Dịch.

Ba người bên trong, Tiết Tông Vũ thực lực không minh, Thi Niệm vừa ra tay liền đánh lén thành công, thả lạt ra binh gia thất vũ khí chí nhất, Tư Đồ Nam không cần phải nói, liền phải một chưa trưởng thành hình người bạo long.

Tại ba người này nhìn chăm chú phía dưới, tựa hồ có một cỗ áp lực tại vô hình bên trong sinh ra, kích dãi, toàn bộ ép đến Cổ Dịch đầu lên.

Thi Niệm một mặt thần khí nói: "Xem ở ngươi biết bản tiểu thư phần lên, cho ngươi một cơ hội, chính mình xéo đi, miễn đến chịu đau khổ."

"Chịu đau khổ?"

Cổ Dịch nhìn xem trên đất Vương Thạch, vừa nhìn về phía Thi Niệm, nháy nháy mắt, nói: "Tiểu Nha Đầu, ta muốn đánh cái mông ngươi!"

Trong nháy mắt, ba người đều ngây ra một lúc.

Thi Niệm biến sắc, hừ nặng nói: "Tư Đồ Nam cần hấn! Ngạch, không đúng, đánh hấn!"

"Hào!"

Nữ thần lời nói tự nhiên không quan trọng nói sai, Tư Đồ Nam không thềm để ý chút nào lên tiếng, liền vừa rồi bị đánh tín niệm đều tạm thời ném qua một bên, trước hoàn thành nữ thần nhiệm vụ lại nói.

Hấn động thân hình, thoãn thoắt mà hữu lực tốc độ cùng bộc phát biểu diễn ra, đang trùng kích Cổ Dịch đồng thời cũng không có quên ký bảo trì vốn có cảnh giác, lấy S hình lộ tuyến quán động, hành tung mơ hồ không chừng, rất sắp tiếp cận Cổ Dịch.

"Tiểu thí hài, ngươi biết không, vừa rồi có người nói ta thiện làm 'Cửu hành phù', Hòa hành thần binh."

Đối mặt vật lộn cực mạnh Tư Đồ Nam đánh tới, Cổ Dịch mặt lên duy trì mỉm cười, trở tay thăm dò vào ba lỗ, lấy ra một cái vẻ có chín loại màu sắc chín bên cạnh hình hộp sắt.

"Cái gì?!"

Cổ Dịch động tác cùng tiếng lập tức để ba người sắc mặt đại biến, Thi Niệm vội vàng cao giọng thét lên: "Tư Đồ Nam cần thận, mau trở lại!"

Cơ hồ đã gần đến Cổ Dịch trước người Tư Đồ Nam muốn cũng không nghĩ, cấp tốc quả quyết bứt ra ly khai, tới cũng nhanh, thối lui cũng nhanh, trong nháy mắt liền cùng Cổ Dịch giữ vững vượt qua hai mươi mét khoảng cách.

Ba người đều phải học y người học võ, coi như phải chiều muộn lên, thị lực cũng phải cực hảo, thêm lên tối nay ánh trăng sáng tỏ, rất dễ dàng liền thấy rõ Cổ Dịch vật trong tay.

Chỉ gặp hấn chậm rãi mở ra hộp sắt, bên trong phân vì chín các, mỗi nhất các đều có một loại nhan sắc, nó bên trong hoặc nhiều hoặc ít để đó một chút hoàng có không hiểu đường vân trang giấy.

"Lấy bọc giấy kim thạch, giả pháp thật thuật, bằng sắt cửu hành các, cái này phải cấp thấp phù bàn, cái gì Hòa hành thần binh, đừng bị hấn lừa!"

Tiết Tông Vũ đến cùng phải niên dài, nhất nhãn liền nhận ra Cổ Dịch vật trong tay liền tam lưu mặt hàng đều tính không lên, lập tức nói ra chân tướng.

"Ta sát, ngươi một tiện nhân, lừa gạt lão tử!"

Tư Đồ Nam giận mắng một tiếng, lại cử động thân hình, không tiếp tục so đo cảnh giác cái gì, trực diện liền hướng phía Cổ Dịch hướng sát mà đi.

Cổ Dịch chặc chặc nói: "Thế mà đoán đúng, tốt a, ăn ta nhất ký, Hòa Hành Tán Phù, Kim Thạch Viêm Sắc!"

Dứt lời tay lấy ra màu đỏ lá bùa ném ra, lá bùa nghênh phong tự đốt, vô số màu đen đá lửa lộ ra, bị lá bùa nhóm lửa, trong nháy mắt dâng lên một đoàn đại hỏa, ngăn chặn Tư Đồ Nam đường đi.

"Chỉ bằng cái này châm lửa lực, ha ha."

Tư Đồ Nam cười lớn một tiếng, không sợ hãi chút nào một quyền đem đánh vào hỏa bên trong, thân hình lập tức vọt tới.

Cổ Dịch thanh âm vang lên lần nữa: "A? Cái kia lại đến, Thủy Hành Tán Phù, kim thạch lộ sắc!"

Ánh lửa bên trong nhất thời thấy ẩn hiện rất nhiều trong suốt tiểu tinh thể, sau một khắc, tinh thể nứt khai, một cỗ thủy khí sinh ra, Thủy Hòa chi lực, trong

nháy mắt này tương giao, sau đó, cũng bị mất. . .

Dâng lên thật lớn một đoàn sương mù.

Sương mù đem ánh mắt ngăn cản, bốn phía một mảnh bạch mang, Tư Đồ Nam không thể không từ bên trong sương mù bên trong lui ra, thẳng đến gần nửa phút, sương mù tràn ra, lộ ra Cổ Dịch tựa hồ bị sặc đến thân ảnh.

"Khụ khụ khụ. . . Ta đi, sai lầm sai lầm" Cổ Dịch vỗ ngực, "Chờ ta nghiên cứu một chút lại đến. . ."

"Người cái này, lão tử chịu không được người, sớm chút cho ta ăn liệng đi thôi!"

Tư Đồ Nam một mặt chịu đủ biểu lộ, không có chút nào chơi liêu lại một lần vọt lên.

Cổ Dịch chỉ vào hắn: "Dừng lại.

Dừng lại, dừng lại, ta bảo người dừng lại, thật, người dừng lại a, ai, được rồi, nói không nghe. . ."

Giờ khắc này, Cổ Dịch cái nào giống như có nhất chút bị sặc đến đáng vẽ, mà kiên nhẫn đã tới đỉnh phong Tư Đồ Nam nhưng không có chú ý tới cái này điểm, thẳng đến gần đến Cổ Dịch trước người trong nháy mắt mới cảm thấy không đúng, nhưng mà, cái này đã chậm.

Chỉ tầm mắt một bỗng nhiên co vào, một trương ám sắc lưới lớn như đọi nằm vẫn như cũ rần độc bắn ra, trong nháy mắt đem hắn toàn bộ bao vây lại!

"Ta đều để người ngừng, tiểu thí hải không nghe lão nhân ngôn. . ." Cổ Dịch than thở khải khí đạo, "Cái đồ chơi này phải ta đi niệm nhất được một kiện dị vật, hảo giống như kêu cái gì 'Mộc Tâm Địa Từ Vỡ', vừa rồi không cẩn thận ném cái kia, trùng hợp như vậy, người lại không cẩn thận như vậy dẫm lên, ta cho người biết a, cái đồ chơi này dùng tài liệu bện tay pháp đều phi thường đặc thù, một khi thu lưới liền sẽ đánh chết, trừ không phải là người kinh lực phi thường lớn, không tác bực phát không đủ phải đánh không khai."

"Thảo! Người chờ!"

Tư Đồ Nam chỗ nào tin chim của hắn lời nói, dùng răng muốn cũng biết mình bị âm, tức giận mắng một câu, bắt đầu ra sức giãy giữa lưới lớn, đối với hắn mà nói, kinh lực đại chính hảo chính là mình cường hăng, không khỏi dùng hết toàn thân kinh lực xé kiếm lưới lớn, nhưng mà lại phát hiện càng dùng sức càng chặt, thẳng đến cuối cùng, tay chân cũng không thể động một cái.

Cổ Dịch gấp chỉ lại thở dài: "Tốt a, hải tử, ta lừa người, cái đồ chơi này kỳ thật càng dùng sức càng chặt, người bây giờ đã trải qua chính mình đem chính mình trời chết rồi, không có nhân hỗ trợ, người là không thể nào đi ra."

"!"

Tư Đồ Nam sững sốt một chút, cảm thấy trí thông minh bị thật sâu vũ nhục, không khỏi chửi ầm lên, muốn bao nhiêu khó nghe có bao nhiêu khó nghe, để Cổ Dịch không thể không lắp một nắm bùn đất ngăn chặn cái này tiểu thí hải một trương bản miệng.

Tiếp theo mà phui tay, chuyển hướng Thi Niệm: "Hai người các người phải cùng một chỗ lên, vẫn là ai tới trước đưa?"

"Ngạch. . ."

Một bên, giống như phải đang xem kịch Thi Niệm cái này mới phản ứng được, trong lòng đập đen rau muống lấy Tư Đồ Nam đồ đàn đồng thời nói với Tiết Tông Vũ: "Từ Vũ ca ca người không cần xuất thủ, ta đã nhìn ra, hắn liền phải một sợ hàng, kỳ thật cái gì đều không được, liền hội làm chút thủ đoạn nhỏ, ta như thế thông minh mới không hội lên làm, nhìn ta tới thu thập nàng!"

Tiết Tông Vũ nhẹ gật đầu, từ khi Vương Thạch ngã xuống, hắn liền không có đem Cổ Dịch để vào mắt, giờ phút này nhìn thấy thủ đoạn hắn thấp như vậy cấp thì càng không xem ra gì, cúi đầu xuống, tiếp tục chính mình vừa rồi tính toán.

Gặp đây, Cổ Dịch không khỏi cười nói: "Tiểu công chúa, người lên? Người không sợ ta đánh cái mộng người?"

Thi Niệm báo chỉ lấy ha ha. . .

Tại Bắc Thành y thuật ba nhà bên trong, nàng phải nữ hải tử bên trong nhất nhỏ một vị, tự tiểu liền sâu đến ba nhà trường bối sủng ái, vô luận phải tự mình "Vu Kết", vẫn phải Tiết gia "Thông Mạch Châm", lại hoặc là Tư Đồ gia "Kỳ Tương Bạch Cốt Quan", đều có hiện cùng, thêm tới thiên tư thông minh, niên kỷ lại so sánh dài, kỳ thật thực lực tổng hợp kỳ thật so với Tư Đồ Nam còn mạnh hơn lên một đoạn, chỉ phải làm vì nữ hải tử ít có xuất thủ mà thôi.

Giờ phút này, chỉ gặp nàng khinh bỉ sau khi cười xong giương vung tay lên, ba đạo ngân sắc quang mang đánh tới, đồng thời tay trái bóp ấn, tay phải nắm tay, ba nhà tuyệt học đồng làm, chủ động chung hướng Cổ Dịch.

Lần này xuất thủ cấp tốc quả quyết mà ăn khớp, Cổ Dịch vừa mới tránh thoát ba đạo tới trước Thông Mạch Châm, thân hình có chút bối rối, chuyển nhân lại gặp Thi Niệm tới gần, giờ khắc này, nàng tú kiem nghiêm túc mà mỹ lệ, Cổ Dịch không khỏi chỉ hướng phía sau nàng, đại hô to: "Tiết Tông Vũ bị người bạo, cục!"

"A?"

Thi Niệm thần sắc trên mặt trong nháy mắt băng tán, bận bịu nhất quay đầu, chỉ gặp Tiết Tông Vũ lòng sự tình không có đứng ở nơi đó, phản đối với mình ngẩng đầu, nhũu mày nói: "Người bị lừa rồi, cẩn thận!"

Trong chớp nhoáng này, sau lưng nàng Cổ Dịch cấp tốc từ bên người Vương Thạch cõ lên lấy dưới một cây băng châm, thuận tay cắm xuống, đâm vào cổ của nàng, căn này trên người Vương Thạch không có rõ ràng biến hóa băng châm, trong nháy mắt này hòa tan.

Thi Niệm minh bạch bị lừa rồi, nhưng phải đã chậm, cần cổ mãnh liệt gây tê đám đi bên cạnh toàn thân, trước khi hôn mê, nghe được Cổ Dịch lời nói.

"Nhìn không ra chỗ nào thông minh, vừa lừa liền lên làm, thật phải ngực to mà không có não, không đúng, ngực cũng không lớn."

Ta đi, người đặc biệt ngạ. . .

Mang oán niệm, Thi Niệm triệt để ngắt đi. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Không cam lòng oan hôn

Vương Thi Niệm hôn mê, Tư Đồ Nam bị trói, trận lần trước khắc cũng chỉ còn lại có Cổ Dịch cùng Tiết Tông Vũ.

Đem gốc cây lên giấy quảng cáo hợp lên, Tiết Tông Vũ đình chỉ mình tính toán, lắc đầu nói: "Hai cái tiểu hài quả nhiên không có tác dụng gì, bắt quá hạnh hảo, ta cũng chưa từng có hi vọng vào qua bọn hắn."

"Chính là, nam nhân mà, có cái gì là không thể dựa vào chính mình hai tay giải quyết."

Tiết Tông Vũ giống như phải không có nghe hiểu Cổ Dịch lời nói trung tàng sâu hàm nghĩa, gương mặt nhìn về phía hắn: "Ta có một vấn đề. Vương Thạch tới ta biết đạo phải bình gia chỉ thị, mà người đến, là vì cái gì?"

Cổ Dịch buông tay, nói: "Ta có hai cái chính mình cũng không tin truy cầu, nhất phải: Dẫn người hướng thiện. Hai phải: Thiện ác có báo. Người tin không?"

"Ha ha. . ." Tiết Tông Vũ bật cười, "Thế giới lên hảo không ít người, dẫn người hướng thiện vẫn nói còn nghe được, về phần thiện ác có báo, cái này điểm, ta muốn hỏi người: Người xứng sao! ?" Nói xong lời cuối cùng ba chữ lúc, ánh mắt bên trong toát ra nồng đậm khinh thường.

Cổ Dịch mặt không quan trọng nói: "Bồi hay không người lập tức liền biết đạo."

Suru suru! . . .

Lời nói mới rồi, chỉ gặp Tiết Tông Vũ gương vung tay lên, hai đạo ngân sắc quang ảnh cấp tốc đánh tới, lộ ra đúng nguyên nói thêm nữa, đi lên liền sử xuất bản lĩnh giữ nhà Thông Mạch Châm, chỉ tại tốc chiến tốc thắng.

Cái này hai đạo vừa châm cùng Thi Niệm sở ném khác nhau rất lớn, vô luận phải châm thể cấu tạo, vẫn phải ném châm tay pháp đều là muốn đặc thù cao minh nhiều lắm, chân không châm thể loại hình rút lấy cường lực người đạo tinh khí, đề siêu cường độ thân châm giống như đạn, tại không khí bên trong mang theo mãnh liệt tiếng xé gió, đồng thời cách thật xa liền có thể cảm giác được đối chọi lên bén nhọn cảm giác, tựa hồ cách không mình liền có thể đem người lần da phá khai.

Cái này, mới phải Tiết gia Thông Mạch Châm chân chính công sát thủ đoạn!

Cổ Dịch tránh khai cái này châm, chủ đề cong lên, gấp cương châm ngân mang đánh vào vách đá chỉ lên lại lóe ra hỏa hoa, chưa phát giác đại vì sợ hãi thần phục: "Lấy y ngộ võ, võ lại thông huyền, không hổ phải mấy trăm năm truyền thừa, lợi hại lợi hại. . ."

Đang khi nói chuyện lại phải mấy nói toạc ra không mình âm rít gào tiếng vang lên, Tiết Tông Vũ ra lại số châm, bị Cổ Dịch tránh khai về sau, tay lên không ngừng chút nào, liền ngay cả đánh ra cương châm, trong lúc nhất thời, toàn bộ trận phát hỏa hoa bốn phía, cương phong tung hoành, Tiêu sát khí đem nơi này bao phủ.

Cổ Dịch thân ảnh bị bức ép đến có chút bối rối cùng chật vật, nhưng thanh âm của hắn nhưng không có một tia gấp rút cảm giác, ngữ khí cùng vừa rồi,

bình tĩnh mà nhẹ nhàng, nói ra: "Nhật xuất đông phương, duy ta bất bại. Ngươi để cho ta nhớ tới một người, thù thù như thế hảo, ngươi phía dưới còn tốt chứ?"

"Ngươi miệng kia thật phải khiến người chán ghét phiền, ta trước hết đập vỡ mồm ngươi!"

Tiết Tông Vũ hừ một tiếng, ra châm gấp hơn, như gió táp mưa rào, không khí bên trong âm rít gào không ngừng tại tai.

Cổ Dịch thân hình loạn hơn, kỳ quái phải giữ khí bình tĩnh như trước: "Lời nói của ta ngươi nghĩ kỹ chưa, cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi tự đào một mắt, để cho ta gieo xuống oan hồn châu, về sau làm nhiều chút chuyện tốt, chưa hẳn không có một lần nữa làm người khả năng."

"Nói mẹ nó chút chuyện hoang đường!"

Tiết Tông Vũ lạnh hừ một tiếng, không thể không thừa nhận Cổ Dịch thân pháp xác thực trượt lưu, bình thường cương châm khó mà kích bên trong, nhất thời thả chậm tiết tấu, tay phải ấn nắp từ bên hông hộp kim châm chỉ bên trong lấy ra năm cái châm dài.

Cái này năm cái châm dài mỗi một cây đều tiếp cận hai mươi phân, châm thể thành hình mũi khoan, đường cong sắc bén, châm đuôi tạo hình kỳ lạ, có mười cái lỗ nhỏ, toàn bộ liền một thanh vô hạn thả mảnh chùy thủ.

Thừa dịp Cổ Dịch né tránh thời khắc, Tiết Tông Vũ một tay lấy cái này năm cái châm dài ném ra ngoài, nguyên nhân vì châm thể so sánh dài, phong ngăn tầng lớn, cái này năm cái châm dài nửa không minh bên trong âm tiếng gào càng thêm rõ ràng, nhưng phải tốc độ lại so trước đó mặt châm muốn chậm lên một đoạn, bị Cổ Dịch nhẹ nhõm tránh khai.

Tiết Tông Vũ hào không cảm thấy ngoài ý muốn, lần nữa ném ra ngoài năm cái đồng dạng châm dài, lại một lần bị Cổ Dịch tránh khai về sau, hai tay tề phóng mười cái đoàn châm, lập tức vung tay lên, khẽ quát một tiếng: "Trở về!"

Thoáng chốc, chỉ gặp lúc trước ném ra mười cái châm dài giống như phải có một cổ vô hình dây lôi kéo, cấp tốc bị Tiết Tông Vũ thu hồi, tốc độ kia so với phóng tới lúc phải nhanh lên không chỉ một lần!

Giờ khắc này, hai mươi cây dài ngắn châm đem Cổ Dịch hoàn toàn bao phủ, phô thiên cái địa cương phong giống như phải một cái lưới lớn đè ép xuống.

Cổ Dịch tránh cũng không thể tránh, mắt thấy là phải thùng trăm ngàn lỗ, đứng lúc này, không khí bên trong vang lên hân khẽ than thở một tiếng.

"Ai. . . Xem ra phải từ bỏ cơ hội, tự nguyện muốn chết. . ."

Cái này đạo than nhẹ âm thanh rất nhỏ thăm thăm nhưng, giống như phải đang thấp giọng tự nói, lại đem trọn cái son cốc bên trong vừa châm âm tiếng khóc toàn bộ đè xuống, Tiết Tông Vũ càng phải cảm giác một tiếng này liền phải sau lưng tự mình.

Hắn chưa phát giác giết mình!

Sau một khắc, chỉ gặp bị cương phong bao phủ Cổ Dịch hư không tiêu thất. . .

Phanh phanh phanh. . .

Không có mục tiêu cương châm đụng vào nhau, hòa hòa bốn phía, qua đi tựa hồ bốn phía càng thêm hắc ám, trong son cốc không thấy Cổ Dịch, còn giống như lên phong. . .

"Huyền thuật sao? . . ."

Tiết Tông Vũ cau mày, lấy ra ba cây châm nhỏ, đâm vào tự thân ba cái đại huyệt, sử xuất gia truyền phá Huyền chi pháp, thị lực nhất thời thanh minh, xem đồ vật càng rõ ràng hơn.

Chỉ phải, giữa son cốc vẫn phải vừa rồi dạng như vậy, đồng thời bốn phía còn giống như nhiều những thứ gì!

"Thường có người nói cho ta biết nói, quý thuật âm lệ, lập thuật gốc rễ ngay tại tại sát sinh đoạt phách, sát tính vì ngũ thuật đệ nhất, tu quý thuật giả làm cảnh giác sát, để tránh trầm luân sát đạo, vạn kiếp bất phục. . ."

Bốn phía càng phát ra hắc ám, Cổ Dịch thanh âm thăm thăm vang lên, liền giống như phải ở bên tai than nhẹ, nhưng không thấy vết chân người.

Tiết Tông Vũ cảm nhận được một cổ chưa bao giờ có áp lực, tĩnh mịch, vắng vẻ, kiềm chế, để cho người ta thở không nổi, nó bên trong, càng có một loại đụng chạm đến từ vong xúc giác, từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất cảm nhận được loại cảm giác này. Hắn cường chế đè xuống trong lòng dần dần dâng lên bất an, giương một tay lên, hơn mười cây cương châm hướng bốn phương tám hướng bay qua, muốn tìm được Cổ Dịch vị trí, lại tổn công vô ích, thậm chí cái kia cương châm vốn hắn nên phát ra âm tiếng gào cũng không có, giống như phải bị một đầu hắc ám bên trong cánh giấu kín cự thủ thôn phệ.

Gặp đây, Tiết Tông Vũ rốt cục nhìn không được, uống nói: "Giả thần giả quỷ, rút ra đây!"

"Như ngươi mong muốn. . ."

Trong son cốc tiếng vọng lên Cổ Dịch thanh âm nhẹ nhàng, lập tức, Tiết Tông Vũ cảm thấy dưới chân xiết chặt, giống như phải bị thứ gì bắt lấy, hắn ra

sức giãy giụa mà vô công, bối rối ở giữa, tay cũng bị bắt lại, giống như phải có cái gì tính thực chất đồ vật khóa lại toàn thân của hắn, bị nhấn quỳ gối lên.

Sau một khắc, Cổ Dịch thân ảnh đi ra, hắn như tán bước, vừa sai bước ra, xuất hiện ở trước mắt, thanh đạm miêu tả ở giữa lại giống như phải từ một không gian khác đi ra, hoàn toàn không phù hợp Logic.

"Người, người cái này chứ không phải là phải. . . Ô. . ."

Tiết Tông Vũ tựa hồ nghĩ tới điều gì, chỉ là vừa mới mở miệng liền cảm thấy miệng lên dựng lên thứ gì, bị người cường ép vịn khai, áp ứng lại cũng nói không nên lời một chữ, ánh mắt dần dần biến vì hoảng sợ.

Thời khắc này Cổ Dịch ở trong mắt hắn cũng chỉ có hắc bạch hai loại sắc thái, người bình thường kia đáng người tại lúc này lại giống như phải vô hạn cao lớn, mặt lên vẻ mặt nhẹ nhõm lại cho hắn lấy thể gian lên nghiêm túc nhất cảm giác. Mắt thấy Cổ Dịch từ ba lỗ bên trong lấy ra một viên hạt châu màu xanh lục, ánh mắt của hắn biến đến càng thêm sợ hãi, có thể thấy rõ ràng nó bên trong nhiều bảy phần không chịu nổi, loại ánh mắt này, chỉ có biết rõ chính mình sẽ chết đến rất thâm nhân tài hội toát ra tới. . .

"Ô ô. . ."

Tiết Tông Vũ giãy dụa lấy, giống như phải đang cầu xin coi, nhưng mà Cổ Dịch nhưng không có để ý đến hắn, đem oan hồn châu để vào miệng của hắn bên trong.

"Cực ác người, có thể có một lần cơ hội đã phải thiên đạo nhân từ, nếu như nhất định phải đến sắp chết đến nơi mới biết hối cải, chỉ có thể nói mình người chỉ phải bái phục tại sợ hãi, mà không phải là thực tình có hối hận. Cho nên, người cũng nhắm nháp một chút nỗi thống khổ của bọn hắn a. . ."

"A! . . ."

Ngăn chặn Tiết Tông Vũ lực lượng vô hình biến mất, nhưng mà hắn lại cũng đứng lên không nổi nữa, khàn giọng lẫn đến trên mặt đất, một tầng màu xanh lá huỳnh quang đem hắn bao khóa, trước phải đem toàn thân hắn quần áo xé nát, về sau, thịt trên người nhất chút nhất chút giảm bớt, có thể thấy được nó vết thương giống như bị gặm ăn, lại biến mất bộ vị phi thường chấp nhận, để hắn nhất thời không có chết, mà phải nhất chút điểm, thẳng đến toàn thân nhục cơ hồ bị gặm sạch, mới hoàn toàn chết đi. . .

Thẳng đến cuối cùng huyết nhục bóc ra Tiết Tông Vũ liền khung xương đều không có để lại, bị đè ép thành khắp Thiên cốt phấn, cùng với hắn phá tán hồn phách, hóa thành nhất đạo bạch sắc phong, tiêu tán ở chân trời. . .

Mắt thấy toàn bộ quá trình Cổ Dịch vượt ve kính râm, quay người ly khai, tại bước ra mấy bước về sau bỗng nhiên dừng bước, hướng về sau nhìn lại, chỉ gặp Tiết Tông Vũ chết địa phương có một viên hạt châu màu xanh lục, chính phải oan hồn châu, hạt châu nhỏ đi không ít, nhưng xác thực còn tại. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 61: Hạ máu

Oan hồn châu là người chết tình phách ngưng kết vật hữu hình, dưới tình huống bình thường muốn tán đi chỉ có hai loại xử lý pháp: Một là lấy thượng thừa thần đạo nguyên lực cảm hóa, chậm chậm tan hết nó bên trong oán niệm. Hai liền là báo thù!

Báo tận oan hồn mới thù, oan hồn không oán, tự nhiên cũng liền tán đi.

Cổ Dịch dùng liền là loại này phương pháp. Tại ấn tượng bên trong, trước mắt viên này oan hồn châu là Chu Khoa Học cùng Tiết Tông Vũ vì hội tụ oán khí, ngược sát mà sinh ra sự vật, bây giờ Chu Khoa Học đã trải qua chết tại Âm Tiên Tử miệng bên trong, Tiết Tông Vũ lại bị oan hồn phệ tận, theo lý thuyết vốn nên oan hồn tan hết mới đúng, làm sao còn sẽ có còn lại?

Trừ không phải là. . .

Chế tạo oan hồn còn một người khác hoàn toàn!

Cổ Dịch nhặt lên trên đất oan hồn châu, nhìn xem phía trên từng trương vận vẹo mặt, giống như là đang thống khổ kể ra nó trước khi chết thâm, không khỏi ngóng nhìn Thủy Lan Sơn đình, ám nói: Lười biếng là không được, xem ra làm sao cũng đến đi một lần, ai kêu ta là người tốt, ai. . .

Đem oan hồn châu thu hảo, Cổ Dịch đi hướng ở đây trừ mình ra, duy một còn có ý thức người: Tư Đồ Nam.

Lúc này, son cốc bên trong cảm giác đè nén đã trải qua dần dần tán đi, bốn phía tựa hồ cũng không đen tối như vậy, Tư Đồ Nam nhìn chăm chăm Tiết Tông Vũ chết tán địa phương, ánh mắt bên trong toàn là hoảng sợ, tuy nói hắn sinh ra ở y học thế gia, tự tiểu nhìn quen giải phẫu thân thể con người loại hình, nhưng cái kia dù sao là y học, cùng trước mắt sống sờ sờ bị ăn từng miếng ánh sáng kích thích độ hoàn toàn không thể đồng ngữ, thêm trên tuổi tác so sánh nhỏ, giờ phút này hắn liền giống như là một cái bị phim ma hù đến tiểu bằng hữu, run sợ, sợ hãi. . .

Nhìn xem Cổ Dịch đi vào, hắn sợ run cả người, nuốt xuống một ngụm nước miếng: "Ngươi, ngươi, ngươi chớ ăn ta, muốn, hoặc là liền giết ta, ta, ta sợ đau. . ."

"Ha ha, tiểu thí hài ngươi ngược lại rất thành thật, đã như vậy, vậy liền. . . Như ngươi mong muốn!" Cổ Dịch cười, theo Vương Thạch cổ trên lại nhỏ dưới một cây băng châm, đem Tư Đồ Nam thả bất tỉnh, thu hồi mình lưới, cũng không quay đầu lại rồi đi son cốc.

Không có chú ý tới là, tại hắn đi không lâu sau, Vương Thạch cổ trên còn sót lại một cây băng châm chậm rãi di động, cũng không lâu lắm liền theo Vương Thạch cổ trên rơi xuống, mở ra song nhãn.

"Hô. . . Một chết lão tử, hồn tiểu tử cũng không cho lão tử nhỏ sạch sẽ, mụ nội nó. . ."

. . .

Thời gian một điểm một điểm đi, bóng đêm càng sâu, lúc qua rạng sáng năm điểm, chân trời có một tia sáng sắc, Thúy Lan Sơn đỉnh núi đứng đầy người.

Đỉnh núi cũng không bình thản, có cao thấp chênh lệch, trên là hòn đá, bùn đất, cỏ dại, chỉ có một chỗ tương đối so sánh vì bình thản, đám người phần lớn tập trung ở nơi này.

Những người này ước chừng tại mấy chục chỉ chúng, quần áo có phổ thông, có chính thức, còn có kỳ trang dị phục cũng không người để ý. Tất cả mọi người biết đạo nay ngày qua phần lớn là Bắc Thành chung quanh, hoặc là hắn vừa nhận được tin tức chạy tới dị sĩ, kỳ trang phía dưới tự nhiên là kỳ pháp, cũng là vì tranh đoạt truyền thuyết kia trung Nhân Đạo Ngũ Khí mà tới.

Giờ phút này bọn hắn từng cái trận địa sẵn sàng đón quân địch, lẫn nhau giới bị, liền chỉ còn chờ long khí hiện thân.

Tràng diện bầu không khí nghiêm túc, mặc dù người nhiều, nhưng toàn bộ đỉnh núi vẫn như cũ yên tĩnh, thẳng đến một vị thân mang trường sam màu xám lão giả đi lên dựa vào trái địa phương tảng đá lớn trên. Đưa tay, cao giọng nói ra: "Các vị, hữu lễ."

Thanh âm hắn hơi có vẻ già nua, nhưng là trung khí mười phần, tại cái này an tĩnh đỉnh núi trên tất cả mọi người nghe một rõ ràng.

Có người đoán được dụng ý của hắn, cao giọng trả lời: "Lão đầu ngươi là ai a, nếu muốn chủ trì nơi đây, vậy liền sáng thân phận a!"

"Cái này là ta Bắc Thành danh túc Sùng Ôn Du, sùng lão tiên sinh, danh nghĩa có gần mười nơi 'Nhỏ sùng dòng suối viện' địa sản, lấy Cùng Kỳ cửu cung nghiên cứu bộ cục Hoa Hạ, thu thập nhân đạo tinh khí, huyền lực vũ lực, ở chỗ này, trừ không phải là binh gia Mật Giang Viện Diệp Nhất Thu, Diệp lão tiên sinh thân tự, không người chủ trì nơi đây lại không người thứ hai tuyền!"

Kẻ nói chuyện giải thích rõ lão giả thân phận, đám người nhận biết còn tốt, không nhận biết lập tức ánh mắt đại biến, đài trên người vậy mà có thể bộ cục Hoa Hạ, tài lực huyền pháp có thể thấy được lổm đổm, xác thực có tư cách chủ trì, nhất thời cũng liền không ai tại lên tiếng chất vấn.

Gặp đây, Sùng Ôn Du khẽ gật đầu một cái, tiếp tục cao giọng nói ra: "Đa tạ các vị. Hôm nay Diệp tiên sinh có chuyện quan trọng xử lý,

Không thể thân trên Thúy Lan Sơn, ủy thác đến nơi này của ta, để cho ta cùng các vị mang câu nói đến, nói là: Thỉnh các vị cần phải dừng tay, không nói trước nơi này là có hay không có Hòa Thị Bích, đều chớ đã thương đồng đạo hòa khí. Lui một bước tới nói, coi như thật đến có, các vị các tự vì trận, tất nhiên là một phen cô trùng tư sát, cuối cùng may mắn đắc thắng người cũng là cửu gia khắp thiên hạ, liền coi là Hòa Thị Bích, tại Hoa Hạ tin tưởng cũng là tác bước khó đi, khắp nơi đề phòng cửu gia báo thù, được không bù mất a. . ."

"Sùng lão tiên sinh ngôn chi có lý, tất cả mọi người là Huyền Đạo bên trong người, tham huyền ngộ đạo chỉ tại bản tâm siêu nhiên, như là khắp nơi nhận hạn chế, thứ này muốn tới thì có ích lợi gì, chỉ là ta hỏi sùng lão tiên sinh một câu, ngươi để mọi người không động thủ, như vậy muốn thế nào quyết định Hòa Thị Bích đến tốt cùng nên về ai? !"

Người này lời nói vừa ra, ánh mắt mọi người đều một mực khóa cứng Sùng Ôn Du, muốn xem hắn nói như thế nào. Dù sao cảnh cáo của hắn cũng coi như có lý, nhưng mọi người đại buổi tới tới bày cái này đầm vũng nước đục muốn nói không phải là vì cái này Nhân Đạo Ngũ Khí cái kia tuyệt bức là giả, cho nên quan hệ này khi đi con đường nào, đám người tự là vạn phần chú ý.

Đối mặt đám người chất vấn ánh mắt, Sùng Ôn Du sớm có chuẩn bị, cười nói: "Không nói Bắc Thành, coi như nói về Hoa Hạ, tin tưởng cũng không có cái nào một nhà mọi người thế gia vọng tộc có thể làm cho tất cả mọi người chịu phục, đem Hòa Thị Bích dạy cho hắn, cho nên, ta có một cái đề nghị, không bằng liền giao cho Diệp lão tiên sinh như thế nào."

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người trầm mặc, bọn hắn đều minh bạch, Sùng Ôn Du nói tới đem Hòa Thị Bích giao cho Diệp Nhất Thu cũng không phải là là giao cho người này, mà là giao cho phía sau hắn binh gia, mà binh gia lịch đại lại chết thuần phục người cảm quyền, đến lúc này, không không phải là liền là giao cho nhà nước, cùng một chỗ chủ nghĩa xã hội.

Bình tĩnh mà xem xét, này pháp tính là nhất hảo, nhưng mọi người trong lòng hoặc nhiều hoặc ít đều có chút không cam tâm, không thoải mái, khó chịu.

Hiển?

Là cái lòng sự tình a. . .

Mọi người ở đây xoắn xuyết thời điểm, ai cũng không chú ý tới, có bốn đạo y lấy kỳ dị thân ảnh dần dần theo tứ phương hướng ở giữa dựa sát vào.

Bốn người này dáng người so với người chung quanh đều muốn cao hơn một cái đầu, mỗi một cái đầu mang khẩu trang, thân mang áo khoác màu đen, theo một chút trần trụi làn da cùng ánh mắt của bọn hắn tới xem, bốn người này hai hắc hai bạch, lại đều là người ngoại quốc.

Bọn hắn cúi đầu, chậm rãi hướng ở giữa dựa vào, tới đất kéo về phía sau khai áo khoác, từ trong áo một người lấy ra một thanh màu đen dài hình sự vật.

Ánh trăng chiếu xạ phía dưới soi sáng ra những vật này chân dung, lại là bốn thanh súng tiểu liên!

Cách bọn họ gần nhất một số người tựa như có cảm giác, xoay mặt xem ra, kinh hãi sau khi đã chậm, chỉ gặp bốn người quý Tây Dương quái khiêu một tiếng, đột nhiên bóp cơ bản!

"Âu, FUCK! . . ."

Đột! Đột! Đột! . . .

Đột! Đột! Đột! . . .

Một trận như cuồng phong quét xạ, đạn quét ngang bát phương, từng vòng từng vòng người còn không có minh bạch chuyện gì xảy ra liền phát ra tiếng kêu thảm ngã xuống, mấy giây bên trong, toàn bộ đỉnh núi tử thương hơn phân nửa.

Bốn quý Tây Dương sát đến vui vẻ, còn lại kịp phản ứng đám người cực giận sau khi, không thể không lấy nặng tay ra chiêu, chào hỏi trở về, trong nháy mắt bốn người bên trong liền có hai người bị dị thuật xé rách, một đầu người nổ khai, dưới thân một người ngạc nhiên ở giữa chỉ cảm thấy toàn thân cự ngứa, thân trên mọc ra vô số bọ cạp, lộ ra nước mũi, lập tức người co quắp xuống dưới, rất sắp hoá thành một đám nước đặc!

"Mã đức! Ai dưới mai phục, nã mẹ nó. . ."

Dur lấy kinh sợ sau khi, mở miệng giận thảo. Đúng lúc này, đỉnh núi. . . Nổ tung!

Băng! Băng! Băng! Băng!

Một liên bốn tiếng nổ, khí lăng bốc lên, đá vụn bay loạn, đỉnh núi Huyết Thạch toái thi loạn múa, đội dư ba qua đi, chỉ gặp toàn bộ đỉnh núi một mảnh hỗn độn. . .

Có huyết dịch thuận bên cạnh ngọn núi lưu lại, nhỏ xuống bên cạnh ngọn núi xuống dốc sau một chỗ thạch treo dưới, rơi xuống phía dưới một trương lão giả tóc bạc mặt trên.

"Hạ máu. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Tiết Thượng Hoa

Lão giả tóc bạc khí độ bất phàm, mặt góc mặc dù có không ít nếp nhăn, nhưng sắc mặt hồng nhuận phon phốt, trạng thái tinh thần cực hảo, chính là tại An gia lưng chừng núi hào trạch chi bên trong, An Long Đồ xưng chi vì "Tiết bác sĩ" vị kia.

Sau lưng hắn là một chỗ huyết động thiên nhiên, hang động không sâu nhưng cũng đủ rất rộng rãi, dung có năm người đưa vào trong đó.

Năm người này bên trong hai người là hắc nhân, dáng người cường tráng, đều cầm một cây màu đen súng tiểu liên đứng tại còn lại ba bên người thân, mà ba người kia không là người khác, lại là nơi đây địa chủ, An Long Đồ một nhà ba người.

Ba người bên trong mẫu thân của An Hạ che chở An Hạ, mặc dù người đang ở hiểm cảnh, nhưng dáng vẻ không giảm, mặt trên không gặp được một tia

bối rối, cùng An Hạ tại hơi dựa vào sau vị trí, tận lực không đi quấy rầy chính mình nhũn chặt lông mày, suy nghĩ đối sách trượng phu.

Nguyên lai, ngay tại mấy giờ trước, An gia một nhà ba người vừa trở lại lưng chừng núi hào trạch, gặp được trước mắt vị này tên là Tiết Thượng Hoa Tiết bác sĩ, hẳn cũng chính là Tiết gia đương đại gia chủ. Lúc đầu An Long Đồ cùng hẳn có cũ, nguyên muốn hảo hảo chiêu đãi một phen, không muốn hai câu nói không đến, đối phương liền bỗng nhiên trở mặt, cho một nhà ba người gieo xuống Thông Mạch Châm, ba người bị bắt buộc tại không kinh động bảo an tình huống dưới ly khai hào trạch, bị đối phương an bài nhân thủ bắt cóc đến đây.

Bắt đầu trước An Long Đồ còn tưởng vì Tiết Thượng Hoa chỉ là cầu tài, thắng đến vừa rồi đình đầu truyền đến súng vang lên cùng tiếng nổ mạnh, để hẳn không thể không cải biến muốn pháp, không mò ra hẳn đến cùng muốn làm gì.

Nhũn chặt một hội lông mày, An Long Đồ cuối cùng là nhịn không được mở miệng hỏi nói: "Tiết bác sĩ, người ta không oán lại không thù, có thể hay không nói cho ta biết hôm nay cưỡng ép ta một nhà ba người đến tột cùng muốn làm gì?"

"Tìm An tiên sinh người tự nhiên là cầu tài."

Tiết Thượng Hoa bên người là một vị gầy Tây trung niên nhân, hẳn tiếp nhận người này đưa tới Laptop, đi hướng An Long Đồ đi tới, một bên nói ra: "Hội Lang Dong Binh Đoàn chào giá không ít, nhất là là lấy bốn tên tinh anh làm dụ, hấp dẫn chúng huyền sĩ chú ý, để dẫn bạo địa lôi, cái này phí bịt miệng liền cao hơn. Tiết mỡ bắt quả một giới lang băm, mặc dù có chút tích súc, nhưng lại như thế nào giao nổi tiền này, bắt đắc dĩ, chỉ có thể tìm đến An tiên sinh, còn thỉnh An tiên sinh xem ở chúng ta đi vắng giao tình trên khảng khái giúp tiền, bỏ qua cho."

An Long Đồ không nói gì, lông mày nhất thời nhăn càng chặt hơn, hẳn lâu kinh thương trận, câu tâm đầu góc mấy chục niên, tâm tư gì chờ sinh động? Theo Tiết Thượng Hoa lời nói bên trong nghe được ý tứ gì khác: Nếu thuê tới lính đánh thuê đều có thể diệt khẩu, vậy mình đâu? !

Tiết Thượng Hoa đòi tiền là không giả, nhưng trừ cái đó ra hẳn còn muốn tự mình một nhà ba người mệnh!

"Ha ha. . . An tiên sinh quả nhiên tâm tư nhạy bén, chẳng trách hồ có thể đạt được Lưu đại tiểu thư ưu ái, chiếm lấy Lưu lão hội chủ thiên kim, từ đó khoác gai cắt sòng, tung hoành Thương Hải."

Gặp An Long Đồ không nói lời nào, Tiết Thượng Hoa mở miệng lần nữa, trước khen hẳn một câu, sau đó lời nói phong nhất chuyển: "Bất quá đáng tiếc, nay thiên người một nhà xác thực muốn chết!"

Lời này vừa nói ra, An gia ba miệng lập tức biến sắc.

Tiết Thượng Hoa tiếp tục nói: "Muốn Tất An tiên sinh cũng đoán được, lúc trước trước đây sinh hào trạch bên trong sở dĩ không động thủ, là bởi vì vì 'Hội Lang' nhiệm vụ không hoàn thành, còn chưa tới thanh toán tiền thuê thời điểm, mà An tiên sinh lo cho gia đình tên nổi tiếng Bắc Thành, không giết người ái thể ái nữ chính là vì phòng ngừa An tiên sinh người chết khiêng không chịu cho tiền, bây giờ sự tình xong xuôi, cũng đến giao phó thời điểm, còn thỉnh An tiên sinh đem tiền thanh toán a." Nói xong đem trong tay Laptop mở ra bình phương, đặt An Long Đồ trước người.

An Long Đồ nhìn xem màn hình trên số thẻ, mặt mũi đưa vào khung không khỏi cười lạnh: "Người muốn giết ta một nhà, còn muốn ta giúp người khai tiền, người đang nằm mơ sao? !"

"Ha ha, xem ra ta mới vừa nói đến không đủ rõ ràng." Tiết Thượng Hoa cười đạo, "An tiên sinh tính cách mềm không được cứng không xong, lại rất lo cho gia đình, cho nên tại nhà người bên trong, không có đứng người cùng người thê nữ làm cái gì, đến một lần như vừa rồi nói, sợ người chết khiêng, thứ hai là An tiên sinh nhà người bảo an rất đúng chỗ, không chừng chỗ nào liền có camera, ta Phạ Lục Tượng, này mới khiến các người một nhà ba người sống đến bây giờ a. Cho nên, An tiên sinh người hiểu ta ý tứ, Phạ Lục Tượng a!"

Tiết Thượng Hoa lời nói mười phần mị mị, An Long Đồ suy nghĩ "Phạ Lục Tượng" ba chữ này mười mấy giây sau, đột nhiên minh bạch, sắc mặt thoáng chốc đại biến: "Người dám!"

"An tiên sinh nói ta không dám đâu? Không nếu như để cho hẳn xem xem?"

Tiết Thượng Hoa nửa câu đầu là đối An Long Đồ nói,

Nửa câu sau tắc là đối bên người tây trang trung niên nhân nói, cái sau hiểu ý, đứng An Hạ mẹ con bên người hai hắc nhân tráng hán đưa mắt liếc ra ý qua một cái, hai người Y cười một tiếng, đồng thời động thủ, đem An Hạ mẹ con ồng tay áo các giật xuống một cái.

"A, a, lần, lần a. . ."

An Hạ lập tức dọa đến oa oa kêu to, mẫu thân của nàng vội vàng dùng hai tay đưa nàng bảo vệ, đứng hai hắc ám quăng đi tức giận ánh mắt, bất quá càng như vậy, càng là kích phát hai hắc * chân tay lỏng ngóng lại đuổi thân tới.

"Dừng tay!" An Long Đồ hốc mắt muốn nứt, nhìn hằm hằm Tiết Thượng Hoa, "Coi như ta đi nhận nhận biết người tên bại hoại cận bã! Ta cho liền là!"

"Cái này là được rồi, nói thế nào chúng ta quen biết một trận, làm vì bằng hữu, tối thiểu có thể để người một nhà ba người được chết một cách thống khoái một điểm."

Tiết Thượng Hoa hí mắt, phảng phất hết thảy đều tại đoán trước chi bên trong, nhìn xem An Long Đồ run rẩy lại chơi liều đưa vào số lượng, không có biểu hiện ra một tia đến không kiên nhẫn, liền giống như là một cái vuốt ve an ủi trưởng giả.

An Long Đồ thua rất chậm, nhưng ẩn xong liền chết, cái này cùng tử vong đếm ngược không có chút nào khu biệt, An Hạ tựa sát mẹ của mình, nhẫn không ngừng run rẩy, trong thoáng chốc nghĩ đến một người, Vong Ngữ nói ra: "Cổ Dịch, người. . . Người đi đâu, người tên hỗn đản, nhanh tới cứu ta a! . . ."

Thanh âm của nàng rất mê mang, bất lực, mặc dù là cầu cứu nhưng cũng không báo trên một điểm hi vọng, thẳng đến sau lưng vang lên một đạo thanh âm quen thuộc: "Người để cho ta cứu người, còn gọi ta hỗn đản? Người hiểu không hiểu cái gì gọi lễ phép a?"

" . . ."

An Hạ thanh âm ngừng, ngây ngẩn cả người, mẹ của nàng cũng ngây ngẩn cả người, sau đó cha hấn ngây ngẩn cả người, Tiết Thượng Hoa ngây ngẩn cả người, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người. . .

Quay đầu quay đầu, ngẩng đầu ngẩng đầu, tất cả đều hướng thanh âm phát ra phương hướng nhìn lại, gặp được một cái nhân đeo kính râm, thân mang đầu búp trang, công cụ kỳ ba lô quai dị thiếu niên, không là người khác, chính là Cổ Dịch!

"Người, người là vào bằng cách nào?" Tiết Thượng Hoa bên người tây trang nam nhĩn không được hỏi, nhân bên trong tận là không giải.

"Cứ như vậy đi tới a." Cổ Dịch chỉ vào hang động bên tường, một bộ nghiêm chỉnh bộ dáng, "Cái này cũng không thấy, chớ không phải là người mù?"

Tây trang nam tử mắng nói: "Người TM người mới mù!"

Cổ Dịch chỉ vào hấn: "Người dám mắng ta?"

"Mắng người thế nào?"

"Đánh hấn!"

Tây trang nam tử đột nhiên có cảm giác, một quay đầu, chỉ gặp một đạo vốn là to lớn quyền diện vô hạn phóng đại, lập tức mặt trên nhất trọng, hàm răng đứt gãy, chưa cảm giác được đau nhức, liền bị đánh bay ngất đi, đâm vào vách đá trên xui lợ trên mặt đất.

Sau lưng hấn, Vương Thạch một cái tay còn duy trì ra quyền bộ dáng, một cái tay khác bắt được một viên hạt châu màu xanh lục, phía trên từng từng vận vẹo khuôn mặt tựa hồ muốn tránh thoát mà ra, nhào về phía bên người Tiết Thượng Hoa.

Wương Thạch nói: "Nãi nãi, Tiết Thượng Hoa, nguyên lai người mới là kẻ cầm đầu, cùng lão tử hồi Mật Giang Viện, mời người ăn lão hổ trà!"

Đột nhiên biến cố, để trong động kịp phản ứng hai hắc người sắc mặt đại biến, nhanh chóng chụp vào vừa rồi bởi vì phi lễ An Hạ hai mẹ con mà kẹp ở dưới nách súng tiểu liên.

Chỉ là, cái này một chậm trễ liền đã chậm

Chỉ nghe Cổ Dịch hô lớn một tiếng: "Cẩn bọn hấn, dừng sức!"

"Gâu gâu!"

"A! . . ."

Động lập tức vang lên một tiếng chó sủa, hai người trước sau cổ tay đứt gãy, kêu thảm, lúc đầu bắt lấy thương cũng tất cả đều rơi tại trên.

Cổ Dịch nhặt lên cho An Hạ hai mẹ con một người lấp một thanh, chỉ hướng Tiết Thượng Hoa: "Nhanh, nhắm chuẩn hấn! Ha ha, hiện tại chúng ta năm người, Tiết lão đầu, người quăng không đầu hàng? !"

Tiết Thượng Hoa lúc này sắc mặt lần lượt biến hóa, cuối cùng không thể không hợp trên Laptop ném qua một bên, âm trầm nói: "Người nhiều, cũng không có nghĩa là các người thắng!"

"A? Như thế có tự tin, muốn 1 VS5?"

Tiết Thượng Hoa "Ha ha" một tiếng, lập tức chỉ gặp hấn từ sau áo bên hông lấy ra một quyền màu vàng sự vật. Thoáng chốc, Cổ Dịch cùng Vương Thạch đồng thời biến sắc. . .

Chương 63: Chuyện chỗ này

Cái kia là một quyền từ hai cây hắc trục vì chuỗi, lẳng găm dẹt thành màu vàng quyền trục, hai đầu tấc ấn có tung bay ngân sắc cự long, chính thể chế tác khảo cứu, dùng tài liệu tinh tế, một xem liền biết đạo lai lịch bất phàm.

Đối với thứ này, An gia một nhà ba người nhất thời không nhận ra được, nhưng Cổ Dịch cùng Vương Thạch lại trong nháy mắt liền nhận ra được, thốt ra: "Thánh Chi!"

"Thánh Chi? Hẳn chứ không phải là là muốn cho chúng ta tiếp chỉ sao? Ha ha. . ."

An Hạ cười khẽ nói. Nói xong đã thấy Vương Thạch sắc mặt nghiêm túc, chỉ có Cổ Dịch cười cười, lập tức vừa nhìn về phía Tiết Thượng Hoa, cảm thấy bầu không khí không đúng năng chừng tiếng cười, có chút không hiểu nhìn về phía Cổ Dịch, thấp giọng nói: "Có cái gì không đúng sao?"

Cổ Dịch lắc đầu, không có để ý đến năng, năng đương nhiên không hội biết đạo giờ phút này lấy ra một tờ Thánh Chi đại biểu cái gì.

Phải biết, Thánh Chi thứ này, làm vì Hoa Hạ cổ đại để vương quyền lực biểu hiện ra cùng biểu tượng, tại giới sưu tập tới nói giá trị theo mấy ngàn đến mấy chục vạn nguyên không giống nhau, có trân có phẩm, chỉ là làm vì đồ chơi cùng kỷ niệm nghiên cứu nó lịch sử ý nghĩa, nhưng ở Huyền Đạo bên trong, ý nghĩa liền rất không đồng dạng!

Làm vì Hoa Hạ từng trải qua cao nhất quyền lực biểu hiện ra, Thánh Chi chỉ bên trong bao nhiêu đều hội chứa một tia đế khí, tại Huyền Đạo bên trong người tay bên trong, cái này tư đế khí công năng ngàn vạn, nhưng nó bên trong cực kỳ cực kỳ sâu không ở ngoài chỉ có một loại, vậy liền là kích hoạt Đế khí!

Nhân Đạo Ngũ Khí, nói cho cùng kỳ thật cũng liền là Đế khí, mà ở trong đó nghe nói liền có một món trong đó. Thay lời khác tới nói: Mặc dù bây giờ không biết đạo Hòa Thị Bích ở đâu, nhưng chỉ cần nó tại cái này toà Thụ Lan Sơn lên, như vậy Tiết Thượng Hoa liền có thể bằng tá tay bên trong Thánh Chi kích hoạt Hòa Thị Bích, lấy bên trong vô thượng Long khí, phát động nhân đạo đệ một đại thuật, đem mọi người ở đây toàn bộ nghiền thành bột mịn!

"Cho nên, các ngươi có thể chết!"

Sau đó, Tiết Thượng Hoa động thủ!

Chỉ gặp hần không biết làm sao lại làm phá đầu ngón tay của mình, nhỏ ra một giọt máu tươi xâm nhiễm Thánh Chi, sau đó hướng về sau ném quãng, hét lớn nói: "Uy áp thiên cô, chí tôn vĩnh hằng!"

Thoáng chốc, một đạo rồng ngâm thanh âm chợt phát, thiên hủy đi đất nứt, hơi khói lên cao, đất trời bốn phía tựa hồ cũng kịch liệt khởi động sóng dậy!

"Tiếc ta son hà đệ một khí, độc tôn thiên hạ, thể nhân thần bá, dám có nghịch vì người, sát!"

Lại là một tiếng to lớn rồng ngâm vang lên, bị ném ra Thánh Chi lơ lửng ở nửa khoảng không, một cỗ mãnh liệt gió thổi tới, Thánh Chi mở ra, một tia mắt trần có thể thấy kim sắc khí tức tràn ra, rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, Tiết Thượng Hoa bật cười: "Liền để ta mở mang kiến thức một chút, người này đạo đệ một thuật, đến tốt cùng mạnh bao nhiêu!"

Cửa hang Vương Thạch như lâm đại địch, chỉ trên Kim Cương Hộ Chi quang hoa chớp động, muốn đứng Tiết Thượng Hoa động thủ, lại một bước cũng không bước ra đi, khuôn mặt sắc nhen đến đỏ bừng.

"Ngốc đại cá tử, người khí lực lớn có thể đại đến quá thiên hạ người sao?" Tiết Thượng Hoa ngữ khí châm chọc, một mặt nắm chắc thắng lợi trong tay.

Nhưng mà đứng vào lúc này, Cổ Dịch rất không phối hợp thanh âm vang lên: "Uy, người Thánh Chi nát."

Tiết Thượng Hoa sững sốt một chút, lập tức quát lớn nói: "Thả thí!"

"Thật nát, không tin người quay đầu xem xem?" Cổ Dịch chỉ vào phía sau hần nói.

Tiết Thượng Hoa theo bản năng một quay đầu, lại ngây ngẩn cả người, hần Thánh Chi thật nát. . .

Chỉ gặp nửa khoảng không bên trong, tầm kia lúc đầu uy phong lẫm lẫm Thánh Chi, giờ phút này đã trải qua thùng trăm ngàn lỗ, rất nhanh, liền biến thành khắp thiên bị phiến, toàn bộ bị gió thổi đi, một đạo long âm thanh thanh nhẹ vang lên, giống như là khóc nữa, khóc phong thanh càng lớn, cuối cùng hóa làm một tiếng huyết dài, cùng với sở có tiếng gió dị tượng hoàn toàn biến mất, trận trong lúc nhất thời trắng diện khôi phục, cùng vừa rồi lấy ra Thánh Chi phía trước ngoại trừ nhiều một chút đá vụn, không có bao nhiêu chỗ khác biệt.

Vẫn như cũ là Tiết Thượng Hoa đối mặt trắng hần vương thạch, còn có Cổ Dịch thêm An gia người một nhà, chuẩn bị muốn 1 V5 lật bàn đáng vẽ.

Rất nhanh, Tiết Thượng Hoa mặt trên lật bàn tự tin biến mất, biến thành tám điểm không hiểu cùng hai phần hoảng sợ, không ở lại, ấy ấy tự nói nói: "Không có khả năng, không có khả năng, nhân đạo đệ một thuật, truyền thừa mấy ngàn niên, ngoại trừ long khí khó cầu, chủ ngôn sớm đã truyền khắp thiên hạ, với lại ta còn có đệ khí Thánh Chi, làm sao có thể không thể phát động 'Đường Long Thuật', cái này là vì cái gì, vì cái gì, đến tốt cùng là vì cái gì. . ."

Lui ra ngoài động,

Lúc này chân trời phù sáng sắc, tia ánh sáng mặt trời đầu tiên chiếu sáng đại địa, hần đột nhiên có cảm giác, một quay đầu, thân thể đột nhiên cứng đờ, tròn vẹn qua một phút đồng hồ, lập tức quỳ rạp xuống đất.

"Ha ha ha. . . Không Thừa Nho a Không Thừa Nho, thật là lớn một cái âm mưu, thì ra là thế, thì ra là thế. . ."

Lúc này, Cổ Dịch cũng đi ra hang động, đứng sau lưng hần, hướng về phía trước nhìn lại, vô hạn cảnh sắc thu hết vào mắt, trong nháy mắt liền hiểu hần vì cái gì có thể như vậy.

Đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy phía trước vùng đất bằng phẳng, mới sinh mặt trời mới mọc lấy vô hạn ôn nhu hàng lâm đại địa, một mảnh xanh đỏ giao sắc, tại không trung cuối cùng, có một toà cao ngất như vân cự sơn đem tầm mắt ngăn chặn, to lớn lòng núi phối hợp bình nguyên, xa xem liền giống như là một kiện hùng vĩ sự vật.

"Nguyên lai, long khí đã hóa vì sơn xuyên đại địa, tẩm bổ một phương, chẳng trách hồ Bắc Thành từ xưa nhân khí cường thịnh, nguyên lai, Hòa Thị Bích, nó một mực đều ở nơi này. . ."

Trong chớp nhoáng này, Cổ Dịch cũng minh bạch, trước mắt sông núi địa tượng phản minh liền là một cự chươg hình tượng, thêm trên phía trước rồng ngâm âm thanh, cùng Bắc Thành từ xưa đến nay tràn đầy nhân khí, không khó đạt được một cái kết luận, vậy liền là: Hòa Thị Bích đã trải qua hóa thành dãy núi, làm vì Bắc Thành long mạch, tẩm bổ một phương, Nhân Đạo Ngũ Khí, từ đó thiếu đi một cái.

Lập tức nhớ tới Tiết Tông Vũ Âm Tiên Tử, hần lấy chứng sinh oán khí tán ở đại địa, không không phải là liền là muốn lợi dụng Hòa Thị Bích có thể hóa giải oán khí nhân đạo đặc tính tìm đến đến hần, nhưng mà hần lại tuyệt đối không nghĩ tới, Hòa Thị Bích ngay tại Bắc Thành, hiện đã hóa thành long mạch, hần coi như tìm được cũng không chìm dưng, chỉ có thể làm trùng nhãn, Tiết gia phen này toi công bận rộn, thật là tổn hại người lại thương đức, còn một điểm chỗ tốt không mò lấy, thật là có đủ suy.

Quỳ ngược lại Tiết Thượng Hoa lộ ra là chịu không được loại đã kích này, ngữ khí lại thay đổi: "Là các ngươi, là các ngươi hai cái suy hàng, các ngươi vận rủi quang hoàn hủy kế hoạch của ta, đều tại ngươi nhóm, ta muốn giết ngươi!" Nói xong một tay hất lên, năm cái châm dài xuất hiện tại giữa ngón tay, mạnh mẽ đứng dậy đến, đứng chuẩn Vương Thạch ngay mặt đâm tới!

"Ngươi TM mới là suy hàng, lần!"

Vương Thạch Kim Cương Hồ Chỉ quang hoa chớp động, "Đường Long Thuật" long khí tiêu tán về sau hần lại không cái gì hạn chế, áp chế lực lượng bộc phát, hỏa lực toàn khai, phát sau mà đến trước một quyền liền oanh tại Tiết Thượng Hoa mặt mo chi lên, chỉ đem hần đánh đến khoảng không bên trong xoay tròn mười hai vòng nữa, chuyển bay ra ngoài, rơi xuống khỏi vách núi, đâm vào một khối bén nhọn cự thạch chi lên, ngổm củ tỏi.

Trong chớp nhoáng này, Vương Thạch trong tay oan hồn châu phát ra trợn trợn quái khiếu, vô số mờ vận vẹo mặt gương nanh múa vuốt liền muốn lên gặm ăn Tiết Thượng Hoa thi thể, không nghĩ mới vừa bay ra, liền bị một cỗ tựưng hàng lâm tường cùng khí tức áp chế, oan hồn châu trên oan hồn lập tức yên tĩnh trở lại.

Nơi này dù sao là Hòa Thị Bích biến thành Bắc Thành long mạch chỗ, không thể so với trong núi nội địa, nhân đạo tường hòa chi khí bao phủ, nếu như không là oan hồn châu trên đều là chứa nặng oan, chỉ vừa rồi cái kia một cái, toàn bộ hạt châu tuyệt đối trong nháy mắt thăng hoa.

Cổ Dịch lấy ra oan hồn châu, nói ra: "Hần chết ở chỗ này cũng coi như là vận khí của hần, chuyện chỗ này, ngươi đi nhặt xác giao nhiệm vụ đi thôi."

Vương Thạch nhìn hần một nhãn: "Vậy còn ngươi?"

Cổ Dịch nói xong nhìn về phía An Hạ: "Ta? Ta nhưng là vất vả một đêm. Ta muốn đi nhà nàng làm khách, hảo hảo ngủ một giấc, thuận tiện gọi cho ta đấm bóp chân."

"Bằng cái. . ." An Hạ há miệng ở giữa lại thu lại, cắn môi đổi giọng, "Liền cho ngươi nện năm phút đồng hồ."

"OK, năm phút đồng hồ liền năm phút đồng hồ. Đến, ăn, chó!"

. . .

Chương 64: Ăn lẩu

Thứ hai thiên, sắc trời đem ám, Thúy Lan Sơn lưng chừng núi trong khu nhà cao cấp vang lên An Hạ bắt mẫn tiếng gào.

"Rời giường, đại con heo lười, cũng không xem xem hiện tại mấy giờ rồi, ăn cơm tối a!"

Kết cách.

Cửa phòng mở ra, An Hạ thanh âm lập tức ngừng, chỉ gặp trong khu nhà cao cấp một gian phòng khách bên trong, nguyên bản ngủ ở nơi này Cổ Dịch đã trải qua chẳng biết đi đâu, lưu lại một giường loạn thất bát tao đệm chăn, cùng một cái điện thoại di động cùng một tờ giấy.

An Hạ cầm lấy tờ giấy, chỉ gặp trên đó viết: Sau này còn gặp lại, tiểu công chúa, đừng nghĩ ta à.

Lịch ra đồng ngược lại tây chữ viết đằng sau còn đi theo một trương đơn giản bút họa khuôn mặt tươi cười, biểu thị người viết biểu lộ.

"Hỗn đản, không lời mà biệt, một điểm lễ phép đều không có, hừ!" An Hạ khí hướng hướng liền muốn đem tờ giấy xé toang, nhưng mà vừa rồi xé khai một cái cái miệng nhỏ lại thu lại tay, đem soạn tại tay bên trong, nhanh bước rời khỏi phòng.

"Ai sẽ muốn nguoi một không giảng vệ sinh, cũng không biết đạo mấy thiên không tắm rửa, đem nhà ta gian phòng đều làm xấu, hừ, đi chết đi!"

Băng!

Cửa phòng đóng trên.

. . .

Ngay tại lúc đó, tại Bắc Thành đại học nhân viên trường học quán cơm lâu ba, một nồi nồi lẩu bùng lên bàn mặt, cả bàn người lưu lại nước bọt, chuẩn bị khai làm.

Một bàn này tổng cộng có bốn người, phân chừng là Tôn Thái Bình, Chu Vi, Tần Quân, cùng cái kia theo An Hạ gia bên trong không lời mà biệt Cổ Dịch.

Tôn Thái Bình đem bát dưa phân phát, bên cạnh hỏi: "Cổ Dịch a, nguoi nói nguoi đi giúp An Đại Thổ Hào một tay, hần làm sao không lưu nguoi ăn cơm, nguoi không là khoác lác a."

Cổ Dịch ha ha nói: "Nguoi chừng nào thì gặp qua bốn suất ca khoác lác, sở dĩ không tại nhà hần ăn cơm, là bởi vì vì không được tự nhiên."

"Nguoi cũng hội không được tự nhiên? Cái này thật là là kỳ vãn." Chu Vi cười tiếp câu miệng, tại nâng ấn tượng trung Cổ Dịch nhưng là điển hình lấy chính mình làm trung tâm, rất ít hoặc là gần như không sẽ đi cố kỵ người khác xem pháp, loại người này cùng người khác ăn cơm hội không được tự nhiên? Nàng 10 ngàn một không tin.

Cổ Dịch nói: "Chủ yếu là mẹ của nàng, được rồi, cái này tương đối cao bụng, nguoi là không hiểu. Không trò chuyện cái này, đổi đề tài."

Ba người nhìn nhau một nhãn, gặp hần không muốn trò chuyện cái này, cũng không có miễn cưỡng, Tần Quân mở miệng nói: "Nếu không chúng ta một người các giảng một cái cố sự a. Theo ta bắt đầu."

"Tốt."

Tôn Thái Bình ăn vừa xuyên tốt thịt bò, biểu thị đồng ý, Cổ Dịch cùng Chu Vi cũng không phản đối, tại là Tần Quân hắng giọng một cái, nói ra: "Ta muốn đem là một cái truyền thuyết. Thần long biết không? Truyền thuyết bên trong, có một người liền gặp thần long, thần long nói: Ta có thể thỏa mãn nguoi ba cái nguyện vọng. Người kia nghe xong cực kỳ cao hứng, vỗ tay một cái, nói: Choáng rồi. Sau đó hần liền phát nổ. . ."

"Ách. . ."

Tôn Thái Bình cùng Chu Vi không còn gì để nói, cái này cái kia là cố sự, phân minh liền là tiết mục ngắn, ngược lại là Cổ Dịch đại cảm thấy hứng thú, truy hỏi: "Sau đó thì sao?"

"Sau đó thần long hỏi hần nguyện vọng thứ hai, hần đề thần long cho hần đón về, cuối cùng nhìn xem chính mình hoàn hảo không chút tổn hại hạ thể, con hàng này lại vỗ tay một cái, choáng rồi. . ."

Tôn Thái Bình nói tiếp đem tiết mục ngắn nói xong, lại nói: "Cái này lão Đoàn tử một chút ý tứ không có, không phải nói tốt nói cố sự sao?"

Cổ Dịch cho tới bây giờ chỉ ở Thông U sách bên trong xem cố sự, đối với lưới trên đồ vật tiếp xúc rất ít, nghe được đoạn này từ không khỏi cảm thấy

chơi vui, nói ra: "Không sai, liền cái này, rất có ý tứ, kế tiếp à?"

"Người thích nghe? Vậy được rồi, ta tới." Tôn Thái Bình đứng Cổ Dịch cười cười, hắc hắc nói: "Ta liền nói một linh dị a."

"A? Linh dị? Hào hảo hảo, nói đến."

Tôn Thái Bình nói ra: "Lúc trước, có một cái nông phu, trong nhà lão là ném gà, hắn liền thiết hạ bẫy rập, bắt lấy một con hồ ly, hàng xóm nói với hắn, 'Cái này hồ ly quá đáng thương, người thả hắn a!', nông phu nhìn xem, cũng thấy đến hồ ly đáng thương, liền đại phát thiện tâm, đem cái kia con hồ ly đem thả, từ chỗ nào thiên bắt đầu, nông phu mỗi thiên buổi sáng, liền sẽ phát hiện bếp trên để đó một bát nóng hôi hôi cháo hoa. Hắn mỗi thiên rời giường, liền uống cháo hoa xuống đất làm việc, thời gian qua đến có tư có vị, thẳng đến có một ngày, một vị hòa thượng đi ngang qua,

Nói cho nông phu, trong nhà người yêu khí quá nặng đi, chỉ sợ là ra yêu nghiệt, nông phu mới đầu lơ đãng, đem hòa thượng quát lui, không đa nghi bên trong lại âm mưu tâm nghĩ, có một ngày, trời còn chưa sáng, hắn liền lặng lẽ, muốn xem xem cái kia cháo hoa đến tột cùng là thế nào tới, không xem còn tốt, cái này một xem, người biết đạo hắn thấy cái gì a?"

"Cái gì?" Cổ Dịch truy vấn nói.

"Hắc hắc, không xem không biết, một xem giật mình, nông phu thấy được một con hồ ly, đang ngồi ở nhà hắn bếp lên, đối chọi kia miệng đánh, bay, co! ! !"

"A! A! A! . . ."

Cổ Dịch vỗ tay cười to nói: "Quả nhiên đánh đến một tay hảo, máy bay!"

Hắn tiếng cười kia cực lớn, nhất thời nghênh đón lâu ba vô số học sinh vây xem, từng cái nín cười nhìn xem hắn. Hắn lơ đãng, xem nói với Chu Vi: "Chu mỹ nữ đến người."

Lúc này Chu Vi mặt đã hoàn toàn khôi phục, tại Thi Tư ba đóa thần đạo hoa tâm bỏ phía dưới, mặc dù không kịp từng trải qua như vậy tình xảo không có chút nào tì vết che chở, nhưng thẳng ở tự nhiên, màu da cực hảo, cũng coi như là một khó khăn đến mỹ nữ, đồng thời đang nghe "Mỹ nữ" một từ về sau, Chu Vi đáy lòng không khỏi có chút cảm kích, tại rất khinh bỉ một phen Tần Quân cùng Tôn Thái Bình không tiết tháo về sau, thuận Cổ Dịch ý tứ, cũng đã nói một cái tiết mục ngắn.

Nàng nói ra: "Ta biết một người, hắn thường xuyên quất thuốc, một ngày muốn quất vài bao, người khác khuyên cũng không nghe, ai, cho nên hắn cuối cùng chết rồi, chết lúc phi thường thảm, trước người toàn là máu, tay chân đều bóp méo, từ đó về sau, ta liền khuyên bảo các bằng hữu của ta: Các người nhất định phải nhớ kỹ máu này giáo huấn, bằng qua đường là nhất định phải xem đèn xanh đèn đỏ, người là đừng bắt quá xe!"

Nàng nói xong, Cổ Dịch lại là một trận cười ha ha: "Ha ha ha. Thú vị thú vị, hiện tại đến ta, ta cũng kể chuyện xưa, linh dị."

"A?"

Ba người gặp hắn muốn giảng linh dị, nhất thời đại vì cảm thấy hứng thú, đều để đưa xuống chú ý nghe.

Chỉ nghe hắn nói: "Lúc trước, đúng, cũng là lúc trước, có người hắn thường xuyên làm ác mộng, mỗi lần mơ tới giường đều muốn vượt qua, chính mình hô hấp khó khăn, biến đến vô cùng kiên cố, cuối cùng thực tế nhìn không được, hắn đi mời một cái đạo sĩ, hỏi đây là có chuyện gì, đạo sĩ nghe, vội vàng muốn đi nhà hắn, sau khi tới, đem giường của hắn lật qua, chỉ gặp giường bản lên, cùng hắn đi ngủ tựa lưng vào nhau vị trí, đặt trước lấy một cổ thấy khô a! Ha ha ha. . ."

Cổ Dịch nói xong chính mình phá lên cười: "Chịu lấy một bộ quỷ thi lâu như vậy mới phản ứng được, người này có phải hay không là thật buồn cười a, ha ha ha. . ."

". . ."

Gặp hắn cười đến vui vẻ, ba người chấn kinh, bó tay rồi, cái này mẹ nó phản mình liền là một khủng bố cố sự tốt a, thế mà bị hắn đem ra làm trò cười, cái này mẹ nó hắn là biến thái sao?

"Người là biến thái sao? Cái này cố sự chỗ nào buồn cười?"

Đúng lúc này, một đạo thanh lạnh âm thanh vang lên, nói ra ba người trong lòng muốn pháp, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp tại Cổ Dịch bên cạnh thân, một vị hình dạng thanh tú, dáng người cao gầy, tràn đầy khỏe mạnh sức sống nữ tử xuất hiện tại Cổ Dịch bên người.

Cổ Dịch ghé mắt nhìn lại, lộ ra ngoài ý muốn: "A, Lý cảnh quan là người a, đã lâu không gặp, có chuyện gì sao?"

Người chính là cách xa nhau hơn một tháng không gặp Lý Tĩnh Di, nàng nhẹ gật đầu, lấy ra cảnh quan chứng: "Có, liên quan tới Vương Tĩnh sự tình, hiện tại xin người đi với ta một chuyến."

"Ta đi, người lại tới." Cổ Dịch làm ra một bộ khoa trương biểu lộ, "Người không là muốn cho ta giúp người làm việc đi, lại dùng chiêu này?"

Nói xong chỉ gặp Lý Tĩnh Di vậy mà thần nhiên gật đầu: "Không sai, có chuyện tìm người, đi thôi."

"Ngươi cái này là lấy công chuyển tư, ta không đi!"

"A, vậy ngươi liền là chống lệnh bất?"

"Uy uy, muốn đừng như vậy a."

"Muốn."

Cổ Dịch giật giật miệng góc, hoảng hốt Lý Tĩnh Di ánh mắt trung mỗi một, lời đến khóe miệng lại nuốt trở vào, chưa phát giác có chút bội phục nàng đúng công tác trách nhiệm tâm, đồng thời lại có chút mềm lòng, đôi giọng nói: "Ngạch, tốt a, ăn xong bữa cơm này lại đi thôi."

"Có thể."

"Cái gì gọi là có thể, nói đến hảo giống như phải đi qua ngươi phê chuẩn."

"Vốn là là."

"Ngạch. . . Tốt a, ngươi trâu. . ."

"Ân."

". . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Khảo Sơn Trấn

Một trận nôi lẩu ăn rất chậm, đội đám người ăn uống no đủ, sắc trời đã trải qua ngậm hạ, Bắc Thành đường phố đạo sáng lên điểm đốt đèn ánh sáng, ban đêm hàng lâm, sống về đêm mở màn.

Cổ Dịch ngồi trên Lý Tĩnh Di xe rời đi Bắc Thành đại học, thẳng đến thành Tây phương hướng.

Xe này đương nhiên không còn là lần trước BMW đại kỳ tàu, chỉ là một cỗ phổ thông quốc sản xe, khai hướng tây thành, cũng không phải đi Thúy Lan Sơn, mà là vòng qua Thúy Lan Sơn đi tới phía sau một ngọn núi lớn khác về sau.

Đại sơn chính là trên Thúy Lan Sơn nhìn thấy cái kia toà, không có gì bất ngờ xảy ra liền là Hòa Thị Bích trụ cột biến thành, đỉnh núi cắm vào vân mặt, cảnh sắc hùng vĩ vô cùng.

Nghe Lý Tĩnh Di giới thiệu, ngọn núi này được xưng chi vì "Thương võ", truyền thuyết là mấy trăm năm trước đột nhiên xuất hiện, tư liệu lịch sử ghi chép: Hôm đó thiên lâm rỗng ngậm, thập phương linh khí bốc lên, giống như khai thiên chi kỳ tượng, Hoa Hạ từ đó nhiều một long mạch, ân huệ tỏa khắp mọi chúng sinh.

Đương nhiên, cái này thần thoại miêu tả, tự nhiên là bị phía sau núi quy nạp tại cỗ nhân phong phú sức tưởng tượng, chỉ làm cố sự tới nghe, chưa hề coi là thật, nhiều nhất cũng chỉ là để thương võ núi nhiều hơn một phần thần bí mà thôi.

Thật chính vào đến khảo cứu là một phần khác ghi chép, ghi chép bởi vì vì thương võ trước núi bằng phẳng rộng lớn, sở hữu dần dần có mọi người dưới chân núi tụ tập, sinh hoạt, phát triển trở thành một cái thôn trang nhỏ, đến nay thiên, thôn trang thẳng cấp thành vì tiểu trấn, tính vào Bắc Thành quản hạt địa chi một, tên vì: Khảo Sơn Trấn, ý tại lân cận dựa vào thương võ núi ý tứ.

Cái này toà tiểu trấn, chính là mục đích của hai người.

Xe trên.

Lý Tĩnh Di quay cửa xe lên, đã ngừng lại thời loạn chính mình sợi tóc phong thanh, đồng thời đề cao trong xe nói chuyện rõ ràng độ, nàng mở miệng nói

ra: "Người vừa rồi giảng trò cười không sai, ta cũng có chuyện tiểu lâm nói người nghe."

Phụ xe Cỗ Dịch vuốt vuốt lỗ tai: "Không muốn nghe."

"Hào. Lúc trước, đúng lại là lúc trước. . ."

Lý Tĩnh Di trò cười bắt đầu, Cỗ Dịch mở ra bạch nhãn, biết đạo cái này là chuyện này nhiệm vụ, không có chen vào nói, nghe nàng nói ra.

"Lúc trước, có cái tiểu trấn, tên vì Khảo Sơn Trấn, tiểu trấn lâm dựa vào Bắc Thành, kinh tế phát đạt, nhưng tương tự, cũng giữ lại mình một chút tư tưởng, tí như: Người chết không hỏa táng. Vẫn như cũ dùng tiếp tục sử dụng truyền thừa xuống phương pháp thổ táng. Lúc đầu cái này tại chính sách trên cái này là không cho phép, nhưng người nào đề trong này kẻ có tiền nhiều, đồng thời lại rất xem trọng thổ táng, trong âm thầm làm việc đồng thời, lại người hầu đến chính phủ nháo sự, tại là đối với nơi này thổ táng tập tục, Bắc Thành chính phủ cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt."

"Mà lần này vấn đề, liền ra ở trên đây." Lý Tĩnh Di nuốt ngụm nước miếng, tiếp lấy nói: "Thổ táng thi thể mất tích!"

"Khảo Sơn Trấn nhân khẩu mặc dù so không trên Bắc Thành, nhưng một cái kinh tế phát đạt thôn trấn nhân khẩu cơ sở tự nhiên không ít, một niên chết người không phải số ít. Những người này phần lớn táng tại thương võ núi, trăm nhiều năm qua không đi ra vấn đề gì, thẳng đến một cộc án mạng, có người mở quan tài nghiệm thi, không nghĩ, thi thể thể mà không thấy."

"Từ đó, Khảo Sơn Trấn bắt đầu có nghe đồn, có người trộm thi, lòng người bàng hoàng, rốt cục có mấy người lần nữa mở quan tài, phát hiện bản vốn có thi thể vậy mà đều không thấy! Lần này, toàn bộ Khảo Sơn Trấn đều nổi, một nửa người mở quan tài, gần ngàn mộ phần bên trong một nửa thi thể mất trộm!"

"Khảo Sơn Trấn quần chúng bạo tạc, những người này phần lớn đều là kẻ có tiền, tự mình tiền bối thi thể mất trộm, dưới con thịnh nộ, đem trọn một Khảo Sơn Trấn chính phủ, phái ra sở đều cho vây quanh. Bắc Thành lĩnh dẫn biết đạo sau chuyện này mười hai phần coi trọng, cho nên liền sắp xếp ta tới, còn lại người cũng đoán được, tra xét mấy thiên ta cũng không có cái gì phát hiện, cho nên liền nghĩ đến người."

"Ha ha ha, không buồn cười!"

Lý Tĩnh Di nói xong cái chuyện cười này, Cỗ Dịch trọng trọng cười ha ha hai tiếng, tiếp lấy không nói một lời, nhìn ngoài cửa sổ, không biết đạo suy nghĩ cái gì, Lý Tĩnh Di cũng không có quấy rầy hắn, cứ như vậy, trong xe rơi vào trầm mặc, động cơ thanh âm trở thành duy nhất âm sắc.

. . .

Chính như Lý Tĩnh Di nói, vô luận là lúc đầu chỗ dựa thôn, còn là hiện tại Khảo Sơn Trấn, đều không là Cung Gia Thôn cái kia cùng sơn vùng đất hoang địa phương có thể so sánh, làm vì Bắc Thành trọng yếu phụ quyền sở hữu chỉ một, từ trước đều bị Bắc Thành hành chính trưởng quan coi trọng xem,

Khảo Sơn Trấn chẳng những người đồng đều kinh tế trình độ mười phần tiếp cận Bắc Thành, xa không phải là Cung Gia Thôn có thể so sánh, liền liền con đường cũng là bằng phẳng thuận thông, ra Bắc Thành không đến nửa giờ, hai người liền đến nơi này.

Lúc bắt quá chiều muộn thượng cửu điểm, sống về đêm chính vào muôn màu muôn vẻ thời điểm, Khảo Sơn Trấn bên trong đèn đuốc thông minh, các loại giải trí sân bãi không hề yếu Bắc Thành, không ngừng hướng người qua đường phát ra mê người mời thỉnh, giống như đem người say, say mê nơi đây xa hoa truy lạc.

Dạng này mê say, nếu không là Lý Tĩnh Di ở bên người, thân trên còn có Thi Tư mấy chục ngàn khối tiền Cỗ Dịch ở một bên tiêu sái đi, không người cũng không hội thời nhàm chán gió đêm, cứ như vậy phối nàng đi gần hai giờ, đem cái gọi là chỗ khả nghi toàn bộ nhìn qua một lần.

"Người không cần không yên lòng, chờ xong xuôi việc này, ta mời người uống rượu." Lý Tĩnh Di gặp hắn cái bộ dáng này, nhin không được cho chút điều kiện, để tránh con hàng này tiêu cực biếng nhác.

Cỗ Dịch tắc đánh giá nàng một phen, chặc chặc nói: "Người mặc xinh đẹp điểm ta liền đáp ứng người."

"Có thể." Ngoài ý liệu, Lý Tĩnh Di vậy mà nhẹ gật đầu.

Cỗ Dịch sừng sốt nửa giây, lập tức đuổi ra lưng mồi, tinh thần trong nháy mắt đầy đặn: "Cái kia liền nói rõ, chúng ta đi thôi."

Lý Tĩnh Di sắc mặt vui mừng, còn đạo hắn có phát hiện, truy hỏi: "Đi cái nào?"

"Đem vừa rồi người nói có nghi điểm địa phương lại đi một lần a, vừa rồi không chú ý, vội vàng ngắm phong cảnh đi."

Cái này hỏi đòi lại Lý Tĩnh Di sừng sốt nửa giây, trên mặt sở hữu thần thái biến mất, nhất chuyển mặt, cũng không quay đầu lại nói ra: "Chính người đi thôi, ta mệt mỏi, nghỉ ngơi một đêm lên, sáng mai người nói cho ta biết kết quả."

Cỗ Dịch nhún vai, không cùng lên, hắn nay thiên buổi sáng đã đi tại An Hạ gia ngủ cả ngày, hiện tại tinh thần chính hảo, nhìn xem Lý Tĩnh Di đi xa cũng không có so sánh mệnh, quả thật đường cũ trở lại hỏi, lại đi một vòng.

Cái này một vòng, trải qua ba cái địa phương.

Đệ một chỗ là thương vô núi lên núi giao lộ, gần nhất một toà ngôi mộ mới trước, theo Lý Tĩnh Di nói nơi này liền là trộm thi địa nó bên trong chỉ một. Mất thấy nơi này trong mộ bùn đất đào khai, sớm đã không có quan tài, chỉ có một toà mộ bia, tại gió đêm bên trong có vẻ hơi thê lương.

Hắn bắt đem mộ phần thổ hất hà, có thể nghĩ được phía trên thi khí, nhưng không có bất luận cái gì quý khí, cùng dị thuật lưu lại. Cái này nói rõ hai loại khả năng: Một là, cái này không là thần bí gì lực lượng làm, liền là người, có đạo là "Người nhấc thi, thiên đạo lý, hồn không ra" bởi vì vì thi thể liền là cần người nhấc, người nhấc không ra hồn, cho nên thi thể bị người khiêng đi, mới không có quý khí lưu lại.

Hai là, liền là lực lượng thần bí làm, đồng thời là một loại hiếm thấy, ẩn nấp lực lượng thần bí.

Tổng hợp sau khi xuống tới, Cổ Dịch đứng đệ một điểm có tám điểm xem pháp, thứ hai điểm giữ lại hai điểm xem pháp. Nguyên bởi vì rất đơn giản, hắn là Cổ Dịch, Cổ Dịch không nhận biết thuật vậy nhưng là vô cùng khó khăn thấy một lần, có thể bị đụng phải tỷ lệ cũng là vô cùng vô cùng chỉ nhỏ, muốn hỏi cái này là vì cái gì, bởi vì ta liền là xấu như vậy a! Giữ lại hai điểm xem pháp đã trải qua là rất cẩn thận!

Tiếp lấy đi tới cái thứ hai địa phương, nơi này có một đạo đại môn màu đỏ loét, phi thường khí phách, nghe nói là Khảo Sơn Trần đệ một thổ hào địa chủ, bởi vì vì tính tình không tốt, đặc tội Lý Tĩnh Di, cho nên bị liệt vì nghi điểm chỉ một, là một phi thường sáng suốt làm pháp!

Đi đến trước hai nơi, đến cuối cùng một chỗ, nơi này là một cái quầy rượu, nghe nói bên trong rỗng rảnh lẫn lộn, nhưng là tin tức linh thông, không là nghi, lại khả năng có trọng yếu phá án manh mối.

Cổ Dịch ở đây ngừng chân, ngẩng đầu nhìn xem, chỉ gặp đỉnh đầu viết: Kim cương quán bar, bốn chữ lớn.

Vừa lúc quán bar trước cửa, mấy cái quần áo diêm lệ nữ sinh đi tới, đi qua Cổ Dịch lúc đứng bên tai của hắn thổi ngum khí, nháy mí mắt, đi vào quán bar.

Cổ Dịch liếc mắt một cái, liền muốn theo vào, lại bị một cái tay ngăn tại ngoài cửa.

Ngẩng đầu chỉ gặp một áo lót đen hán tử gầy gò mắng liệt nói: "Tiểu thí hài, nơi này là nơi có thể chơi địa phương à, về nhà chờ lông đu lại đến!"

"Người nói cái gì?"

"Đề ngươi lần!"

Cổ Dịch cười nói: "Lặp lại lần nữa!"

Áo lót đen hán tử cười lạnh nói: "Đề ngươi lần!"

"Lại nói hai lần."

". . ."

"Đùa nghịch mẹ nó mồm mép!"

Áo lót đen hán tử lộn xộn một lát, đưa tay một bàn tay liền phải đặt xuống, đã thấy trước mắt một đạo quyền diện trước một bước phóng đại, phải nhân tới đen, bất tỉnh đau nhức ở giữa lui về sau nửa bước, lại hoàn hồn, lại nơi nào còn có Cổ Dịch thân ảnh? . . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 66: Gọi ta suất ca

Vượt qua chật hẹp lối vào, chói mắt ánh đèn tùy theo mà đến, tiến vào quán bar, nghề hồng sắc thái tràn đầy ánh mắt, sân nhảy bên trong chấp chôn nam nữ giấy dựa mập mờ đáng người, thỏa thích phóng thích ra kích tình.

Ồn ào âm nhạc cổ động màng nhĩ, từng đợt không an phận nhịp kích thích hormone bài tiết, chỉ có dựa vào phải quầy ba hơi có vẻ yên tĩnh, một chút không có tìm được con mồi nam nữ ngồi tại nơi đây, chờ đợi chính mình điểm sắc tới cửa.

Tại bên quầy bar, Cổ Dịch thấy được một vị diễm mỹ thiếu nữ, trên tốt tư sắc bị nồng đậm trang dung trang trí, để chỉ lộ ra đến già mấy tuổi, lại lại nhiều một chút thành thực mị lực của nữ nhân, tinh xảo trang sức treo ở vành tai cần cổ, phản bắn ra quang mang đưa nàng nhan sắc lại chiếu đẹp ba phần.

Như thế một vị hoàn mỹ con mồi ngồi ở chỗ này, kỳ quái là, nhưng không có một vị thợ săn tiến lên lập điểm, coi có mấy cái tự cho mình siêu phẩm nam nhân cũng khinh thực tránh khai, gần nhất cũng cách nàng ba chỗ ngồi lấy trên.

Nàng một cái điểm phối màu màu phong phú cocktail, khẽ nhấp một miếng, tựa hồ chính đang hưởng thụ lấy cô độc, không muốn lúc này, bên người hào quang tối sầm lại, có người ở bên cạnh chỗ ngồi trên ngồi xuống.

"Lão bản, một ly lớn Mao Đài!"

Thô phôi thanh âm để thiếu nữ không khỏi quay đầu nhìn hấn một nhân, nhìn thấy người là vị thiếu niên, một thân cũ kỹ quần áo, mang theo một kính râm, dờ dờ ương ương, một xem liền không là một thường tới quầy rượu người.

Do dự một lát, nàng mở miệng nói: "Nơi này Mao Đài so bên ngoài muốn quý trên một lần, người trả tiền liền đi đi thôi, ly ta xa điểm." Thanh âm của nàng rất nhỏ cảm giác không thấy một tia xem thường cùng khinh thường, phản cũng có loại thuyết phục ngữ khí.

Cổ Dịch cười cười: "Không có việc gì, phản đang có người mời khách, ngược lại là người để cho ta cách người xa điểm là vì cái gì đây?"

"A, ta đã biết. . ."

Thiếu nữ đang muốn mở miệng nói tiếp, Cổ Dịch lại giống như là nói một mình trước một bước mở miệng, nói tiếp nói: "Khẳng định là có người không nguyện ý ta ngồi bên cạnh người. Cái này không ở ngoài là hai loại tình huống, một, có người thích người. Hai, có người có được người. Ta đoán cũng không là đệ nhất, không người ánh mắt của người sẽ không như thế bắt đắc dĩ, cho nên, vậy liền là đệ nhị."

Thiếu nữ há to miệng, đáy mắt chỗ sâu xác thực hiện lên một chút bất đắc dĩ, nàng uống một ngụm rượu, nhìn về phía một bên khác nói: "Người biết đạo liền hào, đi nhanh lên đi."

"NO!"

Cổ Dịch quả quyết cự tuyệt, lập tức đưa tay tại thiếu nữ mặt trên sờ soạng một cái, chắc chắn đạo, "Thật trơn, đáng tiếc chà xát nhiều như vậy phần."

Thiếu nữ ngây ngẩn cả người, nàng không có nói với Cổ Dịch cái gì, chỉ là theo bản năng ngẩng đầu một cái, quả nhiên, một bóng người cao lớn hướng bên này tiếp cận.

Cổ Dịch theo nàng nhân bên trong thấy được người cái bóng, cười ha ha một tiếng: "Mời ta uống rượu người tới." Nói xong ực một hóp trước người từ bảo vừa đưa tới Mao Đài, trở lại "Phốc" một ngụm, toàn phun đến người mặt trên.

"Mà mẹ nó!"

Người là một vị áo ba lỗ màu đen cơ bắp nam, bị Cổ Dịch cái này miệng rượu phun đến trước mắt tối đen, lui về sau một bước, lại tròn nhãn, sắc mặt đã giãn dữ, đem mặt một vòng, vịn lên nắm đầm vọt lên.

Cổ Dịch chỉ vào hấn trước người hấn bản: "Cẩn thận trượt."

"Trượt mẹ nó! Ai. . ."

Sau lưng nam tiếp theo một tiếng quái khiếu, dưới chân không biết dẫm lên cái gì, trượt, thân thể nghiêng về phía trước ngã xuống, lại tại cái này một giây, Cổ Dịch hô to một tiếng "Tiếp lấy", một cước đá ra, đem trước người ghế dài đá ngã lăn, phía trên kim chúc làm chính đối sau lưng nam ngã xuống hạ thể yếu hại, tại sức hút trái đất tác dụng dưới, cả hai va chạm

"A, a! . . ."

Vừa ngã xuống sau lưng nam trong nháy mắt lại đứng lên, bụng bít lấy hạ thể tiểu nhảy tiểu nhảy, nhất thời dẫn tới không ít vây xem

Thẳng đến quá gần nửa phút, sau lưng nam mới thông thả lại sức, chính muốn báo thù, đã thấy bên người nhiều hai người, hai người này quần áo bá đạo, tóc một đỏ một xanh, đi lên tóc đỏ liền mở miệng gọi hấn lại: "Chờ một chút, Cừu ca nói chuyện này hấn tới xử lý."

Tiếp lấy tóc lục mở miệng, nói với Cổ Dịch: "Tiểu tạp toái, Cừu ca chăm chăm trên người, cùng lão từ tới!"

Cổ Dịch "A" một tiếng,

Đứng dậy liền tới đến ba người trước người, một bộ nghe lời bé ngoan dáng vẻ, để ba người nhất thời lại có chút không thích ứng. Tóc đỏ hừ một tiếng: "Hiện tại nhận lầm đã chậm, Cừu ca tức giận, đi!"

Nói xong, ba người thành ba phương hướng vây quanh Cổ Dịch, mang hướng một đầu sang bên thông đạo đi đến, tại trước đó phương, có một vị mặc đầu lâu sau lưng nam từ đã trước một bước vượt qua thông đạo ngoặt góc, trong nháy mắt đó, phía sau hấn phản bắn ra kim chúc rục rờ. . .

A trên đài thiếu nữ nhìn xem rồi đi mấy người, chần chờ một lát, đứng dậy theo lên.

Thông đạo là quầy rượu sau lối ra, chính thể cũng không tính dài, đi tới ánh đèn dần dần đơn điệu trở tối, tại vượt qua một đạo giản dịch sau cửa sắt, một đầu vết chân thừa thốt hèm nhỏ xuất hiện ở trước mắt.

Coi như sáng tỏ đèn đường chiếu sáng nơi này, ở bên ngoài, thêm trên đồ lục song lông cùng áo lót đen ba người ở bên trong, Cổ Dịch đếm, chính hảo có người mười người đứng ở chỗ này.

Nó bên trong một vị mặc đầu lâu sau lưng, đầu trọc mang sẹo, cái mũi trên đánh có đinh sắt nam tử chính đối Cổ Dịch phui tay: "Tiểu tử, ngươi có thể gọi ta Cửu ca, ngươi biết đạo Cửu ca ta danh hào này làm sao tới sao?" Hắn ngữ khí trầm thấp, ánh mắt âm tàn, một nhãn cũng có thể thấy được không có hảo ý.

Cổ Dịch gãi gãi đầu, một mặt ngây thơ nói: "Chớ không phải là ngươi mã một đề con chín cái, ngươi sắp xếp thứ chín, cho nên gọi Cửu ca? Nhưng là không đúng, ngươi làm sao có thể một thai Cửu ca, ta ký đến chỉ có heo có thể a?"

"Thả mẹ nó thí!" Cửu ca bên người áo lót đen mắng, "Ngươi một ngu xuẩn, lão tử sẽ nói cho ngươi biết, Cửu ca gọi Cửu ca, là bởi vì hắn có thể tại một người thân trên liên thông chín đạo, người này vẫn chính mình leo đến bệnh viện, cho nên gọi là Cửu ca!"

"Lợi hại như vậy?" Cổ Dịch giống như là giật nảy mình.

Cửu ca cười lạnh, từ phía sau lấy ra một thanh sáng lác lư đao nhọn: "Hắn nói, ngươi tin hay không?"

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, cuối cùng vịn kính râm: "Không tin."

"Không tin ngươi liền nhìn xem!" Cửu ca gầm nhẹ một tiếng, vượt khai bộ pháp, chiếu vào Cổ Dịch, bá bá bá liên thông chín đạo, qua đi nhẹ răng cười đạo, "Dám đụng nữ nhân của lão tử! Nói cho ngươi, cái trước dùng hai mươi một phân chuông mười chín giây leo đến bệnh viện, ta cho ngươi tính theo thời gian, xem ngươi có thể hay không phá kỷ lục!"

"Tốt, tính theo thời gian, các ngươi bắt đầu bò a. Một, hai, ba. . ."

Cổ Dịch mở miệng cười, bên miệng giữ lại máu, nhưng thanh âm hoàn toàn không giống như có việc đáng vẽ, Cửu ca ngăn người, lập tức trước mắt một trận vận vẹo, lần nữa rõ ràng lúc, chỉ thấy mình chín cái tiểu đồng bọn toàn bộ ôm bụng bò tới lên, cùng nhau hướng về bệnh viện phương hướng bò đi, liền giống như là chín cái tại thi chạy con giun.

Lại xem Cổ Dịch, một bộ chuyên tâm đếm xem đáng vẽ, Cửu ca trong thoáng chốc nghĩ đến một người, một cái cùng trước mắt giống nhau đến mấy phần người. . .

Đạo của hắn rơi tại lên, thanh âm chưa phát giác có chút run rẩy, nuốt ngụm nước miếng, nói ra: "Lớn, đại ca, ngươi ưa thích cô nàng kia liền, liền đưa cho ngươi, ta, ta vừa rồi nói đùa với ngươi đâu. . ."

Cổ Dịch đình chỉ đếm xem, đối với hắn cười cười: "Ngươi sợ ta?"

"Sợ. . ." Mới vừa rồi còn một cổ sát khí vô biên Cửu ca, lúc này đã trải qua một mặt suy sắc, giống như con gà con gặt đầu.

"Sợ là được rồi." Cổ Dịch lên vỗ vỗ bờ vai của hắn, làm ra một bộ có chút không vừa ý đáng vẽ, "Ngươi biết đến, kỳ thật ta cũng không thích dạng này, cái này hoàn toàn không thể thể hiện trí thông minh của ta nha, chỉ là ai gọi ta thời gian đang gấp đầu, tốt a, hiện tại ta hỏi một vấn đề, ngươi đáp một vấn đề, được không?"

"Là, đúng, lão nhân gia người cứ hỏi. . ."

"Đừng kêu lão nhân gia ta, đến, gọi ta đại suất ca."

"Ách. . . Lớn, đại suất ca. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 67: Trư Tập Thang

"A, thật nghe lời, bắt quá ngươi cũng đừng sợ, ta liền hỏi ngươi hai vấn đề, trung thực đáp xong ngươi liền có thể xéo đi, hiểu?"

Cổ Dịch nói xong gấp Cừu ca gập đầu, tiếp lấy nói: "Vậy thì tốt, vấn đề thứ nhất, ngươi biết đạo nơi này đào mộ trộm thi sự tình là ai làm sao?"

"Không biết, không biết nói. . ." Cừu ca run trống lắc đầu, sắc mặt dần dần hiện ra một cổ giắt mình, ủy khuất gọi đạo, "Đại ca, ngươi đã trải qua là cái thứ ba hỏi ta việc này, ta thật không biết đạo a."

Cổ Dịch gặp hần cái bộ dáng này, đầu còn đoán không được phía trước có người cùng cùng hần nghĩ tới một khối, tìm đến địa đầu xa này phiền phức, nghĩ đến vì thế con hàng này là chịu không ít khổ, xem ra là hỏi không ra cái gì, lập tức hỏi vấn đề thứ hai: "Tốt a, cái kia vấn đề thứ hai, nói cho ta biết, 'Hần' sự tình."

"Hần? !"

Cừu ca nảo hải bên trong hiện ra một bóng người, sợ run cả người, "Ai vậy?"

Cổ Dịch hắc hắc nói: "Giả trang cái gì ngốc, ngươi lấy vì ta không nhìn ra được sao?"

"A? Ngươi là làm thế nào thấy được. . . Ách, ta. . ."

Chín ca âm thanh dừng lại, hần không đến phiên chính mình hai tát tai, cái này không phải là thừa nhận à, lập tức nhìn thấy Cổ Dịch một bộ quả nhiên biểu tình như vậy, nói với tự mình: "Một người bình thường tại được chứng kiến tình cảnh vừa này, trước hết nhất biểu lộ hần là là mê hoặc, tiếp lấy mới là sợ hãi, mà ngươi, trực tiếp liền nhảy qua mê hoặc tiến vào sợ hãi, ngươi nói cái này nói mình cái gì?"

Cừu ca cười đến so với khóc còn khó xem: "Không, không biết nói. . ."

"Ha ha. . . Nói mình ngươi đã gặp giống như ta người, đồng thời người này hần ngay tại trán lên, đúng không?"

Cừu ca biểu lộ mười phần đặc sắc, vô hạn biến hóa sau khi hóa thành một tiếng kêu khóc: "Ca a! Ta bảo ngươi ca được không, người kia ta thật không thể trâu vào, ngươi, ngươi cái này là muốn mạng của ta a. . ."

"Ta cho ngươi biết."

Đúng lúc này, một đạo thanh thúy giọng nữ từ sau cửa sắt vang lên, cửa sắt đẩy khai, vừa rồi trong quán rượu cô gái kia đi ra, nàng không xem Cừu ca một nhãn, chỉ hướng về Cổ Dịch: "Ngươi muốn gặp hần à, ta dẫn ngươi đi."

"Giải San, ngươi. . . A. . ."

Nhìn thấy thiếu nữ, Cừu ca không khỏi mở miệng, chỉ là vừa mới nói đến hai chữ, liền cảm thấy miệng bên trong đau xót, có dị vật bay vào miệng bên trong, thuận yết hầu tuột xuống, nhất thời mở to nhãn, lộ ra ánh mắt hoảng sợ.

Cổ Dịch đối với hần cười cười: "Ngươi đừng sợ, liền là một viên đường mà thôi."

Cừu ca đưa khẩu khí, lập tức lại nghe Cổ Dịch "Ai" một tiếng, nói tiếp đi nói: "Cái kia, không có ý tứ, ta vừa rồi một tay trượt, đem một cái Hóa Cốt Trùng nhét đi vào, không có gì bất ngờ xảy ra cái này Hóa Cốt Trùng trong vòng nửa năm liền hội ấp trứng ra hàng vạn con, ngươi hội bị sống sờ sờ ăn xương cốt cũng bị mất, đồng thời cái này còn trùng cực nhỏ, đi bệnh viện chụp ảnh đều không nhất định chiếu đạt được, coi như chiếu đến giải phẫu cũng không có khả năng cùng trên hần ấp trứng tốc độ, muốn không thể nào tính là cổ thuật đâu, ai nha, thật là không có ý tứ, hi vọng ngươi chết chớ có trách ta a."

Cừu ca thẳng nghe đến một phật xuất khiếu hai phật thẳng thiên, mồ hôi lạnh ào ào chảy xuống, nhãn xem Cổ Dịch liền muốn ly khai, "Oa" một tiếng nhào lên ôm lấy bắp đùi của nàng, khóc hô to: "Đại ca, tha mạng a, ta dẫn ngươi đi, dẫn ngươi đi liền đúng vậy a. . ."

"Không cần." Cổ Dịch một cước đá khai hần, cũng không quay đầu lại cùng Giải San ly khai, truyền đến tiếng, "Cổ trùng không chế phương pháp ta sẽ dạy cho vị mỹ nữ kia, đến lúc đó ngươi hướng nàng cầu cứu đi, còn dám đuổi theo, ta hiện tại liền dẫn phát thân thể ngươi còn trùng, để ngươi thử một chút tư vị."

Cừu ca vừa rồi nâng lên chân bước ngừng lại, nhìn qua hai người rồi đi bóng lưng, bạch một tiếng quỳ gối trên. . .

. . .

Tại Giải San dẫn đầu dưới, Cổ Dịch cùng nàng một đường hướng về thôn trấn dựa vào nam phương hướng hành tẩu, nơi đó cũng chính là thương võ núi phương hướng, là thôn trấn phố cũ khu.

Đường lên, Giải San nhịn không được nhẹ giọng hỏi nói: "Ngươi thuyết giáo ta. . ."

"Lừa gạt ngươi."

Cổ Dịch chụp lấy cái mũi, nghiêng mắt thấy đến nàng nhất thời thất lạc ánh mắt, nói tiếp đi đạo, "Cũng là lừa hần, ta liền biết chút thủ đoạn nhỏ, cái nào hội loại cái gì cổ,

Cổ ý nói như vậy liền là để hấn về sau cách người xa điểm, lúc cần thiết còn có thể giúp người một chút."

Giải San thất lạc ánh mắt trong nháy mắt lại dâng lên sắc thái, thấp giọng nói một tiếng "Tạ ơn", mặc dù thanh âm không lớn, nhưng thành ý mười phần, tiếp lấy một chỉ phía trước, so sánh xa xa một đầu hẻm nhỏ: "Liền là trước mặt ngõ hẻm này."

Cổ Dịch "A" một tiếng, đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp ngõ hẻm này là dùng đá xanh bản trái thành, phía trên bóng loáng phản xạ ánh đèn, có thể thấy được không ít tiệm tạp hóa đang tại mở cửa đón khách, một bộ não nhiệt chợ búa bộ dáng, hoàn toàn nhìn không ra là một vị Thuật Sĩ cư sở.

Tại Giải San dẫn đầu dưới, hai người đi vào ngõ hẻm trong, đi đến một nửa, tại một cửa tiệm trước ngừng lại.

"Chính là chỗ này."

Cổ Dịch ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp mặt tiền cửa hàng này chiều bài trên viết ba chữ: Trư Tật Thang.

"Nhà này Trư Tật Thang mở có hơn mười năm, bình thường đều là buổi sáng đóng cửa, chiều muộn trên suốt đêm buôn bán, bởi vì vị đạo rất hảo, còn có an thần trợ ngủ tác dụng, tại thôn trấn trên rất nổi danh, sinh ý rất hảo. Chỉ là nhà hấn có cái kỳ quái quy củ, canh không ngoài bán, chỉ có thể ở trong tiệm uống xong, cho nên một mực làm không lớn, có thể uống đều là chút đi dạo chợ đêm người, cùng một chút giấc ngủ người không tốt đặc biệt tới uống một chén. Liền làm như vậy mười mấy niên, mặt tiền cửa hàng không thay đổi, lão bản cũng không thay đổi, tính là nơi này một đạo nổi tiếng chợ đêm mỹ vị."

Giải San một bên giải thích, hai người tiến nhập trong tiệm, một vị niên nhỏ tiểu cô nương tiến lên đón, lộ ra là nhận đến Giải San, đi lên liền lôi kéo tay của nàng cười nói: "San san tỷ rất lâu không gặp người, cách ăn mặc đến xinh đẹp như vậy, hấn là bạn trai của người phải không?"

Giải San cười mắng nói: "Cô nàng chết dầm kia, nói mò gì, đi đi, bưng hai bát canh đến, ta chào hỏi bằng hữu."

"Được rồi." Tiểu cô nương đúng Cổ Dịch có thâm ý khác nháy nháy mắt, nhanh chạy bộ khai, tiến vào bên trong phòng bếp.

Giải San nói: "Cái này tiểu Nha Đầu từ nhỏ đã yêu nói lung tung, người đừng để ý."

"Đương nhiên không thèm để ý."

Cổ Dịch hoàn toàn chính xác không để ý những chuyện nhỏ nhặt này, theo tiến tới bắt đầu hấn chỉ tại không ngừng dò xét mặt tiền cửa hàng này kiến trúc hoàn cảnh, gặp nơi này tứ phía không cửa sổ, mở cửa mặc dù hướng nam, nhưng bố cục phía dưới, phong theo bắc nhập, khách mặc dù trần đây, nhưng âm khí quán, loại địa phương này đừng nói làm ăn, liền là người đi vào bên trong đều hội không thoải mái, bởi vì vị cái này căn bản liền là cho người chết ngốc địa phương!

Rất nhanh, Trư Tật Thang cũng đã bưng lên, Cổ Dịch phui một nhãn, gặp cái này cuộn cuộn sắc tầng sâu, mùi hương đậm đặc mười phần, có không ít tạp hạt trôi nổi, nói đến: "Cái này là Trư Tật Thang?"

Bưng canh đi lên tiểu cô nương cười đạo, "Là đâu, lão bản vừa hầm tốt, độc nhất vô nhị bí chế, ai cũng không chuẩn nhìn trộm bên sản xuất pháp!"

"Loại này dùng tài liệu, hấn đương nhiên sẽ không cho các người xem." Cổ Dịch nói xong nhìn về phía Giải San, "Người nói người kia liền là tiệm này lão bản?"

Giải San gật đầu nói: "Ta cũng là tháng trước mới biết đạo, xác định liền là hấn."

"Vậy thì tốt, các người lão bản ở đâu?"

Cổ Dịch câu này là đối tiểu cô nương kia hỏi, cái sau một chỉ lâu nói: "Lầu hai trên." Nói xong chỉ gặp Cổ Dịch bước nhanh tới, vội vàng hô to: "Ai, lão bản không chuẩn người lên."

"Không có việc gì, ta cùng hấn là lão bằng hữu."

"Lão bằng hữu? Cái kia hấn là có thể. . ."

Tiểu cô nương vừa rồi ngây thơ nghĩ tới đây, lập tức chỉ nghe đầu trên một tiếng vang thật lớn truyền đến, tiếp lấy Cổ Dịch khoa trương âm thanh âm vang lên: "Đậu xanh rau muống, lão tính trùng lên não, người TM thật là buồn nôn đến có thể a! . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Người chết tâm

Lâu trên.

Cổ Dịch đi đến một gian ản ản truyền ra mùi tanh trước cửa phòng, gặp cái kia chất gỗ cửa phòng mặc dù đã khóa lại, nhưng lung lay sắp đổ đáng về thực tế đáng yêu, nhân chẳng phải là một cước, "Phanh" một tiếng, đem cửa phòng đập khai.

Nhất thời, mùi tanh vào mũi, tựa hồ còn kèm theo một cỗ bị ản nắp mùi hôi thối.

Gian phòng rất bần loạn, phát hắc mặt tường trên lò mờ có thể trông thấy từng trải qua màu trắng son, một cái rãnh nước, một toà bệ đá tạo thành mọi thứ trong phòng.

Tại rãnh nước một bên, một vị tóc dày đặc lộn xộn, dáng người gầy yếu lão đầu chính bụng lấy một cái màu đen sự vật, một mặt say mê, sự vật kia có màu da cảm nhận, son hắc mà mềm mại, cẩn thận một xem phân minh liền là một lòng bần!

Gặp mặt của lão giả cơ hồ đều dán lên, Cổ Dịch nhin không được mở miệng kêu lên: "Đậu xanh rau muống, đậu xanh rau muống, lão tinh trùng lên não, người TM thật là buồn nôn đến có thể a!"

Lão giả bị phá tiếng cửa cùng cái này đột nhiên tiếng gào giật nảy mình, trở lại mặt đến, nhìn thấy Cổ Dịch sau thần sắc rất nhanh lại bình tĩnh xuống dưới, lớn tiếng nói ra: "Không có việc gì, môn hồng, vị tiểu ca này đến cho ta sửa cửa đầu, tiểu Phan người chào hỏi hiếu khách người."

Thanh âm của hắn rất lớn, rõ ràng là hướng về phía lâu dưới người nói, nói xong lại nhìn về phía Cổ Dịch, tiếp lấy nói: "Tiểu ca là tới gây chuyện?"

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, gật đầu nói: "Xem như thế đi."

"A. . ." Lão giả khẽ cười một tiếng, cẩn thận cầm trong tay trái tim thả ở bên cạnh bệ đá lên, một lần nữa tuyên một cái cầm tại tay trên.

Cổ Dịch lúc này mới phát hiện, cái kia bệ đá trên vậy mà còn có không ít đồng dạng trái tim, có chút bất đồng là, những này trái tim nhan sắc là màu đỏ sậm, mà lão giả trước kia nâng ở trong tay là đen tuyền.

"Tiểu ca biết đạo đây là cái gì ư?" Lão giả nhẹ giọng mở miệng, Cổ Dịch đang muốn nói tiếp, cái trước ngữ điệu rất chậm, nhưng cùng trên câu nói không có chút nào khe hở nói tiếp đi nói: "Xem ra là không biết."

Cổ Dịch sắc mặt một? Đạm? Cái này mẹ nó ta còn chưa mở miệng, hắn làm sao biết ta không biết, con hàng này xác định không là đang đùa ta?

Lão giả lời nói âm thanh tiếp tục lấy: "Huyết Phách chi tinh hoa, nhân đạo chi mệnh hạch, khổng chế vạn vật chi linh, áo nghĩa đồng đều ở tại bên trong, nếu có thể giải đến một tơ một hào, lại cái nào có thể tuế nguyệt tra tấn, ta không chết mà đạo không chết, ta chết mà đạo diệt, thế gian bởi vì ta có liên can gì? Đến, từng ta một ngưng bắt từ được, từ đó không nhận luân hồi khổ, há mồm. . ."

Lão giả không hiểu giọng nói giống như? { giống như xa, giống như bông bênh chợt không thể tìm ra lại gần trước người, như quý thần nói nhỏ, nhiếp nhân tâm phách, thêm đầu tuần vây một cỗ mùi vị khác thường, cùng mờ tối ánh sáng, tựa hồ tạo thành một bộ kỳ lạ cảnh tượng, giống như Quý Tiên tặng lễ, lễ tên: Trường sinh.

Cổ Dịch mang theo kính râm, thấy không rõ ánh mắt, chỉ là lắc lư thân hình, giống như là mơ hồ, si ngốc nói ra: "Há mồm. . . Làm sao. . . Mơ. . ."

"Đúng, há mồm, giống như vậy. . ." Lão giả chỉ mình miệng, thanh âm rất nhỏ giống như là tại dẫn dẫn hắn, chậm rãi mở khai mình miệng, đồng thời đưa tay bên trong màu đỏ sậm trái tim đưa cho hắn.

Ngay một khắc này, Cổ Dịch lắc lư thân hình lập tức không hoảng hốt, hắn gần như là cướp đem trái tim đoạt tới, nhưng mà một thanh nhét vào lão giả mở khai miệng bên trong.

"Thích người liền ăn nhiều điểm!"

"Ách. . ."

Lão giả bị hắn nhét đến lui ra phía sau nửa bước, đem trong miệng trái tim phun ra, hắn rất là giật mình nhìn về phía Cổ Dịch: "Người làm sao hội không có việc gì?"

Cổ Dịch buông tay: "Cảnh ảnh, mê hoặc âm thanh, khứu giác, thấp như vậy cấp huyền thuật cũng muốn đúng ca có tác dụng, ta cảm thấy được người thật là đang đùa ta, để cho ta tới dạy người cái gì là huyền thuật đi, liền như bây giờ, người thấy ta liền là ảo giác, chân thực ta đã đến phía sau của người."

Lão giả quá sợ hãi, vội vàng trở lại, gặp sau lưng liền là rãnh nước, trống rỗng nào có cái gì Cổ Dịch? Nghi hoặc ở giữa, bỗng nhiên cảm thấy cái móng đau xót, dưới chân không vững, bổ nhào vào trên mặt đất, thực sự tới chỗ ản liệt.

Sau lưng truyền đến Cổ Dịch cười ha ha âm thanh: "Hiểu không, huyền thuật tính một câu a, ta cái này là trí thông minh trên nghiền ép, thực lực treo lên

đánh, hiểu không?"

Lão già lúc này mới hiểu được chính mình bị hấn đùa nghịch một lần, sắc mặt đỏ lên, nổi giận dâng lên, cấp tốc theo trên,

Nắm lên nước đài trên hai cái phát ngâm nước trái tim, dùng sức bóp ra chất lỏng màu xanh lam, đột nhiên hướng Cổ Dịch ném tới!

"Tiểu bối tim đường chết!"

Trái tim không ngừng chảy ra chất lỏng màu xanh lam, tại nửa khoảng không bên trong vạch ra một đầu đường cong, chính giữa Cổ Dịch, mặt của lão già sắc vui mừng, lập tức lại cấp tốc cứng ngắc lại, chỉ gặp cái kia trái tim vậy mà xuyên qua Cổ Dịch, cứ như vậy rơi tại trên.

"Cảnh ảnh, mê hoặc âm thanh, khứu giác. Chúng ta thân ở cùng một cái sân bãi, cho nên cảnh ảnh cùng khứu giác tại ảnh hưởng ta đồng thời, cũng ảnh hưởng đến người, như vậy, loại này đề giai huyền thuật cũng chỉ thiếu kém mê hoặc thanh . ."

Bốn phía vang lên Cổ Dịch thanh âm, lão già bốn phía nhìn lại, chỉ gặp bên trái Cổ Dịch ở bên trái đi lại, đi hai bước thân ảnh biến mất lại xuất hiện ở bên phải, sau đó lại biến mất xuất hiện ở phía trước, tả tả hữu hữu, trước trước sau sau, hấn lúc ẩn lúc hiện, nhất thời chung quanh, hảo giống như đều là Cổ Dịch. Kinh hãi sau khi, chỉ nghe Cổ Dịch nói tiếp nói:

"Vừa rồi người mê hoặc ta không thành, tâm đã dao động, lại bị ta trí thông minh nghiền ép, tâm thần bất ổn, ta tùy tiện nói câu nào liền có thể ảnh hưởng đến người, như thế mê hoặc âm thanh cũng có, ba loại thành tướng, người nói người bây giờ là tình huống như thế nào?"

"Ta bên trong huyền thuật!" Lão già dù sao tu thuật nhiều niên, tại trải qua Cổ Dịch một phen sau rất nhanh bình tĩnh lại, có chút đáng chát nói ra: "Quả thật là sòng sau đề sòng trước, một đời người mới thay người cũ, tiểu ca người hảo thủ đoạn, lão đầu ta không là đối thủ của người, người muốn thế nào, nói đi."

"Đừng một bộ phải chết ngữ khí, mặc dù người sớm chết rồi." Cổ Dịch nói xong, thân ảnh dần dần về một, cuối cùng dừng lại tại lão già trước người.

Lão già nói: "Xác thực, kéo dài hơi tàn nhiều niên, cũng không biết đạo là vì cái gì, có lẽ chính là sợ đúng không."

Cổ Dịch nói: "Người lấy bảy sức văn tâm lấy nướng canh, trộm lấy nhân đạo tính khí kéo dài tính mạng, mặc dù vô đạo đức, nhưng cũng không tính là cái gì đại ác. Ta nay ngày qua chỉ là muốn hỏi người một sự kiện, hỏi xong liền đi, người cái này điểm phá sự tính ta lười đến quản."

"Người muốn hỏi cái gì?" Lão già ánh mắt sáng lên, lập tức vừa tới xuống dưới, nhìn về phía bệ đá trên viên kia màu đen tâm bên trong, thấp giọng nói: "Người là muốn hỏi người chết tâm là thế nào tới?"

"Không sai. Bảy sức kéo dài tính mạng cuối cùng muốn dẫn dẫn nhập lòng người, người kéo dài tính mạng nhiều niên, dùng người chết tâm không phải số ít, cái này là ở đâu ra?"

Lão già cúi đầu, trầm mặc tròn vẹn hơn một phút đồng hồ, cuối cùng nói ra ba chữ: "Thi Vinh Phát."

"Cám ơn."

Nghe được ba chữ này, Cổ Dịch nói tiếng cảm ơn, quay đầu liền đi, cái này Thi Vinh Phát là cá nhân tên, đồng thời mới nghe Lý Tĩnh Di nhắc qua, không là người khác, chính là Khảo Sơn Trấn đại thổ hào, bởi vì vì thái độ không tốt, bị liệt vì nghi điểm Thi gia.

Cho nên không thể không nói, có đôi khi trực giác của nữ nhân thật là chuẩn!

...

Từ trên lầu đi xuống, nơi này khách nhân vẫn như cũ không ít, bọn tiểu nhị bận bịu tứ phía, phía trên động tĩnh không có ảnh hưởng chút nào đến nơi đây, chỉ bất đồng là, vốn nên nên tại ăn canh Giải San không thấy.

Đi đến trước kia ngồi bên cạnh bàn, lúc trước vị tiểu cô nương kia đi tới, cười nói nói: "Khoan thai tỷ bị đệ đệ của hấn đón đi, để cho ta cùng người nói tiếng cảm ơn, cảm ơn người nay thiên giúp nàng."

"A, không có việc gì liền hảo, ta cũng đi, bái bai."

Cổ Dịch nhún vai, nói xong cũng muốn ly khai, khéo mắt quét nhìn bỗng nhiên phiệt đến mặt bàn trên một điểm màu xanh lá, hấn quay người lại, dùng ngón tay dính điểm, hít hà, chần chờ nói: "Cái này là. . . Gọi hồn thảo? . . ."

Chương 69: Chứng kiến kỳ tích thời khắc đến

Phanh phanh phanh. . .

Kháo Sơn Trần một sở cấp trung khách sạn 508 phòng khách trước, vang lên một trận tiếng gõ cửa dồn dập.

Cổ Dịch đứng ở trước cửa, lớn tiếng đứng bên trong kêu lên: "Lý đại cảnh quan, mở cửa, nói cho người một tin tức tốt."

Phanh phanh phanh. . .

"Đừng đập, tôi." Gian phòng bên trong vang lên Lý Tĩnh Di lãnh lạnh thanh âm, có thể nghe ra trong đó một chút bất đắc dĩ. Sau một lát, cửa phòng mở ra, một thân màu xanh nhạt áo ngủ nàng xuất hiện tại cửa ra vào, hai đầu lông mày mang theo không vui hỏi: "Chuyện gì, mau nói."

"Đi vào nói, ta khát nước."

"Ài. . ."

Cổ Dịch đêm khuya tiến độc thân nữ sĩ gian phòng tự giác cùng không có chút nào không ổn biểu hiện, để Lý Tĩnh Di đều không có phản ứng kịp, đang muốn gọi lại, lại trước một bước bị hấn chui vào, nàng chân mày nhíu chặt hơn, đứng tại cạnh cửa, không đóng cửa, dùng mang theo lãnh ý thanh âm hỏi: "Người đến cùng chuyện gì?!"

"Bình tĩnh. Là như thế này nhỏ. . ."

Cổ Dịch trong phòng đi dạo một vòng, vặn mở một chai trên bàn trà tiền nước khoáng trút xuống hơn phân nửa, đem chuyện lúc trước nói một lần, cuối cùng tổng kết nói: "Cho nên, cái này Thi Vinh Phát xác thực như như lời người nói, đại có vấn đề, chúng ta bây giờ liền tới nhà tìm hắn đi!"

Lý Tĩnh Di sắc mặt cái này mới dần dần buông lỏng, giống như là suy tư một hồi, nói ra: "Có thể, người đi ra ngoài trước, ta thay quần áo khác liền tới."

"Hảo, người nhanh điem."

Cổ Dịch đương nhiên không có khả năng lưu lại nhìn nàng quần áo, thuận miệng ném câu nói tiếp theo, rồi khỏi phòng, không nghĩ mới vừa ra khỏi cửa, sau lưng cửa phòng đột nhiên đóng lên, bên trong truyền đến Lý Tĩnh Di khó khăn đến lười biếng thanh âm: "Ta mới không muốn gặp cái kia mập mạp chết bầm, chính người đi thôi, ta muốn ngủ."

"Uy uy, có làm hay không." Cổ Dịch gõ cửa đạo, bất mãn gọi đạo, "Làm rõ ràng là người gọi ta hỗ trợ a!"

"Àn."

"Àn, là có ý gì a? ."

"Àn."

"Lại àn?"

"Àn."

"Còn àn?"

"Àn."

"Àn con em người!"

"Àn."

". . ."

. . .

Cuối cùng, Lý Tĩnh Di còn là đóng cửa đi ngủ, liền "Àn" cũng không có, chỉ đến Cổ Dịch một người ra khách sạn.

Lúc này đã qua nửa đêm mười phần, náo nhiệt đầu đường bắt đầu quanh quẽ, trống rỗng để tinh lực quá thừa Cổ Dịch không chỗ có thể đi.

Cứ như vậy tại đường phố trên tắc lư một hồi, bất tri bất giác đi tới một cái Chu cửa lớn màu đỏ trước cửa.

Cổ Dịch ngẩng đầu nhìn một nhân, nhẹ giọng nói: "Là thiên ý sao? Ai, tốt a, kỳ thật là ta quá nhàm chán."

Nơi này chính là Thi Vinh Phát nhà ở, bởi vì ngày xưa đặc tội Lý Tĩnh Di mà được xếp vào hoài nghi đối tượng chỉ một, đồng thời bị năng xung vì không muốn gặp thì mập mạp, hài âm mập mạp chết bầm địa bàn.

Ở trước cửa cảm khái xong Cổ Dịch, tìm được gần nhất một nhà suốt đêm cửa hàng giá rẻ, dùng năm mao tiền mua cho chủ cửa hàng mua hai cái khối lượng rất tốt màu đen túi nhựa, các chọc lấy một cái hồ, sau đó lần nữa tới đến trước cổng chính, dùng sức nện lên cửa phòng.

Băng! Băng! Băng!

"Mở cửa! Mở cửa! . . ."

Cần như là đập phá quán tiếng kêu cửa rất nhanh kinh động đến người ở bên trong, đại môn mở ra, một vị chừng hai mươi niên nhỏ tiểu tử xuất hiện ở trước cửa, đang đánh giá một phen Cổ Dịch về sau, bất mãn kêu lên: "Người TM ai vậy, đại buổi tối không biết đạo người ở bên trong đang ngủ sao?"

"A. . ." Cổ Dịch cười lạnh một tiếng: "Người không biết đạo ta là ai? !"

"Biết đạo một thí a!"

"Không biết đạo liền hảo!" Cổ Dịch lập tức móc ra chuỗi bị xong túi nhựa, tại đối phương ngây người một lúc thời gian bọc tại đầu của hắn lên, lại tốc độ tay cực nhanh đánh một kết, tiếp lấy giây giữa khai hắn bắt lấy tay của mình, như một lần khối chạy vào trong cửa lớn.

"Mà mẹ nó! Người TM. . . Người đâu? ! . . ."

Tiểu tử xé khai túi nhựa, lại phát hiện Cổ Dịch người đã trải qua không thấy bóng dáng, không mò ra ra hắn đến tột cùng là tiến vào còn là chạy, nghĩ nghĩ, khép cửa phòng lại, bấm một số điện thoại.

"Lão Lưu a, có người tiến vào tới, nhanh, dắt người hai cái tướng quân đến, đem tìm cái này xep hàng tìm ra!"

. . .

Thi Vinh Phát nhà ở bên trong, làm vì nơi đó nổi danh thổ tài chủ, hắn nhà ở mặc dù không thể cùng An Long Đồ so, nhưng chiếm diện tích cũng là không nhỏ, trong chỗ ngoại trừ hai tòa tiểu lâu, có tiền trung hậu ba cái viện lạc, giả sơn giả nước, phong cảnh mười phần không sai.

Lúc này, tại hậu viện bên hồ nước, một đạo phi phi thân ảnh chính nắm một vị mảnh mai mỹ mạo nùng trang nữ tử, một bên thổi gió đêm khấp bước, một bên trò chuyện mập mờ chủ đề.

Hai người màu da so sánh đỏ, cái trán cũng có mồ hôi, lộ ra là vừa làm xong vận động, nữ tử kia mặt trên xấu hổ mặc cho bên người mập mạp nắm, nhẹ giọng nói: "Thi lão bản nửa đêm lừa người ta đến, liền là đánh cái này chủ ý xấu đầu, nhìn ta không nói cho bà chủ, để người chịu không nổi." Chữ của nàng ngữ bên trong mặc dù mang theo uy hiếp, nhưng ngữ khí kiều nộn non, phản ngược lại là đang làm nũng.

Họ Thi mập mạp rõ ràng liền là nơi đây địa chủ Thi Vinh Phát, hắn cười ha ha nói: "Sợ lông, cái kia bà nương chết tiết một ngày thần thần lâm lâm nhảm nhảm, đem không chuẩn cũng ở bên ngoài nuôi tiểu bạch kiểm, còn có học người ta thiên thiên ăn chay đều có thể lớn thành heo dạng, chỉ nàng dạng như vậy, muốn không phải sợ lý hôn nàng phân lão tử một nửa gia sản, lão tử sớm cùng nàng rồi."

"Ly hôn?" Nữ tử kia ánh mắt sáng lên, cúi đầu thấy không rõ biểu lộ nói ra, "Coi như pháp luật không phân nhà người sinh, cái kia Thi thiếu đồng ý không?"

Thi Vinh Phát nói: "Cái kia hỗn tiểu tử bại gia tử một cái, lão tử làm việc còn đến nghe hắn? ! Được rồi, không nói cái này, chúng ta đàm chọn nhân loại truyền thừa đại sự, tú tú a, người chưa phát giác đến nơi này phong cảnh rất hảo, rất có tư tưởng sao? Không bằng. . ."

Tú tú sắc mặt nói đỏ liền đỏ, thấp giọng yếu ớt nói: "Lại tới, người hồng đầu. . ."

"Hắc hắc. . ."

Hai người mới đến nồng lúc, bốn mắt đụng vào nhau, hai miệng liền muốn va nhau, không muốn đúng lúc này, một đạo siêu cao âm thanh sau lưng Thi Vinh Phát vang lên: "Thi Vinh Phát đúng không, người! Hảo! A!"

Thi Vinh Phát cùng tú tú chính kích động lên đầu, đều không có chú ý có người đi chấp sau lưng, cái này đột nhiên thanh âm, liền giống như một ký mảnh liệt roi, kèm điềm đem hắn rút ra âm ảnh trong lòng đến, hoàn hồn trở lại, gặp là một quần áo lão thổ thiếu niên, không khỏi mắng to nói: "Đồ con rùa, người TM ai vậy, đại chiêu muộn trên chạy lão tử gia tới làm cái lông a? !"

Cổ Dịch một chỉ cái mũi của mình: "Người không biết ta?"

"Nhận biết một thí a!"

"Ha ha ha. . ." Cổ Dịch cười to ba tiếng, "Không biết là được rồi, tự giới thiệu, ta kỳ thật là một cái ma thuật sư, muộn như vậy đến, chính là cho thi lão

bản người biểu diễn ma thuật."

"Người?"

Thi Vinh Phát đang muốn nói tiếp, một bên tú tú trước một bước mở miệng, nằng đánh giá một thân thổ khí Cổ Dịch, buồn bực hấn hồng chính mình cùng Thi Vinh Phát tăng tiến tình cảm chuyện tốt, bất mãn hừ nói: "Xem người bộ dáng liền biết đạo là một không học thức thổ bốc lên lửa đảo, không biết nói sao tiến vào tới, mau cút mau cút, thi tổng một phân tiền cũng không hội thưởng người, lần!"

"Chính là, tú tú bảo người cút, không nghe thấy sao? Có tin ta hay không gọi bảo an báo cảnh sát!" Thi Vinh Phát lập tức cùng lời nói quát lớn.

Cổ Dịch không có để ý đến hấn, đánh giá một phen tú tú khuôn mặt, gặp nằng mặc dù nùng trang phía dưới rất là diễm mỹ, nhưng lẳng góc chỗ quá đột xuất, thêm trên thực chất bên trong một cổ hám làm giàu vị, cùng vừa rồi thô phối tư duy lời nói, rất nhanh ra kết luận, cái này là một đại ác không có lại không làm thiếu qua chán ghét sự tình trà xanh.

Tại là nói ra: "Nếu thi lão bản ưa thích, vậy ta hiện tại liền cho người biểu diễn a."

"Ta lúc nào nói thích, người. . ."

Thi Vinh Phát đang nói chuyện, đã thấy Cổ Dịch toàn không chìm chính mình bắt đầu, chỉ gặp hấn lấy tay tại tú tú bên người bằng khoảng không sờ lấy không khí, ở phía sau người phiền chán động tác bên trong hô to một tiếng: "Mà đẩy mà đẩy hồng! Biến mất đi, trà xanh biểu!"

"Người mới là trà xanh biểu!"

Thi Vinh Phát cùng tú tú sững sốt một lát, lập tức tú tú giận dữ, chửi ầm lên.

Cổ Dịch quanh quẩn đầu: "Sai lầm sai lầm, lại đến, nhìn ta đem nằng biến biến mất. Mà đẩy mà đẩy. . ."

"Đi người, mau cút đi, ta. . ."

"Xem bên kia, có người ra vương nô!"

Tú tú mắng lấy, Thi Vinh Phát cũng sớm liền chịu không được, mở miệng lần nữa, đã thấy niệm chú ngữ Cổ Dịch bỗng nhiên hét lớn một tiếng, một chỉ hấn phương, hai người theo bản năng nghiêng đầu đi.

Đúng lúc này, Cổ Dịch lần nữa hô to một tiếng: "Gặp trăm cười kỹ thời khắc đến!" Một cước đá ra, đem tú tú đá tiến vào hồ nước, lập tức nói ra: "Thi lão bản quay đầu, người xem, trà xanh có phải hay không là không thấy! ?"

"A? Cái này, thần kỳ như vậy, thật đúng là không thấy a. . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Náo nhiệt Thi gia ban đêm

Thi Vinh Phát lộ ra vẻ kinh dị, ánh mắt bên trong hiện ra một tia hiếu kỳ, chưa phát giác bị cái này thần kỳ ma thuật hấp dẫn, nhưng mà sau một khắc, chỉ gặp trong hồ nước tiếng nước vang động, toàn thân chặt vật tú tú theo nước bên trong đưa ra đầu, chỉ vào Cổ Dịch thét lên mắng nói: "Người một tiểu tạp toái, lão nương muốn xé người!"

Thi Vinh Phát sắc mặt bỗng nhiên biến sắc, mình bạch trước mắt tiểu tử này căn bản là là đang đùa chính mình, không khỏi chỉ vào Cổ Dịch giận dữ mắng mỏ nói: "Đồ dê con mất dịch, người TM đùa nghịch ta? Tôi gây chuyện? !"

"Đúng a!"

Cổ Dịch thành thật lên tiếng, lập tức tay phải móc ra túi nhựa, một gia hỏa bọc tại Thi Vinh Phát đầu lên, phích lịch lạch cạch liền là mấy quyền loạn đá, sau đó đem túi nhựa bóc khai.

"Ai, ôi. . ."

Thì Vinh Phát bụm mặt trên kêu đau lấy, hấn sống an nhàn sung sướng nhiều niên, rất lâu không bị đánh đến thống khoái như vậy qua, hảo một hội mới phản ứng được, sắc mặt giận đỏ, chỉ vào Cổ Dịch: "Ngươi, ngươi TM, lão tử muốn diệt. . . A. . ."

Lời còn chưa dứt, lại bị Cổ Dịch bao lại đầu một trận loạn quyền, đánh được hấn không ngừng vang lên buồn bực hô thanh âm, bộ này đánh người tư thế oai hùng để trong hồ nước tú tú đều ngậm miệng lại, không còn dám lên tiếng, nhẩn bên trong bắt đầu lộ ra khủng hoảng chi sắc.

Thăng đến lần nữa bóc khai túi nhựa, Thì Vinh Phát rất là biết điều, thân hình của hấn muốn so Cổ Dịch tròn trên một vòng, nhưng đều là chút ngậm nước nhục, không có gì lực, rõ ràng đánh không lại Cổ Dịch, thêm trên bốn bề vắng lặng, địch cường ta yếu chính hấn cũng minh bạch cái này điểm, không còn chiếm miệng trên tiện nghi, chỉ là lấy ánh mắt phần nộ nhìn xem Cổ Dịch.

"Ánh mắt không thành thật, nên đánh!"

Cổ Dịch gấp chi, liền muốn lần nữa bộ trên túi nhựa, Thì Vinh Phát lập tức dọa đến liên thanh ngừng: "Chờ chờ...chờ một chút, ngươi T, ngươi đến tốt cùng muốn làm gì, đòi tiền nói số, đừng đánh nữa. . ."

Cổ Dịch cười nói: "Chịu thua là được rồi nha, ta người này từ trước đến nay ăn mềm không ăn cứng. Rất đơn giản, ta tới chỉ hỏi một vấn đề, hỏi xong liền đi."

"A, vậy ngươi hỏi."

"Kháo Sơn Trần trộm thi người có phải hay không là ngươi?"

Thì Vinh Phát ngây ra một lúc, toàn không nghĩ tới đối phương lại là vì chuyện này tới, quả quyết lắc đầu trả lời: "Không là, không là, nay thiên cảnh sát đều tới hỏi qua, ta cũng không biết là ai làm."

"Không biết đạo? Không biết đạo liền phải bị đánh!"

Cổ Dịch lần nữa thượng sáo, vừa đánh hai quyền, không muốn đúng lúc này, nơi xa truyền đến tiếng chó sủa, mấy bóng người cấp tốc tới gần.

Hấn không thể không dừng lại cái này thần thánh thăm vấn, đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp hai cái màu đen đại cầu tiến nhập ánh mắt, lập tức lại theo vào mấy cái nam, rất mau ra chút cách người không xa.

Những người này quần áo khác nhau, tuổi tác không một, rõ ràng là Thì Vinh Phát thỉnh tới nhà làm công việc người, lúc này đều chạy tới.

Ngay tại lúc đó, Thì Vinh Phát cũng xé mở bọc tại đầu mình trên túi nhựa, thờ hồn hển hai câu chữ thề, nhìn thấy đối diện người mặt trên chưa phát giác hiện ra vui mừng, cao giọng nói: "Các ngươi tới đến chính hảo, đánh cho ta cái này tiểu tạp toái, đánh gần chết lại cho phải ra chỗ đi!"

"Hảo, nghe lão bản, trên!"

Lão bản ra lệnh một tiếng, những người này từng cái mặt trên hiện ra dữ tợn sắc, nhanh bước xông tới, Thì Vinh Phát cười lạnh nói: "Tiểu tạp toái, lão tử xem ngươi chết. . ." Nói chuyện âm thanh bỗng nhiên dừng lại, cao kêu lên: "Dừng lại!"

Đã gần đến trước mấy người trong nháy mắt dừng lại, còn đang nghi hoặc, cũng chú ý tới Cổ Dịch, gặp hấn tay bên trong chính loay hoay một kiện màu đen sự vật, cẩn thận một xem, cái kia phân minh liền là một cây súng lục a!

"Cái đồ chơi này là như thế này dùng?"

Phanh!

Cổ Dịch tự ngôn lấy nhần cơ bản, một tiếng súng vang, đem tất cả mọi người sợ ngây người.

Trong lúc nhất thời, chung quanh chỉ có áp tiếng hít thở, sau một lát, có người hú lên quái dị "Chạy a", lập tức tất cả mọi người giải tán lập tức, rất chạy mau một không thấy, bao quát cái kia hai cái chó cũng đi theo chủ nhân chạy.

Nơi này lại chỉ còn nguyên bản ba người.

Hài hòa xã hội, thương lực uy hiếp có thể thấy được lổm đổm. Thì Vinh Phát đánh lấy run rẩy, miễn cưỡng chống đỡ ra mở khó khăn xem khuôn mặt tươi cười: "Vị tiểu ca này, có chuyện hảo để nói, phòng ta trong tù bảo hiểm có tiền mặt, chính hảo thỉnh tiểu ca ngươi uống rượu. . ."

"Dạng này a? Có tiền đương nhiên muốn."

Bất quá ngươi còn là muốn nói cho ta biết, ngươi tại sao phải trộm thi?"

Thì Vinh Phát sắc mặt buông lỏng xiết chặt, khóc lóc kể lể nói: "Ta ca, thật không là ta làm đó a. Ta. . ."

Phanh!

Lại là một tiếng súng vang đột nhiên vang lên.

Cổ Dịch toàn không xem Thi Vinh Phát tranh luận mặt, chỉ nhìn chăm chăm nửa người dưới của hắn, lăm bằm lăm bằm nói ra: "Ta cái này chính xác cũng không tệ lắm, tìm người thử một chút, xem có thể hay không một thương đánh nổ chim."

Thi Vinh Phát sắc mặt trong nháy mắt biến đến thâm bạch, nuốt ngụm nước miếng, chặt vật nói ra: "Ta, ta thừa nhận, liền, chính là ta làm . ."

"Sớm nói như vậy không hết mà." Cổ Dịch vỗ bờ vai của hắn đạo, "Đến, nói cho bốn suất ca, tại sao phải trộm thi a."

Thi Vinh Phát lắp ba lắp bắp hỏi nói ra: "Vi, vì chơi vui. . ."

"Chơi vui?"

"Đúng, ta đem thi thể đào ra mang lên lên núi."

"Sau đó thì sao?"

"Nhưng mà ném xuống."

"Ném xuống?"

"Đúng, ném xuống, ném xuống rất kích thích."

Cổ Dịch chán kinh: "Ngươi là biến thái sao? Đào thi thể ném vách núi kích thích? !"

"Ta là biến thái, biến thái." Thi Vinh Phát con gà con gậy đầu, "Ngươi đem ta đưa cục công an đi, ta tự thú, ta là biến thái, ta ăn năn, tiểu ca ngươi bỏ qua cho ta đi. . ."

Cổ Dịch lắc đầu: "Không được, ngươi nói tiếp, ném xuống sau đó thì sao? Dù sao dưới vách núi nhưng không thấy thi thể."

"Sau đó. . . Sau đó ta lại mang lên, ném xuống, lại mang lên, ném xuống, lại mang lên, ném xuống. . . Cuối cùng thi thể biến thành thịt nát."

"Thà thì!"

Cổ Dịch trực tiếp nhảy dựng lên, thưởng con hàng này một cái cốc đầu, "Ngươi đùa lão tử đâu! Không nói thật bạo chim!"

Mất thấy Cổ Dịch giờ súng đứng chuẩn hạ thể của mình, Thi Vinh Phát cơ hồ là khóc lên, lớn tiếng kêu lên: "Ta ca a, ta thật không biết đạo a, lại không là ta làm, ta biên không nổi nữa, ngươi bỏ qua cho ta đi. . ."

Hắn phen này nước mắt nước mũi chảy ngang, ủy khuất muốn chết bộ dáng, ngược lại thật sự là có không nhò sức thuyết phục, để Cổ Dịch không khỏi hơi nghi hoặc một chút: Chớ không phải là thật không liên quan hắn, là heo canh cửa hàng lão đầu lừa ta?

Không có khả năng!

Lão đầu kia không cần thiết gạt ta, cái kia đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Chớ không phải là còn có cái thứ hai Thi Vinh Phát? ! . . .

Đang nghĩ ngợi, lúc này, ngoài cửa lớn bỗng nhiên vang lên một trận tiếng cảnh báo, vang động âm thanh tại ở gần, rõ ràng có người báo cảnh sát, cảnh sát chạy tới!

"Được rồi, đổi thiên lại tới tìm ngươi đùa nghịch."

Cổ Dịch nhưng không muốn cùng cảnh sát có cái gì xung đột, vỗ vỗ Thi Vinh Phát vai, lập tức nhanh bước tới Viện Từ tường vây chạy tới, nơi này là hậu viện, ngoài tường liền là một đầu hẻm nhỏ, lật qua coi như là đi ra.

Nhìn thấy Cổ Dịch dự định, Thi Vinh Phát miệng góc chưa phát giác lộ ra cười lạnh.

Khỏi cần phải nói, tường này có cao hơn ba mét, phía trên có không ít phòng leo lên mẫu thủy tinh, người bình thường lên liền muốn chịu ghim, cái này tiểu tạp toái, chờ sẽ có người hảo hảo mà chịu đựng, lão tử muốn. . . Ngạch, cái này sao có thể!

Chỉ gặp Cổ Dịch treo tường căn bản cũng không giống như là đang bò, càng giống như là bị người nâng lên tới, đến đỉnh trên tiếp sau hạ lại giống như là giẫm lên một tầng trong suốt màng mỏng, hoàn toàn tránh khai pha lê, lật nhảy ra ngoài, để Thi Vinh Phát chán kinh đến giống như là ăn trứng khủng long, há to miệng.

Ngay tại lúc đó, một đám thân mang chế phục cảnh sát tại nơi ở nhân viên dẫn đầu dưới cấp tốc đuổi tới, chính hảo nhìn thấy Cổ Dịch nhảy ra ngoài bóng lưng, có mấy người đuổi sát lên, Thi Vinh Phát lại quên gọi lại bọn hắn, đang bò đến đỉnh lúc đều đứng phải phía trên mẫu thủy tinh, từng cái kêu thảm quăng rớt xuống, bàn tay máu tươi chảy ròng.

"Ha ha, chút bản lĩnh này còn muốn theo đuổi ca."

Cổ Dịch nghe phía sau tiếng kêu thảm thiết, vỗ tay, tiểu lượn quanh một vòng, nghênh ngang theo mấy cái thủ tại canh sát bên ngoài bên người đi qua, trở lại cửa trước, đang muốn ly khai, sau lưng vang lên một đạo thanh âm quen thuộc.

"Dừng lại!"

Cổ Dịch một quay đầu, chỉ gặp gió đêm bên trong một bóng người xinh đẹp, lạnh lạnh mà kiên nghị, không là Lý Tĩnh Di là ai?

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Tiếp tục

Cổ Dịch không khỏi cười nói: "Người không là đi ngủ sao, sao lại ra làm gì?"

"Ta ngủ tiếp xuống dưới, sợ người là người muốn lật thiên." Lý Tĩnh Di hung hăng trừng mắt nhìn, tay phải nhô ra khiết bạch bàn tay, "Đem ra!"

Cổ Dịch một mặt không hiểu: "Lấy cái gì tới?"

"Bớt nói nhảm, đem ra!"

Mất thấy Lý Tĩnh Di sắc mặt càng phát ra bất thiện, Cổ Dịch vỗ trán một cái, lấy ra vừa rồi súng ngắn đưa cho nàng: "Đúng, vừa rồi ta tại phòng người bên trong nhặt được một cây súng lục, người xem có phải hay không là người."

Ba.

Lý Tĩnh Di dùng sức đoạt lấy súng ngắn, lạnh lùng nói: "Người có biết không đạo trộm cắp nhân viên cảnh vụ súng ống là trọng tội!"

"A, cái này. . . Tính toán! Trước không nói trộm thương loại này cấp thấp vấn đề, chúng ta nói chuyện trộm thi loại này cao cấp vấn đề." Cổ Dịch nhìn về phía hắc phương, ngữ khí nghiêm túc đạo, "Người biết không, vừa rồi ta có phát hiện trọng đại!"

Lý Tĩnh Di vốn là vì chuyện này tới, ánh mắt lạnh như băng biến đổi, mặc dù còn tại tức giận Cổ Dịch trộm thương sự tình, nhưng vẫn là không nhịn được bị hắc dẫn dẫn, lạnh giọng nói: "Người phát hiện cái gì?"

Cổ Dịch một quay đầu, nháy nháy mắt: "Ta phát hiện, kỳ thật, trộm thi việc này cùng Thi Vinh Phát thật đúng là không có quan hệ gì." Đem vừa rồi tại Thi Vinh Phát trong chỗ sự tình nói một lần.

Lý Tĩnh Di ha ha nói: "Cho nên người một đêm trên chuyện gì đều không làm thành, còn thọc như thế cái sọt lớn? !"

"Đương nhiên! . . . Không là!" Cổ Dịch một bộ người sao có thể nói như vậy bộ dáng, đạo, "Tôi thiếu, ta xác nhận heo canh cửa hàng lão bản đang gạt ta, ta hiện tại liền đi tìm hắc, để hắc biết đạo bông hoa vì cái gì hồng như vậy! Người muốn cùng một chỗ sao?"

"Lại thả một mình người ai ngờ đạo người sẽ không sẽ lật thiên, ta dám không cùng lúc? !"

"Không nghiêm trọng như vậy, đi, ta mời người uống Trư Tập Thang đi."

"Không uống."

"Vị lỏng."

"Chiều muộn trên uống như thế dầu đồ vật sẽ béo lên."

"Ngạch. . ."

. . .

Thi Vinh Phát trong nhà Trư Tập Thang chỗ hẻm nhỏ cũng không tính xa, không đến nửa giờ, hai người liền đến nơi này.

Thời gian tiếp cận rạng sáng hai điểm, coi như là làm vì chợ đêm quà vật đường phố hẻm nhỏ nhân khí cũng dần dần vắng lạnh xuống tới, Trư Táp Thang trong tiệm khách nhân ít đi rất nhiều, các phục vụ viên đại cũng bắt đầu thu thập chỗ ngồi, chuẩn bị thu quán.

Đi tới cửa, không cần tiến vào trong tiệm, Cổ Dịch liền gấp gờ ở nơi này nơi đây lão bản, vị kia lấy người chết tâm kéo dài tính mạng lão giả. Hắn đòi một trương ghế đầu ngồi ở trước cửa, chính quát lấy hạn khỏi.

Lão giả đồng thời cũng nhìn thấy Cổ Dịch, lộ ra là có chút ngoài ý muốn: "Người tại sao lại tới?"

"Xem ra người là không hy vọng ta tới." Cổ Dịch đi đến trước người hắn, đồng dạng đòi cái băng ngồi xuống, "Kỳ thật ta cũng không nguyện ý đến, nhưng ai bảo người gạt ta đâu? Thi Vinh Phát cần bản cùng việc này không quan hệ!"

Lão giả lông mày khóa gấp, sau một lát nói ra: "Không có khả năng. Người đợi ta một cái, ta đi lấy kiện đồ vật." Nói xong ly khai tiến nhập trong tiệm, Cổ Dịch cũng không có cùng lên, an vị tại nguyên chỗ chờ hắn.

"Người không sợ hắn chạy?" Gặp đây, Lý Tĩnh Di không khỏi thấp giọng hỏi nói.

Cổ Dịch nói: "Yên tâm, nơi này là tâm huyết của hắn, cũng là hắn thật thật chính chính mệnh căn tử, tại không có tuyền hảo hạ một nơi hắn tuyệt không sẽ chạy, chờ xem"

Nói xong, tại Lý Tĩnh Di hơi nghi hoặc một chút mắt bên trong đợi vài phút, lão giả thân ảnh xuất hiện lần nữa, quả nhiên như hắn nói tới trở về, tay bên trong còn nhiều thêm một văn kiện túi. Để cái trước chưa phát giác nhìn nhiều hắn một nhãn.

"Đây là cái gì?"

Cổ Dịch tiếp nhận túi văn kiện, lật khai nhìn một nhãn, gấp bên trong toàn là chút tiểu trang giấy, nghi hoặc ở giữa, bị Lý Tĩnh Di một thanh đoạt mắt, nhìn mấy nhãn, xác định nói: "Cái này là ngân hàng biên lai nhận. Phía trên biểu hiện gửi tiền người là Lý An phúc, thu khoản phương là dựa vào núi nông lâm nghiệp công ty trách nhiệm hữu hạn."

Lão giả nói tiếp nói: "Cái này chính là ta mỗi lần trả tiền mua người chết tâm người bán, các người có thể đi điều tra thêm, chỗ dựa nông lâm nghiệp công ty hữu hạn pháp nhân liền là Thi Vinh Phát, ta không có lừa các người."

"Đúng vậy."

Người là không có gạt chúng ta, Thi Vinh Phát cũng không có. Cảm ơn người mạnh mẽ."

Lý Tĩnh Di đem biên lai nhận nhét hồi túi văn kiện, ném còn cho lão giả, lại nói với Cổ Dịch: "Người đêm nay xác thực không phí công, không có gì bất ngờ xảy ra vấn đề nằm ở chỗ núi dựa này nông lâm nghiệp công ty trách nhiệm hữu hạn, hiện tại quá muộn, chúng ta sáng mai buổi sáng liền đi tra rõ ràng, cái này treo Thi Vinh Phát danh tự công ty đến tốt cùng là ai đang quản sự tình, đến cùng đang làm những gì!"

Cổ Dịch nháy nháy mắt: "Hiện tại đi không được sao? Ta tinh thần rất tốt."

Lý Tĩnh Di lườm hắn một nhãn: "Chiều muộn trên một thí người, lại nói, ta mệt mỏi, muốn đi chính người đi thôi."

Cổ Dịch tại ăn lẩu thời điểm liền nhìn ra nàng rã rời, nghĩ đến là những này thiên xác thực không nghỉ ngơi hảo, thực tế khôn không được, không người lấy nàng cái kia mạnh hơn tính cách cũng sẽ không lại đi tìm Thi Vinh Phát thời điểm liền cự tuyệt, thêm lần trước khắc bản án có tiến triển, căng cứng thần trải qua lại đã thả lỏng một chút, không nhận được nghĩ đi về nghỉ cũng tại tình lý chi bên trong.

Tại là nhẹ gật đầu nói: "Tốt a, ta cũng buồn ngủ, ngủ chung đi."

"Người đi thử một chút. . ." Lý Tĩnh Di nhẹ giọng miệt thị nói.

Nói xong một trận gió đêm thổi tới, Cổ Dịch đang muốn tiếp lời, lại phát hiện đang đưa ống tay áo móc ra nàng mười hai phần đẹp tốt đáng người, lười biếng mặt thượng thanh tú mỹ lệ, một cổ khó gấp thanh mỹ là đẹp như vậy hảo, chưa phát giác có chút ngậm miệng.

Lý Tĩnh Di chú ý tới ánh mắt của hắn, bật cười: "Tiểu thí hài." Nói xong góc miệng lộ ra vẻ tươi cười, biểu hiện ra cùng bình thường khác nhau hoàn toàn phong tình.

Cổ Dịch gật gật góc miệng, không nói gì, cùng nàng cũng lấy vai, cùng nhau biến mất tại hẻm nhỏ cuối cùng.

Nhìn lấy bọn hắn bóng lưng rời đi, sau lưng lão giả nhãn bên trong hiện ra vô hạn hướng tới, cuối cùng, hội tụ thành một câu thương tâm cảm khái: "Ta thanh xuân, đã trải qua chết già rồi. . ."

. . .

Hôm sau.

Sắc trời sáng rõ, một cỗ màu đỏ xe nhỏ đi tới Khảo Sơn Trán bên trên một mảnh cánh rừng trước, nơi này đã là Bắc Thành vùng ngoại thành địa phương,

không thấy bất luận cái gì thương nghiệp trần sở, chỉ có vụn vặt lẻ tẻ mười mấy tòa nhà tự xây lầu nhỏ, ở người ta.

Dựa theo cục Công Thương ghi chép, chỗ dựa nông lâm nghiệp công ty trách nhiệm hữu hạn có ở chỗ này, mà giờ khắc này bốn phía không trống trải, chỗ nào gặp đến cái gì chìm công ty, tại là hai người thương lượng tìm người một nhà gia hồi đường.

Bởi vì tự xây phòng vị trí tương đối cao, cần cái trước cầu thang, hai người sau khi đậu xe xong lần lượt đi lên, đến nhà này nhân môn trước, phát hiện đại môn đại khai, một vị màu da đen thui hắc thiếu niên đang tại cất cò.

Cái kia thiếu niên giống như có cảm giác, ngẩng đầu thấy đến đột nhiên xuất hiện hai người không khỏi sửng sò, lập tức hỏi: "Các người tìm ai?"

"Chúng ta. . ."

"Người cái này là Hoán Hồn Thảo?"

Lý Tĩnh Di chính mở miệng hỏi đường, bị Cổ Dịch cắt bóng một câu, lại nói tiếp đi nói: "Người mắt bên trong hắc khí, móng tay phát bạch, hiển nhiên không ít gọi hồn, lại lại cất cò, có phải hay không là sử dụng hết còn muốn tiếp tục?"

Nghe Cổ Dịch lời nói cái kia thiếu niên không khỏi giật mình, đứng dậy, nắm chặt trong tay cái kéo, uống nói: "Liên quan gì đến người, không có việc gì lần xa điểm, đừng tại đây phiền lão tử!"

Thiếu năm rất không khách khí, Lý Tĩnh Di nhú mày, Cổ Dịch a một tiếng, đang muốn mở miệng, đúng lúc này, một đạo quen thuộc giọng nữ tự trong phòng vang lên: "Tiểu gai người lại cùng ai nói chuyện?"

Tiếng vang đồng thời, một đạo tịnh lệ thân ảnh theo trong phòng đi ra, khi nhìn đến Cổ Dịch sau toàn thân khẽ giật mình, ngoài ý muốn cùng có chút ngạc nhiên thanh âm thốt ra: "Là người? !" . . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 72: Bị chế trụ hồn phách

Thiếu nữ không là người khác, lại là hôm qua thiên không lời mà biệt Giải San? !

Thời khắc này nàng, trang dung chưa gỡ, ánh mắt bên trong mang theo mỗi một cùng lo lắng, mặt bên trên góc một vài chỗ phấn cũng lui sắc, hiển nhiên là theo tới hôm qua đến bây giờ một đêm không ngủ, chính quan tâm lấy chuyện gì.

Ở chỗ này nhìn thấy nàng, Cổ Dịch cũng rất là ngoài ý muốn, cười nói: "Cái này là người đệ a? Các người đây là đang cho ai gọi hồn?"

Giải San nhìn bên trong lại nhiều hơn một phần hiện về âm đạm, nói: "Là ta tiểu muội, nàng. . ." Nói xong bỗng nhiên dừng lại, nhớ tới tới hôm qua Cổ Dịch đối phó Cửu ca ngạc nhiên thủ đoạn, lại thêm trên tìm trên Trư Tập Thang cửa hàng lão bản lại có thể bình yên vô sự, mặt trên chưa phát giác hiện ra vui mừng, nhanh chóng đem câu nói chỉnh lý hảo, nói tiếp đi nói: "Ta tiểu muội hôm qua thiên đột nhiên hôn mê, Trương nãi nãi nói là mất hồn, cần dùng Hoán Hồn Thảo gọi hồn, nhưng là chúng ta thử một đêm trên đều không thành công, người, người lợi hại như vậy, có thể giúp giúp ta sao?"

"Hắn?" Giải San đề đề giải gai nghe lời của tỷ tỷ, mặt trên chưa phát giác lộ ra hoài nghi biểu lộ, đánh giá một phen Cổ Dịch, gặp hắn xem lên so với chính mình còn niên nhỏ quần áo trang phục lại kỳ quái, làm sao xem cũng không giống như có người có bản lĩnh, không khỏi chất vấn đạo, "Hắn được không?"

"Tiểu gai người im miệng!"

Giải San quát lớn đề đề mình một câu, đang muốn cùng Cổ Dịch xin lỗi, lại phát hiện hắn "Ha ha ha" cười to ba tiếng: "Bỏn suốt ca đương nhiên đi, liền cái này là nơi này đi, đi, mang ca đi xem xem." Nói xong ưu tiên đi vào trong phòng.

"Đội sẽ người đừng nói chuyện." Gặp Cổ Dịch không thêm đề ý chút nào, Giải San thở dài một hơi, nhanh chóng bàn giao đề đề mình một câu, cũng đi theo tiến nhập trong phòng.

Phòng này là tự xây lầu nhỏ bốn tầng, bởi vì vì xây đến tương đối cao, sở dùng để lấy ánh sáng rất hảo, gian phòng mười phần sáng tỏ.

Ở gian phòng một tầng, bốn người mới vừa vào cửa liền gặp một vị thần thái vội vã nam tử, chính ôm một bình mèo hoa tiết kiệm tiền quán liền muốn ra cửa, nhìn thấy bốn người sau biến sắc, cấp tốc đem tiết kiệm tiền quán giấu ở phía sau, cười nói: "Thất muội, các người cái này muốn đi xem tiểu muội a?"

"Phía sau người cầm cái gì?" Nhìn thấy người này, Giải San sắc mặt cấp tốc trở nên lạnh, chỉ vào hán quát lớn nói: "Lấy ra!"

Giải gai tắc không giống nhau, một câu không nói, lên liền động thủ đoạt cái này nhân thân sau đồ vật, cái sau đáng người vô cùng vì gầy nhỏ, căn bản vốn không là giải gai đối thủ, chỉ đến nghiêm nghị chửi rủa lấy: "Tiểu Bát, người TM dám động ca của người? Buông tay. . ."

Phanh!

Hai người tranh chấp ở giữa, tiết kiệm tiền quán ngã rơi xuống đất, nát khai về sau rơi ra mấy tấm hình, nam tử xem sau không khỏi sững sờ, lập tức mắng nhỏ một câu: "Tiểu Nha Đầu cầm những vật này làm bảo bối, thảo!" Nói xong nhanh chóng ly khai.

Giải San trong mắt thương tâm chi sắc chợt lóe lên, miễn cưỡng đối với Cổ Dịch chống đỡ ra khuôn mặt tươi cười: "Cái kia là anh ta, tính tình không tốt, người chờ đi ý."

"Đương nhiên."

Bốn người không nói gì, Cổ Dịch cùng Lý Tĩnh Di đi theo Giải San hai tỷ đệ đằng sau, đi lên lầu, tại trải qua lầu đường chỗ góc cua, Giải San không nghe được địa phương, Lý Tĩnh Di nhẹ nói nói: "Vừa rồi người kia là kẻ nghiện. Nàng. ai. . ."

"Ta biết nói."

Cổ Dịch thuận miệng tiếp một câu, chuyển qua ngoặt góc, tiếp tục lên lầu, trước người Giải San bóng lưng tựa hồ lộ ra bất đắc dĩ, nhưng càng nhiều, còn là kiên cường. . .

Đi tới bốn lầu, một kiện dựa vào bên trái gian phòng bên trong, nơi này cửa sổ quán đến cực kỳ chặt chẽ, màn cửa kéo lên, không thấu một điểm ngoại giới ánh sáng, có vẻ hơi âm trầm.

Tại gian phòng ở giữa địa phương, một trương tiểu nằm trên giường một vị niên kỷ mười một mười hai tuổi tiểu cô nương, mặt mày thanh tú, ngũ quan tỉ lệ rất hảo, mười phần một cái mỹ nhân bại hoại, làm cho người ta yêu thích, chỉ là có chút không cân đối là, tiểu cô nương này giờ phút này chính nhắm song nhãn, dưới giường mười mấy cây ngọn nến vây thành một vòng, không hiểu bầu không khí, làm cả phòng đều nhiều hơn một phần cảm giác thần bí.

Tại tiểu cô nương trước giường, là một vị so với nàng niên sắc hơi lớn lên tiểu Nam hài, ánh mắt của hắn có chút bối rối, nhìn thấy Giải San tiến đến một thanh bỏ nhào vào nàng mang thai bên trong khóc lên: "Tỷ tỷ, vừa rồi tam ca đem tiểu muội tiền quán đoạt chạy, ô ô. . ."

"Không có việc gì, ngoan, tỷ tỷ biết đạo. . ."

Giải San trấn an tiểu Nam hài vài câu,

Lại nói với Cổ Dịch: "Giường trên chính là ta tiểu muội, hôm qua thiên nàng đến muộn trên cũng chưa trở lại, tiểu gai trong đất tìm được nàng lúc đã trải qua là như thế này, mờ mờ nói tiểu muội là mất hồn, cần dùng gọi Hồn Thuật mới có thể đánh thức nàng, chỉ là chúng ta dùng một đêm trên đều không có hiệu quả, mờ mờ cũng không có mặt khác xử lý phương pháp, vừa rồi đã trải qua trở về, còn hảo gặp người." Nàng trong lời nói thanh đạm miêu tả, nhưng rất dễ dàng liền có thể nghe ra trong đó bất đắc dĩ, còn có trách nhiệm cảm giác.

"Hoàn toàn chính xác, gặp được ta liền không sao." Cổ Dịch giống như là không để ý những chi tiết này, nói xong đi hướng trước giường.

Bên người Lý Tĩnh Di nhìn xem những này ngọn nến, nhện không được hỏi: "Những này ngọn nến là cái gì?"

"Cái này cũng không là ngọn nến, mà là một cánh cửa, gọi lại 'Thông minh luôn luôn môn'. Tại dân gian dị thuật chi bên trong, ngọn nến là đèn đuốc, là văn minh đại biểu, có thể chiếu sáng hết thảy, những này ngọn nến xếp thành tiểu cô nương mệnh hình liền là tại chiếu sáng phương hướng, phối hợp Hoán Hồn Thảo, câu thông nàng vứt bỏ hồn phách, vì đó chỉ dẫn, trở lại bản thân, cái này cũng là dân gian thường dùng gọi Hồn Thuật phương pháp."

Cổ Dịch một bên giải thích, một bên cẩn thận quan sát mặc trên tiểu cô nương tình huống, nói tiếp đi nói: "Cái này tiểu muội muội tam hồn ở tam thể, tính mệnh không lo, chỉ là sáu phách kinh tán, mới hồn mê bất tỉnh, người vị kia mờ mờ nói không sai, nàng là mất hồn, nhưng cái này hồn không là chính nàng làm mất, mà là bị chế trụ, sở lấy các người làm sao gọi đều vô dụng."

"Bị chế trụ, ai chụp!" Giải gai nghe ngôn sững sờ, lập tức tức giận đạo, một bộ muốn liều mạng đáng vẻ.

Giải San nhún mày: "Tiểu gai người có thể hay không biệt xúc động, nghe cổ, Cổ Đại Sư nói xong."

"Đừng gọi ta đại sư, gọi ta Cổ Dịch hoặc là suất ca đều được." Cổ Dịch mở một trò đùa, nói xong lột xuống tiểu cô nương một sợi tóc dài, "Việc này không khó, ta đi đem nàng bị chế trụ hồn tìm trở về là được, ngược lại là các người cần làm một kiện chuyện trọng yếu."

"Không có vấn đề." Cổ Dịch còn chưa nói là cái gì, hai tỷ đệ liền một ngụm đồng ý.

"Biệt nghiêm túc như vậy mà." Cổ Dịch cười đạo, "Các người chỉ cần thiết phải chú ý đòi ngọn nến là được, đừng để đèn tắt, ta lấy Lý Nghiêm danh nghĩa cam đoan, trước khi trời tối, tiểu cô nương này nhất định tỉnh lại, các người cứ yên tâm đi!"

Giải San nhẹ gật đầu: "Ta tin tưởng ngươi. Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, chỉ cần ngươi có thể đem muội muội ta cứu tin, ngươi để cho ta làm cái gì đều được."

"Tỷ, ngươi. . ."

Nhìn xem Giải San thần thái, giải gai há to miệng, cuối cùng vẫn là đem muốn nói ra lời nói nuốt xuống, nghiêng đầu đi, cánh tay chưa phát giác run rẩy.

Tỷ đệ hai biểu hiện để Cô Dịch cười ha ha một tiếng: "Tốt, đến lúc đó mời ta ăn lẩu a. "

Giải gai tay trong nháy mắt không run lên, Giải San ngờ ngác một chút, cười nói: "Tốt."

Nàng nụ cười này tựa hồ có nước mắt chảy ra, đem bản liền xài trang dung ướt nhẹp, trau chuốt ở giữa liền giống như là một mèo hoa mặt, nhưng lại làm cho người ta cảm thấy một loại ảo giác, cảm giác nụ cười này khả năng là cô nương này tại rất dài rất dài một đoạn trong thời gian đẹp nhất cười một tiếng.

Cái kia là khó khăn đến thả khai đề nén tâm, tiểu dung. . .

. . .

Ra Giải San gia, Cô Dịch cùng Lý Tĩnh Di thuận tiện hỏi đến chỗ dựa nông lâm nghiệp công ty hữu hạn địa chỉ, cười hi hi lên xe, không muốn vừa mới ngồi xuống, Cô Dịch liền cảm thấy bên hông đau xót, bị Lý Tĩnh Di hung hăng nhéo một cái.

"Ta đi! Ngươi làm cái lông a? !"

"Chính ngươi biết nói."

"Biết đạo?" Cô Dịch suy nghĩ một lát, "Ngươi kiến giải mỹ nữ đối với ta hảo, ăn dấm? Uy uy, đừng động thủ, đến cùng chuyện gì xảy ra."

Lý Tĩnh Di theo dõi hần: "Ngươi làm sao biết ta cha danh tự, ngươi điều tra ta? !"

"Ài, nguyên lai là việc này." Cô Dịch đưa khẩu khí, "Ngươi phải biết, ta nhưng là Bắc Thành đại học cao tài sinh, khai giảng đệ một ngày liền nhận biết Lý chủ nhiệm, dưới cơ duyên xảo hợp biết được ngươi chính là nàng nữ nhi, hần còn hỏi ta cảm thấy được ngươi như thế nào đây? Chớ nhìn ta như vậy a, ngươi yên tâm đi, ta nghe xong là ngươi, liền quả quyết cự tuyệt."

Cô Dịch lời nói nghe thật đúng là giống như có chuyện như vậy, chỉ là Lý Tĩnh Di nghe làm sao như thế khó chịu đâu? Cái gì gọi là "Nghe xong là ngươi, liền quả quyết cự tuyệt"? , nàng ha ha nói: "Liền ngươi, còn Bắc Thành đại học cao tài sinh? Rõ ràng liền là một cái dự thính sinh mà thôi, chớ cho mình sắc mặt thiệp vàng."

"Ngươi biết cái gì, ta liền cao tài sinh, được chứng kiến ta Anh ngữ trình độ ngươi liền đã hiểu."

"Anh ngữ? Tốt a, nói hai câu tới nghe một chút."

"Ngươi hãy nghe cho kỹ: A, bá, xe, đến, nga, phạt, uống. . ."

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Phát hiện mới

Dựa theo Giải San chỉ dẫn phương hướng, hai người lái xe đi qua vùng ngoại thành, tiểu lượn quanh nửa vòng, lại từ mặt khác tiếp cận thương võ núi.

Chưa phát giác tầm mắt dần dần thu nạp, bốn phía người khói ở sở bắt đầu biến ít, lộ diện cũng thay đổi hồngбет, thỉnh thoảng có hòn đá lau tới xe con địa bàn.

Nhìn xem xe yêu không ngừng phát ra kháng nghị, Lý Tĩnh Di đang muốn tìm địa phương dừng lại, đúng lúc này, phía trước bỗng nhiên lần nữa trống trải,

đưa mắt nhìn lại, ánh mắt hiển hiện vui mừng, muốn tìm địa phương đến!

Chỉ thấy phía trước giao lộ, một mặt cao lớn tường đá lọt vào trong tầm mắt, kéo dài nhìn lại, một mặt bằng sắt đại môn xuất hiện ở trước mắt, môn xuôi theo trên treo thẻ kim loại, mặc dù phía trên sơn đã trải qua bong ra từng mảng, nhưng khá lớn kiểu chữ còn là một nhãn liền có thể nhẹ nhõm nhận ra, chính viết: Chỗ dựa nông lâm nghiệp công ty trách nhiệm hữu hạn.

Mục đích, đến!

Ở trước cửa dừng xe xong chiếc, Lý Tĩnh Di nhìn Cổ Dịch một nhãn, cái sau hội nghị, lấy ra Giải San tiểu muội sợi tóc dài kia, nhỏ nhỏ thôi, đóng chặt trong xe tựa hồ thôi lên một trận âm phong, tóc dài có chút bên cạnh chỉ, chỉ hướng sau tường trong môn phương hướng.

"A, quả nhiên liền là cái này chim công ty, chúng ta muốn tìm song trọng đã đến mục đích, đi, xuống xe."

Cổ Dịch cười ra tiếng. Tự cáo biệt Giải San lên đường bắt đầu, hai người liền thương lượng hoài nghi lên, núi dựa này nông lâm nghiệp công ty hữu hạn trộm thi sẽ không sẽ cùng Giải San tiểu muội bị chụp hôn sự tình có quan hệ, cho nên đường trên một đường tìm thấy đồng thời, Cổ Dịch cũng không ngừng sử dụng chính mình phương pháp tới xác định bị chụp hôn phách phương hướng, đến nơi này, tìm được công ty này đồng thời, sợi tóc cũng chỉ hướng bên trong, cái này cơ bản có thể xác định: Hai cái này hoàn toàn chính xác là có liên quan.

Cho nên, nếu xác định nơi này không phải người tốt, Cổ Dịch cũng không có khách khí, sau khi xuống xe trên mặt đất trên nhật được tảng đá, dùng nên phương thức gõ lên môn.

Băng, băng, băng! . . .

"Mở cửa! Mở cửa!"

Tiếng vang to lớn, rất nhanh kinh động đến người ở bên trong, cửa phòng mở ra, một vị tóc hoa bạch lão hán xuất hiện ở trước cửa, bắt mắt quát lớn nói: "Nhóc con, ngươi làm lông gà a, nơi này không đối ngoại người khai phát, một bên chơi trứng đi."

"Ta đi, lời này làm sao như thể quen tai." Cổ Dịch móm móm lỗ tai, tiếp lời đạo, "Ngươi biết ta là ai không?"

"Ngươi là cái gì chim, đóng ta. . ."

"Cảnh sát, xin ngươi phối hợp điều tra."

Lão hán chính lại phải khai bản, Lý Tĩnh Di lúc này đưa ra mình cảnh quan chứng, cái trước lập tức sừng sốt, lời đến khoe miệng sinh sinh nuốt xuống, thay đổi miệng: "Ach, hảo, tốt a, vào đi. . ."

Nói xong đem cửa sắt người đi cửa nhỏ kéo đến lớn nhất, đồng thời nói thầm lấy: "Cái chỗ chết tiết này có cái gì hảo tra, quả nhiên là công ô viên, ăn no rồi không có chuyện làm. . ."

Thanh âm của hắn rất nhỏ, bắt quả còn là bị hai người nghe một rõ ràng, Cổ Dịch thấp cười ra tiếng, Lý Tĩnh Di trừng hắn một nhãn, không có xem lão già, trước một tiến bước bên trong cửa sắt. Cổ Dịch sau đó theo lên.

Hai người cái này vừa vào cửa, trong nháy mắt liền hiểu lão tiếng Hán ý tứ.

Nguyên tới đây đúng như hắn nói, là một địa phương rách nát.

Đưa mắt nhìn lại, chỉ gặp bốn phía một mảnh lộn xộn, mục nát vật liệu gỗ tùy ý chồng bày, một chút cốt thép tản mát tại bên tường, lớn như vậy trong viện cỏ dại rậm rạp, không giống như là công ty, ngược lại giống như là một hoang phế nhà kho.

Không xa địa phương là một tòa cũ nát lâu nhỏ, tường ngoài gạch men sứ đã trải qua bong ra từng mảng hơn phân nửa, phía trên pha lê sơn hắc, bên trong không thấy bài trí, hiển nhiên cũng là hoang phế cực kỳ lâu.

Phen này quan sát xuống tới, có thể ở lại người có lẽ cũng chỉ có canh công lão hán chỗ đơn sơ phòng an ninh.

Cổ Dịch lần nữa lấy ra sợi tóc thôi một ngụm, sợi tóc sợi tóc trực chỉ lâu nhỏ phương hướng, cùng Lý Tĩnh Di nhìn nhau một nhãn, cái sau hướng lão hán hỏi: "Cái này lâu nhỏ là dùng để làm gì? Các ngươi người phụ trách có đây không?"

Lão hán chụp lấy cái mũi nói ra: "Ta làm sao biết đạo là làm gì chim dùng. Người phụ trách? Ngươi nói là lão bản đi, hắn tại trong trấn hưởng phúc đâu, cái kia sẽ đến cái chỗ chết tiết này. Các ngươi chậm rãi xem đi, ta vừa rồi SHI còn không có kéo xong đâu." Nói xong từ miệng túi bên trong xuất ra khăn tay xác nhận một cái, hướng vật liệu gỗ chồng đi đến.

Lần này vẫn đáp xuống tới, coi là Lý Tĩnh Di cũng không nhịn được giật giật góc miệng.

Trợn nhìn một nhãn cười ra tiếng Cổ Dịch: "Được rồi, chính chúng ta đi lâu trên xem một chút đi."

"A, hảo."

Hai người tiến vào lầu nhỏ sau mới phát hiện, nơi này so bên ngoài xem lên còn muốn cũ nát lộn xộn, tường trên dơ bẩn kinh người, các tự đồ vật lộn thất bát tao chông đầy đất, lầu đường ở giữa có chút đen như mực vật không rõ nguồn gốc, cũng không biết đạo có phải hay không là liệng.

Theo lầu một đi đến tầng cao nhất, hai người ăn một cái mũi xám, nhưng mà lại không thu hoạch gì, cơ bản không phát hiện cái gì vật hữu dụng.

Lý Tĩnh Di không khỏi bắt đầu hoài nghi, lần này Cổ Dịch có phải hay không mất linh, đúng lúc này, nàng dư quang cong lên, bỗng nhiên xuyên thấu qua cửa sổ nhìn thấy một cái động lớn?

Nghiêm túc quảng đi ánh mắt, phát hiện cửa hang cao chừng mấy mét, rộng cũng số ước lượng mét, xung quanh dưới mặt đất hầm, chỗ động khẩu đuổi ra một khung giàn dịch đường ray, rất nhiều thiết bị cùng ri sét, rất dung dịch liên có thể khiến người ta liên tưởng đến cái này là một chỗ vứt bỏ mà đơn giản cỡ nhỏ quặng mỏ.

Quảng mô vị trí vừa lúc ở lầu nhỏ hậu phương, cũng chính là sợi tóc chỉ dẫn phương hướng, trong chớp nhoáng này, Lý Tĩnh Di minh bạch, Cổ Dịch không có mất linh, mà là hai người đi nhầm, muốn tìm địa phương không là lầu này có thể so với hố rác lầu nhỏ, mà là sau lầu cái này quặng mỏ.

"Ai, lý đại mỹ nữ, người nhìn ta phát hiện cái gì."

Ngay tại Lý Tĩnh Di vừa muốn đem phát hiện này cùng Cổ Dịch chia sẻ lúc, lại phát hiện hần đã trải qua hướng chính mình đi tới, tay bên trong còn cầm một cái ngân sắc khung sự vật, cẩn thận một xem là một cái khung hình.

Phụ cận về sau, khung hình trên ảnh chụp hiện ra ở trước mắt, nàng nhìn một nhãn, thấy phía trên có hai người, một cái chính là buồn nôn qua cái chết của mình mập mạp Thi Vinh Phát, mà một người khác tắc là nữ nhân, một nữ nhân lớn lên so Thi Vinh Phát còn mập nữ nhân, lại bạch lại béo, liền giống như là một đồng màu trắng bột biển, mặt trên còn vẽ lấy nùng trang, phối hợp nàng cái kia kinh người mở, cơ hồ thấy không rõ cô gái này ngũ quan là dạng gì.

Cổ Dịch một chỉ ảnh chụp bên trong nữ nhân con mắt: "Người xem con mắt của nàng, như cái gì?"

Lý Tĩnh Di nhìn hần một nhãn, vừa nhìn về phía ảnh chụp, quan sát tỉ mỉ chỉ chốc lát, chần chờ nói: "Giống như, giống như cá?"

"Nhà người cá có lớn như vậy con mắt a." Cổ Dịch rất khinh bỉ một câu, nói tiếp đi đạo, "Các người nhìn ra trong mắt nàng có ba loại nhân tính sao?"

"Nhân tính?" Lý Tĩnh Di nháy nháy mắt, cái này đều có thể nhìn ra?

"Đúng, nhân tính, loại ánh mắt này ta gặp quá nhiều." Cổ Dịch chỉ vào ảnh chụp bên trong nữ nhân con mắt, xác định nói: "Một là thỏa mãn, hai là tịch mịch, ba là hiếu kỳ. Loại ánh mắt này phần lớn ra từ 'Địa chủ nhi tử' 'Thần lên, đều là bởi vì vì ăn nhiều chết no, không có chuyện làm, thỏa mãn mà không có nhân sinh theo đuổi người. Từ thỏa mãn đến tịch mịch, tịch mịch qua đi liền sẽ có hai loại phân liệt. Một là một lần nữa tìm được nhân sinh truy cầu, biến thành đầu chí, mà một loại khác tắc liền là tò mò, loại người này, tuyệt đại đa số lại biến thành biến thái!"

Lý Tĩnh Di trong nháy mắt liền hiểu hần ý tứ, trầm giọng nói: "Người nói là, nàng chính là chúng ta muốn tìm người?!"

"Không sai. Cô gái này biến thái không có gì bất ngờ xảy ra liền là Thi Vinh Phát nàng dâu, dạng này liền có thể giải thích vì cái gì nàng có thể điều động Thi Vinh Phát công ty tài khoản, dùng để thu lấy bán người chết tâm tiền, đồng thời, cũng có thể chứng minh nàng tại sao phải trộm thi!"

"Hảo, đã như vậy, chúng ta bây giờ liền đi tìm nàng, mặc kệ có phải hay không là, trước thăm nàng nhất thăm lại nói!"

"Hiện tại không phải lúc." Cổ Dịch lắc đầu, tại Lý Tĩnh Di ánh mắt nghi hoặc bên trong một chỉ ngoài cửa sổ quặng mỏ, "Giải muội muội bị câu hồn còn không có tìm trở về đâu, ta nói người tại cái này đứng nửa thiên liền không có phát hiện cái này động sao?"

"Ta. . ."

"Không cần giải thích, nữ nhân nha, bị ngực chặn lại ánh mắt ta hiểu, chỉ là người? Vùng đất bằng phẳng, chỉ có thể nói là tại mộng du. Oa đi, người lại bóp ta!?"

"Nói nhầm nhiều, đi."

Nhìn qua Lý Tĩnh Di bóng lưng rời đi, Cổ Dịch xoa dao động, không biết là ảo giác còn là cái gì, cảm giác cho nàng kỳ thật cũng không lạnh nha, một số thời khắc phản ngược lại có vẻ hơi. . .

Ngao kiêu?

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Tủ lạnh

Quặng mỏ cửa hang cũng không hề tương tượng trung như vậy cũ nát cùng hoang phế, cũng không có nhìn thấy cái gì chất đồng rác rưởi, cũng không có mạng nhện loại hình đồ vật, chính thể coi như là qua được.

Đứng tại cửa hang, có thể cảm thấy bên trong có Phong thổi ra, lạnh suu suu xẹt qua gương mặt, hiển nhiên, cái này quặng mỏ là đối thông

Nhìn xem hang động này, Cổ Dịch bỗng nhiên mở miệng: "Người biết đạo đây là cái gì mỏ sao?"

Lý Tĩnh Di nói: "Ta người thấy màu xanh đồng vị, nên là mỏ đồng."

"Bingo. Mỏ đồng. Người biết không? Tại ngũ kim chi bên trong, đồng đặc thù nhất, tại nguyên lai nó từng dùng để làm sinh hoạt hàng ngày dụng cụ, còn có binh khí, cùng đến bây giờ đều còn hữu dụng làm tiền. Cho nên, đồng đại biểu văn minh, chiến tranh cùng tiền tài ba loại ý nghĩa."

Lý Tĩnh Di nhìn hấn một nhãn: "Có chuyện nói thẳng, như cái lão thái bà, ? ? Lắm điều."

"Ách. . ."

Cổ Dịch sắc mặt một? Đạm? Thờ dài, "Tốt a. Ta muốn nói là đồng thứ này đối với linh thể tới nói mười phần nặng nề, nhất là là mỏ đồng, coi như đã trải qua vớt bỏ, cũng đủ để trấn áp đại đa số linh thể, cho nên không có gì bất ngờ xảy ra, Giải Tiểu Muội hồn phách liền bị đặt ở cái này."

"Vậy liền là không đi lộn chỗ." Lý Tĩnh Di trước một tiến bước nhập trong hầm mỏ, cũng không quay đầu lại nói ra, "Đi tiểu chân ngắn, biệt chơi liều."

Cổ Dịch sừng sốt một chút, theo bản năng nhìn nhìn mình chân, không thể so với Lý Tĩnh Di ngắn a? Lập tức hiểu rõ ra, nàng là tại lấy chính mình khai xoát báo thù đầu.

Lúc này trở lại "Đôi chân dài, người chờ chờ. Ta nói người không lạ được người thích mặc quần dài đâu, có phải hay không là sợ lộ ra lông chân, tăng lên Phong ngắn, hành tẩu khó khăn a?"

"Người mới lộ lông chân."

"Người đừng nói, ta còn thực sự có, người có muốn hay không xem xem."

"Lăn!"

...

Tiến vào trong động, bởi vì vì thông gió nguyên bởi vì cũng không có cái gì khó ngửi vị đạo, chỉ là tia sáng bắt đầu dần dần ngảm hạ, tầm nhìn biến rất thấp.

Lý Tĩnh Di lấy điện thoại cầm tay ra, dùng đèn flash xem như đèn pin, chiếu sáng phía trước một khối địa phương, tại lớn như vậy trong hầm mỏ chậm rãi tiến lên.

Một đường trên hai người đều không nói gì, đi một đoạn, Lý Tĩnh Di chú ý tới Cổ Dịch không ngừng dò xét bốn phía, tia sáng bên ngoài địa phương, lộ ra nhiều hứng thú biểu lộ. Có lẽ thật đúng là là so đo chuyện vừa rồi, nàng lấy mang theo châm chọc tiếng nói ra: "Nơi này như thế hắc, người không cần thận nhìn đường, cần thận quãng đồ đụng phải đầu."

"Không sẽ."

Cổ Dịch vút xuống một câu nói như vậy, lập tức hướng hắc ám bên trong đi đến, trong nháy mắt liền không thấy bóng dáng, để Lý Tĩnh Di đứng tại chỗ khê giạt mình, lắc đầu nói ra: "Người hẹp hòi điểm a."

Ba!

Tiếng mới rơi, trong hầm mỏ hai bên bỗng nhiên vang lên một tiếng đủ vang, trong mắt sát cái kia bạch mang qua đi, Lý Tĩnh Di phát hiện, trong hầm mỏ vậy mà sáng lên ánh đèn?

Hướng một bên nhìn lại, chỉ gặp Cổ Dịch đứng tại động dưới tường, sau lưng là một lá sắt rương, rương môn mở ra, lộ ra bên trong công tắc nguồn điện khai quan, hấn chính hướng chính mình cười nói: "Đại mỹ nữ, người nói cái gì?"

Lý Tĩnh Di không là người hẹp hòi, lúc này góc miệng chưa phát giác phác họa ra ý cười: "Người là thể nào tìm được cái này điện rương?"

"Nhìn thấy đó a."

Gặp Cổ Dịch một bộ đương nhiên đáng vẻ, nàng không khỏi đánh giá một phen cái trước kính râm, cảm thấy lại nhiều hơn một phần đối với hán hiếu kỳ, đem đèn xuống về sau, nhẹ gật đầu: "Không sai, lần này sáng nhiều, đi thôi."

"Ai, người không hỏi nơi này vì cái gì sẽ có đèn sao?"

"Người biết đạo?"

"Không biết nói."

". . ."

". . ."

Hai người tiếp tục hướng phía trước, một đường trên Cổ Dịch lại mở hai cái công tắc nguồn điện, phát hiện càng hướng vào phía trong ánh đèn càng hảo, đồng thời mặt đất cũng càng sạch sẽ.

Đi tới, một đạo song xóa nói ra hiện tại hai người trước mắt.

"Đi bên này."

Nhìn thấy xóa đạo, Cổ Dịch thậm chí không do dự, một chỉ bên phải nói nói.

Lý Tĩnh Di không khỏi hiếu kỳ: "Làm sao người biết?"

"Đoán."

"Người một. . . A? Môn này. . ." Lý Tĩnh Di đang muốn nói cái gì.

Bỗng nhiên một đạo bằng sắt đại môn xuất hiện ở trước mắt.

Cái này đạo cửa sắt phi thường lớn, đem phía trước đường đi hoàn toàn phá hỏng, lại kim chúc cảm giác mười phần, bố trí có thông khí miệng, giống như một đạo phòng Hồng môn.

Nàng thay đổi miệng: "Môn xuất hiện ở đây, sau có khẳng định vấn đề!"

Người cái này nói không nói nhầm sao?

Cổ Dịch nghĩ như thế đến, nhưng không nói ra, đi thẳng tới trước cửa, tả hữu gõ gõ.

Cử động của hán đưa tới Lý Tĩnh Di chú ý: "Người làm cái gì vậy?"

"Gõ cửa a."

"Gõ cửa? Người đùa ta?"

Cổ Dịch một bên gõ cửa, một bên nói ra: "Người đây liền không hiểu được. Thường ngôn đạo, cửa sắt khóa không phòng, không chết tức vong hồn, nơi này là mỏ đồng, có thể ngăn chặn linh thể, nhưng mỏ trung mặt này cửa sắt lại chỉ có thể cản người."

Lý Tĩnh Di lông mày nhíu lại: "Người ý tứ là. . ."

"Tại cái này." Cổ Dịch cười cười, không có nói tiếp, lập tức giống như là tìm được cái gì, tại cửa sắt một chỗ dùng sức một vòng, lộ ra một cái lỗ đứt chìa khóa, sau đó chỉ nghe kết cách một tiếng, khóa cửa mở.

Lần này không hiểu mà thần kỳ đến bạo tạc mở cửa phương phương pháp, để Lý Tĩnh Di không có thể lý giải sau khi sinh ra một cái ý niệm trong đầu: Gia hỏa này muốn là tên trộm vậy nhưng thật là nhân gian bí kịch.

Lập tức gặp Cổ Dịch đẩy khai cửa sắt đi vào, nàng lắc đầu, đem những này dư thừa muốn phương pháp tạm thời để xuống, theo lên.

Ba.

Mới vừa vào cửa, Cổ Dịch đã tìm được công tắc nguồn điện, đem đèn mở ra, trong nháy mắt, một tôn hùng vĩ sự vật xuất hiện tại hai người trước mắt.

"Cái này. . . Cái này là. . ."

"Đồng nhân!" Cổ Dịch thốt ra.

Chỉ gặp trước người sự vật, lại là một tôn cao chừng khoảng bốn mét đại đồng nhân, bên ngoài thân có chút màu xanh đồng, nhưng tổng thể phi thường xon hảo, đồng nhân làm cổ đại người Tần kiểu dáng, đứng thẳng, người khoác khôi giáp, cầm trong tay chiến kiếm, ánh mắt tường hòa, chỉ là kiếm trong

tay lại có loại tùy thời ra khỏi vỏ cảm giác, cách thật xa liền có thể cảm giác đạo một cổ sắc bén cảm giác cùng kiềm chế.

"Truyền thuyết, Thủy hoàng đế dung thiên hạ bình khí chế mười hai người Kim, muốn dùng thiên hạ phân tranh, uy áp nhất thống."

Nhìn xem tôn này đồng nhân, Cổ Dịch tựa hồ nghĩ tới điều gì, con mắt cơ hồ toát ra lục quang, góc miệng cũng bắt giác có một tia nước bọt chảy ra: "Mặc dù Thủy hoàng đế cuối cùng mơ một giấc không, mười hai người Kim cũng không có cái này uy áp thiên hạ uy lực, nhưng làm vì truyền thuyết bên trong sự vật, người Kim tụ tập thiên hạ bình khí sát lục chỉ uy, huyền lượng vô cùng, nhất là là thế gian đại đa số Linh khí có thể so sánh cùng nhau? Thứ này đơn giản tuyệt, chỉ lớn như vậy, ta làm như thế nào mang đi đâu?"

"Người nằm mơ đâu?" Lý Tinh Di lờ mờ hắt một nhãn, "Thứ này ta sẽ cho cục văn hóa khảo cổ nói mình, người cũng đừng nghĩ."

"Minh bạch minh bạch, chủ nghĩa xã hội mà."

Cổ Dịch cũng không có tiếp miệng kháng nghị, mà là ý cười đầy mặt nói ra, cái này một bộ chẳng hề để ý, có ý riêng đáng vẽ, để Lý Tinh Di có chút bất đắc dĩ, không để ý đến hần nữa, bắt đầu đánh giá đến nơi này ngoại trừ đồng nhân bên ngoài hoàn cảnh.

Nhưng gặp nơi này đã tới quảng mỗ dưới đáy, cuối cùng phủ lên gạch men sứ, toàn bộ đều bị sửa sang qua, ánh đèn độ sáng vô cùng hảo, tứ phía vách tường bỏ đầy đồ án, ở giữa thả có một giường sắt, ẩn ẩn có thể thấy được có màu đen vết tích, trừ cái đó ra, nơi này để đó phần lớn là một chút đồ làm bếp, cùng ba cái vượt qua hai mét đại tủ lạnh.

"Nơi này chứ không phải là là ai ở sở?" Lý Tinh Di chân chờ một lát, đi đến bên trong một cái tủ lạnh trước, liền muốn đưa tay kéo khai.

"Cái này tủ lạnh. . . Chớ không phải là. . . Ai! Chờ chờ!"

Mắt thấy Lý Tinh Di động tác, Cổ Dịch trong nháy mắt này, tựa hồ suy nghĩ minh bạch cái gì, vội vàng lối ra ngăn lại, nhưng mà, cái này đã chậm, Lý Tinh Di kéo khai rương môn, trong tủ lạnh sự vật hiện ra, cái kia đột nhiên cảnh tượng mang theo mười tám điểm kích thích, để cái sau coi như cứng cỏi tâm lý tại cái này sát cái kia đều có chút không chịu nổi, hô nhỏ một tiếng, lui về sau mấy bước.

Chỉ gặp cái kia trong tủ lạnh, lại là từng dãy, thả đến chính tề đầu người!

,

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Trường sinh canh

Trống trải gian phòng. Tủ lạnh, đồng nhân, người sống, đầu người, tạo thành quý dị lại âm trầm một màn.

Cổ Dịch chặc chặc nói: "Thật đáng yêu người chết đầu."

"Đáng yêu?"

Lý Tinh Di lau vừa rồi mồ hôi lạnh trên trán, mặt không thay đổi nói ra: "Người là biến thái sao?" Nói xong lấy điện thoại cầm tay ra, liền muốn phát thông điện thoại, lại phát hiện nơi này cũng không có tín hiệu.

Cổ Dịch vào lúc này cùng nàng đi ngang qua, đi tới bên trên tủ bát trước, mở ra tầng rương trữ vật, thấy được một loạt bày ra chính tề đồ gia vị cùng một chút sơ món ăn, tiếp lấy lại dùng ngón tay trong nôi xẹt qua, đặt ở trước mũi hít hà, nói: "Quả nhiên, thật đúng là là như thế này, những này liền là người muốn tìm bị trộm thi thể."

Nghe hần nói như vậy, Lý Tinh Di coi lại một trước người người chết đầu: "Chỉ có đầu sao?"

"Đương nhiên, còn lại đã trải qua bị ăn."

Lý Tinh Di lông mày thoáng chốc khóa gấp, mang theo khiếp sợ nhìn về phía Cổ Dịch: "Người nói cái gì? !"

Cổ Dịch cười nói: "Người biết đạo phạm là có quyền hoặc là người có tiền, cơ hồ đều có cái không thiết thực truy cầu sao?"

Lý Tĩnh Di trừng mắt nhìn một nhàn: "Chớ nói nhảm, nói thẳng!"

"Ách. . . Tốt a." Cổ Dịch giật giật góc miệng, giải thích lên, "Là trường sinh a!"

"Người xưa kể lại, dân gian có trường sinh pháp môn, tên vì 'Dư Mệnh Trường Sinh Tế'. Đây tế nhận vì, người có thể sinh tồn ở thế, toàn bộ nhờ nhục thân tinh khí, tinh khí tan hết tất người tận thọ kết thúc yên lành, trái lại, như là người bởi vì thiên tai nhân họa, mặt khác không cũng biết nguyên bởi vì mà chết, như vậy tinh khí liền chưa hết, có thể lại thêm lợi dụng, tại là có Thuật Sĩ tinh nghiên dùng phương pháp, tổn hao hơn mười năm quang âm, cuối cùng thành một phương pháp."

"Đầu tiên, đi tìm người chết đầu, tâm, tính ba khí, để nó không thuộc về người, trở về tự nhiên nhục thân, về sau lấy mấy chục loại trân quý dược liệu cùng còn lại nhục thân đồng để đặt tại mặt đàn bên trong, lấy bí phương pháp luyện chế, hóa thành phần đầu, cuối cùng nướng canh, thành tựu một nồi 'Trường sinh canh', cái này canh chẳng những là thiên hạ tuyệt đỉnh mỹ vị, càng có gia tăng nhân thể tinh khí chi thần hiệu, như là dài phục, cơ hồ có thể trực tiếp tương đương bất tử dược!"

Nghe hắn nói xong, Lý Tĩnh Di biểu lộ biến đến có chút đặc sắc: "Đây là sự thực?"

"Ai biết được?" Cổ Dịch nhún vai, buông tay, "Phản chính sáng chế cái pháp môn này Thuật Sĩ cuối cùng xuất gia, nghe nói pháp môn này cũng bị hắn hủy đi, không biết đạo lại bị ai ở đâu móc ra, lưu truyền đến nay. Bất quá, từ xưa đến nay, ta cũng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua có ai chân chính trường sinh bất tử qua."

Lý Tĩnh Di trầm mặc một lát, lắc đầu đem não hải bên trong một chút không thiết thực muốn phương pháp ném khai, nói ra: "Vô luận như thế nào, các nàng trộm thi chứng cứ đã trải qua vô cùng xác thực, chúng ta bây giờ liền ra ngoài, thông tri trong đội, bảo hộ hiện trường, bắt người! . . . A, người đang làm gì? Người là biến thái sao? ! Buông xuống người kia đầu!"

Nói xong chỉ gặp Cổ Dịch đi tới đại tử lạnh trước, lấy ra một viên hạt châu màu xanh lục, không ngừng cầm lấy đầu người lại buông xuống, không khỏi mở miệng quát lớn nói.

"Xuyt. . . Chớ quấy rầy, người hù đến bọn hắn." Cổ Dịch vẫn như cũ tái diễn động tác trên tay, đem mỗi người đầu cầm lấy lại buông xuống đồng thời, trong tay hạt châu màu xanh lục không ngừng gia tăng, nhẹ nói nói: "Viên này oan hồn châu oán khí đã bảo, lại lấy được long khí nhân đạo tương hòa chi lực thoải mái, oan hồn châu đã biến vì Hồn Châu. Mà những người này đầu bị để đặt tại cái này, lấy người Kim áp chế, chính là vị phòng ngừa trong đầu hồn phách chạy mất, đi tìm chủ nhân phiền phức, nơi này đều là chút người đáng thương, không bằng tại Hồn Châu bên trong, ta đưa bọn hắn giải thoát."

Lý Tĩnh Di lúc này mới chú ý tới, phạm là đi qua Cổ Dịch tay đầu người, mỗi một cái biểu lộ đều hào giống như biến một chút, góc miệng tựa hồ có vẻ mỉm cười, cái này cười, là tại cảm ơn?

Nàng há to miệng, lời đến khóe miệng thay đổi, nhẹ giọng hỏi nói: "Giải Tiểu Muội muội cũng ở nơi đây sao?"

"Nàng. . ." Cổ Dịch ngờ ngác một chút, động tác trong tay chưa phát giác dừng lại, lập tức xuất ra sợi tóc lại thổi một ngụm, phát hiện sợi tóc cũng không có chi hướng tử lạnh, mà là ngoài ý liệu chi hướng ngoài cửa sắt, hắn suy tư một lát, tăng nhanh động tác trên tay, chưa từng từng cái cầm, mà là dùng Hồn Châu tại tất cả mọi người trên đầu qua một đạo, bên cạnh nói ra: "Các vị không có ý tứ,

Thô lỗ là thô lỗ điểm, nhưng là thời gian đang gấp a."

Lần này cử động không khỏi làm Lý Tĩnh Di kỳ nói: "Người làm cái gì vậy?"

"Lời của người nhắc nhở ta." Cổ Dịch cấp tốc làm xong hai cái tử lạnh, kéo khai cái cuối cùng tử lạnh, một bên trải qua đầu người, một bên nhanh chóng nói ra: "Chúng ta vừa mới tiến vào lúc không có đo đạc, kỳ thật Giải Tiểu Muội hồn phách cũng không ở nơi này, mà ở trong đó đều là người chết, cái này khiến ta nghĩ đến một cái khả năng. Có lẽ, cái kia nữ mập mập đã bắt đầu không còn thoả mãn với người chết, đổi ăn người sống!"

Lý Tĩnh Di lông mày nhíu lại, nàng là tốt nghiệp trường cảnh sát, sau khi ra ngoài lại làm là hình sự trinh sát, phạm tội tâm lý là môn bắt buộc, biết đạo nhân tính may mắn tâm lý cùng thói quen tâm lý, nhìn bạch một người nếu như quen thuộc một sự kiện, vậy thì có khả năng rất lớn sẽ làm trầm trọng thêm, Cổ Dịch lời nói có lớn vô cùng khả năng.

Nghĩ tới đây, nàng cũng liền chưa từng chờ Cổ Dịch, trước một bước tới ngoài cửa sắt đi đến, nhưng mà vừa đi ra đi, một kiện đen như mực sự vật liền thọt tới ngực!

Ngay tại lúc đó, Cổ Dịch cũng hảo hảo thu về sở hữu hồn phách, đóng trên rương môn, ngẩng đầu một cái, trông thấy công Lý Tĩnh Di thân hình đang tại chậm bước lui lại, một cây gần một mét lớn lên màu đen sự vật chính chống đỡ lấy lồng ngực của nàng.

"Tam Lăng Thứ?"

Cổ Dịch thuận miệng nói ra cái kia hắc đồ vật tên, chính là đại danh鼎鼎鼎鼎 Tam Lăng Thứ, bị cái đồ chơi này thọc, vết thương sẽ rất khó xử lý, máu rất khó ngừng, nguy hiểm nhất một cái.

"Ha ha, nhận đến liền hảo."

Cổng vang lên một trận khoa trương tiếng cười, ba đạo thân ảnh theo Lý Tĩnh Di chi sau tiến nhập trong môn.

Ba người kia một người màu da so sánh hắc, đáng người gầy gò, đầu trọc, liền là tay hấn cầm Tam Lăng Thứ chống đỡ lấy Lý Tĩnh Di, một người khác tắc tới hoàn toàn tương phản, thân hình cao lớn, tinh thịt dọa người, cũng là đầu trọc, toàn thân thậm chí đầu lên mặt trên đều chói có gai thanh, chính một cái tà ác trắng hán.

Mà sâu dưới một người, cũng là phát ra tiếng cười người, người này Cổ Dịch cùng Lý Tĩnh Di đều gặp, không là người khác, chính là môn kia miệng giữ cửa tiểu lão đầu, lúc này hấn cầm một cuộn giấy khăn, cười xong liền mắng, nói: "Các ngươi hai cái tiểu P hài, hại lão tử một đồng SHI kéo ba lần đều không kéo xong, chờ sẽ ta nhất định phải kéo tại các ngươi đầu trên!"

Cứ như vậy, ba người xoa xoa bức người.

Đúng lúc này, Cổ Dịch bỗng nhiên thở dài: "Ai. . . Ta ghét nhất bạo lực, bất quá ai kêu ta thời gian đang gấp đâu? A, lời này hảo giống như ở đâu nghe qua."

Lần này làm bầm lều bầu lập tức để ba người quăng tới ánh mắt, lập tức chỉ gấp hấn tà ác cười một tiếng: "Được rồi, mặc kệ, các ngươi xem con mắt của ta. . ."

. . .

. . .

"Ngươi làm như thế nào?"

Rời đi cái kia đạo cửa sắt, hai người tại đi trở về đường lên, Lý Tĩnh Di mặt trên tận là không thể tưởng tượng nổi cùng hiếu kỳ, đưa tay mò về hấn kính râm: "Ta nhìn ngươi con mắt. Vậy. Cũng không có cái gì ghê gớm đó a?"

"Đừng làm rộn. Ta. . . A, không bình thường. . ."

Cổ Dịch đoạt hồi kính râm cài lên, chính tiếp tục đi đường, trong chớp nhoáng này bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, chân bước dừng lại.

Lý Tĩnh Di nghi nói: "Thế nào?"

Cổ Dịch lấy ra Hồn Châu, nói: "Ta nhớ tới một sự kiện, vừa rồi là bọn hấn cho ta mở cửa a?" Nói xong nhìn chăm chăm Hồn Châu nhìn mấy giây, lại nói: "Bọn hấn nói, từ khi một tháng bắt đầu, chỉ cần cửa sắt không khai, bọn hấn đều có thể tự do hoạt động. . ."

"Bọn hấn? Có ý tứ gì?"

"Có ý tứ gì? Ha ha. . ."

Cổ Dịch nửa quay người, nhìn về phía thông đạo hậu phương, ngữ khí biến đến có chút phiêu hốt nói ra: "Ý tứ liền là có một kiện thần kỳ sự vật ra đời. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: A ha

Bên trong cửa sắt. Gian phòng bên trong, gầy, trắng, lão tam người chính bùng bít lấy chân bản, sắc mặt thống khổ, theo bọn hấn giữa ngón tay có thể nhìn thấy không ngừng có máu tươi chảy ra.

"Má ơi, đau chết ta rồi."

Lão hấn kia hít một hơi lãnh khí, nhin không được chỉ hướng người gầy chửi mẹ: "Mi từ ngươi TM có phải hay không là ngu xuẩn, ngươi đâm bọn lão tử hai cái còn có thể lý giải ngươi là làm phản rồi, ngươi ngay cả mình đều đâm, đầu óc ngươi bị chó ăn? !"

Người gầy cũng liền là mi tử, hấn thống khổ sắc mặt trên còn mang theo mười hai phần không hiểu, vô tội nói: "Ta cũng không muốn a, vừa rồi đầu ta hảo bất tỉnh, tỉnh lại cứ như vậy a."

"Cho nên nói ngươi TM là ngu xuẩn a, lão tử, lão tử, ôi. . ."

Lão hán tức không nhịn nổi, nắm lên bên người đồ vật liền muốn hướng hán ném đi, không muốn dưới chân kịch liệt đau nhức, một cái đứng không vững, liền ngã xuống, chính chỗ tốt tại đồng nhân phía dưới.

"Nãi nãi, lão tử chờ sẽ lại thu thập người, trước cho gọi tam tử bọn họ chạy tới lại nói. . . Ta, ngach, cái này. . ."

Măng cười toe toét, theo trong túi quần xuất ra một cái đồ cổ điện thoại, tại cái này bản hán không có tín hiệu quảng mỗ bên trong, cái này tín hiệu của điện thoại di động lại là đầy nghiên cứu, hán đề xuống dây số, đang muốn thông qua, dư quang chợt瞥 đến một sự vật, không khỏi sửng sốt một chút.

"Luu Lão Hán, người TM đang làm lông, ngược lại là đánh a!" Bên trên trán hán gặp lão hán đột nhiên không có động tĩnh, không khỏi thúc giục nói.

Lão hán không có phản ứng, chỉ là nửa ngẩng đầu, hướng trên chăm chăm lên trước mặt sự vật, chưa phát giác chảy ra mồ hôi lạnh. . .

Cái kia đồng nhân vậy mà nửa cúi đầu, chính nhìn xem chính mình!

Ánh mắt kia, rất sống động, toàn không giống như là một điều tượng, phản ngược lại giống như là một cái đối với thế giới đầy hiếu kỳ người?

Dưới chân máu tươi chậm rãi lưu hướng đồng nhân, làm cái kia huyết dịch nhận sát cái kia, đồng nhân vẻ tò mò càng đậm, thế là nó buông, trong tay đồng kiếm rơi xuống, chính bên trong lão hán đầu!

Phanh! . . .

Một tiếng vang trầm, đồng kiếm trọng lượng có chút khó tin, viễn siêu thị lực sở đoán chừng, rơi vào lão hán đầu trên giống như tảng đá tái phát tại đậu hũ trên, thân kiếm trong nháy mắt đem đầu của hán đập một chia năm xẻ bảy, trùng điệp cắm vào mặt đất.

!!!

. . .

Còn lại hai người ngây ngẩn cả người, lúc này mới chú ý tới cái kia đồng nhân không giống nhau, ngay tại lúc đó, đồng nhân cũng nhìn thấy bọn hán, liếm lấy một ngụm bên miệng tung tóe bắn tới huyết dịch, lộ ra tiểu dung, rút lên đồng kiếm, đi tới.

Chậm rãi động tác còn giống như là thể gian kinh khủng nhất cử động!

Hai người hoảng sợ ở giữa hướng cạnh cửa chạy tới, lại quên dưới chân thương, kịch liệt đau nhức hạ té ngã trên đất, nhất thời chú ý không trên đau hai người đối dùng bỏ, liều mạng bỏ hướng cạnh cửa, dùng kinh tâm động phách mười mấy miếu, rốt cục bỏ tới, nhưng mà đứng vào lúc này, cửa sắt bị kéo đóng lại!

Một cái đồng tay chậm rãi thu hồi. . .

Hai người quay đầu, chỉ gặp cái kia đồng nhân đã trước người, cầm đồng kiếm, đối với mình cười. . .

"A! . . ."

. . .

. . .

"Đến cùng thế nào?"

Quảng mỗ bên trong, sắp tiếp cận ra miệng địa phương, Lý Tĩnh Di không hiểu nhìn về phía Cổ Dịch.

Nàng cũng không biết đạo vừa rồi phát sinh hết thấy, bên trong cửa sắt là đặc chất, có rất tốt cách âm hiệu quả, ở chỗ này nghe không đến bất luận cái gì thanh âm.

Cổ Dịch cũng lắc đầu: "Không biết, được rồi, chúng ta trước tìm được Giải Tiểu Muội hồn phách lại nói." Nói xong lấy ra sợi tóc thổi, muốn tìm được phương hướng, lại phát hiện lần này sợi tóc chỉ là giật giật, không có phản ứng.

"Không sẽ lại sai, còn là thật mất linh? A, chớ không phải là. . ."

Đột nhiên có cảm giác, hán buông tay ra, lại thổi, sợi tóc lần này động, chỉ hướng sau lưng, tung bay a tung bay, lơ lửng ở không bên trong, không có rơi xuống.

Gặp đây, Cổ Dịch đột nhiên lại quay đầu, nhìn về phía trong động: "Hồn phách đều tới, ở phía sau!"

"Có ý tứ gì?!"

Cổ Dịch nói: "Ý tứ là Giải Tiểu Muội nhục thân đều tới! Ta đã hiểu, đầu kia lối rẽ một đầu là ăn người chết, mà đổi thành một đầu liền là ăn người sống,

không có gì bất ngờ xảy ra cái kia mập bà đã đem Giải Tiểu Muội lấy được, thật sớm trên liền không nhận được muốn ăn sống thịt người,

Chúng ta mau qua tới!"

Lý Tĩnh Di biến sắc, gặp Cổ Dịch đã trải qua hướng vào phía trong chạy trở về, nàng cấp tốc bấm một số điện thoại: "Định vị điện thoại di động của ta, tốc độ phải người chi viện, phải nhanh!"

Nói xong đưa di động đặt ở nơi hẻo lánh, nhanh bước theo lên, rất mau đuổi theo lên Cổ Dịch.

"Như thế chơi liêu, người chưa ăn cơm sao!"

"Ta cái này không là chờ người sao?"

"Bớt nói nhảm, nhanh!"

Lý Tĩnh Di giữ chặt cánh tay của hắn, dậm khai đại bước, hai người nhanh chóng trong triều chạy tới.

Rất nhanh. Đầu kia xóa đạo xuất hiện lần nữa tại hai người trước mắt, không do dự, đồng thời rẽ trái, quẹo vào khác một đạo chưa từng tới thông nói.

Nơi này vẫn như cũ có công tắc nguồn điện, đồng thời đã trải qua mở ra, ánh đèn là sáng, hiển nhiên có người đến, hai người nhìn nhau một nhãn, thả chậm chân bước, dần dần đến gần.

Phía trước, vẫn như cũ là một đạo cùng loại phòng Hồng môn cửa sắt, chỉ bất đồng là, cái này đạo cửa sắt trên là có đồ án, vẽ lấy một trương to lớn khuôn mặt tươi cười, khuôn mặt tươi cười đến rất vui vẻ, là loại kia điện cuồng vui vẻ, miệng bên trong hô hào một đồng thịt, có nước bọt lưu lại góc miệng.

Ở trước cửa, hai cái thân mang màu trắng áo nam tử chính thời ngư bức, đàm đến độ là chút hoảng đoạn tử, thỉnh thoảng còn thảo luận lão, gầy, trạng ba người đi kiểm tra vì lòng còn chưa có trở lại, trò chuyện rất đầu nhập, không có chú ý tới đến gần hai người.

Hai người hướng vào phía trong quăng đi ánh mắt, gặp cái này hai phía sau nam tử cửa sắt mặc dù không có đại khai, nhưng cũng không khóa, khe hở bên trong chảy ra tia sáng, có thể miễn cưỡng nhìn thấy bên trong tình huống.

Có thể nhìn thấy, bên trong mấy người chính vây quanh một cái mập nữ người cùng một cái hắc mập nam tử. Đồng thời, béo nam nữ lại nhìn chăm chăm trước người một cái giường sắt, ánh mắt cơ hồ toát ra lục quang.

Tại cái kia giường sắt lên, chính cột một cái tiểu cô nương, mặt mũi quen thuộc, vậy mà liền là Giải Tiểu Muội!

Lúc này Giải Tiểu Muội cũng đã trải qua tỉnh lại, không ngừng kiểm ghim, kêu to: "Mập heo mẹ, người thả ta ra, thả ta ra a ! !"

Ba!

Cái kia mập nữ người lúc này cho Giải Tiểu Muội một tát tai, nghe răng cười nói: "Tiểu tiểu nha đầu không có chút nào biết nói chuyện, chờ biết về già mẹ ăn trước người, trước tiên đem người da lột, xem người vẫn nói khó nghe như vậy lời nói."

"A, không. . ." Giải Tiểu Muội dù sao là tiểu cô nương, bị nhiều người như vậy vây quanh lại đánh lại bị hù rất nhanh liền khóc lên, "Không cần a, ô ô. . ."

Lần này tình huống, để Lý Tĩnh Di móc súng lục ra, đang muốn động thủ, bỗng nhiên, bên người trước một bước vang lên Cổ Dịch tiếng kêu to: "Nổ súng!"

Nàng sùng sốt một chút, mắt thấy công hai người quăng tới ánh mắt, không kịp nghĩ nhiều, nhấn xuống ky bắn.

Phanh! Phanh!

Hai tiếng súng vang lên về sau, hai nam tử che đuôi ngã xuống đất, kêu đau không thôi.

Đồng thời, đưa tới bên trong chú ý của mọi người.

"Là ai! ?" Bên trong hữu nhân chất vấn nói.

Phanh!

Tiếng nói mới rơi, cửa sắt liền bị bạo lực đá khai, Lý Tĩnh Di xông tới ba ba ba thường nhất đến gần ba người một người một thương, ba người giãy lết như ngoài cửa hai người, không có sức chiến đấu, mà những người còn lại cái này mới phản ứng được, có người giờ lên bên người cái ghế ném tới.

"Thảo!"

Băng. . .

Lý Tĩnh Di dùng thân thể đụng khai cái ghế, thật muốn tiếp tục nổ súng, lại tại lúc này, một tiếng cười quái dị vang lên, mập nữ bên người thân cái kia hắc béo nam tử không biết làm sao lại đến trước người, một thanh liềm đem thương đoạt mất.

"Cô nàng, ngươi cũng ăn ta một thương."

Tên béo da đen đem súng lục đảo ngược, họng súng chỉ hướng Lý Tĩnh Di, cái sau kinh nghi thời khắc, bên người bỗng nhiên vang lên một tiếng quái khiếu: "A đánh!"

Chỉ gặp Cổ Dịch giơ lên vừa rồi Lý Tĩnh Di đụng bay cái ghế, đập mạnh xuống tới, chính bên trong tên béo da đen tay, hắc cầm thương bắt ổn rơi tại lên, thương lại bị Cổ Dịch đoạt hồi, cấp tốc nhặt lên, đối con hàng này bắn một phát!

"Hắc hắc. . ."

Lại là một tiếng cười quái dị, tên béo da đen trở nên hoảng hốt, thương này tựa hồ liền muốn đánh lệch ra, bất quá Cổ Dịch còn là đánh ra một thương này.

Phanh!

"A, tê. . ."

Tên béo da đen kinh hô ở giữa đã né tránh không kịp, cánh tay trúng đạn, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Cổ Dịch, chỉ gặp cái sau cười ha ha: "Lại ăn ta một thương." Nói xong ngẩng chuẩn tên béo da đen chân đề xuống ky bản, chỉ nghe kết cạch một tiếng, không có đạn. . .

Lý Tĩnh Di âm thanh âm vang lên: "Ta chỉ chuẩn bị có sáu phát, sử dụng hết."

"Ngạch, tốt a." Cổ Dịch bất đắc dĩ nhún vai, "Vây ta cùng hắc đơn đầu, ngươi đánh còn lại ba cái."

"Hảo!"

Lý Tĩnh Di không có chút nào do dự đáp ứng, lập tức xông về ba người còn lại, ba người kia một người chính là nữ mập mập, hai người khác đều là cường tráng nam tử, mắt thấy năng tay không vọt tới bản đều lơ đãng, thẳng đến hơi gần phía trước một nam tử tiếp xúc đến sau. . .

"A, a. . ."

Đối mặt ở giữa, nam tử liền che hạ thể bay nhảy sau ngược lại, trong nháy mắt trong nháy mắt đánh mất sức chiến đấu.

Còn lại một nam dọa nhảy, không biết theo cái kia nắm lên một thanh vượt qua hai mét đại khảm đao, hô hô loạn vũ, kém điểm chặt tới nữ mập mập.

"Ngu xuẩn a ngươi, nhìn xem điểm!"

"A, a, hảo."

Đối mặt cái này không phân địch lưỡi đao của ta, coi là Lý Tĩnh Di nát trứng thần công đến, cũng nhất thời nại hắc không gì, bắt đầu giằng co.

"Tốt, mặc kệ bọn hắc, chúng ta cũng bắt đầu đi."

Một bên khác, Cổ Dịch đối với tên béo da đen nói: "Vừa rồi ngươi nguyên lực áp chế có chút trình độ, tính ngươi là nửa cái thần đạo tiểu cao thủ a."

Tên béo da đen ha ha cười lạnh nói: "Tiểu tử, bức không là giả bộ như vậy!"

"Ngươi quản ta, tiếp chiêu a!" Cổ Dịch quát to một tiếng, ra sức một kích, đem trong tay hết đạn thương ném ra ngoài!

"Ồi, ta sát, đánh lão tử con mắt. . ." Tên béo da đen rõ ràng không ngờ tới một chiêu này, chính bên trong phải nhãn, tức giận gọi đạo, "Má..., tiểu tạp toái, ngươi không tuân theo quy củ!"

"Ha ha ha. . . Quy củ liền là lại ăn ta một băng ghế!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 77: Ngoại Thần

"Ngươi TM đủ!"

Tên béo da đen chỉ làm Cổ Dịch là đang đùa giỡn hắn, nôi giận phía dưới, nâng nắm tay phải nghịch nện mà lên, cùng với một tiếng không thuộc về hắn cười quái dị, cái kia trần lộ ra làn da trong nháy mắt biến vì màu đồng cổ, cũng như như kim loại cứng rắn, nhẹ nhõm đem cái ghế đập một chia năm xẻ bảy.

Cổ Dịch bị cỗ lực lượng này đẩy (về) sau mấy bước, sau đó trừng một cái nhãn: "Àn? ! Ngươi tay này vừa rồi đập SHI sao? Như thế hoàng! Hung ác như thế? !"

"Lão tử giết chết ngươi!"

Tên béo da đen xác định, Cổ Dịch liền là đang đùa giỡn hắn, một cái mặt đen cơ hồ biến vì mặt đỏ, giận dữ mắng mỏ lấy huy quyền đập tới.

Mắt thấy cái này gần như bạo tẩu tên béo da đen, Cổ Dịch không do dự, quay đầu liền chạy, chạy quả quyết, chạy dứt khoát, hào không dây dưa dài dòng, chính cái động tác một mạch mà thành, nước chảy mây trôi. Liền giống như là lý sở ứng làm hắn là chạy, chẳng những nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người, tên béo da đen bản thân càng là tuyệt đối không nghĩ tới, sở hữu công kích đập không.

Dùng sức quá mạnh hắn liên tục ổn định thân hình, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp Cổ Dịch đã chạy cạnh cửa, tại cửa ra vào một cước phanh lại, quay đầu hướng chính mình cười một tiếng, lấy ra một viên hạt châu màu xanh lục nhỏ tùy tiện vận dụng lực thôi!

Hô. . .

Thoáng chốc, một trận gió lạnh tại cái này tương đối phong bế địa phương nổi lên, Cổ Dịch trong tay Hồn Châu trong chớp lát thiếu hơn phân nửa, vô số u oán nói nhỏ tại tất cả mọi người vang lên bên tai, giống như khóc giống như thuật, mang theo vô hạn cô độc cùng buồn tịch, đem người cảm xúc kéo đến thấp nhất điểm.

"Nguyên lai là quỷ đạo thuật sĩ. Bất quá một đám vô dụng âm hồn, có thể có gì làm gì? Ha ha ha. . ."

Tên béo da đen nhận ra Cổ Dịch thủ đoạn, khinh bỉ ở giữa cười lạnh mà ra, tiếng cười kia ban đầu rõ ràng, tiếp theo mà hoảng hốt, tiếp lấy phiêu phiêu miếu miếu, giống như là tới đến dị vực, cuối cùng dừng lại tại gian phòng bên trái, một khối vải trắng che nắp đằng sau.

Gặp đây, Cổ Dịch cũng cười: "Nguyên lai là Ngoại Thần, thật là hèn so sánh."

Tên béo da đen biến sắc.

Tại thiên địa nhân thần quỷ, ngũ thuật chi bên trong, thần đạo độc chiếm một thuật, đại thể thiên biến vạn hóa, nhưng nếu như lại thêm tổng kết, cái kia sở hữu thần đạo thuật phương pháp đều có thể về vì một loại, gọi chung vì: Tế thần!

Thần cũng không phải là Chân Thần, mà là sở hữu không thể tưởng tượng nổi lực lượng tập hợp xưng hô, lấy nhân gian nguyên lực nuôi nấng, làm cho cụ hiện hóa, ảnh hưởng thế giới vật chất, cái này là "Tế thần phương pháp".

Tại tế thần mới bắt đầu, phân vì hai loại tế phương pháp, một là tế chính mình, lấy nguyên lực tắm rửa, thành tựu chính mình, dưỡng thành "Thần", cái này cũng là tế thần phương pháp có sức mạnh nhất, căn bản nhất mục đích dùng phương pháp!

Mà một loại khác liền là tế Ngoại Thần, Ngoại Thần lại phân hai loại, một là từ trước cũng có người tế đại thần, tế chi phần lớn vì trộm lấy nguyên lực, nhưng trộm đồng thời lại phải tin, rất là khảo nghiệm tâm tính.

Sau cùng một loại, cũng liền là trước mắt loại này, chính mình giả tưởng một cái thần, gạt người, lừa gạt mình tới tế. Đây là một loại thỏa hiệp phương pháp. Bởi vì nếu như tế chính mình, cái kia liền cần nguyên lực trực tiếp gia trì, tự phong vì thần, mà loại này phương pháp tự từ xưa đến nay phần lớn sẽ bị định nghĩa vì tà giáo, đối với tà giáo, Hoa Hạ các triều đại đổi thay đã kích lực không ngôn mà biết, tại là, có người lui mà cầu lân, sáng chế ra loại này tế Ngoại Thần phương pháp.

Loại này Ngoại Thần giống như là phân thân của mình, lại không là, hắn có ý chí của mình, tại chủ nhân cần thời điểm, có thể đem lực lượng của mình giải ra, mặc dù uy lực không kém, nhưng ở giữa tương đương với có thêm một cái một trình tự, rất là không tiện, nhiều một chút biến số, cho nên phạm là có điều kiện đều sẽ không dùng loại này tế phương pháp, mà trước mắt tên béo da đen rõ ràng liền là cái kia đại đa số không có điều kiện trung nó bên trong chi một.

"Ngoại Thần lại như thế nào? Lão tử làm theo xé ngươi!"

Bị Cổ Dịch thực ra bản thân thần giống như, tên béo da đen mặt trên hàn ý càng đậm, có thể cảm thấy sát khí đã bắt đầu tràn sinh.

"Ha ha ha. . ." Đối mặt cái này lạnh lùng tên béo da đen, Cổ Dịch cười to ba tiếng, mặt trên tận là không mảnh, "Yếu so, nghèo kiệt hủ lậu, đề đoan hàng A phi!"

Một nói liên tục ba cái khinh bỉ từ, lập tức khắc một bãi đàm, cách thật xa, cái này cục đàm lấy thần kỳ lực đạo, thành đường vòng cung hình thức, chuẩn

xác rơi xuống tên béo da đen mặt trên.

Tên béo da đen bơi dưới đỉnh đầu, tấm kia đã trở nên lạnh, tỉnh táo lại mặt lần nữa bạo tẩu,

So vừa rồi còn muốn đỏ, giống như là có hơi nước phun ra, giận kêu lên: "Lão tử muốn đem ngươi nện thành thịt nát a!" Gào thét vùng hai nắm đấm, oa oa vọt tới đi lên.

"Oa ha ha ha. . ." Cổ Dịch lại một lần cười to ba tiếng, lại một lần nữa dẫn đầu liền chạy, "Theo đuổi ta à, ngu xuẩn."

Cứ như vậy, hai người lần lượt ra cửa sắt lớn, lưu lại ở đây thấy choáng mấy người. . .

Sau một lát, Lý Tĩnh Di lấy lại tinh thần, thầm mắng Cổ Dịch không đáng tin cậy đồng thời, đang muốn trở lại, muốn làm phương pháp cảm xuống còn lại hai người, lại tại lúc này, trông thấy Cổ Dịch trở về.

Chỉ gặp hần rón rén hồi tiến bên trong cửa sắt, cấp tốc đem cửa kéo lên, cuối cùng không quên vói bên ngoài hô lớn một tiếng: "Ngu xuẩn gặp lại, đóng cửa."

Lập tức "Băng!" một tiếng, đem cửa sắt đóng lên, kéo xuống khóa lớn.

"Giải quyết!" Hần phui tay, một bộ tru việt đạo, "Hiện tại chúng ta có thể 2V 2."

. . .

Còn lại mập nữ người cùng đại đao nam chấn kinh, qua một sẽ cửa sắt vang lên phanh phanh phanh tiếng phá cửa, hần hai nuốt ngụm nước miếng, đại đao nam quả quyết đem giường trên cột Giải Tiểu Muội dây thừng chặt khai một chút, lưu một đầu cột tay, đem giao cho sau lưng mập nữ tử, đứng ở phía trước, nói ra: "Mẫu Dạ Xoa, ngươi có sủng, là cảnh sát đi, không muốn tiểu cô nương này chết, liền đi cho ta đem cửa mở ra."

Bị gọi Mẫu Dạ Xoa Lý Tĩnh Di lông mày nhíu lại, nhìn được, hai người trước mắt ăn người đều dám, giết người tự là nháy nhãn, nàng không dám lấy Giải Tiểu Muội tính mệnh làm tiền đặt cược, nhìn xem Cổ Dịch, gặp hần một bộ ngươi tùy ý bộ dáng, do dự một lát, đi hướng cửa sắt.

Cùng lúc này đồng, Cổ Dịch vịn kính râm đối với cái kia đại đao mỉm cười: "Tiến lên lĩnh chi. . ."

Kết cách. . .

Rất nhanh, theo một tiếng mở cửa tiếng vang, cửa sắt khóa lớn mở ra, Lý Tĩnh Di lần nữa đem tên béo da đen thả vào.

"Thế nào có phải hay không là cảm giác trí thông minh bị ta nghiền ép, nhìn thấy ta một mặt xấu hổ a."

Mới vừa vào cửa, tên béo da đen liền nghe đến Cổ Dịch nói như vậy đạo, để vốn là giận ra hơi nước hần trực tiếp lao đến: "Ngươi chết, lão tử cho ngươi thêm xấu hổ!"

"A, vậy bái bai. Chặt a."

"Cái gì?" Tên béo da đen đột nhiên cảnh giác đến cái gì, trong nháy mắt dừng lại cước bộ, một quay đầu, con ngươi co vào, kinh hô nói: "Không cần!"

Sau lưng hần, chỉ gặp cái kia đại đao nam từ ánh mắt mơ hồ, giơ lên đại đao, một đao hướng phía bên trái tường trên khối kia vải trắng chém tới!

Chỉ nghe phịch một tiếng, tựa hồ có đồ vật gì nát.

Tên béo da đen ngây ngẩn cả người. . .

Vải trắng đằng sau chính là tên béo da đen sờ té Ngoại Thần, bị chặt hỏng. . .

Lúc đầu, dùng để làm Ngoại Thần vật liệu tất nhiên cứng rắn, nhưng là thời khắc này Ngoại Thần một phương diện chính đang áp chế nơi này sở hữu âm hồn, một phương diện lại mượn lực cho tên béo da đen, để tự thân yếu đuối bảy phần, mà đại đao nam đao, đao trên vết máu ảm, rõ ràng liền là bình thường phân thân giết người đao, phía trên sát khí chi trọng có thể nghĩ, lấy phần này sát khí, phá khai Ngoại Thần dị lực về sau, bản thân vật liệu cũng bị lôi kéo, tại là bị chỉ một đao bổ ra!

"Ngươi ngươi ngươi. . ." Tên béo da đen trở lại, chỉ hướng Cổ Dịch, "Ác độc như vậy? !"

Cổ Dịch buông tay, cười nói: "Ngươi đối với mấy cái này bị ngươi ăn người không cũng giống vậy sao? Trên thiên có đức hiếu sinh, ta không có động thủ không giết ngươi, trả lại cho ngươi một chút hi vọng sống, đã trải qua là Đại Đại Đại nhân tử, cho nên, chính ngươi đi thụ đi, thuận tiện nói một câu, nếu như ngươi không chết, nhớ được làm người tốt, bởi vì vì cái này là ngươi một lần cuối cùng cơ hội. Mặc dù, lấy được đến cái này cơ hội khả năng không lớn."

Lời còn chưa dứt, chỉ gặp tên béo da đen bỗng nhiên oa" một tiếng, che đầu, co quắp ngã xuống đất, sắc mặt hiện ra cực đoan thống khổ, giống như là cũng đứng lên không nổi nữa. . .

Đây hết thầy, cùng Cổ Dịch không hiểu, đều để Lý Tĩnh Di kinh nghi không thôi: "Hắn thế nào? Người nói là có ý gì?"

"Hắn bị xâm chiếm. Về phần ta ý tứ là chính ta đều không tin đồ vật, dẫn người hướng thiện a. Ai, không nói cái này, người xem, cái kia mập bà sau lưng có cái động, a? Nàng đi vào? Động biến mất? Thần kỳ a thần kỳ. . ."

Cổ Dịch chỉ hướng Lý Tĩnh Di sau lưng mập nữ tử, chỉ gặp nàng không biết làm tại sao tại sau lưng tường trên làm ra một động, sau đó mang theo Giải Tiêu Muội chui vào, lập tức cửa hang hợp lên, nhất thời cảm thấy chơi vui.

Lý Tĩnh Di ngơ ngác một chút, gặp lại sau thanh, không khỏi mắng nói: "Người có phải hay không ngốc, truy a!"

"Ngạch, đứng, truy. . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 78: Đột nhiên cấm khu

Hai người lần lượt đuổi lên, đi tới vách tường trước, không thấy một tia khe hở, gõ gõ đập đập, phát hiện nơi này vách đá cảm nhận mười phần, nếu như không là vừa rồi tận mắt nhìn đến cái kia mập nữ người từ nơi này ra ngoài, căn bản không cách nào tưởng tượng đến mặt sau này sẽ có ám nói.

Như vậy hiện tại, vấn đề tới, muốn làm sao tìm được cái này ám đạo mở ra phương phương pháp đâu?

Ngay tại Lý Tĩnh Di nhủ mảy suy nghĩ, cẩn thận quan sát thời khắc, Cổ Dịch đi đến phòng bên trong ở giữa địa phương, hướng từ phía ngoắc, đòi hỏi nơi này sở hữu hồn phách, cuối cùng lại lại tới đây duy nhất đại tử lạnh trước, kéo khai rương môn.

Không ngoài dự liệu, bên trong đều là chút người chết đầu, chỉ là cùng một gian khác người chết đầu có chút bất đồng, những này tất cả đều là trọn khai nhân!

Đối với cái này, Cổ Dịch thoáng kinh ngạc, lập tức hiểu rõ ra, vừa rồi trong một gian phòng đều là người chết, bị ăn thi thể nhiều nhất liền là phần nộ, thêm trên người Kim ngân niên uy áp chi khí trấn áp, cho nên chỉ có thể ngoan ngoãn an phận lấy. Mà ở trong đó bất đồng, nơi này đều là chút người sống bị sát sau bị ăn, oán khí cực nặng, thêm trên trấn áp chi khí không có gì bất ngờ xảy ra liền là tên béo da đen Ngoại Thần thần tướng, bị đánh phá đi về sau, những này oan hồn tự nhiên bắt đầu phát uy.

"Ai da, đừng làm rộn, ca mang các người bảo thù."

Hiểu được về sau, Cổ Dịch giống như là trấn an tiểu hài, dùng Hồn Châu đi qua những người này đầu, đem oan hồn thu nhập, từ từ, từng dãy trọn nhân người chết đầu tất cả đều nhắm mắt lại.

Tiếp theo, hắn đưa mắt nhìn Hồn Châu mười mấy miếu, đem thu hảo, lần nữa đi tới Lý Tĩnh Di bên người, đòi nàng bởi vì khảo sát mặt vách mà mân mê cái móng đá dưới, nói ra: "Đề ca tới."

Lý Tĩnh Di giống như là giống như bị chạm điện, tiểu nhảy một cái, trong nháy mắt đứng đến mười hai phần quy phạm, sau đó mắt bên trong oán sắc tung hoành, xen lẫn sắc mặt giận dữ, đang muốn mở miệng, đã thấy Cổ Dịch nhấn xuống một khối không dậy nổi nhân vách đá, nhỏ nhéo một cái, lập tức mặt vách run run, thông đạo xuất hiện.

"Thế nào, lợi hại a! Ta. . . Ngạch, nhanh, chúng ta mau đuổi theo. . ." Cổ Dịch tự đắc nói ra, một quay đầu, phát hiện một đôi không giống nhau con mắt, cảm thấy sự tình không ổn hắn vội vàng chạy xộc thông đạo, rất chạy mau một không thấy.

Cuối cùng Lý Tĩnh Di vẫn là không có làm ra cái gì động tác, chỉ là nhìn chằm chằm bóng lưng của hắn nhỏ hung ác nói: "Sớm tôi có một ngày, ta sẽ nhìn không được quát người!" Lập tức theo lên.

...

Vách tường sau thông đạo là khăn cấp biện pháp, chính thể rất là hắc ám, không cao không rộng, mười phần khó đi, cũng may chỉ có một đầu phương hướng, nhắm mắt lại cũng có thể đi ra ngoài. Thêm trên hai người đều là người trẻ tuổi, cũng không chỗ ở, hành động cũng còn tính thoăn thoắt, nhanh đi bộ thêm vài phút đồng hồ về sau, đánh một ngoặt góc, phía trước xuất hiện ánh sáng, cửa hang xuất hiện.

Rất nhanh, hai người theo trong động đuổi theo ra, cùng nhau xuất hiện ở một khối trống trải bãi cỏ chi bên trong, phóng tầm mắt nhìn tới, tả hữu bằng phẳng, tận là xanh tươi, chính mục sở hướng, một tòa cự đại, to lớn, cao vút vân cự phong hiện ra trước mắt, khoảng cách gần cảm nhận được nó uy nghiêm, to lớn, chính là thương vũ núi!

Tại trước núi, có cao thấp chập trùng, giống như là gò núi, có thể thấy được hai bóng người chính tại phía trước ra sức hành tẩu, động tác có chút buồn cười.

Hai người kia chính là mập nữ người cùng Giải Tiểu Muội, có thể tưởng tượng, mập nữ người cái kia một thân thịt mỡ, còn muốn bắt lấy một cái nàng nửa người cao tiểu cô nương, cả người ra sao chờ phí sức cùng không chịu nổi, nếu không là Giải Tiểu Muội hai tay bị khôn, thêm trên béo tay nữ nhân bên trong có đao chống đỡ lấy nàng, chỉ sợ cũng cái này thông đạo cũng không ra được.

"Các ngươi, các ngươi là thế nào tìm được khai quan?!"

Nghe được sau lưng động tĩnh, mập nữ người quay đầu, giật nảy cả mình, đứng trên gò núi nàng vội vàng kéo qua Giải Tiểu Muội dùng đao chống đỡ, mắng nói: "Các ngươi hai cái cầu nam nữ, ta nói cho các ngươi biết, các ngươi hiện tại liền cút cho ta, không người ta một đao giết cái này tiểu Nha Đầu. Các ngươi biết đến, ta dám!"

"Không ai nói ngươi không dám, tinh táo điểm, chúng ta có thể bàn điều kiện." Lý Tinh Di dù sao là cảnh sát hình sự, loại tình huống này cũng không phải lần đầu tiên gặp, không có so đo lời của nàng, biết đạo lúc này trọng yếu nhất liền là trước trấn an béo nữ nhân cảm xúc, để tránh nàng làm ra chuyện khác người gì tới.

Ngược lại là Cổ Dịch, một mặt không quan trọng nói: "Mập bà, ngươi có dám hay không lại như thế nào, hết thầy kết thúc, lý đại cảnh quan đêm nay muốn mặc váy ngắn cho ta bồi tửu đầu,

Đừng chậm trễ thời gian, đầu hàng đi, ta không đánh ngươi."

Lời nói này lập tức để Lý Tinh Di cùng mập nữ từ đồng thời biến sắc, cái sau kích động lên, lưỡi đao chống đỡ Giải Tiểu Muội cổ: "Tiểu tạp toái, ngươi nói cái gì. Tin hay không lão tử hiện tại liền làm thịt nàng!"

"Không. . ."

"Mụ mập chết bầm, ngươi vạch đến mặt của ta, đi chết đi!"

Cổ Dịch cười ha ha, công kích từ xa đã trải qua phát ra, chính muốn nói ra "Không tin" hai chữ lúc, không muốn "Không" mới vừa nói ra, ý chuyện không nghĩ tới phát sinh.

Giải Tiểu Muội mặt bị lưỡi đao hoạch xuất ra máu, cảm thấy đau nàng, chỉ đạo là mặt mình bị vẽ hoa, để nàng trong nháy mắt bạo tẩu, há miệng liền đối béo tay của nữ nhân cắn, vừa lúc Cổ Dịch công kích từ xa đã đến, mập nữ người hoảng hốt một cái, lập tức cảm thấy tay chưởng kịch liệt đau nhức, lại thanh tỉnh lại, bị kiếm ghim Giải Tiểu Muội đâm hạ gò núi.

Biến cố đại xuất tất cả mọi người ngoài ý liệu, hai người đồng thời tiến lên, Lý Tinh Di đem Giải Tiểu Muội ôm vào mang thai bên trong, nhìn xuống dưới, chỉ gặp mập nữ người đã trải qua lần đến sườn núi phía dưới, nơi này địa chất mềm mại, nàng mặc dù không có thụ thương, nhưng cũng là hết sức chật vật.

Đồng thời còn chú ý tới, tại béo nữ nhân sau lưng là một cái đại mộc chất đại môn, đại môn hai bên liền có vách đá, ngăn cách nơi này tiến về thương vũ núi con đường, ở trước cửa cách đó không xa, đang đứng một tấm bia đá, phía trên dùng màu đỏ chữ viết viết: "Quân sự trọng địa, kẻ tự tiện đi vào chết" tám chữ to.

Béo nữ nhân vị trí rõ ràng đã trải qua lần qua bia đá phương hướng, nàng lung la lung lay đứng lên, nhìn phía sau phong kín con đường, thần sắc rõ ràng bối rối: "Nơi này lúc nào xây môn, ta làm sao không biết, ta. . ."

Kêu kẹt. . .

Đúng lúc này, cái kia cửa gỗ mở ra, đi ra một đạo thúy lục sắc bóng người, làm cho tất cả mọi người đều là sửng sờ.

Thân ảnh này làm bất quá một mét hai tả hữu, làn da tinh tế tỉ mỉ, tóc đen dài sau khoác, tay nhỏ Thiên Thiên, khuôn mặt mười phần thanh tú đáng yêu, một thân màu xanh lá đặc chất tự lạp quần áo, chất liệu rất hảo, gió lay động ở giữa có loại anime bên trong đựng trang mỹ thiếu nữ mỹ lệ, phân minh liền là một đáng yêu tiểu Loli.

Nàng đi lần này ra, để Cổ Dịch cùng Lý Tinh Di đồng thời mở miệng.

"Mau trở về!"

"Mau lên đây!"

Tương phản, để Lý Tinh Di chuyển nhãn xem ra, Cổ Dịch giống như là không chú ý ánh mắt của nàng, nhìn xem phía dưới hướng tiểu Loli chạy tới mập nữ người, thờ dài một hơi: "Ai, tìm đường chết. . ."

Ở phía dưới, chỉ gặp cái kia mập nữ người hốt hoảng sắc mặt trong nháy mắt chuyển vui, cầm chủy thủ chạy về phía tiểu cô nương kia, đồng thời miệng bên trong cao kêu lên: "Hào hảo hảo, lão nương lại có người chết, hiện tại lại đến chậm rãi cùng các người bàn điều kiện."

Cuồng hí ở giữa, mập nữ người cũng không có chú ý tới, tiểu Loli ánh mắt bên trong tận là hờ hững, đó là một loại im lặng lạnh!

Trong nháy mắt, một đạo lục quang thiểm nhấp nháy, chợt lóe lên, để mập nữ người cũng nhanh tiếp xúc đến tiểu Loli lưỡi đao ngừng lại.

Giờ khắc này, tất cả mọi người, bao quát mập nữ người bản thân đều hảo giống như nhìn thấy một chi Hồ Điệp từ trên thân nàng bay qua. . .

"Cấm khu, kẻ tự tiện đi vào chết!"

Tiểu Loli mở miệng lên tiếng, thanh âm lạnh đến lòng người, tiếng hạ thấp thời gian, béo thân thể nữ nhân từ giữa đó một phân thành hai, một cái hoàn chinh người biến thành hai nửa, máu tươi nội tạng lưu đầy đất!

"Oe. . ."

Giải Tiểu Muội trong nháy mắt nôn ra, Lý Tĩnh Di sắc mặt khản trương, nghe Cổ Dịch thanh âm nhẹ nhàng: "Điệp Huyết Hồ Điệp kiếm. . ."

...

Tiếp theo, giết người xong tiểu Loli giống như là không có việc gì, một lần nữa trở lại cửa gỗ bên trong, mấy cái thân mang chế phục người từ bên trong đi ra, bắt đầu xử lý thi thể, đồng thời có một người đi tới, đối với Lý Tĩnh Di nói: "Ta là nơi này thư kí tuần đạt âm thanh, các người không cần sợ hãi, được trên mắt thấy, ta đưa các người ra ngoài, chỉ là có một điểm mời các người nhớ kỹ, chuyện ngày hôm nay vô luận như thế nào không thể tiết lộ ra ngoài, không người ta hiểu ý tiết lộ quốc gia cơ mật tội danh bắt các người!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Ăn hải sản

Ba ngày sau.

Cổ Dịch đứng tại Bắc Thành một nhà có phần vì cấp cao hải sản cửa tiệm, đánh giá mặt tiền cửa hàng, cô lỏ: "Ăn hải sản? Thật là đề đoan, hoàn toàn không xứng với trên ca thân phận, bắt quá được rồi, chấp nhận, quả nhiên, ta liền là như thế bình dị gần gũi. . ."

"Người nào đó tự luyện trước khi, thỉnh chiếu soi gương, nơi này cái nào một người nam cũng có thể so với người muốn nhân sĩ, muốn có khí chất được nhiều."

Nói xong sau lưng vang lên một đạo thanh lạnh thanh âm nói tiếp, không cần quay đầu Cổ Dịch cũng biết là người nào.

Ba ngày trước, hai người đem trộm thi án điều tra rõ, có một kết thúc về sau, Lý Tĩnh Di đứng hẹn dựa theo ước định mời rượu, thời gian liền định tại nay thiên, trước mắt nhà này hải sản trong tiệm.

Thời khắc này Lý Tĩnh Di không bằng thường ngày quần áo, mà là khó khăn đến mặc vào một thân quần dài màu đỏ, váy nhu hòa, theo gió bông bành, mặt trên hóa trang, cái kia đỏ thâm son môi, phôi trên cái này một thân, vốn nên có loại liệt diễm môi đỏ cảm giác, nhưng tương phản là, mặt nàng hơn vạn niên lạnh lạnh biểu lộ để chỉ lộ ra đến kết thúc, không có cái kia bên trong nhiệt tình, phản ngược lại làm nổi bật lên một loại cao quý cảm giác.

Cổ Dịch phì nằng một nhả, lắc đầu nói: "Người nói chuyện không tính, đã nói xong vậy ngắn đầu, dài như vậy, cắt cắt."

"Ngu xuẩn."

Lý Tĩnh Di toàn không hòa khí chất trả lời một câu, tư thái ưu nhã đi tới trong tiệm.

"Ngạch. . ." Cổ Dịch há to miệng, rõ ràng cũng không ngờ tới nàng sẽ nói ra những lời này, kinh ngạc lúc nghĩ nghĩ không có nói tiếp, đi vào theo.

Tiến vào trong tiệm

Nơi này sửa sang rất có ý cảnh, xanh thắm sắc điệu, các loại Thủy Tộc trang trí, để cho người ta như xử biển bên trong, lui tới phục vụ viên mười phần hữu lễ, một đầu màu lam hàng via hè nổi thẳng sân khấu.

Ở chỗ này, Lý Tĩnh Di sớm đã định tốt cái bàn, một vị cùng Cổ Dịch tuổi tác tương cận thiếu nhân viên phục vụ nữ dẫn đường, đem hai người dẫn tới lầu hai đại đường gần cửa sổ một trương trước bàn ăn.

"Hai vị, thỉnh chọn món ăn."

Đội hai người vào chỗ, thiếu nữ đem thực đơn đưa lên, ưu tiên cho Lý Tĩnh Di, cái sau lại giao cho Cổ Dịch.

"Người là khách, người trước điểm a."

"Tốt." Cổ Dịch tiếp nhận thực đơn, từng tờ từng tờ lật khai, mỗi lật một tờ liền báo cái trước rõ nhất tên món ăn, đợi cho cuối cùng, thiếu nữ nhớ đến không sai biệt lắm, hần bỗng nhiên nói ra, "Những này hàng tiệm nghi rẻ tiền hết thấy không cần!"

". . ."

Thiếu nữ gật gật góc miệng: "Tiên sinh, người không là bút sáp màu tiêu tân, đừng làm rộn được không?"

Cổ Dịch thôi dừng tay: "Đừng gọi ta tiên sinh, gọi ta suất ca là được, các người nơi này đất nhất là cái gì, tới trước ba phần, ta. . . A! . . . Ta, ta không điểm. . ."

Nói xong ngữ khí đột nhiên đình trệ, biến đến lại dài lại quái, dưới chân bị Lý Tĩnh Di hung hăng đạp một cước, đem thực đơn đẩy trở về.

Lý Tĩnh Di trừng hần một nhãn, áy náy đối với thiếu nữ nói ra: "Tên nhà quê này không kiến thức, người chớ để ý. Làm phiền người, cái này, cái này, còn có cái này, các tới hai phần là được."

"Ân, tốt."

Thiếu nữ thu đơn rồi đi, trước khi đi không quên đối với Cổ Dịch làm cái mặt quỷ.

"Ha ha, địa phương nhỏ phục vụ viên liền là tính nghịch, a. . ." Cổ Dịch đối nàng cũng làm cái mặt quỷ, nói xong hẹn gặp lại Lý Tĩnh Di sắc mặt bất thiện, không khỏi kỳ đạo, "Người sắc mặt không tốt, làm sao? Uống lộn thuốc?"

Lý Tĩnh Di không có phản ứng, thẳng đến vài giây đồng hồ, mọc ra một ngum: "Hô. . . Được rồi, dù sao người vẫn còn con nít. Ày, đây là cha ta để cho ta giao cho người." Nói xong theo tùy thân trong bao đeo lấy ra một cái phong thư đưa cho hần.

"Cha người?" Cổ Dịch nghi ngờ tiếp nhận phong thư, chỉ gặp phong thư miệng không có phong kín, chính diện viết: Cổ Dịch thân khai bốn chữ. Kí tên người là Bác Thụ Chu.

Trông thấy cái tên này, Cổ Dịch dùng hảo một sẽ mới nhớ tới, người này chẳng phải là Bác Thành đại học văn học viện viện trưởng sao? Chỗ ở của mình liền là hần an bài, nói đến cái này ba thiên đang giáo viên trong lâu hảo giống như không thấy hần, nghe nói là mời nghỉ dài hạn, làm sao sẽ lưu trưng tín cho mình? Lại thế nào sẽ xuất hiện tại Lý Tĩnh Di cha hần tay bên trong?

Không hiểu ở giữa, chỉ nghe Lý Tĩnh Di nói ra: "Cái này mấy thiên ở nhà, ta cùng cha ta nói đến người, hần liền cho ta phong thư này,

Nói là bác lão viện trưởng thân tự giao phối cho hần, để hần giao cho người, cụ thể nguyên bởi vì nói là người xem liền sẽ biết nói."

"A." Cổ Dịch lên tiếng, lập tức mở ra phong thư, thấy phía trên chữ viết là dùng bút lông viết đến, chữ viết thương sức lực, đầu bút lông đường cong khung tinh thần, đơn là chữ này cũng làm người ta chấn động.

Tiếp lấy đọc: "Cổ Dịch tiểu hữu, người ta tuy có thầy trò tên, nhưng không kỳ thật, gặp mặt không nhiều, lại cũng biết người tâm tính thoải mái, cố hữu hiệp * giao chi quen niên chỉ là lòng mang lo lắng, làm sách mà thuật, nhìn người mãnh đọc. Kẻ hèn này bình sinh có tam đại tiếc nuối, một là phụ mẫu ân đức khó khăn báo, hai là kết tóc vợ không có thể dài lâu, ba là thân lão không thể thiếu niên. Nói đến buồn cười, vọng tưởng làm lại, nhưng từ xưa đến nay, lại có gì người? Ta. . ."

Bút tích đến đây dừng lại, đằng sau đều là chút chơi liệu, lại không văn tự, thẳng đến cuối cùng, vốn hần nên kí tên địa phương, nhưng không có viết danh tự, mà là viết một cái kỳ quái chữ.

Cái chữ này Cổ Dịch nhận đến, Bác Thụ Chu từng trải qua thân tự hỏi qua, nó không là một chữ, mà là hai cái, đọc làm: Thiên tử.

Nội dung bức thư dừng ở đây, xem đến Cổ Dịch như lọt vào trong sương mù, hoàn toàn không biết đạo Bác Thụ Chu hần muốn biểu đạt cái gì, hoặc là là chính là muốn nói nhưng lại dừng, cả bản không có cái gì nói rõ ràng, hoàn toàn không hiểu tại sao phải giao cho mình.

Đúng lúc này, Lý Tĩnh Di mở miệng lần nữa, cho một cái tin tức, nói ra: "Cha ta nói cho ta biết, bác viện trưởng để người tại hần phòng làm việc bộ cửa sổ bên cạnh đi đọc phong thư này."

"Thần thần bí bí, không biết đạo đang làm cái gì, lười đi."

Cổ Dịch nói xong đem tin quảng ra, ném ở cái bàn trên không còn lý hội, Lý Tĩnh Di tùy theo đem phong thư này thu hảo, nói ra: "Hảo. Chúng ta ăn xong liền đi."

Cổ Dịch còn ngây thơ cho là nàng nghe lầm, lại nói một lần: "Cái kia. . . Ta nói là không đi. . ."

"Ân. Đừng nóng vội, ta lái xe tới, chúng ta com nước xong xuôi lại đi, không vội."

"Ách. . ."

. . .

Cổ Dịch biết đạo, lấy Lý Tĩnh Di tính cách, đêm nay không đi là không được, bắt quá phản chính nơi đó ngay tại một mình ở sát vách, trở về một chuyến cũng không quan trọng, lập tức cũng liền không lại so đo. Tại là đối chủ đề nói: "Không phải nói hảo mời uống rượu sao? Làm sao, lại không uống?"

Lý Tĩnh Di nói: "Đương nhiên. Rượu tại xe lên, nơi này uống không có ý nghĩa."

"Cái kia nơi nào có ý tứ?"

"Hảo giống như chỗ nào đều không có ý nghĩa. . ."

Băng. . .

Lý Tĩnh Di lời nói mới há miệng không nói xong, chỉ gặp một cái ngân sắc bàn ăn bỗng nhiên rơi vào bàn lên, hai người ghé mắt nhìn lại, đều lấy vì là mình điểm hải sản tốt, thẳng đến mở ra mới phát hiện không bình thường.

Theo phục vụ viên đem bàn ăn mở ra, một cái siêu cấp siêu cấp lớn biến cả tôm xuất hiện tại bàn ngọn nguồn, tôm vỏ lưng bị phát khai, lộ ra bên trong hương non vô cùng tôm thịt, thêm trên nơi này dầu bếp tỉ mỉ nấu nướng, vô luận thị giác còn là khứu giác đều là bạo tạc, để cho người ta nhìn không được chảy nước miếng.

"Cái này là bản điểm chiêu bài món ăn, 'Chỉ tôn vị giác, tôm vương chi vương', đồng thời cũng bản điểm đắt nhất một đạo món ăn, giá bán 21300. Cái này đạo món ăn là vị tiền sinh kia thỉnh, thỉnh chậm dùng."

Phục vụ viên lời nói để cho hai người không khỏi ngẩn đầu, hướng hần chỉ địa phương nhìn lại, chỉ gặp đứng nơi đó một vị ước chừng ba mươi tuổi ra mặt thanh niên nam tử, mang theo một bộ mắt kiếng gọng vàng, thân mang chính thức tây trang, hình dạng đường đường, khí độ bất phàm, gặp hai người trông lại, mỉm cười gật đầu, đồng thời đi tới.

Lý Tĩnh Di thấp giọng nói: "Ngươi biết?"

"Không biết, bất quá ta biết đạo là theo ngươi tới."

"Ngươi làm sao biết đạo?"

Cổ Dịch cười nói: "Ngươi không nhìn hần nhìn chăm chăm ngươi ngực đâu. Hắc hắc, cũng không biết đạo con hàng này cái gì ánh mắt, ngươi nơi đó có cái này tôm đại sao? Thật là tính sai a mắt, a! Con em ngươi, lại bóp ta!"

"Ân."

"Ân?"

"Ân!"

". . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Tôm bự

"Tự giới thiệu. Kê hèn này Vương Phú Diệu, vừa mới đi qua lúc phiết gặp vị tiểu thư này mỹ mạo làm cho người kinh diễm, nhìn không được tự tác chủ trương điểm cái này đạo món ăn, hi vọng hai vị biệt cảm thấy đột ngột."

Tây trang nam tử phụ cận sau nói như vậy đạo, lời nói của hắn cứ chỉ nhơ nhĩ lễ độ, khí chất thu phát tự nhiên, làm cho người ta cảm thấy thân cận cảm giác, đủ để gọi người bình thường hảo cảm đại sinh, chỉ là đáng tiếc, hắn gặp phải là Lý Tĩnh Di.

Theo tốt nghiệp trường cảnh sát đến nay, Lý Tĩnh Di người theo đuổi không tại số ít, nó bên trong không thiếu người ưu tú, nhưng nàng lại một mực bảo trì độc thân đến đây, không thể không nói mình một vài vấn đề, nó bên trong, rõ rệt nhất liền là lạnh lạnh.

"Không cần."

Đều không chính nhãn xem một nhãn Vương Phú Diệu, bình thân nói ra: "Làm phiền ngươi bụng đi, muốn ăn cái gì chính ta sẽ điểm." Nói xong đột nhiên đình trệ, chỉ gặp trước người Cổ Dịch vậy mà đã trải qua làm đáng khai làm.

Hắn đảo ra đảo ra một khối tôm thịt, ngậm lớn để vào miệng bên trong, nhai hai cái lộc cộc một tiếng nuốt vào, mặt trên một mặt thỏa mãn, cuối cùng hóa thành một chữ: "Thoải mái!"

Lý Tĩnh Di nhìn xem một màn này, lập tức ngây ngẩn cả người, Cổ Dịch cái này một ngậm tôm ăn đi không không phải là cũng chỉ có hai lựa chọn, một là tiếp nhận Vương Phú Diệu đồ vật. Hai liền là dựa theo ước định, chính mình mời ăn cơm khai tiền. Cái trước sẽ để cho mình người khó chịu, cái sau sẽ để cho mình tiền khó chịu, phản chính liền là sẽ khó chịu, nàng là một người hiếu thắng, suy tính một lát, cắn răng một cái: "Thứ này chính ta điểm, chờ sẽ ta sẽ cùng nhau thanh toán."

Vương Phú Diệu cười cười, không nói gì, nhìn nhiều mấy nhãn Lý Tĩnh Di mặt, tựa hồ là phải nhớ kỹ nàng, sau đó liền muốn ly khai, lại bị nàng một ngậm gọi lại.

"Chờ một chút."

Lúc này Lý Tĩnh Di nhìn về mặt hướng thụ Cổ Dịch, làm sao xem làm sao khó chịu, 21300 giá cả, để nàng cảm giác rất đúng mặt con hàng này xác thực liền là một 2B, cắn răng nói ra: "Vương tiên sinh, ngươi biết đạo, bị một cái đồ nhà quê quán lấy cảm giác có bao nhiêu khó chịu sao?"

Vương Phú Diệu không khỏi sửng sò, gặp Lý Tĩnh Di nhìn chăm chăm Cổ Dịch ánh mắt lập tức phản ứng lại, tinh thần tùy theo phấn chấn, dùng một loại phi thường nụ cười tự tin, nói: "Yên tâm, giao cho ta."

Nói xong đến gần mấy bước, quần áo cơ hồ áp vào Cổ Dịch cánh tay, trên cao nhìn xuống nói ra: "Nghe được vị tiểu thư này lời nói sao? Ta có cùng vị tiểu thư này có việc muốn đơn độc nói chuyện, làm phiền ngươi nhường một chút."

Cổ Dịch đang lúc ăn tôm bự, miệng bên trong thoải mái đến bạo tạc, nào có thời gian chim hắn, không nói gì.

Vương Phú Diệu nhú mày: "Lặp lại lần nữa, phiền phức nhường một chút!"

Cổ Dịch vẫn là không có chim hắn.

Vương Phú Diệu "A" một tiếng, nhìn Lý Tĩnh Di một nhãn, lấy tay che lại tôm bự còn sót lại tôm thịt bộ phận, lại nói ra: "Quá tam ba bận, một lần cuối cùng, lần... A!..."

Cái cuối cùng "Lần" chữ còn chưa nói xong, liền bị bởi vì mỹ vị bị cản, mà vô ý thức nắm lên bên người cái xiên Cổ Dịch tiện tay xiên dưới, thu cánh tay về."

"Ngạch. Không có ý tứ." Cổ Dịch đem cuối cùng một điểm tôm thịt tiêu diệt, lúc này mới ngẩng đầu lên, "Không kiềm hãm được ta liền xiên dưới, không thể trách ta."

Vương Phú Diệu liệt răng che tay, nhãn bên trong sắc mặt giận dữ chợt lóe lên, lạnh giọng nói: "Tiểu tử, ngươi cố ý đúng không hả?!"

"Lời này sao giảng?"

Vương Phú Diệu nói: "Không nghe thấy người khác nói nơi này không chào đón ngươi sao, tôm ngươi cũng đã ăn xong, còn không đi?!"

"Không chào đón?" Cổ Dịch ngẩn người, nhìn về phía Lý Tĩnh Di, gặp nàng một bộ việc không liên quan đến mình treo lên thật cao đáng về, nhất thời mình bạch cái gì, con ngươi đảo một vòng, cười đạo, "Vương Phú Diệu đúng không, ta tại Bắc Thành nhìn thấy không ít Phú Diệu châu báu, không sẽ liền là ngươi khai a?"

"Chính là ta."

Nhắc lên cái này, Vương Phú Diệu sắc mặt hiện ra chỉ chiếm được sắc, dùng xuống mắt thấy Cổ Dịch, phảng phất tại nói: Biết đạo lão tử có bao nhiêu treo a!

"Ai nha, cái kia tình cảm hảo. Làm phiền người giúp ta xem xem, cái đồ chơi này giá trị bao nhiêu tiền." Cổ Dịch giống như là toàn không chú ý tới nét mặt của hắn ngữ, xuất ra một viên viên bi đại nhỏ hạt châu màu xanh lục đặt ở bàn lên, hiểu kỳ hỏi nói.

Vương Phú Diệu gặp này khẽ hừ một tiếng, tùy ý liếc mắt một nhãn Cổ Dịch lấy ra hạt châu,

Bắt đầu không có để ý, rất nhanh lại phát hiện không đúng, cái khóa hạt châu này làm sao có thể như thế lục, còn như thế thấu minh?

Lập tức cầm lấy nhìn kỹ xem, lúc này mới phát hiện cái khóa hạt châu này đơn giản thần kỳ, chẳng những nhan sắc cùng thấu minh độ hoàn mỹ đến không thể tưởng tượng nổi, bên trong còn có quang hoa lưu động, cầm tại tay bên trong càng là có loại yên tĩnh lòng người cảm giác. Hắn là làm châu báu người, trong nháy mắt liền đánh giá ra cái khóa hạt châu này giá cả đã không thể dùng kinh người để hình dung, đây quả thực là dọa người!

Nhân nhãn thấy như thế, không khỏi thốt ra: "Thứ này ở đâu ra?"

"Nhặt được."

"Nhặt được?" Vương Phú Diệu bán không hi vọng vào Cổ Dịch sẽ trả lời, nhưng Cổ Dịch xác thực trả lời, nhất là còn là loại này đáp án, để hắn nhất thời vừa mừng vừa sợ, đem sắc mặt chậm dần, lắc đầu: "Thứ này không đáng tiền, chỉ là nhan sắc ta rất ưa thích, một ngàn khối ta thu."

"NO, không bán." Cổ Dịch một thanh đoạt trở về hạt châu.

Đùa gì thế, cái này nhưng là Hồn Châu, một ngàn khối, thêm một vạn đều xa không chỉ cái giá này, với lại Cổ Dịch cũng không có ý định bán. Nên biết đạo giữa thiên địa Hồn Châu cũng chỉ có một loại sinh ra phương phương pháp, vậy liền là rất nhiều hồn phách chấp niệm lưu lại tụ tập, thành làm đặc thù Hồn Châu, cái này ban đầu Hồn Châu phần lớn hung hiểm, chỉ có đem bên trong chấp niệm hóa đi, tồn tại quyết đoán ngưng kết, dần sinh ra bản nguyên, về sau chậm chậm tăng thêm, mới có thể đạt được như thế một viên Hồn Châu.

Đồng thời bởi vì vì Hồn Châu vốn là là nhân loại hồn phách ngưng kết, thêm trên chấp niệm đã đi, nhất là tâm bỏ hồn phách, cầm tại tay bên trong liền có bên trong thân cận cảm giác, an thần dưỡng tính, đối với quý đạo thuật sĩ cũng có đặc thù công dụng. Tóm lại là kiện phi thường khó khăn đến sự vật, chỉ là một ngàn khối, xem một nhãn không sai biệt lắm

Vương Phú Diệu hiển nhiên chưa từ bỏ ý định, ra vẻ trầm ngâm một lát: "Được rồi, ai kêu ta thích đâu, một vạn khối."

"100 ngàn."

"100 ngàn? Cũng không là không. . ."

"Cũng không bán."

Vương Phú Diệu nghe Cổ Dịch trở về số lượng, đang muốn đáp ứng, chuyển nhãn lại thấy hắn đổi giọng, phân minh liền là đang đùa giỡn chính mình, hắn biết đạo đang chứa đựng đi cũng không có ý nghĩa, ánh mắt bên trong xẹt qua một tia âm tàn, cười ha ha: "Quên đi, không quấy rầy, chúng ta hữu cơ sẽ gặp lại." Nói xong rất quả quyết rời đi.

Nhìn xem bóng lưng hắn rời đi, Lý Tĩnh Di bình tĩnh nói ra: "Người nào đó có phiền toái."

"Cầu chi không đến."

...

Một bữa cơm không nói chuyện.

Thăng đến Lý Tĩnh Di thịt đau kết xong sổ sách, ăn uống no đủ Cổ Dịch mới lần nữa tìm được chủ đề, chọn rằng bên cạnh nói ra: "Lý mỹ nữ, ta nhớ ra rồi, vừa rồi Bác Thụ Chu trong thư nói ta có hiệp tính, người xem, ca có phải hay không là như cái đại hiệp a."

"Ha ha. . ." Lý Tĩnh Di khẽ cười một tiếng biểu minh thái độ, bất quá nghĩ lại ở giữa lại nghĩ tới Giải Tiểu Muội, hôm đó hắn cứu người sau về nhà chồng mà không vào, không cầu hỏi báo, nếu nói làm cái hiệp chữ, còn là có điểm một bên, tại là lại mở miệng bỏ tức một câu: "Như cái tôm bự."

"Là đại hiệp không là tôm bự." Cổ Dịch sửa chữa chính nói.

"Tốt a đại hiệp, người trước tiên đem người phiền phức sự tình giải quyết một cái a." Lý Tĩnh Di chỉ vào ngoài cửa sổ nói. Nơi này lầu đường cửa sổ là rơi xuống đất hình, từ nơi này vừa vịn có thể nhìn thấy dưới lầu, có thể gặp đến mấy cái cách đó không xa các loại lông tóc lưu manh, đang cùng một vị tây trang con nít nam nói cái gì, người nam kia khuôn mặt quen thuộc, chính là Vương Phú Diệu.

Nhìn thấy một màn này, Cổ Dịch không khỏi không cảm khái cái này phiền phức tới đến thật đúng là nhanh.

"Ta đi bãi đỗ xe chờ người." Lý Tĩnh Di ném một câu nói như vậy, không quan tâm Cổ Dịch, như vậy ly khai, theo cái phương hướng này nhìn lại, cái kia rời đi thân ảnh lại có loại đặc ý cảm giác?

Cỗ Dịch "Ngạch" một tiếng, đứng tại chỗ không có động tác, như thể qua hai phút đồng hồ tà hữu, mới lần nữa dậm khai bộ pháp, tìm một chai bia khí thể hung hăng đi ra nhà hàng. Đối với đứng ở phía ngoài những tên côn đồ kia dùng sức ném ra, chính bên trong nó bên trong chỉ một.

Dư lấy nhao nhao trông lại, chỉ gặp hấn đại kêu lên: "Ngu xuẩn nhóm, theo đuổi ta à!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Muốn đi xem xem

Hải sản cửa hàng dưới lầu trong bãi đỗ xe.

Nơi này bãi đỗ xe coi như rộng lớn, cửa ra vào các một. Lý Tinh Di tại xe lên vừa rồi đem xe phát động, bỗng nhiên, tay lái phụ cửa xe bị người dùng lực kéo khai, một bóng người đoạt tới.

"Tới chó chết!"

Lần này biến cố không thể không khiến nàng quay đầu, thấy rõ người không là người khác, chính là Cỗ Dịch, tại phía sau xe còn có một đám màu lông bay lên lưu manh chửi rủa lấy đuổi theo, hô to "Dừng lại" !

Trong nháy mắt mình bạch tình huống, nàng bắt đầu đi lắc đầu, cố kỵ xe yêu, chỉ có thể một giẫm chân ga khai hướng lối ra, lưu lại một đám quỷ hô cay kêu bọn côn đồ. . .

Lúc này sắc trời dần dần tối xuống, thời gian vừa qua khỏi cơm điểm, Bắc Thành giao thông coi như thông suốt, ra bãi đỗ xe, hai người dựa theo lúc trước nói, trực tiếp đi hướng Bắc Thành đại học phương hướng, chẳng mấy chốc liền đạt tới mục đích.

Bởi vì vì trường học cấm chế cơ động xe lái vào, tại cửa ra vào sau khi đậu xe xong, hai người đi bộ tiến về văn học viện.

Sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, chung quanh sáng lên đèn đường, cùng với gió nhẹ đại thụ, cùng thỉnh thoảng chạm mặt tới, tràn ngập tinh thần phần chấn đám học sinh, sân trường bầu không khí tự nhiên sinh ra.

Lý Tinh Di không khỏi nghĩ tới chính mình lúc đi học, nhìn xem lui tới đám học sinh, tâm bên trong sinh ra rất nhiều hoài niệm. Lại không chút nào chú ý tới, những này kết bạn với nàng mà qua các học sinh, thấy được nàng hiện ra đủ loại kinh điển.

Một đường bầu không khí cũng không nặng nề, chỉ là loại này yên tĩnh khó được để cho hai người đều không nói gì, cứ như vậy đi tới văn học viện.

Văn học viện trước, Đồng Trọng Thư điêu tượng tổ lập ở đây, bóng đêm đem thạch giống hình dáng che lấp, để chỉ xem lên như cái trầm tư cự nhân, chính đang suy tư hằng cô triết học.

Sau lưng hấn, văn học viện thực trúc hợp một cảnh sắc có khác vận vị, tựa hồ bạn lên nơi này mùi sách đạo, thi lễ văn chương, du lâu dài xa.

Đi vào giáo chủ công lâu, nơi này chẳng những đại cửa không có khóa, bao quát lầu hai Bắc Thụ Chu phòng làm việc cũng không khóa, nhỏ nhỏ vận một cái dùng tay, cửa phòng liền mở ra, thổi tới một trận gió nhẹ, có thể chú ý tới đây cửa sổ không có đóng.

Lại xem gian phòng bên trong bày ra quy củ, cái bàn lên một tia không nhiễm, hiển nhiên người đi đến cũng không vội vàng, không đóng cửa sổ hộ rất có thể liền là cùng lá thư này có quan hệ.

Cỗ Dịch liền ở lại đây cách xa nhau mấy gian địa phương, mỗi ngày đi ngang qua cũng không có cảm giác đến nơi đây có cái gì dị thường, nhưng sự tình ra luôn có bởi vì, Bắc Thụ Chu thân bút viết mình để cho mình tới đây luôn có hấn ý tứ. Giờ phút này cũng đã đến nơi này, hấn dứt khoát chiếu vào Bắc Thụ Chu, đi tới bên cửa sổ, lại đọc một lần nội dung bức thư.

Xong, cái gì đều không phát sinh.

"Chớ không phải là. . . Thư này có lực lượng thần bí gia trì? Còn là có hai lớp?"

Cổ Dịch cô lố, quan lên đèn, đem tin ở dưới ánh trăng chiếu chiếu, không hề phát hiện thứ gì, cuối cùng xé khai một cái miệng, bên trong cũng không có cái gì. Hắn tiện tay liền đem tin vứt: "Muội, lão nhân này khi làm xiếc đâu, không đùa."

"Ai!" Lý Tĩnh Di hô nhỏ một tiếng, muốn phải bắt được ném về ngoài cửa sổ tin, lại đã chậm, tin rớt xuống, nàng trừng một nhãn Cổ Dịch: "Ngươi thật là không điểm lễ phép."

Cổ Dịch "Hắc hắc" cười cười: "Ta vốn là không lễ phép, lý đại mỹ nữ, ngươi thiếp ta gần như vậy, cái này tối như bung, cô nam quả nữ, ngươi có phải hay không muốn làm những gì a?"

Lý Tĩnh Di lúc này mới phát hiện, vừa rồi vì bắt lấy lá thư này mà xông tới bên cửa sổ, cùng Cổ Dịch ở rất gần, khoảng cách này quả thật có chút không ổn, nàng lui về sau một bước, không nói gì.

Ai ngờ, Cổ Dịch lại cùng một bước đi lên: "Đừng nhúc nhích. Đưa ngươi thứ gì."

Lý Tĩnh Di sửng sốt một chút, lập tức đỉnh đầu truyền đến một trận xúc cảm, nàng trong nháy mắt nhũ chặt lông mày, đang muốn nói cái gì lúc, cái kia cổ xúc cảm đã trải qua biến mất, Cổ Dịch thu tay về, cười nói: "Thật phù hợp."

Bên nàng đầu nhìn cửa sổ, bởi vì vì hắc ám, trước mặt có thể làm tấm gương dùng cửa sổ phản bắn ra chiếu giống như, gập đầu của mình lên nhiều một khối màu đen đường viền cài tóc, không khỏi đưa tay sờ một cái: "Cái này, cái này là ta?"

"Hắn là đúng không."

"Chính là ta." Lý Tĩnh Di khẳng định đạo, "Ngươi ở đâu nhặt?"

"Nơi này."

"

Cổ Dịch một chi bệ cửa sổ, tại Lý Tĩnh Di hơi có vẻ ngoài ý muốn mắt bên trong, nói ra: "Ta còn nhớ đến bác lão phong thư lên là để cho ta thân khai, nhưng phong thư lại là mở ra, cha ngươi vì nhân nghiêm túc, loạn hủy đi người khác tin khả năng không lớn, thêm lên cái này cài tóc, ngươi nói ta đoán được cái gì?"

"Là ta khai tin." Lý Tĩnh Di minh bạch Cổ Dịch ý tứ, gật đầu thừa nhận, "Ta còn đã tới nơi này."

Cổ Dịch sắc mặt biến vì khó chịu: "Lý đại cảnh quan, ngươi là cảnh sát, biết đạo chưa trải qua cho phép, tiện tự trộm xem người khác tin là phạm pháp a."

Lý Tĩnh Di mỉm cười: "Ngươi mới nói ta là cảnh quan. Người khác xem phạm phương pháp, ta xem không coi là."

"Ách. . ." Cổ Dịch sắc mặt biến? Đạm? Gật đầu nói: "Tốt a. Đại cảnh quan ngươi chậm rãi chơi, ta chính ăn ngon no bụng tốt, trước ngủ một giấc, ngươi muốn cùng một chỗ không?"

Nói xong đi hướng cạnh cửa, vừa tới cửa liền nghe Lý Tĩnh Di thanh âm vang lên lần nữa: "vân..vân, đợi một chút."

Cổ Dịch một quay đầu, không thể tin nói: "Ngươi xác định thật muốn cùng một chỗ?"

Lý Tĩnh Di nói: "Ta có chút phát hiện, ngươi muốn nghe sao?"

"Không nghe!" Cổ Dịch muốn cũng không nghĩ, lúc này hồi đạo

Lý Tĩnh Di "Ân" một tiếng, sau đó bắt đầu: "Nhớ đến ba ngày trước cái kia quân sự cấm khu sao. . ."

Cổ Dịch mở ra bạch nhãn, ngồi lên ghế sofa, nghe nàng giảng xuống dưới.

"Ba ngày trước, chúng ta bị đưa ra quân sự cấm khu về sau, ta tìm người hỏi thăm một chút, xác nhận nơi đó xác thực là một cấm khu, nhưng là có hay không thuộc quân sự liền không được biết. Mới đầu ta từ bỏ, nghĩ đến nếu không phải tuân phương pháp, cấp trên cũng bắt chuyện qua, cũng không có truy tra được, thẳng đến ta cầm tới ngươi phong thư này."

"Khi đó, ta nhìn thấy là thư của ngươi, ta tiện tay phá hủy, chính hảo lại hữu cơ sẽ đến Bắc Thành đại học, thuận đạo liền lên đến xem một nhãn." Lý Tĩnh Di nói xong đi tới bên cửa sổ, nhìn về phía ngoài cửa sổ, "Ngươi biết đạo, nơi này đối địa phương là cái nào sao?"

"Không biết đạo" Cổ Dịch thuận miệng đáp lời, trong lòng chính rầu rĩ nàng câu kia 'Nhìn thấy là thư của ngươi, tiện tay liền phá hủy', hủy đi em gái ngươi a!

"Thương Vũ Sơn."

Lý Tĩnh Di nhìn ngoài cửa sổ bị nhà cao tầng ngăn cản tầm mắt phương xa, nói tiếp nói: "Nơi này đối diện Thương Vũ Sơn, cái này khiến ta nhớ tới một cái bị mắc cạn bản án. Đại lượng sắt thép chảy vào Bắc Thành, chẳng biết đi đâu. . ."

"Sắt thép chày vào? Chẳng biết đi đâu?" Cổ Dịch nghe cái này hoàn toàn không đáp điều, tạm thời buông xuống xoắn xuýt, lẩm bẩm một câu, "Ta đoán cái này báo cảnh sát người cùng cái này có liên hệ?"

Lý Tĩnh Di lắc đầu nói: "Không ai báo động. Chỉ là có tin tức, cho nên một mực cũng đều không có chính thức lập án." Chỉ ra ngoài cửa sổ: "Mà cái kia sắt thép biến mất địa phương, liền là Khảo Sơn Trấn."

Nàng kiều nói này, Cổ Dịch nhất thời có chút minh bạch, Khảo Sơn Trấn là Bắc Thành phụ chúc trấn, kinh tế chủ yếu dựa vào giải trí cùng nông nghiệp, sắt thép cũng có tiêu hao, nhưng lượng khẳng định có hạn, Lý Tĩnh Di nói những cái kia biến mất sắt thép lượng tất nhiên không nhỏ, không có gì bất ngờ xảy ra, rất có thể liền là chày vào cái kia một cấm khu bên trong.

Nhưng, cái này lại như thế nào?

Tại là nói ra: "Người ta đều là cấm khu, dùng đồ vật cẩn thận điểm làm sao vậy, ngạc nhiên, cẩn thận tra được quốc gia cơ mật, vài phút xử bắn người!"

"Cái kia thanh người chém thành hai khúc cũng là quốc gia cơ mật sao? !" Lý Tĩnh Di cũng không quay đầu lại hỏi lại đạo

Cổ Dịch đã hiểu, cô nàng này là đổi chuyện ngày đó canh cánh trong lòng đầu, nghĩ đến cái kia kích thích hình tượng quả thật có chút dễ người khắc sâu ấn tượng, giải thích nói: "Hồ điệp kiểm vốn là là binh gia thất vũ khí bên trong sát tính nặng nhất một thanh, không nên suy nghĩ nhiều, cùng binh gia có liên quan sự tình, sớm điểm quên đi."

Lý Tĩnh Di nhìn hấn trọn vẹn nửa phút, cuối cùng thở dài một ngụm, "Ân" một tiếng.

Lại ân? !

Cổ Dịch nghe xong nàng cái này "Ân" liền cảm thấy đại sự không ổn, quả nhiên, chỉ nghe nàng câu tiếp theo, dùng nhẹ nhõm ngữ điệu nói ra: "Ta muốn đi cái kia cấm khu bên trong xem xem, người muốn cùng một chỗ sao?"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Thiên Tử Sách

"Người đang nói đùa sao? !"

Cổ Dịch sững sốt một chút, gặp Lý Tĩnh Di ánh mắt bình tĩnh mà nghiêm túc, bất đắc dĩ nói: "Tốt a, người không có nói đùa, rất chân thành, nhưng là ta không thể không nhắc nhở người, từ trước công môn giết người, chỉ để ý được mất, nhân quả khó khăn dính. Nơi đó chẳng những là binh gia cấm địa, càng có thất vũ khí tọa trấn, người khẳng khẳng muốn đi, tôi thiếu muốn có lý do a?"

Lý Tĩnh Di nghiêm túc nghĩ nghĩ, nói: "Lý do liền là trực giác của ta, người biết đạo, trực giác của nữ nhân luôn luôn rất chuẩn."

Cổ Dịch sắc mặt một? Đạm? Càng là tiếp xúc đến sâu, liền càng có thể cảm nhận được Lý Tĩnh Di bản chất lên ngạo kiều. Nói ra: "Đã người trực giác ngu như vậy, vậy người cảm giác một cái, nếu như ta sẽ đi hay không?"

"Sẽ." Lý Tĩnh Di khẳng định đạo

Cổ Dịch cười ha ha một tiếng: "Ha ha, đáp sai, ta mới không sẽ, bái bai, chính người đi thôi."

"Người sợ?"

"Sợ?"

Nghe đến chữ đó, Cổ Dịch thần sắc rõ ràng hoảng hốt một cái, lắc đầu nói: "Cái này không phải vấn đề sợ hay không, là căn bản là không có tất yếu, người bằng một điểm suy đoán cùng một chút không hiểu thấu manh mối, thêm lên cái gì trực giác, liền không mục đích gì đi xông binh gia cấm địa, là dự định hoa vẫn tìm đường chết sao? !"

Lý Tĩnh Di không có nói tiếp, theo dõi hần xem ngach mười mấy giây, bỗng nhiên cười một tiếng, nụ cười kia như băng tuyết hóa, điểm hoa khai, nói: "Người chính là sợ."

"Ách, tốt a, ta sợ, ta đi."

"Người xác định?"

Cái này hỏi đòi Lý Tĩnh Di sừng sốt một chút, giọng điệu này là cái gì chuyển hướng? Lập tức chỉ nghe Cổ Dịch tiếp tục nói: "Ta đi a, đưa người ra ngoài a. Phân đang cùng người nói không thông, không bằng ngủ sớm một chút."

"Hừ!"

Lý Tĩnh Di sắc mặt trong nháy mắt trở nên lạnh, tóc dài hất lên, ra ngoài phòng.

Hai người ra nhân viên trường học lâu.

Lý Tĩnh Di mặc dù sắc mặt bất thiện, nhưng dưới chân cũng không nhanh, hai người đồng bước tới văn học viện đi ra ngoài.

Cổ Dịch nói: "Đừng bần lầy khuôn mặt. Lại nói người không cũng lừa phỉnh ta sao?"

"Lúc nào?" Lý Tĩnh Di mắt nhìn phía trước, lãnh lạnh nói đạo

"Liên nay thiên a." Cổ Dịch làm ra một bộ bắt người không biện pháp bộ dáng, "Nói hảo nay thiên người mặc váy ngắn bôi rượu đầu. Tiếp nhận đầu. Váy như thế trường coi như xong, rượu cũng không uống, ai. . ."

Lý Tĩnh Di dừng lại cước bộ, nhìn xem hần: "Uống rượu, có thể, người bây giờ cảm ra được, ta liền bôi người uống."

"Ày."

Nàng tiếng mới rơi liền cảm thấy thấy hoa mắt, Cổ Dịch giống như biến hí phương pháp, không biết theo cảm lấy ra một ô bình sứ đưa tới trước người, còn một bên nói ra: "Uống đi."

Âm mưu!

Lý Tĩnh Di cơ hồ là trong nháy mắt liền đến có kết luận, con hàng này tuyệt đối là có ý!

Nàng hận hận tiếp nhận bình sứ, nhìn hần chăm chăm, đem bình sứ mở ra, vừa đưa đến bên miệng, bỗng nhiên ngửi được một cỗ khó khăn nói mùi rượu, nhàn nhạt mùi thơm du trường mà xa xưa, giống như là tại vượt qua thời gian kể rõ một đoạn cổ lão cổ sự. Không nói rượu, nhưng là mùi thơm này đã say lòng người.

Lý Tĩnh Di không phải là là không người biết nhìn hàng, chỉ bằng cỗ này mùi thơm, đã đoán ra rượu này không phải bình thường, nếm thử một miếng, chỉ cảm thấy mùi rượu bình thân, lại câu người lưỡi, phảng phất để cho người ta trong chốc lát quên mất thời gian, không khỏi lại từng một ngụm, hỏi: "Đây là cái gì rượu?"

"Thiên Bôi Từ." Cổ Dịch không biết từ chỗ nào lại lấy ra một cái đồng dạng bình sứ, chính mình uống một ngụm, "Đây là quê hương ta rượu ngon, hương làm cho người, rượu càng câu người, khiến người uống một ngụm nhìn không được uống hai miếng, uống một chén nhìn không được uống hai chén, cuối cùng ngêhện tận ngàn chén, say chết bởi rượu này, cho nên mà gọi tên, Thiên Bôi Từ."

"Mặc dù có chút khuếch đại, nhưng hoàn toàn chính xác là rượu ngon, không bạn."

Lý Tĩnh Di vừa nói vừa uống một ngụm, chân bước thả đến chậm hơn, hai người tại cái này màu xanh lá quanh quần dưới cây đường đạo bên trong chậm bước tiến lên, ngược lại giống như là tại tán bước phẩm tửu, hưởng thụ.

Nhưng đường cuối cùng cũng có cuối cùng, rượu cũng có cái chén trống không thời điểm, qua một sẽ, hai người tới văn cửa học viện, đã trải qua ứng lấy hết rượu ngon.

Ở chỗ này, hai người đều mang theo chút men say.

Lý Tĩnh Di hỏi nữa một lần: "Người thật không đi?"

"Không đi.

"Cổ Dịch lắc đầu đạo, "Không có chút nào nguyên do sự tình, lãng phí biểu lộ."

Lý Tĩnh Di nói: "Nguyên do? Người muốn cái gì nguyên do?"

"Cái này có thể nhiều, nhưng việc này liền là không dính lên một điểm, ta. . ."

"Thế nào?"

Cổ Dịch ngẩng đầu một cái, đột nhiên sững sốt, để Lý Tĩnh Di không khỏi hỏi ra, lại phát hiện hắn không phản ứng chút nào, chỉ là nhìn chòng chọc vào phía trước, tùy theo ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía trước liền là văn cửa học viện, mà Cổ Dịch sở nhìn chăm chăm chính là cổng cái kia một toà Đồng Trọng Thư điều tượng.

"Ta hỏi ngươi, Tần triều về sau là cái nào triều đại?"

Lý Tĩnh Di mất lộ ra vẻ nghi hoặc, không minh bạch Cổ Dịch vì cái gì hỏi cái này, bất quá nàng còn là nói tiếp trả lời.

"Là Hán triều."

"Hán. . . Tần, Hán. . . Thủy hoàng đế nhất thống thiên hạ, Hòa Thị Bích uy áp thiên cổ, nhưng có một kiện đồ vật, lại không có chút nào bại bởi nó. Ta hiểu được!"

Cổ Dịch nói một mình, tiếp lấy trầm tư trọn vẹn hơn năm phút, cuối cùng ngẩng đầu một cái, nhìn về phía Lý Tĩnh Di: "Hiện tại lý do có, ta liền hỏi ngươi hai vấn đề, ngươi có, chúng ta liền xuất phát!"

Lý Tĩnh Di mặc dù không rõ ràng cho lắm, nhưng vẫn là không nhận được sắc mặt chuyển vui, quả quyết trả lời: "Ngươi hỏi!"

"Đệ nhất, ngươi sẽ làm đầu viên đạn sao?"

"Không sẽ, nhưng ta có người bằng hữu sẽ."

"Cái kia hảo. Vấn đề thứ hai." Cổ Dịch nhẹ gật đầu, tiếp lấy đem ánh mắt dời xuống, nhìn chăm chăm trước người mỹ nhân dưới cổ vị trí, nghiêm túc nói: "Ngươi có tính, cảm giác nội y sao?"

". . ."

Lý Tĩnh Di lúc đầu từ sắc lên mặt đỏ, tựa hồ biến đến càng đỏ. . .

"Lăn!"

. . .

. . .

Nhân Đạo Ngũ Khí, Hoa Hạ đặc hữu, là để vương ảnh hưởng thương sinh, hội tụ Long khí mà sinh, mỗi một kiện đều đúng Hoa Hạ lịch sử có ảnh hưởng trọng đại, phân đường là:

Nó một, văn minh mới bắt đầu, ngưng kết Hoa Hạ chi Hiền Viên Kiếm. Kiếm này làm vì Hoàng Đế tin kiếm, Hoa Hạ tộc hậu nhân đều cảm giác nó công đức, năm ngàn năm qua chúng sức mạnh của sự sống hội tụ, Long khí dày nặng làm vì Ngũ Khí đứng đầu.

Thứ hai, thánh hiền tiếng tăm truyền xa, Tạo Hóa Công đức chỉ Vũ vương đình. Đình này ba chân biểu tam tài, hai tai biểu âm dương, Tứ Tượng Bát Quái cửu cung đều tại nó bên trong, chẳng những là huyền học chỉ tổ, càng có thánh hiền chi công, tụ đến chúng sinh Long khí, gần như chỉ ở Hiền Viên Kiếm phía dưới.

Thứ ba, uy nghiêm thiên cổ, chí tôn vĩnh hằng chỉ Hòa Thị Bích, ngọc tử truyền quốc. Thủy hoàng đế nhất thống Hoa Hạ, mở ra đế chế, này khí vì lịch đại hoàng thất chỉ chính thống, thiên hạ vì đó chú mục, nó Long khí mạnh mẽ không cần nói cũng biết.

Thứ tư, văn đàn hai ngàn năm, độc tôn học thuật nho gia chỉ Thiên Tử Sách. Tương truyền Hán Vũ Đế lấy Thiên Tử Sách chiêu cáo thiên hạ, lệnh Đồng Trọng Thư phổ biến học thuật nho gia mà độc tôn, đến ảnh hưởng này Hoa Hạ hai ngàn năm học thuật nho gia bởi vậy mà hiệu lực nhà đế vương, thiên hạ thương sinh đều vì đó sở ước thúc, nó có công có sai lại ảnh hưởng thiên hạ, bị Thuật Sĩ hiển thuật tại đế vương, hấp luyện Long khí, là Ngũ Khí bên trong đặc thù nhất một kiện.

Thứ năm, ngăn con sông dữ, làm Hoa Hạ tộc khởi từ hoàn sinh chỉ sát Hồ lệnh. Nhiệm mẫn cứu Hoa Hạ công đức, lấy sát Hồ lệnh cứu Hoa Hạ tộc, đến tiếp sau chúng sinh khí mệnh, cảm giác nó ân đức, thiên hạ Long khí hội tụ, đến cuối cùng để sát Hồ lệnh nguyên kiện thành làm đệ Ngũ Khí.

Đến tận đây Ngũ Khí viên mãn, Cửu Ngũ Chí Tôn, thiên hạ lại khó ra một kiện nhân đạo châu báu.

Cái này nó bên trong, Thiên Tử Sách là Hán triều sở hữu, chấm dứt hệ độc tôn học thuật nho gia, không thể không khiến người nghĩ đến Không Thừa Nho, nhận nho tên, thêm lên Nhân Đạo Ngũ Khí, Cổ Dịch cái này mới phản ứng được, chính mình vẫn luôn lý giải sai, cái gọi là "Chí tôn vĩnh hằng, uy áp thiên cổ" hoàn toàn chính xác chỉ là Hòa Thị Bích, nhưng Không Thừa Nho để lại mũi tên, căn bản cũng không khả năng là đã trải qua hóa núi Hòa Thị Bích, mà là Tần sau chỉ Hán, cái này tới đối lập, lại tương sinh Hán triều nhân đạo châu báu, Thiên Tử Sách!

Bệ cửa sổ trước đọc thiên tử, là bí hiểm, chỉ mình ba chữ, Thiên Tử Thai.

Mà nhìn thấy Đồng Trọng Thư điều tượng về sau, Cổ Dịch càng là minh bạch, Thiên Tử Sách mất tích, Bác Thụ Chu bí hiểm Thiên Tử Thai, cùng Hòa

Thị Bích biến thành núi bên trong đại lượng sắt thép chẳng biết đi đâu, đều nói mình, Thương Vũ Sơn bên trong cấm khu bên trong người muốn làm một chuyện!

Cái kia chính là, bọn hắn muốn xây. . .

Phong, Thiện, Thai!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Cấm khu bên trong

Thứ hai thiên, lúc chạng vạng tối.

Một cỗ màu đỏ xe con vòng qua Khảo Sơn Trấn, dọc theo Thương Vũ Sơn phương hướng, đi tới lần trước chỗ dựa nông lâm nghiệp công ty trách nhiệm hữu hạn trước cổng chính.

Đem xe nhỏ ngừng ở trước cửa một chỗ tương đối bí mật địa phương, Cổ Dịch cùng Lý Tĩnh Di ở đây xuống xe.

Tự hôm qua thiên khẳng định muốn tới về sau, hai người bỏ ra một ngày thời gian chuẩn bị.

Cổ Dịch đổi lại kiểu cũ trang phục, kính râm, ba lô, cùng một thân tẩy phát bạch quần thể thao cùng T-shirt áo. Mà Lý Tĩnh Di tắc lúc đầu dự định là mặc vận động trang, nhưng là tại Cổ Dịch mãnh liệt phản đối hạ cùng một phen thần kỳ lý do dưới, không thể không đổi lại một kiện viên ren áo cùng một đầu quần jean bó sát người, tại ảnh hưởng hoạt động có chút tình huống dưới, cả người xem lên mười phần gọi cảm.

Đi tới trước cổng chính, lúc này khoảng cách Khảo Sơn Trấn trạm thi án đã qua ba thiên, trước cửa mặc dù kéo có cảnh giới tuyến, nhưng không cảnh sát ở đây trực ban chờ đợi.

Lý Tĩnh Di nói: "Bản án đến tiếp sau là một cái Thảo Bao nhận tay, ta không có lộ ra đầu kia mật đạo, tin tưởng cái kia Thảo Bao cũng không có khả năng tìm được, thêm lần trước nữa chúng ta cũng không hướng bên trong cấm khu người nhắc lên mật đạo sự tình, từ nơi này đi qua, nên là rất bí mật, không sẽ bị phát hiện."

Cổ Dịch gấp nâng ánh mắt ánh mắt bên trong có khinh bỉ, không khỏi hiếu kỳ, bỏ qua câu nói kế tiếp, chỉ hỏi: "Người nói Thảo Bao là ai?"

"Người." Lý Tĩnh Di nói xong cũng không quay đầu lại vượt qua trước cửa giới dây, tiến nhập trong môn.

Cổ Dịch không khỏi giật giật góc miệng, phát hiện nâng càng ngày càng cùng mình không qua được. . .

Hướng vào phía trong.

Giống như lúc đầu, hoàn cảnh nơi này cũng không có bao nhiêu cải biến, vẫn như cũ là cái kia cũ nát lầu nhỏ, tạp nhập viện lạc, hai người xe nhẹ đường quen vòng qua lầu nhỏ, tiến nhập cái kia toà bỏ hoang quảng mỗ bên trong.

Dọc theo đi qua đường quen thuộc trước, một đường lên, Cổ Dịch kéo khai công tắc nguồn điện, ánh đèn chiếu sáng nơi này, rất nhanh liền đi tới đầu kia lối rẽ trước, không chân chờ, hai người đồng thời xoay trái.

Lý Tĩnh Di quay đầu nhìn một nhãn, nghĩ tới điều gì, nói ra: "Nhớ đến lần trước chúng ta thấy qua đồng nhân sao? Ta về sau nghe nói tại trong gian phòng kia cũng không thấy được đồng nhân, chỉ có ba cái người chết, người biết đạo chết người là ai chăng?"

"Chẳng phải là cảm Tam Lăng Thứ ba cái kia."

"Làm sao người biết?" Lý Tĩnh Di hiển nhiên gặp qua người chết ảnh chụp, không khỏi tiếp lấy hỏi lên.

Cổ Dịch nhất thời ngừng chân, cười nói: "Ta nói là cái kia đồng nhân thành tinh, giết ba người sau đó chạy, người tin không?"

Lý Tĩnh Di trầm mặc một lát, gật đầu nói: "Tin!"

"Vậy liền là rồi."

. . .

Con đường sau đó cũng không có cái gì ngoài ý muốn địa phương, hai người tới ban đầu gian phòng, mở ra mật đạo, tiến vào nó bên trong, thuận đi tới Thương Vũ Sơn trước chỗ kia dốc cao lên.

Sườn núi dưới, bia đá vẫn tại, màu đỏ chữ viết có loại máu vị đạo, thêm tới cửa trước đỏ sậm sắc dấu vết, rất dung dễ để cho người ta nhớ tới lần trước mặt nữ người bị chém thành hai khúc tình cảnh.

Lại xem cấm khu đại môn, chỉ gặp môn là chất gỗ, tả hữu phía trên đều liên tiếp nhân công xây thành vách tường, thẳng đến cùng vách núi nối liền thành một thể, chính thể phong bế, không có chừa lại một tia khe hở.

"Chúng ta muốn làm sao đi vào?"

Lý Tĩnh Di thấp giọng hỏi đạo, lúc đến Cổ Dịch là đánh cam đoan, nơi này hẳn có thể nhẹ nhõm tiến vào.

"Nơi này trên dưới toàn bộ phong kín, muốn muốn đi vào chỉ có một loại xử lý phương pháp! Vậy liền là. . ." Cổ Dịch một mặt nghiêm túc, chỉ hướng cửa gỗ, "Gõ cửa!"

Lý Tĩnh Di ngờ ngạc một chút, chỉ làm Cổ Dịch là đùa nghịch chính mình, đang muốn mở miệng nói cái gì, đã thấy Cổ Dịch đã trải qua trước một bước xuống dốc cao, nghênh ngang đi tới trước cửa, nhẹ nhàng gõ lên môn.

Bóng tối bốn phía hoàn cảnh, Cổ Dịch đã trải qua vượt qua tấm bia đá kia vị trí, tiếng gõ cửa nhẹ nhẹ để cho người ta hồi tưởng lại phía sau cửa người lãnh khốc thủ đoạn, Lý Tĩnh Di chần chờ một sẽ, cũng hạ dốc cao, đi tới trước cửa, thấp giọng hỏi nói: "Dạng này thật đi?"

"Yên tâm."

Kèo kẹt. . .

Cổ Dịch tiếng mới rơi, cửa gỗ đúng lúc này mở ra, bốn cái thân mang chế phục nam tử xuất hiện ở trước mắt.

"Các ngươi. . ."

Đối mặt ở giữa,

Bốn người bên trong dẫn đầu một người vừa mới mở miệng, tất cả mọi người trong nháy mắt đều chỉ cảm thấy hoa mắt, giống như là thấy được mộng cảnh, sau đó đồng thời đã mất đi tri giác.

"Xem, nhiều đơn giản." Cổ Dịch đem kính râm cài hồi, một mặt nhẹ nhõm nói ra, "Đáng tiếc không thể thể hiện ra ta tài trí."

Lần này tình cảnh không khỏi để Lý Tĩnh Di mở to nhãn, nàng một mực chỉ biết đạo Cổ Dịch sẽ cùng loại thôi miên phương pháp, lại tuyệt đối không nghĩ đã vậy còn quá lợi hại, đối mặt ở giữa liền có thể đem người thả lật.

Trong lúc nhất thời lại nghĩ tới hẳn lúc đến theo như lời nói: "Kỳ thật cấm khu bên trong những người khác không đáng để lo, vấn đề nằm ở chỗ binh khí lên."

Quả nhiên, lời này xác thực không có khoác lác!

"Cái kia ai, đứng ngốc ở đó làm gì, hỗ trợ a."

Cổ Dịch thanh âm đánh thức miên man bất định Lý Tĩnh Di, cái sau lúc này mới phát hiện hẳn đang bận mấy cái này hôn mê nam tử nắm hướng tường góc, liền vội vàng tiến lên cùng một chỗ, rất mau đem những người này giấu ở tường góc, sau đó quan lên đại môn.

Giải quyết công sự tình, hai người lúc này mới có thời gian đánh giá đến hoàn cảnh chung quanh, gặp nơi này không gian hẹp nhỏ, liền giống như là một đầu thông đạo, ngấm lại cũng có thể lý giải, dù sao công toản phương vị phong kín, nếu như không làm chỗ lối đi lý, công trình kia lượng đơn giản dọa người.

Tiếp tục hướng chỗ sâu xuất phát, rất đi mau ra cái này thông đạo, phía trước tầm mắt trong nháy mắt trống trải.

Đưa mắt nhìn lại có thể thấy được thiên địa, chưa phát giác đã bây giờ Thương Vũ Sơn bên trong.

Bên trái cách đó không xa, là một mảnh nhà trệt, điểm đốt đèn quang lộ ra, lộ ra là cư sở. Bên phải là vách núi. Mà làm người khác chú ý nhất, liền là phía trước.

Nơi đó dưới mặt đất chìm, một toà cao lớn to lớn dài cao theo bên trong dựng lên, tạo sức cổ lão đại khí, để lộ ra viễn cổ sùng cao nhất uy nghiêm cảm giác.

Quả nhiên, bọn hắn thật muốn xây phong thiện đài. . .

Cổ Dịch thị lực cực xa, chẳng những nhìn thấy cái này tòa đài cao, còn có trước đài cao một mảnh cực lớn đất trống, bố cục toàn theo Thái Sơn, khắc lục Tam Hoàng Ngũ Đế, Tinh Thần Thảo mộc, cá trùng dã thú chờ chờ một ngàn tám trăm giống như.

Cũng mà còn có một điểm, Thương Vũ Sơn là Hòa Thị Bích biến thành, trừ không phải là có đồ vật gì trấn trụ, không người ngọn núi không có khả năng bị đào khai, dù loại này đủ loại, không không biểu hiện lấy, trước mắt cái này làm đài cao liền là bọn hắn muốn xây phong thiện đài!

Muốn làm thiên tử mà phong chỉ!

Phong là thiên tử chỉ sách, có thể cho người mượn đạo châu báu chỉ lực!

Cổ Dịch chính xuất thần, bỗng nhiên cảm thấy bên người Lý Tĩnh Di lôi kéo ống tay áo của mình, chính chỉ vào phải phía trước phương hướng, thuận nhìn lại, chỉ gặp nơi đó đang đứng một cái tiểu Loli!

Cái kia tiểu Loli một thân màu hồng váy liền áo, tóc chải đến đáng yêu, mắt to như nước trong veo nhìn qua hai người.

"Không phải là lần trước cái kia. "

Lý Tĩnh Di xem xét cẩn thận một phen mới thở dài một hơi, cái này tiểu Loli mười phần non mềm, yếu ớt cùng tiểu cô nương không có gì bất đồng, cũng chỉ là một phổ thông hài tử mà thôi. Lập tức nhẹ giọng hỏi: "Tiểu cô nương, ngươi ở chỗ này làm gì?"

"Ta chờ gia gia của ta." Tiểu Loli muốn cũng không muốn nói ra, tiếp lấy lại chỉ hướng hai người đi ra thông đạo, chim non âm thanh hỏi: "Các người tại cái kia làm cái gì đây?"

Hai người sững sốt một chút, ám đạo chớ không phải là tiểu cô nương này thấy cái gì? Nghĩ lại ở giữa lại nghĩ tới không có khả năng, nên là tiểu hài tử hiếu kỳ mà thôi. Tại là Cổ Dịch thuận miệng giật một câu: "Tại làm bầy rập đâu."

"Bầy rập?"

"Đúng, người xấu tiến đến liền sẽ rơi trong cạm bẫy." Lý Tĩnh Di tiếp lấy Cổ Dịch, tiến lên ôn nhu đạo, "Tiểu muội muội, đừng nói cho người khác biết được không?"

Nàng thanh mỹ khuôn mặt để tiểu Loli hào cảm lớn tiếng, gật đầu biểu thị OK.

Lý Tĩnh Di vừa mềm âm thanh cười nói: "Không còn sớm, tiểu muội muội mau trở về ngủ đi, gia gia ngươi sẽ tới tìm ngươi."

"Ân."

Tiểu Loli bị nàng cười vang, lên tiếng, gật đầu ly khai, không nghĩ mới quay người lại liền bị một khối đá vấp ngược lại, té ngã trên đất, không chờ Lý Tĩnh Di đỡ nàng dậy, nghĩ đến cái gì tiểu Loli liền khóc lên: "Ồ ô. . . Là bầy rập, đối phó người xấu bầy rập, Lam Lam mới không là người xấu, không phải, ô ô. . . Ta muốn nói cho gia gia. . ."

"Ai, đừng khóc, nhỏ giọng điểm a."

Tiểu Loli to tiếng khóc để Cổ Dịch không thể không kéo nàng lại, chỉ là còn tương lai cùng rộng âm thanh an ủi, chỉ nghe một đạo băng lãnh giọng nữ tại sau lưng vang lên: "Khi dễ một sáu tuổi tiểu cô nương, muốn mặt sao?"

Đột nhiên thanh âm để Cổ Dịch cùng Lý Tĩnh Di đồng thời quay đầu, chỉ gặp sau lưng lại là một cái tiểu Loli, màu xanh quần áo, tịnh lệ khoa trương kiểu dáng, không phải là lần trước chém người vị kia ngang ngược Loli là ai? !

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Điệp Huyết Hồ Điệp kiếm

Này Loli vừa ra, tựa hồ có một trận gió lạnh nổi lên, lạnh suu suu, cái gọi là gió thổi trứng trứng mát, cũng chỉ đến thế mà thôi.

Đổi mặt nàng, Cổ Dịch đưa mắt nhìn một lát, nháy nháy mắt, nghiêm túc nói: "Ngươi ý tứ là để cho ta khi dễ ngươi rồi?"

"Người có thể thử một chút." Tiểu Loli lông mày sắc chìm xuống, ngữ khí chỉ bằng lãnh so sánh với Lý Tĩnh Di muốn thắng qua số lần không ngừng.

Cổ Dịch trong nháy mắt thu lại nghiêm túc thần sắc, đứng dậy, thả khai bắt lấy phần váy tiểu Loli tay để nó chạy khai, cười ha ha một tiếng: "Chỉ đùa một chút, đừng coi là thật rồi."

"Đáng tiếc ta không nói đùa với người." Tiểu Loli ngữ khí lạnh lùng như cũ, tay phải dựng lên tay trái mu bàn tay, có thể gấp đến tận nòng tay trái mu bàn tay lên là phủ lấy quần áo tay áo, ông tay áo lên biến ra một cái màu xanh lá Hồ Diệp, rất sống động, giống như là tùy thời đều biết bay ra.

Nhân thấy như thế, Cổ Dịch mở miệng lần nữa, không phải đối với Loli, mà là một chỉ tự thân bên trái, nói ra: "Cái này tiểu tiểu Nha Đầu giao cho ta, lý đại mỹ nữ, hẳn liền giao cho người."

Lý Tĩnh Di lập tức tùy theo đưa mắt nhìn lại, trước là thấy phía trước không người, sau đó một tiếng cười khẽ vang lên, gấp vách núi khe hở bên trong lại đi ra một vị quần áo hoa lệ nam tử.

Nam tử này trưởng đến mặc dù rất bình thường, nhưng mi thanh mục tú, mặt lên không cần, tóc chải đến cần thận tỉ mỉ, một thân càng là mặc đến mười phần kháo cứu, mang theo một cổ rõ ràng Hoa Hạ đặc sắc, thêm lên theo thực chất bên trong để lộ ra tự tin, để nhiều hơn mấy phần rất khí chất đặc thù.

"Quả nhiên, bị phát hiện liền là xấu hổ a."

Nam tử chắc chắn nói xong, chậm bước đi tới Lý Tĩnh Di trước người, mang theo mỉm cười, đối nàng làm một cái cổ lễ, nói ra: "Vị tiểu thư này, tha thứ ta theo người tiến tới bắt đầu liền bị mỹ mạo của người hấp dẫn, người dung mạo không một không làm ta kinh diễm, có giới ở đây, ta làm một quyết định, đối với tiểu thư tự tiện xông vào nơi đây sự tình ta một mực không truy xét, cũng chân thành mời người cùng đi ăn tối."

"Không được!"

Nam tử tiếng nói mới rơi, tiểu Loli trước hết một bước phủ định nam tử, nói ra: "Đoan Mộc Đức, người háo sắc ta mặc kệ, nhưng cô gái này tự tiện xông vào cấm khu, phải chết!"

"Không được!"

Đoan Mộc Đức cũng một tiếng cự tuyệt tiểu Loli, nói: "Phó Diệp tỷ tỷ, mặc dù người là trưởng bối, nhưng phía trên mình xác quy định, là ta chiếu cố người, cho nên người nếu nghe ta, ta nói miễn liền miễn đi, người đừng để ta khó xử được hay không?"

Tiểu Loli Phó Diệp "Hừ" một tiếng: "Ta không cùng người nói nhảm, đợi ta trước xử lý sạch tiểu tử này, lại tới tìm người phiền phức!"

Nói xong không còn lý sẽ Đoan Mộc Đức, kéo một phát tay trái mu bàn tay Hồ Diệp, nhưng gặp cái kia Hồ Diệp giống như thật đồng dạng bay động, cảnh sắc thoáng chốc phiêu hốt, Hồ Diệp bay múa, ban đêm giống như là được thấp sáng, một bộ tuyệt mỹ đến hình tượng xuất hiện tại mắt, làm lòng người nát.

Nàng, động thủ!

Diệp Huyết Hồ Diệp kiếm, ra khỏi vỏ!

Tại binh gia thất vũ khí bên trong, Hồ Diệp kiếm sát tính đệ nhất, bản vì một thanh tà thuật chi kiếm, chuyên ti giết người lấy máu lấy dưỡng nhan, cho nên lịch đại cầm kiếm giả đều như Phó Diệp, theo cầm kiếm giết người một khắc kia trở đi, mặc dù số tuổi tăng lên, nhưng dung nhan lại không còn già đi, vĩnh viễn bảo trì tại lần thứ nhất dùng Hồ Diệp kiếm giết người lúc đáng vẻ, là một thanh không chọn không giữ tà kiếm!

Sau bị binh gia thu nạp, hiệu lực tại đế vương, kế thừa nó chỉ sắc bén, mau lẹ, một khi ra khỏi vỏ tất thấy máu, kiếm quang như hoa, giết người chỉ ở nháy nhãn, đoạt tính mạng người như cắt cỏ, mấy trăm năm uống máu vô số,

Lại bởi vì vì truy cầu sắc bén thân kiếm mong mà giòn, mấy trăm năm qua đổi qua thân kiếm đã đổi qua vô số lần, là thất vũ khí bên trong duy một một thanh không thể hoàn toàn truyền thừa vũ khí, kỳ sở trăm năm sát tính sát khí hoàn toàn tập trung ở chuôi kiếm chỉ lên, mà chuôi kiếm cũng liền là cái kia chi Hồ Diệp, cho nên tên cô: Diệp Huyết Hồ Diệp kiếm!

Cho nên, đối mặt như thế một thanh tà tính sát kiếm, sớm đã nhận ra Cổ Dịch, có sao sẽ không có bất kỳ cái gì đề phòng?

Trong nháy mắt này, hẳn lấy tốc độ nhanh nhất sau lần, hiếm lại càng hiếm tránh đi cái này ra khỏi vỏ một kiếm, sau đó lại ném ra một cái chuẩn bị xong bình nước suối khoáng đánh tới hướng Phó Diệp.

Tranh . .

Không khí lại là một trận rất nhỏ chấn động, Hồ Diệp lại múa, Phó Diệp trở tay huy kiếm, xẹt qua bình nước suối khoáng, nó kiếm chỉ sắc bén,

Thẳng đến bình nước suối khoáng rơi xuống đất mới chia làm hai nửa.

Nhìn xem bình bên trong chảy ra chất lỏng màu vàng sẫm, Phó Diệp trong mắt lóe lên một tia khinh miệt, chỉ làm Cổ Dịch ngỡ là một chút chất lỏng độc tố loại hình đồ vật, rất là không mạnh. Nhưng mà đúng vào lúc này, một cổ kịch liệt hơi thổi bỗng nhiên phát ra, để nàng trong nháy mắt nhũn chặt lỏng

mày.

Cổ này mùi thối kinh người, liền giống như là nhả nhện mấy chục năm hổ rác, thối đến kinh người, thối đến cảm động!

"Vị này đạo đơn giản muốn mạng. Vị tiểu thư này, chúng ta còn là rời đi nơi này, chậm rãi chuyện vẫn đi."

Đoan Mộc Đức che miệng mũi, hô to muốn mạng đồng thời, đưa tay liền hướng Lý Tĩnh Di tay phải chop tới, hào không một tia nam nữ cách ngăn, liền giống như là tại bắt bạn gái mình tay, nhẹ nhàng thoải mái.

Tại là, nàng liền chịu Lý Tĩnh Di một thương!

Băng!

Lý Tĩnh Di giống như là sớm có chuẩn bị, lấy tốc độ nhanh nhất rút súng xạ kích, trong điện quang hỏa thạch, Đoan Mộc Đức nhú mày một cái, phát một cái bên hông, một đạo ngân quang kéo khai, ngăn tại trước người, đem đạn đánh khai, sau đó dùng vật này đẩy, điểm tại Lý Tĩnh Di vai trái lên, chỉ đem nàng điểm đến bay ngược mấy mét, đứng không vững, ngã nhào trên đất, thuận phía trước độ dốc lăn xuống dưới.

"Sai lầm, sai lầm, tiểu thư tha thứ, ta cái này tới cứu ngươi." Đoan Mộc Đức hô to, hướng sườn núi hạ chạy tới.

"Gặp nữ nhân liền đi không được đường, Đoan Mộc Đức ngươi cái này ngu xuẩn, sớm tối ngươi muốn ăn khổ. . . A? Ngươi lại tới? Hồn trưởng!"

Hoặc thật sự rất không đem Cổ Dịch để vào mắt, Lý Tĩnh Di tiếng súng cùng Đoan Mộc Đức sở vì hấp dẫn Phó Diệp chú ý, để nàng lạnh lùng mắng một câu. Nói xong cảm thấy bên cạnh thân có bóng đen tới gần, một quay đầu, chỉ gặp Cổ Dịch cầm hai cái vẽ có đại tiện màu trắng không thấu mình túi nhựa lên lên lút lút tới gần, chán ghét ở giữa không có mơ tưởng, một kiếm bỏ ra ngoài.

Cổ Dịch nhất thời ngửa ra sau, ném ra trong tay túi nhựa, chính đón nhận Phó Diệp mũi kiếm, một kiếm này nhẹ nhõm chém qua túi nhựa, chỉ là cái này túi nhựa cùng bên trong đồ vật cấu tạo kỳ lạ, Phong ngăn cực lớn, tại nửa không bên trong mặc dù tung tích, nhưng tốc độ có hạn, không giống lúc trước bình nước suối khoáng, tại nửa không bên trong chia hai nửa sau trệ không chỉ chốc lát, chảy ra bên trong chất lỏng.

Ngay tại lúc đó, hai đạo vang lên tiếng gió, Cổ Dịch tay bên trong chẳng biết lúc nào lại nhiều hai cây ước chừng ba mươi centimet lớn lên rộng ruột cây trúc, theo bên trong bắn ra hai đạo ám tiễn, chính diện đánh tới.

Phó Diệp nhú mày, lại trăm một kiếm, không muốn vừa rồi phách cái này hai đạo ám tiễn, lại gặp Cổ Dịch đem hai cây trúc cũng cùng một chỗ, tạo thành một cây vượt qua nửa mét trường trúc, đặt ở miệng bên trong lại thổi, một liền ba cây ám tiễn lần nữa bay tới.

Tranh!

Quang hoa chớp động, lại là một đạo lục sắc Hồ Diệp kiếm quang, ba ám đánh dấu đồng thời báo hồng.

Lúc này Phó Diệp đã xuất liên tục ba kiếm, kiếm thế sớm đã già đi, không thể không thu kiếm, nhưng vào lúc này, cái kia nửa không trung chất lỏng vừa lúc xối xuống dưới, cho còn đến không kịp thu hồi Hồ Diệp kiếm thân kiếm tẩm rửa một cái.

Phó Diệp ám đạo không tốt, nhưng mà Cổ Dịch lại không cho nàng bất luận cái gì thờ dốt cơ hội, huy động gây trúc trong tay một gia hỏa quất xuống dưới, nàng huy kiếm lên nghênh, kiếm quang lướt qua lại đánh một không.

"Ha ha, Hồ Diệp kiếm sắc bén như vậy, ta cái này cây trúc nhưng ăn không tiêu."

Cổ Dịch đùa cười một tiếng, nguyên lai hấn đánh tới một nửa liền thu hồi cây trúc, quá trình liền giống như là đang đùa bỡn Phó Diệp, để cái sau nổi giận ở giữa xuất thủ lần nữa, một kiếm chém ngang mà đến, chỉ là một kiếm này có chút không giống, tại huy động quá trình bên trong lại vang lên nặng nề phong thanh?

Một thanh kiếm sắc bén làm sao sẽ vang lên loại này phong thanh, ngay tại Phó Diệp kinh nghi thời khắc, Cổ Dịch lấy tay bên trong cây trúc ngăn cản hạ kiếm của nàng!

Phanh!

"Cái này! Cái này là. . . Nhựa cao su?!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Cầm Tú Dao

Phó Điệp lúc này mới phát hiện, thân kiếm của chính mình lên chẳng biết lúc nào đã ngưng kết lên một tầng thật dày thấu minh vật chất, cơ hồ khiến của mình kiếm biến thành một cây nhựa plastic cây gậy.

"Đúng. Liền là nhựa cao su!" Cổ Dịch lúc này sắc mặt nhẹ nhõm, cười hì hì nói ra, "Mấy năm trước ta gặp được một cái nữ quý, nàng tự xưng khi còn sống là một cái rất nguru X nhà vật lý học, tại là ta liền thỉnh giáo chút vấn đề, so như bây giờ không khí bên trong điều chế mùi thối, liền có thể rất nhanh thối hóa vừa rồi túi nhựa trung chất lỏng, làm cho trong thời gian ngắn nhất biến thành ngưng kết lực vô cùng vô cùng mạnh vật thể. Liền giống bây giờ."

Nghe xong Cổ Dịch, Phó Điệp sắc mặt đột biến, đúng lúc này, Cổ Dịch thừa dịp nàng phân tâm thời khắc, dùng cây trúc mảnh liệt co lại nàng cầm kiếm tay, đem Hồ Điệp kiếm đánh rớt.

"Ngươi!"

Phó Điệp kinh sợ ở giữa nhìn thấy Cổ Dịch lại là một trúc rút tới, bức lui chính mình về sau, nhanh chóng nhặt lên Hồ Điệp kiếm ném ra thật xa, lúc này mới mình bạch cái gì gọi là vòng vòng đan xen, đây hết thấy, cũng là vì đoạt kiếm!

Giờ phút này sắc mặt nàng lạnh lùng như cũ, chỉ là nhãn bên trong lại không tại là vừa rồi trấn định như vậy, nói ra: "Ngươi đến có chuẩn bị, nói đi, ngươi đến cùng muốn làm gì? !" Nói xong rất bí mật hướng về sau phất một nhãn.

"Muốn làm gì ngươi đợi sẽ liền biết đạo. Còn có, ngươi đừng xem đằng sau, như quả không ngoài dự liệu, Cầm Tú Dao đã trải qua bị cầm xuống, chỉ là hình tượng có thể có chút bất nhã." Cổ Dịch cười đến tà ác, không biết từ chỗ nào lấy ra một cây dây thừng dài, tả hữu lôi kéo, "Tiểu bảo bối, hiện tại chúng ta chơi điểm kích thích, hắc hắc. . ."

Tại là, tại loại này cường đại tà ác phía dưới, Phó Điệp băng lãnh sắc mặt hòa tan, biến đến mười phần đặc sắc, giống như là một đối mặt bạo lực tiểu cô nương, lớn tiếng nhõn kêu lên: "Ngươi, lăn, lăn a! . . ."

. . .

Thời gian ngược lại hồi vài phút trước.

Phía trước dưới đài cao là một khối hạ xuống gần mười mét, chiều rộng quá ngàn binh phương cực lớn hố sâu, nơi này cốt thép dày đặc, bởi vì làm hậu lúc thêm chôn qua nguyên nhân, thổ chất xốp, trên dưới mặc dù sâu nhưng độ dốc coi như nhẹ nhàng, cho nên Lý Tĩnh Di ngã sau khi xuống tới mặc dù có chút chật vật, nhưng cũng không có thụ thương.

Lúc này, rơi xuống đáy sau Lý Tĩnh Di vừa rồi đứng dậy, liền nghe đến một đạo tiếng hô từ phía trên truyền đến, Đoan Mộc Đức thuận sườn dốc đuổi tới.

Nàng không có chút nào do dự, giơ cánh tay lên đối với chuẩn nó ngực lại nã một phát súng!

Băng!

Phanh!

Súng vang lên âm thanh cùng tiếng va chạm cơ hồ là đồng thời vang lên, qua đi Đoan Mộc Đức lông tóc không hao tổn gần đến trước người, một mặt nhẹ nhõm nói ra: "Cái này cao su đạn mặc dù có thể chết người, nhưng đánh vào thân lên cũng là rất đau, tiểu thư làm gì như thế nhẫn tâm, còn là đem hung khí bức này bỏ đi a."

Nói xong xê dịch tay bên trong ngân sắc sự vật, hướng phía cánh tay đánh tới, Lý Tĩnh Di cái này mới nhìn rõ chuyện này vật phân minh liền là một thanh long đầu thẳng bản đao.

Cây đao này thân đao rộng qua ba ngón, dài gần khoảng 1m50, đường cong thẳng tắp, đỉnh nhọn làm vết đao xử lý, cả thanh đao thành sáng ngân sắc, phía trên vẫn có tinh mỹ đồ án, chuôi đao dùng tài liệu càng là tinh mỹ, giống như một con rồng, miệng thôn cương đao mà thành toàn thân, chính thể cảm nhận mười phần, cho người lấy sắc bén, lộng lẫy cảm giác.

Đồng dạng làm vì thất vũ khí chi nhất, Đoan Mộc Đức đao tuyệt không đơn giản, chỉ là hấn yêu thương Lý Tĩnh Di dung mạo, một đao kia bỏ tới, không phải là dùng lưỡi đao mà là sống đao, chỉ đang đánh roi thương, không có ý định đã thương người.

Chỉ tiếc là, hấn đánh giá thấp Lý Tĩnh Di cương liệt, một đao kia đao quang mặc dù nhanh, nhưng Lý Tĩnh Di không có chút nào vứt bỏ thương ý tứ, không lùi phản ứng đón nhận lưỡi đao, liều mạng bảo vệ súng ngắn.

Đao quang gần da, trong chớp nhoáng này không chỉ có Lý Tĩnh Di nhắm lại song nhãn, Đoan Mộc Đức càng kinh hãi hơn thất sắc, vội vàng thu đao, lưỡi đao cơ hồ là sát cái trước làn da thời qua, mặc dù không có thương tổn đến người, lại đem một khối cổ áo cắt rơi.

Một sợi màu đen xuyên quang lóe lên một cái rồi biến mất, Đoan Mộc Đức chưa phát giác súng sờ, sau đó chỉ gặp hòng súng chỉ đến, lại là một tiếng súng

vang.

Băng!

Đoan Mộc Đức hoàn hồn trở tay, một đao chém ngược, một đao kia lại nhanh lại chuẩn, thật chính đem thực lực của hắn thể hiện, lưỡi đao chính bom nổ-tron, đem cái kia cao su đầu đạn dốc hết sức bổ khai.

Một đao kia đẹp trai vô cùng, hắn đáp lại nụ cười tự tin mà chống đỡ Lý Tĩnh Di, đặc chí ở giữa,

Sau một khắc, hắn không vui.

Chỉ gặp cái kia phá vỡ đầu đạn có màu hồng hạt tròn bay ra mà ra, không có chút nào phòng bị hắn chưa phát giác hít một hơi, thoáng chốc một trận dị hương vào mũi, ám đạo không ổn đồng thời, lại xem Lý Tĩnh Di, chỉ cảm thấy giờ phút này che ngực nàng có mười tám điểm gọi cảm, một cổ dục vọng lấy tốc độ nhanh nhất dưới đáy lòng nảy sinh mọc rễ sau đó lớn mạnh, trong nháy mắt, đã có lan tràn toàn thân xu thế.

Sắc mặt hắn triều hồng, sau một lát lộ ra một nụ cười khổ: "Tiểu thư giỏi tính toán, xem ra là sớm có chuẩn bị a?"

Lý Tĩnh Di nhẹ gạt đầu, sớm đã nhìn ra đối thủ nhiều lần thủ hạ lưu tình, đối với hắn khó tránh khỏi có chút cảm giác áy náy, thanh âm thả nhỏ nói: "Đúng vậy. Ta còn có một viên đạn, Cổ Dịch nói ta nhất định sẽ đánh đi ra, nhưng là ta cải biến chú ý, ngươi là người tốt, thật xin lỗi."

Đoan Mộc Đức vẫn tại cười, chỉ là cười đến so với khóc còn không bằng, nói: "Cổ Dịch? Liên là cùng ngươi tới tiểu tử kia a. Ta đoán đạn này cũng hắn chuẩn bị cho ngươi, ngươi cũng không biết đạo phía sau ngươi đánh ra hai viên đạn là cái gì sao?"

Lý Tĩnh Di lắc đầu: "Không biết đạo "

Đoan Mộc Đức nói: "Theo ngươi thương thứ nhất bắt đầu, một thương kia xác thực là một viên phổ thông cao su đạn, nhưng là phát súng thứ hai liền không đồng dạng, một thương này bởi vì vị phía trên mũi thối quan hệ ta không phát hiện, đạn này nên là có một trận rất nhỏ mũi vị khác thường giác quan phóng đại đạn. Mà phát súng thứ ba, cũng liền là ngươi mới đánh ra một thương này, ngươi biết không, cái này viên đạn đầu sở thả có thể là xuân dược, hơn nữa còn là chỉ cần một điểm liền có thể tình phát siêu cường liệt xuân dược!"

Nghe lời này, Lý Tĩnh Di ngây ngẩn cả người, một viên giác quan phóng đại đạn, thêm một viên hướng siêu cường liệt xuân dược, cái này tại trong đêm đen, chỉ có cô nam quả nữ hắc hồ bên trong sẽ phát sinh cái gì không cần nói cũng biết, không lạ đến Cổ Dịch sẽ nói nhất định sẽ đánh ra viên đạn cuối cùng.

Đoan Mộc Đức chặt vật thanh âm vang lên lần nữa, hô hấp rõ ràng biến nặng: "Đều tại ta háo sắc, lần này tính toán xác thực thích hợp ta, nếu như ta không đoán sai, viên đạn cuối cùng là đạn gây mê, ngươi nổ súng đi, ta sắp không nhịn nổi."

Lý Tĩnh Di nghiêm túc nhìn hắn một nhãn, giờ súng lục lên: "Ngươi xác thực là người tốt, thật xin lỗi."

Băng!

Tiếng súng vang qua, một viên màu xanh lá đầu đạn xuất ra, đánh xuyên qua Đoan Mộc Đức cánh tay trái ống tay áo, tiếp xúc đến làn da, đầu đạn màu xanh lá rất nhanh hóa khai, thấm đi vào.

Xúc cảm truyền đến, Đoan Mộc Đức rút cục chống đỡ ra một bộ mỉm cười giải thoát, nhắm mắt lại chờ đợi bất tỉnh cảm giác truyền đến.

Nhưng mà một giây đồng hồ đi qua, hai giây đi qua, ba giây, mười giây. . . Mãi cho đến nửa phút đồng hồ trôi qua, bất tỉnh cảm giác cũng không có truyền đến, phản ngược lại là nội tâm dục vọng lớn hơn, bắt đầu suy nghĩ lung tung. Không khỏi trọn khai song nhãn, phát hiện đập vào mắt là đèn đỏ lục rục, bốn phía nhiều hơn rất nhiều mỹ nữ, trang điểm lộng lẫy, gọi cảm chọc người.

Đoan Mộc Đức ngờ ngác một chút, tại vô hạn mơ màng cùng dục vọng đem hắn lý trí thôn phệ trước khi, lưu lại ba chữ: "Mê Tình Dược. . ."

Ngay tại lúc đó, tại hắn đối diện Lý Tĩnh Di chỉ gặp hắn vậy mà bỏ đi quần, bắt đầu đi tới đi lui, một bên đánh máy bay, miệng bên trong còn hô to: "Tiến về phía trước, tiến về phía trước, lão tử muốn tiến về phía trước. . ."

Lý Tĩnh Di mộng, thẳng đến mười mấy giây qua đi, nàng đột nhiên có cảm giác ngẩng đầu một cái, gặp được sườn dốc bên trên hai người. Một cái là toàn thân bị trời gô Phó Diệp, chính lấy cùng giống như mình biểu tình khiếp sợ nhìn xem Đoan Mộc Đức, mà một cái khác, tắc liền là đây hết thấy kẻ cầm đầu —— Cổ Dịch, hắn chính một mặt cười quái dị nhìn xem nơi này, thấy mình nhìn lại, nói ra: "Lý đại mỹ nữ, các ngươi ở phía dưới chơi gì vậy, như thế kích thích a."

. . .

Chương 86: 95

Qua một sẽ, Lý Tĩnh Di mới từ sườn núi hạ đi lên, chỉ gặp vừa mới rời đi vị kia phẩn vấy tiểu Loli lại đi mà phục chế, trực tiếp chạy chậm đến Cổ Dịch trước người, nói ra: "Kính râm ca ca, gia gia gọi người đi qua."

"Gia gia người là ai?" Cổ Dịch cười cười, sờ lấy đầu của nàng hỏi đạo

Tiểu Loli giống như một mặt ngây thơ nói: "Gia gia liền là gia gia a, vẫn là ai?"

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, cười ha ha một tiếng: "Nếu đều bị phát hiện cũng không có gì hảo giầu, dẫn đường a."

Tiểu Loli nhất thời cũng không có dẫn đường, mà là hiếu kỳ nhìn về phía đáy dốc, chiều cao của nàng có hạn, tại nàng vị trí này cũng không thể nhìn thấy phía dưới chuyền phát sinh, chỉ là nghe được thanh âm, không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Thụy ca ca ở phía dưới ca hát sao?"

"Người xem xem chẳng phải sẽ biết?"

Cổ Dịch tà ác cười một tiếng, lập tức liền bị Lý Tĩnh Di cùng Phó Diệp hung ác trừng một nhãn, cái trước liền vội vàng kéo đi thẳng về phía trước tiểu Loli, ôn nhu nói: "Hắn ở phía dưới làm việc tư đâu, không hy vọng người quấy rầy, chúng ta nhanh đi gặp gia gia người đi, đừng để hắn sốt ruột chờ."

"Àn."

Cứ như vậy, Cổ Dịch cùng Lý Tĩnh Di còn có bị trối lấy Phó Diệp, tại tiểu Loli dẫn đầu dưới hướng phía cái kia phiên nhà trệt đi đến, thoát đầu hai người đều nhận vì là trong đó một gian, về sau lại phát hiện lại không phải, ở mảnh này nhà trệt trước, tiểu Loli đánh cái ngoặt, lách đi qua, đi hướng cái kia tòa đài cao trước đất trống.

Một đường lên, tiểu Loli không hiểu nhìn xem Phó Diệp, rốt cục nhìn không được hỏi ra: "Giao tỷ tỷ, chứ không phải là người chính là ta ba ba nói cái chủng loại kia ưa thích bị trối lại người sao? Bình thường đường không tốt sao, vì cái gì ưa thích bị trối đâu?"

Phó Diệp gạt mình nhìn về phía tiểu Loli, kém điểm không một ngum lão huyết phun ra ngoài, xoắn xuýt nửa thiên sắc mặt cuối cùng hừ một tiếng.

Tiểu Loli không cao hứng, lôi kéo Cổ Dịch: "Kính râm ca ca, giao tỷ tỷ không thích ta."

"Đừng để ý đến nàng, lão thái bà này thời mẫn kinh đến, ca ca thích người liền là." Cổ Dịch cười đưa nàng bế lên, không nhìn bên người Phó Diệp ăn người ánh mắt, nói ra, "Đến, ca ca dạy người ca hát."

Tiểu Loli vui đến vỗ tay: "Tốt, cái gì ca?"

"Bé thỏ trắng."

"Bài hát này ta biết đâu."

"Không có việc gì, lại học một lần."

". . ."

Nhìn xem ôm tiểu Loli Cổ Dịch, Lý Tĩnh Di mới phát hiện, nguyên lai hắn đối với tiểu hài tử như thế có kiên nhẫn, nhất thời có chút thương thức, bất quá lập tức, nàng liền phát hiện mình ngây thơ, chỉ nghe Cổ Dịch hát nói:

"Bé thỏ trắng, bạch lại bạch, hai cái lỗ tai cảm lên đến, cắt xong động mạch cắt tĩnh mạch, không nhúc nhích thật đáng yêu. Nghe con con ếch, cái bụng bạch, tiến châm hũ não treo lên, trên bụng thiếp a-xít clo-hy-đric, tao tao bò bò thật đáng yêu. Chuột bạch, bạch lại bạch, một cái chiếc lồng giam lại, xâu xong cái đuôi làm điện giật, ưu thương hậm hực thật đáng yêu. Tiều bò câu, bạch lại bạch, ngực trái ngực phải cảm bốc lên đến, mổ xong lồng ngực mổ bụng kang, máu me đầm đìa thật đáng yêu. Tiều ô quy. . ."

Nghe Cổ Dịch tiếng ca, Lý Tĩnh Di cùng Phó Diệp chưa phát giác đều há to miệng, cái này TM là hát cho tiểu hài tử nghe? Quả nhiên, chỉ gặp tiểu Loli sắc mặt càng ngày càng kém, cuối cùng "Oa" một tiếng khóc lên: "Bại hoại, thả ta xuống, kính râm ca ca là bại hoại. . ."

"Đừng làm rộn, ta còn không có hát xong đâu."

Cổ Dịch chính chuẩn bị trấn an xuống tới tiểu Loli, tiếp tục chính mình hát này ca, không nghĩ mới vừa nói xong, liền bị Lý Tĩnh Di một tay lấy tiểu Loli đoạt mất, còn một nhãn khinh bỉ trừng tới: "Giữ lại hát cho quý nghe đi!"

"Ách, không hiểu thường thức."

...

Cũng không lâu lắm, mấy người đi tới trước đài cao đất trống lên, nơi này bố cục chỉ đại khí ở phía xa mặc dù có thể thấy được lổm đổm, nhưng thật chính bước lên nơi đây lúc mới sẽ phát hiện, nguyên lai có thể thấy được lổm đổm cùng chân thực linh hội cảm giác là hoàn toàn bất đồng, nó dùng tài liệu chỉ thực tế, chiếm diện tích sự rộng lớn, điều khác sự tinh mỹ, không một không là thượng thừa đại thủ bút, đưa thân vào nó bên trong phẳng phát điều khiển lâm giữa thiên địa nhất uy nghiêm trận sở, một loại khác khí thể bàng bạc tràn đầy toàn thân.

Sân bãi sang bên duyên địa phương, một vị tóc bạc trường sam lão giả đưa lưng về phía mấy người, lúc này nhìn lại liền giống như là một vị hăng cổ điều thạch,

Vinh cửu nhìn qua đài cao.

"Gia gia."

Gọi nhưng người này, tiểu Loli tránh thoát Lý Tinh Di tay, hướng hấn chạy tới, cái sau quay người trở lại, một mặt yêu thương sờ lấy tiểu cô nương đầu, đồng thời nhìn về phía Cổ Dịch: "Quả nhiên, người đã đến. Người ta cũng không phải là thầy trò, ta bán một câu tuổi già, liền bảo người một tiếng tiểu hữu a. Lại xem đài cao này, biết đạo là cái gì không?"

Lão giả này không là người khác, chính là vậy lưu tin mất tích Bắc Thành đại học văn học viện viện trưởng: Bắc Thụ Chu!

Giờ phút này mặc dù không biết đạo hấn vì cái gì sẽ ở cái này, nhưng Cổ Dịch còn là trước trả lời vấn đề của hấn, nói: "Thoạt đầu ta lấy vì là phong thiện đài, nhưng lại tới đây ta mới phát hiện ta sai rồi, nơi này mới là phong thiện đài, mà cái này tòa đài cao, nếu như ta không đoán sai nên là 'Kỳ Văn Thai'."

"Kỳ Văn Thai. . . Hướng thiên cầu văn, chiêu cáo thiên lý, lấy đó thiên tử băng liệt, thần triều đức lại, cho nên Đế khí không còn, không phải là hoàng thất cũng có thể nắm giữ." Bắc Thụ Chu quay người lại, ngữ khí vừa ý vị sâu trường, "Vậy người biết đạo cầu văn là, cầu là cái gì, lại vì sao muốn cầu?"

Bắc Thụ Chu một hồi liền tiếp ba cái vấn đề, trước hai cái Cổ Dịch hơi suy nghĩ một chút liền hiểu, chỉ là cái thứ ba lại là không có chút nào Logic mạnh mẽ có thể tới tay, tại là nói ra: "Cầu văn nên là người viết, cầu là Nhân Đạo Ngũ Khí chỉ nhất Thiên Tử Sách, về phần vì sao muốn làm như thế, ta cũng không biết."

"Bởi vì vì nhân tính a. . ." Bắc Thụ Chu than nhẹ một tiếng, nhìn về phía đài cao, lại nhìn xem tiểu Loli, đạo, "Người biết đạo nhân, nhất là là một cái lão nhân, kỳ vọng nhất sự tình là cái gì không?"

Cổ Dịch đột nhiên có cảm giác, theo bản năng quay đầu nhìn một nhãn, đằng sau là cấm khu bên ngoài, ở ngoài vùng cấm là đầu kia mật đạo, mật đạo tu kiến người là đến chết cũng không biết đạo danh tự mập nữ người, nàng làm hết thấy không không phải là liền là một điểm, cái kia, liền là. . . Trường sinh!

Nói ra: "Ta nghe qua một câu, nói là: Người biết sinh mà tắt tử cũng không có thể làm gì được nó, làm là nhân sinh đệ nhất đại buồn bã. Là như vậy a?"

"Xác thực. Lam Lam, đi ở giữa giúp gia gia nhặt một khối đá tới được không?"

Bắc Thụ Chu nhẹ gật đầu, đem tiểu Loli hồng đi, nói tiếp đi nói: "Người đã già tổng là có rất nhiều hy vọng xa vời, hi vọng thường bạn người nhà, nhất là là biết mình chỉ có không đến nửa năm mệnh, loại cảm giác này nhất là mãnh liệt, tại là uống tự đọc sách nhiều năm, cũng uống là để sư, dưỡng một thân thư sinh khí, đi giúp người cầu văn tế khí, không tiếc lấy thương sinh chi mệnh tiếp theo mình, cái này ra sao chờ tự tư."

Lời nói này, lập tức để Cổ Dịch ngờ ngác một chút, hỏi: "Bác lão lời nói chứ không phải là có thâm ý gì?"

"Ta không phải là Huyền Đạo bên trong người, cụ thể duyên nói không minh bạch, chỉ nói cho người một sự kiện, người hẳn là sẽ hiểu." Bắc Thụ Chu càng nói sắc mặt càng phát ra hồ thẹn, cuối cùng nhắm lại nhãn, nhẹ giọng đạo, "Đường Long Thuật vì nhân đạo chín thuật số một, làm vì chín thuật số chỉ cực, có thể xưng chín, Nhân Đạo Ngũ Khí hội tụ nhân đạo Long khí, Long Thuật Đế khí, có thể Cửu Ngũ Chí Tôn. Trận thành thời điểm, có thể mượn người trong thiên hạ chỉ tinh khí. . ."

Cổ Dịch nghe xong, kính râm phía sau con mắt chớp chớp, nửa ngày nói ra hai chữ: "Ta đi. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Cứu vớt thế giới

Thứ hai thiên, giữa trưa, Bắc Thành khu vực mới, một nhà sửa sang cấp cao nhà hàng Tây bên trong.

Hôm nay Lý Tĩnh Di lấy một thân màu đỏ chói sáng phiền váy liền áo, mặt lên trang điểm, yếm môi đỏ sắc hợp với thấp sáng đáy mắt, dây chuyền vòng tai trang trí ở giữa, cái kia một trương vốn là tú khuôn mặt đẹp càng lộ vẻ tinh xảo, dưới chân lấy một đôi màu đen giày cao gót, nó lên là lộ ra đầu gối nắp váy, cái này một thân mặc dù không có Cổ Dịch nói là váy ngắn, nhưng cũng đã chiếm một cái ngắn chữ, quả nhiên là gọi cảm mê người.

Hôm qua hai người đi dạo qua cấm khu về sau, Lý Tĩnh Di đứng hẹn mời rượu, cách ăn mặc cũng liền hấn bảy phần, hai người giống như tại ước hội, tại căn này nhà hàng Tây bên trong hưởng thụ lấy nước ngoài tư tưởng.

Chỉ không hài hòa là, đôi mắt như thế giai nhân, đối diện Cổ Dịch vẫn như cũ là cái kia một thân lão thổ mà quái dị trang phục, đồng thời con mắt lên cái kia một cặp kính mắt bày bung chính, chính diện không nhúc nhích nhìn chăm chăm Lý Tĩnh Di, để cái sau rốt cục nhìn không được nháu mày, hỏi: "Đang suy nghĩ chuyện ngày hôm qua?"

Nguyên lai nàng cảm giác Cổ Dịch mặc dù là tại xem chính mình, nhưng bằng mượn trực giác thêm lên đối phương không nhúc nhích đáng vẻ, để nàng khẳng định Cổ Dịch tinh thần rõ ràng không tập bên trong, đang thất thần nghĩ đến những chuyện khác.

Hồi tưởng một lần, tối hôm qua lên Cổ Dịch cùng Bắc Thụ Chu một phen không hiểu thấu đối thoại qua đi, trở về đường lên hảo giống như chính là như vậy. Cái này khiến nàng cảm thấy có chút bất khoan, dù sao là yêu cầu của mình làm cho đối phương đi theo chính mình đi dạo một vòng cấm khu, sau khi ra ngoài nghỉ ngơi của mình hiểu kỳ mặc dù không có đạt được quá tốt giải thích, nhưng cũng coi như đạt được ước muốn, biết chặng đường mặt không có gì, phản ngược lại là Cổ Dịch, trở về liền biến đến tâm sự nặng nề, không có chút nào giống như nguyên lai như vậy khôi hài, một bộ lão tử tiêu dao nhất đáng vẻ.

"Không cái. Đây là cái gì rượu, đến, cho bổn suất ca ngược lại điếm."

Nghe được Lý Tĩnh Di, Cổ Dịch giật mình hoàn hồn, nhìn một nhãn trước người rượu đỏ, mở miệng liền để nàng giúp mình rót rượu, thật khi nàng nay thiên là tới cho mình bồi rượu.

Lý Tĩnh Di không có xen vào hấn giọng điệu, lấy ra chén rượu cho hấn ngược lại lên non nửa ly rượu đỏ, nói ra: "Cái này là nước Pháp Bordeaux nguyên sinh ra rượu nho, mặc dù không kịp người Thiên Bồi Tử, cũng coi như là hưởng dự thế giới rượu ngon, người nếm thử."

Cổ Dịch tiếp nhận chén rượu "Cô tí" uống một hợp ánh sáng, chặc chặc lưỡi: "Khô."

"Là có điếm." Lý Tĩnh Di vừa nói vừa giúp hấn đổ non nửa chén, đúng như là bồi tửu.

Cổ Dịch tiếp nhận uống một hơi cạn sạch, cứ như vậy uống ba chén qua đi, hấn bỗng nhiên nói ra: "Có thể hỏi người một chuyện không?"

Lý Tĩnh Di cười, nàng tính tình thanh đạm, cái này là nàng đêm nay lần thứ nhất cười, điểm lệ trang dung gương mặt, hợp với sáng váy ngắn sức đúng như P câu trung mỹ nữ mỹ lệ, tiếp lấy nói ra một chữ: "Hỏi."

"Là như vậy, nếu như cho người một cái cứu vớt thế giới cơ hội, người sẽ đi hay không a?"

Cổ Dịch vấn đề, để Lý Tĩnh Di tiểu dung không khỏi cứng đờ, nhớ tới tối hôm qua cái kia không hiểu thấu đối thoại, phản hồi: "Phát sinh cái gì?"

"Đừng kéo chủ đề ta đang hỏi người đây."

"Ta hỏi người phát sinh cái gì!"

Cổ Dịch muốn sửa chữa đáp lời đề, không muốn Lý Tĩnh Di lại là ngược lại đem một quân, liền như cái nữ vương, không cho phép người không thuận ta ý tứ!

Cổ Dịch "Ách" một tiếng, nhún vai nói: "Người duy ta uống rượu ta sẽ nói cho người biết."

Tiếng nói mới rơi, chỉ gặp Lý Tĩnh Di bụng từ bản thân nhấp một miếng chén rượu trực tiếp nhét vào bên miệng hấn, cường rót cho hấn cho ăn rượu.

Cổ Dịch sắc phải ho khan thấu hai tiếng, lần này không chiếm được một tia tiện nghi để hấn hơi có vẻ khó chịu, bất quá đã nói trước, đúng hẹn nói ra một số việc.

"Ta nói bốn chữ, hù chết người! Bốn chữ này là: Chí tôn, Long Đồ!"

"Tại nhân thần quý ba thuật bên trong, nó lực lượng chi nguyên không ở ngoài là nhân đạo tinh khí, quý đạo phách lực, thần đạo nguyên lực, thế gian vạn phương pháp trừ khai thiên địa thuật phương pháp khó lường bên ngoài, không ở ngoài cái này ba loại sức mạnh."

"Nhớ đến tại quảng mỗ trung Dư Mệnh Trường Sinh Tế sao? Cái kia một bát trường sinh canh, vì cái gì liền là thu thập nhân đạo tinh khí, cho nên kỳ thật sáng lập này phương pháp Thuật Sĩ cũng không tính toàn sai, bởi vì vì nhân đạo tinh khí xác thực là nhân sinh tồn chỉ tất có, như là hội tụ vô tận tinh khí,

Nói không chuẩn thật có thể trường sinh bất tử, nhưng là cái gọi là vô tận tinh khí, như là muốn dựa vào cái này trường sinh cạnh cái kia là còn thiếu rất nhiều, bởi vì làm một người coi như hấn lại xấu, một thân tinh khí cũng là có hạn, một bát trường sinh cạnh hằm ra sau giảm giá 50%, tiêu hóa qua đi lại giảm 50%, thêm lên người sống đã trải qua tiêu hao, cứ tính toán như thế đến, coi như thiên thiên giết người ăn cạnh, kỳ thật lấy được tinh khí cũng là có hạn, kém xa ta sau đó phải nói phương phương pháp."

"Hoa Hạ năm ngàn năm, dựng dục Nhân Đạo Ngũ Khí, sớm tại mấy trăm năm trước, cuối cùng một khí ra mắt lúc, liền có Thuật Sĩ động tâm, hướng đế vương hiến kế, muốn thu thập Nhân Đạo Ngũ Khí, hợp với nhân đạo đệ nhất đại thuật Dưỡng Long Thuật, bố trí xuống năm ngàn năm qua nhân đạo mạnh nhất, phổ biến nhất, nhất xấu đại trận!"

"Trận này lấy cửu ngũ số lượng, hiệu lệnh thiên hạ chúng sinh, hướng đế vương hiến mệnh, lúc ấy là thể nhân các mụ chín mươi chín ngày tinh khí, muốn thành đương đại đế vương vạn tuế tên. Sau có nghe đồn: Ngũ Khí đều tới, sống tạm bợ làm thiên, có trời phạt hàng thế, sụp đổ đại trận, này đại đế vương giảm thọ hơn phân nửa, từ đó về sau Ngũ Khí bên trong Hiến Viên Kiểm, Vũ vương đình tan biến tại nhân gian, Hòa Thị Bích tiếp tục tung tích không minh, khiến này thuật từ đó chỉ tồn tại tại truyền thuyết, hậu thế đế vương cũng hữu tâm tìm được nguyên nhân nặng bố trận này người, nhưng bắt đặc đi Ngũ Khí khó tìm, chỉ đến không giải quyết được gì. Mấy trăm năm qua đi, thời gian đem hết thấy mai táng, cho tới bây giờ coi như nghe qua trận này phương pháp người cũng là rất ít đi."

Lý Tĩnh Di lắng lắng nghe xong, nói: "Người ý tứ có người muốn một lần nữa bố môn này trận pháp, trộm người trong thiên hạ mệnh, cho nên người đang xoắn xuýt đến tốt cùng có đi hay không cứu vớt thế giới?"

"Đương nhiên không phải. Hoặc là là không hoàn toàn là." Cổ Dịch nói xong ra hiệu chính mình khô miệng, làm cho đối phương cho mình uy rượu, lần này Lý Tĩnh Di cũng cho hấn cho ăn, với lại cũng không thô bạo, Hồng Tụ thơm thơm, rượu ngon giai nhân, để hấn bông bông, tiếp tục nói.

"Trộm người trong thiên hạ mệnh, các lấy chín mươi chín thiên, cái kia là cổ đại, nhân khẩu có hạn, bây giờ Hoa Hạ từng có 1 tỷ 500 triệu nhân khẩu, nhiều người như vậy các lấy nhất thiên cũng là đủ rồi, lại nói một ngày này tinh khí kỳ thật cũng không có cái gì tổn thương, nhiều nhất liền cùng chịu một suốt đêm không sai biệt lắm, ngủ một giấc liền bù lại, cho nên trộm mệnh vấn đề cơ hồ có thể xem nhẹ, ta nhớ đầu là Ngũ Khí a."

"Nhân Đạo Ngũ Khí, Hòa Thị Bích đã hóa thành Thương Vũ Sơn, nếu như ta đoán không sai, vậy trừ thiên tử sách là Thuật Sĩ sau thiên dưỡng thành Ngũ Khí bên ngoài, mặt khác sớm đã mệnh số tự thành, tại Hoa Hạ có siêu cấp đại công mấy môn đều đã trải qua hóa thành một phương sơn thủy địa mạch, dưỡng dục một phương, một khi có người động chí tôn Long Đồ muốn phương pháp, khai trận thời điểm, địa mạch rung chuyển. Đơn giản ngầm lại, liền giống như tựa ở Bắc Thành Thương Vũ Sơn, bởi vì địa mạch rung chuyển dẫn phát địa chấn sẽ như thế nào? Đồng thời còn là bốn cái, bốn cái Bắc Thành thành thị dẫn phát địa chấn, người nói sẽ như thế nào?"

Lý Tĩnh Di ngây ngẩn cả người.

Cái này sẽ như thế nào? !

Vấn em gái người thế nào? !

Đương nhiên sẽ chết người! Hơn nữa còn là chết rất nhiều rất nhiều người!

Nàng nhìn không được lấy điện thoại di động ra muốn phát thông điện thoại, lại bị Cổ Dịch gọi lại: "Người muốn làm gì? Báo cáo người lão đại à, để cho người ta rút lui sao? Người không suy nghĩ, coi như người lão đại tin người, người lão đại lão đại tin người sao? Người lão đại lão đại tin người sao? Người lão đại lão đại lão. . ."

Lý Tĩnh Di không rành nghe Cổ Dịch một đồng "Người lão đại", cũng hiểu rõ ra, phía trên những người quyết định lại thế nào sẽ bởi vì vì loại này không hiểu thấu vấn đề mà rút lui bốn thành phố lớn người, không nói cái kia thiên văn số tự tổn thất kinh tế, nhưng là dân chúng lại nên như thế nào hướng bọn hấn giải thích? Với lại thời gian đâu? Nghĩ tới đây, nàng lại hỏi: "Còn có bao nhiêu thời gian?"

"Hấn là rất nhanh đi, Kỳ Văn Thai đã qua, Thiên Tử Sách đã về người chúc, thêm lên bác lão hôm qua thiên nói, người này tại địa phương khác đã bố trí nhiều năm, nghĩ đến bốn toà phong thiên đài sớm đã xây hảo tế thiên hoàn tất, cuối cùng liền chỉ thiếu chút nữa."

"Vậy người còn chờ cái gì!" Lý Tĩnh Di vỗ bàn một cái đứng dậy, không nhìn chung quanh nhìn chăm chú tới ánh mắt, ly khai chỗ ngồi, bắt lấy Cổ Dịch cánh tay, "Nếu rút lui thời gian đã tới không kịp, người còn chơi liều nhất thiên! ? Đi mau!"

"Ai ai, người buông tay, không nói trước ta, người cũng muốn đi?"

"Nói nhảm!"

"Người đi làm gì? Chậm trễ sự tình à, hoặc là nói lại muốn gặp được một cái Đoan Mộc Đức?"

Lý Tĩnh Di chân bước trong nháy mắt dừng lại, đi qua hôm qua thiên sự tình, nàng đã trải qua mình bạch tại, tại một chút thời gian, nhất là là quan hệ đến một chút lực lượng thần bí thời điểm, nói không dễ nghe điểm, nàng càng nhiều ngược lại là một loại vương vãi, không giúp đỡ được cái gì, nay thiên nghe được việc này phạm vi, lực lượng như thế chỉ bá đạo, chính mình đi chỉ sẽ thêm phiền mà thôi.

Tại là nói ra: "Ta không đi, người nhanh lên đường đi!"

Cổ Dịch nói: "Nhưng mà ta còn là không nghĩ hảo đến cùng có đi hay không đâu, dù sao không chỗ tốt gì."

"Người muốn chỗ tốt gì." Lý Tĩnh Di theo dõi hần hỏi đạo

"Nói thí dụ như, đại mỹ nữ người hôn ta một cái, ta ngược lại là có thể cân nhắc. . . Ngạch. . ."

Cổ Dịch lời còn chưa dứt, liền thấy Lý Tĩnh Di bu lại, gương mặt mát lạnh, thật hôn chính mình một ngụm, sau đó sắc mặt lạnh lạnh nói: "Có thể?"

"Đương nhiên." Cổ Dịch sờ lấy mặt cười, theo túi quần bên trong lấy ra một cái mới tinh điện thoại, nghe chính đang chấn động nhắc nhở trò chuyện, nói: "Tối cửa? Hào, chúng ta lên đường đi." Nói xong cúp điện thoại. Đối nàng cười nói: "Cám ơn đại mỹ nữ, ca đi cứu vớt thế giới."

Lý Tĩnh Di sững sột tại chỗ, sắc mặt càng phát ra khó khăn xem, lúc này mới hiểu được, Cổ Dịch sớm đã chuẩn bị xong, chính mình bị hần lừa.

Bị lừa một nụ hôn. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Quỷ khí

Nhà hàng Tây bên ngoài, một cỗ màu đen xe con ở trước cửa cặp bến, chiếc xe này nghiêng người đường cong ôn nhu, kéo cách tu trường, người sáng suốt một xem liền biết đạo vượt qua sáu mét, thêm lên cái này chờ dừng tài liệu chế tác, hiển nhiên liền là một cỗ siêu cấp xe sang trọng.

Lúc này, tiếp lấy điện thoại Cổ Dịch theo nhà hàng đi ra, bị lấy không biết từ chỗ nào tìm đến cũ kỹ ba lô, nhìn một nhãn xe này biển số xe, ở chung quanh người quái dị mắt bên trong bên trong, kéo khai cửa sau xe hào phóng ngồi lên.

"Chuẩn bị xong chưa?"

Mới một lên xe, một đạo thanh tú thân ảnh lọt vào trong tầm mắt, Cổ Dịch nhìn nàng một nhãn, cười hỏi đạo

"Chấp nhận a."

Thanh âm thanh thúy giúp cho trở lại, cẩn thận một xem, người này không là người khác, liền là Bắc Thành đại thổ hào bảo bối khuê nữ: An Hạ.

Nguyên lai tối hôm qua Cổ Dịch ngồi Lý Tĩnh Di xe sau khi trở về, đã trải qua quyết định xuất thủ, nhưng là muốn nhúng tay chuyện này nhất định phải một người trợ giúp, mà cái này người trợ giúp càng nghĩ, liền không phải là là An Hạ không thể.

Cho nên, tối hôm qua Cổ Dịch lại tới một đêm tối thăm dò Thúy Lan Sơn, chạy vào An Hạ gian phòng, trước tiên đem nàng dọa gần chết, sau đó đạo mình ý đồ đến, nhìn xem cái sau tức giận cùng hiếu kỳ gây ghim thẳng lợi, ước định các chuẩn bị nửa thiên, ở chỗ này tụ hợp.

Hôm nay An Hạ mặc vào một thân màu lam vận động trang, tóc dài buộc thành đuôi ngựa, một cỗ thanh xuân thiếu nữ sức sống. Nàng chớp chớp nhãn: "Chỉ là có một vấn đề ta hôm qua thiên quên hỏi người, người bây giờ có thể trả lời ta sao?"

"Nói."

"Tại sao phải gọi ta?"

"Hắc hắc. . ." Cổ Dịch cười cười, đối với vấn đề này, sớm biết đạo nàng muốn hỏi, cho nên đáp án cũng đã sớm chuẩn bị xong, hần cười hi hi trả lời nói: "Bởi vì vì người trưởng đến đẹp a, có thể tránh ma quỷ, đề cao xác suất thành công."

An Hạ sững sột một chút, lộ vẻ tức giận đánh hần một cái "Không nói tính, bản tiểu thư cũng không hiếm có, phản chính sớm tối sẽ biết đạo Lý di, lái xe a." Sau một câu là đối trước mặt một vị bên trong năm nữ lái xe nói, lái xe nhẹ giọng lên tiếng, phát động cỗ xe, hoàn toàn không có tò mò dừng một câu ý tứ, đầy đủ hiện ra một cái cao tổ chất chuyên nghiệp lái xe nên có không nên nghe không nghe, không nên hỏi không hỏi nghề nghiệp tổ đường.

Cho nên rất nhanh, xe phát động lên đường, khai đến ngoại ô, đi tới sân bay về sau, hai người dựng lên tiến về hi tinh máy bay.

Cái này cũng liền là tối hôm qua Bắc Thụ Chu tối hôm qua cho ra cái cuối cùng manh mối, Cửu Ngũ Chí Tôn chi trận phát động điểm liền là hi tinh Uyên Hồ!

Ngắm lại cũng thế, hi tinh là Hoa Hạ trung tâm, mà Uyên Hồ lại là hi tinh nhất dải đất trung tâm, chỗ nào vẫn so Hoa Hạ tuyệt đối vị trí trung tâm càng

thích hợp phát động cái này chấn động Hoa Hạ đình cấp đại trận đâu?

Khoảng cách hi tình, Bắc Thành cần qua hai cái tỉnh, thời gian sử dụng không tính trường, ước chừng chừng hai giờ liền có thể đến, tiểu ngu một giấc, sau đó, đã đến.

Máy bay hạ cánh, hai người thẳng đến xe khách đứng, tiến về Uyên Hồ chỗ Thuận An Thị bên trong.

Mặc dù là Hoa Hạ trung tâm, nhưng Thuận An Thị phát triển có thể nói khúc chiết, đến bây giờ đều không có sân bay, theo hi tình sân bay xuống tới, còn cần ngồi ba giờ xe khách mới có thể đến đạt, tại là hai người lên xe khách, một đường lay động, lại ngủ thiếp đi. . .

Không biết đạo qua bao lâu. Cổ Dịch bỗng nhiên cảm thấy có người gõ cánh tay của mình, dùng sức rất không khách khí, lập tức mở mắt, ba cái bại hoại xuất hiện ở trước mắt.

Nhưng gặp ba người này các nắm một thanh đao nhọn, lưỡi búa, chủy thủ, lấy ba vũ khí trấn áp toàn xe, chính cướp đoạt tài vụ.

Ba người phân công minh xác, một người cầm búa uy hiếp lái xe, đỉnh đầu giám sát đã trải qua bị đánh rơi, để lái xe duy trì lấy thân xe bình ổn đồng thời thuận tiện hai người khác uy hiếp lữ khách, bức hiếp nó giao lấy điện thoại ra túi tiền, lại đã cướp được trước người mình, chỉ là bên người An Hạ là một mặt không quan trọng chơi điện thoại di động, hiển nhiên không đem ba người coi ra gì.

Nàng thật là. . . Dù sâu!

Giờ phút này, hai bại hoại bên trong gặp hấn không phản ứng gì, một người trong đó mắng liệ nói: "Ngu mẹ nó so, giao tiền, nhanh điếm, đừng tìm lão tử chơi liều."

"Tiền?" Cổ Dịch thanh âm mang theo mơ hồ cảm giác, lắc đầu, "Tiền là cái gì, có thể ăn sao?"

Giọng điệu này lập tức để hai bại hoại đồng thời sùng sốt một chút,

Cầm chủy thủ giận dữ, mũi đao chống đỡ lấy Cổ Dịch kính râm: "Con mẹ nó nguoi còn dám giả ngu lão tử trước đâm mù nguoi một con mắt."

"Vậy nguoi. . ."

"Không bằng đâm mù ta a."

Đúng lúc này, một đạo hoi có vẻ thanh âm già nua vang lên, đánh gãy Cổ Dịch, đồng dạng một cái mạng theo kính râm lão giả tóc bạc sau này sắp xếp chỗ ngồi đứng lên, hướng bên này đi tới, chân của hấn bước cũng không vững vàng, vịn chỗ ngồi chậm rãi hướng về phía trước, một đôi mang theo kính râm nhãn hướng thượng khán, xuyên thấu qua khe hở, miễn cưỡng có thể nhìn thấy hấn chỉ có nhãn bạch nhãn.

"Nguyên lai là một Lão Hạc Tử, nguoi cho rằng ta không dám đứng không? !"

Chủy thủ nam kinh nghiệm phong phú, biết mình phurong dù sao ít người, lúc này nếu như trấn không trấn, bạo không chuẩn muốn bị một trận bạo nện, lão giả mù này đưa ra chỉ có thể bắt hấn lập uy. Tại là đải hấn tới gần về sau, chủy thủ đối với chuẩn bụng của hấn dùng sức đâm ra ngoài.

"A! . . ."

Trong xe thoáng chốc nhiều tiếng hô kinh ngạc, xâu xâu An Hạ cũng nhất thời bắt lấy Cổ Dịch tay: "Nhanh hỗ trợ a!"

Cổ Dịch không có nói tiếp, cũng không có động thủ, chỉ là vuốt ve kính râm, phía sau con mắt lại nhắm lại.

Đình đình. . .

Trong chốc lát, nhãn xem lão giả liền muốn bị đâm, bỗng nhiên một trận kỳ lạ tiếng chuông vang lên, giống như là chuông gió, gọi lên ở giữa ôn nhu, câu nguoi tư tưởng, làm cho hoảng hốt một lát.

Xe lên tắt cả mọi người thanh âm đình chỉ, quay nguoi trở lại, lại xem cái kia bại hoại tổ ba người đều đã trải qua ngã xuống, nhắm mắt lại, thần thái an hòa, không biết đạo xảy ra chuyện gì.

Có gan lớn vuron tay, thăm dò hô hấp, đột nhiên hét lên kinh ngạc: "Chết! . . ."

Trong lúc nhất thời, người trên xe hướng lão giả quăng đi ánh mắt, gặp hấn thần thái bình thản, giống như là chẳng có chuyện gì phát sinh, cổ tay phải lên một chuỗi cổ đồng chuông nhỏ không ngừng va chạm, nhưng không có phát ra cái gì tiếng vang, cả người tại ba bộ thi thể phụ trợ dưới có loại nói không nên lời quý dị, đều nắm chặt hô hấp.

"Ta cảm giác ánh mắt của mọi người, cũng nguoi thấy sợ hãi, xem ra chuyến xe này là nguoi không thành công, lái xe sư phó, phiền phức để cho ta xuống xe a." Lão giả thanh âm nhẹ nhàng, không có thừa nhận cũng không có phủ nhận chuyện vừa rồi.

Nói xong lái xe dừng xe lại, hấn vịn chỗ ngồi chậm rãi đi xuống xe, đó có thể thấy được hấn hành động có chút không tiện, bắt quá lại không ai dám đi giúp đỡ hấn.

Hắn vừa xuống xe, trong xe không khí tựa hồ cũng muốn dễ dàng không ít, nhãn trông xe chiếc lại phải một lần nữa khởi động, lúc này Cổ Dịch lại lên tiếng: "Su phò, chờ ta một giờ, ta xuống dưới kéo liệng." Nói xong vượt lên ba lô, tại tất cả mọi người không hiểu ánh mắt bên trong xuống xe.

Sau đó, cỗ xe khởi động, An Hạ xuống xe, lái xe không có chút nào chờ bọn hắn ý tứ, lái xe rời đi, lưu lại hai người tại đại đạo lên.

"Cái này ngu xuẩn lái xe, mang mấy cái thi thể, Linh Xa trôi đi a!" An Hạ rất khinh bỉ một câu, lại lòng vẫn còn sợ hãi hỏi: "Vừa rồi đó là cái gì a, làm sao lập tức ba người kia liền chết?"

Cổ Dịch nói: "Cái này chờ một hồi hãy nói, đi, trước đi qua." Nói xong chỉ hướng bên đường lớn lên nông.

"Người thật đúng là muốn đi kéo a." An Hạ nhìn một nhãn trước mắt đây là lúa nông, một chút hoảng sợ hóa vì bất mãn, "Mọi người đều nói ăn rồi, người còn không có ăn liền muốn rồi, thật là một cái tạo phân cơ."

"Ân, tạo người đi, cùng lên."

"Người không thể nào, kéo liệng còn muốn ta nhìn. . ."

". . ."

Nói xong, hai người đi vào lúa, đi một đoạn sau bỗng nhiên dừng lại, An Hạ vừa giảm đi một chút hoảng sợ lần nữa trở về, nhìn xem phía trước cái kia đạo công xuống thân ảnh, ngậm miệng lại.

Người kia chính là vừa rồi lão già!

Ngay tại lúc đó, lão già cũng dừng lại cước bộ, chậm rãi trở lại, nói: "Lão Hạt Từ ta gọi Lê Dã, người, liền là Cổ Dịch a."

"Đúng vậy a, nhìn các người là nhận được tin tức, ta liền là Cổ Dịch, muốn tới Uyên Hồ, ta nói đúng không là muốn trước đi qua người đây? Quý khí, Hoàng Tuyền Xương Tính chỉ linh."

"Vâng."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Hoàng Tuyền Xương Tính

"Từ xưa liền có tính mệnh mà nói, mệnh vi thể, tính vi hồn, cái gọi là Hoàng Tuyền Xương Tính, cũng liền là hoàng tuyền xương hồn, đoạt sát hồn phách, vĩnh rơi Hoàng Tuyền, cái này chuông nhỏ không thể bảo là không phải một kiện âm tàn sát khí, tính chúc quý đạo mà ta lại nhớ đến có vô số người nói cho ta biết, tu tập quý thuật người hàng đầu thận sát, bởi vì vì quý thuật âm tàn, lập thuật mới bắt đầu liền chỉ tại sát sinh đoạt phách, so với mặt khác thuật phương pháp nhất dễ rơi vào sát đạo, cứ thế vạn kiếp bất phục. Người nói với sao?"

Cổ Dịch Bội Bội mà nói, đối diện Lê Dã biểu lộ chấn động một cái, nhỏ thở dài: "Ta hiểu người ý tứ, người là không có lỗi gì, nay thiên muốn xuất thủ đối phó người xác thực là có vì quý Đạo giáo huấn, nhưng là cái này từ không ta, ta chỉ là phụng mệnh làm việc mà thôi."

"Xem ra người vẫn là không hiểu ý tứ."

"Không trọng yếu. . ."

Đỉnh đỉnh đỉnh. . .

Lê Dã không còn cho Cổ Dịch nói chuyện cơ hội, cổ tay lên màu đồng cổ tiểu linh đang va chạm ở giữa phát ra một trận thanh thúy tiếng chuông, tiếng như gió lạnh, quét đến mặt lên, nhất thời cảnh sắc biến đến ó vàng, không ngày nào không trắng, giống như là đi tới một bức cực đoan đơn điệu thời gian.

Cái thế giới này thiên trọng không so kiếm chế, nhìn thấy đến người khác, cũng không thấy mình, cho người một loại chính mình chưa từng tồn tại ảo giác, giữa thiên địa chỉ còn lại có một cổ đặc biệt vị đạo, cái kia là. . .

Chết vì đạo . .

Thân ở này cảnh, An Hạ tâm lý bắt đầu không hiểu khủng hoảng, thời gian dần trôi qua bắt đầu cảm giác không thấy mình tại hít thở, mắt thấy là phải mất đi ý thức, đúng lúc này, Cổ Dịch thanh âm vang lên:

"Nhiệm vụ của ngươi cũng bao quát sát một cái người vô tội sao?"

Thoáng chốc, giống như là đâm vào đường khí quản, An Hạ hô hấp thông, ý thức rõ ràng, lại xem chung quanh, còn là cùng vừa rồi, giống như cái gì đều không phát sinh.

"A?" Lệ Dã thoáng kinh ngạc: "Nghe nói ngươi có một cái kỳ lạ ba lô, bên trong trang có thật nhiều đủ loại pháp khí, mặc dù uy lực không mạnh, nhưng đều có công dụng, phối trí mười phần đầy đủ, là ngươi đối địch gốc rễ, vừa rồi ngươi phá ta tiếng chuông lần này, nghĩ đến liền là bên trong nó bên trong vật phẩm a?"

Cổ Dịch cười một tiếng: "Ngươi đoán."

"Vây được rồi." Lệ Dã đem kính râm lấy xuống, lộ ra cái kia một đôi chỉ có nhãn bạch nhãn, thần sắc biến đến nghiêm túc, nói: "Nhưng mà, coi như là mạnh hơn pháp khí, cuối cùng vẫn là muốn xem người." Dứt lời lắc lư tay phải, tiểu nhỏ chuông nhỏ lập tức phát ra một trận hoàn toàn kém xa tiếng vang

Keng! Keng! Keng! . . .

Linh tiếng nổ lớn, lần này chẳng những là An Hạ, liền liền Cổ Dịch cũng cảm thấy được cảnh sắc biến hóa, tại là hắn cũng đem kính râm lấy xuống, lộ ra một đôi thuần con mắt màu đen, tới đôi mắt!

"Ngươi trước sát ba người, tuy nói giết ba cái ác nhân, nhưng tại quý thuật tu tập người tới nói, hạ thủ không lưu tình, ba cái nhân mạng nói sát liền sát, hoàn toàn không cho đối phương một điểm cơ hội, cái này đã nói rõ vấn đề, ngươi đã ở hướng sát đạo sát vào. Thêm lên vừa rồi, ngươi đối với vấn đề của ta tránh không đáp, đối với một cái người vô tội động thủ, trong lòng nghĩ tất đều là tính tại ngươi cái gọi là 'Nhiệm vụ' chỉ lên, ta tin tưởng ngươi 'Nhiệm vụ' không có khả năng bảo ngươi sát ta người bên cạnh, thậm chí đối với ta đều chỉ là một câu hết sức ngăn cản, đúng không?"

Nói xong, thấy đối phương không có trả lời, cánh tay lên chuông nhỏ dao động đến mãnh liệt hơn, Cổ Dịch cười khan một tiếng: "Hắc hắc, cái này là được rồi, bởi vì một điểm có thể lừa qua lý do của mình mà giết người, không thể không nói, kỳ thật ngươi đã cùng lịch đại Hoàng Tuyền linh chủ nhân, rơi vào sát đạo, phạm phải quý đạo đệ nhất tối kỵ."

Keng! Keng! Keng! . . .

Cổ Dịch càng nói, đối phương tiếng chuông càng phát ra gấp rút, tiểu nhỏ chuông nhỏ phát ra ầm ầm mà đại âm lượng tiếng chuông, tại thi phương pháp sau khi, càng nhiều phản ngược lại là giống như là tại làm một loại thanh âm lên áp chế cùng che lấp.

Cổ Dịch nói tiếp nói: "Ngươi làm không nghe thấy cũng không có cách, bất quá ai bảo ngươi chỉ là một người đáng thương đâu, dù sao anh hùng cho tới bây giờ đều bị kịch kết thúc, không người gọi thể nào làm Anh Hùng Thuật đâu?"

Ba!

Dứt lời vỗ tay phát ra tiếng, An Hạ lại một lần bùng tỉnh, bên tai đã mất tiếng chuông, mà đối diện Lệ Dã cũng dừng lại tiếng chuông, ánh mắt của hắn, có thể nhìn thấy đồ vật!

Bốn phía sơn minh thủy tú,

Một dòng suối nhỏ lưu thông hướng phương xa, trời cao đất rộng, thú ý một mảnh, có Hồ Điệp bay múa, hương hoa xông vào mũi, đúng như thế ngoại đảo nguyên, khiến người lưu luyến.

Lệ Dã chưa phát giác ngây ngẩn cả người, dùng sức nháy nháy mắt, lại ngẩng đầu, cảnh sắc cũng như vừa rồi như vậy đẹp hảo, thẳng đến một trận gió thổi tới, thổi tan phía trước đại sơn sương mù, hai chữ khắc sâu vào hốc mắt:

Vong Xuyên . .

Lệ Dã theo tiểu mắt mình, cũng không nhận ra chữ, nhưng giờ này khắc này, hắn xác định cái này là Vong Xuyên hai chữ, đó là một loại phát ra từ nội tâm cảm giác, cho nên hắn xác định, theo mà sợ hãi. . .

Hắn lâu tập quý thuật, biết mình Hoàng Tuyền Xướng Tinh đã tại bất tri bất giác bên trong bị đối phương phá giải, cũng bị ngược lại đem một quân, đem chính mình kéo vào huyền thuật chi bên trong.

Sớm đã biết được Cổ Dịch cũng giống như mình đồng vi quý đạo thuật sĩ Lệ Dã biết đạo, phàm là quý đạo huyền thuật, trừ không đối với phương chỉ là trên đũa người, không người không có khả năng vền vẹn chỉ là đem người kéo vào huyền thuật đơn giản như vậy, huyền thuật chi bên trong tất nhiên có ẩn tàng sát cơ, giống như Hoàng Tuyền Xướng Tinh Linh, áp súc phách lực thành âm, giữa bất tri bất giác đối thủ hồn phách cắt đứt.

Mà Cổ Dịch nếu có thể phá mình thuật, cũng phản tới một kích, đều nói mình hắn quý đạo tạo nghệ tại chính mình chỉ lên, giờ phút này muốn sát chính

mình đơn giản dễ như trở bàn tay.

"Người nói ta rơi vào sát đạo, bây giờ người lại muốn giết ta, xem ra người ta đều là một loại người. Động thủ đi." Lệ Dã sợ hãi qua đi tự cảm giác bất lực phá thuật, hướng về chung quanh nói một câu, bẻ lên song nhãn, lựa chọn từ bỏ trị liệu.

"Ta đẹp trai như vậy, làm sao có thể cùng người là cùng một loại người." Từ phương hư không bên trong vang lên Cổ Dịch thanh âm, lấy nói đùa ngữ khí nói ra, "Lão nhân gia người ra sức vì nước cả một đời, vì không cho người biến thành tên điên, không bằng ngay tại cái này thế ngoại đảo nguyên ở lại, trồng chút hoa chim, cùng thiên địa tự nhiên làm bạn, hưởng thụ chiều muộn năm a."

Lệ Dã cười, tiếng cười bên trong bao hàm khinh bỉ: "Người là giống như đem ta tại cái này huyền thuật bên trong nhốt cả đời? Ha ha, người cho là người là ai, có thể gieo xuống loại này huyền thuật, đơn giản là người si nói mộng."

"Tùy người vậy, bái bai. Thỏ hào an, chúng ta đi."

Tại huyền thuật bên ngoài, Cổ Dịch đã lấy xuống Lệ Dã Hoàng Tuyền linh, tiện tay để vào ba lô bên trong, lưu câu tiếp theo nói lời nói, gọi lên An Hạ, không còn lý sẽ trước người nhắm nhãn, một mặt mê mang Lệ Dã, hướng về lúa địa ngoại mặt đi ra ngoài.

An Hạ nhìn không được nghi hoặc, hỏi: "Hắn là thế nào? Vừa rồi phát sinh cái gì? Người tại sao phải cảm so với người đồ vật?"

Cổ Dịch nói: "Đệ nhất, hắn tìm được quy túc, chính làm mộng xuân đầu. Thứ hai, vừa rồi ta cứu được người, người có thể cân nhắc lấy thân báo đáp, mặc dù ta sẽ không đáp ứng. Thứ ba, cái đồ chơi này cùng ta hữu duyên, nên về ta."

"Có thể thật dễ nói chuyện sao?" An Hạ chớp chớp, "Vẫn vui sướng chơi đùa sao?"

"Có thể a, Thiên Niên Sát người chơi hay không."

". . ."

. . .

. . .

"Đậu xanh rau muống, tiểu nương bì người thế mà Thiên Niên Sát ta! Có gan đừng chạy!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Lên thuyền

Bởi vì vì một số nguyên nhân, Thuận An Thị phát triển kinh tế cũng không thuận lợi, thẳng đến trước mấy năm, mấy hạng đại lực chính sách chiếu cố cho kinh tế mới đặc ý ngắt đầu, lấy khách du lịch làm hạch tâm bắt đầu nặng bản tia giương.

Một phen cải tạo xuống tới, Thuận An Thị tổng cộng đẩy ra sáu đại cảnh điểm, nó bên trong đầu tư nhiều nhất liền là Uyên Hồ.

Treo Hoa Hạ trung tâm hồ tên tuổi, Uyên Hồ buồn bán không đến một năm liền vì Thuận An Thị mang đến rõ ràng hồi báo ích lợi, càng phát ra khơi dậy chính phủ thành phố đối với Uyên Hồ du lịch phát triển lòng tin, lại lúc đầu cơ sở lên lại tăng thêm ba chiếc thuyền.

Vì cái gì nói thêm thuyền đâu?

Nói đến cái này cùng Uyên Hồ vị trí có quan hệ, Uyên Hồ nguyên là một chỗ ngồi tại dãy núi vây quanh chỉ trung hồ sâu thăm thẳm, muốn muốn đến chỉ có hai con đường, một là đường núi, hai là đường thủy.

Nó bên trong đường núi cũng không khai phát, gập ghềnh khó đi, chẳng những có rất nhiều không thể đoán được nguy hiểm, với lại lộ trình lại trường, coi như đi tới cũng không có mấy người sẽ có tâm tiếp tục chơi đùa, cho nên, tuyệt đại đa số người đều chọn từ chính phủ đầu tư khai thác đường thủy.

Đường thủy đi qua một đầu vô danh nước sông, cần đi thuyền nửa thiên, tại thường một đường phong cảnh đồng thời, chậm rãi đến Uyên Hồ. Cứ như

vậy, tới du lịch người cảm thấy có ý, nơi đó thu nhập cũng tăng cao, thật to chạm vào phát triển, tại là lại tăng thêm cái này ba chiếc thuyền, theo lúc đầu nhất thiên một phát, biến thành hiện tại nhất thiên hai phát.

...

Buổi chiều sáu điểm, một cỗ màu lam xe con chạy đến Thuận An Thị bến tàu, một nam một nữ hai bóng người từ phía trên nhanh chóng đuổi xuống dưới.

"Còn hảo còn tốt, thuyền còn không có khai, không phải đến chờ ngày mai, vận khí không tệ."

"Cái gì vận khí không tệ, không phải bán tiểu thư, người chậm rãi đi tới, liền ngày mai như vậy thuyền đều không người phần."

"Là là, An Đại Thổ Hào ngư bức nhất, nhanh điểm, muốn ngừng phiêu."

Hai người chính là Cổ Dịch cùng An Hạ, buổi chiều giải quyết Lệ Dã về sau, hai người một lần nữa đi hồi đại lộ lên, cần chiếc tiếp theo xe cá nhân, tại An Hạ tiền tài đại phương pháp công kích đến, người điều khiển trực tiếp bị gây sát, lúc đầu phải đi làm đều mặc kệ, trước đem hai người đưa đến bến tàu.

Cho nên nói nhiều khi thổ hào mới là vạn năng!

Tiếp đó, hai người mua vé lên thuyền đương nhiên không cần phải nói.

Thân tàu chậm rãi thúc đẩy, lúc này đã gần đến com điểm, giáp bản lên thiếu thấy bóng người, hai người dựa theo nhân viên công tác chỉ dẫn, đi hướng nhà hàng, tại trải qua qua đạo lúc, An Hạ bỗng nhiên mở miệng: "A? Người kia hảo có khí chất!"

Cổ Dịch thuận ánh mắt của nàng nhìn lại, xuyên thấu qua lầu đường hàng rào thấy được thượng tầng giáp bản chỉ lên một vị nam tử.

Như nàng nói, nam tử này hoàn toàn chính xác rất có khí chất. Tóc của hắn lộn xộn, ám sắc điều quần áo phía trên có chút miếng vá, một đôi giày vải đen như mực, cả người quần áo trang phục như cái kẻ lang thang, nhưng coi như như thế, hắn vẫn rất có khí chất.

Gió biển thổi động đến hắn hơi lớn lên sợi tóc, lộ ra phía dưới một đôi ưu sầu con mắt, mảnh mai thân thể nhìn như rất yếu, lại cho người ta một loại vĩnh sẽ không ngã xuống ảo giác, một người đứng ở nơi đó, tựa hồ liền liền không khí đều nhiều hơn mấy phần tình cảm, bị hắn sâu buồn khí chất lấy.

Người kia tiếp tục xem phương xa, cho dù có rất nhiều người bị khí chất của hắn hấp dẫn mà chú ý, ánh mắt của hắn cũng không có bất kỳ biến hóa nào, vẫn như cũ như lúc ban đầu.

"Bộ dáng này thật sự có điểm đẹp trai a. . ."

"Thích người liền lên nói cho nàng, đêm nay đi phòng người a, đêm dài đằng đẵng, các người có thể chậm rãi trò chuyện."

An Hạ có điểm bỏ không đến chuyển mở tròn mắt, thẳng đến Cổ Dịch nửa trêu ghẹo âm thanh âm vang lên, nàng mới phản ứng được, đá đối phương một cước, hừ nói: "Nhìn người cái kia chưa dạng, liền sẽ miệng lên khi dễ ta, so với người khác liền là cận bã."

"Ta đi, hảo giống như là miệng của người độc một điểm a."

"Người."

"Người."

"Nói người liền là của người, có hay không phong độ?"

"Không có, liền người miệng độc."

"Người độc."

"Người độc."

". . ."

Hai người cùng với miệng, ở chung quanh thoáng kinh ngạc mà buồn cười ánh mắt bên trong, xem nhẹ qua giáp bản lên nam tử, đi vào nhà hàng, lại không chú ý tới, liền tại bọn hắn vừa đi vào trong nháy mắt,

Nam tử kia đổi qua mặt, nhìn về phía nhà hàng cổng, hai người vừa rồi đứng phương hướng, khê thờ dài một hơi: "Hi vọng không cần. . ."

...

Trong nhà ăn, không thể không nói nơi này món ăn giá đơn giản hồ cha, cũng may mùi vị không tệ, thêm trên An Hạ vị này siêu cấp đại thổ hào tọa trấn, Cổ Dịch cũng coi như ăn đến happy, tràn đầy điểm một bàn lớn món ăn, để đối với bản một nam sinh thỉnh thoảng quảng tới ước ao ghen tị ánh mắt.

Có lẽ là vì khác chế chính mình không cần bại gia, ba cái kia nam sinh rất mau tìm lên chủ đề, nó bên trong hơi mập một vị mở miệng nói ra: "Ca hai biết

đạo Ủy Hàm Nhị sao?"

"Nói nhảm, thả nhảm thiên hạ nữ tính, ngoại trừ đạo quốc nhuyển muội nhóm, ta liền nhận biết như thế một cái, mặt hảo thân hảo tiếng ca hảo, nữ thần a."

"Chính là, nghe qua liền hảo, cái này muội tử ra đạo bắt quá hai mươi nhân khí đã trải qua phá trần, chẳng những có mới có mạo còn có tiền, bắt quá đáng tiếc, coi như nàng ưu tú như vậy, còn là không chiếm được ca nhục thể."

"Cát. Đừng trang bức, ngược lại là nguoi mập mập, làm sao nhắc lên nàng?"

"Hắc hắc. . ." Cái kia mập mập một trận tà ác tiếng cười, "Bởi vì vì nàng liền ở này chiếc thuyền lên a."

"Cái gì? !"

Mập mập hai anh em chấn kinh: "Nguoi nghe ai nói?"

"Ta một biểu ca! Hần là Thuận An Thị chính phủ bộ tuyên truyền, nghe nói vì rộng rãi Uyên Hồ danh khí, nay thiên cố ý thỉnh Ủy Hàm Nhị, muốn lấy nàng cái này đột nhiên ra sân đánh quảng cáo, để toàn Hoa Hạ người biết đạo, Uyên Hồ chỉ du lịch tổng là kinh hi không ngừng, dạng này cũng không dùng phạm vi lớn tuyên truyền, lại có thể rất tốt bắt lấy truyền thông thần trải qua, truyền bá tốc độ càng nhanh, tức tiết kiệm tiền lại làm việc. Hắc hắc, tóm lại, mấy ca đêm nay là thật có phúc, có thể nhìn thấy ủy đại mỹ nữ tiếng ca còn có vũ tư."

"Vũ tư? Chưa từng nghe qua Ủy Hàm Nhị biết nhảy múa a?"

"Nguoi đây liền Auth đi, Ủy Hàm Nhị đại học liền là vũ đạo hệ xuất thân không biết sao? Phản chính đêm nay có đến xem."

"Cái kia tình cảm hảo. . ."

Ba người nói xong cũng ăn xong, rất nhanh rời đi nhà hàng, Cổ Dịch cùng An Hạ nhìn nhau một nhãn, cái sau nhãn bên trong đầy là hiểu kỳ, nói: "Nghĩ không ra còn có vận may như thế này, xem ra đêm nay không sẽ nhảm chán."

"Nguoi cũng ưa thích cái này Ủy Hàm Nhị?"

"Thích nàng ca, người không biết đạo "

"Ai, tốt a, đã nguoi nói như vậy, vậy tối nay bốn suất ca cũng liền cố mà làm đi xem một chút đi."

An Hạ "Hi hi" cười nói: "Biết đạo nguoi giọng điệu này để cho ta nhớ tới người nào không?"

"Không biết đạo ai?"

"Vừa rồi mập mập đối diện cái kia hàng a, nguoi nói, các nguoi D tư có phải hay không là đều một cái dạng, ưa thích bản thân say mê, trang B xú mỹ a?"

"Đi em gái nguoi, xem lão tử Thiên Niên Sát!"

. . .

Chiều muộn lên tám điểm, bóng đêm rót cục hàng phút cuối cùng, sắc trời bắt đầu chậm rãi trở tối, thuyền lên sáng lên ánh đèn, nhất là là chủ trong phòng khách, càng là đèn đuốc sáng trưng, ba tầng bên trong trống không hành lang uốn khúc đại đình, có loại đại du thuyền thổ hào cảm giác.

Lúc này, Cổ Dịch cùng An Hạ mới biết đạo, nguyên lai mình hai người ngồi lên chiếc thuyền này liền là đại danh đình đình lam uyên hảo, là sở hữu Uyên Hồ thuyền bên trong lớn nhất, xa hoa nhất một chiếc, cũng chẳng trách vật Ủy Hàm Nhị tuyển ở chỗ này biểu diễn.

Nay thiên biểu diễn định tại 8:30 bắt đầu, nhận được tin tức đám người tụ tập ở chỗ này, náo nhiệt vô cùng, một bộ cảnh tượng hoành tráng đáng vẽ, mà cái kia có thể lên thuyền chuẩn bị phóng viên cũng quay xong rồi camera, chờ đợi Ủy Hàm Nhị ra sân.

Cứ như vậy hãy đợi a chờ. . .

Hãy đợi a chờ. . .

Hãy đợi a chờ. . .

Băng!

Không biết qua bao lâu, ồn ào đại sảnh bên trong bỗng nhiên bị bên ngoài một trận vang lớn sở áp chế, một đóa hoa mỹ pháo hoa thẳng cao hơn không.

Dạ hội, bắt đầu!

Chính sảnh sân khấu lên kéo rèm cửa, một đạo tú mỹ mộng lung thân ảnh chậm rãi đi tới sân khấu chính giữa, cái kia là. . .

Úy Hàm Nhị! ?

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Ôn nhu

Hiện trường an tĩnh hạ đến, liền tiếng hít thở đều bị áp chế lại, lẳng lặng nhìn đài lên.

Đội màn giữa lệ người đứng vững, trong sảnh âm hưởng bắt đầu làm vui, nhẹ nhàng âm tiếng vang lên, màn giữa người bạn chi mà ca.

Chỉ nghe cái kia tiếng ca hát nói:

"Về thành thương, mộng thành thương lặng im yếu điệu Hồng Diệp thành đôi. Đêm lạnh thổi tiêu khúc bàng hoàng. Sờ cúc tàn, lui suy nghĩ, hai tóc mai thương, sao thê lương. Đêm nhiễm chưa hết lại hát tịch liêu, tuế nguyệt cũng không coi khinh cuồng. Ta muốn hóa cánh thành Hồng Diệp, đương thời chỉ quần người giữa ngón tay. Cửa sổ lạnh thấu xương, trăng lưỡi liềm, bình tức khắc chưa ngừng màn động tình ảnh, phân bay cực khổ Yến Ly người, lại một năm nước mắt trong sáng. . ."

Ca từ cổ Phong duy mỹ, vận vị mùi phần, tiếng ca cũng như thế ngoại thanh âm, nhẹ nhàng vận phần, thêm lên lại là hiện trường biểu diễn, ở đây chỉ người không không là chi thần say.

Thăng đến âm từ rơi xuống, rèm cửa chậm rãi kéo khai, nó giữa lệ người lấy vô cùng diễm mỹ trang dung mạo sắc xuất hiện ở trước mắt mọi người, tâm tình của tất cả mọi người mới theo dõi với tiếng ca thường thức tái giá đến đối với nàng kinh diễm.

Cái kia một thân đại quần áo màu đỏ phác hoạ đến vừa lúc hảo xử, đem tư thái hiển thị rõ, một bộ trang cho mặc dù nồng, cũng có thể nhìn ra vốn là tính xảo gương mặt, dưới chân một đôi màu đỏ thủy tinh giày cao gót, thêm lên Trung Quốc kết khuyên tai cùng chung quanh bố trí tình cảnh, cổ Phong cùng hiện đại vẻ đẹp va chạm hợp một, hoàn mỹ đến không có chút nào chỗ sơ suất, không thể không khiến người dâng lên yêu thương này vụ vật dục vọng.

"Úy Hàm Nhị quả nhiên thiên tư tuyệt sắc, thoát đầu một mực lấy là TV lên là bởi vì là góc độ vấn đề, bây giờ xem đến, chẳng những không phải, phản mà còn muốn đẹp lên ba phần."

"Ân! Nếu như nàng cường cầu, bốn suất ca lại dâng ra nhục thể!"

"Cát. . ."

"Nói nhiều như vậy, ai ngờ đạo bị lặn bao nhiêu lần."

"Thả em gái ngươi thì! Lão tử hắc chuyển phần, từ nay về sau ta liền là nhị phần, ngươi dám vũ nhục ta ngẫu giống như, tìm Thi Mễ đúng không! ?"

". . ."

Dưới đài một mảnh thấp giọng nghị luận, bao quát Cổ Dịch cùng An Hạ bên này cũng là đồng dạng.

Chỉ gặp An Hạ vênh lên góc miệng, hừ hừ nói: "Xem ngươi nước bọt kia đều nhanh thành tai, quả nhiên nam người một cái hào đồ vật, nhìn thấy xinh đẹp liền đi không được đường!"

"Ngươi hư hết rồi a."

"Ngươi mới chưa, bản tiểu thư cách ăn mặc một cái lại so với không lên nàng?"

"Ngươi đừng nói, thật đúng là so không lên. Ai ai. . . Đừng làm rộn, nàng bắt đầu nhảy múa, hảo hảo xem."

"Không xem!"

An Hạ khó chịu, nói không xem còn là nhìn, ánh mắt hướng đài nhìn lên đi, coi như tâm giữa đối với Úy Hàm Nhị tự thể dung thân tư thế ước ao ghen tị, nhưng giờ phút này cũng không thể không thừa nhận, nàng múa nhảy rất hảo, rất đẹp.

Trên đài Úy Hàm Nhị múa lên, đồ thẩm quần áo chuyển động theo, là y phục của nàng lại là múa sức, múa ở giữa, đồ màu bay múa, người cảnh tượng dung, cái kia dáng người chỉ linh hoạt, coi như so với chuyên nghiệp thể thao vận động viên cũng không hề yếu, đem độ khó cao vũ tư hoàn thành đến mười hai phần hoàn mỹ, nhảy lên ở giữa như tinh linh nhảy nhót, nhẹ như yến, đẹp như vẽ!

Đẹp tốt thời gian tổng là trôi qua rất nhanh, một khúc dừng múa, chúng người cơ hồ không có cảm giác đến thời gian trôi qua, thẳng đến Úy Hàm Nhị cúi đầu tạ lễ, như ở trong mộng mới tỉnh đám người trong nháy mắt vang lên siêu cấp siêu cấp tiếng vỗ tay nhiệt liệt.

"Hảo! Lại tới một đoạn!"

"Rất hảo! Một đoạn sao sao đủ, tôi thiếu nhảy đến hừng đông."

"Phi thường hảo! Hừng đông sao sao đủ, muốn nhảy đến thuyền đắm!"

"Chìm em gái nguoi a, ngu xuẩn!"

". . ."

Dưới đài nhiệt tình để Úy Hàm Nhị lộ ra cười cho, mê người vạn phần, tiếp lấy môi đỏ khê mở, lấy một loại phi thường thanh âm ôn nhu nói ra: "Các vị nhiệt tình, thực tế để Hàm Nhị đại là cảm kích. Hôm nay hoạt động bản tới đã trải qua kết thúc, nhưng xuất phát từ ý nguyện cá nhân, Hàm Nhị còn muốn cùng đại gia chơi một cái trò chơi, không biết các vị nguyện ý hay không?"

Thanh âm của nàng tựa hồ có loại đặc thù ma lực, trực tiếp rót vào tâm linh của người ta, để người cảm thấy vô cùng thoải mái dễ chịu.

Dưới đài đám người, nhất là là các nam nhân càng là một trận thần hồn xóc ngã, tiếng trả lời ngoài ý liệu chính tề: "Đương nhiên nguyện ý!"

"Cái kia hảo." Úy Hàm Nhị khẽ cười một tiếng, phong tình vô hạn, lần nữa khơi gọi lên vô số người hồn, sau đó tiểu tay nhẹ vẫy,

Sau lưng hai vị cùng tuổi thiếu nữ rời hướng trận đi ra ngoài, đồng thời có thuyền lên nhân viên công tác nhắc tới hai cái vạc lớn.

"Nay thiên là mười lăm, sắc trời lại hảo, chính là ngắm trăng hảo thời gian, Hàm Nhị mặc dù là nữ tử, nhưng cũng là rượu ngon chi người, đã trải qua an bài lên tầng cao nhất A bản dĩ bố trí, muốn cùng một người cộng âm ngắm trăng, không biết ở đây đều có cố ý không?"

Lời này vừa nói ra, cả cái đại sảnh trong nháy mắt bạo tạc, vô số các nam nhân kích động lên đến, cao giọng biểu thị: Lão tử nguyện ý!

"Đã như vậy, đại gia xin nghe ta nói." Úy Hàm Nhị cảm ổng nói lên, đem tất cả mọi người thanh âm đè xuống, cười nói nói: "Hàm Nhị dù sao chỉ có một người, cũng so với thích thanh tĩnh, cho nên chỉ sẽ chọn một người ngắm trăng, cô phụ đại bộ phận người thịnh tình, hi vọng các vị bỏ qua cho. Đồng thời ở đây cùng các vị làm một đầu lời quân tử, nay chiều muộn quan bệ tầng cao nhất A bản làm là ngắm trăng chi dụng, hân người không nhưng đánh nhiều, cái này một hơi lớn gia không có vấn đề chứ?"

Thanh âm của nàng nhỏ mềm, nhưng lời nói ở giữa lại có loại vô pháp cự tuyệt vị đạo, mà muốn cùng nàng ngắm trăng cũng không có ai có ý cự tuyệt, ở tầng chót vót qua thế giới hai người càng là câu chi không đến.

Tại là, ở đây cho dù có một chút nữ sĩ bất mãn, nhưng thanh âm rất dễ dàng liền bị các nam nhân ép chìm xuống.

"Không có vấn đề!"

"Cái kia là một chút vấn đề không có!"

Sau đó lại có người hỏi quan tâm sự tình: "Vây xin hỏi úy đại mỹ nữ, người đến tốt cùng muốn cùng ai ngắm trăng đâu?"

Úy Hàm Nhị mỉm cười: "Turu lượng tốt người!"

Tiếng nói vừa ra, nhân viên công tác vừa vạc lớn mở ra, thoáng chốc mùi rượu thơm vị tràn ra, cổ này mùi rượu phi thường kỳ lạ, cho người một loại mềm nhũn cảm giác, phảng phất uống xong một ngụm liền lại say đổ vào vô biên ôn nhu chi giữa.

"Cái này là ta thỉnh người đặc chất rượu ngon, tên là 'Ôn Nhu Hương', mùi rượu ôn nhu, uống chi nhập mộng thôn quê. Phàm là uống một chén không say người, Hàm Nhị làm bạn quân ngắm trăng."

Úy Hàm Nhị lời nói nhất thời khơi dậy vô số người, nhất là là khi nhìn đến nàng bùng lên một tôn không lớn chén rượu về sau, cơ hồ đều nghĩ đến: Coi như rượu này lại liệt, uống cái này sao một ngụm nhỏ lại sao sao lại say?

Tại là có người mở đường làm mở miệng trước tiến lên: "Ta trước tới thử một lần úy đại mỹ nữ rượu ngon." Dứt lời tiếp nhận nhân viên công tác đưa tới chén rượu uống một hơi cạn sạch.

"Ngô. . . Thật mềm cùng rượu. . . Một chút cũng không gắt, a. . . Sao sao có cái giường, ngủ? . . ."

Bịch.

Rượu đem uống xong, cái này người nhất thời u ám, lung la lung lay cô lổ vài câu, lập tức cắm xuống dưới, nó bạn người liền vội vàng đem chi đỡ dậy, một bên trách cứ lấy một bên đem nhờ đi.

"Rượu này rất là say người, tửu lượng không tốt còn xin nghỉ lại."

Úy Hàm Nhị nhỏ nhỏ cười một tiếng, tựa hồ là đang khuyên bảo, có thể nàng càng là nói như vậy, liền càng có người không phục, tiếp lấy lại có mấy người tiến lên khiêu chiến, không có gì bất ngờ xảy ra, toàn bộ say ngã.

Tại dưới đài, An Hạ mắt thấy sau nhũ mây nói ra: "Rượu này không phải thả thuốc a? Cô gái này người khi làm xiếc đâu."

"Người lại ghen ghét người gia cũng không thể nói lung tung." Cô Dịch chụp lấy cái mũi đạo, "Rượu này không có vấn đề, có vấn đề là ly kia từ."

"Cái chén?"

"Nói người cũng không hiểu."

"Cắt. . ."

Đang nói, chỉ gặp trên đài Úy Hàm Nhị phảng phát nghe được bọn hấn mà nói, tiếp nhận một vị uống say muối từ chén rượu, ngay trước sở hữu người tại vạc rượu bên trong tiếp một chén rượu, nói: "Đại gia khả năng hoài nghi rượu này có vấn đề, Hàm Nhị uống trước rồi nói." Dứt lời tại tất cả mọi người mắt quang giữa uống một hơi cạn sạch, sau đó hào không bất kỳ khó chịu nào đứng tại chỗ.

Chúng người lo nghĩ bị đánh phá, lại có người khiêu chiến lên đài.

Cái kia là một vị sắc mặt rất bạch giữa năm người, đi lên sau đài ngậm nhỏ ngậm nhỏ đem rượu uống cạn, sau đó thân thể lung lay chịu đựng không có ngã xuống.

Úy Hàm Nhị lập tức từ đáy lòng tán nói: "Tửu lượng giỏi."

Giữa năm người nhện xuống mắt hoa cảm giác mười phần đầu, ráng chống đỡ cười nói: "Ta có thể phối úy tiểu thư ngắm trăng?"

"Còn kém một điểm." Úy Hàm Nhị vẫn như cũ cười, cái kia cười cho mê người lại say người, "Lúc trước nói là một ngụm không say, vì xác thực bảo tiên sinh người không có say, ta hỏi người cái đơn giản đề toán a."

"Hào, người hỏi đi."

"9999 nhân với 98765 nhân với 1234 nhân với 666 bằng bao nhiêu?"

Vấn đề này vừa ra, nam tử trung niên lập tức mòng bức, lập tức chỉ gặp Úy Hàm Nhị lắc đầu: "Xem tới tiên sinh là say, không được chứ. Còn có ai sao?"

". . ."

Dưới đài một trận không nói, đều trầm mặc, đều đang nghĩ: Người đặc biệt tức khắc đùa chúng ta đây? !

Thẳng đến An Hạ thanh âm đột nhiên vang lên, phá vỡ trầm mặc: "Hấn lên!"

Sở hữu người đồng thời nhìn tới. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 92: Hồng La Trướng

An Hạ chỉ chỉ người không phải khác người, chính là Cô Dịch, cái sau một mặt mòng dạng, thẳng đến trước mặt người để khai một con đường mới phản ứng qua tới chính mình bị hồ.

"Nhanh lên a, ngốc đứng đây làm cái gì."

An Hạ nín cười đẩy hấn một cái. Trên đài Ủy Hàm Nhị rõ ràng không có ý định cùng ai ngắm trăng, hết thảy đều là sáo lộ, ai lên ai kinh ngạc, nàng giờ phút này để Cổ Dịch lên mục đích không cần nói cũng biết, liền là muốn nhìn hấn kinh ngạc.

"Tốt a."

Ngoài ý liệu, phản ứng qua tới Cổ Dịch cũng không hề có ý định cự tuyệt, phản ngã lên tiếng, tại chúng người khác nhau dưới ánh mắt đi lên đài.

"Vị tiền sinh này xưng hô như thế nào?"

Mới vừa lên đài, Ủy Hàm Nhị liền nhẹ giọng cười hỏi, để sở hữu người không khỏi thoáng kinh ngạc, cái này là nàng nay chiều muộn lần thứ nhất hướng người đến vấn danh, là trùng hợp còn là cái gì?

Cổ Dịch xem thường, phát phát tay nói: "Gọi ta suất ca."

"Cất. . ."

Dưới đài thoáng chốc một mảnh hư thanh. Ủy Hàm Nhị cũng là một trận cười khế, cười tuân lệnh người hoa mắt, lấy ra mặt bàn lên một cái theo tới chưa bao giờ dùng qua ly pha lê, thân tự vì hấn tiếp một chén rượu, đưa cho hấn nói: "Suất ca, thỉnh."

Cổ Dịch tiếp nhận cái chén nhìn nàng một nhãn: "Người xác định dùng cái này cái?"

"Đúng vậy."

Ủy Hàm Nhị đưa qua cái chén cũng không đặc thù, tương phản vô cùng phổ thông, cùng trước khi mặt khác người dùng hoa văn kỳ lạ chén đồng không đồng, cái chén này không có làm một chút tay chân, liền là cái phổ thông ly pha lê.

Nghe được nàng khẳng định, Cổ Dịch cũng không nói cái gì, nâng chén uống một hơi cạn sạch.

"Turu lượng giỏi."

Uống qua rượu Cổ Dịch thí sự không có, bị Ủy Hàm Nhị khen một câu, ăn ngay nói thật nói: "Cái này rõ ràng là nước tốt a."

Ủy Hàm Nhị cười nói: "Coi là thật turu lượng giỏi."

"Oa đi, nước? Bức không phải giả bộ như vậy, có thể uống cũng không thể chứa a."

"Bất quá tiểu tử này xác thực lợi hại. . ."

"Liền nhìn hấn đề toán, hắc hắc, liền không biết đạo lần này sẽ có hay không có vị phân và tích phân. . ."

Dưới đài một trận tiếng nghị luận, An Hạ càng là mở to nhãn, hoàn toàn không ngờ tới Cổ Dịch lại có cái này chờ turu lượng.

Mà đài lên, Cổ Dịch nhún vai, cũng không có đón thêm cái đề tài này, nói: "Tốt a, đề toán, người hỏi đi."

"Vậy ta bắt đầu. Bất quá lần trước vấn đề hạo giống như có chút khó khăn, chúng ta lần này đổi cái đơn giản." Ủy Hàm Nhị cười thần bí, mỹ lệ ở giữa tựa hồ có thâm ý khác, như tại chúng người nhận là nàng lại phải ra tất giết lúc, chỉ nghe nàng hỏi đạo, "Một cộng một bằng mấy."

Dưới đài người lần nữa mòng bức, cái này. . . Em gái người a!

Cổ Dịch càng là chớp chớp nhãn: "Bằng ba."

"Đáp đúng!" Ủy Hàm Nhị cũng chớp chớp nhãn, Hồng Tự vung lên, "Hàm Nhị thỉnh quân cùng nhau thưởng thức chiều nay tháng."

Chỉ để lại dưới đài lòng người giữa tái diễn vừa rồi đậu đen rau muống:

Em gái người a, em gái người a, người! Muội! A! A! A! . . .

. . .

. . .

Lam Uyên Hào tăng cao nhất A bản.

Lúc này bốn phía không người, lớn như vậy A bản lên bị bố trí đến mười phần ôn nhu, mười mấy đầu khối lớn màu đỏ rèm cửa kéo khai, đem tứ phương ngoại trừ đối với biển một mặt toàn bộ vây quanh, ở giữa xử, càng là bố trí đủ loại trang trí, làm đèn lồng cũng là nhu hòa, cả thể hiệu quả mông lung cùng

mê tình, mùi phấn say người.

Cổ Dịch cùng Ủy Hàm Nhị hai người lên đến nơi đây, mặt khác người hoặc là dựa theo ước định một đến, hoặc là bị nhân viên công tác ngăn chặn, không có một người có thể lên tới quấy rầy.

Ngẩng đầu nhìn xem thiên, Cổ Dịch ngữ khí có chút trêu ghẹo nói ra: "Ủy đại mỹ nữ, người có thể là minh tinh, nay thiên việc này sợ là đối người phát triển ảnh hưởng không tốt a."

Ủy Hàm Nhị nhẹ gật đầu: "Công ty cùng quản lý người vừa rồi đã cùng ta trò chuyện, để cho ta hủy bỏ. Bất quá. . ."

"Bất quá cái gì?"

"Bất quá bọn hán tính cái rắm!"

Ủy Hàm Nhị văng tục, làm là mỹ nữ cùng minh tinh, cái này không những sẽ không ảnh hưởng đến nàng đối với người hình tượng, phản mà cho người một loại tiếp địa khí, mùi phấn chân thực cảm giác thân thiết.

Tiếp theo, chỉ gặp nàng chậm rãi hướng hàng rào đi đến,

Lắc eo, giờ phút này nàng đổi một thân quần áo, vẫn như cũ là quần dài màu đỏ, chỉ là so sánh vừa rồi múa váy cái này muốn đơn bạc một chút, đối với dáng người phác hoạ cũng càng lộ ra cẩn thận, đi lên đường tới mùi phấn gọi cảm.

Nàng hướng buổi diễn thời trang, lấy vô hạn hàm nghĩa tư thái đi tới hàng rào trước, quay người dựa vào cột, ôn nhu nói: "Ánh trăng cao chiếu, nơi đây không người, tiểu ca cảm giác đến nay Thiên Nguyệt sắc như thế nào?"

Rất khó tưởng tượng một cái thành danh nữ tinh vì sao lại đối với một cái vô danh tiểu tử như thế, toàn không giống như là tại ứng phó việc phải làm, càng giống như là sớm có muốn pháp, cái kia mỉa mai hoặc thanh âm, dù người dáng người, không không kích thích lấy người giác quan.

Cổ Dịch liếm miệng một cái, vịn kính râm nói: "Người nghĩ tới ta làm cái gì đây?"

"Ha ha. . . Người đoán." Ủy Hàm Nhị một trận cười khế, phong tình vô hạn.

Cổ Dịch nói: "Ta đã hiểu, người thích ta, không người cũng sẽ không cho khác người rượu, mà cho ta nước, lại cố ý thả ta qua quan, đúng không?"

"Người cho là thế nào?"

"Ta nhận là chính là như vậy. Chỉ là ta không hiểu là ta chỗ nào giá trị được người thích?"

"Ai. . ."

Ủy Hàm Nhị một trận than nhẹ, giống như là u oán, đang trách cứ Cổ Dịch không hiểu phong tình, lúc này còn hỏi những này không tương quan sự tình, nàng lại đi qua đến, đi rất chậm, uyển chuyển dáng người dung nhan chậm rãi tới gần, thẳng đến phụ cận, một trận kỳ lạ gây người mùi thơm vào mũi, nàng nhẹ nói nói: "Nam người mị lực tổng là tại trong lúc lơ đãng thể hiện, tiểu ca ca không hiểu chưa?"

"Minh bạch." Cổ Dịch gật đầu ứng là, đem vốn là an toàn cách rồi lại đẩy ra một chút, "Bảo trì cách rồi, ta có thể xách cái yêu cầu à, nếu như người làm ta hài lòng, vậy ta liền để người hài lòng."

"Nói mạnh miệng." Ủy Hàm Nhị cười đến càng thêm say người, lời nói giữa tựa hồ nhiều chút vị đạo

"Nói hay không khoác lác người rất nhanh liền lại biết đạo với lại yêu cầu của ta cũng rất đơn giản, đơn độc vì ta nhảy một đoạn múa như thế nào?"

"Ha ha ha. . ."

Ủy Hàm Nhị cười, cười chậm rãi lui lại, sau đó lên múa, dưới ánh trăng vũ tư nhẹ nhàng, cùng đại sảnh giữa hoàn toàn không đồng, càng giống như là Hằng Nga Tiên Tử, âm nhu ở giữa mang theo không thuộc nhân gian đẹp hảo, khiến người vô cùng hướng tới.

Một đoạn múa xong, Ủy Hàm Nhị nhỏ nhỏ đi đến, chớp mũi có một chút mờ hơi, mờ xù chợt trùng nói: "Nhảy đến được không?"

Ba ba ba. . .

Cổ Dịch đập lên tiếng vỗ tay: "Này chờ vũ tư thực tế dễ bốn suất ca thơ tính đại phát, suy nghĩ hai câu đưa cho ủy đại mỹ nữ."

"Người còn lại làm thơ?"

"Hai câu lệch ra từ mà thôi."

"Ta muốn nghe."

"Vậy ngươi có thể nghe cho kỹ." Cổ Dịch cười niệm ra đến, "Trang sức màu đỏ Hồng Tụ giết người múa, nhất tràng ôn nhu đã anh hùng."

"Ha ha ha. . ."

Úy Hàm Nhị cười to lên đến, đi tới bộ pháp dừng lại, một chỉ chung quanh: "Nghe nói Cổ tiểu ca có một ba lô, bên trong có vô hạn kinh hi, để cho ta Lê Dã Lệ sư huynh cũng đưa tại tay ngươi giữa, không biết vật này hiện tại gì xử đâu?"

Cổ Dịch nhìn một nhãn sau lưng, nói: "Hảo giống như quên ở cái nào, ngươi có thấy hay không?"

"Hi hi. Thấy được, còn là người gia gọi người thu lên." Úy Hàm Nhị đi đến mảnh vải hồng một bên, vừa đi, một bên vuốt ve mảnh vải hồng. "Cổ tiểu ca xem đã đến không thông minh đâu. Cho tới bây giờ mới nhận ra người gia, không có át chủ bài, ở ta nơi này 'Sâu Hồng La Trưởng' bên trong, không biết có mấy phần chắc chắn đi ra ngoài đâu?"

"Đi ra ngoài? Muốn nghe lời nói thật hay là lời nói dối?"

Úy Hàm Nhị che miệng cười nói: "Đương nhiên là lời nói thật."

"Lời nói thật liền là mười phần nắm chắc."

"Ha ha. . . Cái này là mòng lời nói. . ."

Dứt lời khẽ vỗ mảnh vải hồng, cả cái mảnh vải hồng thoáng chốc giống như là đang sống!

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Âm Tôn Giả Tưởng

"Động thủ như thế, không cùng bốn suất ca nhiều phẩm vài câu?"

"Cái này là mấu chốt của vấn đề a. Ngươi, một chút cũng không đẹp trai."

Úy Hàm Nhị tiếng nói vừa ra, vòng ngoài mảnh vải hồng rút ra, ba đoạn màu đỏ trường sa tại không có bất kỳ cái gì có thể thấy được ngoại lực tình huống dưới hướng chỉ quán đến, nó giữa bạc quang thiểm nhấp nháy, ở trong chứa vô số phiến sắc bén lưỡi dao, hung lệ lộ ra.

Lúc này Cổ Dịch vẫn không có bất kỳ động tác gì, duy trì vừa rồi đáng vẻ, hảo giống như cái gì cũng không thấy, nhãn xem đỏ sa liền muốn quán thực, đúng lúc này, một đạo bạch quang thiểm qua, cái kia dẫn dắt ba đoạn đỏ sa không hiểu lực lượng đột nhiên tiêu tán, đỏ sa đoạn thành mấy đoạn, vô lực rớt xuống đất.

"Ai! ?"

Đột nhiên biến cố để Úy Hàm Nhị kinh nghi vạn phần, đưa mắt bên cạnh nhìn, chỉ gặp một vị màu xám quần áo giữa năm người đi vào mảnh vải hồng bên trong, không khỏi năm miệng mà ra: "Thích tiên sinh, ngươi cái này là ý gì?"

Giọng nói của nàng giữa mặc dù mang theo chất vấn ý tứ, nhưng lời nói điều rất nhỏ có thể rõ ràng cảm thấy nó trung tôn kính.

Cái này người Cổ Dịch buổi sáng gặp qua, chính là vị kia ưu sầu khí mùi phần nam tử, hắn đi đến Úy Hàm Nhị trước người, nhẹ giọng nói: "Úy tiểu thư, ngươi không phải đối thủ của hắn, để cho ta tới đi."

Ngữ khí của hắn bình tĩnh, liền giống như là tại tự thuật một kiện bản là như thế sự thật, trực tiếp liền đem Úy Hàm Nhị phủ định, cái sau đương nhiên lộ ra không phục chỉ sắc, theo bản năng lại xem Cổ Dịch, lại phát hiện tay của đối phương chỉ chẳng biết lúc nào nhiều một bản đồ da sách.

Nhìn kỹ lại, bằng mượn không sai thị lực, có thể trông thấy sách trang bìa viết bảy chữ to tên sách: Chủ nghĩa Mác triết học.

Gặp đây, coi như Úy Hàm Nhị đối với trước người chỉ người mười phần tôn kính, cũng không nhịn được hỏi: "Thích tiên sinh gì ra này nói?"

Thích tiên sinh nam tử không có quay đầu, cũng không trả lời thẳng vấn đề của nàng, chỉ là nhắc lên Lê Dã, nói ra: "Vương, văn hai vị bác sĩ đã gặp Lê Dã, biểu thị thúc thủ vô sách, cũng nói tới một thuật."

"Thập Yêu Thuật?" Ủy Hàm Nhị trong lòng căng thẳng, trước mắt chỉ người nói tới vương, văn hai bác sĩ không phải khác người, chính là binh gia chuyên dụng y sư, tư lịch kiến thức đều là cực cao, bọn hắn đều thúc thủ vô sách, chỉ là nói tới một môn pháp thuật, không có gì bất ngờ xảy ra, pháp thuật này tất nhiên mười tám điểm kinh người.

Quả nhiên, chỉ gặp Thích tiên sinh nhìn thẳng Cổ Dịch, chậm rãi nói ra: "Quý đạo pháp thuật ngàn vạn, chỉ có ba môn trực chỉ căn bản, bị dự là quý đạo đỉnh cấp đại thuật, chỉ là này ba thuật đã có gần trăm năm tới chưa thành hiện thế, cơ hồ đã thành truyền thuyết."

Lời này vừa nói ra, Ủy Hàm Nhị chỗ nào còn không minh bạch ý tứ, lấy không có thể tin mất quang lân nữa hướng Cổ Dịch nhìn lại. "Thích tiên sinh ý là . . ."

"Tam thuật trung có nhất thuật, tên là 'Âm Tôn Giả Tướng', nghe nói vì thiên hạ huyền thuật số một, khổng chế vạn hồn, khung nhân gian Âm Phủ, nó Âm Phủ hư huyền mà thuật pháp chân thực, giống như thật không phải là thật, nói giả không giả, khổng chế này thuật giả sinh Hắc Bạch Chi Nhân, tự nói phán quyết thế gian thiện ác, vì nhân gian phán quan."

Thích tiên sinh nói như vậy đạo, nói xong chỉ gặp Cổ Dịch đưa tay giữa sách vở ngoài xé khai, lộ ra cái kia màu đen thật chính trang bìa, không có thừa nhận cũng không có phủ định nói tiếp nói: "Binh gia thất vũ khí, theo tới Bá Thương đệ nhất mà Ai Kiếm thứ hai, Vũ Vương Thương ta đã gặp, muối từ kia mặc dù bá đạo, nhưng kỳ thật cũng chưa thành thực, cho nên nếu như ta sở liệu không kém, đương kim thất vũ khí giữa, nên lấy Thích tiên sinh người cái kia thanh 'Tứ Quý Ai Giang Chi Kiếm' làm là đệ nhất."

"Một cái binh thường người phối một thanh bảo kiếm, làm sao có thể nói lên cái gì đệ nhất." Thích tiên sinh than nhẹ một tiếng, tự bên hông đưa tay, chậm rãi rút ra một thanh ám trường kiếm màu xám, rất khó tưởng tượng xem lên thân vô trường vật hấn, là sao sao đem một thanh gần hai mét lớn lên kiếm giấu đến làm cho người càng bản không nhìn ra.

Đem kiếm trong tay bày thẳng, mũi kiếm chỉ hướng Cổ Dịch, Thích tiên sinh nói tiếp nói: "Các hạ thân mang thai đại thuật, Thích mỗi tự biết nan địch, mặc dù năm trường, cũng chỉ có thể mặt dày muốn cái tiên cơ."

"Tùy ý."

Hồ. . .

Nhất thời sông lên gió nổi lên, thuyền tựa hồ ngừng hạ tới. . .

Không!

Thuyền là khai bất động!

Nước sông tại ngược dòng, phong thanh biến đến gào thét, tại thời khắc này, Cổ Dịch minh bạch cái gì.

"Nơi này liền là Ai Giang."

"

Tứ Quý Ai Giang Chi Kiếm, một thanh thương tâm nhân tài lại nhắc lên sầu bi chi kiếm, kiếm này đản sinh tại Ai Giang, cũng liền là nơi đây, trăm ngàn năm đến, thanh kiếm này quán chú vô tận binh gia uy sát, tại nó ra đời địa phương, phóng ra lực lượng mạnh nhất!

Pháp vũ hợp nhất, tình cảnh tương dung!

Thích tiên sinh kiếm vừa ra, không có một điểm hoa văn, cũng không có một điểm thăm dò, xuất kiếm liền phát ra suốt đời mạnh nhất một kiếm, kiếm này chỉ sở nghiêng, nẩy để người ảo giác Ai Giang chảy ngược, bốn mùa biến hóa sở vào lúc này, cho dù có vô hạn sinh mệnh cũng nan địch nơi đây cảm xúc, sầu bi phá vỡ mà vào tâm linh, mũi kiếm khi nào phát động cũng hào không phát hiện.

"Tứ Quý Ai Giang, khóa!"

Thích tiên sinh vừa ra kiếm liền ra chính mình mạnh nhất một kiếm!

Phong đem Cổ Dịch kính râm quai điệu, lộ ra một đôi đồng tử bạch nhãn hắc kỳ dị con mắt, hấn trở tay nhấn dưới, tay giữa Thông U sách hư đặt ở nửa không, bản tới độ dày sách biến đến có chút thấu minh, phẳng phát bị lôi kéo, cả thể cũng thay đổi tăng thêm.

Phong Tiếp Tục Thổi, Thích tiên sinh kiếm đến, Thông U sách cũng lật ra, vô số lục điểm theo bên trong bay ra, cùng với Cổ Dịch giống như là tới đến ngoại vực thanh âm, hảo giống như có đồ vật gì tại nửa không giữa thành hình.

"Ta là Âm Ti chủ."

Thanh âm đọc không vui, lại tại Thích tiên sinh kiếm đến thời điểm hoàn thành, thoáng chốc, cả cái thiên không đều bị che lấp, A bản chỉ lên trong nháy mắt tựa như biến thành một loại u ám uy nghiêm đại diện, điện giữa ba chữ to thoáng một cái đã qua, chưa thấy rõ, lập tức sắc trời khôi phục, Phong

không thối, thuyền kế tiếp theo đi, Thông U sách cũng thay đổi trở về nguyên bản đáng vẻ.

"Thích tiên sinh thật là lợi hại kiếm pháp."

Như lúc ban đầu A bản lên, Cổ Dịch ngồi xổm người xuống nhặt lên rơi tại trên đất kính râm cài hời, một lần nữa cho Thông U sách bộ lên đỏ da, mà tại trước người hắn, là Thích tiên sinh bắt đắc dĩ mặt không, cái sau kiếm chẳng biết lúc nào phản cắn vào bắp đùi của mình, đắng chát nói ra: "Quả nhiên là thể gian đình cấp đại thuật, đánh vỡ chân thực, có lẽ cái thế giới này thật sự có Âm Ti Địa Phủ a."

"Ai biết được. Không có việc gì ta hỏi đi ngủ."

Đem Thông U sách thu nhập mang thai giữa, Cổ Dịch một quay đầu, đi xuống A bản, lưu lại một mặt phiền muộn Thích tiên sinh, cùng đầy rẫy rung động Ủy Hàm Nhị, có chút run rẩy nói ra: "Hắn, tại sao có thể lợi hại như vậy."

"Người ta đã trải qua hết sức, Uyên Hồ chỉ hành tỳ hắn đi a."

"Không phải đâu. . ."

". . ."

. . .

. . .

Theo A bản tăng cao nhất hạ đến, Cổ Dịch tại trong phòng ăn gặp An Hạ, nàng đang lúc ăn một bàn lớn món ăn, kỳ quái là mỗi ăn một miếng đều rất dùng sức, như tại đang ăn cừu nhân.

Vì những này món ăn khỏi bị tra tấn cùng lãng phí, Cổ Dịch rất tự giác làm lên, khai làm, vừa rồi đánh một trận, còn là rất cần bổ sung một ít thể lực.

"Nhanh như vậy liền xong việc?" Nhìn thấy hắn, An Hạ rõ ràng có chút ngoài ý muốn, nàng vừa rồi sao sao cũng nghĩ không thông Cổ Dịch thể mà có thể bị Ủy Hàm Nhị gian lận mời thỉnh, giờ phút này gặp lại, tổng cảm giác đến hai người phát sinh cái gì, thuận miệng hỏi nói một câu hào giống như có thâm ý khác lời nói.

Cổ Dịch nhìn nàng một nhãn, khinh bỉ lại ăn ngay nói thật nói: "Bản thủ. Nghĩ gì thể, ở phía trên cùng người đánh một trận, cảm giác đến không có ý nghĩa liền xuống."

"Người mới bản thủ đâu!" An Hạ hừ một tiếng, lập tức lại tự lo cười lên, "Ai bảo người không biết tự lượng sức mình, đi nịnh bợ người gia đại minh tinh, bị đánh a."

"Không có, là ta đánh người."

"Khoác lác."

"Không tin được rồi, ăn đi ngủ sớm một chút đi, ta đã trải qua biết đạo ai là chủ mưu, không có gì bất ngờ xảy ra sáng mai lại rất bận rộn, nay chiều muộn nhất hảo muốn dưỡng đủ tinh lực, sáng mai cứu vớt thế giới!"

"Cất, quý tin người."

"Người đừng nói, quý thật đúng là tin ta."

"Ha ha. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 94: Nói đánh là đánh

Sáng sớm ngày thứ hai, cả thuyền đại đa số người tại phát thanh nhắc nhở hạ dẫy thật sớm, đi tới A bản, đưa mắt có thể thấy được Ai Giang cuối cùng, cũng liền là chuyến này trạm cuối cùng: Uyên Hồ.

Nhưng thấy phía trước Ai Giang nước sông nhập hồ, như vậy hồ nước lớn không thấy cuối cùng, thủy sắc lam như mặt gương, yên tĩnh đẹp hảo, thiên không giữa mặt trời mới mọc luồng thứ nhất quang huy chiếu xuống, cùng với mới tỉnh điểm điểm mộng lung, thẳng khiến người ta cảm thấy thân xử mộng giữa cảnh đẹp mà chưa tỉnh. Không cần biết ra sao, nhưng là lần này thiên người cảnh đẹp cũng đủ để cho người sinh ra cảm giác thỏa mãn, cái kia vạn dặm mà tới cùng một đêm trần trọc bốn ba vất vả, tại lúc này đều hóa thành Phong đi, chỉ còn lại có một chữ: Giá trị!

Không thiếu du khách tại thoáng thất thần qua đi nhao nhao lấy điện thoại di động ra muốn vỗ xuống một màn này, nhưng mà cái này chờ tự nhiên cùng người giao hòa lại há là mấy tấm hình có thể lưu lại, bọn hắn vỗ xuống hình tượng, lại chụp không được nơi đây thanh Phong, chụp không được giờ phút này tâm tình, cái kia như sương mai mà không có thể ghi lại tâm đề rất nhiều người đều cảm giác đến vỗ xuống ảnh chụp cũng không hài lòng, không đến không để điện thoại di động xuống, lẳng lặng thưởng thức phong cảnh, trân quý giờ khắc này khó khăn đến tâm cảnh.

Tại tầng thứ ba A bản lên, Cổ Dịch cùng An Hạ gian phòng liền nhau, hai người cơ hồ là trong cùng một lúc đi ra gian phòng, sau đó đồng thời ngấm cảnh, có lẽ là bị cảnh sắc xúc động, An Hạ không biết nghĩ đến cái gì, sắc mặt dâng lên một chút ánh nắng chiều đỏ, do dự thấp giọng nói ra: "Người không lại là gạt ta, cái gì cứu vớt thế giới, gọi ta tới liền là tới xem nơi này phong cảnh a. . ."

Thanh âm của nàng rất nhỏ có phần đạo không rõ vị đạo

Bị xúc động tâm tư thiếu nữ có chút dập dờn, nhưng mà Cổ Dịch lại một bộ không phản ứng chút nào đáng vẻ, chỉ là nhìn chăm chăm mặt hồ xuất thần, không biết đang suy nghĩ chút cái gì.

"Đồ đàn. Hỏi người đâu!" An Hạ không khỏi có chút tức giận, đánh hấn một cái.

Cổ Dịch nhất thời giật mình: "Ta biết đạo. Nhanh tới." Dứt lời lôi kéo tay của nàng hướng một tầng A bản chạy tới.

Một đường lên, An Hạ sắc mặt càng đỏ lên, cuối cùng dừng lại lúc nhìn không được xì một tiếng: "Người làm mà đâu!" Nói xong chỉ gặp Cổ Dịch chỉ hướng A bản bên ngoài nói một câu: "Nhảy đi xuống."

"A? Người điên rồi?"

"Được rồi, ta trước nhảy."

Cổ Dịch không có lý lại nàng, lật ra hàng rào nhảy ra ngoài, thần kỳ một màn xuất hiện, thân ảnh của hắn biến mất.

An Hạ sững sờ nhìn trước mắt, thẳng đến phía trước hư trống không địa phương vang lên Cổ Dịch thanh âm: "Ngốc đứng đấy làm cái gì, nhảy a."

Nàng lúc này mới phản ứng qua đến, mặc dù còn là không hiểu, nhưng cuối cùng còn là cắn răng một cái lật nhảy ra ngoài.

Hồ. . .

Một trận kỳ dị phong thanh xẹt qua bên tai, dưới chân đột nhiên chứng thực, lại ngẩng đầu, chỉ gặp cảnh sắc trước mắt đã thay đổi.

Tam phương đã mất đường thủy, mảnh đất có thể thấy được xanh tươi, mềm mại bùn đất, che nắng tẻ nhạt đại thụ, còn có cái kia sau lưng dần dần rồi đi Lam Uyên Hào, không không biểu hiện lấy chính mình leo lên Uyên Hồ lên một toà đảo?

Có thể là vừa rồi rõ ràng không nhìn thấy đảo a?

Lúc này, Cổ Dịch thanh âm vang lên lên tới: "Ngốc nữ, mộng đi, mộng là được rồi, thoát đầu ta cũng mộng, còn hảo bốn suất ca cơ trí, phát hiện nơi này khí cơ không đúng, lúc này mới phát hiện cái này toà bị bình gia kỳ môn đại trận ẩn tàng lên đảo."

"Người nói là toà đảo này bị bằng không ẩn giấu đi lên tới?" An Hạ như ở trong mộng mới tỉnh hỏi đạo

"Đương nhiên, không người chúng ta chẳng những bỏ qua toà đảo này. Còn bỏ qua. . ." Cổ Dịch nói xong quay sang, nhìn về phía bên trái dốc cao lên, "Chủ người gia một phen thịnh tình chiêu đãi."

An Hạ theo chỉ vọng đi, phát hiện tại cái kia dốc cao lên chẳng biết lúc nào đã đứng đầy người, chỉnh chỉnh tề tề một loạt, nói ít cũng tại mười cái lấy lên, đồng thời ở giữa hai vị chính mình còn gặp qua, một vị là cái kia không nhớ được danh tự, đầu đầy bạc phát, tinh khí thần tràn trề lão đầu, mà một vị khác thì lại là một cái vóc người siêu cao, cầm đại trường thương thiếu nữ, vậy mà liền là chính mình ngẫu giống như Thiện Nhu! ?

"Tỷ tỷ là người?" Trông thấy nàng, An Hạ mặt bên trên lập tức lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, đối với Cổ Dịch đạo, "Nguyên tới người là mang ta tới gặp nàng, là đồng ý ta bá sư sao?"

"Đương nhiên không phải, ta mang người tới có thể là tới đánh nhau. Đúng không, Diệp lão đầu!"

Cổ Dịch nói xong, hướng cái kia chính giữa lão giả nhìn lại,

Lão giả kia không phải khác người, chính là Bắc Thành bình gia đại BOSS, Diệp Nhất Thu!

"Hôm qua chiều muộn lại thuyền lên, úy đại mỹ nữ nói ta không sao sao thông minh xác cũng là lời thật, bởi vì là thắng đến hôm qua chiều muộn ta mới minh bạch, nếu binh gia thất vũ khí đều đã trải qua lộ xong mặt, cái kia xử lý chuyện lớn như vậy người, ngoại trừ Vũ Vương Thương một mực đi theo người lão người gia, còn có thể là ai đâu?" Cổ Dịch nói xong lắc đầu, kế tiếp theo đạo "'Trường sinh' hai chữ, lại làm cho như người loại này người cũng nhảy không ra đến, hai chữ này ma lực không thể bảo là không sợ hãi người a."

Đốc cao lên, Diệp Nhất Thu cười lên tới: "Người còn nhỏ, tự nhiên không hiểu trường bối phiền não. Bất quá khác chỉ nói ta, nói một chút người chính mình, lần thứ nhất gặp mặt ta cũng cảm giác được người phách lực kỳ lạ, chỉ là tuyệt đối không nghĩ tới lại là quý đạo tam đại thuật, quý đạo thành cũng một chữ "giết", vong cũng một chữ "giết", đỉnh cấp quý thuật người tu luyện chưa từng có một cái người có thể kết thúc yên lành, nếu như nay thiên chúng ta không thấy mặt, có lẽ người về sau giết người lại so với ta không có ý định làm hại người còn nhiều hơn được nhiều."

Ba ba ba. . .

Cổ Dịch vỗ tay: "Không lỗ là làm quan, liền là sẽ nói, rải rác hai câu, chẳng những tự tin, với lại còn đem ta cũng kéo đến, kém điểm liền bốn suất ca tự giết tạ tội, lợi hại lợi hại, đưa người ba chữ: Da mặt dày!"

Diệp Nhất Thu lắc đầu, bị hấn mắng cũng không để ý, chỉ nói ra: "Việc đã đến nước này, nhiều lời cái gì đều là vô ích, chỉ có làm qua một trận, phân cái thắng bại mới dễ nói chuyện."

"Ta cũng nghĩ như vậy. Là người lão người gia thân tự xuất thủ sao? Còn là quần ẩu đâu?"

"Ngoại trừ ta chính mình lên còn có lựa chọn sao?" Diệp Nhất Thu hiển nhiên không có ý định quần ẩu, cởi áo khoác hạ đến, đưa tay đạo Thiện Nhu trước người, "Nhu nhi, Vũ Vương Thương."

Dứt lời tiếp nhận Vũ Vương Thương một chỉ Cổ Dịch: "Người nói ta dùng cái gì chiến người?"

Cổ Dịch nắm cái cảm nghĩ nghĩ, giật mình nói: "Nói là Vũ Vương Thương Pháp đó là không có khả năng, ta đoán là 'Nhân Gian Phách Tướng', đúng không?"

"Không lỗ quý chủ, kiến thức rộng lớn, đã như vậy, liền lại thử lão phụ: Nhân, Gian, Phách, Tướng!"

Nói xong cầm trong tay trường thương trực tiếp theo đốc cao lên nhảy tập mà đến, già nua thân thể tại lúc này lại lộ ra đến vô cùng thoăn thoắt cùng lực lượng cảm giác, mũi thương mang theo chấn động không gian ma lực, giống như là từng con sóng gọn, dâng khai hết thấy, giết tới!

Ta đi, thật đúng là là cái này hồ cha binh gia cầm thuật, thật em gái người không may!

Diệp Nhất Thu nói đánh là đánh, vẫn là như thế uy lực một kích, Cổ Dịch trong lòng khó tránh khỏi cô lỗ một câu, không nghĩ nhiều nữa, một tay đem An Hạ đẩy khai, một tay vuron vào trong nội y, lấy ra Thông U sách quét ngang ra ngoài, sách mặt hồng chính trúng đạn nhọn, thoáng chốc mũi thương phá khai Thông U sách đâm vào Cổ Dịch thân thể.

Trong lúc nhất thời, Cổ Dịch thân thể cũng nổ tung, liền giống như là cánh tượng chia vô số khối, nhưng không thấy bất luận cái gì máu tươi, bã vụn trôi qua qua đi, một tôn uy nghiêm cao lớn đại điện tự dung xuất hiện, đem Diệp Nhất Thu gấn vào nó giữa.

"Hảo, thiên hạ đệ nhất huyền thuật, danh bất hư truyền!"

Trong điện vang lên Diệp Nhất Thu hét dài, hấn mũi thương đảo ngược, lợi mang ở giữa hình như có ngàn vạn kỵ binh quay đầu, bắt đầu công kích, sát khí khuấy động, lấy vô biên thuật pháp vũ lực phản chọi, đôi mắt quý này đạo đại thuật.

Tại là trong chớp nhoáng này, hai đại đỉnh cấp thuật pháp va chạm!

Phanh! . . .

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Đấu

Tại binh gia chư pháp sát môn chi giữa, thất vũ khí nhất là nổi tiếng, nhất là Vũ Vương Thương thương pháp danh xưng Bá Thương, mấy trăm năm tới một mực bị dự làm vũ khí gia đệ nhất uy sát, nhưng mà thế người không biết là, tại Bá Thương chi lên còn có một môn uy sát pháp mới là thật thật chính chính binh gia đệ nhất thuật, vậy liền là Diệp Nhất Thu hiện tại sở làm thương pháp —— Nhân Gian Phách Tướng!

Tục truyền này pháp là một đại bá vương sáng tạo, bằng nhờ vào đó một cây trường thương đăng khai 400 ngàn thiên hạ đến tinh đến duệ đại quân binh phong, sát khí uy áp thiên hạ, xưng đến một cái bá chủ, đáng tiếc thành cũng Phong mây bại cũng Phong mây, binh gia môn này bá vương chi thuật lại sao lại cho tại đế vương nhân giữa, trăm ngàn năm một mực bị liệt là cấm thuật, không đến tu tập, tại là Vũ Vương Thương cái này chuyên môn vì thế thuật mà thành thương cũng mai một, thẳng đến hậu nhân tại mũi thương chi lên ngộ ra được Bá Thương pháp, mới có thể gặp lại phong mang, chỉ là cái kia chân chính đỉnh cấp tuyệt học lại từ đó chôn không, thẳng đến nay thiên, đế vương không còn, phách vương chi thuật mới lại xuất hiện tại cái này cái thế lên, lại một lần nữa thể hiện ra ngày xưa vốn có vô cùng thần uy!

Làm làm vũ khí gia đệ nhất thuật, đối với lên quý đạo đại thuật!

Chi gặp Diệp Nhất Thu mũi thương chuyển động ở giữa, mang theo vô hạn binh mang uy áp, nghịch giết mà lên, lần nữa đánh vào Cổ Dịch đại điện trung thần thể lên.

"Chết!"

Băng!

Quát khê một tiếng, mũi thương uy sát bạo phát, Cổ Dịch thân thể lần nữa trướng lên, song lần này nhưng không có nát khai, phản mà càng trướng càng lớn, trong nháy mắt cơ hồ cao đến trăm mét, đại điện cũng bị kéo dãn, biến đến vô cùng rộng lớn.

Giờ khắc này, Cổ Dịch dưới ánh mắt nhìn, đúng như Minh phủ Âm Tôn, cao thượng mà uy nghiêm, để Diệp Nhất Thu nhìn như vô cùng cường đại mũi thương hiệu quả lại như kiến càng lay thụ, không có hiệu quả chút nào.

"Ta là Âm Ti chủ!"

Cổ Dịch nặng nề thanh âm lên xuống ở giữa, đại điện tự dung lên Phong, điện phía trên, treo 'Bách linh điện' ba chữ hắc đấy màu xanh lá điện bài phát ra huyễn ánh sáng, một loại khó khăn nói cảm giác tại tứ phía bắt đầu sinh.

Tiếp theo, chi gặp Cổ Dịch tay phải đè ép, lần nữa lên tiếng, quát khê nói: "Đao Băng Điện!"

Phanh!

Thanh âm rơi xuống, mặt đất vỡ nát, hòn đá bùn đất hóa khai, thành làm lớn phiền nước bắn, nước bắn lại bị gió thổi động, chấp trùng ở giữa tự dung ngưng kết, thành làm từng mảnh từng mảnh lạnh quang lạnh lũng lưỡi dao, như thủy triều gọn sóng hướng Diệp Nhất Thu khuấy động mà đi.

"Ta nắm bá Vương Binh phong, chỉ là một ngôi đại điện há có thể cản ta 100 ngàn binh? !"

Diệp Nhất Thu lần này không có tấn công chính diện, đem trường thương phản chặt trên mặt đất, một trận mắt trần có thể thấy gọn sóng dập dòn khai đến, sở qua chi xử, đao băng lắng lại, đợi cho gọn sóng cuối cùng, đao băng tận bình, giờ khắc này, hần một người đứng ở nơi đó bên người lại có loại thiên quân vạn mã ảo giác, phảng phất tùy thời lại phát ra mãnh liệt nhất công kích.

Lúc này, đao băng bị phá Cổ Dịch xuất thủ lần nữa, bàn tay khổng lồ ép đến, vũ vũ âm thanh âm vang lên: "Đã như vậy, vậy liền cho ngươi tới cái lớn. Chuyển Luân Biến Hóa, Ngục Hải Đao Băng!"

"Phanh" một tiếng, Cổ Dịch to lớn pháp thân phá diệt, hóa thành sương mù, sương mù lại nhạt khai, biến thành một mảnh âm âm thiên, đồng thời đại điện bốn vách tường làm nhạt, phương xa vô hạn mặt đất toàn bộ hóa khai, nhất thời đao băng tái khởi, không giống nhau là, lần này đao băng vô hạn, không còn cuối cùng.

"Ta không phải đã nói rồi sao?" Diệp Nhất Thu chậm rãi đem thương để nằm ngang, trực chỉ trước kia Cổ Dịch chỗ, cao giọng đạo, "Ta có bá vương 100 ngàn binh, vô luận âm điện còn là son hà, tận có thể, xóc, che!"

Nói đến một chữ cuối cùng lúc, vô biên sát khí lại một lần khuấy động khai đến, to lớn phong áp thành hình, một nhó bình chói, xé rách không gian, toàn bộ thế giới như mặt gương vỡ nát, qua đi thế giới, bốn phía vẫn như cũ âm ám, Cổ Dịch vẫn tại cái kia, chỉ là lại không còn thân thể khổng lồ, cũng không có uy áp đại điện.

Gặp đây, Diệp Nhất Thu đem thương thu thẳng, nhàn nhạt nói: "Lợi hại hơn nữa huyền thuật cuối cùng là huyền thuật, ngươi nói đúng không?"

"Đúng a."

Bốn phía vang lên Cổ Dịch như thường vui cười âm thanh, để Diệp Nhất Thu không khỏi nhíu mày, cảnh giác đem thương để nằm ngang, nghiêm trận lấy đợi, hần xác định trước người Cổ Dịch căn bản không có mở miệng, cẩn thận nhìn lại, ở sau lưng hần hảo giống như có quang?

Lại xem, nhìn thấy một đôi con mắt thật to, phản ứng qua tới cái gì Diệp Nhất Thu toát ra không vừa ý nghĩ thần sắc: "Cái này,

Làm sao có thể!"

Nguyên đến, phía sau quang liền là Cổ Dịch con mắt!

Cả cái hình tượng vô hạn kéo trường sau có thể thấy được Cổ Dịch bản người, trong tay cầm một cái nước ngâm nước, nước ngâm nước hình tượng chân thực, ở trong chứa thiên địa, chính là Diệp Nhất Thu chỗ vùng thế giới kia!

Giờ khắc này, như thần linh chừng thế, xừ xừ hiển thị rõ không thể tưởng tượng nổi ở giữa sáng thế vĩ lực!

Thấy rõ đây hết thấy Diệp Nhất Thu, tâm giữa chỉ còn một cái muốn pháp: Cái này là đại thuật? Thật chỉ là Huyền mà thôi sao? !

"Ba" một tiếng.

Thế giới bên ngoài Cổ Dịch hảo giống như hơi dùng sức quá mạnh, nước ngâm nước vỡ tan, trong lúc nhất thời Diệp Nhất Thu trời đất quay cuồng, hộ thân uy sát băng liệt, phách lực cùng thế, hồn phách chấn động phía dưới năm phủ đồng chấn, một ngum máu tươi nhin không được phun ra ra tới.

Đương thời giới lần nữa rõ ràng, còn là nguyên tới đáng về như vậy, chỉ là Diệp Nhất Thu khoe miệng máu tươi, tay run rẩy, không không biểu hiện hấn đã trải qua thua.

Ở đây, bao quát Thiện Nhu ở bên trong sở hữu binh gia người không một không khiếp sợ, bọn hấn chỉ biết Cổ Dịch tu quý đạo, lại không biết đến đáy ra sao thuật, khi nhìn đến binh gia đệ nhất đại thuật bại lúc, không chưa phát giác đến cuộc đời mình xem bị lật đổ.

Nhưng mà, lúc này Diệp Nhất Thu lại một không đáng thương những bọn tiểu bối này tâm tình, hấn mặc dù không nghĩ tới chính mình lại bại, nhưng xác thực đã thua, là kế hoạch của mình, lấy tốc độ nhanh nhất làm ra phán đoán, hướng sở hữu dưới người lệnh nói: "Thiện Nhu, ngươi dẫn bọn hấn ngăn lại Cổ Dịch!"

Nói xong chính mình chạy. . .

Binh gia bọn tiểu bối trọn tròn mắt, ngươi lão người gia đều không đánh lại được chúng ta đánh cái rắm a, bắt quá binh gia hảo liền hảo ở chỗ này, quân lệnh như núi, hạ lệnh ngươi không lên cũng đến lên, cho nên tiểu bối chỉ có thể lên.

Sau đó liền toàn bay. . .

Thời khắc này Cổ Dịch vừa thi triển xong đại thuật, toàn thân phách lực khuấy động, đám thái điều này, chỉ là tùy ý một kích, liền để bọn hấn toàn bộ như điều đứt dây bay ngược, lập tức đã mất đi ý thức.

Đang muốn đuổi theo ra đi, đứng lúc này, binh gia tiểu bối giữa duy một còn lại thanh âm của người vang lên lên tới: "Dừng lại!"

Cổ Dịch ngờ ngạc một chút, quay đầu nhìn lại, không có gì bất ngờ xảy ra chính là Thiện Nhu, trên tay nàng cũng không có gì bất ngờ xảy ra chính cường ép lấy An Hạ.

Chỉ là bị cường ép An Hạ một chút cũng không giống như con tin đáng về, phản ngã mười hai phần phối hợp nói ra: "Thiện Nhu tỷ tỷ, ngươi muốn ta hỗ trợ cứ việc nói thẳng a, ngươi yên tâm, ta là người trung thành nhất con tin, tiểu tử này tuyệt đối với không dám truy!"

"Nào tàn."

Cổ Dịch cô lỗ một câu, không lý con hàng này, lại muốn tiếp lần đuổi theo ra lúc, dư quang bên trong lóe lên ánh bạc, lập tức An Hạ tiếng hét chói tai vang lên lên tới: "A! Thiện Nhu tỷ tỷ ngươi cẩn thận điểm."

Lại quay đầu, chỉ gặp Thiện Nhu tay giữa nhiều thanh chủy thủ, trận chống đỡ lấy An Hạ phản cổ, đã có vết máu thấm ra tới.

Cổ Dịch minh bạch, An Hạ mặc dù đầu óc rút gân, nhưng Thiện Nhu là binh gia người, Diệp Nhất Thu mệnh lệnh nàng nhất định lại nghe, thời khắc tất yếu, nàng tuyệt không lại nương tay!

"Ngươi biết ta lại."

Thiện Nhu mất quang kiên quyết, nói như vậy đạo Cổ Dịch nhẹ gạt đầu: "Vậy ngươi biết đạo Diệp Nhất Thu đang làm cái gì sao?"

"Không có quan hệ gì với ta, ta chỉ là phục tùng mệnh lệnh."

"Coi như cái này sẽ chết rất nhiều người sao?" Cổ Dịch một câu nói xong, gặp Thiện Nhu sắc mặt biến hóa, có chút mê mang, quả nhiên là nàng không biết đạo chuyện này, tại là dùng tốc độ nhanh nhất đem cả cái sự tình nói một lần.

"Cho nên, Diệp Nhất Thu liền là tên đại bại hoại a! . . ."

Nói xong, gặp Thiện Nhu hơi ngây người phân tâm, thừa cơ xuất thủ.

"A đánh . . ."

Thoáng chốc cảnh sắc hoảng hốt, Thiện Nhu tay buông lỏng ra, An Hạ được cứu ra ngoài, Cổ Dịch tạ tiếng vang lên: "Ta liền biết đạo người không lại Hào ngũ ngon a."

Ý thức của nàng lập tức bắt đầu mơ hồ, hiện lên cuối cùng một cái ý niệm trong đầu sau triệt đáy ngắt đi:

Ta trái với mệnh lệnh sao? . . .

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Đài cao

Dương quang nhỏ vùng, theo lá cây khe hở giữa xuyên thấu qua, là Uyên Hồ trên đảo thế giới tô điểm quang minh đồng thời cũng mang đến sinh cơ bừng bừng.

Mềm mại thổ địa lên, là lá mục cùng bùn đất hỗn hợp, mềm nhũn, hai bóng người gấm qua, phát ra "Tu tu" nhẹ vang lên.

"Cái này đảo đến đây bao lớn a, ta không được, đi không được rồi."

Một bóng người ngừng hạ đến, vịn thân cây ngồi dựa vào lên, hoàn toàn không để ý chính mình thiếu nữ hình tượng.

Hai không phải khác người, chính là An Hạ cùng Cổ Dịch, tự theo sớm lên đem Diệp Nhất Thu đánh chạy, hai người đã trải qua đuổi vượt qua hai giờ, trong lúc đó An Hạ nghỉ ngơi số lần cũng vượt qua năm lần nhiều, nhân xem Diệp Nhất Thu càng phát không có khả năng đuổi tới, không đành lòng bỏ xuống nàng Cổ Dịch chỉ có thể cho nàng động viên, nói ra: "Cho nên nói người bình thường thiếu thiếu rèn luyện, coi chừng về sau sinh con lúc không sinh ra đến, đến, vì hài tử, thêm đem sức lực."

"Đi chết đi!"

An Hạ hiển nhiên không thể tiếp nhận hấn động viên phương thức, tiện tay nắm lên bên cạnh sự vật liền ném tới.

Ba.

"A?"

Ném tới đồ vật bị nhỏ dễ đánh bay, nhưng mà thấy rõ thứ này Cổ Dịch lại nhìn không được khê ồ lên một tiếng, gặp cái kia là một cái trông không bình nước suối khoáng, ở giữa quảng cáo nhựa cây xé đi một mảnh, cùng nửa giờ sau An Hạ nghịch ngợm lúc nện chính mình giống như đúc.

Bị cái đồ chơi này liên đập hai lần, Cổ Dịch phát hiện không được bình thường, lại xem chung quanh nơi này thụ, hào giống như đều là giống nhau như đúc, lập tức minh bạch cái gì, hướng thiên không nhìn lại.

"Người làm gì chứ?"

Cổ Dịch đột nhiên không nói lời nào ngẩng đầu xem thiên, biểu lộ còn có điểm tiểu ưu thương đáng về, không khỏi làm An Hạ cảm thấy không hiểu, hỏi ra tới.

Cổ Dịch thuận miệng trả lời một câu: "Chờ mây."

"Chờ mây? Làm cái gì?"

"Che khuất mặt trời."

An Hạ ngừng đầu lên, vừa hảo gặp một khối mây tung bay đến, đem mặt trời che khuất, kế tiếp theo hỏi: "Sau đó thì sao?"

"Không có sau đó, khối này quá nhỏ, chờ xuống một miếng."

"Không hiểu thấu, người chậm rãi xem đi, chính hảo bản tiểu thư nghỉ ngơi lại."

Nói xong, An Hạ lại dựa vào hời dưới cây, nghỉ ngơi lên tới.

Qua một sẽ, thiên không thật tung bay tới một khối đại mây đem mặt trời che khuất, lúc này, Cổ Dịch động, chỉ gặp hân yên bình tay, nhỏ nhỏ thôi.

Hồ. . .

Thoáng chớp, âm Phong nổi lên, bốn phía nhiệt độ đột nhiên tương, An Hạ không khỏi vây quanh lên cánh tay, bất mãn nói: "Người lại làm cái quỷ gì a?!"

"Người khẩu vị thật nặng, thế mà giờ trò quỷ! Lợi hại lợi hại."

Cổ Dịch chắc chắn lưỡi, vừa nói vừa chờ, thẳng đến từ phía âm Phong phản thổi, đầu lên đám mây lướt tới, không khí nhiệt độ khôi phục tự nhiên về sau, hân cúi đầu, hai phút đồng hồ sau lại lần ngừng đầu, nói: "Kỳ mang thai sớm tới sinh môn thanh bản trận?"

"Thứ đồ gì?!" Kỳ quái cử động để An Hạ không khỏi mặt mũi tràn đầy nghi mê hoặc.

"Ta làm sao biết đạo cái gì." Cổ Dịch lắc đầu đầu, chỉ hướng chung quanh nói đạo, "Cái này là binh gia Mộc Dương Chi Trận, trận pháp vô cùng là đặc thù, bày trận người đem trận pháp sở hữu thiếu điểm toàn bộ tập giữa, để trận pháp không có thể dài lâu, thêm lần trước trận pháp chỉ có thể khôn người, cho nên xưng chỉ vì sinh trận, nhưng mà chính vì vậy, trận pháp khởi động lúc không có chút nào sơ hở, mộc nguyên dương khí luân hồi, siêu việt mê trận, lấy thành thực trận, ngoại trừ bạo lực phá giải bên ngoài không có chút nào pháp phương pháp."

An Hạ nghe hân giải thích đến như thế kỹ càng, mặc dù nghe không hiểu, nhưng vẫn là không nhịn được đầu đen rau muống nói: "Người không phải không biết sao. Nói nhiều như vậy, người liền nói làm sao bây giờ a."

"Ta thật không biết đạo, cái này là bọn chúng. . ."

"Được rồi được rồi, mau nói sao sao ra ngoài, tỷ tỷ ta vội vàng cứu vớt thế giới đâu."

"Ách. . ." Cổ Dịch không đang mở mồm, thở một hơi nói: "Hai cái xử lý pháp, đệ nhất, bạo lực phá giải, thả hỏa thiêu núi! Thứ hai, cái này là sống trận, nói là sớm tới, kỳ thật liền là mượn mặt trời dương khí duy trì, đợi đến hoàng hôn mặt trời lặn, trận này pháp tự nhiên là tan hợp khai."

"Ai, xem tới là không được chọn."

"Ân, ta và người muốn đến, xem tới chỉ có thể phòng hỏa thiêu núi."

"Chờ một chút! Ai cùng người cái đồ biến thái muốn đến! !!"

". . ."

. . .

Hai người đương nhiên không có khả năng thả hỏa thiêu núi,

Chỉ có thể đợi được bằng chiều muộn, mặt trời dần dần xuống núi, đêm tối hàng lâm, cả cái rừng cây hảo giống như thả một cái rắm, thiếu đi cổ nhàn nhạt ưu thương. . .

Cổ Dịch minh bạch trận pháp đã trải qua phá.

Trước mắt thụ còn là thụ, chỉ là đã trải qua có thể rõ ràng cảm giác được nó trung khác biệt, hai người dựa vào cảm giác, rất nhẹ nhàng liền đi ra mảnh này buổi sáng chết sống đi không ra được rừng cây, đi tới một toà bên vách núi lên.

Đưa mắt nhìn lại, một toà vô cùng hùng vĩ rung động tạo vật xuất hiện ở trước mắt!

"Cái này, hảo, hùng vĩ, thật đẹp. . ."

An Hạ thấp giọng hô ra tới.

Chỉ gặp vách núi phía dưới, là một cái đầm hơn ngàn mét vuông đầm nước, nước giữa to lớn cột thép lấy hợp lại kết cấu cầu trúc lên cao, bốn phương tám hướng vô số kim chúc đại giá chống đỡ vách đá, cấu thành một toà phần là ba tầng, hùng vĩ vô cùng to lớn kim chúc đài cao!

Bộ kia đỉnh diện tích siêu cấp rộng lớn, thô mắt nhìn lại, tối thiểu cũng có mấy ngàn bình phương, có thể tưởng tượng, như thế một toà hùng vĩ kinh người tạo vật chẳng những cần đầu nhập thiên văn số tự trở lên tổn hao, càng cần hơn chủ xây người vô số cái nhật nguyệt tinh lực, mới có thể hoàn thành trước mắt một màn này.

An Hạ vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra đem nơi này soi hạ đến, vốn định phát vòng bằng hữu khoe khoang một phen, lại phát hiện nơi này cùng lúc trước rừng cây, vẫn không có tín hiệu, chỉ có thể coi như thôi, lấy điện thoại lại nói ra: "Lão đầu kia hẳn là liền ở trên đây, chỉ là chúng ta nên làm sao vượt qua đâu?"

"Không có xử lý pháp, chỉ có thể dùng tuyệt chiêu."

Cổ Dịch suy nghĩ một sẽ, đem trên người ba lô gỡ xuống, theo giữa lấy ra hai bộ sự vật, đem một bộ đưa cho An Hạ, cái sau tiếp nhận sừng sốt một chút, gấp cái đồ chơi này lại là một bộ bao tay, bỗng nhiên giật mình nói: "Người là muốn chúng ta bò qua đi! ?"

"Đúng vậy a."

"Là em gái người a, khẳng định có mặt khác phương pháp, người không suy nghĩ, lão đầu kia luôn không khả năng thiên thiên bò lên trên dưới a? !"

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, xác thực như thế, cái kia đến đây Diệp Nhất Thu là sao sao lên đây này?

Chính lúc này, một đạo đèn quang lung lay hạ nhãn.

Hai người quăng đi mắt ánh sáng, phát hiện tại kim chúc giả che chắn địa phương, một cái màu đen hình vuông rương sắt lớn theo giữa lượn quanh qua đến, phía trên còn an chứa đèn lớn.

Lập tức, hai người mình bạch!

"Là xe cáp!"

Cổ Dịch không ngừng hướng phía phát tay đại kêu lên: "Ai, chúng ta ở chỗ này, nhanh tới!"

An Hạ cùng hẳn tướng xử lâu, biết đạo hẳn cái này kỳ quái cử động muốn pháp kỳ thật liền là đang câu cá, chưa hề nói cái gì, tĩnh chờ lấy.

Quả nhiên rất nhanh đối diện xe cáp lên phát hiện bên này có động tĩnh, điều cả phương hướng, chuyển động về phía bên này qua tới.

Xe cáp càng ngày càng gần, đúng lúc này, vượt quá hai người bất ngờ, xe cáp bỗng nhiên tại rời bên vách núi hơn trăm mét địa phương ngừng hạ đến, nhìn ban đêm cực tốt Cổ Dịch thấy được nó giữa duỗi ra một cây màu đen sự vật, cái kia là, thương! ?

"Ta đi, mau tránh!"

Phanh phanh phanh! . . .

Cổ Dịch vừa kéo khai còn chưa phản ứng qua tới An Hạ, sau lưng liền vang lên kịch liệt tiếng súng, trong lúc nhất thời An Hạ thét lên liên tục.

"A! . . ."

Xe cáp vị trí chính hảo kẹt tại hơn trăm mét bên ngoài thuật pháp chính hảo không thể vô cùng, mà thương uy lực vừa địa phương tốt, điều này hiển nhiên là bị Diệp Nhất Thu nhắc nhở đã phân phó, mục đích liền là đánh Cổ Dịch một trở tay không kịp!

Xe cáp lên.

Hai vị màu đen chế phục nam tử theo nhiệt lượng màn hình thấy được chạy trời chết Cổ Dịch. Nó giữa một vị cười nói: "Nghe nói lấy tiểu tử rất xấu, hiện tại xem tới cũng không có gì đặc biệt nha, chúng ta truy lên lại thưởng hẳn hai phát."

"Không được." Khác một người một tiếng cự tuyệt, "Diệp lão đã phân phó, giữ vững liền hảo."

"Cất, ca lại không phải thụ, thù cái gì thù, lên thưởng hẳn mấy phát lại nói."

"Ai, tốt a, lại nói người rất đẹp trai a. . ."

"Hắc hắc. . ."

"Hắc hắc. . ."

Hai gay đang khi nói chuyện, chẳng biết tại sao có dao động, xe cáp tiến lên một điểm.

Sau đó lại đi tới một điểm, lại một điểm, một điểm, đến cuối cùng hai người kịp phản ứng lúc, rời vách núi đã trải qua không đủ mười mét!

Lúc này, hai nhân tài phản ứng qua đến, vừa rời Cổ Dịch mặc dù không thể đối với chính mình hoàn toàn thi thuật, nhưng đến thiếu cũng có thể ảnh hưởng đến một bộ phận, dẫn dắt phía dưới đem chính mình hai người cho dẫn tới bên vách núi.

Kinh tinh lại hai người đang muốn lui lại, nhưng mà đã chậm!

Chỉ gặp Cổ Dịch đột nhiên quay đầu, một đeo kính râm song nhãn lóe ra tia sáng kỳ dị, tại hai người ngẩng người lúc chạy về hơn mười bước, để người cầm súng lại cũng theo không dưới kỵ bản, điều khiển xe cấp cũng lại cũng điều khiển không được nữa.

Ngay sau đó, hai nhân ý biết bắt đầu mơ hồ, cuối cùng trực tiếp đen. . .

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 97: Thiên Không Phách Tướng

Giải quyết hai người. Cổ Dịch cùng An Hạ lên xe cấp, phía trên siêu khổng cũng không phức tạp, thoáng nghiên cứu một cái, Cổ Dịch kéo động cần điều khiển, xe cấp thuận đây thùng hướng đài cao chạy đi.

Lúc này bóng đêm càng sâu, bốn phía yên tĩnh, tại cái này nửa không trung xe cấp giữa chỉ có thể nghe được lẫn nhau tiếng hít thở.

Phía trước không cũng biết, An Hạ nếu có tiếp xúc, thấp giọng lại một lần nữa hỏi tâm giữa một mực tồn tại nghi mê hoặc: "Cổ Dịch, ngươi tại sao phải gọi ta tới đây?"

Cổ Dịch nhìn nàng một nhãn, bản này là cái nhất vấn đề cơ bản, chính mình lại nhiều lần qua loa tới, càng khó khăn đến là đối phương còn một mực tin tưởng vô điều kiện chính mình, hiện tại nhắc lại vấn đề này, muốn không còn qua loa chỉ sợ là không nói được, tại là ăn ngay nói thật nói: "Bởi vì vì ngươi là công chúa của chúng ta a."

"A?"

An Hạ kinh hô một tiếng, sắc mặt chưa phát giác biến đổi, giận một câu: "Mù nói cái gì đó."

"Ta nói lời nói thật a."

"Còn nói mò."

"Ngạch, thật là lời nói thật."

"Không nghe không nghe. . ."

"Ách. . ."

Cổ Dịch giật giật góc miệng, cảm thấy An Hạ có vẻ như làm sẽ cái gì, bất quá xe cấp đã đến điểm, cũng liền một qua giải thích thêm, kéo khai xe cấp môn, đi ra tới.

Lâm xe dừng lại vị trí chính hảo ở vào đài cao chủ thể kết cấu tầng thứ ba, cũng liền là dưới nhất tầng, tuy nói là dưới nhất tầng, nhưng kỳ thật vị trí này đã trải qua phi thường cao, rồi phía dưới mặt bằng đã vượt qua trăm mét, hạ nhìn ở giữa đủ để làm người ta kinh ngạc run sợ, thêm lên nơi này đêm Phong hơi lạnh, lại là địch quân địa bàn, sinh lý tâm lý lên nhận áp chế, người tất nhiên sẽ sinh ra một loại muốn thoát đi xúc động.

Đương nhiên, Cổ Dịch không phải bình thường người, tự nhiên không có loại này xúc động, đánh giá bốn phía. Ngã kỳ quái là An Hạ, nàng vậy mà cũng không có biểu hiện ra cái gì không chịu nổi, chỉ là sắc mặt vẫn như cũ ứng đỏ, cúi đầu, chơi lấy áo góc, hảo một gặp qua về sau, nhỏ giọng biệt xuất một câu, nói: "Ngươi lời mới vừa nói có ý tứ gì đâu."

Ngữ khí rất nhỏ lại cũng làm cho người nghe đến minh bạch, có thể rõ ràng cảm nhận được nó trung một tia then thùng vị đạo

Tâm tư thiếu nữ như thế, nhưng mà Cổ Dịch lại bình tĩnh như không nghe thấy, không có hồi một chữ, để nàng không khỏi lại thấp giọng truy hỏi một câu: "Ngươi nói chuyện nha."

Qua một sẽ, Cổ Dịch còn là không có tiếng âm, An Hạ từ xấu hổ chuyển buồn bực, hừ nói: "Mỗi lần đều như vậy, sợ hàng! Ta. . ."

Nói đến một nửa, thanh âm bỗng nhiên ngừng, nàng thuận Cổ Dịch mất quang hướng lên, chỉ gặp cái kia kết nối cái thứ hai đến tầng thứ ba sắt bậc thang ở giữa, có một bóng người chậm rãi đi xuống tới.

Cái kia người một đầu bạc phát, tuế nguyệt điều mài mặc dù làm sắc mặt của hắn lộ ra đến già nua, nhưng mặt đỏ thắm gò má hiện ra là không thua ở tráng năm tinh lực, rõ ràng mặt đây làm chỉ khí chất nghiêm túc, dưới chân bộ pháp nhẹ nhàng, rơi vào sắt thép chế thành trong thang lầu không có phát ra một điểm thanh âm, tay giữa xách ngược lấy một thanh vượt qua hắn thân cao đại trường thương, chậm rãi đi xuống đến, im ắng ở giữa, một cổ áp lực vô hình dập dờn khai tới.

Diệp Nhất Thu lần nữa lộ diện, đồng thời mang đến một loại đặc thù cảm giác.

Hắn, tựa hồ so sớm lên mạnh hơn? !

Đó là một loại phi thường đặc thù cảm giác, chẳng những Cổ Dịch cảm nhận được, liền liền An Hạ cũng cảm thấy.

Quả nhiên, tiếp lấy liền nghe Diệp Nhất Thu nhẹ nhõm mở miệng thừa nhận.

"Đến năm năm trước, ta 'Nhân Gian Phách Tướng' đã đến đại thành, tổng cảm giác đến đột phá đang ở trước mắt, nhưng mà lại thủy chung kém cái kia sao một điểm, thẳng đến nay sáng sớm lên, Cổ Dịch người chỉ cường huyền thuật để cho ta cảm nhận được áp lực, mới rốt cục bước ra cái này một bước, đột phá đại thành, đạt đến mới một điểm đỉnh cao!"

Nói xong Diệp Nhất Thu chạy tới tầng này, đem đáng người giường khai, trường thương chỉ hướng: "Cho nên, ta phân phát tầng này thủ vệ, chỉ để lại đội tuần tra, chỉ là chờ người lại đến, người ta tái chiến một trận, để giải khai lão phu sáng nay khúc mắc."

Lời nói ở giữa khí thế mười phần, mãnh liệt tự tin cùng áp lực bức bách mà đến, cơ hồ sinh ra một loại không thể chiến thắng khí chất!

Cổ Dịch lắc đầu: "Nhìn không ra tới người đối với thắng bại còn có bệnh thích sạch sẽ, không lẽ người liền không sợ lại thua một trận, khúc mắc biến thành bế tắc,

Đem chính mình cho làm tức chết? !"

"Người lại thử một chút!"

Diệp Nhất Thu huy động trường thương, đỉnh nhọn chính chỉ, nói xong một thương ưỡn ra, đối mặt chói tới.

Một thương này cùng với đêm Phong, ép hướng ở giữa hướng gió tập giữa, thiên không lộ ra đến càng thêm hắc ám, mắt trần có thể thấy một đoàn mây sắc chìm xuống, đám mây móc ra phong mang, tựa hồ là đang là một thương này trợ thế, để mũi thương mãnh liệt uy sát ở giữa lại nhiều hơn một loại đạo chi không rõ kỳ dị lực lượng, thương thể càng có uy giống như!

"A? Cái này là. . ."

Cổ Dịch vừa khê di một tiếng, bắt đầu dĩ đối phương thương nhanh quá nhanh, trong điện quang hóa thạch không kịp nghĩ nhiều, chỉ có thể lấy tốc độ nhanh nhất lấy ra Thông U sách, làm pháp đối địch.

Trong lúc nhất thời, đêm Phong tự dừng nhiều bảy phần âm lãnh, vốn là âm trầm bóng đêm cũng càng thêm hắc ám, một toà uy Nghiêm Hạo lớn bách linh điện xuất hiện, đem Diệp Nhất Thu bao phủ nó giữa.

Ngay tại lúc đó, An Hạ lui về sau rất nhiều bước, cơ hồ đi tới ba tầng bình đài bên cạnh lên, hẹn gặp lại sau lưng liền là trăm mét sâu đầm, kinh hãi ở giữa muốn tiến lên mấy bước, lại phát hiện cùng sớm lên, trước người tự dừng nhiều một tầng nhìn không thấy tường, chẳng những vô pháp thông qua, liền liền tường một bên khác tầm nhìn cũng mơ hồ lên tới.

"Người không liền không thể đổi cái hoa văn? !"

Cổ Dịch quỷ thuật thành giống như, để Diệp Nhất Thu thương thể chưa phát giác một trận, cái sau lập tức thấp hừ một tiếng, tay càng thêm lực, trường thương sức lực đạo lần nữa bạo phát, tập giết tới trước mắt.

"Như người mong muốn."

Cổ Dịch pháp tướng nói nhỏ, giờ khắc này, cái kia ngã đến trước mắt trường thương cùng pháp tướng ở giữa cách rồi tựa như vô hạn kéo trường, rõ ràng nhìn thấy mũi thương đến trước mắt, lại mất tích kém cái kia sao một điểm vô pháp chạm đến.

Tiếp lấy Cổ Dịch lấy ra một viên hạt châu màu xanh lục, lại mở miệng nói: "Đề ăn mừng Diệp lão tiên sinh thần công tiến nhanh, chúng ta chúc mừng một cái đi, có thỉnh những người bạn mới."

Hồ. . .

Đối Hồn Châu thổi, vốn là nồng đậm âm Phong càng tăng lên, đại điện lên bách linh điện ba chữ lung la lung lay ở giữa biến thành ngàn linh điện!

"Dung Hòa Ngục!"

Cổ Dịch thời khắc này thanh âm uy nghiêm nặng nề, âm hạ thấp thời gian, đại điện bốn vách tường tám trụ đồng thời rạn nứt, xuất hiện màu đỏ thẫm vết nứt, sau một khắc, cả cái đại điện nổ tung!

"Chuyển Luân Biến Hóa. Thiên Xích Địa Khô!"

Thiên đồ lên, lên một có sinh cơ, Diệp Nhất Thu đưa mắt thấy tận là biển lửa nham tương, hắn đưa ra thương không đến không dừng lại, dò xét bốn phía, nói nói: "Địa ngục sao? Bất quá, như thế."

Oanh!

Phong áp xuống đến, theo thiên không ép hướng mặt đất, toàn bộ thế giới đều run rẩy lên, theo hấn trường thương, tựa hồ thiên cũng đi theo động, một thương bỏ ra, một kích này phảng phát giống như khuyên thế!

"Thiên không, Phách Tương!"

Thế giới băng liệt, cảnh tượng đảo ngược, truyền đến Cổ Dịch phá thành mảnh nhỏ thanh âm "Ta con em mày liền biết đạo biến hóa này không đáng tin cậy, hần là dạng này mới đối với: Cường ép biến hóa, đổi, Ngục Hòa dung lò! Tùy tiện đưa người một điểm tiểu lễ vật. . ."

Nói xong lời cuối cùng thanh âm mang tới rõ ràng suy yếu, Diệp Nhất Thu cay nghiệt chỉ người, trong nháy mắt liền mình bạch Cổ Dịch cái này là đem hết toàn lực sử xuất một chiêu cuối cùng, chỉ cần phá khai một chiêu này, đối thủ liền không đáng để lo!

Muốn pháp lên xuống ở giữa, đồng thời cảnh sắc trước mắt lần nữa biến hóa, thiên không đại địa thu nạp ép đến, vô biên nhiệt lực xâm nhập quanh thân, một chiêu này như là đắc thủ, cái kia chính mình tuyệt bức hải cốt không còn!

"Quả nhiên là quỷ đạo thuật pháp, chiêu chiêu ác độc, liền để lão phu phá vỡ người này nhân gian ác quỷ, còn thế giới thanh minh!"

Diệp Nhất Thu trong lời nói trường thương múa, cực hạn uy sát tụ lại, liền hợp thiên không uy giống như, lại tế ra "Nhân Gian Phách Tương" mới cao điểm, binh gia cực hạn pháp võ:

"Thiên Không Phách Tương!"

Oanh!

Uy sát chi lực hòa tan tại thiên không đại uy chi giống như, cực hạn uy lực bạo phát, Cổ Dịch huyền thuật dung lò chống đỡ nửa phút đồng hồ sau rốt cục bất lực, sụp đổ. . .

"Đi địa ngục làm người quỷ a!"

Cảnh tượng khôi phục, Diệp Nhất Thu bằng mượn binh gia đỉnh cấp đại thuật, đã phá khai Cổ Dịch huyền thuật, trường thương đưa ra, liền muốn đem lấy cái sau tính mệnh, nhưng mà liền lúc này, một điểm màu trắng ngọn lửa nhỏ tung bay đến cầm thương tay phải, đem tay của hấn đốt lên!

"Cái này hóa, chứ không phải là là. . ."

"Chính là." Cổ Dịch sắc mặt thương bạch ở giữa cười một tiếng, "Ta đưa người tiểu lễ vật a."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 98: Chí tôn Long Đồ

"Thương Bạch Chi Viêm!"

Diệp Nhất Thu lông mày khóa kín, hần nửa đời Huyền Đạo, lại ngồi ở vị trí cao, kiến thức rộng lớn đồng thời lại là quyết tuyệt chỉ người, nhận ra đóa này hóa hoa lai lịch, chân kinh ở giữa thậm chí một có mơ tưởng, tay trái tiếp được rót xuống trường thương phía trước, trở tay một bỏ, đem chính mình còn

lại hơn phân nửa cánh tay phải toàn bộ chém mất hạ tới!

Nhất thời máu chảy ồ ạt, bắn tới mặt đỏ thắm trong nháy mắt biến đến thương bạch, nhưng mà Diệp Nhất Thu lại không có bất kỳ cái gì ngừng vết thương ý tứ, mà là tại lúc này dùng hết còn lại khí lực đối với chuẩn An Hạ phát ra Vũ Vương Thương!

"Đậu xanh rau muống, cẩn thận!"

Cổ Dịch cao kêu một tiếng, Diệp Nhất Thu danh tức chỉ người, mặc dù trọng mệnh tiến hành là bốc lên thiên hạ chi đại thương vong, nhưng nó cũng không uổng công một tiếng kêu hùng xưng hô, khí độ như vậy, sao sẽ để cho người nghĩ đến hấn vậy mà sẽ ra tay đối với một cái bình thường người đánh lén? !

Giờ khắc này, Cổ Dịch trong lúc vội vã không kịp nghĩ nhiều, thì lại thân nhào lên, vừa rồi đem An Hạ đẩy khai, sau lưng phong thanh vang đến, kinh lực chèn ép phía dưới, liền đứng tại biên giới hai người nhất thời bị mang theo ra ngoài, rớt xuống đài cao.

"A! . . ."

"A! . . . Ta còn lại lại trở về. . ."

Tại nửa không giữa tự do rơi thể Cổ Dịch, quái khiếu ở giữa vội vàng lôi kéo An Hạ, bày hảo tư thế, phía dưới mặc dù là nước suối, nhưng theo cao như vậy địa phương rơi xuống, nếu như rơi xuống nước tư thế không đúng, coi như phía dưới nước suối đủ sâu, cái kia cũng cùng ngã tại xi măng bản lên một cái gì khu biệt, đến ngòm củ tỏi.

Còn cũng may rơi xuống nước trước tư thế bày hảo, chỉ nghe phở thông một tiếng, hai người đánh cái lũ lụt hoa vào nước, mặc dù rất đau, nhưng thụ thương có hạn, không một lát liền theo nước giữa toát ra đầu.

Hô hít hai cái không khí, Cổ Dịch tứ phương mặt nước, phát hiện không thấy An Hạ thân ảnh, lập tức giật mình, vội vàng hồi chui vào nước, nhưng mà dưới nước vẫn như cũ không thấy nàng bóng người!

Hắn không hề từ bỏ, một liền ba lần xuất nhập mặt nước lấy hơi xuống nước tìm kiếm, đến lần thứ tư, chính muốn lần nữa xuống nước lúc, bỗng nhiên một tiếng cười khê truyền tới.

"Người đang làm mà đầu, bắt cá sao?"

Cổ Dịch sững sốt một chút, trở lại nhìn lại, nhưng gặp bên bờ một bóng người không phải An Hạ là ai? Vừa rồi chỉ lo xem mặt nước, không nghĩ tới nàng đã sớm đã trải qua lên bờ.

Hành hần nhiên, Cổ Dịch bơi tới bên bờ, hấn cái kia mất đi kính râm che lấp, thi pháp dư ba còn tại Hắc Bạch Nghịch Nhân lập tức đưa tới An Hạ chú ý, cái sau không khỏi giật mình nói: "Con mắt của người hào. . . Quái không được người muốn đeo kính râm đầu."

Cổ Dịch ngẩng đầu đến, không có chim nàng.

An Hạ cười khanh khách ra tới: "Nhỏ mọn như vậy ngạch, cái này có thể không giống như người a."

Cổ Dịch vẫn như cũ ngửa đầu, vẫn là không có chim nàng.

An Hạ lắc đầu: "Tốt a, ta sai rồi, không nên đùa nghịch người."

Cổ Dịch kể tiếp theo không lý.

An Hạ: "Uy uy, người đến đây thế nào?"

Cổ Dịch lần này hồi nàng, nhưng đầu còn là lên ngẩng lên: "Xem kịch."

"Xem kịch?" An Hạ không khỏi cũng ngẩng đầu lên, thấy phía trên đen như mực không có cái gì, không hiểu đạo, "Xem cái gì hí?"

Cổ Dịch nói: "Diệp Nhất Thu bản không phải ta đối thủ, hiện tại lại ném đi một tay, cho nên hấn giờ phút này đã trải qua không có lựa chọn nào khác, mặc kệ chuẩn một chuẩn bị hảo, hấn đều lại lấy tốc độ nhanh nhất sắp tới tôn Long Đồ khởi động!"

"Có thể là. . . A, chứ không phải là cái này là. . ."

An Hạ vừa há to miệng, chỉ gặp đêm không giữa trước là sáng lên một điểm ánh sáng, trong nháy mắt, cổ này ánh sáng bạo phát, cơ hồ đem cả cái đêm không thấp sáng, tia sáng mãnh liệt không có một tia chói nhãn cảm giác, tương phản cũng có loại kỳ lạ cảm giác âm áp, nhìn tâm thần yên tĩnh, ở đâu ánh sáng giữa tựa hồ có thể nhìn thấy nhân gian nhất thiết đẹp hảo, làm người lưu luyến nó tư vị.

"Long khí hiệu lệnh thiên hạ, Ngũ Khí đồng cảm, thế nhân mạng khí tụ tập. Chí tôn Long Đồ khởi động. . ."

"Ha ha ha. . ."

Cổ Dịch nỉ non ở giữa, bỗng nhiên một đạo tiếng cười càn rỡ vang lên, rất nhanh từ đài cao xử giáng xuống một dây thừng thép lên xuống bậc thang, phía

trên đứng tại một đạo thân ảnh quen thuộc, cái này nhân thân tài vô cùng trắng, chỉ lên mang theo thiết hoàn hồ chỉ, chính là hòm đồ đồng lên Thủy Lan Sơn bình gia thất vũ khí chi nhất: Kim Cương Hồ Chỉ, Vương Thạch!

"Ha ha ha,

Tiểu tử, lần trước một bản khác tới còn coi ngươi là bạn, không nhớ ngươi nay thiên cũng dám tới ta bình gia địa bàn lên kiểm chuyện, lão tử đợi lại liền đem ngươi đánh ra liệng, để ngươi biết đạo lợi hại! Ha ha ha. . ."

Vừa thấy mặt, Vương Thạch liền ha ha ha rầm rĩ mở lớn cười, chỉ là cười đáp một nửa bỗng nhiên quái khiếu một tiếng, theo lên xuống bậc thang giữa ngã nhào xuống đất: "Ồi, tiểu tử ngươi vậy mà đánh lên đem ta đánh thành trọng thương, ngươi chờ, chờ lão tử chữa khỏi vết thương lại tới đem ngươi đánh ra liệng!" Nói xong đứng lên tới không còn xem Cổ Dịch một nhãn, một lưu khối chạy đến không còn hình bóng.

Cái này đột nhiên đầu bi nhất thời để Cổ Dịch cùng An Hạ nhìn nhau, sau một lát phản ứng qua đến, con hàng này liền là tới đưa lên xuống bậc thang đó a!

Đối với Vương Thạch rồi đi phương hướng hết to một tiếng "Có gan đừng chạy" về sau, Cổ Dịch đối với An Hạ đưa tay ra, nói ra: "Chỉ tôn Long Đồ đã khai, lên đối mặt với ngươi tới cái kia sao một điểm điểm nguy hiểm, nhưng không có ngươi lại không được, ngươi muốn lên sao?"

"Ta vẫn là không hiểu ngươi ý tứ." An Hạ đưa ra tay, "Bất quá ngươi vừa rồi đều muốn cứu ta tới, hiện tại cần, bản tiểu thư tự nhiên phụng bồi."

"Vậy thì đi thôi. Đúng, lệnh đường tôn tính?"

"A?"

"Hỏi ngươi mẹ ngươi họ gì?"

. . .

Đài cao đình, vòng ngoài đứng đầy người, thô mắt nhìn lại ước chừng gần trăm số lượng, những này quần áo thống một, đồng đều là áo khoác bội ngọc, tay giữa đều cầm một bức tranh, vẽ giữa có núi có nước, nhìn chi tượng liền, vây thành một vòng, làm đạo sơn hà đại giống như!

Càng đi ở giữa xứ, dưới chân trần văn dày đặc, đại khí ở giữa mang theo tinh mỹ, nó giữa xen kẽ sao trời dị thú, cỏ mọc sơn hà, tại nửa không giữa cùng thiên tượng liền, ảo giác một loại Thiên Cung thịnh cảnh, cảnh sắc vẻ đẹp thực tế khó khăn dùng từ nói hình cho.

Chính giữa xứ, Diệp Nhất Thu xếp bằng ở đây, bị tới đóng chặt hai mắt vào lúc này trọn khai, phía bên trái bên cạnh duyên nhìn đến, miệng giữa nói ra: "Vương Thạch tự tiểu mê rượu chuyên tốt, làm việc thô lỗ, thường không tuân theo hiệu lệnh, vì nhân phóng đảng không bị trời buộc, nhưng không có thể phủ nhận là, nó tính giữa rất có hiệp tính, không giống lão phu, biết đạo đại trượng phu có sở là có sở không là, hần thả các ngươi lên đã đến là tại tình lý chi giữa."

"Vậy ngươi còn để hần làm như vậy?"

Nơi đó vang lên Cổ Dịch cười hỏi đạo, ngay sau đó, lên xuống bậc thang đến, Cổ Dịch cùng An Hạ lộ đã xuất thân hình.

Diệp Nhất Thu nói: "Lão phu xưa kia năm từng trải qua dị nhân phê mệnh, muốn thành lúc này cần trải qua ba loại Kiếp Nạn, xa xa ba mươi năm trôi qua, đã qua hai lần sinh tử, bây giờ Long Đồ bất ổn, quả ứng ngày xưa chỉ nói, như chưa trừ diệt ngươi cái này nhất về sau một kiếp, chỉ sợ khó mà được chuyện."

"Ngươi lão người gia còn tin những này?"

"Tin hay không, một ý niệm, liền giống ta làm năm không tin ta lại loại sự tình này."

Cổ Dịch thật dài "A" một tiếng, đồng An Hạ đi ra lên xuống bậc thang, một cước đá khai trước người hai người, đứng tại nó vị trí lên, nói ra: "Ta đã hiểu, nói cái gì phê mệnh, ngươi lão người gia kỳ thật liền là không qua được chính mình cái này quan, muốn một điểm ngoại giới động lực, để cho an tâm thôi a."

Diệp Nhất Thu lần nữa nhắm mắt thật lâu, cuối cùng than nhẹ: "Xác thực, nhất không qua được còn là chính mình, ta chỉ là cần một chút động lực thôi, một điểm liền đủ, cho nên chỉ có thể ủy khuất ngươi." Dứt lời nhắc chỉ một điểm.

"Tiếc ta sơn hà vô thượng khí, độc tôn thiên hạ năm ngàn năm, thế người dám có không phù hợp quy tắc ngươi, đương, sát!"

Gia cường phiên bản Dương Long Thuật đại pháp thật nói phun ra, toàn bộ thế giới cũng bắt đầu làm theo, giữa thiên địa một cổ đến vô cùng uy lực tụ lại, chấm dứt đối với không thể địch nổi lực lượng ép đến Cổ Dịch thân lên!

Giờ khắc này, Cổ Dịch hoảng hốt nhìn thấy toàn thể giới hết thấy hết thấy đều hướng chính mình đè ép qua tới! . . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: 1 trận khách qua đường

"Trần Tiên Ngục, Chuyển Luân Biến Hóa, Sinh Linh Cốt, Kỳ Oán Âm Cảnh Sơn!"

Âm Phong làm lên, Cổ Dịch lấy tự thân thuật pháp tế ra, một toà chất đầy xương khô sơn Hắc Sơn đầu đề xuống, giống như có đỉnh thiên lập địa uy nghiêm, chỉ tiếc là, uy thế như vậy chỉ bắt quá chóng vài giây đồng hồ, núi thể liền bắt đầu xuất hiện vết nứt. . .

Lúc này, Diệp Nhất Thu thanh âm vang lên lên tới: "Đỉnh cấp quý thuật lại như thế nào, mặc dù nguoi thiên biến vạn hóa, tình diệu kết cấu, lại sao địch Hoa Hạ thương sinh đại lực."

Giờ khắc này, Cổ Dịch xây dựng Âm Sơn sụp đổ, tối hậu quan đầu, hắn đem còn thừa phách lực tập giữa một điểm, đỉnh trụ Long Thuật một lát, lập tức vung tay lên đem An Hạ đẩy bay ra ngoài!

"Niệm!"

Đột nhiên biến cố để Diệp Nhất Thu hướng An Hạ quăng đi mất ánh sáng, mà cái sau bản nguoi càng là nhớ tới vừa rồi lúc đến Cổ Dịch theo như lời nói, thấp giọng nỉ non nói: "Ta thật là công chúa sao?"

. . .

Thời gian ngã hồi vài phút trước.

An Hạ cùng Cổ Dịch tại lên xuống bậc thang giữa đối thoại.

"Nhớ đến lần trước tại nguoi gia nguoi cho ta cái điện thoại cuối cùng không muốn à, kỳ thật vào đầu chiều muộn lên ta chỉ là dùng một cái, tra dưới mẹ nguoi thân thể, phát hiện mẹ nguoi họ Lưu, ông ngoại nguoi họ Lưu, nhưng ông ngoại nguoi cha hắn lại không Lưu, nhưng mà ông ngoại nguoi cha hắn mẹ lại họ Lưu. . ."

"Ta tin nguoi cái chết đầu nguoi, nguoi có ý tứ gì! ?"

"Không có ý gì, liền là muốn nói cho nguoi, nguoi những này họ Lưu trường bối đều là thổ hào, cho nên ta suy đoán mẹ nguoi một gia đến tổ lên đều là thổ hào, chưa từng có suy tàn qua, nguoi nói giàu bất quá ba đại, mà nguoi gia thế đại rất có lại họ Lưu, nguoi không phải vẫn muốn biết ta là cái gì gọi là nguoi tới sao, cái này là nguyên nhân chi nhất!"

"Lại nói binh gia đệ nhất thuật, bị cấm ngàn năm, nói khó nghe điểm liền là tại chỗ đạp bước, khi ta tới liền có bảy thành nắm chắc Diệp Nhất Thu không phải đối thủ của ta, nhưng lại không thể không làm một tay phòng bị, để tránh gắn liền với thời gian chưa chiều muộn hắn khởi động chí tôn Long Đồ, cái này là nguyên nhân thứ hai."

"Nguyên nhân một, là bởi vì là lịch đại chỉ có một loại nguoi có thể vĩnh thế giàu có, nhưng lại cùng quyền không quan, loại này nguoi tức là hoàng thất chính thống hậu duệ. Nguyên nhân hai, là bởi vì là chí tôn Long Đồ giữa bốn khí đã hóa sơn hà, chỉ có Thiên Từ Sách vẫn còn tồn tại, làm làm chủ trận chi vật, Diệp Nhất Thu Thương Vũ Sơn giữa, tại Tần Hoàng lập Hòa Thị Bích trước khi phong thiên, không không phải là chính là vì có thể thay thế thiên từ huyết mạch, theo mà nắm giữ Thiên Từ Sách, nhưng hắn dù sao không phải Bắc Thành bản địa nguoi, lại không thấy qua mẹ nguoi, ngàn tính ngàn vạn lại làm sao lại muốn đến nguoi tại khuê phòng giữa mẹ lại có như thế quý khí, cho tới tính sai khí chất kém quá nhiều nguoi, lại lại là Hán triều chính thất công chúa!"

"Cái, cái, có ý tứ gì. . ."

"Ý tứ chính là, Thiên Từ Sách vốn là là nguoi gia đồ vật, chỉ cần nguoi lên, Thiên Từ Sách chỉ lại nghe nguoi, nói một cách khác nói cả cái đại trận đều lại nghe nguoi!"

. . .

Cổ Dịch lời nói ở bên tai tiếng vọng, nửa không trung An Hạ cảm nhận được lực đạo biến mất, chính mình bắt đầu hạ xuống, giờ khắc này đã cho không đến năng suy nghĩ nhiều, một cả thanh tuyến, hô to mà nói: "Ta là Hán thất trưởng công chúa!"

Hoa! . . .

Bốn phía phong thanh một trận, Cổ Dịch áp lực biến mất. An Hạ tự dung cảm thấy một cổ kỳ dị lực lượng, đem chính mình nắm ổn định ở không giữa.

Ngay tại lúc đó, Diệp Nhất Thu bình tĩnh thần sắc bị đánh phá, hấn vội vàng trở lại, muốn phải bắt được cái gì, đúng lúc này, An Hạ thanh âm vang lên lần nữa: "Ta gia thư ở đâu! ?"

Ngâm! . . .

Bốn phía tựa hồ tạo nên một tiếng rỗng ngâm, Diệp Nhất Thu bắt lấy sự vật trong nháy mắt tuột tay, một quyển màu vàng nhạt sự vật tung bay đến An Hạ trước người.

Cái này là một sách cổ, vẻ ngoài tinh xảo vô cùng, điêu khắc theo quá cực chí âm dương, đến tam tài tại Tứ Tượng, sau Ngũ Hành Lục Hợp, Thất Tinh Bát Quái, đến cửu cung cực hạn, bố cục đường vân cực hạn dụng tâm, lại dùng tài liệu cấp cao, tự có cỗ đại khí mạnh mẽ cảm giác.

Sách cổ dâng thư hai chữ, An Hạ cũng không nhận đến, nhưng đi qua Cổ Dịch nói chuyện, nàng đã có phần đến hai chữ này kỳ thật là ba chữ, gọi là: Thiên Từ Sách!

An Hạ tiếp nhận sách cổ, dùng đầu ngón tay nhỏ nhẹ phẩy qua, cảm nhận được một loại thân cận cảm giác quen thuộc, cái kia là bắt nguồn từ huyết mạch chỗ sâu cảm giác, không chỉ như thế, vẫn thể lại nó sách cổ tự thân truyền tới hưng phấn cùng thân mật cảm giác.

Đội đem sách cổ tận phủ, nàng lại ngừng đầu, gặp chính mình đã là chúng người ánh mắt cháy điểm, giờ khắc này, nàng cảm nhận được một cỗ kỳ quái tâm cảnh, đó là một loại lẽ ra như thế cảm giác, lẽ ra như thế liền nên bị chúng người sở chú mục ngưỡng mộ, lẽ ra như thế phủ ở không giữa, bao quát chúng sinh!

"Hảo! Chính là như vậy, hoàng thất uy nghiêm, hiện tại cùng ta niệm."

An tĩnh dưới bầu trời đêm, Cổ Dịch thanh âm đột ngột vang lên, chỉ nghe hấn cao giọng nói: "Mặc dù Ngô Sơn sông không còn, nhưng ta máu chảy dài, đích tôn chính thống, quý hoa nếu ta."

Cổ Dịch nói xong, An Hạ nhìn hấn một nhãn, cái này như bình thường tùy ý một nhãn lại để cái trước không thể tưởng tượng nổi sinh ra một loại cảm giác thụ sủng nhược kinh, tiếp lấy nàng mở miệng đọc một lần:

"Mặc dù Ngô Sơn sông không còn, nhưng ta máu chảy dài, đích tôn chính thống, quý hoa nếu ta."

"Ta vi trường công chủ, phong hào, Thái Bình!"

"Ta vi trường công chủ, phong hào. . . Thủy Lan!"

"Ta tự vi trường công chủ, làm yêu quý thương sinh, chí tôn Long Đồ, làm tôn thương ta sinh linh không thể thực hiện, Thiên Từ Sách nghe lệnh, rút lui trận!"

"Ta tự vi trường công chủ, làm yêu quý thương sinh, chí tôn Long Đồ, làm tôn thương ta sinh linh không thể thực hiện. . ."

Ngoại trừ cái kia có khác nhánh ý phong hào, An Hạ như nói niệm đến, cùng Cổ Dịch không đồng, nàng mỗi niệm một chữ, không khí bốn phía liền căng thẳng một điểm, liền tựa như tôn vương hạ lệnh, toàn bộ thế giới đều tại lắng nghe, chuẩn bị tuân mệnh.

Thẳng đến đến lúc cuối cùng một cái "Trận" chữ nói xong, phương thế giới này nổ tung!

To lớn rỗng ngâm âm thanh vang vọng, đài cao chi lên, sở hữu Tinh Thần Thảo mộc, Thần thú cầu vãn bắt đầu mơ hồ biến mất, vây quanh trăm người thậm chí không kịp phát ra bất kỳ thanh âm liền bị một cỗ vô hình cự lực đẩy tới đài cao, bản tới chiếu sáng đêm không tia sáng hướng về chỗ xa hơn tiêu tán, hết thấy hết thấy lấy không bình thường phương thức trở về đến bình thường.

Thân xử chính trung tâm Diệp Nhất Thu đứng lên, dùng liền chính mình cũng không nghe được thanh âm nói ra: "Nghịch sinh tử, độ sức thiên đạo, cuối cùng một trận không, trách chi có thể trách chính mình. . ."

Hấn biết đạo chính mình xong đời, chỉ là biểu lộ lại không có bất kỳ cái gì tuyệt vọng, phản cũng có loại giải thoát vị đạo

Bốn phía Phong càng ngày càng liệt, thân ảnh của hấn cũng tại Phong giữa càng phát mờ hồ. . .

Giữa thiên địa, thấy không rõ hết thấy, chỉ còn lại có phong thanh. . .

Giống như là qua một trận tận thế, lại giống như là qua một trận tạo hóa, thẳng đến phong thanh yên tĩnh, trận giữa không thấy đã Diệp Nhất Thu thân ảnh, chỉ có không có hình tượng chút nào ngồi tại trên đất Cổ Dịch, cùng thiên không giữa nổi lo lắng An Hạ.

Cái sau quần áo bông bênh, nhiều hơn một cỗ lộng lẫy khí chất, giống như là trên trời rơi xuống tiên tử, lộng lẫy.

Nàng lẳng lẳng nhìn xem mắt thấy một màn, không có làm ra bất kỳ cử động nào, Cổ Dịch nhìn xem trước người nhỏ nhỏ run rẩy Thiên Từ Sách, nói ra: "Thái Bình công chúa, ngươi đã trải qua cứu vớt thế giới, không bằng lại cứu vớt một cái trước mắt ngươi gia thư a."

"Là Thủy Lan công chúa!" An Hạ hừ một tiếng, tự mang lấy uy nghiêm cảm giác, "Cái gì cứu vớt nó?"

Cổ Dịch nói: "Nhân Đạo Ngũ Khí giữa có bốn khí đồng đều là để khí thành tựu, trước Thiên Hàm có công lớn đức, đều đã hóa thành Hoa Hạ một bộ phận, thành tựu tự thân, mặt mà Thiên Từ Sách là sau Thiên Thuật sĩ hiền kế luyện thành, đã tới ngàn năm vô pháp thành tựu, mà hiện trải qua chuyện này cũng coi như là có công lớn, kém chỉ kém để vương một câu, rút lấy để khí, vậy nó liền thật chính công đức viên mãn."

An Hạ im lặng, nhỏ nhẹ phẩy qua Thiên Từ Sách: "Ta nên làm như thế nào."

"Chỉ cần nói cái 'Chuẩn' chữ, sau đó tùy tiện sắc phong cái sơn thủy danh tự là được."

"Cái kia. . . Liền, chuẩn! Sắc phong người là. . ." An Hạ thấp trong mắt, thấy được phía dưới thanh tuyến cùng thẳng, trong mắt lóe lên một tia không rõ vị đạo, thấp giọng đạo, "Triều Mộ Tuyên. . ."

Thanh âm rơi xuống, An Hạ thân ảnh di chuyển chậm, rơi vào đài cao chỉ lên, sau đó Thiên Từ Sách phóng lên tận trời, chiếu sáng thiên không suốt cảnh, nhất thời nơi đây, cảnh sắc bốc lên!

...

...

Hôm sau.

Sáng sớm.

Sắc trời sáng rõ, tại hi tinh phi trường quốc tế cách đó không xa một toà bảy khách sạn cấp sao cao tầng lầu đường giữa, An Hạ gõ lấy cửa một gian phòng, cao hô to: "Xú D tì, mấy giờ rồi còn chưa chịu rời giường, máy bay liền muốn bay lên, nhanh điem."

Phanh, phanh, phanh. . .

Kết cạch. . .

Gõ hai lần, cửa phòng mở ra, cửa cũng không có khóa.

"Đi ngủ đều không khóa cửa, cẩn thận thật không có." Nát lăm nhảm lầy, An Hạ đi vào phòng, chuyển qua qua đạo, nhìn thấy một mờ lộn xộn không người giường, còn có giường lên một tờ giấy, một cổ cảm giác không ổn lập tức dâng lên.

Cầm lấy tờ giấy một xem, quả nhiên, Cổ Dịch đi, chỉ gặp trên đó viết:

Bái bai Thái Bình công chúa, Bắc Thành chỗ kia ta đợi đến có chút đủ rồi, ta chuyển sang nơi khác dạo chơi, hữu duyên về sau sẽ gặp mặt.

Xem hết phát hiện, tại dưới tờ giấy phương, giường lên an tĩnh nằm một cái điện thoại di động, chính là chính mình đưa cho hắn cái kia cái, không khỏi ngây ngẩn cả người.

"Hữu duyên? Điện thoại đều không mang theo, có cái gì duyên? ! Người TM, người, người, người người. . . Người TM thật là cái hồn trưởng đồ chơi! A! . . ."

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Lại khởi hành, Trung Xuyên hảo Phong quang

Ngày đó sớm lên tám điểm, hi tinh dương châu thị sân bay, trước khi đến Trung Xuyên chuyển bay lên, Cổ Dịch trèo lên lên máy bay khoang hạng nhất.

Vẫn như cũ là cái kia một thân cổ thị đánh dấu chuẩn trang bị: Kính râm, ba lô, còn có đó cùng ướp món ăn không nhiều lắm khác biệt T-shirt quần dài. Đi đến chỗ nào đều là cái kia sao dẫn người chú mục.

Hào tiếp viên hàng không tố chất phổ biến không thấp, tại vé máy bay xác nhận không sai về sau, lễ phép đem hân dẫn tới chỗ ngồi gần cửa sổ lên.

"Tiên sinh, xin hỏi còn có gì cần hỗ trợ sao?"

"Không có, người mau lên, ta tự cái chơi là được."

Cổ Dịch thuận miệng trả lời một câu, ngồi vào chỗ ngồi lên thật bắt đầu chơi lên tới. Chỉ gặp hân đem chỗ ngồi trước chân dựa vào kéo khai, sau đó hợp lên, tiếp lấy lại kéo khai, lại hợp lên. . .

Người đừng nói, còn chơi thật vui!

Nhưng mà đúng vào lúc này, một đạo thanh âm không hài hòa vang lên: "Đồ nhà quê, chơi đến thật đúng là lên sức lực."

Đạo thanh âm này rất nhỏ nhưng khoang hạng nhất giờ phút này tổng cộng cũng liền bốn cái người, bốn phía yên tĩnh, rất dễ dàng liền bị Cổ Dịch nghe được, cũng trong nháy mắt liền khóa chặt lên tiếng người.

Thanh âm kia thanh thúy, thanh tuyến lại cao, ngoại trừ cái kia duy nhất nữ tử từ bên ngoài thực không hân người.

Hướng nữ tử kia nhìn lại, gặp nàng cũng giống như mình, đồng dạng mang theo cái kính râm, không đồng là, nàng kính râm bên cạnh sức tinh mỹ, bên ngoài khung khá lớn, hợp với một đầu gọn sóng trường phát, nhạt môi mỏng trang, để nó vốn là không tầm thường dung nhan tăng thêm khí chất, thời thượng thần bí, cả cái một cái tịnh chứa đẹp người.

Nữ tử kia cảm thấy Cổ Dịch nhìn đến, cũng đã nhận ra chính mình mắt nói, bất quá nàng cũng không có bất kỳ cái gì tỏ thái độ, cúi đầu xuống, kế tiếp theo nhìn lên tạp chí trong tay, lộ ra là đối với cái này lơ đãng.

Sau đó, nàng liền nghe đến Cổ Dịch quả đáp lễ, rất đơn giản hai chữ: "Ngu xuẩn."

Nữ tử ngơ ngác một chút, lại ngẩng đầu liền muốn nói chút cái gì, đúng lúc này, ngoài cửa khoang hai bóng người đi tiến đến, lời đến khỏe miệng chưa phát giác ngừng hạ tới.

Nhưng gặp đi tới hai người một cao mập, một gầy thấp, cao mập người một thân màu đen nghề nghiệp bộ chứa, tay cầm một kết cấu tinh xảo màu đen tù sất, mũi không hướng thiên, một bức lão tử rất xấu rất vô giải bộ dáng, xem lên liền kém chưa từng cái trán ấn lên bạo phát hộ ba chữ, dùng cái này biểu mình thân phận.

Gầy thấp người thì lại hoàn toàn tương phản, khí chất điệu thấp, tóc húi cua, nhãn góc mang sẹo, âm trong bóng tối tựa hồ có một phần lệ khí, để người không nguyện ý trên người hân lưu thêm mất quang.

Hai người vừa vào cửa, lập tức liền hấp dẫn trong khoang thuyền bốn người mắt ánh sáng, cái kia mập mập tại quét mắt một vòng về sau, mắt quang trước là vui mừng, sau đó lại là vui mừng, đối với tịnh lệ đáp lại tự tin thực tế hèn mọn cười một tiếng về sau, đi thẳng tới nó giữa một vị tóc mai góc hoa bạch nam tử trung niên.

"Thật là nhân sinh nơi nào không gặp lại, ha ha ha, Diêm Hội Trường người cái này đều có thể bị ta gặp được."

Mập mập gần về sau, giữa năm người đồng dạng đáp lại mỉm cười, đứng dậy nắm tay, nói ra: "Nghê Lão Bản, một khác mấy tháng, xem người tinh thần khí độ càng tăng lên, là không phải lại tìm được cái gì phát tài chuyện?"

"Ha ha ha, đâu có đâu có."

Mập mập Nghê Lão Bản lắc đầu liên tục, bất quá bộ kia cơ hồ không nhìn thấy con mắt cười cho trực tiếp liền đem hân bán, Diêm Hội Trường có chút kinh nghi cười nói: "Nói như vậy tới chính là, chúc mừng chúc mừng."

Nghê Lão Bản "Hắc hắc" cười nói: "Việc này hiện tại không tiện nói cho Diêm Hội Trường, bất quá tin tưởng không được bao lâu, Diêm Hội Trường tự nhiên là lại biết được."

"Hào, vậy liền xin đợi Nghê Lão Bản hồi âm."

Hai người tự lo trò chuyện, nhãn xem máy bay liền muốn cất cánh, khoang hạng nhất đã mất hân người, Nghê Lão Bản hướng tiếp viên hàng không đánh âm thanh kêu sau sát bên ngồi xuống đến, chính hảo an vị tại Cổ Dịch trước người.

Rất nhanh, máy bay bay lên.

Lúc này trong máy bay ngoại trừ Cổ Dịch hết thấy không người, rõ ràng hai người bản mang hai người, cộng thêm trên nhất thời nữ tử.

Đợi cho cao không đi ổn về sau, nữ tử kia tự chỗ ngồi lên đứng dậy, đi tới Cổ Dịch trước người, như tại Cổ Dịch nhận là nàng là đến gây chuyện thời điểm, chỉ gặp nàng ngọt ngào cười một tiếng, nói ra: "Suất ca, chuyện vừa rồi không có ý tứ."

Nguyên tới là tới nói xin lỗi. Cổ Dịch nhẹ gật đầu: "Àn. Biết đạo sai liền hảo."

Nữ tử sùng sốt một chút,

Lắc đầu kế tiếp theo cười nói: "Nhìn không ra tới người rất hài hước. Ta có thể cùng người cái đổi chỗ ngồi à, ta giống như xem xem dương châu không cảnh."

Chiếc máy bay này khoang hạng nhất chung hai hàng mười hai toà, nó giữa gần cửa sổ chỉ có bốn toà, lại chỉ có bên này hai cái vị trí có thể nhìn thấy dương châu thị nội thành không cảnh, mà trước đó toà bị Nghê Lão Bản cùng gây thấp nam chiếm cứ, như là đối trước toà, Nghê Lão Bản bộ kia nhan sắc tất nhiên sẽ cùng nữ tử ngồi cùng một chỗ, cái sau nghĩ đến hình tượng liền cảm thấy đến cảm giác người, vì để tránh cho dạng này, lại muốn nhìn thấy dương quý không cảnh, cũng chỉ có thể cùng Cổ Dịch đổi vị trí.

"NO!"

Giờ phút này nữ tử tư thái đã trải qua hạ thấp, thêm thương thân thật đẹp mạo, đổi lại người đều không khó khăn đồng ý, nhưng mà, nàng gặp phải là Cổ Dịch, cái sau chẳng những một nói từ chối, còn nói năng hùng hồn đầy lý lẽ nói: "Người ngắm phong cảnh vậy ta xem cái gì, không làm!"

Nữ tử miệng nhỏ một quyết: "Có thể hay không có điểm phong độ!"

"Không có." Cổ Dịch buông tay, "Người vừa rồi xem cái kia tạp chí XXX không xem rất đầu nhập à, phản chính cái này chuyển chuyển bay không lâu, kế tiếp theo xem chính là, xem cái gì phong cảnh nha, một chút cũng không kích thích."

"Người xem mới là tạp chí XXX!"

Nữ tử tự nhận khó khăn đến hạ thấp tư thái còn luân phiên bị cự, càng có cái này chờ trêu chọc, nhìn không được nâng lên âm điệu, mắt thấy là phải phát hỏa, trước mặt Nghê Lão Bản nhất thời lên tiếng, rộng âm thanh nói: "Mỹ nữ, đừng tìm hấn so đo, không chê ngồi ta cái này."

Nữ tử lộ ra vẻ làm khó, lại đang nhìn một nhãn Cổ Dịch gật đầu, đi thẳng về phía trước, đồng thời nói ra: "Xú D tì!"

"Bà tám"

Nữ tử lại quay đầu, nhìn hấn chăm chăm hung hăng hừ một tiếng.

Cổ Dịch cười một tiếng, cũng đi theo hừ một tiếng.

"Hừ!"

"Hừ."

...

Hai người tranh chấp ở giữa, Nghê Lão Bản không nói một tiếng, hấn không phải không muốn thể hiện chính mình ngu bức, chỉ là căn cứ từ hấn phát gia lấy đến, cưa gãi vô số kinh nghiệm tới xem, lúc này, kỳ thật không tranh liên là tranh, đối diện tiểu tử kia mặc dù năm nhỏ nhưng quần áo lão thổ, thêm lên không phong độ chút nào, chính mình càng là không nói lời nào, liền càng có thể thể hiện phong độ quần áo, thậm chí là thân phận, hình thành so sánh, mỹ nữ tự nhiên sẽ chọn.

Cho nên hấn biểu hiện đến vô cùng ôn tồn lễ độ, ở bên người gần cửa sổ gây thấp nam chính động sau khi rời đi, lễ phép có thừa thỉnh nữ tử ngồi vào vị trí lên, quá trình giữa không có một điểm không chịu nổi biểu hiện.

Nữ tử cười nói lời cảm tạ, biểu lộ lên quả nhiên nhiều hơn mấy phần hảo cảm.

Nghê Lão Bản cười mị mị cùng nàng đáp lời, biết đạo nên là hiển lộ rõ ràng chính mình ngu bức thời điểm, tại là chủ động tìm chủ đề, đối với bên người Diêm Hội Trường nói ra: "Diêm Hội Trường, bên cạnh người vị kia chắc hẳn liền là Nam Cung tiên sinh đi?"

Cái kia Diêm Hội Trường không nói gì, hướng bên người vị kia một mực càng thêm điệu thấp nam tử nhìn lại, cái sau vuốt ve mắt kiếng gọng vàng, nhỏ nhỏ gật đầu: "Bất tài chính là Nam Cung Bình."

"Nam Cung tiên sinh sao có thể nói chính mình bất tài đâu." Nghê Lão Bản cười ha ha đạo, "Lần trước Diêm Hội Trường còn cùng ta nói qua, nếu như không có Nam Cung tiên sinh trợ giúp, hẳn tuyệt không có khả năng có nay thiên Trung Xuyên thương lại lại lớn lên thành tựu, không chỉ như thế, Nam Cung tiên sinh danh vọng tại Trung Xuyên lại có mấy người không biết, nghe mập mạp ta theo tới ngưỡng mộ, chỉ là một mực vô duyên nhìn thấy, thương tiếc ở giữa, thẳng đến gặp vị này vui không cười, vui tiên sinh."

Lời này vừa nói ra, Diêm Hội Trường cùng Nam Cung Bình đồng thời hướng gây lùn nam vui không cười nhìn lại, cái sau dùng có chút thanh âm khàn khàn nói ra: "Nghê Lão Bản cứu ta một mạng, ta đáp ứng giúp hấn mười năm." Nói xong vừa nhìn về phía Nam Cung Bình: "Đã sớm nghe nói Nam Cung tiên sinh đại danh, nếu hôm nay duyên phận gặp được, ta có một chuyện thỉnh giáo."

Nam Cung Bình nói: "Thỉnh giáo không dám, cùng bạn bạc mà thôi."

Vui không cười nhỏ nhỏ gật đầu: "Nam Cung tiên sinh rất biết cách nói chuyện, ta liền tương đối thẳng, muốn hỏi Nam Cung tiên sinh, tây xuyên dê đình,

nằm thương mộc ở giữa xen kẽ lam đạo thạch là ý gì?"

Nam Cung Bình ánh mắt trầm xuống, hai người bản mạng theo chỉ người tại cái này sát cái kia tựa hồ nhiều một cổ mùi thuốc súng.

"Không khác, lấy lam đồng nam, lam đạo như chìm, Nam Thiên bắc địa chi ý, nằm thương mộc ở giữa chỉ đang cầu xin tài, bình an mà thôi."

"Mặc dù như thế, nhưng ta cảm giác quá mức nhu hòa một điểm."

"Ý của tiên sinh là?"

"Không bằng đứa trẻ bị vứt bỏ thì, xem thường một phương, toàn tài đồng tiền!"

A?

Hai người nói đến đây, Cổ Dịch không khỏi nhìn về phía trước, góc miệng móm ra ý cười.

Luận pháp sao? Có ý tứ. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Tiểu thảo

Bất khó nghe ra phía trước hai người thảo luận là phong thủy cảnh thuật, này thuật bao la, mặc dù không riêng thành một thể, lại nguyên viễn lưu trường, tại nhân thân quý ba thuật, thậm chí truyền thuyết bên trong thiên địa hai thuật bên trong đều có hiện cùng.

Cổ Dịch tu luyện quý thuật, bởi vì là tính tình so sánh là lười biếng nguyên nhân, đối với phong thủy một luận mà nói biết có hạn, ở phía sau cũng liền nghe cái não nhiệt.

"Không được!"

Chỉ nghe Nam Cung Bình lập tức nói tiếp, phủ định hoàn toàn Nhạc Bất Tiểu quan điểm, nói ra: "Từ Anh tiên thiên đoạn tuyệt, để mà phong tài mặc dù có thể tận thu, nhưng cực đoạn quá mức, khó tránh khỏi thương cảnh thương người, này thuật bất đức, không thể dùng."

"Nam Cung tiên sinh không khỏi quá mức chết bán." Nhạc Bất Tiểu cười cười, bất quá bộ kia cá chết nhân vẫn không có bất cứ ba động gì, "Việc này gì nan? Tại đình ba vị trí đầu điểm, gieo xuống hai khóa liễu thụ tức có thể."

Nam Cung Bình tiếp tục lắc đầu: "Liễu thụ khóa anh, Từ Anh làm sao hấn vô tội, ngày khác như thành đại oán, một phương nan vậy."

"Ha ha. . . Ngày khác sự tình lại cùng ta có liên quan gì? . . ."

". . ."

Hai tiếng người khí bình tĩnh, trong ngôn ngữ lại là tranh phong tướng đứng, một lòng người mang nhân từ, một người chỉ cầu mục đích, biện luận dầy sòng, chỉ đem Cổ Dịch bụng đều nghe đau. . .

Đi con em mày! Liền biết đạo cái kia chim khách sạn bò bít tết có vấn đề!

Cổ Dịch ôm bụng đi hướng toilet, vô tâm lại nghe hai người so tài một chút, trong lòng đầy là oán trách hôm qua thiên chỗ ở khách sạn, lại quên hôm qua thiên tham ăn, trọn vẹn ăn ba phần nhiều. . .

Tại toilet giải quyết vấn đề đã là nửa giờ sau, lần nữa trở lại chỗ ngồi lên, Nam Cung Bình cùng Nhạc Bất Tiểu đã trải qua đình chỉ tranh luận, hai người im lặng, liền liền Nghe Lão Bản cùng Diêm Hội Trưởng đều chưa từng lên tiếng, lộ ra là nào đến có chút không thoải mái.

Cái này bất quan Cổ Dịch sự tình, kéo sáng hấn híp mắt tại vị đưa lên, tiếp tục ngủ thiếp đi.

Máy bay bay a bay.

Rất nhanh, Trung Xuyên sân bay xuất hiện.

"Các vị lữ khách, lần này mục đích đã tới, máy bay sắp bắt đầu hạ xuống, xin người tại chỗ ngồi trên thắt chặt dây an toàn, không cần tùy ý đi lại, để tránh thụ thương. . ."

Mấy lần phát thanh về sau, Cổ Dịch bị tiếp viên hàng không đánh thức, máy bay bắt đầu hạ xuống, theo một trận chấn động qua đi trượt ngừng rơi, máy bay đến trạm.

Trong khoang thuyền chúng người bắt đầu đứng dậy thu thập hành lý, đúng lúc này, nữ tử kia bỗng nhiên tại Nghê Lão Bản bên tai nói chút cái gì, cái sau lập tức sở về phía tủ sắt xách tay, thoáng chốc sắc mặt đại biến, cao giọng nói: "Hỗn đản, dừng lại!"

"Ai, chen cái gì chen, bảo người dừng lại đâu."

Đang tại thu đồ vật Cổ Dịch nghe được thanh âm, mở miệng đối với nhanh chóng chen đến trước mặt nữ tử nói một câu, không ngờ mới vừa nói xong, Nhạc Bất Tiểu liền đẩy ra trước người mình, lạnh lùng nói ra: "Là bảo người!"

"Gọi ta? Làm lông." Cổ Dịch sùng sốt một chút, một mặt mòng dạn.

"Bớt nói nhảm, đem đồ vật lấy ra tới!" Nghê Lão Bản cũng thật nhanh đi tới Cổ Dịch trước người, mặt mũi tràn đầy lo lắng, nói xong cũng bắt chờ Cổ Dịch đáp lời, một thanh cầm qua Cổ Dịch chỗ ngồi trên ba lô lật ra lên tới.

Cổ Dịch trong ba lô đồ vật chỉ có thể dùng cổ quái kỳ lạ để hình dung, giống như là lộn xộn cái gì đều có, chính là không có một kiện bình thường, tí như phóng tay đồ trúc, vài miếng lá cây, hình dạng kỳ dị ná cao su, vài nhỏ ngẫu chờ chờ. . .

"Lộn xộn cái gì, đồ của lão tử đâu! ?"

Nghê Lão Bản kích động lật qua lại, lại không có chú ý Nam Cung Bình cùng Nhạc Bất Tiểu càng ngày càng ngưng trọng, trong lúc đó Cổ Dịch cũng không có ngăn cản hẳn, thẳng đến một viên hạt châu màu xanh lục lấy ra về sau, Nhạc Bất Tiểu càng là sắc mặt đại biến, thấp giọng nhắc nhở một tiếng: "Nghê Lão Bản, chờ một chút."

"Chờ cái gì chờ! Mả mẹ nó, quả nhiên tại cái này, a, Nokia! ?"

Nghê Lão Bản cúi đầu đảo, rất nhanh nhìn thấy một điểm màu lam ánh sáng, vui mừng, ôm đồm ra đến, lại phát hiện là một cái cũ kỹ Nokia lam bình phong điện thoại, tiện tay liền cho ném ra ngoài.

"Rách rưới đồ chơi."

Ba.

Cổ Dịch một thanh tiếp được cái điện thoại di động này, sắc mặt trong nháy mắt biến đến có chút quái dị, chưa từng để Nghê Lão Bản kế tiếp theo lật long, một cước đem con hàng này đá khai, nói: "Người đến cuối cùng đang làm lông? !"

Nghê Lão Bản lão đảo ngả xuống đất,

Chính lúc này, tiếp viên hàng không đem không cảnh gọi tới.

"Không cho phép nhúc nhích tay, các người đều đang làm lông! ?"

"A, cảnh sát tới chính hảo." Nghê Lão Bản nhìn thấy không cảnh sắc mặt chuyển vui, đứng dậy một phát bắt được Cổ Dịch quần áo, "Tiểu tử này trộm ta đồ vật, nhanh để hắn giao ra tới."

Cổ Dịch nhin không được lại là một cước đem con hàng này đá khai: "Ngốc hử người, ta trộm người cái gì." Nói xong đối với không cảnh quanh quần đầu, "Cái kia cái, cảnh sát thúc thúc, động cước không tính động thù đi? !"

"Nói nhảm!"

Không cảnh quát lớn một câu, gấp hẳn thần sắc thần nhiên, bất giống như là trộm vặt móc túi chi người, sau đó lại đối với Nghê Lão Bản đạo, "Người mất đi cái gì?"

"Cái kia cái, là, cái kia cái. . ."

Đến cuối cùng mất đi cái gì, Nghê Lão Bản phản ngả nói quanh co lên, gấp đây, không cảnh không khỏi lườm liếc miệng: "Xem tới là không có ném cái gì, cứ như vậy."

"Ai." Nghê Lão Bản liền vội vàng kéo không cảnh, cắn răng một cái, nói ra: "Bảo thạch, Ứng Long Nhân!"

"Cái gì? !"

Nghe được cái này sao danh tự, không cảnh một mặt mờ mịt, mà Diêm Hội Trưởng thì lại là đầy rẫy kinh nghi, nhìn về phía Nghê Lão Bản có chút bất có thể tin nói ra: "Truyền thuyết Bắc Tống lúc lúc, Đông Hải chư quốc dâng tặng lễ vật, không ngờ đồ bên trong kinh lịch mưa gió lớn, cả thuyền tràn bảo chìm không, hấn bên trong trân quý nhất liền chúc một đối với 'Ứng Long Nhân', chứ không phải là Nghê Lão Bản chỉ liền là hấn bên trong một viên?"

Nghê Lão Bản ứng thanh nói: "Là. Diêm Hội Trưởng bác học chi người, khẳng định biết đạo khối bảo thạch này giá trị, ta một đường đi tới chú ý cẩn thận, không ngờ còn là bị có ý người chăm chăm lên, tiểu tử, thức thời người liền mau giao ra đến, không người. . ."

"Không người thế nào?" Cổ Dịch ha ha đạo, "Ta nói người như heo đầu óc, còn muốn làm gì ta, nếu như ta không có đoán sai, là cái kia nữ nói cho người là ta trộm a?"

Nghê Lão Bản sùng sốt một chút: "Người làm sao biết đạo?" nói xong thấy chung quanh người một mặt giạt mình, hấn chính mình cũng phản ứng qua đến, vừa rồi ngoại trừ Cổ Dịch ngồi chính mình đằng sau, cũng chỉ có cái kia nữ tại bên cạnh mình, nếu muốn nói ai trộm, rõ ràng cái kia nữ phải có hiểm nghi nhiều a!

"Ta biết đạo, các người ai cũng bắt chuẩn ly khai, cùng ta đi điều giám sát, hi vọng các người phối hợp." Sự tình bắt đầu rõ ràng, không cảnh lên tiếng, lại đối với tiếp viên hàng không nói đạo, "Cái kia nữ người biết, nhanh đi thông tri sân bay Bộ an ninh, hi vọng tới kịp chặn lại nàng."

Nói xong kêu gọi sân bay cảnh sát nhân dân, mang lấy bọn hấn cùng đi đã điều tra giám sát.

Bỏ ra gần nửa giờ, giám sát điều ra, quả nhiên liền là cái kia nữ làm, cuối cùng còn đùa nghịch Nghê Lão Bản một đạo, để hấn dời đi lực chú ý, làm trễ nải tốt nhất phát giác thời gian, để nữ tử kia nhẹ nhõm chạy mất.

Xem hết ghi chép giống như, Nghê Lão Bản tái mặt đến càng biến sắc liệng, một mực thấp giọng cùng Nhạc Bất Tiểu nói xong cái gì.

Cuối cùng đại gia các tự ly khai, đi ra ngoài không xa, Cổ Dịch lại gặp Nam Cung Bình, gặp hấn chân bước chậm chạp, sắc mặt do dự, thuận miệng hỏi một câu: "Người gia Diêm Hội Trưởng không cần người nữa?"

Nam Cung Bình sùng sốt một chút, cười khổ lắc đầu: "Tiểu huynh đệ thật biết nói đùa, Diêm Hội Trưởng đi phòng rửa tay, ta đi chậm điếm chờ hấn mà thôi."

"Vậy người sắc mặt cái này sao nan xem?"

Nam Cung Bình than nhẹ thanh âm: "Bởi vì là Nghê Lão Bản mất đi bảo thạch, sợ là Nhạc Bất Tiểu, ai. . ."

Cổ Dịch trong nhảy mắt mình bạch hấn ý tứ, Nhạc Bất Tiểu làm việc không có nguyên thì lại, thêm trên hấn lão bản mất đi đại bảo vật, tổn thất nặng nề, hấn khó tránh khỏi xảy ra ám chiêu, Nam Cung Bình sợ hấn hại người hại cảnh, mới sẽ như thế.

Không khỏi cười tán nói: "Nam Cung tiên sinh thật là hảo người, sẽ có hảo báo. Về phần hồng người, như là làm chuyện xấu, là sẽ có mang báo."

Nói xong ly khai. Nhìn xem bóng lưng của hấn, Nam Cung Bình tổng cảm giác đến có ý riêng, lại không nghĩ ra đến cuối cùng chỉ là cái gì, thẳng đến sau lưng Diêm Hội Trưởng âm thanh âm vang lên, mới đưa hấn theo suy tư bên trong bùng tỉnh: "Chớ không phải là hấn cùng Nam Cung tiên sinh là một loại người?"

Nam Cung Bình biết hấn chỉ Cổ Dịch, lắc đầu nói ra: "Tự khen một câu ta là cái Học giả, mà hấn, là cái Thuật Sĩ."

"Thuật Sĩ? Cái kia. . ."

"Trở về nói đi."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Toán Mệnh Quán

Theo sân bay đến Trung Xuyên nội thành bất quá thời gian nửa tiếng, lúc này bất quá giữa trưa, thời gian trên sớm, Cổ Dịch theo xe taxi trên dưới đến, tùy ý tìm gia tiệm mì giải quyết xong buổi trưa món ăn về sau, trực tiếp đi tới một gia gần nhất phòng ốc môi giới sở bên trong.

Hắn du tẩu Hoa Hạ, tại một chỗ bắt hội đội thật lâu, nhưng cũng bắt hội chỉ là đi dạo một vòng liền đi, nhất là là cái này Trung Xuyên chi địa, Hoa Hạ thiên cổ thâm phúc, sở tích lũy truyền thuyết cùng nhân văn mỹ lực, lại há là nhất thi bán hội có thể hiểu?

Cho nên Cổ Dịch quyết định, ở chỗ này ở một thời gian ngắn, hảo hảo thể ngộ hạ Trung Xuyên phong tình đồng thời, cũng tới hội một hội cái kia nổi tiếng Hoa Hạ cay các muối tử.

Nơi này cần mặt đối với hiện thực hai vấn đề: Một là ở đâu, hai là làm chút cái gì.

Ở phi cơ lên, Cổ Dịch nghĩ nghĩ, quyết định đem hai vấn đề này thống nhất, dùng chỗ ở tới làm chút sự tình, cũng liền là làm chút kinh doanh, làm một môn cùng mới tới Bắc Thành nghề cũ sinh ý.

Trong thẻ còn có chín vạn khối, nhớ không nổi là ai, nếu nhớ không nổi vậy liền là chính mình, dùng tới làm ăn chính hảo!

Cổ Dịch nghĩ như thế đến, thuận tiện liền tên tiệm cũng nghĩ kỹ, liền gọi Toán Mệnh Quán!

Gọi Toán Mệnh Quán kỳ thật cũng không phải là vì đoán mệnh, hắn mặc dù tu luyện Huyền Môn quý đạo, nhưng đoán mệnh có thể là môn kỹ thuật sống, chẳng những muốn lường một đồng loạn thất bát tao sách, còn muốn tự thân lại thiên phú mới được.

Xen vào cái này hai cái điều kiện cơ bản, Cổ Dịch rất tự nhiên bất biết coi bói cái gì mệnh, sở dĩ lấy Toán Mệnh Quán cái tên này, chỉ là bởi vì là cái tên này tại phim tạp chí tiểu thuyết chờ chờ quảng cáo oanh tạc phía dưới xâm nhập lòng người thôi.

Tại mọi người tâm bên trong, chỉ cần hiện cùng đoán mệnh hai chữ liền hội không tự chủ cùng Huyền Môn kỹ thuật liên hệ đến cùng một chỗ, mặc dù kỳ thật cái này hai cái liên quan không nhiều, nhưng không chịu nổi mọi người chính là như vậy nghĩ a!

Liền như lần trước mới tới Bắc Thành gặp phải Hương Dương, phổ thông người chỉ cần xảy ra chuyện, cơ hồ không có cái gì suy nghĩ nhiều, tự nhiên mà vậy liền hội chạy đến thầy bói vị trí, cái này cũng liền là Cổ Dịch quyết định lấy cái tên này nguyên nhân chi nhất.

Về phần nguyên nhân thứ hai liền càng đơn giản hơn, lui một bước tới nói, coi như thật nếu gặp phải tới coi bói, ca bất biết coi bói còn bất hội lác lư a, liền làm lừa kiếm thu nhập thêm mà. . .

Xen vào cái này hai cái nguyên nhân, cùng dự định lưu chơi Trung Xuyên tâm lý, Cổ Dịch thỏa thỏa quyết định việc này, đi tới phòng ốc mỗi giới công ty, tại đối phương một trận miệng dưới nước, một đồng đi tới hắn sở gián thiệu phòng trước cửa phòng.

Nhà này phòng ốc chỗ chỉ nơi ở vào một đầu năm đại cảm giác mười phần hẻm nhỏ bên trong, trước cửa tận là tiểu phiên món ăn bày, mặt đất xi măng pha tạp, hai cái hồ to nước động cát đá, toàn bộ hẻm nhỏ cao nhất lầu bất quá bốn lầu, lão Cửu cửa sổ, ri sét phòng trộm cột, còn có trước cửa tả hữu lầu một gia gia môn mặt khai các loại mặt tiền cửa hàng, không không cho người một loại chợ búa cùng sinh hoạt vị đạo

Đứng ở chỗ này, Cổ Dịch cũng không cảm giác đến nơi này không chịu nổi, phản ngã nhớ tới một câu, tục ngữ nói: Thiếu không vào xuyên lỗ không ra Thục. Trung Xuyên sinh hoạt tiết tấu chậm chạp, toàn không có Bắc Thành gấp mở, nơi nơi có thể thấy được buông lỏng, quả nhiên là cái sống qua ngày nơi tốt.

Tiếp lấy tiến vào trong phòng, như bên ngoài xem lên, bên trong lão Cửu lại tràn ngập sinh khí, hơi bố trí một cái liền có thể mở tiệm.

Tại là Cổ Dịch khẳng định nơi này, hoặc là nói là trong thẻ tiền khẳng định nơi này, so sánh tắc tắc vàng trung tâm thành phố, nơi này chín vạn khối liền có thể mua sắm hạ sở hữu, hoàn cảnh còn so sánh là hải lòng, chỉ có thể nói đã trải qua rất tốt.

Tiếp đó, thuận lý thành chương, Cổ Dịch giao ba tháng tiền thuê nhà, lại tìm người hơi trùng tu một cái, trước cửa thay đổi, đổi trên Toán Mệnh Quán ba chữ về sau, chuẩn bị khai trương!

Đồng thời, Cổ Dịch tiền cũng tại thời khắc này rỗng, chỉ còn cuối cùng ba trăm khối.

Đang lo lắng dùng cái này ba trăm khối qua mấy thiên, có sinh ý rồi hảo theo hồng xuống dưới lúc, sát vách quảng cáo cửa hàng tiểu muối tử xuyên tiến đến, đưa trên một khối quẻ bài, ngón ngọt cười nói: "Cổ Đại Sư, người muốn bảng hiệu làm xong, ày, lão bản nói tính đều là hàng xóm, cho người giá vốn, ba trăm khối."

Cái này quẻ bài là Cổ Dịch giáo sát vách lão bản chế thành, chính diện dùng tài liệu phổ thông, viết "Đang tại buôn bán" bốn chữ, là cho sống người xem, mặt sau dùng tài liệu đặc thù, viết "Sinh người chó nhập,

Bạch khách gõ cửa, thân tài có đạo" mười hai chữ, là cho chết người xem.

Hiện nay kinh tế gấp mở, hắn muốn làm không ngừng là sống nhân sinh ý, tự nhiên còn có chết người sinh ý.

"Bao nhiêu? !"

Nghe được muối tử báo giá về sau, Cổ Dịch sừng sốt một chút, có chút khẩn trương hỏi đạo

Muối tử xác định nói: "Ba trăm, Cổ Đại Sư, người tám bảng này mặt sau dùng tài liệu có chút đặc thù, cái này đã trải qua là giá vốn. ."

Chi phí cái đầu, người lão bản lật ta túi tiền đi!

Cổ Dịch ám tự cô lỗ một câu, tiếp nhận quả bài, hào phóng nói: "Nói cho người lão bản, hán gần nhất có trận huyết quang chi tai, ta đã trải qua giúp hán hóa giải, xem ở hàng xóm phần lên, liền thu hán ba trăm khối, gán nợ, tiểu muội người đi thông thả a, ca ca ta muốn khai trương."

Muội từ há to miệng, một trận tròn mắt hốc mòm, thẳng đến gặp Cổ Dịch đem đại môn một khai, treo trên bảng hiệu chính diện "Đang tại buôn bán" chính thức khai mở về sau, mới lấy lại tinh thần, đi chậm chậm, chạy đến sát vách cho lão bản báo cáo đi.

Cổ Dịch xem thường, ngồi hồi chính đối với cửa thủy tinh trước bàn vênh lên chân bắt chéo, chờ lấy sát vách quảng cáo cửa hàng lão bản qua tới.

Cứ như vậy hãy đợi a chờ, sát vách lão bản không biết cái gì nguyên nhân chưa từng có đến, mừng thầm bên trong, kế tiếp theo chờ đãi khách người, hãy đợi a chờ, đợi đến thiên hắc phát hiện, cái này em gái người khai mở đệ nhất thiên cư nhưng không có sinh ý!

Dưới cơn nóng giận, Cổ Dịch đóng cửa đi ngủ!

Sau đó, thứ hai thiên mở cửa, không có sinh ý. . .

Ba thiên, không có sinh ý. . .

Thứ tư thiên, không có sinh ý. . .

Như thế, một cái tinh lúc đi qua, nhân xem cuối cùng ba trăm khối đều dùng hết, Cổ Dịch cơ hồ đã bỏ đi bỏ tới cái bàn trên lúc ngủ, một đạo thanh âm non nớt vang lên: "Ca, ta có thể coi là què."

"Không có vấn đề!"

Nhìn như ngủ Cổ Dịch mãnh liệt ngẩng đầu một cái, lập tức mục quang lại ám xuống dưới, trước mắt lại là sáu bảy tám tuổi tiểu thí hài, đồng thời còn là một cái người đến, cơ hồ bất có thể có thể có làm ăn gì, thất vọng ở giữa, quả nhiên nghe tiểu hài chụp lấy cái mũi nói ra: "Ca, ta vừa rồi đá bóng, một cước đá tường, tìm không thấy cầu, người giúp tính toán bóng đá bay đi đâu rồi thôi."

Cổ Dịch nhìn cái này tiểu thí hài tròn vẹn ba mươi giây, xác định hán không sao tới đùa chính mình về sau, tùy ý chỉ cái phương hướng: "Bên kia, chính mình đi tìm đi."

"Được rồi."

Tiểu hài lên tiếng, quay người chạy ra ngoài. Cổ Dịch lần nữa bỏ hồi mặt bàn, càng thêm tuyệt vọng.

Qua một lúc, cửa thủy tinh kéo động thanh âm vang lên lần nữa, Cổ Dịch tinh thần hồi đến, lại một lần ngẩng đầu, không muốn đối lấy là lại một lần thất vọng, chỉ gặp cái kia tiểu hài lại hồi tới, tay bên trong còn ôm cái bóng đá, cười hi hi nói: "Quả nhiên tìm được, ca người thật lợi hại, ày, cái này là của người." Nói xong vứt xuống năm mao tiền, cười to lộ khai.

Cổ Dịch nhìn chăm chăm cái này năm lông nhìn nửa thiên, cuối cùng động thủ, thu được trong túi quần, sinh không có thể luyện bỏ hồi bàn trên.

Qua bất quá năm phút đồng hồ, cửa thủy tinh lại vang lên, tiểu hài thanh âm quen thuộc vang lên lần nữa: "Ca, xem bói!"

"Lần này tôi thiếu năm khối!"

Cổ Dịch hung hăng ngẩng đầu, sau đó ngây ngẩn cả người, chỉ gặp tại tiểu hài sau lưng còn đi theo một lão một thiếu hai vị nữ tử, đang có chút giật mình nhìn xem chính mình.

Tiếp theo, tiểu hài quay người ra phòng ốc, chỉ để lại hán âm thanh thiên nhiên thanh âm "Không có vấn đề, người hỏi các nàng muốn đi, ta đá cầu đi, bái bai. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Ha ha ha

Theo quần áo cách ăn mặc trên tới xem, trước mắt hai nàng này ăn mặc mốt, trang cho kiểu tóc các hiền tuổi tác mị lực, nhất là là nhỏ, một thân nhợt váy hồng đơn bạc, bị ngoài cửa tới thanh gió lay động, sợi tóc cùng váy đồng múa, điểm lệ màu sắc đem tuổi trẻ tinh thần phản chiếu gương mặt thấp sáng, tràn ngập sức sống, sắc đẹp tận thái cực nghiêng, tựa hồ có thể đem lòng người gọi lên, tổng đến tới nói, liền là một cái người gặp người thích đại mỹ nữ!

Đại mỹ nữ khi nhìn đến Cổ Dịch nâng lên đến, có chút ngơ ngác mặt về sau, lông mày nhỏ nhỏ nhíu, lôi kéo bên người nữ tử thấp giọng nói: "Mẹ, quên đi thời, chúng ta đôi một già."

Nguyên tới này là một đôi mẹ con.

Cùng cái này mỹ thiếu nữ bất đồng, thiếu nữ mẹ của nàng tư sắc đã bắt đầu suy yếu, nhưng hai đầu lông mày ngạo khí mười phần, quần áo có vẻ quý khí, dùng xuống nhìn xem Cổ Dịch tuổi trẻ mặt không, tự giác nhìn không ra có cái gì có độ tin cậy về sau, đồng dạng gật đầu nói: "Đi thôi."

"Ai. Chờ chờ!"

Đúng lúc này, Cổ Dịch thanh âm vang lên, gọi lại hai mẹ con này.

Đùa gì thế!

Không tính vừa rồi cái kia tiểu hài, cái này có thể là mở cửa sinh ý a, làm sao có thể để các nàng cứ thế mà đi, há miệng nói ra tát giết từ: "Vị tiểu thư này, người ân đường phát hắc, là đại hung chi triệu a! Là không sao thường xuyên làm ác mộng a?"

Nghe được Cổ Dịch nửa câu đầu, hai mẹ con đi ra mấy bước chân bước trong nháy mắt dừng lại, thiếu nữ mẹ của nàng đột nhiên quay đầu, đang muốn mở miệng nói bần, lại tại Cổ Dịch nói ra nửa câu sau lúc thu lại, cùng thiếu nữ nhìn nhau một nhãn, trở lại tiến lên tại khách toà ngồi xuống, hai tay ôm ngực, hỏi: "Tiểu sư phó mặc dù không biết nói chuyện, nhưng nhãn lực xem tới vẫn phải có, là không sao nhìn ra chút cái gì?"

Cổ Dịch phì một nhãn vị này bác gái ống tay áo không dậy nổi nhãn nơi thiếu hụt một cái nút áo, liếc mắt liền nhìn ra cái này là vị nhân so mặt cao, nhưng mà túi cũng rất cạn mặt hàng, trong lòng khó tránh khỏi có chút thất vọng, bất quá nếu đã trải qua mở miệng lưu người, cũng liền tiếp tục xuống dưới.

Lập tức một chi thiếu nữ, nói ra: "Vị mỹ nữ kia phách lực chấn động, hiển nhiên gặp cái gì, thêm trên ánh mắt bất hảo, có mắt quàng thâm, không sao dọa đến ngủ không yên liền là ngủ bị làm tỉnh lại, hai cái này, ta tùy tiện đoán một cái mà thôi."

Lời này là lời nói thật, mà phạm là nói thật người đều sẽ cho người một loại tin phục lực, Cổ Dịch lời nói để hai mẹ con này chưa phát giác ở giữa lại tin ba phần, thiếu nữ mẹ của nàng truy hỏi: "Cái kia tiểu sư phó có thể hay không nhìn ra Tinh Tinh đến cuối cùng gặp cái gì?"

Cổ Dịch cười cười, không nói gì.

Hai mẹ con hiểu ý, lấy ra một cái đã sớm phong tốt hồng bao đưa trên tới: "Một điểm tâm ý, tiểu sư phó không cần ngại thiếu."

"Đương nhiên bất hội."

Đại Cổ Dịch đem hồng bao thu hảo, thiếu nữ mẹ của nàng lần nữa hỏi: "Tiểu sư phó hiện tại có thể nói là cái gì tình huống a?"

"Ha ha ha."

Cổ Dịch cười to ba tiếng, tại hai mẹ con mong đợi mục quang bên trong, một chính lời nói điều: "Ta làm sao biết đạo tình huống như thế nào." Nói xong, gặp hai mẹ con cấp biến sắc mặt dưới, lại bổ sung một câu: "Lừa các ngươi. Đến, trước tiên nói một chút tình huống của các ngươi, ta phân tích cho các ngươi hạ."

Mẹ con sắc mặt không thấy tăng trở lại, thiếu nữ mẹ của nàng một mặt bất mãn: "Tiểu hỏa tử, ngươi cái này là lừa dối ngươi biết không? !"

Cổ Dịch lắc đầu nói: "Không biết đạo ta chỉ biết đạo nếu như các ngươi nếu không nói gặp cái gì, ta liền làm việc này xong, chuẩn bị kết thúc công việc a."

Cái gì gọi là lấy tiền không nhận người, cái này kêu là lấy tiền không nhận người!

Cổ Dịch lần lượt thái độ làm cho hai mẹ con một bộ ăn liệng biểu lộ, nhưng mà tiền đã trải qua cho, thêm trên chính như Cổ Dịch suy nghĩ, hai mẹ con này sinh hoạt trình độ cũng liền, bạch tốn không tiền nếu như không có điểm hồi báo trong lòng khẳng định khó chịu, chỉ đến bắt đắc dĩ nói ra tình huống.

Từ thiếu nữ mẹ của nàng giới thiệu, nàng chính mình họ Trương, gọi là Trương Phiêu, đương nhiên, cái này không trọng yếu, trọng yếu là con gái nàng, trước mắt vị này tên là Lư Tinh Tinh đại mỹ nữ, mới là sự tình lần này chủ giác.

Nguyên đến, tự theo nửa năm trước bắt đầu, Lư Tinh Tinh liền bắt đầu không thể ngủ ngon, không sao bởi vì là ngủ không được, mà là bởi vì là tổng hội bị đồng một cái ác mộng bùng tỉnh.

Cái kia ác mộng rất đơn giản, vĩnh viễn là một cái thịnh trang tiểu Loli đang nhảy múa,

Nhảy nhảy đột nhiên quay đầu, lấy một mớ cực điểm kinh dị mặt không xuất hiện, đem Lư Tinh Tinh dọa cho oa oa kêu to, sau đó tỉnh tới.

Đối với loại chuyện này, một chiều muộn trên còn hảo, nhưng nếu như là thiên thiên chơi như vậy, lại có ai ai chịu được?

Kết quả là, Lư Tinh Tinh càng phát tiều tụy, cha mẹ của nàng vì thế giữ không ít tâm, vô luận bác sĩ, còn là coi bói cái gì, chỉ cần có một điểm khả năng, đều sẽ đi thử một chút, thẳng đến nay thiên đi tới Cổ Dịch cái này, cũng là ôm thử một lần tâm thái tới.

Chinh cái quá trình nguyên nhân rất đơn giản, Cổ Dịch nghe xong, tinh tế đánh giá một phen Lư Tinh Tinh, thấy mặt nàng sắc trang cho che nắp, nhìn không ra đến, nhưng một đôi mắt xác thực là có mười hai phần mới mẻ, lộ ra là bị giấc mộng này chơi đến bất nhỏ.

cởi xong nguyên nhân, Cổ Dịch sửa sang lại mạch suy nghĩ, vấn đề: "Lư mỹ nữ, người biết cái kia tiểu Loli bóng lưng, hoặc là cảm giác đến có cái gì quen thuộc địa phương không có?"

Lư Tinh Tinh không có có mơ tưởng, gật đầu, thấp giọng nói: "Ta biết nàng nhảy múa."

"A? Cái gì múa?"

"Phượng Hoàng Vũ."

Lư Tinh Tinh nhẹ nói ra ba chữ này, Trương Phiêu lập tức tiếp lời, giải thích nói: "Nữ nhi của ta là Trung Xuyên nghệ thuật đại học vũ đạo hệ học sinh, cái này múa là nữ nhi của ta đi năm chủ tu khóa."

Cổ Dịch thật dài "A" một tiếng: "Nói như vậy liền hiểu nha, rất đơn giản, con gái của người bị cái này tiểu Loli âm hồn cuốn lấy, muốn hóa giải chỉ có ba loại xử lý pháp, một là dùng bạo lực phương pháp, hai là dựa vào chính mình, ba là tìm được nguyên nhân. Ba loại giá cả bất đồng, người tuyển loại nào?"

"Đảm bảo trị được không?"

"Đương nhiên, tiên trị sau đưa tiền!"

Lời nói này lập tức để mẹ con đều ăn một cái thuốc an thần, sắc mặt hai người thả lỏng một chút, Trương Phiêu lại biến ngạo lên, nói: "Nói một chút, đều giá bao nhiêu tiền."

"Đệ nhất, bạo lực phá giải." Cổ Dịch dựng thẳng lên một cái ngón tay, nghiêm túc nghiêm túc đạo, "Phương này pháp thấy hiệu quả nhanh nhất, nhưng cũng đắt nhất, liền thu người hội viên giá, chín cái chín a."

"Chín cái chín? Người nói đùa sao! ?"

Hai mẹ con sừng sốt một chút, phản ứng qua tới là thiên văn số tự sau đồng thời lên tiếng, cùng một chỗ phủ định cái này cái không thiết thực giá cả phương pháp, truy vấn loại thứ hai phương pháp, dựa vào chính mình.

"Cái gọi là dựa vào chính mình cũng đơn giản, người đi mua thanh đao, tìm cái đồ biến thái, để hắn đem người chém thành mười tám khối, biến thành lệ quý cùng quần người quý đơn đầu là được, yên tâm, người bị đánh thành mười tám khối sau oán khí cực nặng, cái kia hàng cơ bản không có khả năng đánh thắng người."

"Mà mẹ nó! Lão nương tính là nhìn ra tới tới, người liền là đang đùa chúng ta, hồng bao tính cho chó ăn, Tinh Tinh, chúng ta đi!"

Trương Phiêu sắc mặt trắng đỏ, kéo nữ nhi liền muốn ly khai, đúng lúc này, Cổ Dịch dựng lên đệ ba ngón tay, nói: "Đừng kích động nha, còn có loại thứ ba nhất chọn trung phương pháp, cũng là ta đề cử phương pháp: Tiên tìm rõ ràng nguyên nhân, xem tình huống tới quyết định có muốn hay không ta hỗ trợ, cuối cùng thương lượng giá tiền."

"Tìm thanh nguyên nhân không cần tiền a?"

Lư Tinh Tinh dùng lai cước bộ, bên mặt hỏi đạo, bằng muộn trực giác của nữ nhân, nàng không hiểu cảm thấy Cổ Dịch có lẽ thật có phương pháp.

Cổ Dịch cười nói: "Đương nhiên. Hiện tại liền có thể bắt đầu?"

Lúc này, Trương Phiêu chân bước cũng lần nữa dừng lại, nhìn xem Lư Tinh Tinh, gấp cái sau gật đầu, hừ một tiếng nói: "Liền xem xem người có bản lĩnh gì."

"Bốn suất ca bản lĩnh lớn đầu. Đến, ngồi cái này."

Cổ Dịch một bộ liền là xâu như vậy dáng vẻ, tại Lư Tinh Tinh xoắn xuýt mục quang bên trong để nàng ngồi tại ban đầu chỗ ngồi lên, chính mình tiếp một chén nước, một thanh gối đến mặt nàng trên!

Thoáng chốc, Toán Mệnh Quán bên trong lần lượt vang lên âm thanh cực kỳ bi thảm thét lên:

"A! . . ."

"A! Hồn đàn, tiểu tử ngươi kiếm chuyện đúng không! ? . . ."

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Tìm mụ mụ

"Xuyt! Đừng kích động."

Nhìn xem hai mẹ con ăn nhân dạng biểu lộ, Cổ Dịch làm ra im lặng thủ thế nói: "Cái này gọi Kinh Hồn Thủy, tên như ý nghĩa, liền là để nhân hồn phách chấn kinh một cái, lấy để linh hồn phách rõ ràng, thuận tiện ta cảm nhận được hấn trung rất nhỏ chi nơi."

Cổ Dịch nói bậy đạo, mặc dù người hồn phách thâm tàng, nhưng với hấn mà nói muốn cảm giác cũng bất nan, sở dĩ làm như vậy cũng không phải là vì cái gì, liền là thỏa mãn hấn ác thú vị mà thôi, cho nên nói xong cũng mặc kệ hai mẹ con tin hay không, đưa tay tìm được Lư Tinh Tinh cái trán, bẻ trên nhãn, bắt đầu cảm giác lên tới.

Tại tiếp xúc sát cái kia, một cỗ lạnh buốt dị lực xâm nhập, vô cùng thoải mái dễ chịu, để bản tới tức giận Lư Tinh Tinh thần sắc dần dần biến yên tĩnh, cũng nhắm mắt lại.

Qua gần một phút đồng hồ. Cổ Dịch dây cương, mở ra song nhãn.

"Kỳ quái, kinh người hồn phách phách lực âm lãnh, phần nộ, vội vàng xao động, những này rất bình thường, chỉ là tại sao có thể có xương huyết mạch lực tương tác? Chớ không phải là là người cái gì thân nhân không có chiều cổ chu đảo?"

Cổ Dịch nói thầm mấy câu, thanh âm rất thấp, Lư Tinh Tinh cùng mẹ của nàng nghe được không đủ một nửa, cái trước không khỏi nhẹ giọng truy hỏi: "Tra ra cái gì sao?" Lời nói nhu hòa, hấn bên trong càng là nhiều hơn rất nhiều tôn kính vị đạo.

Cổ Dịch lắc đầu, nhìn về phía Trương Phiêu nói: "Được rồi, đoán cũng đoán không ra đến, vẫn là đi người gia xem một chút đi."

"Không được!"

Trương Phiêu muốn cũng không muốn một ngụm bác bỏ, Lư Tinh Tinh liền vội vàng đứng lên, tại bên tai nàng thấp giọng nói vài câu, cái trước sắc mặt biến hóa, thấp giọng nói câu: "Thật có thần kỳ như vậy?"

Khi lấy được Lư Tinh Tinh khẳng định về sau, chống lên miễn cưỡng cười cho: "Vậy liền phiền phúc tiểu sư phó. Còn không có thỉnh giáo tiểu sư phó họ gì?"

"Gọi ta suất ca là được."

"Ngạch. . ."

...

Xuyên bên trong thị thành bắc khu thuộc khu vực mới, nhà cao tầng theo nơi có thể thấy được, đại đa số cư xá đều là tầng ba mươi lấy trên cư dân lâu tạo thành, Lư Tinh Tinh gia liền ở tại một trong những người đó mây tức khắc trong cư xá.

Đến cư xá về sau, đi qua một đoạn mê cung dạng lâu ở giữa con đường, Cổ Dịch đi tới Lư Tinh Tinh trong nhà.

Trong phòng khách là một vị mang theo kính mắt, một mặt nhả nhận nam tử trung niên, nhìn thấy Lư Tinh Tinh mẹ con hồi đến, vội vàng đón trên đến, nhìn thấy Cổ Dịch sau nghi ngờ đánh giá mấy nhãn: "Vị này là?"

"Cổ Dịch, Cổ Đại Sư. . ."

Trương Phiêu giới thiệu một phen Cỗ Dịch, nam tử nhàn bên trong lập tức lộ ra vẻ coi thường, không có lại nói cái gì, ngồi qua một bên đọc sách đi.

Một gia người lần đầu gặp mặt thái độ đều bắt sao sao hữu hảo, Cỗ Dịch cũng không để ý, tự cái tại nàng gia tả tả hữu hữu, đình đình đương đương dạo qua một vòng.

Cuối cùng cười to ba tiếng: "Ha ha ha, ta biết đạo."

Chuyển hồi phòng khách, đặt mông ngồi tại cát phát bối đầu lên, nói ra: "Người gia bố cục rất có ý tứ, trước sau thông nam, mặt phía nam đối với tường đỏ, tả hữu thông Phong, lại đem hỏa khí thổi tan, thịnh vượng ở giữa lại không đến mức đốt tới chính mình, là không sao thịnh người nhìn qua?"

"A?"

Lời này vừa nói ra, trong phòng khách chính đang đọc sách cái kia bên trong năm người lộ ra kỳ sắc, đem sách đặt ở cát phát lên, gật đầu nói: "Tiểu sư phó rất có nhãn lực, ta là Tinh Tinh phụ thân, tên là Nghĩa. Vừa rồi chậm trễ, nhà sự tình nói tới vinh hạnh, năm đó là xuyên bên trong huyền học đại sư Nam Cung Bình cho xem."

Nam Cung Bình?

Nhớ tới cái kia tâm mang thiện niệm mắt kiếng gọng vàng nam, Cỗ Dịch không khỏi ám nói: Thế giới này thật đúng là là nhỏ, chuyển nhãn lại nghe được con hàng này.

Lập tức nói tiếp đi nói: "Quái bất đến, cái kia con gái của người học cái này múa cũng là con hàng này đề cử rồi?" Nói xong chỉ hướng đầu tường, nơi đó treo bất thiếu thiếu nữ đang tại sân khấu khiêu vũ ảnh chụp, có thể rõ ràng nhận ra chính là Lư Tinh Tinh, từ nhỏ đến lớn đều có.

Lư Nghĩa nhủ mảy, đối với Cỗ Dịch gọi Nam Cung Bình là 'Con hàng này' có chút ý kiến, bất quá không có điểm minh, chỉ là gật đầu cường điệu nói: "Chính là Nam Cung tiên sinh."

Cỗ Dịch "A" một tiếng: "Ta nghe nói cái này múa gọi là Phượng Hoàng Vũ. Có đạo là hỏa cư Phượng Hoàng, tả hữu phù sinh, cái này Phượng Hoàng Bất Tử cục, mệnh có thể thật cứng quá, người gia người rất thiếu sinh bệnh a."

Cỗ Dịch ngữ khí khinh phũ,

Bất quá lời nói này lại làm cho Lư Nghĩa cảm nhận được hắn không tầm thường, đem ánh mắt gỡ xuống, gật đầu nói: "Xác thực, ta một nhà ba người rất thiếu cơ hồ không có qua được bệnh gì, thẳng đến Tinh Tinh không biết vì cái gì. . ."

"Không cần không biết đạo vì cái gì, bốn suất ca cơ bản đã trải qua biết đạo tại sao." Cỗ Dịch thôi dừng tay, ngắt lời hắn, theo cát phát trên đứng lên, "Đi theo ta." Nói xong dẫn một gia người đi tới trong toilet.

Lư Tinh Tinh gia toilet cũng liền đại nhỏ, lập tức chen vào tới bốn cái người khó tránh khỏi có chút chen chúc. Trương Phiêu có chút không được tự nhiên: "Người gọi chúng ta tới này làm cái gì?"

"Xem cái này cái."

Cỗ Dịch một chỉ bốn cầu, tại Lư Tinh Tinh có chút biến sắc mục quang bên trong, hỏi: "Cái đồ chơi này là không sao đổi qua."

Lư Nghĩa nói: "Đúng, đi gần hết năm trên thiếu lỗ hồng, ta sợ làm bị thương người liền đem nó cho đổi cái mới."

"Cái kia là được rồi. Còn có, hai người các người nguyên tới là không sao thường xuyên bắt tại gia?"

Trương Phiêu cùng Lư Nghĩa nhìn nhau một nhãn, nhẹ gật đầu: "Cái này có liên hệ gì sao?"

"Đương nhiên là có! Hiện tại, các người tìm rễ dây đó, một cây gậy gỗ, theo ta đi."

"Đi cái nào?"

"Xuống nước đạo!"

Lư Tinh Tinh sắc mặt đột biến, ngữ khí chẳng biết tại sao có chút phát run: "Ta, ta không đi có thể chứ?"

"Không được!"

"Vậy ta không cần trị cho người."

Lư Tinh Tinh đột nhiên kích động lên đến, đang muốn quay người chạy mất, ý thức bỗng nhiên một ám, chính cái người liền đen. . .

. . .

Lần nữa tỉnh đến, bốn phía truyền tới trận trận hô hấp, đưa mắt chú thần, chỉ gặp chính mình đã thân ở một nơi tứ phương hắc ám, tràn ngập hô hấp

nước rìa đường lên, đã thân nơi xuống nước đạo bên trong.

Lư Tinh Tinh chính mình cũng không biết là đến đây lúc nào, chỉ thấy phụ mẫu ở bên người, Cổ Dịch tại nước rìa đường lên, đang dùng một cây gậy gỗ không ngừng đảo cái gì.

"Người đến cuối cùng đang làm cái gì a?"

Nói chuyện là Trương Phiêu. Đi qua vừa mới tại gia trung một phen đối thoại, Lư Nghĩa đối với Cổ Dịch đã có một chút tín nhiệm, đối với hấn xách cổ quái yêu cầu vậy mà đồng ý, kéo trên các loại bất mãn Trương Phiêu cùng phi thường an tĩnh Lư Tinh Tinh một đồng cùng đến nơi này.

Bởi vì xuống nước đạo hoàn cảnh cùng vị đạo cảm giác người, thêm trên không biết đạo Cổ Dịch rốt cuộc muốn làm cái gì, Trương Phiêu cuối cùng vẫn là không nhận được hỏi ra tới.

Soạt. . .

Tiếng mới rơi, trước mắt tiếng nước vang động, chuyện quỷ dị xuất hiện, chỉ gặp Cổ Dịch lật ra một vật, cẩn thận một xem, toàn gia lập tức lông tơ dựng ngược!

Cái kia nước bắn trung vậy mà một bộ tiểu Loli thi thể!

Tiểu Loli thi thể con mắt thật to tròn khai, nhãn bạch lật lên, góc miệng nước bắn chảy ra, kỳ quái nhất là, chính cái góc miệng lại giống như là đang cười?

Trương Phiêu kêu sợ hãi ra tới: "A! Chết bé con a! . . . A! . . ."

Kêu một hội run chân, hướng trượng phu nữ nhi nhìn lại, phản ngã ngây ngẩn cả người, chỉ gặp Lư Nghĩa cau mày, tựa hồ liên hệ đến cái gì, lại lắc đầu, mà Lư Tinh Tinh thì lại là một mặt sát bạch, nhãn bên trong tận là sợ hãi, nhìn chăm chăm chết bé con mắt, run rẩy nói ra: "Liên, liên là nàng. . ."

"A? Cái gì là nàng?"

Lư Tinh Tinh đầu tựa vào Trương Phiêu mang bên trong: "Trong mộng khiêu vũ liên là nàng."

"Cái gì?" Trương Phiêu tiếng cũng run rẩy theo lên, "Người, người xác định sao? . . ."

"Ân. . ."

"Nói như vậy, liên là tìm được nguyên nhân."

Toàn gia bên trong trấn định nhất làm chúc Lư Nghĩa, cảnh tượng trước mắt mặc dù có chút quỷ dị khủng bố, nhưng thần sắc của hấn lại rõ ràng thở dài một hơi: "Tiểu cô nương này chết rất đáng thương, chỉ là tại sao phải cuốn lấy Tinh Tinh?"

"Chính là, vì cái gì?" Trương Phiêu cũng nuốt, hướng Cổ Dịch nhìn lại.

"Vì cái gì?"

Cổ Dịch bỗng nhiên cười, cười có thâm ý khác: "Bởi vì là, nàng là ngoại tôn của các người nữ a, không tìm mụ mụ tìm ai?"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Cao nhân

"Cái gì? !"

"Không có khả năng!"

Toàn gia bên trong Trương Phiêu hiện ra kinh nghi, mà Lư Nghĩa cùng Lư Tinh Tinh lại là phủ định hoàn toàn.

Lư Nghĩa tiếp lấy nói: "Ta hiểu ngươi ý tứ, chỉ là tiểu cô nương này thân thể đã bắt đầu phát dục, cái này hai năm Tinh Tinh tại ta mí mắt dưới mặt đất, tuyệt không có khả năng đem hài tử đường lớn như vậy ta đều không có phát hiện. Không có khả năng!"

"Cho nên nói ngươi không hiểu ta ý tứ." Cổ Dịch đứng người lên đến, vừa nói đạo, "Phượng Hoàng Bát Tử cục, dưỡng sinh dưỡng mệnh, một cái sinh tại hỏa cục trung hòa chủng Tiểu Phượng hoàng, cho dù chết, trời sinh tinh khí lại há là cái kia sao cho dễ tán?"

"Có ý tứ gì?"

"Ý tứ liền là cái này tiểu Loli thụ người gia Phượng Hoàng Bát Tử cục ảnh hưởng, trời sinh mệnh thể đặc thù, mặc dù chết chìm tại lần này nước đạo bên trong, nhưng tinh khí không tiêu tan, dựa vào xuống nước đạo bên trong các tự rác rưởi, bảo trì nhục thân thành trường, đồng thời phản dưỡng phách lực, cuối cùng chẳng những nhục thân dưỡng thi, liền hồn phách cũng bắt đầu dưỡng thành, cũng may phát hiện đến sớm, không phải anh linh oán hận chất chứa, quý tử bại đạo thân thể vừa thành, ngươi toàn gia tức khắc trên chết quang quang."

Cổ Dịch Bội Bội mà nói, mặc dù rất nhiều chưa từng nghe thấy, nhưng hần ngữ khí tự tin, thêm trên trước khi đủ loại, mỗi một câu đều để người bắt đến toàn gia không thể không tin.

Trương Phiêu run giọng hỏi: "Cái kia, vậy làm sao bây giờ."

"Làm sao bây giờ? Hắc, kỳ thật nói đã đến đơn giản, nơi này đã thành nàng đường thi chi địa, đệ nhất bước nha, tự nhiên là trước tiên đem cái này tiểu Loli làm đi ra lại nói."

Trương Phiêu nuốt xuống một ngụm nước miếng, ngữ khí gian nan lại tôn kính nói ra: "Vậy liền phiền phức Cổ Đại Sư."

"NO!"

Cổ Dịch một ngụm bác bỏ: "Ta mới không làm, các ngươi cũng không thể chơi, nơi này chỉ có nàng có thể làm!" Nói xong chỉ hướng Lư Tinh Tinh.

"Ta?" Lư Tinh Tinh lắc đầu liên tục: "Không được, không được. . ."

"Không được cũng phải được."

Cổ Dịch mặc kệ nàng nói thế nào, thủ hạ đột nhiên dùng sức, gây gỗ trên điều, trực tiếp liền đem tiểu Loli thi thể đánh bay lên, không nghiêng lệch, chính hảo rơi vào Lư Tinh Tinh lưng trên. Cái sau chỉ cảm thấy sau lưng nhất trọng, một đối với tay nhỏ gắt gao bắt lấy chính mình, làm sao làm cũng làm không đi xuống.

"Đừng lung lay, ngươi muốn thật đem nàng làm xuống dưới, ngươi liền một điểm cơ hội cũng không có." Cổ Dịch không chút khách khí đá một cước cái móng của nàng, để nàng trong nháy mắt đứng vững, tiếp lấy dùng chuẩn bị xong dây đỏ đem tiểu Loli tại nàng lưng trên trời hảo.

"Hiện tại chúng ta đi ra đi, đường trên ngươi đem sở hữu sự tình nói rõ ràng, giấu diếm một điểm, ta liền mặc kệ a, còn có, cùng bắt trên ta, ta cũng mặc kệ ngươi, thuận tiện nói cho ngươi, con gái của ngươi tại đối với ngươi cười đâu."

Nói xong, Cổ Dịch đầu cũng bắt hồi, chậm ung dung đi tại phía trước. Sau lưng Lư Tinh Tinh một mặt hoảng sợ, không dám quay đầu, run rẩy dùng di động phản chiếu một cái, quả nhiên, cái kia tiểu Loli chính đối với chính mình cười, cười thật ngọt ngào, lại có mười tám điểm thẩm người!

"Đi thôi, Tinh Tinh, nhanh đi. Chúng ta không trách ngươi."

Lư Nghĩa mặt trên biểu tình hỗn hợp, sát là đặc sắc, cuối cùng hóa thành một hơi, thán đạo

Câu nói này để Lư Tinh Tinh kéo căng, lo lắng nhất đồ vật buông xuống rất nhiều, dựa theo Cổ Dịch yêu cầu vừa đi, bên cạnh khóc, vừa nói lên tới.

"Là ta không đúng, không nên đem nàng cuốn đi, ô ô. . ."

Cổ sự bắt đầu.

Chính cái quá trình cũng không phức tạp. Đại khái trên chính là, bởi vì là Lư Tinh Tinh trường đến rất xinh đẹp, dáng người lại hảo, ở trường học bên trong không thiếu người đeo đuôi nàng, thêm trên tinh mạch sơ khai, rất dễ dàng, liền bị hần bên trong đẹp trai nhất một vị lừa gạt tới tay, đồng thời còn làm xấu hổ sự tình. . .

Khi đó chính hảo là xuân thiên, Lư Tinh Tinh phụ mẫu cùng đi năm, trường kỳ đi công tác, tại là, thuận lý thành chương, nàng ở chung với bạn trai, sau đó tự nhiên mà vậy mang thai.

Lần thứ nhất kinh lịch loại sự tình này Lư Tinh Tinh mờ mịt thất thố, toàn không biết nên như thế nào là hảo, chỉ có cùng bạn trai ngả bài, không nghĩ tới là, nàng bạn trai xoay mặt liền đem nàng quăng.

Lư Tinh Tinh tính chất yếu đuối, thương tâm sau khi, lại không dám nói cho đừng người, cứ như vậy nhẫn a nhẫn, thẳng đến bụng quá lớn rồi cuộc đầy không đi xuống lúc, nàng xin nghỉ, vốn muốn đi bệnh viện nạo thai, nhưng thai nhi đã trải qua thành hình, chính quy bệnh viện không thể đánh,

Đã lộ lại không an toàn, cuối cùng xoắn xuýt tại gia bên trong, tại khủng hoảng bên trong sống qua ngày, thẳng đến có nhất thiên, nàng sinh!

Là cái nữ nhi.

Một cái chính mình cũng chiều cổ không tốt tiểu nữ sinh lại chỗ nào có thể chiều cổ hảo một cái tân sinh tiểu bảo bảo, Lư Tinh Tinh bối rối, mờ mịt, sợ hãi ở giữa, làm một kiện điên dạng sự tình, nàng đem thai nhi theo bồn cầu bên trong cứ như vậy cuốn đi!

Lương tâm khảo vấn, tâm cuối cùng chỗ sâu bất an, để Lư Tinh Tinh tại về sau thời kỳ một mực kiểm chế chính mình, đem chuyện này quên mất, không suy nghĩ thêm nữa, thẳng đến cha mẹ của nàng hồi đến, không có phát hiện cái gì dị thường, sau đó lại ra khỏi nhà. . .

Thời gian cứ như vậy bình thản đi qua, thẳng đến nửa năm trước, bỗng nhiên, ác mộng bắt đầu! Để cha mẹ của nàng bắt đến không buông bỏ trường kỷ đi công tác tiền lương cao làm việc, chuyển điệu, tại gia bên trong chiều cổ nàng.

Cổ sự đến đây là kết thúc, còn lại đều biết đạo.

Một đường nói xong, chúng người chưa phát giác ở giữa đã gặp được lỗi ra.

Nơi này không thể không nói, trước khi bốn người cũng không phải là theo hồ dưới đường xuống nước đạo, mà là theo vùng ngoại thành nơi xuống nước đạo bài xuất miệng một đường đi tới, đi qua rắc rối phức tạp lộ tuyến, trực tiếp tìm được tiểu Loli. Cũng chính bởi vì là dạng này, toàn gia mới đối với Cổ Dịch tin phục lực đạt đến đỉnh phong.

Lúc này từ dưới nước đạo bên trong ra tới Lư Tinh Tinh, lưng trên tiểu Loli chẳng biết lúc nào lại chôn xuống đầu, giống như là ngủ thiếp đi,

Cổ Dịch để cái trước đem nàng buông xuống, nắp trên Lư Tinh Tinh áo khoác nhò về sau, đối với bọn hắn một nhà nói ra: "Sự tình các ngươi đã trải qua biết đạo, con gái của ngươi vô tri, nhưng vô tri cũng không sao phạm sai lầm lý do, mà các ngươi lại làm sao không có có trách nhiệm? Ngươi ngoại tôn nữ chết đến nan xem, hắn bên trong oán nợ chỉ có thể ngươi toàn gia chậm rãi trả."

Lư Nghĩa mặt mũi tràn đầy u buồn, nhẹ gật đầu: "Làm sai sự tình tự nhiên muốn gánh chịu hậu quả, chỉ là không biết nên làm cái gì mới có thể bồi thường cổ, Cổ Đại Sư có thể chỉ điểm một chút sao?"

"Có gánh làm cũng coi như là chân hán tử."

Cổ Dịch khen một câu, hai tay sau gối, nhìn qua thiên, "Chỉ ngươi con đường a. Ngươi không sao nhận đến Nam Cung Bình à, mời hắn cho ngươi tuyển miếng đất, đem cái này tiểu Nha Đầu hảo hảo táng, lại dùng đời hồn chi thuật đem cái này tiểu Nha Đầu mang hồi gia bên trong, thả linh bài, uy hươg hòa, nhiều đối với linh bài nói chuyện, cách mỗi ba thiên bồi nàng chơi nửa giờ, dưỡng đủ mười sáu năm, tận xong trường bồi trách nhiệm, đợi nàng sau trưởng thành, như là tha thứ các ngươi, vậy chuyện này liền coi như viên mãn, nếu không, đến lúc đó các ngươi tự cầu phúc a. "

Toàn gia nghe xong, giữ im lặng.

Mấy phút đồng hồ trôi qua, Cổ Dịch ho khan một tiếng.

"Khục. . ."

Toàn gia không thềm để ý, kế tiếp theo im lặng.

"Khụ khụ. . ."

Cổ Dịch lại ho khan hai tiếng, toàn gia vẫn như cũ im lặng.

Cổ Dịch không khỏi giật giật góc miệng, biết đạo bọn hắn cái này hội nặng nề đây, nhưng việc này đến đây đã trải qua xong không sao? Ngươi gia mấy cái sao sao cũng nên đem sổ sách kết đi! ?

Lập tức nhin không được lại ho khan thứ ba, tiếng thứ tư, rốt cuộc đưa tới Lư Nghĩa chú ý.

Gặp Lư Nghĩa nhìn đến, Cổ Dịch vội vàng tại ngửa đầu, nhìn qua thiên, một bộ cao thâm mặt sắc đáng vẻ.

Lư Nghĩa nghi ngờ một lát, hiểu ý, lưu câu tiếp theo "Hơi chờ" chạy chậm hồi xe trên mạng tới một xấp tiền mặt, nhét vào Cổ Dịch tay bên trong: "Cổ tiểu sư phó, lúc đến không có chuẩn bị, chỉ dẫn theo những này, ngày mai nhất định tới cửa bồ lên, còn thỉnh bỏ qua cho."

"Không cần. Phạm là giảng cái chữ duyên, nào có lần thứ hai tính tiền đạo lý, chỉ những thứ này a. Bái bai." Nói xong ly khai.

Nhìn qua bóng lưng hắn rời đi, toàn gia lẳng lặng nhìn, thẳng đến hắn đi ra thật xa, lại cũng nhìn không thấy bóng lưng, Trương Phiêu nghĩ đến cái gì, theo tiểu Loli mặt trên chuyển khai mục ánh sáng, cắn môi, thấp giọng mở miệng nói: "Lão công, con đường này có rất ít xe taxi a?"

"Đúng vậy."

"Rời nội thành cũng có gần hai mươi km a?"

"Đúng vậy."

Lư Nghĩa nhẹ gật đầu, nhìn qua Cổ Dịch rồi đi phương hướng nói nghiêm túc nói: "Đi đường lời nói đại khái ba, bốn tiếng đi, thiên hắc trước khi hắc là có thể đến."

"Vậy chúng ta không cần tiền hắc sao?"

"Không cần."

"Vì cái gì?"

"Hắc là cao nhân a."

"Đúng nga. . ."

". . ."

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 106: Lạc Khuynh Tư

Chiều muộn trên bảy điểm, sắc trời dần dần ám.

Cổ Dịch lưng la lưng lay đến tự cửa tiệm trước cửa, ngừng chân, dùng u oán vô cùng thanh âm thở dài: "Rất cuộc, rất cuộc, cuối cùng con em mày tại, cuối cùng đã tới! Hồ cha, a! . . ."

Nay thiên buổi sáng, giải quyết xong Lư Nghĩa toàn gia sau đó, hắc biết rõ trở về đường rất xa, nhưng còn là lựa chọn chính mình hồi tới, bất vì đó hắc, chỉ bởi vì là cái kia toàn gia thụ này đã kích, rõ ràng cần không gian tĩnh táo, vì cái kia tạo phúc thể người vĩ đại Trung Quốc mộng, cho nên tự đi về. Nhưng mà ai lại biết đạo, đoạn đường này vậy mà không xe!

Chẳng những xe taxi không có, xe cá nhân đều không thấy được mấy chiếc, cũng đều là một bộ xâu xâu đáng vẻ, chịu vốn không xem chính mình, cuối cùng chỉ đến ngành sinh sinh đi hồi tới.

"Bất kể nói thế nào, cuối cùng đã tới, tay tay ngủ a."

"A?"

Cổ Dịch đem cửa mở ra, lười tình vô thần đi vào, trở tay đem cửa phòng vừa rồi quan lên, bỗng nhiên, một cổ cảm giác âm lãnh tập đến, ngẩng đầu ở giữa thấy được một đạo thân ảnh màu trắng ngồi tại khách toà trên.

Thân ảnh kia đơn bạc, mơ hồ, thậm chí có thể theo bên trong xuyên thấu qua, miễn cưỡng xem thấu, thăm thẳm nhưng, quanh què vô cùng, rõ ràng không là sống người!

"Nay chiều muộn kết thúc công việc, sáng mai lại tới đi."

Thấy rõ về sau, Cổ Dịch lại biến đến xem thường, ngáp đối với nàng nói một câu, đang muốn trong triều phòng đi đến, chỉ gặp thân ảnh kia quay người lại đến, nói thật nhỏ ra ba chữ: "Ta bán mình."

Thanh âm của nàng phiêu miêu u nhiên, hắc bên trong cảm nhận được ngữ khí trung lãnh ý cùng một loại bất nguồn từ bản năng ngạo khí.

Cổ Dịch chân bước ngừng hạ đến, đánh giá nàng một phen: "Người xác định?"

Hắc tại cửa ra vào treo biển hành nghề, buổi sáng là hoan nghênh quang lâm, cái này là đối với sống người nói. Mà chiều muộn trên phản treo, viết là

"Sinh người chó nhạp, bạch khách gõ cửa, thân tài có đạo", ba câu nói ý tứ tức là đối với quý làm ăn, chẳng những thu dương tài, còn thu bán mình!

Quý đạo đại thuật "Âm Tôn Giả Tướng", ngoại trừ tu mình, càng nhiều thời điểm lại là quyết định ở mượn lực. Mượn vạn hồn Âm Quý chi lực, cường đại phách lực, thu hồn càng nhiều, phách lực vô hạn tăng cường, lý luận trên uy lực vĩnh vô thượng hạn, thẳng đến thu thập trăm triệu âm hồn, thành tựu Âm Phủ u triều, thật chính Âm Tôn tên, cái này là này thuật truy cầu!

Nói tóm lại, này thuật chẳng những là lực lượng truy cầu, càng là một loại hướng thần thoát bước bước, nếu quả thật có thể thành tựu như thế, Âm Tào Địa Phủ truyền thuyết làm sẽ trở thành thật, đồng thời còn là sinh ra tại hắc Cổ Dịch tay mình bên trong, loại này thành tựu, ngấm lại đều kích động lại gà động a!

Cho nên mặc dù cái mục tiêu này mặc dù khắp trường gian nan, nhưng Cổ Dịch cũng không nóng nảy, nhiều khi đối với bán mình quý, đều sẽ phi thường khách khí, so như bây giờ, nghe xong nữ quý này muốn bán mình, như vậy ngồi xuống đến, cười híp mắt nói: "Mỹ nữ, bán bao lâu a?"

Đối diện nữ quý một bộ váy trắng, đó có thể thấy được trước người mỹ mạo, khí chất như thanh âm của nàng ngạo nghễ lãnh diễm, dùng phiêu miểu thanh âm áp, nói ra hai chữ: "Vĩnh cửu!"

Vĩnh cửu? !

Cổ Dịch ngờ ngạc một chút, đối với âm hồn cùng quý đạo thuật sĩ tới nói, ước định vĩnh cửu cũng không chỉ là Thuật Sĩ cả một đời qua coi như chơi, còn cần cùng Thuật Sĩ nhi tử, cháu trai, đồ đệ, đồ tôn một mực truyền xuống, thẳng đến chủ người thả đi, hoặc là này mạch đoạn quyết là chi, cùng chân chính vĩnh cửu không nhiều lắm khu biệt, cái gọi là đời đời kiếp kiếp, làm trâu làm tặc khác cũng không gì hơn cái này.

Nghĩ nghĩ, Cổ Dịch truy hỏi: "Nói điều kiện của ngươi tới nghe một chút."

Quý cũng là người biến, các nàng cũng không ngốc, tuyệt bất hội tùy tiện liền bán đứng chính mình, nhất là là ước định vĩnh cửu loại này điều ước, hẳn điều kiện tất nhiên là hà khắc vô cùng.

"Ngươi không cần cái này sao là khó khăn biểu lộ. Chung quanh các bằng hữu đều nói ngươi khí tức tôn quý, là cái rất khó gặp được người, yêu cầu của ta đối với ngươi mà nói hẳn là rất đơn giản." Nữ quý bình tĩnh mà cười cười, ngữ khí lại là lãnh lạnh, "Giúp ta giết cái người là được!"

"Ngạch. . ."

Cổ Dịch ngờ ngạc một chút, lúc này mới quan sát tỉ mỉ lấy mi tâm của nàng, gặp nơi đó màu sắc hơi ám, oán khí hội tụ, muốn tới là nặng oán chi hồn, không khỏi hỏi: "Chuyện gì xảy ra, nói nghe một chút a."

Nữ quý u âm thanh nói: "Một trận phú quý trò chơi mà thôi."

"

Thế sự liên là cái kia sao làm người, Cổ Dịch buổi sáng nghe một cái nữ người nói một trận bị lừa tình cảm hí, giờ phút này chiều muộn lên, lại nghe một nữ quý đồng dạng nói một trận bị lừa tình cảm hí, bất đồng là, ban ngày chủ giác là nữ người, bị lừa là sắc, mà bây giờ chủ giác là nữ quý, bị lừa lại là tài. . .

Sự tình muốn theo nữ quý thân thể nói lên, nữ quý họ Lạc, tên đầy đủ Lạc Khuynh Tư, là xuyên bên trong cự phú Lạc Bách Xuyên trường nữ.

Lạc Bách Xuyên là xuyên bên trong người, nhưng làm lại là hải vận sinh ý, hẳn người bằng mượn một bản đặc hữu sinh ý trải qua, cùng nhân ánh sáng, sinh ý càng làm càng lớn, hiện cùng toàn cầu N thêm N thêm N thêm N thêm một cái nước gia, vô cùng vô cùng chi trâu X, là gia tộc kia tích lũy tài phú kinh người.

Nhưng mà Lạc Bách Xuyên dưới gối không con, chỉ có hai cái nữ nhi, làm là trưởng nữ, Lạc Khuynh Tư tự nhiên mà vậy gánh làm kế thừa gia tộc sứ mệnh, công lên gánh, nàng ở quê hương đọc xong cao về sau, liền bắt đầu tiến về hải ngoại cao chò học viện cầu học, dùng thời gian ba năm liền cảm xuống hàng hải cùng thương quán hai khoa học vị, về sau bắt đầu từng cái bước tiếp nhận lên gia tộc sinh ý.

"Khi đó ta, liền chính mình cũng là chi nghiêng ngã. . ."

Lạc Khuynh Tư thăm thăm phiêu miểu thanh âm, có thể rõ ràng cảm thấy hẳn bên trong phiền muộn, năm đó nàng, phong nhã hào hoa, người cũng như tên, vô số người là chi nghiêng đến, phong thái trác tuyệt.

Khi đó nàng, cơ trí, lãnh diễm, giàu có, mỹ lệ, có thể nói là đại đa số nam lòng người trung nữ thần.

Bất quá đáng tiếc là, vị này mộng tưởng bên trong hoàn mỹ nữ thần, kỳ thật cuối cùng cũng chỉ là cái người, là cái nữ người, có thất tình lục dục, nào đó nhất thiên, nàng bị một người nam tử công hãm, từ đó rơi vào vòng tình.

Cái kia nhất thời, Lạc Khuynh Tư ngoại trừ lấy trên đủ loại bên ngoài, còn nhiều thêm tình yêu thoải mái, có thể nói là có được nhân gian tuyệt đại đa số đẹp hảo, cả đời như thế, lại có gì cầu?

Nhưng là, chỉ là, đáng tiếc a. . .

Theo tới nói tạo hóa làm người, vật cực tất phản, chuyện tốt đẹp lại có mấy món có thể một mực xuống? Lạc Khuynh Tư đã có được quá nhiều may mắn, hiển nhiên không có khả năng lại là cái trung may mắn, tại một năm trước một cái trong buổi tối, nàng, hương tiêu ngọc tồn. . .

Chết bởi vì, té lầu.

Cái chết của nàng tại sở hữu người xem tới đều chỉ là một cái ngoài ý muốn, chỉ có nàng tự mình biết đạo, nàng là bị nàng sở yêu người sát hại!

Người nam kia người một khắc này dữ tợn, một khắc này ác độc, vẫn tại mực, còn có cái kia ký ức vẫn còn mới mẻ, theo tới chưa từng quên cái:

"Người biết không? Cha người có hai cái nữ nhi, mà người lại cường thế như vậy, lão tử nhất thiên sống đến một mồi quá a, cũng may hiện tại thời cơ rất cuộc thành thực, ta và người muội muội ngủ thẳng tới một cái giường lên, người rơi xuống về sau, ta chính là cha của người duy nhất con rể, hắc hắc, nhanh, họ Lạc đồ vật, lập tức liền muốn họ Hạ, ha ha ha, thuận tiện nói cho người, lão tử chán ghét người ở phía trên, cũng không gặp lại nữa, bái bai!"

Phanh!

Cổ sự cứ như vậy kết thúc, mang theo mười tám điểm oán giận, hẳn là là kết thúc, thẳng đến nào đó nhất thiên, ý thức của nàng khôi phục, phát hiện chính mình lại có thể động, mặc dù không còn có thân thể, nhưng cổ sự tiếp tục xuống dưới. . .

...

Chuyện xưa của nàng kể xong, Cổ Dịch ánh mắt mơ hồ ở giữa nghe được đối phương bất mãn nhỏ hoán, đột nhiên một hoàn hồn, vỗ bàn nói: "Cái này gia hỏa quả ghê tởm, sáng mai chúng ta liền đi tìm hắn để gây sự!" Nói xong ngáp lên: "Ngủ trước a, ngày mai gặp."

Nhân xem Cổ Dịch liền muốn ly khai, Lạc Khuynh Tư theo dõi hắn, mực quang tựa hồ trôi hướng phương xa, sâu kín nói ra sáu cái chữ:

"Bọn hắn, nay chiều muộn kết hôn. . ."

"Ách. . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Hiện trường

Chiều muộn trên tám điểm, xuyên bên trong thị bảy khách sạn cấp sao Vinh Thành Thiên Hạ khách sạn bên trong đèn hỏa thông minh, nay thiên là xuyên bên trong cự phú Lạc Bách Xuyên gả con gái thời gian, xuyên bên trong chính thương nghị giới, đáp ứng lời mời người vô số, trong tửu điểm bên ngoài một bộ nóng hỏa hướng thiên, vui mừng vô cùng đựng đựng.

"Ta chờ người ở ngoài, hi vọng dựa theo ước định, quấy tràng hôn sự này."

Khách sạn bên ngoài, Lạc Khuynh Tư cùng Cổ Dịch đứng sóng vai, nàng mực quang bên trong tránh rõ rệt cảm hận, nói xong ngừng dưới hành động, không có đi vào ý tứ.

Nàng là tân sinh quý phách, tuy có oán khí, nhưng dù sao đơn bạc, không chịu nổi dương trạch phổ xá sầm uất trung dương khí trùng kích, đối với loại địa phương này chỉ có thể kính mà xa chi, cái này cũng là đại đa số người sau khi chết hồn phách không pháp hòa thân người giao lưu nguyên nhân chỉ nhất.

Cổ Dịch minh bạch cổ ký, cũng biết đạo nàng vô cùng vô cùng muốn đi vào xem xem, cười cười, nói: "Muốn đi vào liền cùng một chỗ thôi, yên tâm, đi theo ta coi như là thiên hạ chí dương chi địa cũng không không thể đi, đi thôi."

Hắn lời này không có khoát lác, Âm Tôn Giả Tuồng làm là quỷ đạo đại thuật, khổng chế vạn hồn tự thành một phương thế giới, cùng chân thực đối ứng một âm một dương, vốn là là thế giới tạo thành cơ sở, nếu như nói thế giới vật chất là dương bản nguyên điểm, vậy hắn tạo dựng Âm Phủ liền là âm bản nguyên điểm, cùng giới đồng nguyên, có hắn bảo bọc, chỉ cần không sao sát trận tử địa, bất luận cái gì âm hồn đi nhận chức chỗ nào cũng không bắt có thể.

Lạc Khuynh Tư không hiểu cái này điểm, nhưng bản năng lại cảm thấy cùng với Cổ Dịch lúc rất nhiều hạn chế tựa hồ cũng bị đánh phá, liền hảo giống như chính mình vì nhân lúc, cùng thế giới bắt đầu tương nơi đến hài hòa, mà bắt tại là trước khi không hợp nhau, cho nên chỉ là do dự một lát liền gạt đầu,

đi theo chân bước.

Một người một quý cứ như vậy đi tới trước tửu điểm, phát hiện dưới lầu có mấy vị màu đen tây trang nam tử chính kiểm thu thiệp mời, đem bất thiếu chuẩn bị ăn uống miễn phí đường người Giáp Ất Bính đình ngăn ở ngoài cửa.

Cổ Dịch ở đây ngừng chân, lấy bản lãnh của hắn muốn muốn đi vào bất nan, nhưng hắn cũng không tính làm như thế, bởi vì, đều là là những này thiên tới thuật pháp thi triển liền quá độ, nay thiên buổi sáng lại đối với Lư Tinh Tinh dùng một cái, dẫn đến huyền thuật ý thức bành trướng phía dưới đối với tâm tính cực là bất lợi, loại thời điểm này nhất hảo còn là dựa vào trí thông minh, đem chính mình kéo hồi hiện thực tới đến hảo.

Lập tức trở lại thôi lui ra khỏi khách sạn phạm vi, tại tắt trái qua con đường trên chờ lấy, bắt một sẽ, một cỗ màu đen SUV mở qua tới.

"Cái này là xe gì?"

Xa xa trông thấy biển số xe, Cổ Dịch hướng Lạc Khuynh Tư hỏi đạo, cái sau không hiểu hắn rốt cuộc muốn làm cái gì, nhưng còn là liếc mắt một nhãn, thuận miệng đáp nói: "Mercedes-Benz."

"Cấp cao sao?"

."

"Đó chính là hắn."

Cổ Dịch vỗ tay một cái, nhảy đến đường cái trước, chỉ hướng tới xe, đại kêu lên: "Cái kia cái khai ba lạng, chờ một chút!"

Chi! . . .

Xe phanh lại, chủ lái xe cửa sổ quay xuống, một vị tuổi trẻ, đầu phát nhiễm hoàng, mang theo dây chuyền vàng béo đầu nam đưa đầu ra mắng to nói: "Thảo, ngươi TM muốn chết a!"

"Đương nhiên không sao."

Cổ Dịch đi đến cửa sổ xe trước, hướng vào phía trong phui một nhãn, nhìn thấy phụ xe trên quả nhiên có mở thiệp mời, lập tức cười: "Hiện tại đại nghĩa vào đầu, có chuyện để ngươi hỗ trợ, ngươi là ngươi muốn làm anh hùng hay là cầu hùng?"

Mập mập sừng sốt một chút, lập tức lại mắng: "Ồ đầu ra bệnh tâm thần, lẩn!"

Cổ Dịch nói: "Ta mới không sao bệnh tâm thần, là tại rất nghiêm túc nói cho ngươi, nếu như ngươi muốn làm anh hùng liền xuống xe, nếu như không nghĩ, vậy liền là cầu hùng, làm cầu hùng liền muốn ăn ta một quyền, a đánh!"

Băng!

Cổ Dịch nói xong bỗng nhiên một quyền đánh ra, mập mập lập tức che mặt kêu to, mở cửa xe xuống xe, nhảy lên ven đường hòn đá: "Lão tử không đánh chết ngươi đồ chó hoang!"

Nói xong ngẩng đầu thấy một lần Cổ Dịch đã trải qua vòng tới xe mặt khác đi.

"Ta nói ngươi cái mập mập chết bầm, muốn làm cầu hùng liền muốn có bị đánh giác ngộ a, tới tới đến, buông xuống tảng đá, để cho ta lại đánh ngươi một quyền."

"Đánh mẹ nó con chim! Có gan ngươi đứng đấy đừng chạy!"

"NO, NO, NO, có gan ngươi qua tới!"

"Qua tới ngươi không chạy?"

"Không chạy cũng."

Cái sau lập tức đuổi trên đến, Cổ Dịch đương nhiên rất không đem tín dụng chạy,

Lượn quanh nửa vòng đi tới điều khiển trước cửa nhảy lên, bên cạnh kéo xe môn, bên cạnh đối với Lạc Khuynh Tư hỏi: "Sao sao lái đi?"

Lạc Khuynh Tư há to miệng, miễn cưỡng tiêu hóa trước mắt nháo kịch, chỉ đạo điện tử ngăn, cùng chân ga: "Kéo xuống đến, giẫm chân ga."

Phốc, ô. . .

Cổ Dịch theo nói làm theo, cấp tốc quả quyết, tại mập mập vừa đuổi tới trong nháy mắt, xe động!

"Đồ chó hoang, dừng lại!"

...

Băng!

Nửa phút đồng hồ sau, Vinh Thành Thiên Hạ trước tửu điểm môn chạy nhanh tới một đạo hắc ảnh, chính đứng trên đại môn dừng xe, màu đen Mercedes-Benz SUV xe trên Cổ Dịch đi xuống đến, hào bước đối với nhân viên phục vụ nói: "Đem xe lái đi, tồn thất cái ta sổ sách trên."

Nói xong trực tiếp đi hướng trong tửu điểm, đem thiệp mời ném cho trước cửa áo đen tây chứa nam tử, nghênh ngang đi vào quán rượu, không đi mấy bước, lờ mờ nghe phía sau mập mập tiếng gào: "Đậu xanh rau muống! Đó là của ta thiệp mời, để cho ta đi vào."

"Thật xin lỗi, không có thiệp mời không thể tiến vào."

"Thào, ngươi biết ta là ai không?!"

"Không biết đạo "

"Không biết đạo? Các ngươi cùng một bọn đúng không, lão tử giết chết ngươi!"

"Cái này có người điên, nhanh nắm lên tới. . ."

". . ."

Sau lưng tiếng cãi vã để Cổ Dịch trí thông minh trên cảm giác ưu việt tự nhiên sinh ra, đập trên nhẹ nhàng chân bước, rất nhanh vào thang máy, đang phục vụ sinh chỉ dẫn hạ đi tới ba mươi ba tầng, tiệc cưới chủ sự trong sân.

Nếu muốn tượng bên trong đồng dạng, lúc này nơi này náo nhiệt đến bạo tạc, hi khí dào dạt, trên đồ thăm thăm trái đầy đất, đình đầu vui mừng làm đèn lồng trang sức bố trí xen vào nhau có thứ tự, lớn như vậy trong đại sảnh, tiệc rượu chuẩn bị, người quần đi lại, phần lớn đứng đứng quần áo, nhân viên phục vụ bung rượu đôi bàn, xen kẽ hần bên trong, chính một bộ bận rộn cùng vui sướng cảnh tượng.

"Một trận phồn hoa một giấc mộng. . ."

Lạc Khuynh Tư nhẹ giọng u thán, thanh âm chỉ có chính mình cùng Cổ Dịch nghe được, một năm trước, nàng nhiều ở vào chỗ như vậy chưa phát giác như thế nào, nay thiên, theo Cổ Dịch lần nữa có thể tiến vào loại hoàn cảnh này, thật là phảng phất giống như cách một thế hệ, phồn hoa vẫn như cũ, chỉ là chủ giác đã không còn là chính mình.

Đưa mắt quét ngang ở giữa, bỗng nhiên, con mắt của nàng quang dừng lại, một cỗ nồng đậm oán khí tạo ra, hấp dẫn Cổ Dịch lực chú ý, thuận con mắt của nàng quang nhìn lại, gặp được một cái người.

Cái kia là một người nam tử, ngắn phát, tây chứa, giày da, cách ăn mặc đến cẩn thận tỉ mỉ, khí chất già dặn, dáng người tu trưởng, dung mạo tuấn nhã, đứng ở nơi đó liền có loại cao phú soái, lão tử là nam thần cảm giác.

"Liền là hần à, con hàng này tên gọi là gì tới?"

Cổ Dịch đoán được không có gì bất ngờ xảy ra, con hàng này nên liền là nay thiên hôn lễ nam chính góc, cũng là tự tay đem Lạc Khuynh Tư đẩy tới lâu người.

Quả nhiên, Lạc Khuynh Tư gật đầu, oán khí mui phần, lạnh lạnh nói: "Hần gọi Hạ Hổ, ngươi chừng nào thì động thủ, ta nay thiên liền muốn hần chết!"

"Cái gì đánh một chút giết giết, một chút cũng bất thận trọng, nói tốt nay thiên từ ta làm quyết định, ngươi an tâm chờ đợi."

Cổ Dịch trấn an hai câu, xoay mặt đối với bên người một vị thanh tú, mang theo kính mắt thiếu nữ nói: "Uy, kính mắt muội, ngươi cũng ưa thích gọi là Hạ Hổ bóng chuy sao?"

Thiếu nữ rõ ràng sùng sốt một chút, bốn phía nhìn xem hảo giống như cũng chỉ có chính mình một cái đeo kính muội tử, không khỏi quay đầu, tinh tế đánh giá một phen Cổ Dịch quần áo, lườm liếc miệng: "Một điểm lễ phép không có, cái gì bóng chuy, nhân gia tối thiểu so ngươi thật tốt hơn nhiều."

Lời này một câu song quan, một nói là Cổ Dịch quần áo, nay thiên tới tất cả mọi người lấy chính chứa quần áo, chỉ có hần Cổ Dịch, một thân tây phát bạch thương cảm quần jean, chân trên mặc đến còn là một đôi dép lê, hiển thị rõ cùng người khác bất đồng không lễ phép. Hai là hần dùng từ, cái gì kính mắt muội, bóng chuy, khinh bỉ chi!

"Cho nên nói a. . ."

Cổ Dịch thờ dài, hất lên căn bản vung bất động ngắn phát, nói: "Ngươi cái này là ưa thích hần nha, lại nói ngươi chưa phát giác ta hơi đẹp trai sao?"

"Ha ha."

"Ha ha ta?"

"Ha ha."

"Còn ha ha?"

"Ha ha."

Liên bị ánh mắt muối ba cái ha ha, Cô Dịch nổi giận, đoạt lấy chén rượu trong tay của nàng, tại nàng kinh nghi mục quang bên trong ném ra ngoài, không nghiêng lệch, chính bên trong xa nơi Hạ Hồ đầu bộ.

"Ồi!"

Phanh.

Hạ Hồ kêu đau cùng chén rượu vỡ vụn thanh âm nhất thời đưa tới bắt thiếu người chú ý, hướng người gây ra họa phương hướng quăng tới mục quang.

Cô Dịch thuận tay một chỉ kính mắt muối: "Nàng ném!"

"A? . . ."

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Nhận nhau

"Bất, bất, không sao ta. . ."

Ánh mắt muối một mặt mòng dạn, chỉ chỉ ô ô lắc đầu phủ nhận, cái kia đáng về vô tội xác thực có không ít tin phục lực, tại là Cô Dịch lại bỏ một đao.

"Người không nói người ưa thích hấn à, còn nói nơi này ngoại trừ hấn những người khác là D tợ, liên là không hiểu hấn tại sao phải cưới Lạc gia ngọc Nha Đầu, cuối cùng nhện không được nâng cốc chén ném ra ngoài. Phải nói dạng này này chúng ta tất cả mọi người có thể lý giải nha, người không cần phủ nhận."

Kính mắt muối mặt lên cao lên một đạo hồng hà, bị trước công chúng hạ nói ưa thích đừng người, nhất là là cái kia cái người rất ưu tú, chính mình thật là có điểm hơi động tâm giọng nói của nàng biến đến càng thêm nói quanh co: "Người, người, người nói vậy, ai ưa thích hấn!"

A. . .

Kính mắt muối càng là như thế, trong đại sảnh tất cả mọi người đổi qua giặt mình thần sắc, thêm trên vừa rồi xác thực không có người chú ý tới nơi này, cơ hồ tất cả mọi người tin Cô Dịch, toàn làm kính mắt muối là ăn dấm thất thổ, loại kia mình bạch ánh mắt, thẳng xem đến kính mắt muối tìm đập rộn lên, sắc mặt càng đỏ.

Một bên khác, đương sự người Hạ Hồ lúc này cũng đi qua đến, hấn hiển nhiên nhận đến kính mắt muối, liên đầu trên thương đều chú ý bắt đến xử lý một chút, nhanh chạy bộ đến kính mắt muối trước người, chẳng những không có một tia ý hời tộ, phản mà làm ra một bộ thần sắc áy náy, nói ra: "Diêm Tiểu Thư tình ý thực tế để cho ta cảm kích, chỉ là Hạ Mỗ lòng có sở chúc, thực không thể cô phụ khuynh tình, còn thỉnh Diêm Tiểu Thư chờ có trách ta."

Tiếng nói của hấn ngữ khí chờ phi thường thành khẩn, lại là ở trước mặt tất cả mọi người, để bản cũng chỉ có điểm chút lòng thành kính mắt muối đã thẹn thùng, lại hoảng hốt, liên tục dừng tay nói: "Ta, ta, ta cái kia cái, biết đạo, người, người nhanh đi. . . A! Cần thận!"

Lấp ba lấp bắp hồi ngữ khí đột nhiên đình trệ, chỉ vào Hạ Hồ sau lưng kêu to nhắc nhở, nhưng mà đã chậm!

Chỉ gặp nơi đó Cô Dịch hiện lên nửa ngồi tư thế, hai tay khép lại thành một quyền, ngón trỏ ngón giữa dựng thẳng lên, đối với chuẩn lỗ đít của hấn yếu hại, một cái giết ra! . . .

...

Biết đạo hoa cúc là sao sao biến thành Quỳ Hoa sao?

Chính là như vậy!

"A! A, a, a! . . ."

Hạ Hổ phát ra một trận cao gà trống tiếng kêu, trong nháy mắt này, hắn tựa hồ thấy được địa ngục, bừng tỉnh giật mình, qua rất lâu mới một lần nữa trở lại nhân gian, cắn răng quay đầu, muốn xem là ai làm, lại phát hiện cái kia người đã chạy ra đại môn, chuẩn bị hướng một bên khác lâu đường trên chạy đi, xem tâm lưng kia, không sao vừa rồi điểm danh kính mắt mọi nếm chén rượu người là ai? !

Mà ở đây chỉ người không một bất là Cổ Dịch chiều này tất giết làm chấn kinh, thẳng đến hắn chạy ra đại môn, mới có người phản ứng qua đến, kêu to đuổi lên.

"Đậu xanh rau muống! Tiểu tử này là cố ý, dừng lại!"

"Nhanh, gọi bảo an, ngăn lại hắn!"

"Ôi, người dẫm lên ta chân."

"Vì bắt người a!"

"Ôi, người đụng vào ta."

"Ta đi bắt người a!"

"Ôi, người TM sờ lão nương cái mông! ?"

"Vì bắt người a!"

"Vì người con em mày, dừng lại!"

". . ."

Đại sảnh loạn thành một bầy, bản tới mười mấy cái cùng một chỗ truy đi ra tuổi trẻ người, còn không có đi ra ngoài liền bởi vì là các loại nguyên nhân bị bắt buộc dừng lại bất ít, chỉ có một hai cái người đuổi theo ra, không muốn vừa đuổi tới lâu đường chuyển loạn ra, liền bị Cổ Dịch một người một cước, đạp xuống lầu đạo, lăn hồi tới.

"A. . ."

Nghe hai người kêu thảm, trong lúc nhất thời, lại không ai dám đuổi theo ra đi. . .

...

...

"Người tại sao phải làm như vậy."

Trên Cổ Dịch lâu quá trình bên trong, Lạc Khuynh Tư hỏi đạo nàng mang trên mặt nụ cười thần nhiên, giữa lông mày oán khí rõ ràng tiêu tán bất thiếu.

"Vì người a."

"Ta? Ta là để người giết hắn, không sao trên cột hắn!"

Cổ Dịch lắc đầu liên tục: "Nói thật, hắn làm sự tình không có quan hệ gì với ta, Thiên Niên Sát chỉ là bởi vì là nhìn hắn khó chịu, cỡ thể muốn làm sao ta có thể không thể làm chủ."

"Người không thể làm chủ? Vậy ai có thể làm chủ?"

"Đương nhiên là người gia người!"

Lạc Khuynh Tư trong nháy mắt ngưng ngẩn cả người.

Lúc này đã liền lên lầu bốn, đến ba mươi bảy tầng, một cổ cảm giác thân thiết tập đến, Lạc Khuynh Tư lấy lại tinh thần, nhìn chăm chăm hắn một nhãn, hướng hắn bên trong một đạo cửa phòng đi đến. . .

Nếu như nói bao xuống một tòa khách sạn kết hôn, loại này thổ hào chơi pháp có một trăm loại chỗ tốt lời nói, cái kia sao hắn bên trong một loại chính là,

vô luận chủ nhân gia tại gì nơi, tổng có từ điểm nhân viên công tác hội biết đạo

Cho nên, vừa mới lên lầu lúc, căn cứ một vị khách sạn chủ quản chỉ hướng, Cổ Dịch đi tới Lạc Khuynh Tư muội muội cùng cha mẹ của nàng chỗ ở trong tầng lầu, lại từ nàng bản người lấy bản năng cảm giác tìm được.

Phanh, phanh, phanh. . .

Lạc Khuynh Tư tại một đạo trước của phòng dừng lại, Cổ Dịch gõ căn phòng này môn, bên trong rất nhanh bên trong truyền tới mấy đạo lưu rúu giọng nữ:

"Ai vậy?"

"Đừng mở cửa, khẳng định là đám kia nam."

"Không thể khai, không thể khai. . ."

". . ."

Cổ Dịch bắt đến ho nhẹ một tiếng: "Là phục vụ viên, Hạ Hồ tiên sinh cho các người điểm đồ uống, phiền phức lấy một cái."

Lời này vừa nói ra, bên trong lập tức vang lên giày cao gót giày cuối cùng thanh âm, cửa phòng mở ra, một vị hình dạng thanh tú vậy chứa nữ tử xuất hiện ở trước mắt, nhìn một nhân Cổ Dịch cùng không không như cũng trước người, không khỏi sững sốt một chút: "Đồ uống đâu?"

"Tại cái này."

Cổ Dịch nói xong đối với nàng thối một ngụm, một tia phách lực đưa vào, vô dụng huyền thuật, trực tiếp liền đem cái sau hồn phách mê đãng, ngắt đi.

"A! Cái này, người, người sau khi từ biệt tới. . . A. . ."

Đồng tới một người nữ sinh gặp chỉ kêu sợ hãi ra đến, lập tức cũng bị Cổ Dịch thối một ngụm. . .

Cứ như vậy, Cổ Dịch đóng cửa phòng, đem gian phòng bên trong mấy cái quý khách sồi gào nữ tử toàn bộ thối bất tỉnh, chỉ còn lại có một người mặc áo cưới, hai đầu lông mày cùng Lạc Khuynh Tư có năm phần tương tự, chỉ là sắc mặt hơi có vẻ non nớt, thần thái mềm mại thiếu nữ.

"Người, người muốn làm cái gì, ta, ta, cướp tiền ta cho người tiền, cướp sắc, ta, ta đáng người không tốt, có bụng nhỏ nham, biệt, đừng a! . . ."

Thiếu nữ cùng Lạc Khuynh Tư rõ ràng là hai loại phong cách, gặp Cổ Dịch một ngụm một cái đem chính mình tỷ muội toàn bộ thối bất tỉnh, chỉ khi hấn là khẩu khí kinh người, đủ để có thể chết người, chấn kinh khủng hoảng ở giữa truy vấn đối phương mục đích, không muốn cái này người tới gần sau vậy mà không nói hai lời liền hướng bộ ngực mình bắt đến, lúc này dọa đến nhắm lại nhãn.

Một trận mềm mại xúc cảm truyền đến, Cổ Dịch đề xuống tâm bên trong dập dờn, đem thiếu nữ cổ trên dây chuyền giật hạ tới.

Viên này dây chuyền từ đồ kim tương giao sợi tơ cùng một viên sắc thái kỳ lạ bảo thạch tạo thành, sợi tơ sờ chỉ có thể cảm thấy mềm mại bên trong mang có một chút kim chúc cảm nhận, phi thường kỳ lạ, mà bảo thạch liền càng thêm kỳ lạ, chính thể có ngọc cảm giác, hấn sắc thái từ đó lục lam ba loại cơ sở sắc thái lẫn nhau nhuộm thành, phản xạ hơi quang lúc tựa hồ sắc thái biến động, có một loại đạo không rõ kỳ lạ vị đạo

Thiếu nữ không có lại cảm thấy mặt khác đoán trước trung cảm giác, lại trọn nhãn, phát hiện đối phương ngoại trừ cướp đi chính mình mang theo người dây chuyền bên ngoài, cũng không có mặt khác quá kích cử động, do dự một chút, thấp giọng hỏi nói: "Người, người chỉ là muốn thứ này sao?"

"Đương nhiên không sao." Cổ Dịch đem dây chuyền thuận tay thu lên, "Chỉ là cái đồ chơi này vương bạn, muốn cho người gặp một cái người thôi."

"Ai?"

"Chính mình xem"

Cổ Dịch nói xong đối với bên người Lạc Khuynh Tư chỗ đứng chỉ nơi lại thối một ngụm, phách lực đưa ra, đem chỉ hồn phách chứa lớn, nhất thời hiển hiện ra tới.

"A? . . . A, tỷ, tỷ tỷ. . ."

Cùng đại đa số người, nhìn thấy quý thiếu nữ tiên là giật mình, lập tức lại mở to nhãn, nhận ra trước mắt chỉ người, chỉ là bất mục quang bên trong nồng đậm không tin cùng không hiểu để nàng không thể tin được trước mắt một màn, toàn làm là Cổ Dịch động tay động chân, lắc đầu nói: "Tỷ tỷ của ta đã sớm chết, người dạng này vô dụng, ta sẽ không tin người."

"Người xem, nàng không nhận người đây."

Cổ Dịch cười nhìn một nhân Lạc Khuynh Tư, cái sau mỉm cười, đối với thiếu nữ nói ra nói ra một câu kinh người lời nói: "Người lần thứ nhất muốn dùng đưa leo, không thành công."

"A?"

"Người đầu giường tầng thứ ba trái phù xuống có tạp chí, toàn là tên cơ bắp, không có quần áo, cũng không có nữ."

"A?"

"Người đối với SM công thụ đều có cảm giác."

"A?"

"Người 'YDL quốc tế thành người' lưới có tài khoản, tên là tiểu. . ."

"Tỷ tỷ!"

Thiếu nữ ánh mắt càng mở càng lớn, cuối cùng quả quyết kêu ra đến, nàng khẳng định, trước mắt liền là tỷ tỷ nàng, mang trên mặt không hiểu bất tỉnh đồ đại kêu lên: "Chị ruột của ta a, ta cứ tưởng người đã chết rồi!"

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 109: Xem cầu

Người lúc ngủ tỉnh lực tu dưỡng, phách lực chưa phát giác tràn ra ngoài, loại thời điểm này âm hồn chi chúc liền có thể bằng mượn tự thân ảnh hưởng sinh người phách lực, dùng cái này nhập mộng, hiển hiện tự thân.

Lạc Khuynh Tư chết đã một năm, theo lý thuyết phách lực đã đầy đủ ngưng thực, tuy nói như không sao Cổ Dịch một ngụm phách lực đưa ra cũng không pháp tại sinh mặt người trước hiển hóa, nhưng muốn nhập mộng lại là bất nan, nhưng nàng cái này một năm đến, vô số lần muốn nhập lại đều không thành công.

Nguyên nhân có hai, một là nàng gia là nhà giàu, bố cục phong thủy rất có giảng cứu, ngăn cản đại đa số âm khách bất nan. Hai tức là như muối muối nàng cái loại này dây chuyền, có tích tà khu quý chi năng, khó mà tới gần, chớ nói chi là nhập mộng.

Cho nên, cái này là nàng một năm đến, lần thứ nhất nhìn thấy gia người.

Một năm đến, tưởng niệm như chú, nghe được muối muối mình một tiếng này tỷ tỷ, Lạc Khuynh Tư tại một tích tắc này cái kia thả lỏng trong lòng đầu rất nhiều, đối với nàng trước khi phản bội mình sự tình đã đề không nổi bất luận cái gì oán giận, nhỏ thở dài: "Ta cũng rất muốn người. Cho nên tỷ người ta nay thiên cố ý tới phá hư cuộc hôn lễ này."

"Ách. . ."

Lạc Khuynh Tư đối diện thiếu nữ trong nháy mắt mộng dạng, đang muốn giải thích cái gì, lại bị cái trước tiên một đi ra khỏi miệng đoạt bạch: "Người đừng suy nghĩ nhiều, không sao bởi vì vì người ăn ta cơm thừa sự tình, chúng ta đi gặp cha mẹ, ta hội giải thích cho người."

Thiếu nữ cắn môi, nửa ngày phun ra một chữ: "Hào. . ."

Chuyện kể tiếp liền đơn giản.

Lạc Bạch Xuyên đã là Trung Xuyên cự phú, mấy chục năm tích lũy tài phú đồng thời, tại Trung Xuyên hắc bạch hai đạo đều có giao đạo, biết được đại nữ nhi chết thảm, hung thủ còn muốn cưới chính mình tiểu nữ nhi, dùng cái này kế thừa chính mình một thân gia nghiệp, cái này nên là như thế nào nổi giận! ?

...

...

Làm Cỗ Dịch rồi từ điểm lúc, tại cửa ra vào thấy được mấy chiếc màu đen xe con, do dự một chút, còn là lựa chọn ly khai, chuyện về sau không có hỏi nhiều, theo trình độ nào đó trên tôi nói, cái này đã tính là Lạc gia gia sự, bất luận cái gì người đều không có quyền hỏi đến, bao quát cái gọi là nhân gian phán quan. . .

Hôm sau, giữa trưa.

Cỗ Dịch ngủ sáng rời giường, chính chuẩn bị ăn bữa ngon buổi trưa món ăn, ngoài ý muốn nghênh đón hai vị khách người.

Cửa tiệm mới một khai mở, hai bóng người xuất hiện ở ngoài cửa, cái này hai người nói có quen hay không, chỉ là gặp qua, chính là mấy bay trên vị kia Diêm Hội Trưởng cùng mặt kiếng gọng vàng nam, Nam Cung Bình, Nam Cung tiên sinh.

Hai người các dời cái băng ngồi nhỏ làm ở trước cửa, lộ ra là đội có một hồi, nhìn thấy chủ nhân gia ra đến, Diêm Hội Trưởng đứng lên tới thân, mặt mũi tràn đầy nụ cười nói: "Cỗ sư phó lại gặp mặt."

Cỗ Dịch sững sốt một chút, nghĩ đến Lư Nghĩa, cùng Lạc Khuynh Tư, còn có Diêm Hội Trưởng thân phận, có chút hiểu rõ, nhẹ gật đầu, mục quang vòng qua bọn hắn, hướng về đối diện đường phố đạo trâu nhục quán lão bản hô lớn một tiếng: "Lão bản, mì thịt bò thêm hai phần nhục, phiền phức đưa qua tới."

Diêm Hội Trưởng gặp này cười nói: "Xem tới cỗ sư phó là còn không có ăn cơm trưa, cái kia chính hảo, chúng ta cũng không ăn, không biết cỗ sư phó hành diện cùng một chỗ sao?"

Cỗ Dịch chặc chặc lưỡi: "Có mì thịt bò ăn ngon không?"

"Hắn là có."

"Ăn cái gì?"

"Đặc sản miền núi."

". . . Hảo! Lão bản mì thịt bò đưa cho tiệm in Hồ tiêu muối, cái ta sổ sách trên!"

"Được rồi. . ."

. . .

Theo tới hình cho mỹ vị món ngon, đều bắt hội thiếu đi sơn trần hải vị bốn chữ, hắn Trung Hải vị đương nhiên không cần phải nói, mà núi này trần tự là bao quát thượng trung hạ tam đẳng hai mươi bốn trần mà nói.

Hôm nay Diêm Hội Trưởng làm chủ, mời ăn đặc sản miền núi, nhưng mà ngoài ý liệu là, ăn không sao cái này hai mươi bốn trần chi nhất, chỉ là một đạo bình thường gà rừng.

Nói là bình thường, kỳ thật cũng không tầm thường, cùng hai mươi bốn trần so sánh tự nhiên bình thường, nhưng nếu gì phổ thông nguyên liệu nấu ăn so sánh, cái này đạo Thâm Xuyên đại sơn chi bên trong chữa nuôi gà rừng, đã tính đến trên siêu phẩm thoát tục.

Hắn chất thịt sức lực đạo ngon, cảm giác cực giai, thêm trên lấy Trung Xuyên đầu bếp nấu nướng, làm lấy nổi tiếng Hoa Hạ nước tương ba tiêu gà, cái kia vị đạo, đơn giản!

Cỗ Dịch ăn đến sáng khoái vô cùng, một con gà có hơn phân nửa chỉ đều là hắn tiêu diệt.

Đội ăn uống no đủ, Diêm Hội Trưởng chỉ hướng nhà hàng bên ngoài không xa nơi một cây cầu lớn, nói ra: "Cây cầu kia tên là Thiên Tỏa cầu,

Đờ thông Trung Xuyên, Tây Xuyên hai địa phương, nói là môn hộ chi địa cũng không đủ, cầu trường gần ngàn mét, trụ cầu gần trăm mét, phí tổn mấy tỷ, cỗ sư phó, xem này cầu cảm thấy thế nào?"

"Ân. Rất hùng vĩ."

Cỗ Dịch chọn rằng nói đạo, ánh mắt tùy ý phui một nhãn, lơ đãng.

Diêm Hội Trưởng kế tiếp theo nói: "Hùng vĩ muốn tới gần mới nhìn ra được đến, cỗ sư phó chúng ta ăn no không bằng tiêu hóa một chút, cự ly rồi xem một xem cái này cây cầu lớn như thế nào?"

Cỗ Dịch nhất thời minh bạch hắn ý tứ, con hàng này một xem liền là cái đại ân người, lại thật sớm liền tới cửa tiệm chờ lấy chính mình, còn mời ăn cơm, không cần phải nói khẳng định là theo hôm qua thiên hai chuyện nghe được đến cái gì, chuyên môn tìm đến chính mình, không có gì bất ngờ xảy ra, vì cái gì liền là cái này cây cầu lớn.

Tục ngữ nói ăn người miệng ngắn, Cỗ Dịch ăn Diêm Hội Trưởng một trận đặc sản miền núi, như là liền lân cận xem một nhãn cũng không nguyện ý lời nói không khỏi quá không thể nào nói nổi, lập tức chơi liêu đứng dậy, thân cái lưng mồi: "Tốt a, đi, xem xem mà thôi, đừng ôm hy vọng quá lớn."

"Ha ha. . ." Diêm Hội Trường khẽ cười một tiếng, từ chối cho ý kiến, "Thỉnh."

...

Ba người chuyên lái xe tới ăn cái này gia đặc sản miền núi gà, bản đã đến nội thành biên giới, thân nơi đường núi bên cạnh lên, rồi Thiên Tòa cầu lớn không xa, rất nhanh liền đi tới cầu lớn trước.

Tới gần về sau, Cổ Dịch lại phát hiện, cái này toà tại Diêm Hội Trường miệng bên trong các loại trâu X, dùng tới kết nối môn hộ cầu lớn lúc này thế mà phong đường? !

Nhưng gặp cầu lớn trước để đó để đặt giá thép, một khối đại bài tử trên thật to viết: Đường này bất thông, thỉnh đi vòng!

Cổ Dịch chính ăn ngon đến đại bão muốn ngủ, ngáp một cái, lười tình vô thần nói: "Ha ha, cầu kia phong, đổi thiên lại để thưởng thức cảnh đẹp, hồi đi ngủ rồi."

"Hơi chờ."

Nói chuyện là Nam Cung Bình, vị này Nam Cung tiên sinh nan đến mở miệng, lúc này mới mở miệng cứ việc nói thẳng nặng điểm: "Vì cái gì liền là phong cầu lớn! Cái này cây cầu lớn đã trải qua phong nửa tháng, không nói tổn thất kinh tế, đơn là dư luận âm thanh liền để chính phủ quá sức, chỉ là phong cầu nguyên nhân không đủ cùng thế người nói đạo, cho nên ám trùng chiêu đánh đầu, tìm kiếm có thể giải quyết chuyện này người, Diêm Hội Trường chính là một trong những người đó."

Cổ Dịch nghe hắn nói đến thần bí, không khỏi chui qua giá thép, trong triều nhìn xem, cái này một xem ghê gớm, dù hắn cảnh thuật ngoài nghề, cũng nhìn ra nguyên nhân chỗ, cô lỗ hai chữ: "Đáng đời."

"Xác thực đáng đời."

Nam Cung Bình cùng Diêm Hội Trường cũng chui tiến đến, cái trước cau mày, nói ra: "Người chi xương sống đỉnh thiên lập địa, mà cầu nổi không nhìn thiên địa quy tắc, liên thông bất thông chi địa, là lấy cầu mặc dù đỡ ổn nhưng hắn thần lại bất ổn, tại núi lớn đại xuyên chi bên trong, địa khí chìm xuống chi thế càng là như vậy, chỉ có lấy đỉnh thiên lập địa chi vật, phương có thể khiến cầu nổi bất sập, cái này hắn bên trong thuận tiện nhất liền là người!"

Nam Cung Bình nói xong, Cổ Dịch nói tiếp nói ra: "Cho nên, các triều đại xây cầu tổng khó tránh khỏi tể người, giết chi lấy làm sung trụ cầu, liền giống như trước mắt một nhân, chi tiếc, các triều đại giết người tể cầu người tổng hội cùng bị tể người nói điều kiện xong, mà cái này nhưng không có, chỉ là nhất muội trấn áp, tại cái này nặng xuyên uyên cảnh chi bên trong, oan hồn dành dụn linh khí, không có chuyện mới là lạ." Nói xong quay người: "Việc này ta mới mặc kệ."

"Kỳ thật chúng ta cũng không muốn quản."

Diêm Hội Trường bỗng nhiên nói ra một câu nói như vậy, để Cổ Dịch chuẩn bị ly khai chân bước ngừng hạ đến, nghe cái trước kế tiếp theo nói: "Cổ tiểu sư phó có thể cái đến máy bay trên vị kia bị trộm Nghe Lão Bản, cùng hắn mang vị kia phong thủy cảnh sư, Nhạc Bất Tiểu?"

Cổ Dịch nhất thời trở lại: "Ngươi ý tứ là?"

"Nghe Lão Bản bị trộm Ứng Long Nhân, thân gia thiệt thòi lớn, Nhạc Bất Tiểu cực đoan hận người, là đón lấy chính phủ sở khai ngân vạn tiền công đơn, hứa hẹn theo hôm qua lên, trong vòng ba ngày giải quyết vấn đề. Lấy cổ sư phó kiến thức, trong vòng ba ngày giải quyết vấn đề phương pháp có thể tìm được không?"

"Đáng tin. . . Cọng lòng a! . . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Đền đường

Trụ cầu trung hồn phách làm là cầu hồn đã thành cầu lớn bản thể, thương tới cầu hồn thì lại bằng thương cầu thân, cho nên mặc dù cầu hồn oán khí nặng

nề, rất có nguy hại, nhưng nếu muốn bảo toàn cầu lớn liền không thể làm bị thương hần nhóm, tốt nhất xử lý pháp chi có thể là trấn an.

Nhưng mà, cầu hôn oán khí sâu nặng, trấn an lại há là ba thiên có thể hoàn thành, cho nên Nhạc Bất Tiểu nói ba thiên, cũng chỉ có một loại khác nặng tay đoạn phương pháp.

Vậy liền là: Kế tiếp theo trấn áp!

Nên biết đạo, cầu hôn vốn là là oán hận chất chứa hạng người, một lần trấn áp đã là oán khí bạo tạc, như là một lần nữa trấn áp, tuy nói ngắn lúc có thể bảo vô sự, nhưng đợi đến cầu hôn lần nữa hấp đủ trong núi ngày Nguyệt Linh tú tinh hoa về sau, lần tiếp theo bạo phát, thế tất phần thế, đến lúc đó đầu này môn hộ chi địa, lưu lại thì cốt coi như không sao một hai cô đơn giản như vậy.

Cho nên tại chính đạo chính pháp tới nói, Nhạc Bất Tiểu phương pháp tuyệt không thể thực hiện!

Nam Cung Bình cùng Diêm Hội Trưởng nhìn về phía Cổ Dịch, chờ lấy đáp án của hần.

Sau một lát, Cổ Dịch bỗng nhiên "Ha ha ha" cười to ba tiếng, tại hai người không hiểu không hiểu mục quang bên trong nói ra: "Các ngươi có ý làm hảo người, lại liền vấn đề đơn giản như vậy đều muốn ta giao các ngươi, ai, nếu họ Nhạc bất giảng đạo nghĩa, vậy các ngươi tìm mấy cái người đánh gãy Y chân chó chính là, nhìn hần còn có thể hay không ba thiên giải quyết!"

Nam Cung Bình cùng Diêm Hội Trưởng sừng sốt một chút, nhìn nhau một nhãn, đồng thời lộ ra cười khổ.

Cái trước đem ống tay áo lột lên, nói: "Cổ sư phó, ngươi xử lý pháp chúng ta lại làm sao chưa từng thử qua, chỉ là Nhạc Bất Tiểu cũng không phải là đơn thuần Học giả tiền sinh, hần người du lịch thiên hạ, có chút thủ đoạn liền liền Trung Xuyên mấy vị danh túc gặp cũng không nguyện ý cùng chi là nan a. . ."

Nói xong lộ ra chinh cánh tay, chỉ gặp tự tay phải hần trong lòng bàn tay đến cánh tay khớp nối dưới đây, có một đầu rõ ràng nhục ngắn, giống như là có đồ vật gì tại dưới làn da đem cái này một khối da cho chen nhứ.

"Cổ trùng sao?" Gặp đây, Cổ Dịch thấp giọng nói ra hai chữ.

"Chính là cổ trùng." Nam Cung Bình đem tay áo buông xuống, góc miệng mang theo đắng chát, "Điều Tuyền Trùng. Nghe nói là cổ thuật sư là đo đạc tự thân đối với cổ trùng năng lực khống chế mà bồi dưỡng dị trùng, này trùng chẳng những có kịch độc, với lại năng lực sinh sản kinh người, cực nan khống chế, hơi không cẩn thận liền muốn người tử tướng thể thối, cổ sư lấy sinh người thí nghiệm, đi người toàn thân, vết tích càng trường, năng lực càng mạnh, như là đi đến toàn thân mà không sao, cổ sư có thể thêm một chữ to, xưng chỉ đại cổ sư!"

Cổ Dịch minh bạch qua tới: "Cho nên Nhạc Bất Tiểu mặc dù không sao đại cổ sư, nhưng trên tay ngươi đi một đạo, liền dùng cái này hù dọa Trung Xuyên phần lớn Huyền Đạo nhân sĩ?"

"Đúng là như thế."

"Cái kia là được rồi!"

Cổ Dịch nhất thời phản nhảy, mặt trên một bộ ta rất sợ hãi biểu lộ, nói: "Ta cũng bị hù dọa, các ngươi không thể lừa ta a, muốn bắt ta lại cho các ngươi chỉ con đường đi, các ngươi cái này có hay không thần bí gì lại đặc thù chính thức cơ cấu?"

Nam Cung Bình lắc đầu nói ra: "Ngươi là chỉ Đông Hoa viện a. Chúng ta cũng đã trải qua đi qua, chỉ là binh gia người gần nhất chẳng biết tại sao nhiều lần điều động, nhân thủ khan hiếm, không người chính phủ cũng bắt hội mở ra như thế tiền thù lao, treo giải thưởng dân gian cao thủ."

Ách. . .

Nghe nói như thế, Cổ Dịch không khỏi nhăn gò gạc giật giật, hảo giống như việc này còn cùng chính mình có quan, lập tức tự động xem nhẹ, chuyển hướng Diêm Hội Trưởng nói: "Diêm Hội Trưởng, ta đến một loại bệnh, tên là 'Ăn no không ngủ được liền sẽ chết' bệnh, người người không sai, hảo người đưa ta đã đến thuận tiện đem đưa ta trở về đi, việc này liền đừng tìm ta."

Diêm Hội Trưởng ngăn người, nhìn một nhãn Nam Cung Bình, ở người phía sau kỳ vọng mục quang bên trong nhẹ gật đầu, bỗng nhiên cười ra tới: "Tốt."

"Cái gì? !"

. . .

Nửa giờ sau.

Nhìn xem xuống xe đi hướng Toán Mệnh Quán Cổ Dịch bóng lưng, phụ xe trên Nam Cung Bình nhìn không được nói: "Diêm huynh, hôm qua quang vinh thành trong tửu điểm Lạc đại tiểu thư thân nói người này khí tức tôn quý, có cao lớn uy nghiêm chỉ ảo giác, có thể bị âm hồn nói như thế đạo, rõ ràng là quý đạo cao thủ, chưa hần không thể cùng Nhạc Bất Tiểu phân cao thấp, lúc đến chúng ta đã từng nói hảo, vì sao lúc này muốn lại đột nhiên từ bỏ?"

"Ai nói ta từ bỏ?"

Diêm Hội Trưởng cười nói: "Nam Cung huynh đệ,

Ngươi xem thiên nhìn xuống đất, xem núi xem nước tự nhiên là cao thủ, có thể lão ca ngươi ta phiêu bạt Thương Hải hơn phân nửa thân, nhắc tới xem người ngươi lại không bằng ta, không có gì bất ngờ xảy ra, vị này cổ tiểu sư phó tại ngày mai nửa đêm trước khi tất nhiên xuất thủ!"

"A? Dùng cái gì gấp đến?"

"Bởi vì ta cũng tuổi trẻ qua."

"Ân?"

"Tuổi trẻ người nha, nhất là là có bản lĩnh tuổi trẻ người. Máu, tổng là nóng."

Nói xong vừa tới Toán Mệnh Quán công Cổ Dịch chính hảo quay đầu lại, đối với bên này hô to: "Hai vị thổ hào, có thể cho ta mượn cái điện thoại sao?"

". . ."

. . .

. . .

Đêm đó, thiên không ám sắc dần dần chìm, Thiên Tòa cầu lớn lên, một nhóm mười tới đạo thân ảnh theo dưới núi đi bộ mà lên, mang theo các loại vật phẩm, phá khai giả thép, lên cầu lớn.

Những này người đều là nam tử, phần lớn cường tráng, trạng thái khí mười phần, dương khí cực nặng. Bọn hắn lên cầu lớn về sau, chuyện thứ nhất liền là đem mang theo chi vật theo trước kia đã nói xong phương pháp bày ra lên tới.

Không bao lâu, đầu cầu nơi dựng lên một toà cùng loại pháp đàn, trải trên hoàng bố cái bàn, bàn trên bài trí rất đơn giản, chỉ có ba cây phẩm chất dài ngắn bất một màu vàng gậy sắt.

Ngay tại lúc đó, chung quanh chín cái phương vị chất đồng thứ chín toà hình dạng khác nhau, xem lên đen như mực vật không rõ nguồn gốc thể.

Đội đem sở có đồ vật bày ra hảo về sau, những này người toàn bộ thối lui ra khỏi đầu cầu, cuối cùng chỉ còn một cái người đứng thẳng ở trước bàn.

Cái này cái người như là Cổ Dịch hoặc là Nam Cung Bình Diêm Hội Trưởng ở đây, một nhãn liền có thể nhận ra, cái này người không sao dừng người, chính là Nghê Lão Bản không biết từ chỗ nào cái núi xô mọi góc ngách nơi tìm tới dị nhân: Nhạc Bất Tiểu!

Lúc này Nhạc Bất Tiểu người cũng như tên, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, nhắm song nhãn nhắm lên trước bàn thô nhất một cây gậy sắt đặt ngang tại ngực, miệng bên trong bất đầu nói lầm bầm

"Thiên địa Ngũ Hành, lấy kim cầm đầu, thể người nắm tài, lấy kim là quý, tài thông ngũ kim, hóa mà thành tương, tương nước tự tràn, tràn mà phong linh, thiên địa cả người cả của. . ."

Tiếng nói hạ thấp thời gian, xung quanh chín khối sự vật vô có bắt đầu hòa tan, dần dần thành một khối nặng nề dịch thể, chậm rãi từ chín cái phương vị đồng thời hướng ở giữa dựa vào, đội cho Nhạc Bất Tiểu dưới chân chảy qua lúc, lại không có dính vào hấn giày cuối cùng một điểm, cuối cùng nói thành một mảnh, chính thể xem lên liền giống như là một khối bị nhân công chứa tốt lá sắt mặt đất!

Đồng! Đồng! Đồng!

Nhạc Bất Tiểu lúc này trọn khai song nhãn, lấy tay bên trong hoàng côn điểm một cái dưới chân sắt, không có cảm thấy một điểm chấn động cùng hấn tình huống dị thường sau lại đổi một cây kế tiếp theo điểm, một liền ba cây gậy sắt điểm xong, hấn về mặt nghiêm túc thu lên, lau mồ hôi nước, hải lòng nhẹ gật đầu.

Cử động lần này quá trình mặc dù đơn giản, thêm trên bài trí lại trọn vẹn dùng gần thời gian ba tiếng, cái này cũng chưa tính sự tình rườm rà chuẩn bị, mới hoàn thành cái này 'Dung Kim Cứu Trận' pháp!

Xưa kia năm Nhạc Bất Tiểu du tẩu Hoa Hạ học đến trấn này linh chi pháp, mặc dù bắt tại ngũ thuật chính thống chi bên trong, nhưng cũng coi như là bàng môn nặng thuật, lấy xuyên tạc nhân đạo Ngũ Hành luận pháp trung kim đạo luận pháp làm cơ sở, tự xách lý luận, cường điệu ngũ kim vì nhân sở dụng, nặng nề vạn phân, chỉ cần phương pháp đến làm, hết thấy hấn vật đều là có thể trấn áp!

Này thuật nặng nề, nan điểm quyết định ở trước đó chuẩn bị, chỉ cần hết thầy giải quyết về sau, cũng đủ để áp chế cầu lớn trung âm hồn linh phách trong vòng hai mươi năm thoát thân không được!

Cho nên Nhạc Bất Tiểu mới dám ba hoa, tại trong vòng ba ngày giải quyết vấn đề.

Hiện tại trận pháp viên mãn, cầu bên trong âm hồn từ đầu đến cuối chưa lộ ra, Nhạc Bất Tiểu tự nhận trận thành hoàn thành, đang muốn quay người lúc rời đi, đúng lúc này, một bóng người xuất hiện.

Lông mày của hấn trong nháy mắt nhăn lên, tiếp lấy cau chặt, nhưng chặt hơn!

Tâm bên trong hiện lên không hiểu: Sao sao là đi tới? !

Dù sao theo lý thuyết đến, coi như trận pháp thất bại, cầu lớn trên âm hồn không có bị áp chế, cái kia âm hồn chỉ chúc cũng nên là thoải qua tới mới đúng a, sao sao biết dùng đi? Chơi vui sao?

Rất nhanh, hần liền hiểu, cái này không dễ chơi, bởi vì là đi tới không sao quý, mà là một cái người, mình đã từng thấy một mặt người!

Tới người đại chiêu muộn trên mạng theo cái kính râm, mạng dép, một thân ngắn tay quần đùi mười phần tùy ý, chính cái u quá thay du lịch quá thay đánh dấu chuẩn bộ dáng, không sao Cổ Dịch là ai?

Từ xa nơi đối mặt về sau, Cổ Dịch xa xa kêu lên: "Này, tên trọc, đại buổi tới người bắt hồi gia đi ngủ, là muốn dùng người cái kia đầu trọc làm đèn đường sao?"

Nhạc Bất Tiểu sửng sốt một chút, trong lòng tựa hồ chỉ còn lại có một thanh âm:

Tên trọc?

Tên trọc!

Tên trọc? ! ! !

Chưa phát giác sờ lấy hướng trụ lùi đỉnh đầu, sắc mặt khó coi tới cực điểm!

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Vừa rồi hảo giống như giẫm chết cái gì

"Chúng ta gặp qua, là Nam Cung Bình để người tới a?"

"Nam Cung Bình?"

Cổ Dịch trái xem xem phải xem xem, không nhìn thấy Nam Cung Bình, mộng dạng nói: "Nam Cung Bình ở đâu?"

"Người giả ngu cũng vô dụng." Nhạc Bất Tiểu lắc đầu, một mặt âm trầm, "Đã người tới, tất nhiên làm qua một trận, bất quá ta hỏi người, người có biết tại cái này dãy núi ôm ấp, bốn phía chôn không người, ngoại trừ cầu lớn chín đạo âm hồn còn có chút cái khác cái gì sao?"

Cổ Dịch nhất thời nhũ mảy, hết sức rõ ràng, nghiêm túc nói: "Chớ không phải là. . . Người đem mẹ người cho mạng đến! ?"

Nhạc Bất Tiểu kéo căng lông mày nhất thời từng khai, sau đó kéo căng càng chặt hơn, âm lãnh như hần, hướng lai động thủ không động khẩu, bình thường đối với thô bỉ chỉ nói cực là khinh thường, nhưng giờ này khắc này, mặt đối với Cổ Dịch, thực sự là nhìn không được, bật thốt lên liền mắng ra lai: "Là người tổ tông!"

Dứt lời cời áo khoác, lắc một cái, thôi!

Thoáng chốc, cầu lớn phong thanh biến điệu, như nữ tử u oán, thấp giọng khóc ngữ, xen lẫn dị dạng âm lãnh, nhào qua lai.

"Hai năm trước, tại cùng hiện tại tương tự một ngọn núi ở giữa cầu lớn bên trong, ta kiến thức một trận tình giết, ba người cùng mất tính mệnh, u oán vô cùng, vừa hảo khi đó ta học thành một môn ngự hồn chi pháp, đem chi tế luyện sau đường thành lệ hồn, đáng tiếc một mực không có cơ biết dùng, vừa vận nay thiên chơi với người chơi."

Nói xong, chỉ gặp Cổ Dịch hảo giống như sợ choáng váng đứng tại chỗ, khóe miệng mồm ra cười lạnh, nhãn xem âm hồn dụng phải thân thể, sau đó, liền không có sau đó. . .

Cổ Dịch lung lay đầu, hạo giống như vừa rồi cái gì cũng không có phát sinh, nói: "Khó khăn đến là ta giữa trưa đến bây giờ còn chưa tỉnh ngủ? Người vừa rồi nói cái gì ấy nhỉ?"

Nhạc Bất Tiểu ngây ngẩn cả người, cái này ba cái âm hồn là hạo chuyên chuẩn dự bị tới đối phó Nam Cung Bình, căn bản không nghĩ tới chỉ lộ cái mặt liền không có sau đó, trong thoáng chốc nghĩ đến mấy bay lên Cổ Dịch bên trong túi đeo lưng đồ vật, nhất thời giật mình, cắn răng nói: "Bánh bao thịt đánh chó, nguyên lai là quỷ đạo cao thủ, hạo, hạo, rất tốt!"

Một nói liên tục ba chữ tốt, nghiêng răng nghiêng lợi, cuối cùng cang là một tay tóm lấy trước người bàn lên một cây gậy sắt, mãnh liệt đến thăm dò hướng mặt đất!

Phanh! ! !

Hồi âm như nổ, tại cái này cái trong núi đầu cầu tiếng vọng.

"Trận này tên là 'Dung Kim Trần Linh Trận' ! Lấy ngũ kim thông tài, che đậy nhân đạo thiên cổ người Văn Kỳ lực, mặc dù bất nhập ngũ thuật, nhưng cũng đường đường chính chính, giữa thiên địa, đối với thế gian vạn vật không thiệt hại, chỉ có âm linh chi chúc, không cho phép trận này!"

Dứt lời lại là liền tiếp theo mấy lần đập mạnh, kim quyền sở hữu mặt cùng thiết bồng không ngừng va chạm, tiếng vang to lớn không dứt tại tai, tựa hồ muốn hết thấy vô hình loại hình toàn bộ chấn vỡ.

Phanh! Phanh! Phanh! . . .

Phanh! Phanh! Phanh! . . .

Vô số tiếng nổ qua đi, Nhạc Bất Tiểu mệt đến ngất ngư, bắt quá hạo khốc miệng lại mang theo cười, lại ngẩng đầu, hướng Cổ Dịch nhìn lại, lại ngây ngẩn cả người.

Chỉ gặp Cổ Dịch vẫn như cũ đứng ở nơi đó, còn là một bộ không bị ảnh hưởng đáng vẻ, duy vừa cùng vừa rồi bất đồng là, tay bên trong chẳng biết lúc nào nhiều cái điện thoại, gặp chính mình gõ xong, cầm điện thoại di động lên thả ở bên tai, nói ra: "Uy, Nam Cung mất kính a, ta đến sớm, vừa rồi có cái ngu ngốc một mực bình bình nhảy nhảy, không biết chừng trong đầu có dây thần kinh nào không đúng. Tốt a, ta biết đạo, bái bai."

Nhìn xem Cổ Dịch cúp điện thoại, Nhạc Bất Tiểu sắc mặt rất nghiêm túc rất nghiêm túc, hiểu rõ âm chân không được, vì vậy cầm trong tay thiết bồng buông xuống, nắm trên bàn lên hai cây khá ngắn, trực tiếp hướng Cổ Dịch chạy đi . .

Đối với "Dung Kim Trần Linh Trận", hạo còn có một điểm không có nói rõ, vậy liền là cái này ba cây thiết bồng làm làm chủ trận chi vật, là trận pháp hạch tâm chỗ, lẫn nhau lẫn nhau liên hệ, chỉ cần bên trong vẫn còn một cây thiết bồng, cái kia sao chỉ cần cách xa nhau không sao quá xa, còn lại hai cây liền có thể đem trận pháp toàn bộ uy lực kéo theo, dùng cái này phát động so công kích từ xa cường đại số lần trận pháp bản thân lực lượng, lấy trấn áp Cổ Dịch mang theo âm linh, sau đó sinh sinh đánh chết hạo!

Nhìn xem Nhạc Bất Tiểu dần dần chạy đến, cái kia hung hạo ánh mắt để Cổ Dịch tiểu tâm can phanh phanh trực nhảy, đợi cho hạo đến gần sau rút cuộc nhìn không được, một chỉ phía sau hạo đại kêu lên: "Nam Cung tiểu nhân kính người tới vừa vặn, nhanh, quần áo hạo!"

Nhạc Bất Tiểu cái này giật mình không thể coi thường.

Đột nhiên quay đầu, lại phát hiện sau lưng không có cái gì, đúng lúc này, đã thả lỏng một chút tay phải bỗng nhiên buông lỏng, một cây gậy sắt bị người đoạt chạy.

"Ăn ta một cái, Thiên Niên Sát, đổi, siêu cấp kim bồng Vạn Niên Sát!"

Cổ Dịch tiếng quái khiếu lập tức vang lên, còn chưa kịp hồi xoay người Nhạc Bất Tiểu nhìn bên trong tối đen, cơ hồ thấy được mười tám tầng địa ngục!

"A! A! A! . . ."

Mười tám tầng Địa Ngục nhanh chóng tăng trở lại, lại về tới nhân gian, Nhạc Bất Tiểu chính mình cũng không biết đạo chính mình là lúc nào ngã xuống đất, lẫn lộn ở giữa khôi phục lý trí, nhìn xuống hoa cúc kịch liệt đau nhức, dùng như mổ heo thanh âm kêu lên: "Rác rưởi, lão tử muốn để người sống không bằng chết!"

Băng!

Một tiếng vang trầm, Nhạc Bất Tiểu bên hông tự dung nổ khai, tựa hồ có một đạo hắc ảnh theo bên trong xuyên ra đến, lóe lên một cái rồi biến mất.

"Ta mới không sẽ sống không bằng chết đâu."

Cổ Dịch chụp lấy cái mũi đi về phía trước mấy bước, tiếp lấy lại hướng sau lưng nhìn lại: "A, ta hạo giống như dẫm lên cái gì?"

Nhìn lại lúc, chỉ gặp sau lưng đi qua địa phương một cái tạo hình kỳ dị côn trùng bị giẫm chết ở nơi đó, chảy một đám rõ ràng màu lam dịch thể. . .

...

Giờ khắc này, Nhạc Bất Tiểu triệt cuối cùng mộng bức, não hải bên trong chỉ có ba chữ đang không ngừng quanh quẩn:

Giẫm . .

Giẫm chết?

Giẫm chết? !

Giẫm! Chết!! ? . . .

Cứ như vậy giẫm chết? !

Lão tử số niên tâm huyết chủ trưng cổ liên bị con hàng này đi qua lại liên đạp cho chết? !!!

Nhạc Bất Tiểu cảm nhận được chính mình sinh không có thể luyện, đúng lúc này, một loạt tiếng bước chân vang lên, tinh thần hần khê giật mình, lại lộ ra nhe răng cười: "Lão tử đánh không lại ngươi, còn không thể quần Âu ngươi? !"

"Ngươi muốn quần Âu ai vậy?"

Âm thanh âm vang lên, ngoài ý liệu quen thuộc, Nhạc Bất Tiểu vừa hiển hiện nhe răng cười lập tức thu về, chỉ gấp sau lưng xác thực nhiều hơn rất nhiều người, nhưng mà những này người chính mình không biết cái nào, ngoại trừ dẫn đầu cái kia một cái đeo kính, không phải là Nam Cung Bình là ai?

Nam Cung Bình tại hần năm bước bên ngoài dừng lại cước bộ: "Nhạc Tiên Sinh, ngươi những huynh đệ kia đã trải qua bị bi người đưa tiễn, ngươi không cần phải lo lắng. Ngược lại là ngươi, ngươi vì nhân tâm địa ác độc, mặc dù có bản lĩnh bản tính lại hồng, bây giờ ngươi át chủ bài hoàn toàn không có, không bằng liền từ bị người đưa ngươi đi một chỗ a."

"Ha ha. . ." Nhạc Bất Tiểu một trận cười lạnh, tâm cuối cùng 10 ngàn cái * phi nước đại, mục quang theo bản năng tránh khai Cổ Dịch chỗ phương hướng, nhìn qua đến, "Nam Cung tiên sinh đây là muốn giết ta sao?"

Nam Cung Bình lắc đầu nói: "Thế gian quý giá nhất chỉ vật không gì bằng nhân mạng, Nam Cung Bình có tài đức gì, sao có thể có tư cách lấy tiên sinh tính mệnh, chỉ là bình gia lao ngục không không. Đông Hoa viện tuy không nhân thủ ra đến giải quyết việc này, nhưng thỉnh tiên sinh vào nội thương ở cùng là có người chiếu cố."

Nhạc Bất Tiểu cười, còn là cười to: "Ha ha ha, các ngươi muốn ta ngồi tù, bằng cái gì? Chỉ bằng ta tại Thiên Toa cầu lên bày cái bàn? Có người tin các ngươi sao? Ha ha ha. . ."

"Đương nhiên không sao những này phong kiến mê tín, bọn hần muốn cáo ngươi cường hiếp!"

"Cái gì? !"

Sau lưng truyền tới Cổ Dịch thanh âm để Nhạc Bất Tiểu đột nhiên ngưng, liền vội vàng xoay người mục ánh sáng, hướng Nam Cung Bình sau lưng không xa nơi một vị thể trọng vượt qua hai trăm cân, một mặt màu đen nùng trang, trang phục khoa trương, nhìn xem so quý còn kinh khủng nữ nhân vọng đi, tâm bên trong đánh giá cái lộ bộ.

Nam Cung Bình lúc này mở miệng, thở dài: "Nhạc Tiên Sinh thực sự khẩu vị đặc biệt, chúng ta không bằng." Dứt lời nhìn về phía nữ tử kia, cái sau hội nghị, bá khí đem áo khoác quăng bay đi, há miệng lập xường miệng rộng, dặt cuống họng nhơn kêu lên: "Cứu mạng a, cường hiếp! . . ."

Nhạc Bất Tiểu dưới chân không vững, một cái lão đảo kém điểm quăng ngược lại, run rẩy chỉ vào ở đây chỉ người: "Ngươi, các ngươi, các ngươi đủ hung ác! . . ."

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Mộng

"Hướng phải, phải, người con em mày tả hữu không phân sao? !"

"Ngạch, cái gì, bên này là phải, vậy liền đi phía trái, người không phải nhìn ta ngón tay a!"

"Cứ như vậy, qua lai điểm, tốt tốt, miễn cưỡng a. . ."

Cổ Dịch Toán Mệnh Quán trước cửa, Nam Cung Bình dời mở ghế đầu đứng ở phía trên, chính là Cổ Dịch bệ ngoài một lần nữa phủ lên một khối cửa nhà, đồng dạng là Toán Mệnh Quán ba chữ, chỉ bất đồng là, cái này ba cái không phải là in ấn điều khắc, mà là dùng thân bút viết lên, chữ viết công chính hào phóng, hần bên trong tinh thần sâu ngậm, khung xương phong cao, một xem liền là ra tự danh sư chỉ thủ.

Nhưng mà đối với cái này sao một khối hảo cửa nhà, càng là Nam Cung Bình thân tự lên treo lại, Cổ Dịch sắc mặt lại là một điểm không hảo, hô hô lớn tiếng chỉ huy.

Nguyên lai sáng sớm hôm nay, Nam Cung Bình liền mang theo này đến nhà, vì cái gì là cảm tạ hôm qua thiên Cổ Dịch xuất thủ giải quyết Nhạc Bất Tiếu. Nói đạo chính mình thương lượng với Diêm Hội Trưởng qua đi, hần cảm giác đến Cổ Dịch bản lĩnh cao cường, là cao nhân, đề nghị như là đưa tiền không khỏi lộ ra quá tục, làm đưa một phần có nội hàm sự vật mới đúng, vì vậy trong đêm bãi phóng Trung Xuyên sách pháp đại gia Hoắc lão tiên sinh, để hần thân tự nâng bút là Cổ Dịch viết xuống cái này ba chữ to, sau trải qua bồi đưa lai.

Đối với cái này, Cổ Dịch tâm bên trong đương nhiên chỉ có ba chữ, giúp cho báo chí, vậy liền là: * ai nói cho người ta cảm giác đến tiền tục? ! ! !

Đưa cái này sao một bức ăn lại không thể ăn, dùng lại không thể dùng, trang B còn không có mấy cái người nhìn hiểu đồ chơi, dùng được cái chim gì a! ?

Ta liền hỏi người: Có hay không chim dùng? !

Như thế lần này, Cổ Dịch tự nhiên không có đối với Nam Cung Bình có sắc mặt tốt, đợi sử dụng hết con hàng này làm lao động tay chân về sau, chẳng những nước cũng không cho hần rót một ly, liền liền môn đều không có để hần tiến, trở tay đóng cửa, từ bên trong treo lên một cái mới làm tốt bảng hiệu, phía trên chính viết:

Đi ngủ bên trong, thỉnh không quấy rầy.

. . .

"Cái này. . ."

Nam Cung Bình ngẩn người, hảo nửa thiên cũng không nghĩ mình bạch chính mình cái nào đắc tội hần, không hiểu bên trong cúi đầu, một lát sau trở lại ly khai.

"Đừng người có hảo ý, người tối thiểu cũng hần là có điểm chủ nhân gia lễ phép."

Trong tiệm, một đạo nhân nhật thân ảnh dần dần hiển hiện, mặc dù còn là rất nhạt, nhưng đã có thể miễn cưỡng nhận ra nàng không sao đừng người, chính là Lạc gia đại tiểu thư, Lạc Khuynh Tư.

Tự theo hôm qua chiều muộn Cổ Dịch sau khi trở về, Lạc Khuynh Tư đã đã tại trong tiệm, dựa theo lời của nàng, mặc dù Cổ Dịch không có giết Hạ Hổ, nhưng sự tình cuối cùng cũng là viên mãn giải quyết, nàng tự nguyện là Cổ Dịch làm công mười niên, không cần tiền lương, nhưng là có cuối tuần, cùng pháp định ngày nghỉ. . .

Lúc ấy liền để Cổ Dịch xoắn xuýt, còn có chơi như vậy? !

Bất quá vốn là không có hi vọng vào nàng trở về, có dù sao cũng so không có hảo, vì vậy để nàng lưu lại, giúp làm điểm việc vặt, xem gia môn, cùng đường đường nhân, chém gió cái gì.

Hiện tại, đối với nàng một phen, Cổ Dịch lườm nàng nhân, cười ha ha: "Bời vì là, ta, liền là xấu như vậy! . . ." Nói xong đi về phòng, tiếp tục ngủ!

Lạc Khuynh Tư: ". . ."

. . .

. . .

Rất nhanh, Cổ Dịch ngủ thiếp đi.

Mê mẩn dần. . .

Bình tĩnh giật mình. . .

Một đạo chói nhần dương quang xuyên vào, đậm hư mê vụ, tinh khiết thiên không xuất hiện ở trước mắt.

Thiên không bên trong nắng gắt hùng hực, nướng thôn trang, tiểu học bên trong một đám đang dạy học sinh tiểu học tập trung tinh thần, hôm nay lão sư mang lai một bộ cờ tướng.

"Các bạn học, mặc dù thôn chúng ta điều kiện không hảo, nhưng hứng thú bồi dưỡng hay là không thể roi xuống, hôm nay lão sư liền cho các ngươi lên một đường hứng thú khóa, dạy các ngươi chơi cờ tướng thế nào?"

"Hảo. . ."

Nghe được một đám non nót "Hảo" âm thanh, mặt mũi tràn đầy tàn nhang nữ lão sư cười kể tiếp theo nói: "Bất quá chơi cờ tướng tiên phải biết phía trên này chữ, đến, Cổ Dịch, ngươi lên tới làm cái đại biểu, lai xem xem, cái chữ này niệm cái gì?"

Bị gọi đạo danh tự là một phiên bản thu nhỏ, nghịch sinh lớn lên Cổ Dịch, giờ hấn không có đeo kính râm, một mặt nghiêm túc nhìn xem nữ lão sư cầm lấy cái kia một con cờ, trầm giọng nói: "Móa!"

Nữ lão sư sững sốt một chút, lắc đầu nói: "Cái chữ này đọc: Sĩ!"

"Học tập: Móa!"

"Là binh sĩ sĩ!"

"Móa!"

"Sĩ!"

"Móa!"

"Sĩ!"

"Tốt a,

Đọc sĩ."

"Nói cho ngươi đọc móa! Ách. . ." Nữ lão sư phản ứng qua đến, không biết tiểu tử này là có ý còn là không có ý định, trong lòng "Làm!" một tiếng, đối với Cổ Dịch bên người một vị tiểu đồng bọn nói: "Vương Đại Đầu, ngươi là Cổ Dịch hảo bằng hữu, ngươi lai đương đại biểu, dạy một chút Cổ Dịch, cùng ta đọc: Sĩ, sĩ binh sĩ!"

Được xưng là Vương Đại Đầu đầu to tiểu hài, giữ lại thanh nước mũi, tát hai cái, ngoạo đầu nghiêm túc dò xét nói: "Ta cũng nâng đến hấn là đọc móa!"

Nữ lão sư có chút lộn xộn: "Vì cái gì?"

"Bởi vì là Cổ Dịch thường xuyên đều tại viết cái chữ này a, làm em gái ngươi móa!"

Phanh!

"Hai người các ngươi đều cút ra ngoài cho ta!"

. . .

Phòng học bên ngoài, Vương Đại Đầu một mặt mộng dạng, nhìn qua Cổ Dịch không hiểu nói: "Cổ Dịch a, ta có phải hay không nói sai?"

"Đương nhiên không có!" Cổ Dịch nghiêm chỉnh đạo, "Ngươi không nói như vậy chúng ta sao sao ra đến lai? Vừa vận nay thiên ta muốn ăn cá, chạy, đập chứa nước bắt cá đi."

Vương Đại Đầu lắc đầu nói: "Không không không, ta cảm mạo không thể dính nước."

"Vậy ta bắt, ngươi đi theo trợ thủ, bắt được trở về cho ngươi nấu canh, sáng mai ngươi cảm mạo liền tốt."

"Thật sao?"

"Đương nhiên, đi nhanh đi."

Hai tiểu đồng bọn thôi ngưư bức, rất nhanh liền đi tới đập chứa nước bên cạnh lên, đi qua một khối viết "Bốn thanh thủy kho" đánh dấu về sau, thuận thang đá, đi tới một bên khác cỏ trên mặt đất mặt.

Ở chỗ này, Cổ Dịch lật ra một cây giấu tốt tự chế xiên cá, giã hảo điểm, liền muốn bắt đầu bắt cá.

Chính lúc này, bỗng nhiên ba đạo thân ảnh tiến vào mắt, vào đầu một thân người mặc thời thượng lại sạch sẽ tiểu tây trang, rõ ràng cùng những người khác bất đồng, chính một cái Tiểu Thái Bảo dạng.

Tiểu Thái Bảo nhìn thấy Cổ Dịch về sau, cười ha ha: "Lại là ngươi? Làm gì, nắm cái nát xiên gỗ cũng muốn bắt cá, ngu xuẩn a?!"

Cổ Dịch cũng cười to ba tiếng: "Ha ha ha, không cần xiên gỗ khó khăn phải dùng người chim nhỏ lại rồi?"

"Quả nhiên không cha không mẹ hàng, không có một điểm giáo dưỡng!"

Cổ Dịch xem thường: "Ngươi ý tứ là, cha mẹ của ngươi sở dĩ chênh lệch ba lần tuổi tác, đều là dùng lai học giáo dưỡng đi, sau đó mới đem ngươi bán ra lại?"

"Thảo!"

Tiểu Thái Bảo kiên kỵ nhất liên là người khác nói lời này, một cái nổi giận, chỉ huy tiểu tùy tùng nói: "Ném tảng đá, đập chết cái này hai hàng!"

Tiểu tùy tùng lên tiếng, nhặt lên tảng đá liền cùng phía dưới Vương Đại Đầu Cổ Dịch khai chiến, song phương một trận lẫn nhau nện.

Nhất thời, hòn đá bay múa. . .

Cũng may hai bên tiểu hài đều biết chút ít có chừng có mực, nhặt đều là một chút chút không lớn hòn đá, nhưng cái kia dù sao là tảng đá, nện ở thân lên rất đau rất đau, thêm lên đối phương ở trên cao nhìn xuống, Vương Đại Đầu bị nện đến oa oa kêu to, đầu to bần năng một đỉnh, đội lên Cổ Dịch eo lên, cái sau hủ lên quái dị "Hô cha a", lập tức rơi xuống nước bên trong.

Đội Cổ Dịch một lần nữa nổi lên mặt nước, phía trên Tiểu Thái Bảo cười to lên lại: "Cũng không xem ta là ai, liền để ngươi xem xem tiểu gia ta là làm sao bắt cá!" Nói xong lấy ra một viên loại cực lớn màu đen ngư lôi!

"Trầm luân Nhật Bản!"

Nhìn thấy con cá này lôi, Cổ Dịch cùng Vương Đại Đầu đều kinh hô ra lại.

Ở trong thôn duy một một gian quầy bán quà vật bên trong, bán có uy lực lớn nhất hai loại pháo đốt, một là lên thả "Chấn hưng Trung Hoa", hai liền là nước này bên trong "Trầm luân Nhật Bản"!

Cái đồ chơi này khổ người cực lớn, tiểu hài từ một tay nắm căn bản bắt không dưới, điểm hỏa cần hai người hợp lực, hấn bên trong thuốc nổ có thể nghĩ, dùng lại nổ cá hoàn toàn chính xác là không phải tầm thường, chỉ là đồng dạng, giá cả kia cũng tuyệt không phải bình thường tiểu hài có thể thừa nhận được.

Bất quá Tiểu Thái Bảo gia gia thế giàu có, chút tiền lẻ này chỉ là qua gia gia tiền, cười to ở giữa đem ngư lôi nhóm lửa, đối với chuẩn Cổ Dịch ném ra, hô to nói:

"Tiểu vũ trụ, bạo phát a!"

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Trở về

Ngư lôi rơi đang tại Cổ Dịch bên người không đủ hai mét địa phương, đánh giá cái bọt nước chìm, sau một lát, ngư lôi chìm đến đập chứa nước dưới đáy, tại một tảng đá xanh bắn lên, nổ tung!

Băng!

Một tiếng mấy không thể nghe thấy trầm đục khuếch tán, cực lớn nước ngầm nước hướng mặt nước dâng lên, cùng lúc đó, khối kia niên đại xa xưa đá

xanh bản không chịu nổi thụ lực, cùng chung quanh bùn đất ứng thanh nát khai, sụp đổ ra một cái sơn hắc hổ to.

Nước, bắt đầu hướng hần bên trong rót vào!

"Thật em gái ngươi là cái bại gia tử, nỏ cá trước khi tiên vong liệu cũng không biết đạo? ! Thật ngu xuẩn! . . . A, thế nào? Tại sao có thể có vòng xoáy, a, ta đi. . . Cứu mạng a. . ."

Mặt nước lên Cổ Dịch đau lòng ngư lôi, mắng Tiểu Thái Bảo hai câu, không nghĩ mới mới mở miệng, trước người mặt nước bỗng nhiên bắt đầu thay đổi, cơ hồ là trong nháy mắt liền tạo thành một cái vòng xoáy, lực hấp dẫn cực lớn trong chớp mắt đem hần cuốn tới dưới nước, hướng nước cuối cùng kéo đi!

Lộc cộc lộc cộc. . .

Cổ Dịch bình thường Thủy hành không sai, ra sức trọn khai song nhãn, muốn dùng sức giãy giụa, nhưng loại tình huống này lại há là hần một cái tiểu hải có thể chụp không chế, chẳng những vô công, phản mà rót mấy ngụm nước, hạ xuống đến nhanh hơn, trơ mắt nhìn chính mình ly thủy cuối cùng càng ngày càng gần.

Như tại cực đoạn khó chịu đồng thời, một cái cữ kỹ rách rưới hộp xuất hiện ở trước mắt của hần.

Giờ phút này mặc dù tư duy hỗn loạn, nhưng Cổ Dịch còn là một nhân liền nhận ra cái này là cái hủ tro cốt, thân nơi vòng xoáy lôi kéo phía dưới, hộp đã trải qua tán khai, vô số rõ ràng ám sắc bụi bay ra, chính mình chính hướng phương hướng kia đã đâm tới. . .

Lại là mấy ngụm lớn đắng chất nước rót vào yết hầu, khó chịu không nói ra được, Cổ Dịch ý thức bắt đầu mơ hồ, tại triệt cuối cùng hắc ám trước khi, lơ lơ thấy được một toà cữ kỹ rách rưới lớn cỡ bàn tay lâu nhỏ, lâu nhỏ mặc dù nhỏ, lại có một loại tự thành một phương thể giới kỳ dị cảm giác, mà tại cái kia dưới tiểu lâu, còn có một viên quý dị hạt châu màu đỏ sậm, màu sắc đỏ đến yêu dị, có loại nói không nên lời có loại tà ác cảm giác.

Ý thức dần dần bắt lực chèo chống, Cổ Dịch triệt cuối cùng đen, trọn tròn song nhãn tràn ngập không làm, rất chính xác, nện vào tiểu lâu kia chi lên. . .

Tựa hồ có một đạo thờ dài cùng một tiếng càn rỡ ý cười, để hôn mê Cổ Dịch cũng nghe đến:

"Ai. . . Thế sự khó liệu, họa này phúc này, lão phu cũng lại cũng bất lực. . ."

"Ha ha ha, hảo hảo hảo, làm đến hảo! . . ."

. . .

. . .

Mơ hồ bên trong, không biết qua bao lâu, có âm thanh tại vang lên bên tai:

"Làm sao có thể, cái này đều hai giờ, oa nhi này từ sao sao còn có hô hấp?"

"Không biết đạo, các ngươi nhìn hần trọn mở mắt, a, cái này. . ."

"Tê. . ."

"Hắc, thuần con mắt màu đen! ? . . ."

"Cái này, cái này là quý sao. . ."

". . ."

. . .

. . .

"Ta đi!"

Một trận hiện thực cảm giác tập đến, bốn phía hết thấy trong nháy mắt sụp đổ, Cổ Dịch tự ngồi trên giường lên, nhìn ngoài cửa sổ đã trải qua đen sắc trời, vuốt vuốt huyết Thái Dương, lộc cộc nói: "Ta cái này đi ngủ nhất thiên?"

"Đúng vậy." Quen thuộc bên trong mang theo phiêu miêu giọng nữ tự thân bên cạnh vang lên, Lạc Khuyết Tư thân ảnh tung bay đến trước giường, sắc mặt lạnh lạnh ngạo nghễ, chỉ hướng bên ngoài sảm: "Hai chuyện, đệ nhất, ngươi điện thoại đi động vang lên nhất thiên. Thứ hai, Nam Cung tiên sinh lại tới một năm, cũng lưu lại một trương thiệp mời."

"Bị điên rồi, ta nào có cái gì điện thoại."

Cổ Dịch nhảy xuống giường, ở bên ngoài nhìn nhận Nam Cung Bình cho thiệp mời, là mời thỉnh chính mình đi cái gì thuyền lên tham gia cái gì cái gì châu

bầu sề, trở tay liền cho ném tới một bên. Tiếp theo, động tác của hắn bỗng nhiên dừng một chút, đột nhiên nghĩ đến giấc mộng mới vừa rồi, cau mày quay đầu nhìn về phía Lạc Khuynh Tư, "Người nói là cái kia Lugia?"

Lạc Khuynh Tư nhỏ nhỏ gật đầu, biểu thị xác nhận.

Soạt. . .

Cổ Dịch cấp tốc đứng dậy, cũng mặc kệ đồ nhào một ít gì đó, tại trong ngăn kéo lật ra một cái cũ kỹ lam bình phong Lugia điện thoại, chăm chú nhìn lại, phía trên quả nhiên có vượt qua mười cái điện thoại chưa nhận, lại đều là cùng một cái người đánh tới, phía trên đánh dấu là: Cự Chu.

Trong lúc nhất thời,

Cổ Dịch thần sắc rõ ràng hoảng hốt một cái.

Cự Chu. . .

Cự Chu, đúng là hắn lão gia, cũng là hắn rơi xuống nước mở ra Huyền Đạo tu hành địa phương, ở nơi đó, hắn vượt qua có ý nghĩa nhất cũng nhất không có ý nghĩa ba niên.

Sau đó hắn chạy ra đến, làm cái điện thoại di động này, dãy số chỉ lưu cho cái kia vì trợ cấp kim, mà lĩnh đường chính mình bắt quá ba năm bác gái, đề năng vô luận như thế nào cũng đừng gọi cú điện thoại này. Trừ không phải là, phát sinh một loại tình huống. . .

Tít tít. . .

Điện thoại trở về gọi ra ngoài, cái này là điện thoại tự mua lại sau lần thứ nhất thông qua, có thể nói mỗi niên giao tổn hao cũng là vì cú điện thoại này, đương nhiên, nếu có thể, Cổ Dịch càng hy vọng còn là nó vĩnh viễn không cần vang!

"Uy, dễ, Dịch ca sao. . ." Điện thoại thông, một đạo vang dạ nam hài âm thanh âm vang lên.

Cổ Dịch đoán được hắn là ai, không có cùng hắn nói nhảm, trực tiếp hỏi: "Phát sinh cái gì?"

"Nước, đập chứa nước, ra, xảy ra chuyện. . ."

"Ngu xuẩn!"

Cổ Dịch lúc này mắng lên: "Lão tử nói một vạn lần, không thể động đập chứa nước, là không sao bắt đầu chết người! ?"

"Là, đúng, Dịch ca, đã, đã chết rất nhiều người, người, người có thời gian lại xem xem sao. . ."

"Nói nhảm!"

"Ba" một tiếng, Cổ Dịch cúp điện thoại, đem Lugia ném khai, xách lên ba lô, trực tiếp liền cửa trước chạy vội ra ngoài, môn đều không khóa, rất nhanh biến mất tại hẻm nhỏ cuối cùng.

"Ước biết sao? Vội vã như vậy. . ."

Nhìn xem Phong Phong hỏa hỏa rồi đi Cổ Dịch, Lạc Khuynh Tư đánh giá thấp một tiếng, tung bay đến trước cửa, hướng ra phía ngoài trống không một người đường phố đạo hô to: "Vị kia suất ca giúp đỡ chút, đem cửa quan một cái."

Kèo kẹt. . .

Một trận gió thổi đến, cửa tiệm quan lên. . .

. . .

. . .

Ba ngày sau.

Quý tính Thủy Thị Cự Chu Trần.

Làm là tây bộ một nơi vô danh tiểu trấn, Cự Chu Trần người đã quen thuộc qua cuộc sống của mình.

Nơi này vùng bùn đường nhỏ, uốn lượn núi đạo, trở ngại phát triển bộ pháp, để chinh cái thôn trấn phổ biến nghèo khó, như theo cao nơi nhìn lại, ngoại trừ trong thôn một toà ba tầng tiểu đường lầu bên ngoài, lại khó có một gian vượt qua tầng hai phòng ốc.

Trong núi nhiều mưa, trước mấy thiên, dãy núi ôm ấp bên trong tiểu trấn vừa hạ trận mưa to, vốn là không dễ đi đường biến đến khó hơn, coi như là hai tủa xe đều qua không đến, muốn tiến trấn chỉ có đi bộ.

Ngày nọ buổi chiều, sắc trời âm trầm, nồng hậu dày đặc ô mây áp đến người thờ không được lên đến, nhìn xem bão tố tùy thời hàng lâm, lúc này, ngoài thôn một đạo đơn bạc dần dần rõ ràng, nện bước đại bước, rất đi mau tiến vào thôn trấn.

Còn là trí nhớ kia bên trong con đường, mặc dù rồi đi mấy niên, nhưng nơi này vẫn như cũ một điểm không thay đổi, lai người rất dễ dàng tìm được mục đích: Một gian treo đầy phù chú cửa lớn màu đỏ trước.

"Những này chim đồ chơi có ích lợi gì, thật là phong kiến mê tín."

Lai người buông xuống áo ngoài mũ, lộ ra một mở khuôn mặt quen thuộc, cùng đồng dạng quen thuộc cái kia một cặp kính mắt, nhìn lại, không phải là Cổ Dịch là ai?

Ba ngày, hấn dùng nửa thiên đi máy bay, một ngày rưỡi ngồi xe hơi, còn lại nhất thiên đi bộ, cơ hồ chưa hề nghỉ ngơi, rốt cuộc tại thời khắc này chạy về chính mình cái kia cái cùng chính mình không có chút nào quan hệ máu mủ, cũng lẫn nhau xem không thuận nhãn lão trước cửa nhà.

Tại cửa ra vào khinh bỉ mắng một câu, Cổ Dịch đang muốn gõ cửa, môn chợt tự cái mở ra, một mở xa lạ mặt không xuất hiện ở trước mắt, nhìn thấy chính mình sau sững sốt một chút: "Dễ, Dịch ca, ngươi trở về?"

Nghe thấy lời này, dù là đã nhận không đến bộ dáng của hấn, cũng đoán được cái này là cái kia cái cho chính mình điện thoại tới người, cũng chính là gia chủ này người con ruột, chính mình danh nghĩa lên tiểu đệ, tên là. . .

Gọi là cái gì nhỉ, hảo giống như quên. . .

"Dịch ca, ngươi không biết ta? Ta là Cổ Long a."

Cổ Dịch "A" một tiếng: "Nghĩ tới, ngươi là Kim Dung, ngươi ra tới vừa vặn, ta có thể không muốn đi vào, đem ngươi biết đến đều nói cho ta biết đi, ngươi biết đến, ta rất bận rộn."

Cổ Long ngưng ngưng cười một tiếng: "Dịch ca, vẫn là như vậy, cái kia sao hài hước. Tốt a, chúng ta đến bên kia đi nói. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Mưa

Từ Cổ Long dẫn đường, đi tới cách đó không xa ven đường ngồi xuống, cái trước thần sắc gấp mở, xem lên có chút kinh hồn táng đảm, nhìn qua chung quanh, thấp giọng nói lên lai chuyện đã xảy ra:

Dựa theo hấn nói, sự tình ra một tháng trước. Không biết cái nào lai một đội mù chó nhãn nhà đầu tư, xem lên nơi này bốn thanh thủy kho, muốn xây dựng thêm đập chứa nước, làm cái gì sinh thái sơn trang.

Nghe được cái này cái hạng mục lớn, Cự Chu Trần mấy cái đã sớm đói khát khó nhịn đại lão "Wow" nhảy lên, hiệu suất làm việc so bình thường ném heo thiếu vệt mạnh hơn nhiều, làm thiên liên cho phê.

Tiếp lấy đội một cái tình lúc, thi công đội tới, khai rãnh đổ nước, làm đến gọi là khí thế ngút trời, nhưng mà tất cả mọi người không nghĩ tới là, như tại thứ ba thiên chiều muộn lên, thi công đội xảy ra chuyện, sở hữu người. . .

Đều, chết!

"Nói ra lai người khả năng không tin, kỳ thật ta lúc ấy cũng không tin, thẳng đến trong trấn lập tức tới hảo cảnh sát, nghe nói còn có tình lý đại nhân vật, toàn đến hoạt động tra việc này, khi đó ta mới tin. Tin về sau, càng chuyện kinh khủng phát sinh, ngươi biết không Dịch ca, làm thiên chiều muộn lên, những này đến hoạt động tra người lại cho chết hơn phân nửa!"

"Nghe nói liên liên đại nhân vật kia nghe nói cũng xảy ra chuyện, trong trấn lòng người bàng hoàng, cha mẹ đều dọa, nghĩ đến ngươi, để cho ta cho ngươi gọi điện thoại. . ."

Nói đến đây, chuyện kể tiếp Cổ Dịch đều biết đạo, nhìn xem một mực hướng hướng bốn phía, sợ có đồ vật gì đột nhiên nhảy ra đến, đem chính mình cho sống sờ sờ mà lột da Cổ Long, nói: "Cho nên cái này ba thiên yên tĩnh, không có xảy ra chuyện gì?"

Cổ Long lắc đầu nói: "Không phải, còn là xảy ra chuyện, như tại nay sáng sớm lên, Tiết Minh Tại một gia ngoại trừ hần đều đã chết!"

Tiết Minh Tại? !

Nghe được cái tên này, Cổ Dịch nào hải bên trong nổi lên giờ sử dụng sau này ngư lôi hù dọa chính mình, cải biến chính mình cả đời Tiểu Thái Bảo, lâm vào một lát hồi tưởng, cuối cùng khẽ thở dài một tiếng: "Tốt, ngưoi trở về đi, miễn đến cha mẹ ngưoi lo lắng."

"Ách, ta. . ."

Cổ Long sững sốt một chút, mặt lên biến đến có chút xấu hổ, Cổ Dịch đoán không lầm, hần sở dĩ tại toàn trấn đều lòng người bàng hoàng thời điểm ra đến, kỳ thật liền là cha mẹ của hần thụ ý, vì cái gì liền là đem đây hết thảy nói cho Cổ Dịch thôi.

"Việc này ta hội hết sức giải quyết, nếu như không được, các ngưoi nhất hảo còn là chuyển gia a."

Cổ Dịch chưa từng nhìn hần, chuyện cũ đã vậy, không có quá nhiều giá trị đến quay đầu, mặc kệ cha mẹ của hần đánh đến tâm tư gì, nói đến cuối cùng, kỳ thật cái này là hần chuyện của mình, theo nhập Huyền Đạo bắt đầu, đã trải qua là!

Tỉ tách. . .

Một giọt mưa nước đánh vào mặt lên, ô mây rớt cuộc động lại đến cực hạn, bắt đầu trời mưa. . .

. . .

. . .

Thời gian ngược lại hồi vài phút trước, Cựu Châu Trấn lên duy một tòa có được ba tầng tiểu dương lâu Tiết gia trong sân, nơi này cách thật xa liền có thể ngửi được một cỗ mùi máu tanh nồng đậm, hần bên trong càng là thê thảm khủng bố, mảnh đất đều là tàn thi xương vỡ, nhân thủ chân người đầu người tàn mất, đơn giản liền giống như là nhân gian Luyện Ngục!

Có lẽ là ba ngày trước sự tình quá mức, cùng mặt khác các loại nguyên nhân, thành phố còn không kịp phản ứng chỉ viện, nơi này phát sinh như thế hung án nhưng không thấy một vị cảnh sát, chỉ có thứ bảy tám cái quần áo khác nhau lão thiếu nam nữ thân nơi hần bên trong, chính thảo luận cái gì.

"Nơi đây quý khí tràn ngập, người chết tử tướng thê thảm, cơ bản không có toàn thây, lại hồn phách vô tồn, hết sức rõ ràng, là quý đạo cao thủ sở là, chỉ tại sát sinh đoạt phách!"

Mấy người bên trong một vị duy nhất thiếu nữ mở miệng, thanh thúy tiếng ý nghĩa lời nói mặt ngoài thân phận của nàng, cũng ám hiệu chung quanh người đều phi thường người, đồng đều là Huyền Đạo bên trong người.

"Mặc dù ngưoi là muối tử, nhưng ta còn là không thể không nói: Ngưoi cái này nói nhảm có làm được cái gì? Nơi này ai chẳng biết đạo là quý đạo bên trong người làm, nẫu chốt là con hàng này đi đâu, chúng ta muốn như thế nào mới có thể đem hần bắt được đến, lúc này mới là trọng điểm, biết không? !"

Tại nữ tử chếch đối diện, là một vị chừng hai mươi, đầu phát nhiễm đến đủ mọi màu sắc thiếu niên, lời này chính là ra từ hần miệng, đang khi nói chuyện chụp lấy mũi không, một mặt khinh bỉ.

Lần này lập tức liền kích thích thiếu nữ bên người bạn trai bất mãn, quát lớn nói: "Tiểu tử ngưoi đừng lấy là đầu phát lên chà xát điểm lệng liền làm chính mình siêu thần,

Cái này sao trang B ngưoi nữ tức khắc biết không?"

"Ngọa tào, ngưoi cái ngu B khai địa đồ pháo đầu, lão tử đầu lên cũng nhiễm, nói lời này không sợ già tử quát ngưoi sao? !"

"A, liền hai người các ngưoi smart, đánh nhau lão tử sợ các ngưoi?"

"Chơi hần muối! . . ."

Hai bên bốn người huyết khí phương cương, tại cái này thê thảm khủng bố chi địa vậy mà khoe miệng muốn động thủ, đúng lúc này, ở đây niên sắc nhất lớn lên một vị lão giả mở miệng, găm lên ngăn lại cuộc nháo kịch này.

"Hỗn trướng! Mấy cái tiểu châu châu học được chút da lông liền không đem thiên hạ người đưa vào mắt, bao lớn điểm phá sự tình cũng muốn động thủ, nay thiên ta ngược lại xem xem ai dám người đầu tiên xuất thủ, lão tử không đánh gãy chân hần!"

Lão giả lời nói rất không khách khí, ngữ khí càng giống như là ăn thuốc nổ, kỳ quái là, hai bên huyết khí phương cương bốn người nhưng không có một người dám mạnh miệng, vâng dạ không có nói câu nào.

Chung quanh xem trò vui người không khỏi lộ ra ý cười, có chút người thấp giọng nói: "Hắc hắc, đoạn Trường Xuân, đoạn lão tiên sinh nóng này danh hào thật là không sao già đó a."

"Bản đến, những này tiểu thí hài, liền là tìm mắng, không phải không nhớ lâu."

"Xác thực xác thực, a, trời mưa? . . ."

Chính lúc này, thiên không bên trong giáng xuống nước mưa, một giọt, hai giọt, ba giọt. . .

Trong khoảnh khắc, mưa rơi như hắt nước, mưa như trút nước xuống tới, sở hữu người vội vàng dời bước, hướng Tiết gia cái kia tòa nhà sơn hắc lâu chính né đi vào.

Kết . .

Đại môn không có quan, bên trong đang ngồi lấy một cái sắc mặt tái nhợt thiếu niên, ánh mắt đờ đẫn, si ngốc nhìn qua ngoài cửa, hảo giống như mất hồn.

Nhìn thấy hắn, tất cả mọi người lộ ra đồng tình mục ánh sáng, cái này thiếu niên không sao dùng người, chính là cái này gia duy nhất người sống sót, theo vừa mới bắt đầu vẫn ngồi ở chỗ này, loại kia trống rỗng ánh mắt, để người không nhận được lòng chua xót.

Ngoài cửa tiếng mưa rơi không dứt, rầm rầm tựa hồ cộ rửa trần thế đủ loại, lại tựa hồ đang nhắc nhở cái gì? . . .

Đại gia các tìm địa phương ngồi xuống, an tĩnh hạ đến, thẳng đến một tiếng sấm nổ, tiếng vang ầm ầm lên!

"A! . . ."

Tê. . .

"Sao sao? !"

Tiếng sấm cùng với tiếng kêu thảm thiết, cùng qua đi nước chảy thanh âm, để sở hữu người kinh hãi liệt ở giữa quảng đi mục ánh sáng, chỉ gặp lúc trước ở bên ngoài cái lộn vị kia smart thiếu niên, lúc này đã đầu thân dị nơi!

Tỉ tách. . .

Nước chảy thanh âm là giọt máu rơi thanh âm, thiếu niên không đầu thi thể ngã xuống, mà đầu nhưng như cũ bị người chộp vào tay bên trong, cái kia người không sao biết, chính là tất cả mọi người tự động không để ý đến đáng thương thiếu niên, nơi đây Tiết gia còn sót lại duy nhất chủ người, Tiết Chính Minh!

"Nguyên lai tôn giá liền là vị kia quý đạo thuật sĩ, lực thân cũng có thể giết tuyệt, quả nhiên tâm ngoan, thủ辣!"

"Cạc cạc. . ."

Mặt đối với trước người một vị nam tử trung niên, Tiết Chính Minh phát ra trầm thấp tiếng cười quái dị, dùng tựa như ma sát mấy trăm năm thanh âm, từng chữ từng chữ nói ra: "Sắp chết đến nơi, chơi đùa. Tách rồi a. . ."

Ngữ khí của hắn có loại đoạn ngắn lời nói cảm giác, không phải là là cố ý, càng giống như là hồi lâu không nói gì tạo thành lạnh nhạt cảm giác.

Đợi cho hắn một chữ cuối cùng nói xong, hắn người nâng chỉ một điểm, nam tử trung niên thoáng chốc song nhãn trợn lên, muốn kinh hô ra cái gì, lại một chữ cũng không ra đến, biểu lộ tràn đầy sợ hãi cùng không có thể tin, cuối cùng "Bá" một tiếng, hoảng hốt có lợi khí xẹt qua, trong một chớp mắt, chính cái người tự xưng chia hơn mười phần!

"Tê. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Sâm La Sát Đạo

Một trận ngược lại hấp khí lạnh âm thanh, có người run giọng nói: "Như thế phách lực, trả, còn là người sao. . ."

Ở đây đều là Huyền Đạo bên trong người, đối với quý đạo phách lực cũng không xa lạ gì, vừa rồi bên trong niên người trước khi chết rõ ràng có một đạo

phách lực tóe phát, mặc dù chỉ là một cái chớp mắt, nhưng cơ hồ tất cả mọi người cảm thấy cái kia cổ phách lực đặc thù cảm giác.

Lạnh lẽo, khát máu, giết chóc, cùng nhất tồn tủy tước đoạt bản năng, tà ác đến cực hạn cảm giác, căn bản không giống như là người có thể thai nghén sinh ra phách lực.

"Cạc cạc, người chờ còn có thời gian sợ hãi à, không bằng sớm điểm lai cảm thụ a. . ."

Như tại sở hữu người bởi vì chấn kinh mà ngây người một lát, Tiết Minh Chính thanh âm vang lên lần nữa, đọc nhãn rõ từng chữ mặc dù mang có cảm xúc từ, nhưng ngữ khí lại như vạn niên nước đọng, bình tĩnh đến đáng sợ lại lạnh lạnh:

"Bồ đại, chém eo, trăm tay. . ."

Ba loại cổ đại hình pháp từ ngữ phun ra, thoáng chốc phách lực kích phát, lấy không gì sánh được tốc độ bắn ra, trong một chớp mắt liền để ở đây ba vị tuổi trẻ người thụ hình, hai thiếu niên một người bị nện đến biến hình, một người theo bên trong eo đứt gãy, mà cái kia còn sót lại thiếu nữ cũng là mới tới kịp nắm ra một bức tranh sơn thủy hai tay liền bị chém đứt, rơi xuống đất thượng tượng tranh sơn thủy nhuộm đỏ bưng.

"Lê, Lê tiên sinh, xem, xem ở một mạch tương thừa, phân thượng, cứu, cứu, cứu ta a. . ."

Bị chém eo thiếu niên chính là lúc trước giúp thiếu nữ nói chuyện người, giờ phút này kéo lấy nửa người chặt vật leo đến một vị sợi râu đầu phát không biết bao lâu không có rửa bên trong niện mặt người trước, cầu khẩn cứu mạng, sau lưng một đám máu tươi không nói ra được thê lương, cũng làm cho còn lại người đều mình bạch vì cái gì Tiết Minh Chính gây án hiện trường đều là cái kia phiến khủng bố, thủ đoạn như thế, đơn giản giết mình người!

Bị gọi là Lê tiên sinh bên trong niên người là ở đây bên trong duy một mặt sắc trần định người, hẩn lạnh nhạt nhìn một nhãn trước người tất tử thiếu niên, lắc đầu: "Ta cứu không được người." Nói xong chuyển nhìn về phía Tiết Minh Chính, thờ dài một tiếng nói: "Ba thuật mặc dù ngàn vạn pháp môn, nhưng mà thật chính xưng đến lên là đại thuật cũng chỉ có mười một loại, hẩn bên trong quý đạo ba loại chỉ nhất 'Sâm La Sát Đạo', bởi vì vì giết lục chúng sinh mà không cho phép tồn tại trên đời. Ta là người nào đó đồ tám đời huyết môi, vậy mà gặp được môn này bị đoạn tuyệt đại thuật, bèn nhon như vậy tàn nhẫn, tự biết không phải là đối thủ, cũng khó thoát khỏi cái chết, chỉ có hướng các hạ đòi hỏi một chút thời gian, lấy thi thuật mà cầu tự bảo."

"A? Ha ha ha. . ."

Tiết Minh Chính nghe xong liền cười, cười đến rất rất lớn âm thanh, cuối cùng nói ra: "Bản tôn giết người nguyên lai theo không giảng nói nhảm, ba trăm niên như thế, ba trăm năm sau cũng thế, cái này đưa người đi tìm chết, cho ta: Đoạn, thủ!"

"Người cái này chẳng phải là tại giảng nói nhảm sao?"

Lê tiên sinh cũng cười, thuật pháp chuẩn bị hoàn tất, cong ngón búng ra, "Phanh" một tiếng tựa như đem không khí đều vang dội, nhất thời vạn vật tựa hồ khôi phục, kỳ lạ cảm giác đem nơi đây bao phủ, Tiết Minh Chính vừa đánh ra phách lực trong nháy mắt băng tán, tiêu tán ở không.

"Lê tiên sinh hảo thủ đoạn!"

Băng!

Mắt thấy là phải tình huống liền muốn nghịch chuyển, đúng lúc này, một tiếng sấm vang tiếng vang lên, mặt mỉm cười Lê tiên sinh đầu trúng đạn, máu từ sau não rầm rầm chảy ra, chính cái người như vậy sau ngã xuống. . .

"Ngu xuẩn!"

Tiết Minh Chính tiếng cười lạnh lên: "Đạo gia 'Tâm Ngã Như Nhất Pháp' truyền thừa xa xưa, các triều đại xác thực không thiếu thiên tài, tiểu tử người một cái tự lực đại chiêu xác thực có bản tôn trước khi hai điểm thực lực, nhưng mà bản tôn cả đời này giết không biết bao nhiêu thiên tài, nhất là đến cái này cái lúc đại, giết người, thật là càng ngày càng nhanh gọn."

Nói xong đem trên tay súng ngắn thu hồi sau lưng, mặt khác người lúc này mới phát hiện hẩn trái eo dựa vào sau vị trí treo cái cảnh dụng thương túi, lộ ra là trước khi giết người sau đoạt tới.

Giờ khắc này, sở hữu người càng thêm trầm mặc, trước mắt chỉ người chẳng những thuật pháp biến thái, hẩn bản tính càng là không từ thủ đoạn, là giết người mà giết người, hung tàn, khát máu, giáo hoạt. Mặt đối với cái này sao một vị đối thủ, những người còn lại mục quang đều nhỏ phẩy nhẹ hướng về phía ở đây còn sót lại một vị cao thủ, cũng liền là vị kia trước khi ở bên ngoài quát lớn bốn cái thiếu niên lão già: Đoạn Trường Xuân.

Vị này lúc trước phun tiểu bối phun đến xấu hổ lão đầu, giờ phút này nhưng không có thanh âm, nhắm nhãn toàn thân không ngừng run rẩy, xem lên cho người mười phần không chịu nổi cảm giác.

Những người còn lại thất vọng thời khắc,

Có tâm tư người dao động, muốn chạy, nhưng mà Tiết Minh Chính có thể không cho bọn hẩn thời gian, nhẹ giọng lại nói ra ba loại tử hình!

"Xuyên tim! Thiên đăng! Mài bần!"

"A!"

"A!"

"A!"

Thanh âm rơi xuống, lại là ba đạo tiếng kêu thảm thiết, ba người chết oan chết uổng, thi thể khó khăn toàn, nhất là là cuối cùng một người trực tiếp bị ép thành thịt nát!

Giờ phút này một đám lai tra hung huyền sĩ còn sót lại ba người: Đoạn Trường Xuân, thiếu nữ, cùng một vị bị vừa rồi mãi bần kích thích tràng cảnh sợ tè ra quần nam tử. Nhìn xem Tiết Minh Chính mình quang phiết đến, nam tử kia liền chạy trốn dùng khí đều không có, bịch một tiếng quỵ xuống lại: "Biệt, đừng giết ta, để cho ta làm cái gì đều được, van cầu ngươi, biệt, đừng giết ta à. . ."

"Dát. . ."

Tiết Minh Chính cười quái dị một tiếng, bờ môi khinh động, đang muốn đọc lên cái gì đến, bỗng nhiên, gian phòng bên trong sáng lên một điểm hỏa quang.

Hỏa quang?

Tiết Minh Chính ghé mắt nhìn lại, chỉ gặp cái kia nhắm mắt run rẩy đoạn Trường Xuân chẳng biết lúc nào giờ lên hai tay, vỗ tay ở giữa, điểm điểm hỏa hoa theo bên trong lóe ra, liền giống như đang thay đổi hí pháp.

"A? Chớ không phải là là, nhỏ. . ."

Tiết Minh Chính ngừng khí biến đổi, cảm nhận được chung quanh kịch liệt nguyên khí ba động, lúc này liền muốn động thủ, không muốn ngay một khắc này, đoạn Trường Xuân mở ra song nhãn!

"Hỏa Hành Thần Bình, Viêm Không Hỏa Vũ!"

Thoáng chốc, hần tay bên trong hỏa hoa tại cái này một giây đột nhiên bạo phát, kịch liệt hỏa khí tại trong phòng trùng kích, ba cây hỏa diễm tạo thành to lớn trường liên tạo ra, khóa cứng Tiết Minh Chính tứ phương trên dưới, sau đó thu nạp!

Làm là cửu hành phù bên trong nhất là thịnh truyền Hỏa hành phù pháp, Hỏa Hành Thần Bình chính là là hần đến cảnh giới thượng thừa thể hiện, chẳng những cần chương phù người đối với cái này cực mạnh lý giải, càng cần hơn trước khi tí mĩ cao tiêu hao phù? Chế tác, mới có thể tại thời khắc mấu chốt hiện ra bộc phát ra tuyệt đối với uy lực một kích!

Liền như bây giờ, hỏa diễm cận thân một kích, bình thường nhục thân tại cái này chờ hỏa lực trước mặt căn bản không có bất luận cái gì khe hở chống đỡ, trong khoảnh khắc hóa là bay hơi!

"Hô, hô, hô. . ."

Tiết Chính Minh nhục thân không còn, đoạn chảy dài mặc nặng khí, gian khó khăn lên tiếng: "Đáng tiếc lão phu cảnh giới không đủ, không thể chế thành Hỏa Hành Thần Bình phù, may mắn bằng mượn một mờ hần người tặng cùng, hao phí quá nhiều thời gian mới có thể kích phát, cho tới chực vị tử thương thâm trọng, thật là áy náy không thôi."

"Đoạn, đoạn lão tiên sinh, cái này, cái này không nhốt ngươi. . ."

"Dùng hiện tại lời nói nói, ngươi áy náy cái phản chính ngươi tức khắc lên ngươi muốn đi cùng bọn họ."

Đoạn chảy dài nói xong, cái kia tè ra quần nam vừa lấp ba lấp bấp hỏi tiếp vài câu, gian phòng bên trong lại là một đạo thanh âm đột ngột vang lên.

Đạo thanh âm này hùng hậu, trầm thấp, tĩnh mịch, hoàn toàn không giống như là người có khả năng phát ra thanh âm, ba người tìm theo tiếng nhìn lại, trong nháy mắt lông tơ đều dựng lên lên lại!

Bọn hần gấp quỳ!

Đối với Huyền Đạo bên trong người mà nói, gấp quỳ cùng gấp người vốn không có cái gì khu biệt, nhưng bọn hần ba người gấp quỳ lại hoàn toàn không giống, cái kia là một cái thuần huyết sắc quý, cường đại phách lực áp súc, để chỉ liền giống như thai nghén trên thể gian tội ác phôi thai, chung quanh khí tức tà ác, mang theo tàn sát chứng sinh ảo giác, kích thích ba người giác quan.

Trong nháy mắt, bọn hần ba người nhận ra đến, cái này, liền là Tiết Chính Minh, hoặc là nói Tiết Chính Minh kỳ thật chỉ là nó thể xác, lúc này mới là nó chân thân!

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 116: Túc địch

"Thật là đã lâu không gặp Hòa Hành Thần Bình, tiểu tạp mao, ngươi cũng thử ta một cái: Lăng trì!"

Hung hồn giờ phút này đã thoát rời nhục thể, bản thể hiển hiện, pháp nói hạ thấp thời gian, phách lực ba động càng thêm rõ ràng, nhưng gặp trong phòng đồ quang lóe lên, cùng với đoạn Trường Xuân tiếng rên rĩ, hắc người toàn thân máu nhục cấp tốc bong ra từng mảng, thành làm vô số phiến mỏng đến gần như trong suốt thịt, bị tự thân huyết dịch hướng khai, cuối cùng còn sót lại một đồng bạch cốt.

Thê thảm như thể chết pháp đổi lại bất luận cái gì bình thường người mất thấy chắc hẳn đều khó thích ứng, giống như cái kia tè ra quần nam, hẳn lại đi tiểu, đem trước một khắc bị hỏa lực hong khô quần lần nữa nước tiểu ướt. . .

Một liên hai lần nước tiểu ẩm ướt quần, tè ra quần nam không lỗ kỳ danh, loại này công lực cũng có thể nói là cổ kim hiếm thấy, để hung hồn cũng nhận không được nhũ mây ghé mắt, chuyển nhìn về phía cái kia tay gãy thiếu nữ, trầm thấp nói ra: "Tiểu cô nương, tên này quá mức buồn nôn, giết hẳn ô uế bản tôn tay, ngươi lại đi giết hẳn, ta tha cho ngươi khỏi chết."

"Năm mơ!" Thiếu nữ lạnh lùng một tiếng, ngồi tại trên đất vững máu chi bên trong, ngẩng đầu lên, lộ ra trong cổ yếu hại, một mặt quyết tuyệt: "Chẳng phải là chết à, ngươi lại liên là!"

"Cạc cạc cạc. . ."

Hung hồn toàn thân hồng vụ tràn ra, một trận cười quái dị: "Nhu ngươi mong muốn, ngủ xa phanh thấy!"

Cộc cộc. . .

Như tại hung hồn mở miệng trong nháy mắt, môn hộ truyền đến tới gần tiếng bước chân, đối đãi nó tiếng nói xong, phách lực lóe ra trong nháy mắt, đại môn đột nhiên nện khai, một đạo u nhiên như quý nam sinh vang lên:

"Thanh Đồng Ngục, Tịch Minh Chung!"

Trong chớp nhoáng này, ngoài cửa phách lực tuôn ra đến, nặng nề bao la, cùng hung hồn hoàn toàn tương phản, trong chớp lát ở giữa để trong phòng cảnh sắc biến ảo, thành làm một thanh đồng đại điện, điện bên trong có chuông, đem tay gãy thiếu nữ gắn vào hẳn bên trong, một cổ khác phách lực đánh đến, chuông lớn run rẩy, nhưng không có phát ra một điểm thanh âm, qua đi lại biến đến bình tĩnh.

Sau một lát, đại điện chuông đồng tán đi, trong phòng hai người một quý quảng lai các dạng mục ánh sáng, thiếu nữ vừa kinh vừa nghi cảm kích, tè ra quần nam mờ mịt, mà cái kia hung hồn lại là lại cười, lần thứ nhất cười đến vui vẻ như vậy, khoa trương:

"Cạc cạc cạc. . . Hảo, hảo, Âm Tôn Già Tướng, lại gặp mặt, tiểu tử, ngươi liên là năm đó người! ?"

"Đúng vậy a, lại gặp mặt."

Lại người chính là Cô Dịch, ứng thanh cười, theo ngoài cửa chậm rãi đi vào, thân lên xối y phục nước mưa đem trên đất huyết thủy giải khai một chút, giống như là mang đến một chút Tịnh Thổ, bên cạnh nói ra: "Năm đó gặp ngươi còn là hồng châu, a, không đúng, là quả cầu đỏ, thoáng qua một cái mấy niên, ngươi cái này quả cầu đỏ thể mà ra lại biến thành quý, ngươi nói ngươi thật tốt cầu không làm muốn làm quý, ngươi đến cuối cùng là không sao cầu, còn là ngươi đến tột cùng giống như cái cầu a! ?"

Hung hồn mục bên trong hung quang hơi lui, lộ ra một lát nghi mê hoặc, cơ trí như hẳn, có thể đánh phá nguyên lai tư duy giới hạn, dùng hiện đại thương lai giết người, hẳn trí lực cùng không gian tưởng tượng có thể thấy được lóm đóm, thoáng không hiểu về sau liền hiểu, Cô Dịch cái này là vòng quanh loan mạng hẳn đầu.

Lúc này cười lạnh nói: "Tiểu tử, sinh mệnh lưỡi là vô dụng, năm đó ta cùng Bác Lão Đầu âm ỉ cả một đời, kết quả còn là thuộc hạ gặp đến chân chương, chết đến cuối cùng hay là hẳn!"

"Vậy chúng ta lại tới qua, xem xem lần này chết là ai." Cô Dịch xoa xoa tay, một bộ ta muốn lên dáng vẻ.

"Cạc cạc. . . Ai cùng ngươi đã tới, ngươi ngu xuẩn? !" Hung hồn cười lạnh chuyển là cười to đạo, "Bản tôn bị áp ba trăm niên, ra lai mặc dù hút điểm sinh người phách lực, nhưng suy yếu không có bản chất chuyển biến tốt đẹp, thêm lên lại trải qua một trận tranh đấu, thực lực không đủ toàn thịnh lúc lúc nửa thành, coi như bản tôn lại tự phụ, cũng không nhận là bây giờ có thể địch nổi ngươi."

"Cho nên, ngươi là muốn chạy rồi."

Cổ Dịch cũng cười, cùng với nụ cười của hắn, chỉ thấy chung quanh cảnh sắc chẳng biết lúc nào lại bắt đầu dị thường lên đến, gian phòng bên trong sở hữu cửa sổ phong kín, sắc điệu dần dần nặng nề, biến đến như sắt đúc đồng dạng, cảm giác đè nén theo tứ phương truyền đến, cơ hồ khiến người thở không nổi lại.

Nhưng mà coi như thế, hung hồn vẫn không có cái gì áp lực, điểm dừng chỉ vào Cổ Dịch tứ phương nói: "Trần linh ngục, thời gian mấy năm liền có thể bồi dưỡng ra ngàn linh điện, tiểu tử ngươi cũng xem là tốt. Đáng tiếc ngươi không xem xem ngươi chung quanh là cái gì."

A?

Cổ Dịch bên người không có cái gì, như không nên nói có cái gì, vậy liền là bị hung hồn sở giết tàn thì.

Tàn thì? !

Nghĩ tới đây, Cổ Dịch biến sắc, quái khiếu một tiếng: "A ha. . ."

"Hắc. . . Liền làm trưởng bối đưa cho ngươi lễ gặp mặt a. Trọng hình, Thi Hồn Bạo!"

Băng! Băng! Băng! . . .

Trong điện mấy tiếng nổ chấn động, hung hồn cái này cái ám chiêu té ra, nguyên bản gian phòng bên trong sở hữu chết bởi nó tay thì thể liên quan hồn phách đều nổ khai, hẳn bên trong càng có hẳn đặc biệt phách lực, cho tới nổ thì nổ hồn chỉ pháp cực đoan ngoan độc, không lưu tại người chết một tia chỗ trống, dùng cái này phát động sát chiêu, rất nhanh liền đem Cổ Dịch huyền thuật chấn khai!

"Tiểu bối ngươi lại nhớ kỹ bản tôn danh hào, họ Bạch tên Đồ, không bao lâu chúng ta liền hội gặp lại, đến lúc đó bản tôn lúc này lấy mười thành đỉnh phong trở về, liền giống như Bác Lão Đầu đối với ta làm, bản tôn cũng muốn ngược ngươi hồn phách đủ ba trăm niên!"

Hung hồn thanh âm dần dần đi xa, Cổ Dịch phách lực chấn động lúc bắt lực đuổi theo ra, trở mất từ hắn rồi đi, chỉ đến xa xa đối xa nơi vắng nói: "Liền ngươi cái sợ bức hoàn vốn tôn, có gan ngươi trở về, nhìn ta không đem ngươi đánh ra liệng! . . ."

". . ."

Xa nơi không có chút nào hồi âm, hiển nhiên, hung hồn Bạch Đồ đã trải qua đi xa. . .

. . .

Nửa phút đồng hồ sau.

Thi bạo kết thúc, Cổ Dịch phách lực trở về ổn định, hẳn xem một nhãn nhà này cơ hồ bị tạc sập nhà nhỏ ba tầng, nhũ mào ở giữa liếc miệng, đội mưa hướng ra phía ngoài đi ra ngoài.

"Ai."

Mảnh đất bừa bộn trong tiểu lâu vang lên thiếu nữ thanh âm, vừa mới nàng và tề ra quần nam bị Cổ Dịch hộ hạ không có không có nhận thi bạo tác động đến, chấn kinh tại Cổ Dịch cùng Bạch Đồ đấu pháp, gặp Cổ Dịch muốn đi, nhịn không được lên tiếng, nói: "Có thể nói cho ngươi gọi cái gì sao?"

Cổ Dịch dừng lại cước bộ quay đầu: "Ta họ Cổ, ngươi gọi ta Cổ soái ca liền hảo."

Thiếu nữ miễn cưỡng cười một tiếng, nàng hai tay đứt hết, vết thương tại nước mưa cọ rửa hạ còn giữ máu, ngữ khí có chút chật vật nói ra: "Yêu nghiệt này hung ác như thế ác độc, ngày khác tất nhiên trà độc sinh linh, Cổ soái ca ngươi nếu biết đạo thân phận của hắn, không bằng cùng ta đi một chuyến Tây Xuyên, gặp mặt đoạn chủy dài đoạn lão tiên sinh, hẳn là Tây Xuyên ba Nguyên Phù pháp đại gia, lại là vừa mới chiến từ đoạn Trường Xuân đoạn lão tiên sinh thân đệ, việc này tất nhiên. . ."

"Không đi."

Thiếu nữ lời còn chưa dứt, Cổ Dịch liền đánh gãy hắn, chỉ hướng tìm được thiếu nữ hai tay, cũng ôm ở mang bên trong tề ra quần nam nói: "Ngươi để hắn bồi ngươi đi đi, ta chạy, bái bai." Nói xong quay đầu.

Thiếu nữ không khỏi sửng sò, theo bản năng hỏi: "Ngươi đi đâu?"

"Ra biển, tránh đầu gió."

Nhìn qua Cổ Dịch bóng lưng, thiếu nữ nhất thời không nói, muốn khinh bỉ nhưng lại cảm giác đến không đúng, tâm cuối cùng dần hiện ra nghi hoặc: Hắn nếu đối thủ là ai, sợ tại sao phải lui? Một mực trốn tránh không tốt hơn?

Không hiểu ở giữa, bỗng nhiên cảm thấy trước mắt một ám, tề ra quần nam đi tới trước người, nói với tự mình: "Nghiêm tiểu thư, ngươi trên tay bị thương rất nặng, kéo không đến, ta cõng ngươi đi bệnh viện a." Ngữ khí mang theo run rẩy, hẳn bên trong có thể nghe ra một tia rõ ràng cảm kích.

Thiếu nữ nhẹ gật đầu: "Vây xin đa tạ rồi, đúng, tay của ta đâu."

"Yên tâm, ta hảo hảo thu về, ở chỗ này đây."

Tề ra quần nam một chỉ hạ thân. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 117: Cạn ly

"Nói đơn giản, liền là ba trăm năm trước, có một cái siêu cấp đại phôi đản, không biết từ chỗ nào học được quỷ đạo đỉnh cấp giết người pháp môn 'Sâm La Sát Đạo', vì dưỡng thành tự thân chí cao pháp thể, bắt đầu gặp người liền giết, giết đến gọi là một cái thiên hôn địa ám, rốt cuộc gây đến một vị thể ngoại cao nhân xuất thế, không tiếc lấy tính mệnh là chủ đem trấn áp, cũng tại trước khi chết khuyên bảo hậu thế truyền nhân, trấn áp chi pháp có thể chỉ lần này thôi, như là một ngày kia, tên bại hoại này không có bị trấn áp mãi chết, phản mà thoát vây lại, cái kia hắc truyền nhân liền cần đi hải ngoại tìm được một kiện truyền thuyết bên trong sự vật trở về, mới có thể nhất diệt cái này đại phôi đản! Nói như vậy, ngươi mình bạch sao?"

Trung Xuyên thị hẻm cũ bên trong, Cổ Dịch ngồi tại chính mình mướn trong tiệm, hướng Lạc Khuynh Tư giải thích đạo cái sau lắng lắng nghe xong, cuối cùng nhẹ gật đầu: "Mình bạch, ngươi chuyên trở về một chuyến, liền là muốn mượn phụ thân ta thuyền, để cho ta mang ngươi ra biển đúng không?"

"Đúng phân nửa." Cổ Dịch lật ra một bản màu đỏ thiệp mời, "Để ngươi dẫn ta ra biển không sai, nhưng chờ ngươi cha chuẩn bị thuyền tốt đã quá muộn, cái này không phải có một chiếc có sẵn sao?"

Thiệp mời chính là vài ngày trước Nam Cung Bình đưa tới, phía trên toàn văn viết:

Nước Mỹ Hoa Nhân Lý biết phúc tiền sinh, muốn thỉnh Hoa Hạ có hưng chi người cùng với vùng biển quốc tế giám thường Châu Bảo Trân Hội, Diêm Mỗ bất tài, tay bên trong còn có danh ngạch, hi vọng Cổ tiên sinh yêu quý quang sắc chi người, muốn mời chi cùng đi, nhìn quân cần phải điều khiển lâm.

Kí tên là Diêm Văn Chi, đằng sau còn bổ sung một câu: Sau bảy ngày gặp.

"Lại mình bạch?"

"Không mình bạch."

Lạc Khuynh Tư lắc đầu nói: "Không nói trước một cái châu báu hội tại sao phải tại vùng biển quốc tế cử hành. Chiếc thuyền kia cũng người khác, tại sao phải nghe lời người?"

"Ha ha ha." Cổ Dịch cười to ba tiếng: "Ngươi quả nhiên không mình bạch, người quản hắc tại sao phải tại vùng biển quốc tế cử hành châu báu sẽ, cũng mặc kệ thuyền này là ai, đến lúc đó lão tử đoạt lấy lại liền là của ta, không nghe ta, bọn hắc đánh thắng được ta sao! ?"

"Ách. . ."

Lạc Khuynh Tư giật mình, hảo nửa thiên biệt xuất hai chữ: "Thỏ phi. . ."

. . .

. . .

Cổ Dịch đi lúc dùng ba thiên, trở về dùng bốn thiên, cho nên sáng sớm hôm sau, Diêm Hội Trưởng cùng Nam Cung Bình liền điều khiển một cỗ màu đen thêm trường xe con đi tới cửa tiệm.

Cổ Dịch sớm đã chỉnh trang đợi phát, nay thiên khó khăn đến không có để bọn hắc chờ, xác nhận lai người sau tại chúng hàng xóm láng giềng khác nhau dưới ánh mắt, mở cửa xe lên xe.

Trong xe trước toà là lái xe cùng Nam Cung Bình, sau cùng toà là Diêm Hội Trưởng. Xe khởi động về sau, một lần nữa khai hồi đại đạo lên, vị này Diêm Văn Chi Diêm Hội Trưởng kéo lên cách âm màn, cười theo xe lại từ lạnh lên lấy ra một chén trong suốt sáng long lanh, mang theo sắc thái đồ uống đưa cho Cổ Dịch.

"Thình."

Cổ Dịch tiếp nhận cái chén, mặc dù không biết đạo là cái gì, nhưng ngửi ngửi cái đồ chơi này còn rất thơm, vì vậy khẽ nhấp một miếng, cảm thấy ý nghĩ ngọt ngào, uống một hớp dưới, sau đó biến sắc: "Rượu? !"

"Ha ha. . ." Diêm Văn Chi cười khẽ nói: "Xác thực là rượu. Tuy nói sớm lên uống rượu đối với thân thể không nên, nhưng Cổ tiên sinh thiếu niên hạng người, muốn lai không sao, thêm lên cái này chén cổ điển cocktail đi qua một đêm băng giá, mùi rượu bên trong băng thoải mái ngọt ngào, muốn lai Cổ tiên sinh cảm giác không sai."

"Là không tệ, đã có rượu, cái kia nghe một chút cổ sự cũng không sao, người kế tiếp theo."

Cổ Dịch cảm thấy hần lờ còn chưa dứt, tự cái mở ra tủ lạnh lại lấy một chén, đồng thời ra hiệu hần kế tiếp theo.

Diêm Văn Chi nhất thời ý cười càng đậm: "Không sai, ta xác thực có việc, Cổ tiên sinh xem đã đến là ngay thẳng chi người, vậy ta liền thẳng nói, kỳ thật chuyện này ta có mục đích khác."

"A, nói đi, cái mục đích gì."

"Ta muốn cướp thuyền!"

Cổ Dịch động tác cứng đờ, mở to nhãn, có chút không có thể tin nhìn qua hần, tâm bên trong không khỏi ám nói: Con hàng này không phải là ta con giun trong bụng a? !

"Cổ tiên sinh không tỷ như này kinh dị, không biết đạo người có thể nghe qua Hoàn Hồn Tiên Thảo?"

Tiếp theo, Diêm Văn Chi chậm chậm nói ra chuyện xưa của hần. . .

Diêm Văn Chi là Trung Xuyên thương hội hội trưởng, thanh danh vốn là không nhỏ, càng có nghe đồn hần người có Huyền Đạo cao nhân tương trợ, nhất là là vài ngày trước, thần không biết quỷ không hay liền cảm xuống lệnh Trung Xuyên không thiếu Huyền Đạo bên trong người đầu đầu Nhạc Bất Tiểu,

Càng là khẳng định cái suy đoán này, trong lúc nhất thời tên Phong càng sâu.

Thịnh danh chi hạ tự nhiên là đưa tới có ý người chú ý, kết quả là, một vị đại nhân vật xuất hiện.

Vị đại nhân vật này danh tự không tiện lộ ra, tổng chi liền là một vị vô cùng vô cùng cao lớn nhân vật, gặp mặt về sau, vị này đại người ưng thuận đủ loại hảo nôi, để Diêm Văn Chi đồng ý vì hần tư người tìm kiếm một kiện truyền thuyết bên trong sự vật: Hoàn Hồn Tiên Thảo!

Truyền thuyết bên trong, hoàn hồn thảo có tên như ý nghĩa tác dụng, khởi từ hồi sinh, không chỉ như thế, cũng có thể để hồi sinh người quay về thanh xuân thời điểm, nhân sinh một lần nữa tới qua thần kỳ tác dụng.

Nhưng là, truyền thuyết dù sao chỉ là truyền thuyết, muốn tìm được truyền thuyết này bên trong sự vật, liền cần hai kiện đồng dạng nguyên tự truyện nói đồ vật, một là Ngụy Văn Chi Thư, hai là Toàn Tri Chi Nhân.

Ngụy Văn Chi Thư đã đi qua vị đại nhân vật kia giao cho Diêm Văn Chi tay bên trong, truyền thuyết đã trải qua biến thành sự thật, hiện tại vền vền chi kém mục đích chuyến đi này chủ người, trấn bảo sẽ tổ chức người Lý Tri Phúc cổ lên, viên kia làm thành bảo thạch trang sức Toàn Tri Chi Nhân!

Nói đến đây, liền không đến không nhắc lên một kiện chuyện cũ, sáu mươi năm trước, một đối với Trần thị phụ tử, mang Huyền Đạo thuật pháp ghi tên nước Mỹ, đến tận đây nước Mỹ thượng tầng xã hội Huyền Đạo tôn quý, không thiếu Hoa Hạ Thuật Sĩ phiêu dương qua biển, sáng tạo ra nay thiên, nước Mỹ Huyền Đạo đồng dạng hưng thịnh, Lý Tri Phúc bên người liền có ba vị Huyền Đạo danh túc bảo hộ, muốn lấy Toàn Tri Chi Nhân, trước phải qua ba người.

Vì vậy tự nhiên mà vậy, Diêm Văn Chi liền nghĩ đến hôm đó làm hần ký ức khắc sâu, nhẹ nhõm treo lên đánh Nhạc Bất Tiểu Cổ Dịch.

Quá trình nguyên nhân nói đến đây, đã cơ bản sáng tỏ, Diêm Văn Chi cuối cùng bổ sung một câu: "Đương nhiên sẽ không để cho Cổ tiên sinh đi không được gì một chuyến, chuyến này trấn bảo hội có người nói có mười hai kiện giá trị liền thành châu báu, hần bên trong càng có một viên Ưng Long Nhân, liền toàn làm là làm vì tiên sinh tiền thù lao."

"Ưng Long Nhân? Liền là nghe mập mạp rót viên kia?"

Diêm Văn Chi lắc đầu: "Tự nhiên không sao, Ưng Long Nhân bản là một đúng, cái này là một viên khác."

Cổ Dịch "A" một tiếng, hần bên trong có nhiều không hiểu, nhưng hần cuối cùng chỉ hỏi một cái: "Người muốn tìm hoàn hồn thảo, đại khái là ở chỗ nào?"

Diêm Văn Chi trầm ngâm một sẽ, "Cổ thể không biết, nhưng căn cứ ta manh mối suy đoán, nên là Thái Bình Dương phía bắc vị trí."

"Hảo!"

Cổ Dịch vỗ tay một cái: "Vây liền vui vẻ như vậy quyết định, chúng ta cái này ra phát, thay trời hành đạo, để cái kia vì phú bất nhân lý lộ đa biết đạo lợi hại!"

Diêm Văn Chi há to miệng, hoàn toàn không minh bạch Cổ Dịch ở đâu ra Logic, bất quá nếu mục đích đã tới, những này vấn đề nhỏ tự nhiên không là vấn đề, lập tức cười theo tú lạnh bên trong lấy ra một bình trân tàng rượu ngon, nói: "Bác sĩ nói ta thân thể không nên uống rượu, bất quá nay trời cao hưng, đến, Cổ tiên sinh chúng ta cùng uống chén này, cầu chúc chúng ta mã đáo thành công!"

Cổ Dịch nâng chén: "Người cứ yên tâm đi, ta đẹp trai như vậy, nhất định không thành vấn đề, đến, làm."

". . . Móa!"

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Lên thuyền

Lý Tri Phúc du thuyền kế hoạch làm đến chậm đạt Hoa Hạ thân biển cửa biển, tiếp khách sau từ Đông Hải lái vào Thái Bình Dương vùng biển quốc tế, trong lúc đó chỉ có ba giờ dừng lại thời gian, qua lúc không đợi.

Cho nên Cổ Dịch cùng Nam Cung Bình, Diêm Văn Chi giữa trưa máy bay hạ cánh về sau, liền đi tới thân biển cửa biển cách đó không xa một toà khách sạn năm sao làm sơ nghỉ ngơi, thẳng đến ăn xong cơm tối, đúng hạn đến cửa biển, thấy được Lý Tri Phúc siêu cấp xa hoa đại du thuyền: Xanh thẫm ngôi sao hào.

Giống như tên của nó, chiếc này du thuyền thông thể xanh thẫm, cùng nước biển đựng vào nhau nơi nhìn không ra bao lớn khu biệt, cái kia du thuyền lên các loại sáng chói đèn quang lại đem chi biển cả khu biệt, giống như là một viên phiêu phù ở mặt biển cự màu bảo thạch, lộng lẫy, làm người khác chú ý.

"Xem lên không sai, hi vọng đừng chìm"

Cổ Dịch lời nói lập tức gây đến chung quanh một trận oán trách mục quang. Bên người Nam Cung lắc đầu, nửa nửa khuyên dẫn hắn lên thuyền.

Lên thuyền về sau, ba người sử ánh mắt, các tự đi đến gian phòng của mình, bắt đầu chuẩn bị lên lai. . .

...

"Hoàn Hồn Tiên Thảo thật tồn tại sao, chứ không phải là người muốn tìm truyền thuyết kia bên trong sự vật liền là nó?"

Tại Cổ Dịch gian phòng bên trong, Lạc Khuynh Tư hiển hiện hồn thể, hỏi chính mình theo buổi trưa hôm nay bắt đầu liền chú ý vấn đề.

Cổ Dịch đánh giá nàng hơi có vẻ thần sắc kích động, cười nói: "Nói nhảm, đương nhiên không tồn tại." Nói xong, tại Lạc Khuynh Tư thất vọng mục quang bên trong nói tiếp nói: "Cái khác ta không biết đạo, nhưng thể gian nào có cái gì hoàn hồn chi vật, người xem các triều đại đế vương, cái nào cái không xấu, có thể lại nghe nói ai cho phục sinh qua?"

"Cái kia, nói như vậy Diêm Hội Trưởng liền là gạt người, người vì cái gì còn muốn giúp hắn?"

Cổ Dịch nói: "Cái kia gia hỏa tự nhiên là gạt người, một đồng đê đoan nói láo cũng liền lừa gạt một chút như người loại này tiểu cô nương thôi. Về phần tại sao phải giúp hắn, bởi vì là tuy nói Hoàn Hồn Tiên Thảo không tồn tại, nhưng hắn nâng lên Toàn Tri Chi Vật lại là tồn tại."

Lạc Khuynh Tư nhất thời giật mình: "Người chính là vì Toàn Tri Chi Nhãn?!"

"Nói đối với một nửa." Cổ Dịch móc móc mũi, một đồng mũi liệng bay xuyên qua nàng hồn thể, tại Lạc Khuynh Tư tiếng thét chói tai bên trong, nói tiếp đạo, "Toàn Tri Chi Vật là Thiên Thuật lưu lại, không có khả năng hội hiện ra ổn định cố hình thể thái, Toàn Tri Chi Nhãn cái đồ chơi này tất nhiên không tồn tại, mà Diêm Văn Chi lại là thông minh người, nói láo bên trong tất có một cái từ mấu chốt là nói thật, nếu như ta không có đoán sai, Lý Tri Phúc tất nhiên có đồ vật gì cùng Toàn Tri Chi Vật có quan."

"Khẩu thị tâm phi tiểu thí hải!"

Lạc Khuynh Tư mặt lên viết đầy tám mươi tám điểm khó chịu, khinh bỉ nói: "Đã nói xong ra biển tìm đồ đối phó đại phiêu dân, bây giờ thấy cái khác bảo vật liền không nhìn được duỗi trảo, cắt! . . ."

Cổ Dịch xem thường: "Người hiểu cái rắm, như là không tính những chuyện khác, nhưng vừa vặn cái đồ chơi này là Toàn Tri Chi Vật, vừa vặn có thể vì ta bỏ đủ manh mối, không phải vậy, biển cả lớn như vậy, ta chỉ biết đạo cái đại khái phương vị, người cho ta chậm rãi đi vớt a?"

"Cho nên nói người chỉ là biết đạo cái đại khái cứ như vậy ra biển?" Lạc Khuynh Tư nghe rõ, càng thêm khinh bỉ cùng khinh bỉ, "Có thể nói cho ai cho người dừng khí?"

"Dừng khí?"

Cổ Dịch chẳng biết tại sao, nghe nói như thể thần sắc có chút hoảng hốt, lắc đầu: "Ta là không có ra tới biển khơi, hiện tại lý do chính là, ra lai đạo chơi hẳn là rất có ý tứ đáng về."

Lạc Khuynh Tư cái này hồi đã hiểu, trước mắt con hàng này nói đến cuối cùng trách nhiệm lòng có, nhưng chỉ có ba thành, mặt khác bảy thành toàn là một đồng con em mày không hiểu thấu đồ vật, vì vậy nàng từ bỏ, hung tợn ha ha nói: "Thực tình hi vọng người chờ sẽ động thủ thời điểm, bị thời đại ngày đánh ra liệng!"

Nói xong hòn phách dần dần nhạt đi, hóa nhập Cổ Dịch trước người Thông U sách bên trong

"Vậy người liền nhìn xem, ai đem ai đánh ra liệng, đúng, đội hội còn muốn người hỗ trợ đâu."

"Không giúp!"

"Đừng màu đỏ tím rồi, đến, chúng ta ngoan ngoãn ngủ một giấc, lên lai lại nói. . ."

"Người là đang đùa giỡn nữ quỷ người biết không? ! Lăn!"

...

...

Buổi trưa hôm nay thời điểm, có người nói!

Vị đại nhân vật kia điện báo, nói đạo đã trải qua xác định Lý Tri Phúc như tại thuyền lên, song song ra đội thuyền,

Bọn hắn ba người nhiệm vụ liền là đoạt đến Toàn Tri Chi Nhân, xác thực bảo Lý Tri Phúc không phải chó cùng rứt giậu, hủy bảo vật này.

Cho nên đi qua ba người thương thảo kế hoạch, trọng điểm chính là muốn đối phó Lý Tri Phúc mời tới ba vị Huyền Đạo cao thủ!

Nhắc tới Lý Tri Phúc mời tới cái này ba người, cái kia có thể xác thực là thật thật chính chính cao thủ, ba người cùng họ Trương, điểm dừng kêu Trương Niên, Trương Nguyệt, Trương Nhật, là một mái cùng thai sở sinh tam bào thai, sau lại đồng thời bồi dưỡng Huyền Đạo, điểm dừng tu tập người, thần, quý, tam tài ba đạo, với lại chỉ tu thủ thuật, chỉ thủ không công, lần lượt thiên ba mới thành hình, lẫn nhau tận hân trưởng mà bỏ không đủ, là để phòng ngự thủ đoạn phi thường độ cao mình.

Có cái này ba người tam tài thủ thuật, có thể bảo toàn thuyền bảo an không đến mức nhận thuật pháp ảnh hưởng mà không biết, ba người lại chuẩn bị ở sau làm pháp, vậy đối phó thuyền lên trang bị đến tận răng bảo an, coi như là Cổ Dịch cũng không có bao nhiêu xử lý pháp.

Đồng thời ba người bởi vì là là tiên thiên cùng thai, tâm cảm giác cực mạnh, khó mà từng cái cái đột phá. Lại có ba người bên trong luôn có một người cùng Lý Tri Phúc hình bóng không rời, muốn tại không kinh động tình huống của bọn hắn hạ đối với Lý Tri Phúc động thủ toàn chúc vọng tưởng, nói tóm lại liền là nhiệm vụ gian khó khăn.

Mà, tự nhiên mà vậy, cái này cái chặt vật nhiệm vụ, liền rơi xuống Cổ Dịch thân lên, cho nên mới sẽ có Lạc Khuynh Tư chúc phúc. . .

...

Sau mấy tiếng.

Du thuyền khai phát, đến lúc rạng sáng ra Đông Hải, tiến vào vùng biển quốc tế hải vực, lúc này, ngủ một giấc Cổ Dịch chạy ra khỏi cửa phòng, tìm được một vị nhìn như chủ quán chèo phục nam, hỏi rõ đi sông bạc đường.

Căn cứ Diêm Văn Chi tình báo, Lý Tri Phúc tại nước Mỹ bên ngoài lên là châu báu đại thương, nhưng kỳ thật hắn cũng là nước Mỹ ba đại đồ trắng BOSS, cho nên chiếc này du thuyền liền chuyên môn có một tầng, là dùng tới làm sông bạc, đợi đến ly khai Hoa Hạ hải vực sau liền sẽ mở ra.

Mà sông bạc cũng là đối phó mở gia ngày lúc trọng yếu cơ hội!

...

Du thuyền phụ tầng hai.

Quan ngừng nửa thiên sông bạc lần nữa mở cửa, đã sớm đói khát khó nhìn đám người chen chúc vào nội, bất quá chừng mười phút đồng hồ, lớn như vậy sông bạc liền náo nhiệt lên lại.

"Cho ta đổi một trăm khối thẻ đánh bạc!"

Tại cửa ra vào, xếp hàng cuối cùng đã tới Cổ Dịch, chỉ gặp hần thoải mái lấy ra một mở phiếu đỏ đưa tới, để đưa lai xoát tạp cơ nhân viên công tác một mặt mộng bức.

Sau một lát, công việc kia người lác đầu nói ra: "Tối thiểu 10 ngàn, chỉ tiếp thụ quét thẻ."

"Phiền phức, liền đổi một trăm."

Cổ Dịch nói xong đem cái này một trăm khối ném vào, đồng thời đưa tay tiện tay nắm trên một cái mặt bàn bởi vì thanh chỉ tan rơi mà không tới kịp sửa sang lại màu đỏ thẻ đánh bạc, như một lần khói chạy vào sông bạc, lưu lại một đám mộng bức chỉ người.

"Dừng lại, cái kia là năm ngàn!"

Đổi thẻ đánh bạc nhân viên công tác hô to, đi ra ngoài liền muốn gọi bảo an, chính lúc này, một đạo nhu hòa giọng nữ gọi hần lại: "Ta thay hần giao."

"Ngạch, a, tốt a. . ." Nhân viên công tác sừng sốt một chút, đánh giá một nhãn vị này thời thượng tịnh lệ, đáng người dung mạo khí chất đều chúc thượng giai nữ tử, nhẹ gạt đầu, xoát tạp cơ sau đem hắc thẻ còn cho nữ tử, cái sau chính mình lại không muốn một cái thẻ đánh bạc, cứ như vậy tiến nhập sông bạc.

Nữ tử thân ảnh dung mạo quen thuộc, nếu như Cổ Dịch còn ở đó, khẳng định một nhãn liền có thể nhận ra, nàng không sao dừng người, chính là máy bay lên trộm đi Nghê Lão Bản Ứng Long Nhãn vị kia nữ tiểu đầu. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Ta bài thật lớn

Trong sông bạc.

Cổ Dịch vượt vượt gần như là giành được thẻ đánh bạc, tại người quần bên trong xuyên lưu, nơi này dạo chơi, nơi đó nhìn một cái, rốt cuộc, tìm được một cái lai tiền nhanh chơi pháp.

Vậy liền là: Áp điểm.

Cổ Dịch tự hỏi, lấy năng lực của mình cuộc tiền, cái kia chia bài đơn giản liền là tại đưa tiền, chỉ là trải qua một đoạn không muốn dư vị lịch sử về sau, hần cơ bản không còn đứng cuộc, trừ không phải là là giống như hiện ngay tại lúc này, xác thực có chuyện phải làm.

Lập tức ngự hồn nhìn thấu chia bài tay bên trong xúc xúc chung, nhìn thấy bên trong xúc xúc điểm số nằm tốt ba cái sáu, cười to nói: "Trời trợ giúp ta vậy. Áp, báo tử, sáu cái sáu!"

Mua định rời tay, như tại Cổ Dịch một bộ tràn đầy tự tin thời điểm, chia bài nắm trên xúc xúc lần nữa lay động, đề xuống: "Khai! Hai ba năm, tiểu!"

Cổ Dịch ngây ngẩn cả người, sợ ngây người, bó tay rồi, bất đắc dĩ, cái này mẹ nó thẻ mà là tiền đặt tiền lại dao động, lúc nào đổi quy củ, ta sao sao không biết đạo? ?

Nhân xem chia bài liền muốn lấy đi toàn thân gia sản, hần lúc này một chỉ hần phương, lớn tiếng kinh hô nói: "Đậu xanh rau muống, có người tùy chỗ đại tiểu tiện!"

Lập tức, chinh bàn người quảng đi mục ánh sáng, thừa dịp lúc này, hấn tiện tay nắm trên bên người một thẳng gia hai khối màu đỏ thê đánh bạc, chạy như một lần khối. . .

. . .

Không sai, không sai, áp điểm thẳng một khối, đón lấy đến nhờ cái gì phát tài đâu? . . .

Bản thân cảm giác người lương thiện tốt Cổ Dịch nghĩ đi nghĩ lại, chợt thấy một bàn đã lâu cuộc pháp: Trát Kim Hoa!

Có đạo là: Trát Kim Hoa, ta muốn phát! . . .

Nhưng mà, làm là nhất thu hoan nghênh một loại chơi pháp, bàn này người có thể nói không ít, mỗi cái vị trí chờ cái bàn người vượt qua năm cái lấy lên.

Cổ Dịch cũng không có thời gian thời gian tồn tại chờ đợi lên, vỗ vỗ một vị uống rượu, sắc mặt hơi có vẻ men say nam tử, nói: "Uy, người nữ tức khắc bảo người để cho ta, nhanh nhường một chút."

Thanh âm dùng tới một tia phách lực, đem đối phương vốn là có chút hôn hồ thần trí mê loạn, lung la lung lay đứng lên, đi tìm mụ mụ đi. . .

Cái này nhất thời để chung quanh không thiếu người xem ngây người, có người theo bản năng cũng vỗ vỗ trước người uống rượu đồ khách: "Uy, người sao bảo người, a! . . ."

Chỉ là còn chưa nói xong, mặt lên liền chịu một quyền. . .

. . .

Cổ Dịch thành công lên bàn, theo quy củ đề ép một ngàn khối phần tử về sau, chia bài chia bài.

"Ám áp một ngàn."

"Cùng lên."

"Cùng. . ."

Đội bài phát xong, hấn tiện tay ném đi một ngàn khối lên. Mà tại toà chỉ người đều là thổ hào, một ngàn khối rất đi mau ba tua, ba tua qua đi, có người xem bài, đều không ngoại lệ đều ném đi, cuối cùng chỉ còn Cổ Dịch cùng đối diện một vị ngồi trên đùi lấy điểm trang mỹ nữ mắt nhỏ lão đầu.

"Tiểu thí hài liền một vạn khối cũng tới chơi, còn là hồi đi ngủ đi, sáu ngàn."

Cái sau ném lên thê đánh bạc, không nhiều không ít, vừa vặn Cổ Dịch còn lại thê đánh bạc.

Cổ Dịch giang tay ra: "Tốt a, vậy liền mở bài a." Dứt lời lật bài, mặt bài là bảy tám chục.

"Ha ha ha." Mắt nhỏ lão đầu vui vẻ, lật bài, đồng thời cười đạo, "Ta liền nói người trở về ngủ. . ." Nói xong nhất thời sững sốt, chỉ gặp chính mình bài vậy mà là sáu tám mươi, vừa vặn tiểu Cổ Dịch một điểm.

"Ha ha ha. . ."

Cái này hồi đến phiên Cổ Dịch vui vẻ: "Cho nên nói thời gian còn sớm, tuổi trẻ người liền nên chơi nhiều chơi, lão nhân gia người lại không ngủ, cẩn thận bắt lực."

Mắt nhỏ lão đầu sắc mặt biến đổi, vỗ xuống chân lên mỹ nữ cái mông, ra hiệu nàng sau khi đứng lên, vén tay áo lên ném lên phần tử, hiển nhiên muốn cùng Cổ Dịch chết lâm đến cuối cùng.

Cổ Dịch thích nhất loại này anh hùng khí khái, ném lên phần tử, bắt đầu hạ một thanh.

"Một ngàn."

"Một ngàn. . ."

"Hai ngàn."

"Hai ngàn. . ."

"Năm ngàn."

"Tốt a, năm ngàn. . ."

"10 ngàn!"

"Không có ý tứ tiên sinh, thoả thuận ngầm không giới hạn năm ngàn, nếu như muốn 10 ngàn, cần hạ đi, đại gia đồng ý mới được."

Mắt nhỏ lão đầu nhìn bài, khả năng là cảm giác đến chính mình rất lớn, trực tiếp gọi lên 10 ngàn, nhưng bị chia bài ngăn cản,

Nhân nhìn đối phương còn là đóng bài, hấn xem thường, lại lên năm ngàn.

Hai tua qua đi, Cổ Dịch thẻ đánh bạc sử dụng hết, bàn lên lại chỉ còn hạ mắt nhỏ lão đầu và hấn, vì vậy khai bài.

"A, lão tử lần này cùng hoa thuận, rút về ngủ đi!" Lão đầu tràn đầy tự tin, lại ôm trở về mỹ nữ, nhưng mà sau một khắc, hấn trông mắt đều nhanh tròn lồi ra, chỉ gặp Cổ Dịch vậy mà là báo tử!

"Oa ha ha ha. . . Sáu cái sáu, liền hỏi ngươi sáu không sáu!"

"Báo tử lớn, ăn sạch."

Theo chia bài đem thẻ đánh bạc vạch đến Cổ Dịch trước người, lão đầu ôm nữ tử thấp giọng ở tại bên tai nói ra: "Tiểu tử này có điểm tà môn, tiên sinh vẫn là đi hạ một nơi chơi a."

"Lão tử sẽ sợ hấn!"

Lão đầu nổi giận, vỗ bàn một cái, lần nữa ném lên phần tử tiền.

Sau năm phút.

"Báo tử lớn, ăn sạch."

Sau mười phút.

"Báo tử lớn, ăn sạch."

Sau mười lăm phút.

"Hai ba sáu so hai ba ngũ đại, ăn."

"Ăn ngươi toàn gia a!"

Lão đầu rút cuộc không thể nhịn được nữa, nhìn xem chung quanh một quần mòng bức không còn dám đánh cược quần chúng, lúc này mới phát hiện đối diện tiểu tử quả nhiên tà môn, lập tức giận vỗ bàn, lôi kéo điểm trang mỹ nữ ly khai, đi hướng không cần nói cũng biết. . .

. . .

Lão đầu sau khi đi, Cổ Dịch vô địch tịch tịch thời khắc, một vị chờ đợi vẫn như cũ người rút cuộc đã đến.

Nhưng gặp đối với bàn lên, một vị mặt chữ quốc, thân mang tây trang nam tử trung niên ngồi xuống, phi thường lễ phép ta giới thiệu nói: "Bỉ người Trương Nhật, tiên sinh xưng hô như thế nào?"

"Cổ Kiên."

"Cổ Kiên?"

Trương Nhật khẽ di một tiếng, cũng không có phát giác được hai tên người chữ bên trong ngày cùng làm liên hệ nào đó, nhẹ gật đầu: "Vừa rồi thấy xa tiên sinh đồ thuật không sai, nhất thời ngửa tay, muốn cùng tiên sinh luận bàn một phen, chúng ta đánh cược như thế nào?"

"Tốt."

Cổ Dịch chờ liền là hấn, tự nhiên không có ý kiến.

Chia bài chia bài, bắt đầu.

Cùng mấy lần trước bất đồng, lần này Cổ Dịch cũng không có gian lận, bởi vì, đối diện Trương Nhật chính là Lý Tri Phúc ba vị hộ thân Huyền Đạo cao thủ một trong, cùng hai huynh đệ người lần lượt Thiên Bô Khuyết Hoàn Mỹ, dùng ngón tay đè lại mặt bài sau có thể nói không có kẻ hở, muốn gian lận mà không bị hấn phát hiện căn bản không có khả năng.

Cho nên, tin tưởng đối phương cũng không có khả năng tại chính mình mí mắt ngầm gian lận Cổ Dịch, dự định lấy chỉ bằng bản lĩnh thật sự, thật đồ thuật cùng hấn phân cao thấp!

Vì vậy, hấn thua hết. . .

Quất lấy khoe miệng, Cỗ Dịch không thể tin được chính mình bản lĩnh thật sự liền cái này sao kém? Thế mà mười phút đồng hồ không đến liền thua làm, đơn giản cảm giác người a a!

"Một trăm khối chơi lâu như vậy cũng đủ rồi, tiểu hài tử còn là về sớm một chút ngủ hảo."

Nhìn xem hấn xoắn xuyết sắc mặt chân thật như vậy, đối diện Trương Nhật chưa phát giác buông lỏng rất nhiều, chỉ làm tiểu tử này vừa rồi chỉ là vận khí hảo thôi, nói xong đứng dậy liền muốn ly khai.

"Chờ một chút!"

Nhân nhìn hấn muốn đi, Cỗ Dịch chỗ nào chịu làm, bỗng nhiên hô to một tiếng: "Chớ đi, chúng ta kế tiếp theo, ta áp cái này cái!"

Nói xong, theo cổ lên lấy xuống một chuỗi che đẩy đắp lên quần áo phía dưới dây chuyền.

Vật này vừa ra, coi là ở đây chỉ người đều là là thổ hào, cũng không không ghé mắt, thẳng tắp xem đến, thấy được một khối gần như trong suốt pha lê loại phi thúy!

Mất thấy đối với phổ thông người giá trị kinh người bảo thạch, tại Huyền Đạo bên trong người mà nói càng là một khối siêu đa dụng đồ đồng tiền mạnh, Trương Nhật ngừng chân bước, lần nữa ngồi xuống: "Hảo một khối hoàn mỹ pha lê loại, người muốn đánh cược như thế nào."

"Trát Kim Hoa a, một thanh định thắng thua."

"Hảo! Ta áp sở hữu, khác mang tám thẻ này lên mười triệu, nếu có thể chia bài."

"Vậy liền phát thôi."

Chia bài chia bài, lần này Trương Nhật không tiếp tục đề lại mặt bài, từ bỏ thủ thuật, chủ động tiến công lên lai.

Kết quả là. . .

Cỗ Dịch tiếng kinh hô lên: "Wow, lão tử bài thật lớn!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Rất sinh khí

"Không có ý tứ, ta cũng không nhỏ, tin tưởng người không phải là ba cái A a." Trương Nhật cười lật bài, gây nên chung quanh một trận thấp giọng hô, nhưng gặp hấn mặt bài lại là ba cái K!

Sau đó Cỗ Dịch liền lật ra ba cái A. . .

"Ta liền là ba cái A a."

Cỗ Dịch ngây thơ biểu lộ, để Trương Nhật trong nháy mắt khóa gấp lòng mảy, híp nhãn xem lại: "Người gian lận! ?"

"Người đoán."

"Người. . . Hảo! Ta không lời nào để nói."

Trương Nhật chính mình cũng gian lận, nhưng đối phương cò cao một bước, hấn dù sao lớn tuổi, xem quen thắng thua, biết đạo đấu pháp có thể thua, tâm lại không thể thua, cắn răng nhận sau đó, đứng dậy ly khai.

Lúc này Cỗ Dịch cũng đứng lên, duỗi thật to cái lưng mồi, đối thiên hoa bản định nói: "Thời gian không còn sớm, chạy, hồi đi ngủ."

"Hắn nói cái gì?"

"A, đèn sao sao đen?"

". . ."

Không hiểu động tác cùng lời nói để chung quanh chúng người người không hiểu, lập tức chỉ gặp đèn quang bỗng nhiên tối xuống lại sáng lên.

Vừa đi không xa Trương Nhật trong nháy mắt dừng lại cước bộ, nhìn xem bóng lưng hắn rồi đi, thấp giọng nói: "Quả nhiên là quỷ đạo thuật sĩ, a, nhị ca, người thế nào? . . ."

Nói chuyện đối tượng là trước người một vị cùng hắn mặt cho giống nhau đến bảy phần, chỉ là dáng người hơi chịu, đỉnh đầu nửa trọc, sắc mặt phát bạch bên trong niên người, giờ phút này vị bên trong niên người đối diện chạy tới bộ pháp dừng ở nửa không, thẳng tắp nhìn chăm chăm Cổ Dịch bên người vị trí, áp úng nói: "Thật đẹp. . ."

. . .

. . .

"OK! Lạc tiểu thư quả nhiên là cái đại mỹ nữ, cho dù chết, mê nhân khí chất vẫn như cũ không giảm năm đó, Trương Nguyệt cái kia hàng nước bọt đều nhanh chảy ra a."

Một lần nữa trở lại Cổ Dịch gian phòng bên trong, Lạc Khuynh Tư hiển hiện thân ảnh, cùng lần trước bất đồng, lúc này nàng bên ngoài thân huyền hóa một thân thịnh trang, đây chuyện chiếc nhẫn vòng tai cái gì các loại trang sức tinh mỹ, chính cái quỷ xem lên chẳng những ung dung hoa quý, càng là có loại đặc biệt quý khí, để chỉ mang lên một chút cao không thể chạm nữ thần khí chất, vô cùng vô cùng chỉ hấp dẫn người.

Nghe Cổ Dịch ca ngợi, Lạc Khuynh Tư vẫn như cũ bảo trì bộ kia nữ thần tư thái, cao lạnh nói ra: "Những sự thật này người liền không cần lập lại, nói đi, người đến tốt cùng muốn đối phó bọn hắn ba huynh đệ."

Nguyên lai, tại lên thuyền thời điểm mặc dù Lạc Khuynh Tư bị Cổ Dịch buồn nôn đến, nhưng nữ người Bát Quái thiên tính coi như là biến thành quỷ cũng bị hoàn mỹ kế thừa hạ đến, hiểu kỳ Cổ Dịch rốt cuộc muốn sao sao đối phó ba huynh đệ, vì vậy sau lại hai người lại có ước định, chỉ cần Lạc Khuynh Tư hỗ trợ, tại lão nhị Trương Nguyệt mỹ mỹ lộ một hồi mặt, cái kia sao Cổ Dịch liền nói cho nàng vì cái gì.

Hiện tại nhiệm vụ giải quyết, Cổ Dịch cũng không có ý định giấu diếm, nhìn xem vẫn như cũ bảo trì cao lạnh, dư vị từng trải qua chính mình là nữ thần Lạc Khuynh Tư, cười nói ra xử lý pháp: "Ta phải dùng tam độc phá tam tài!"

Cổ Dịch phương pháp rất đơn giản, nhớ tới hắn từng trải qua đựng phải bản tướng tam độc pháp, kỳ thật lúc này vừa vận dùng được.

Cái gọi là bản tướng tam độc, tham sân si, kỳ thật dùng lại đối ứng nhân thần quỷ tam tài vừa vận, lấy nhân đạo tham, quỷ đạo si, thần đạo sân ba cái, kích phát tam tài bại tướng, để Trương Niên Nguyệt Nhật ba huynh đệ theo bản tính bên trong sinh ra dục niệm, bại bản thân, dạng này ba người cái kia ngư bức lần lượt bỏ sung hoàn mỹ thủ thuật tự nhiên không công tự phá!

Lạc Khuynh Tư nghe xong nhẹ gật đầu, làm ra một bộ người tuyển bản nữ thần thật là có nhãn quang biểu lộ, nói: "Cho nên nói người đi sông bạc chính là vì Trương Nhật đánh cược, để bản tiểu thư bán nhan sắc chính là vì kéo đổ Trương Nguyệt, không thể không nói người rất có nhãn quang. Chỉ là cuối cùng một cái Trương Niên người muốn sao sao đối phó?"

"Hắc hắc. . ." Cổ Dịch quỷ dị cười một tiếng, "Thần đạo sân, tốt nhất xử lý pháp không gì bằng để hắn sinh khí thôi."

Lạc Khuynh Tư nghe nói khẽ giật mình, nữ thần dạng có một chút sụp đổ vượt qua, tâm cuối cùng không tự chủ đáng thương cái này cái Trương Niên lên lai. Cùng Cổ Dịch ở chung càng lâu, nàng liền càng có thể phát hiện Cổ Dịch lớn nhất bản sự liền là gây nhân sinh khí, với lại là rất sinh khí rất sinh khí. . .

. . .

Thứ hai thiên bàng chiều muộn.

Đi qua một ngày dừng chính, thuyền lên hành khách đã trải qua dần dần bắt đầu thích ứng mặt biển xóc nảy, là lúc nửa tháng xanh thăm ngôi sao hào chủ đề trần bảo hội đến nay thiên đệ nhất thiên chính thức mở ra!

Chủ khách trong đại sảnh,

Giăng đèn kết hoa, tinh mỹ bố trí lệnh người hoa mắt, vô số tí mĩ ăn mặc khách người xuyên qua hắn bên trong, người hầu bưng rượu, bên cạnh tủ hiện lên món ăn, một bộ não nhiệt vô cùng rầm rộ.

Tại ở giữa nhất chủ đài lên, một loạt để đặt tại quầy thủy tinh bên trong trần bảo hiện lên tại hắn bên trong, phục trang đẹp đẽ, một xem liền biết đạo đơn giản không ít.

"Một, hai, ba. . . A, không phải nói mười hai dạng à, sao sao chỉ có mười?"

Bên dưới sàn chính, Cổ Dịch khó khăn đến mức lên tây trang, khí chất của hắn đặc thù, mặc lên cái này chính trang sau cho người cảm giác hết sức kỳ quái, liền hảo giống như du tẩu cùng thế giới biên giới người, nhìn như gần tại gang tấc, cảm giác lại có rất rất xa.

Hắn lúc này chính điểm chủ trên đài trân bảo, hướng bên người đồng dạng lấy tây trang Nam Cung Bình cùng Diêm Văn Chi không hiểu vấn đạo

Diêm Văn Chi cười nói: "Nghe nói có một kiện trân bảo ra điểm tiểu tình huống, hậu trường đang tại nắm chặt tu bổ, cổ sư phó cứ yên tâm đi liền là." Nói xong tới gần bên tai, thấp giọng nói: "Vị kia đại lão có chút cuồng lên, an bài nhân thủ đã trải qua tới gần, tùy thời có thể động thủ, không biết đạo Cổ huynh đệ người nơi này chuẩn bị đến thế nào?"

Cổ Dịch nhìn hắn một nhãn, tâm bên trong đầu đen rau muống cái gì sư Phó huynh đệ, nói ra: "Kỳ thật cũng không xê xích gì nhiều, chỉ cần thấy được Trương Niên, lại lại một giờ cũng nên đủ."

Một bên Nam Cung Bình "A" một tiếng, lập tức nói tiếp: "Trương Niên à, cái kia chẳng phải là."

Cổ Dịch thuận hắn chỉ hướng nhìn lại, quả nhiên ở đây ở giữa nơi thấy được một vị thân mang Đường trang, cùng Trương Nhật Trương Nguyệt mặt góc hình dáng rất tương tự bên trong niên người, cái này nhân khí chất lại muốn ôn nặng hơn nhiều, đồng thời không câu nệ nói cười, nếu như không kém, vậy hẳn liền là Trương Niên!

Lập tức đem tay bên trong rượu trong chén rượu uống một hơi cạn sạch, đem cái chén đưa cho Nam Cung Bình, lưu câu tiếp theo "Cầm giùm ta, chuẩn bị xem kịch" về sau, trực tiếp hướng Trương Niên đi đến, tầm lưng kia, liền giống như cái chiến sĩ!

Nhưng mà, tại đi đến trước mặt không đủ năm mét địa phương, Cổ Dịch ngừng, quay người một thanh dựng đứng một vị nam tử xa lạ vai, cười ha ha nói: "Huynh đệ người biết không? Nay sáng sớm lên ta nhìn thấy kỳ tích, sớm lên một người đầu trục, giữa trưa vậy mà biến thành Địa Trung Hải, người nói hẳn là làm sao làm được, ha ha ha ha. . ."

Tiếng cười khoa trương, nghe đến cái này người một mặt không hiểu, không có cảm thấy có gì đáng cười, lại không có phát hiện phía sau hắn Trương Niên sắc mặt biến đổi, nhỏ ho nhẹ một tiếng.

Cổ Dịch quay đầu, mặt lên thoáng chốc biến đến đặc sắc, nhìn chăm chăm Trương Niên trực lăng lăng đi tới, biểu tình kia, đem Trương Niên bên người người đều bức cho lui một bước, để hắn thuận lợi tới gần Trương Niên.

"Ta, ta, ta nói, người đầu này phát liền tốt như vậy? Không phải là giả phát a?"

Cổ Dịch sắc mặt mang theo say rượu hồng đỏ, không có thể tin bộ dáng, liền muốn đi phanh Trương Niên đầu, cái sau tinh tu thần đạo, nội tâm cực ngạo cực tôn, lại làm sao có thể để cái này đường đi không rõ hắn từ say sờ đầu của mình, lúc này một thanh đánh rưng, quát lớn nói: "Lăn!"

Một tiếng này, dùng tới một chút thần đạo nguyên lực, như là phổ thông người rượu lập tức khắc liền cho tỉnh hơn phân nửa!

Cổ Dịch lung lay đầu, bộ dáng tựa hồ là phát giác không ổn, liền nói một tiếng "Thật có lỗi" sau cúi đầu, theo Trương Niên bên người đi tới.

Cái sau lần nữa bung chén rượu lên khẽ nhấp một miếng, biểu lộ tự tin, lộ ra là đối với năng lực của mình biểu hiện tương đối hài lòng, chỉ là tiếp đó, hắn liền hài lòng không đi lên. . .

Chỉ nghe Cổ Dịch cô lỗ một tiếng: "Không đúng, đầu của người phát nhất định có vấn đề, ta muốn tra cái rõ ràng!" Dứt lời trở lại, bắt lấy Trương Niên quần đột nhiên kéo một phát!

Hắn lần này dùng sức cực nặng, thêm lên Trương Niên mặc lên Đường trang, không có hệ dây lưng, quần trong nháy mắt đến cuối cùng!

"A! . . ."

Các nữ nhân tiếng hét chói tai trong nháy mắt bạo phát, ở đây đại đa số người mục quang quăng đến, thấy được một mặt không có thể tin, nửa ngồi lôi kéo quần Trương Niên, cùng phía sau hắn gãi gãi tóc Cổ Dịch, mặt mũi tràn đầy kinh nghi Cổ Dịch, chính nói ra:

"Oa đi, đại gia xem, đầu của hắn phát vậy mà là thật! . . ."

". . ."

. . .

. . .

Chương 121: Bạo tạc

Giờ khắc này, tất cả mọi người chấn kinh!

Trương Niên bản thân càng là mặt lên đỏ mặt, hướng tới hi vọng không lộ hân, biểu hiện ra rõ ràng xấu hổ giận dữ, nhìn xem Cổ Dịch đã trải qua như một làn khói chạy ra cửa bên ngoài, chính mình xấu hổ phía dưới đuôi không kịp. Hân nhanh chóng đem quần xách hân về sau, hướng người hầu muốn tới bộ đàm, một trận gầm nhẹ:

"Họ Vương, người an ninh này đội trưởng làm kiểu gì! ? Phát sinh cái gì người chính mình đi xem giám sát, cho người nửa giờ, đem hân bắt được tới!"

Nói xong, đưa mắt đảo qua ở đây chúng người, gặp bọn họ trở lại mục ánh sáng, cúi đầu bên mặt lúc mang theo ý cười, không khỏi tâm bên trong càng phần, không tâm tư cùng ai lại thổi ngu bức, độc tự một người ngồi vào ăn tù nơi hẻo lánh một bên, uống lên rượu buồn, mấy đội đội cảnh sát lớn lên tin tức.

Nhưng mà, cái này nhất đẳng, liền là gần nửa giờ.

Nhìn xem bảo an vẫn là không có đem Cổ Dịch bắt trở về, uống nhiều quá Trương Niên chưa phát giác mắc tiểu, đứng dậy đi hướng phòng vệ sinh.

Trong phòng vệ sinh.

Trương Niên làm hân chuẩn bị, vừa muốn đổ nước, đứng lúc này, một đạo hơi thanh âm quen thuộc bỗng nhiên tại sau lưng vang lên, để hân bản tới có chút men say mặt trong nháy mắt rõ ràng qua tới.

"Ồi, cái này không sao thần kỳ phát nam sao?"

Sau lưng hân, phát ra đồng dạng một đạo mang theo men say quái thanh, nghe được thanh âm này, hân không cần quay đầu biết là người nào.

Lúc này Cổ Dịch một mặt ngoài ý muốn: "Lên cái vệ sinh sở đều có thể gặp được người, thật là hân duyên phận a, cái kia cái gì, chuyện vừa rồi không có ý tứ ta xin lỗi, người đừng để trong lòng a, ta liền đơn thuần chỉ là muốn xác nhận một chút, lý giải lý giải lòng hiếu kỳ mà."

"Hừ!"

Trương Niên nặng hừ một tiếng, nghe được Cổ Dịch xin lỗi, chỉ khi hân hỏi hân chuyện vừa rồi, bắt quá cái kia phiên trước mặt mọi người nhục nhã, lại hân là một câu thật có lỗi có thể giải quyết? Lập tức cũng im lặng, nghiêm mặt sắc.

Cổ Dịch nói: "Ai, đại nam người chút chuyện này còn sinh khí a, người không thích người dốt người quần đúng không, vậy được rồi, vì có thể để người tha thứ ta, ta liền ăn thiệt thòi một điểm, hỏi cái hỏi cái, vừa rồi không sao dốt người quần à, hiện tại vừa vặn, cho người kéo trở về liền là."

Trương Niên chính đang nhường, nghe nói như thế giật mình không thể coi thường, mặt lên nghiêm mặt trong nháy mắt tiêu tán, chỉ tới kịp tiếng hét phần nội "Người dám", liền bị Cổ Dịch nắm trên quần đột nhiên rút lên tới. . .

Nhất thời, thủy khắp núi vàng. . .

"A! ?"

Cổ Dịch sừng sốt một chút, một mặt biểu tình ngưng ngừng, lui về sau mấy bước, kêu to hướng ra phía ngoài đi ra ngoài: "Ta gặp rắc rối, gặp rắc rối. . ."

Tiếng kêu to đưa tới không ít người chú ý, thêm lên Cổ Dịch lúc ra cửa toilet đại môn đại khai, rất nhiều người thấy được Trương Niên trước quần ẩm ướt cộc cộc một màn, vì vậy. . .

"Rác rưởi! Ta muốn giết người! ! !"

Trương Niên bạo phát tiếng rống giận dữ vang bên cạnh trong toilet bên ngoài! . . .

...

Ngay tại lúc đó, chính cùng với một vị lão giả Trương Nguyệt, đột nhiên một đạo ư ảnh trôi qua, Lạc Khuynh Từ ư hồn huyền hóa thịnh trang tịnh dung, thanh mỹ ở giữa, đem ngày trước kinh diễm câu lên, người chưa phát giác ngăn cả người.

Cùng lúc bên trong, tại sông bạc Trương Nhật cũng gặp phải một vị xem lên quần áo phổ thông, giống như là nhân viên tư mang lên thuyền tiểu thí hài, móc ra một khối thấu minh phi thủy cùng một tấm thẻ chỉ phiếu ở trước mặt hân lung lay: "Người xem."

Trương Nhật khẽ giật mình: "Người ở đâu ra?"

Tiểu thí hài cười ha ha: "Liên quan gì đến người, phản chính không cho người!"

Bị này một kích, Trương Nhật tâm bên trong tỏa ra dục vọng, sát cái kia hiện lên "Hai món đồ này bản đều phải là của ta" muốn pháp, sau đó. . .

"Không hảo!"

"Không hảo!"

"Không hảo! Hắn là cố ý!"

Trương Niên, Trương Nguyệt, Trương Nhật tại thời khắc này, tâm thần thất thủ, ba người đồng bào huynh đệ, mặc dù kiểu tóc khác nhau, nhưng tâm linh cảm ứng liên thông, lần này ba người đồng thời tâm thần bại một cái chớp mắt, để bọn hắn trong khoảnh khắc liền phản ứng qua đến, chính mình bị người mưu hại, hiện tại tam tài thủ tâm đã phá, tại cái này mấy giây bên trong, miễn là có một người bị phá pháp, cái kia ba người pháp tướng cùng phá!

Trương Nguyệt tự hỏi chính mình ba huynh đệ không có thù gì người, cái kia mục đích của đối phương có lại chỉ có một cái, tất nhiên liền là Lý Tri Phúc,

Lập tức tất nói đúng bên người lão giả nói: "Lý tiên sinh, có người. . ."

Vừa mới mở miệng, não hải tự dừng trầm xuống, tiếng nói thoáng chốc ngừng, trong nháy mắt người đã hôn ngược lại đi qua.

Lão giả tức là Lý Tri Phúc, gặp Trương Nguyệt đột nhiên hôn mê chưa phát giác nhũ mảy, để người đem Trương Nguyệt đưa tới phòng cứu thương, đồng thời gọi hắn thông tri Trương Niên Trương Nhật, gọi một người qua tới.

Vừa mới Trương Nguyệt hôn đến quá nhanh, cũng không có phát ra quá nhiều cảnh cáo, thêm lên trước khi mở gia ba huynh đệ nói qua, miễn là không sao bọn hắn có người chết, cái kia tam tài thủ thuật liền không phải mất đi hiệu lực, càng không phải bị người phá, mười mấy niên xác thực như bọn hắn nói, cho nên mặc dù Trương Nguyệt hôn mê, hắn cũng không có quá nhiều hoảng sợ, thông tri một chút về phía sau tiếp tục cùng bên người hai vị dị quốc mỹ nữ uống rượu tán tỉnh.

Thẳng đến chừng mười phút đồng hồ, Trương Nhật Trương Niên còn không thấy người, Lý Tri Phúc lúc này mới có chút cảm giác đến không đúng, chính muốn lần nữa trò chuyện gọi người lúc, lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên vang lên một trận giầy cao gót cuối cùng thanh âm, lập tức cửa phòng bị người theo bên ngoài mở ra, một vị tịnh trang mỹ nữ lọt vào trong tầm mắt, nhỏ nhỏ cười một tiếng: "Lý tiên sinh, không bằng ta cùng người uống một chén a."

". . ."

...

...

Sau hai mươi phút.

"Lên hỏa!"

Làm Cổ Dịch tìm được Lý Tri Phúc chỗ phòng nghỉ lúc, tầng dưới A bản lên vang lên quý khóc sói gào tiếng quái khiếu, mơ hồ nhìn thấy có một chút hỏa quang xuyên vào, hắn giật giật khoe miệng không có để ý, đập trên trước cửa hôn ngược lại một chỗ bảo an thân thể, chạy vào phòng.

Vào nội sau có thể thấy được gian phòng này trang trí cùng địa phương khác hoàn toàn bất đồng. Vô cùng vô cùng chi xa hoa, thiên hoa bản lên hoa Lệ Thủy tinh sâu sắc mờ nửa đèn, để bên trong căn phòng tia sáng lệch ám, lên mềm mại thâm lông dê dùng sắc ửng đỏ, thêm đầu tuần vảy quý khí thực mộc điều cột, cùng khảm châu báu vách tường, để trong phòng tràn ngập lộng lẫy đồng thời lại nhiều hơn mấy phần mập mờ sắc thái.

Ở cạnh tường cất phát lên, lên, hai vị trẻ đẹp dị quốc nữ tử cùng một vị thân mang áo ngủ lão giả, hai mắt nhắm nghiền, quần áo không chỉnh nằm ngang hẳn lên, lộ ra là cùng phía ngoài bảo an ngất đi.

Thấy cảnh này, không cần đoán Cổ Dịch cũng biết đạo, cái này sắc lão đầu liền là Lý Tri Phúc, cẩn thận nhìn lại, nhưng gặp lão đầu trước áo mở ra, cổ lên có treo một chuỗi tơ vàng trường liên, liên đầu có bị phá hư vết tích, rõ ràng có người nhanh chân đến trước, lấy đi cổ của hắn lên đồ vật.

"Là Diêm Hội Trường sao?"

Nhân xem như thế, Lạc Khuynh Tư hiển hiện thân ảnh, không khỏi vẫn đạo.

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, nhìn xem bên ngoài càng phát sáng rõ hỏa ánh sáng, nhớ lại lúc đến hảo giống như thế lửa xác thực không nhỏ, vì vậy trấn định nói ra: "Là có lẽ không sao, hiện tại những này đều đã trải qua không trọng yếu."

"Cái kia cái gì trọng yếu?"

"Đương nhiên là đào mệnh trọng yếu!"

Cổ Dịch rất bình tĩnh nói ra lời này về sau, liền rất không trấn định dời lên trong phòng cái ghế đem cửa sổ mở khai, lại dùng trên bàn nước trà đem Lý Tri Phúc cùng hai vị dị quốc nữ tử giới tỉnh, tại ba người hết hoảng thần sắc bên trong đem bọn hắn đẩy lên bên cửa sổ, một cước một cái, toàn bộ đạp ra ngoài, lập tức chính mình đi theo nhảy ra ngoài.

Đến tầng tiếp theo A bản, từ nơi này có thể rõ ràng nhìn thấy thuyền lên kinh người thế lửa, nhìn xem chiếc thuyền này không nhưng bảo, Cổ Dịch lại ra sổ chân, dùng sức đem Lý Tri Phúc cùng hai nữ đạp bay một đoạn, chính xác rơi vào biển bên trong, sau đó chính mình kế tiếp theo cùng lên.

Đội cho rơi biển ra mặt, phát hiện đã trải qua có người đem thuyền cứu nạn đảo ngược khai xa, hắn vội vàng bơi đi, truy lên hắn bên trong một chiếc, đang muốn xoay người lên, sau bỗng nhiên một tiếng vang thật lớn lên:

Oanh!!

Úy Lam Chi Tinh hào, nổ tung!

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Liền là cái này cái 8 bà

Oanh!...

Trong đêm đen một tiếng vang thật lớn vang vọng đêm không, mang đến mặt biển không giống nhau khói hỏa, đem tứ phương ngàn mét bên trong chiếu đến thông minh.

Hỏa quang biên giới chỗ, một cỗ không thua gì Úy Lam Chi Tinh hào thuyền lớn hiển lộ bên cạnh góc, lập tức xâm nhập bóng đêm, không thấy tăm hơi.

"Lý Tri Phúc cái này lão gia hỏa điểm phúc không cạn, lần này tiền hắn thắng thiên, cảm giác thật là thoải mái!"

"Đáng tiếc cái kia hai cái gái Tây, đáng người là không tệ."

"Chính là, lão tử vừa rồi kém điểm nhìn không được các ngươi biết đạo, hắc hắc..."

"Ai! Các ngươi mấy cái thô Hán, không có xem doanh tiểu thư có đây không, nói đến cái gì lời tục, mau cút mau cút, đừng ở chỗ này vương bận..."

Tại cái kia khai hướng phương xa thuyền lớn lên, một gian đèn hỏa sáng tỏ gian phòng bên trong, rất nhiều người tụ tập ở đây, hắn bên trong mấy cái nghe được Úy Lam Chi Tinh tiếng nổ, hưng phấn đến hô to gọi dậy, bị gian phòng bên trong một vị bề ngoài thô kệch, niên sắc lệch lão bên trong niên người a xích đuôi ra ngoài.

Đội cho cuối cùng, gian phòng bên trong chỉ còn năm người.

Năm người đứng thành một vòng, xem nét mặt của bọn hắn, rõ ràng là lấy cát phát lên một vị mang theo mắt kiếng gong vàng người cầm đầu. Mà cái kia mặt người dung quen thuộc, lại là cái kia tìm Cổ Dịch làm việc, cuối cùng lại bỏ xuống hắn Diêm Văn Chi Diêm Hội Trưởng!

Thời khắc này Diêm Văn Chi không biết chỗ nào bung một ly rượu đỏ, một mặt hài lòng tựa ở cát phát lên, không che giấu chút nào đúng gian phòng bên trong một vị duy nhất nữ tử tán thưởng nói: "Tiểu Oánh, hai viên Ứng Long Nhân đều là từ ngươi lấy đến, lần này thật làm cái ngươi công đầu."

Hắn sở thích lệ nữ tử đồng dạng không sao lạ lắm người, chính là vị kia cùng Cổ Dịch ngồi chung đi xuyên bên trong bay cơ, trộm lấy Nghê Lão Bản Ứng Long Nhân, đồng thời lại tại thuyền lên giúp Cổ Dịch tiền đánh bạc tính tiền nữ tử.

Lúc này nữ tử thân mang váy dài lễ phục, áo khoác một cái áo choàng dài, mặt lên trang dung chưa xuống, mười phần tịnh lệ mỹ mạo, nghe được Diêm Văn Chi khích lệ về sau, uyển chuyển cười một tiếng: "Cha nuôi làm gì nói như vậy, đây hết thảy cũng là vì phụ thân nguyện vọng, là cha nuôi ngươi đang giúp ta mới đứng."

"Ha ha. . ."

Diêm Văn Chi cười lớn đứng dậy: "Một gia người không nói hai lời, đến, nếu Ứng Long Nhân cùng tập hợp đủ, còn thỉnh Nam Cung tiên sinh hỗ trợ đem 'Ngụy Văn Thư' lấy đến, chúng ta cái này mở ra 'Cổ Ngôn Sách'!"

"Đã sớm chuẩn bị xong."

Một bên, vạn niên đi theo Diêm Văn Chi Nam Cung Bình mặt mũi tràn đầy cười dung, mặt nổi lên hiện mấy phần khó khăn đến về kích động, theo bên người vali xách tay bên trong lấy ra một toà khoa học kỹ thuật cảm giác mười phần kim chúc hộp vuông, đặt ở trước người bàn tròn lớn lên.

Rất nhanh năm người vây ở trước bàn, Diêm Văn Chi xuất thủ, đứng chuẩn hộp mặt chính giữa đề xuống ngón cái, nhất thời kim chúc hộp "Nhỏ" một tiếng, nghiệm qua vân tay, hộp mặt mở ra mỏng da, một khối đồng tử lỗ màn hình tinh thể lỏng xuất hiện, tại đồng tử lỗ nghiệm qua đi lại thua qua mặt mã về sau, lúc này, kim chúc hộp mới thật chính mở ra, hiện ra giấu tại bên trong một bản màu đen da dày cổ thư.

"Cái này hộp là ta làm theo yêu cầu, miễn là vân tay, đồng tử lỗ, mặt mã có một dạng không đúng, vậy hần liền hội tự hủy, bản này 'Ngụy Văn Thư' đem không tồn tại ở thế gian, mặc dù phiền phức, ngược lại an toàn. Nhưng đáng tiếc là, coi như như thế, so với cổ trí tuệ con người cũng muốn thua chị kém em a, có câu nói nói thế nào, là thời điểm hiển hiện chân chính kỹ thuật!"

Diêm Văn Chi khoe khoang kim chúc hộp ngưư bức, thực thì lại nói mình cái này chìm sách khó khăn lắm, không có Ứng Long Nhân căn bản bắt đắc dĩ thăm dò bí mật trong đó, mà bây giờ, rốt cuộc đem một đúng Ứng Long Nhân xoay sở đủ, có thể khai sách, trong giọng nói chưa phát giác có chút tự đến.

Tiếp theo, hần theo Nam Cung Bình cùng thiếu nữ tay bên trong lấy ra một đúng tạo hình kỳ dị, mang theo nhiếp người uy nghiêm như cổ đại Thần thú song nhãn bảo thạch về sau, cẩn thận lật khai 'Ngụy Văn Thư', đem chi để vào trong sách lõm trang giấy bên trong, sau đó khép lại sách vở.

Một màn kỳ dị vừa xuất hiện, đen như mực 'Ngụy Văn Thư' vậy mà bắt đầu tràn ra nhân nhật hơi ánh sáng, ngoại tầng sách dày xác bắt đầu hòa tan, một cỗ trong suốt dịch thể theo bên trong tràn ra, tiếp theo, đem chính quyển sách đều cho hòa tan!

Vây xem mấy người theo bản năng lui về sau một bước, nhãn quang không rời cái này thần kỳ biến cố, nhìn xem quyển sách này cứ như vậy hóa thành một mở như thủy tinh chế thành địa đồ!

"Ha ha ha. . . Quả nhiên! Cái này: Cổ ngôn tam sách, Lưu Ly Thủy Tinh Đồ!"

Diêm Văn Chi cất tiếng cười to,

Vuốt ve Thủy Tinh Đồ, thì thảo nói ra: "Thủy Tinh Đồ đã trải qua tìm được, 'Lưu ly Thánh khí, Toàn Tri Giới Ngôn' cũng chỉ là vấn đề thời gian, không có gì bất ngờ xảy ra, Diêm Mỗ cả đời mộng tưởng cũng nhanh muốn thực hiện. . ."

Gặp hần biểu lộ có chút cuồng nhiệt, Nam Cung Bình nhắc nhở nói: "Diêm huynh, càng là tối hậu quan đầu, càng cần đem nắm lý trí."

Diêm Văn Chi nghe chi nhất giật mình, chỉnh lý cảm xúc, nhẹ gạt đầu: "Nam Cung tiên sinh nói đến đúng, tiểu Oánh, nhanh đừng đùa điện thoại di động, đến giúp cha nuôi cùng một chỗ xem xem cái này cầu, nhiều cái tham mưu thật nhiều cái muốn pháp, đến, đến, hai vị cùng một chỗ giúp đỡ chút."

Dứt lời, năm người lại vây quanh lên đến, đồng thời xem cầu.

Cẩn thận nhìn lại, có thể thấy được cái này mở Thủy Tinh Đồ là một mở cổ đại hải đồ, tiêu chí vị trí cần dùng hiện đại địa đồ đối ứng. Mấy người sớm có chuẩn bị, thả lên Thái Bình Dương tinh tế địa đồ bắt đầu so sánh.

Mấy phút đồng hồ sau.

"Xem tới vị trí này hần là là tại hiện tại Bạch Lệnh biển cùng A-la-xka vịnh giao giới chỗ dựa vào lên địa phương, hiện đại địa đồ lên không có đánh dấu cái ra hòn đảo này, chúng ta chỉ có thể chính mình đi xem xem."

"Nói như thế tới này chuyến còn cần thời gian tới mai a. Gồm thuyền trưởng, phiền phức lập tức đổi tàu."

"Không có vấn đề. Đúng, chỉ là có một điểm ta không minh bạch, những này là cái gì?"

Diêm Văn Chi bên người, vị kia lệch lão bên trong niên người dùng mấy bộ đàm hạ lệnh đổi tàu về sau, một chỉ lấy thủy tinh thể cầu lên chút màu đỏ sậm, giống như là dơ bản đồ vạt vắn đạo.

Diêm Văn Chi lắc đầu: "Nên là niên đại xa xưa tạo thành, mặc kệ, chúng ta tiên đổi tàu, a? Tiểu Oánh đâu?"

"Nàng đi ra."

Nam Cung Bình nói tiếp, đi qua gồm thuyền lớn lên nhắc nhở, ánh mắt của hần thủy chung nhìn chăm chăm thủy tinh thể, nói xong chỉ vào thủy tinh thể lên dơ bản, nhủ mảy: "Diêm huynh, người nhìn xem muốn không muốn mấy cái chữ số Ả rập?"

"A?"

Diêm Văn Chi cẩn thận quan sát, thật đúng là cùng nhau, theo bản năng nhìn một nhân thiếu nữ chỗ mới đứng vừa rồi, giật mình nhớ tới cái gì, liền bận bịu lấy điện thoại di động ra, lật khai một bản hạ tốt sách điện tử, nhìn xem cầu lên số lượng, dựa theo một loại nào đó quy luật sắp xếp lên tới.

Mấy phút đồng hồ sau, điện thoại lên đối ứng năm khối dơ bản hiện ra năm chữ:

Chi diêm ta giết văn

"Chi diêm ta giết văn? Cái gì ý. . ."

Gồm thuyền trưởng không khỏi lên tiếng, nhưng mà vừa mới mở miệng lại nhắm lại, nhìn thấy trước người sắc mặt khó coi bốn người, thoáng sửng sốt một chút, phản ứng qua đến, cái này năm chữ là sai mã, hơi sắp xếp một cái liền là:

Diêm Văn Chi giết ta!

"A, cô nàng này. . ."

...

...

Úy Lam Chi Tinh hào bạo tạc xa chỗ, hơn mười chiếc chạy trốn định phiêu phù ở đây, một trong những người đó lên, Cổ Dịch nhìn xem phương xa, chiếc thuyền lớn kia ly khai trở về lại rồi đi phương hướng, kinh ngạc ngăn người.

Qua hảo một sẽ, hấn bỗng nhiên hai tay vỗ.

"Ta đi, ta hiểu được! Cái gì mười hai trên bảo Ứng Long Nhãn, Lý Tri Phúc cổ lên mới là Ứng Long Nhãn, Diêm Văn Chi cái này hổ cha hàng, thật là giỏi tính toán!"

Hấn cái này bỗng nhiên tiếng kêu hạ chung quanh người nhảy một cái, nhao nhao quăng tới bất mãn mục ánh sáng, liền hảo giống như đang bày tỏ: Nay Thiên huynh đệ nhóm đã trải qua bị thuyền này nổ bị hù không nhẹ, tiểu tử người có thể hay không không nhất kinh nhất sợ kích thích thần trải qua?

"Hiện tại mình bạch, vì cái gì nói gừng càng già càng cay đi."

Chung quanh bất mãn cũng không có ảnh hưởng Lạc Khuynh Tư lên tiếng, nàng không có hiển hiện thân hình, thấp giọng cùng Cổ Dịch câu thông, tại cái này bốn phía ồn ào hoàn cảnh bên trong, bên cạnh người cảm giác không thấy dị dạng.

Cổ Dịch lại là không nhìn hấn người, tự lo nói ra: "Cái gì lão đến cay, ta xem nhỏ không kém, nếu như ta không có đoán sai, lần này động thủ còn là máy bay lên cái kia bà tám."

"A, cái nào cái bà tám?"

Soạt. . .

Lạc Khuynh Tư tiếng mới rơi, thuyền cứu nạn hạ liền vang lên tiếng nước, một đạo nữ tử thân ảnh bò lên trên thuyền cứu nạn bên cạnh.

Trông thấy nàng, Cổ Dịch không khỏi sửng sốt, theo bản năng nói: "Liền là cái này cái bà tám. . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Đoạt thuyền

Như là một nữ tử có đầy đủ nhan trị, cái kia theo thủy bên trong ra mặt quá trình, nhất định là nàng kinh điển nhất động tác chi nhất.

Ti như trước mắt vị này.

Nước biển rửa sạch nàng dung trang, lộ ra một gương mặt thanh tú gò má, nàng xoay người lên thuyền, động tác thoăn thoắt, không có nói câu nào, phát bạch bờ môi lên là một đôi nhìn không ra hi vọng song nhãn, lên thuyền sau tìm không vị, chính mình lẳng lặng ngồi xuống tới.

Cổ Dịch lần trước gặp nàng còn là một vị tràn đầy tự tin tinh trang mỹ nữ, lại tại phán đoán bên trong lại đúng nàng làm ra đánh giá, nhận là nàng là một người tham tiền, tự tư, chơi bồi lâu lỏng, ưa thích dùng sắc đẹp gạt người nữ lừa đảo thêm tiểu đầu. Nhưng là bây giờ xem đến, hảo giống như lại có cái gì không đúng.

Hắn nhìn xem nàng, cứ như vậy, tĩnh tọa một sẽ, nữ tử bỗng nhiên ngừng đầu, phản qua tới canh chừng lấy Cổ Dịch nhìn hảo một sẽ, liền ở người phía sau nhận là nàng phải có động tác gì lúc, nàng đứng lên, đi đến ngồi xuống bên người, nhẹ nói ra hai chữ: "Giúp ta. . ."

"Ách. . ."

Mỹ nữ mềm mại, hiển lộ yêu yếu, để người không nhìn được tâm mang bảo hộ chi ý. Cổ Dịch nhẹ gạt đầu: "Không giúp."

Nữ tử nhìn hắn một nhãn, không xấu hổ không buồn bực, tựa hồ đã sớm biết đạo hắn là dạng gì người, thấp giọng nói ra: "Diêm Văn Chi lấy một đúng Ứng Long Nhãn chỉ vì 'Ngụy Văn Thư', mở ra ba sách 'Cổ Ngôn Sách' chỉ nhất Lưu Ly Thủy Tinh Đồ, thăm dò Thiên Thuật di truyền: 'Toàn Tri Giới Ngôn'."

"Có chút ý tứ, kể tiếp theo."

Đối với Cổ Dịch tới nói, lời nói này nhưng so sánh bán đáng thương thực dụng nhiều, ra hiệu nàng nói tiếp.

Nữ tử nói: "Ta không biết Toàn Tri Giới Ngôn vì sao mà đến, nhưng lại thông qua Diêm Văn Chi biết đạo, vật này nhưng tra hết thầy đi qua sự tình, sở hữu lại xưng 'Quá Khứ Thư', bằng nhờ vào đó vật, bắt luận cái gì người đều có thể tìm được hắn muốn hết thầy. Bao quát người."

". . ."

Cổ Dịch một lát trầm mặc, nữ tử này nhãn quang thật độc, chính mình chỉ là thông qua sau đó ra kết luận nàng và Diêm Văn Chi là cùng một bọn, nàng lại có thể bằng mượn quan sát liền có thể kết luận mình tại tìm cái gì, không thể không khiến bội phục tâm tư của nàng nhãn quang.

"Cho nên, mỹ nữ người nhãn quang tâm tư phi thường, lại cần ta hỗ trợ cái gì đâu, ta lại có thể giúp người cái gì, hoặc là nói, ta bằng cái gì giúp người, liền bởi vì vì người ngược tương đối lớn? , đúng, người gọi là cái gì nhỉ, diêm ngực lớn sao?"

"Doanh Khả Oánh."

Đối với Cổ Dịch gần như ác ý trào phúng, nữ tử biểu lộ vẫn như cũ không có bất kỳ biến hóa nào, thời khắc này nàng tâm tư yên lặng như nước, chỉ nhớ một sự kiện, nói ra chính mình tính danh về sau, nói ra nguyên nhân: "Diêm Văn Chi là cha nuôi ta, tự theo phụ thân ta mất tích về sau, 'Ngụy Văn Thư' liền từ hắn đại là đảm bảo, thẳng đến vừa rồi ta mới biết đạo, phụ thân ta kỳ thật không có mất tích, sách không sao phụ thân ta cho hắn, mà là. . ."

"Mà là hắn giết cha người, sau đó đem sách đoạt?" Cổ Dịch ha ha cười đạo, "Hảo tục a, có cái gì chứng. . ."

"Chỉ bằng ta bơi qua tới!"

Cổ Dịch lời còn chưa dứt, Doanh Khả Oánh nói tiếp, ngữ khí bình thản, nhưng hắn bên trong hận ý cùng quyết tuyệt, tự có cỗ mãnh liệt tin phục cảm giác, hắn nhìn nàng một sẽ, bản tới ngưng kết cười dung kể tiếp theo cười xuống dưới: "Tốt, Toàn Tri Giới Ngôn về ta, muốn ta thế nào giúp người."

"Đoạt thuyền!"

Doanh Khả Oánh bản tới thấp đầu nhúc lên, giống như là đã sớm nghĩ kỹ, nhìn về phía phương xa nói: "Úy Lam Chi Tinh là xa hoa du lịch tua, chìm không có lúc tất nhiên phát ra tín hiệu cầu cứu, thêm lên Hoa Hạ bây giờ quốc lực hưng thịnh, không có gì bất ngờ xảy ra, làm bên cạnh nước gia lục soát cứu thuyền đã đã tại đường lên, đến lúc đó chúng ta đoạt một chiếc nhất nhỏ!"

"Ách. . ."

Cổ Dịch giật giật khóe miệng, dù hắn tự nhận không có kỹ gì, cũng thực là Doanh Khả Oánh kế hoạch làm chán kinh, không sao bởi vì là lớn mật, mà là phải chăng quả không có phẩm? Dù sao nhân gia là tới cứu người, người lại muốn đoạt nhân gia thuyền, cái này sao không có tư chất kế hoạch, thật đúng là cmn là cái hảo kế hoạch a!

. . .

Ba giờ sau.

Như Doanh Khả Oánh nói, các quốc gia lục soát cứu đội thuyền đi tới, thô mục nhìn lại ước chừng có năm chiếc thuyền, hắn bên trong nhất nhỏ một chiếc treo đảo quốc quốc kỳ, kết quả là, chiếc thuyền này tự nhiên mà vậy liền thành hàng đầu mục tiêu.

Nhìn xem phía trước các loại không nhận biết quốc kỳ đội thuyền tới gần,

Đem chung quanh người cứu được lên, Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh đều bắt vì sở động, nhất là là Cổ Dịch, giương nanh múa vuốt bày ra thù thế, chỉ mình: Các người cứu hộ nhân viên có thể xéo đi, ta đại Nhật Bản để quốc người chỉ có thể Nhật Bản thuyền tới cứu, không cần các người, một bên đi một bên!

Cứu hộ nhân viên vùng ra ánh mắt, khinh bỉ hần đồng thời tùy tiện rất khinh bỉ đảo quốc, lái thuyền cấp tốc chạy người, lưu lại Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh chờ đến đảo quốc đội thuyền.

Đội thuyền gần về sau, chỉ gặp Doanh Khả Oánh đột nhiên kéo xuống chính mình áo khoác, lộ ra vai, đối với phía trên đảo quốc cứu hộ nhân viên vút ra cái mỉa mai, lập tức để phía trên người hần phách xuất khiếu, một tiếng quái khiếu về sau, chính con thuyền đứng tại trước mặt hai người.

Hai người thuận lợi lên thuyền, tại A bản lên, vừa rồi nhìn thấy Doanh Khả Oánh mỉa mai hai vị đảo quốc cứu hộ nhân viên cấp tốc vây quanh lên đến, hi hi ha ha đối năng động thủ tay chân, cái sau cười toe toét vài tiếng, một cước một cái, lấy cùng đáng người hoàn toàn không phù hợp lực đạo đem hai người đập bay hạ thuyền.

Trong lúc nhất thời, thuyền lên bao quát tất cả người, bao vượt qua bị liên người đều kinh hãi, có người mở miệng trách bị nói: "Người cô gái này người tại sao như vậy, những này Nhật Bản bằng hữu đã cứu chúng ta, để hần sờ sờ thì thế nào, lại ít không được một khối nhục."

"Liên là chính là, còn không đem nhân gia làm trở về, coi chừng đội hội lại đem chúng ta ném hồi trong biển."

"Nói người đâu, nhanh đi, chớ chọc người Nhật Bản sinh khí. . ."

". . ."

Chung quanh lưu rú tiếng trách cứ để Cổ Dịch không đến không dò xét cẩn thận những này người một phen, phát hiện những này phần lớn là đã có tuổi nữ tử, cùng một chút khí chất thường thường, du đầu phần diện nam người, chưa phát giác hiểu rõ, nguyên lai đều là chút bằng mọn hần người đề bạt, chính mình lại không có cái gì trình độ mặt hàng, quái không đến có thể nói ra như thế bị ai lời nói, lập tức cười nói:

"Kỳ thật các người đều không cần sợ, Nhật Bản sẽ không đem các người ném xuống, bởi vì là, đây là chuyện của ta."

Mọi người ngăn người, thẳng đến gặp Cổ Dịch xách con gà con, một cước một cái, liên tiếp đem hai cái mới vừa nói đến lợi hại nhất bên trong niên nữ người đá xuống thuyền về sau, mấy người này mới phản ứng qua đến, tứ tán điem trốn, sau đó lại bị Cổ Dịch từng cái từng cái tập hợp trở về, cùng thuyền lên Nhật Bản cùng một chỗ, cho hết đá xuống thuyền. . .

"Cái này thế giới bên dưới thanh tĩnh."

Cổ Dịch phủi tay, "Hiện tại lại có hai vấn đề, chúng ta muốn sao sao lái thuyền?"

"Đương nhiên chúng ta đối lấy tới." Doanh Khả Oánh dùng chuyện đương nhiên ngữ khí nói xong lời này, quay người tiến vào phòng điều khiển chính bên trong, lái thuyền quay đầu, tại bóng đêm bên trong, hướng phương xa biển sâu tiến phát.

Cùng nàng tiến vào phòng điều khiển chính bên trong Cổ Dịch có vẻ hơi cùng không lên tiết tấu, thẳng đến thuyền đã khai xa, mới có hơi hồi thần hỏi: "Tốt a, người hội khai, ta cũng có thể học khai, lại ném khai mặt khác hết thấy vấn đề, chỉ còn một cái cứng nhắc vấn đề liên là: Thuyền lên cái này chút dầu, đủ chúng ta chạy đến Bạch Lệnh eo biển?"

"Đương nhiên không đủ." Doanh Khả Oánh nhìn một nhãn, dùng vô cùng vô cùng tự tin ngữ khí nói ra: "Người yên tâm, sẽ có người đưa dầu tới."

"À?"

"Không có gì bất ngờ xảy ra, hần là là cảnh sát hình sự quốc tế."

"Ngạch. . ."

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Thịt khô

Như Doanh Khả Oánh nói, như tại hai người đoạt thuyền chạy trốn thứ hai thiên, liền có hải cảnh thuyền truy lên, đem bọn hấn ngăn cản hạ tới.

Đưa ra nghi vấn quá trình bên trong, Doanh Khả Oánh chuyển ra đã sớm chuẩn bị dễ nói từ, đưa lên Diêm Văn Chi nỗ Ủy Lam Chi Tinh hào khẩu cung, cũng nói mình lúc nào đi hướng, nói đạo chính mình hai người chính là vì truy hấn, bắt đắc dĩ mới đoạt thuyền. Trong lúc nhất thời đề truy tới Hoa Hạ hải cảnh kinh dị vạn phần, nghĩ không ra còn có cái này ra, thương nghị qua đi, hải cảnh đi qua xin chỉ thị, đạt thành mới chung nhận thức mục tiêu: Đem Diêm Văn Chi cầm nắm quy án!

Kết quả là, cái này đội nguyên lai là tới bắt hai người quy án hải cảnh, liền biến thành cùng hai người cùng đường, cùng nhau đi tới Bạch Lệnh eo biển tiểu đồng bọn. . .

...

Một tuần lễ sau.

Cái này thiên, mặt biển lên trời trong gió nhẹ, tinh không vạn lý, thời tiết hảo đến bạo, nhưng mà coi như như thế, cái biển không được khô khan biển lên sinh hoạt chịu người, tại hải cảnh thuyền lên, ngoại trừ đang làm việc, phần lớn đều là đi ngủ, thời gian qua đến mười hai phần nhắm chán.

Đồng dạng, từ bỏ cái kia chiếc đảo quốc thuyền nhỏ, ngồi lên chiếc này hải cảnh thuyền Cổ Dịch cũng là nhân nhúc cả trứng, nhằm chán thời khắc, không biết từ chỗ nào tìm tới một tờ giấy trắng cùng bút, đóng cửa phòng, đối ngưng thần tĩnh khí, chơi liệu hảo một sẽ, nâng bút ở phía trên xoát xoát viết xuống mười bốn chữ lớn:

Biển xanh Cùng Kỳ ứng ngâm thơ, ánh sáng mặt trời đỉnh đảo la bàn.

Bút lực tán loạn, dù sao quá phận, chính thể có Phong không xương, rõ ràng liền là khi còn bé không luyện thật giỏi chữ, lớn lên lại không dụng tâm tập hợp chính, dẫn đến luyện chữ thất bại thành quả.

"A, ta lóp năm thời điểm đều so người chữ này viết đến hảo xem "

Làm Cổ Dịch cuối cùng một bút roi xuống, một đạo tiếng chế nhạo vang lên theo, gian phòng bên trong, Lạc Khuynh Tư thân ảnh hiển hiện, rất khinh bỉ Cổ Dịch sách pháp, tiếp lấy lại nói: "Cho nên, cái này là người thứ muốn tìm?"

Đối với nàng khinh bỉ, Cổ Dịch còn như không nghe thấy, chỉ nói là nói: "Đáng tiếc còn lại hai câu tín hiệu không hảo, tiếp nhận thất bại, cũng may vạn khí không tệ, hữu cơ hội bù đắp, không cần mê đầu đi đoán."

"Coi như là như thế này, người liền cái này sao tin tưởng cái kia cái Doanh Khả Oánh, không sợ nàng giống như Diêm Văn Chi, bắt người làm khi đùa nghịch?"

Cổ Dịch cười nói: "Người cho là ta là người a, Lạc đại mỹ nữ. . . Quý! Bị lừa một lần cũng không tin tình yêu? Ai, làm người phải có yêu hiểu không, a, quên người đã trải qua biến thành quý, không có ý tứ."

"Hừ!"

Lạc Khuynh Tư sắc mặt đột biến: "Ta tin tưởng cái đầu của người, người cái độc thân chó cùng ta đàm cái gì gọi là yêu? Cùng người trò chuyện không tới hai câu, muốn gió nổi lên, tự cái cẩn thận đừng trong biển, đến lúc đó không có người cứu người."

"Lên Phong? Cái này đại thời tiết tốt tới một trận gió thổi thổi mát là không tệ. . ." Cổ Dịch cười đùa nói xong.

Sau đó, qua mười phút đồng hồ, liền gió nổi lên. . .

Lên thật là lớn Phong.

"Bảo tố tới, nhanh, trở lại vị trí lên, cẩn thận!"

Bảo tố thật tới!

Biển lên bão tố cùng lục địa bất đồng, tuyệt đúng là gian nan nhất thời tiết chi nhất, không nói A bản tiếp nước tay xé hô, coi như là núp ở trong khoang thuyền, cái kia đừng đưa kịch liệt, cũng đủ làm cho sở hữu không có trải qua người khó mà quên mang cái này mấy sáng khoái trải nghiệm.

Thăng đến đến thứ hai thiên, bão tố mới ngừng hạ đến, đội thuyền chạy đến nhưng thấy mục đích hải vực, thời tiết tựa hồ lập tức liền lạnh lên tới.

"Nơi này liền là Bạch Lệnh eo biển, người nói địa phương ở đâu?"

Đứng tại A bản đầu, hải cảnh đội trưởng, là một vị họ Ngụy nam tử trung niên, hấn mặt người sắc cương nghị, làn da đen thui hắc, lâu năm độ sức mưa gió, hôm qua thiên liền là hấn chỉ huy đội thuyền chống cự bão tố.

"Đem địa đồ cho ta." Doanh Khả Oánh muốn đến chỗ này cầu, dựa vào ký ức cùng cái này mấy thiên suy đoán, một chỉ trái eo biển dựa vào dưới một chỗ khe hở, khẳng định nói: "Theo cái này xuyên qua, lại chạy một đoạn."

Ngụy đội trưởng như nói dối tào, dựa theo Doanh Khả Oánh ý tứ xuyên qua chật hẹp eo biển vết nứt, thấy được Tân Hải mặt, dọc theo lại chạy một đoạn, một cái hải đảo cô ảnh xuất hiện ở trước mắt.

Thời gian dần trôi qua, đảo trước một chiếc đồ thuyền lớn xuất hiện tại mắt, Doanh Khả Oánh nắm chặt nắm đấm Đến!

"Mục tiêu xuất hiện,

Một tiểu đội, trèo lên lên chiếc thuyền kia, tiên cho ta đem người cầm xuống!"

"Là, đội trưởng!"

"Hai tiểu đội, cập bờ điều tra, phát hiện tình huống cấp tốc báo cáo."

"Là, đội trưởng!"

"Ba tiểu đội, đi theo hai tiểu đội, tiếp vào chi thị sau cập bờ."

"Là, đội trưởng!"

". . ."

Liên tiếp mệnh lệnh phát hạ, thuyền lên nhân viên động viên, bắt đầu có thứ tự chấp hành lên đến, không bao lâu, đối diện thuyền lớn liền bị khống chế, hải cảnh thuyền cũng thành công cập bờ.

Lúc này, một tiểu đội đội viên trở lại báo cáo, cũng không có phát hiện thuyền trên người.

"Không đúng, sao sao hội không có người xem thuyền, cái này không hợp thường lý."

Ngụy đội trưởng không hiểu đạo, nhìn qua không hiểu Cổ Dịch, Doanh Khả Oánh cùng chúng người, trầm ngâm một lát, lần nữa hạ lệnh: "Một, hai, ba tiểu đội tu chỉnh một cái, cùng ta tiến đảo bắt người, bốn tiểu đội lưu lại tới xem thuyền, nếu như gặp phải tình huống khẩn cấp, cảnh cáo vô hiệu sau có thể sử dụng có thể chết người hỏa lực."

Dứt lời, sở hữu người lần nữa có thứ tự chấp hành, đang nghỉ ngơi thời khắc, Ngụy đội trưởng tới Doanh Khả Oánh cùng Cổ Dịch bên người, hướng về phía trước người hỏi: "Doanh tiểu thư, trước khi có một vấn đề một mực cũng không hỏi rõ ràng, hiện tại ta tại đảo lên ta luôn cảm giác không đúng sức lực, còn xin người minh xác nói cho ta biết, Diêm Văn Chi một nhóm không tiếc làm này đại án, bọn hắn đến tột cùng là muốn tới đây tìm cái gì?"

Đối với vấn đề này, Doanh Khả Oánh đã sớm chuẩn bị xong đáp án, cũng không có lừa hắn, như nói thật nói: "Là một kiện truyền thuyết bên trong sự vật, tên là 'Quá Khứ Thư', nghe nói có thể biết được hết thảy đi qua sự tình, mười phần thần kỳ, nhưng đến cuối cùng tồn tại hay không liền không được biết."

"Quá Khứ Thư?"

Ngụy đội trưởng nghe nói khẽ giật mình, qua một lúc khẽ gật đầu một cái, có lẽ là lâu năm đi thuyền biển lên nguyên nhân, hắn gặp quá nhiều không hợp với lẽ thường thế sự, đối với loại này cơ hồ là truyền thuyết bên trong mới có thể xuất hiện đồ vật cũng không có cảm thấy quá nhiều hoài nghi, tương phản, nét mặt của hắn tựa hồ còn có loại lúc đợi cảm giác, đợi sở hữu người thoát tu chính về sau, lần nữa thúc giục ra phát.

Đội ngũ ra phát, hướng về vị trí hòn đảo sâu chỗ tiến phát. . .

. . .

. . .

Hải đảo lên, cái này toà tiếp cận vòng cực Bắc hải đảo không khí băng lãnh không cần nói cũng biết, đảo lên tuy có thực vật, phần lớn là chút chịu rét thực vật, thêm lên nơi này đông lạnh thiên đã trước thời gian đến đến, thực vật cảnh lá cũng không tươi tốt, trụi lủi mười phần bần cùng, nhìn không ra có cái gì tài nguyên.

Đội ngũ kế tiếp theo hành tẩu, ước chừng lại qua nửa giờ đầu, xa xa một mảnh đột ngột trắng cảnh xuất hiện ở trước mắt, phương xa đất tuyết lên xuất hiện từng dãy cắm ngược mảnh gỗ, lít nha lít nhít rất nhiều rất nhiều.

Mảnh gỗ lên tựa hồ xen kẽ lấy thứ gì, bởi vì là quá xa, phần lớn người đều không có thấy rõ, chỉ có Cổ Dịch lông mày chưa phát giác nhíu, lại từng khai.

"Thật là hảo kích thích."

"Cái gì?" Bên người Doanh Khả Oánh không nghe rõ hắn, theo bản năng truy hỏi một câu.

"Không có cái gì, tôi gần người liền biết đạo."

Cái trước nghi mê hoặc lúc đi theo đội ngũ tiếp tục hướng phía trước, đợi cho ánh mắt quét qua chi chỗ, nàng giật mình, cùng mọi người giống nhau trong nháy mắt dừng lại cước bộ, hít vào một ngụm khí lạnh. . .

Nhưng thấy phía trước, cảm ngược mảnh gỗ đỉnh toàn bộ bị vót nhọn, đồng thời mỗi một cây phía trên như mặc thịt xiên, đều mặc một cái người!

Theo hoa cúc đến trong cổ, xuyên qua đúng không, một cái cái tại băng tuyết bên trong, giống như một bộ quý làm bức tranh, quý dị, âm lãnh, khủng bố. . .

"Cái này, cái này, cái này là cái gì. . ."

"Đại khái là tại làm thịt khô a."

". . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Tín

Mặt tuyết che nắp mặt đất lên, cảm ngược lấy mấy trăm cây nhọn mọc, mỗi một cây phía trên đều xuyên đâm chết người, lít nha lít nhít hùng vĩ khủng bố.

Thấy cảnh này, như là phổ thông người, dọa nước tiểu chạy trốn tự không cần như nói, vậy mà lúc này ở đây đều không sao phổ thông người. Ngoại trừ Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh bên ngoài những người còn lại tận là cảnh sát, gặp được loại sự tình này, ngoại trừ lúc đầu chấn kinh, còn lại cũng chỉ có biết rõ ràng tình huống muốn pháp.

Đội ngũ rất sắp tiếp cận cọc gỗ, cẩn thận quan sát hạ tới phát hiện, những này cọc gỗ dựa vào trước mặt trang chuỗi người phần lớn tương đối mới mẻ, lộ ra là mới chết không lâu, thêm lên người chết quần áo bề ngoài cùng Hoa Hạ phổ thông người tương tự, bởi vậy không khó khăn phỏng đoán, những này người hẳn là đều là tiên một bước cùng Diêm Văn Chi cùng một chỗ đi tới trên đảo người.

Về phần đằng sau bị xen kẽ người liền muốn xa xưa không ít, da nhục khô cần, huyết dịch đã trải qua cảm cúm, tròng mắt toàn bị đảo ra, ả ả còn có thể thấy được thân thượng tán có muối khối, tại cái này bốn phía trống trải, mỗi thiên dương quang thời gian nhiều nhất, mặt tuyết tăng băng phát xạ chi địa, chính như Cổ Dịch nói, liền giống như là tại làm thịt khô chờ đợi có hạn dương quang đem hơi cho khô.

"Nơi này tình huống quý dị, sở hữu người nắm chặt đội ngũ, vòng ngoài giới bị, khi tất yếu có thể hỏa lực cảnh cáo, vô hiệu sau khai hỏa!"

Nguy đội trưởng kinh nghiệm phong phú, đứng chính mình rất có tự tin, lại có lẽ là đối với một ít chấp niệm, mặt đứng như thế không biết tình huống, không có chút nào lui lại dự định, nắm chặt đội ngũ sau tiếp tục hướng phía trước chậm rãi đi tiến.

"Đối với tình huống nơi này, hai vị có cái gì xem pháp sao?"

Chạy một đoạn, Nguy đội trưởng đi tới đội ngũ ở giữa, Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh bên người hướng bọn hắn hỏi thăm xem pháp.

Doanh Khả Oánh lắc đầu: "Ta xem pháp hẳn là giống như người, toà đảo này muốn sao cư trú một cái ngăn cách nhân loại tộc quần, muốn sao liền là có cái gì IQ cao sinh vật chiếm cứ, lại hoặc là mặt khác cái gì, tổng chi chuyện này nguy hiểm."

"Nói nhảm." Cổ Dịch nói tiếp phương thức rất không khách khí, chỉ về đằng trước nói ra: "Nói hết chút vô dụng. Phản chính phía trước đã trải qua có người mở đường, hẳn cũng chưa chết, chúng ta cùng đi theo liền là."

Doanh Khả Oánh nhú mày, càng là tiếp xúc, càng là phát hiện tiêu tử này không hảo ở chung, bất quá bây giờ chính cần hắn đặc biệt trường, đặc tội không đến, chỉ có thể đem đầu hất lên, hơi biểu thị tự mình làm là nữ nữ bất mãn.

Tiếp theo, đội ngũ lại đi về phía trước tiến hơn nửa giờ, địa thế dần dần lên cao, đợi cho cuối cùng, đột nhiên, một bộ siêu cấp siêu cấp hùng vĩ tràng diện xuất hiện ở trước mắt.

Chỉ thấy phía trước, xuất hiện một chỗ siêu cấp đại hạp cốc, hẻm núi tung hoành hơn nghìn thước, ngăn chặn đường đi, phía dưới thủy khí phiêu miểu, xen lẫn tầng tầng phát xạ tia sáng, tựa như ảo mộng, cảnh sắc đẹp đến mức tận cùng, ở tại bên trong, mấy trăm cây Thạch Trụ theo dưới đáy dâng lên, từng chiếc đều vừa hào đạt tới hẻm núi biên giới độ cao, đỉnh mặt cân bằng, giữa lẫn nhau cách xa nhau một bước chỉ kém, liền cùng một chỗ liền hảo giống như là một liền bậc thang, cung cấp người thông qua.

"Nơi này lại có như thế nhân văn cảnh quan, thêm lần trước ở giữa phong cảnh, muốn là truyền đi, thế giới lên lại sẽ thêm một cái du lịch cảnh điểm." Ngụy đội trưởng đi tới đội trước, thoáng cảm khái một câu, lập tức hạ lệnh, "Tiền nắm một cái người đi qua, trói hảo dây thừng đưa đến đối diện."

Mệnh lệnh được đưa ra, rất nhanh một vị đội viên ra khỏi hàng, cái này nhân thân tài hơi gầy, bên người người đều gọi hắn hầu tử, có người nói là cái leo lên hảo thủ.

Các đội viên lấy tới dây thừng đem hầu tử trói hảo, cái sau không có qua cái gì do dự, tràn đầy tự tin bước lên gần nhất Thạch Trụ đỉnh.

Đặt chân thuận lợi, cái này Thạch Trụ đỉnh mặc dù có nước, nhưng ở Phong ra mưa rơi phía dưới lộ ra đến thô ráp, đặt chân rất ổn, hầu tử hướng sau lưng đồng bạn nhẹ gạt đầu, tăng nhanh một chút bộ pháp, hướng ở giữa đi đến.

Bước tiến của hắn rất ổn, tốc độ rất nhanh, nhãn xem liền chẳng mấy chốc sẽ thuận lợi thông qua, đứng lúc này, ngoài ý muốn xuất hiện.

Chỉ gặp đi đến ở giữa hầu tử hắn không biết sao sao bỗng nhiên ngừng chân bước, cúi đầu, nhìn qua bên dưới vách núi phát khỏi ngốc, khoe miệng thời gian dần trôi qua bắt đầu thăng ra ý cười, sau lưng đội viên phát hiện không đúng, bắt đầu la lên, ra hiệu nhanh lên một chút đi, nhưng tiếp đó, hầu tử làm ra cử động, đem tất cả mọi người sợ rồi.

Hắn giải khai dây thừng, hướng phía vách núi dưới đáy nhảy xuống!

"Hầu tử! ?"

Đội viên kinh hô mang theo không hiểu,

Không thể tin được hắn thế mà chọn tự giết, bị tình ở giữa, có người nghĩ đến trước khi cọc gỗ, một cổ âm thâm sợ hãi bắt đầu ở đội ngũ bên trong lan tràn.

Cổ Dịch đi tới đội ngũ đằng trước, trước khi hắn nhìn qua một nhãn hẻm núi, cũng chưa phát hiện có rõ ràng thuật pháp vết tích, hiện tại chết người, không đến không một lần nữa dò xét, phát hiện, còn là không có Thập Yêu Thuật pháp vết tích a! ?

Cái này khiến Cổ Dịch khó khăn đến có chút không hiểu lên đến, mặc dù nội tâm của hắn kỳ thật cũng không tự phụ, nhưng làm là quỷ đạo đại thuật truyền nhân, lấy một bản Thông U sách đọc nhiều thiên hạ bí văn, kiến thức tự nhiên không kém, liền hắn cũng không nhận ra, không phát hiện được thuật pháp, có thể thấy được hắn chỉ thiên môn cùng cao minh.

Lập tức hướng Ngụy đội trưởng nói ra: "Cái này hẻm núi xem lên rất kích thích, như vậy đi, người gọi người đem ta trói chặt, ta lên xem xem."

Tiếng nói của hắn ngả ngón, tiền là gây đến một đám mắt đi chiến hữu đội viên khó chịu, nhưng tiếp lấy thân tự lên lời nói nhất thời lại để bọn hắn không thể không bội phục, tại Ngụy đội trưởng ngậm khê sau khi gạt đầu, một vị lúc trước cho hầu tử trói dây thừng đội viên tiến lên, trên người Cổ Dịch đánh giá cái bề tặc, chạy vô vô vai của hắn, thấp giọng nói câu: "Ứng hộ!"

Cổ Dịch cười cười, cũng không quay đầu lại chạy lên bệ đá, hắn mang theo kính râm, thấy không rõ ánh mắt, nhưng biểu lộ lên không gặp được một tia gấp mở, không khỏi làm người hoài nghi: Thế lên thật có người không có sợ hãi sao?

Chạy lên bệ đá Cổ Dịch xác thực không có cảm thấy sợ hãi, chỉ là đến ở giữa lúc, một cổ dị dạng thanh âm tại não hải bên trong vang lên: Người tại sao phải đi qua?

Thanh âm uy nghiêm đại khí, thẳng vào thần hồn não hải, coi là Cổ Dịch phách lực không tầm thường, bị chấn đến một lát hoảng hốt, kịp phản ứng lúc mới biết đạo lúc trước hầu tử vì cái gì hội lạc lối, cái này mấy dị lực, lại há là bình thường người có thể ngăn cản? Hắn không làm lý sẽ, tiếp tục hướng phía trước, nhưng mà mới đạp ổn một bước, âm thanh kia lại lần nữa vang lên lên tới:

Người, vì cái gì đi qua? !

Cái này một vang, so chi cương mới không chỉ gấp mười lần, Cổ Dịch quán là có sở phòng bị, nhưng phách lực còn là sát cái kia bị phá, não hải lạc lối rất lâu, lắc lắc nhưng ở giữa, tâm bên trong đại thuật áp đỉnh, hoá dụ thuật bên trong chúng hỗn, khê quát một tiếng: "Phá!"

Oanh!

Áp lực tan thành mây khói, cái kia đạo tựa hồ không phải tán đi thanh âm tán đi, chỉ là tại tán đi thời điểm đổi thành một tiếng nói nhỏ:

Tiểu đạo kháng cự bản tâm, hạ bước tức từ!

Tiểu đạo? Chớ không phải là. . .

Trong lúc nhất thời, Cổ Dịch minh bạch cái gì, trong thiên hạ, dám nói quỷ đạo là tiểu đạo, đồng thời chính mình còn nhìn không thấu, ngoại trừ này thiên

địa ở giữa hầu như không còn thiên địa hai thuật bên ngoài, còn có cái gì?

Nếu nghe đồn Toàn Tri Giới Ngôn là Thiên Thuật để lại, cái kia lấy Thiên Thuật thủ hộ, tự nhiên cũng liền tại tình lý chi bên trong!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Cổ Dịch liền đoán được cái này là Thiên Thuật bố cục. Đối với cái này mấy cơ hồ là chỉ tồn tại tại truyền thuyết bên trong thuật pháp, Cổ Dịch sợ hãi thần phục chính mình ngữ khí hồ bạo cha sau khi, biết đạo liền mạng cứng rắn chống chỉ là đang tìm cái chết, chỉ có thể khổ sách tâm, tiếp nhận Thiên Thuật hỏi thăm, mới có thể tìm được thiên đạo sinh cơ.

Lập tức suy tư vấn đề, miệng bên trong không tuyệt vọng nói: "Ta là vì đưa bọn họ tới. . ."

Vì sao muốn đưa?

"Vì tìm được Toàn Tri Giới Ngôn."

Vì sao muốn tìm?

"Vì tìm được Hải Hồn Châu, diệt đi nhân gian hung hồn Bạch Đồ!"

Một liên ba cái vấn đề, cái cái đều không then lương tâm, trong một chớp mắt, một loại nào đó kéo căng cảm giác biến mất, thần bí khó lường Thiên Thuật bởi vậy thả khai, Cổ Dịch liền chạy hơn mười bước, lại chưa có bất kỳ thanh âm gì vang lên. Cứ thế mà đi qua tới. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Trí

Kiểm chế tại hẻm núi bên trong Thiên Thuật thả khai, Cổ Dịch qua đi, thần kỳ cũng không có lại là khó khăn mặt khác người, sở hữu người tại trải qua nhắc nhở sau thận trọng bình yên đi qua bệ đá lúc, lại không có nghe được cái kia cổ kỳ lạ thanh âm, thuận lợi đi qua hẻm núi.

Qua đi, có đội viên tự phát kết đội, hướng hẻm núi nguyên hạ cúi đầu ba lần, dùng cái này cáo dừng chiến hữu hầu tử.

Sở hữu người tiếp tục lên đường, chỉ là đội ngũ ở giữa tựa hồ thiếu đi cái gì, không có lại có lúc đầu tinh thần, cảm xúc bạo động lấy, cứ như vậy, chạy mười mấy phút, lại là một khối kỳ lạ thô xuất hiện ở trước mắt.

Nhưng thấy phía trước, là một mảnh màu đỏ sẫm trên mặt đất, phóng tầm mắt nhìn tới, trên mặt đất số trong vòng trăm thước trụi lủi, chỉ có phía trước cuối cùng dựa vào một khối cao vót mây to lớn trước vách đá, dựng thẳng một đạo mơ hồ Ảnh Tử.

Bởi vì là sở cách quá xa, thị lực khó khăn cực, đội ngũ lại tiến lên một chút, đợi cho gần về sau, thấy rõ chuyện này vật lúc, tất cả mọi người phát ra tiếng than thở.

Trước mắt, là một gốc thông thể xanh biếc đại thụ, cái này chẳng có gì lạ, thần kỳ là, đại thụ thân cây, nhánh cây, thậm chí kết xuất lá cây lên, tất cả đều là một viên một viên nắm đầm lớn nhỏ, ngũ thái ban lan bảo thạch! ?

"Bích màu kỳ trân. . ."

Doanh Khả Oánh liếc mắt một cái liền nhận ra viên này truyền bên trong kỳ thụ, áp ứng nói: "Truyền thuyết sao. . ."

Keng. . .

Như tại Doanh Khả Oánh sợ hãi thần phục, chúng người mục quang trì độn thời khắc, có một vị đội viên kìm nén không được tâm bên trong tham niệm, thừa cơ lấy ra tùy thân chủy thủ, lấy xuống thân cây lên một viên hiếm thấy thấu minh bảo thạch. Không muốn bảo thạch gờ xuống trong nháy mắt phát ra một đạo thanh thúy dị thanh, kinh động đến sở hữu người.

"Phiên Kỳ người làm cái gì! ?"

Ngụy đội trưởng quát lớn lên tiếng, nói xong lại thấy đối phương không phản ứng chút nào, mục quang si ngốc, mười phần cùng loại vừa mới tại hẻm núi lên hầu tử, thoáng chốc, sở hữu nhân tâm bên trong đều thẳng ra dự cảm không tốt. . .

Quả nhiên, sau một khắc, chỉ thấy tên kia là Phiền Kỳ đội viên nhân bên trong thăng ra hỏa ánh sáng, cái kia hỏa quang theo hần mục bên trong từ xa đến gần, giống như là hần tâm cuối cùng sâu nhất chỗ dâng lên, thăng đến hốc mắt, cuối cùng hóa làm thật thực. Sau đó hần thật đốt đi lên!

Đồng thời trong nháy mắt, liền đốt thành tro bụi!

"Tê. . ."

Sở hữu người hít sâu một hơi, dưới chân chưa phát giác lui lại số bước, lưu lại Cổ Dịch một người đột ngột đứng thẳng tại chỗ, như có điều suy nghĩ nhìn xem hóa là tro tàn Phiền Kỳ.

Ngay tại lúc đó, Phiền Kỳ tro tàn bên trong, hần sở lấy bảo thạch bản thân bay lên, tại thân cây không hiểu lực lượng dẫn dắt phía dưới, một lần nữa bay hồi chỗ cũ, tại trở về sát cái kia, nhánh cây lên một viên tiểu lên một vòng mới bảo thạch kết quả, viên này mới bảo thạch làm cho người ta cảm thấy một loại ảo giác, xem lên liền giống như tại xem Phiền Kỳ.

Xem lên quý dị, thần kỳ. . .

"Mọi người thấy Phiền Kỳ hạ tràng, viên này thụ quá mức tà môn, sở hữu đội viên không đến đụng vào, chúng ta đường vòng ly khai."

Keng. . .

Nguy đội trưởng khuyên bảo chúng người, đang muốn dẫn đội đường vòng lúc rồi đi, âm thanh kia vang lên lần nữa, chúng người chủ đề, nhìn thấy trước cây Cổ Dịch vậy mà đưa tay đem vừa mới Phiền Kỳ gỡ xuống bảo thạch lại một lần nữa lấy hạ đến, miệng bên trong còn niệm nói: " không có chặt như vậy mà."

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người ngừng chân bước, giật mình nhìn hần.

Ồ vào chúng người mục quang cháy điểm, gỡ xuống bảo thạch, Cổ Dịch lúc đầu cũng không có cảm thấy có cái gì kỳ lạ chi chỗ, thăng đến nửa phút sau một cái chớp mắt, toàn thân phách lực đột nhiên tự dừng chân động, ba điểm nhiệt lực sát cái kia tạo ra, bị một cỗ tuyệt đứng lực lượng bá đạo cưỡng ép trồng tại chính mình mi tâm, ngực cùng tiểu phúc ba cái vị trí.

Cổ Dịch kinh nghi, đứng lúc này, tiểu phúc nhiệt lực đột nhiên thăng, một cỗ kỳ lạ cảm giác trong lòng bên trong hiện ra, giống như là tại biểu đạt cái gì, cẩn thận cảm thụ, có thể phát giác được cái kia là một đạo thanh âm nhẹ nhàng, thanh âm mặc dù nhỏ lại có loại cùng lúc trước bệ đá lên uy nghiêm âm thanh một mạch tương xứng cảm giác.

Cổ Dịch minh bạch, cái này lại là một cửa ải, muốn lấy Thiên Thuật để lại Toàn Tri Giới Ngôn, liền tắt qua này quan, hiện tại bảo thạch đã gỡ xuống, Thiên Thuật kích phát, là bất quá không được!

Nếu tránh không khỏi, chỉ có thể tĩnh tâm cảm thụ, rất nhanh phát giác được đạo thanh âm này, là nói: Quân tử tri trí, đi qua, hiện tại, tương lai Tam Hòa,

Thiền thân, đốt thân, đốt phách, Tam Hòa qua đến người, làm gần ta một bước.

Hỏa văn bản tâm, đi qua tâm. . .

Thanh âm không biết nói mấy lần, thăng đến Cổ Dịch nghe minh bạch một cái chớp mắt hoàn toàn biến mất, ngay sau đó, một cái tại quá khứ thời điểm, Cổ Dịch không nguyện ý nhất đối mặt vấn đề trong lòng cuối cùng hiển hiện, cái kia là:

9999 nhân với 98765 nhân với 1234 nhân với 666 bằng bao nhiêu. . .

Vấn đề này, chính là hôm đó Ủy Hàm Nhị là đối phó chính mình, cố ý là khó khăn người đề mục, cũng không biết bắt đầu từ khi nào trở thành chính mình đi qua không nguyện ý nhất đối mặt vấn đề, giờ khắc này ở tâm cuối cùng hiển hiện, Cổ Dịch tâm bên trong chỉ có ba chữ để bày tỏ tâm tình: Cái này chim đáp án bình thường người nhất thời nơi đó tính đạt được?

Bình thường người?

Nghĩ tới đây, Cổ Dịch bỗng nhiên có muốn pháp, thử điều động rất nhỏ phách lực, cảm giác ngoại giới Thông U sách bên trong chúng hồn, sau một lát, quả nhiên thành công!

Có chúng hồn trợ giúp, đây quả thực liền là đưa điểm đề.

"Đáp án là 81168 61096 577340."

Gian lận nói ra kết quả về sau, tiểu phúc bên trong nóng cảm giác biến mất. . .

A, cái này qua nhót, không có cái gì khó khăn. . .

Nhưng mà Cổ Dịch vừa rồi dâng lên một điểm mừng rỡ, ngực nhiệt lực liền đột nhiên bành trướng lên đến, âm thanh kia lấy mười hai phân rõ ràng, nói ra ba chữ: Hiện tại tâm. . .

Ngay sau đó, một cái hiện tại không nguyên ý nhất đối mặt vấn đề trong lòng cuối cùng hiển hiện:

Doanh Khả Oánh đến cùng là đúng hay không chỗ. . .

Ách. . .

Như không sao Thiên Thuật thần kỳ, đánh chết Cổ Dịch không nghĩ tới, mình tại hiện tại nhất xoắn xuýt vấn đề vậy mà là cái này cái? !

Doanh Khả Oánh đáng người tại não hải hiển hiện, đủ loại tràng cảnh như một lần nữa phim bản chiếu lại, tỉ như nàng ngủ bộ đáng mạnh không mạnh, nói chuyện vì cái gì như vậy cao lạnh, còn có đi đường xoay không xoay cái móng cái gì mây mây, chờ một chút. . .

Cuối cùng, Cổ Dịch thận trọng cấp ra đáp án: Là. . .

Oanh!

Ngực nhiệt lực đột nhiên thăng, Thần trí như rơi biển lửa Luyện Ngục, mắt thấy là phải chính mình biến thành ngớ ngẩn, dưới thế công ấy, Cổ Dịch nhớ tới này quan khúc đạo đầu lúc âm thanh kia nói tới: Quân tử trí trí.

Quân tử trí trí, biết trí, liền là biết đạo dùng trí tuệ?

Lập tức miệng Phong nhất chuyển, tăng thêm hai chữ: "Mới là lạ."

Là chỗ mới là lạ. . .

Oanh. . .

Nhiệt lực nhất thời biến mất, trở về từ cõi chết Cổ Dịch vỗ vỗ ngực, thăm mắng Doanh Khả Oánh có phải hay không lên xe đạp, mới kém hại chết chính mình, muốn chẳng phải là thật. . .

Tương lai tâm. . .

Dung không đến Cổ Dịch suy nghĩ nhiều, một vấn đề cuối cùng trong lòng cuối cùng hiện lên ra tới: Tương lai là cái gì?

Tương lai là cái gì?

Vấn đề này một chỗ, Cổ Dịch lập tức cảm thấy vô hạn hồ cha, cái này là bình thường người hỏi sao? !

Nên biết đạo mặc dù là nơi đây Thiên Thuật lưu lại Toàn Trí Giới Ngôn cũng chỉ là quá khứ chi thư, đối với tương lai căn bản không lường được, như là nhân đạo mệnh sư, thông qua đủ loại thủ đoạn chưa đo tương lai, kỳ thật nói đến cuối cùng cũng bất quá là thế giới quy luật đại khái suy tính, về phần đến tốt cùng hay không, chưa hề có người dám nói tuyệt, cho nên tương lai là cái gì, vấn đề này căn bản không tồn tại chuẩn xác đáp án.

Cho nên hiện tại cái này đạo tương lai tâm đề rõ ràng liền không có đáp án!

Nhãn xem căn bản không nhưng qua, lúc này, Cổ Dịch nhớ tới lên một đạo đề lúc cơ trí của mình: Quân tử trí trí? !

Quân tử biết đạo dùng trí tuệ tới mặt đúng vấn đề, cái kia sao vấn đề này liền là. . .

"Ta tương lai hội cưới vợ, còn là cái đại mỹ nữ!"

Cho ra đáp lúc, Cổ Dịch đồng thời nghĩ thầm: Không được ca dùng tiền tìm cái xinh đẹp muội tử lâm nhất thiên giấy hôn thú đi. . .

Vì vậy, cái này đề liền. . .

Qua!

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Lễ

Lúc này Cổ Dịch một lần nữa cảm nhận được thân thể tồn tại, trọn khai song nhãn, lúc trước hết thấy ấn tại mắt, chỉ là có hai điểm bất đồng, một là chung quanh kinh dị mừng rỡ mục ánh sáng, hai thì lại là tay bên trong bảo thạch.

Cùng vừa mới bất đồng, khối bảo thạch này tán ra nhật ánh sáng, quang huy bên trong bảo thạch bề ngoài bắt đầu hòa tan, thời gian dần trôi qua, gia nhập bản thân tán phát quang mang chi bên trong, đến cuối cùng, quang mang đột nhiên bạo phát, chột có như thực chất cảm giác, chiếu bắn tại bảo thạch thụ lên, nhánh cây vụn vụn, phía sau cự thạch phát ra tiếng oanh minh, một đạo hai mét dư cao, có thể cung cấp số người sống vai tiến vào đại môn chậm rãi mở ra.

Truyền thuyết sao! ?

Doanh Khả Oánh lời nói thành là hiện thực, bảo thụ khai cửa đá, trước mắt một màn bất khả tư nghị này, hoặc nhiều hoặc ít hướng chúng người phô bày phía dưới đường hội càng thêm khó lường cùng nguy hiểm.

Ngụy đội trưởng không khỏi khóa lỏng mày, đi đến trước cửa đá quay người, đứng một đám đội viên nói: "Phía dưới đường ta không miễn cưỡng, nguyện ý cùng nhau cùng lên, còn lại người lưu tại nơi này, phụ trách tiếp ứng." Dứt lời đệ nhất cái đi vào cửa đá.

Tiếp theo, Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh theo sát phía sau, còn lại đội viên chúng người thấp nghị một lát, cuối cùng theo bên trong chỉ đi ra hai cái người, đi vào theo. . .

. . .

Trong cửa đá, nơi này nói là cửa đá kỳ thật càng giống như là một chỗ xuyên qua vách núi hang ngầm đạo, thẳng tắp đi ra sau một vùng trời mới xuất hiện ở trước mắt.

Trước mắt quang ảnh biến ảo, theo vừa rồi trụ lúi thỏ địa cùng sơn hắc núi đá nhất chuyển nhãn, đổi thành Bạch Sơn Tú Thủy, thụ mộc thanh thúy tươi tốt, thả chỉ sinh cơ bồng bồng cảnh tuyệt đẹp vực.

Năm người các nhìn nhau một nhãn, không có quá nhiều do dự, bước bước đạp ra khỏi núi trong vách, đi lên trước người đất tuyết, hướng phía phía trước đầu kia mang tính tiêu chí Tiểu Hà đi đến.

Tiếng nước róc rách, nước sông âm thanh dần dần nhập tai, gần về sau, năm người hành tẩu bộ pháp đồng thời dừng lại, mắt lộ ra kinh dị, đồng thời nhìn lên trước mắt cái này gần như thần tích một màn.

Chỉ gặp thân ngay phía trước, Tiểu Hà Hà thủy tự dung bên trong không, chỉ có hai bên rất nhỏ chỉ chỗ kết nối hai đầu, liền giống như là bị một đạo hằng cổ bất hủ chi đại lực theo bên trong bức khai, chuyên môn cho đường người lấy qua đường.

Tiến lên nửa mấy bước, bị chống đỡ khai sông cuối cùng cũng không dòng nước, lộ ra nền đá bản, phía trên thật to viết bốn chữ:

Quân tử tri lễ

"Quân tử tri lễ! ?" Gặp đây, Cổ Dịch khẽ đi một tiếng, nghĩ đến phía trước, "Quân tử tri tri", "Tại sao phải đi qua cả hai" sau nhất thời mao Seton khai, suy nghĩ minh bạch!

"Nguyên lai là ngũ thường, ngũ đức!"

Cổ Dịch thốt ra, trước mắt hẻm núi đạp bước, là một cái tín chữ cùng chữ thỏ, mà phía sau bảo thạch thụ, thì lại là một cái trí chữ cùng chữ Hỏa (火), cho tới bây giờ, rõ ràng thì lại là thủy cùng lễ, mà phía sau khẳng định còn có mộc cùng nghĩa, kim cùng nhân.

Bổ này năm quan người lấy Thiên Thuật nghiệm nhân tâm, cao minh đồng thời lại lộ ra hần văn minh, có lẽ tại bổ cục người xem đến, chỉ có cả hai đều là có người mới có tư cách đi thăm dò chôn sâu ở nơi đây dị bảo a.

Thăm dò đại khái tình huống, Cổ Dịch cùng bên người bốn người đơn giản nói một lần, chính mình trước hết một bước xuống đến nước sông bên trong không chi chỗ, kế tiếp theo từ hần mở đường. . .

. . .

Cái này một quan là lễ cùng thủy.

Lễ là qua quan chi yếu, thủy là cửa ải thực hình.

Cổ Dịch biết đạo tại chín nguyên chi bên trong, thủy pháp biến hóa nhiều nhất, đừng xem nước sông này không đoạn, như là lễ bất quá quan, Thiên Thuật phát động, cái kia hần sở kích phát thủy nguyên lực lượng tuyệt đúng có thể làm cho chính mình chết lên mười lần không ngừng, đồng thời cam đoan mỗi

một lần chết pháp đều không cùng nhau cùng!

Cho nên Cổ Dịch không thể không cẩn thận, chạy tại sông cuối cùng đồng thời câu thông Thông U sách bên trong quần hồn, lâm thời ôm chân phật, hỏi cái này cái lẽ chữ nên giải thích thế nào.

Lấy được đại khái đáp án là:

Lẽ.

Làm là Nho gia quân tử ngũ thường, bắt nguồn từ là quy luật tự nhiên tổng kết, nếu như nhật nguyệt tinh thần, theo quy luật vận chuyển, mà người ở tại bên trong liền phải tiếp nhận loại quy luật này, tiếp nhận quá trình liên xưng chỉ làm lẽ.

Lại có nói pháp, đang diễn biến quá trình bên trong, lẽ tức là pháp, nhưng so pháp càng rộng lớn hơn, tại cổ đại lẽ bao hàm toàn diện, vô cùng phức tạp, nhưng chung quy tổng kết về sau, liền như bây giờ, đơn giản giải thích tức làm lẽ mạo cùng lẽ pháp. . .

Cổ Dịch thân xử xong thủy sông bên trong chi chỗ, tại lý giải lẽ chữ đồng thời,

Thủy Nguyên Lực tại lấy cứng nhắc áp lực hướng hấn nói thủy sinh diệt chi đạo. Thủy sinh ngấm thiên hạ, vạn vật bị tai họa. Nhuận vật im ắng, bao la hậu ái. Hai loại sinh diệt cảm giác mang tới cực đoạn lực đạo cảm thụ, theo nào đó một bước phóng ra, áp lực bỗng to lớn lên tới!

Lúc này, có cảm giác Cổ Dịch nửa cong xuống thân thể, đồng thời tâm bên trong tránh đi tạp niệm

Lẽ người, bày ra người lấy khúc. Minh xoay người thì lại người cao, đối với hấn người tức là hữu lẽ. Bởi vậy kính người tức làm lẽ.

Cổ chi lẽ, bày ra người như uốn lượn ngũ cốc. Chỉ có kết khắp cốc vật cốc tuệ mới hội cúi xuống đầu, lẽ chi tinh yếu quyết định ở khúc.

Khúc tức là khom người, tâm bên trong vô niệm tức làm thật tâm thật.

Cảm nhận được Thủy nguyên bao la, Thiên Thuật vận chuyển, đứng chi thực tình thật khom người không phải là là cầu rộng, mà là hữu lẽ, hữu lẽ người, không phải là là thân khúc mà nội tâm, phản chi cái này hội lộ ra đến càng cao hơn còn cùng thẳng tắp.

Vì vậy, Thủy Nguyên Lực chậm rãi giảm đi, Cổ Dịch rất nhanh liền đi tới Tiểu Hà đối diện.

"Hô. . ."

Thở một hơi Cổ Dịch quay đầu lại, đang muốn đứng sau lưng bờ bên kia bốn người nói mình qua nơi này phương pháp, không nghĩ mới một quay đầu, liền gặp được bốn người đã bắt đầu qua sông.

Nguyên lai, bốn người gặp hấn một đường nhẹ nhõm không thiệt hại, chỉ có cuối cùng một đoạn ngắn nửa khom người thể giống như là tại là Thượng Hà bờ làm chuẩn bị, đều chỉ coi nơi này cũng không có nguy hiểm theo lên đến, chỗ nào biết đạo cái này hấn bên trong đủ loại thần diệu, đợi đợi đến Cổ Dịch muốn nhắc nhở lúc, chạy tới cuối cùng một tiết, cần tĩnh tâm xoay người địa phương, lập tức, một cổ áp lực cực lớn đè ép lên tới!

"Tĩnh tâm, khom người!"

Nhân thấy như thế, Cổ Dịch vội vàng cao giọng kêu lên, nhưng mà, cái này đã chậm. . .

Dưới áp lực cực lớn, bốn người chỉ tới kịp khom người, Thủy Nguyên Lực liền bạo phát!

Chỉ gặp hai bên ngăn chặn dòng nước lực lượng vô hình tiêu tán, nước sông giới đến, phong kín tứ phương tả hữu, tiếng nước khê kêu gào thét như giận, tuyệt không sao xem lên đơn giản như vậy!

Giờ khắc này, bao quát Ngụy đội trưởng ở bên trong ba nam nhân đều sợ ngây người, chỉ có Doanh Khả Oánh, nàng từ nhỏ ở Diêm Văn Chi cùng Nam Cung Bình bên người lớn lên, hoặc nhiều hoặc bớt tiếp xúc Huyền Thuật, giờ phút này mắt thấy sức nước bạo phát, nhớ tới trước một giây Cổ Dịch lời nói cùng động tác, kết hợp với trước khi giải thích, trong nháy mắt suy nghĩ minh bạch một chút mấu chốt chi chỗ, lúc này tỉ mỉ cúi người, làm một cái cổ đại nữ tử lẽ, trạng thái khí uyển chuyển, giống như vương công quý nữ.

Hạ một giây, thủy thể hướng đến, trong khoảnh khắc đem Ngụy đội dài ba người cuốn đi, nhưng mà lại tại Doanh Khả Oánh bên người quần khai, nửa phút đồng hồ sau, thủy thể nghịch lui, chỉ có nàng một người làm cổ lẽ tại sông cuối cùng, mà còn lại ba người đã là không thấy tăm hơi.

"Bảo trì dạng này, thuận cảm giác, đi về phía trước."

Là bị cuốn đi ba người đau lòng nửa giây, Cổ Dịch mở miệng lần nữa nhắc nhở Doanh Khả Oánh, cái sau theo nói làm theo, thuận cảm giác, ba bước một cúi người hành lẽ, rút cuộc, thuận lợi đi tới bên kia bờ sông.

Sau khi lên bờ Doanh Khả Oánh sắc mặt lập tức buông lỏng hạ đến, quay người nhìn phía sau an tĩnh Tiểu Hà, thở dài một cái: "Thiên Thuật, Thiên Thuật. . . Đều nói thiên đạo nhân từ, thường lưu người một chút hi vọng sống, nhưng ở khôn sống mong chết thời khắc, vẫn như cũ là tàn khốc như vậy. . ."

"Ta nói có một chút hi vọng sống coi là không tệ. Đường là tự chọn, vô luận cao thượng, tự tư còn là vĩ đại, đều không cần dùng người tới đáng thương,

thiên đạo như thế, nhân đạo cũng thế!"

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Trước điện

Qua Tiểu Hà, Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh tiếp tục hướng phía trước, lúc đầu xuống thuyền lên đảo người chỉ còn hai người, Doanh Khả Oánh tâm tình phức tạp, một đường không nói gì, thẳng đến đi không bao lâu, Cổ Dịch bỗng nhiên đưa tay, đỡ được nàng.

"Người cái! . . ."

Cảm thấy trước người yếu hại bị tập kích, Doanh Khả Oánh bản năng liền muốn mắng chửi, lại bị Cổ Dịch tiên một bước đoạt lời nói nói: "Nơi này không đứng sức lực!"

Lời đến khóe miệng nhất thời nuốt ở, nàng đề xuống bất mãn, tận lực để chính mình ngữ khí buông lỏng: "Chỗ nào không đứng?"

"Người chưa phát giác đến mảnh này đất tuyết rất sạch sẽ?"

Cổ Dịch lời nói nhắc nhở nàng, cẩn thận hướng trước người tất trải qua đất tuyết nhìn lại, phát hiện mảnh này đất tuyết quả nhiên rất sạch sẽ rất sạch sẽ.

Doanh Khả Oánh từ nhỏ ở xã hội đến trường tập các tự kỹ xảo, không phải là là nuôi dưỡng ở khuê phòng ngạo kiều nữ tử, nàng loại này người, mặc dù tính không lên đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, kiến thức trác tuyệt hạng người, nhưng cơ trí thông biến, quan sát cẩn thận vẫn phải có, trước mắt một màn, đi qua Cổ Dịch nhắc nhở, lập tức minh bạch qua đến, tuyết này quả nhiên có vấn đề!

Nên biết đạo, nơi này là Thiên Thuật bày trận chi địa, thiên đạo sinh dưỡng vạn vật, tuyệt không có khả năng giết tuyệt một phương, cho nên nơi đây tất có sinh linh cư dưỡng, thêm lên theo đường lên tới xem, cái này mây thiên cũng không xuống tuyết, mảnh đất này không có khả năng như thế sạch sẽ, không nhìn thấy một chút động vật dấu chân, trừ không phải là. . .

Cái này là một khối hiểm địa!

Cổ Dịch trên mặt đất lên tìm tới một khối so sánh tảng đá lớn, hướng phía ném vào, hai người nhìn chăm chú mục quang bên trong, hòn đá "Nhào" một tiếng, rơi vào tuyết bên trong không thấy tăm hơi, qua đi lại xem mặt tuyết như lúc ban đầu, không có một điểm bị hòn đá đè ép địa phương, nhìn lên tới liền giống như bị đất tuyết nuốt!

"Cái này. . . Muốn làm sao vượt qua?" Doanh Khả Oánh tạm thời quên đi chuyện vừa rồi, lo lắng lên vấn đề quan tâm nhất.

Cổ Dịch không trả lời ngay nàng, đứng tại chỗ suy tư một sẽ, ngẩng đầu, trông thấy chính đứng địa phương là mặt trời mọc chi chỗ, có chút không xác định nói: "Muốn không chúng ta đi đi qua?"

"Đi qua? Người điên rồi?" Doanh Khả Oánh một mặt không thể tưởng tượng nổi, mới vừa nói có vấn đề là hấn, bây giờ gọi đi qua lại là hấn, con hàng này đùa ta chơi đâu?

Cổ Dịch nói: "Đừng phun tung tóe người, một điểm tổ chất không có. Ta đi trước, người cùng lên, cái đến nhô lên ngực lớn, trang trọng ưu nhã, tâm mang thần nhiên." Dứt lời ngẩng đầu ưỡn ngực, không để ý Doanh Khả Oánh thần kỳ ánh mắt, nhanh chân đi lên đất tuyết bên trong.

Thiên lên dương quang chính liệt, phản xạ cảnh tuyết, hai hai quang huy chiếu xạ phía dưới để người trọn không khai nhãn.

Tình cảnh trước mắt sự thật như thế, nhưng mà chạy lên đất tuyết Cổ Dịch lại cảm giác đến không phải.

Nên biết đạo hiện tại là tháng mười một phần, mặt trời quang thẳng xạ đỏ đạo phía Nam, Bắc Cực tiến vào cực đêm, theo lý nơi này đã là vòng cực Bắc bên trong, dương quang không có khả năng như thế nhiệt liệt, cho nên Cổ Dịch ra kết luận: Đây hết thấy đều là giả!

Thiên đạo chi thuật là ngũ thuật số một, hết thầy thuật pháp chi nguyên, bao hàm toàn diện bên trong tự nhiên chứa huyền thuật. Cổ Dịch tinh tu quý đạo

đại thuật 'Âm Tôn Giả Tường', hẳn mặc dù danh xưng nhân thần quý ba thuật đệ nhất huyền thuật, lại có thiên hạ đệ nhất huyền thuật danh xưng, nhưng ở Thiên Thuật trước mặt, cũng chỉ có thể thành thành thật thật áp ở phía sau.

Thiên Thuật tức là thiên đạo chi thuật, một khi bố trí huyền thuật, vậy thì cùng chân thực không có bao nhiêu khác biệt, hẳn bên trong tình diệu chi chỗ xa không phải là 'Âm Tôn Giả Tường' có thể đánh đồng.

Cái này hẳn bên trong đủ loại, Cổ Dịch một đường chạy đến, hành lễ cùng thủy, trí cùng hỏa, thổ cùng tín lúc đều có không ít thu hoạch.

Cho nên giờ phút này, hẳn một đường hướng về phía trước, bộ pháp đi đến cũng không nhanh, tựa như hoàn toàn không thấy cái này hẳn bên trong nguy hiểm, liền giống như là tại học tập. Như thế như vậy, lại vẫn luôn không có rơi xuống, hành tẩu đất tuyết chỉ lên!

Cái này là: Quân tử tri lễ, tâm mang thần nhiên.

Kỳ thật này quan không có gì cũng không nhắc nhở, có chỉ là một khối không cáo tri cùng người hiểm địa, cho nên cái này rất mật mờ gợi ý, muốn qua nơi đây, cần tức là: Bình thường lễ!

Giống như cổ đại quân tử khắp bước, làm việc hành tẩu, cần tâm mang thần nhiên, muốn cái gì liền làm cái gì, cái này là đúng chính mình lễ, là đối với thiên địa thánh nhân giáo hóa chi lễ.

Nghĩ đến điểm này Cổ Dịch, ngẩng đầu ưỡn ngực chạy lên đến, tâm mang thần nhiên thoải mái thăm dò thiên đạo bí thuật, không giấu một điểm lòng tiểu nhân,

Lễ cùng thiên địa, thoải mái, chính hợp này quan áo nghĩa, Thiên Thuật cảm ứng phía dưới thả mở một điểm huyền thuật vi diệu, để hẳn đi đến một đoạn này lúc, thăm dò một tia áo nghĩa.

Mặc dù chỉ là một tia, nhưng đầy đủ hưởng thụ chung thân.

Đợi cho Thiên Thuật phong bế, lại không pháp cảm giác hẳn tình diệu, Cổ Dịch biết đạo chính mình đã trải qua đi đến đoạn này đất tuyết, quay đầu ở giữa, gặp được đồng dạng bước lên đất tuyết Doanh Khả Oánh.

Chỉ gặp nàng quả nhiên như chính mình nói, ưỡn ngực, sắc mặt trang trọng nghiêm túc, bộ pháp nhẹ nhàng rất nhỏ, chậm rãi chạy đến, chỉ là cùng qua sông cuối cùng bất đồng, này cảnh dù sao có treo không khùng bố cảm giác, không biết hạ diện có cái gì chờ lấy chính mình, cho nên nàng giữa lòng mảy một điểm khóa chặt, hành tẩu lúc khó tránh khỏi có một điểm gấp mở. Nhưng mà thần kỳ là, nàng tâm cảnh như thế, lại cũng không có xấu xuống dưới.

Cổ Dịch không biết đạo là, Doanh Khả Oánh như mỗi một loại này, mới chính như cổ đại nữ tử, hành tẩu không quên đoan trang ưu nhã, bảo trì dụng cụ dung đồng thời, còn cần không thể có một điểm buông lỏng, chỗ chỗ cẩn thận, lúc này mới cổ đại Nho gia đúng nữ tử hành tẩu yêu cầu, Doanh Khả Oánh cái kia không chế không nổi gấp mở đang muốn phù hợp tâm cảnh, để nàng cứ như vậy đi qua Thiên Thuật bố trí cảnh tuyết hiểm địa.

Qua đi, đi tới đối diện khu vực an toàn về sau, Doanh Khả Oánh kéo căng tinh thần căng thẳng trải qua trong nháy mắt buông lỏng, từng ngum từng ngum bắt đầu thở hồng hộc.

Cùng lúc trước sông cuối cùng bất đồng, khi đó chỉ có một đoạn ngắn cách rời, thêm Thượng Hà thủy đột nhiên, lại là tại Cổ Dịch nhắc nhở dập máy trí qua sông, gấp mở cùng tình thế cấp bách ở giữa đã quên đi gấp mở, mà lúc này lại là muốn chạy cái này sao một đoạn lớn hiểm địa, hẳn bên trong càng là lại tự mình lựa chọn, hẳn cần dừng khí đầu chỉ tăng gấp bội? !

Cho nên, làm nàng chạy khi đi tới, hẳn kéo căng tinh thần căng thẳng trải qua đến chảy xuống mồ hôi đã xem hẳn trước ngực làm ướt mảng lớn, loại kia Phong quang càng thấy hùng vĩ, kịch liệt lưu động thời điểm, làm thật là làm cho người chuyển không khai nhân!

"Xem cái gì xem!"

Cảm thụ Cổ Dịch tặc nhân, vừa buông lỏng xuống tới Doanh Khả Oánh không có tức giận trừng hẳn một nhãn, xoay người, tránh khai trước ngực xấu hổ, tiến một bước đi ở phía trước.

Cổ Dịch lườm liếc miệng, lộc cộc nói: "Chẳng phải hai quả cầu à, nhỏ mọn như vậy."

"Người nói cái gì! ?"

"Ách, ta nói người hào phóng, cho ta xem bóng."

"Người lặp lại lần nữa! ?"

"Nay thiên khí trời tốt. . ."

. . .

Qua cảnh tuyết, chính như Cổ Dịch sở liệu, lễ cùng thủy hoàn tất, đến Thiên Thuật cửa ải cuối cùng hai quan, nghĩa cùng mộc, nhân cùng kim.

Chỉ là ngoài ý liệu là cái này hai quan cùng trước khi bất đồng, bọn hắn là liền cùng một chỗ, đồng thời còn là có rõ ràng nhắc nhở.

Chính như hai người thấy, trước mắt là một ngôi đại điện, Kim Mộc chỉ điện!

Tại đất này thế chập trùng chi chỗ, một toà kim chúc trúc mộc phù hợp tạo dựng đại điện bỗng nhiên ánh vào mắt, đại điện cửa chính rộng rãi, lộ ra tận uy nghiêm, hần bên trong càng cùng người thôn thể to lớn cảm giác, đơn là đứng ở trước cửa liền cho người cứng bái xúc động.

Lại canh công trước hoành phi, chữ khải: Kim Mộc nhân nghĩa.

Phía dưới lại xách có chữ nhỏ: Nhân ái chính nghĩa, kim tuyết mộc sinh.

Kim cùng nhân, mộc cùng nghĩa, cuối cùng hai liên quan ở cùng nhau, cái này quan rõ ràng không dễ chịu, hiển nhiên có sống chết chi lo!

Nhưng mà hai người kinh lịch ba quan Tứ kiếp đi tới, đều có tự thân tín niệm, lại há hội tại trước cửa quay đầu?

Lập tức đều không có quá nhiều do dự, sóng vai đi vào bên trong đại điện. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 129: Nghĩa

Điện tên Kim Mộc, sau khi tiến vào phát hiện trong điện xác thực là từ Kim Mộc tạo thành, chỉ là cùng cửa chính Kim Mộc đụng vào nhau bất đồng, trong đại điện kim cùng mộc là điểm khai:

Giống như một bức lưỡng cực rõ ràng đồ án, nửa kim nửa mộc, từ chính giữa chỗ phân chia giới hạn, hùng vĩ rõ ràng, tự có cỗ cự giống như uy nghiêm!

Trong đại điện trang trí rất ít, nhất là là hai thân người chỗ nửa bên mộc trong điện càng là không có cái gì, trống rỗng một nhãn liền có thể hướng đến đối diện lối ra, hảo giống con muốn đứng thẳng đi qua liền có thể thông qua được phúc lợi.

Nhưng là hai người đều biết đạo, cái này là không thể nào, chính như Cổ Dịch không có thay hần đường, tránh khai đại điện này, Thiên Thuật bố cục lại sao hội dung được hần người may mắn?

Nếu quán không khai, lại muốn hướng về phía trước, vậy cũng chỉ có thể lên.

Hai người vốn là đã làm hảo chuẩn bị, tại cửa ra vào thoáng chần chờ về sau, đồng dạng là Cổ Dịch mở đường, tiên một bước bước vào nửa bên chất gỗ đại điện chính điện bên trong!

Mộc cùng nghĩa.

Mộc là sát chiêu, nghĩa là qua quan chi yếu.

Đối với cái này quan, nếu như Cổ Dịch không có đoán sai, muốn so mặt khác bốn quan, cái này quan cũng không phải đưa người vào chỗ chết.

Bởi vì là thiên đạo hảo sinh, tổng hội lưu một chút hi vọng sống cho người. Kim Thủy Hỏa Thổ, bốn quan đã là hung hiểm, hần bên trong không bàn mà hợp thiên đạo khôn sống mong chết, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn chi ý, tàn khốc ở giữa có thể nói sát trận, mà này quan bất đồng, Ngũ Hành chi bên trong mộc nguyên hảo sinh, thêm chi môn tiền đề bày ra, cho nên cái này một quan, tất nhiên là thể hiện một đường sinh cơ kia, đại khai sinh môn cửa ải.

Cái này quan sẽ không chết người, khẳng định không có có bao nhiêu nguy hiểm, nhưng Cổ Dịch cũng biết đạo, muốn qua cái này quan chỉ hội có một lần cơ hội, bởi vì là thiên đạo mặc dù hội cho người cơ hội, nhưng phần lớn thời gian chỉ có một lần, chính mình đem cảm không được, cái nào trách ai đều vô dụng!

Cho nên mặc dù biết rõ cái này quan không có gặp nguy hiểm, Cổ Dịch y nguyên nghiêm trận lấy đội, tập bên trong toàn bộ lực chú ý, toàn lực ứng phó sau đó phải đối mặt mộc cùng nghĩa chi cửa ải.

Ôm loại tâm tính này, rất nhanh tại mộc điện lên chạy một đoạn, ngoài ý liệu, cũng không hề tương tượng bên trong biến hóa gì, dưới chân truyền tới kéo kệt kệt thanh âm, mộc điện tựa như không chịu nổi gánh nặng để lộ ra thời gian đối với nó ăn mòn.

"Không phải là mất hiệu lực a?"

Cổ Dịch xem chừng, đằng sau Doanh Khả Oánh theo lên đến, gặp không có nguy hiểm gì, lộ ra một chút vẻ nhẹ nhàng: "Dạng này nhất hảo."

Tiếp đó, hai người thận trọng hành tẩu, tại một điện quả nhiên cái gì đều không có phát sinh, rất nhanh tới ở giữa đường ranh giới chỗ, ở chỗ này chơi đùa một chút, kế tiếp theo đạp lên Kim điện, phát hiện cái này Kim điện vậy mà mất hiệu lực.

"Nếu nói liên liên Thiên Thuật không pháp ngăn cản thời gian, cái kia phía ngoài ba quan lại tại sao không có mất đi hiệu lực?"

Như tại Cổ Dịch nghĩ mê hoặc thời khắc, hai người đã trải qua thuận lợi đi ra Kim Mộc đại điện, lối ra bên ngoài, một bức kính người hình tượng cường nhập mắt, đem hấn hết thấy nghĩ mê hoặc đề xuống, ngừng đầu nhìn chăm chú lên trước mắt trắng cảnh:

Nửa tòa núi lớn!

Phía trước là nửa tòa núi lớn, vì cái gì là nửa toà đâu?

Bởi vì là cái này toà cao vót mây thật to núi nửa bên bị đào không, lấy chi phúc thạch làm cơ sở, xây xong một toà khí thể hùng vĩ, huyền huyền cảm giác mười phần tạo vật!

Nhưng gặp núi cao chỉ lên, nhất cùng lộ ra, hai loại quang huy cùng nhau dẹt, chiếu sáng lòng núi. Hấn bên trong mười hai thanh cự kiếm phủ ở nửa không, tạo hình phong cách cổ xưa, phía trên điêu khắc tinh mỹ minh văn, hùng vĩ vô cùng, phía dưới cùng một khối băng hỏa lưỡng cực ao, băng cùng hỏa tan mất ra rõ ràng nguyên lực ba động, đem một bản thủy thể tre hiện lên tại nửa không.

Cảnh tượng trước mắt chấn cảm, vì phạm vớ đại đa số định luật khoa học, lại cho người vô cùng chân thực cảm giác, Cổ Dịch hoảng hốt một lát, sau đưa ánh mắt về phía thể tre, phía trên bốn chữ, lại một lần nữa để hấn thất thần.

Chỉ gặp thể tre lên, hoảng sợ viết "Thiên Thuật tổng cương" bốn chữ lớn!

Cái này. . .

Vậy mà là Thiên Thuật! ?

Nên biết đạo, các triều tới truyền tại ngũ thuật chi bên trong, lấy Thiên Thuật là nhất, những người còn lại bốn thuật ở tại trước mặt liền là chỉ yếu gả thôi. Nhưng đáng tiếc là, trăm ngàn niên tới đây thuật lại chưa tươi thấy ở thế, khó khăn đến có mấy người may mắn gặp qua, vì vậy lịch sử biến thành truyền nói, truyền nói biến thành truyền thuyết, thậm chí hiện tại có không ít người tin tưởng này thuật căn bản không tồn tại.

Bây giờ,

Lại tại cái này toà đảo nhỏ vô danh chi lên, Cổ Dịch chính mắt thấy, càng là gặp được tổng cương, giờ khắc này, tâm tình của hấn nên ra sao mấy ba động? !

Tại truyền thuyết bên trong, Thiên Thuật tức đại biểu thiên đạo, nắm giữ này thuật giả, Trường Sinh Bất Lão, xưng bá thế giới cái gì chi là bình thường, nói hấn là không gì làm không được cũng bất quá, cho nên trước mắt cái này quyền đơn giản thể tre, đại biểu có thể nói sở hữu!

"Quân tử ngũ thường, vì nhân thích hợp, tiểu bối đã qua ngũ thường, chỉ cần cuối cùng một bước, làm thích hợp Thiên Thuật tổng cương!" Bỗng nhiên, một đạo phiêu miểu mà thanh âm không linh vang lên.

Cổ Dịch quay người lại đến, nhìn bốn phía không thấy vết chân người, hỏi: "Ngươi là ai?"

"Ta không phải ai, chỉ là một đạo liên chính mình cái không đặc ý biết lưu lại, dùng tới cáo tri sau người: Pháp không truyền hai người, Thiên Thuật tổng cương duy một người nhưng chương. Ngươi trải qua năm quan mà chứng quân tử, thích hợp này thuật, nhưng chỉ có thể ngươi một người!"

Cổ Dịch nghe ra thanh âm này lời nói bên trong có chuyện, chỉ là giả bộ như nghe không hiểu nói: "Cái này là ta một người a, vậy liền không khách khí." Nói xong liền muốn đạp thượng thân trước hai cấp ao lên mặt băng, lại bị một cổ vô hình lực lượng ngăn cản hạ tới.

Âm thanh kia vang lên lần nữa: "Đáng tiếc này chỗ nhưng lại hai người. Muốn lấy Thiên Thuật, ngươi cần làm một chuyện." Nói xong, một thanh tạo hình cô động, hàn khí bức người chủ thủ xuất hiện tại Cổ Dịch trước mắt, tiếp lấy lại kế tiếp theo nói: "Lúc này âm thanh vật duy ngươi nhưng nghe có thể thấy được. Chủ thủ tên là đoạn quyết, làm đầu tiên làm thạch tạo thành, lấy tính mạng người ta chỉ ở khoảng cách, giết chết bên cạnh ngươi đồng bạn, ngươi đem chấp chương Thiên Thuật!"

Cổ Dịch sững sốt một chút, phát hiện sau lưng Doanh Khả Oánh còn ở vừa rồi ánh mắt khiếp sợ chi bên trong, hiển nhiên là như cái kia đạo phiêu hốt thanh âm nói, nghe không được âm thanh kia, cũng không nhìn thấy trước người mình chủ thủ, hiện tại miễn là chính mình một ý niệm, liền có thể giết nàng, từ đó không chế Thiên Thuật!

"Ngươi có mười hơi thời gian cân nhắc, một. . ."

"Không cần suy tính."

Cổ Dịch đánh gãy âm thanh kia, nhún vai, nói: "Ta từ bỏ."

". . ."

Âm thanh kia nhất thời giống như là trầm mặc, qua hảo một sẽ, nhỏ thờ dài: "Hi vọng ngươi sẽ không hối hận."

"Ta đương nhiên không phải. . . Tê. . ." Cổ Dịch vừa lộ ra vẻ nhẹ nhàng, đang muốn biểu thị chính mình sẽ không hối hận lúc, sau lưng đột nhiên truyền tới đau đớn một hồi, đánh gãy lời kẻ tiếp.

Hướng sau lưng nhìn lại, chỉ gặp Doanh Khả Oánh chẳng biết lúc nào động thủ!

Tay nàng nắm một thanh màu tím chủy thủ cắm vào bên hông mình, theo bên trong truyền tới trận trận dị lực, để chính mình phách lực chấn động, chẳng những không phát ra được một điểm thuật pháp, càng là liên lực hoàn thủ đều không có.

"Này chủy thủ tên là Sát Phách, là thiên đạo lập quỹ thuật lúc trấn áp chi sở dụng, hết thấy quỹ thuật ở tại trước mặt đồng đều là bọt nước, tiểu bối ngươi nếu từ bỏ, lúc có này giác ngộ."

Cổ Dịch chưa từng nghe qua cái gì Sát Phách chủy thủ, nhưng chính mình bị trấn áp đến ngay cả lời đều nói không nên lời xác thực là sự thật, hấn mở to song nhãn, muốn mắng người lại bất lực mục quang để Doanh Khả Oánh hạ đầu, nhẹ nói câu "Thật xin lỗi" về sau, lại thọc hấn mấy đao. . .

"Cái này thật là ngươi muội hài kịch a. . ."

Cuối cùng Doanh Khả Oánh đem chủy thủ rút ra ném qua một bên, Cổ Dịch bên ngoài thương cùng xâm nhập thân thể bá đạo lực lượng ăn mòn phía dưới lại không lực đứng lên, ngã xuống đất lên bản thân đậu đen rau muống lấy, trơ mắt nhìn Doanh Khả Oánh chạy lên tầng băng chỉ lên chạm đến thể tre.

Thiên Thuật tổng cương đến Doanh Khả Oánh tay bên trong!

Mặt của nàng lên lộ ra rõ ràng vui mừng, đang muốn dùng sức đem thể tre hoàn toàn chiếm lấy, đúng lúc này, âm thanh kia lần nữa vang lên lên tới:

"Một cái không có chút nào truy cầu, phạm nhân tâm tính. Một cái bạc tình bạc nghĩa quá * niệm hồng thân. Ngươi mấy có tư cách gì, tham lam ta Thiên Thuật tổng cương! ?"

Nghe được cái này đột nhiên biến đến thanh âm nghiêm nghị, Doanh Khả Oánh sắc mặt đột biến, nàng tiếp xúc đến thể tre tay, trong nháy mắt bắt đầu mục nát lên tới. . .

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Nhân

Mục nát từ đầu ngón tay bắt đầu, cấp tốc hướng chính cánh tay lan tràn, Doanh Khả Oánh mục quang theo cuồng hi bắt đầu, diễn biến thành sợ hãi, cuối cùng triệt cuối cùng biến thành tuyệt vọng, nhân xem nàng sẽ phải nghỉ ngơi, đúng lúc này, không có chủy thủ áp chế Cổ Dịch vang lên hư nhược thanh âm: "Ngươi không phải nói miễn là một người liền có thể nắm Thiên Thuật tổng cương sao? Hiện đang hối hận, nói chuyện làm thử thí sao?"

"Ta nói chuyện hướng mà tính số, đáng tiếc chính là bọn ngươi hiện tại là hai cái người, lại Thiên Thuật cầm chế đã trải qua khởi động, đệ nhất cái dụng vào người chết, thêm lên thương thể của ngươi, coi như để ngươi cảm tới thì đã có sao?"

Cổ Dịch nói: "Rất đơn giản, ngươi nếu là thủ hộ giả, muốn tới vẫn còn có chút năng lực, ngươi đem cái kia cầm chế chuyển di đến ta thân lên, ta treo, nàng chẳng phải độc thân? Dạng này không tính phạm điều lệ sao."

". . ."

Âm thanh kia trầm mặc, một lát sau lấy không hiểu ngữ khí hỏi: "Tại sao phải cứu một cái giết người người."

"Bởi vì là. . ." Cổ Dịch cười thần bí, "Nàng cầu đại a."

". . ."

". . ."

Âm thanh kia bỏ tay rồi, đang tại mục nát Doanh Khả Oánh ngậy ngăn cả người, giờ này khắc này, tựa hồ hết thấy đều động lại, vô biên hắc ám tập đến, Cổ Dịch không có ý thức, sau đó, lại có ý thức.

Trước mắt quang cảm giác tập đến, Cổ Dịch song mắt thấy vật, phát hiện chính mình thân chỗ địa phương hay là tại Kim Mộc đại điện đường phân cách lên, đứng ở chỗ này, nhìn xem đằng sau song nhân mê mang Doanh Khả Oánh, hẳn trong lúc nhất thời mình bạch, mình bạch vừa rồi phát sinh hết thấy cùng tuyết trên đất, vẫn như cũ còn là huyền thuật!

Hiện tại Cổ Dịch mới thật chính mình bạch Thiên Thuật huyền thuật đến cuối cùng lợi hại đến mức nào, miễn là chân chính hơi nghiêm túc lên đến, đó cùng trước khi đất tuyết lên chỉ là che lấp mặt đất mặt, cũng trước đó nhắc nhở huyền thuật, căn bản là không nhưng cùng một mà nói.

Này mấy huyền thuật, chẳng những là theo chân thực bên trong tạo dựng chân thực, càng kinh khủng là còn có thể vấn tâm đối cùng nhau, ở tại thuật bên trong, thật sự như thiên đạo, tạo vật tạo hóa!

Cũng may Cổ Dịch từ đầu đến cuối, tâm tính đi là như một, tại khảo nghiệm tâm tính sự tình bên trong đánh vỡ nghĩa tự chân giải, đi tới Kim Mộc điện ở giữa, cái này quan mộc cùng nghĩa cũng coi như là qua.

Trở lại nhìn lại, đến là Doanh Khả Oánh nơi đó chân bước chậm chạp, bộ pháp gần như dừng lại, xem lên chỉ sợ rất khó đi qua mộc điện.

Nên biết đạo, đã trải qua trước khi sự tình Cổ Dịch cũng coi như mình bạch, cái này nửa bên mộc điện sở khảo nghiệm chính là nghĩa chi chân lý. Mà cái gọi là nghĩa người, tức là chính nghĩa vậy. Chính nghĩa người, chính tình nghĩa, thân nghĩa, đạo nghĩa, đủ loại nghĩa chi chính lý là là chính nghĩa!

Cổ Dịch chính mình bằng bản tâm đắc rồi chính nghĩa, cái kia trước mắt vị này trộm được, nỗ thuyền, không để ý hẳn người chết sống Doanh Khả Oánh doanh đại cầu, lại bằng cái gì đến chính nghĩa hai chữ đâu?

Đối với cái này Cổ Dịch không có ôm hy vọng quá lớn, tượng trưng đợi nàng vài phút, gấp nàng còn là tại chỗ lay động, không đang quán nàng, phản chính cái này đóng lại không được người, tự cái tiếp tục hướng phía trước.

Nhưng mà, đúng lúc này, Doanh Khả Oánh thét lên vang lên tới: "Lăn a! . . ."

Nàng mục quang hoàn hồn, tỉnh rồi qua đến, nhãn góc mang theo nước mắt, tại vượt quá Cổ Dịch dự kiến tình huống dưới đi tới Kim Mộc điện vị trí giữa.

Gặp đây, Cổ Dịch không khỏi hiếu kỳ hỏi: "Người thấy cái gì?"

"Không có quan hệ gì với người." Doanh Khả Oánh ngữ khí lãnh đạm, hiển nhiên trên người nàng phát sinh sự tình để nàng tâm tình chấp chèn, ở giữa đường ranh giới lên đứng nửa phút, ra mấy con giận về sau, trực tiếp bước lên Kim điện.

Cùng mộc điện bất đồng, Kim điện chỉ lên vẫn còn có chút trang trí, hẳn bên trong làm người khác chú ý nhất làm chúc ở giữa một khối to lớn ngũ sắc kim chúc, đứng trước tại Kim điện lối ra không xa chỗ, cùng Kim điện cửa chính cùng nhau cùng, phía trên dùng phồn thể Hoa Hạ chữ viết lấy tám chữ to:

Một bước qua quan

Bắt nhân người giết

Tám chữ bút lực nặng nề, hẳn trung khí thể tuyệt không phải sức người có khả năng khống chế, phong phú Nhược Uyên, Doanh Khả Oánh chỉ là gấp đến cũng cảm giác một cỗ khí tức xơ xác ập mặt mà tới.

Không có gì bất ngờ xảy ra, cái này quan tức là cuối cùng một quan, chỉ cần một bước liền có thể qua quan, nhưng tương tự, làm là nhất sau một quan, lại là Ngũ Hành chi bên trong nhất là giết chóc quả quyết kim nguyên là thật, cái này một quan, tất nhiên hung hiểm vô cùng!

Mà giờ khắc này Doanh Khả Oánh vừa trải qua ảo cảnh cảm hận phần nộ xấu hổ,

Chính bị tâm tình kịch liệt ba động ảnh hưởng, mặc dù bản năng cảm nhận được phía trước hung hiểm, nhưng cuối cùng là không có qua đầu óc, hướng phía ngũ tài kim thạch đằng sau bước ra ngoài.

Liền là trong chớp nhoáng này, nàng cảm nhận được tử vong!

Não hải bên trong vang vọng:

Bất, nhân, giả. . .

Vô biên dị lực xâm nhập não hải, để Doanh Khả Oánh lúc này vốn là có chút chậm chạp thần trải qua trong nháy mắt kịp thời, nhãn xem cuối cùng một chữ "giết" liền muốn vừa dứt, đại họa sát thân sắp tới, đúng lúc này, một cỗ ngoại lực truyền đến, sinh sinh đem nàng kéo trở về.

"Doanh đại cầu, muốn chết a người!"

Cổ Dịch âm thanh âm vang lên, Doanh Khả Oánh hoàn hồn qua đến, phát hiện chính mình mũi giày vị trí đã hoàn toàn không thấy, lộ ra tuyết bạch đầu ngón chân, vừa rồi liền kém cái kia sao một điểm, chính mình liền đem triệt cuối cùng chơi xong.

Lần này sinh tử kích thích để nàng lập tức chảy xuống mồ hôi lạnh, đồng thời tỉnh táo xuống đến, thoáng chỉnh lý cảm xúc về sau, khó nén nhún dưới cảm giác, đúng Cổ Dịch hỏi: "Cuối cùng một quan muốn làm sao sống?"

Cổ Dịch theo nàng chấp trùng vị trí chuyển khai mục ánh sáng, một mặt chính trực nhìn về phía không xa chỗ Kim Điện lối ra, nói: "Ngũ Hành chi bên trong, kim, nhất là sát phạt quả đoán, theo ta, cái này một quan không có bao nhiêu giảng cứu, chính như phía trên này viết: Một bước qua quan, bắt nhân người giết. Miễn là hệ thống phán định không có vấn đề liền có thể qua quan, đơn giản tới nói, miễn là là nhân ái chi người liền có thể nhỏ để đi qua, không người đó là một con đường chết!"

"Vậy ta. . ." Doanh Khả Oánh há to miệng, vừa rồi rõ ràng đã chứng minh chính mình bị phán định là bắt nhân chi người, không pháp qua quan, không có cam lòng kẹt tại cuối cùng một quan năng, lại hỏi đạo, "Người có cái gì xử lý pháp sao?"

Cổ Dịch liền ha ha: "Ta nói người cũng quá coi trọng ta đi, cái này nhưng là Thiên Thuật bố cục, ta vừa rồi có thể đem người cứu tới đã trải qua là liễu mạng, còn muốn thêm lên người vận khí hảo, chỉ có mũi giày qua giới, không người người đã trải qua là cái chết người biết không. Hiện tại người còn muốn ta đem người làm đi qua, người coi như nắm 10 ngàn cái ta tạo thành Cổ Dịch mấy xúc không có khả năng!"

Doanh Khả Oánh nuốt một ngụm nước bọt, tại biến lên ở chung được gần nửa tháng, nàng biết đạo Cổ Dịch mặc dù xem lên không đáng tin cậy, nhưng đại đa số thời điểm nói đều là lời nói thật, trầm ngâm nói: "Vậy người cảm giác được người có thể đi qua sao?"

"Đương nhiên, ta nhưng là người tốt." Cổ Dịch đối với cái này biểu thị khẳng định.

"Cái kia hảo. Người giúp ta cái cuối cùng một chuyện, đi xem xem Diêm Văn Chi cái này cái phụ bạc hạng người đến tột cùng đi qua không có, nếu như hần may mắn đi qua, người có thể đem hần bắt đến, cái kia sau khi người trở lại, người muốn, ta cái gì đều cho người!"

Doanh Khả Oánh nói xong đứng thẳng lên thân thể, Cổ Dịch biết đạo nàng cái này là tỏ thái độ đưa cầu, lập tức vui cười nói: "Đến lúc đó người nhưng đừng thẹn thùng a." Sau khi nói xong lui số bước, cứ như vậy thoải mái thôi lui đến giới hạn bên ngoài.

Nhìn xem Cổ Dịch lông tóc không thương đi ra đại điện, Doanh Khả Oánh cắn cắn môi, theo bản năng nhìn một nhãn trước người mình hùng vĩ, dùng chỉ có chính mình nghe được thanh âm, nhỏ nói: "Nhân nghĩa lễ trí tín, quân tử ngũ thường, quân tử sao. . ." Nói xong lại ngẩng đầu nhìn về phía lối ra, nghĩ đến Diêm Văn Chi, ánh mắt dần dần trở nên lạnh: "Ta, tất giết người!"

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Quá Khứ Thư

Cùng huyễn cảnh bên trong có chỗ khác biệt, Kim Mộc Điện ngoài, cũng không phải là nửa toà núi đá, cũng không có cái gì Thiên Thuật tổng cương, có chỉ là bốn mùa Trường Xuân xanh tươi mặt cỏ.

Không khí thanh tân bên trong, có thể cảm thấy có rõ ràng thuật pháp ba động, đem ngoại giới băng lãnh ngăn cách, tự thành một chỗ thể ngoại đào nguyên.

Nơi này có nước có thạch mà không núi, nước là một dòng suối nhỏ, uốn lượn dài dằng dặc, thông hướng ngoại giới, thứ nhất đường phân lưu, chảy qua Kim Mộc Điện ngoài vài trăm mét chỗ một tòa tầng đá lớn xây thành chày đá bên trong, thấm vào nơi đó năm viên niên đại xa xưa đại thụ.

Tại năm cây ở giữa, một tòa cùng loại cổ đại tế đàn bệ đá lẳng lẳng ở chỗ này, trên bệ đá, không có một chút tro bụi, phẳng phát không nhìn thời gian,

vĩnh viễn bảo trì bộ dáng của ban đầu.

Có bốn bóng người phá vỡ nơi đây vô số năm yên tĩnh, mang theo ngoại giới gian nan vất vả, xâm nhập chỗ này Đào Nguyên, trực tiếp đi tới trước thạch thai.

Ba người này một người mang theo mắt kiếng gọng vàng, một người yên tĩnh nho nhã, một người lớn tuổi, một người thần sắc âm lãnh, chính là nắm giữ Thủy Tinh Đồ một đường tìm được Diêm Văn Chi, Nam Cung Bình, Đào Thuyền Trường, cùng trên thuyền một mực không nói gì vị kia âm lãnh nam tử.

Bọn hắn đi đến bệ đá chính trung tâm, tại ở trung tâm dưới tấm bia đá dừng bước, nhìn thấy trên tấm bia đá chữ sau đồng thời lộ ra nét mừng.

Nam Cung Bình đọc lên trên tấm bia đá Cổ Hoa Hạ Văn chữ: "Thiên Thuật tàn thiên còn sót lại ở đây, chỉ điểm hậu nhân, duy người thích hợp, tại người đều là bực." "

Diêm Văn Chi không che giấu chút nào mình mặt mũi tràn đầy vui mừng: "Xem ra chúng ta là tìm được, Toàn Tri Giới Ngôn quả nhiên ngay ở chỗ này!"

"A? Hẳn là liền là tấm bia đá này, thế nhưng là phía trên không có cái gì a?" Đào Thuyền Trường nhin không được vuốt ve bia đá hỏi.

Hắn vẫn đề khiến người khác sững sốt một chút, lập tức trầm mặc, đúng vậy a, trên tấm bia đá mặc dù viết Toàn Tri Giới Ngôn tại cái này, nhưng dưới mặt nơi này bốn phía khoáng đạt, một chút cũng có thể gặp toàn cảnh, trước người trên mặt đất ngoại trừ tảng đá liền là tảng đá, nơi nào có cái gì Toàn Tri Giới Ngôn?

Nhất thời, bốn người đều khóa gập lông mày.

"Hẳn là có người nhanh chân đến trước, trước một bước lấy đi Toàn Tri Giới Ngôn? Lại hoặc là, Toàn Tri Giới Ngôn liền ẩn trốn ở chỗ này, cần có đồ vật gì mới có thể chiếm lấy?"

Nam Cung Bình suy đoán hai cái khả năng, sau khi nói xong một cái lúc trước mắt bỗng nhiên sáng lên, đối Diêm Văn Chi nói: "Diêm huynh, còn xin đem Thủy Tinh Đồ cho ta mượn thử một lần."

"Nam Cung tiên sinh hẳn là suy đoán xảy ra điều gì?" Diêm Văn Chi vừa lông mày mở ra, ngữ khí đầy cỏi lòng hi vọng, đem Thủy Tinh Đồ lấy ra đưa cho Nam Cung Bình.

Cái sau tiếp nhận, đem nước thể cầu để đặt tại dưới tấm bia đá một khối nhô ra trên hòn đá, giải thích nói: "Ta cũng chỉ là suy đoán, Toàn Tri Giới Ngôn tên đầy đủ: 'Lư Ly Thánh Khí, Toàn Tri Giới Ngôn', mà này cầu lại tên là: 'Lư Ly Thủy Tinh Đồ', trong đó có thể hay không có liên hệ gì."

Vừa mới dứt lời, chỉ gặp trước mắt thủy tinh thể quả nhiên phát sinh dị tượng, còn như lần trước 'Ngụy Văn Thư' hóa cầu, Thủy Tinh Đồ lần nữa tản ra nhàn nhạt ánh sáng nhạt.

Giờ phút này, nơi đây, bỗng nhiên gió nổi lên. . .

Sau đó. . .

Phong động, nước cũng động, tựa như một bức ngủ say vô số tuế nguyệt sự vật sống lại, dòng suối từ năm viên dưới đại thụ hướng trên bệ đá lưu đến, năm cổ dòng nước tại dưới tấm bia đá đột xuất trên hòn đá hội tụ, tạo thành một bức thần kỳ hình tượng.

Tiếp theo, năm viên theo gió đông đưa đại thụ cành lá phát ra tới từ viễn cổ tự nhiên thanh âm, thanh nhẹ ở giữa, Thủy Tinh Đồ quang hoa lưu chuyển, thời gian dần trôi qua, bên dưới hòn đá bắt đầu biến hóa, trở thành một cái tô, mà thủy tinh thể cũng tại lúc này hòa tan, hóa thành trong chén trong suốt chất lỏng.

"Đây chính là Quả Khứ Thư: Lư Ly Thánh Khí, Toàn Tri Giới Ngôn! ?"

Diêm Văn Chi kích động đến toàn thân run rẩy, nhin không được liền muốn liền đụng vào bát thần, lại bị Nam Cung Bình ngăn lại, cái sau cười nói: "Diêm huynh, quân tử hứa hẹn, chuyện này Đào Thuyền Trường lao khổ công cao, chúng ta còn hẳn là dựa theo ước định, trước hết để cho Đào Thuyền Trường cùng Lý đội trưởng các xem giám ba ngày mới đúng."

Đào Thuyền Trường cười ha ha: "Vẫn là Nam Cung tiên sinh phúc hậu, vậy ta liền không khách khí." Nói xong đi về phía trước nửa bước.

Diêm Văn Chi lập tức ánh mắt quynh lên, muốn nói cái gì, lại cảm thấy Nam Cung Bình ngăn lại tay của mình dùng thêm chút sức,

Tâm tư khẽ giật mình, lời đến khóe miệng sinh sinh nuốt trở vào.

Một bên Lý đội trưởng nhìn mặt mà nói chuyện, lúc đầu muốn tiến lên bộ pháp cũng ngừng lại.

Chỉ có Đào Thuyền Trường gần phía trước bắt đá, bởi vì đứng được gần phía trước, cũng không có phát giác được ba người cử động, thêm nữa bị trước mặt sự vật dụ hoặc không thể rời bỏ mắt, mấy chục năm cơ trí bình tĩnh chưa phát giác ném sang một bên, nhin không được hướng cái bát nhẹ giọng hỏi ra chuyện này cuối cùng truy cầu: "Năm 1949, GM đảng sau khi chiến bại vận thuyền vàng đến tột cùng chìm không ở đâu?"

Nói xong kiểm chế hô hấp, lẳng lặng chờ đợi đáp án.

Qua thêm vài phút đồng hồ, tại bốn người toàn bộ tinh thần nhìn chăm chú trong ánh mắt, cái này miệng bát đá, động tĩnh gì đều không có. . .

"Đây là có chuyện gì? !"

Đào Thuyền Trường sắc mặt trở nên khó coi, quay đầu chất vấn Nam Cung Bình, cái sau nhìn chăm chăm bát đá suy nghĩ một lát, nói ra: "Phàm là linh vật làm gì lại dùng từ nói câu thông, Đào Thuyền Trường không bằng dụng tâm thử một chút?"

"Dụng tâm?" Đào Thuyền Trường nhú mày, nhìn xem bát đá có chút giật mình, hai tay bưng lấy bát đá, nhắm mắt trong lòng hỏi ra chính mình vấn đề.

Lập tức thần kỳ một màn xuất hiện, bát đá bên trong cái kia trong suốt chất lỏng bắt đầu lưu chuyển, chậm rãi, tạo thành bốn cái cổ đại Hoa Hạ văn tự:

Những người còn lại đều là bụi!

Chữ viết chợt lóe lên, lập tức chỉ gặp Đào Thuyền Trường duy trì nâng bát đáng vẻ, làn da lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ trở nên u ám, cả người tính cả quần áo rất nhanh trở nên giống như hòn đá, gió thổi qua, hóa thành đầy trời tro bụi. . .

. . .

"Nam Cung tiên sinh quả nhiên danh bất hư truyền, tốt toàn diện suy tính, cũng lòng dạ thật là độc ác." Mắt thấy Đào Thuyền Trường thành thành tro bụi, Lý đội trưởng nghiêm nghị về sau không khỏi cười lạnh, "Đáng tiếc hai vị đừng quên, người tới nơi này, có một nửa nhưng là người của ta!"

Nam Cung Bình lắc đầu nói: "Lý đội trưởng tao an chỗ vội, Đào Thuyền Trường chết oan chết uổng xác thực không phải ta bản ý, ai cũng không muốn phát sinh loại sự tình này. Hiện tại rõ ràng Toàn Tri Giới Ngôn đang ở trước mắt lại không cách nào sử dụng, tin tưởng hiện tại chúng ta lại có một cái cộng đồng nan đề. Về phần Đào Thuyền Trường sự tình, hắn số mệnh không tốt, cũng không thể trách ai được."

"Không sai." Diêm Văn Chi âm thầm chà xát đem mồ hôi lạnh, vừa rồi nếu không phải Nam Cung Bình ngăn đón hắn, hiện tại biến thành bụi người liền là hắn, tim đập nhanh sau khi, nói tiếp: "Chiếm lấy Toàn Tri Giới Ngôn mới là trọng yếu nhất."

Lý đội trưởng mặt không biểu tình: "Vậy thì tốt, liền còn xin Nam Cung tiên sinh tham mưu một chút, vì cái gì cái này Toàn Tri Giới Ngôn biến thành giết người khí."

"Đại khái. . . Là bởi vì chúng ta gian lận, không có đi qua cái kia phiên hẻm núi. . . Lại có lẽ là. . ." Nam Cung Bình tư duy xoay tròn cấp tốc, trầm ngâm ở giữa nhớ lại trên tấm bia đá chữ, mày nhíu lại chậm rãi cau chặt, "Trên tấm bia đá nói 'Duy người thích hợp', người này đến cùng là ý gì?"

"Ha ha ha, đơn giản như vậy các ngươi nghĩ không ra, bởi vì các ngươi đều không phải là người a!"

Ngay tại Nam Cung trầm tư thời khắc, một đạo phách lối mà tiếng cười càn rỡ tại sau lưng vang lên, nghe được thanh âm này, Diêm Văn Chi cùng Nam Cung Bình sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, đồng thời lộ ra ánh mắt không thể tin, cấp tốc hướng sau lưng nhìn lại, gặp được một vị mắt đeo kính râm, quần áo hào không chấp nhận, khoe miệng đều nhanh vênh đến bầu trời thiếu niên.

Hắn, không phải Cổ Dịch là ai? !

. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Máy bay

Nếu như nói Diêm Văn Chi cùng Nam Cung Bình hiện tại có cái không nguyện ý nhất nhìn thấy người danh sách, cái kia Cổ Dịch tại danh sách này bên trên tuyệt đối là đứng hàng đầu.

Một thân treo lên đánh Nhạc Bất Tiểu trảng cảnh còn rõ mồn một trước mắt, cái kia quý bí cường hoành thủ đoạn cũng thực sự khắc sâu ấn tượng, đối với loại người này, bọn hắn chẳng những lợi dụng, về sau càng là thiết kế muốn giết, cừu hận không thể bảo là không sâu, nhớ tới nó thuật pháp mạnh mẽ, vào giờ phút này xuất hiện ở đây, sắc mặt hai người lại thể nào tốt để mắt đến?

Diêm Văn Chi lặng yên nhún hạ gấu ở trong cửa tay áo máy truyền cảm, ráng chống đỡ ra khuôn mặt tươi cười: "Cổ sư phó. Người nghe ta nói, tại Ủy Lam Chi Tinh hào bên trên ta. . ."

"Không có việc gì, ta không ngại."

Nhìn xem Cổ Dịch một mặt không quan trọng đi tới, Diêm Văn Chi không phân rõ hẳn đến cùng có chủ ý gì, dưới chân bắt động thanh sắc lui về sau nửa bước, nụ cười trên mặt trở nên càng chân thành: "Cổ sư phó quả nhiên đại nhân đại lượng, đề tỏ lòng áy náy, xin hãy nhận lấy cái này Toàn Tri Giới Ngôn."

"A, thật?" Cổ Dịch lông mày nhú lại, tiến lên nhìn thấy bát đá bên trong trong suốt chất lỏng lại nháy nháy mắt, "Cái đồ chơi này liền là Toàn Tri Giới Ngôn?"

Diêm Văn Chi nói: "Chính là 'Quá Khứ Thử', cổ sư phó chỉ cần người hai tay bưng lấy bát đá, liền có thể hỏi hết thầy đi qua sự tình." Trong lời nói sắc mặt chính trực nhìn không ra một điểm dối trá, dư lấy Lý đội trưởng vẫn như cũ mặt không biểu tình, Nam Cung Bình thì làm ra một mặt không thôi tư thái, ba người hí cảm giác bày mười phần.

"Vậy ta liền không khách khí." Cổ Dịch cười ha ha, tựa như là cái bị lừa hài tử, tiến lên bưng lấy bát đá, lớn tiếng hỏi: "Toàn Tri Giới Ngôn đúng không, ta liền hỏi người, ta có đẹp trai hay không! ?"

Ba người trong nháy mắt sùng sốt, Diêm Văn Chi càng là trong lòng khinh bỉ Cổ Dịch: Cái này đậu bi đồ chơi.

Lập tức chỉ gặp bát đá bên trong trong suốt chất lỏng chính như vừa rồi Đào Thuyền Trường đụng vào lúc lẫn lộn bắt đầu chuyển động, trên mặt hẳn hiển hiện cười lạnh, "Cổ sư phó, đi tốt. . . A, cái này. . ." Nói xong chỉ gặp chất lỏng tự động thiếu chút hứa, tiếp lấy hiện ra kiểu chữ, lại không phải vừa rồi Đào Thuyền Trường như thế, hiện ra 'Dư lấy đều là bụi', mà là hai chữ: Không đẹp trai!

Diêm Văn Chi ngây ngẩn cả người, Nam Cung Bình ngây ngẩn cả người, Lý đội trưởng ngây ngẩn cả người, liền ngay cả Cổ Dịch mình cũng ngây ngẩn cả người, cao giọng hỏi: "Người con mẹ nó còn Toàn Tri Giới Ngôn, người biết cái đêch gì a, ta liền hỏi người, người là không gốc X!"

Không phải.

Bát đá kiểu chữ hiện ra đồng thời, chất lỏng lại ít một chút, tăng thêm vừa rồi cái thứ nhất hỏi, nhìn lại thiếu đi rỗng rã một nửa!

"Ai, cổ sư phó, Toàn Tri Giới Ngôn xem ra là có hạn chế, chớ hỏi lại những này nhằm chán vấn đề." Nhìn xem Cổ Dịch lại phải loạn mở miệng nói, kịp phản ứng Diêm Văn Chi đau lòng sau khi, vội vàng kêu dừng, chỉ nói là ở giữa có loại cản trở nghiêng lợi giọng nói.

"Xác thực, vật này kiểm không dễ, thậm chí không có đồng dạng kiện thứ hai, chẳng lẽ cổ sư phó liền không có cái gì muốn hỏi sao?"

Nam Cung Bình hiển nhiên là không biết Cổ Dịch đi qua nhân nghĩa lễ trí tín quân từ ngũ thường, lấy đạt được Toàn Tri Giới Ngôn tán thành vì "Người", cho nên có thể hỏi ra đáp án, nhưng cái này tờ không ảnh hưởng chút nào hẳn âm thầm dưới tay nắm lấy muốn muốn động thủ Lý đội trưởng, đồng thời giống như Diêm Văn Chi khuyến nói đến.

Cổ Dịch gật đầu: "Hai vị nói rất có đạo lý, vậy thì tốt, vừa vặn có một vấn đề muốn hỏi cái này không đáng tin cậy đồ chơi. Toàn Tri Giới Ngôn, ta hỏi người, biến. . ."

"Chờ một chút!"

Mất thấy Cổ Dịch lại muốn hỏi xảy ra vấn đề, tiêu hao một lần Toàn Tri Giới Ngôn, Diêm Văn Chi ý lại đổi, nhìn không được nói, "Cổ sư phó, thực không dám giấu giếm, Diêm Mỗ một cái có một vấn đề không hiểu, cần hỏi Toàn Tri Giới Ngôn, cổ sư phó, không bằng người có cái gì không bằng trước hỏi chúng ta, hoặc là ta ra giá cao, người giúp ta hỏi như thế nào?"

"Người biết cái đêch gì. Không giúp." Cổ Dịch không có chìm hẳn, tiếp tục hỏi ra chính mình vấn đề, "Hải Hồn Châu ở đâu? !"

Diêm Văn Chi còn muốn nói tiếp, nhiên mà đã chậm, khi Cổ Dịch cái cuối cùng "Đâu" chữ rơi xuống lúc, toàn bộ bát đá thoáng chốc quang hoa đại thịnh, bên trong hiển hiện quang ảnh vô số, đem bát đá trước trên tấm bia đá chữ viết rửa sạch, dần dần nổi lên mới kiểu chữ, cuối cùng khi quang ảnh giảm đi lúc bát đá bên trong còn lại chất lỏng lại đi một nửa.

Ba người rung động đau lòng thời khắc,

Ngẩng đầu quan sát, Cổ Dịch đọc lên trên tấm bia đá chữ: "Biển xanh Cùng Kỳ ứng vô tà, nhật chiếu phong điền đảo ti nam. Cổ đạo Vô Thường mất hồn vực, ky quan toán kế mộ tiền phần."

Đối với Cổ Dịch chỗ muốn tìm sự vật, Toàn Tri Giới Ngôn cũng không có minh xác ghi rõ vị trí cụ thể, mà là bù đắp Cổ Dịch biết rõ câu nói sau hai câu, đối với cái này Cổ Dịch có chút bất mãn, mồm méo miệng: "Vẫn là như thế mịt mờ, soa bình! Phía dưới người nói cho ta biết, ta đến tốt cùng chỗ nào không. . ."

"Ta khuyến người thu hồi những cái kia não tàn vấn đề, nhìn nhìn lên bầu trời."

Đang lúc Cổ Dịch nghiêm túc muốn hỏi ra bản thân chỗ nào không đẹp trai lúc, Diêm Văn Chi ăn người thanh âm ở phía sau vang lên, hần nhất thời ngừng tiếng, ngẩng đầu nhìn lên trời, vậy mà thấy được một khung máy bay trực thăng? !

"Ách. . . Hần là các người đều chưa từng có Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ năm cửa, mà là bay thẳng tới? !"

Lúc này đến phiên Cổ Dịch chấn kinh, bọn gia hỏa này vậy mà gian lận, càng đáng xấu hổ là, lại còn để bọn hắn gian lận thành công! Chẳng lẽ sáng lập người ở đây liền không có suy nghĩ qua hậu nhân sẽ tạo ra máy bay bay tới sao? ! Ách, rất muốn thật đúng là sẽ không cân nhắc cái này. . .

"Cổ sư phó, ta biết người thuật pháp cường hoành, thật muốn động thủ, ba người chúng ta người cộng lại cũng không đủ người nhìn, thế nhưng, ta cũng nhớ kỹ Nam Cung tiên sinh đã từng nói cho ta biết, thế gian thuật pháp cuối cùng có mức cực hạn, vô luận thi thuật giả cỡ nào kinh tài tuyệt đỉnh, cũng tuyệt đối không thể cách xa nhau hai trăm mét xa thi pháp đúng không?"

Diêm Văn Chi biểu lộ ảo não, chôn hận Cổ Dịch dùng linh tinh Toàn Tri Giới Ngôn đồng thời lại đối trên máy bay người biểu thị tự tin nói: "Trên máy bay người là quốc tế lính đánh thuê, bọn hắn đang giám thị chúng ta đối thoại đồng thời, cũng đang giám thị ba người chúng ta biểu lộ, chỉ cần có một chút không đúng, bọn hắn liền biết dùng súng, tin tưởng cổ sư phó mặc dù thuật pháp cao minh, nhưng cũng không thể không có chút nào thanh sắc xử lý chúng ta, đồng thời tránh thoát súng đạn a. Đúng, bọn hắn hiện tại đang tại nghe lén, tin tưởng đã minh bạch ta vừa rồi lời nói ý tứ."

Cổ Dịch kéo ra khoe miệng, Diêm Văn Chi nói không sai, mình quả thật không có khả năng tại hoàn toàn toàn phương vị giám thị tình huống dưới thần không biết quỷ cảm giác dùng huyền thuật khống chế bọn hắn, càng không khả năng cách ngoài hai trăm thước đánh máy bay. Mà những này trên máy bay súng đạn đều có thể làm đến!

Lập tức mặt mũi tràn đầy khó chịu nói: "Diêm Lão hồ ly, chừng càng già càng cay, câu nói này nói đến quả nhiên không sai. Nói đi, người muốn cho ta cho người hỏi cái gì."

Cổ Dịch không ngốc cũng không hồ đồ, hắn thấy, mình đối Diêm Văn Chi không thể bảo là không nguy hiểm, sau đó hắn lại tại có cơ hội giết mình lúc không có ra tay, cái này liền chỉ có một cái khả năng, liền là hắn không cách nào thu hoạch được Toàn Tri Giới Ngôn tán thành, chính như hắn vừa rồi nói, cần mình giúp hắn hướng Toàn Tri Giới Ngôn đặt câu hỏi.

Quả nhiên, Diêm Văn Chi sắc mặt dễ nhìn một chút, xoay mặt nhìn về phía Lý đội trưởng, nói ra: "Lý đội trưởng, người cũng thấy đấy, Toàn Tri Giới Ngôn hiện tại chỉ có thể trả lời một vấn đề, mà chúng ta có hai người, người nói nên đề vị này cổ sư phó hỏi chút gì đâu?"

Lý đội trưởng vẫn là bộ kia mặt chết, nhìn không ra hi vọng ái ố, nói: "Diêm Hội Trưởng, ta biết người là muốn hỏi có thể làm cho Tôn phu nhân khỏi từ hồi sinh chi pháp, người có tình cảm chân thành, truy tìm không có hối hận, mặc dù làm việc quá kích, nhưng cũng không thể không nói đề cho người ta kính nể. Nhưng ta Lý mõ người chung quy là cái tục nhân, mang theo một đám huynh đệ chỉ vì cầu tài, người nói nên làm sao bây giờ?"

Diêm Văn Chi trịnh trọng gật đầu: "Tốt! Đã như vậy, ta Diêm Mỗ tự hỏi vẫn còn có chút tích súc, hứa hẹn sau khi trở về bán thành tiền chín thành tài sản cho Lý đội trưởng một Hành huynh đệ làm tiền biếu, không biết Lý đội trưởng hài lòng không, tin ta không?"

Lý đội trưởng nói: "Nói thật, Diêm Hội Trưởng người mặc dù có tiền, nhưng so với Toàn Tri Giới Ngôn biết đến bảo tàng, ta không hài lòng, nếu là lại tính cả Đào Thuyền Trường, ta không tin người."

"Vậy người. . ."

"Mặt bọn huynh, máy bay thật là khủng khiếp, ta muốn làm sao thoát đi mà chừng a? !"

Ngay tại Diêm Văn Chi cùng Lý đội trưởng cò kè mặc cả thời điểm, một bên Cổ Dịch ngáp một cái, lập tức dùng rất bình tĩnh như thường ngữ khí thần thái, đối Toàn Tri Giới Ngôn hỏi câu nói này.

Trong nháy mắt, Diêm Văn Chi cùng Lý đội trưởng lần nữa ngây ngẩn cả người. . .

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Băng Trùng

Toàn Tri Giới Ngôn đã vì Quá Khứ Thư, thông hiểu hết thấy đi qua sự tình, cho nên nghiêm chỉnh mà nói, Cổ Dịch vấn đề này cũng không ở tại thông hiểu phạm vi bên trong, đối với cái này Cổ Dịch cũng không có ôm có bất kỳ dư thừa ý nghĩ, mắt thấy ba người ăn người ánh mắt trông lại, hần cười hắc hắc: "Bình tĩnh bình tĩnh, chỉ đùa một chút a, cái đồ chơi này là Quá Khứ Thư cũng không phải cứu mạng sách, sẽ không làm đáp."

Ba người nghe vậy, vừa có chút thoải mái, nhưng mà đúng vào lúc này, Toàn Tri Giới Ngôn cho bọn hần mới chấn kinh!

Nhưng gặp bát đá tự dung bắt đầu vận vẹo, thể tích càng ngày càng nhỏ, cuối cùng từ bát biến thành một cái cái chén, đồng thời trong đó chất lỏng trở nên trong suốt, trên tám bia đá kiểu chữ cũng từ vừa rồi bốn câu lời nói biến thành ba chữ:

Uống, ta!

Đột nhiên như thể biến cố, bốn người đều có chút phản ứng không kịp cảm giác, thẳng đến Cổ Dịch bùng lên bia đá uống một hơi cạn sạch về sau, Diêm Văn Chi tê tâm liệt phế thanh âm mới vang lên theo: "Cho ta làm thịt hần!"

Tút tut tut. . .

Tiếng súng nổ liên, ánh lửa lấp lóe, đạn gào thét phóng tới, giờ khắc này, uống vào không rõ chất lỏng Cổ Dịch đầu choáng váng, trong thoáng chốc, nhìn thấy thập phương đều là hồng quang, duy có một chút lục mang ở cạnh phải dưới địa phương, hần bản năng dựa vào hướng nơi đó, lại không vừa ý nghĩ đem tất cả phóng tới đạn toàn bộ tránh qua, tránh né!

Qua đi trong nháy mắt, hần khôi phục ý thức, mặc dù đầu não vẫn là bất tỉnh trường đến kịch liệt, nhưng đã có miễn cưỡng năng lực phán đoán, biết mình tránh qua, tránh né đạo thứ nhất hung hiểm nhất xạ kích, lập tức thừa dịp mấy bay trực thăng quay đầu thời cơ, biểu hiện ra huyền thuật, đang muốn bao phủ ba người lúc, lại phát hiện mình phách lực khoảng cách thấy đây! ?

Nhân đạo tinh khí, thần đạo nguyên lực, Quỷ đạo phách lực, chính là nhân thần quỷ ba thuật pháp chi nguyên lực, một khi không có này ba lực ủng hộ, cái kia thuật pháp so với đùa nghịch tạp kỹ còn không bằng.

Không có phách lực liên không cách nào thi thuật, Cổ Dịch nhất thời kinh dị, cảm thấy mình đầu càng phát ra u ám, đoán chuẩn mình phách lực tiêu tán cùng vừa rồi uống vào không rõ chất lỏng có quan hệ, hiện tại thuật pháp vô hiệu, lại phải đối mặt nổi giận ba người cùng đầy trời súng đạn, sáng suốt nhất biện pháp không thể nghi ngờ liền là thừa dịp ba người tạm thời mê thất thời khắc, tại máy bay trực thăng quay đầu qua trước khi đến tranh thủ thời gian chạy trốn.

"Rác rưởi, muốn chạy! ?"

Ngay tại Cổ Dịch quyết định chú ý, chạy đến gần bãi cỏ biên giới lúc, tỉnh táo lại Diêm Văn Chi nhìn thấy cục diện, mắt nhìn lên bầu trời máy bay trực thăng mặc dù tại nỗ súng, nhưng đánh cho so sánh lệch, hiển nhiên là muốn để lại người sống, giận dữ hần không khỏi hét to, "Không cần cố kỵ, cho ta đem hần đánh thành thịt nát!"

"Giữ lại cũng vô dụng, giết a." Lập tức, tỉnh táo lại Lý đội trưởng cũng nói tiếp bỏ đao.

Thoáng chốc, tiếng súng tăng vọt!

Tút tut tut. . .

Máy bay trực thăng không có kỵ nữa, đạn xẹt qua trí mạng quỹ tích, điên bắn phá đứng lên, mắt thấy Cổ Dịch sẽ phải nghỉ chơi, bỗng nhiên, sắc trời trong nháy mắt tối xuống!

Nguyên lai, tại khối kia trên cỏ, có Thiên Thuật gia trì, cho nên chẳng những bốn mùa Trường Xuân, đồng thời sắc trời rõ ràng, buổi sáng ban đêm đều chiếm một nửa, mà ngoại giới chỗ, bởi vì tới gần vòng cực Bắc, bóng đêm sớm cho kịp, cho nên tại? Nhiệm hội nặc cho nên trước tư lan mẫu quấy đưa đồn nhục thông quái lạ bụi nuốt sặc biển canh?

Lần này đột nhiên bóng đêm hắc ám để ánh mắt trong nháy mắt mất đi, trên phi cơ trực thăng người lại khó mà mất thường khóa chặt Cổ Dịch, bọn hần cấp tốc thay đổi tia hồng ngoại, đợi một lần nữa khóa chặt Cổ Dịch lại phải xạ kích lúc, chỉ gặp Cổ Dịch đã chạy tiến vào một chỗ Kim Mộc đựng vào nhau to lớn bên trong đại điện. . .

"Thảo, a? Đó là cái gì? . . ."

Mấy người nhất thời giận dữ, chỉ là còn không chờ bọn họ có nhiều chửi mắng lúc, trên mặt tuyết lít nha lít nhít bắt đầu chuyển động. . .

. . .

. . .

Một lần nữa chạy về Kim Mộc điện Cổ Dịch đầu choáng váng đến lợi hại hơn, nếu không phải hần tinh tu quỷ thuật, ý chí lực kinh người, giờ phút này tất nhiên sớm đã triệt để ngắt đi. Giờ phút này một lần nữa trở lại đại điện, nhìn thấy vẫn như cũ ở trong đại điện, chính nhìn xem lối ra bên ngoài ngăn người Doanh Khả Oánh, miễn giọng cười nói: "Doanh, Doanh Đại cầu, ta nhìn thấy diêm, Diêm Văn Chi. . ."

"Ta cũng nhìn thấy." Doanh Khả Oánh nhìn chăm chú lên lối ra bên ngoài, cũng không nhúc nhích, biểu lộ từ si ngốc biến hóa, đến vô cùng đặc sắc, có

hoài niệm, có không bỏ, có hận nhiên, thậm chí còn cùng có thương tâm cùng hưng phấn hai loại hoàn toàn tương phản biểu lộ.

Nàng đủ loại biểu hiện, để Cổ Dịch không khỏi bên mặt, hướng mình vừa mới tiến tới đại điện lối ra bên ngoài nhìn lại, sau đó, hần cũng ngây ngốc một chút.

Chỉ thấy ngoài cửa Diêm Văn Chi chết!

Nam Cung Bình cùng Lý đội trưởng cũng đã chết!

Ba người cứ thế mà chết đi! ?

Lại từ tướng giống nhau, đều làm lấy cùng một động tác: Một tay hướng lên muốn sờ lấy bên miệng, một tay hướng phía dưới sờ lấy cái mông. . .

Rất nhanh, Cổ Dịch thấy rõ, chỉ như vậy từ tướng, đều là bởi vì đều là bị một cây bén nhọn băng trụ từ hoa cúc đâm vào, từ trong miệng tuôn ra, đã chết rất thảm, cũng rất nhanh, nhanh đến ba trên mặt người cũng còn bảo lưu lấy không thể tin biểu lộ. . .

Ngay sau đó, Cổ Dịch tìm được hung thủ, cái kia là một đám không ngừng từ dưới mặt tuyết chui ra ngoài màu trắng quái dị sinh vật!

Những sinh vật này giống như là từng cái to lớn màu trắng nhục trùng, mỗi cái đều có cao đến một người, có chân không tay Vô Diện, thân thể giống con đại giòi, đỉnh đầu vỡ ra, giống như là miệng khí quan bên trong chăm chú bao khóa một cây bén nhọn băng trụ, coi trọng khờ xấu ở giữa lại mang theo một tia hung lệ!

Bọn chúng từ đất tuyết chỗ sâu không ngừng tuôn ra, nhờ ánh trăng có thể phát hiện bọn chúng tựa hồ rất sợ ánh sáng, mỗi khi trên trời máy bay trực thăng ánh đèn chiếu lúc đến đều sẽ phát ra quái khiếu cấp tốc né tránh, tiếp lấy lại sẽ cùng cái khác đồng bạn, dùng trong miệng băng trụ nhắm chuẩn trên đỉnh đầu máy bay trực thăng, tựa như đang chuẩn bị công kích.

Sau đó, bọn chúng liền công kích!

Chi! . . .

Một tiếng quái dị tiếng vang vang lên, trên mặt đất chỗ có sinh vật giống như tiến công tín hiệu, đồng thời đem trong miệng băng trụ thối ra ngoài!

Quái vật cái kia không thể tưởng tượng nổi khoang miệng khí quan, dựng dục phi phạm lực đạo, để vốn là bén nhọn băng trụ trở nên càng thêm trí mạng, mỗi một cây đều mang gào thét phong thanh, đầy trời băng trụ, giống như đầy trời như đạn pháo, đem máy bay trực thăng đánh cho thùng trăm ngàn lỗ!

Máy bay trực thăng bắt đầu rơi xuống, tại rơi vỡ trước đó, có hai bóng người quả quyết nhảy xuống tới, lập tức một tiếng to lớn bạo hưởng vang lên, nổ chết vô số quái vật. . .

Khi khói lửa tán đi, có thể phát hiện qua sau có một người lại nhưng vận may không chết!

Người này nhện xuống đau xót, chặt vật đứng lên, mắt thấy là phải thừa dịp bởi vì bạo tạc mà tạm thời đem quái vật xua tan thời cơ đào tẩu lúc, đất tuyết bên trong bỗng nhiên kích xạ ra một đạo bạch mang!

Một cây băng trụ, đến hoa cúc bắn vào, đánh xuyên qua đến miệng bên cạnh!

Người này nhất thời trợn to mắt, run không ngừng thân thể đó có thể thấy được tự thân bị kịch liệt đau nhức, ánh mắt bên trong rõ ràng, hần hối hận, hối hận không nên nhảy phi cơ khả năng còn sẽ không đã chết đẹp mắt như vậy a:

A, hoa cúc a. . .

. . .

Kim Mộc trong điện, Doanh Khả Oánh lần thứ nhất gặp Diêm Văn Chi kiểu chết cũng không cảm thấy cái gì, thẳng đến cảm xúc qua đi, bị nổ tung bùng tỉnh, lại nhìn thấy người này chết, nghĩ đến mình cũng có thể là đồng dạng kiểu chết lúc, nàng mới theo bản năng sờ lên cái mông, sắc mặt trở nên hơi trắng bệch, lui về phía sau nửa bước.

Lúc này, ngoài điện quái vật bạo xong những người khác hoa cúc về sau, cũng đem giác hút liếc về nơi này. . .

Doanh Khả Oánh biết mình tuyệt không may mắn thoát khỏi lý lẽ, vì bảo toàn mình hoa cúc, cắn răng một cái liền muốn hướng Kim điện cửa ải chạy đi, lại đúng lúc này, Cổ Dịch thanh âm kỳ quái vang lên đứng lên: "Ha ha, ta quả nhiên là người đẹp trai trời không bắt, Doanh Đại cầu, đừng sợ, cúc hoa của người để ta tới bảo hộ người!"

Doanh Khả Oánh lập tức quay đầu, chỉ gặp đã có quái vật tại mình không có chút nào phát giác tình huống tiến nhập đại điện, thậm chí có không ít đã tiếp cận Cổ Dịch, nhưng thân kỷ là, những quái vật này lại không có một cái nào đối Cổ Dịch phát động công kích, thậm chí chủ động tránh khỏi hần.

Mắt thấy Cổ Dịch hướng đến gần mình, lúc đầu đến gần quái vật cũng chủ động tránh đi, Doanh Khả Oánh không hiểu ở giữa nghe được Cổ Dịch câu nói kế tiếp, không khỏi sắc mặt cứng ngắc, đợi cho quái vật hoàn toàn tản ra, không có gặp nguy hiểm về sau, nói ra: "Người là đồng loại của bọn nó đi, chết biến thái!"

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: Hải tặc

"Ta đẹp trai như vậy làm sao có thể cùng bọn hần là một đường! ?"

Phanh!

Cổ Dịch mới vừa nói xong, đại diện mặt đất bỗng nhiên vỡ ra, một con quái vật từ đó chui ra, cùng phía ngoài quái vật khác biệt, con quái vật này toàn thân làn da hiện ra màu vàng kim nhợt, lại cũng không có người cho người ta hung lệ cảm giác, ngược lại có một tia nhu hòa, trên đỉnh giác hút bên trong cũng không có ngậm đá băng chùy, mà là một cái niên đại xa xưa bát đá.

Con quái vật này sau khi xuất hiện không có bất kỳ cái gì hung thái, ngược lại chậm rãi đi đến Cổ Dịch trước mặt, quỳ gối quỳ xuống, đem bát đá chính đối với hần trước ngực chỗ, như là dâng tặng lễ vật.

Doanh Khả Oánh ánh mắt lập tức trở nên quái dị, ánh mắt kia thật giống như đang nói: "Các ngươi thật đúng là cùng một bọn, ngươi cái đồ biến thái!"

Cổ Dịch kéo ra khoe miệng, không thèm đếm xỉa đến ánh mắt của nàng, cúi đầu hướng bát đá nhìn lại, phát hiện cái này bát đá cùng trước đó Toàn Tri Giới Ngôn, cũng tương tự đứng có không rõ chất lỏng, nhưng không giống nhau chính là, cái này bát đá dường như bên trên nhiều một chút bức tranh các vì sao, đồng thời trong chén không rõ chất lỏng cũng là hiện ra lam quang màu sắc, đồng thời có ngân điểm tô điểm, tựa như một bức tinh quang cái bóng lộng lẫy.

Tiếp lấy lại có hai cái làn da trắng đến phát bạc quái vật từ dưới đất chui đi lên, cả hai giác hút ở giữa giờ cao một khối thạch bài, đi vào kim bì da đằng sau, một mực cung kính quỳ xuống.

Cổ Dịch thấy rõ thạch bài bên trên chữ, đang dùng Cổ Hoa hạ ngữ viết:

Uống ta một chén tinh cùng tháng

Từ đó ngẩng đầu nhìn nhân gian

Lần này Cổ Dịch có chút minh bạch, Toàn Tri Giới Ngôn một lần cuối cùng lúc nói với chính mình, muốn đào thoát liền cần uống vào nó, đó cũng không phải chuyện tương lai, mà là quá khứ liền đã chuẩn bị xong, bởi vì ở đây lưu lại Toàn Tri Giới Ngôn người, chẳng những bày ra Ngũ Hành Vô Thường, còn ở nơi này lưu lại loại này da trắng Băng Trùng sinh vật.

Nhớ tới mới vào ở trên đảo những cái kia bị cọc gỗ xuyên qua thi thể, cùng những sinh vật này ánh sáng nhợt bản năng, rất nhanh liền tưởng đến, những sinh vật này có lẽ liền là trên đảo thù hồ giả, màn đêm vừa xuống sẽ xuất hiện, quét sạch ở trên đảo hết thảy không nên xuất hiện người cùng vật, thật giống như Diêm Văn Chi sớm tới thuyền lớn, ngoại trừ lúc trước gian lận tiến nhập thảo nguyên không có việc gì, còn lại người trên thuyền một đêm liền mất tích.

Mà những người khác muốn may mắn thoát khỏi tại khó, cũng chỉ có xông qua ngũ thường, tiến vào thảo nguyên, không chỉ như thế, chân chính bằng bản sự tiến vào thảo nguyên người còn cũng tìm được vốn có ban thưởng, tỉ như Toàn Tri Giới Ngôn, cùng hiện tại chén này không rõ chất lỏng. .

Giờ phút này, đầu còn bất tỉnh lấy Cổ Dịch không khỏi trầm nghĩ: Cái này hai chén trên lý luận rất sâu đồ vật có phải hay không quá hạn, chén thứ nhất uống đầu đầu, chén thứ hai sẽ không phải bệnh liệt dương a! ?

Nghĩ nghĩ, được rồi, còn không không uống.

Nhưng mà, Cổ Dịch vừa có ý niệm này, chính chuẩn thân trở lại lúc, bên ngoài tất cả quái vật toàn bộ đối qua mặt, đem trong miệng băng trụ nhắm ngay nơi này, càng kinh khủng chính là, dưới chân hậu phương, cũng có băng trụ chui ra, nhắm ngay hai người đằng sau, hoa cúc chỗ hần ý mui phân!

"Ách. . ." Cổ Dịch nuốt nước miếng một cái, nhìn xem Doanh Khả Oánh, nghiêm túc hỏi: "Ngươi, sợ chết sao?"

"Đương nhiên sợ, cho nên người vẫn là uống a." Doanh Khả Oánh cũng không muốn đã chết khó coi như vậy, nắm lên Cổ Dịch trước người chén đá, vụng bưng ra miệng liền cho hắn rót xuống dưới.

Cổ Dịch giờ phút này phách lực hoàn toàn không có, đầu lại bất tỉnh đến kịch liệt, giấy dựa vô dụng bị trút xuống về sau, còn đến không kịp lên tiếng, liền cảm thấy cổ này chất lỏng mang theo kỳ lạ mát mẻ chảy vào trắng đạo, tẫn vào tứ chi, cuối cùng lại có một chút trùng kích trán, trong tích tắc, thân thể tất cả khó chịu đều biến mất.

Khôi phục sau Cổ Dịch vừa buồn vừa vui, vui chính là đầu rất cực tốt, lo chính là mình lúc này chẳng những phách lực không có cảm giác, liền ngay cả làm Thuật Sĩ, loại kia đối thể giới đặc biệt trải nghiệm cảm giác cũng mất, thậm chí cảm giác không thấy Thông U sách bên trong quần hồn, thể nghiệm một thanh đã lâu làm là người bình thường cảm giác.

Chung quanh một đám quái vật dần dần tán đi, Doanh Khả Oánh thở dài một hơi, không biết từ nơi nào lấy ra một chút khăn tay, đưa cho Cổ Dịch nói: "Đầu bụng liền chính mình tìm một chỗ giải quyết a."

Cổ Dịch lấy lại tinh thần, xoắn xuýt mình thuật pháp bị cái này hai chén quá thời hạn đồ uống hồ không có đồng thời, nhìn xem Doanh Khả Oánh quay người tránh đi bóng lưng, ánh mắt dò xuống, đến vận vẹo chỗ,

Nhìn không được hai tay khép lại, một cái giết ra!

"A! . . ."

Thoáng chốc, tiếng thét chói tai vang vọng Kim Mộc trong điện bên ngoài. . .

. . .

. . .

Ngày thứ hai.

Hải đảo bờ đầu cách đó không xa, tầng băng trên mặt đất nhiều hơn rất nhiều cọc gỗ, mới trên mặt cọc gỗ thi thể thoa khắp muối biển, dưới ánh mặt trời có loại nướng bảo tồn hương vị.

Lúc đến giữa trưa, hai bóng người từ cái này tràn đầy thi thể cọc gỗ trong đám đi ra, xa xa đó có thể thấy được, hai người này một nam một nữ, nữ dáng người bốc lửa, bộ pháp mạnh mẽ, nam khắp khiêng, cơ hồ là bị nâng đi.

Hai người chính là Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh.

Hôm qua Cổ Dịch nhìn không được đối nàng sử dụng bạo lực, kết quả không nghĩ tới là đối phương vũ lực kinh người, tại mình không có thuật pháp gian lận tình huống dưới, vật lộn vậy mà không phải là đối thủ, kết quả là, có thể tưởng tượng trúng Thiên Niên Sát BUFF Doanh Khả Oánh nên kinh khủng cỡ nào, cho tới Cổ Dịch hôm nay ngay cả đi đường đều thành vấn đề.

"Không phải đã nói trở về liền có thể muốn làm gì thì làm à, người nói chuyện không tính!"

"Bớt nói nhảm, nữ nhân nói chuyện vốn là chỉ có thể coi là một nửa, huống chi bản cô nương vẫn là mỹ nữ!"

"Cô nương? Ha ha. . ."

"Người nói thăm cái gì đầu?"

"Không có gì, ta nói lớn như vậy thuyền, người xác định hai chúng ta có thể lái được?"

Hai người nói xong, một đường đi vào bên bờ, nhìn thấy hai chiếc thuyền lớn quả nhiên như bọn hắn suy nghĩ, phía trên trống rỗng, mơ hồ nhưng thấy máu tanh, hiển nhiên không ai có thể trốn qua tới hôm qua một kiếp.

"Nếu như đã xuất phát, loại thuyền này không khó, nhưng bây giờ liền bằng hai chúng ta cũng cũng không thể xuất phát."

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Đương nhiên là đi lên tìm thông tin phát tín hiệu cầu cứu, vùng biển này lớn như vậy, không chủ động đi tìm, trời mới biết lúc nào mới có thể gặp được thuyền."

Doanh Khả Oánh nói xong, trước một bước liền thuận thuyền bên cạnh bậc thang đường lên thuyền, hai người thẳng đến thông tin thất.

Ở chỗ này, Doanh Khả Oánh tùy tiện tìm được thông tin thiết bị, dựa theo lệ quốc tế, sử dụng Anh ngữ đối chung quanh hải vực phát ra tín hiệu cầu cứu, cũng từ máy móc tiếp nhận, không ngừng lặp lại.

Qua đi, hai người tới boong thuyền, lẳng lặng chờ.

Cứ như vậy, một mực chờ a các loại, chờ a chờ, đợi đến một ngày một đêm, rốt cục, một chiếc màu đen thuyền lớn xuất hiện tại trong tầm mắt.

Doanh Khả Oánh cấp tốc chạy về thông tin thất, một phen điều ngữ kết nối về sau, nàng hưng phấn nói: "Đổi phương là phụ cận quốc gia đội thuyền, bọn hân không nguyên ý tới gần nơi này tòa đảo, lại phải một chiếc thuyền nhỏ tới đón chúng ta."

"Dù sao cũng so không có tốt." Cổ Dịch nói, đang khi nói chuyện có chút lộ vẻ tức giận cảm giác.

Doanh Khả Oánh không biết hân phách lực hoàn toàn không có, sấu lấy đối phó hung hồn Bạch Đồ, chỉ coi hân không muốn lý rời đi nơi này, đừng có mơ tưởng nàng, sắc mặt hiện lên một đạo ánh nắng chiều đỏ, vỗ vỗ vai của hân nói: "Trở về thế giới kỳ thật tốt hơn."

"A."

Cổ Dịch vẫn không có tinh thần, Doanh Khả Oánh cũng không có tiếp tục nói hết, hai người trầm mặc xuống thuyền. Rất nhanh, một chiếc thuyền nhỏ lái tới, hai người thuận lợi bên trên thuyền, hướng về thuyền lớn bước đi.

Mất thấy cái kia thuyền lớn càng ngày càng gần, phía trên quần áo hung hân thủy thủ lập tức đưa tới Doanh Khả Oánh chú ý, nàng thần sắc đột biến, sau lưng rúc về phía sau một chút, Cổ Dịch gặp này không hiểu hỏi: "Người bệnh trĩ phạm vào?"

Doanh Khả Oánh không có một chút cùng hân mở ý đùa giỡn, mà là thấp giọng nói ra hai chữ: "Hải tặc!"

Tiếng nói mới rơi, hai đem khẩu súng chống đỡ hai người phản lưng!

"Bô bô!"

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Dạy dỗ

"Hân nói hoan nghênh quang lâm, Hắc Nữ Vương hào."

Doanh Khả Oánh phiên dịch, đề Cổ Dịch không khỏi đầu đen rau muống: "Đây chính là người cầu cứu tới? Hô cha a người!"

"Bớt nói nhảm, ta làm sao biết sẽ đến thuyền hải tặc, người vẫn là tự cầu phúc a."

Cổ Dịch lườm liếc miệng: "Ta tự cầu phúc? Người đừng quên đây là hải đảo thuyền, ta một người nam nhiều nhất bị giết ném hải lý, mà người, chắc chắc. . ."

". . ." Doanh Khả Oánh im lặng, cắn môi.

Sau đó, bọn hân liền gặp được nữ thuyền trưởng hải tặc. . .

"Ha ha ha. . ."

Nhìn xem mập mập phi phạm, lộ ra nửa người trên người da trắng nữ thuyền trưởng cô lỗ không hiểu lời nói cười ha ha, bị trói lấy Cổ Dịch chỉ cảm thấy toàn thân ác hàn, con hàng này sẽ không cần đối ta dùng sức mạnh đi, xong ta đẹp trai như vậy, khẳng định phải gặp nạn, ta muốn hay không cần lười tự vận a! ?

Cổ Dịch đối với cái này đã nửa tuyệt vọng, nhưng mà, có lẽ là người da trắng nữ nhân lâu dài trọng khẩu vị, nữ thuyền trưởng cũng không có coi trọng Cổ Dịch, ngược lại hướng đồng dạng bị trói đến rắn chắc Doanh Khả Oánh đi tới, ở trên người nàng sờ tới sờ lui, lại bóp đi bóp đến. . .

"Lăn!"

Doanh Khả Oánh bị nàng sờ bóp đồ bưng cả khuôn mặt, nữ thuyền trưởng cười ha ha, cuối cùng tại trước ngực nàng hung hăng bóp một cái, huyền thuyền đổi bên người sắc cười tiêu đệ nói vài câu, cái sau cúi đầu khom lưng, dùng mấy bộ đàm gọi tới hai cái âm lệ hắc nhân nữ tử, đem Doanh Khả Oánh kéo hướng buồng nhỏ trên tàu.

Mang đi Doanh Khả Oánh về sau, nữ thuyền trưởng đối Cổ Dịch nhưng cũng không có cái gì tốt chú ý, ngay cả phiết đều không phiết hấn một chút, liền ôm hai cái khỏe mạnh hắc nhân tiêu đệ cười xấu xa lấy hướng boong thuyền cao tầng đi đến, còn lại Cổ Dịch bị mấy hắc nhân thay đổi xích sắt khóa lại tay chân soát người, phát hiện chỉ có một cuốn sách bại hoại về sau, mắng cười toe toét nhét về trong miệng hấn, lại đem hấn đưa đến thuyền một bên, mở ra một chỗ ẩn nấp tấm che, một cước đem hấn đá phải âm u ẩm ướt thuyền thương tầng dưới chót.

Phanh!

một tiếng. Đây đến tầng thuyền thương độ cao có ba mét còn nhiều, Cổ Dịch lần này rơi quả thực không nhẹ, qua một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, phát hiện nơi này trừ hấn ra còn có người khác.

Đưa mắt nhìn lại, có thể thấy được đây là một gian to lớn nhà kho, chính thể khí ẩm rất nặng, dưới mặt đất phủ lên nồng thúi dày cở, đem băng lãnh boong thuyền ngăn cách, tại cái này phía trên, tán lạc rất nhiều thân ảnh gầy gò, màu da gì đều có, đều chiếm một góc số lượng ước chừng tại chừng trăm người.

Lúc này, Cổ Dịch mới hiểu được, nguyên lai chiếc này "Hắc Nữ Vương" hào chẳng những là thuyền hải tặc, càng là là một chiếc buôn bán nhân khẩu con tin thuyền!

Đối với như thế một chiếc tà ác thuyền, Cổ Dịch tự hỏi, nếu như mình thuật pháp còn tại, vậy tuyệt đối đánh cho những này kêu cha gọi mẹ, đuổi trương chính nghĩa!

Nhưng mà, vấn đề mấu chốt nằm ở chỗ nơi này, mình thuật pháp không có. . .

Cho nên, nhờ ra bụi đất về sau, cũng chỉ có thể giương mắt nhìn. . .

...

Sóng biển thẳng roi, hải lưu gọn sóng, triều tịch đập.

Hắc Nữ Vương hào chấp trùng tại Đại Tây Dương mãnh liệt mặt biển, thời gian ngày lại ngày trôi qua. . .

Đến ngày này, âm lịch mười lăm, trăng lên giữa trời, ngân mang phiến vung đại địa, lúc này, ngồi tại tầng dưới chót buồng nhỏ trên tàu ngăn người Cổ Dịch bỗng nhiên cảm nhận được cái gì.

Phách lực của mình đang khôi phục!

Trước ngực rối loạn tung bùng, trợn trợn tiếng rên nhẹ từ đó truyền ra, Thông U sách phát ra hồi lâu không có cảm giác, ngay sau đó, phách lực giống như thủy triều vọt tới, đến đỉnh phong lúc, lại so qua hướng còn mạnh hơn nhiều!

Quanh thân phách lực phun trào, giống như là kiểm chế sau bộc phát, nó lực xuyên thấu mạnh, liền ngay cả mấy tầng cộng lại mấy mét dày tấm thép đều không thể trở ngại, phách lực xuyên qua boong thuyền, tiếp thụ lấy trên trời Hạo Nguyệt tán dưới nguyệt hoa chi lực, càng thêm lớn mạnh!

Hấn lần nữa phách lực gia tăng mãnh liệt, mang đến rõ ràng biểu hiện bên ngoài, tầng dưới chót trong kho hàng tự đứng gió bắt đầu thổi, tiếng gió như khóc giống như tổ, âm lạnh làm người ta sợ hãi, Thông U sách bên trong quần hồn múa, Cổ Dịch hai mắt mở ra, sớm đã không có kính râm hai mắt phát ra lam hắc sắc quang mang, dị tượng đồ sinh, chấn kinh nơi đây hết thảy mọi người.

Nhân loại đều có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là: Càng lạc hậu, đối không biết lực lượng liền càng phát ra kính sợ, thậm chí kèm ở "Thần" xưng hô! Nếu như là gặp được nguy hiểm, cái kia hi vọng càng biết đem loại này kính sợ tự nhiên mà vậy chuyển hóa làm cứu rỗi khả năng.

So như bây giờ, làm xung quanh hải vực không quốc gia phát đạt bị buôn bán nhân khẩu, nơi này cơ hồ hết thảy mọi người, nhìn thấy Cổ Dịch dị tượng sau đều tự động đem Cổ Dịch thẳng cấp, biến thành "Thần", một cái có thể cứu vớt bọn họ thần!

Rất nhanh, Cổ Dịch bên người những người này đều quỳ xuống, nói xong các loại khó hiểu ngôn ngữ, hướng hấn tìm kiếm cứu vớt.

Cổ Dịch không phản ứng chút nào, nhìn qua đáng vẻ trang nghiêm, kì thực đã suy nghĩ viễn vông. . .

Là chân chính suy nghĩ viễn vông!

Hấn cảm nhận được mình hồn phách thăng hoa, tiếp xúc đến ánh trắng về sau vô hạn hướng lên, thẳng a thẳng a thẳng, không biết thăng lên bao nhiêu vạn dặm, đợi cho thân sắc định ra lúc, đã ở vào một chỗ mập mờ tinh cầu mặt ngoài. . .

"Ai gia cô gặp, tư tháng tròn và khuyết. Thanh nhiên vạn năm, tuế nguyệt rải rác. Rất nhiều năm. . ."

Một cổ thanh nhưng giọng nữ tại bốn phía vang lên, Cổ Dịch giật nảy mình, tứ phương nhìn lại: "Người là ai? A, không đúng, ta làm sao lại bị hù dọa?" Vừa mới mở miệng, sau một câu liền từ hỏi.

"Bởi vì nơi này không có u hóa." Một đạo thanh tú, cao ngạo, nhìn xem gần ngay trước mắt, lại lại có loại vĩnh viễn không bao giờ có thể đụng vào nữ tử bóng lưng hiển hiện, như thánh giống như tiên nhìn qua sâu trong tình không. "Một cái tàn phá linh hồn, nhưng cũng vĩ đại."

"Thần thần bí thứ đồ gì, có bản lĩnh ngươi quay đầu a?"

Cổ Dịch giống như là không có cái gì ngăn cản, tất cả qua lại đều bị nữ tử từ thấy rõ, không khỏi có chút phản cảm, bất mãn gào thét một câu, nói xong, thật gặp nữ tử xoay người qua.

Nàng cái này quay người lại, tựa như thiên địa thay đổi, thời gian đảo lưu, thị lực thoáng chốc đoạn quyết, sở hữu sự vật trở nên hắc ám, hết thấy hết thấy bắt đầu hạ xuống, trong nháy mắt lại về tới mặt biển Hắc Nữ Vương hào bên trên, mà lúc này trời đã sáng.

Cổ Dịch cảm thấy ba cổ kỳ lạ cảm giác đè nén trở lại trên thân, nhưng như cũ cảm giác không thấy nhục thân của mình, lấy siêu việt trước mắt tu vi rất nhiều bước thần hồn trạng thái du tẩu trên boong thuyền, hần nhìn thấy đồ vật, sở không tới vật, người khác cũng không nhìn thấy hần.

Cứ như vậy, hần mang theo năm điểm không hiểu, hai phần hiểu kỳ, cùng ba phần không quan trọng tâm tình, tại boong thuyền suy tư một hồi, cuối cùng vẫn là không nghĩ ra, đi tới đi lui, đi đến đi tới. . .

Lại đã qua hơn nửa trời, bỗng nhiên, một đạo thân ảnh quen thuộc tiến vào hốc mắt.

Tại cái này tha hương nơi đất khách quê người hải đảo trên thuyền, người quen cũng liền có lại chỉ có một cái, cái kia chính là: Doanh Khả Oánh.

Lúc này Doanh Khả Oánh thân ở một gian trống trải trong gian phòng lớn, gian phòng ngay phía trước có rơi xuống đất toàn cảnh cái gương lớn, mặt đất dùng tài liệu tốt hơn, trên đỉnh ánh đèn sáng tỏ, nhìn qua giống như là một gian cùng loại vũ đạo phòng học nơi bình thường.

Cổ Dịch bắt đầu không tưởng tượng nổi, một chiếc thuyền hải tặc tại sao phải sửa sang như thế một gian địa phương, tiếp xuống hần rất nhanh liền hiểu, nguyên lai đây là một gian dạy dỗ thất. . .

Không sai, chính là một kiện dạy dỗ muội tử địa phương!

Nguyên lai, gian phòng bên trong ngoại trừ Doanh Khả Oánh bên ngoài còn có hai cái bộ dáng dáng người mỹ lệ dị quốc muội tử, ba người đồng thời đổi lại đai lưng, bông quần, viền ren áo trong, giày cao gót những này cùng loại Châu Âu thời Trung cổ thượng tầng nữ tính phục sức, chỉ là những này phục sức rõ ràng đi qua hiện đại thẩm mỹ điều chỉnh, tại bảo lưu lại cổ điển đồng thời càng thêm năm ngực, đai lưng lộ ra gợi cảm!

Bực này trang phục, tại tăng thêm các nàng trên mặt tinh tu nùng trang, vậy liền chẳng những là gợi cảm, quả thực là chọc người. . .

Giờ này khắc này, như thế liêu nhân Tam muội tử, đang bị yêu cầu lấy dựa theo quy định bộ pháp đi đường, vắn eo bờ mông, uốn ngực vũ mị cái gì, nhận lấy mị hoặc nam nhân dạy dỗ. . .

...

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: Cái gì cái gì

Tam muội tử bị dạy dỗ tràng diện không thể không nói rất là cảnh đẹp ý vui, một lát sau, dạy dỗ ba người trung niên nữ tử có việc ra ngoài, Tam muội tử khó nghĩ được một hồi.

Nhưng mà đúng vào lúc này, giữ cửa hai người da đen hán tử thừa cơ trượt vào, YIN cười huyền thuyên đối tam nữ cười xấu xa.

Cổ Dịch giờ phút này là thần hồn trạng thái, loại trạng thái này hần cũng là lần đầu tiên tiến vào, khó mà quá nhiều được thế giới hiện thực, mắt thấy như thể chỉ có thể làm mất thấy, bất quá hần cũng không lo lắng.

Đã Doanh Khả Oánh không có bị nữ thuyền trưởng thưởng cho thủ hạ làm vui, cái kia bằng nàng đó cùng bề ngoài toàn không tương đương, khắc sâu ấn tượng vũ lực, đối phó loại này tự mình tình huống hiển nhiên không có bao nhiêu vấn đề.

Cổ Dịch tròn to mắt, đang chuẩn bị đẹp mắt hí hình thức, không muốn gian phòng nhóm lại lần nữa mở ra.

Vị kia theo trọng tài tính toán nữ thuyền trưởng xuất hiện tại đây đồ trong phòng, hai hắc nhân nam từ lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ, lập tức chỉ thấy nữ thuyền trưởng lên tiếng hô lớn vài tiếng, bỗng nhiên ra chân, đá vào hai hắc nhân dưới hông, đem hai người sau run rẩy đá thẳng, co quắp tại.

Nữ thuyền trưởng chưa hết giận lại đá thêm mấy đá, biểu lộ tức giận, giống là có người động nạng âu yếm đồ chơi, để Cổ Dịch thấy rõ ràng có chút không hiểu đứng lên:

Hắn là Doanh Khá Oánh cùng hai cái này muội tử, đều là chỗ, cho nên cái này mập đen thuyền mẹ dài muốn bán cái giá tốt, mới có thể không cho người khác nhúng chàm?

Nhưng là cái này có chút không đúng? !

Trước đó Thiên Thuật Hóa cùng trí bên trong, đáp chính là chỗ lại sai, lấy về phần mình kém chút bị thiêu chết, theo lý thuyết nàng không phải chỗ mới đúng, nhưng là bây giờ nữ thuyền trưởng lại như thế như vậy, đến cùng là nàng sai? Hay là tại Thiên Thuật khảo nghiệm bên trong, cái kia câu trả lời phù định chỉ là trong lòng mình hướng tới ý nghĩ đâu?

Nếu như là cái sau, cái kia ca có phải hay không biến thái điểm. . .

Rầu rĩ, bên trong căn phòng phụ nữ trung niên trở về, Tam muội tử tiếp tục bắt đầu huấn luyện. Cổ Dịch không có việc gì làm, ngay tại cửa sổ say sưa ngon lành nhìn xuống, thẳng đến xế chiều, Tam muội tử kết thúc công việc, hắn mới lưu luyến không rời thu hồi ánh mắt, tiếp tục trên thuyền địa phương khác chạy suốt.

Thời gian dần dần đi qua, rất nhanh liền đến ban đêm, kim đồng hồ chỉ hướng mười hai giờ chính, trăng sáng lại đến giữa bầu trời.

Mười sáu tháng không so được mười lăm, liền ngay cả đêm nay ánh trăng, cũng rất giống thay đổi chất, không còn cho Cổ Dịch lấy phong phú cảm giác sáng khoái, ngược lại là có chút nặng nề, đem thần hồn của hắn không ngừng ép xuống.

Cổ Dịch cảm thấy thần hồn hạ xuống, hướng phía dưới ngay cả thấu mấy tầng boong thuyền, qua đi, nhục thân cảm giác trở về, ngay tại lúc đó, thần hồn tựa hồ mang đến vô hạn phách lực, cấp tốc tấn vào toàn thân không thấy tăm hơi.

Trong mắt của hắn quang mang tán đi, Thông U sách cũng vào lúc này yên tĩnh trở lại, hết thấy hết thấy tựa như khôi phục lại hôm trước đáng vẻ, ngày hôm qua hết thấy giống như một giấc mộng, mình lại biến thành một người bình thường.

Như thế biến cố đủ loại để hắn có chút mộng: Người đây muội đến cùng tình huống như thế nào? !

Không hiểu ở giữa, bỗng nhiên cảm thấy một cỗ lực lượng kỳ lạ tại mình giữa lòng mày tạo ra, cẩn thận một cảm giác, không khỏi kinh nghi: Đây là. . .

Nguyên lực? !

Đây là một cỗ bác nhiên lực lượng, ẩn chứa khẩn cầu cùng hướng tới, trong đó càng giống có vô hạn có thể cùng truy cầu, giờ phút này mặc dù rất yếu ớt, nhưng không khó cảm giác ra đây chính là thần đạo nguyên lực!

Mình làm sao lại có được loại lực lượng này?

Cổ Dịch lại thêm một cái nghi hoặc, lập tức cái này tân sinh nghi hoặc tại hắn ngừng đầu trong nháy mắt, liền hiểu rõ.

Chỉ gặp trước người, từng dãy người chính hướng mình quỳ lạy, thần thái thành kính, mình thậm chí có thể cảm giác trong lòng bọn họ suy nghĩ: Cứu chúng ta!

Thì ra là thế.

Cổ Dịch minh bạch, tất nhiên là tối hôm qua mình không có khống chế nhục thân lúc, nơi này xảy ra chuyện gì, mình bị những này xem như cứu tinh.

Lúc đầu, nếu như mình thuật pháp vẫn còn, cái kia cứu bọn họ bất quá là tiện tay mà thôi, nhưng là bây giờ, thuật pháp không hiểu biến mất, chỉ có ngày hôm qua cổ quái tình huống không có giải thích, loại tình huống này, đừng nói cứu bọn họ, tự vệ đều là cái vấn đề.

Thế là hắn đứng dậy thôi dừng tay, dùng nó hiểu biết nguyên lực phương pháp sử dụng, hướng đám người truyền đạt nói: "Mọi người quỳ làm gì, đứng lên, đến, đến, các người hai cái đến,

Cho ta nắm bóp chân. . ."

. . .

Xã hội hiện đại, các quốc gia đối hải tặc đã kích không thể bảo là không mạnh, giống Hắc Nữ Vương hào loại này nô lệ thuyền, một khi bị phát hiện, tuyệt đối một chữ "chết" không thể ché.

Cho nên, đen nữ hào chẳng những rất điệu thấp, liền ngay cả chọn đường biển cũng là rất quán rất lệch, dùng cái này tránh cho đụng tới quốc tế tuần tra

thuyền, nhưng tương tự, làm như vậy, tăng lên an toàn đồng thời tốn thời gian cũng sẽ dài vô cùng.

Thời gian lại qua một tháng, lần nữa đến giữa tháng mười lăm, tối hôm đó, chính hường thụ lấy tiểu đệ xoa bóp đám chân Cổ Dịch, bỗng nhiên cảm thấy mình đã lâu phách lực lần nữa bành trướng lên.

Hắn nhất thời tỉnh cả ngủ, ngồi thẳng lên.

Trong mắt Hắc Lam quang mang đồ sinh, u hồn ra sách, cả kinh xoa bóp tiểu đệ lui lại cứng bái.

Cường đại phách lực lần nữa cùng ánh trắng câu thông, Cổ Dịch nghĩ đến lần trước nữ tử, thần hồn xuất thân, vô hạn lên cao về sau, lần nữa đi tới lần trước địa phương.

Nữ tử kia bóng lưng vẫn như cũ, lập trong tinh không phảng phất vĩnh hằng.

"Tại sao lại tới đây?"

Cổ Dịch nghi hoặc nói xong, nữ tử kia thanh nhiên vĩnh cửu thanh âm nói tiếp: "Người muốn tới đây tự nhiên là tới."

"Làm sao có thể." Cổ Dịch xem thường, đi về phía trước mấy bước, muốn đi đến nữ tử phía trước đi xem một chút nàng đến cùng hình dạng thế nào, chỉ là khi nhìn đến trong nháy mắt, lại ngây ngẩn cả người!

Lập tức dưới chân rơi xuống, vô hạn hạ xuống, giống như lần trước, một lần nữa về tới boong thuyền, trời cũng sáng lên.

Cổ Dịch thần hồn vẫn như cũ duy trì vừa rồi tư thế, thật lâu, cuối cùng quát lấy khoe miệng, có chút không thể tin ni non nói: "Mặt trăng sao?"

"Được rồi."

Hồi lâu sau, Cổ Dịch lấy lại tinh thần, nhìn xem mệnh môn mặt biển, ý nghĩ trở lại hiện thực, tạm thời đem nữ tử kia quên mất, bắt đầu suy nghĩ mình lên mình bây giờ gặp phải vấn đề.

Vấn đề một: Thụ quá thời hạn đồ uống ảnh hưởng, tự mình có phải hay không mỗi tháng chỉ có một ngày có thể khôi phục phách lực?

Vấn đề hai: Nếu như là, làm như thế nào thoát hiểm?

Nghĩ nghĩ, Cổ Dịch tổng hợp nghĩ đến, mình bây giờ là thần hồn trạng thái, đi qua lần trước trải nghiệm cùng một tháng suy nghĩ, mình muốn trở lại nhục thân giết ra đáy cabin kỳ thật không khó, khó khăn là phía sau vấn đề, dù sao mình nếu quả như thật chỉ có một ngày có thể khôi phục phách lực, mà ở trong đó cách bờ biển cũng không biết bao xa, nếu như qua hôm nay, nguyện ý biến mất lại không có đến bên bờ, vậy mình có thể hay không bị cái kia nổi giận heo mập nữ thuyền trưởng vô ngược chí từ a! ?

Tin tưởng là sẽ!

Chẳng những sẽ bị đùa chơi chết, còn biết bị chơi đến rất khó coi rất xấu hổ chết. . .

Cổ Dịch lắc đầu liên tục, tự lo phủ định, đã không thể bạo lực giải quyết cái kia liên cần điểm trí lực, vẫn là đi trước thông tin thất nhìn xem, cách bờ biển đến cùng bao xa, có lẽ có thể không thể thần không biết quỷ không hay thông tri quốc tế biển cảnh cái gì, cái này Hoàn Mỹ nhiều.

Nghĩ kỹ biện pháp, hắn lập tức liền bắt đầu tìm kiếm nó thông tin thất đến.

Sau đó, mãi cho đến ban đêm, vẫn là không có tìm được. . .

Trời mới biết Cổ Dịch lần này suu tâm quá trình bên trong đã trải qua cái gì!

Cùng lần trước khác biệt, bởi vì vận khí tốt vừa vặn trước tìm một chút Doanh Khả Oánh bị dạy dỗ địa phương thấy cảnh đẹp ý vui, lần này toàn diện lục soát Cổ Dịch phát hiện, trên chiếc thuyền này đơn giản xấu hổ a xấu hổ, nhất là tại ngộ nhập nữ thuyền trưởng gian phòng lúc, kia trường cảnh, kém chút thật làm cho hắn cho hồn phi phách tán!

Đã trải qua một ngày đại khủng bố Cổ Dịch từ bỏ, mắt nhìn sắc trời không còn sớm, nửa đêm đánh đến nơi, hắn đã chuẩn bị đi trở về tầng dưới chót đi ngủ, chờ đợi mình lên bờ thật bị bán sau khi đi lần sau ngày trăng rằm tái tạo phản a.

Cứ như vậy, lẳng lặng chờ đợi nửa đêm tiến đến, mắt thấy trăng lên giữa trời, đang chuẩn bị tự động về cơ Cổ Dịch chợt nghe một tiếng to lớn pháo vang!

Phanh!

Đưa mắt hướng tiếng pháo chỗ nhìn lại, xa xa có thể thấy được, tối sầm con thuyền đánh thẳng pháo công tới!

Ngay tại lúc đó, nửa đêm đã qua, Cổ Dịch phát hiện, mà phách lực của mình vẫn như cũ còn tại!

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 137: Mắt thấy là phải thoát khốn

Trở lại tầng dưới chót, vẫn như cũ có thể nghe phía bên ngoài hung mãnh tiếng pháo, đây là tất cả bị bắt tới người toàn bộ hướng tinh lại Cổ Dịch vây quanh, khẩn cầu bảo hộ.

Cảm nhận được giờ phút này mọi người lòng khẩn trương mang đến kích tăng nguyên lực, Cổ Dịch không khỏi có chút tự đắc, trách không được thần đạo chúng nhân đều một bộ lão tử xấu nỏ đáng về, nguyên lai bị người dạng này xin, cảm giác thật đúng là thoải mái a.

Lập tức lấy nguyên lực câu thông, an ủi chúng tiểu đệ: Không cần sợ hãi, ca tất nhiên giữ gìn hòa bình, chứng cứu các người!

Không thể không nói thần đạo nguyên lực tự có nó phi phạm chỗ, chỉ cần nguyên lực đầy đủ, liền hoàn toàn có thể không nhìn thời gian, khoảng cách, ngôn ngữ, trực tiếp đem hiện người muốn cùng thụ người muốn tinh thần liên hệ giao lưu, câu thông bất lực.

Cổ Dịch thông báo cho bọn hắn về sau, ánh mắt mọi người càng lộ vẻ chờ mong hi vọng, nguyên lực chưa phát giác lại tăng ba phần.

Tiếp theo, hứa hẹn xong, dĩ nhiên chính là chế định cứu người kế hoạch.

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, hiện tại Hắc Nữ Vương đang cùng không rõ đội thuyền khai chiến, tràng diện hỗn loạn, mà mình phách lực đã khôi phục, ban ngày kế hoạch đại khái có thể điều chỉnh tăng cường thứ lại, trực tiếp đi lên bắt mấy cái đi, trực tiếp hỏi ra thông tin thất liên là.

Àn, kế hoạch này đơn giản thô bạo, chính hợp ý ta, bất quá bây giờ còn có một vấn đề, cái kia chính là muốn làm sao đi lên?

Phải biết này đến tầng nhà kho chỉ có đỉnh đầu trên đỉnh đầu có thể ra người, mà cái kia trên đỉnh đầu bị gần hai mươi phân tám thép sau khóa, mở cửa nhưng là một đại vấn đề.

Hắn là ta tốt đẹp tài hoa, liền bị một đạo phá cửa cho khóa lại?

Khanh khách. . .

Chính lúc này, trên đỉnh đầu đột nhiên từ cái mở ra?

Ngay sau đó, một đạo gọi cảm thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở trước mắt.

Cái kia phong cách Gothic vấy dài, hun khói nùng trang, tiêu chuẩn đông phương mỹ nhân gương mặt, tinh tu vật trang sức, còn có cái kia cao ngất đại cầu, không phải Doanh Khả Oánh là ai?

Mỹ nhân gọi cảm, chỉ là có chút không hài hòa chính là, thời khắc này nàng cũng không có mang giày cao gót, mà là một đôi cũ nát giày vải, nhìn qua có chút sát phong cảnh.

Bất quá cũng chính là này đôi giày vải, để nàng đứng được ổn, cho tới có thể ra sức đẩy ra cái kia tối thiểu muốn ba đại hán mới có thể mở động tám thép, mở ra nơi này đường ra.

Cổ Dịch hào không ngoài suy đoán, cái thứ nhất đi tới, phía sau các tiểu đệ không có một cái nào đi ra, thậm chí còn có người làm ra cứng bái động tác, hi vọng bọn giải quyết triệt để cả thuyền bọn người bại hoại.

"Người chừng nào thì biến đại ca?"

Doanh Khả Oánh đã lâu âm thanh âm vang lên, hơn một tháng thật nhược mộng, Cổ Dịch thoáng ngẩn ra một chút, đem ánh mắt từ nàng hấp dẫn người nhất địa phương dịch chuyển khỏi, tự đắc nói ra: "Đương nhiên, ta chẳng những là bọn hắn đại ca, vẫn là bọn hắn chúa cứu thế, đúng, Doanh Đại, cái kia cái gì, người bị dạy dỗ đến thế nào? Có biết hay không phòng truyền tin ở đâu?"

Doanh Khả Oánh há to miệng, toàn không rõ vì cái gì Cổ Dịch sẽ biết mình xấu hổ chuyện cũ, giận dữ trừng mắt liếc hắn một cái: "Sớm biết để người chết đói ở bên trong!"

Cổ Dịch nói: "Đừng làm rộn, những người này vẫn chờ cứu mạng đâu, đến cùng có biết hay không?"

"Không biết!" Doanh Khả Oánh ưỡn ngực hừ một tiếng, lập tức ý thức được không ổn, trên mặt hiện lên một vòng bất tỉnh đỏ, trước một bước đi tại phía trước. . .

Cổ Dịch kinh ngạc vô cùng nhìn xem bóng lưng của nàng, trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ: Hẳn là, bị dạy dỗ thành công?

Đi theo Doanh Khả Oánh rõ ràng cùng trước đó khác biệt, có chút khó chịu lại muốn uốn nắn bộ pháp, Cổ Dịch hiện lên các loại hèn mọn sự tình, cuối cùng tại nàng dẫn đầu dưới, tìm được giấu ở Hắc Nữ Vương hào tâm thương nhất một gian phòng tối bên trong

Đừng nhìn đây chỉ là một gian phòng tối, chỉ có tiến vào nơi này, mới sẽ minh bạch Hắc Nữ Vương hào tại căn này phòng tối có thể nói đầu nhập vào không ít tâm tư cùng tiền tài.

Không nói cái kia ẩn nấp vị trí, riêng là trong này thiết bị công nghệ cao liền so trước đó cảnh còn tân tiến hơn được nhiều, bởi vậy đó có thể thấy được những hải tặc này cũng không dần, rất nhanh thức thời bọn hắn biết rõ thông tin tầm quan trọng.

Hai người tìm tới nơi này lúc, bên ngoài đã ngừng bắn, Hắc Nữ Vương thuyền trưởng cũng đến nơi này, chính chỉ huy thông tin nhân viên nói cái gì, nhìn thấy hai người tiến đến, đầu tiên là sưng sồ, lập tức bô bô kêu lớn lên.

Mắt thấy bên người nàng hai vị cảm thương người da trắng định động thủ, Cổ Dịch trước một bước nói ra hai chữ:

"Cẩn hẩn!"

Gâu! . . .

Tà hữu khí tức đột nhiên một trận hỗn loạn, hai người da trắng thoáng chốc cổ tay kịch liệt đau nhức, Cổ Dịch lần này nghẹn không ít thời gian, thêm nữa trước mắt lại là hải tặc nhân khẩu con buôn, đối bọn hắn một điểm khách khí đều không có, trong nháy mắt liền đem hai người hai tay cổ tay xé rách, bốn cái tay chưởng cùng hai cây trường thương cùng một chỗ, cùng với máu tươi rớt xuống đất.

Nhất thời, hai người da trắng nhất thời ngã xuống đất kêu đau, nữ thuyền trưởng bản thân càng kinh hãi hơn thất sắc, lâu dài mưa gió ma luyện đi ra bản năng, để nàng vùng mạnh từ bản thân mấy trăm cân thịt mỡ liền đánh tới!

"FUCK!"

Đối mặt cái này chồng công thủ kinh người núi thịt, liền xem như phách lực khôi phục Cổ Dịch cũng không thể không tránh né mũi nhọn, nhẹ nhàng lóc lên đồng thời dưới chân gài bẫy, đối lấy một tiếng kinh thiên động địa lác lác âm thanh. . .

Phòng truyền tin bên trong vũ lực giải trừ!

Cổ Dịch ánh mắt đảo qua, còn lại hai vị hải tặc kỹ thuật viên rất tự giác đứng lên, ngồi xổm qua một bên góc tường, hiển nhiên bị bắt không phải một hai lần, đã thuần thục nắm giữ ngồi xổm tường đầu hàng, biểu thị vô hại hành vi kỹ thuật.

Bọn hắn sau khi rời đi, không biết vô tình hay là cố ý, đang tại thông tin thanh âm bị phóng đại, loa phóng thanh bên trong truyền ra một trận phách lối mà thô lỗ thanh âm.

Hai nhân viên kỹ thuật thỉnh thoảng quay đầu phiết một chút Cổ Dịch, biểu tình kia liền tựa như đang nói: Thấy không, anh em thế nhưng là nhân viên kỹ thuật, còn không cho chúng ta biểu hiện ra tài hoa?

Nhìn nét mặt của bọn hắn, cùng vì cái gì lúc này nữ thuyền trưởng lại ở chỗ này, Cổ Dịch có chút sáng tỏ, lúc này loa phóng thanh bên trong truyền ra thanh âm không có gì bất ngờ xảy ra liền là công đánh Hắc Nữ Vương hào đội thuyền, cho nên hiển nhiên, mình tới rất không phải lúc, quấy rầy song phương đang tiến hành đàm phán.

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, đang chuẩn bị để cái này hai hàng đứng lên tiếp tục đàm phán lúc, đúng lúc này, đã thấy Doanh Khả Oánh từ vừa rồi hai người da trắng nam tử bị thả lật trảng cảnh bên trong kinh dị lấy lại tinh thần, tiến lên tiếp nhận đau nhức lời nói khí, bô bô giảng một đồng nghe không hiểu chìm dùng, để ngồi xổm ở góc tường hai nhân viên kỹ thuật trong nháy mắt sắc mặt trở nên tái nhợt.

"Người nói cái gì?" Cổ Dịch gặp này không khỏi hỏi.

Doanh Khả Oánh nói: "Không có gì. Ta liền nói cho đối phương biết, Hắc Nữ Vương hào là bọn hắn nữ tổ tông, đánh tổ tông là không đúng, để bọn hắn tranh thủ thời gian tới dập đầu nhận lầm."

". . ."

Cổ Dịch định trụ, một hồi lâu mới gật đầu khích lệ nói: "Như thế có ý tưởng cũng là bị dạy dỗ a?"

"Dạy dỗ cái đầu của người, như loại này bản thủ thuyền, vẫn là sớm một chút chìm mất tốt!" Doanh Khả Oánh tựa hồ bị nói đến tâm sự, sắc mặt đỏ lên, có chút kích động nói.

"Thì ra là thế, trên thuyền kia bị mua bán người nên làm cái gì, cùng một chỗ chìm?"

Cổ Dịch phản phùng lấy, Doanh Khả Oánh chợt không hiểu mà nở nụ cười tự đắc, nói ra một đoạn nhìn như cùng trước mắt không quan hệ chút nào, nói: "Nơi này là Hoàng Hải vịnh, chung quanh quốc gia đều không phát đạt, với lại khoảng cách gần nhất quốc gia cũng có hơn ngàn hải lý, tứ phương mặc kệ, hải tặc hoành hành, lại được vinh dự hải tặc vịnh. Ở chỗ này, liên bình thường tới nói, hải tặc cũng sẽ không công kích lẫn nhau, trừ phi là có đầy đủ lợi nhuận, tỉ như. . ."

"Tỉ như cả thuyền nhân khẩu!"

Nói chuyện không đầu, Cổ Dịch nghe được nguyên cố, cũng minh bạch vì cái gì Hắc Vương hào sẽ gặp phải công kích, nguyên lai hết thảy đều là nàng gây nên, chỉ là có một chút không hiểu là, "Ngươi là thế nào phát ra tín hiệu?"

Tiếng nói mới rơi, trước ngực Thông U sách bỗng nhiên dị động, một đạo đã lâu u ảnh trước người hiển hiện, thấy được nàng, Cổ Dịch trong nháy mắt minh bạch: "Nguyên lai là ngươi, Lạc đại tiểu thư, nói như vậy các ngươi đã sớm câu được, nếu như ta không có đoán sai, chung quanh quốc gia biển cảnh thuyền cũng liên tại phụ cận a? !"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Sau đó liền nổ

Lạc Hải Xuyên vì Trung Xuyên cự phú, sát lại liền là hải vận làm giàu, làm hán đại nữ nhi, Lạc Khuynh Tư càng là tinh tu hiện đại hàng hải, tăng thêm lấy năng lực vì u hồn chi thể, trên đường đi câu thông phối hợp Doanh Khả Oánh, giấu diếm được trên thuyền tín tức viên, phát ra tín hiệu cầu cứu loại sự tình này, mặc dù có chút độ khó, nhưng cũng không phải không có khả năng.

Như bây giờ, sự thật chứng minh, các nàng thành công!

Ngay tại nửa ngày trước, một chiếc quốc tế biển cảnh thuyền trở về tín hiệu, đã khóa chặt Hắc Nữ Vương hào. Thế là bị dạy dỗ rất là nổi giận Doanh Khả Oánh vì trả thù, tùy tiện cũng ở nơi đây phát ra đây là một chiếc con tin thuyền tín hiệu, dẫn tới cái khác thuyền hải tặc công kích, lấy báo mình bị dạy dỗ nhục nhã.

Hiện tại, ước định thời gian đã đến, một trận thuyền địch vang lên, biển cảnh thuyền đứng hẹn đến!

Mắt thấy bị sự tình đạt được viên mãn giải quyết, Cổ Dịch không thể không giơ ngón tay cái lên, đối hai nữ khách lệ nói: "Doanh Đại cầu chịu nhục tốt. Lạc đại tiểu thư cũng thế, những ngày này ta phách lực cùng thử sáu biệt bị đưa qua kỳ đồ uống hoàn toàn áp chế, không có cách nào cùng ngươi câu thông, ngươi cơ trí tìm tới Doanh Đại, ngạch, Doanh Đại mỹ nữ cũng là cơ trí đến có thể, không tệ không tệ. . ."

"Cát, một điểm tính thực chất biểu thị đều không có, khó được để ý đến ngươi." Lạc Khuynh Tư một mặt khinh thường, lập tức biến mất trở lại Thông U sách bên trong, hậu truyện đến chỉ có hai người nghe được thấp giọng, "Đừng trách tỷ tỷ không có giúp ngươi, cái này mười từ đối ngươi có chút ý tứ, tăng thêm bây giờ bị điều, ách, cái kia cái gì đang hảo tâm nghĩ buông lỏng, chính là ra tay thời cơ tốt."

Cổ Dịch nghe xong mặt mày vậy một cái, nhìn về phía Doanh Khả Oánh, nhếch miệng cười nói: "Doanh Đại mỹ nữ, ngươi có muốn hay không điểm thực tế tính ban thưởng a, ta nguyện ý lấy thân báo đáp, hắc hắc. . ."

Doanh Khả Oánh đột nhiên khẽ giật mình, gặp Cổ Dịch hai tay đánh tới yếu hại, nhin không được một cước đá ra: "Lăn!"

"Ai, ngu xuẩn. . ." Thông U sách bên trong, tựa như truyền đến Lạc Khuynh Tư bắt tranh khí tiếng chửi nhỏ. . .

...

...

Tại hiện đại một chút trong hải vực, có pháp luật văn bản rõ ràng quy định, phát hiện hải tặc chỉ cần không chống cự, cũng chỉ nghiêm trị ác thủ, đối với tông phạm đi đi, thậm chí có thể làm trận phóng thích, mà Hoàng Hải vịnh liền là thuộc về dạng này hải vực.

Cho nên khi biển cảnh thuyền địch tiếng vang lên, Hắc Nữ Vương hào đại đa số thuyền viên trong nháy mắt lựa chọn đầu hàng, biển cảnh tùy tiện liền bắt được đen nữ hào.

Boong thuyền truyền đến ồn ào tiếng vang, biển cảnh nhóm leo lên Hắc Nữ Vương hào, tiếng động lớn uống vào cho đám hải tặc mang lên công tay, hạn chế nó hành động.

Tại phòng truyền tin bên trong Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh gặp biển cảnh đã nắm trong tay cục diện, lúc này mới từ phòng truyền tin bên trong đi ra.

Sau khi ra cửa, đang chuẩn bị cùng biển cảnh câu thông, lại phát hiện trên trời bắt đầu trời mưa. . .

"Trời mưa? !"

Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh nhất thời kinh dị. Phải biết, trên biển cùng lục địa khác biệt, một khi trời mưa cái kia tất nhiên bạn phong, cực kỳ dễ dàng tại trong thời gian rất ngắn xuất hiện bão tố!

Tại đồng thời, boong thuyền biển cảnh nhóm cũng phát hiện nước mưa, ngẩng đầu thấy mây sắc dần tối, tất cả mọi người hô quát lên, động tác trên tay tăng nhanh mấy lần không ngừng.

Sau đó, nửa phút đồng hồ sau, liền trời mưa.

Hạ bão tấp!

Nặng nề đám mây che đầy bầu trời, nước mưa cùng với gió lớn điên tấu, Hắc Nữ Vương hào bắt đầu ở trong mưa gió chập chờn.

Bị Cổ Dịch chụp vào một cước, quảng bất tỉnh nữ thuyền trưởng bị nước mưa xông tinh, nàng lung la lung lay đứng dậy, gặp được trong mưa gió biển cảnh bận rộn thân ảnh, trong nháy mắt ngây dại.

Nhất là thấy rõ những này biển cảnh chế phục, lòng của nàng càng là trực tiếp ngã roi xuống đáy cốc: Đây là Ami tây nước biển đồng phục cảnh sát, quốc gia này biển cảnh cùng nói là biển cảnh, kỳ thật càng giống một đám hắt lên hợp pháp áo ngoài hải tặc!

Thuyền viên vô tội quy định sớm nhất liền là xuất từ quốc gia này, bọn hắn đối thuyền trưởng chỗ lấy cục hình, lại buông tha thuyền viên, tăng thêm đại nghĩa danh phận, dạng này liền có thể tùy tiện cướp đoạt thuyền hải tặc, tham lam trong đó tài phú, cũng đem cả con thuyền đều chiếm thành của mình, cực kỳ giống năm đó nước Anh, chỉ là càng thêm linh động, cũng càng thêm ác độc!

Đối với bọn hắn, nữ thuyền trưởng không có một chút lòng chờ may mắn nghĩ, nhất là tại mình bị phát hiện về sau, càng là trực tiếp quay đầu, hướng về bên cạnh thân hành lang chạy tới, cái kia trong mắt tràn ngập quyết tuyệt!

Trong mưa gió,

Ami tây nước biển cảnh đối nàng chạy đi phương hướng gầm thét vài tiếng, lập tức phong thanh bao phủ, mắt thấy mưa gió càng lớn, biển cảnh nhóm đã không có một chút bất tâm tư người, lần cận lui vào thuyền hải tặc gian phòng bên trong tránh né mưa gió.

Đương nhiên, Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh cũng lui trở về, hai người vịn cố định vật lắc lư một hồi lâu, Doanh Khả Oánh bỗng nhiên nghĩ tới điều gì, sắc mặt trở nên khó coi, thấp giọng hô: "Không tốt!"

"Nhất kinh nhất sợ, thế nào?" Cổ Dịch thừa cơ khinh bỉ nói.

Khó được Doanh Khả Oánh không có phản bác, mà là ánh mắt nghiêm túc nhìn chằm chằm ngoài cửa, từng chữ từng câu nói: "Đen bà chạy trốn phương hướng là súng ống kho!"

Đen bà? Súng ống kho?

Cổ Dịch đầu tiên là suy nghĩ mình bạch đen bà đối liền là Doanh Khả Oánh cho Hắc Nữ Vương hào nữ thuyền trưởng lấy ngoại hiệu, lập tức lại nghĩ tới súng ống kho lúc, trong nháy mắt suy nghĩ mình bạch, cái kia đen bà sợ là muốn chơi lớn!

Phải biết, đen bà bị biển cảnh bắt được, dưới thuyền đều là bị mua bán nhân chứng, tăng thêm nhớ tới vừa rồi xuyên thấu qua cao su cửa sổ thấy được nàng quyết tuyệt ánh mắt, lại là hướng súng ống kho bỏ chạy, không cần đoán cũng biết nàng muốn làm gì!

Mà bây giờ đã mấy phút đồng hồ trôi qua, coi như giờ phút này suy nghĩ mình bạch Cổ Dịch chính không muốn để ý bên ngoài mưa gió đi ngăn cản nữ thuyền trưởng, cũng đã không còn kịp rồi.

Thân thuyền dừng đưa, đột nhiên, tại hai người kinh nghi thời khắc, một lần lắc lư, so trước đó tất cả gió thổi chung vào một chỗ còn muốn chấn động đến kịch liệt, sau đó sau một khắc, một tiếng to lớn tiếng nổ vang càng đem tiếng mưa gió toàn bộ che lại, để cái thế giới này tựa hồ chỉ còn lại có va chạm cùng hắc ám. . .

Ngoại giới, tiếng mưa gió bên trong, chỉ gặp một đạo hồng quang từ Hắc Nữ Vương hào bụng kho bộc phát, thanh âm trong nháy mắt đem mưa gió bao trùm, Hắc Nữ Vương đầu đuôi đứt gãy, to lớn động lực đem thân thể tàn phế thôi động, công bằng, chính đâm vào biển cảnh thuyền bên cạnh, nhất thời, hai chiếc thuyền đều xong, lại rất nhanh, cùng một chỗ biến mất tại cang mãnh liệt trong mưa gió. . .

...

Sau hai ngày.

Tinh không vạn lý mây đen, ánh nắng nghiêng biển sóng biếc, mặt biển vạn vật yên tĩnh, bầu trời cùng biển cùng đảo, hết thấy đều như vậy giàu có sinh cơ.

Nắng gắt phía dưới, không biết tên trong hải vực là một chỗ không biết tên hải đảo, hải đảo xanh um tươi tốt, cây cối phồn vinh, không thấy nó toàn cảnh quảng đại đến mức nào. Ở tại trên bờ biển, gần nửa đoạn Hắc Nữ Vương hải cốt phiêu tán ở đây, mấy con hải âu tàn đứng ở xương cốt phía trên, thỉnh thoảng giống khe hở bên trong hiểu kỳ thăm dò.

Đột nhiên, một cái hải âu bị kinh, thét chói tai vang lên cấp tốc lên không, ngay sau đó, cái kia nhìn như sắt vụn hải cốt bên ngoài giật giật, một cái rắn chắc cánh tay từ đó đưa ra ngoài, đem hải cốt đẩy ra, bên trong xuyên ra hai bóng người.

Hai người một nam một nữ, đều là loại thiếu niên, nam hình dạng thường thường, mặt mũi tràn đầy tro bụi, nữ dung mạo mỹ lệ, đáng người bốc lửa, chính là Cổ Dịch Doanh Khả Oánh hai người.

Ngay sau đó, lại có hai cái người ngoại quốc từ trong bên trong bò lên đi ra, xác định mình đạp vào lục địa về sau, lớn tiếng bật cười.

Bốn người chính mình cũng không nghĩ tới mình có thể tránh thoát một kiếp, cái này thông tin thất dùng tài liệu chế tác thật phi phạm, mặc dù thiết bị đã hoàn toàn hư hao, nhưng nội tình dày đặc, chẳng những giúp bốn người chặn lại bạo tạc sóng xung kích cùng tạp vật tác động đến, còn chặn lại mưa gió, thêm nữa vận khí không tệ, thấp boong thuyền khí khoang thuyền hư hao có hạn, bốn người lúc này mới có thể tránh thoát một kiếp, ở trên biển trời nổi hai ngày, còn chứng kiến lục địa.

"Đây thật là thế nhưng là vạn hạnh trong bất hạnh!"

Cổ Dịch gọi ra ý nghĩ trong lòng, nhẹ nhõm tứ phương sau khi, lại tại nhìn về phía trong đảo lúc, biểu lộ bỗng nhiên trì hoãn một cái, miệng mở rộng nói: "A, cái này đảo thật là lạ. . ."

"Cái gì?"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 139: Nhập đảo

"Ta nói cái này đảo, các người không cảm thấy có chút kỳ quái sao?"

Cổ Dịch như có điều suy nghĩ nói. Cái biểu tình này hẳn từ hôm qua bày cho tới hôm nay, mười phần xoắn xuýt, bởi vì từ hôm qua bắt đầu, chẳng biết tại sao, hấn phách lực lại không!

Chỉ là cùng lần trước có chút khác biệt chính là, lần này phách lực sau khi mất tích, hấn lực thức trong ngoài đều trở nên mười phần miễn cảm.

Loại này miễn cảm, đối nội, chẳng những không như lần trước, lực thức phong bế, có thể cảm giác Thông U chứng hỗn, thậm chí còn phát giác được phách lực biến mất không phải thật sự biến mất, mà là bị một cỗ kỳ dị không thể không chế lực lượng dẫn dắt, đi đảo mọc tự thân cấp độ càng sâu đồ vật, giống như có cái gì bảo tàng.

Mà đối ngoại, thì phát hiện toà này nhìn qua rất bình thường ở trên đảo tựa hồ thiếu một chút cái gì. . .

Bỗng nhiên, mình bạch:

Đúng, là thiếu một chút sinh khí!

Toà đảo này Sinh Linh Chi Khí thật là ít!

Cổ Dịch có này phát giác, nhưng đối với truy vấn Doanh Khả Oánh lại không có nói rõ. Bọn hắn hai ngày này ở trên biển phiêu bạt, đã kết luận phòng truyền tin thiết bị toàn hủy, không có một chút tu bổ khả năng, rất có thể muốn tại trên đảo này đợi một đoạn thời gian rất dài, không nói cho bọn hắn, cũng là vì không cho nàng cùng hai gã khác thông tin nhân viên tinh thần không chịu nổi áp lực.

Lập tức nói với Doanh Khả Oánh: "Ta nói cái này đảo rất xinh đẹp, chúng ta có thể ở chỗ này sinh một đồng tiểu thí hải, đến lúc đó cỏi trường chạy khắp nơi khẳng định rất đặc sắc."

"Chính người cỏi trường chạy a!" Doanh Khả Oánh ngờ ngạc một chút, lập tức hung ác trừng mắt liếc, quay người hướng hai tên nhân viên kỹ thuật đi đến, dùng Anh ngữ thương lượng cái gì.

Nàng chân trước rồi đi, Lạc Khuynh Tư thanh âm lại từ Thông U sách bên trong vang lên, nói: "Người có phát hiện hay không, kỳ thật các người thân ở địa phương là cái chỗ nước cạn, cần thận quan sát còn có đội thuyền dừng lại vết tích, cho nên ta suy đoán cái này đảo cũng không phải là một tòa đảo hoang, ta đề nghị các người vây quanh bờ biển chạy một vòng, nói không chừng sẽ có thu hoạch gì."

Nghe xong Lạc Khuynh Tư, Cổ Dịch đang muốn truyền đạt cho Doanh Khả Oánh lúc, đã thấy nàng rất nhanh cùng cái kia hai nhân viên kỹ thuật nói xong, lại đi trở về, tự nhủ: "Chúng ta nhất trí cho rằng, hiện tại hẳn là dọc theo bờ biển đi một lần, xác định một chút tình huống lại nói, người cảm thấy thế nào?"

"Ách, ta cảm thấy, anh hùng sở kiến lược đồng."

...

Mấy người đạt thành nhất trí, dọc theo đường ven biển hướng về phía trước thăm dò ra ngoài.

Bên bờ biển gần cận rất ít, liếc nhìn lại có thể thấy được chân trời, từ nơi này xuất phát, đi cho tới trưa thêm giữa trưa, phát hiện toà đảo này diện tích thật đúng là không nhỏ, bọn hắn dừng nửa ngày mới lách qua một cái nhỏ cong, đi vào trước đó mắt không đủ sức địa phương.

"Oe, Oh My God!"

Vừa rồi đến nơi đây, hai ngoại quốc lão lập tức tựa như bị hoảng sợ nữ nhân, kinh hô lên, không thể tin nhìn xem trước người.

Ở nơi đó, hai chiếc tương thân tương ái, đến chết cũng không đổi thuyền lớn hải cốt mắc cạn ở đây, cái kia không trọn vẹn bề ngoài tơ không ảnh hưởng chút nào bốn người phán đoán, một chút liền nhận ra trước mắt, chính là Hắc Nữ Vương hào nửa khúc trên, cùng trước tới bắt Hắc Nữ Vương hào biển cảnh thuyền nửa đoạn dưới.

Bốn người vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy cái này hai chiếc thuyền, thẳng đến Lạc Khuynh Tư thanh âm giải thích, Cổ Dịch mới có hơi hiểu được.

"Trên biển mạch nước ngầm tuy nhiều, nhưng cũng không ít phương hướng giống nhau, cái này hai chiếc thuyền cũng hẳn là giống như các người, đều là bị mạch nước ngầm đưa đến nơi này."

Một lát sau, Doanh Khả Oánh đề nghị đi lên xem một chút, nói không chừng có cái gì công cụ truyền tin có thể lợi dụng, coi như không có, hẳn là cũng có vật khác tư, trợ giúp đối phó trên đảo hoàn cảnh xa lạ.

Đề nghị này đạt được bốn người nhất trí tán đồng, thế là bắt đầu lên thuyền lục soát.

Lúc đầu, bốn người cũng chỉ là tại mặt ngoài tìm kiếm, cũng không có cái gì phát hiện, thẳng đến một tên ngoại quốc lão nhìn thấy trong khoang thuyền bộ cũng không có nước vào về sau, bốn người lúc này mới bắt đầu tiến vào nội bộ tìm tòi.

Lần này, thu hoạch liền đến.

Tiến vào buồng nhỏ trên tàu phát hiện không ít người dấu vết hoạt động lưu lại, hiển nhiên cái này hai trên chiếc thuyền này có không ít người sống sót, bốn người kinh hi sau khi, tiếp tục tìm kiếm, rất mau tìm đến biển cảnh thuyền phòng truyền tin, phát hiện toàn bộ thông tin thiết bị toàn bộ đều bị dọn đi rồi, đồng thời tại hai trên chiếc thuyền này không có tìm được một người,

Một viên lương thực, nhiều nhất chỉ là một chút dầu hỏa, cùng đầy kho kho thuốc nổ, còn không có một môi lửa khí.

Có trời mới biết vì cái gì một chiếc biển cảnh thuyền muốn dẫn nhiều như vậy thuốc nổ dầu hỏa, mặc dù vạn hạnh không có bị Hắc Nữ Vương hào dẫn bạo, nhưng những này thuốc nổ tại cái này địa phương khi gió nào dùng được cái bời a! ?

Bốn người thừa hứng mà đến, mất hứng mà về, tìm một chút nhưng có thể dùng được đồ vật sau ra hai trong khoang thuyền, một lần nữa mặt đối trước mặt liền phải đối mặt vấn đề: Ở đâu qua đêm?

Hắc Nữ Vương cùng biển cảnh đội thuyền thừa một nửa, trời mới biết có thể hay không đột nhiên có chỗ nào đột nhiên bất ổn chìm xuống, cho nên bốn người cũng không nguyên ý ở chỗ này, mà trên bờ biển gió biển gào thét, vào đêm tất nhiên cực lạnh, cho nên bốn người thương lượng vẫn là thừa dịp trời còn sáng, nhập đảo dựng một tòa giản dị nơi ẩn núp, sống qua đêm nay lại nói.

Về phần trên thuyền chỉ gặp tung tích, không thấy nó thân đám người đến tột cùng đi nơi nào, vậy thì là kế tiếp nên suy tính vấn đề, thả không đến vị thứ nhất.

Cứ như vậy, bốn người đạt thành nhất trí, quyết định lên đảo qua đêm.

Nơi này không thể không xách cái kia hai ngoại quốc lão, trải qua về sau giới thiệu, hai người sở dĩ có thể lên làm thuyền hải tặc bên trên nhân viên kỹ thuật, là bởi vì cái này hai hàng trước kia là tại quốc gia mình chính quy biên tàu tiền nhiệm chức, xuất ngũ sau bị hải tặc trọng kim thuê mà đến, cho nên bọn hắn chẳng những kỹ thuật quá quan, còn nhận qua chính quy dã ngoại sinh tồn huấn luyện.

So như bây giờ, lên đảo sau nơi ẩn nấp hoàn toàn do hai người dựng thành, cũng giới thiệu các loại tránh né trùng rắn kỹ xảo, cùng vào đêm chú ý hạng mục, lại dâng lên đồng lửa, tại vào đêm trước chuẩn bị xong hết thảy.

Sau đó. . .

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Hôm sau, hừng đông.

Bốn người thu thập một chút, cảm thấy đi bờ biển không có ý gì, tăng thêm hôm qua tại trong khoang thuyền nhìn thấy vết chân, lòng vừa nghĩ, nhớ tới những người kia rất có thể là nhập đảo, sau khi thương nghị lẫn nữa ý kiến thống nhất, quyết định xâm nhập trong đảo, tìm kiếm những người kia tụ họp.

Nơi này nguyên nhân có hai: Một là chỉ cần nhiều người, liền có thể hội tụ lực lượng, rất có thể tìm tới rồi đi nơi này biện pháp.

Hai là, biển cảnh trên thuyền máy truyền tin bị toàn bộ lấy đi, nói rõ những người kia có lẽ có biện pháp chữa trị máy truyền tin, câu thông ngoại giới, thu hoạch được cứu viện.

Hai nguyên nhân cũng là vì rời đi nơi này, cũng chính là bốn người khát vọng nhất ý nghĩ, lập tức không có quá nhiều chậm trễ, hơi chuẩn bị một cái, liền lên đường.

Trên đường.

Cổ Dịch thỉnh thoảng cùng Thông U sách bên trong Lạc Khuynh Tư câu thông, cái sau đi qua một đêm chỉnh lý, ra kết luận: Hắc Nữ Vương hào cùng biển cảnh trên thuyền rất có thể so nhóm người mình sớm ngày đi vào trên toà đảo này, bọn hắn nhiều người, trong đó nói không chừng có người nhận ra toà đảo này, cho nên mới tổ chức đám người nhập đảo, cũng ôm đi có thể chữa trị máy truyền tin, làm hai tay chuẩn bị.

Đối với cái suy đoán này, Cổ Dịch nói cho Doanh Khả Oánh, Doanh Khả Oánh phiên dịch cho hai ngoại quốc lão, đều cảm thấy có nhiều khả năng.

Bốn người không khỏi tăng nhanh bộ pháp, đã những người này trước một bước nhập đảo, cái kia liền cần tăng thêm tốc độ mới có thể đuổi kịp bọn hắn.

Sau đó, đi gần nửa ngày bọn hắn liền gặp người!

Bốn người một trận kinh hãi, mà ở người này gần sau lại phát hiện không đúng, chỉ thấy người tới sắc mặt không tốt, mặt mũi bầm dập, màu da trắng bệch, nhất là ánh mắt kia, liền cùng người chết không sai biệt lắm.

Người này một mặt mê mang cùng sợ hãi, thẳng đến gần đến bốn người trước mặt, tựa như mới phát hiện có người, mở to mắt mắt, nhất thời đã dùng hết lực khí toàn thân cùng hi vọng, cao giọng nói: "Cứu ta! . . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Tin tức tốt

Cứu ta? !

Bốn người vừa lên kinh nghi, lập tức chỉ gặp cái này người thật giống như không thể xuất khí người xa giận, bỗng nhiên trọn to hai mắt, trở nên nói không ra lời, làn da lại cấp tốc dâng lên điểm điểm lục ban, trong chớp mắt, những này lục ban lại đem làn da đột phá, từ trong thân thể của hắn, chui ra một cây lại một cây màu xanh lá dây leo, đem toàn thân hắn chăm chú quấn quanh!

Người này há to miệng, phát ra đứt quãng "A, a" âm thanh, sau đó, hắn liền rút cuộc không phát ra được tiếng, một cây càng thêm thô to dây leo từ hắn trong cổ thăng ra, giống như là một con cự xà, đột từ giữa không trung, phát ra tư tư thanh âm, đem người này hết thảy động tác cùng thanh âm áp chế,

tràng cảnh lộ ra quỹ dị mà kinh dị!

Trong bốn người ngoại trừ Cổ Dịch bên ngoài, tất cả đều theo bản năng lui về sau một bước, lấy không hiểu, chán kinh, tăng thêm một chút ánh mắt hoảng sợ nhìn một màn trước mắt, trong đó một tên ngoại quốc lão lấp ba lấp bắp hỏi nôn âm thanh: "Ngói, ngói. . . Đặc biệt!"

Hắn trước một cái âm tiết cả lăm, cái cuối cùng âm tiết nhưng trong nháy mắt phun ra, nguyên nhân không vì những thứ khác, chỉ vì một kiện đột nhiên bay tới đồ vật lại đem hắn kinh đến!

Nhưng gặp giữa không trung một đoạn to bằng cánh tay lớn dây leo đột nhiên dâng đến, đúng lúc đánh vào cái kia miệng người bên trong dài sinh ra ở giữa không trung dây leo, hai hai giao xoa, cái trước bởi vậy trong nháy mắt liền đem cả người hắn cho xâu lên, lập tức lại dâng hướng phương xa. . .

. . .

Một màn này, đầu tiên là một người sống sờ sờ biến thành siêu chính quy người thực vật, sau đó bị thực vật gọi đồ vật cho mang đi, tràng cảnh thần kỳ quỹ dị, không nói hai ngoại quốc lão cùng Doanh Khả Oánh, liền xem như Cổ Dịch cũng là lần đầu tiên trong đời gặp, đủ loại cảm xúc sau khi, không khỏi liên tưởng đến bị xâu đi người sẽ không phải là trước đó nhập đảo người, nếu như không phải, vậy người này lại tới đến phương nào?

Lại nếu như là, cái kia trước đó có thể hay không cùng người này, đều bị như thế xâu đi? !

Các loại ý nghĩ tràn ngập tư duy, cuối cùng, tại Cổ Dịch nhắc nhở dưới, bốn người đều bình tĩnh lại.

"Như vậy hiện tại vấn đề tới: Chúng ta là lui lại, tránh đi mảnh này nguy hiểm khu. Vẫn là hướng về phía trước, đi xác minh nguyên nhân?"

Còn lại ba người bản năng muốn lựa chọn lui lại, nhưng lập tức lại phát hiện không đúng, bọn hắn đã xâm nhập đảo hơn nửa ngày, tiến vào cánh rừng lại khu cũng vượt qua ba giờ, bảo đảm không cho phép hiện tại liền ở vào nguy hiểm trong vùng, âm thầm có lẽ sớm đã ẩn núp cái gì.

Như lúc này lui lại, không thể nghi ngờ là yếu thế. Tại động vật trong vòng, yếu thế người, chắc chắn lọt vào tàn khốc nhất tiến công!

Nhớ tới vừa rồi người kia bị xâu đi tình cảnh, bọn hắn không có người nào có nắm chắc toàn thân trở ra.

Ba người trao đổi vài câu, từ Doanh Khả Oánh hướng Cổ Dịch phiên dịch nói: "Chúng ta nhất trí cho rằng lui lại nguy hiểm cũng không nhỏ, không bằng tiếp tục hướng phía trước, có lẽ rất nhanh liền có thể đi ra cánh rừng, cùng có cái khác một chút phát hiện. Ý của ngươi thế nào?"

Cổ Dịch nhìn nàng một cái, ánh mắt dời xuống, thâm tình nói: "Ý của ngươi chính là ta ý tứ!"

"Ngươi, ai. . ."

Doanh Khả Oánh bắt lực đầu đen rau muống, bốn người tiếp tục hướng phía trước, chỉ là lần này, bộ pháp thả chậm rất nhiều, đối hoàn cảnh chung quanh cũng càng thêm bắt đầu cẩn thận, cẩn thận tiến lên.

Lại qua chừng một giờ, bốn người bởi vì bộ pháp cẩn thận chậm chạp, mới đi không đến hai cây số lộ trình, trên đường đi cũng không có phát hiện cái gì dị thường.

Đang lúc có người thần kinh căng thẳng thoáng buông lỏng thời điểm, bỗng nhiên, một trận dị hương vào mũi, trước mắt tầm mắt tùy theo khoáng đạt, một viên hùng vĩ, kinh khủng đại thụ xuất hiện tại bốn người trước mắt!

Đó là một viên treo đầy thi thể đại thụ, thân cây không cao lại cực thô, nhánh cây nhiều nhưng vô diệp không có kết quả, chỉ có vô số dây leo treo trên đó, lại cơ hồ mỗi một cây dây leo bên trên đều buộc chặt lấy một cỗ thi thể, những thi thể này có Sơn thú, có phi cầm, đương nhiên, còn có người!

"Đây là. . . Cái gì?"

Sau một lát, Doanh Khả Oánh không khỏi kinh hãi, Cổ Dịch không nói gì lấy đáp, bởi vì hắn cũng không biết đây là cái gì đồ chơi, đành phải câu thông Thông U sách bên trong quần hồn, nhìn có hay không ai nhận biết.

Thông U sách bên trong quần hồn mấy trăm gần ngàn, quỹ nhiều lực lượng lớn, quả nhiên rất nhanh, một cái lão quỷ lên tiếng biểu thị nhận biết.

Lão quỷ nói: "Này cây tên là 'Bi Ngạn Trường La', nghe nói tại Hạ Thương thời kì đa số quyền quý nuôi dưỡng.

Về sau bởi vì nó mục đích quá mức ác độc, làm tức giận Địa Tiên, cơ hồ gần hủy, khó được cái này hải ngoại trên đảo hoang, lại còn có sinh một viên."

Làm tức giận Địa Tiên? !

Địa Tiên mà nói đã thuộc truyền thuyết phạm vi, viên này 'Bi Ngạn Trường La' có thể cùng truyền thuyết liên hệ, không khỏi làm Cổ Dịch hiếu kỳ, truy vấn lão quỷ, "Cây này đến tốt cùng là dạng gì ác độc mới chọc giận tới Địa Tiên?"

"Luyện nhục!" Lão quỷ ngữ khí lạnh lạnh, "Này cây nói là cây, nhưng nếu như đào lên, ngươi sẽ phát hiện, nó kỳ thật không phải là thực vật, cũng không phải động vật, mà là xen vào nơi đây một loại đặc thù giống loài! Nhìn thấy phía trên xâu những sinh vật kia sao, 'Bi Ngạn Trường La' có thể đem những sinh vật này nhục thân tinh hoa áp súc, biến thành mình thân thể một bộ phận, chẳng những có thể lấy từ tổ nhường trong không khí hấp thu chất dinh

đường còn sống, còn có thể chủ động ăn, sinh mệnh lực cực mạnh, mà còn có một cái máu chốt nhất đặc tính, nó có thể dùng những này thịt thịt tạo hình, tổ thành hình người!"

"Thế là có Thuật Sĩ ở đây phía trên hạ phí khổ công, dùng cái này cây làm gốc, nuôi làm ra một bộ nhục thân, vì quyền quý hạng người đòi giả hồn phách, đòi thân để cầu bất hủ!"

"Nhưng là cử động lần này không thể nghi ngờ đại nghịch thiên đạo luân thường, thêm nữa tạo hình chỉ thể lúc này lấy nguyên giống loài tốt nhất, dẫn đến đại lượng vô có người chết thảm, nhục thân bị luyện, chẳng những luân thường đại nghịch, càng là treu đến nhân gian căm hận. Rốt cục, làm tức giận Địa Tiên, dưới cơn nóng giận đem hủy hết!"

Cổ Dịch nghe xong kinh ngạc, nhìn xem trên nhánh cây treo cả người lẫn vật nói: "Cái đồ chơi này nghe rất có ý tưởng, nó đến cùng là dựa vào cái gì đi sản?"

"Loại. . . Hẳn là hạt giống, đúng, liền là hạt giống!" Lão quỷ lâm vào một hồi hồi ức, ngay sau đó khẳng định xuống tới, "Đây cây giống gốc đi sản phương pháp không chịu nổi, sau bị Thuật Sĩ cải tiến, lấy năm thuật bên ngoài kỳ lạ dị lực đâm vào nó sinh trưởng bên trong, khi cây trưởng thành, liền sẽ đổi chung quanh đến gần sinh vật gieo xuống mình hạt giống, về sau hạt giống sẽ lấy trong vòng mấy ngày tại bị ký sinh người trong cơ thể trưởng thành, cuối cùng hình thành trước người thấy qua một màn kia."

"Người nói chung quanh đến gần sinh vật, đến cùng cần nhiều tới gần. . ." Cổ Dịch lời còn chưa dứt, ngữ khí trong nháy mắt ngừng lại, rõ ràng cảm thấy có đồ vật gì xuyên thấu qua làn da tiến vào thân thể của mình, lần này không cần hỏi cũng biết là bao gần. . .

. . .

"Mọi người nghe ta nói, ta có việc muốn tuyên bố. Một tin tức tốt, một cái tin tức xấu. Ta đầu tiên nói trước tin tức đi."

Mấy người trầm mặc, thẳng đến Cổ Dịch câu thông lão quỷ về sau, mở miệng lần nữa, mặt hướng chúng nhân nói: "Theo ta được biết, gốc cây này tên là 'Bì Ngạn Trường La', ở trong cơ thể nó có một loại tinh hoa thể, người như ăn vào, liền có thể giết chết bị nó ký sinh ở trong cơ thể mình hạt giống, phi thường thần kỳ!"

Doanh Khả Oánh nhìn hẳn một cái, nghĩ thầm con hàng này có phải hay không bệnh tâm thần lại phạm vào, mặt không thay đổi nói ra: "Cái này tính tin tức tốt gì, tin tức xấu đâu?"

"Tin tức xấu chính là chúng ta đã bị ký sinh! Ha ha ha, lần này người nói, ta mới vừa nói có phải hay không tin tức tốt?"

". . ."

Doanh Khả Oánh chấn kinh, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại: "Người thẳng ngu, người đây còn cười được! ?"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Nhìn, quái thú!

Doanh Khả Oánh lập tức đem Cổ Dịch nói với chính mình 'Bì Ngạn Trường La' tin tức cáo tri hai ngoại quốc lão, cũng theo Cổ Dịch nói, vén tay áo lên, lộ ra dưới nách ba phần một điểm nhạt màu xanh nhạt ấn ký, nói rõ mình bốn người đã bị cảm nhiễm.

Hai người sau lập tức quá sợ hãi, vén tay áo lên nhìn thấy lục ấn sau càng là sắc mặt trắng bệch, liên tục truy vấn có biện pháp nào tiêu trừ ký sinh ở trong cơ thể mình hạt giống, đợi cho Doanh Khả Oánh lại đem Cổ Dịch 'Tin tức tốt' nói cho bọn hắn về sau, hai người ngay cả la hét liền muốn động thủ, chặt viên này chim cây.

"Bọn hắn muốn đi đâu?"

Gặp hai người cô lỗ điều ngữ đảo ngược rồi đi, Cổ Dịch không khỏi hỏi, lại khi lấy được Doanh Khả Oánh trả lời là: Hai người chuẩn bị trở về bên bờ tìm đến đồn cây công cụ lúc.

Vội vàng kêu dừng: "Đề bọn hắn dừng lại, lập tức!"

"Witer!"

Doanh Khả Oánh không có có mơ tưởng, lập tức lên tiếng kêu dừng hai người, sau mới hỏi: "Vì cái gì?"

Cổ Dịch nói: "Người quen vừa rồi người kia, hần quần áo mặc dù cũ nát nhưng còn là không khó nhận ra cái kia là Hắc Nữ Vương hào thuyền viên, nhớ cho chúng ta trước đó tiến vào tàn thuyền, Hắc Nữ Vương hào cùng biển cảnh trên thuyền rõ ràng người sống sót không ít, bọn hần đến chỗ này nhưng lại không có một người đi ra ngoài, người nói, điều này nói rõ cái gì?"

Doanh Khả Oánh trầm ngâm, không xác định nói: "Nói rõ... Nơi này có những thứ gì, để bọn hần không cách nào rời đi? !"

"..."

Hai người cái này vừa nói, hai ngoại quốc lão lại hơi không kiên nhẫn, bọn hần nghe không hiểu tiếng Trung, chỉ coi Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh là tại bút tích lãng phí thời gian, lại cô lỗ một câu điều ngữ về sau, tiếp tục hướng đường cũ trở về.

"Tư chặt phỏ!"

Doanh Khả Oánh gặp chi hoàn hồn nôn nóng quát, nhưng mà nàng làm cho được bọn hần một lần, lại cứu không được bọn hần hai lần, giờ phút này đã chậm!

Ngay tại hai ngoại quốc lão liền muốn bước ra chung quanh bùn đất, lần nữa tiến vào rừng cây trong nháy mắt, trong không khí đột nhiên kích thích một thanh âm rít gào, trước mắt quang ảnh lóe lên, huyết nhục bóc ra thanh âm theo nhau mà tới, thoáng chốc, máu tươi dương không, ngoại quốc lão bên trong nhất đuit người bị sinh sinh xé rách!

"A! ..."

Tiếng kêu rên quanh quần, chân gãy người vì cầu giảm bớt đau đớn không ngừng lăn lộn ở trong đất bùn, máu tươi bùn đất lẫn một thân, nước mắt nước mũi hỗn hợp, tình trạng thê thảm.

Đột nhiên biến cố, để mấy người ăn nhất đại dọa, hướng kẻ cầm đầu nhìn lại, gặp được một cái siêu cấp hung tàn, lại siêu cấp quái dị kỳ lạ hung vật.

Cái kia là một cái loại cực lớn, cùng loại họ mèo sinh vật, đầu sư tử trán hỏ, răng sắc bén to lớn, thân thể cơ bắp khối khối, bên dưới tổng cộng có tám cái chân, trong đó bốn cái dài, mạnh mẽ trắng kiện, đủ để giá đỡ toàn thân, còn lại tứ chi hơi ngắn, như thần lằn bốn chân, che kín lân phiến, móng tay dày đại sắc bén, trước hai cái nhiễm máu tươi, sau hai cái lục lóng lánh, lộ ra là có trí mạng kịch độc!

Quái vật này hình thể không nhỏ, mấy người đi tới cẩn thận, một đường nhưng không có phát hiện nó, có thể thấy được quái vật này cực thiện ẩn nấp, lại từ vừa rồi xem ra, càng thêm hành động lặng lẽ, nguy hiểm vô cùng!

Giờ phút này, quái vật đem bên trong nhất ngoại quốc lão đuôi xé rách về sau, cũng không có vội vã lần nữa phát động công kích, mà là liền lập tại nguyên chỗ, dùng hiện ra lục quang con mắt chăm chăm chết mấy người, không nhúc nhích.

Xen vào áp lực của nó, ba người đều chưa từng có nhiều động tác, chỉ có chân gãy ngoại quốc lão không ngừng lăn lộn, cho tới độc tố rất mau tiến vào huyết mạch trọng tâm, thời gian dần trôi qua, gãy dựa động tác chậm lại.

Đợi cho chân gãy ngoại quốc lão lại không lực động một cái lúc, quái vật lại động, chỉ là lần này, hần không có đối trong ba người bất kỳ người nào phát động công kích, mà là dùng rắn mối trào nắm lên chân gãy người cùng hần chân gãy, đem kéo tới Bỉ Ngạn Trường La trước cây.

Bỉ Ngạn Trường La trên nhánh cây một cây dây leo giống trường xà trượt động, đem chân gãy ngoại quốc lão liên tiếp chân của hần cùng một chỗ chăm chú cuốn lấy, sau đó dụng lực!

Chi! Chi! ...

Xay thịt vang lên, Bỉ Ngạn Trường La cũng không có giống đối đãi cái khác bị loại hạt giống con mồi đem treo lên, chậm rãi rút ra huyết nhục tinh hoa, mà là trực tiếp đem cái này còn có ý thức ngoại quốc lão trực tiếp ép trở thành thịt nát!

Toàn bộ quá trình không đành lòng nhìn thẳng, mà quái vật kia vẫn không có đối ba người phát động công kích, chỉ là lạnh lùng nhìn chăm chú bọn hần,

Ánh mắt kia tựa như lại nói: Chạy trốn người, chính là cái này hạ tràng!

"Ta nhìn quái vật này nên liền là Bỉ Ngạn Trường La nuôi nhục thân thú, cắn vào bản năng muốn là Bỉ Ngạn Trường La tận khả năng nhiều tìm tới con mồi đủ loại, chỉ tại đem chúng ta vây ở cái này ngoan ngoan các loại hạt giống này mầm. Hiện tại ta minh bạch, vì cái gì tới trước người không có một cái nào trở về." Cổ Dịch hít mắt, đánh giá bốn phía nói ra. Hần quyết đoán hoàn toàn không có, cứu không được cái kia ngoại quốc lão, trong lòng không khỏi có chút tự trách.

Doanh Khả Oánh nghe vậy cong lên, muốn nói cái gì, lời đến khóe miệng nhưng lại sinh sinh nuốt xuống, nàng nhìn thấy Cổ Dịch trở nên đen nhánh con mắt, cái kia trong đó hồ hững cùng nghiêm túc, băng lãnh cùng uy áp, cảm giác kia tựa hồ so trước mắt đây hết thảy còn muốn quý dị kinh khủng, nàng cũng rất cuộc hiểu rõ một sự kiện: Cổ Dịch vì cái gì thường xuyên mang theo nhất cặp kính mắt nguyên nhân.

Nàng không có lên tiếng, muốn nói lại thôi, một bên ngoại quốc lão không nhìn thấy Cổ Dịch con mắt, chỉ là là trước mắt chuyện phát sinh làm chấn kinh, không nhúc nhích cứ thế ngay tại chỗ.

Ba người như vậy riêng phần mình im lặng, thẳng đến một hồi lâu, mắt thấy bầu không khí càng thêm nặng nề, không nói gì thời khắc, Cổ Dịch bỗng nhiên dừng lại tứ phương ánh mắt, cười ha ha một tiếng, dẫn tới quái vật kia chú ý về sau, tiến lên mấy bước, nhặt lên nhất khối đá vụn, hướng phía quái vật ném tới!

Đất...

Hòn đá đánh tại quái vật trên mặt, như là tiểu hải đánh vào là lâm đại nhân trắng hán trên mặt tiểu đồ chơi, chẳng những không có bất luận cái gì trên thực tế tổn thương, ngược lại đem quái vật toàn bộ lực chú ý hấp dẫn tới, cặp kia hiện ra lục quang con mắt trừng mắt về phía Cổ Dịch.

Tại là Cổ Dịch lại tiến lên mấy bước, nhặt lên nhất khối hòn đá, lần nữa ném ra ngoài...

Đất...

Đất...

Đất...

Cứ như vậy, liên tiếp ném đi ba bốn khối hòn đá, mỗi nhất khối đều đánh tại quái vật trên mặt, có thể thần kỳ là, quái vật ngoại trừ dùng mắt lạnh lẽo trừng hán, lại vẫn như cũ không có có động tác gì, giống như là có ý thức tại khắc chế, thẳng đến chạy tới trước cây Cổ Dịch, từ dưới đất nhặt lên không còn là hòn đá, mà là một thanh bị bùn đất vùi lấp hơn phân nửa súng ngắn về sau, loại này khắc chế mới không thể nhìn được nữa!

Phanh!

Tiếng súng vang lên, ở tại dư hai người ánh mắt vui mừng bên trong, quái vật bạo tẩu!

"Oa a! ..."

Phát ra một trận giống như khó nghe mà bén nhọn gào thét, quái vật thân hình gấp động, mang theo phong thanh, bốn cái độc thảo tự rước Cổ Dịch tứ chi!

Nó có hạn trí thông minh bị cảm xúc chỗ vui lấp, lại không chú ý cái gì, chỉ muốn lấy trước mắt cái này không biết sống chết người tính mệnh!

Đối mặt như thế, Cổ Dịch quan sát hồi lâu, sớm đã suy nghĩ tốt đủ loại đối sách, lúc này trên mặt đất lăn một vòng, tránh qua, tránh né quái vật vòng thứ nhất đánh giết, đồng thời, hán bây giờ mặc dù quyết đoán hoàn toàn không có, nhưng lực thức nhạy cảm phi thường, thêm chi tổ chất thân thể tốt hơn, lại lâu dài tu tập thuật pháp, thân thể năng lực cường không vô cùng tốt, lấy cho tới thời khắc này biểu hiện ra trước nay chưa có linh hoạt, đang tránh né tấn công sau khi, thậm chí có thừa lực nhắm ngay quái vật phản búng cho một thương!

Phanh!

Lại là một tiếng súng âm thanh qua đi, cả hai khoảng cách tách ra, quái vật nhảy đến trên cây, Cổ Dịch từ trên mặt đất xoay người, phen này đối bình, có qua có lại, nhìn qua có vẻ như Cổ Dịch còn chiếm chút lợi lộc, nhưng là Doanh Khả Oánh cùng ngoại quốc lão sắc mặt nhưng từ vừa rồi Cổ Dịch nhặt thương kinh hi, trở nên lại khó coi.

Nguyên nhân là quái vật này vậy mà không ăn đạn!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 142: Vật lộn

Cổ Dịch sở dụng súng ngắn cũng không là cái gì đại đường kính đại uy lực súng ngắn, nhưng đầu gì cũng là khoảng cách gần bộc phát, có thể đạn bắn vào quái vật này trên thân lưu lại cũng là chỉ lưu lại một đạo ngắn sâu, thậm chí không thấy huyết dịch, có thể tưởng tượng, quái vật này phòng ngự đến tột cùng đến cỡ nào biến thái!

Chơi game sợ nhất là cái gì?

Là bắt phá phòng a!

Bắt phá phòng chơi em gái người a!

Cổ Dịch quát lấy khỏe mắt, trong lòng đầu đen rau muống, bắt quá cũng về đầu đen rau muống mà thôi, loại tình huống này vừa rồi tại hắn trông thấy trong đất bùn sùng ngắn thời điểm liền đã cân nhắc qua, dù sao trước đó người tới mặc dù bị kịch, nhưng cũng không ngốc, không có khả năng có sùng không cần, cho nên đã sớm ra kết luận: Quái vật này không thể nào sợ thương, đối thương chờ mong cũng liền cũng không như trong tưởng tượng cao như vậy.

Hắn cảm thương mục đích là vì giết quái vật này, nhưng không là như thế giết, mà là như thế giết!

Chỉ gặp Cổ Dịch tay phải nhắc bình, nhắm ngay bên cạnh thân Bỉ Ngạn Trường La "Phanh phanh phanh" ngay cả bắn mấy phát, cho đến đạn bắn xong, sau đem súng lục mãnh lực quăng ra, nện tại quái vật trên mặt.

Quái vật lần nữa bị chọc giận, mà Cổ Dịch lại xoay mặt hướng phía tất cả người không tưởng tượng được góc độ chạy đi.

Hắn chạy tới phương hướng vị trí, lại là Bỉ Ngạn Trường La!

Còn nhớ rõ trước đó gặp phải vị kia bị Bỉ Ngạn Trường La dùng dây leo bắt đi người sao? Nơi này tồn tại một cái Logic vòng lặp vô hạn!

Có thể tưởng tượng, có như thế hung tàn quái vật trông coi nơi đây, mà người kia lại hành động chậm chạp, ánh mắt si cứ thế, hiển nhiên là lòng tin hao hết, loại người này dựa vào cái gì có thể đi ra nơi này, tiến vào cánh rừng bên trong?

Đó căn bản không hợp Logic, trước đó Cổ Dịch cũng nghĩ không thông, thẳng đến vừa rồi một vị ngoại quốc lão bị nghiền nát, hắn mới phản ứng được, không là người kia đi ra ngoài, mà là Bỉ Ngạn Trường La thả hắn đi ra!

Như là thợ săn đối con mồi trên tước, Bỉ Ngạn Trường La liền là tại trên tước con mồi của mình, để hắn lấy là đi ra ngoài, lại tại tối hậu quan đầu hạt giống bộc phát, đem hắn bắt trở lại, lấy thỏa mãn mình ác thú vị.

Tại là từ điểm đó, Cổ Dịch suy đoán ra đến, Bỉ Ngạn Trường La, nó, là có trí tuệ!

Đồng thời trí tuệ trình độ còn không thấp.

Phàm là có trí tuệ sinh vật, đều sẽ có không ít cộng đồng tâm lý, nói thí dụ như: Báo thù.

Cổ Dịch đối Bỉ Ngạn Trường La ngay cả bắn mấy phát, đem đánh cho vụn cây bay múa, không có gì bất ngờ xảy ra tất nhiên có thể chọc giận Bỉ Ngạn Trường La, mà mục đích của hắn chính là cái này!

Quả nhiên!

Chỉ gặp trước người Bỉ Ngạn Trường La tất cả dây leo trong nháy mắt tựa hồ cũng sống lại, giống như một cái bị chọc giận ác thú, giương nanh múa vuốt, dùng cái này biểu thị nó đã lâu phần nộ.

Trên cây càng là thô to một cây dây leo như linh xà hoạt động, làm là tay chủ công đoạn, mang theo lực lượng cùng nhanh nhẹn trực tiếp đưa về phía Cổ Dịch!

Lần này, phía trước có dây leo phong đường, phía sau có mãnh thú truy sát, nhìn như không đường Cổ Dịch khéo miệng chọt treo lên ý cười, hắn chạy bên trong thân thể trong nháy mắt nghiêng nghiêng, tại cả hai chống đỡ tiến trước người một lát trước kia, cứ như vậy bên cạnh ngã xuống!

Kết quả là, dây leo cùng quái vật tiếp xúc!

Bỉ Ngạn Trường La là có ý thức, lại sẽ chủ động săn giết con mồi, nó có rất nhiều nơi cũng khác nhau cùng bình thường thực vật, phi thường đặc thù, nhưng là! Nó tại khác biệt, nó rốt cục cũng là một gốc thực vật, thực vật bản năng để nó tại săn giết con mồi lúc đường thành công kích thói quen, sẽ ở tiếp xúc tại con mồi trong nháy mắt nắm chặt, đem cuốn lấy con mồi.

Liền như bây giờ, tại tiếp xúc trong nháy mắt, quái vật kia bị nó cho kéo chặt lấy!

"Oa a..."

Cả hai vô luận là Bỉ Ngạn Trường La còn là quái vật này, đều được chứng minh là có ý thức, cho nên rất nhanh, Bỉ Ngạn Trường La liền phát hiện mình đánh nhầm người, bắt đầu không chế dây leo thu hồi.

Dây leo thu hồi tốc độ không tính chậm, nhưng mà Cổ Dịch khổ tâm tích lũy vì cái gì chính là điểm này thời gian, coi như nó lại nhanh, cũng đã là đã chậm.

Chỉ gặp Bỉ Ngạn Trường La vừa kịp phản ứng, chính thu hồi dây leo một giây sau, Cổ Dịch liền đã từ trên mặt đất đứng lên, đồng thời đưa tay lại từ trong đất bùn cầm ra một thanh kinh điển thần thương AK 47, chống đỡ quái vật cái cổ, nhấn xuống cơ tẩm!

Phanh! Phanh! Phanh! ...

Băng! ...

Phanh! Phanh! ...

Một trận liên tục súng vang lên qua đi,

AK 47 nòng súng bị bắn ngược bắn đạn băng liệt, mà Cổ Dịch vẫn như cũ án lấy cơ tám, liên tục đạn cơ hồ đánh vào cùng trên một điểm, rốt cục đem quái vật cái cổ da thịt phá vỡ, đem dư sau đạn đưa vào quái vật cái cổ, lại tại đụng phải nó một bên khác cơ bắp sau phản xạ đến trong cổ họng từng cái bộ vị.

"Oa..."

Quái vật tiếng kêu dần dần bất lực, thẳng đến cuối cùng lại không phát ra được một điểm thanh âm, cứ vậy rồi đi vốn cũng không thuộc về thế giới của nó, ngẫm củ tôi!

Một bên khác, Doanh Khả Oánh cùng ngoại quốc lão trợn to mắt, tình cảnh trước mắt phát sinh tựa như là tại trong nháy mắt, đều có chút không thể tin biểu lộ, không thể tin được cái này nhìn như cuồng bá khốc chánh chứ quái vật, cứ như vậy bị Cổ Dịch cái kia thân thể nhỏ bé cho thu thập?

Thẳng đến đau mắt bạn gay Bỉ Ngạn Trường La phát cuồng, dây leo cuồng vũ, phong thanh khuấy động ở giữa, hai người cái này mới phản ứng được, hiện tại không là giật mình thời điểm, nên là nắm chặt thời gian chạy trốn chết thời điểm.

Ngay tại lúc đó, Cổ Dịch đã chạy đường trở về, kêu lên: "Đi mau a Doanh Đại cầu, người ngốc đứng chờ chết sao! ?"

Hắn đã sớm ngờ tới Bỉ Ngạn Trường La sẽ không dễ dàng thả nhóm người mình rồi đi, cho nên đang đánh xong đạn về sau, thậm chí không có nhìn nhiều mình chiến quả, liền trước một bước chạy trốn, đợi cho Bỉ Ngạn Trường La phát cuồng lúc, liền đã chạy trở về lúc trước cùng Doanh Khả Oánh đứng cùng nhau vị trí, tại thấy người sau còn đang ngăn người lúc, trở tay liền tóm lấy nàng nhô ra bộ vị, lôi kéo chạy trốn.

"A! ..."

Doanh Khả Oánh yếu hại bị tập kích, vừa kịp phản ứng thần kinh lại chặn đường cướp của nửa giây, lại bình tĩnh lại lúc đến, đã bị Cổ Dịch lôi kéo chạy tốt một đoạn đường, không phân rõ Cổ Dịch là vô tình hay là cố ý nàng, đang muốn một thanh đánh rụng hẳn tặc tay, nhưng không ngờ đối phương bỗng nhiên bắt lấy chỗ yếu hại của mình hướng xuống kéo một phát!

"Cẩn thận!"

Doanh Khả Oánh bị đau, bản năng thuận lực đạo liền ngồi xồm xuống, lập tức chỉ nghe trên đầu phong thanh vang động, mình hiể lại càng hiể tránh thoát Bỉ Ngạn Trường La dây leo càn quét, sau đó, lại bị Cổ Dịch nắm lấy chạy...

...

Như trước đó nói, nói cho cùng Bỉ Ngạn Trường La cuối cùng chỉ là một gốc cây, không có tai mắt mũi miệng, săn giết con mồi chủ yếu liền là dựa vào hần bạn gay quái vật, cùng hạt giống trường thành sau thu lấy, bản thân nó cố nhiên lực lượng có thừa, dây leo tốc độ không kém, bất quá cuối cùng là phân biệt năng lực có hạn, đi săn trình độ trung đẳng chệch xuống dưới, cho nên, tại ba người tránh thoát trước hai đạo mạo hiểm công kích về sau, còn lại rất nhẹ nhàng liền chạy ra khỏi lãnh địa của nó, lần nữa trở lại cánh rừng bên trong.

"Hô hô..."

Thoát đi hiểm địa, mạo hiểm qua đi Doanh Khả Oánh ngum lớn hô hấp lấy, không biết là quên, còn là quen thuộc trước ngực dị dạng, đem từng đợt sông năn đưa vào Cổ Dịch trong lòng bàn tay, đôi lấy cái sau không vừa lòng nhéo nhéo...

"A!"

Ba!

Lấy lại tinh thần Doanh Khả Oánh nhất thời nổi giận, đánh rụng Cổ Dịch tay về sau, trở tay định cho hắn nhất bàn tay, lại bị đối phương ngăn lại, nói ra: "Ủy, Doanh Đại cầu, ta hảo tâm cứu người, người phải hiểu được cảm ơn mới đúng, người điều giáo lão sư không có dạy người sao?"

Doanh Khả Oánh trên mặt ánh nắng chiều đỏ chột lóe lên: "Người nghĩ dạy dỗ đúng không, ta thành toàn người!" Dứt lời một cước tại Cổ Dịch trên bàn chân.

"Oa đi, lấy oán trả ơn a."

"Bớt nói nhảm, làm sao bây giờ?"

Cổ Dịch vuốt vuốt bắp chân nói: "Còn có thể làm sao, trở về tìm dầu hỏa, đốt đi cái này chim cây, tự cứu a."

"Đốt cây?" Doanh Khả Oánh hiển nhiên còn so đo chuyện vừa rồi, nói chuyện không chút khách khí, "Ngươi ngớ ngẩn? Đốt đi cây, ngươi nói cứu mạng đồ vật còn có thể giữ được?!"

Đối với cái này, Cổ Dịch cười thần bí: "Ngươi đoán."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 143: Mộc Hoa

Cuối cùng Doanh Khả Oánh vẫn là không có đoán, ở tại dưới dâm uy, Cổ Dịch nói cho nàng nguyên nhân.

Nguyên lai, Bì Ngạn Trường La ngưng kết huyết nhục tinh hoa, không bàn mà hợp tự nhiên bổ dưỡng, sinh nghịch luân hồi chi đạo, nó vạn vật linh thức nuôi nấng phía dưới, linh trí dần dần sinh, lại tự sinh mà tinh hoa bên trong nuôi, lấy sinh thực vật cả đời, nuôi ra tuyệt đối tinh hoa đã siêu thoát chi vật, mặc dù còn là gỗ, nhưng có thể được cho là trong truyền thuyết Ất Mộc chi tinh!

Cũng chỉ có chuyện như thế vật, mới có thể đem Bì Ngạn Trường La biến dị sau cực kỳ ký sinh lực hạt giống đồng hóa, để chi biến là vô hại dinh dưỡng đi qua thân.

Không chỉ như thế, Ất Mộc chi tinh còn biết với thân thể người có thật nhiều không nói ra được chỗ tốt, khó các loại trân quý. Càng có nó trên bản chất khác biệt, hóa điểm căn bản bị thương nó một tơ một hào, cho nên, Cổ Dịch mới chuẩn bị phóng hỏa đốt cây, lại không lo lắng Ất Mộc tinh hoa bị hủy.

Cổ Dịch lần này đáp án, nếu như đặt ở bình thường xã hội tuyệt đối sẽ bị người xem như là vô nghĩa! Nhưng mà Doanh Khả Oánh những ngày này đã đã trải qua quá nhiều xả đảm sự tình, cho tới đối Cổ Dịch vô nghĩa cũng liền không cảm thấy vô nghĩa, rất tự nhiên liền tin tưởng, đồng thời còn giải thích phiên dịch cho còn lại ngoại quốc lão.

Cái sau rõ ràng có chút không thể tin, nhưng người nào gọi quả đấm đối phương đại kiến thức rộng, không tin cũng không có cái khác biện pháp tốt hơn, đành phải đi theo đám bọn hắn đường cũ trở về, trở lại trước đó nữ vương hào cùng biển cảnh cuối đời dây dưa đến cùng miền bên bờ biển, trước là tại biển cảnh trên thuyền lật ra một thùng dầu hỏa, tiếp lấy lại tại Hắc Nữ Vương hào tàn phá bình xăng bên trong phát hiện một chút để lọt tại bình xăng cạnh góc, ngoài ý muốn bảo tồn lại dầu nhiên liệu, cho rút mấy thùng.

Nơi này không thể không nói, a tây mét biển cảnh trên bản chất kỳ thật càng giống là hải tặc, liền ngay cả Hắc Nữ Vương hào loại này tiêu chuẩn thuyền hải tặc đều không có dầu hỏa, bọn hắn đều phòng chứa đựng, hơn nữa còn không ngừng một thùng.

Phải biết, dầu hỏa cùng dầu nhiên liệu khác biệt, nhất là là loại này trên biển chuyên dụng đối chiến dùng dầu hỏa, loại này dầu hỏa chẳng những chống nước dễ cháy, lại thiêu đốt lúc phóng ra nhiệt lượng cùng bền bỉ tính đều không phải bình thường dầu nhiên liệu có thể so sánh, dùng tại hải chiến bên trong, đem đối thủ thân tàu nhóm lửa về sau, thuyền viên coi như nhảy cầu, cũng khó mà tránh khỏi bị đốt sống chết tươi hạ tràng, mười phần ngàn độc, thuộc về tại quốc tế hải dương điều lệ bên trong minh lệnh cấm chỉ dự trữ vật.

Không nói a tây nước Mỹ trời cao hoàng đế xa, công pháp quốc tế tốt tuân thủ, không tốt yếu thủ không tuân thủ, chiếm đại nghĩa lại tiểu nhân cách làm, ba người cầm tới dầu hỏa sau thật không nghĩ nhiều như vậy, dẫn theo dầu hỏa, dùng tốc độ nhanh nhất, tại xế chiều hôm đó trước khi trời tối chạy về Bì Ngạn Trường La vị trí cánh rừng chung quanh, đem bên ngoài một vòng tới gần nó lãnh địa chung quanh cánh rừng bên cạnh toàn bộ đổ đầy dầu nhiên liệu, lại tại phía trên tăng thêm dầu hỏa làm dẫn.

Đợi một vòng ngược lại xong, sắc trời đã tối hẳn xuống tới, ngoại quốc lão điểm đuốc thuốc, làm cầu nguyện thủ thế, hung hăng hút một hơi về sau, đem tàn thuốc tiêu sái bắn đến dầu vòng lên...

Oanh!

Ánh lửa chuyển lên, đêm này phiến thiên không chiếu lên sáng tỏ...

...

Ngày thứ hai.

Có lẽ là nghe được ngoại quốc lão cầu nguyện, đốt đi một đêm sâm lâm Thiên không bắt đầu mưa, nước mưa rất mau đem đại hòa giải tất, để cân nhắc không chu toàn ba người, có thể tại thể nội hạt giống nảy mầm trước đó lần nữa tiến vào ngược lại tựa như cánh rừng, một lần nữa về tới Bì Ngạn Trường La vị trí.

Nơi này đã một phiến đất hoang vu, hôm qua sinh cơ bùng bùng Bì Ngạn Trường La, hôm nay đã biến thành than cốc, đen như mực thân cây ngã xuống đất, phía trên còn bốc lên một chút khói trắng.

Ba người tới trước cây, Cổ Dịch tại lão quỷ nhắc nhở hạ dùng chuẩn bị xong cái xẻng đào mở Bì Ngạn Trường La rễ cây chỗ bùn đất, lật ra một đoạn không bị liên lụy rễ cây.

Có lẽ là cảm nhận được nguy hiểm, căn này gần non nửa thước rộng rễ cây vậy mà bắt đầu chậm rãi hướng trong đất bùn chìm xuống, tựa như là tại động thổ đào tẩu.

Đáng tiếc là, nó dù sao chỉ là một đoạn rễ cây, bản thể đã chơi xong nó, tốc độ chậm đến lạ thường, lại làm sao có thể trốn qua Cổ Dịch xẻng sắt, hai ba lần liền bị Cổ Dịch đào lên rễ da, đào ra giấu ở bảo vật trong đó.

Một trận dị hương truyền đến, giấu ở rễ cây bên trong sự vật thú ý nổi bật, đó có thể thấy được, cái kia là một viên chocolate cầu lớn nhỏ hình tròn chất gỗ sự vật, chính thể tự nhiên, tựa hồ mang theo giữa thiên địa nhất tồn túy sinh cơ, lảng lảng nằm ở nơi đó.

Ba người mất lộ ra sợ hãi thần phục,

Cổ Dịch cẩn thận đem viên này một châu lấy ra, có tiểu đao nhẹ nhàng chia ba phần, mình một ngậm trước nuốt vào lớn nhất nhất khối.

Ngay sau đó, hiệu quả xuất hiện, Cổ Dịch cởi áo ngoài, cái kia bỏ đầy lực ngăn làn da màu xanh lá dần dần biến mất, thân thể không có loại kia tựa hồ muốn bị no bạo cảm giác, thay vào đó là đầy người nhẹ nhõm cùng sáng khoái.

"Thoải mái! ..." Cổ Dịch nhin không được ngâm khê lên tiếng, sau đó sắc mặt lại là biến đổi: "Hiệu quả không tệ, liền là có chút tác dụng phụ."

"Cái gì tác dụng phụ?" Doanh Khả Oánh truy vấn, ngữ khí có khẩn trương, cũng có quan tâm.

Cổ Dịch nghiêm mặt nói: "Sẽ tiêu chảy." Nói xong như một lần khói chạy đến Bì Ngạn Trường La cháy đen thân cây về sau, chính mình giải quyết.

Doanh Khả Oánh xì một câu, gấp hân tư thái nhẹ nhõm, xem ra vật này hữu hiệu, tiêu chảy nên là bài độc bố trí, lập tức cầm từ bản thân nhất khối, hướng đường cũ tìm cái an toàn không ai địa phương, ăn vào.

Cứ như vậy, ba người riêng phần mình phục xuống một miếng Át Mộc tinh hoa, giải quyết xong bài độc sau đó đã là sau nửa giờ, lại lần gặp gỡ, phát hiện lẫn nhau sắc mặt cũng thay đổi.

Trở nên càng thêm tuổi trẻ, màu da càng tốt hơn, lại cẩn thận cảm giác, tựa hồ cả người đều muốn nhẹ nhàng không ít, tay chân lực đạo cũng có chỗ tăng cường.

Doanh Khả Oánh nhất thời mặt mũi tràn đầy vui mừng, sờ lấy khuôn mặt nhỏ, không khỏi sợ hãi thần phục: "Cổ Dịch người quả nhiên không có nói sai, cái này Át Mộc tinh hoa thật là lợi hại, xem ra chúng ta là nhân họa đắc phúc đầu."

"Cái kia là." Cổ Dịch thần sắc tự đắc, lại nghĩ đến cái gì, ánh mắt dời xuống, cười quái dị nói, "Không biết trọng điểm có tăng lên hay không, lại cho bọn suất ca thử một chút lớn nhỏ còn có xúc cảm."

"Cái gì? Nha, người cút cho ta!"

...

...

Ba người giải quyết tự thân nguy cơ, vô sự đại cát, theo lý thuyết cũng biết toà đảo này hung hiểm, hẳn là như vậy dừng lại mới đúng.

Có thể là ba người tại thương nghị qua đi, vẫn còn là lựa chọn tiếp tục lên đường, lên đường nguyên nhân nói mình bạch: Bởi vì làm hậu lui không đường, không có đồ ăn tiếp tế, lại không xác định nơi này có thể hay không thật có đội thuyền đến đây, tiếp tục hướng phía trước đã đánh ra đường mới là chính đạo.

Chỉ có Cổ Dịch âm thầm xẹp miệng:

Lý do rất tốt, nhưng thật là lý do này đâu, còn là ăn vào Át Mộc tinh hoa sau lấy được chỗ tốt để bọn hắn tiếp tục hướng phía trước, muốn có được càng nhiều chỗ tốt, vậy liền không được biết rồi.

Dù sao nhân tính đều là tham, đã gặp quá nhiều...

Tiếp tục hướng phía trước, ba người ngoại trừ Cổ Dịch vẫn như cũ bộ kia không sống không chết, thoải mái nhàn nhã bộ dáng bên ngoài, Doanh Khả Oánh cùng ngoại quốc lão rõ ràng đang chờ mong bên trong thần kinh căng thẳng, lo được lo mất đi một đường.

Mà đoạn đường này, ngoài ý liệu bình tĩnh, ba người tại ngày thứ hai buổi chiều liền triệt để ra cánh rừng, đi vào một đầu Tiểu Hà thượng du.

Đứng ở chỗ này, ngoại trừ ngay phía trước, có thể thấy được trong đảo là nhất tòa không biết là chết vẫn còn sống núi lửa, ngoại trừ nơi đó, nơi này đã là toàn bộ ở trên đảo tầm mắt cao nhất địa phương, toàn bộ cánh rừng cuối cùng tụ lại ở đây, từ nơi này hạ nhìn, chỉ có một con đường dọc theo bờ sông dưới đường đi, nơi đó sương mù tràn ngập, không biết có giấu như thế nào phía trước.

Lúc này, nửa ngày trước còn đầy cội lòng mong đợi Doanh Khả Oánh cùng ngoại quốc lão rõ ràng do dự, cuối cùng, tại Cổ Dịch ha ha trong tiếng cười, lúc này mới riêng phần mình thâm mắng cùng chân chờ bước ra bộ pháp.

"Ha ha ha, thật là lớn sương mù, lão tử tới."

"Cái này ngu ngốc!"

"Cát, không đến chết mét..."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Mộ địa

Một đường hướng phía dưới, lúc đầu, ba người chỉ coi cái này sương mù là địa thế tương đối cao chỗ tự nhiên sinh thành, có thể đi lấy đi tới, lại phát hiện không đúng, bởi vì là càng là hướng xuống, cái này sương mù chẳng những không thấy tựa hồ mờ nhạt, ngược lại càng phát ra nồng đậm, thời gian dần trôi qua, đem ba người tầm nhìn áp súc đến một mét bên trong, đồng thời, bên người nước sông âm thanh cũng bắt đầu mất đi, làn da vô tội ngứa.

Doanh Khả Oánh gãi gãi cánh tay, cau mày nói: "Nơi này rất không thích hợp, trong sương mù có lẽ có rất nhỏ độc tố, không đề nghị tiếp tục hướng xuống, ta nhìn còn là quay đầu a."

"Ta cũng cho là như vậy, quay đầu đi, ta biết đường." Cổ Dịch gật đầu đáp, từ hắc dẫn đường trở về.

Sau đó.

Liên lạc đường..

Trải qua một đoạn cao thấp chập trùng, không biết cái gì lộ trình về sau, chung quanh sương mù ngược lại dần dần dày, dựa theo địa thế nơi này càng thấp, sương mù càng dày đặc quy luật, ra kết luận, ba người chẳng những không có chính xác mạch kín, ngược lại đi được thấp hơn, ngay cả duy một chỉ đường tiếng nước đều đã mất đi tiếng vang, hiển nhiên cách đường sông đã có một khoảng cách.

"Người liên là như thế nhận ra đường? !" Doanh Khả Oánh tức giận. Đi qua một đoạn như vậy đường, trước đó trong lòng nàng, Cổ Dịch đánh quái thú, đốt cây đoạt bảo thành lập một chút như vậy cao lớn hình tượng cũng sụp đổ, rõ ràng nhận thức đến bản chất, tổng kết ra: Gia hỏa này kỳ thật liên là cái hoàn toàn không có gặp nguy hiểm ý thức, chỉ lo tùy tính lừa đảo!

Mà đối mặt Doanh Khả Oánh thất vọng ánh mắt, Cổ Dịch thì không có một chút không có ý tứ, chỉ là thâm nghĩ: Ta lực thức mở rộng, mặc dù quyết đoán biến mất không còn tăm tích, nhưng Linh giác càng hơn lúc trước, theo lý thuyết không có khả năng đi ra đường, vấn đề đến cùng xuất hiện ở cái nào?

Nghĩ đến, gãi gãi ngứa làn da, bỗng nhiên, linh quang lóe lên, không thể mãnh liệt vỗ bên cạnh thân đại cầu, tại người nào đó tiếng kinh hô cùng còn chân trong động tác, nói ra: "Ta hiểu được, là cái này sương mù ảnh hưởng phán đoán của ta, cả ngày đánh ngỗng cuối cùng cũng bị nhận mỗ, cái này sương mù chẳng những có độc, còn có khó lòng phòng bị rất nhỏ gây ảo ảnh tác dụng, ngay cả ta hiện tại lực thức đều có thể che đậy, xem ra, chúng ta không cẩn thận lại đến một cái hồ cha địa phương."

Doanh Khả Oánh nghe vậy tiếp tục trên chân trả thù động tác: "Cần người nói! ?"

"Đương nhiên ta nói, với lại hiện tại, trời đã sắp tối rồi..."

"..."

...

Nồng hậu dày đặc sương mù lâu dài không tiêu tan dễ dàng xuất hiện độc tố, làm loại độc tố này lên tới cảnh giới nhất định, cái kia sương mù liền không lại xưng chỉ là sương mù, mà xưng chướng!

Sắc trời chậm rãi đen, ba người biết không có khả năng tại có độc trong sương mù qua đêm, vẫn muốn tìm tới quay đầu con đường, nhưng mà, cái này giống trong sa mạc lạc đường người, càng là muốn tìm được nguồn nước, càng là hi vọng xa vời, ngược lại tại đại đa số thời điểm sẽ càng đi càng xa, đi ngược lại.

Liền giống bây giờ ba người. Thẳng đến trời tối vẫn không có đi ra sương mù dày đặc khu vực, ngược lại bản năng cảm thấy địa thế thấp hơn, sương mù cũng càng dày đặc, làm đến ban đêm lúc, ba người đã triệt để từ bỏ, làm dự tính xấu nhất, coi như đụng phải chướng khí cũng nhận.

Không muốn là, thế sự tổng là ra ngoài ý định, đến ban đêm, ba người lại không thể tưởng tượng nổi nhìn thấy ánh trăng.

Theo lý thuyết, nơi này sương mù nồng đậm, coi như là ban ngày ánh nắng cũng chỉ có thể mang đến có hạn tầm nhìn, huống chi là buổi tối ánh trăng, đó căn bản không hợp Logic.

Có thể sự thật như thế, nơi này liền là như thế hợp Logic!

Ba người chẳng những nhìn thấy ánh trăng, còn nhìn thấy mặt trăng, nguyên nhân rất đơn giản, nơi này sương mù tàn!

Hôm nay không là mười lăm, trên trời xác thực là đầy bản Ngân Nguyệt, quang hoa phiến vùng đại địa, nơi đây sương mù dần dần tiêu tán, lộ ra khỏi nơi này chân chính diện mạo.

Nguyên lai, ba người giữa bất tri bất giác đi vào một cái sơn cốc chỗ sâu, đầu kia Tiểu Hà sớm đã chẳng biết đi đâu, nơi này từ phía phong bế, thậm chí không nhìn thấy lai lịch là đâu, cao ngất trên vách núi đá có thể thấy được bóng đen núi mạo, chính xử cái kia ngọn núi lửa ngọn nguồn bụng.

Giờ này khắc này, ánh trăng như tờ, bố khắp sơn cốc, nhu hòa sắc điệu mang theo thanh u không khí, tám mặt yên tĩnh, im ắng không có gì, chỉ có thiên địa cùng người, thân ở nơi đây, nhớ tới hải ngoại đảo hoang, thật nếu có chỗ thiên ngoại u cảnh cảm giác, cũng hoặc là nhân gian thịnh cảnh, chỉ làm cho lòng người nghĩ thư giãn.

"Nơi này hoàn cảnh không sai,

Từ phía không gió, đáng tiếc không có đồ ăn tiếp tế cùng đường ra phương hướng, không phải thật muốn ở chỗ này nghỉ ngơi thật tốt một đêm." Tinh thần thư giãn xuống Doanh Khả Oánh nhất thời nhìn thấy như thế cảnh đẹp, không khỏi cảm thán.

Lập tức nàng liền bị Cổ Dịch rất khinh bỉ: "Lão nhân gia người nhanh như vậy liền muốn nhập thổ vi an, cái này chết chỗ của người ở người cũng muốn đến?"

"Người nói cái gì?!"

"Ta nói nơi này là chết chỗ của người ở!" Cổ Dịch trọng thân một lần, chỉ là giọng nói nhẹ nhàng, không có có đảm nhiệm Hà Nghiêm túc, nói, "Từ phía bình chương không gió, là từ huyết, sương mù tự thành là một giới, nơi này bùn đất phát bụi, là sinh vật máu cốt nhục da biến thành, lại nhìn lên bầu trời, ban ngày không thấy dương, ban đêm gặp trăng tròn, là là nuôi âm hấp khí, mà nơi đây lại không có hồn là lấy khoáng đạt vô câu chỗ, thích hợp nhất chôn xương bất quá."

Doanh Khả Oánh lông mày nhíu lại: "Người nói là nơi này là mộ địa?!"

Cổ Dịch nói: "Chẳng những là mộ địa, còn là người trong đồng đạo kiến tạo mộ địa, cái này mộ địa chỉ là chôn xương mà chôn xương, không có gì bất ngờ xảy ra nên là một vị ẩn cư người rành rồi thấy, liền ngay cả Bỉ Ngạn Trường La cũng chỉ là hán vật sưu tập, hán vốn không hại người tâm tư, lại không nghĩ có chúng ta những này khách không mời mà đến đột nhiên xâm nhập."

"Người ý tứ là, chúng ta chỉ cần tìm được vị ẩn sĩ, hán liền sẽ giúp chúng ta rời đi nơi này?"

"Hán là đại khái có lẽ sẽ a. "

"Cái gì gọi là ứng..."

Doanh Khả Oánh vừa đưa bụng lòng một hơi, lại bị Cổ Dịch treo lên lời nói đến, lại tại vừa nói ra mấy chữ về sau, lại bị gạt sang một bên ngoại quốc lão bỗng nhiên đánh gãy.

"Hắc, Luke, Watt hôm sau nóng chết!?"

Hai người nghe vậy quay người, nhìn thấy hán chính nắm lấy một cái hoạt động rắn, đợi thấy rõ về sau, Cổ Dịch trong nháy mắt tròn to mắt, mà lấy hán tâm bình tĩnh thái, cũng nhin không được ra tiếng quát to nói: "Nhanh ném đi!"

Chỉ khách khí nước lão chỗ nắm chắc còn trùng mười phần quái dị, đầu đuôi cực nhỏ, toàn thân khoác xác, giác hút bén nhọn mà không mất, cái đuôi

phía trước có chút phồng lên, chính thế cho người ta một loại tình tế tỉ mỉ mà có bén nhọn cảm giác.

Thứ này, ngoại quốc lão cùng Doanh Khả Oánh không biết, nhưng Cổ Dịch có thể là hết sức quen thuộc, cái đồ chơi này đầu đuôi mảnh là bởi vì là biến tại tiến vào làn da, không mất là vì thích ứng trong cơ thể hoàn cảnh, giác hút sắc bén là găm ăn nội tạng, phần đuôi nâng lên là vì tầm trướng, xác thực nói, cả người nó liền là là tiến vào những sinh vật khác thân thể tiến hành phức tạp, loại này còn trùng nếu như lại bị người là khổng chế, vậy nó liền có một cái nghe nhiều nên thuộc danh tự:

Cổ trùng!

Cho nên nói người nước ngoài ít người đầu. Trên thế giới có ngàn vạn loại tìm đường chết phương pháp, trong đó chơi cổ trùng tuyệt đối là tìm đường chết độ cao mới!

Cổ Dịch nhắc nhở không thể bảo là trẻ, nhưng mà lại kịp thời đổi đầu tìm đường chết thì có ích lợi gì?

Trong nháy mắt, cổ trùng bải xuống thân liền tránh thoát người nước ngoài ngón tay, đầu ở giữa hướng phía dưới, khó có thể tin linh mẫn cùng thuần thực, trong nháy mắt liền chui vào người nước ngoài làn da, lập tức dọa đến cái sau một trận mộng bức, lập tức liền cảm thấy phần bụng kịch liệt đau nhức, ôm bụng liền ngã xuống.

Doanh Khả Oánh quá sợ hãi, muốn tiến lên nâng, lại bị Cổ Dịch ngăn lại, nói: "Đừng đi, người nhìn dưới chân!"

Nàng ánh mắt dời xuống, giờ khắc này, trên mặt huyết sắc hoàn toàn không có!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 145: Dã quỷ cùng cổ trùng

Nhờ ánh trăng, có thể nhìn đến dưới đất bùn đất từng động, từng cái hình thù kỳ lạ quái dị côn trùng từ đó chui ra, từng cái hình dạng khác biệt, lại có một cái tổng cộng có đặc điểm, vậy liền là bén nhọn, mặc giáp, chính là đây đất cổ trùng!

Cổ trùng gặp khe hở chui qua kẽ hở, không có khe hở chui làn da, nhưng địa bên trên ngoại quốc lão làn da rất nhanh liền nâng lên rất nhiều nhô lên đi động bánh bao, vô số cổ trùng tiến nhập thân thể của hắn, tiếng kêu rên của hắn càng thêm thê thảm.

Doanh Khả Oánh kiến thức chỉ sắc mặt trắng bệch, có thể năng hiện tại cũng đã không để ý tới ngoại quốc lão, nàng chính cùng lấy Cổ Dịch không ngừng gặm chết đến gần cổ trùng, nhưng mà đám côn trùng này số lượng càng ngày càng nhiều, hai người chiếm hữu vị trí cấp tốc thu nhỏ, mắt thấy không cần nhất thời một lát, mình cũng đem cùng ngoại quốc lão, thành là cổ trùng nhà mới, không khỏi bắt lấy Cổ Dịch cánh tay, gấp nói: "Nhanh nghĩ biện pháp!"

"Ta có biện pháp nào! ?" Cổ Dịch tức giận trở về nàng một câu, ngẫu nhiên lại nghĩ đến cái gì, mãnh liệt ngẩng đầu một cái, nhìn lên trên trời trăng tròn, một cái ý nghĩ trong nháy mắt hiện lên, cao giọng nói, "Mỹ nữ, cứu mạng a!"

Doanh Khả Oánh theo hắn ngẩng đầu, phát hiện trên trời ngoại trừ cái kia một vầng minh nguyệt không còn gì khác, không biết hắn là tại hướng ai kêu cứu, nghi hoặc cùng tuyệt vọng ở giữa lại cúi đầu muốn giãy dụa lúc, lại phát hiện trên mặt đất chẳng biết lúc nào nhiều một đạo Ánh Từ.

Cái kia là một đạo nữ tử Ánh Từ, từ Ánh Từ bên trong hình dáng đường cong bên trong liền cho người một loại tuyệt lệ mỹ cảm, đó là một loại không thuộc về nhân gian vẻ đẹp, đẹp đến cực hạn!

Đạo này Ánh Từ đem hai người hoàn toàn bao phủ, trong đó cổ trùng giống như gặp thiên địch, đều tránh lui ra, nguy hiểm nhất thời biến mất.

Doanh Khả Oánh tứ phương không thấy Ánh Từ chủ nhân, kinh ngạc nói: "Nàng là ai?"

"Ta nói là mặt trăng người tin không? Ta đi..."

"Nha!"

Cổ Dịch nhún vai cười nói, vừa mới mạo hiểm như vậy hắn mặc dù không có ý sợ hãi, nhưng nhớ tới tính mệnh cũng khó tránh khỏi thần kinh kéo căng, lúc này nguy hiểm biến mất, vẻ nhẹ nhàng vừa lộ ra vu biểu, bỗng nhiên, một đạo sáng kim sắc trùng ảnh lọt vào trong tầm mắt, kích xạ mà đến, Cổ Dịch vô ý thức lách mình tránh đi, sau đó liền nghe đến bên người Doanh Khả Oánh một tiếng kêu đau.

Nguyên lai hai người bị cổ trùng vậy lúc sát lại rất gần, Cổ Dịch lóe lên mở mặc dù tránh đi mình, nhưng sau lưng không có chút nào phòng bị Doanh Khả Oánh lại tránh không khỏi, lúc này liền bị trùng ám chỉ bên trong, đánh vào nó da dưới thịt.

Cổ Dịch thầm nghĩ không ổn, cấp tốc kéo ra Doanh Khả Oánh cổ áo, không nhìn trong đó màu xanh quang, chỉ gặp nó non mềm trên da thịt cấp tốc sinh ra trắng ban, cũng lấy tốc độ cực nhanh bắt đầu sinh mũi!

"Thứ đồ gì? Lợi hại như vậy!"

Cổ Dịch lập tức giật mình, hấn đối cổ trùng hiểu rõ mặc dù không nhiều, nhưng cũng không phải bình thường người có thể so sánh, lấy kiến thức của hắn đến xem, cổ trùng coi như lợi hại hơn nữa, khủng bố đến đâu, cũng là cần thời gian phát huy, nào có loại này, vừa tiến vào nhân thể liền bắt đầu phát uy, thậm chí không để trứng, trực tiếp liền dùng tự thân độc tố định đem người giết chết, một mình chiếm lấy một bộ nhục thể nhà ấm.

Nghi hoặc ở giữa, chỉ nghe một đạo cười lạnh từ Thông U sách bên trong vang lên: "Thôn Kim Cổ vương là thể gian kỳ độc số một, bị loại người không có thuốc nào cứu được, tại một phút bên trong thể tất chết oan chết uổng, tiểu tử, ngươi muốn cứu nàng sao?"

Cổ Dịch tại Thông U sách bên trong chưa từng nghe qua thanh âm này, không khỏi càng thêm kinh nghi, hỏi liên tiếp hai vấn đề: "Muốn làm sao cứu nàng? Ngươi là ai?"

"Ta là ai sau này hãy nói, ngươi nếu muốn cứu nàng, liền giúp giết một người!"

Cổ Dịch không có chút nào do dự: "Tốt!"

"Vù vù..." Thanh âm kia lại là một trận cười, tiếng cười tức lạnh lại quái, rồi nói ra, "Tiểu tử ngươi mang đại thuật, lại ngu đến mức bản thân bị mất, lại vọng đoán nơi đây chủ người tính cách. Ta cho ngươi biết, nơi đây tên là 'Vạn Cổ Huyết Bồn', là nơi đây chủ nhân để mà dục cổ chi địa, trải qua mấy chục năm rốt cục nuôi ra một đôi thể gian kỳ cổ, tên là: 'Nuốt vàng phệ ngọc'!"

"Thiên hạ vạn vật trăm sông đổ về một biển, vạn sự vạn pháp đồng đều không thể rời bỏ tạo hóa, là lấy Thôn Kim Cổ thành trùng thời điểm lại có nhất Phệ Ngọc Cổ xen lẫn, cả hai nhất dương nhất âm, tính bên trong không có bất kỳ cái gì bản năng sợ hãi, chẳng những không sợ thể gian bất luận cái gì uy nghiêm chi vật, càng mang bá đạo, không cho phép cái khác bất luận cái gì cổ trùng cùng hương nhà ấm, bản thân cũng cùng là thiên hạ kịch độc, đồng đều không có thuốc nào cứu được!"

"Bất quá hai trùng mặc dù tương sinh nhưng cũng tương khắc,

Đồng sinh cộng tử, thành trùng thời điểm liền là tức địch!"

"Ngươi muốn cứu nàng, chỉ cần nhất cái biện pháp, tại một phút bên trong, bắt được Phệ Ngọc Cổ, cắm vào thân thể của nàng!"

Cổ Dịch nghe xong, một bên trấn an Doanh Khả Oánh, một bên truy vấn: "Phệ Ngọc Cổ ở đâu?!"

"Vù vù, ta đã nói cả hai tương sinh, lại không cùng với những cái khác cổ trùng cùng chiếm một thể, hiện tại, Thôn Kim Cổ chiếm tại nữ tử âm thể, ngươi nói Phệ Ngọc Cổ ở đâu?"

Lời này để Cổ Dịch đột nhiên giật mình, đúng lúc này, một đạo bích quang kích thích, hướng phía mình chính ngực phóng tới, trong điện quang hóa thạch, hấn tư duy phối hợp tay chân, độ cao tập trung tinh thần để hấn phát huy ra mười hai phần linh mẫn, thân thể ngửa ra sau đồng thời, bắt lấy Doanh Khả Oánh thân thể giống tấm mộc, chặn lại đạo này bích quang!

Đây hết thảy, toàn phát sinh ở trong khoảnh khắc, nếu như không là cái kia đạo không biết cái nào chạy tới đã quỷ nhác nhỏ, tăng thêm Phệ Ngọc Cổ lựa chọn tiến công thời gian quá mức kinh điển, cùng Cổ Dịch lực thức linh mẫn cùng thân thể siêu bình thường phát huy, ít hơn không có chút nào khả năng hoàn thành đến kinh điển như vậy!

Nhưng mà, thân trúng hai cổ Doanh Khả Oánh nhưng lại không biết những này, nàng kịch liệt đau nhức bên trong thật coi Cổ Dịch là tại lấy chính mình làm bia đỡ đạn, tức giận đến đầu lông mày phát run, dùng hết còn lại khí lực cắn một cái tại Cổ Dịch cánh tay, ngắt đi.

"Ta đi, ngươi Chúc Cầu Đích a!"

Cổ Dịch vội vàng tránh thoát xuất thủ, lại nhìn Doanh Khả Oánh lúc phát hiện nàng đã không có ý thức, thuận ngã vào ngực mình, mà nó làn da phía trên, càng là dâng lên vô số u cục, có trắng có đen, nhìn qua mười phần kinh khủng.

Cổ Dịch gấp chỉ há to miệng, muốn an ủi nàng lại không thể, đành phải thờ dài, không có lên tiếng. Lúc này, cái kia đã quỷ thanh âm nhưng lại lại vang lên:

"Cho nên truyền có 'Nuôi cổ' mười sách, ghi chép thiên hạ cổ thuật tinh yếu, mặc dù không tại năm thuật bên trong, nhưng cũng là ngoại đạo đỉnh cấp kinh điển, nó thứ ba quyển sách không có tên đầy đủ, ghi chép 'Vạn Cổ Huyết Bồn, kim ngọc nhục thân', lấy ngàn vạn cổ trùng nuôi ra kim ngọc Cổ Vương, từ gà cho thân, nhưng phải huyết nhục kỳ ngộ, vạn độc không nhẹ, kim xương ngọc phụ, tuổi thọ mấy lần tại thường nhân."

"Đến cuốn này người tại là tâm động, ném nhà con rơi, tan hết gia tài, ra biển chiếm đảo lấy nuôi trùng, đòi hỏi quá đáng thành tựu, không muốn tuổi già cô độc, mềm lòng lúc thu vị kế tiếp phiêu lưu đến đây cô đồng, đem nuôi lớn, truyền chỉ tâm máu về sau, lại bị hấn cho cho ăn cổ trùng. Tiểu tử, đối với cổ sự này ngươi thấy thế nào?"

Cổ Dịch nghe ra hắn nói chính là mình, từ đó lại nghe ra, Doanh Khả Oánh chẳng những vô sự, thật đúng là Như Lai lúc suy nghĩ, bởi vì họa đến đại phúc, không khỏi lo lắng toàn bộ tiêu tán, cười ha ha, thậm chí hữu tâm khinh bỉ lên đã quý đến, nói: "Ta nhìn đáng đời ngươi!"

Đã quý trăm mặc, có lẽ là không nghĩ tới Cổ Dịch đồng tình tâm bị chó ăn, lập tức hung tợn nói: "Đáng đời cũng tốt, làm sao cũng được, chuyện ngươi đáp ứng ta lúc nào xử lý? "

"A? ! Ta đáp ứng ngươi cái gì?" Cổ Dịch vừa rồi liền khó chịu con hàng này một bộ lão tử xấu cực kỳ ngữ khí, làm ra một mặt mộng dạng nói, "Ta có nói qua cái gì à, hắn là ta mất trí nhớ?"

Đổi mặt Cổ Dịch phủ nhận, đã quý cười lạnh nói: "Ngươi truyền 'Âm Tôn Giả Tướng', là Quý đạo đế vương, ngươi liền điểm ấy hứa hẹn phong độ?"

Cổ Dịch nói: "Không là, ta đương nhiên có phong độ, chỉ là ta thật mất trí nhớ, không bằng dạng này, ngươi hát một bài cho ta nghe, nói không chừng ta liền khôi phục."

"Tiểu tử, ngươi đừng có quá đáng!"

"Không hát tính toán."

"Ngươi, ngươi, tốt, tốt!"

Đã quý tại cái này bốn phía chạy không chỗ không muốn rời đi, liền là bởi vì là lòng mang đại hận, cứ thế tình nguyện cô độc nhiều năm, hôm nay thật vất vả gặp được cái có bản lĩnh, có thể giúp đỡ báo thù, hắn không nhận lại có thể như thế nào?

Đành phải nhịn xuống nộ khí: "Cái gì ca? !"

"Đơn giản đi, cát tường tam bảo."

"..."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Ngô Dật

Một cái sông một mình đảo hoang mấy chục gần trăm năm đã quý làm sao hát cái gì cát tường tam bảo?

Cổ Dịch thuận miệng nhắc tới cũng chỉ là trên cột trên cột con hàng này, để hắn đem bộ kia thế ngoại cao nhân cao lạnh thu lại, thật dễ nói chuyện thôi.

Bất quá nói đi thì nói lại, đã quý dù sao chỉ điểm mình, Cổ Dịch cũng không có quá phận, lại thấy qua đã quý bối rối về sau, cười ha ha qua, lời nói phong nhất chuyển, để hắn đem tất cả mọi chuyện một lần nữa kỹ càng nói một lần.

Lược qua trước đó nói, nguyên lai, đã quý họ Ngô, đại danh Ngô Dật, ở phía sau bị cái kia ký thác thân tình đồ đệ Ngô Kỳ hại về sau, biến thành quý mỗi ngày oán giận, bắt đặc dĩ khối này 'Vạn Cổ Huyết Bồn' thực sự tình diệu, hắn oán khí không được tích lũy, âm khí dưỡng thành lại cực chậm, khó mà tiếp cận một thân mùi máu tanh cực nặng Ngô Kỳ, đành phải cách sơn quan sát, tìm một chỗ chính mình về vòng tròn nguyên rủa hắn.

Những năm gần đây, Ngô Kỳ mười năm trước giống như hắn, tham tu cổ sách quyền thứ ba, mỗi ngày nuôi nấng 'Vạn Cổ Huyết Bồn' để cầu sớm ngày dưỡng thành nuốt vàng Phệ Ngọc Cổ trùng bên ngoài cái gì cũng không làm.

Loại này an bình, một mực tiếp tục đến thứ mười một năm một ngày, một chiếc thuyền lớn xâm nhập nơi này.

Thiên này, Ngô Kỳ chặn lại thuyền lớn sau không giống như ngày thường diệt khẩu sạch sẽ, mà là lưu lại một chút người sống về sau, trên người bọn hắn loại cổ, sau đó vậy mà khiến cái này người làm là thuyền viên, mang theo hắn ra biển.

Qua mấy tháng hắn trở về, mang theo một đồng đồ vật loạn thất bát tao trở về, về sau ở trên đảo chờ đợi mấy tháng sau lại ra biển.

Cứ như vậy, tới tới lui lui qua, Ngô Kỳ mỗi lần ra biển chẳng những mang về đồ vật, còn mang rất nhiều người trở về.

Mang về người đại bộ phận là khổ lực, ở trong cũng có một chút nhìn ra được là có học vấn người.

Cứ như vậy, qua mấy năm. Ngô Kỳ bỗng nhiên mang về một gốc dị bảo: Bỉ Ngạn Trường La!

Lúc bắt đầu đời, Ngô Dật cũng không biết đây là vật gì, cũng không biết Ngô Kỳ muốn làm gì, chẳng đến có một lần, hắn cứu được một vị lạc đường Học giả, vì hắn giải cổ về sau, mới từ trong miệng biết được, nguyên lai Ngô Kỳ là muốn làm một kiện siêu cấp siêu cấp điên cuồng sự tình!

Hắn vậy mà nghĩ bất chợt cổ đại Thuật Sĩ, lấy Bỉ Ngạn Trường La bồi dưỡng nhục thân, chuyển giả tính thần, tiếp lấy lại lấy một bộ Hoàn Mỹ nhục thể ăn vào nuốt vàng Phệ Ngọc Cô, dùng cái này đạt tới tiền nhân chưa hề đạt tới cảnh giới mới!

"Ách, con hàng này là dự định người cổ hợp nhất, vô địch thiên hạ sao?" Cổ Dịch nghe Ngô Dật, không khỏi không cảm khái con hàng này đồ đệ đơn giản điên cuồng, đồng thời cũng nghĩ đến nó thủ đoạn chi tàn nhẫn.

Dù sao cái kia hàng nghĩ chuyện cần làm là một kiện xưa nay chưa từng có sự tình, tại cảm mình khai đao trước đó, tất nhiên có đếm không hết vật thí nghiệm vì đồ hi sinh. Nơi này nghĩ đến, không khỏi nói ra: "Nói như vậy, con hàng này xác thực đáng chết."

Gặp Cổ Dịch rốt cục thuyết phục, Ngô Dật lập tức vù vù quỹ tiểu lên, lại phải nói tiếp, lại nghe một tiếng "Um", Doanh Khả Oánh tại lúc này tỉnh lại.

Nàng lông mi chớp động, mở mắt lúc trong mắt một mảnh mê mang, thẳng qua một hồi lâu, ánh mắt mới dần dần khôi phục, phát phát hiện mình chính dựa vào nằm tại Cổ Dịch trên đùi, hồi ức lúc trước sự tình không khỏi cười lạnh, nói: "Người cũng đã chết?"

"Nói cái gì lời vô lý, nhìn người còn không có khôi phục lý trí, đến, ca ca giúp người thanh tỉnh một chút." Cổ Dịch mặt lộ vẻ khó chịu, trên tay cũng rất thoải mái rất thoải mái phía trước ngực vò lên, còn một bên sợ hãi thân phục, "Oa vung, không hổ là nuốt vàng phệ ngọc, cứng chắc nhiều, xúc cảm cũng thoải mái nhiều!"

Doanh Khả Oánh một mực cho là mình bị Cổ Dịch chửi, giờ phút này tỉnh lại lườm trước nó tất nhiên áy náy, nghĩ một ngàn liệu 10 ngàn cũng không có đoán được con hàng này vậy mà giống người không việc gì vò lên mình ngực! ?

Lập tức nổi giận phi thường, mắng câu "Tiện nhân", trở tay dùng sức nhất bàn tay liền chào hỏi đi qua.

Một tát này phong thanh kịch liệt, cảm giác áp bách mãnh liệt, Cổ Dịch lập tức gạt mình, cũng may hắn kinh nghiệm phong phú, lực thức lại dị thường mình miễn, kinh dị một tát này lực đạo sau khi, cấp tốc bứt ra tránh đi.

Sau đó một giây sau liền nghe đến buồn bực thanh âm mãnh liệt vang, Doanh Khả Oánh lại bị lực đạo trên tay mình kéo theo, vòng vo nửa người, nhất bàn tay đập vào trên bùn đất, đánh cho cát đá vẩy ra, ném ra tới đại một cái hố!

"Vù vù, kim xương ngọc phụ, thân nhẹ mà lực lớn, cứng cỏi mà thọ trường, dung nhan khó lão,

Vạn độc không cần, đáng thương lão tử cả đời tâm huyết, toàn khiến người khác lấy không."

Ngô Dật lên tiếng, chua chua cũng không có bất kỳ cái gì kiềm chế, Doanh Khả Oánh cũng nghe cái mình bạch, vừa kinh vừa nghĩ vừa nhắc chân cả người liền đứng lên, linh xảo vô cùng. Chỉ là trong mắt nàng mê mang càng sâu, tràn ngập không hiểu nhìn về phía Cổ Dịch: "Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Hắc hắc, nói rất dài dòng, muốn bốn suất ca phê không ít miệng lưỡi, dạng này, người để cho ta xoa xoa, ta sẽ nói cho người biết."

"Người muốn chết sao!"

"Không muốn."

Sau đó, không ngờ vừa rồi xúc cảm người nào đó có sờ lên...

...

Một đêm trôi qua, trong không khí lại bắt đầu tạo ra sương mù, dần dần trở nên nồng.

Đi qua hiện thân Ngô Dật giải thích, Doanh Khả Oánh biết mình nhục thân đại thành, theo Cổ Dịch nói tới liền là hình người nữ bạo long, nhục thể mười phần biến thái, nàng lúc đầu không tin, nhưng ở Ngô Dật chỉ điểm xuống mình nghiệm chứng một phen, lại trừ đi trên da lúc đầu sinh mụn da chết, hiện ra như ngọc da thịt, nàng khi đó vui mừng khó nén, lúc này liền bỏ qua chiếm mình tiện nghi Cổ Dịch.

Đang sau liền đơn giản, Doanh Khả Oánh vạn độc bất xâm, Cổ Dịch tại nàng và bóng ma bao phủ xuống mỹ mỹ ngủ một giấc, cho tới hôm nay trước kia, bị Ngô Dật đánh thức, tại hắn thúc giục cùng chỉ đạo dưới, đi đến đường ngay, hướng về núi lửa chỗ cao xuất phát mà đi.

Trong lúc đó, Doanh Khả Oánh tỏ thái độ, mình mặc dù là cơ duyên xảo hợp, đạt được cái này thân kim xương ngọc phụ, nhưng cuối cùng cái này là Ngô Dật cả đời tâm huyết, mình cũng coi như thụ hân ân huệ, giúp hắn diệt đi cái kia vốn là đáng chết giết sư ác đồ cũng là có thể, đêm qua liền đáp ứng giúp hắn.

Kết quả là, hai người nhất quỷ đạt thành chung nhận thức, xuất phát.

Trên đường, Ngô Dật còn nói ra một chút tin tức cùng suy đoán.

Tỉ như Ngô Kỳ chỗ ở chưa từng có biến qua, còn là mình nơi ở ban đầu, ở vào núi lửa gần miệng núi lửa địa phương, nơi đó địa nhiệt kỳ lạ, chẳng những có thể lấy dùng để nuôi dưỡng rất nhiều kỳ cổ, lại có vài chỗ di tích, tựa hồ là một vị cổ đại dị tộc Tế Tự còn sót lại, cho nên muốn đến cái kia nghịch đồ sở dĩ tìm đến Học giả, là trừ nghiên cứu cái kia điên cuồng ý nghĩ bên ngoài, có lẽ còn có nghiên cứu những này di tích khả năng.

Cổ Dịch nghe hiểu kỳ, đi qua Ngô Dật không ngừng giới thiệu, nhất thời lại nghĩ thông suốt thứ gì, nói: "Nếu như ta không có đoán sai, người cổ sách quyền thứ ba cũng không có chuyển giá tinh thần phương pháp a?"

"Không sai. Cổ trùng là ngoại đạo kỳ thiên, đương nhiên sẽ không có tinh thần chuyển giá giới thiệu, người hỏi như vậy ta, là muốn nói cái kia tiểu tạp toái là tại di tích bên trên phát hiện phương pháp đúng không?"

"Đã người đoán được. Cây kia theo lý của người giải, như lời người nói di tích đến cùng là cái gì người biết một chút sao?"

"Biết một chút? Vù vù, cái này còn phải hỏi? Lão phu đương nhiên là một điểm cũng không biết!"

"Ách..."

Cổ Dịch chân kinh: "Người đang đùa ta? !"

"Đương nhiên không có. Nếu như người không phải hỏi đến cùng, ta còn là biết một chút: Tại núi lửa đỉnh có nhất tấm bia đá dùng Cổ Hoa hạ ngữ điều khắc ba chữ, ngay tại miệng núi lửa vị trí, người có thể đi nhìn xem."

"... Người liền là đang đùa ta!"

"..."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Gả thú

Càng đi lên, có thể cảm thấy trong không khí nhiệt độ rõ ràng lên cao, khắp nơi có thể thấy được nhân công khai thác hoàn cảnh.

Theo lý thuyết, nơi này đã mười phần tiếp cận Ngô Kỳ đại bản doanh, nên có không ít Ngô Dật nói tới, bị Ngô Kỳ bắt đến, gieo xuống cổ trùng khổng lồ ở chỗ này làm việc mới đúng. Nhưng mà kỳ quái là, bọn hắn đến bây giờ đều chưa từng thấy một người sống, giống như toàn bộ mất tích.

Loại này kỳ quái hiển hiện liền ngay cả Ngô Dật cũng không hiểu rõ nổi, một đường lại không nói gì.

Thời gian dần trôi qua, một đoàn người nhanh đến đỉnh núi còn là không nhìn thấy những người khác, không khỏi hơi dừng lại thương lượng.

Bây giờ đi về khẳng định là không cam lòng, cho nên vô luận nguyên nhân gì, hai người đều hạ quyết tâm tiếp tục đi lên xem một chút đến cùng là chuyện gì xảy ra!

Tại là, tiếp tục hướng phía trước.

Có lẽ là trời không phụ người có lòng, trải qua mấy chỗ phong cảnh tú lệ, nhân công tu chỉnh như hoa vườn con đường về sau, đột nhiên, một bóng người xuất hiện!

Doanh có thể thấy được chỉ vui mừng, đang muốn tiến lên, nhưng lại cảm thấy tay cánh tay nhất trọng, bị Cổ Dịch kéo đến chỗ tối giấu đi, vang lên bên tai thanh âm của hắn: "Thật nhiều người, thấy rõ ràng tình huống lại nói."

Tiếng nói mới rơi, quả nhiên phía trước phía sau người nọ liền tiếp lấy xuất hiện người, người đằng sau lại theo người, một cái tiếp một cái, xếp hàng dài giống như, rất nhanh liền đã tuôn ra một mảng lớn.

Nguyên đến địa thế nơi này chập trùng, phía trước là xuống dốc, đại đội người đi đường tại lúc đầu chỉ có thể nhìn thấy dẫn đầu, chẳng trách hồ Doanh Khả Oánh không nhìn thấy, chỉ có cảm giác siêu tiêu Cổ Dịch mình mãi đã nhận ra.

Doanh Khả Oánh thấy nhiều Cổ Dịch thần kỳ, cũng không có hỏi tới cái gì, rất nghe lời kiềm chế bất động, lẳng lặng đợi đến những người này đi qua.

Quá trình bên trong, có thể thấy được những người này số rất nhiều, cùng một chỗ xếp thành hàng dài, trên mặt mặt không biểu tình, ánh mắt dò dẫm, liền thật giống như là muốn tổ đội nhảy núi, trong đó cảm giác quý dị lại có bên trong làm người ta sợ hãi cảm giác.

Mấy phút đồng hồ sau, những người này rốt cục đi sạch sẽ. Cổ Dịch lại tại lúc này đề nghị: "Ta có đề nghị, chúng ta cùng đi lên xem một chút thế nào?"

"Tốt!"

"Không được!"

Doanh Khả Oánh cùng Ngô Dật đồng thời trả lời, đáp án hoàn toàn khác biệt, đương nhiên, Cổ Dịch liền tuyến ngược lớn...

...

Lập tức, Ngô Dật bắt đầu đi lại không cách nào, đành phải đi theo hai người, theo đuôi phía trước đám người, chập trùng lên xuống đi tốt dài một đoạn đường núi, qua đi, nhất khối tương đối mười phần rộng lớn không xuất hiện ở trước mắt.

Nơi này nói là đất trống, kỳ thật càng giống là nhất tòa bình đài, trung tâm đi qua quản lý, lộ ra mười phần vuông vức, bốn phía đang đứng kỳ quái tượng đá bia đá, mang theo tuệ nguyệt cùng thần bí dị thường cảm giác, xâm nhập cảm giác của bọn hắn.

Đám người ở chỗ này tách ra, trống rỗng nhất khối hình tròn trung tâm đất trống lại xúm lại, giống là chuẩn bị họp.

Cổ Dịch thừa cơ lẫn vào, làm ra người chung quanh mặt không thay đổi bộ dáng, đứng tại đất trống nơi hẻo lánh.

Một lát sau, đám người cơ bản cố định xuống dưới, nhất vị trẻ tuổi từ đó đi ra, trực tiếp đi tới ở giữa địa phương. Cùng người chung quanh rõ ràng không giống nhau, người này mang theo cười tươi như hoa, một bộ xấu xí đáng về cười đến mười phần vui vẻ.

"Các vị! Không là ta nói các người! Hôm nay là chủ nhân tốt đẹp thời gian, các người có thể một bộ sần mi khổ kiếm đáng về, đợi chút nữa muốn chọc giận ai, các người biết hậu quả a."

Không nói người này ngữ khí giống là đang nói đùa, không thể tưởng tượng nổi chính là hán dùng vậy mà là tiếng Hoa, mà càng thêm không thể tưởng tượng nổi là: Tất cả mọi người nghe hiểu!

Chung quanh người da trắng, hắc nhân, hắc bạch người, trắng hắc nhân các loại người, tất cả đều ép buộc làm ra một bộ khuôn mặt tươi cười, giống là nói: Ta liền là vui vẻ như vậy!

"Ha ha ha..."

Có lẽ người kia muốn chính là như vậy, cười lớn một chỉ ngay phía trước, cao giọng nói: "Cho mời tân nương!"

Đám người né tránh, một vị mười bốn mười lăm tuổi da vàng tiểu cô nương khóc rống lấy, bị mấy cái đáng người cường tráng đại hán người da đen cường ép nắm đi ra.

"Tiểu cô nương người sợ cái gì, người lập tức muốn làm cô dâu, khóc cái gì khóc, đến, gọi một cái, gọi a ha ha, không gọi đúng không, lão tử nhìn người gọi không gọi!" Nam tử cười hi hi cùng tiểu cô nương nói chuyện,

Bắt quá tay bên trên lại không có chút nào khách khí, chính phân hai lần nặng tay trực tiếp liền đánh vào tiểu cô nương trên mặt, thẳng đem cái sau khóe miệng đánh nứt, điểm điểm máu tươi từ bên trong bờ môi bên trong chảy ra.

Mất thấy tiểu cô nương bị đánh cho choáng váng, đình chỉ kêu khóc, nam tử kia tiếng cười càng thêm đắc ý, phía trước người thường thường trước ngực hung hăng bắt mấy lần, ngẩng đầu lên, lấy ra sau lưng sáo trúc, lớn tiếng nói: "Có xin chủ nhân!" Nói xong thổi lên sáo trúc.

Ồ...

Ồ...

...

Cái này sáo trúc tựa hồ là đặc chất, nó âm thanh cũng không tốt, bắt quá lực xuyên thấu cực mạnh, đem thanh âm đưa đến rất rất xa bên ngoài.

Mấy phút đồng hồ sau.

Hắn thổi một hồi, phun, một chỉ hai hắc nhân, YIN cười nói: "Cho ta lột y phục của nàng, đưa cho chủ nhân!"

quả có thể nghĩ. Bất quá lui một bước tới nói, nếu như đào lên đạo đức, đứng tại lịch sử góc độ đến xem toàn cục, người sẽ phát hiện yêu Bor người văn minh cùng gà thủ ở giữa kỳ thật rất có ý tứ."

"Yêu Bor người từ ta tín ngưỡng bắt nguồn từ bọn hần Đại Tế Ti, cũng liền là tộc quần người thống trị thực sự, cái gọi là gà thủ, là từ đời thứ nhất Đại Tế Ti phát minh bắt đầu. Hần đế tộc nhân chăn nuôi một cái tuổi thọ rất dài hung thú, hàng năm cung phụng, thăng đến hung thú trưởng thành, Đại Tế Ti tuổi già về sau, liền sẽ đem mình hiến tế cho hung thú, về sau liền từ con này hung thú đến thủ hộ tộc đàn, thăng đến quy định ba mươi năm sau, một đời mới Đại Tế Ti từ hung thú tuyển ra, vòng đi vòng lại, mới một vòng tuần hoàn bắt đầu, dùng cái này kéo dài tộc đàn..."

Cổ Dịch nghe Thông U sách bên trong vô danh quý hồn giải thích, khóe miệng không khỏi dần dần đỏ hạ: "Người nói nhiều như vậy liền là muốn nói cho ta: Còn có nhất chỉ quái thú?"

"..." Vô danh quý nhất thời không nói gì, trầm mặc sau một lát thờ dài một tiếng, "Nếu như người là đệ tử của ta, ta nhất định quát người cái mông." Nói xong không còn âm thanh nữa, tựa như chưa từng có lên tiếng qua.

"Ta nói lão nhân gia người có lời gì ngược lại nói là xong..."

"Rống! ..."

Cổ Dịch tại là truy vấn, nhưng mà lời vừa ra miệng, một tiếng rung chuyển núi đá to lớn tiếng thú gào liền từ trên vách núi đá Phương Chấn vang, đem hần tất cả chú ý người hấp dẫn.

Đưa mắt quan sát, một cái giống như đã từng tương tự quái vật xuất hiện vách núi trên đỉnh, hung quang thấp xem, nhất nhất đảo qua phía dưới nhóm người mình.

Con quái vật này đầu sư tử trán hổ, sinh bát túc, trong đó bốn cái là thần lân trảo, lại cùng cái kia Bì Ngạn Trường La chỗ bồi dưỡng quái vật cơ bản, hoặc là chúng nói chúng nó căn bản là cùng một loại chủng loại, chỉ là con này thoát ly Bì Ngạn Trường La khống chế, càng thêm khát máu!

Con quái vật này mắt to đảo qua, cuối cùng không có gì bất ngờ xảy ra dừng lại tại tiểu cô nương kia trên thân, u lực ánh mắt giống là gặp được trong nhân thể có thể nhất kích phát hần dục vọng đồ vật, trong mắt đồ sinh dục vọng, nước bọt từ khóe miệng lưu lại, lần nữa phát ra một tiếng gầm điên cuồng về sau, lại dọc theo vách núi cứ như vậy chạy hết tốc lực xuống tới!

Vách núi khía cạnh một đường quyền bụi, khí thế như vạn tề phi nước đại, nó thể tích, tốc độ, khí thế đều không là phía trước gặp một con kia có thể đánh đồng, trong nháy mắt liền đến đến trước mắt, mở ra miệng rộng!

Mắt thấy cái kia lần nữa dọa sợ tiểu cô nương liền muốn táng thân miệng thú, đã chạy ra mấy bước Cổ Dịch lại lập tức trở lại chạy về, tại trí mạng trong nháy mắt, hần nữa vọt lên đến, một cước quả quyết đá ra, đá mạnh tại quái vật hàm dưới, đem nó vừa mở ra miệng rộng lần nữa đá hợp, một thanh ôm lấy tiểu cô nương, lần nữa chuẩn bị.

Chạy một đoạn phát hiện quái vật kia lại không đuổi kịp đến, hần không khỏi quay đầu, gặp quái vật kia thể mà tại nguyên chỗ lẫn lộn, trên mặt đất rơi mất một nửa đầu lưỡi lớn, trong miệng không ngừng phun máu, giờ mới hiểu được tới nguyên lai mình vừa rồi một cước bị đá như thể kinh điển, để con hàng này cắn đứt đầu lưỡi của mình, lập tức vừa quay đầu lại, chạy nhanh hơn.

Quái vật này gãy mất một nửa đầu lưỡi, đợi chút nữa trì hoãn qua đến sau tuyệt đối xem nổi giận, Cổ Dịch biết rõ tay mình không tác không có khả năng làm qua nó, trực tiếp liền hướng phía Doanh Khả Oánh phương hướng chạy đi.

Cái này cũng là Ngô Dật đề nghị, Doanh Khả Oánh thân đến nuốt vàng Phệ Ngọc Cổ vương, đã có cổ sách quyền thứ ba trên lý luận sức chiến đấu cao nhất, từ đại đa số góc độ đến xem, chiến lực của nàng cũng sẽ không như tại con quái vật này, để nàng đối phó quái vật này là không còn gì tốt hơn.

Nhưng mà lý tưởng đầy đặn, hiện thực là xương cảm giác, không nghĩ tới là Doanh Khả Oánh vậy mà tại nhìn thấy quái vật kia từ dưới đất trì hoãn qua kịch liệt đau nhức, bị hai người mang theo hướng mình chạy tới lúc, nàng, vậy mà cũng chạy!

Vội lại chạy cực nhanh, tổ chất thân thể cực tốt nàng, đào mắt liền thừa một cái tiểu bóng lưng..

"Đậu xanh rau muống, người chạy cái lông gà! ? Cùng nó đối a!"

"Em gái người, chờ đã! ..."

"A,

Cứu mạng a! ..."

"..."

Cổ Dịch luân phiên tiếng quái khiếu rớt cực đưa tới Doanh Khả Oánh chú ý, cái sau cái này mới phản ứng được mình có vẻ như rất ngu X sự thật, dừng bước lại, suy tư một giây đồng hồ về sau, trên mặt đất nhặt lên khối nam thạch giống vừa rồi giấy người, đối quái vật cái trán dùng sức ném ra ngoài.

Cái này quăng ra, so với vừa rồi ngưng thần chú ý, lực đạo mạnh không chỉ một phần, đánh tại quái vật cái trán mặc dù không có đưa nó đầu óc nện bạo, nhưng to lớn lực đạo cũng đem nện lật ra mấy cái bồ nhào, đứng dậy lúc thú thân thể rõ ràng có hoảng hốt cảm giác.

Doanh Khả Oánh lập tức lòng tin tăng nhiều, nằng dùng tốc độ nhanh nhất góp nhặt một đồng tăng đá, phích lịch ba đất một trận đập loạn, trong nháy mắt liền đem hình thức nghịch chuyển, thẳng đem quái vật này đánh cho là gà bay chó chạy, nửa bước khó đi.

Tại là, không chịu nổi đùa giỡn quái vật nổi giận!

Quái vật dùng hết tiếng rống, phát ra "Oa a, oa a" tiếng quái khiếu, lấy lực xuyên thấu sóng âm khuếch tán bốn thả, truyền hướng phương xa, sau đó dọa người sự tình xuất hiện!

Chỉ nghe bốn phương tám hướng đều truyền về "Oa a, oa a" tiếng vang!

"Ta đi, gia hỏa này đến cùng còn có bao nhiêu chỉ!?"

Cổ Dịch chấn kinh, Doanh Khả Oánh sợ ngây người, liền ngay cả làm là quỷ Ngô Dật nhìn không được hiện ra hồn thân lên không, muốn nhìn một chút đến cùng là tình huống như thế nào, kết quả là, hắn chẳng những thấy được vô số con quái vật băng băng mà tới tràn cảnh, còn chứng kiến một cái đã lâu mà thân ảnh quen thuộc.

"Ta tưởng là ai đến hỏng ta chuyện tốt, nguyên lai lại là ân sư của ta đại nhân, thật là đã lâu không gặp."

Sau một khắc, âm lãnh âm thanh âm vang lên, một vị hơn bốn mươi tuổi niên kỷ, dáng người cao gầy trung niên nhân xuất hiện ở trước mắt.

Người tới hình dạng anh tuấn, nhưng khỏe mắt trường nghiêng mang ra công ngầm, thêm nữa trong mắt thần sắc âm lãnh chết lặng, khỏe miệng lãnh khốc, cho người ta một loại mười phần lãnh huyết âm u cảm giác, hoàn toàn phá hủy hấn anh tuấn cảm giác, để cho người ta không muốn nhìn thẳng.

Hắn sau khi xuất hiện, bốn phía quái vật dần dần tăng nhiều, thời gian dần trôi qua, tạo thành lấy người này làm chủ điểm, vây kín Cổ Dịch Doanh Khả Oánh còn có tiểu cô nương ba người hình thức.

Hắn gần giọng nói: "Bi Ngạn Trường La cùng nuốt vàng Phệ Ngọc Cổ là ta 30 năm tâm huyết, lại tại trong vòng vài ngày tan thành mây khói. Ngô Dật, ta thả ngươi ở trên đảo du dương là nhớ tới một điểm tình nghĩa, ngươi thật cho là ta giống như ngươi, mấy chục năm một điểm tiến bộ không có, ngay cả một cái âm hồn đều không thu thập được sao?"

"Tình nghĩa? Nghiệt đồ, ngươi còn dám gọi thẳng..."

"Im miệng!"

Ngô Dật lời nói chưa dứt, liền bị người trước mắt này, cũng liền là hấn ôm hận nhiều năm đồ đệ Ngô Kỳ liền quát lạnh đánh gãy. Cái sau nhìn xem ba người nhất hồn, miệt thị nói: "Đầu tròng thành cổ, cũng nên có chút mùi nhừ. Ta nhìn các ngươi hai người các ngươi huyết nhục vừa vặn phù hợp, về phần ngươi, Ngô Dật, còn là hồn phi phách tán, về sau đừng có lại trước mắt ta chói mắt tốt."

Dứt lời ngón cái tay phải cùng ngón giữa hợp chụp, thổi lên tiếng còi, trận gần trăm con quái vật đối hướng Cổ Dịch, phát khởi tiến công!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: 1 chiêu nổ đầu

Cho tới bây giờ ít người đối với người nhiều đều có một câu kinh điển lời kịch, cái này lời kịch đối với từ nhỏ trà trộn tại giang hồ lùm cò Cổ Dịch tới nói, cái kia là không thể quen thuộc hơn nữa.

Liền như bây giờ, tại Ngô Kỳ thổi sáo tiến công một giây sau, hấn liền nôn nóng quát mà ra, nói: "Bắt giặc trước bắt vua! Doanh Đại cầu bên trên! Cho hấn biết trang B hậu quả! Cái gì gọi là: Gắn trong gang tấc, người tận địch quốc. Thất phu giận dữ, máu tươi mười bước!"

"Ngươi mới là thất phu!" Doanh Khả Oánh bị Cổ Dịch nhắc nhở, tiến trước lúc cũng không quên trừng mắt liếc hấn một cái, sau đó dứt bỏ tạp niệm, nhấn quyết tâm bên trong đối đàn thú vậy công sợ hãi, hướng về Ngô Kỳ phản công mà lên.

Cho nên nói người đều có thói quen, trong đó lấy trang B ác liệt nhất! Ngô Kỳ sở dĩ tới đây đối mặt ba người, không ở ngoài phát tiết bị hủy bảo thụ kỳ cổ oán giận, thuận tiện đích thân tới nhắm nháp đối thủ sợ hãi, để chính bọn hấn gây kết quả của mình, mà những ý nghĩ này tổng hợp tới nói, kỳ thật liền là trang B!

Hắn trang B hạ tràng rất đơn giản rất đơn giản, liền là ép Doanh Khả Oánh, để nàng hoàn toàn thể hiện ra thân thể của mình tổ chất, có thể một kích đánh bay hai con quái vật, cũng tại Ngô Kỳ không thể tưởng tượng nổi cùng vạn phần hồi hận trong ánh mắt, một đường đuổi theo ra, ép ra N+ 1 con quái vật về sau, cuối cùng một quyền đem đầu hắn đánh nổ!

Phanh! ...

Cái kia một tiếng vang trầm qua đi cột máu, để hết thấy hí kịch tính quá trình lộ ra chân thực, cho tới cao lạnh như Ngô Dật hạ người lão quỷ, đều treo lên thật lâu si ngốc dạng, không thể tin được, đây đưa mình mấy chục năm đại thù cứ như vậy kết thúc, thậm chí để hắn trong nháy mắt đã mất đi trên thế giới này tồn tại đi xuống lòng tin, thẳng đến Cổ Dịch một câu nghi ngờ lời nói, mới khiến cho hắn có chút như ở trong mộng mới tỉnh.

"A? Con hàng này hôn đâu?"

Ở phương xa, Doanh Khả Oánh đuổi kịp Ngô Kỳ vị trí, mặc dù cách xa nhau rất xa, nhưng Cổ Dịch cảm giác bén nhọn còn là đã nhận ra Ngô Kỳ nổ đầu trong nháy mắt dị thường: Hôn phách của hắn biến mất!

Cổ Dịch tinh tu quý đạo đại thuật, đối với sinh hồn quyết đoán cái kia là không thể quen thuộc hơn được, mặc dù hắn hiện tại quyết đoán hoàn toàn không có, nhưng cảm giác lại càng sâu lúc trước, có thể minh xác khẳng định Ngô Kỳ vừa mới chết lúc, hôn phách của hắn xác thực là thoát ly nhục thể, có thể là liền ở giây tiếp theo, lại bị một cổ kỳ dị, chưa bao giờ cảm giác được lực lượng dẫn dắt, đối nó hôn phách cảm giác trong nháy mắt liền biến mất.

Là dạng gì lực lượng có thể tại mình dưới mí mắt đem Ngô Kỳ hôn phách dắt đi, Cổ Dịch nhất thời nghĩ đến trước đó bọn hắn suy đoán, Ngô Kỳ rất có thể thật tại trên đảo này tìm được chuyển đi tinh thần hôn phách phương pháp!

"Cái này tiểu tạp toái xem ra hoàn toàn chính xác ở trên núi phát hiện cái gì, hắn không là bắt một đám Học giả à, tin tưởng bọn họ biết đến so ta đoán mò đáng tin hơn nhiều lắm, người ta lại tiếp tục hướng lên, điều tra rõ vốn có, chờ bị bắt được cái này tiểu tạp toái hôn phách về sau, tốt gọi cái này tiểu tạp toái biết cái gì gọi là chết không bình yên!" Ngô di nghe được Cổ Dịch tự thuật, bảo thủ dục niệm trong nháy mắt tái khởi, âm trầm nói ra.

Cho nên nói báo thù là cái rất kỳ diệu đồ vật, hắn có thể để người ta canh cánh trong lòng, cũng sẽ cho người lấy đến chất lực lượng, mà tại càng nhiều thời điểm, còn biết khiến người cảm thấy tồn tại ý nghĩa. Thí như bây giờ Ngô di bản thân.

Cổ Dịch thấy rõ lại không có nói hết, dù sao hắn sớm đã không phải người, làm là âm hồn chi thuộc, cùng nhân đạo nghịch phản, mặt trái mới là nó vốn có đặc tính, Ngô Dật biểu hiện hoàn toàn ở bình thường tình lý bên trong, ngược lại là trước Phương Doanh có thể óng ánh tựa hồ có chút không đúng.

Ánh mắt của nàng biểu lộ tràn ngập nhiều loại cảm xúc, trong đó có mờ mịt, có sợ hãi, có chờ mong, thậm chí còn có khát máu cùng tà ác, nhất là sau hai loại, so với như Ngô Dật mặt trái âm hồn lại còn nhiều hơn được nhiều!

"Doanh Đại cầu, nhắc tay giết người cảm giác rất thoải mái a? !"

Cổ Dịch chậm rãi đi vào Doanh Khả Oánh bên người, giống là lâm vào hồi ức, một mặt nói ra: "Nhớ kỹ ta mới học thuật lúc, ta trước làm thịt một con gà, sau đó làm thịt một cái vịt, sau đó lại làm thịt một con gà, một cái vịt..."

"Đến cuối cùng, ta làm thịt cá nhân!"

Cổ Dịch tái diễn lời nói trước là đưa tới Doanh Khả Oánh chú ý, lại sau đó một khắc, nói ra trực kích đối phương tâm linh lời nói: "Từ tay không bác giả chi lực đến nhắc tay giết người không có chút nào khó, chỉ cần hữu tâm là được, chúng ta làm lại đều có giết người năng lực, cũng không có ai có thể tại tuyệt đối lý do bên trên ngăn cản người,

Nhưng là người phải biết, sắc, cước chi dục tất cả tại giới, mà giết chi dục càng là phải giới!"

"Mấy ngàn năm qua, Quý đạo vô số tiền bối du tẩu cùng sát đạo tít ngoài rìa, cuối cùng trở thành 'Giới sát' hai chữ, hôm nay người mặc dù không tu quý đạo, nhưng ta cũng đem hai chữ này tặng cho người, hi vọng người có thể bằng vào nhận rõ bản thân."

Doanh Khả Oánh trong mắt nhiều loại cảm xúc dần dần về định, trong nửa giờ ngắn ngủi nàng liên sát ba người, ba người này chẳng những không một người có sức hoàn thù, người cuối cùng tức thì bị nàng trực tiếp một quyền nổ đầu, bức này kích thích cùng không chế sinh từ cảm giác, để nàng tâm cảnh đại là chấn động, cái gọi là nhất niệm niệm phạt, nhất niệm ma, phần lớn sinh tại đây, loại thời điểm này cần nhất liền là âm lòng lại giàu có đạo nghĩa cùng lý, chính như Cổ Dịch tặng hai chữ, mới có thể tốt nhất giúp nàng vượt qua tâm kiếp, chân chính bắt đầu không chế thuộc tại lực lượng của mình!

Doanh Khả Oánh dần dần hoàn hồn, phẩm vị Cổ Dịch tặng cho 'Giới sát' hai chữ, càng phát ra dám đến mình lực lượng cùng hai chữ này liên hệ chi sâu, bị Quý đạo tiền bối mấy ngàn năm tổng kết trí tuệ mang theo về chính đạo, khôi phục bản thân, ngựa mặt lên trời thở ra một hơi thật dài, nói đùa đối bên người Cổ Dịch nói ra: "Nghĩ không ra người còn hội an ủi người."

Cổ Dịch cười nói: "Đương nhiên, bất quá may mà người cầu bàn tay lớn hảo cảm, không người ca mới không để ý tới người."

"Người thật là..."

"Liếc mắt đưa tình các người về sau có nhiều thời gian, hiện tại cần gì phải ngay trước lão phu mặt như này? !"

Đang lúc Doanh Khả Oánh chuẩn bị đậu đen rau muống Cổ Dịch sau một giây, lão quỷ Ngô Dật nhìn không được nói tiếp đánh gãy, dùng không làm

bóng đèn phượng thức đem hai người kéo về mình quan tâm vấn đề bên trên, nhắc nhở bọn hắn, hiện tại nên lên đường, bắt được Ngô Kỳ hồn phách cho mình SM mới là việc cấp bách!

Tại cái này bóng đèn lớn chiếu xuống, hai người quả nhiên không có lại tiếp tục, làm sơ thương lượng sau liền quyết định đồng ý Ngô Dật trước đó thuyết pháp, quyết định lên núi, đi tìm những cái kia bị Ngô Kỳ chop tới nghiên cứu nơi đây cổ đại vu thuật các học giả, hướng bọn hắn tìm đến tận cùng.

Như thế, hai người mang cái này vẫn như cũ ở vào kinh hải bên trong vị tiểu cô nương kia xuất phát lên núi..

...

"Doanh tiểu thư thân đến vuốt vàng Phệ Ngọc Cổ vương, thân thể vạn độc bất xâm. Tiểu cô nương này thân trùng 'Tang Thần Cổ', này cổ mặc dù bất phạm, nhưng cũng nhìn không quá người một điểm Cổ Vương máu, các người muốn để nàng khôi phục thần trí, chỉ cần doanh tiểu thư nhất giọt máu tươi liền có thể."

Trên nửa đường, Doanh Khả Oánh liên tiếp đùa tiểu cô nương mấy lần đều không gặp nàng có phản ứng gì, nhất thời nhớ tới tình huống nơi này, hướng Ngô Dật hỏi thăm sau đạt được đáp án của hắn.

Mà đối với loại này đáp án, Doanh Khả Oánh cơ hồ không có có mơ tưởng, liền lấy ra một thanh đèn từ trước đó ngoại quốc lão di sản nhiều chức năng dao quân dụng, đem mình cùng tiểu cô nương kia ngón tay đâm rách, dựa theo Ngô Dật phương pháp, đem mình nhất giọt máu tươi nhỏ vào tiểu cô nương đầu ngón tay trong vết thương.

Sau một lát, tiểu cô nương vết thương một trận dị động, ngay sau đó, một cái con giun lớn nhỏ cỡ trùn từ vết thương của nàng người chui ra.

Ngô Dật gặp chi, đột nhiên hơi nghi hoặc một chút: "Tang Thần Cổ, cái kia tiểu tạp toái tại sao phải dùng hiểm thấy như vậy lại đơn nhất cổ trùng?!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 150: Tiến vào hang ổ

"Cái gọi là Tang Thần Cổ, tức là khiến người đánh mất thần mà biết cổ trùng, cái kia tiểu tạp toái đã dùng những này tiểu cô nương gà thú, cổ trùng tất nhiên sẽ không chỉ chăm đối với mấy cái này tiểu cô nương, nếu như ta suy đoán không kém, tiểu tạp toái nên là dùng một tảng xác ngoài bao khóa cổ trùng, làm cho lại trong thời gian ngắn sẽ không ăn mòn những này tiểu cô nương thần trí, thẳng đến hung thú đem nhai nát ăn về sau, Tang Thần Cổ mới có thể phá xác mà ra, thôn phệ hung thú thần trí, dùng cái này siêu khổng cho mình dùng..."

"Vậy cái này hàng lại gà thú, lại khổng thú đến cùng có làm được cái gì? Hắn nhân nhức cả trứng, nuôi chút sùng vật chơi đùa?"

"Biến thái tư tưởng cũng chỉ có biến thái có thể đoán được."

"Doanh Đại cầu tại sao ta cảm giác người đang mắng ta?"

"Người thừa nhận người là biến thái sao?"

"..."

Đường lên núi bên trên, ba người nhất quỷ phòng đoán lấy Ngô Kỳ sở tác chỗ là đến tận cùng vì sao, trong lúc đó Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh cũng không quên cãi nhau, tại cũng bất giác, thời gian trôi qua, rất nhanh vòng qua phía trước vách núi về sau, nhất tòa xa hoa tú lệ tầng lầu xuất hiện ở trước mắt.

Nơi này đã rất tiếp cận núi lửa đỉnh vị trí, trong không khí nhiệt độ rõ ràng lên cao, địa thế gồ ghề nhấp nhô, lại có một tòa chiếm diện tích không nhỏ, bên ngoài sắc điệu xa hoa, chung quanh thậm chí hiện đầy màu xanh lá nhiệt đới thực vật tới già điếm tú lệ lầu nhỏ xuất hiện. Rất khó tin tưởng, tại cái này hải ngoại đảo hoang, nhân lực vật lực bản cùng chỗ, cần tiêu bao nhiêu tâm tư cùng khổ lực mới có thể xây thành như thế một dãy nhà vật?

Mấy người đàm luận thanh âm nhất thời yên tĩnh trở lại, Cổ Dịch thấp giọng nói: "Doanh Đại cầu, người công thủ cao nhất, người bên trên, dẫn đầu chúng ta đi vào."

Doanh Khả Oánh theo thói quen trừng mắt liếc hắt một cái, lại không nói gì thêm, theo lời dẫn đầu, mà Cổ Dịch thì ôm vào vị kia một mực không nói gì tiểu cô nương, theo ở phía sau, hai người rón rén rất sắp tiếp cận cái kia tòa nhà tầng kiến trúc.

Ở trước cửa, ngoài ý liệu không có bất kỳ người nào canh cổng, thậm chí cũng đại cửa cũng không đóng, hoàn toàn một bộ không hề phòng đáng về.

"Trên đảo này nguy hiểm trùng điệp, lại có cỏ trùng hung thú, toàn là giết người đồ vật, nơi này ở vào trong đảo nội địa, người bình thường căn bản qua tới không được, không cần phòng bị cũng hợp tình hợp lý."

Doanh Khả Oánh thấp giọng nói ra bản thân nghĩ tới nguyên nhân. Hai người nhất thời buông lỏng không ít, nhẹ nhõm tiến vào đại môn, đi vào trong kiến trúc bộ, đồng thời tại cách đó không xa một tầng trong đại sảnh, tìm được bọn hắc mục đích của chuyến này: Đám kia bị Ngô Kỳ chộp tới các học giả.

Cái kia là một đám binh quân tuổi tác vượt qua năm mươi tuổi trung lão niên người, nam nữ đều có, quần áo bọn hắc thống nhất, tại trên ngực trái đều lấy Hoa Hạ văn tiêu chí lấy nghiên cứu viên, hiển nhiên là bị Ngô Kỳ thống một ông lý.

Theo lý thuyết cái này cũng là tại chuyện hợp tình hợp lý, bất quá giờ này khắc này, lại có một kiện ngoài ý liệu sự tình phát sinh.

Chỉ gặp những người này toàn bộ nằm trên mặt đất, một mặt sống không bằng chết biểu lộ, từng cái che ngực, miệng há thật to, bộ kia muốn kêu to lại vô lực lên tiếng đáng về có thể cảm thụ nó bị thống khổ.

Ngô di lập tức lên tiếng nói: "Ngô Kỳ bỏ mình, những người này cỏ trùng mất khống chế, doanh tiểu thư, hiện tại nhanh nhất hữu hiệu nhất phương pháp liền là của người máu."

"Tốt!"

Doanh Khả Oánh không do dự, xách đao liền bắt đầu cắt mình lấy máu, nàng và Ngô di, đều không hy vọng những người này chết, chỉ khác biệt là, Doanh Khả Oánh là tiếp nhận "Giới sát" hai chữ cho nên tôn trọng sinh mệnh, mà Ngô di lại là tràn đầy báo thù oán niệm, muốn bằng những người này tìm ra Ngô Kỳ hồn phách.

Tại là một người nhất quỷ phối hợp lẫn nhau, dùng không đến nửa giờ, liền đem những người này trong cơ thể cỏ trùng lấy Cổ Vương máu bức ra, đem bọn hắc từ Quỷ Môn quan kéo lại!

Sau hai tiếng.

Doanh Khả Oánh bị cảm ân Học giả dẫn lên lầu gian phòng nghỉ ngơi. Mà Cổ Dịch thì tại một tầng bên trong phòng tiếp khách, ngồi tại nhất trương da hổ Brazil gỗ chế thành trên ghế sa lon, cùng một vị tóc hoa râm, hiểu được tiếng Trung lão Học giả trò chuyện với nhau.

Đứng ra phương nói, cái này cái ghế sa lon bản là Ngô Kỳ chuyên ngồi, lúc trước nhưng là vì cái này cái ghế sa lon liền đi không ngừng mười cái nhân mạng!

"Ngô nghiệp chương nặng nề, giết người hại quá nhiều người."

Đối phương cảm khái một câu, nói tiếp: "Ngô sở dĩ muốn trước cho gả thú các cô gái ăn vào Tang Thần Cổ,

Mà không là trực tiếp cho hung thú ăn vào, không là Cổ tiên sinh người nói nhiều lần giờ lên, coi quần đánh rắm, mà là bởi vì là gả thú pháp là cỏ đại yêu Bor người Đại Tế Ti lưu lại văn hiến, đi qua nghiên cứu của chúng ta, gả thú pháp có rất nhiều trình tự, nếu như toàn bộ nhất nhất thỏa mãn thực hành, thì có thể thu hoạch được đem tinh thần chuyển giá đến dã thú trên người công hiệu thần kỳ, dạng này hẳn đã có thể siêu không đàn thú, cũng có thể tùy thời chuyển giá tinh thần đến bất kỳ một cái hung thú trên thân!"

Cổ Dịch giật mình gật đầu: "Cái kia quỷ SHI lão tiên sinh, vì cái gì con hàng này nhất định phải đem tinh thần chuyển dời đến dã thú trên thân, hẳn là hẳn nghĩ trải nghiệm hạ dã thú sinh sôi quá trình? ! Đào đi, đúng, hẳn chuyển di sẽ không là cái thú đi! ? Hẳn quả nhiên là cái đồ biến thái!"

Lão giả khòe mắt theo bản năng kéo ra, Cổ Dịch Logic thật là kinh người, hẳn nhẹ ho hai tiếng, giải thích nói: "Nhắc lại một lần, ta gọi cháy tước tư, không là đào SHI, cũng không là xúc SHI, càng không là quấy SHI! Về phần Ngô tại sao phải đem tinh thần chuyển dời đến dã thú thân, là bởi vì làm gốc tuyệt được chứng thực cỏ yêu Bor người ghi chép, người tinh thần năng lượng là có hạn, yêu Bor tộc Đại Tế Ti dùng đặc biệt thời phát dưỡng thành hung thú đại não có thể cho tinh thần năng lượng đạt được nghỉ ngơi, về sau lại đem nghỉ ngơi đầy đủ tinh thần chuyển giá cho mới thân thể nhục thân, dùng cái này tuần hoàn, yêu Bor tộc Đại Tế Ti liền là bằng này một mực còn sống, nếu như không là ở giữa xảy ra chút ngoài ý muốn, hẳn có lẽ hiện tại còn sống!"

Hiện tại còn sống? !

Cổ Dịch minh bạch, nguyên lai còn là con rùa gây họa!

Phải biết, Ngô Kỳ có lẽ thật là biến thái, nhưng tương tự hẳn cũng là người, phạm là là người đều sẽ có đối với vĩnh sinh khát vọng, từ xưa đến nay, đếm không hết người tài ba trí giả là hai chữ này dốc hết cả đời, cũng không thiếu dốc hết đạo đức người, Ngô Kỳ làm vì đó bên trong một thành viên cũng không khó gặp.

Hắn trầm mặc một hồi, bỗng nhiên lại nghĩ đến một vấn đề nói: "Nhớ đến lúc ấy Ngô Kỳ mang theo gần trăm con hung thú vây xem chúng ta, nhưng là tại sau khi hẳn chết hung thú lại giải tán lập tức, cái này là bởi vì là người nói nghỉ ngơi tinh thần duyên cớ a?"

Cháy tước tư nói: "Đúng vậy, người cảm giác đến tử vong trước đó phần lớn đều có sợ hãi, Ngô cũng không ngoại lệ, chủ ý của hắn biết tại tử vong trước đó mang theo sợ hãi ý thức, sau đó không tới kịp điều chỉnh, chuyển di ảnh hưởng đến hưng thú, làm cho xuất hiện sợ hãi dẫn đến. Bất quá cũng không cần lo lắng, tại hưng thú trong cơ thể Ngô Kỳ ý chí mỗi một tháng mới có chừng một giờ thanh tỉnh, cổ người đã hủy đi nhục thể của hắn, sau đó lại không người vì hắn chuẩn bị trở về về nhục thân, cái này cùng hắn triệt để chết đã không có khác nhau lớn bao nhiêu."

Cổ Dịch cái cuối cùng nghi hoặc cũng nhận được giải thích, nhất thời dễ dàng không ít, đến là Ngô đi không có SM đến Ngô Kỳ hờn phách, lộ ra bất mãn hết sức, nhưng hắn cũng không có biện pháp tốt hơn, đành phải rầu rĩ nguyên rủa nói: "Hi vọng như lời người nói, Ngô Kỳ trải nghiệm dã thú sinh sôi đi, đúng, tốt nhất là chỉ mẫu thú!"

"Ha ha..."

Cổ Dịch cười ha ha một tiếng, tại cháy tước tư ánh mắt nghi hoặc bên trong đứng dậy: "Tạm thời không có vấn đề gì, đúng, bằng hữu của ta ở đâu, ta muốn gặp mặt nàng."

"Liên trên lầu, ta để cho người ta người dẫn người đi."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 151: Ta muốn phát uy!

Mang Cổ Dịch lên lầu trung niên nữ tử mang theo khẩu trang, đi theo nàng đằng sau có thể phát hiện cái trước bộ mặt làn da nhú chặt, cuốn giống như vỏ cây, hiển nhiên là dung mạo khó giữ được.

Nhìn ra được nàng rất quái gở, lại hoặc là là bởi vì nơi này căn bản vốn không là cái gì đáng đến vui vẻ địa phương, coi như Cổ Dịch giết Ngô Kỳ cũng giống vậy, nữ nhân này trên nét mặt từ đầu đến cuối không có một chút biến hóa, một đường bên trên một câu không nói, dẫn đầu Cổ Dịch đi lên lầu trong một gian phòng ngủ.

Cái này là một gian thông thường lớn nhỏ, không có chỗ đặc thù gì phòng ngủ, nó dựa vào tường nằm trên giường một người nữ sinh, nhưng mà ngoài ý liệu, không là Doanh Khả Oánh mà là bị Cổ Dịch mình một đường ôm tới tiểu cô nương kia.

"Ai, vậy ta khác một người bạn đâu, liền là cầu rất lớn cái kia."

Cổ Dịch khoa tay lấy trước ngực mình không khí, hướng trung niên nữ nhân tìm hỏi Doanh Khả Oánh vị trí, cái sau nhưng không có để ý đến hắn, tự lo đi đến tiểu cô nương trước giường vì đó sẽ có chút nhầm lẫn cái chăn phủ chính, tại trở lại lúc, không cần thận đồ trên bàn chén nước.

Trung niên nữ nhân biểu lộ vẫn không có biến hóa, cúi thân đem miếng thủy tinh khối nhặt sạch sẽ, tiếp lấy một chút cũng không thấy Cổ Dịch đi ra khỏi phòng.

Cổ Dịch thâm nghĩ khả năng không là nữ nhân này tính cách vấn đề, có lẽ là người ta đại tiểu tiện bài tiết không kiềm chế kéo tại trên quần không tiện nói chuyện mà thôi, không người là lòng mình không chọc giận nàng trái ngược với đối nảo tàn đối với mình! ?

Nghĩ đến chưa phát giác đi tới tiểu cô nương bên giường, gấp nàng đối với mình cười cười, tâm tình một cái sáng khoái không ít, đang muốn nói chuyện, đã thấy nàng ánh mắt dừng nhìn phía dưới, không khỏi thoáng quay đầu, phát hiện tại chân mình bên cạnh vị trí, cũng liền là vừa rồi cái kia trung niên nữ nhân đỏ nhào chén nước hơi cao cao một điểm trên vách tường, chưa khô nước đọng tiểu xuất hai cái từ đơn tiếng Anh.

Heexists

Hai cái này từ đơn Cổ Dịch nhận ra cái thứ nhất là "Hắn" ý tứ, về phần cái thứ hai là cái gì liền cần ngàn độ, đáng tiếc là nơi này không có điện thoại, cho nên hai cái này từ đơn đối hắn ý tứ liền là một cái "Hắn" chữ.

Hắn?

Cái gì hắn?

Rất rõ ràng hai cái này từ đơn là vừa rồi trung niên nữ nhân lưu lại, không có gì bất ngờ xảy ra, cũng chính là muốn lưu cho mình hoặc là trên giường tiểu cô nương.

Một cái trung niên nữ nhân lưu cái hân là có ý gì?

Nhất là còn là nam tính hân, Cổ Dịch không khỏi nghĩ đến một chút không thích hợp thiếu nhi hình tượng, lúc này, trên giường tiểu cô nương ngồi dậy, nhẹ giọng tại lỗ tai hân nói ra hai chữ: "Hân tại."

Nàng nói là tiếng Hoa, cổ nhiên rất cứng nhắc, nhưng xác xác thật thật liền là tiếng Hoa.

Cái này thật đơn giản hai chữ, để Cổ Dịch cảm thấy ngoài ý muốn: "Người sẽ nói tiếng Hoa?"

Tiểu cô nương lắc đầu, lại gật đầu một cái, nhỏ giọng nói: "Biết một chút, Ngô, để học."

Cổ Dịch lập tức bừng tỉnh, Ngô Kỳ thuở nhỏ đi theo Ngô Dật, đã sớm tại không tự chủ đem tiếng Hoa xem như tiếng mẹ đẻ, ép buộc thủ hạ bị nô dịch người học tập tiếng Hoa thuận tiện mình cũng là hợp tình hợp lý.

Biết rõ điểm ấy, Cổ Dịch dư quang lại một lần phiết gấp cái kia hai cái từ đơn, nhớ tới từ đơn ý tứ, nhất thời lại có chút mới nghi hoặc: Vị kia đại tiểu tiện không cời quần trung niên nữ người vì sao phải tại lưu lại cái này "Hân tại", cái này rốt cuộc là ý gì?

Còn có, nàng lại vì cái gì muốn viết tại như vậy ẩn nấp địa phương, là sợ ai trông thấy sao? Cái này "Hân tại" lại đến cùng là ai tại?

Nghĩ đến, chưa phát giác nhìn xem tiểu cô nương mặt, trong đầu trong nháy mắt hiện lên một cái ý niệm trong đầu: Hân? Tại sao phải nói hân! ?

Là!

Cái này hân, là bởi vì là theo bản năng né tránh danh tự. Mà ở chỗ này ngoại trừ một người bên ngoài, còn có ai có thể khiến người ta theo bản năng né tránh đâu? !

Người này chỉ có thể là Ngô Kỳ!

Cho nên trung niên nữ nhân lưu lại "Hân tại" ý nghĩa rất đơn giản, tức là: Ngô Kỳ tại!

Ngô Kỳ tại nhà này lâu trong phòng? ! Trung niên nữ nhân đang trêu chọc mình? !

Không đúng!

Cái kia trung niên nữ nhân không có lý do lừa gạt mình, cái này cũng không chơi vui, với lại chính như trước đó suy nghĩ, mình cùng nàng không quen cũng không có thù, cho nên chỉ có thể là chấy tước tư lừa mình!

Hiện tại nghiêm túc ngẫm lại,

Chấy tước tư lời nói thật là trăm ngàn chỗ hở. Nếu quả thật như hân nói, chuyển di tinh thần về sau, đang tu dưỡng trong lúc đó một tháng chỉ có thể hồi phục một giờ ý thức, cái kia yêu Bor tộc Đại Tể Tỉ lại làm sao có thể một mực dùng phương pháp này sống mấy trăm năm, đã sớm nên bị thiên tai hoặc là bị mình có dị tâm tộc nhân cho đùa chơi chết!

Cho nên, Ngô Kỳ chẳng những không chết, với lại tinh thần của hân tại chuyển di về sau là tất nhiên là có thể tùy thời từ đã thú trên thân thức tỉnh. Bằng này một điểm, hân liền có thể trước một bước đi vào quen thuộc lộ trình nhà này trong lầu bố trí hết thấy, bao quát bàn giao chấy tước tư, còn có kích phát các học giả trên người cổ trùng diễn kịch các loại.

Thuận nghĩ xuống tới, hết thấy cũng đều sáng tỏ, hân sờ đi làm như thế, hết thấy hết thấy đều chỉ bởi vì làm một người, vậy liền là: Doanh Khả Oánh!

Đạt được nuốt vàng Phệ Ngọc Cổ, vạn độc bất xâm, treo lên đánh hung thú Doanh Khả Oánh, có thể nói là hân lớn nhất thiên địch, hân thiết lập vạn cục bố trí, chính là vì đề Doanh Khả Oánh bùng nổ long cảnh giác. Hiện tại như quả không có gì bất ngờ xảy ra, tại Ngô Kỳ hữu tâm tính vô tâm mưu kế hạ Doanh Khả Oánh đã bị thả ngược lại, Ngô Kỳ họa lớn trong lòng đã đi, nghĩ đến cũng nhanh muốn đối với mình loại này chưa từng nhập qua hân mắt, chỉ tùy ý phách người đánh trước phát ra tiểu nhân vật động thủ!

Nghĩ tới đây, Cổ Dịch đi tới trước cửa sổ, nhìn xuống dưới, gặp phía dưới có người cũng ở trên nhìn, là hai cái mặc Học giả chế phục người, nhìn lên ở giữa, có thể gặp bọn họ dữ tợn khỏe mắt, cùng khỏe miệng tàn nhẫn mỉm cười, đã chứng minh Cổ Dịch suy đoán, hân đi tới một cái lui không thể lui ăn người địa phương!

"A, chỗ lấy các người thật sự coi ta mềm bóp, thế mà đem thuốc về ta đãi ngộ cho Doanh Đại câu? Ta nói các người hai cười cái gì, cười mình là não tàn sao?"

Cổ Dịch trong lời nói, phía dưới người ý cười càng đậm, bọn hân từ đầu đến cuối không có nói chuyện, chỉ là một bộ ăn chắc bộ dáng của người, hết sức tự tin.

Mà Cổ Dịch ghét nhất liền là người khác muốn treo lên đánh tự tin của mình, tại là rất tiện tay liền nắm lên bên người trên bàn hai cái bình hoa ném xuống

dưới.

Phanh, băng. . .

Hai tiếng tiếng vang lên về sau, trên mặt đất nằm một cái, một cái khác cũng từ vừa rồi tự tin sắc mặt cũng biến thành mờ mịt, sau biến thành phần nộ, lại khi nhìn đến Cổ Dịch cái thứ ba bình hoa lúc biến thành kinh hoàng, chạy nhanh như làn khói cái không thấy.

"Cho nên nói đừng giả bộ so. Mặc dù ta không có phách lực (*) nhưng cũng không có nghĩa là ta không có sức chiến đấu, Ngô Dật, cho ngươi một cơ hội, ngươi có thể nguyện ý tự mình động thủ chính tay đâm Ngô Kỳ?"

Cổ Dịch khó được xuất ra Thông U sách, hai mắt tự dưng bắt đầu trở nên đục ngầu, cuối cùng hoàn toàn biến thành màu đen.

Thông U sách bên trong Ngô Dật bản năng đã nhận ra cái gì, hiển hiện hồn thân, khẳng định nói: "Hận không thể rút gân lột da!"

"Vậy bây giờ có một cơ hội." Cổ Dịch lấy đèn tuyến ánh mắt nhìn thẳng hắn, "Từ đó bái nhập ta Âm Phủ đại điện, ta điểm ngươi là quý phủ Đại tướng, chương âm binh ngàn người, gia trì thiên hồn pháp thân, ra ngoài dương giới, lấy hư ngưng thực, trăm hiện thực chi vật! Ngươi có bằng lòng hay không! ?"

Ngô Dật mặt mo lập tức kích động lên: "Tự nhiên nguyện ý!"

"Vậy thì tốt, là chính ngươi nguyện ý, ta cũng không có buộc ngươi."

"Ách. . ."

Tại Cổ Dịch nghiêm túc lại không nghiêm túc trong giọng nói, Ngô Dật tựa như đã nhận ra một chút âm mưu hương vị, bất quá mãnh liệt báo thù ý nguyện còn là đè xuống tất cả, lần nữa khẳng định nói, "Động thủ đi!"

"Không phải động thủ, nói chuyện là được. Ngô Dật nghe lệnh, ta phong ngươi là thiên hồn tướng, làm ngươi nhập ta Âm Phủ chiêu binh bách chí thiên hồn, thủ môn mở cửa, nhanh đi mau về!"

Chi. . .

Tiếng nói hạ thấp thời gian, Thông U sách tựa hồ truyền đến tiếng mở cửa. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Thượng thân

Thông U sách bên trong, ngoại nhân ẩn không thể gấp chỗ, có dị vực trùng điệp sâu u cảnh tượng, nơi này, là Cổ Dịch thu nạp âm hồn vị trí, lại là Thông U cầu nối, là sách không phải sách, tự thành một giới!

Ở chỗ này, tầng ngoài cùng nhiều năm mở ra, giống là một gian sâu phủ đại trạch đại môn rộng mở, có sống người không thể gấp văn tự phù giữa không trung, chữ khái "Du hồn nơi hội tụ" bốn cái rung động màu xanh lá. Là Cổ Dịch cố ý mở chỗ, phạm là có cô hồn du đảng ngộ nhập Thông U sách về sau, nhìn thấy này bốn chữ đều sẽ minh bạch trong đó ý tứ, nếu như có ý người ở lại sẽ chủ động câu thông Cổ Dịch.

Đương nhiên, cũng sẽ có giống Ngô Dật hạng người sau khi đi vào không nói lời nào, chờ lấy Cổ Dịch chủ động tới hỏi thăm, hoặc là tại nào đó chút thời gian đột nhiên nói chuyện, dọa người nhảy một cái. . .

Liền là một chỗ như vậy, theo Cổ Dịch một tiếng dứt lời, u ám gấp đột nhiên truyền đến một tiếng tiếng mở cửa, thân ở chỗ này Ngô Dật thấy được đèn đuốc, cái kia từng chiếc từng chiếc không giống nhau đèn đuốc đốt sáng lên một cái không giống nhau thế giới!

Ở nơi đó, có đường đi, có đèn đường, có phòng ốc, có phiên chợ, có quán rượu, có thư viện, thậm chí còn có quán net các loại cái gì cần có đều có. Mặc dù tổng thể sắc điệu lệch u, không nhất người sống, nhưng ở giữa âm hồn du tẩu, biểu lộ yêu kiều, sinh hoạt cực là phong phú, không khó coi ra, nơi này liền là nhất tòa âm hồn tạo thành tiểu trấn.

"Âm Tồn Già Tướng, Âm Tồn Âm Tôn, thật là muốn lấy Âm Ti tôn vương tư thái thành lập u hồn quốc độ sao. . ." Ngô Dật thất thần sau một lát cảm

khái, lập tức bay vào trong đó.

Đãi hán sau khi tiến vào, trước cửa hai cái ả tàng khí tức u hồn hiện hình, một bên khép lại liên thông âm trần đặc thù đại môn, một bên lắc đầu nói: "Lại bị lừa gạt tới một cái."

"Cái gì lừa gạt không lừa gạt, có biết nói chuyện hay không, nhanh đi, theo quy củ làm việc." Ngoại giới Cổ Dịch bất mãn hừ một tiếng, lại chỉ thị trong đó một cái âm hồn tại đóng cửa trước đó tiến vào âm trần theo sát Ngô Dật mà đi.

Sau hai phút.

Làm Ngô Dật lần nữa hiện hình xuất hiện tại Cổ Dịch trước người lúc, hán có chút không giống, ngoại trang từ trước đó vài thô áo đổi thành một bộ da giáp, tay nhiều thêm một món hình thù kỳ lạ vũ khí, toàn bộ hồn thể nhìn qua so trước đó tinh thần rất nhiều, hiển nhiên là tại âm trần ở bên trong lấy được chỗ tốt gì. Còn có chút kỳ quái là, sau lưng hán chẳng biết tại sao, nhiều mười người, hoặc là nói nhiều rồi mười đạo âm hồn.

Những này âm hồn trẻ có già có, có nam có nữ, bên trong một cái còn trải qua thường gặp mặt, chính là Lạc gia đại tiểu thư Lạc Khuyết Tư.

Mười đạo âm hồn mới vừa xuất hiện liền riêng phần mình lộ ra bất mãn, đối Cổ Dịch ồn ào: "Không phải đã nói chỉ cống hiến phách lực (*) à, vì cái gì còn muốn chúng ta đi ra liều mạng a! ?"

"Chính là, người ta có thể là nữ sinh be be."

"Người nhìn lão nhân gia ta đánh thắng được ai?"

". . ."

Một đồng âm hồn lú rú. Cổ Dịch không có công phu cùng bọn hán nói nhảm, chỉ quát lớn: "Bớt nói nhảm, theo quy củ làm việc, cuối cùng mười cái nhập Âm Phủ người tùy thời chuẩn bị liều mạng, lại gần phía trước chín mười hồn có nghĩa vụ liều mạng."

Hán dù sao là Âm Tôn thể chất, giờ phút này Hắc Bạch Nhân mở ra, uy nghiêm tự thành, vừa nói mười hồn trong nháy mắt im miệng, lại nói tiếp: "Ngô Dật, người không có đem bọn hán kêu đi ra sao?"

Ngô Dật khoe miệng giạt một cái, dù hán lão quý da mặt đủ dày, nhớ tới chuyện vừa rồi cũng không có tốt nói ra miệng, hàm hồ nói: "Bọn hán, ách, cái kia, đều có việc. . ."

"Bọn này hổ hàng. Được rồi, người trước dẫn bọn hán mười hồn cũng có thể giải khẩn cấp."

Cổ Dịch dứt lời, Ngô Dật chỉ gấp hán đen nhánh con người bắt đầu vô hạn phóng đại, giống là một màn bóng đen to lớn đem mình hoàn toàn thôn phệ, ý thức hoảng hốt, tựa như cảm thấy có mối đồ vật tại không chế mình.

Nguyên lai, Cổ Dịch chỗ không chế Quỷ đạo "Âm Tôn Giả Tướng", nó hết thấy huyền thuật đại pháp đồng đều dựa vào trận thành, mượn nhờ ngàn vạn âm hồn chi phách lực (*), lấy tự thân là trận nhãn, dựa vào bình thường thiên hồn dưỡng thành kỳ lạ phách lực (*) lấy không chế đại trận, biến hóa đến đỉnh phong tinh diệu thời khắc, Huyền chương đại thuật mở ra, vô số Âm Điện Chân Giả tướng hiển hiện, dùng cái này đối địch.

Cho nên, giờ phút này mặc dù phách lực (*) hoàn toàn biến mất, không thể lấy tự mình làm là trận nhãn, hiện ra đại thuật ảo nghĩa, nhưng cái này cũng tương đương liền không có cách nào đối địch.

Phải biết "Âm Tôn Giả Tướng" làm là Quỷ đạo đại thuật, tự có nó chỗ bất phạm,

Chính thể thuật thiên vòng vòng đan xen, hệ thống minh xác, không có đầu, còn có thai, không có thân thể còn có tay chân, đồng đều có thể đơn độc sử dụng, thí như bây giờ, Cổ Dịch không có phách lực (*), liền từ bỏ mình sử dụng thuật khả năng, lui một bước, chọn lựa lấy chủ hồn là hồn tướng, để hán đến không chế bày hồn đối địch!

Bản này là "Âm Tôn Giả Tướng" siêu thượng tầng cảnh giới, nó mục đích là vì ứng phó Âm Tôn thành hình về sau không rảnh xử lý một chút việc vặt vãnh sáng tạo, hồn tướng thì tương đương thi thuật giả phân thân, căn cứ bản thể phách lực (*) cực hạn cùng thi thuật giả giá trị, xác định chừng hồn số lượng, giao phó lực lượng đến hoàn thành thi thuật giả mệnh lệnh.

Nói tóm lại, này thuật cố nhiên không kịp đại thuật đỉnh cấp biến hóa, nhưng tìm thường mà nói đã là phi thường cao đại thượng thuật pháp, Cổ Dịch cũng chính là định dùng này thuật tới đối phó Ngô Kỳ.

Bất quá lúng túng là, Cổ Dịch không nghĩ tới một điểm, cho tới trong lúc này xảy ra chút vấn đề.

Ngẫm lại xem, đã là hồn tướng mang hồn, cái kia nói một cách khác chẳng khác nào âm binh xuất chinh.

Âm binh, âm binh, âm binh có thể là binh a. Tại Cổ Dịch yên vui trong tiểu trấn, để những cái kia âm hồn cư dân điểm cống hiến phách lực (*) không khó, nhưng đột nhiên để bọn hán ra sân đánh trận, không nói bọn hán có nguyện ý hay không, liền muốn nghĩ, bọn này hồn có thể đánh sao?

Tăng thêm Cổ Dịch trước đó cũng cho tới bây giờ là trực tiếp dùng huyền thuật, không có việc gì làm sao dùng loại này đẳng cấp cao mới có thể dùng phụ trợ kỹ năng, cho nên trước đó tại Hắc Nữ Vương hào lên, coi như cảm giác khôi phục sau cũng không có cân nhắc qua phương pháp này, giờ phút

này nhớ tới hoàn toàn là lâm thời khỏi ý, cơ bản cũng liền là ôm thử một lần ý nghĩ.

Đáng thương Ngô Dật cũng không biết Cổ Dịch tâm tư, cho tới không hiểu rõ quỹ trấn bày hồn đối Cổ Dịch trợ lực, ngoại trừ mười vị trí đầu hồn có cứng nhắc quy định thời khắc máu chốt nhất định phải liều mạng bên ngoài, cái khác có thể không đến âm hồn một cái đều không đến. . .

Mất thấy mình đã động thủ dùng binh hoa nện lật ra một người, lại trì hoãn thêm vài phút đồng hồ, không có gì bất ngờ xảy ra đối phương chẳng mấy chốc sẽ động thủ, Cổ Dịch cũng không có cái khác biện pháp tốt, đâm lao phải theo lao, mười hồn mặc dù đánh không lại Ngô Kỳ bản thân, nhưng nghĩ đến đánh thủ hạ của hắn tiểu binh còn là không thành vấn đề, lập tức cảm giác bản thân mình bản năng, không cần phách lực (*) hắc bạch bạc chủ động mở ra, kết nối Ngô Dật chủ phách, giống điều khiển chơi game, không chế lên Ngô Dật đến.

Lúc đầu hồn tướng chỉ pháp là lấy hồn tướng bản thân ý chí làm việc, chỉ là hiện tại thời gian cấp bách, Cổ Dịch không có thời gian giao cho Ngô Dật, liền lui mà cầu lần, đang cấp tại Ngô Dật thân phận ẩn ký về sau, dùng thi thuật giả đối với hắn trời sinh, cũng không nhốt phách lực (*) tuyệt đối lực không chế, không chế hắn đến đứng địch.

"Bát phương trên dưới, các ngươi bên trên ta thân đến!"

Không chế Ngô Dật về sau, Cổ Dịch liền là Ngô Dật, hắn khẽ quát một tiếng, điều động Ngô Dật phách lực (*) vận chuyển, đem trước người mười hồn cường ép kéo vào bản thân, trong nháy mắt, phách lực (*) cuồng lật không chỉ gấp mười lần, thân thể ngưng thực, gần như chân nhân!

Mà lúc này, giống là tính toán thời gian giống như, cửa gỗ của căn phòng "Phanh" một tiếng, bị người cường ép phá tan, mười cái cầm trong tay vũ khí trắng niên nam tử xông đi vào cửa, dùng sức sọc tiếng Hoa cười gằn nói: "Chủ nhân nói, muốn, trước tiên đem ngươi, tiễn. . ."

Suru. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Trọng hồn

Không khí một tiếng này nhỏ xíu tiếng vang phá không qua, kẻ xông vào bên trong một người ứng thanh mà ngược lại.

"Tình huống như thế nào?"

Suru. . . Suru. . .

Một đám người đến sắc mặt ngưng lại đối, từ vừa rồi nghe răng cười tự tin chuyển là không hiểu kinh nghi, không muốn sau một khắc lại là mấy tiếng phá không mãnh vang, lại có mấy người liên tiếp đến xuống dưới.

"Ta, ngươi, ngươi là ai, không là chỉ có hai người sao?!"

Lúc này, rốt cục có người chú ý tới Cổ Dịch sau lưng Ngô Dật, đối với cái mới nhìn qua này thăm thăm nhưng, tựa như không có nửa phần sức chiến đấu người nhắc lên cảnh giác sau bọn hắn mới phát hiện, nơi này vốn nên chỉ có hai người mới đúng, hắn là thế nào xuất hiện?

Cổ Dịch không có cùng bọn hắn lắm miệng, đề xuống Ngô Dật từ âm trong trấn lấy ra hình thù kỳ lạ binh khí, bắn ra vài gốc U Châm, đánh vào hồn phách lên, đem những người còn lại toàn bộ kích ngã đi.

"Một đám pháo hôi."

Cổ Dịch khinh thường nhếch miệng, lập tức điều khiển Ngô Dật hồn thân đi ra ngoài, một đường tuyệt trần, một lần nữa giết trở lại dưới lầu trong phòng tiếp khách.

Nhưng mà mới vừa đưa ra, hắn cũng cảm giác được không đúng, nơi này vậy mà yên tĩnh trở lại?

Phải biết vừa rồi tại ngắn ngủi hai tầng hành lang liền lại gặp được mười mấy người, làm sao lại xuống lầu dưới ngược lại không ai?

Cái gọi là sự tĩnh ra trái lại tất có yêu, Cổ Dịch điều đối phách lực (*), đem Ngô Dật hồn hư hóa, dùng cái này yếu hóa bản thể gia tăng cảm giác, bốn cổ

phía dưới quả nhiên phát hiện dị thường, lại dị thường liền ở chính diện bên trong tường!

"Ha ha. . . Ha ha. . . Cỗ Dịch đúng không? Nhận thức lại một cái, bản thân Ngô Kỳ!"

Băng! . . .

Bên trong tường trước là truyền đến một trận run rẩy, như nhỏ giọng phóng đại, lại dẫn hải nhi cảm giác thanh âm, ngay sau đó đang nói rơi trong nháy mắt, mặt tường đột nhiên nổ tung, lộ ra bên trong một cái so quái vật còn trách vật buồn nôn quái vật!

Cái kia là một cái lấy nguyên bản hung thú thể làm cơ sở, chỉnh thể co vào về sau đứng lên, lại từ trung tâm vỡ ra, hai bên làn da biên giới treo ngược răng nhọn, thật giống như một cái buồn nôn côn trùng phản bụng vỡ ra, lộ ra thai nghén ở trong đó sự vật. Mà sự vật kia thì trưởng thành dạng, có đầu có tay chân, nhưng không mắt không phát, không mũi không tai, tựa như một cái người lớn hình dạng phôi thai, buồn nôn vô cùng.

Mà càng kinh sợ hơn là, quái vật này sau lưng còn khảm nạm lấy một nữ nhân, một cái Cỗ Dịch nhận biết nữ nhân: Doanh Khả Oánh!

"Doanh Đại cầu? Cái này. . ."

"Không cần phải lo lắng, nàng không chết." Cái này không trùng không thú không người quái vật lần nữa nói chuyện, lấy không hiểu khí quan phát ra âm thanh, "Nàng có thể là ta nuốt vàng Phệ Ngọc Cỗ, không có tiêu hóa trước đó làm sao bỏ được để nàng chết? Bất quá có cái đáng ghét ý chỉ một mực đang dây dưa ta, không phải muốn giết chết một cái gọi Cỗ Dịch nhân tài làm số. Ta đoán trốn ở lão quỷ này trong móng đất người, liền là Cỗ Dịch a."

"Ta nói cả nhà người đều tại hấn trong móng đất a! Không nhìn người nhiều hình tượng, người thật là tốt không làm không phải muốn biến thành chỉ tinh trùng, người có phải hay không làm tinh trùng thời điểm xưng vương xưng bá quen thuộc, muốn trở về người bá vương bảo tọa a? !" Cỗ Dịch há miệng liền phun ra trở về, rất hình tượng rất hình tượng điểm danh đối phương hình tượng, để nó theo bản năng hướng trong phòng khách cửa sổ nhìn lại, gặp được mình hình tượng chân dung.

Có thể rõ ràng cảm thấy đối phó sừng sốt một chút, hiển nhiên là chưa thấy qua mình bây giờ bộ dáng, lúc này bị mình xấu dạng làm chấn kinh. Qua đi nhớ tới Cỗ Dịch, tự giác tâm hồn nhận lấy thương tổn nghiêm trọng, quái khiếu mà nói: "Người tại sao có thể xấu như vậy!"

Gầm thét, biến dị Ngô Kỳ hoành vượt qua một mét thân thể xông ra vách tường, cứ như vậy đánh tới!

Băng! . . .

Một tiếng vang trầm, Ngô Kỳ siêu biến thái thân thể đụng cái không, hấn lại sừng sốt một chút, lập tức dùng giật mình giọng nói: "Đúng, người là quý, hồn thân, có thể không nhìn vật lý công kích."

Cỗ Dịch cười nói: "Hắc hắc, cho nên người biết sợ?"

Ngô Dật trong bụng đầu lắc lắc, xoay ra một chút không biết tên buồn nôn chất lỏng, đồng thời nói ra: "Mười năm trước, ta cũng hữu tâm tu quý đạo, có thể là Hoa Hạ chi địa, môn hộ sâu nặng, ta đoạt được có chút, cho nên, vì để cho các người những này tên phiến toái không cần lãng phí ta thời gian quý giá, ta giá cao thu lại một kiện đồ vật, người nhìn."

Nói xong, Ngô Kỳ làn da một trận nhúc nhích,

Khi hấn tiếng nói hạ thấp thời gian, một giọt màu xanh lá nước từ hấn mi tâm gạt ra, theo hấn một hơi, đưa đến Cỗ Dịch trước người.

"Cái này là: Trọng Hồn Thủy?"

Cỗ Dịch liếc mắt một cái liền nhận ra cái đồ chơi này, ngay cả tránh thoát ý nghĩ đều không có, cứ như vậy nhìn xem Lục Thủy Xuyên Thân, chỉnh thể hồn phách được thu lấy hết lực trong nước, tiếp lấy nước lại xuyên thấu mặt đất, một mực hướng phía dưới, rơi vào nhất lấp nửa chén đồng dạng lục thủy bạc trong chén.

Trọng Hồn Thủy, cái này là từ Quý đạo Thuật Sĩ là hồn thể đo thân mà làm đồ vật, đối với phách lực (*) có hạn hồn phách tới nói, chỉ cần một giọt liền có thể đem quần lấy kỳ hồn phách gắt gao nâng, làm cho có vạn quân áp lực, không được đào thoát.

Loại nước này là dùng tại hiển tế lên, thực chiến công dụng có hạn, thuộc về trạng thái bình thường Cỗ Dịch nhìn một chút đều cảm thấy lãng phí thời gian đề đoan mặt hàng, nhưng mà như vậy a nhất đề đoan hàng, lại đem Cỗ Dịch lần này cho cuốn vững chắc, sinh sinh kéo tới bạc trong chén, cùng càng nhiều Trọng Hồn Thủy cùng một chỗ, trọng lực trở nên lớn hơn.

"Ha ha ha. . . Cái này là người chỗ cố chấp Quý đạo Thuật Sĩ, ta lại mang người đi xem hấn một chút còn có thủ đoạn gì nữa. Hoặc là là biết không có cách, tại nguyên chỗ chờ chết đâu?"

Ngô Kỳ gấp thu thập Ngô Dật hồn thân, tự có loại "Lão tử quả nhiên quá trâu so" cảm giác, đối lâm vào hôn mê Doanh Khả Oánh không ngừng trang B, mới xuất hiện bước đi lên lầu. . .

Một phút đồng hồ sau.

Ngô Kỳ tìm tới Cỗ Dịch vị trí trong phòng, nhìn xem hấn hai mắt nhắm nghiền, chỉ cần hô hấp không có thần thái mặt cười ra tiếng: "Tiểu tử này quả nhiên

là chui vào lão quỷ cái mông người, một điểm Trọng Hồn Thủy liền để hấn hồn phách mất đi trở thành ngớ ngẩn. Cũng được, doanh tiểu thư người đã nhớ mãi không quên, vậy ta liền cho triệt để gãy mất, người cũng có thể an tâm từ bỏ."

Ngô Kỳ tự lo nói xong, thể trước rằng nanh không ngừng đuổi dài, dữ tợn lộ ra, hấn đi đến Cổ Dịch trước người, mắt thấy là phải một ngục căn chết hấn, nhưng mà đúng vào lúc này, Cổ Dịch chợt mở mắt ra!

Cái kia là thuần con người màu đen, không có tình cảm, có là vô tận uy nghiêm!

Ngô Kỳ bản năng giật mình, lui về sau một bước, ngay tại lúc đó, chỉ nghe Cổ Dịch nói ra: "Ngô huynh, nhận được hậu ái, người thật là làm cho ta kiến thức cái gì gọi là kinh hi cùng kỳ tích. Như vậy đi, ta cũng tặng người một câu lời nói, liền khi chúng ta hòa nhau a."

Dứt lời, chỉ gặp Ngô Dật hồn thể chậm rãi trong phòng vang lên xuất hiện, cùng lần trước khác biệt, lần này Ngô Dật hồn thể lộ ra càng thêm ngưng thực, thậm chí có lực phản xạ ánh sáng, nhưng mà càng làm người ta giật mình là, sau lưng hấn còn có chín cái đồng dạng ngưng thực hồn phách. Vừa xuất hiện, bọn hấn đem Ngô Kỳ bao bọc vây quanh.

"Cái này là. . ." Ngô Kỳ xấu xí thân thể bản năng co vào, không thể tin nhìn trước mắt hết thấy, muốn nói cái gì, nhưng lại tận lời, không hiểu rõ đến cùng là chuyện gì xảy ra.

Cổ Dịch cũng không có keo kiệt giải thích, nói: "Không là người đưa ta đến ly bạc bên trong à, ha ha, mặc dù ta mạng không đi Ngô Dật, nhưng ý thức rời đi cũng là không khó, có thể người biết ta vì cái gì không có lập tức rời đi sao?"

"Bởi vì vì người gặp một đám tiện nô?"

"Sai! Bọn hấn là một đám Chiến Sĩ! Lên, đánh gãy răng hấn!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Hiến tế

Tại cái kia ly bạc bên trong, là nửa chén xen vào hư thực ở giữa Trọng Hồn Thủy, bên trong quần lấy mấy trăm gần ngàn con âm hồn, đồng đều là Ngô Kỳ hại chết sau lại cố kỵ người chết quá nhiều nuôi ra mầm tai vạ mà vây khốn trong chén âm hồn.

Những này âm hồn bị nhốt mười năm gần đây, vốn đang muốn một mực khốn xuống dưới, lại không nghĩ rằng là, Ngô Kỳ vậy mà vô tình đem Cổ Dịch ý chí cho đưa đi vào.

Phải biết 'Âm Tôn Giả Tướng' liền là dựa vào ngư hồn thành thuật, chỉ tại khống chế tuyệt đối hồn phách, chân chính Âm Tôn mục đích. Dem như thế một cái ý chí đưa đến một đám người mang nặng hận quỷ hồn bên trong sẽ sinh ra hiệu quả gì có thể nghĩ.

Chuyện kể tiếp liền thuận lý thành chương, Cổ Dịch rất nhanh liền cùng bảy hồn đạt thành cùng Ngô Dật chung nhận thức, tiếp nhận Cổ Dịch chỉ huy, từ bỏ mình phách lực (*) khống chế, để Cổ Dịch để dẫn dắt, bổ sung đến Ngô Dật cùng từ âm trong trần đi ra chín hồn bên trong, làm mười người phách lực (*) đến tự thân cực hạn, sinh thành mười cái biến thái quỷ vật nhất cử xông phá Trọng Hồn Thủy hạn chế, đi tới Ngô Kỳ trước người.

Bảy hồn đối Ngô Kỳ có đại hận, giờ phút này nhìn thấy cừu nhân hận ý bạo phát xuống, phách lực (*) gấp trưởng, theo Cổ Dịch ra lệnh một tiếng, mười hồn động thủ, nhất thời âm phong lên, quỷ âm thanh cười!

Hô. . .

Mười quỷ đủ cười, âm hồn gọi lên, không lớn trong phòng mười quỷ tung bay theo gió, vô cùng độ u sợ đáng người trôi hướng đối thủ, từ mười cái phương hướng khác nhau làm ra công kích!

"Người lấy là siêu khổng một đám tiện hóa liền có thể thắng sao?"

Đối mặt bảy hồn vây công, Ngô Kỳ tiếng nổ cười lên, toàn thân các địa phương làn da vỡ ra một chút, phun ra màu xanh lục chất lỏng, phát tán mười hồn, cũng bắn về phía Cổ Dịch.

"Buồn nôn." Những này chất lỏng, Cổ Dịch một chút liền nhận ra kỳ thật chất liền là Trọng Hồn Thủy, khác biệt là, những này Trọng Hồn Thủy hỗn tạp không ít dịch a-xít tính cực mạnh độc tố, không chỉ có thể trấn hồn cũng có thể giết người!

Mà đối mặt như thế, Cổ Dịch tại rất khinh bỉ một câu đối phó không phân bộ vị loạn xạ về sau, nhẹ giọng phun ra một chữ: "Lưới."

Mười hồn thoáng chốc phách lực (*) chuyển động, lẫn nhau kéo dài, trong khoảnh khắc liền hóa thành một tấm lưới, lại tại khe hở không ngừng thu nhỏ ở giữa biến thành một trương loại bỏ lưới, đem Trọng Hồn Thủy độc tố loại bỏ, một giọt một giọt nhỏ tại hán đột nhiên thêm ra ly bạc bên trong.

Cái này ly bạc chính là dưới đất dùng để cất giữ Trọng Hồn Thủy ly bạc, chẳng biết lúc nào bị Cổ Dịch đem tới tay, giờ phút này đem bên trong Trọng Hồn Thủy thêm đựng hai phần ba vị trí.

"Ta nói Ngô xấu. Người như thế ưa thích dùng Trọng Hồn Thủy, người biết nó đến cùng là dùng tới làm gì?" Cổ Dịch không có nhìn Ngô Kỳ, chỉ là nhìn chăm chăm trong chén nước, tự lo nói, "Cái đồ chơi này nói cho cùng lớn nhất công hiệu liền là hiển tế, tại thái điều trong tay, có thể dùng cái đồ chơi này kết hợp âm hồn làm thành Âm Lôi, uy lực lớn nhưng ác độc. Về phần ta loại này đại sư, người biết ta là thế nào hiển tế sao?"

Cổ Dịch nói xong, trong tay ly bạc chưa phát giác nghiêng, trong nháy mắt này, Ngô Kỳ bản năng cảm thấy có một cổ nguy hiểm trí mạng muốn sinh ra, nhục thể của hán lập tức kích động lên, một đôi gân ở máu thịt trong thịt giương cánh mở, đem hán da mình xé rách đồng thời đem mang cách mặt đất, tám cái cốt thứ đuôi ra, cùng với cho dòng máu màu xanh lục, lấy lăng lệ giết chóc cảm giác đột kích mà đến!

Lúc này, bởi vì là ly bạc nghiêng, Trọng Hồn Thủy cũng đổ ra, mà thần kỳ là, nước này nhất đổ ra liền biến mất. . .

Băng, băng, băng. . .

Giọt giọt Trọng Hồn Thủy đổ ra, biến mất, phát ra từng tiếng kỳ quái trầm đục, gian phòng bên trong, cái lưới kia cũng theo tiếng thứ nhất dị hướng biến mất, qua đi, một cổ vô hình nồng hậu dày đặc cảm giác xuất hiện trong phòng.

Nếu có cái khác Quỷ đạo Thuật Sĩ ở đây, cái kia tất nhiên một chút liền có thể nhận ra, loại này nồng hậu dày đặc cảm giác là phách lực (*) nồng hậu dày đặc!

Cổ Dịch rất ít khoắc lác, nhất là là tại Quỷ đạo đại sư câu này phía trên, nói mình là đại sư kỳ thật đã là tự hạ mình.

Hán hiển tế, tinh diệu phi thường!

Tại không thương tổn cùng âm hồn bản nguyên điều kiện tiên quyết trình độ lớn nhất lấy Trọng Hồn Thủy dẫn bạo nó phách lực (*), đem tất cả âm hồn phách lực (*) bức đến cực hạn, sinh sinh kéo lại Ngô Kỳ động tác.

Trong phòng còn có một cái tiểu cô nương, lấy góc độ của nàng nhìn lại, chỉ gặp cái kia kinh khủng Ngô Kỳ từ bắt đầu cao tốc vận động nhìn bằng mắt thường gặp trở nên chậm,

Khi hán vượt qua không đến năm mét khoảng cách, tiếp cận Cổ Dịch lúc, toàn bộ thân thể liền rút cuộc không động được.

Lúc này Cổ Dịch, nước trong chén chỉ đảo hai phần ba, còn có ba phần nhất hán tại tiếp tục ngược lại!

Xùy. . .

Kịch liệt phách lực (*) khiến Ngô Kỳ nhục thân bắt đầu sụp đổ, theo tiếng thứ nhất huyết nhục bóc ra thanh âm qua đi, Doanh Khả Oánh từ sau lưng của hán bị sinh sinh đào lên, mang ra mảng lớn huyết dịch cùng các loại kim loại chế óng tiem

Cổ Dịch nước tiếp tục ngược lại, từng tiếng xé rách không dứt, đến lúc cuối cùng nước của hán ngược lại xong, Ngô Kỳ thân thể đã kinh biến đến mức rất nhỏ. . .

Hán bề ngoài thủ thân thể bị tức giận bày hồn gặm ăn sạch sẽ, chỉ lưu lại cuối cùng một điểm, cái kia giống là phóng đại phôi thai thân thể, tay chân cực nhỏ, trên mặt không có ngũ quan, chỉ có một miếng da, tại thâm sắc huyết dịch bên trong ngo ngoáy, lộ ra mười phần buồn nôn.

"Hán còn chưa có chết. . ."

"Hán sắp chết, người đáp ứng qua chúng ta."

Một cái âm hồn hư nhược thanh âm nói như vậy, Cổ Dịch vừa rồi hiển tế bộc phát mặc dù giãy Ngô Kỳ, nhưng hậu quả đồng dạng rõ ràng, bày hồn đã vô lực gặm ăn Ngô Kỳ dưới thân cuối cùng thân thể, mắt thấy hán liền muốn chết đi như thế, đây cội lòng căm hận bày hồn nơi nào sẽ cam tâm, nhất định phải hán đã chết thể thâm mới tính!

"Đem hán quăng vào miệng núi lửa, chúng ta đem phụng người làm chủ!"

Bày hồn nhất trí to thái độ. Phải biết, núi lửa bên trong nham tương mật độ rất lớn, đem người sống đầu nhập sau nó cũng sẽ không lập tức từ vong, mà là sẽ bị nham tương từ dưới chân đốt rụi, tiếp lấy bụng sẽ có nuốt vào nham tương cảm giác, quá trình này sẽ kéo dài một đến hai phút đồng hồ, lại bởi vì là cực đau nhức người cũng sẽ không ngất đi, ngược lại sẽ tinh thần tăng vọt, thẳng đến nham tương triệt để đem đại não thôn phệ, cho nên đem người sống quăng vào miệng núi lửa tuyệt đối là tàn nhẫn nhất thủ pháp chi nhất, mà cái này cũng chính là bày hồn muốn.

"Cái gọi là gà thủ pháp, bắt quá là ngang nhau chuyển đi tinh thần phương pháp, nói cho cùng cũng bắt quá là hồn phách đoạt xá, ở trong đó tuy có tình diệu trí tuệ, cũng có đoạt xá không có đủ loại chỗ tốt, nhưng lấy hiện tại trạng thái tinh thần của hắn tuyệt đối không thể có thể chuyển đi tinh thần, thừa dịp hiện tại, đem hắn đầu nhập miệng núi lửa là lựa chọn tốt nhất!"

Lại có âm hồn cân nhắc toàn diện, thuyết phục Cổ Dịch tranh thủ thời gian động thủ.

Cổ Dịch do dự, không là bởi vì là đoạt tính mạng người, nói thực ra thật muốn động thủ làm thịt Ngô Kỳ hắn cũng sẽ không nháy một cái mắt, hắn sợ đi do dự toàn là bởi vì là hiện tại Ngô Kỳ đáng vẽ, tựa như là một đồng nằm tại lục liệt bên trong không rõ bài tiết vật, một loại "Ta chính muốn đi sờ Thi Mê sao" cảm xúc để hắn do dự, chính xoắn xuyết là không là nên lừa gạt cá nhân đến làm chuyện này.

Trùng hợp, lúc này Doanh Khả Oánh tỉnh lại, đánh giá một phen tình huống xong tình huống về sau, không xác định nhìn xem lục liệt nói: "Hắn là Ngô Kỳ?"

"Đúng vậy, liền là hắn vừa mới đem người làm thành bánh bao bao tại tự mình cổng lên, người hận hắn sao?"

"Hận!"

"Rất đem hắn kéo tới miệng núi lửa bên trong đốt đi a."

"Tốt!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 155: Trì hoãn

Màu xám trắng tầng nham thạch che lại bên dưới nham lửa, mỗi làm không khí bên trong trình độ tiếp xúc đến liền sẽ sinh ra mảng lớn khói trắng, bốn phía không có bất kỳ cái gì thực vật, trống trải chỗ sinh cơ đoạn quyết. Nơi này, liền là ở trên đảo cao nhất núi lửa miệng núi lửa!

Tại một đám âm hồn chen chúc dưới, Doanh Khả Oánh giờ lên trong tay Ngô Kỳ buồn nôn thân thể, không có có mơ tưởng, mãnh liệt ném ra ngoài!

Giữa không trung, Ngô Kỳ dùng hết một điểm cuối cùng khí lực vọng muốn giãy dụa cầu sinh, nhưng mà chung quy chỉ là vọng tưởng mà thôi, tại lực hút tác dụng dưới, hắn không có gì bất ngờ xảy ra rơi Lạc tại miệng núi lửa yếu ớt tầng nham thạch phía trên, nửa người dưới rơi vào dung nham bên trong.

Tê tê. . .

Mảng lớn khói trắng dâng lên, thân ở miệng núi lửa biên giới Doanh Khả Oánh trong nháy mắt này tựa hồ chú ý tới Ngô Kỳ trên mặt làn da đã nứt ra, một con mắt từ đó mờ ra, sau đó hết thấy lại giấu ở khói trắng bên trong, trong không khí cũng dần dần dâng lên một cỗ thịt nướng hương vị. . .

Giống là qua một cái chớp mắt, lại tốt giống như qua rất lâu rất lâu, người đứng phía sau đều đi, chỉ còn lại có Doanh Khả Oánh tự mình một người đứng tại lửa rìa ngọn núi, rầu rĩ vừa rồi cái kia con mắt.

Cái kia con mắt hiếu kỳ, cuồng hi, không có chút nào thương hại, chưa phát giác để nàng hô hấp có chút nặng nề.

Tiếp tục suy nghĩ lấy, thậm chí ngực đều có áp lực, đồng thời cổ này áp lực còn càng ngày càng nặng, càng ngày càng nặng. . .

Tại là, nàng mở hai mắt ra: Nhìn thấy một cái quen thuộc tặc tay đang tại mình hùng vĩ chỗ không ngừng nhào nặn. . .

...

"Ách, Doanh Đại mỹ nữ người tin, ta chính có chuyện tìm người đây."

Làm chuyện xấu người ngoại trừ Cổ Dịch cũng không còn những người khác, gặp Doanh Khả Oánh từ trong lúc ngủ mơ tỉnh lại, hắn thay đổi tư thế, ngồi nghiêm chỉnh nói: "Nói cho người tin tức tốt, ra biển thuyền đã chuẩn bị xong, chúng ta hôm nay liền có thể xuất phát!"

Nguyên lai, từ khi hơn mười ngày trước, Doanh Khả Oánh đem Ngô Kỳ ném vào miệng núi lửa về sau, dưới sự chỉ điểm của Ngô Dật, pha loãng tự thân huyết dịch là toàn đảo người giải trừ cổ độc, làm toàn đảo người tại cảm kích nàng đồng thời, lại dâng lên đối với mình từ cùng về nhà khát vọng.

Những người này không thiếu thủy thủ, rất nhanh có người đề nghị khởi động lại Ngô Dật cái kia chiếc mắc cạn nửa năm thuyền biển, bằng này về nhà. Khi lấy được tất cả mọi người cảm cự về sau, đại gia hỏa tự nguyện chủ động, đồng tâm hiệp lực, dùng những này ngày chuẩn bị thuyền biển đồ ăn, kiểm tra thân tàu các loại hết thấy ra biện pháp, cho tới hôm nay rốt cục có thể ra biển.

Cái này là một kiện làm cho người cao hứng sự tình, nhưng mà Doanh Khả Oánh lại không có chút nào ý cười, sắc mặt bất thiện nhìn hẩn chăm chăm: "Người là vào bằng cách nào?"

"Đương nhiên là đi tới, ai bảo ngươi không khóa cửa." Cổ Dịch nghĩa chính ngôn từ nói xong thấy đối phương không có tin ý tứ, lại sửa lời nói, "Tốt a, ta sau khi gõ cửa gặp ngươi không có phản ứng sợ ngươi xảy ra chuyện liền chính mình nghĩ biện pháp tiến đến, bất quá ta trước đó nhắc nhở, thật."

Doanh Khả Oánh vẫn là không có tin ý tứ, xuống giường mặc vào giày hướng Cổ Dịch đi tới.

"Ta thật gõ cửa, ngươi phải tin tưởng ta. . ."

Nói xong, Doanh Khả Oánh đã đến trước người, ngoài ý liệu là, nàng vậy mà không có động thủ, mà là nói ra: "Lần sau gõ to hơn một tí."

". . ."

. . .

Bờ biển, mặt trời chói chang, tình không vạn lý, hết thấy hết thấy tựa hồ cùng lúc đến không có cái gì hai loại, nếu không là trước kia cái kia hai ngoại quốc lão chết không toàn thây, bên người lại nhiều như thế một chiếc thuyền lớn cùng nhiều người như vậy, thực sự khó có thể tưởng tượng cái này hơn nửa tháng đến phát sinh sự tình.

"Bất kể như thế nào, rốt cục có thể xuất phát, nơi này chậm trễ thời gian đã nhiều lắm, đi thôi, Doanh Đại, đại mỹ nữ, chúng ta lên thuyền."

Tốt sự vật sẽ phần chấn tinh thần, giống như trước mắt chiếc này to lớn xa hoa thuyền biển, để cho người ta nhìn không được liền muốn đăng lâm trên đó. Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh cũng không ngoại lệ, hai người bán trực tiếp trưởng cùng nhau đi tới, tại trước thuyền cơ hồ không có dừng lại lên thuyền. Lại một đường đi đến đầu thuyền, dựa lan can, gió biển thổi.

Hiển nhiên hai người không phải lần đầu tiên bên trên thuyền này, Cổ Dịch vừa nhìn phía dưới bộn rộn đám người, bên cạnh nói ra: "Ta nhớ tới một người, khi đó cùng tình hình bây giờ không sai biệt lắm, chỉ bất quá khi đó là sóng, hiện tại là biển."

"Là nữ nhân sao?" Doanh Khả Oánh vuốt ve bên tai sợi tóc,

Tự nhiên hỏi.

"Là, cũng không là. Nàng và ngươi khác biệt, nàng là nữ sinh, mà ngươi là nữ nhân, nàng vùng đất bằng phẳng, ngươi hùng vĩ hùng vĩ, nàng tiểu. . ."

"Ngươi có ý tứ gì?" Cổ Dịch tự giác không có chút nào không ổn lời nói bị Doanh Khả Oánh một ngụm đánh gãy, cái sau ánh mắt bất thiện: "Ngươi nghĩ biểu đạt cái gì?"

Cổ Dịch một mặt mộng dạng, không rõ mình cái nào đắc tội nàng, nghĩ nghĩ còn là nghĩ không ra, dứt khoát thay đổi chủ đề, nói ra: "Nghe bọn hẩn nói thuyền muốn có hơn kỷ lý oa lạp cảng, đến lúc đó ngươi liền muốn về nước đi?"

"Là Kiel lợi cảng." Không có xoắn xuýt đề tài mới vừa rồi, Doanh Khả Oánh đón lấy hẩn, "Nơi đó xác thực có về nước chuyển bay, bất quá ta không có ý định về nước."

"Vậy ngươi tính toán đến đâu rồi? Đi Nhật Bản làm vua bóng đá? Ách, đùa giỡn rồi."

Doanh Khả Oánh theo dõi hẩn, đột nhiên thở dài, bất đắc dĩ nói: "Ta có chút hối hận, quyết định đi theo ngươi tìm thứ ngươi muốn là không là lựa chọn sai lầm."

Lần này đến phiên Cổ Dịch giật mình, dùng một hồi lâu mới không thể hoài nghi nói: "Ngươi muốn đi với ta?"

Doanh Khả Oánh nói: "Ta không thích thiếu người, ngươi giúp ta ta nhớ được, ta cũng sẽ giúp ngươi một lần, ngươi biết, hiện tại ta có năng lực như thế."

"Ngươi đương nhiên có năng lực như thế, bất quá ta vẫn cảm thấy ngươi nói láo nữa, nói thực ra, ngươi có phải hay không bị ta vò sường rồi, nghĩ. . ."

"Tìm đường chết! . . ."

"%¥&. . .*!"

Doanh Khả Oánh run một cái, lập tức nổi giận, đang muốn động thủ lúc, lại nghe một tiếng điều ngữ vang lên, sau lưng một vị thủy thủ đi tới.

Thủy thủ chen vào nói cùng Doanh Khả Oánh một phen giao lưu về sau, cái sau sắc mặt có chút áy náy, đợi thủy thủ sau khi đi, không có nhắc lại chuyện vừa rồi, cau mày nói với Cổ Dịch: "Buồng nhỏ trên tàu rỉ nước, bọn hần cần kiểm tra tu sửa, hôm nay đi không được, xuống thuyền a."

"Không phải đâu, hần không có nói đùa?"

"Không có."

Sau mười mấy phút, Cổ Dịch quả nhiên xác nhận cái kia thủy thủ không có nói đùa, hiểu được đáy thuyền thật tại rỉ nước, cùng vì sao lại rỉ nước nguyên nhân.

Nguyên lai rất cũng đơn giản: Người chết.

Trước mắt trưng bày một bộ bị chết chìm thi thể, làn da trắng bệch, không khó nhận ra là một cái chừng ba mươi tuổi trung niên nam tính. Hần cùng đại đa số người, người mặc tại Ngô Kỳ núi lửa biệt thự tìm đến lộng lẫy tơ chất áo khoác, trên tay trên cổ mang có vàng bạc bảo thạch, không nhìn tám kia lâu dài khổ lực trải qua gian nan vất vả mặt, có lẽ sẽ nhận là là cái đại phú người. Bất quá ở đây đại đa số thủy thủ đều biết, người chết chỉ là số khổ em bé, cả đời chỉ hưởng thụ lấy một kiện phú quý quần áo lại trở thành hần áo liệm.

Căn cứ số liệu, người chết hần là trên thuyền thợ sửa chữa, ngay tại vừa rồi, bởi vì làm nền kho có tiểu rỉ nước, hần một mình hạ đáy cabin kiểm tra tu sửa không muốn bị kẹt tại ống nước ở giữa, không có đồng bạn trợ giúp sinh sinh bị mở rộng nước khe hở nước vào bao phủ, thẳng đến nửa giờ sau mới có đồng bạn phát hiện, chỉ là khi đó hần sớm đã chết đến mức không thể chết thêm.

"Ai, một trận ngoài ý muốn, ai cũng không muốn xảy ra chuyện như vậy, tìm một chỗ hảo hảo vui lấp a."

Tại thông cáo trường hợp, vì để cho những người này tứ hải Bát Hoang, ngôn ngữ không giống nhau người có thể nghe hiểu, lên tiếng người dùng Ngô Kỳ ép buộc đám người học tập cứng nhắc tiếng Hoa nói như vậy.

Nói xong, người chung quanh là người chết ai điều một lát, qua đi người chết mấy vị đồng bạn tiến lên liền muốn đem hần khiêng đi, lại tại lúc này, Cổ Dịch lên tiếng: "Chờ một chút, ta nói các người cái này người đã chết cũng không thấy hồn phách sao?"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 156: Hỏa Sơn Phù

Cổ Dịch tuyệt sát Ngô Kỳ, Doanh Khả Oánh lấy Cổ Vương máu cứu đám người. Hần hai lời nói tại trong đám người là có thể nói phi thường có công tín lực. Cho nên khi Cổ Dịch lời nói tiếng vang lên, tất cả mọi người quăng tới ánh mắt, muốn nghe xem ý kiến của hần.

Chỉ gặp Cổ Dịch vây quanh thi thể đi hai vòng, tiếp lấy lại nửa ngồi xổm xuống vặn bung ra người chết miệng nhìn một chút hàm răng của hần, cuối cùng gật đầu nói: "Có người nói cho ta biết, pháp y phân biệt phải chăng chết bởi ngâm nước có một bộ thường quy phương pháp, rất đơn giản, chỉ cần nhìn ngực hần khang là phải chăng đè ép, mao mạch máu phải chăng, phải chăng cái gì tới quên, dù sao con hàng này không là chết bởi ngâm nước."

Mọi người chung quanh có thể miễn cưỡng nghe hiểu tiếng Hoa, đang nghe Cổ Dịch nửa câu đầu lúc đều làm ra vẻ chờ mong, nhưng mà phần sau câu thì trực tiếp để bọn hần về chờ mong ngưng kết, biến thành một mặt mộng dạng.

Cổ Dịch nhẹ ho hai tiếng: "Ta nói các người đừng nhìn ta như vậy, cái này là chuyên gia nói, về phần cá nhân ta ý kiến liền càng đơn giản hơn, nói như vậy: Cái này tiểu ca cũng không phải là chết bởi ngoài ý muốn, mà là người giết!"

"Người giết? !"

"Làm sao có thể, có chứng cứ sao?"

"Sẽ không là Ngô Kỳ a. . ."

"Nói bậy bạ gì đó! Ngô Kỳ đã bị ném vào núi lửa, lui 10 ngàn bước tới nói, coi như là hần, cần gì phải giết một cái thủy thủ gây nên chúng ta chú ý?"

"Đó là ai?"

". . ."

Đám người nói xong nói xong bắt đầu đối Cổ Dịch lời nói có chút hoài nghi, dù sao Cổ Dịch mặc dù cứu được những người này, nhưng thật vất vả và kết thúc bóng ma sinh hoạt để bọn hắn bản năng không nguyện ý tại trở lại quá khứ loại kia kinh hồn táng đảm cảm giác, bọn hắn càng muốn tin tưởng nguy cơ sớm đã kết thúc, hết thảy âm mưu sợ hãi đều trở thành quá khứ, hiện tại đã an toàn, sẽ không còn có cái gì kích thích thần kinh chuyện phát sinh.

Cổ Dịch từ trong ánh mắt của bọn hắn hiểu được ý nghĩ của bọn hắn, không nói gì thêm, tăng thêm cho tới bây giờ hắn cũng không là cái kia hi vọng có đám người ý nguyện gia trì, lấy thu hoạch nguyện lực thần đạo tu sĩ, cho nên đối với chúng người tín nhiệm hay không cũng không chú ý, chỉ là cùng quần sự người lên tiếng chào hỏi, nói rõ mình muốn đi thăm dò nhìn một phen.

Đương nhiên trái lại đám người cũng không có lý do để phản đối cùng ý nghĩ, từ quần sự người chọn lựa ra một tên thủy thủ dẫn đường, mang theo Cổ Dịch cùng theo tới Doanh Khả Oánh cùng một chỗ tiến nhập đáy thuyền khoanh thuyền chuyện xảy ra chỗ.

Lúc này khoảng cách sự cố phát sinh đã vượt qua hai giờ, chuyện xảy ra chỗ ngoại trừ thi thể bị khiêng đi, nước biển cũng đã cơ bản bài ánh sáng tiến nhập sau cùng mỗi hàn giai đoạn. Như thế hiện trường có thể nói phá hư nghiêm trọng, Cổ Dịch ở chỗ này đi dạo vài vòng cũng không có phát hiện đầu mối gì, dứt khoát rời đi.

"Người xác nhận người kia là bị hắn giết à, có thể hay không thật cùng Ngô Kỳ có liên hệ gì."

Ra khỏi biển thuyền, tại trên đường trở về, Doanh Khả Oánh nhìn không được hỏi, những ngày này nàng lúc trường mơ tới bị ném vào miệng núi lửa Ngô Kỳ tại cái kia khói trắng bên trong lộ ra cái kia con mắt, để nàng có chút không phân rõ là thật gặp qua cái kia con mắt hay là tại trong mộng nhìn thấy, một mực canh cánh trong lòng, lúc này ở chuẩn bị lên đường lúc lại gặp được như thế sự kiện, thực sự là khó mà không hướng phương diện này suy nghĩ.

Cổ Dịch những ngày này cũng nghe qua nàng trong mộng sự tình, nghĩ đến nàng có câu hỏi này, tại là nói ra: "Trên thế gian sự tình tuy có thần quỷ dị thường, dị lực loạn vật chi mê, nhưng đến cùng tới nói cuối cùng chỉ là người là. Ngô Kỳ đã bị ném vào miệng núi lửa, tại dung nham bên trong Hỏa nguyên gần như cực hạn, hắn có tài đức gì có thể chạy ra tính mệnh hồn phách, người yên tâm, tuyệt không có khả năng là hắn."

Đối với Doanh Khả Oánh tới nói, Cổ Dịch lời nói còn là có tương đương sức thuyết phục, tăng thêm Cổ Dịch khó được nghiêm túc giải thích, nàng không biết nghĩ đến cái gì, sắc mặt từ một chút do dự chuyển tới không hiểu, hát lên dáng người, lưu lại bóng lưng, bên cạnh nói ra: "Kỳ thật trên đảo này phong cảnh không sai, chúng ta tới không ít thời gian cũng không hảo hảo đi qua, ta muốn lên chỗ cao nhìn xem, người muốn cùng đi sao?"

Nữ nhân sắc mặt thật là thay đổi bất thường, Cổ Dịch không hiểu nàng ý tứ, nghĩ đến cái này chim đảo có gì đáng xem, còn không bằng về đi ngủ, lay động đầu: "Nói nhảm, đương nhiên không đến."

"Không đến liền lần."

". . ."

. . .

Hôm sau, sắc trời mới vừa hừng sáng, có thủy thủ kinh trưởng, nói rõ thuyền đã một lần nữa kiểm tra tu sửa hoàn tất, mời Cổ Dịch lên thuyền, có thể xuất phát,

Cái sau tới hôm qua ngủ rất trễ, lúc này còn là hỗn loạn, thoáng thu thập một chút liền lên thuyền tìm gian phòng ngủ tiếp hạ.

Giấc ngủ này, đã đến chạng vạng tối.

Sắc trời đảo mất muốn đen, làm Cổ Dịch xuống thuyền đi ra ngoài tìm ăn lúc, dư quang vậy mà phát hiện nhất tòa đảo, nhất tòa rất quen thuộc đảo, tập trung nhìn vào, vậy mà liền là buổi sáng rời đi đảo? ?

Cái này mẹ nó trên thuyền cầm lái tại về bản đồ à, lộn quanh một vòng lại trở về? ?

Cổ Dịch vốn là tính ngu thần kinh thanh tỉnh hơn, liền muốn đi thuyền trưởng lúc hỏi cho ra nhẽ lúc, quay đầu ở giữa lại gặp được nhất người quen.

Cái này là cả người cao vừa qua khỏi mình bà vai tiểu cô nương, rất xinh đẹp, rất thanh tú, có một đầu tóc dài tới eo, tơ chất mềm nhẵn, mặc một thân quá gối vải thô váy dài, ánh mắt thanh thuần bên trong mang theo một chút ưu sầu, tự có một cỗ ta thấy mà yêu yếu đuối, để cho người ta nhìn không được yêu hài lòng sinh trưởng, muốn che chở.

Đối mặt như thế một vị tiểu cô nương, Cổ Dịch chợt nhìn một cái cảm thấy nhìn quen mắt, lập tức nhớ tới cái này không đúng là mình trước đó cứu vị kia à, lập tức không khỏi cười nói: "Người mặc đồ này ta kém chút thật đúng là không nhận ra được. Làm sao, đến muốn ôm một cái sao?"

Tiểu cô nương nhìn hắn một cái, sắc mặt ngoài ý liệu cứng ngắc, lập tức mở miệng nói ra Cổ Dịch không nguyện ý nhất nghe được ba chữ: "Xảy ra chuyện."

Xảy ra chuyện. . .

Chính xác là trên thuyền xảy ra chuyện, mà xảy ra chuyện hậu quả cũng chính là tạo thành trở về địa điểm xuất phát nguyên nhân!

Tại tiểu cô nương dẫn đầu dưới, Cổ Dịch đi tới xảy ra chuyện địa điểm: Trên thuyền phòng điều khiển.

Cách thật xa cũng có thể ngửi được trong đó truyền đến mùi máu tươi, coi như là gió biển cũng không thể thổi nhạt bao nhiêu, mà phòng điều khiển bên ngoài sớm đã bu đầy người, làm Cổ Dịch đi tới, những người này chủ động để hấn, tại bọn hấn các loại chờ mong cùng thấp thỏm dưới ánh mắt tiến nhập phòng điều khiển.

Trong phòng, một mảnh huyết hồng.

Đầy đất đều là máu!

Huyết chi bên ngoài là thi thể, thi thể bên ngoài là trên tường chữ bằng máu: Không quay lại tàu, chết!

Bốn cái chữ bằng máu xiêu xiêu vẹo vẹo, so mới học viết chữ học sinh tiểu học cũng cường không đi nơi nào, nhưng hợp với chung quanh máu cảnh, cùng kiểu chữ bản sắc huyết sắc lại cho người ta một loại kích thích đến nỗi quỷ dị cùng kinh khủng.

Phòng điều khiển nguyên bản có một vị thuyền trưởng, hai vị phó thuyền trưởng, cùng ba vị cầm lái tay sáu người, giờ phút này bởi vì không biết tên nguyên nhân chết năm người, chỉ còn lại cuối cùng một vị cầm lái tay không có việc gì, tại chính tay năm bánh lái, khống chế thuyền biển trở về địa điểm xuất phát.

Không thể không nói là, cái này vị cuối cùng cầm lái tay cũng là máu me khắp người, tuy không chỗ thụ thương, nhưng rõ ràng bị kinh sợ, khoe miệng phát run, sắc mặt trắng bệch, toàn thân nhần không ngừng run rẩy, hung hăng mắt nhìn phía trước, tận lực tại đem thuyền biển khống chế tốt.

Hiển nhiên, tất cả nguyên nhân cùng nghi hoặc đều có đột phá khẩu, cái này vị cuối cùng cầm lái tay lúc ấy tất nhiên ở đây, về phần xảy ra chuyện gì, hấn lại vì cái gì có thể chạy trốn, những vấn đề này Cổ Dịch trước đến Doanh Khả Oánh trong miệng đạt được đáp án.

"Có người tiến phòng điều khiển liên sát năm người, thủ đoạn bạo lực huyết tinh, vị này tài công lúc ấy bị dọa ngất, khi tỉnh lại phát phát hiện mình trốn qua một kiếp, nhìn thấy trên tường chữ bằng máu uy hiếp không thể không khống chế chuyển tàu. Ta cảm giác tàu đường không đứng lại tới, còn lại người đều biết."

Cổ Dịch nghe xong trầm ngâm: "Vậy hấn nhận ra kẻ giết người là ai chẳng?"

"Nhận ra." Doanh Khả Oánh thần sắc nghiêm túc, "Là Ngô Kỳ, hoặc là nói là nham hóa Ngô Kỳ!"

"Không!"

Nàng khẳng định tiếng mới roi, liền có âm thanh từ sau lưng phát đúng, cũng gấp nói: "Cái kia không là Ngô Kỳ, là 'Hỏa Sơn Phù' !"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Mặt trăng nhanh tròn

Nói chuyện là một vị đeo kính trung niên nhần, người này có rõ ràng Học giả khí tức, cũng là một thân thủy thủ quần áo, làm lấy trên thuyền nhất nặng nề việc tổn thể lực.

Trông thấy hấn, Cổ Dịch liền hấn chính là trước kia tại Ngô Kỳ núi lửa trong biệt thự hổ mình đám kia Học giả chi nhất. Những học giả này ở phía sau đến Ngô Kỳ bị diệt sau hạ tràng có thể nghĩ, mặc dù đều không có lấy tính mạng bọn họ, nhưng Doanh Khả Oánh cũng không có vì bọn họ đi cổ, sau đó càng làm cho bọn hấn làm thủy thủ xuất lực đến lao động cải tạo chuyện sai.

Những người này rất đáng hận, cũng không đáng đến đồng tình, nhưng cuối cùng có một chút bọn hấn dù sao là Học giả, giống như trước mắt vị này, đối với dần dần chuyển về hòn đảo có ở đây tất cả mọi người không cách nào so sánh nhận biết.

Chỉ nghe hấn nói: "Hai tháng trước, nghiên cứu của chúng ta tiến triển đến mới trình độ, phát hiện cổ đại yêu Bor người Đại Tề Ti nguyên nhân của cái chết rất có thể cùng ở trên đảo ghi lại một kiện kỳ dị sự vật có quan hệ, lại đi qua một tháng nghiên cứu, chúng ta tìm tới cũng phiên dịch ra sự kiện kia vật danh tự, gọi là 'Hỏa Sơn Phù' !"

Hòa Sơn Phù!

Nghe thấy cái từ này, Cổ Dịch sắc mặt trở nên có chút đặc sắc, nhìn chăm chăm mặt của đối phương có chút hăng hái nói: "Người xác định là Hòa Sơn Phù, ba chữ này người sẽ viết sao? Ta muốn nguyên văn."

"Sẽ!" Người học giả kia một mực chắc chắn, ngồi xuống dùng ngón tay dính một chút huyết thủy tại trong phòng lái trên tường viết ra ba cái vắn vẹo kỳ tự.

Tại hiện nay truyền thông bạo tạc hôm nay, ba chữ này hoàn toàn không quen biết chữ ngoài ý liệu lại để cho người ta có chút quen mắt. Doanh Khả Oánh không xác định nghi âm thanh nói: "Cái này là đại triện, còn là chữ tiểu triện, hoặc là sớm hơn?"

"Không cần đoán, là chữ tiểu triện." Cổ Dịch một mực chắc chắn, thần thái ở giữa trở nên cổ quái, đối với Doanh Khả Oánh truy vấn, nói ra: "Ta đương nhiên không biết cái gì chữ tiểu triện, nhưng biết nó là Hoa Hạ văn là đủ rồi."

"Người có ý tứ gì?"

"Ta ý tứ là nó liền là Hòa Sơn Phù!" Cổ Dịch ngắm nhìn bốn phía, nhìn xem đầy đất máu tươi, cùng vẫn không có hồn phách người chết, lấy giết mình ngữ khí nói ra: "'Hòa Sơn Phù'; là cổ đại sáu Nguyên Phù hình tác phẩm đỉnh cao, tục truyền là Địa Tiên sở tác, hậu thế phát triển làm người đường chín chương chỉ nhất chín Nguyên Phù pháp. Bởi vì là thật tại cổ lão, cùng mới phát phù pháp thích ứng tính, 'Hòa Sơn Phù' đã quá nhiều năm chưa từng hiện thế, một lần nhận là đã tuyệt tích, không nghĩ tới hôm nay thế mà bị ta đụng phải, trách không được trên đảo hết thấy chỉ tốt ở bề ngoài, nguyên lai đều là căn cứ cái này bản nguyên phù pháp chỉ một khúc giải ra thuật pháp cảnh lá."

Doanh Khả Oánh tổng kết trước sau, không thể tin nói: "Nói như vậy giết người rất có thể liền là vị kia Đại Tế Ti? !"

Cổ Dịch một chỉ cái kia trung niên Học giả: "Người đây liền muốn hỏi hần."

Học giả nhẹ gạt đầu, lại nuốt ngụm nước miếng, chần chờ nói: "Ta cần mở nghiên thảo hội."

". . ."

. . .

Thường nói, có việc cầu người tất thi lễ tại người.

Lại lời nói tri thức liền là lực lượng.

Cho nên hiện tại, có được tri thức Học giả lại một lần được tôn trọng, được như nguyên triệu tập lúc đầu đám tiểu đồng bạn mở một cái liên quan tới 'Hòa Sơn Phù' cuộc hội đàm.

Bởi vì là thuyền đã cập bờ một lần nữa trở lại đảo trên bờ, cho nên lần này sẽ địa điểm tự nhiên cũng liền thiết lúc trước trên bờ biển còn chưa hoàn toàn kéo một trương lều vải lớn bên trong.

Nơi này nguyên bản là ra biển phòng làm việc tổng hợp công thất, diện tích không nhỏ, ngồi mười mấy người cũng không chèn chen, một đám Học giả mang theo mấy cái nước tương cứ như vậy bắt đầu thảo luận.

"Nghiên cứu của ta tư liệu cho thấy, 'Hòa Sơn Phù' là một kiện từ từ bên ngoài đến văn minh truyền vào yêu Bor tộc Thánh Vật, lại có việc chứng minh thực tế minh, cái này thần kỳ phù chú thật có không vừa ý nghĩ lực lượng, cho yêu Bor tộc Đại Tế Ti mang đến gần như vô hạn tuổi thọ, mà gả thú pháp phát minh cũng là trực tiếp tới bắt nguồn từ 'Hòa Sơn Phù' tồn tại."

"Căn cứ mặt chữ ý tứ suy luận, 'Hòa Sơn Phù' đã mang theo núi lửa hai chữ, rất có thể liền tồn tại tại miệng núi lửa bên trong, trước đó Ngô Kỳ vì chứng thực cái suy đoán này, cũng ném đi mấy người xuống dưới nghiệm chứng, nhưng lúc đó lại không có bất kỳ cái gì phản ứng."

"Ta làm giả định, giả định như hai vị đồng sự nói, 'Hòa Sơn Phù' là một kiện hữu hình Thánh Vật,

Hoàn toàn chính xác tồn tại tại miệng núi lửa bên trong, đồng thời là có thể bị kích hoạt sinh ra kỳ dị hiệu ứng, vậy trong này liền xuất hiện cái vấn đề: Kích hoạt điều kiện là cái gì?"

"Dựa theo cổ đại hiến tế quy luật, có khả năng nhất liền là người, nhưng Ngô Kỳ đã ném đi mấy người xuống dưới thí nghiệm lại không thành công, cho nên chúng ta tạm thời đem người bài trừ. . ."

"Chờ một chút! Các vị quên vừa nâng lên gả thú pháp sao? Nếu như chúng ta từ phép biện chứng góc độ đi xem, có hay không có thể tổng kết ra điều kiện liền là dùng người, nhưng dùng người nhất định phải là hương thụ gả thú pháp thành quả người, giống như yêu Bor tộc Đại Tế Ti!"

"Còn có. . . Ngô, kỳ!"

". . ."

Một đám Học giả suy luận Logic tính càng ngày càng mạnh, từ các loại manh mối cùng các loại suy đoán, lại một lần nữa đem mục tiêu khóa chặt đến Ngô Kỳ trên thân.

Suy luận kết quả tựa hồ liền muốn đem chân thực hiển hiện, mà nhưng vào lúc này Cổ Dịch lại dừng ở đây, không tiếp tục tiếp tục nghe tiếp, đứng dậy khoanh chi, lần nữa tới đến trên bờ biển.

Trên bờ biển, gió biển thổi động ở giữa trong không khí tựa hồ nhiều một chút ý lạnh, khí trời bắt đầu dần dần trở nên lạnh, trên trời một vòng tháng đủ cũng đang dần dần viên mãn, cảnh sắc nhất thời có chút nhập cảnh.

"Người không tán đồng quan điểm của bọn hần sao?"

Sau đó, Doanh Khả Oánh thanh âm hợp thời vang lên, nàng cũng khoanh chi đứng sau lưng Cổ Dịch hỏi.

"Nửa đồng ý." Cổ Dịch nhìn xem mặt trăng vầy vầy tay, giống là tại cùng một vị nào đó không thể thành người chào hỏi, bên cạnh nói ra, "Mới vừa nói phép biện chứng, nhìn từ góc độ này, ta phản lại cảm thấy không là Ngô Kỳ đạt được Hòa Sơn Phù, mà là bảo trì nguyên quan điểm, là Ngô Kỳ kích hoạt lên Hòa Sơn Phù, đem Đại Tế Ti sống lại."

Doanh Khả Oánh "A" một tiếng, có chút hăng hái nói: "Người còn hiểu phép biện chứng?"

"Đương nhiên, ta liền là triết học gia. Bất quá cái này cũng không trọng yếu."

"Kia cái gì trọng yếu?"

"Trọng yếu là mặt trăng nhanh tròn."

Doanh Khả Oánh lộ ra không hiểu, mắt thấy Cổ Dịch vẫn như cũ ngửa đầu nhìn tháng, không khỏi nghĩ lên trước đó tại núi lửa thấp 'Vạn Cổ Huyết Bồn', khi đó một màn ký ức vẫn còn mới mẻ, đồng dạng, đến bây giờ nàng vẫn như cũ không biết dưới ánh trăng cái kia đạo nữ tử thân ảnh là ai, lại cùng hần nói đến mặt trăng nhanh tròn có liên hệ gì?

Cổ Dịch mở miệng lần nữa: "Không còn sớm, tay tay ngủ đi, vô luận xảy ra chuyện gì, minh Thiên Đô sẽ có đáp án."

Nói xong hướng thuyền vừa đi đi, cùng ngày xưa khác biệt, trên bờ biển dừng chân điều kiện có hạn, nếu như không phải sợ lúc trước trên thuyền phát sinh huyết tinh sự kiện, đám người cũng sẽ không xuống thuyền chấp nhận một đêm. Bất quá cái kia dù sao là đối với người bình thường, giống Cổ Dịch loại này quan tài đều ngủ qua, còn thăm dò một tổ tử âm hồn người, như thế nào lại để ý trên thuyền chỉ là việc nhỏ, về phòng ngủ tự nhiên là chuyện đương nhiên.

Mà một bên Doanh Khả Oánh, mắt thấy Cổ Dịch càng chạy càng xa liền muốn lên thuyền, cảm nhận được gió đêm ý lạnh, lại có chút ngại trên thuyền giết người sự kiện nàng, nhịn không được nói: "Các loại. Ta căn phòng cách vách có hai tấm giường, người, có thể hay không. . ."

Cổ Dịch nhất thời dừng bước lại, quay đầu cười nói: "Người sợ?"

Doanh Khả Oánh cắn môi nhẹ nhàng "Ân" một tiếng.

"Vậy được rồi. Bất quá có một vấn đề."

"Nói."

"Người biết ca hát sao?"

". . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Ca hát sao

"Nghe, phương bắc thanh âm, ôn nhu sao? Nghe, xoay tròn làn điệu, lặp lại sao? Nghe, phong khê nói, ni non sao? Ta đứng tại phong lên, thổi tại đám mây, tại tuyệt đối tuyệt đối ở giữa, giống như từng có cái kia không từng có qua nhu nghĩ ngờ. Tĩnh không đêm, vịnh hằng; ánh nắng góc độ, lọt thời gian; gió thổi, gọi lên ta sợi tóc phương hướng, cho cái kia xa xôi tình hoài, hướng cái kia từng tia thoải mái. . ."

Trông trái không người trên tàu biển, một gian cải tiến thủy thủ trong phòng truyền ra ôn nhu tiếng ca, ca từ không liên quan đến ái tình, hát người linh hoạt kỳ ảo, liền tựa như một vị thi nhân ngóng nhìn bầu trời đêm, làm thơ cùng tình không lẫn nhau, giai điệu ung dung, không biết ngừng cuối cùng dừng, tại cái này trông trái thuyền biển bên trong tức Huyền, lại đẹp.

Truy tìm tiếng ca khởi nguyên, gian phòng bên trong, thêm rộng tăng lớn trên dưới giường nằm bên trên các nằm một người, Doanh Khả Oánh ngủ ở dưới trái, chính là phát ra tiếng ca người.

Cổ Dịch lẳng lặng nghe, hẳn hôm nay vốn đã ngủ một ngày, theo lý thuyết giờ phút này ứng không buồn ngủ, thêm nữa cô nam quả nữ, người bình thường khó tránh khỏi có chút ý nghĩ xấu, không có khả năng ngủ mới đúng. Thế nhưng, ai bảo hẳn là Cổ Dịch đâu, lại hoặc là là bởi vì là Doanh Khả Oánh tiếng ca là đang thúc giục ngủ, nghe hỗn loạn lại ngủ thiếp đi.

Thẳng đến Doanh Khả Oánh bắt mãi thanh âm mới gọi hẳn thức dậy, Cổ Dịch mới cười ha hả a nói: "Kỳ thật ta là văn nghệ người, ưa văn nghệ một điểm phong cách."

"Nói thí dụ như?"

"Nói thí dụ như ta hát cho người nghe. Khụ khụ. . ."

Cổ Dịch háng giọng một cái, nhớ lại giai điệu, nhẹ giọng hát nói: "Lụa trắng sa, tóc xanh phát, người mặt mày cũng như về. Trong thoáng chốc, tương vọng sớm đã không nói chuyện. Tâm như nha, ngàn Cổ Nguyệt, giao cảnh xuân tươi đẹp, cái kia một cái chớp mắt, thành sát na, trôi qua tuổi tác. Quay người, như mưa xuống. Ôm tỷ bà, từng tiếng đánh, gang tác lại hôm sau nhai. Về tay không thủ, một trận thịnh thế phồn hoa. Như hoa quỳnh, đồ chu sa, Trắc Phong hoa, khuynh thành nhan, ngâm kiêu gia, hoa đào tận. Quay người, tịch tịch ôn ào. Đêm, canh năm lạnh chỗ trống, mất tiếng, giang sơn trường quyền, nhưng cũng ố vàng, bị lịch sử phong hoá. . ."

Cái này là một bài tiểu chúng không thịnh truyền ca từ, nhưng mà gặp lại người hoặc Hứa tổng sẽ có chút trong cõi u minh liên hệ, Doanh Khả Oánh lại cũng nghe qua bài hát này, theo giai điệu, tại Cổ Dịch đoạn âm thanh địa phương hát tiếp xuống dưới: "Người, ta cả đời lo lắng. Khàn khàn, hoa tiền nguyệt hạ, hóa đầy trời cát vàng, tuế nguyệt tang thương, giang sơn theo như về. . ."

"Oa, Doanh Đại cầu người cũng sẽ hát bài hát này."

Cổ Dịch kinh ngạc, Doanh Khả Oánh tại là cười khê: "Ca từ tổng là có thể hát ra nhân sinh, ưa thích nhiều người thường có giống nhau cảnh ngộ, Cổ Dịch, chúng ta có phải hay không rất giống đâu?"

Cổ Dịch xoay người xuống giường, hát hai câu yết hầu có chút làm, đang chuẩn bị đổ nước lúc, nghe được Doanh Khả Oánh, thuận miệng liền trở về câu: "Nói như vậy người cũng muốn qua com?"

"Xin com? Còn gì nữa không?"

"Đương nhiên, ca làm qua sự tình nhiều không kể xiết."

"Vậy cũng bán qua cái mông roi."

"Phốc phốc. . ."

Cổ Dịch vừa vặn uống nước, nghe nói như thế nhất thời quay đầu đem nước toàn phun trên người Doanh Khả Oánh: "Ta đi, cái này là người tự tìm."

Ngoài ý liệu, Doanh Khả Oánh không có sinh khí, cứ như vậy nhìn xem hẳn, qua một hồi lâu, đợi thủy tướng nàng áo thấm ướt, hiện ra kinh người hình dáng lúc, nàng mặt không thay đổi nói: "Ta tự tìm cái gì?"

Ánh mắt hai người lần nữa ngưng kết, một lát sau, lại hình như qua rất lâu, Cổ Dịch ho nhẹ một tiếng: "Ách, cái kia ta, người. . ."

Phanh! . . .

Hoa mai phong lưu, cô nam quả nữ ở giữa sự tình mắt thấy ăn nhịp với nhau, nhưng mà không khéo là, môn tại lúc này đột nhiên mở ra. . .

Một đạo thân ảnh quen thuộc xuất hiện ở trước mắt, không là người khác, chính là Cổ Dịch cứu vị tiểu cô nương kia.

Đối với Cổ Dịch tới nói, tiểu cô nương này thật giống như chuyện xấu của chính mình máy dự báo, nàng vừa đến, chuẩn có bắt hảo chuyện phát sinh. Cho nên tự nhiên lần này cũng không có gì bất ngờ xảy ra, sau đó một khắc, tiểu cô nương nói khê ra một kiện so phá hư củi khô lửa bốc còn mất tâm sự tình:

"Lại người chết. . ."

. . .

...

Người chết cho tới bây giờ đều không là chuyện nhỏ, nhất là là tại Ngô Kỳ treo về sau, tại mọi người vốn dĩ là an toàn thế giới bên trong luân phiên người chết,

Càng đem tất cả mọi người vốn đã buông xuống thần kinh lần nữa kéo căng, còn kéo căng càng chặt hơn.

Làm Cỗ Dịch xuống thuyền, lần nữa tới đến bên bờ lúc, nơi này sớm đã đứng đầy người, cơ hồ tất cả mọi người tới, bọn hắn tại vây tụ một chỗ, khi nhìn đến Cỗ Dịch khi đi tới, riêng phần mình lộ ra không hiểu ánh mắt.

Những trong ánh mắt này có không hiểu, có âm trầm, có nghi hoặc, thậm chí còn có chơi đùa cùng kiên quyết!

Cỗ Dịch cảm thấy ngoài ý muốn, đi thẳng tới trong đám người ở giữa hung án hiện trường sau mới hoàng nhiên tới.

Ở nơi đó, không lâu còn mở cuộc hội đàm một đám Học giả chết hết sạch sẽ, thậm chí kiểu chết chi huyết tanh thê thảm, so với trên thuyền trong phòng lái còn chỉ có hơn chứ không kém.

Người chết chung mười hai người, mỗi người đều bị lột da cạo xương, không có một cỗ thi thể hoàn chỉnh, tất cả thi thể huyết dịch lưu thành một chỗ, tại hiện trường có gan huyết nhục địa ngục cảm giác. Mà một bên hòn đá, cùng trên thuyền phòng điều khiển, đồng dạng chữ bằng máu ở phía trên thật to viết tám cái vụn vụn chữ lớn:

Giết Cỗ Dịch, không người đều chết.

Tám chữ ý tứ minh xác, đơn giản thô bạo, như cùng ở tại trên thuyền uy hiếp cầm lái tay, lấy máu cùng tử vong uy hiếp, chẳng trách hồ những người này nhìn Cỗ Dịch ánh mắt sẽ như thế như vậy.

"Người, người có thể tìm tới hoặc đối phó hắn sao?" Một lát sau, có người do dự mở miệng hỏi.

Cỗ Dịch lắc đầu: "Hơi khó."

Tiếp lấy lại có người hỏi: "Vậy người có thể bảo hộ tất cả chúng ta sao?"

"Cũng khả năng không lớn."

"Vậy người nói, một mình người trọng yếu, còn là tất cả chúng ta mệnh trọng yếu?"

Lời này vừa nói ra, Cỗ Dịch sau lưng Doanh Khả Oánh lông mày nhíu lại, quát lớn: "Người có ý tứ gì?!"

"Không có ý gì, đã người bắt không được hung thủ, lại không thể bảo hộ chúng ta, chúng ta đều hi vọng người có thể hi sinh một cái, cứu lấy chúng ta, dù sao. . ."

"Dù sao người là ngu xuẩn đúng không. Các người đâu, cũng nhìn như vậy rồi?"

Cỗ Dịch một ngụm đánh gãy người nói chuyện đồng thời, hướng sau người tất cả hỏi, gấp bọn họ ánh mắt hi vọng sau khi gạt đầu, làm ra ngón tay cái hướng phía dưới động tác, nói: "Trước đó Ngô Kỳ nói các người là tiện nô, chúng ta vốn dĩ là có thể giải thích vài câu, hiện tại xem ra, các người vẫn thật là là một đám tiện nô! Các người sợ giết người hung thủ, cái kia có nghĩ tới hay không, ta cũng là sẽ giết người?!"

Cùng người bình thường chán phát thanh âm khác biệt, Cỗ Dịch cường thế thời điểm thanh âm nói chuyện rất thấp, lại càng nói càng thấp, chung quanh càng có hay không hơn bùng âm phong cùng lên, giống là có âm hôn cười nhẹ, cái kia phát qua làn da, hơi lạnh xương cốt cảm giác, so với trước mắt huyết nhục trắng cảnh còn muốn làm cho người rùng mình, nhất thời, tất cả mọi người chưa phát giác lui về sau nửa bước, mang theo không thể tin cùng ánh mắt sợ hãi nhìn về phía hắn.

"Ha ha, một đám sợ hàng."

Cỗ Dịch khinh bỉ đám người, theo sau đó xoay người, hướng trên thuyền trở về, cũng không quay đầu lại đối sau lưng Doanh Khả Oánh nói ra: "Người biết không? Người đều có thói quen, trong đó lấy hai đầu là nhất. Nhất là trang B, hai là thói quen sau đương nhiên. Những người này quen thuộc chúng ta đã cứu bọn hắn, cho nên tại đối mặt sợ hãi thời điểm cái thứ nhất liền nghĩ đến chúng ta, thậm chí đem chúng ta tính thành bọn hắn bảo hộ, làm lúc cần thiết, tầng này bảo hộ liền thành loại người này tùy thời có thể lấy vứt bỏ đồ vật."

Doanh Khả Oánh im lặng, nàng mình bạch đạo lý, những người này đêm nay có thể vứt bỏ Cỗ Dịch, cái kia đêm mai liền có thể vứt bỏ mình, nhân tính như thế nào có thể thấy được lóm đóm, tại là thấp giọng trả lời: "Cho nên nhân tính như thế, không đáng đồng tình cùng thương hại."

"Người đây liền sai."

Cỗ Dịch lời nói tổng là như vậy ra ngoài ý định, cho tới Doanh Khả Oánh kinh dị ngẩn đầu, gấp hắn cũng quay đầu mặt đối với mình, trên mặt không có chút nào để ý chi sắc, cũng cười nói: "Chính là bởi vì làm người tính như thế, mới càng cần hơn đồng tình cùng thương hại, dùng cái này mới có thể xuất hiện truyền thừa cùng cao quý. Cho nên, liền có hai loại người, nhất là anh hùng, hai là lãnh tụ."

". . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Dục

"Lãnh tụ sao. . ."

Doanh Khá Oánh thuận Cổ Dịch ánh mắt sau nhìn, gấp sau lưng nghênh đón một người, chính là trước kia vị kia bị Cổ Dịch cứu tiểu cô nương.

Nàng gần sau ngưng thực Cổ Dịch, ý tưởng giống nhau hỏi: "Người từ bỏ bọn hắc sao?"

Cổ Dịch lắc đầu.

Nàng lại hỏi: "Vậy người tại sao phải đi?"

"Ai nói ta phải đi, ca chỉ là về đi ngủ."

"Có thể là người không có ở đây, còn sẽ có người chết."

"Sẽ không."

"Vì cái gì?"

"Bởi vì ta gặp qua rất nhiều rất nhiều biến thái." Cổ Dịch cười, tiến lên một điểm sờ lên tiểu cô nương đầu, cảm giác nàng giống như trường kếp xù một điểm, "Biến thái nghĩ nghĩ người sẽ không hiểu, hắc đêm nay tuyệt đối sẽ không động thủ nữa. Đợi ngày mai, chuyện này cũng nên có thể kết thúc."

Tiểu cô nương sắc mặt mười phần nghiêm túc: "Nói như vậy người cũng là biến thái rồi."

"Ách. . ."

. . .

Ngày thứ hai.

Quả như Cổ Dịch nói, một đêm vô sự.

Kẻ giết người tựa như vậy ần núp lên, chờ đợi lần tiếp theo xuất thủ thời cơ tốt nhất, cái này nhất đẳng, liền là một ngày một đêm.

Hiện tại lại đến ban đêm, ám sắc hàng nồng, bầu trời trăng tròn trắng đến chính không, bạc hoa phiến vung đại địa.

Bốn phía yên tĩnh, chỉ có nước biển từng tiếng âm thanh rung động, đám người vây tụ tại trên bờ biển, lẫn nhau dựa vào, bọn hắc đã làm như vậy một ngày một đêm, mạng đối vận mệnh tâm thần bất định, liền ngay cả đại tiểu tiện đều không rời đi tất cả mọi người xem đường, dùng cái này cam đoan trong lòng mình chỉ có một điểm cảm giác an toàn.

Nhưng mà, đám người không biết là, tại cách đó không xa trong rừng cây, một đôi thuần màu xám, không có tròng trắng mắt ánh mắt mắt đang theo dõi nơi này, khóe miệng lộ ra nụ cười dữ tợn, thấp giọng cười quái dị, cười đến. . .

"Cười đến thật khó nghe."

Thanh âm đột ngột ở đây tiếng người sau vang lên, hắc không khỏi giật mình, mãnh liệt gấp lại sau đến một đạo hắc thấy quen thuộc lại không thân ảnh quen thuộc. Về kinh ngạc chớp mắt là qua, lại nở nụ cười, dùng tựa như ngàn năm chưa từng mở miệng lạnh nhạt, phun ra càng thêm khô khốc từ ngữ, nói: "Người, chính là, Cổ Dịch a."

Người tới chính là Cổ Dịch, tối nay trắng tròn, hắc phách lực (*) không có gì bất ngờ xảy ra khôi phục như lúc ban đầu, đồng thời so với qua lại càng

thêm dày hơn nặng, hồn phách bên trong có cỗ không đề nên được bộc phát cảm giác, thực lực càng sâu trước đó!

Cổ Dịch không biết lý kia không rõ chất lỏng đến cùng là cái gì, nhưng cũng đem mình những ngày này dị thường sờ soạng rõ ràng, đoán được mình mỗi đến đêm trăng tròn phách lực (*) liền sẽ khôi phục một ngày, lại hẳn là là theo tháng số chuyển dời, một tháng nhiều một ngày, tháng đến nhiều nhất ba mươi một tháng về sau, phách lực của mình liền sẽ mọi thời tiết khôi phục, đến lúc đó, lại theo mỗi một lần khôi phục sau tăng vọt, làm mình phách lực (*) hoàn toàn khôi phục lúc, khi đó mình, thực lực làm cũng tìm được không thể tưởng tượng nổi tăng lên!

Hôm nay lại là đêm trăng tròn, hẳn phách lực (*) quả nhiên như hôm qua nghĩ lần nữa khôi phục, cái này cũng đúng là hẳn vì cái gì bảo hôm nay hết thấy đều sẽ kết thúc nguyên nhân!

Cho nên khi ánh trăng giáng lâm thời điểm, hẳn không hề dây dưa liên triển khai đại thuật, lấy bảy hồn lục soát giới chi pháp, tìm được trước mắt cái này dị thường mà dị thường không là Ngô Kỳ Ngô Kỳ!

Vì cái gì nói hẳn không là Ngô Kỳ mà lại dị thường đâu?

Bởi vì là trước mắt người này không ngừng trên linh hồn không là Ngô Kỳ, liền ngay cả nhục thân bên trên cũng kỳ dị đến không thể tưởng tượng nổi!

Trước mắt hẳn, tựa như cái kia vừa rồi bụi đất bên trong làm ra tượng đá, toàn thân làn da từng khúc vỡ ra, khe hở ở giữa có thể thấy được màu đỏ sậm kết tinh vật. Hẳn chính thể hiện ra màu xám, lúc đầu phong bế trên mặt nứt toác ra ngũ quan, giống như một cái sẽ động tượng đá người, nhưng lại là chân thật như vậy.

Cổ Dịch nói liền trước đó lời nói: "Nếu như ta không có đoán sai, người liền là yêu Bor tộc Đại Tế Ti, kỳ lý oa lap oa a."

Tượng đá người không hiểu Cổ Dịch trêu chọc, lắc đầu nói: "Yêu Bor, tộc à, thật lâu dài, danh tự. Tên của ta, không có dài như vậy, ta gọi dục."

"A, nguyên lai là Dục Đại Tế Tự, dạng này, ta có một vấn đề rất ngạc nhiên, không bằng xin mời Dục Đại Tế Ti người cho điểm đáp án như thế nào?"

"Người, nói."

Cổ Dịch cười ha ha,

Nói: "Theo ta được biết, 'Hỏa Sơn Phù' là chính thống Đạo Tạng, nó bản ý nên là công chính hòa bình mới mới là, người đã từ đó ngộ đạo, lại có thể không nói cho ta biết, đến cùng là cái gì để người bắt đầu lạm sát?"

"Là, người." Dục rất giản sàng tỏ liền trả lời Cổ Dịch, cũng lấy càng phát ra thông thuận ngữ khí nói tiếp, "Từ Ngô trong cảm giác ta phát hiện ta một mực tìm kiếm đồ vật, cái kia là mấy trăm năm động vật năng lực kém tu dưỡng bên trong xa không thể so được, cũng là cực nóng nham tương không thể bền bỉ, người vĩnh hằng linh hồn đến cùng là làm sao làm được đâu?"

"A. . ."

Nói đến đây, Cổ Dịch rút cuộc minh bạch con hàng này vì cái gì điểm mệnh muốn làm khó mình, cũng minh bạch dục nói tới hẳn một mực theo đuổi đồ vật là cái gì, cái này rất đơn giản, cũng rất bao la, bởi vì hẳn theo đuổi đồ vật đang cùng Quỷ đạo sáng lập dự tính ban đầu không mưu mà hợp, là hồn phách vĩnh hằng!

Cơ hồ tất cả Quỷ đạo thuật pháp căn bản đều không thể rời bỏ điểm ấy, dục từ "Hỏa Sơn Phù" bên trong xuyên tạc ra nhục thân thay đổi gả thú pháp, lại là phách lực (*) xói mòn gây thương tích thân, đành phải mượn nhờ đã thủ cường đại tinh khí tạm hoãn tu dưỡng, cầu thả qua mấy trăm năm.

"Cho nên về sau ta lựa chọn 'Hỏa Sơn Phù'."

Hai người đều là người thông minh, một điểm liền rõ ràng, dục gặp Cổ Dịch biểu lộ đã ngờ tới hẳn đã hiểu mình trước đó có sự, tiếp lấy cái kia gây đuôi kế tục, tục nói ra: "Ta hết thấy nhận biết toàn bộ đến từ 'Hỏa Sơn Phù', cho nên khi ta sống mấy trăm năm tinh thần đến cực hạn, cũng đã không thể từ mãnh thú tại hấp thu dinh dưỡng lúc, ta minh bạch, muốn sống sót còn là chỉ có dựa vào 'Hỏa Sơn Phù', tại là, ta đem tinh thần chuyển giá đến 'Hỏa Sơn Phù' bên trong, cũng bốc lên mấy trăm năm cũng không dám mạo hiểm phong hiểm, phân phó tộc nhân đem ta cùng 'Hỏa Sơn Phù' cùng một chỗ ném vào miệng núi lửa bên trong."

"Cái kia là rất xa xưa chuyện, nhưng ta nguyên phải nhớ rõ tích, ta bị thả vào miệng núi lửa về sau, nham tương đem ta thôn phệ, nhưng mà tinh thần của ta lại lần nữa bảo hòa lên, khi đó ta biết ta tuyền đúng, rất mừng rỡ, bất quá rất nhanh, ta lại phát hiện một vấn đề mới: Ta làm như thế nào ra ngoài?"

"Tinh thần của ta không thể rời bỏ 'Hỏa Sơn Phù' rất xa phạm vi, không người ta liền sẽ bị nham tương chân chính thôn phệ, tại là ta đành phải chờ đợi, chờ đợi đi ra biện pháp. Cứ như vậy qua cực kỳ lâu, trong lúc đó mặc dù có không ít sống đồ vật tiến vào miệng núi lửa, nhưng mà ta nguyên không thể đi ra ngoài, mãi cho đến Ngô Kỳ đến. . ."

"Có lẽ là hẳn cũng là gả thú pháp được lợi lấy, thân thể của hẳn là như thể đặc thù, nhục thể cùng ký ức có thể cùng Hỏa Sơn Phù dung hợp, trở thành hiện tại ta. Hiện tại ta, bộ dáng mặc dù rất không giống người, nhưng cuối cùng ta đi ra, ta vốn nên là may mắn, có thể là lúc đầu vấn đề nhưng lại trở về: Rồi đi nham tương ta, tinh thần lần nữa bắt đầu xói mòn."

"Tiếp lấy người liền thông qua Ngô Kỳ ký ức, nghĩ đến ta đúng không?" Cổ Dịch lúc này tiếp lời. Nghe xong đối phương cả đời có sự, chỉ cảm thấy có sự này thời gian mặc dù qua thật lâu, nhưng lại là phi thường đơn điệu, hơn nghìn năm đến, dục chính là vì còn sống mà sống lấy, nhân sinh không có chút ý

nghĩa nào, liền ngay cả hiện tại cũng giống vậy, vẫn như cũ là vì còn sống mà lưu lại mình, thậm chí đã hoàn toàn đổi cái khác sinh mệnh im lặng, cũng từ một phương diện khác nói rõ loại người này từ các loại trình độ đi lên nói đã không còn là người!

Không khỏi dùng khinh bỉ giọng điệu nói ra: "Cho nên mục đích của người chính là vì có thể tiếp tục bảo trì người con của máy bay chiến đấu cơ thể, muốn ta xuất lực, lấy thuận tiện người tiếp tục sống sót đúng không?"

Dục không có chút nào không ổn nói: "Vâng."

"Là em gái người a. Ta cảm thấy loại người như người còn là ở tại nam tương bên trong tốt, hoặc là trực tiếp bốc hơi cũng tới đến sạch sẽ!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: 1 lá phù, 1 đời, 1000 năm

"Chết sao? Thật là khủng khiếp từ ngữ. Ta không nguyện ý."

"Không nguyện ý cũng phải chết!"

Dục tiếng rơi xuống, Cổ Dịch sau lưng đột nhiên u ánh chợt hiện, thâm hào quang màu xanh lục chợt lóe lên, phong duệ chi khí kích đâm làn da, trong nháy mắt chỉ gặp dục cái kia vôi bóp thành đầu lâu như vậy rơi xuống đất, vỡ vụn làm một chỗ tro bụi.

"Hồn trưởng đồ chơi, cầu thả sống ngàn năm chạy không khỏi một chỗ tro bụi, nhưng lại gián tiếp hại tính mạng của bọn ta!"

Trùng điệp u hồn thanh âm sau lưng Cổ Dịch vang lên, mấy trăm u hồn xếp hàng ra sách, lấy thường nhân khó gặp đáng người nhìn thẳng trước mắt không đầu dục, ngữ khí u nhiên mà băng lãnh.

Nhưng mà một trận gió thổi qua, chỉ gặp dục thân thể tựa như lại bỗng nhúc nhích, trước người một người bày quý trở nên kinh ngạc trong ánh mắt lần nữa lên tiếng: "Tựa như người không nguyện ý thương hại người bình thường, kỳ thật chúng ta là cùng một loại người, cái này cũng là ta quan sát nguyên nhân của người." Nói xong, phong đem đầu của hắn hóa thành bụi đất thổi đến bên chân của hắn, bụi đất lần nữa phụ thuộc đi lên, cũng giống bùn trùng thuận thân thể chậm rãi bò hướng hắn trên cổ, một lần nữa vụn vụn thành đầu.

Lại nói: "Ta có vĩnh sinh pháp, người có tinh thần bất diệt chi thuật, chúng ta lại là cùng một loại người, không bằng bỏ sung, cộng đồng vĩnh sinh xuống dưới?"

Lời này người nói vô tâm, có thể bị xã hội hiện đại hun đúc Cổ Dịch lại tự dưng cảm nhận được một cỗ cơ tình tràn đầy hương vị, đánh cái rùng mình lại lui về sau một bước, chỉ huy trọng hồn nói: "Cái này chết gay vậy mà nói ta cùng hắn là cùng một loại người, chúng ta tiểu nhân, cho ta vào chỗ chết đánh!"

Hô! . . .

Cổ Dịch ra lệnh một tiếng, sau lưng gần ngàn u hồn phách lực (*) bộc phát, thiên quân vạn mã chỉ thể lóe ra, lấy Thái Sơn áp đỉnh uy thế ép hướng dục!

"Kỳ thật, từ Ngô Kỳ trong trí nhớ đến xem, người mặc dù lợi hại, nhưng ta cũng không yếu hơn người." Dục mắt bên cạnh đột nhiên như lửa hoa thạch, cộ sát ra ánh lửa, ánh lửa kia lại trong nháy mắt đem hai mắt của hắn thấp sáng, sau đó, hắn xuất thủ!

Vậy nhưng gọi là là chân chính xuất thủ, khẽ vươn tay, tay liền hóa thành đầy trời vôi, màu đỏ sậm vết rạn từ trong đó vô hạn mở rộng, nhan sắc biến là kim hồng sắc, xen lẫn không thể tưởng tượng nổi nhiệt độ cao, đem trước người thiên hồn quét qua trở ra.

Đương đầu âm hồn lập tức phách lực (*) băng tán, nếu không là Cổ Dịch kịp thời xuất thủ bảo vệ, sau một khắc liền là hồn phi phách tán, nhưng là dù vậy, cũng có vài chục âm hồn hồn thể trọng thương, bất lực tiếp tục tác chiến, đành phải nhanh chóng lui về Thông U sách bên trong tĩnh dưỡng.

"Ta là Hòa Sơn Phù thành, người rất lợi hại, nhưng cuối cùng là không thể làm gì được ta." Dục một kích đánh tan bày hồn, chậm âm thanh đang khi nói chuyện, tự có loại không hiểu tự tin.

Trái lại, Cổ Dịch liền rất khó chịu, con hàng này chẳng những buồn nôn mình, còn đánh mình tiểu đệ, càng không thể nhẫn chính là hắn lại còn trang B!

Thật là có thể nhẫn nại không thể nhẫn nhục!

Lập tức gần giọng nói: "Cho nên nói người đều có thói quen, trong đó lúc này lấy trang B là nhất. Vội nam, không bằng ngẩng đầu nhìn một chút trời?"

Dục vô ý thức ngẩng đầu một cái, gập đầu lên ngọn cây, không trung ánh trắng như thường cũng đều thỏa, lưỡng lự ở giữa đang muốn nói cái gì, lại đột nhiên ngừng, xơ cứng khuôn mặt bên trên lần thứ nhất lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc.

Nhưng thấy chung quanh lúc đầu dày đặc cây cối không thấy tăm hơi, bốn phía chỉ có mảnh đất hoang vu, như sao băng mặt ngoài mấp mô, tựa như đi tới một chỗ vĩnh cửu cô độc chỗ, lại ngẩng đầu, đỉnh đầu ngọn cây cũng đã không thấy, không trung thảng đù y nguyên, mang theo hằng cô không đổi ý cảnh ngân huy vùng vãi hướng hẳn.

"Uống ta một chén tinh cùng thánh, từ đó ngẩng đầu nhìn thế gian."

Cổ Dịch thanh âm từ bốn phía không cũng biết chỗ truyền đến, thăm thẳm nhưng, bỗng bênh hồ, giống là tại kẻ ra, lại như tại tự lo nói nhỏ: "Câu nói này ta khi đó không có thể hiểu được, coi như cho tới bây giờ cũng chỉ đoán được một điểm. Này nguyệt chi vĩnh hằng, lại thế nào đi uống đâu? Có lẽ ta thân ở trên ánh trắng, có hoặc là ánh trắng như ta sao?"

"Cao thâm như vậy cảnh giới người không hiểu, dạng này, ta có nhất thuật 'Địa Ngục Hỏa táng quan tài cảnh điện', chuyên luyện các loại không phục, hôm nay gặp được người, vừa vận đổi dưới thử một chút, liền gọi nó làm . . ."

"Thê vu mục nát thánh . . Điện, a. . ."

Gió ngừng thổi, mặt trăng sáng lên, từ Cổ Dịch thanh âm rơi xuống cái kia một cái chớp mắt lên, dục cảm nhận được cổ đã lâu cảm giác, cái kia là sơ rơi miệng nở lửa lúc,

Bị nham tương vây quanh luyện hóa cảm giác, cảm giác giống nhau là như vậy để cho người ta bất lực bất đắc dĩ, chỉ có thể tro mắt nhìn mình hóa là tro bụi.

Hiện tại, loại cảm giác này từ cực nóng biến là âm lãnh, dứt bỏ giác quan bên trên tương phản, cùng tình huống lúc đó là như thế tương tự, lại có lẽ khác biệt, khác biệt là lúc ấy Hỏa Sơn Phù cứu mình, mà bây giờ đâu?

Hỏa Sơn Phù không phản ứng chút nào. . .

"Ta sẽ không chết! . . ."

Dục ngữ khí trở nên có chút kiềm chế, trong đó mang theo điểm điểm run rẩy, hẳn cảm nhận được sợ hãi, bắt nguồn từ trong lòng của hắn cực kỳ chỗ sâu nhất sợ hãi, tại là hắn vươn tay, làm ra hắn nguyên thủy nhất cũng là mãnh liệt nhất gãy dựa!

Băng!

Như trước đó, dục tay nỗ tung, ánh lửa sáng ngời thẳng trùng không bên trong thảng đù, muốn thiêu tận cái kia nhìn như hư vô lại mang đến cho mình mãnh liệt cảm giác sợ hãi mặt trắng. Nhưng mà, vậy nhưng là mặt trắng, treo cao tại tinh cầu bờ bên kia mặt trăng, hẳn lại trường lại làm sao có thể chạm đến?

Xa xa nhìn lại, bức tranh này mặt động lại, dục duỗi dài tay nghĩ phải bắt được mặt trăng, nhưng như cũ cách xa nhau vô số, một màn này độc có một loại mỹ cảm, đáng tiếc không ai ghi lại, mà sau đó một khắc qua đi, dục thân hình giống như qua vạn năm tượng đá, âm vang nát sập. . .

"Cho nên nói, mạnh lên cảm giác thực tốt."

Cổ Dịch giọng nói vang lên lần nữa, thân hình của hắn cũng theo đó xuất hiện, không có hoang vu mặt đất cùng vĩnh hằng Cổ Nguyệt, giờ khắc này hết thấy hết thấy đều khôi phục như lúc ban đầu, tất cả sự vật đều như vừa rồi bộ dáng.

Ngoại trừ trên mặt đất cái kia một đồng bụi đất. . .

"Cái này là Hỏa Sơn Phù sao?"

Đến trước, Cổ Dịch tại bụi đất bên trong thấy được mình suy đoán tồn tại sự vật, cái kia là một viên trong suốt như lửa bảo thạch, tự thân mang theo nhiệt độ, chính diện điều khắc núi lửa hình dạng, nhìn kỹ phía dưới trong đó bằng bạc cảm giác đủ để đem người chấn nhiếp. Vượt qua mặt đến, đồng dạng là một bộ đồ hình, chỉ là cái này đồ án cùng núi lửa cầu khác biệt, tràn ngập tà dị, là một trương dục mặt, vạn vạn mặt!

"Cả một đời, một trương phù. Bằng một trương phù lại có thể sống ngàn năm. Nên nói người là bị kịch đâu, còn là thiên tài kết thúc đâu." Cổ Dịch nói xong, đem trương này Hỏa Sơn Phù cất kỹ.

Cái đồ chơi này có thể là bảo bối. Phải biết, làm là mười phần hiểm thấy siêu việt Hỏa Hành Thần Binh cổ đại Hỏa nguyên kỳ phù, nó rất có thể là xuất từ Địa Tiên chi thủ, là chân chân chính chính vô giới chi bảo, thêm nữa Cổ Dịch ba lô tại Ủy Lam Chi Tinh bạo tạc lúc lưu lạc, hiện tại ngoại trừ Hồn Châu bên ngoài có thể nói không có gì cả, dùng cái đồ chơi này sung làm chiến lợi phẩm cũng coi như đền bù tổn thất không nhỏ. Làm hạ tâm tình chưa phát giác khá hơn, hừ phát điệu hát dân gian vui sướng rồi đi. . .

"Ta đại nha đại suất ca a, thật nha thật nha cao hứng nha. . ."

...

Nhưng mà Cổ Dịch không có chú ý là, tại rất xa xa, một cái báo đốm thi thể dưới, lộ ra một đôi hình người hóa con mắt, nhìn chòng chọc vào hấn rồi đi phương hướng. . .

...

Làm Cổ Dịch một lần nữa trở lại trên bờ biển, cách hấn lúc rồi đi thời gian mới chỉ hai mươi phút, cho tới Doanh Khả Oánh cùng tiểu cô nương kia gặp hấn một mặt về mặt nhẹ nhõm về sau, cái sau còn có chút không dám xác định hỏi: "Ngươi, không có tìm hấn sao?"

"Làm sao có thể." Cổ Dịch nâng lên cái cằm, "Bất quá nhất đảo hoang thổ dân thôi. Hai người các ngươi nói cho bọn hấn, sự tình đã giải quyết, một lần nữa tuyển ra tài công cùng thuyền trưởng, chúng ta hôm nay liền có thể xuất phát!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161: 3 tai bắt tử

Hai ngày sau, ban đêm

Bắc trở về đường phía Nam, vô danh hải vực phía trên.

Tối nay không thấy trăng sao, gió biển nhẹ nhàng, mặc dù đã gần đến mùa đông, nhưng thổi ở trên mặt nhưng cũng có loại khác sáng khoái. Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh cũng đang đứng tại boong thuyền đầu, hưởng thụ lấy cái này gió biển, đỡ theo song sắt, có một câu không có một câu trò chuyện.

"Cha ta tại ta mười hai tuổi lúc đột nhiên mất tích, ta là cha ta bằng hữu tốt nhất nuôi lớn, đồng thời người này cũng là cha nuôi ta. Qua nhiều năm như vậy ta một mực rất cảm kích hấn, cảm kích hấn nhớ tới tình nghĩa đối ta vô tư bồi dưỡng, cho nên thứ phản phó của hấn ta vô luận nhiều khó khăn ta đều sẽ làm theo, nhưng mà không nghĩ tới là, tại kinh lịch nhiều năm vất vả, rốt cục tìm lên một đôi Ứng Long Nhãn mở ra 'Ngụy Văn Thư' lúc, lại nhìn những cái kia con số. . ."

"Cái gì con số?" Cổ Dịch biết đạo nàng nói là Diêm Văn Chi, cũng biết đạo một chút hai người ân cừ chuyện cũ, bất quá chuyện thương tâm còn là theo gió tốt, hấn không có chút rõ ràng, mà là theo Doanh Khả Oánh ngữ khí hỏi tiếp.

"Ngươi có thể lý giải làm một loại mật mã. Cha ta nắm giữ Ngụy Văn Thư nhiều năm, đã sớm biết Ngụy Văn Thư mở ra phương pháp, cũng biết đạo Ngụy Văn Thư kỳ thật là một bộ địa đồ, liền đối sách hiểu rõ đến nói có thể nói không ai so ra mà vượt hấn, thậm chí, hấn dùng cả một đời thời gian nghiên cứu thành quả rất có thể không cần Ứng Long Nhãn liền có thể đem địa đồ ngoại vật hợp lại đi ra. Cho nên, hấn có thể tại nguy cơ lúc lưu lại hại hấn hung thủ con số ký hiệu, dùng máu của mình hóa tiến Ngụy Văn Thư bên trong. Cái này, có lẽ là hấn cuối cùng nhất vô lực vùng vẫy a. . ."

Tại cái này an tĩnh trên mặt biển, Doanh Khả Oánh tận lực thanh âm bình tĩnh lộ ra mười phần linh hoạt kỳ ảo, chỉ là cái kia trên mũi mơ hồ thủy quang, không nhìn ra phản xạ là nàng lần thứ nhất thổ lộ hết tiếng lòng phát tiết vật.

Cổ Dịch lặng lẽ nghe xong, "Hô" một tiếng, đổi hướng trước người gió biển thổi thổi, đi theo cái trước ngữ khí nói: "Kiên cường người thật tốt. Ta cũng có cái lúc đầu cố sự ngươi muốn nghe sao?"

Doanh Khả Oánh nhẹ nhàng "Àn" một tiếng, khó được có loại không giống nhau mềm mại.

Tại là Cổ Dịch nói ra: "Ta nguyên lai rất nhỏ, sau đó, ta hiện đang lớn lên."

". . ."

". . ."

"Không có?" Doanh Khả Oánh có chút không xác định hỏi nói.

"Đúng vậy a. Ta đã đem ta có chuyện đều nói cho ngươi biết, thế nào? Ta đối với mình tổng kết đúng chỗ a."

"Đúng chỗ cái đầu của ngươi a!" Doanh Khả Oánh lúc đầu hơi có vẻ thương cảm biểu lộ trong nháy mắt biến sắc, hung hăng đập hấn một cước, "Nói đi, ánh sáng mặt trời đỉnh phong đảo Ti Nam là có ý gì?"

Cổ Dịch không thể tưởng tượng nổi nhìn nàng một cái: "Ngươi làm sao biết đạo câu nói này? !"

"Ngươi nói cho ta biết."

"Lúc nào, có sao? Ách, giống như là có. . ." Nhìn thấy Doanh Khả Oánh đem song sắt lan can vặn trở thành nắm tay về sau, Cổ Dịch thay đổi ý, "Cái gọi là: Ánh sáng mặt trời đỉnh phong đảo Ti Nam. Ý tứ của những lời này kỳ thật là tại cuối cùng ba chữ. Thoạt đầu, có cái lão quỷ nói cho ta biết nói ti cái chữ này, tại một chút đã sừ tạp ký bên trong có 'Tại' cùng 'Là' ý tứ, cho nên ta đương nhiên đem đảo Ti Nam lý giải thành vì đảo tại phương nam ý tứ. Mà về phần trước mặt ánh sáng mặt trời đỉnh phong thì một mực không nghĩ mình bạch là cái gì."

"Về sau Bạch Đồ xuất hiện, ta không thể không ra biển, đã trải qua một loạt sau đó mới tại trên cái đảo này, có thủy thủ âm hồn nói cho ta biết, nguyên lai ta vẫn luôn lý giải sai, Ti Nam ý tứ cũng không là tại phương nam, mà là Ti Nam bản thân hẳn liền là nhất tòa đảo, Ti Nam Đảo!"

"Nhu vậy, ánh sáng mặt trời đỉnh phong đảo Ti Nam ý tứ liền đơn giản, không có gì hơn liền là tại giữa trưa ánh nắng mạnh nhất thời điểm đứng tại Ti Nam Đảo chỗ cao nhất mà thôi."

Nói đến đây, Doanh Khả Oánh gật đầu nói tiếp: "Cho nên ngươi trạm tiếp theo mục đích liền là Ti Nam Đảo, ngươi biết đạo nó ở đâu sao?"

Cổ Dịch hai tay một đám: "Ta như thế cho ngươi nói đi. Ti Nam Đảo theo nói là hàng hải người trong lòng nhất Mộng Huyền đảo tự, nó có thể vì bất luận cái gì đến nơi đó hàng hải người chỉ rõ ràng phương hướng, tìm tới muốn đi địa phương. Cho nên từ trình độ nào đó đến nói, Ti Nam Đảo cùng Toàn Tri Giới Ngôn rất giống, có lẽ trong đó còn có cái gì đặc biệt liên hệ, dẫn đến vì cái gì Toàn Tri Giới Ngôn không trực tiếp nói cho ta biết Hải Hồn Châu vị trí,

Mà là còn cần đường vòng Ti Nam Đảo."

Doanh Khả Oánh nói: "Ngươi vẫn là không có nói rõ ràng ngươi đến cùng có biết không đạo Ti Nam Đảo ở đâu."

"Ách. . ." Cổ Dịch thôi dừng tay, "Cái đồ chơi này căn bản không ai biết đạo ở đâu, cái kia thủy thủ chỉ nói cho ta biết một câu tại hàng hải người ở giữa lưu truyền rộng rãi, nói là có thể làm làm tham khảo."

"Lời gì?"

"Tam tai bắt từ, thành gặp Ti Nam!"

Cổ Dịch nhìn xem phương xa chập trùng mặt biển, học cái kia thủy thủ ngữ khí: "Theo nói Ti Nam Đảo là hải dương ý chí hóa thân, chỉ cần lòng mang hướng tới, trải qua tam Kiếp Nạn kẻ bắt từ, biển cả liền sẽ mang theo hẳn đi đến Ti Nam Đảo. Thế nào, là không là so Toàn Tri Giới Ngôn còn muốn huyền huyền."

Doanh Khả Oánh trầm mặc, gió biển thổi loạn sợi tóc của nàng, một hồi lâu sau mới như có điều suy nghĩ nói: "Tam tai sao? Ngươi nói Ủy Lam Chi Tinh cùng Hắc Nữ Vương hào có tính không. . ."

". . ."

". . ."

Nàng đột nhiên suy đoán không chỉ có làm mình đột nhiên giật mình, liền ngay cả Cổ Dịch cũng trong nháy mắt ngây ngẩn cả người. Nghĩ đến "Tam tai bắt từ, thành gặp Ti Nam" ý tứ có thể hay không còn có một tầng không để ý tới giải được?

Thay cái mạch suy nghĩ, nếu như biển cả thật có ý chí, cảm nhận được có người muốn tìm Ti Nam Đảo mà cho ra khảo nghiệm, vậy mình có thể hay không đã vào cuộc?

Nếu như là. Vậy mình trước hai tai đều phát sinh ở trên tàu biển, cái này thứ tam tai cũng sẽ không đồng dạng là tại một chiếc trên tàu biển? Lại có thể hay không là. . .

Nhỏ. . .

Nhỏ, nhỏ, nhỏ. . .

Một giọt nước biển rơi vào Cổ Dịch trên gương mặt, hẳn đem xóa đi.

Hai điểm nước biển rơi vào Cổ Dịch trên gương mặt, hẳn lần nữa xóa đi.

Ba điểm nước biển rơi vào Cổ Dịch trên gương mặt, bốn giọt, năm giọt sáu giọt. . .

Càng lúc càng nhanh, càng ngày càng nhiều nước biển rơi vào Cổ Dịch gương mặt, thẳng đến hai người đều phát hiện không thích hợp, nhớ tới vừa rồi thảo luận đề, mãnh liệt ngắt đầu một cái, ánh mắt đồng thời ngây dại.

Chỉ thấy phía trước, một đầu to lớn, hùng vĩ, mãnh liệt không thể ngăn cản thủy long cuốn nhăm ngay đầu thuyền chính diện xoắn tới!

Giờ khắc này, Doanh Khả Oánh trong lòng chỉ có một cái ý nghĩ: Miệng quạ đen sao? ! Còn là nói biển cả thật sự có ý chí sao! ?

Mà Cổ Dịch thì lại khác, hần một thanh kéo động Doanh Khả Oánh, trở lại hướng phía dưới tầng phòng điều khiển chạy tới đồng thời, cao kêu lên: "Các người coi như lại nghiệp dư cũng không là hướng thủy long cuốn lên mặt đưng lý do chứ! ? Tranh thủ thời gian cho ta quay đầu a!"

...

Tại Cổ Dịch chỗ ngồi trên tàu biển, bởi vì vị chính phó thuyền trưởng đều đã thăng tiến, cho nên còn sót lại vị kia tài công tự nhiên mà vậy trở thành thuyền trưởng, thêm sở hữu Học giả cũng đã chết sạch sẽ, dẫn đến trong không chế ngoại trừ cái kia tài công thuyền trưởng bên ngoài, cái khác tân tiến phòng điều khiển đều là mấy cái không học thức học sinh tiểu học tân thủ, liền là tại mấy người như vậy điều khiển dưới, thuyền biển ra biển!

Tổng đến nói, làm như vậy có một tốt một xấu hai kết quả. Trong đó kết quả tốt là tất cả mọi người có thể lập tức ra biển, không cần tiếp tục đợi tại theo bọn hần nghĩ ác mộng ở trên đảo. Mà hồng kết quả từ không cần nhiều nói, liền như bây giờ: Một đám không học thức học sinh tiểu học thừa dịp thuyền trưởng không chú ý, mang theo đại gia một mặt mảnh liệt liền hướng thủy long cuốn đối tới!

Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh là phát hiện trước nhất người, bất quá điều này hiển nhiên đã chậm, đối mặt loại này gần ngay trước mắt thiên nhiên vĩ lực, ai cũng không có bất kỳ biện pháp nào, có thể làm được chỉ có đợi trên thuyền từ lấy vì chỗ an toàn nhất, nghe bên ngoài phong cùng nước gào thét, cùng thép cùng sắt xé rách âm thanh. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 162: Thành gặp Ti Nam

Ba ngày sau.

Tình không vạn lý không mây, hùng hực ánh nắng nướng mặt biển, một trương thổi phồng thuyền cứu nạn thân ảnh cô độc, vô lực cũng không mục đích thuận hải lưu phiêu động.

Thuyền cứu nạn bên trên hai người: Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh.

Ba ngày trước, trận kia mảnh liệt đến xé rách thuyền biển thủy long cuốn trúng, to lớn tự nhiên thiên uy nhân lực chỉ có run rẩy trong đó, coi như là thủ đoạn đại khác người thường hai người tại cuối cùng cũng chỉ có thể tự vệ, lại đã là may mắn vạn phần, hoàn toàn vô lực quan tâm đến người khác sinh tử.

Mà bây giờ, ba ngày đi qua, thủy long cuốn sớm đã biến mất không còn tăm tích, mặt biển từ lâu bình tĩnh trở lại, bình tĩnh đến không có đồ ăn, không có nước, chỉ có ba ngày qua càng ngày càng mãnh liệt ánh nắng, đem hai người phơi trở thành người Phi châu. . .

"Hắc Nữu a, ta hôm nay không muốn uống máu cá, cũng không muốn ăn sống cá, nếu không người cho ta uống miệng sữa a."

Bò tới thuyền cứu nạn bên trên Cổ Dịch có khí vô lực, nhìn như nghĩ đang đùa giỡn Doanh Khả Oánh, kì thực thật đúng là là trong lòng của hần ý tưởng chân thật. . .

Mà Doanh Khả Oánh lại là không phản ứng chút nào, hoặc là nói là đã thành thói quen, đối hần ngoảnh mặt làm ngơ, chỉ thấy mình bị rám đen làn da, ánh mắt bên trong có 100 ngàn vạn khó chịu, không nói một lời.

Lớn như thế khái qua chừng nửa canh giờ, Doanh Khả Oánh bỗng nhiên đứng dậy, đá một cước Cổ Dịch: "!"

Cái sau cá chết bày bống nhúc nhích, kéo dài ngữ điệu nói: "Làm gì. . ."

"Tam tai bắt từ, câu tiếp theo là cái gì?"

"Con em mày thành gặp Ti Nam. Thế nào?"

"Ta đang suy nghĩ 'Thành gặp Ti Nam' có thể hay không chính là cái này thành chữ đâu?"

"A, ta thử một chút. . ." Cổ Dịch mình bạch Doanh Khả Oánh ý tứ, tinh thần vẫn như cũ cá chết dạng co vào thân thể, nhìn cũng không nhìn phía trước bái dưới, trong miệng niệm đạo, "Biển cả a, toàn TM là nước a, ách, không đúng. Biển cả a, tam tai qua, ta thành tâm gặp Ti Nam Đảo a. . ." Dứt lời lại bò xuống dưới, tiếp tục già vờ cá chết. . .

...

Mấy phút đồng hồ sau, đang lúc Cổ Dịch mơ mơ màng màng lại nhanh ngủ thiếp đi, đúng lúc này, Doanh Khả Oánh lại đá một cước Cổ Dịch, dùng dè nén không được vui sướng thanh âm nói: "Mau dậy đi, đến!"

"Đến đâu rồi. . ."

"Ti Nam Đảo a!"

". . ."

Cổ Dịch theo bản năng ngẩng đầu một cái, híp con mắt trong nháy mắt tròn to, người cũng nhảy lên, "Ha ha ha" cười to ba tiếng sau ôm chặt lấy Doanh Khả Oánh: "Đại hắc cầu người quả thực cơ trí có thể a! Cho nên nói biến thành đen miệng quạ đen liền linh nghiệm a!"

Doanh Khả Oánh lúc đầu kích động vui sướng tâm tình trong nháy mắt ngã ngược lại đáy cốc, mặt đen lên: "Người gọi ta cái gì?"

"Đại hắc cầu. . . Ách, không đúng, là đen đại cầu!"

...

Trước mắt là nhất tòa bốn phía các loại lớn lên hình vuông hòn đảo, ở giữa có núi, đỉnh núi có cự thạch, kết hợp phía dưới từ đằng xa quan sát tựa như là một tô canh muối, hợp với dưới mặt đất Tứ Phương Đảo đi, giống như cổ đại hàng hải Ti Nam Kỳ lạ như vậy đảo hình không ở ngoài Doanh Khả Oánh liếc mắt một cái liền nhận ra cái này là Ti Nam Đảo.

Mắt thấy đảo bờ tới gần, hai người không kịp chờ đợi hạ thuyền lên đảo, đang muốn lấy tốc độ nhanh nhất ở trên đảo tìm tới có thể uống nước ngọt, không muốn sau một khắc, khi nhìn rõ đảo dạng lúc, liền mộng dạng!

Chỉ gặp trước người ở trên đảo tam phương chi địa, đưa mắt không thấy bất luận cái gì thảm thực vật, đất vàng cằn cỗi, một mảnh hoang vu, chỉ có nơi xa một phương đại sơn vị trí, nhưng mà nơi đó cũng chỉ có tảng đá cùng tảng đá, không thấy một điểm sinh cơ, toàn bộ đảo chết đơ điệu.

"Ta đi, làm vì trong truyền thuyết đảo, người đây cũng quá cho đồng loại mất thể diện điểm a." Cổ Dịch quát lấy lông mày, dùng một hồi lâu mới tiếp nhận hiện thực, "Được rồi, làm sao nói hán cuối cùng là một tòa đảo, khe đá ở giữa làm sao cũng nên có để lại chút nước mưa nước ngọt, tìm được trước rồi nói sau."

Doanh Khả Oánh đề điểm tinh thần, thờ dãi: "Không phải đâu. . ."

...

Tiếp theo, chính như Cổ Dịch nói, cái này Ti Nam Đảo lại cằn cỗi nó cuối cùng là một tòa đảo, mưa qua sau chắc chắn sẽ có nước mưa lưu lại, tăng thêm có núi liền có thể có động, dưới chân cũng là thực địa, nhiều nhất bất quá là không có đồ ăn tiếp tục bắt cá ăn sống mà thôi, cái này so với tại mặt biển trôi nổi đã là tốt hơn nhiều lắm.

Cái gọi là thỏa mãn thường nhạc, cũng chỉ đến thể mà thôi.

Kết quả là, hai người bước lên tìm nước tìm động lộ trình.

Có lẽ là tâm tính vận khí tốt liền tốt nguyên nhân, dùng nửa ngày thời gian, hai người quả nhiên hạnh tại trên núi đá tìm được một đám nước mưa, hòa hoãn ba ngày qua chỉ có thể dựa vào máu cá giải khát cục diện, về sau lại như nguyện có phát hiện hay không nguy hiểm sơn động.

Lúc này hai người tinh thần sớm đã tiêu hao, mỗi một không chịu nổi, cũng không có qua quá nhiều hoàn thành mục đích vui sướng, đối sơn động làm sơ thu thập một phen liền ở đây nghỉ ngơi một chút đi, thẳng đến thứ hai giữa trưa Doanh Khả Oánh mới mơ màng tỉnh lại.

Đi qua nửa ngày thêm một đêm nghỉ ngơi, tinh thần của nàng khôi phục không ít, sau khi tỉnh lại rất nhanh làm rõ những ngày này chuyện phát sinh, không muốn đang bị nhốt tại trên đảo này nàng đứng dậy, bản muốn gọi tỉnh Cổ Dịch thương lượng đối sách, lại phát hiện Cổ Dịch không thấy? !

Huyệt động này sâu không quá mấy mét, một chút có thể thấy được động thấp, gặp này cuối cùng chỉ là nữ tử nàng nhất thời không khỏi có chút bối rối, bước nhanh đi ra hang động, tại ngẩng đầu phát hiện nhất đạo thân ảnh quen thuộc sau mới không khỏi nhẹ nhàng thở ra, bất mãn nói ra: "Ta còn cho là người bị điều đi nữa nha."

Cổ Dịch chính từ trên núi chỗ cao xuống tới: "Buổi sáng gặp người ngủ được giống heo, vò đều vò bất tỉnh, ta liền mình lên núi, biết đạo ngã phát hiện cái gì sao?"

Doanh Khả Oánh nghe được trên nửa câu dưới khúc miệng cung, cái gì gọi là vò bất tỉnh! ? Nhưng mà có lẽ là chính nàng đều không biết bản năng đã đối với cái này thói quen, đang nghe hạ nửa câu lúc, lập tức liền chuyển cho thỏa đáng kỳ: "Phát hiện cái gì?"

"Một thanh kiếm, nhất khối bia!"

"Cái gì? !"

"Đi lên xem một chút ngươi sẽ biết."

...

...

Núi đá toàn là tảng đá, gió táp mưa sa rất là bóng loáng, đường không dễ đi, bất quá cũng may thân thể hai người tổ chất đều không kém, tăng thêm Cổ Dịch đi qua một chuyến, tại dưới sự hướng dẫn của hân hai người rất không nhanh bằng nửa giờ liền đi tới đỉnh núi.

Đỉnh núi đại khái cùng ở trên biển nhìn thấy cũng không kém nhiều lắm, hiện lên cái thìa hình, đứng tại tại cái thìa lõm mặt đất biên giới, có thể thấy nơi đây ở giữa nhất chỗ chính cắm ngược lấy một thanh vết rì loang lỗ trường kiếm.

"Cái này là ngươi nói kiếm à, bia đá kia là cái gì?" Doanh Khả Oánh nhìn chăm chăm thanh kiếm này nhìn nửa phút, cũng không có phát hiện có chỗ đặc biệt gì, ngược lại hỏi hướng bia đá.

"Bên này." Cổ Dịch dẫn nàng đến vòng qua cái thìa lõm, đi vào cái thìa ngang dài Thạch Trụ dưới đây, gặp được trong miệng hân nói bia đá.

Cái này là nhất khối bị hân phân nửa tại dưới hòn đá Hắc Sắc Thạch Bia, chung quanh tận là chút dấu vết mới đá vụn, hiển nhiên là Cổ Dịch sớm tới tìm lúc đem đào ra lộ ra toàn cảnh, một chút trông thấy khắc lục ở phía trên toàn bộ văn tự.

Những văn tự này chính như Ti Nam sớm nhất xuất hiện tại Hoa Hạ thời kỳ chiến quốc, dùng cũng là Hoa Hạ Tây Chu những năm cuối, thời kỳ chiến quốc thịnh hành đại triện, phi thường cổ lão, mặc dù bảo tồn rõ ràng nhưng cũng khó có thể phân biệt.

Doanh Khả Oánh liếc nhìn qua đi không khỏi hỏi: "Những chữ này ngươi biết?"

"Không biết, bất quá có người nhận biết."

"Ai?"

"Ngươi đây liền không cần phải để ý đến, trọng điểm là ngươi không muốn biết đạo phía trên này viết là cái gì không?" Gặp Doanh Khả Oánh phối hợp gật đầu, Cổ Dịch mỉm cười, "Trước đó chưa nói với ngươi, kỳ thật tại 'Ánh sáng mặt trời đỉnh phong đảo Ti Nam' trước đó còn có một câu, gọi là: 'Biển xanh Cùng Kỳ ứng vô tà' !"

"Biển xanh Cùng Kỳ ứng vô tà, ánh sáng mặt trời đỉnh phong đảo Ti Nam. Nhìn thấy tám bia đá này mới chính thức biết đạo hai câu này ý tứ, nguyên lai Ti Nam chào buổi sáng đã dùng để phong ấn một vật, cứ thế không có một ngọn cỏ!"

Doanh Khả Oánh tựa như nghĩ đến cái gì, rợn da gà giật mình: "Hân là liền là. . ."

"Thượng cổ hung thú: Cùng Kỳ!"

". . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 163: Biển xanh Cùng Kỳ ứng vô tà

Tục truyền: Đạo giáo truyền thừa phía dưới có tam đại thần binh, uy năng khó lường, trong đó Vô Tà Kiếm lấy thiên ngoại văn thép vì nguyên tài, lấy tiên thiên nước Hóa nguyên khí nội luyện kỳ văn, thần kiếm mềm dẻo chân không, bên trong khắc đạo gia vô tận pháp ngôn, vì vạn trận chi nguyên, dùng cái này là trận tâm, có thể bố hạ Tinh Nguyên Giới Ảnh Chi Trận, nó uy năng đủ để phong khốn thế gian bất luận cái gì!

Lại nói: Cùng Kỳ, thân hổ sinh cánh, bốn mắt đuôi bọ cạp, thân thể ấy trước sau dài quá mười mét, tính tình hung bạo, ăn thiện mà trợ ác. Làm vì thượng cô hung thú, kỳ nghèo càng là kiếm chường phong Lôi Nguyên Khí, nhục thân thủy hỏa bất xâm, cự lực phi thường, thêm nửa thọ nguyên kéo dài, gần như bất tử, thể nhân mặc dù nhiều người thuật rộng nhưng cũng một mực không có đem chân chính đánh giết, mỗi khi gặp loạn thế Cùng Kỳ đều sẽ ra ngoài làm loạn ăn thịt người, một mực làm người đạo tai họa ngầm, thẳng đến trăm năm trước đại loạn thời điểm đột nhiên triệt để mất tích.

"Cho nên Cùng Kỳ liền là khi đó bị Vô Tà Kiếm phong ấn tại trên toà đảo này?"

Đứng tại bia trước, Cổ Dịch hào không bờ bến giới thiệu Vô Tà Kiếm cùng Cùng Kỳ về sau, Doanh Khả Oánh rất tự nhiên liền đoán được giữa hai bên liên hệ, nói xong quả nhiên nhìn thấy Cổ Dịch gật đầu, cái sau tiếp lấy nói ra: "Bia đá là như thế viết. . ."

Bi văn: Loạn thế sắp tới, dư tự hồi tâm ta không được như nhất, có phụ sư ân, mà tại cô trên núi hướng trăm năm khói lửa nhân gian cũng không một lần trần thế nhân, từ cảm giác bị ai, đạo pháp không thể, tâm cũng không thể. Ân sư có lời: Bởi vì vì tâm vĩnh hằng, cho nên đạo trường tồn. Nhưng tự hỏi tư chất ngu dốt, không hiểu được, chỉ có bên trên cho mượn Vô Tà Kiếm xuống núi hồi nói.

Đạo, đạo, đạo, tâm, tâm, tâm.

Dư một đường đi tới, gặp loạn thế thê lương, thế đạo bị ai, càng có Cùng Kỳ ác thú tùy thời mà ra làm hại ăn thịt người, người đạo gần như sụp đổ, Dư Tuy bất tài, lại há có thể khoanh tay đứng nhìn, quyết ý ra cá nhân hơi lực, trước trăm Cùng Kỳ, lại thanh loạn thế!

Hao phí tâm cơ, một đường khổ tìm, cuối cùng gặp Cùng Kỳ bóng dáng, rút kiếm chiến chí, vừa đứng mà thắng, nhưng làm sao Cùng Kỳ đặc dị, khó thương tính mệnh, bị nó đảo thoát, sau một lòng truy chiến, trải qua nửa năm mấy chục lần bức đuôi, dưới cơ duyên càng đem chỉ đã tìm đến Tỉ Nam chi đảo, đảo này thân dị, chính hợp Vô Tà Kiếm tính, dư có cảm giác đột phá may mắn bố trí xuống Tinh Nguyên Giới Ảnh Chi Trận, cuối cùng khôn Cùng Kỳ!

Trận chiến này sau Vô Tà Kiếm trường trấn Tỉ Nam Đảo, Tỉ Nam Đảo khí cơ mất hết, lưu bia lấy an ủi chi.

"Nói tóm lại, cái này là một cái dục cầu bất mãn siêu cấp cao thủ phong trần hung thú Cùng Kỳ cổ sự." Cổ Dịch tổng kết đạo, "Đối với người dân đến nói, cao thủ huynh làm chuyện thật tốt, nhưng mà đối với chúng ta đến nói, con hàng này đem đảo cho phong ấn còn chơi em gái người a!"

Doanh Khả Oánh lắc đầu nói: "Rất khó tưởng tượng, phong ấn nhất tòa đảo khí cơ liền là để đảo hoang vu như vậy nguyên nhân, khí cơ này đến tốt cùng là cái gì?"

"Đồ chơi kia rất huyền, quan hệ đến một chút hình nhi thượng học đồ vật, nhìn người liền là cái không học thức, nói người cũng không hiểu."

"Không có ý tứ, bản tiểu thư công cộng quản lý thạc sĩ tốt nghiệp, 'Trừ tượng người gọi là đạo' loại này đơn giản nhập môn triết học đối ta đến nói còn là không khó. Người như thế nói đơn giản liền là muốn nói cho ta tòa đảo này 'Đạo' bị phong ấn đúng không?"

"Nha, thông rõ ràng a." Cổ Dịch có chút ra ngoài ý định, nghĩ không ra nàng thế mà biết đạo, đã như vậy cũng liền không lại vòng vo, "Bất quá người chỉ nói đúng phân nửa, khí cơ không là đạo, trên đảo này khí cơ cũng không có bị phong ấn, chỉ là bị Vô Tà Kiếm dẫn dắt, dùng để phong ấn Cùng Kỳ."

"Có khác nhau sao?"

"Đương nhiên là có. Cái trước là bị phong ấn chi vật, muốn tìm về chỉ có phá vỡ ngoại tầng phong ấn, mà cái sau thì là dùng tại phong ấn chi vật, tìm trở về rất đơn giản, chỉ cần đem thanh này Vô Tà Kiếm rút ra là được!"

"A." Doanh Khả Oánh làm ra nhất thời vẻ chột hiểu, dù sao liền đi trở về, lưu lại Cổ Dịch không hiểu ngốc tại chỗ, không biết đạo nàng muốn làm gì lúc, thẳng đến gặp nàng trực tiếp đi tới Vô Tà Kiếm trước thuận tay liền đem kiếm cho rút ra. . .

"Đậu xanh rau muống! Người làm cái lông a! ?"

Tha là Cổ Dịch tâm tư bình tĩnh, giờ phút này cũng không chịu được bu ra cao âm, thân ảnh chuyển động theo, dùng tốc độ nhanh nhất tiến lên đoạt lấy Doanh Khả Oánh trong tay kiếm rỉ, trở tay cắm vào tại chỗ.

Đội mười mấy giây qua đi, thấy chung quanh không việc gì, Cổ Dịch mới oán trách nói: "Người trúng cái gì gió? !"

Doanh Khả Oánh nói: "Không là người gọi ta nhỏ?"

"Ta lúc nào gọi. . ."

Cạch. . .

Cổ Dịch vừa muốn tranh luận,

Lại nghe được sau lưng một tiếng đồ sắt rơi xuống đất tiếng vang, vô ý thức quay đầu, phát hiện cái kia kiếm rỉ ngã xuống đất, nhất thời ngây ngẩn cả người. . .

Đất. . .

Dắt dặt, dặt dặt. . .

Từng tiếng nhỏ xíu thạch vang từ dưới chân truyền đến, từ hơi không thể vì, đến càng rõ ràng, thẳng đến cuối cùng cả ngọn núi đều lắc bắt đầu chuyển động!

"Doanh hắc cầu, nói cho ngươi một tin tức tốt, ngươi lập tức liền có thể nhìn thấy trong truyền thuyết Cùng Kỳ, thế nào, vui vẻ a?"

"Rõ ràng liền là ngươi để cho ta nhỏ!"

Oanh!

Theo Doanh Khả Oánh cuối cùng một tiếng tranh luận, đỉnh núi tiếng nổ lớn đến cực hạn, vô số hòn đá xông lên trên trời, bên dưới càng có chút hơn điểm hào quang, hít mắt nhìn lại giống là có cái gì thần kỳ sự vật thai nghén trong đó, không hiểu mà kinh thế!

Đội cho rung chuyển qua đi, tại trước kia kiểm rì chính phía dưới hoảng sợ đã xuất hiện một cái đường kính vượt qua mười mét to lớn hố sâu!

Giờ phút này, hai người không thể không buông xuống tranh luận, vô luận như thế nào sự thật đã phát sinh, mặc kệ là cái gì đều cần đối mặt, hai người chỉ có thể nhìn nhau sau chậm rãi hướng đi hố sâu.

Gần về sau, phát hiện vừa rồi hào quang vẫn còn, trong hầm bên trong hào quang nồng đậm, không thấy cảnh tượng, cũng khó cứu sâu cạn, chỉ có cái kia màu sắc rực rỡ hào quang Mộng như ảo, không khỏi làm người miên man bất định.

Doanh Khả Oánh nhìn không được hỏi: "Phía dưới này có cái gì, Cùng Kỳ à, làm sao không có đi ra?"

Cổ Dịch không có trả lời, suy tư một lát sau trở lại tìm đến mới vừa rồi bị cái kia cổ xông bay kiểm rì ném xuống dưới.

Phanh, phanh phanh. . .

"Ngươi làm gì? !"

"Xuyt. . ."

Cổ Dịch làm bộ im lặng, ngay tại lúc một giây sau, chỉ nghe phía dưới lên phong thanh. . .

Hồ.

Hồ!

Phong thanh cơ hồ là mới lên liền kịch liệt, sau trong nháy mắt lại an tĩnh lại. Mà cái kia trong hầm hào quang cũng tại phong thanh lên ngừng ở giữa cơ hồ biến mất sạch sẽ, làm hai người có thể thấy rõ hố dưới tình huống.

Chỉ gặp hố dưới có một lớn một nhỏ hai chuyện vật.

Trong đó tiểu nhân là kiểm, xa xa nhìn lại có thể thấy được đó là một thanh nhấp nháy sắc bén bảo kiếm, nó kiếm tạo thế phong cách cổ xưa, chuôi kiếm đường vân kỳ lạ tựa hồ ẩn chứa một loại nào đó chủ quan, xem xét liền không phải là phẩm vật.

Mà cái kia đại sự vật thì là một bộ to lớn bạch cốt!

Bạch cốt khung xương to lớn, có cánh xương cùng xương cùng, không tính xương cùng trước sau tổng trường gần mười mét, rộng cũng vượt qua ba mét, giống như cổ đại cự thú di cốt, chỉ kỳ quái là, cái này bộ bạch cốt phía trên có hai điểm chỗ khác thường, nhất là xương đầu trong miệng cắn chặt nhất khối màu vàng sẫm, không biết là cái gì làm thành vòng vòng. Hai là bạch cốt toàn thân có một thân không hiểu thấu rõ ràng trạng nhựa cây thể, những nhựa cây thể đem trộn cái bạch cốt khe hở chỗ lấp đầy nhìn qua liền tựa như nhất khối to lớn giống như hồ phách.

Cổ Dịch thị lực vô cùng tốt, nhìn kỹ phía dưới lại phát hiện tại cái kia bạch cốt xương cùng cuối cùng lại viết có giản thể Hoa Hạ văn tự, chính viết:

"Thần làm nam thuyền hồn vì chân thú, ăn thịt người 30 ngàn thuyền 30 ngàn."

"Cái gì?"

Cổ Dịch nhẹ giọng đọc lên, Doanh Khả Oánh nhất thời hoàn hồn, không khỏi hướng hấn ném đi ánh mắt nghi hoặc.

Cổ Dịch nói: "Ta đã hiểu, vừa rồi bảo ngươi rút kiếm không là ta, mà là nó, nguyên tới đây phong ấn sớm đã giải trừ, chỉ là trận pháp vì tán khí cơ chưa mở, cần phải có người tới làm bước cuối cùng này, trách không được, ánh sáng mặt trời đỉnh phong đảo Ti Nam nguyên lai còn có tầng này ý tứ!"

"Ngươi đến cùng đang nói cái gì? !"

"Ta nói: Biển xanh Cùng Kỳ ứng vô tà, 'Ứng vô tà' ý tứ chính là hấn là thả ra Vô Tà Kiếm. Ngươi nhìn, trên mặt đất đều cỏ dài."

Doanh Khả Oánh không mục đích vừa quay đầu lại, quả nhiên gặp được một gốc xanh tươi. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Cổ đạo Vô Thường đoạn hồn vực

Từ xưa đến nay liền có bảo kiếm thông linh truyền nói, mặc dù làm vì Đạo giáo chỉ bảo Vô Tà Kiếm phải chăng đã thông linh không được biết, nhưng sớm đã dưỡng thành ngàn năm nó có lẽ thật có cái gì thần dị chỗ, làm cho có thể tại người bên tai phát ra nói nhỏ, kêu gọi Doanh Khả Oánh đem rút ra!

Thật ứng với: Biển xanh Cùng Kỳ ứng vô tà!

Cổ Dịch làm rõ nguyên do, không để ý Doanh Khả Oánh càng thêm nghi ngờ biểu lộ, thuận bờ hồ trượt xuống, đi vào cự hình bạch cốt xương đầu trước bắt lấy cái kia không biết là làm bằng vật liệu gì làm thành vòng vòng, nói:

"Thân ngồi nam thuyền đứng không, vậy thì đi thôi!"

Dứt lời kéo vòng vòng, nghe được một tiếng vang lớn, trước mắt bạch cốt vậy mà đứng lên!

"Nha! Cẩn thận!"

Phía trên Doanh Khả Oánh hét lên kinh ngạc, Cổ Dịch thuận miệng trở về câu "Không có việc gì", tiếp lấy thả ra trong ngực âm hồn đem mình kéo lên hồ sâu, đồng thời tay chưa buông ra vòng vòng, cho tới hần đi lên lúc, toàn bộ cự hình bạch cốt cũng giậm tại hố vách tường hòn đá đi tới!

Lúc này cương chính buổi chiều, ánh nắng mãnh liệt nhất thời khắc, cự hình bạch cốt đứng tại đỉnh núi, ánh nắng vì đó xương trên thân trong suốt thể dính màng nhiễm lên sắc thái, tinh ích sáng long lanh, nếu không là nó thân vì cốt, vậy liền thật như thần thú.

"Ánh sáng mặt trời đỉnh phong đảo Ti Nam." Nhìn xem nó, Cổ Dịch lộ ra ý cười, ở tại xương đầu phía trên vỗ vỗ, "Nếu như thế, Hải Hồn Châu vị trí liền từ người dẫn đường đứng không?"

"Rõng!"

"Ta đi!"

Tiếng nói mới rơi, chỉ nghe xương thú đột nhiên phát ra một tiếng ác rống, đem hai người kinh lùi lại mấy bước, tiếp lấy cái kia xương thú làm ra muốn quay đầu mà không được mười phần chặt vật bộ dáng, một mực kéo dài nửa phút, thẳng đến cuối cùng giống là từ bỏ, xương thú mình từng bước từng bước hướng dưới núi đi đi.

"Nó, là có ý thức sao?" Doanh Khả Oánh không khỏi hỏi nói.

Cổ Dịch nói: "Thân làm nam thuyền hồn vì chân thú, nó ở đâu ra ý thức, bất quá là bản năng mà thôi."

"Đến cùng từ vừa mới bắt đầu, ngươi đang nói cái gì!?"

"Ngươi có thể đơn giản lý giải vì nó liền là Cùng Kỳ, chỉ bất quá có cái siêu cấp biến thái cao thủ tới trước một bước, đem hồn phách của nó lấy đi, đồng thời để nó đền bù Ti Nam Đảo cùng người đạo, thẳng đến đưa đủ 30 ngàn cái đến Ti Nam Đảo người đi hướng mục đích."

"Còn có đơn giản hơn lý giải sao?"

"..."

...

Thời gian kế tiếp Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh không có vội vã rời đi Ti Nam Đảo, mà là chuẩn bị sẵn sàng, lợi dụng nơi này mãnh liệt ánh nắng đem đánh tới cả phơi thành cá khô, lại đào rỗng mấy khối tảng đá lớn để vào Cùng Kỳ Cốt Bối dùng để dự trữ nước ngọt, chuẩn bị thức ăn nước uống, nhaoáng một cái lại là ba ngày đi qua.

Ba ngày qua này hai người chuẩn bị trọn vẹn một cái nửa tháng nước ngọt cùng đồ ăn tiêu hao, tại ngày thứ tư buổi sáng ngày mới sáng lựa chọn xuất phát.

Cùng Kỳ cốt thuyền xuống nước, như trước đó ném thử, ngoại trừ không có che đậy đỉnh đầu ánh nắng sự vật, thân tàu ngoài ý liệu bình ổn, đồng thời tầng kia màng mỏng càng giống là sống đồng dạng, có thể không thể nghĩ có thể phân biệt ra được thân tàu trong ngoài nước biển, đem trong thuyền nước biển loại bỏ ra ngoài mà cũng sẽ không để thân tàu bên ngoài nước biển chảy vào, vô cùng thần kỳ.

Tại là cứ như vậy, hai người từ trong truyền thuyết Ti Nam Đảo xuất phát, ngồi một chiếc cùng loại với thuyền nói xương thú kỳ thuyền, bằng nó chỗ hướng, đi thuyền đi cái kia chỉ tồn tại tại số ít người biết truyền nói vị trí.

...

...

Có người nói: So đại địa càng lớn là hải dương.

Đường biển xa xa, mưa gió ngày tinh vô định, con đường phía trước cũng không cũng biết, duy nhất tốt ở này chiếc cốt thuyền xác thực hữu thần dị chỗ, vô luận mưa gió đều chưa từng từng có một điểm lật thuyền dấu hiệu, khiến cho trên thuyền hai người mặc dù nhàm chán, nhưng cũng coi như một đường không việc gì.

Như thế lại qua mấy ngày.

Tối hôm đó, hải không hơn vạn dặm không mây, tinh tượng sáng tỏ, chẳng những có Bắc Đẩu tinh vì hai người chỉ rõ ràng phương hướng vị trí, càng có vô số tinh quang tỏa điểm ra nhất một bức kỳ lạ hình tượng.

Tinh quang duỗi cần như đường, rất dễ dàng nhìn ra, bức họa kia vẽ là một chiếc thuyền nhỏ, trên thuyền một vị hình dạng mơ hồ người làm lấy chèo thuyền tư thái, tự có cỗ thoải mái nhàn nhã ý cảnh.

"A? Cái này là san lô cổ đạo?" Đang lúc Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh ngẩng đầu nhìn lên trời thời điểm,

Nhất đạo thanh âm quen thuộc vang lên, đã lâu không gặp Lạc Khuynh Tư Lạc đại tiểu thư hiển hiện quý ảnh, đầy rẫy kỳ sắc đạo, "Cùng (Cổ Lan? Chí) ghi lại, đem ra có tinh phu qua thuyền, xa xa chẳng biết đi đâu, nghĩ là Thông U chỗ."

Doanh Khả Oánh cùng nàng tại Hắc Nữ Vương hào bên trên đồng mưu nửa tháng, giao tình vô cùng tốt, gặp này không khỏi nhẹ giọng cười nói: "Roi tỷ tỷ người nào đó không phải nhận ra nơi này?"

"Ta không xác định, chỉ là tại lúc đi học ta làm khóa hạ nghiên cứu giải qua một chút, vốn dĩ vì (Cổ Lan? Chí) làm vì đã sử dụng đó ghi chép nhiều là tác giả chủ quan phỏng đoán, không nghĩ tới hôm nay thế mà bị ta xác nhận."

"Vậy người còn nhớ rõ (Cổ Lan? Chí) bên trên đối với nơi này có cái gì càng nhiều miêu tả sao?"

"Ta hồi ức một cái."

Mặt biển rộng rãi, lại không giống lục địa có rõ ràng phân biệt địa lý địa thế, ở trên biển phóng tầm mắt nhìn tới ngoại trừ nước biển còn là nước biển, cho nên tại không có khoa học kỹ thuật hiện đại phụ trợ dưới, tinh tượng vẫn luôn là từ xưa đến nay hàng hải đám người trọng yếu tham chiếu đối tượng, lấy tại mặt biển xác định chỗ ở của mình.

Làm vì hàng hải chuyên nghiệp Lạc Khuynh Tư so hai người càng biết rõ hơn ở trên biển hiểu rõ chính mình sở tại hải vực vị trí tầm quan trọng, cho nên nàng cực lực hồi tưởng, chưa phát giác thần niệm tập trung phía dưới hồn thể lại phát ra uyển chuyển màu lam u quang.

"Thật là tốt tư chất. . ."

"Cái gì?"

"Không có gì."

"Người rõ ràng. . ."

"Ta nhớ ra rồi."

Yên lặng mấy phút đồng hồ Lạc Khuynh Tư bỗng nhiên chột mồm, đánh gãy Doanh Khả Oánh vừa hỏi ra lời, nói: "Nghĩ là Ngân Hà chi thủy, thông vạn giới chi môn hộ, kia như tạp niệm tư, có thể hướng tinh phu vấn an."

"Có ý tứ gì?"

"Đơn giản nói, liền là nói cho hần biết chúng ta muốn đi đâu." Cổ Dịch nhất thời từ nhảy lên cốt thuyền Cùng Kỳ đỉnh đầu, lớn tiếng đối phó trên bầu trời chèo thuyền tinh tượng nói đạo, "Uy, lão Thiết. Phiên phức đưa ta đi đoạn hồn vực."

Cổ đạo Vô Thường đoạn hồn vực!

Toàn Tri Giới Ngôn cho ra manh mối như thế, tăng thêm nơi này lại gọi là san lô cổ đạo, cái kia rõ ràng, cần thông hướng địa phương tự nhiên là là đoạn hồn vực.

"A? Là ảo giác à, hấn cười?"

Cổ Dịch vừa dứt lời, Doanh Khả Oánh thần kỳ phát hiện trên trời tinh tượng bên trong mặt người bộ tựa như rõ ràng một chút, tiểu dung lóe lên liền biến mất, không khỏi kinh nghi. Ngay sau đó trong mắt lại xuất hiện một mảnh bóng đen, thoáng chốc sắc mặt hoàn toàn không có.

Chỉ thấy phía trước đầu thuyền chính dậy sóng.

Là rất rất lớn sóng!

Rất khó tưởng tượng bình tĩnh như vậy mặt biển vì sao lại đột nhiên nhấc lên lớn như thế sóng, hào không có chút khúc nhạc dạo, thật giống như là vì dậy sóng mà dậy sóng, chớp mắt đã đến cốt thuyền trên đỉnh, "Rầm rầm" đập xuống!

...

Nước biển trợn vện tưới đọng qua hơn một phút đồng hồ, cho tới ngoại trừ Lạc Khuyết Tư tại nước biển rơi xuống trước tránh trở về Thông U sách bên ngoài, cái khác không chỗ tránh được hai người rớt thật lớn mấy ngụm nước biển.

"Khụ khụ. . . Ta đi, có chút thương thức được không! Cái quỷ gì sóng có thể tưới lâu như vậy, em gái người, xác định không là đang trêu chọc. . ." Uống đủ nước biển Cổ Dịch lấy lại tinh thần bắt đầu quái khiêu, lại tại ngẩng đầu chất vấn cái kia tinh tượng lúc trong nháy mắt ngừng, nhất thời đổi giọng, "Ngạch, thật đúng là không là lại đùa ta. . ."

Lúc này cốt thuyền đã xem nước biển đều bức ra, Doanh Khả Oánh cũng lấy lại tinh thần đến, nòng theo bản năng ngẩng đầu một cái, không có Cổ Dịch cường đại tâm lý nòng trong nháy mắt ngay ngắn cả người.

Chỉ mỗi ngày bên trên tinh quang đều không thấy. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Lục địa

Bóng tối bốn phía, cốt thuyền bên cạnh nước biển hạ tựa hồ có thứ gì ẩn núp, không có vừa rồi nhân nhạ gió biển, sắc trời âm trầm đến tựa như muốn áp xuống tới, nơi này không gian tràn đầy cảm giác đè nén, thật giống như đi vào một cái tràn ngập âm mưu cùng địa phương nguy hiểm.

"Cổ đạo Vô Thường đoạn hồn vực. Nơi này liền là đoạn hồn vực sao? Thật làm cho người không thoải mái." Trầm mặc một hồi Cổ Dịch lần nữa lên tiếng, nói xong nắm lên cốt thuyền bên trên một con cá làm hướng phía thuyền bên ngoài ném ra ngoài.

Rầm rầm . .

Thoáng chốc, chỉ gặp bình tĩnh mặt biển đột nhiên kích xạ ra số đạo bóng đen, quay chung quanh giữa không trung cá khô lẫn nhau giao thoa, trong nháy mắt lại trở xuống trong biển.

"Là cái gì?!"

Doanh Khả Oánh lập tức giật mình, liền thanh hỏi đạo, nhưng mà thấy rõ Cổ Dịch lại không trả lời thẳng, chỉ là nói ra: "Là cái gì người liền chớ để ý, chỉ là Doanh Đại câu, người biết đạo 'Đoạn hồn' hai chữ này ý tứ sao?"

Doanh Khả Oánh trừng mắt liếc hấn một cái: "Có cái gì người liền nói."

Cổ Dịch giang tay ra: "Liền biết đạo người không biết nói. Ta cho người nói: Tại quỷ đạo bên trong 'Hồn' là cái rất đặc thù xưng hô, giống như tính mệnh

đối với người, hồn phách đối quý đến nói cũng hẳn là tách ra, hồn là tinh thần, phách là nguyên khí, cho nên đoạn hồn nhất từ chỉ liền là đoạn tuyệt tinh thần!"

"Cho nên?"

"Tinh, khí, thần, ba cái làm người căn bản. Nhân thần quý tam thuật bên trong cũng ai cũng lấy làm điểm xuất phát, cho nên đoạn tuyệt tinh thần chẳng khác nào đoạn tuyệt thần quý hai đạo toàn bộ thuật pháp, đồng thời đoạn quyết người đạo chín chương sáu loại đại thuật, chỉ có tinh tu căn bản nguyên khí mệnh thuật không ở trong đám này."

Doanh Khả Oánh như có điều suy nghĩ, nghĩ nghĩ gật đầu nói: "Người là muốn biểu đạt người suy sụp đúng không?"

Cổ Dịch khước mặt giật một cái, chỉ về phía nàng hùng vĩ: "Quả nhiên, ngực to mà không có não cổ nhân thật không lừa ta! Ta là tại nói ta sao? Ta nói là chiếc thuyền này!" Nói xong chặt chặt chân, tiếp tục nói ra: "Chiếc thuyền này hiển nhiên không là dùng lẽ thường làm thành, không sợ đoạn hồn vị trí, tăng thêm thuật pháp vĩnh cố, lấy bực này tạo nghệ đến xem, tam thuật bên trong tuyệt không nhất thuật có thể làm được, chỉ có ngoài ra hai thuật!"

Doanh Khả Oánh cùng với Cổ Dịch thời gian không ít, lúc rảnh rỗi nghe Cổ Dịch nhắc qua: Thiên hạ thuật pháp ai cũng qua Thiên Địa Nhân thần quý năm thuật, cho dù có không ở tại người trúng cũng là lấy bên trong nhất thuật làm căn bản phát triển mà đến, mà giờ khắc này Cổ Dịch nói không tại nhân thần quý tam thuật bên trong, hiển nhiên cũng là bao chi trong đó kéo dài chi thuật, cho nên hẳn cuối cùng nói hai thuật liền không ở ngoài là cái kia rất ít đề cập thiên địa hai thuật.

Bởi vì vì Cổ Dịch đối với cái này hai thuật chỗ xấp rất ít, Doanh Khả Oánh hiểu rõ có hạn, bất quá lúc trước người đôi câu vài lời bên trong cũng có thể đạt được một cái đơn giản mấu chốt tin tức: Đây hai thuật tuyệt đối áp đảo nhân thần quý tam thuật phía trên!

Tại là nói ra: "Người ý tứ là chiếc thuyền này trên bản chất phi thường cao cấp, chung quanh sự vật coi như lại nguy hiểm cũng không làm gì được chúng ta?"

"Trả lời, có thưởng!"

Cổ Dịch làm ra vẻ tán thưởng, đồng thời xuất thủ, bỗng nhiên đánh úp về phía đối phương yếu hại, mắt thấy là phải đắc thủ, không muốn Doanh Khả Oánh nghiêng người nhất tránh, rất tùy ý liền tránh qua, tránh né cái này theo thói quen tập kích, còn như không có chuyện gì xảy ra nói một câu: "Quá chậm."

"Ách. . ."

. . .

Cốt thuyền tiếp tục hướng phía trước phiêu động lên, không cái gì bên ngoài động lực, cũng không khỏi người trên thuyền siêu khổng phương hướng, cứ như vậy dùng chính nó không hiểu động lực hướng về nào đó một cái phương hướng đi tới.

Chung quanh vẫn như cũ yên tĩnh, bởi vì vì hai người một phen đối thoại, nơi này cảm giác đè nén nhẹ không ít, bầu không khí thậm chí còn có chút dễ dàng hơn.

Cái gọi là đoạn hồn vực. Có lẽ nó ngoại trừ đoạn hồn áp chế thuật pháp bên ngoài, thật có khiến người đoạn hồn địa phương, lại bởi vì vì Cùng Kỳ cốt thuyền nguyên nhân không được phát huy, cứ như vậy để cho hai người nhẹ nhõm đơn giản thêm vui sướng qua một đoạn siêu cấp nguy hiểm đường biển.

"A? Có đảo, không đúng, là một tòa núi?"

"Cái gì núi nhỏ như vậy, rõ ràng liền là nhất đồng đất."

Không biết đi thuyền bao lâu, trên mặt biển đột nhiên xuất hiện một điểm nhô lên, mặc dù bốn phía hắc ám, nhưng thị lực không sai hai người còn là liếc mắt một cái liền nhận ra cái kia là lục địa, đồng thời cũng chính là cốt thuyền chỗ chính hành phương hướng!

"Hẳn là nơi này liền là mục đích?"

Mấy phút sau,

Cốt thuyền quả nhiên đứng tại Cổ Dịch nói đồng đất chỗ. Mắt thấy cốt thuyền lại không động tĩnh, Cổ Dịch nói ra: "Ta đi lên xem một chút, người giữ lại ở chỗ này chờ ta."

"Ai, các loại. . ."

Nói xong không đợi Doanh Khả Oánh chốt mở, xoay người liền hạ xuống cốt thuyền, mấy bước xuyên đến đỉnh bên trên. Đứng nghiêm một hồi, quay đầu nói: "Oa, Doanh Đại câu, thật đúng là là nơi này, người mau lên đây."

Doanh Khả Oánh chần chờ một chút, lúc này mới gật đầu xuống thuyền, nàng động tác rất chậm, một mực vịn thuyền một bên, dù sao là nữ tử nàng hiển nhiên phải cẩn thận không ít, lo lắng một khi người sau khi rời đi cốt thuyền liền mình chuẩn đi, đến lúc đó mình cùng Cổ Dịch chẳng phải vĩnh viễn bị vấy chết ở nơi này?

Cũng may thuyền này cuối cùng là cốt thuyền không là hồ thuyền, nòng chậm rãi sau khi rời đi cũng không gặp thuyền có động tĩnh, lúc này mới yên lòng lại, hướng trên đỉnh Cổ Dịch đi đến.

"Cái này, làm sao có thể, hẳn là là. . ."

Mới trào lên một lần đỉnh, Doanh Khả Oánh liền bị cảnh tượng trước mắt làm chấn kinh, tại trước mắt nàng, là nhất khối kéo dài không biết đến nơi nào rộng lớn lục địa, mà mô đất hạ khối này lục địa điểm xuất phát càng là có nhất khối khắc chữ Khải kiều chữ màu trắng bia đá, chính viết:

Đại Tổng

"Đại Tổng? Chính sử ghi chép: Sườn núi chi chiến, lục tú phu công Thiếu đế Triệu? m nhảy xuống biển tự vận, có 100 ngàn quân dân nhảy xuống biển đền nợ nước. Thế nhưng, đối với sự tình một mực lại có dân gian thuyết pháp, tin đồn lúc ấy quân Tổng mặc dù bại, nhưng thuyền chưa tổn hao nhiều, Tổng đế cùng 100 ngàn quân dân gặp sự tình không thể vì lựa chọn ra biển báo tồn thực lực. Nơi này viết Đại Tổng, hẳn là tin đồn là thật? Không chỉ như thế, bọn hắn còn đến nơi này? !"

Doanh Khả Oánh cúi người nói đạo, trong giọng nói có nhiều không thể tin ngữ khí, mặc dù trong khoảng thời gian này nàng đã gặp quá bao nhiêu thần kỳ, nhưng liên quan tới Tổng triều cái này dù sao là sự thật lịch sử, làm lịch sử cùng huyền huyền kết hợp, tự có loại khó tả chân thực cùng rung động.

"Người quản hẳn là cái gì, vào xem chẳng phải sẽ biết, nếu đều đi tới cửa, há có hết lòng vì việc chung đạo lý." Muốn so Doanh Khả Oánh, Cổ Dịch đáng vẻ không có chút nào không ổn, một mặt phong khinh vân đạm, hẳn thấy, hiện tại chỉ có một việc vật là hẳn đề ý, còn lại bất kể hẳn là cái gì Đường Tổng nguyên minh thanh, liên quan ta cái rắm? !

Dò xét xong chung quanh không có có dị thường về sau, lập tức bước chân, trước một bước đi đến, mà Doanh Khả Oánh tự nhiên cũng không có ở lại đây lý do, theo sát phía sau hạ mô đất, cùng Cổ Dịch sống vai tiến nhập bia sau rộng lớn lục địa. . .

...

...

Nơi này lục địa cùng đại lục ở bên trên cũng không có rõ ràng khác biệt, tựa như là nông thôn bùn đạo, thổ chất xốp, mảnh đất cỏ dại, chung quanh không thấy kiến trúc, chỉ có thiên địa cùng ta, tự do mà tản mạn, đương nhiên, như tăng thêm sau lưng không biết người ở chỗ nào không hiểu hải vực, đáy lòng cũng khó tránh khỏi có nhẹ nhẹ cảm giác cô độc.

Cứ như vậy, hai người tại cái này rộng lớn thổ địa bên trong đi tới, Doanh Khả Oánh chưa phát giác sinh ra một cổ chỉ có đối phương có thể dựa vào cảm giác, nhất thời trên mặt có chút nóng ý.

Cổ Dịch dư quang thoáng nhìn có chút không hiểu thấu: "Người đồ mặt cái gì cái gì? A, ta đã hiểu, nơi này không có che chắn, người mặc tiểu không có ý tứ nói đúng không. Không có chuyện gì, người tùy ý, ta cũng không là hèn mọn người."

"Người. . . Nha! . . ." Doanh Khả Oánh bị hắn như thế nhất nói ngoại trừ sắc mặt càng đỏ bên ngoài, lại thật là có cảm giác, không khỏi xấu hổ, đang muốn nói cái gì lúc dưới chân chợt nhất trọng, thân hình lão đảo ở giữa ngã mấy bước, "Thứ gì!"

Đãi nàng ổn định thân hình về sau, trở lại thấy rõ vấp sự vật của chính mình về sau, ánh mắt nhất thời định trụ: "Cái này. . . Là bảo thạch à, lớn như vậy?"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 166: Thụ Thụ Hắc Trạch

Chính như Doanh Khả Oánh nói, trên mặt đất là nhất khối màu lam nửa thủy tinh trong suốt bảo thạch, khối này bảo thạch chẳng những màu sắc vô cùng tốt, liền ngay cả khổ người cũng vô cùng lớn, khoảng chừng nửa cái thành nhân cánh tay lớn như vậy, nhìn một cái liền biết đạo con hàng này giá trị liền thành.

"Ta đi, ta bảo thạch lúc nào rơi ra tới, mới vừa rồi còn tại ta trong bọc đầu, thật là không cẩn thận a không cẩn thận." Mắt thấy lớn như vậy nhất khối lam thủy tinh, Doanh Khả Oánh Thượng xử tại ngay người thời khắc, Cổ Dịch liền chắc chắc vang lên, không chút khách khí đem vật này chiếm làm của riêng.

Nàng không khỏi lên tiếng: "Mục đích của ngươi không là Hải Hồn Châu à, cầm lớn như vậy một khối đá đi tìm không một mồi sao?"

"Đương nhiên không một." Cổ Dịch ôm lấy lam thủy tinh hôn một cái, lắc đầu đạo, "Mục đích cố nhiên là chủ yếu, nhưng trên đường phong cảnh tầm quan trọng cũng không kém."

"Ngươi. . . Được rồi, thích ngươi liền ôm a." Doanh Khả Oánh lắc đầu, không nói thêm gì.

Hai người tiếp tục hướng chỗ sâu đi đến, từ từ, bãi cỏ biến mất, thay vào đó là trụi lủi cứng rắn bùn đất mặt đất, chung quanh cũng bắt đầu có chút nhân lực vết tích.

Lại đi một đoạn, vật liệu đá kiến trúc từ không tới có, lò mờ có thể thấy được tàn mái hiên nhà bức tường đổ, hiển nhiên trước đây thật lâu có nhân loại ở lại, về sau không biết nguyên nhân gì đến nơi này vẫn rõ ràng tan biến tại chưa từng ghi lại lịch sử.

Lại hướng phía trước, nhất đạo điểm đen xa xa xuất hiện đang nhìn lực cực hạn, bởi vì vì cách xa nhau quá xa, tha là Cổ Dịch thị lực vô cùng tốt cũng chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ cái kia là nhất tòa từ đồng loạn thạch xây mà thành cỡ nhỏ động vật túp lều, trong đó khiến người ngoài ý là: Ở trong rạp chính có ro một cái lông tóc đen nhánh, Tương Như trưởng thành mèo đen tiểu động vật.

Cái này là Cổ Dịch lên đảo sau nhìn thấy cái thứ nhất sinh vật sống, chưa phát giác hiểu kỳ, dưới chân chưa ngừng, rút ngắn khoảng cách sau Doanh Khả Oánh cũng nhìn thấy con này động vật. Hai người hiểu kỳ ở giữa chính thương lượng trực tiếp đi đến, đang muốn tìm tòi hư thực, không muốn đứng lúc này, nhất đạo u âm thanh bỗng nhiên chột vang!

"Cẩn thận, lui!"

"Cẩn thận!"

Cổ Dịch trong nháy mắt thần kinh kéo căng, kéo mạnh lấy Doanh Khả Oánh lui về sau một bước. Sau một khắc, trước người một đạo hắc ảnh bộc phát, mặt đất phong thanh kích xạ, lăng liệt chỉ khí đảo qua mặt mày, để nàng hiểm lại càng hiểm tránh qua, tránh né lần này!

"Cái gì đồng. . ."

"Cẩn thận, còn có!"

Doanh Khả Oánh mồ hôi lạnh theo lư, vừa thở dốc một hơi phát ra tiếng kinh hãi lại bị Cổ Dịch cho kéo một cái, nhất thời thân thể lại lùi lại mấy bước, tránh thoát đến đến dưới mặt đất lần công kích thứ hai!

. . .

Tốt lần này qua đi, lại không có gì công kích đột nhiên phát động. Vừa mới nhắc nhở Cổ Dịch âm hồn lần nữa lên tiếng: "Nhìn dưới chân."

Cổ Dịch ánh mắt tùy theo dòi xuống, phát hiện dị thường.

Nguyên lai phía trước dưới mặt đất cùng là chung quanh khác biệt, từ bắn ra vật bắn ra bùn đất ở giữa lò mờ có thể nhìn thấy nó xuống mặt đất là từ phiến đá trải thành, hai cái đen kịt bắn ra lỗ bên trong có tinh xảo cơ quan, lại nhìn trên mặt đất mũi tên sắc bén đoàn tiền, bức này cơ quan tại bị bùn đất có ý vùi lấp sau lập tức biến thành vô hình lợi khí giết người!

"Cái này là kinh điển tường tiền thiết kế, tại Đại Tổng phát triển đến đỉnh phong, phía sau triều đại cải tiến nhiều là chi tiết, nhưng lại chưa cải biến đến bản chất. Loại này tường tiền kết cấu tinh tế, uy lực cực lớn, thường thường khiến người ta khó mà phòng bị, dùng để đối với người phi thường âm tàn, bất quá nó khuyết điểm cũng rất đắt đỏ, cần thường nhân công bảo dưỡng. . ." Âm hồn lại một lần chột mở, hiển nhiên đối loại này cơ quan hết sức quen thuộc, kỹ càng vì Cổ Dịch giới thiệu một phen.

Cổ Dịch lắng nghe sau khi không khỏi nói ra: "Ngươi nói không sai, cái đồ chơi này gắn trên tường là âm tàn, nhưng bây giờ vấn đề là không biết đạo cái nào thất đức hàng cho an dưới đất, loại này phương hướng bắn lên có thể để âm tàn à, đơn giản liền là biến thái a biến thái!"

"Xác thực! Loại này cơ quan còn là không cần tồn tại tốt!" Doanh Khả Oánh rất là tán thành, làm vì nữ tử, ngừng lại thật muốn bị loại này hạ tiền bắn bên trong, nàng coi như không chết cũng không mặt mũi thấy người. Càng nghĩ càng buồn bức nàng hướng âm hồn hỏi được hủy đi này cơ quan phương pháp, rất nhanh tìm tới mấy khối tảng đá lớn, đối phía trước cơ quan chỗ giống ném bowling đem tảng đá dùng sức lăn ra ngoài.

Thân phụ Kim Ngọc Cổ Vương nàng lực đạo cực lớn, giờ khắc này lại là ngậm phần ném ra, hòn đá mang theo dư lực lại lăn ra xa vài trăm thước khoảng cách,

Thoáng chốc liền đem đoạn đường này tắt cả ám tiền kích hoạt, trong nháy mắt vô số mũi tên phá không kích xạ, lít nha lít nhít hùng vĩ vô cùng!

Động tĩnh không lồ tại dẫn tới hai người nhất thời chú mục, đồng thời cũng kinh đến đồng đá bên trong cuộn mình động vật, đứng dậy lập nhìn, có cảm giác Cổ Dịch ném đi ánh mắt tới vừa vận nhìn nhau, lập tức liền phát hiện nó trong mắt rõ ràng nhân tính hóa sắc thái, ánh mắt kia tràn ngập kinh ngạc, mấy giây qua đi lại biến vì sợ hãi, bốn chân chạm đất xoay người hướng phía sau chạy xa.

Đội cho mưa tên kết thúc, nhìn xem đã không thấy thân ảnh tiểu động vật rồi đi phương hướng, Doanh Khả Oánh hơi nghi hoặc một chút nói: "Vật nhỏ này mặc dù có linh tính, nhưng tuyệt không có khả năng làm ra lớn như vậy bầy rập, hẳn là. . . Nó là có người nuôi?!"

Cổ Dịch lắc đầu nói: "Truy đi lên xem một chút chẳng phải sẽ biết. Cái kia ai, người không là nói người khi còn sống là cái cơ quan đại sư à, tôi giúp ta nhìn xem đoạn đường này còn có cái gì cơ quan không có."

"Đại sư không dám nhận, chỉ là có chút nghiên cứu mà thôi." Cái kia đạo âm hồn hiển hiện hồn thân, tại bầy rập trên dưới phương xuyên qua du lịch lung lay một vòng, sau khi trở về gât đầu đạo, "Cái này dưới đất giữa không trung nửa thực, sẽ không còn có cái gì cơ quan, chỉ là tả hữu còn có chưa phát động bầy rập, các người thẳng đi qua liền tốt."

"Ai, chờ một chút."

Nói dứt lời âm hồn đang muốn trở lại Thông U sách bên trong, Doanh Khả Oánh nhưng lại bỗng nhiên lên tiếng, nhìn xem âm hồn gương mặt dùng ngoài ý liệu tiểu dung đạo, "Người, người lão người gia người là yển nam đại học Lý lão giáo. . ."

"Là, cũng không là. Chuyện cũ đã vậy, khi còn sống sau khi chết hai người quý. Tiểu cô nương gọi ta lão Lý liền tốt." Âm hồn lão Lý gặp nàng nhận ra mình cũng không có biểu hiện ra bao nhiêu thần thái, hẳn vốn là là một vị nhìn thấu sinh tử Học giả, sớm đã thần nhiên phân rõ khi còn sống cùng chết, nhàn nhạt sau khi gât đầu một lần nữa về tới Thông U sách bên trong.

"Ai, mệnh mạng tóc trắng đối hồng trang. Đừng xem, đi thôi."

Cổ Dịch đi tại phía trước, kêu một tiếng còn có sừng sờ Doanh Khả Oánh, cái sau lấy lại tinh thần, hung hăng nói: "Người cho rằng ta không biết đạo câu tiếp theo là cái gì không! ?"

"Là cái gì?"

"Là cái đầu của người!"

". . ."

. . .

Đây ta vài câu miệng, hai người từ Cổ Dịch dẫn đầu, rất đi mau qua vùng này bầy rập mang, đi tới trước đó cái kia màu đen tiểu động vật vị trí trước đông loạn thạch.

Gần sau hai người đánh giá một phen, phát hiện đồng đá cơ thể là nhất khối so sánh vì bằng phẳng tảng đá lớn, những bộ phận khác đồng đều từ đá vụn cùng tạp vật cấu thành, dựng xây xong một chỗ cùng loại túp lều tiểu nơi ẩn núp, miễn cưỡng có thể che gió che mưa, không khó coi ra cái này là cái kia con động vật nhỏ mình dựng.

"A? Đây là cái gì?"

Doanh Khả Oánh ánh mắt bỗng nhiên trong chần một kiện màu xanh nhạt đồ ăn hấp dẫn, đưa tay đem mò đi ra, thấy rõ đi sau hiện là nhất khối khắc chữ trúc phiến.

"Cái này là thẻ tre sao?"

"Giống như là."

Cổ Dịch xich lại gần nhìn, thấy phía trên kiểu chữ chính phản đều có, vụn vật lẻ tẻ, không ít chữ dấu vết đã bị thời gian rèn luyện tan biến, chỉ có thể nửa đoán nửa đọc miễn cưỡng giải đưa ra vừa ý nghĩ.

"Từ viết: Học mà không. . . Nghĩ mà không. . . Cái này là luận ngữ?"

"Hai mặt đều có đúng không? . . ."

"Không đúng, mặt này là lịch sử sự kiện. . ."

Lật đọc ngược mặt, phía trên chữ viết càng thêm mơ hồ, viết:

Lúc. . . Ô hô buồn quá thay. . .

. . . Lan. . . Đột phát sát cơ, dị. . . Hung hiểm. . .

Hạnh tại Thụy Thú Hắc Trạch, biến nguy thành an. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 167: Ánh sáng?

"Biến nguy thành an. . ."

Nhìn thấy bốn chữ này, Cổ Dịch ánh mắt không khỏi ở đây hơi làm dừng lại. Hắn cùng Doanh Khả Oánh khác biệt, tu tập thuật pháp nguyên nhân để hắn tiếp xúc qua không ít cô tịch, biết đạo cô nhân dùng từ cẩn thận, hiếm có xúc nổi. Nơi này nói là biến nguy thành an, vậy liền nhất định là có nguy hiểm gì tại gặp được Hắc Trạch sau chuyển nguy thành an. Ý niệm tới đây, không khỏi liền nghĩ tới vừa mới cùng cái kia tiểu Hắc thú xa xa nhìn nhau một màn, tại đối phương trong mắt hắn rõ ràng thấy được nhân tính hóa sắc thái.

Một phen liên tưởng qua đi, nói với Doanh Khả Oánh: "Cái gọi là Thụy Thú Hắc Trạch nghĩ đến liền là con này đen Lão Thử, nó đã sinh trưởng tại cái này tất nhiên quen thuộc địa hình, chúng ta tại cái này mà lẩn còn không bằng đi bắt được cái kia đen Lão Thử, nói không chừng nó biết một chút cái gì."

"Ta nói ngươi mới là Lão Thử." Doanh Khả Oánh thị lực mặc dù không kịp Cổ Dịch, không thấy được Hắc Trạch trong mắt linh động, nhưng nàng dù sao là đi qua Kim Ngọc Cổ Vương cải tạo qua thân thể, cảm giác viễn siêu thường nhân, tại mới vừa rồi còn là rất minh mẫn bắt được Hắc Trạch động tĩnh ở giữa linh tính, tại cái nhau giống như đối Cổ Dịch 'Đen Lão Thử' xưng hô đầu đen rau muống sau cũng chấp nhận đề nghị của hắn.

Hai người đạt thành chung nhận thức, lập tức không tiếp tục đề ý tại Hắc Trạch ổ đá, bước chân thuận Hắc Trạch rời đi phương hướng như vậy tìm kiếm.

Lúc đầu, tại rộng lớn như vậy bên trên bình nguyên tìm một cái Hắc Trạch loại này bắt quá mèo con lớn nhỏ động vật, có thể nói không khác mò kim đáy biển, là phi thường không sáng suốt cách làm. Bất quá ai kêu nơi này bốn phía an tĩnh quý dị đâu? Ghê gớm giải bí mật trong đó hai người không có những biện pháp khác, cũng chỉ có thể tìm cái này con đường duy nhất đi thử nghiệm vớt chằm.

Sau đó, cái này chụp tới vẫn thật là mò lấy.

Tìm tiểu nửa giờ hai người tại thẳng đường trên đường tới nhẹ nhõm tìm được Hắc Trạch, hoặc là nói là Hắc Trạch mình tìm trở về.

Cái này là hai người lần thứ nhất khoảng cách gần thấy rõ cái này con mèo nhỏ lớn sinh vật màu đen, thấy nó đen nhánh lông tóc bóng loáng, từng chiếc phân rõ ràng, đúng như một cái bị sùng mèo, thường xuyên nhận cẩn thận chủ nhân chuẩn bị, mà cùng mèo khác biệt là, giờ phút này cúi đầu nó lộ ra tuyết không phải mèo, hoặc là bất luận cái gì bình thường sinh vật có khả năng có đỉnh đầu: Một viên màu sắc tinh khiết tinh thể màu đen viên châu!

Có lẽ cái này là nó tên là Hắc Trạch nguyên nhân thực sự a.

Hai người ý nghĩ nhất sát liền qua, lại chú ý, phát hiện ánh mắt cũng đen nó nó trong mắt quả nhiên có rõ ràng nhân tính hóa hào quang, đồng thời, thân thể của nó cũng chính nâng nhất khối cùng cực không tương đối lớn nhanh màu lam đá thủy tinh, hướng hai người đi tới quá trình bên trong lấy cẩn thận, cảnh cáo ánh mắt gặp người.

"Ngaoan rồi. . ." Doanh Khả Oánh nửa ngồi xổm xuống, vì thu hoạch được giao lưu, nàng dùng hồng tiểu động vật phương thức, vừa nói vừa ném thử tái diễn dùng hai tay khoa tay ra hai người mình không có ác ý thủ thế.

Hắc Trạch ánh mắt nhu hòa một chút, sau bấp chân phát lực, đem nắm tới lam thủy tinh "Bá" một tiếng ném tới Cổ Dịch trước người, sau đó nhìn thẳng hắn.

"Đen lão. . . Hắc Trạch, cái đồ chơi này đưa cho ta?"

Không nói Hắc Trạch bấp chân lực lượng, Cổ Dịch lúc này mới chú ý tới khối này màu lam đá thủy tinh chẳng những màu sắc cùng trong tay mình mười phần xứng đôi, liền ngay cả cái đầu cũng là tương đương, cũng lại còn có một chút không vừa ý nghĩ là, cái này hai khối đá thủy tinh búi đầu vậy mà đường vân tương đương, coi như cả hai búi đầu là như vậy Hoàn Mỹ mượt mà, cũng không nhìn được để người sinh ra cái này hai khối hẳn là là nhất khối suy nghĩ?

"Chi. . ."

Hắc Trạch nhân tính hóa nhẹ gật đầu, sau đó lần thứ nhất lên tiếng, dùng thật như Lão Thử thanh âm phối hợp ánh mắt ra hiệu, giống là tại nói: Đi theo ta. Xong khởi hành đi hướng phía sau.

Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh nhìn nhau, trước mắt sự tình càng phát ra không có thể hiểu được, Hắc Trạch ý này đến tột cùng là muốn mang hai người mình đi cái nào?

"Bất kể thế nào nói Hắc Trạch cuối cùng là Thụy Thú, hẳn là sẽ không tùy tiện hại người, nó có lẽ thật biết chút ít cái gì nghĩ muốn chúng ta đi xem một

chút." Doanh Khả Oánh thấp giọng nói nói.

"Ân. Ngươi ngực lớn, ngươi nói tỉnh."

". . ."

Hai người đuổi theo Hắc Trạch, tại nó dẫn đầu dưới quanh co tiến lên, cứ thế mà đi nửa giờ sau từ từ cảm thấy địa thế chìm xuống, chẳng biết lúc nào đi tới xuống dốc chỗ.

Lại mấy phút nữa, trên đường xuất hiện lần nữa nhân công vết tích,

Một mặt cự thạch kiến tạo đại môn xuất hiện ở hai người trước mắt.

Cái này là một mặt từ cự thạch xây thành đại môn, cạnh cửa phía trên có mờ hồ chữ Khải chữ viết, mờ mờ đếm ra có bốn chữ, trước sau hai cái đã khó mà phân biệt, chỉ có thể miễn cưỡng đọc lên ở giữa hai cái:

Dựng lại

Cái này là hai người lần thứ nhất tại khối này trên lục địa nhìn thấy hoàn chỉnh nhân công kiến trúc, nhìn một cái, chỉ cảm thấy đại môn này chốt mở mặc dù không nhỏ, nhưng không có cái gì hùng vĩ khí thế, tựa như là vì mở đại môn mà mở đại môn, không có một chút nghệ thuật bên trên thiết kế, càng nhiều giống là vì thực dụng mà thiết kế.

Sàn sạt. . .

Ngay tại lúc đó, đang lúc hai người quan sát đại môn thời khắc, bên trên truyền đến ma sát thanh âm, Hắc Trạch dùng mình móng vuốt tại trên bùn đất hoàn thành một bộ đơn giản bức họa: Hai đạo râu chuôi môn ở giữa có tứ đại nhất tiểu Ngũ đạo nhân hình thân ảnh, cũng ở trong đó một cánh cửa sau tiêu chú một vì sao lấy đó đặc thù dụng ý.

Về vừa hoàn thành, Cổ Dịch đột nhiên có cảm giác, quay đầu liếc mắt liền thấy được bức họa này, tại Hắc Trạch ánh mắt cùng chỉ trên trong động tác miễn cưỡng giải được cái này là trong môn sự vật ý tứ.

Hắn không khỏi nửa ngồi xổm xuống, xem xét cẩn thận về sau hỏi: "Cái này ngôi sao là cái gì? Ngươi sẽ không để cho chúng ta giúp ngươi đi lấy thức ăn cho chó đi, ngạch, không đúng, ngươi là Lão Thử, hẳn là nơi này là Lão Thử Thi Mẹ! ?"

Hắc Trạch rõ ràng sùng sốt một chút, như bảo thạch con mắt nhanh chóng ngay cả nháy mấy cái, biểu lộ nhất thời kịch biến, phát ra tức giận "Chi chi" âm thanh, đem khối lớn bùn đất vén hướng Cổ Dịch, quay người chạy đi, trong chớp mắt biến mất đang ánh mắt cuối cùng.

"Nó đi như thế nào?" Doanh Khả Oánh lúc này mới chú ý sau lưng động tĩnh, quay đầu vừa hay nhìn thấy Hắc Trạch rời đi, không khỏi nhú mày hỏi nói.

Cổ Dịch nghiêm túc nói: "Nó lão bà sắp sinh, nói chỉ có thể mạng bọn ta đến cái này."

"Ngươi đây đều biết đạo?"

"Đương nhiên, ta còn biết đạo lý mặt có năm người, đi thôi, ta mạng ngươi vào xem."

Cổ Dịch thành công nói sang chuyện khác, cùng Doanh Khả Oánh cùng một chỗ tiến nhập đại môn bên trong. . .

. . .

Trong môn hắc ám, bất quá loại này hắc ám cũng giới hạn tại trước người hơn mười mét khoảng cách, hai người ngẩng đầu liền có thể thấy nơi xa ánh sáng, biểu hiện phía trước có ánh sáng nguyên thấp sáng bên trong.

Gặp hai người này khó tránh khỏi lòng hiếu kỳ nặng, thuận thông đạo hướng vào phía trong bộ đi đến, bất quá cái này đi lại quá trình nhưng lại tại không đến một phút đồng hồ sau liền ngừng lại, chuyện quỷ dị xuất hiện!

Phía trước cái kia mắt thấy bất quá hơn mười mét ánh sáng chỗ đến bây giờ còn không đi đến, dĩ nhiên thẳng đến đều duy trì tương đương khoảng cách cảm giác!

Doanh Khả Oánh nhất thời quay đầu, gấp sau lưng đại môn ánh sáng cách không xa, nói ra: "Nơi này thật quý dị, chúng ta không bằng còn là quay đầu a?"

"Không cần!"

Cổ Dịch không biết lúc nào cúi đầu, nhìn dưới chân, dùng chín phần kinh thường một điểm xoắn xuýt ngữ khí nói: "Kém chút bị loại này điều trùng tiêu kỳ lừa gạt, Doanh Đại câu ngươi nắm chắc tay của ta, ta mạng ngươi tới."

Doanh Khả Oánh mặc dù không hiểu, nhưng còn là theo lời nói làm theo, sau đó ngay tại nàng cương trao được Cổ Dịch tay trong nháy mắt, nàng cảm thấy mình rời đi mặt đất.

"Cái này. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 168: Bất hủ linh

Doanh Khả Oánh ngạc nhiên ngẩng đầu, phát hiện Cổ Dịch đã đập bên trên thông đạo mặt vách, thân hình nửa phù nửa đi, nhất thời kịp phản ứng hẳn là đang mượn dị lực mang theo mình.

Trước người quang ảnh càng gần, mùi mây thướt mặt tường khoảng cách gấp chạy mà qua, trong nháy mắt, rơi xuống đất hai người đã đi tới vừa mới làm sao cũng vô pháp đi đến ánh sáng vị trí chỗ.

Đứng vững đi sau hiện: Nơi này tứ phương khoáng đạt, không gian rất lớn, ngũ phương vách tường trên mặt khám có không biết tên phát sáng vật liệu, ánh sáng chính bắt nguồn từ này. Trừ cái đó ra nơi này liền lộ ra mười phần trống trải, ngoại trừ ngay phía trước vách tường trên mặt lõi hòn đá bên ngoài không có cái khác bất luận cái gì đáng giá chú ý địa phương.

Muốn so nơi này đơn giản cảnh tượng, Doanh Khả Oánh vẫn tương đối để ý chuyện vừa rồi, hướng Cổ Dịch hỏi: "Vừa rồi là tình huống như thế nào?"

"Không có gì, một đài máy chạy bộ mà thôi." Cổ Dịch hòa theo giải thích một câu, đưa tay chỉ hướng chính tường mặt nhô lên chỗ, "Ngược lại là cái này có ý tứ nhiều."

Doanh Khả Oánh lực chú ý rất không kiên trì liền bị hấp dẫn đi: "Người biết đạo đây là cái gì?"

"Không biết đạo a, bất quá Hắc Trạch biết đạo, nếu như ta không để ý tới giải sai, hiện tại chúng ta chỉ cần triệu hồi ra cự nhân đẩy cửa ra, liền có thể thu hoạch được phía sau cửa bảo tàng!"

"Cự nhân? Bảo tàng? !"

Vừa mới ở bên ngoài lúc Doanh Khả Oánh cũng không có chú ý tới Hắc Trạch vẽ đồ án, giờ phút này nghe được Cổ Dịch, toàn cảm giác hẳn liền là đang nói đùa, không khỏi nhủ mảy, chính muốn tiếp tục nói cái gì lúc, chỉ gặp Cổ Dịch đã nhanh chân đi đến nhô ra vách đá trước mặt, hô to một tiếng: "Không sai, liền là người, xuất hiện đi, cự nhân!"

Roài. . .

Thanh âm chưa dứt, một trận cực mà sóng chất chất tiếng ma sát vang lên, truyền chấn sau khi, nơi đây trống trải bên ngoài mặt vách hậu phương tựa như có đồ vật gì bị kích hoạt lên đồng dạng, làm ra lực lượng cảm giác mười phần chấn hướng thanh đáp lại.

Oanh, oanh, oanh. . .

Cực kỳ giống to lớn bánh răng âm thanh, ầm ầm chuyển động dưới, hai người bên cạnh thân nhất khỏi vách đá từng động, làm ra xoay tròn, một trăm tám mươi độ sau lật ra phía sau chỗ cố định sự vật: Một tôn cao lớn đồng nhân giống!

Đồng nhân cao hơn ba mét, thân thể thô to, rên đúc ra đường cong cho người một loại lực lượng cường đại cảm giác, bóng loáng mặt ngoài điều khác lờ mờ nhất không biết đường vân, làm cho lại nhiều hơn một loại cảm giác thần bí, chính thể cực kỳ mỹ cảm!

"Oa! Cự nhân thật xuất hiện, xem ra ta. . ."

Cổ Dịch về hưng phấn lóe lên liền biến mất, ánh mắt của hắn rốt cực bị đồng trên thân người đường vân hấp dẫn, tại thoáng dư vị về sau kịp phản ứng cái này đường vân không bàn mà hợp quy luật tự nhiên, lại là một loại phù văn! ?

Không chỉ như thế, này phù văn bút đi cực đoan, tuyến đường quỹ dị tương liên, tuyệt không phải chính đạo chín Nguyên Phù văn loại hình, cái gọi là 'Văn bất chính thì đạo bất chính, không phải giết tức tà', phù văn cực đoan không là tà, rõ ràng đây là một loại giết chóc chi chú!

"Ta. . . Liền biết đạo, bảo tàng đều là có quái vật bảo vệ, chân chính dừng giả là cần kinh nghiệm tôi luyện!" Cổ Dịch thay đổi ý, hào khí vượt mây đạo,

"Hai người chúng ta tại sao phải sợ hấn! ?"

"Im miệng!"

Phanh! một tiếng,

Doanh Khả Oánh bắt mất quất lớn âm thanh mới roi, chỉ thấy đồng nhân từ mặt tường thoát ly, tái phát tại đất ném ra to lớn tiếng vọng, ngay sau đó, đồng nhân không có gì bất ngờ xảy ra lại không có chút nào bút tích hướng Cổ Dịch hai người đi tới!

Phanh! Phanh! Phanh!

Nó thân hình cao lớn, trọng lượng kinh người, đâm đầu đi tới giống như một mặt tường cao, để cho người ta không thể không tránh đi áp lực.

Mất thấy song phương hết sức căng thẳng, đồng nhân tới gần, hai người không thể không lách mình né tránh, quá trình bên trong đang muốn làm ra phản kích động tác lúc lại phát hiện có chút không đúng? Đồng nhân vậy mà không có bất kỳ cái gì công kích ý đồ? !

Ba cái chớp thoáng qua, ngay tại dừng lại động tác hai người nhìn nhau nghi hoặc thời khắc, chỉ gặp đồng nhân trực tiếp đi tới Cổ Dịch lúc trước vị trí, đổi lúc trước hấn đề xuống địa phương lần nữa đề xuống. . .

"Ách. . ."

Cổ Dịch lúc này sững sốt. Nguyên lai hấn vừa rồi chỗ đề xuống vách đá nhô lên chỗ cũng không phải là nhất khối chỉnh thể, mà là từ năm khối hai hai cách xa nhau vẹn vẹn nhất hảo đường so sánh hòn đá nhỏ tạo thành, những này lấy ở giữa nhất khối vì tâm, còn lại nương tựa trung tâm bốn phía.

Trong đó bên trên tả hữu ba khối Cổ Dịch đều theo qua đều không có phản ứng, thẳng đến đề vào khối thứ bốn cũng liền là phía dưới cùng nhất nhất khối lúc kinh lộ ra đồng nhân. Lúc này đồng nhân lại theo, rõ ràng liền là ở giữa cái thứ năm, không có gì bất ngờ xảy ra cũng là muốn nói cho Cổ Dịch: Lão tử mới không là một cái!

Oanh! . . .

Không ngoài sở liệu, làm đồng nhân đề xuống ở giữa hòn đá, vừa mới bành răng âm thanh tùy theo lại vang lên, nhưng lại cùng vừa mới khác nhau, phối hợp cổ này động tĩnh cũng không phải là tứ phía mặt tường, mà là đỉnh đầu trên trần nhà!

Chỉ gặp trên trần nhà khe hở ở giữa, bắt đầu có chất lỏng màu trắng bạc chảy ra, nhỏ xuống tại đất, loại này chảy ra tốc độ tại trong thời gian rất ngắn tăng lên, từ bắt đầu một giọt một giọt đến cột nước lưu lại, ngay tại lúc đó, mặt đất tro bụi cũng bị chấn động hiện lên, thị lực xuyên thấu qua khói bụi Cổ Dịch thấy được trên mặt đất một trưng chỉ tồn tại tại kỷ ức dự trữ bên trong cỡ lớn trận văn.

"Cái này là. . . Dư niệm, Vật Cách Thôn Thiện? !"

"Cái gì?" Bị trước mắt sự vật sở kinh ở Doanh Khả Oánh, đang nghe Cổ Dịch thấp giọng nhất thời hoàn hồn, hướng đầu hấn đến ánh mắt hỏi thăm.

Cổ Dịch nhìn nàng một cái, nói: "Vô Đê độc tôn nho thuật, khiến cho bách gia rút xuống ngàn trượng, nhất là là Mặc gia, đệ tử chọn lựa tôi luyện vốn cũng không dễ, trải qua này sau càng là bắt đầu tàn lụi, dần dần đi đến tiêu vong. Lúc đầu Mặc gia như vậy đoạn quyết, không muốn tạo hóa chính là như vậy thần kỳ, về sau lại có Thuật Sĩ cơ duyên xảo hợp đạt được Mặc gia trọng kinh (Vật Cách Yếu Nghĩa), kế thừa Mặc gia yếu thuật. chỉ tiếc, người này đến Mặc gia thuật nhưng không được Mặc gia phi công nội dung quan trọng, kết hợp hai hai thuật pháp kinh điển mặc dù thành sẽ bắt phạm, nhưng lại tâm tính lại đi lên đường rẽ, lập nên thuật pháp nhiều là khát máu sát sinh chi thuật, cho tới nó mình cuối cùng cũng chết oan chết uổng."

"Ngươi ý tứ là hết thấy trước mắt liền là người kia chỗ phát minh thuật pháp?" Doanh Khả Oánh kịp phản ứng, như là nói nổi.

Cổ Dịch gật đầu nói: "Phương pháp này nửa thuật nửa pháp, tên vì 'Vật Cách Thôn Thiện', là một thân đại thành chi tác, theo nói là dưỡng thành ngũ sắc người Kim thủ vật, có truyền ngôn nói là người này biết mình thù gia quá nhiều, sợ sau khi chết bị tế lấy ác thuật, cho nên tí mĩ lập nên hạ này thuật vì chính mình tức trực bên linh cửu, không nghĩ tới mình lại trước chết rồi, chỉ có thuật cầu truyền lưu thế gian. Ta cũng chỉ là tại nhất tấm tàn đồ bên trong gặp qua thứ năm sắc người Kim 'Bất hủ linh' thành trận đồ mới nhận ra đến."

"Bất hủ linh? ! Là cái gì?"

Doanh Khả Oánh đến đây lời nói là trùng mắt hỏi, ánh mắt bên trong rõ ràng còn có một tầng lời nói bên ngoài ý tứ: Cho nên nói tiểu tử ngươi liền là tiện tay, loại địa phương này ngươi loạn đâm cộng lông a!

Cổ Dịch tự nhiên toàn làm không nhìn thấy, giải thích nói: "'Không ngớt' hai chữ này tại cổ đại cơ quan thuật bên trong tức phẩm chỉ thủy ngân, nói là 'Bất hủ linh' kỳ thật cũng liền là thủy ngân người."

"Thủy ngân người? !"

Lúc này, trên trần nhà thủy ngân lưu lượng đã bắt đầu cấp tốc giảm bớt, trong nháy mắt đã gần đến không, tới tương ứng là trong lòng đất một mảnh trắng bạc, lại thần kỳ là, cái kia một mảnh thủy ngân phẳng phất bị một cỗ vô hình lực lượng giam cầm, không có một giọt chảy ra tiết ra ngoài, đều tập trung ở mặt đất trận đồ phía trên, cho tới từ Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh góc độ nhìn lại nhưng nhìn đến một tầng gần mười centimet dày thủy ngân dày tầng, vô cùng kỳ lạ.

Mà một màn thần kỳ này hợp với trên trần nhà để lọt tận thủy ngân cũng báo trước trận đồ hoàn thành, càng thêm chuyện thần kỳ đương nhiên phát sinh. .

Cái kia thủy ngân, sôi trào!

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Đổi!

Như trong nồi đốt lên nước sôi, thượng tầng thủy ngân sôi trào, ngân hoa bên trong dần dần sinh ra một tôn to lớn thủy ngân đầu cùng một cái ngân sắc tay lớn, bốc lên thủy ngân vì đó phối âm thanh, Cự Linh đem lộ ra, rung động mà hùng vĩ!

"Không tốt! Lối ra đâu! ?"

Bức bách tại sắp thành hình thủy ngân cự nhân vô hình áp lực, Doanh Khả Oánh bản năng sau xem một chút, muốn xác định đường lui lúc lại phát hiện sau lưng đầu kia đen kịt thông đạo đối đầu đã không có một điểm ánh sáng, vừa mới tiến vào cửa ra vào chẳng biết lúc nào đã biến mất!

"Cái nào còn có cái gì lối ra." Cổ Dịch bữu môi nói đạo, "Cái này có thể là túc trực bên linh cữu kỹ pháp, một khi khởi động nơi đây liền đem biến vì tuyệt sát chi địa, trừ phi phá trận mà ra, không người đường ra duy nhất liền là biến thành quỷ bay ra ngoài."

"Vậy người nói làm sao bây giờ? !" Doanh Khả Oánh hiển nhiên không nguyện ý biến thành quỷ bay ra ngoài, nàng và Cổ Dịch tương giao càng sâu, biết đạo chỗ dựa của hấn phổ trình độ cùng nguy hiểm là thành có quan hệ trực tiếp, càng nguy hiểm liền càng đến gần phổ, so như bây giờ, tại là có này truy vấn.

Cổ Dịch nói: "Con hàng này toàn bộ nhờ trận văn hội tụ tâm mạch dị lực thành hình, biện pháp tốt nhất đương nhiên là thừa dịp con hàng này không có thành hình trước đó hủy đi trận văn, để nó dị lực băng tán, bất quá nơi này có một vấn đề: Thủy ngân là kịch độc chi vật, muốn làm sao vượt qua là mấu chốt."

"Không cần đi, dùng cái này!"

"Ai. . . Người làm gì, cái này, cái này không được!"

Doanh Khả Oánh minh bạch tới, thuận tay liền rút ra Cổ Dịch trên thân nhất khối màu lam thủy tinh, bất chấp hấn gọi ngăn, dùng hết toàn thân lực đạo nhắm ngay thủy ngân dưới mặt đất trận văn mãnh liệt ném ra ngoài!

Sưu!

Oanh!

Doanh Khả Oánh lực đạo từ không cần nói, toàn lực mà vì vụ lam thủy tinh bên trên chỗ bộc phát kinh đạo chi mãnh liệt thẳng vén một trận đám mặt cương phong, gào thét lên liền hướng chỗ ném phương vị bay đi, nhưng mà hai người không nghĩ tới là, ngay tại cái này hơi nửa trước giây thời khắc, nhất đạo tối hồng sắc thân ảnh cũng theo đó kinh nổ mà lên, không lệch không rời, vừa vụn cùng Doanh Khả Oánh chỗ ném lam thủy tinh chính diện đụng phải thực, bắn ra một tiếng vang thật lớn:

Băng! ! !

Tối thân ảnh chính là cái kia đồng cự nhân, kỳ lực đạo cũng là kinh người, tại cùng Doanh Khả Oánh ném tới lam thủy tinh một phen sau khi va chạm cả hai cự lực vậy mà giữ lẫn nhau, làm riêng phần mình bay ngược ra ngoài.

Đồng nhân cử động lần này có thể nói che lại đang tại thành hình thủy ngân cự nhân, vì đó tranh thủ thời gian sinh ra nhất tay lớn!

"Lại đến!"

Gặp đây, Doanh Khả Oánh về kinh ngạc chớp mắt là qua, mười phần quả quyết tiếp nhận Cổ Dịch chủ động đưa tới lam thủy tinh lần nữa ném ra!

Nguyên lai, đi qua vừa rồi một lần va chạm, Cổ Dịch ngạc nhiên phát hiện cái này thủy tinh vậy mà lông tóc không tổn hao gì, nó độ cứng đơn giản vượt quá tưởng tượng, tại là căn cứ 'Dù sao nên không hỏng' ý nghĩ, đem thủy tinh chủ động đưa cho Doanh Khả Oánh.

Phanh. . .

Nương theo lấy một tiếng vang trầm, không có đồng cự nhân ngăn cản thủy tinh thuận lợi phá vỡ thủy ngân vòng ngoài vô hình hàng rào đựng vào trong đó!

"Không dùng sao?"

"Câu nói kia nói thế nào, nhường cho con bắn bay một hồi."

Chỉ gặp thủy ngân bên trong, người khổng lồ kia giống là không bị ảnh hưởng chút nào lại xảy ra một đầu chân lớn đứng lên, trêu đến Doanh Khả Oánh một trận kinh nghi, tiếp lấy Cổ Dịch chột mồm, ra hiệu nài an tâm chờ đợi, trọn mắt thấy thủy ngân thuận lợi sinh ra một đầu cuối cùng chân, sau đó "Phanh" một tiếng sụp đổ. . .

"Oa a! . . ."

Trong chớp nhoáng này, thủy ngân cự nhân đã tạo ra hai cái bắp đùi trong nháy mắt sụp đổ, nửa người trên một lần nữa tảo rơi phụ tại mặt đất, biểu lộ trong nháy mắt nhân tính hóa, phần nộ mà dữ tợn, không có có bất kỳ gọn sóng tâm tình gì ngăn chặn khóa chặt kẻ cầm đầu Doanh Khả Oánh, huy quyền đập mạnh mà đến!

"Lui!"

Hai người quyết định thật nhanh, gấp lùi lại mấy bước, tránh đi quyền này, lại chú mục, phát hiện thủy ngân cự nhân quyền thứ hai đã tới, không giống với bên trên một quyền cương mãnh, một quyền này bởi vì vì đó nửa người trên không cách nào di động, quyền cánh tay vượt ra khỏi công kích khoảng cách mà trở nên tương đối nhỏ bé, uy lực yếu nhược mấy phần.

Bất quá coi như thế, hai người cũng không có ý định đón đỡ, đồng thời lấy không thể tưởng tượng nổi phối hợp đồng thời đè lại đối phương đầu cùng một chỗ ngồi xổm xuống, tránh đi sau lần lộn.

"Wow, bóng tốt, cẩn thận!"

Hai người ôm nhau lăn mấy vòng,

Cuối cùng Cổ Dịch trên người Doanh Khả Oánh cảm nhận được kinh người co dẫn nhìn không được khen một câu, lại không nghĩ chưa từng nhiều đến hưởng thụ, nhất đạo bóng người màu đỏ liền cao tốc đánh tới, trong chớp mắt đồng cự nhân thiết quyền lại đến!

"Hừ!"

Mất thấy tránh cũng không thể tránh, Doanh Khả Oánh lạnh hừ một tiếng, nghiêng người xoay chuyển trực diện ra quyền, cắn chặt răng cùng đồng nhân chính diện vừa một quyền!

Phanh!

Nhục quyền cùng đồng quyền chạm nhau, nương theo lấy Doanh Khả Oánh tiếng rên rỉ, đồng nhân lại bị nàng đánh cho rút lui mấy bước, để trì hoãn qua một hồi sau Doanh Khả Oánh chính mình cũng có chút không thể tin.

"Đừng phát ngốc, lại tới!"

Cổ Dịch nhắc nhở âm thanh gọi Doanh Khả Oánh lấy lại tinh thần, phát hiện thủy ngân cự nhân công kích lại đến, tại là vừa xác minh mình trâu X nàng, quyết định cứng rắn đối một kích này!

"Không được, lui!"

Mất thấy như thế, Cổ Dịch đột nhiên lên tiếng, cũng lời nàng một cái, hiểm lại càng hiểm tránh đi thủy ngân cự nhân trọng quyền.

Thừa dịp điểm ấy chậm xông thời gian, Cổ Dịch nhanh chóng nói ra: "Người ngốc a, cái này là thủy ngân, người đánh cho bằng sao? ! Người cũng không nghĩ một chút, lớn như vậy nhất chú thủy ngân một khi rót vào thân thể của người, coi như người vạn độc bất xâm thì thế nào, có thể sống sao! ?"

Doanh Khả Oánh trong nháy mắt bình tĩnh, nước này bạc cự nhân có vẻ như vẫn thật là khác mình, vừa rồi mình nhất thời cấp trên sóng, kém chút liền chơi xong, còn tốt Cổ Dịch kịp thời kéo lại mình, nhanh chóng tỉnh táo lại nàng vừa cùng Cổ Dịch lăn lộn tránh đi cùng đánh lui thủy ngân cự nhân cùng đồng nhân giáp công, một bên hướng Cổ Dịch hỏi thăm đối sách nói: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Hiện tại thôi đi. . . Chờ ta ngẫm lại."

". . ."

Oanh! Bắg! Phanh! . . .

Kết quả là, chính đang tự hỏi đối sách hai người không biết làm sao tại thủy ngân cường đại, đối công kích của nó chỉ có thể khai thác né tránh, lại tại đồng cự nhân cả hai giáp công phía dưới có vẻ hơi chật vật.

Mất thấy hình thức càng thêm ác liệt, Cổ Dịch bỗng nhiên kịp phản ứng một sự kiện, đưa mắt hướng thủy ngân cự người vô pháp di động nửa người dưới nhìn lại, nghĩ đến: Là! Bị Doanh Đại cầu sắc đùa một phen ca phản ứng đều trở nên chậm, rõ ràng đã con hàng này chưa thành hình tiết tấu liền bị đánh gãy, vậy liền nói rõ ràng trong cơ thể nó dị lực cũng không hình thành mạch kín, toàn bộ nhờ trận văn tại hội tụ dị lực lấy chèo chống thân thể của nó, hiện tại chỉ cần phá đi trận văn không liền xong rồi!

Nghĩ đến đây, Cổ Dịch lúc này liền nói với Doanh Khả Oánh: "Muội tử, ngươi tin tưởng ta sao?"

Doanh Khả Oánh lập tức sững sờ, lập tức nói: "Tin tưởng!"

"Vậy thì tốt, ngươi nghe ta, dẫn đồng cự nhân theo đuổi ngươi, sau đó ngươi dùng sức hướng thủy ngân cự nhân đi, giẫm thang lầu ném tảng đá!"

"Giẫm cái gì?"

"Nhảy dựng lên ngươi sẽ biết."

"Tốt!"

Hai người rất nhanh câu thông, Doanh Khả Oánh theo lời làm theo, tại đồng cự nhân lần công kích sau lúc phòng thủ mà không chiến, hấp dẫn đồng nhân truy sát quá trình bên trong hào không có chút do dự hướng phía thủy ngân cự nhân ra sức nhảy xuống!

Ta chết đi liền làm quỷ đem ngươi thiến!

Doanh Khả Oánh nghĩ như thế đến, tiếp lấy tiếp theo trong nháy mắt nàng bên trên vọt chỉ lực đến cực hạn, thân thể bắt đầu hạ xuống, lại đúng lúc này nàng cảm thấy mình dẫm lên cái gì?

Lên thang lầu?

Doanh Khả Oánh minh bạch, là Cổ Dịch cho mình trải đường, dùng âm hồn cho mình trải lên thang lầu đường!

"Tiếp lấy!"

Nàng kịp phản ứng, mới vừa lên mấy bước thang lầu tránh đi đồng dạng nhảy lên cũng cao hơn đồng cự nhân bắt kéo, Cổ Dịch thanh âm lại hợp thời vang lên, ghé mắt ở giữa chỉ gặp một vật hướng mình bay tới, chính là khối kia chơi không hồng lam thủy tinh.

"Chơi nó cái mông!"

"Tốt!"

Doanh Khả Oánh tiếp được lam thủy tinh, thuận Cổ Dịch, dùng hết toàn lực đem hướng phía dưới thân vò huyệt đã bắt đầu hạ xuống đồng cự nhân bờ mông nghiêng ném ra ngoài!

Bắg!

Góc độ Hoàn Mỹ, bị lam thủy tinh kéo theo đồng cự nhân giống như một cái nét bút hồng, roi đập tại thủy ngân cự nhân bên trong, làm hậu người cảm chỉ thành hình trận văn thêm nhất đạo cự đại vẻ xấu.

Giờ khắc này, trận văn tiết điểm trong nháy mắt sụp đổ, thủy ngân cự nhân đổ sụp!

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 170: Biển lớn

Theo thủy ngân cự nhân sụp đổ, bị xông vào trong đó đồng cự trên thân người phù văn vết khắc cũng bị thủy ngân lấp đầy, kết quả là con hàng này cũng cắt điện bỏ không đứng dậy nổi. . .

Cổ Dịch một hòn đá ném hai chim kẻ sách, tại hai người ăn ý phối hợp xuống tuyên cáo Hoàn Mỹ, triệt để phá hết vốn là chỉ còn hai cái cự nhân 'Vật Cách Thôn Thiện' chi pháp.

Đánh xong quái thú đương nhiên đã đến lĩnh thưởng thời điểm.

Lập tức Cổ Dịch trước là ôm chặt Doanh Khả Oánh, khen một câu "Làm tốt lắm" về sau, tại không có chú ý tới cái sau không hiểu sắc mặt dưới ánh mắt, trực tiếp đi tới lúc trước theo hạ cơ quan khởi động 'Vật Cách Thôn Thiện pháp' lòi ra trước vách đá.

"vùng ơi mở ra! Mở cửa! Đập hũ mở cửa! Mở cửa a! Đập nành mở cửa! Em gái nguoi, nguoi ngược lại là mở cửa a, ca thông quan tốt a!"

Mất thấy Cổ Dịch lại mở ra thần kinh hình thức, đứng tường trước quý kêu, Doanh Khả Oánh nhìn không được tiến lên đưa tay khoác lên trên mặt tường, khinh bỉ nói: "Làm gì đâu! ? Nguoi gặp qua môn gọi là mở?"

"Gặp qua a, cửa điện tử liền. . . Ách, tốt a, là đây ra. . ." Cổ Dịch đang muốn giải thích, đã thấy Doanh Khả Oánh trên tay dùng sức, nhẹ nhõm liền đem vách đá đẩy ra, không thể không ngưng ngừng đôi giọng.

Mất thấy sau tường sự vật liền muốn hiện ra trước mắt, đúng lúc này, đột nhiên một đạo hắc ảnh từ hai người đỉnh đầu tránh gấp mà qua, hai người nhất thời kinh nghi, ánh mắt nhanh chóng đuổi theo, khi nhìn rõ sau tường sự vật đồng thời cũng nhìn thấy một cái quen thuộc sinh vật màu đen: Hắc Trạch.

Sau tường, đồng dạng trống trải, vượt qua trăm mét vuông diện tích không có cái gì, cao cao đỉnh chớp vượt qua mười mét, đá cẩm thạch mặt đất phủ kín tro bụi, từ phía trên vách tường hoa văn là duy nhất trang trí, đơn điệu đến nói chuyện hồ đồ.

"Cái này là nguoi dẫn chúng ta tới địa phương? Nguoi là đang trêu chọc bốn suất ca chơi sao! ?" Mất thấy như thế Cổ Dịch tự nhiên mười phần khó chịu, sắc mặt xụ xuống, xong Hắc Trạch chất vấn nói.

Mà Hắc Trạch tựa như không có nghe được, tự lo tại trống trải trên mặt đất đi tới đi lui, đi đến đi tới, ánh mắt nhìn chăm chăm vào mặt đất, biểu lộ lộ ra mười hai phần nghiêm túc, cứ thế mà đi hơn một phút đồng hồ sau dừng lại, ánh mắt khóa chặt trước người nhất khối đá cẩm thạch trên mặt.

"Chi chi. . ."

Nó đuổi ra móng vuốt, phát ra cùng loại Lão Thử tiếng kêu, tại khối này đá cẩm thạch khe hở vừa dùng lực nhếch lên, chỉ nghe soạt một tiếng, cái kia nhỏ móng vuốt càng đem khối này đá cẩm thạch cho lật ngược, lộ ra thâm tàng ở trong đó sự vật.

"Ta đi, nguoi đây đều có thể tìm tới. A? Tại sao lại là cái đồ chơi này?"

Hắc Trạch tìm tới tới cách, Cổ Dịch trước là vui mừng, sau đó khi nhìn rõ sự vật sau thì là sửng sò, nhưng gặp cái đồ chơi này vậy mà lại là nhất khối lam thủy tinh? !

Sau một lát, nghĩ đến cái gì Cổ Dịch cấp tốc trở lại, mang tới vừa rồi thất lạc ở trước một cái phòng hai khối lam thủy tinh, lẫn nhau so sánh đi sau hiện, cái này ba khối lam thủy có vẻ như tại búi đầu chỗ đều có thể không có khe hở kết nối! ?

Phát hiện này để Cổ Dịch không thể không hướng Hắc Trạch hỏi: "Ta nói cái đồ chơi này đến cùng có mấy khối, nguoi dẫn chúng ta tìm nó là vì cái gì?"

Hắc Trạch ngẩng đầu, mèo trên mặt lộ ra nhân tính hóa mỉm cười, nụ cười này quý dị, không hiểu ở giữa lại nhiều phát lạnh ý, ngay sau đó, mặt đất truyền đến âm âm tiếng vang!

Tại cái này cùng một thời khắc, Hắc Trạch lại chạy.

"Không tốt, chạy mau!"

Cổ Dịch đột nhiên phản ứng không ổn, lôi kéo Doanh Khả Oánh vừa định muốn chạy khỏi nơi này lúc lại phát hiện đã chậm một bước.

Mặt đất đá cẩm thạch nhất khối nhanh dâng lên, lấy khó có thể lý giải được phương thức đem hai người tầng tầng bao vây lại, hòn đá tiếng va chạm từ nặng cùng nhẹ, rất nhanh hai người đã bị chất chồng vượt qua mười mét dày đá cẩm thạch gắt gao phong bế!

"Làm! Bị lừa rồi! Con mẹ nó. . ."

Trong nháy mắt, bị nhốt hai người chỉ còn bên người bắt quá hai mét vuông không gian, cứ thế tha là không yêu nói thô tục Cổ Dịch cũng nhìn không được bạo thô, đem Hắc Trạch mười tám đời cho lai giống tám mươi tám loại sinh vật. Không là bởi vì vì bởi rồi, mà là bởi vì vì cảm thấy trí thông minh bên trên vũ nhục, hẳn lại bị một cái đen Lão Thử đùa bỡn, một thể anh danh a!

"Đừng kêu, nguoi có hay không cảm thấy cái gì không đúng?"

Lúc này, Doanh Khả Oánh lên tiếng, cái sau tại nàng nhắc nhở hạ tựa hồ thật cảm nhận được thân thể có chút không đúng.

Đó là một loại trường cảm giác. Từ yếu không thể tra được dần dần rõ ràng, chỉ cảm thấy máu của mình giống là sung khí đang hướng ra bên ngoài bành trướng, lẫn nhau ở giữa còn có thể nhìn thấy đối phương ánh mắt đang từ từ nâng lên, quý dị mà kinh khủng. . .

"Đây là có chuyện gì! ?"

"Không biết đạo, càng lúc càng lớn!"

Doanh Khả Oánh nhất thời có chút hoảng hốt, không ngờ Cổ Dịch ánh mắt vậy mà phản chú ý tới mình trước người, không có chút nào cảm giác nguy cơ tung ra một câu nói như vậy, nàng lúc này liền cho đối phương một cái, cũng quát lớn nói: "Nói tiếng người!"

"Tê, đau quá, đổ máu, a. . ."

Doanh Khả Oánh lúc này lực tay là bức nào lợi hại, cái này vừa bấm mặc dù không chế lực đạo, nhưng còn là rất nhẹ nhàng liền đem Cổ Dịch nhất tiểu lớp da xé rách, huyết dịch lập tức lảy vọt xa bình thường áp lực phun tới, nhưng lại giữa không trung dừng lại, chậm rãi như tờ giấy hướng phía dưới bay xuống, dẫn tới hai người một trận kinh nghi.

"Cái này, hẳn là là. . ."

"Chân không!"

Cổ Dịch ấn xuống bị trong cơ thể áp lực xé mở nhiều gấp đôi vết thương, nói ra: "Xem ra cái kia đen Lão Thử cũng không phải là là định đem chúng ta ngạt chết, mà là muốn cho chúng ta tự bạo a."

Doanh Khả Oánh há to miệng, lời nói lại nuốt trở vào. Nàng trình độ không thấp, tự nhiên biết đạo nhân ở vào chân không hoàn cảnh dưới hậu quả đáng sợ. Bởi vì trên Địa Cầu ở khắp mọi nơi khí áp làm cho nhân loại tạo thành trong cơ thể sức chịu nén bản năng, một khi ngoại bộ mất ép, áp lực này từ trong bộc phát, người bình thường kết quả là như Cổ Dịch nói, "Băng"!

Cái này nói là nhân thể tạc đạn có chút khoa trương, nhưng ánh mắt trong đầu bản cái gì tuyệt đối sẽ bay nát rất khá nhìn!

Hình ảnh kia quá đẹp, mắt thấy lúc này hoàn cảnh dần dần mất ép, 100 ngàn cái không muốn mình một chỗ bạo tạc Doanh Khả Oánh nhìn không được vùng đầu nắm đấm, một quyền đánh vào trước người vách tường trên mặt.

Băng!

"Đừng gõ! Bất tử đều bị người đùa chơi chết."

Chấn động quanh quẩn ra mãnh liệt sóng âm, chấn động đến Cổ Dịch một trận mắt nổi đom đóm, vội vàng mở miệng ngăn cản, "Cái đồ chơi này ngay cả quý đều xuyên không qua, độ dày tối thiểu vượt qua năm mét, muốn nện mặc nó, trừ phi người từ bạo long tiến hóa đạn đạo."

"Vậy người nói làm sao bây giờ?"

"Đương nhiên là dùng đầu óc."

Cổ Dịch nói: "Người nhìn, cái này miệng sống quan tài là từ đại lý thạch bản chất chồng tạo thành, cơ quan tinh diệu, nhìn như không có kẽ hở, để cho người ta không thể làm gì lại không có biện pháp. Nhưng là người nên biết đạo, tinh diệu nữa cơ quan nó cuối cùng còn là cơ quan, nhất định sẽ có chủ muốn kết cấu điểm làm vì nhược điểm, chúng ta chỉ cần tìm tới nó là được!"

Doanh Khả Oánh bán tín bán nghi, trước người vật gì đó trọng lượng đã có chút vượt chỉ tiêu, nàng đè ép hô hấp nói: "Vậy người chuẩn bị làm sao tìm được?"

"Ta làm sao tìm cái gì cơ quan kết cấu điểm, loại sự tình này tự nhiên là muốn người chuyên nghiệp xuất thủ."

Vừa dứt lời, chỉ gặp một cái màu xanh nhạt u hồn chẳng biết lúc nào từ trong vách tường bò lên đi ra, chính là trước kia lộ ra mặt lão Lý giáo sư, hẳn là nhân gia tại tường người đi dạo một vòng đi ra cũng không nói nhảm, chỉ vào Doanh Khả Oánh sau lưng hạ nửa mét địa phương nói: "Tiêu cô nương hướng phía đánh, dùng sức!"

"Tốt!"

Nhìn ra được Doanh Khả Oánh đối lão Lý giáo sư rất tôn kính, hiện tại vừa vặn lại nhìn thấy một cổ khí lực, đi qua lão Lý giáo sư như thể một chỉ sau vùng lên nắm đấm lần thứ hai đập vào mặt vách bên trên!

Đồng. . .

Lần này không có trầm đục về chấn, mặt vách bị Doanh Khả Oánh thuận lợi oanh mở, hiển lộ ra năm khối đại lý thạch bản tạo thành gần nửa mét dày vùng ven bộ phận.

Nơi này quả nhiên như Cổ Dịch chỗ nói có cơ quan kết cấu nhược điểm, nhưng cứ như vậy dày độ dày mà nói, cũng may mà là Doanh Khả Oánh kim xương ngọc phu, không người đổi lại người bình thường đến, coi như biết đạo như thế cái nhược điểm chỉ sợ cũng chỉ có giương mắt nhìn phần.

Mà cái này đánh thông, không khí giống như cũng nhiều hơn không ít, Doanh Khả Oánh một chỗ đại khái cũng rút về bình thường lớn nhỏ, thở dài một hơi nài trước một bước từ oanh mở thông đạo tuần tự bỏ qua.

Đến đối diện, nài gấp Cổ Dịch tại sau lưng không có động tác, hỏi: "Ngốc nhìn cái gì, còn không qua đây?"

Cổ Dịch thành thật nói: "Ta nhìn người cái mông có hay không biến lớn a."

"Người không dùng qua tới!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171: La Sinh Quả

Bỏ đi qua sau, đối diện nơi đặt chân tương đối nhỏ bé, trên mặt đất còn thả ở một cái chiếm cứ gần nửa không gian không rõ ràng kim loại trang bị, kết cấu tinh tế bỏ đầy phù văn.

Thấy một lần cái này vật, hai người không cần đoán cũng minh bạch thứ này tám thành liền là tạo thành chân không sự vật, coi như không là, còn lại hai thành cũng không là đồ gì tốt, tại là trước kia tạo thành lưng túi Doanh Khả Oánh xấu hổ phía dưới lúc này liền xuất thủ đem cái đồ chơi này vụn trở thành bánh quai chèo.

Giải quyết tăng lớn khí, vừa lúc lão Lý giáo sư lại từ trong vách tường chui ra, lần nữa chỉ rõ ràng phương hướng, Doanh Khả Oánh huy quyền mở đường tiếp tục mở đường.

Cứ như vậy, làm Doanh Khả Oánh liên tục đập ra N lần chất chống đại lý thạch bản qua đi, rốt cục lối ra xuất hiện ở trước mắt.

Lần nữa cảm nhận được triệt để bình thường khí áp, Doanh Khả Oánh cảm thấy một chỗ tựa hồ cũng chân chính hoàn toàn bình thường trở lại, thật sâu nhẹ nhàng thở ra, không để ý tới người nào đó thất vọng ánh mắt, đánh giá đến chung quanh cùng trước đó hoàn toàn khác biệt hoàn cảnh.

Nơi này ánh sáng đường hơi tối, mặt đất vẫn như cũ là đá cẩm thạch trải thành, hiển nhiên không còn là trước kia hai người vị trí gian phòng, nhưng tương tự, nơi này vẫn như cũ trống trải, ngoại trừ ở giữa cái kia một gốc cây?

Cái kia là một gốc hai người vây quanh đại thụ, thân cây khô héo, cành lá ó vàng, nhìn qua tràn đầy tử khí, nhưng mà thần kỳ là, như thế một gốc nhìn qua đã chết đại thụ trên nhánh cây lại kết xuất rất nhiều xanh tươi trái cây.

Những trái này kiểu điểm ướt át, trong nháy mắt cũng làm người ta liên tưởng đến nó chất lỏng tất nhiên vị đẹp, nhìn xem liền cũng làm người ta thèm ăn tăng nhiều.

Lộc cộc. . .

Doanh Khả Oánh nuốt xuống một ngụm nước miếng, đang lo lắng có hay không muốn đi qua hái một viên ném thử vị đạo lúc, đại thụ cành lá tại lúc này một trận lắc lư, nhất đạo màu đen thân ảnh quen thuộc từ đó chui ra, lập tức để nài sừng sốt một chút, cũng là để Cổ Dịch chửi ầm lên:

"Đen Lão Thử! ? Người còn dám ra đây! ?"

Cây bên trên xuống tới chính là trước kia khởi động cơ quan, kém chút phát nổ hai người Hắc Trạch, giờ phút này hiện thân, nhân tính hóa nó không có một chút dị dạng, giống như chuyện gì đều không phát sinh, từ trên cây đỡ ra nhất khối đồng dạng quen thuộc màu lam sự vật ném xuống rồi.

Trông thấy thứ này, hai người lần nữa khê giạt mình, trăm miệng một lời nói: "Lại là nó? !"

Không sai, Hắc Trạch ném xuống lại là nhất khối đồng dạng lam thủy tinh, búi đầu chỗ đồng dạng có thể cùng Cổ Dịch trước đó ba khối không có khe hở kết nối. Cái này Cổ Dịch minh bạch, thốt ra: "Sẽ không phải chính là vì thứ này mới khởi động cơ quan a? !"

Hắc Trạch gật đầu, biểu lộ thần nhiên, tựa như tại nói: Đồi đầu, chính là vì nó, thế nào? Vui vẻ a! ?

Cái kia nhân tính hóa tiện dụng để Cổ Dịch nhìn không được tựa như đánh nó một trận, không muốn lúc này, Hắc Trạch chợt vồ xuống hai thân cây trái cây ném tới, giống là tại thời khắc máu chốt nói xin lỗi.

Doanh Khả Oánh dù sao là nữ tử, gặp Hắc Trạch như thế cùng nhân tính hóa một màn, khí nhất thời tiêu tan tám điểm, nghĩ đến mình cần gì cùng một cái không có chủ quan đứng sai mèo con đầu khí, khuyên giải nói: "Được rồi, có lẽ nó chỉ là thật nghĩ đem lam thủy tinh cho người đầu." Nói xong nhặt lên trên đất trái cây, liền muốn cắn một cái hạ.

Đúng lúc này, nhất đạo u tiếng vang lên: Chớ ăn!

"Chớ ăn!" Cổ Dịch nghe ngóng, sớm đã bị âm hồn nhắc nhở phối hợp đến bản năng động tác trong nháy mắt phát ra, một thanh đánh rớt Doanh Khả Oánh trong tay trái cây.

Vừa mới âm hồn hiện thân, dáng người nhỏ gầy, diện mục gầy gò, mặt đường trường, cái cằm nhọn, nhìn liền biết đạo khi còn sống không là người tốt lành gì, bất quá cái này không trọng yếu, trọng yếu là nhận biết cái quả này cũng nhắc nhở Cổ Dịch.

Hắn giải thích nói: "La Sinh Quả, hải ngoại kịch độc quả loại. Cây trăm năm phát nhánh, trăm năm sinh lá, trăm năm kết quả, ba trăm năm trái cây một khi kết xuất liền phân độc cây ăn quả, kịch độc vô cùng. Lại có ghi chép nói vật này khẩu vị tuyệt hảo, vì nhân gian quả vị chi đỉnh, từng một ngụm có thể để người dâng lên chết chỉ không tiếc cảm giác, đối với sinh vật có lực hút vô hình, để nó nhìn không được miệng muốn nói lên."

Doanh Khả Oánh nghe sắc mặt đại biến, lại tại chủ mục tại Hắc Trạch lúc một chút mê mang, hỏi: "Có thể là Hắc Trạch vì cái gì không có việc gì?"

"Cái này không. . ."

"Chỉ! . . ."

Đúng lúc này, Hắc Trạch bỗng nhiên phát ra một tiếng thét, mắt nhỏ chăm chăm trên mặt đất bị đánh rơi La Sinh Quả một mặt khó chịu,

Tựa như tại nói: Bán soái mèo hảo tâm mời các người ăn cái gì, các người vậy mà cho ta ném đi? ! Tim Thi Mề!

Đào mắt chỉ gặp Hắc Trạch từ trên cây nhảy xuống, chính rơi vào nhất khối đại lý thạch bản lên, phiến đá thụ lực bắt đầu hướng phía dưới lâm vào!

"Còn tới! ? Nhanh cho ta bắt lấy nó!"

Trong chớp nhoáng này, Cổ Dịch minh bạch, Hắc Trạch cho ăn độc quả không thành không ngờ là lập lại chiêu cũ động cơ nhốt, mắt thấy không kịp ngăn cản, hắn ra lệnh một tiếng, âm thanh khổng lồ bay ra sách nhào về phía Hắc Trạch, mà sau đó một khắc, cơ quan khởi động, mặt đất đại lý thạch bản ngoại trừ La Sinh Quả cây chung quanh tám khối bên ngoài toàn bộ sụp đổ, cũng đem hai người mang xuống dưới!

"Đừng thả nó đi!"

Cổ Dịch thanh âm truyền đến, đã nhào đến Hắc Trạch trước người âm hồn do dự đoạn quyết, tốc độ lần nữa bộc phát, bày hồn chi lực trong chớp lát liền đem lực đạo không kém Hắc Trạch áp chế, đè ép nó quay người liền hướng Cổ Dịch rơi xuống chỗ bay đi.

Mà Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh cũng rất nhanh rơi xuống đến cùng, bịch một tiếng, lọt vào một mảnh khắp không bờ bến màu đen nước sâu bên trong.

Cái này là? . . .

Trong nước, thông thả lại sức Cổ Dịch mở mắt ra, phát hiện chung quanh bóng đen đen bù, từng cái nó hình quái ngư hướng mặt này vây dựa đi tới, khoe miệng đại trương, lộ ra tam bài sắc bén ngược lại răng, xem xét liền biết đạo lực cắn kinh người, mười phần nguy hiểm!

Mắt thấy như thế, đồng thời trở lại kinh tới Doanh Khả Oánh vừa kinh vừa sợ, loạn lắc múa động tay chân, một quyền đánh vào cái thứ nhất đến gần quái ngư trên thân, to lớn lực đạo trong nháy mắt liền đem con này quái ngư oanh thành mấy khối.

Xác cá huyết dịch lưu mờ, để chung quanh quái ngư nhất thời dừng lại, nhưng mà, loại này dừng lại còn không có vượt qua mười giây, máu tươi liền đem quái ngư hung tính kích phát, mấy cái quái ngư một ngụm nuốt vào chết đi quái vật tàn thối, lấy càng nhanh, điên cuồng hơn tư thái vây công đi lên!

Dưới nước không chỗ hô hấp, không chỗ chạy trốn, đối mặt bày quái ngư vây giết, hai người không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể ngoan kháng!

Nhất thời, Doanh Khả Oánh chung quanh Huyết Vũ mê mang, nòng thân thể mạnh mẽ tại lúc này không hề có kỵ, quyền cước múa phía dưới bày cá chạm vào tức là mấy khối, kịch liệt vô cùng.

Mà Cổ Dịch bên này liền phải ôn nhu hơn nhiều, hắn mặc dù không cách nào tế pháp, nhưng bày hồn thủ hộ phía dưới, hình thành nhất đạo quý dị bình chướng, quái ngư vừa nhất phanh đi lên liền im ắng chìm xuống dưới, miểu sát tốc độ so với Doanh Khả Oánh còn thực sự nhanh hơn nhiều.

Bất quá cái này cuối cùng là tại dưới nước, Cổ Dịch không có Doanh Khả Oánh biến thái thể chất, tại dưới nước giữ vững được nhanh một phút đồng hồ

sau thực sự không nín được, hướng lên hiện lên, rất mau đem đầu thẳng ra mặt nước.

Trên mặt nước, trước đó áp chế Hắc Trạch âm hồn đem nắm đến Cổ Dịch trước người, đợi cái sau trì hoãn qua, gặp Hắc Trạch một mặt vẻ mặt sợ hãi, đưa tay liền là một cái cốc đầu: "Giả bộ đáng thương a, không bằng ngươi cũng hạ đi chơi." Dứt lời liền thúc đẩy âm hồn buông tay, đem Hắc Trạch ném vào trong nước.

Giữa không trung Hắc Trạch cực lực giãy dụa, cái kia một mặt vẻ hoảng sợ biểu hiện đến cực hạn, Cổ Dịch thoát đầu chỉ coi nó là e ngại trong nước quái ngư, mà ở như nước sau mới phát hiện những cái kia quái ngư vậy mà bất chấp con hàng này, tiếp tục công kích Doanh Khả Oánh, bởi vậy có thể không khó coi ra nó chỗ hoảng sợ sự vật cũng không phải là quái ngư.

Cổ Dịch không khỏi nghi hoặc, tại là thúc đẩy nhất đạo âm hồn xuống nước, ném thử tìm tìm một cái nước này xuống đến ngọn nguồn có cái gì kỳ lạ sự vật để Hắc Trạch như thế sợ hãi.

Cái này nhất tìm liền là vài phút, làm âm hồn trở về, điểm danh dưới nước sự vật quả nhiên có một vật lúc, Cổ Dịch ánh mắt lập tức lại kính: "Lại là cái đồ chơi này? . . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 172: Mị cách khóa

Theo lặn xuống nước trở về âm hồn miêu tả, dưới nước quả nhiên như Cổ Dịch đoán, có một kiện ngoài ý liệu sự vật, chuyện này vật Cổ Dịch đã thấy qua bốn lần, chính là khối thứ năm lam thủy tinh!

Biết được việc này Cổ Dịch lòng hiếu kỳ trong nháy mắt đến đỉnh, thầm nghĩ: Nếu là trừ đi nguyên nhân khác, dưới nước lệnh Hắc Trạch sợ hãi sự vật liền là khối này lam thủy tinh, vậy chuyện này coi như thật có ý tứ. Hắc Trạch đã muốn tìm đến thủy tinh lại bản năng e ngại, cái này bên trong nguyên do đến cùng là nó uống lộn thuốc? Còn là dưới nước có khác nguyên nhân khác?

Nghĩ đến, Cổ Dịch nhịn không được lần nữa xuống nước, không chế bày hồn, tự mình từ đáy nước nước bùn bên trong đào ra khối thứ năm lam thủy tinh, trở lại mặt nước, lại để cho hắn âm hồn đi tìm trước khi đến bốn khối, hiếu kỳ bắt đầu đánh giá.

Vừa lúc, ở trong nước thư uy đại phát Doanh Khả Oánh cũng cơ hồ đem chung quanh quái ngư đều phát nổ sạch sẽ, từ trong nước nổi lên, tại nhìn thấy Cổ Dịch trước người năm khối thủy tinh trước là sửng sốt, sau đó mặt mũi tràn đầy không vui, chầm chọc nói: "Ngươi chẳng phải là tìm đến cái đồ chơi này phát tài?"

Cổ Dịch liếc mắt: "Ngươi cái cối xay thịt như bị điên, ta dám tới gần ngươi sao?"

"Ngươi mới điên rồi." Doanh Khả Oánh mắng hắn một câu, sắc mặt phản ngược lại khá hơn một chút, nhìn xem Cổ Dịch trước người năm khối thủy tinh, phúc linh tâm đến hiện lên một cái ý niệm trong đầu, "Ngươi không cảm thấy cái này năm khối thủy tinh vừa vặn có thể ghép thành một cái vòng tròn sao?"

Cổ Dịch "A" một tiếng: "Như thế nhất nói thật đúng là giống."

Lập tức thúc đẩy chứng hồn, điều tốt năm khối thủy tinh búi đầu phương hướng, vừa vặn khép lại lúc, đúng lúc này, một đạo hắc ảnh mang theo một tiếng bén nhọn thét lên, từ trong nước bắn ra, chính diện nhào về phía Cổ Dịch ngay mặt!

"Tìm đường chết!"

Cổ Dịch trong nháy mắt liền thấy rõ con hàng này liền là Hắc Trạch, nắm Doanh Khả Oánh phúc, thiếu đi quái ngư dây dưa con hàng này trông ra móng vuốt, hướng trên mặt mình đánh tới, bất quá loại này tiểu Lão Thử lại như thế nào trôi qua bày hồn bình chương, tại nửa đường liền bị âm hồn lần nữa áp chế, vặn treo ở giữa không trung không ngừng giãy dụa.

"Ta đột nhiên có một ý tưởng, ngươi đoán nó vì cái gì không chạy?" Nhìn xem cực lực giãy dụa Hắc Trạch, Cổ Dịch bỗng nhiên cười, "Con hàng này trước đó hồ ta nhóm liền phản ứng đầu tiên liền là chạy, với lại từ vừa rồi xem ra nó thủy tính không kém, tăng thêm dưới nước quái ngư cơ hồ đều bị ngươi giết sạch, nó rõ ràng có thể chạy lại không chạy, phản ngược lại biết rõ là không biết tự lượng sức mình còn đến tập kích ta, ngươi nói cái này là vì cái gì?"

Doanh Khả Oánh nghĩ nghĩ, thuận Hắc Trạch ánh mắt hoảng sợ thấy được Cổ Dịch trước người năm khối thủy tinh, giật mình nói: "Nó sợ! Nó sợ người đem cái này năm khối thủy tinh hợp lại cùng nhau!"

Cổ Dịch cười hắc hắc: "Cho nên, không giữ quy tắc cùng một chỗ xem một chút đi."

"Chi chi! . . ."

Không để ý Hắc Trạch gãy dựa cùng ra sức thét lên, năm khối thủy tinh tại Cổ Dịch thụ ý dưới, âm hồn môn phối hợp lẫn nhau đem khép lại. . .

Kết, cách, kết cách, kết cách. . .

Theo thủy tinh búi đầu hợp lại, năm đạo máy móc lẫn nhau khảm hợp thành âm tuần tự vang lên, năm khối thủy tinh hoàn toàn không có khe hở nối liền lại, hợp thành nhất khối cao hơn nửa người hình tròn thủy tinh, tinh ích sáng long lanh, hoàn mỹ không một tí vết, trân bảo tuyệt thế cảm giác tự nhiên sinh ra.

"Bích, Sanh, Thạch? . . ." Ở bảo vật này nhất không quan trọng chỗ, Doanh Khả Oánh tỉ mỉ phát hiện trên đó ba chữ, yết kỳ món bảo vật này tên thật.

"Chi!"

Băng. . .

Nhưng mà chẳng kịp chờ nàng nhiều có ý tưởng, liền nghe đến chính gãy dựa Hắc Trạch tiếng thét chói tai bảo tố đến lớn nhất, sau đó cực vì đột nhiên nó liền nổ. . .

Tro tàn bên trong không có có máu, không có da lông, không có xương cốt. . .

Hắc Trạch bạo tạc có chỉ là nhất đạo khói đen, đem trên đầu nó hạt châu màu đen nắm giữa không trung. . .

Lúc này, Bích Sanh Thạch cũng phát ra ánh sáng nhạt, kiểm nắm roi bày hồn phách lực, thẳng lên cùng hắc châu tướng binh độ cao, đem vòng ở trung tâm.

Ừng ực, ừng ực, ừng ực. . .

Tiếp theo, mặt nước bắt đầu nổi lên, không bao lâu số đạo màu xám bóng tối từ bên trong bay ra, bắn thẳng đến nhập hắc cầu bên trong, ngay sau đó, lại có mấy đạo, mười mấy đạo, mấy chục nói. . .

Đến cuối cùng khắp Thiên Đô là sẽ ảnh, ần núp đến tiếp sau hướng về hắc châu bên trong kích bắn đi.

Ngay tại lúc đó,

Cái kia hắc châu bên ngoài màu lam thủy tinh vòng màu sắc cũng đang dần dần biến yếu, mãi cho đến cuối cùng, làm không còn bóng xám từ mặt nước bay ra lúc, khối này lam thủy tinh đã hoàn toàn biến thành nhất khối hào không bóng sáng tăng đá.

Phù phù một tiếng, nguyên bản giá trị liên thành thủy tinh biến thành tăng đá lọt vào trong nước. Cổ Dịch không tiếp tục nhìn một chút, chỉ là nhìn chăm chăm giữa không trung hoàn toàn biến thành hạt châu màu xanh lam, cười nói: "Nguyên lai người liền là Hải Hồn Châu."

". . ."

Doanh Khả Oánh nhất thời chấn kinh, nhưng mà còn không đều nàng lấy lại tinh thần, lại gặp cái kia bị Cổ Dịch xưng chi Hải Hồn Châu hạt châu màu xanh lam phát ra quang mang, một mảnh màu lam thiên địa như hình chiếu đồng dạng tại trước mắt xuất hiện, trong đó vô số nam nữ thân mang cổ trang, lam ép một chút, lấy khác nhau thần sắc khuôn mặt nhìn chăm chú lên hai người.

Gặp đây, Cổ Dịch phản ngược lại nhú mày: "Các người quý này là không ít, nhưng làm vì Hải Hồn Châu có thể không nên a?"

"Hải Hồn Châu, Hải Hồn Châu, vì một viên Hải Hồn Châu, chúng ta chịu khổ còn thiếu sao?" Trước mắt lam ánh bên trong truyền đến một trận thờ dài, trong đó âm điệu vô cùng buồn bã nhưng, giống như có vô tận buồn rầu muốn nói còn ngừng.

Nhất đạo còng xuống thân ảnh từ một đám màu lam âm hồn bên trong đi ra, đối Cổ Dịch làm nhất cổ lễ, nói: "Lão phu Ngụy Trạch bên trong, hướng tôn giá vãn an."

Cổ Dịch đối với hắn không có hoàn lễ, trầm mặc một hồi, nói ra: "Ta như giải quyết các người chấp niệm, các người có thể nguyện cùng ta sáu mươi năm?"

"Ha ha. . ." Ngụy Trạch bên trong cười, cười đến rất không cam lòng, rất hận, ngược lại điên cuồng, "Người như có thể giải quyết chúng ta chấp niệm, đừng nói một giây, liền là mười giây chúng ta cũng không oán không hối!"

"Một lời đã định! Nói đi, cái gì chấp niệm."

Ngụy Trạch bên trong tiếng cười ngừng: "Lão phu tự hỏi khi còn sống cao ngạo, không muốn tiểu bối người cũng càng rất chi, bắt quá người đã giải khai 'Mị cách khóa', nghe một chút cố sự còn là có tư cách. Cái này muốn từ năm đó sườn núi chi chiến nói lên. . ."

Ngụy Trạch bên trong chậm chậm nói tới, giảng thuật một cái mười phần kỳ huyền cố sự:

Chính như trước đó Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh nói, sườn núi chiến hậu, 100 ngàn quân dân nhảy xuống biển kỳ thật cũng không chết hết, người sống sót trải qua gian khổ tôi luyện, rốt cục thoát khỏi quân địch truy sát, nhưng tương tự, bọn hắn cũng không thể không rời đi cố hương, đi xa hải ngoại, mưu đồ sau mưu.

Lại như Cổ Dịch bọn hắn trải qua, trên biển mưa gió vô định, sự vật khúc cách, đường xá gian nan, tìm kiếm chỗ nương thân càng khó, một đường đến bọn hắn ăn đêm không hết khổ, cũng đã trải qua vô số nguy hiểm, cũng may từ xưa đến nay Hoa Hạ ân trọng, trên đường đi có nhiều hải ngoại người chiếu ứng, tăng thêm tâm tính tôi luyện, bọn hắn lần lượt vượt qua nguy nan, rốt cục tại không biết bao nhiêu vạn dặm hải ngoại tìm được một mảnh thế ngoại đào nguyên, có thể tu dưỡng.

Từ từ, qua rất nhiều năm, nhân khẩu dần dần quay về 100 ngàn chi chúng, vật chất cũng bắt đầu đầy đủ, chỉ là bức này số lượng nhân khẩu tại hải ngoại làm nhất tiểu quốc là đủ rồi, nhưng nếu là nhờ vào đó một lần nữa đoạt lại lúc đầu giang sơn cái kia không thể nghĩ ngờ có chút người si nói mộng.

Kết quả là, ở chỗ này an định lại đám người cũng đứng ngày xưa chấp niệm chậm rãi buông xuống, như vậy trải qua cuộc sống của mình, thẳng đến một người nào đó xuất hiện, hết thảy đều cải biến!

"Người kia liền là bản triều quốc sư Lam Phúc Hải. Vì tu tà thuật, lừa gạt đương triều, thiết kế tàn sát 100 ngàn dân chúng lấy nô dịch chúng hồn!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: 1 mạch đồng nguyên

"Chắc hẳn người cũng đã gặp La Sinh Quả cây. Cây này vì thế gian kỳ độc, lấy huyết vì loại, ba trăm năm trưởng thành, ba trăm năm kết quả, kết quả tức vong, trái cây kịch độc vô cùng nhưng lại là nhân gian đỉnh cấp mỹ vị."

"Ngày đó Lam Phúc Hải liền là dùng cái này quả dâng cho hướng lên trên văn võ quan viên, sau đó, đương triều lại không quản sự người, hắn lấy có có yêu nhân loạn triều, cầm giữ quân quyền, từng bước một thiết kế đem cả nước bách tính giết sạch, chỉ vì xây nhất tòa Âm Tào Địa Phủ!"

"Thứ đồ gì?" Nói đến đây, Cổ Dịch đột nhiên khẽ giật mình, truy vấn Ngụy Trạch bên trong, "Người biết đạo cái kia Lam Phúc Hải tu luyện thuật pháp kêu cái gì sao?"

Ngụy Trạch bên trong trầm ngâm nói: "Theo nói tên vì: Âm Tôn Giả Tướng." Nói xong gặp Cổ Dịch miệng há thật to, không khỏi phản hồi: "Có vấn đề gì không?"

"Lại một cái Địa Thương. . ."

Cổ Dịch lúc này toàn đều hiểu, nếu thật như Ngụy Trạch bên trong nói, Lam Phúc Hải tu tập thuật pháp cùng mình một mạch tương xứng, cùng vì quý đạo đại thuật 'Âm Tôn Giả Tướng', vậy trong này tất cả mọi chuyện cũng liền đều nói thông được, đương nhiên, vấn đề cũng liền lớn đi!

Đầu tiên, chính như lịch đại quý thuật người tu hành, nhận quý đạo các loại ảnh hưởng trái chiều, phần lớn tu tập người tại cuối cùng đều sẽ khó mà kiểm chế tâm tính, rơi vào Sát Đạo, từ đó hóa thân nhân gian lệ quỷ!

Đương nhiên, cái này cũng bao gồm 'Âm Tôn Giả Tướng' người tu luyện!

Làm vì quý đạo đại thuật, nó người tu luyện nhận ảnh hưởng trái chiều còn xa hơn vượt qua phổ thông quý đạo người tu luyện, cho nên đại thuật truyền thừa đối tâm tính yêu cầu cũng liền cao hơn nữa được nhiều.

Bất quá nhân tính lúc đầu, liền ngay cả chính thống đại thuật người tu hành cũng nhiều có chịu không nổi hồng trần dụ hoặc truy lạc người, ở đây phía dưới, coi như quý đạo đại thuật lại thế nào yêu cầu tâm tính truyền thừa, trong đó cũng khó tránh khỏi có chỗ sơ suất. Đối với loại người này, bởi vì vì thân chương đại thuật, nguy hại cực lớn, lệ đến bị thuật giới xưng chỉ vì "Địa Thương".

Địa Thương, đại địa chúng sinh chi thương.

Chính như Cổ Dịch vì vậy mà tới Bạch Đò, hiện tại lại thêm một cái Lam Phúc Hải!

Tiếp theo, Cổ Dịch mặc dù không biết đạo Ngụy Trạch bên trong nói 'Mị cách khóa' là cái gì, nhưng kết hợp chuyện lúc trước, cũng đại khái đoán được thứ này cái này tác dụng cùng phương thức:

Đồng tu 'Âm Tôn Giả Tường', Cổ Dịch biết đạo này thuật căn bản ngay tại tại khổng chế bày hồn, hồn số càng nhiều, phách lực (*) càng mạnh, xây dựng ra Minh phủ liên càng vì hoàn chỉnh, càng tiếp cận trong truyền thuyết Địa Phủ! Thêm nữa này thuật có 'Âm Tôn' hai chữ, mơ ước đỉnh cấp cảnh giới ngay tại lấy đủ nhiều hồn số chân chính tạo dựng ra một phương thể giới, bản thân khổng chế, vì một phương tôn!

Cho nên chính như lịch đại 'Âm Tôn Giả Tường' truy lục giả, Lam Phúc Hải mục tiêu cũng đúng là như thế, hấn bởi vậy cũng mới sau đó tay đồ sát 100 ngàn sinh dân, mưu đồ cái này 100 ngàn sinh hồn nhập mình một phương âm giới.

Bất quá nơi này liền xuất hiện một vấn đề, vậy liền là âm hồn có nguyện ý hay không vấn đề.

Như Cổ Dịch trước đó làm, tại thu phục âm hồn lúc đều sẽ đạt thành hiệp nghị, đề đổi lấy bọn hấn tại mình âm giới hiệu lực bao lâu, Lam Phúc Hải muốn thu hoạch được bày hồn trợ lực, nhất định phải thu hoạch được âm hồn môn tự nguyện tâm lý, chỉ có dạng này tạo dựng ra tới âm giới mới có linh tính, mới chính thức được xưng tụng là một phương thể giới.

Nhưng làm vì bị Lam Phúc Hải giết đám người sẽ cam tâm tình nguyện hiệu lực sao? Đáp án tự nhiên là phủ định, kết quả là, 'Mị cách khóa', Hắc Trạch loại hình sự vật liền xuất hiện. . .

Hoặc là nói, gọi chung những vật này vì 'Tây hồn pháp' thích hợp hơn.

Lấy Hắc Trạch, Bích Sanh Thạch, quái ngư, rút ra hồn phách ba phần, để âm hồn bọn hấn phân biệt tại tử vật, đản vật cùng linh vật bên trong lưu chuyển ký ức, dùng cái này tây đi đã từng cừ hận, xóa đi qua lại ký ức, lại bên một cái hoang ngôn, lấy lừa gạt chúng hồn vì chính mình hiệu lực, cái này, liền là nhất vị tiền bối Địa Thương chỗ phát minh ra giết người khổng hồn chi thuật: Tây hồn pháp.

Tây đi đã từng, làm việc cho ta!

Cái này cũng liền nói thông được vì cái gì Hắc Trạch sẽ muốn tìm được năm khối Bích Sanh Thạch lại e ngại cái này năm tảng đá gây dựng lại, tìm tới thi bởi vì vì muốn thi pháp lúc bản năng, mà e ngại thì là thi pháp về sau làm vì độc lập sinh mạng thể nó tức sẽ biến mất, lúc này mới dần sinh ra trước đó chuyện phát sinh.

Lại đem cái này tất cả kết hợp, cái kia đoạn hồn vực tồn tại cũng liền đại khái có thể suy đoán: Ứng vì Lam Phúc Hải âm giới bao phủ thể giới chân thật!

"Cơ quan tính toán,

Trước mộ mộ phần. . ."

Nghĩ tới đây, Cổ Dịch không khỏi nhẹ giọng đọc lên Toàn Tri Giới Ngôn một câu cuối cùng nhắc nhở, Ngụy Trạch bên trong xác nhận nói: "Đã nơi này là các người mộ, cái kia tại có khắc Tổng chữ trước tấm bia đá mộ đất, tự nhiên là là Lam Phúc Hải mộ phần đi?"

Ngụy Trạch bên trong nói: "Tôn giả thật là tốt trí tuệ, lão phu không thể không đối người nhiều tam phần mong đợi. Đã dù sao chạy không khỏi, nếu như tôn giả lúc này còn dám thử một lần, chúng ta tự nguyện cùng người sống vai một trận chiến!"

"Vậy thì đi thôi."

"Như người mong muốn!"

Theo Ngụy Trạch bên trong hét dài một tiếng, màu lam chúng hồn lập tức quang ảnh co vào, về tụ màu lam Hồn Châu bên trong, chậm rãi tung bay đến Cổ Dịch trước người. . .

...

...

"'Âm Tôn Giả Tường' a, cuối cùng là có cái 'Giả' chữ, Lam Phúc Hải truy cầu gì sự cao xa, chỉ bằng còn sống thời gian lại thế nào đủ. . ."

Trên đường trở về, Cổ Dịch hướng Doanh Khả Oánh giảng thuật tất cả, ở người phía sau kinh nghi Lam Phúc Hải chết sự tình lúc, giải thích với nàng nói: "Nhân sinh mà phải có một chết, coi như Lam Phúc Hải thuật pháp mạnh hơn cũng không có khả năng chạy trốn được, nhưng 100 ngàn âm hồn lại ra sao nó chỉ cự, muốn nhất nhất tây hóa, còn sống thời gian làm sao có thể? Chỉ là dùng mấy trăm năm lại có hay không quá nhiều?"

Cổ Dịch mô phỏng cái nào cũng được lời nói để Doanh Khả Oánh trầm mặc, cùng đi lúc khác biệt, thẳng đến một hồi lâu, đi vào khối kia có khắc Tổng bia đá cùng cái kia mộ đất xuất hiện ở trước mắt lúc, nàng mới lần nữa chột mớ, hỏi một vấn đề: "Bạch Đò cùng Lam Phúc Hải ai lợi hại?"

Cổ Dịch giang tay ra: "Cùng vì quý đạo đại thuật tu tập người, một cái bị áp chế mấy trăm năm, một cái nuôi thả mấy trăm năm, cái này có so sao?"

Doanh Khả Oánh gật đầu nói: "Đã như vậy, vậy ta còn là quyết định cùng cùng đi!"

"Không cần."

"Ngươi nghe ta nói. . ."

"Ngươi nghe ta nói!"

Cổ Dịch một ngụm đánh gãy Doanh Khả Oánh, mỉa mai nói: "Ta hỏi ngươi: Nơi này là Lam Phúc Hải địa bàn, chúng ta đi lên lâu như vậy còn nào ra động tĩnh lớn như vậy, ngươi đoán hẳn có thể hay không biết đạo hai cái khách không mời mà đến đến đâu?"

"Sẽ!"

"Sai! Hẳn không nhất định biết nói." Cổ Dịch Bội Bội đạo, "Ngươi nói sẽ là bởi vì vì ngươi không hiểu rõ quỹ tập tính, bọn hắn cùng ngươi là hoàn toàn tương phản, một ngày chỉ có tám giờ hoạt động tinh lực, còn lại phần lớn thời gian đều đang ngủ, với lại sẽ ngủ rất rất sâu."

"Ngươi ý tứ là nó còn đang ngủ?"

Cổ Dịch cười nói: "Không sai! Mặc dù chúng ta đi lên thời gian không tính ngắn, nhưng cũng chỉ có mấy giờ, có rất lớn khả năng Lam Phúc Hải còn đang ngủ cũng không biết rõ chúng ta đã đi lên, càng không biết rõ chúng ta đã phá hẳn 'Mị cách khóa', hiểu được nơi đây hết thảy, đây chính là chúng ta ưu thế! Loại thời điểm này chỉ cần ta trôi qua lặng lẽ cho hẳn một gia hỏa, nói không chừng liền phát nổ hẳn, đơn giản nhẹ nhõm vui sướng giải quyết vấn đề. Mà ngươi, thân thể quá tốt, huyết khí quá nặng, xuống dưới rất có thể đem hắn kích thích, hiểu không?"

Doanh Khả Oánh một mặt mộng dạng: "Còn có thể dạng này?"

"Đương nhiên có thể, không người người cảm thấy ta sẽ đi xuống chịu chết sao?" Cổ Dịch nói xong bước nhanh hơn, "Đi, cầm vũ khí đi, ngươi trên thuyền chờ ta tin tức tốt liền là." Nói xong đi tới phía trước.

Ngay tại lúc đó, Thông U sách bên trong truyền đến Lạc Khuynh Tư không hiểu thanh âm: "Uy, Cổ Dịch, quỷ một ngày là chỉ hoạt động tám giờ sao? Vậy tại sao ta cả ngày tinh thần đều rất tốt đâu? . . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174: Chuẩn bị

Lạc Khuynh Tư một câu điểm phá. Không sai, Cổ Dịch liền là lừa gạt Doanh Khả Oánh.

Coi như là bình thường âm hồn thiếu đi nhục thân hạn chế, chỉ cần ngưng kết đầy đủ, có bản thân trưởng thành cơ sở, như vậy nó thời gian nghỉ ngơi liền sẽ thay đổi rất ít, càng đừng nói là tu tập quý đạo đại thuật âm hồn, nghỉ ngơi cái từ này đối Lam Phúc Hải đến nói càng giống là một loại giải trí hưởng cách làm.

Cho nên Cổ Dịch lừa nằng.

Làm như thế nguyên nhân rất đơn giản, hẳn muốn đem Doanh Khả Oánh đưa tiễn.

Làm vì Cổ Dịch đến nói, hiện khi biết nơi đây chủ nhân là Địa Thương về sau, có ba cái lựa chọn bày ở trước mặt hắn. Thứ nhất, bẻ vào cốt thuyền thần kỳ, hẳn cùng Doanh Khả Oánh cùng đi, rồi đi nơi này. Đối với cái lựa chọn này, vô luận là lấy Cổ Dịch tính cách đến xem, còn là đã trải qua nhiều như vậy không cam lòng đến nói, lại hoặc là là lúc sau lại khó tìm cốt thuyền loại này thần kỳ kỳ ngộ đến cân nhắc, Cổ Dịch đều khó có khả năng sẽ chọn.

Thứ hai, hẳn tạm thời cùng Doanh Khả Oánh đi trước, đợi cho ngày trăng rằm, phách lực (*) khôi phục trở lại tìm Lam Phúc Hải đơn đấu. Đó là cái Cổ Dịch xem ra đáng tin nhất, cũng là phù hợp nhất tính ô lựa chọn, nhưng mà không thể nào là, hẳn cũng cân nhắc đến Doanh Khả Oánh tính cách, đến lúc đó tự mình một người trở về nằng sẽ làm sao? Đáp án hiển nhiên là phủ định. Trái lại, nằng và mình đồng thời trở về, Cổ Dịch lại sẽ làm sao? Đáp án đương nhiên cũng là không thể nào. Cho nên cái lựa chọn này tự nhiên là trở thành không thể giải vòng lặp vô hạn, chỉ có thể từ bỏ.

Về phần cái cuối cùng lựa chọn là nguy hiểm nhất lựa chọn, cũng là Cổ Dịch đang tại làm lựa chọn: Lựa gạt đi Doanh Khả Oánh, mình tại nơi này cùng Lam Phúc Hải chơi trốn tìm, thẳng đến tháng sau ngày trăng rằm!

...

"Đúng Doanh Đại cầu, ta đột nhiên nghĩ đến cái ma thuật, biến cho người thấy thế nào?"

Đi qua gò núi, tới gần dừng lại ở đây cột thuyền lúc, Cổ Dịch bỗng nhiên quay đầu, không đợi Doanh Khả Oánh nói thêm cái gì, liền dùng hai tay ghép thành một cái nội ngoại hai tầng hình tròn cầu khung, hiện ra ở trước mặt nàng.

Doanh Khả Oánh lúc đầu thâm trầm suy nghĩ trong nháy mắt bị hấn xáo trộn, theo bản năng chú mục nhìn lại, chỉ gặp tay kia chỉ khung bên trong có bóng ma bay múa, tới tới lui lui, càng bay càng nhiều, càng bay càng nhanh, quán cho nàng đầu cũng đi theo càng ngày càng bất tỉnh, không đến nửa phút trước mắt liền đen.

'Âm Tôn Giả Tướng' danh xưng thiên hạ đệ nhất huyền thuật, coi như Cổ Dịch lúc này không có pháp lực (*), nhưng tinh thông huyền thuật hấn thôi miên một cái không có phòng bị lại không có tu tập qua thuật pháp, chỉ là nhục thân cường đại Doanh Khả Oánh còn là mười phần nhẹ nhõm.

Mất thấy Doanh Khả Oánh vô lực co quắp ngược lại, hấn trước là đưa nàng đỡ đến xương trên thuyền, tiếp lấy lại từ cột thuyền bên trong lật ra lúc đầu đi được vội vàng, quên mang theo Vô Tà Kiếm, lại ác thú vị thỏa mãn mấy lần xúc cảm, cũng thu cầm mấy khối cá khô, lúc này mới xoay người xuống thuyền, hướng cột thuyền thấp tổ, để nó đưa Doanh Khả Oánh trở lại gần nhất đại quốc hải cảng.

Rất nhanh, Doanh Khả Oánh cùng cột thuyền đi, Cổ Dịch nhìn qua bóng thuyền hoàn toàn biến mất tại âm u bầu trời màu xám hạ cũng động thân, quay người bằng nhanh nhất hướng phía trước đó lục địa chạy về.

Đối với Cổ Dịch đến nói, hấn cho tới bây giờ đều không là một cái người lỗ mãng. Hấn thấy, thập tử nhất sinh sự tình là não tàn làm, cửu tử nhất sinh là ngớ ngẩn làm, bát tử nhất sinh là ngu xuẩn làm, chỉ có đạt tới ít nhất có ba phần khả năng, bình thường bốn phần khả năng, đồng thời có đầy đủ lý do lúc, khiêu chiến mới đáng giá khiêu chiến!

Cho nên tình cảnh trước mắt nhìn qua mặc dù đối với mình cực vì bất lợi, nhưng cái này cũng không hề đại biểu hấn không có mình bốn phần nắm chắc, trong đó cái này Vô Tà Kiếm liền chiếm một điểm!

Làm vì đạo gia nổi danh nhất ba kiện truyền thừa pháp khí, Vô Tà Kiếm nhất chỗ lợi hại không ai qua được cái kia đủ để phong ấn Cùng Kỳ 'Tinh Nguyên giới ảnh' chi trận, trận này danh xưng thiên hạ đệ nhất cổ trận, trăm ngàn năm thịnh danh chỉ hạ tuyệt đối không có nửa điểm trộn nước, muốn nói phong ấn toàn bộ Lam Phúc Hải địa bàn cũng không phải không có khả năng.

Bất quá đương nhiên, có ba chữ nói hay lắm Nhưng, cũng, trúng!

Trận pháp này lại trâu X cũng Cổ Dịch cũng sẽ không dùng a, làm vì đạo gia đỉnh cấp đại trận, 'Tâm ta như nhất' pháp nếu không có đạt tới cảnh giới cực cao, trận pháp này Y-ê-men hạm đều sẽ không tới, càng đừng nói dùng, cho nên, Cổ Dịch đối với Vô Tà Kiếm một điểm cơ hội cũng không là vọng tưởng bố trí xuống trận này, mà là chuẩn bị lấy Vô Tà Kiếm điều tiết không chế khí cơ năng lực, để cho mình tránh thoát thời gian kế tiếp,

Thuận lợi các loại đến tháng sau đêm trăng tròn, mình pháp lực (*) khôi phục thời điểm!

Lấy hiện tại đến xem, Lam Phúc Hải mặc dù không có hiện thân, nhưng hấn tuyệt đối 800% biết mình tới, sợ dĩ không có động thủ, lớn nhất khả năng làm liền là kiêng kị cái kia chiếc thần bí cột thuyền, bởi vì vì cột thuyền không mò ra lai lịch mình mà không có động thủ, hiện tại cột thuyền đi, hấn có kỵ biến mất, không có gì bất ngờ xảy ra chẳng mấy chốc sẽ động thủ, mà mình bây giờ pháp lực (*) hoàn toàn không có, duy nhất có thể dựa vào cũng chỉ có thanh này đạo gia đỉnh cấp pháp khí Vô Tà Kiếm, dùng cái này bác đến thời gian, đến lúc đó mình liền có tam phần nắm chắc chiến Lam Phúc Hải!

Lập tức tại trở lại lục địa về sau, hấn lập tức tìm tới một chỗ đi lúc liền nhìn kỹ căn gió ẩn nấp, lấy Vô Tà Kiếm trên mặt đất vẽ lên cái nhiều loạn khí cơ nghịch Ngũ Hành trận, đem Vô Tà Kiếm cắm ở chính giữa, mình như vậy ngồi tại trong trận.

Mới ngồi xuống, chỉ cảm thấy một trận vô danh gió nổi lên, ngoại giới tựa hồ như vậy bị cách xa nhau, Vô Tà Kiếm uy lực phát huy, lấy là trận tâm, đem đơn giản nghịch Ngũ Hành trận thăng hoa, ngăn cách ngoại giới hết thấy khí tức, về phần có thể hay không lừa qua Lam Phúc Hải cảm giác, vậy liền là đang tính kế bên ngoài vận khí. . .

...

Nhoáng một cái mười mấy ngày trôi qua.

Cũng may Cổ Dịch vận khí còn không tính kém, những ngày này cũng không có cái gì ngoại ý muốn xuất hiện.

Mười mấy ngày nay đến, Cổ Dịch dựa vào cái kia mấy khối cá khô, cùng chỉ có âm hồn ra ngoài thu thập một chút trái cây cùng nước vượt qua, lại bởi vì vì có Thông U sách bên trong bày hôn giải buồn, mặc dù ngồi hơn mười ngày, cũng là không tính quá khó chịu. Cho tới hôm nay, rốt cục chờ đến trong cơ thể cái kia đã lâu pháp lực (*) sao động cảm giác!

Là đêm. Lúc bóng đêm giáng lâm, lúc đầu bầu trời âm trầm trở nên thanh tịnh lên, lần thứ nhất gặp được trăng sao, sáng chói sáng tỏ.

Trên bầu trời, cái kia vòng thánđ đầ tựa hồ xa xa xúc động, chính phủ ở Cổ Dịch đình đầu, chiếu vào Vô Tà Kiếm nghịch Ngũ Hành trận bên trong, ánh trắng nghiêng tán ở trên người hắn, kịch liệt ba động phách lực (*) tràn đầy, cái kia bàn tay khổng vạn linh lực lượng cảm giác lần nữa trở về!

"Hô, 100 ngàn Hồn Điện a, nên là thế nào hùng vĩ đâu. . ."

Cổ Dịch thở phào một cái, cảm thấy phách lực (*) đến đình phong, ngồi xếp bằng xuống, lấy một tay nắm chặt Vô Tà Kiếm hoành thả lấy hộ nhục thân, tiếp lấy đem tự thân linh phách bức ra, hội tụ Thông U sách bên trong đã một kế vạn hồn chi lực, hiện ra ngưng thực phải cùng chân nhân dường không có khác biệt hồn phách, ra nghịch Ngũ Hành trận, hướng về kia chỗ gò núi đi đến.

Đã Lam Phúc Hải nhục thân đã chết, vậy hắn ở mộ thất coi như lại lớn, không gian cũng tất nhiên có hạn, 100 ngàn âm hồn khó tránh khỏi chen chúc, thêm nữa lục địa này bên trên yên tĩnh quý dị, cái này không khó đoán ra Lam Phúc Hải mộ thất kỳ thật liền là hắn cung cấp nuôi dưỡng âm hồn một phương âm giới.

Mà âm giới vốn không phải là thế giới vật chất sự vật, lấy nhục thân căn bản không có cửa mà vào, cho nên muốn tìm được Lam Phúc Hải, chỉ có dùng hồn phách mới được, cái này cũng chính là Cổ Dịch hồn phách xuất khiếu nguyên nhân.

Lúc này, hồn thể Cổ Dịch rất mau tới đến toà kia gò đất nhỏ trước, đang lo lắng làm như thế nào xuống dưới, đúng lúc này, nhất đạo âm hồn từ mộ đất bên trong dâng lên, khom người làm lễ, nói: "Tiên sinh bên này đi, Ngõ Hoàng cho mời."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 175: Hoàng Thành

Dứt lời, cái kia bề ngoài già nua, khí chất nho nhã âm hồn thoáng qua chìm xuống, mặt đất tới cùng hăm, lộ ra nhất đạo sâu không thấy đáy cầu thang, uốn lượn thông hướng không hiểu tình mạch chi địa.

Cổ Dịch gặp chỉ, một chút liền nhận ra cái này là thông hướng một phương âm giới thông đạo, cùng mình Thông U sách có dị khúc đồng công chi diệu, cùng vì 'Âm Tôn Giả Trường', liền không biết đạo Lam Phúc Hải âm giới sẽ có như thế nào bố trí.

Nghĩ đến, đã đi lên cầu thang, dưới chân truyền đến mềm nhũn xúc cảm, hắn biết đạo cái này là phách lực (*) cấu thành, không phải dị lực không thể tiếp xúc, người sống coi như nhìn thấy thông đạo, cũng đem như cái kia hoa trong gương, trắng trong nước, có thể thấy được không thể thành, không được môn nhập.

Ở chỗ này đi mấy phút đồng hồ, thế giới vật chất cảm giác bắt đầu dần dần trống rỗng, thân ở dị giới cảm giác càng phát ra mãnh liệt, hắn biết đạo, lập tức sắp đến.

Quả nhiên, lại qua nửa phút hơn, phía trước bỗng nhiên ánh sáng, thế giới màu xanh lam lập tức nhiều nhan sắc, một mặt vàng son lộng lẫy đại môn xuất hiện ở trước mắt.

Mặt này đứng trước tại lâu đạo dưới đáy đối diện, một chút có thể thấy được toàn cảnh, đại môn độ cao vượt qua mười mét, ngưỡng vọng ở giữa có áp bách cảm giác, toàn thân kim hoàng, phía trên điêu khắc long văn, hào quý đại khí, nhất là là trên đầu cửa hai cái cang là bằng bạc, chính viết: Hoàng Thành!

"Không là quốc sư à, làm sao làm cái Hoàng Thành?" Cô lỗ một câu, Cổ Dịch đến trước cửa giúp đỡ, dùng sức đem cửa thành đẩy ra.

Thành này môn cao mà to lớn, như là lại thế giới vật chất, coi như là mười cái Cổ Dịch cũng chưa chắc đẩy đến động, nhưng mà ở trong đó là âm giới, Cổ Dịch thân tự vạn hồn phách lực ngưng kết, ở chỗ này hắn trong cái nhấc tay liền là vô cùng cự lực, giống như siêu nhân, cho nên trước mặt cái này đạo cửa thành mặc dù lớn, ở trước mặt hắn còn là rất nhẹ nhàng liền đẩy ra.

Tiếp lấy trong môn cảnh tượng lọt vào trong tầm mắt, có chút vượt quá Cổ Dịch dự kiến. Nơi này hoàn toàn không như trong tưởng tượng cùng đại môn tôn lên lẫn nhau lộng lẫy đại khí, phản ngược lại thừa thối trống trải, lại có một loại bị thua tiêu điều cảm giác.

Trong lòng của hắn lấy làm kỳ, thẳng đến đi đến đường phố đạo, lần nữa gấp vừa rồi tại phía trên gấp phải lão già.

Lão già khê khom người: "Nội thành sự vụ bận rộn, vừa mới có việc gấp cần lão phu xử lý, chỗ thất lễ mong rằng tiên sinh rộng lòng tha thứ."

Cổ Dịch "A" một tiếng: "Lam Phúc Hải rơi trong hầm phân, các người vội vàng đem hắc vớt đi ra?"

"Tiên sinh hiểu lầm." Cổ Dịch tràn ngập trào phúng một câu, đôi mắt lão giả nụ cười nhàn nhạt, ngay sau đó càng là nói ra một câu để cho người ta khiếp sợ lời nói, "Lam Phúc Hải sớm đã hồn phi phách tán!"

Lời này vừa nói ra, Cổ Dịch trong nháy mắt mộng dạng, có chút không dám tin, bởi vì vì lão nhân này tuyệt đối sẽ không ở trên đây lừa hắc!

Hắc biết đạo, tẩy hồn pháp cùng phổ thông thu lấy âm hồn phương pháp đạt được âm hồn thái độ là kiên quyết khác biệt, cái sau có tự thân trưởng thành nhân văn quá trình, bị thu phục sau có lẽ tâm phục, nhưng nội tại vẫn sẽ có khác biệt trình độ đối ngộ khí, cũng tạo thành bọn hắc đối thu phục bọn hắc người tôn trọng nhưng lại không nhất định sẽ đem chi xem như mình hoàn toàn tín ngưỡng.

Trước người tẩy hồn pháp thì không phải vậy, loại phương pháp này hoàn toàn rửa đi âm hồn làm vì cá thể người quá trình trưởng thành, tại sau này quán thấu bên trong đưa vào đối thi thuật giả hoàn toàn phục tùng, thi thuật giả tại những này âm hồn trong mất liên là duy nhất thần, là sâu trong nội tâm linh hồn tín ngưỡng, tuyệt đối sẽ không nói ra cái gì đối thi thuật giả bất kính lời nói đến phủ định tính ngưỡng của chính mình.

Cho nên khi lão giả nói ra lời này lúc, Cổ Dịch trong lòng nhất thời mờ mịt, qua đi lại nhắc lên sóng lớn, mười phần không hiểu, không hiểu Lam Phúc Hải là thế nào xong, hắc là cùng cái này trên đường tiêu điều tàn lụi có liên hệ gì? Lập tức trở nên càng thêm tò mò.

Hỏi: "Đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

Lão giả mỉm cười nói: "Tiên sinh không hiểu cũng hợp tình hợp lý, hãy theo ta đến, Thánh thượng đã truyền triệu đã lâu."

Lão giả nói xong, mặc cho Cổ Dịch lại nói cái gì cũng chỉ là mỉm cười lắc đầu, không còn nói nhiều một câu, một đường đem Cổ Dịch dẫn tới Hoàng Thành chính giữa hoàng cung cửa chính lệ trước cửa chính.

Tương đối trước đó quanh quệ đường phố đạo, nơi này rõ ràng náo nhiệt rất nhiều, chung quanh âm hồn du tẩu trôi nổi ở giữa càng là có thể cảm nhận được một cỗ phát ra từ nội tâm tự tại cảm giác, thậm chí còn từng có khách hướng Cổ Dịch gật đầu, nhẹ nhõm vui vẻ chi sắc vui tại nói nên lời.

Ở chỗ này chờ đợi bất quá một lát, lệ cửa chính chậm rãi mở ra,

Tiếp tục từ lão giả dẫn đường, trải qua một đường tráng lệ đại khí kiến trúc phong cách về sau, mang theo Cổ Dịch đi tới hoàng cung chính điện đại khánh trong điện.

Trong điện vàng son lộng lẫy, hồng nhung đại khí, kiến trúc không mất đại hướng phong thái, nhưng mà thân ảnh cũng rất ít, tính cả Cổ Dịch cùng lão giả ở bên trong cũng bất quá mười người, làm cái này lớn như vậy cung điện bên trong có vẻ hơi quanh quệ.

Trong điện cao trên bậc, công chính nhân cùng dưới tấm bảng, một vị thân mang đế phục nam tử trung niên ngồi ngay ngắn đây, hắc phách lực (*) sáng tối chập chòn, thân hình nhàn nhạt thấu rõ ràng, hiển nhiên tu vì có hạn, nhưng nó lại có một loại phi thường đặc biệt tôn quý khí thế, cái kia cỗ khí chất chính là bao nạp biển xuyên, vạn dân cộng tôn Hoàng gia đế khí!

Lúc này, Cổ Dịch hồn thể bỗng nhiên một trận co rúm, cảm thấy toàn thân hơn phân nửa phách lực (*) muốn tiết ra ngoài, hắc lúc này cảm giác trong cơ thể cấu thành bảy hồn, hiểu rõ nguyên nhân về sau, đem bọn hắc đều phóng ra.

"Ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế! . . ."

Mới vừa để xuống ra, bảy hồn lập tức quỳ gối quỳ xuống, tại cao giai bên trên nam tử trước người quỳ giữa không trung một chỗ, trong miệng hô to vạn tuế, biểu lộ thành kính mà kích động, cũng có thật nhiều không thể tin không hiểu.

"Ngụy ái khanh, nhìn thấy trẫm là không là có phần để ý bên ngoài a?" Trên bậc thang người chính là Tổng đế, thanh âm của hắc trầm thấp chìm nghiêm túc, bất quá ngữ khí đến có ba phần trên ghẹo ý vị.

Ngụy Trạch bên trong tất cung tất kính nói: "Ngô Hoàng minh giám, vi thần từ là cảm giác sâu sắc ngoài ý muốn, cả gan hỏi một chút: Lam Phúc Hải cái kia yêu nghiệt. . ."

"Tự nhiên là hồn phi phách tán!" Tổng đế cương trực sắc mặt bên trong hiện lên nhất đạo rõ ràng hận ý, "Cái kia yêu nghiệt hại ta quốc dân, nô dịch chúng ta hồn thân mấy trăm năm, quả nhân rất thù hận chi, cũng may trời đạo hữu mắt, thêm nữa nước ta chúng dân đại nghĩa anh hùng, ba năm trước đây, toàn cục thần dân bộc phát phách lực (*), cùng cái kia yêu nghiệt đồng quy vu tận, cái này mới hoàn toàn thoát khỏi cái kia yêu nghiệt áp chế, đáng tiếc để hắc chết quá mức thống khoái."

Ngụy Trạch bên trong cảm xúc kích động, nói: "Ngô Hoàng phúc phận thâm hậu, quả thật ta Đại Tổng chi đại hạnh vậy."

"Ngụy ái khanh đứng lên đi, người đến rất đúng lúc, lúc đầu ba năm trước đây trẫm liền định để cho người ta đi đón các người trở về, bắt đắc dĩ nội thành hiện tại phách lực (*) hư tán, vì duy trì hoàng cung cấu cảnh, vô lực ra khỏi thành giúp đỡ bọn người phá vỡ mị cách khóa, hiện tại các người có thể có quý nhân giúp đỡ bọn người phá vỡ cái kia là đại hạnh, đúng lúc trở về bỏ khuyết nội thành trống rỗng lao lực, Ngụy ái khanh người sẽ không không đồng ý a?"

"Vi thần sợ hãi. . ."

"Ha ha, đứng lên đi, nhìn ngươi còn là như thế không sợ hãi, còn không giới thiệu cho ta một cái phá vỡ các ngươi mị cách khóa vị này quý nhân?"

Ngụy Trạch bên trong bị Tống đế giật mình, hồn thể đều có chút tản, nghe phía sau lời nói mới trở nên ổn định, hướng Tống đế giới thiệu Cổ Dịch.

Tiếp xuống liền là Cổ Dịch cùng Tống đế một phen khách sáo, nói xong, Cổ Dịch chợt đột nhiên hỏi nói: "Tống lão ca a, có một vấn đề ta không có hiểu rõ, ngươi nói ngươi nơi này vô lực ra ngoài phá vỡ mị cách khóa, vậy tại sao lại có thể đem phía ngoài cơ quan duy trì tốt như vậy chứ?"

Lời này vừa nói ra, Ngụy Trạch bên trong cùng Tống đế đồng thời biến sắc, cái trước quát lớn nói: "Thằng nhãi ranh an dám đối Ngô Hoàng bất kính!"

Tương đối như thế, Tống đế thì là cười, nụ cười của hắn lại có loại nghịch ngợm cảm giác, đem trước nghiêm túc toàn bộ đánh vỡ, cười nói: "Tống đế họ Tống sao?"

Cổ Dịch ha ha: "Ngươi đoán nha."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 176: Trạch nữ

"Ha ha ha. . ."

Tống đế tiểu dung càng đậm, tiếng cười cũng càng phát ra khoa trương quái dị, từ cao chuyển hướng bẻ nhọn, càng về sau vậy mà hoàn toàn biến thành nữ tử âm điệu.

Ngay tại lúc đó, chung quanh hoàng cung cảnh tượng cũng bắt đầu vận vẹo, gọn sóng chấn động sau sắc điệu hoàn toàn biến dạng, từ nguyên bản vàng son lộng lẫy biến thành như nước biển màu xanh lam điều, trước đó trong điện một mực không nói gì mấy vị đại thần cũng biến mất không thấy gì nữa, mà càng kinh người sợ hãi là, trong điện cái kia chín cái điều long kim trụ biến thành từ vô số lớn chừng ngón cái trần trường nam nữ lẫn nhau quỳ chông cầu xây thành chín cái lam trụ, nhìn qua tức quỷ dị vừa kinh khủng.

Như thế biến cố để Ngụy Trung Trạch lập tức mộng dạng, sau một lát mãnh liệt quay đầu, gặp lại Tống đế vị đưa lúc phát hiện trước đó Tống đế vị trí đã hoàn toàn từ một người khác thay thế.

Cái kia là một nữ nhân, một cái rất đẹp nữ nhân rất đẹp, nàng đôi mắt đẹp thanh tú, quần áo đoan chính, lại chẳng biết tại sao có một cổ mị hoặc thể gian yêu diễm cảm giác. Nàng tiểu dung nhân nhát, thuần thật tốt đẹp, nhưng lại từ sâu trong đáy lòng hiện ra một loại không thể diễn tả e ngại, có cảm giác nơi đó ngồi không là một vị nghiêng nước nghiêng thành mỹ nhân, mà là Hồng Hoang mãnh thú, nhắm người mà phê!

"Yêu nghiệt, nguyên lai là ngươi!"

Ngụy Trung Trạch tức thì kinh hãi, cùng với động tác thống nhất bảy hồn bay ngược, tốc độ ánh sáng về tụ Cổ Dịch hồn thể, đồng thời hướng về sau người giải thích: "Người này liền là Lam Phúc Hải!"

Cổ Dịch làm sao cũng không nghĩ ra đồ sát 100 ngàn sinh linh Lam Phúc Hải vậy mà là nữ nhân, hơn nữa còn là cái mỹ nữ như thế, bởi vì vì chiều Ngụy Trạch bên trong thái độ đến xem, cái này là Lam Phúc Hải diện mục thật sự, chưa từng đi qua bất luận cái gì hồn phách ngưng hình bên trên sửa chữa, vốn là mỹ lệ như vậy.

"Hi hi. . ."

Ở trong quá trình này, Lam Phúc Hải một trận yêu kiều cười, hoàn toàn không có ngăn cản Ngụy Trung Trạch các loại bảy hồn động tác, qua đi nhẹ lay động một chỉ Cổ Dịch ngực, "Nhìn thấy không, có ít người là như thế này, đối quyền cao chức trọng người thúc ngựa trượt càn, đối mỹ nhân thềm nhỏ nước dãi, đối tiền tài lòng tham không đáy, đối vũ lực thì không có chút nào khí tiết, dạng này người ngươi làm sao đánh giá?"

"Đánh giá? Cái này là người bình thường." Cổ Dịch nghĩ nghĩ, ngoẹo đầu nói.

Lam Phúc Hải tiểu dung nhất thời phai nhạt một chút, từ trên chỗ ngồi đứng lên, lộ ra trước đó bị nàng rộng thùng thình váy dài chỗ che đậy chỗ ngồi, cái kia lại là một trương từ ba nam nhân lẫn nhau ghép lại tạo thành chỗ ngồi!

Tam nam chi hồn thể ngưng thực, bắt quá khuôn mặt lại là vụn vụn, riêng phần mình thỉnh thoảng cắn chặt răng, hoặc há to miệng một chữ nhà không ra, thần trí ở giữa hiển nhiên chính sắc thụ lấy thống khổ to lớn.

Lam Phúc Hải nói: "Ta cả đời yêu ba người. Người đầu tiên thân phận tôn quý, mà ta hèn mọn, hẳn có lý tưởng của mình, xem nữ sắc vì đồ chơi điều tiết, cái gì thể non hẹn biển, si tình hứa hẹn, bắt quá là thoáng qua một cái trận, tại cái gọi là đại nghĩa trước mặt, cũng có thể vứt bỏ, cho nên ta giết hẳn, dùng máu của hắn các loại đổi ta 30 năm thanh xuân. Qua đi có người nói ta thí quân, muốn đổi ta làm cục hình, mà khi đó ta, có nhất thuật sớm đã tu tập gần hai mươi năm, kết quả người biết. . ."

"Người thứ hai, hẳn tài hoa hơn người, yêu sâu sắc nhất, sau khi ta chết tịch tịch trăm năm, làm khó hẳn để cảm thấy hạnh phúc, nhưng mà một giáp sau ta mới biết đạo, không có cái gì có thể địch nổi thời gian, tim của hắn thay đổi, không chỉ như thế, còn động thủ, buồn cười cái kia chút thực lực, cho dù có mấy năm an xếp tại ta nghiêm trọng cũng bắt quá là sâu kiến mà thôi, hẳn tự nhiên liền thành cái ghế của ta."

"Người thứ ba rất gần, còn giống như không hơn trăm năm, ta đối với hắn động tâm, là thật động tâm, động tâm cảm giác rất tốt, ta đương nhiên đối với hắn cũng rất tốt, bắt quá đáng tiếc là, hắn vậy mà đối ta không có cảm giác, cho nên vì không rời đi hắn, ta đem hắn cũng ghép thành cái ghế của ta."

Nghe xong Lam Phúc Hải ba cái tình yêu cổ sự, Cổ Dịch không khỏi đối bị nàng ghép thành cái ghế ba nam nhân ném đi đồng tình ánh mắt, nói: "Tình yêu của người cổ sự để ta hiểu được một sự kiện."

"A? Chuyện gì?"

"Ta mới vừa nói không sai." Cổ Dịch đạo, "Đối quyền cao chức trọng người thúc ngựa trượt càn, đối mỹ nhân thêm nhỏ nước dài, đối tiền tài lòng tham không đáy, đối vũ lực không có chút nào khí tiết người, loại người này mới thật sự là người bình thường, chính như bị người chế thành cái ghế ba người."

Mà người, sở hữu cảm giác đến bọn hắn đều không giống người, là bởi vì trên bản chất người đi tại cực đoan, nghĩ so với bọn hắn, người, mới càng không giống người!"

Lam Phúc Hải sững sờ một chút, nàng sống nơi đây, mặc dù có mấy vạn âm hồn ý chí làm bạn, nhưng những này đều là bị nàng tẩy hồn ý chí, hồn số tuy nặng, nhưng về mặt tư tưởng có thể nói cô độc, phong bế. Dạng này nàng, nói dễ nghe một chút gọi là không hỏi thế sự, nói bình thường điểm gọi ếch ngồi đáy giếng, đối với cận đại phép biện chứng có thể nói vì chỗ không nghe thấy, bị Cổ Dịch thoáng nhất biện, chỉ cảm thấy không nói chuyện nhưng có thể bác.

Sắc mặt lập tức xụ xuống: "Tiểu tử thói miệng lưỡi trơn tru, người còn là quay đầu nhìn xem, đó là cái gì."

Cổ Dịch "A" một tiếng, quay đầu, trong nháy mắt con mắt liền híp lại.

Chỉ gặp sau lưng dựa vào trái cửa điện chỗ đang nằm một người, người kia toàn thân ướt đầm, dáng người có lồi có lõm, nóng nảy dị thường, nhưng cái này đều không là trọng điểm, trọng điểm là người này hết sức quen thuộc, chính là hơn mười ngày mới biệt ly Doanh Khả Oánh!

"Hi hi. . ." Mắt thấy Cổ Dịch trầm mặc, tìm về sân nhà Lam Phúc Hải lại nở nụ cười, "Người nói ta cực đoan, há không biết là người quá mức vụng về, hoàn toàn không hiểu rõ nữ tử tâm tư, nếu như dùng góc độ của ta đến xem, người đối với vị cô nương này đơn giản nên giết!"

Cổ Dịch xệch miệng trở lại, mặt mũi tràn đầy không cao hứng: "Người đến cùng tại thả cái gì cái rắm!"

Lam Phúc Hải từ lạnh lãnh tiếng cười chuyển vì "Ha ha" cười to: "thuật tạo vật xác thực lợi hại, lúc đầu cô nương này An Nhiên rồi đi ta cũng không làm gì được. Nhưng người thực sự là đánh giá thấp nữ tử này cương liệt, nàng rồi đi người bắt quá sau thời gian uống cạn tuần trà liền tỉnh, mắt thấy không cách nào không thuyền quay đầu liền nhảy xuống biển tìm đến người, người nói, người nên giết không?"

Nói xong mắt to ý vị thâm trường nhìn chằm chằm Cổ Dịch nhìn một chút, tiếp lấy nói: "Đạo gia Vô Tà Kiếm cũng là bắt phạm, tại ta thoáng phân thân đi đón cô nương này đến chỗ của ta làm khách lúc, khí tức của người thể mà biến mất, nhất giấu liền là hơn mười ngày, thật là khiến người ta gia thật là khó các loại."

Cổ Dịch trên mặt nhìn không ra cảm xúc, buông tay nói: "Cái này đều không là trọng điểm, bắt quá chiếu người lão người gia hoa nói, giống đến nàng là rất giống người, cho nên vô luận như thế nào đều sẽ thả nàng một con đường sống a?"

"Hi hi. . . Ta đương nhiên, sẽ, để nàng vĩnh viễn bồi tiếp ta rồi."

Nghe nàng như thế nhất nói, Cổ Dịch cũng không có cảm thấy phẫn nộ, ngược lại có cái rất kỳ lạ ý nghĩ: Trong nháy mắt mình bạch trạch nữ cảnh giới tới cao, tỉ như Lam Phúc Hải như vậy, tại gia quá lâu, tịch tịch không là nghĩ đến ra ngoài, mà là muốn tìm người tiến đến phổi nàng, phương thức tư duy đơn giản choáng ròi!

Lập tức nói ra: "Đáng tiếc nàng đáng người so người tốt, người không ghen ghét sao?"

"Ha ha. . ." Lam Phúc Hải nhất phát ổng tay áo, vẩy dài phiêu đăng, dáng người hiển thị rõ không thể nghi ngờ, dùng Cổ Dịch nghe qua từ lúc chào đời tới nay cực kỳ nhất thanh âm quyền rũ nói: "Cái này không là nam nhân nên quan tâm vấn đề. Người hư hỏng như vậy, tỷ tỷ còn là trước nói cho người người mỹ hảo tương lai đi, người đem bị ta chế thành một trương đơn độc cái ghế, có thể vĩnh viễn thưởng thức tỷ tỷ dưới váy phong quang a. . ."

Cổ Dịch khước miệng gạt một cái: "Người quả nhiên, là cái đồ biến thái!"

"Ha ha. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 177: Phong cùng điện

Tiếng cười chấn động, Lam Phúc Hải nụ cười này dẫn động trong điện chín cái lam trụ bên trên vô số âm hồn, bầy hồn bay ra, trong khoảnh khắc liền đem Cổ Dịch xoay tròn xúm lại, như nhất đạo màu lam gió lốc, biểu thị công khai lấy năng bắt đầu động thủ!

Ngay sau đó, Lam Phong vận tốc quay càng lúc càng nhanh, từ bên ngoài đã hoàn toàn thấy không rõ bên trong Cổ Dịch thân ảnh, Lam Phúc Hải môi đỏ khê liếm, nhẹ nhàng thổi một hơi, : "Hô. . . Gọt hình thực cốt. . ."

Chỉ một thoáng, Cổ Dịch đầu, ngực, phần bụng một trận mất mề, gió thổi vào. . .

"Hoang vu điện, tình cảnh biến, ánh trăng mỹ nhân!"

Cổ Dịch tức thì tập trung ý chí, không có bất kỳ cái gì bút tích, toàn thể phách lực (*), thi triển ra bản thân mạnh nhất nhất thuật tới cứng rắn đối!

Cái gọi là pháp tùy tâm sinh, làm vì biến hóa đại thuật Âm Tôn Giả Tường càng là như vậy, thuật pháp cấu tạo toàn từ thi thuật giả cảm giác cảm ngộ, chỗ ngưng kết ra tức là thi thuật giả nội tâm đối đạo lĩnh ngộ, Lam Phúc Hải như thế, Cổ Dịch cũng thế.

Hai người cảm ngộ khác biệt, mượn danh nghĩa cấu tạo hiện thực hư tượng cũng khác biệt. Lam Phúc Hải sinh tại hải ngoại đảo hoang, xem biển cả trời cao, yêu gió biển tự do, cho nên tại tu tập Âm Tôn Giả Tường về sau, thuật thành gió tượng, thiên biến vạn hóa, có thể an ủi tâm linh, cũng có thể xuy son động nhạc, càng cũng có thể gọt hình thực cốt!

Mà Cổ Dịch, bởi vì vì truyền thừa phương thức nguyên nhân, nhận truyền thừa tiền bối ảnh hưởng, tại truyền thừa Âm Tôn Giả Tường về sau, nó thuật phát cấu tạo không tự chủ liền hướng phía đại điện cảnh tượng phát triển.

Cả hai vô luận là phong, còn là đại điện, đều là thiên biến vạn hóa chi tượng, từ trên bản chất đến nói vốn không có chia cao thấp, mà trong đó Lam Phúc Hải tu vì mấy trăm năm, tại cấu cảnh lý giải bên trên vốn nên viên siêu Cổ Dịch, cả hai cao thấp rõ ràng, bất quá năng vĩnh viễn không nghĩ tới là, Cổ Dịch lại gặp qua Thiên Thuật!

Trời đạo tạo vật, chính là là vạn pháp số một!

Cổ Dịch cơ duyên xảo hợp, thăm dò đến Thiên Thuật một tia ánh trăng cảnh tượng, dung nhập Âm Tôn Giả Tường cấu cảnh, chỉ riêng là điểm này, Lam Phúc Hải lại có ngàn năm tích lũy cũng so ra kém!

Lại thêm lần này thuật pháp đụng nhau, Lam Phúc Hải mặc dù hồn nặng, nhưng dùng hồn tàn mạn, mà Cổ Dịch thì là từ vừa mới bắt đầu liền không có nhất chút chậm trễ, toàn lực ứng phó, tại là đến cuối cùng va nhau đụng lúc, cái trước chiếm hữu tuyệt đối quyết lực lượng ưu thế thuật pháp lại bị đảo ngược công phá, Lam Phúc Hải nhất thời lâm vào Cổ Dịch điện cảnh!

Dưới chân là vạn dặm hoang vu, chung quanh mấp mô, phía trước đen kịt một màu, Lam Phúc Hải nhất thời đưa thân vào tình cầu mặt ngoài, cô tịch vĩnh hằng, tâm cảnh bên trong sinh ra một cổ đối vũ trụ này tạo hóa vĩ lực không thể làm gì cảm giác.

Trong nội tâm nàng một lát kinh ngạc, ngẩng đầu một cái, thấy được trước người một nữ tử, cùng vì nữ tử, nhưng trước người nữ tử này trước mặt, từ trước đến nay tự nhận dung mạo tuyệt sắc nàng lại sinh ra tự lấy làm xấu hổ cảm giác, giờ khắc này, mặc dù chỉ gặp nhất bóng lưng, nàng cũng hoảng hốt mình bạch cái gì gọi là phong hoa tuyệt đại!

"Người, người là ai. . ."

Lam Phúc Hải nhất thời quên thuật cảnh, lần thứ nhất biểu hiện ra lấp ba lấp bắp hỏi ngữ khí, hướng trước người nữ tử nhẹ giọng cẩn thận hỏi đạo, sợ mình ngữ khí xuất hiện nhất chút vấn đề, trêu đến nữ tử kia một tia bất mãn. Có lẽ chính nàng cũng không biết đạo, loại cảm giác này nàng đã mấy trăm năm không có thể nghiệm qua.

Mà cái kia đứng tại Lam Phúc Hải trước đó nữ tử thì không có biểu hiện ra một điểm đáp lại, liền đứng ở nơi đó, phảng phất trí nhược tình không vĩnh hằng, là tạo hóa lâu dài, hoàn toàn khinh thường cùng người thường nhất chú ý.

Cứ như vậy, Lam Phúc Hải ngưng thật nữ tử thân ảnh thật lâu, thẳng đến trong lúc lơ đãng một cái thất thần, cảm thấy mình phách lực (*) chính liên tục không ngừng xói mòn, nhất thời kịp phản ứng, cười lạnh một tiếng: "Cái gì ánh trắng mỹ nhân, bắt quá nhất bóng lưng mà thôi. Thôn kinh thuật, vô hình diệt. . ."

Tiếng nói của nàng bỗng nhiên ngưng, trước người nữ tử tại thời khắc này quay đầu, về lộ chỉ một điểm dung nhan liền để lòng của nàng tựa hồ cũng ngưng đập, giống như thời gian đều đọng lại. . .

"Muốn!"

Tại một khắc cuối cùng, nàng mấy trăm năm tu hành quán tính bản năng khu động năng, thuật pháp hoàn thành, cường đại phách lực (*) bộc phát, xé nát trước mắt ý cảnh, nữ tử kia thân ảnh không tồn tại, giữa thiên địa tiếng gió rít gào, tinh cầu cũng không tồn tại, lại về tới vừa mới cảnh tượng, mà Cổ Dịch cũng bị nàng cấu tạo vô hình phong thanh thổi tới. . .

"Ách!"

Cổ Dịch hồn thể một trận, trên thân vạn hồn phách lực bị Lam Phúc Hải công kích quét sạch,

Đối phương thủ đoạn phi thường đặc biệt, dẫn tam hồn mà phá bảy phách, bảy hồn trong nháy mắt phách lực (*) băng tán hơn phân nửa, lần nữa cấu cảnh gian nan.

"Hừ. . ." Lúc này Lam Phúc Hải cũng không cười nữa, sắc mặt nàng âm lãnh, hiển nhiên đối chuyện vừa rồi canh cánh trong lòng, mấy trăm năm tu vì lại kém một chút liền trúng phải Cổ Dịch đạo, để nàng có chút nổi giận, đồng thời cũng có hiếu kỳ.

Chậm rãi hướng Cổ Dịch đi, bên cạnh nói ra: "Lấy tuổi của ngươi sao có thể có thể có lực này kiến thức lý giải, tỷ tỷ ta thật rất tốt kỳ, không thể không đối ngươi dùng sưu hồn phương pháp, ngươi biết đến, cái này rất đau, nhưng không có cách nào." Nói xong đã đi tới Cổ Dịch trước người, đem um tùm mảnh chỉ điểm bên trên mi tâm của hắn.

Hiện tại Cổ Dịch đã hồn thể rung mạnh, tuy có còn có một chút dư lực, nhưng đối cái này đây trạng thái cũng còn chênh lệch cách xa đối thủ, điểm ấy dư lực có thể nói gần không, không sử dụng ra được một tia phản kháng thủ đoạn, chỉ có thể mặc cho nàng đối với mình sử dụng sưu hồn chi pháp.

Phương pháp này chính như kỳ danh, có thể cưỡng ép đối hồn phách tiến hành cảm giác, lấy ép đến tính phách lực (*) xâm nhập đối phó hồn thể, đọc đến ký ức, tìm kiếm hết thấy nghĩ phải biết tin tức, mà đối với vô dụng tin tức thì một mực bạo lực loại bỏ, quá trình hào không gắng sức, dẫn đến người trúng thuật chẳng những hồn phách đau đớn, thậm chí hồn phách không cứng cỏi người còn biết đại quy mô mất đi ký ức, khổ mà tu bổ, đa số đều lại biến thành ngớ ngẩn.

Lúc đầu Lam Phúc Hải sống mấy trăm năm, trạch nữ thời gian có nhiều tịch mịch, bản là không muốn phế đi Cổ Dịch, trước đó cũng chính vì vậy mới có thể đối Cổ Dịch đến có nhiều bỏ mặc, chậm đợi hắn tìm tới cửa, cái này toàn cũng là vì giải buồn mà thôi. Nhưng mà lại không muốn Cổ Dịch lại người mang đại bí, nữ tử kia bóng lưng thật sâu kích thích nàng, để nàng hung ác hạ nặng tay, không tiếc đem Cổ Dịch biến thành ngớ ngẩn, cũng muốn biết đạo nữ tử kia đến cùng là cái gì!

Cổ Dịch ký ức tại ý thức của nàng trung lưu qua, rất nhiều hình tượng lưu chuyển, Lam Phúc Hải rốt cuộc tìm được Cổ Dịch lần thứ nhất gặp nữ tử kia hình tượng, cái loại cảm giác này thẳng ném tâm linh, để nàng hoảng hốt, biết chỉ nghe đến một câu Cổ Dịch từng nghe từng tới, mới giật mình tỉnh lại.

Uống ta một chén tình cùng thắm, từ đó ngẩng đầu nhìn nhân gian. . .

"Thiên Thuật!"

Lam Phúc Hải chấn kinh, trong mắt lại là hoảng sợ, không tự chủ lui ra phía sau mấy bước, lại nhìn Cổ Dịch lúc sắc mặt hoàn toàn thay đổi, "Ngươi lại có Thiên Thuật cơ duyên, tốt, tốt, tốt. . ."

Ba chữ tốt nói chuyện, sắc mặt của nàng chuyển vì hưng phấn điên cuồng, tiếp lấy nói: "Đã ngươi Thiên Thuật cơ duyên không biết trân quý, vậy tỷ tỷ liền cố mà làm giúp ngươi nhận, về phần thôn ngươi hồn phách phế thân thể ngươi cũng đừng trách tỷ tỷ. Ha ha ha. . ."

Nàng cười, há miệng vô hạn há miệng, ưu nhã như nàng cũng đang nghe Thiên Thuật lúc hiển lộ tham tướng, một trận tu dưỡng hoàn toàn không có, dù tợn lộ ra, tận là ác quỷ tư thái, một ngum liền đem Cổ Dịch nuốt xuống!

Cái này trong nháy mắt, Cổ Dịch cảm nhận được chân chính vô biên áp lực, Lam Phúc Hải mấy trăm năm tu vì thêm nữa mấy vạn âm hồn cự lực đè xuống, tựa hồ muốn hắn hoàn toàn nghiền nát, ép khô tinh hoa, chân chính nuốt vào cái kia phiêu miểu hư vô Thiên Thuật cơ duyên.

"Đừng sợ, rất nhanh liền đi qua. . ."

Chung quanh truyền đến Lam Phúc Hải giống như an ủi thanh âm, không khó nghe ra trong đó vui sướng, đối mặt như thế, lúc đầu đã mặt không thay đổi Cổ Dịch chợt cười, không biết nơi nào tới tự tin còn trêu chọc trở về nàng một câu: "Đúng vậy a, rất nhanh liền đi qua."

"Cái gì? . . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: U hỏa

Cổ Dịch thanh âm rất nhỏ, nhỏ đến Lam Phúc Hải tựa hồ không nghe thấy, hoặc là nàng nghe được giải quyết xong không để ý, bởi vì rất nhanh, Cổ Dịch tắt cả cảm giác đều tại trong cơ thể nàng biến mất.

Thăng đến. . .

Một cổ lạnh đâm cảm giác từ trong cơ thể nộ chưa từng có truyền đến. . .

Nói là lạnh đâm cảm giác, là bởi vì vì cổ này cảm giác phi thường âm lãnh, lại âm lãnh qua đi lại là thiếu thốn đau đớn, liền tựa như một người phất qua băng lãnh sau một miếng thịt không có cảm giác!

Cổ này cảm giác từ không tới có, trong nháy mắt trở nên không thể coi thường, cho tới Lam Phúc Hải không được nhú mảy, mà tại thoáng cảm giác sau càn kinh hãi hơn thất sắc, không thể tin kinh hô nói: "Hắc Dục Chi Hòa, Cửu Hòa Chi Hận! ?"

Oanh!

Thanh âm của nàng vừa dứt, liền sau đó một khắc, cổ này phát tán tại trong cơ thể nàng dị lực tựa như tích lũy đủ lực lượng, bắt đầu bộc phát, trong nháy mắt liền đem nàng phần bụng đốt không, cũng lấy càng cường đại hơn sức cắn nuốt hướng toàn thân mở rộng!

"U Cực Cửu Hòa! Làm sao còn biết tồn tại thế gian, lại thế nào còn sẽ có người đi học! ?"

Lam Phúc Hải trên mặt không thể tin thần sắc chưa rút đi, giờ phút này lại lấy lần thứ nhất hiển lộ hoảng sợ gấp nói: "Việc này như vậy coi như thôi, ta thả người hai rồi đi, người mau mau thu hồi này lửa, miễn cho đã thương người làm mình. . ."

"Lửa đã nhóm lửa, nơi đó thu được về."

Lam Phúc Hải lời còn chưa dứt, vốn nên đã bị cắn nuốt cổ ý thanh âm không vừa ý nghĩ lại vang lên, khoan thai trong giọng nói có lạnh nhạt cũng có hay không ngại. . .

...

Cho tới nay, quý đạo liền có tam đại thuật truyền thừa thế gian, trừ ra 'Âm Tôn giả tượng' cùng 'Sâm La Sát Đạo' bên ngoài, đệ tam thuật 'U Cực Cửu Hòa' bởi vì vì âm tàn quá độ, thậm chí trên diện rộng phản phệ người tu luyện, cho tới từ ngàn năm trước liền không người tu tập, gần như đoạn tuyệt.

Này thuật lấy đạo gia tâm ta lý luận làm cơ sở, chỉ tại thiêu cháy tất cả, đối với người đối mình đối sự tình đều vô cùng ác độc đến cực hạn!

Cái gọi là 'Tâm ta' tức 'Tâm ta', 'Tâm ta' tức vũ trụ, thế gian vạn vật chớ bắt quá ta tâm, lòng đang ta ngay tại, ta tại phương thế giới này phương tồn tại.

Cửu Hòa chính là thành lập nơi này các loại duy tâm quan niệm, nó dùng cái này làm cơ sở, trình bày tâm phương thức, phân biệt lấy: E ngại, tôn kính, dừng khí, hận, thân, tình, bản thường năm muốn, trong lòng thiện cùng lý trí chín loại hiện ra. Cái này chín loại liền đại biểu tâm ta toàn bộ, như tại lấy 'Ta' đến cảm giác thế giới, thì đại biểu toàn bộ vũ trụ, mà nhóm lửa Cửu Hòa thì tự nhiên liền đại biểu đốt lên 'Ta' toàn bộ vũ trụ.

Đương nhiên, loại này cùng với duy tâm lý luận phương thức là rất khó cùng sinh ra đối thế giới vật chất ảnh hưởng, nhưng đừng quên, người tính năng động chủ quan chính là cải biến thế giới vật chất cường lực động lực, tại là tạo thành làm vì có thực tế dị lực những thuật sĩ, liền có thể căn cứ tự thân tu vi khác biệt, nhóm lửa Cửu Hòa về sau sinh ra lấy tự thân làm căn cơ, bộc phát ra mức độ lớn nhất cải biến thế giới vật chất lực lượng khổng lồ, lấy đồng hóa, chôn vùi, phá hủy rồi chung quanh hết thấy biến vì Cửu Hòa nhiên liệu, cũng dùng cái này vô hạn khuếch trương thăng!

Dù sao cũng phải đến nói, U Cực Cửu Hòa, liền là đem Thuật Sĩ tất cả bản lực cùng lẫn có thể đốt lên bộc phát hủy diệt tính thuật pháp, nó lấy Thuật Sĩ mình vì nguyên liệu, trước hết nhất nhóm lửa thì thuật giả bản thân, lấy thể xác tinh thần là hỏa đến nhóm lửa hết thấy!

Cửu Hòa thứ chín lửa là lý trí, làm thứ chín lửa nhóm lửa, người đã không phải người, khi đó người tu luyện đem lại biến thành hết thấy sinh vật có trí khôn từ địch, đồng thời tự thân cũng đã có thể nói từ vong. Loại tu luyện này đến cực hạn tức là từ vong, lại là tự thân từ vong làm điểm xuất phát thương tới hết thấy thuật pháp, ngoại trừ những cái kia hại người ích ta biến thái lại có cái nào người bình thường sẽ đi học tập đâu?

Đáp án tự nhiên là không có một cái có lý trí sẽ, mà không khéo là, phần lớn người Thuật Sĩ đều là phi thường lý trí trí giả, bọn hần sẽ không, Cổ Dịch cũng sẽ không.

Nhưng, này thuật sáng tạo sinh tự có đạo lý riêng, thử nghĩ các trí giả tại lúc bình thường có lẽ sẽ không dụng này thuật, nhưng nếu như là tại bách thời điểm bất đắc dĩ đâu? !

Mấy năm trước Cổ Dịch chính là dụng phải một trận như bây giờ hần phải chết chi chiến, bất đắc dĩ đốt lên cái này đã sớm bị những thuật sĩ mang tính lựa chọn vứt bỏ, gần như chỉ ở trong điển tịch lại ghi lại thuật pháp.

Dựa theo bất nguồn từ đồng dạng đạt được 'Âm Tôn Giả Tường' tiền bối trong truyền thừa kèm theo truyền thừa, đốt lên trước Tam Hóa,

Lấy tái nhọt chi dung lộ ra tại thể gian.

Hiện tại, thì là thứ tư lửa, Hận Chi Hỏa, Hắc Dục Chi Viêm, nhóm lửa này lửa, đại biểu Cổ Dịch đem vĩnh cửu mất đi "Hận" cảm giác, giống như hần đã đã mất đi sợ hãi, dừng khí cùng tôn kính cảm giác, thứ tư lửa "Hận" chi hòa nhóm lửa, sẽ tại Lam Phúc Hải trong thân thể gây nên 100 ngàn âm hồn đáy lòng chỗ sâu nhất bị tẩy đi hận ý, loại này hận ý cộng minh phía dưới, toàn âm hồn tướng làm vì Cổ Dịch lửa hận nhiên liệu, cưỡng ép từ lam phù trong thân thể tháo rời ra, tại làm bản thân mạnh lên đồng thời đem trộn cái Lam Phúc Hải nhóm lửa!

Mà cái này cũng chính là Cổ Dịch át chủ bài, hần mặc dù đoán sai Lam Phúc Hải sẽ không buông tha cho mình thân phụ vạn hồn, nhưng cũng cơ duyên xảo hợp lấy Thiên Thuật làm làm dẫn dụ, dụ làm Lam Phúc Hải đem mình thôn phệ, tại trong cơ thể nàng triệt để nhóm lửa thứ tư lửa!

"A! . . . Tiểu tử ngươi nghĩ hay lắm!"

Không ngừng "Mất đi" cảm giác đau cùng lực lượng không cách nào ngăn cản xói mòn, để Lam Phúc Hải tại mình bạch Cổ Dịch tâm kế đồng thời, không thể không đem hết toàn lực làm ra tất cả vốn liếng, mưu toan dập tắt Cổ Dịch Hắc Dục Chi Viêm.

Nhưng mà, chính như Cổ Dịch nói, lửa đã nhóm lửa, Hắc Dục Chi Viêm có chỗ nào tắt đến hết, trong nháy mắt, Lam Phúc Hải gió biển ý cảnh phản ngược lại gió trợ thể lửa, hỏa lực càng ngày càng mãnh liệt, vô thanh vô tức ở giữa đưa nàng hơn nửa người nuốt sống.

"Tốt, tốt, tốt, chúng ta đi nhìn, xem ai hao tổn qua được ai!"

Mất thấy Hắc Dục Chi Hỏa không thể dập tắt, Lam Phúc Hải ngay cả nói ba chữ tốt, lập tức quang hoa sau thu, còn lại nửa người liên quan bảy hồn cùng một chỗ không ngừng co vào hóa thành một viên hạt châu màu xanh lam, giống như trước đó Ngụy Trung Trạch các loại âm hồn chỗ ký túc Hải Hồn Châu, chỉ bất quá màu sắc càng sáng thêm hơn lệ thần bí, ngoại ý vô đầy phù văn, tha là Hắc Dục Chi Viêm cũng không làm gì được.

Tiếp theo, lại qua chừng một phút, không có nhiên liệu ngọn lửa màu đen chậm rãi dập tắt, chính giữa viên kia hạt châu màu xanh lam cũng biến thành màu đen, Cổ Dịch hồn thể tại châu trước hiển hiện, chậm rãi đem nhặt lên, nhẹ giọng nói: "Bé tắc tinh phách. . ."

Làm vì Âm Tôn Giả Tường phòng ngự mạnh nhất thủ đoạn, chương thuật giả có thể đem ý chí cùng hồn phách bóc ra, loại này tuyệt đối cấp độ sâu bóc ra từ bên ngoài tinh phách bao khóa bảo hộ, có thể mức độ lớn nhất phòng ngự ngoại giới tổn thương, là Âm Tôn Giả Tường mạnh nhất phòng ngự chiêu số, nhưng tương tự, loại này cường đại phòng ngự chiêu số cũng có tự thân thiếu hụt, cái gọi là phá hư dễ dàng chữa trị khó, loại ý thức này bên trên bóc ra muốn muốn lần nữa cùng hồn phách kết hợp cần rất dài thể gian, coi như Lam Phúc Hải tu vì, tối thiểu đều muốn ba tháng trở lên không ai quấy rầy hoàn cảnh mới có thể làm đến, không người liên muốn một mực bảo trì hiện tại như vậy phòng ngự trạng thái, loại trạng thái này có cái rất chuẩn xác danh từ: : Bé tắc tinh phách.

"Ngụy Trung Trạch, ta chỉ có thể làm được nhiều như vậy."

"Đã đủ."

Cổ Dịch dứt lời, Ngụy Trung Trạch âm hồn hiện thân, dẫn đầu sau lưng nhiều mười mấy lần một đám âm hồn đen nghịt bái xuống dưới, hần đã từ lúc đầu đi theo Cổ Dịch âm hồn bên trong biết được bé tắc tinh phách là cái gì, nói ra: "Tôn thượng dù chưa có thể hoàn toàn đánh giết yêu nghiệt này, nhưng cũng đem chết phong, ta một nửa tộc nhân thoát khỏi, trên đời không xong việc, chúng ta thành tâm cảm ơn, dựa theo ước định, làm cung cấp tôn thượng phần công sáu trăm năm."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Trở về địa điểm xuất phát

Cổ Dịch thu phục bảy hồn, phát hiện theo Lam Phúc Hải trong ý thức kiểm, tinh phách thu tụ, chung quanh hết thấy phách lực (*) cấu cảnh cũng dần dần vô lực chèo chống, hùng vĩ cung điện hoa lệ bắt đầu tan rã, hiện lộ ra chung quanh thế giới vật chất lúc đầu bộ dáng: Một gian tứ phía phong kín âm trầm gian phòng.

Gian phòng chính giữa để đó một ngum quan tài thủy tinh tài, trọng quan tài nằm yên tĩnh một nữ tử, nữ tử dung mạo tuyệt sắc, dáng người thướt tha quen thuộc, chính là Lam Phúc Hải bộ dáng, làn da của nàng trong trắng lộ hồng, nếu không là ngực bụng không có một chút chập trùng ba động hô hấp, căn bản khó có thể tưởng tượng nàng sớm đã chết đi trăm năm, con này là nàng thi thể mà thôi.

"Nhanh, biến cửa đi ra!"

Cổ Dịch sớm đã đoán được Lam Phúc Hải âm giới hạch tâm liền là nó bản thân mộ thất, hiện tại vật cảnh sụp đổ, mộ thất quả nhiên hiện hình, giờ phút này mình là hồn thân không sao, nhưng là tại nơi hẻo lánh Doanh Khả Oánh có thể chịu không được loại này phong bế không gian bao lâu, lập tức hiệu lệnh bảy hồn động thủ, chiếu vào mộ thất chỗ yếu nhất sinh sinh ném ra một cánh cửa đến!

Ngoài cửa không có gì bất ngờ xảy ra là rộng lớn địa cung, nơi này bởi vì vì là Lam Phúc Hải âm giới vị trí, làm làm hạch tâm thuật pháp, không có bố trí cái gì nhằm vào Thuật Sĩ bảy rập, cho nên rất nhẹ nhàng lại bị Cổ Dịch bật hack liền xông ra ngoài.

Lần nữa trở về mặt đất, trên bầu trời bóng đêm vẫn như cũ, ban đêm chưa đi qua, nhưng mà phương thế giới này dĩ nhiên đã khác biệt.

Trên bầu trời không có ngày xưa âm trầm, nước biển sau lưng từ đen biến lam, từ chỗ cao nhìn lại có thể thấy được rộng lớn, gió biển chậm chậm thổi tới, đem Doanh Khả Oánh soi tóc thổi tới Cổ Dịch gương mặt, giờ này khắc này, cảm nhận được hải dương sinh cơ, Cổ Dịch cái này mới đã hiểu: Nguyên lai trước đó nơi đây âm u cũng không phải là là đến từ Lam Phúc Hải 100 ngàn âm hồn phách lực (*) tạo dựng âm giới ảnh hưởng đến thế giới hiện thực hình thành, mà là đến từ một loại không hiểu nguyên rùa!

Thiên địa có linh, đã có mấy vạn âm hồn phách lực (*) Cổ Dịch đứng tại cánh giới mới càng phát ra mình bạch cảm nhận được không phải là của mình cường đại, mà là càng phát ra cảm nhận được tạo vật thần diệu cùng vĩ đại, biết nói cá nhân lực lượng coi như mạnh hơn, đối thế giới vật chất ảnh hưởng cũng là có hạn, trái lại, thế giới vật chất mới là hết thấy chứa tể, tựa như Lam Phúc Hải mấy trăm năm sống một mình một chỗ, cũng không phải là nàng không muốn đi, mà là bởi vì vì nàng bị một loại không biết tên lực lượng chỗ cảm tù, căn bản đi không nổi!

Cho nên nàng mới có thể tại kiến thức đến Thiên Thuật sau biểu hiện được điên cuồng như vậy, truy cứu nguyên nhân, nàng cũng chỉ là muốn rời đi mảnh này ngục giam mà thôi!

"Trước có Cùng Kỳ làm thuyền, sau có thể cảm tù Địa Thương, Hải ngoại chi địa, đến cùng có thần thánh phương nào. . ."

Làm suy nghĩ trở lại hiện thực, Cổ Dịch nhìn xem lần nữa lái trở về Cùng Kỳ cốt thuyền lác đầu, ôm Doanh Khả Oánh bước đi vào mình nhục thân vị trí, hồn phách quy vị, lần nữa mở ra mắt thường.

Lúc này nếu có người đứng tại Cổ Dịch trước người liền sẽ phát hiện cặp mắt của hắn trở nên càng thêm thần bí, đen tuyền mắt bên trong ẩn ẩn có lam quang lóe lên liên biến mất, cái loại cảm giác này giống như tinh quang trong nháy mắt liền có thể thấp sáng đối mặt người linh hồn.

Chuyện kể tiếp liền đơn giản nhiều, Cổ Dịch thu hồi nhục thân, không có quá nhiều chậm trễ, ở trên trời vừa có một tia sáng sắc lúc, mang theo Doanh Khả Oánh lên thuyền trở về địa điểm xuất phát.

Giữa trưa, Doanh Khả Oánh lông mi bỗng nhúc nhích, lập tức hai mắt bỗng nhiên mở ra, lật người đến xem híp mắt ngủ say Cổ Dịch nhất thời lâm vào mộng dạng.

Mình hôm qua không phải là bị con hàng này lừa gạt sau đó nhảy xuống biển sao, hiện tại là chuyện gì xảy ra, khó đạo hết thấy đều là ảo giác?

Không đúng! Tuyệt đối không là ảo giác, là con hàng này lừa mình!

Lập tức không chút khách khí đứng dậy đối Cổ Dịch liền là một cước: ", giả chết sao?"

Cổ Dịch "Ồi" một tiếng, lật người đến, quái kêu lên: "Người không uống thuốc à, đá ta làm gì?!"

"Quên người làm chuyện tốt?" Doanh Khả Oánh mặt không biểu tình.

Cổ Dịch lộ ra vẻ nghi hoặc: "Đi ngủ đều đắc tội người?" Nói xong thật dài "A" một tiếng, nhìn chăm chăm nàng cái nào đó bộ vị nói ra: "Đã hiểu, người nghĩ tới ta làm gì nói sớm đi, hiện tại cũng không muốn đứng không. . ."

"Lăn!"

Doanh Khả Oánh đá bay ra ngoài hắn, biểu lộ lâm vào nghi hoặc, nàng tối hôm qua nhất cận nhất sâu hai lần lâm vào hôn mê, bây giờ nghĩ lại ở giữa mình bơi về đi cái kia một đoạn thật là có hoảng hốt cảm giác, xác định không được thật giả nàng cứ như vậy nhìn chăm chăm Cổ Dịch nhìn một hồi lâu,

Lúc này mới mình thở dài một hơi, nói: "Được rồi, mặc kệ là thật là giả đều đi qua. Chúng ta bây giờ đi cái nào?"

"Đương nhiên là về gia roài. A, người dò mặt cái gì?"

"Liên quan gì đến người."

". . ."

. . .

. . .

Trên biển bấp bênh, đường đi dài dằng dặc không biết ngày về, cũng may một đường có người làm bạn, mới khiến cho đoạn đường này không đến mức buồn khổ như vậy.

Thiên này, trời trong gió nhẹ, một mực ổn định cốt thuyền bỗng nhiên không hiểu hoảng đãng, tại thành công gây nên hai người chú ý sau bắt đầu chậm chạp chìm xuống.

Mới vừa rồi còn ngủ Cổ Dịch lập tức liền nhảy dựng lên, hô to: "Uy, em gái người còn không nhìn thấy lục địa đâu, người không thể bãi công a!"

Giống là nghe thấy được Cổ Dịch, cốt thuyền đầu thuyền trở lại, đối với hấn lộ ra một cái không nhìn được tiểu dung, thân tàu cũng chưa định chỉ chìm xuống, rất nhanh liền đem hai người vớt bỏ, tại không ngừng chìm xuống trong nước biển không thấy bóng dáng.

Ông ong! . . .

Tiếp theo, hai người tại mặt biển vùng vẫy không đến một phút đồng hồ, chỉ nghe một tiếng to lớn thuyền địch tiếng vang lên, tìm theo tiếng nhìn lại, mặt biển bên trên chậm rãi xuất hiện một chiếc to lớn thuyền biển hình dáng.

Ba giờ sau.

Tại thuyền biển trong nhà ăn tay trái gần cửa sổ một trương trên bàn com, Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh điểm một bàn đồ ăn chính ăn như hồ đỏi.

Hai giờ trước bọn hấn thuận lợi bị chiếc này đi qua du thuyền cứu lên, khi biết chiếc này tên dịch vì 'Thả mộng tưởng' nước Mỹ du thuyền là một chiếc chu du tính xa hoa du thuyền về sau, Doanh Khả Oánh lúc này liền hỏi thuyền viên muốn tới thông tin thiết bị, thành công liên hệ với Diêm Văn Chi công ty tài vụ, đem đầy đủ tài chính đi vào ở này chiếc du thuyền bên trên mới mở thẻ hội viên bên trong, làm hai người có thể hưởng thụ hiện đại kim tiền phục vụ: Phòng xếp, vừa người quần áo cùng trước mặt tùy ý hưởng dụng tiệc.

Có thể tưởng tượng, ở trên biển phiêu bạt mấy tháng, chỉ có thể ăn làm miếng cá sống qua ngày hai người, tại hiện đại đầu bếp tỉ mỉ nấu nướng nguyên liệu nấu ăn trước là đáng đáp ra sao, không nói Cổ Dịch, coi như là Doanh Khả Oánh cũng không để ý nữ tử hình tượng, ý vào cực tốt tổ chất thân thể cùng lật ra N lần sức ăn, trực tiếp lấy tay nắm lấy nguyên liệu nấu ăn ngum lớn hồ thôn.

"Ách. . . Cái này là trâu bài sao? A, đi đâu rồi. . ."

"Cái này là đuôi phượng tôm? Tại sao lại không thấy. . ."

"Ta Cá hồi đâu. . ."

". . ."

Trước người hai người nguyên liệu nấu ăn nhanh chóng giảm bớt, ăn đến chính này, nhất đạo không đúng lúc thanh âm vang lên: "Hai vị, ta có thể ngồi cái này sao?"

Bỗng nhiên thanh âm đề Doanh Khả Oánh ngẩng đầu nhìn một chút, thấy người tới thân hình cao lớn, tướng mạo anh tuấn, thần khí ở giữa tự có cổ nho nhã chi khí, là cái mười phần đại suất ca, há miệng vừa muốn nói gì, lại bị quấy rầy ăn com hào hứng Cổ Dịch trước một bước chột mớ, làm ra đuôi ruồi thủ thế: "Xéo đi."

Đến người biến sắc, lại cấp tốc điều chỉnh, cười nói: "Quấy rầy." Nói xong đưa ra một cái thẻ đặt ở Doanh Khả Oánh trước người, đôi nàng có chút nhẹ nhàng sau khi gạt đầu rồi đi.

Đi qua cái này cảm xuống khúc, Doanh Khả Oánh thêm ăn cũng không có vừa rồi chuyên chú như vậy, liếc về phía trước người tám thẻ, phiên dịch vượt qua mặt tình mỹ đồ án phụ trợ tiếng Anh: "Mộng tưởng chi dạ, trang điểm vũ hội."

. . .

Chương 180: Vũ hội

Nhật nguyệt thăng thay, cùng tháng sắc lại một lần nữa thành là trời không chủ đề, thả mộng tưởng hào du thuyền ánh đèn cũng toàn bộ sáng lên, vì vô biên mặt biển tối tăm mang đến một điểm sáng chói.

Ngũ quang thập sắc dưới ánh đèn, du thuyền ba tầng hành lang uốn khúc trong đại sảnh tiếng người huyền ảo, vô số du khách thân mang thịnh trang, nửa mặt che lấp, cùng với ưu chậm âm nhạc rộn ràng vừa đi vừa về.

Các người hầu thân ảnh bận rộn, bên tường tinh mỹ nguyên liệu nấu ăn tinh thả, dưới chân thảm đỏ mềm mại, để trong không khí nhiều hơn rất nhiều phú quý xa hoa khí tức.

Trang điểm tiệc tối liền muốn bắt đầu, sớm tới Doanh Khả Oánh cùng Cổ Dịch ngồi tại nguyên liệu nấu ăn bên cạnh bàn, vừa ăn hoa quả điểm tâm, vừa nói chuyện.

Lúc này Doanh Khả Oánh mang theo một trương viền ren lộ mất nửa che mặt, thân mang một thân tơ chất liên y váy dài, trên váy dài nửa người bó sát người, phác hoạ ra nàng cái kia Hoàn Mỹ vóc người bốc lửa, thêm nữa cái kia ba phần trong suốt nhược ảnh nhược hiện, càng làm cho người huyết mạch bành trướng, gọi cảm vạn phần. Mà dưới váy dài nửa người liền lộ ra ưu nhã rất nhiều, không biết tên bảo thạch tô điểm váy, ngân quang điểm điểm, một thân quần áo đem cao quý cùng gọi cảm cơ vào một thân, làm nổi bật lên không giống nhau Doanh Khả Oánh.

Lúc đầu Doanh Khả Oánh ngoại trừ dáng người bốc lửa, dung mạo chỉ tính trung thượng, nhưng tại trải qua nuốt vàng Phệ Ngọc Cổ vương cải tạo về sau, một thân như ngọc da thịt trực tiếp đưa nàng tính lệ tăng lên ba phần, lại thêm mấy tháng nay nhiều lần bồi hồi cùng sinh tử cùng không biết, để khí chất của nàng bên trong càng nhiều hơn mấy phần thần bí cứng cỏi, dùng cái này hợp với lối ăn mặc này thật có thể nói là là phong tình vạn chủng!

So sánh dưới, cùng nàng ngồi đối diện Cổ Dịch mặc liền muốn đơn giản nhiều, một thân thấy thể nào làm sao không thích hợp màu đen văn đầu âu phục, trên mặt mang theo nhất cặp kính mắt coi như là trang điểm, cả người khí chất càng là phong khinh vân đạm, một bộ "Ta liền là chưa tỉnh ngủ thể nào" dáng vẻ, nổi bật bình tĩnh.

"Nam nhân còn là cần một thân thích hợp âu phục, đáng tiếc thời gian quá ngắn, may vá không kịp làm, người lại không giống ta số may như vậy vừa vặn có một thân," Doanh Khả Oánh miệng bên trong cắn khóa không biết tên màu đỏ hoa quả, đánh giá Cổ Dịch một thân trang phục, biểu hiện hết sức bất nhẫn ý.

So sánh dưới, Cổ Dịch cùng nàng chú ý trọng điểm liền mười phần khác biệt, chống cằm đánh giá trong sân quần áo mặt nạ khác nhau người nói: "Người dẫn ta tới này liền là nhìn những này nào tàn tú hạn cuối sao? Ta mới vừa rồi còn thấy có người mang đầu chó mặt nạ, người nói con hàng này có thể hay không phóng hóa cầu a?"

"Lộn xộn cái gì, tại sao có thể có người mang loại kia mặt nạ."

"Thật, người nhìn, nơi đó còn có chỉ bạch tuộc, phương vị này mang pháp, hẳn là muốn ăn bạch tuộc liệng sao?"

". . ."

Bị Cổ Dịch dắt một chút không có chút nào Logic, rất nhanh, muộn sẽ bắt đầu, cùng với người chủ trì cơ bên trong quang quác một đồng điều ngữ, một vị hắc nhân nữ hải đi lên trận chính giữa sân nhà đài.

"Người chủ trì nói xong nữ hải gọi duy lý nhiều? {, là một thiên tài ca sĩ, có thiên sứ thanh âm, tiếp xuống để cho nàng biểu diễn ca khúc: Đêm tối."

"Đêm tối?" Cổ Dịch ngoe đầu quan sát một chút cô bé này, gấp nàng nùng trang phía dưới vẫn như cũ dung mạo thường thường, nhếch miệng đạo, "Quả nhiên đủ hắc, ban đêm chơi trốn tìm đều không cần tránh, ngừng thờ đứng một bên liền thắng"

"Người biết cái gì gọi tôn trọng sao!"

"Nguyên lai hiểu."

"Hiện tại thể nào. . ."

Doanh Khả Oánh lời còn chưa dứt, ánh đèn lập tức tối xuống, nàng cũng không có tiếp tục, đành chỉ cùng Cổ Dịch không dinh dưỡng tranh luận, chuyển mắt nhìn phía ở giữa đang nổi lên tiếng ca nữ hải.

"night! . . ."

Sau một khắc, tiếng hát du dương tùy theo hát vang, Cổ Dịch lập tức lại ghé mắt, nghe hai câu sau buông tay: "Thật đúng là hát không tệ."

Trên đài nữ hài dị quốc ca từ không cách nào nghe hiểu, nhưng nàng tiếng nói xác thực ưu mỹ mà kinh diễm, đám người tiếng vỗ tay qua đi, một cổ say lòng người không khí dần dần tạo ra.

Bị cái này khó được âm điệu lây, Doanh Khả Oánh đứng dậy, vươn tay, đem điểm tuyết lấy châu báu không rảnh mu bàn tay rảnh đưa cho Cổ Dịch trước người: "Không mời ta nhảy điệu nhảy sao?"

Cổ Dịch ngẩng đầu, từ hán cái góc độ này nhìn lại, chỉ gặp Doanh Khả Oánh dáng người ảo diệu, quần áo tinh xảo, cái kia hơi vĩnh khỏa miệng môi đỏ duy mỹ, không khỏi một lát thất thần, tiếp lấy lại ung dung nhất tiểu,

Buồn ngủ nhất thời lại đi rất nhiều, đứng dậy nắm chặt tay của nàng: "Đương nhiên muốn mời."

Hai người kết bạn ra trận, bắt đầu khiêu vũ, hết thấy tựa hồ cũng như vậy thuận lý thành chương. . .

Sau đó. . .

Nửa phút đồng hồ sau.

Doanh Khả Oánh cũng có chút nhịn không được, thấp giọng khiển trách nói: "Người là đến khiêu vũ, còn là đến gặm ta! ?"

"Khiêu vũ a, người muốn đuổi theo bước tiến của ta."

"Cùng cái đầu của người, người căn bản sẽ không tốt a!"

"Người đây đều có thể đoán đúng?"

"Còn cần đoán? !" Doanh Khả Oánh nhìn không được bấm một cái hán sau lưng, ở người phía sau về mặt thống khổ bên trong thấp "Hừ" một tiếng, "Đuổi theo bước tiến của ta, nhìn kỹ, ta lui người tiến, nhất, hai, tam. . ."

"Đúng, cứ như vậy, nhất, hai, tam. . ."

"Tam, hai, nhất. . ."

Tại Doanh Khả Oánh chỉ đạo dưới, Cổ Dịch vũ bộ hướng đi bình thường, hai người phối hợp cũng dần dần có cảm giác, cân đối, từng bước một trước sau nhảy múa, thẳng đến. . .

"Ồi" một tiếng.

Quá chuyên chú Doanh Khả Oánh không cẩn thận dẫm lên bên người một nữ tử váy dài, để bản mặc siêu giày cao gót cái sau trọng tâm bất ổn, quảng ngồi dưới đất.

"%^&&*@! . . ."

Nữ tử này hiển nhiên không là thiện cái cặc, sau khi đứng dậy một bên xoa cái mông, một bên bô bô đối với Doanh Khả Oánh liền là một trận nước miếng tung bay điều ngữ, thần thái đơn giản hung tàn.

Doanh Khả Oánh tự biết đuối lý, vốn định xin lỗi, lại thấy đối phương như thế ngang ngược, lúc đầu cũng không là người tốt sắc mặt nàng lập tức liền lạnh xuống, không nói gì, quay sang nhìn về phía Cổ Dịch, biểu tình kia rất rõ ràng lại nói: Người là nam nhân, xem người rồi.

Cổ Dịch sờ lên cái cằm, coi như hán lại không hiểu chuyện cũng biết đạo loại thời điểm này là không thể mềm, đành phải rất khách khí đi đến nữ tử này trước người, ở chung quanh tất cả ánh mắt nghi hoặc bên trong ngồi xuống, sau đó "Soạt" một tiếng, đem váy của nàng giặt xuống nhất khối lớn ở trên người nàng xoa xoa, cuối cùng đưa trả lại cho nàng, nói: "Ày, lau sạch sẽ, vui vẻ a."

Nữ tử ngây ngẩn cả người, bên người nàng bạn trai cũng ngây ngẩn cả người.

"SHIT!"

Ngay sau đó một tiếng gầm thét, nữ tử bạn trai phát uy, đối mặt một quyền liền hướng Cổ Dịch trên mặt đối tới.

Cổ Dịch "Ha ha" nhất tiểu, nhẹ nhõm tránh đi, lấy nữ tử làm trung tâm vọt đến một bên khác, thuận tiện đáp lễ hán một cái quốc tế thông dụng ngón giữa cùng hai chữ: "Bitch!"

"FUCK!"

Nam tử bị chọc giận, đưa tay lại là một quyền. Một quyền này không có lệch ra, chính trúng hồng tâm, bất quá bên trong xác thực hán bạn gái trước ngực bộ vị, đối lấy hán bạn gái một tiếng trong thống khổ lại mang theo mơ màng ý vị thét lên.

Nam tử giật nảy mình, lúc này đến phiên Cổ Dịch đánh trả, chỉ gặp hấn thừa dịp nữ tử che ngực không thể động đậy thời khắc, nắm lên nữ tử váy dài mãnh liệt nhấc lên một gia hòa bọc tại nam tử trên đầu.

"Tiếp chiêu, phong tao chi vũ!"

"A! . . ."

"Nha! . . ."

Theo hai đạo nam nữ tiếng kinh hô, bị váy dài cuốn lấy nam tử cùng bạn gái lập tức lẫn lộn một đoàn, dùng một hồi lâu sau mới tránh ra, bất quá lúc này nữ tử sớm đã xuân quang đại tiết, nam tử cũng là chật vật vạn phần.

Tại là hấn nổi giận, bạo nộ rồi!

"FUCK! FUCK! FUCK!"

Chửi mắng ở giữa, nam tử từ bên hông lấy ra một kiện đen như mực sự vật chỉ hướng Cổ Dịch. Nhìn kỹ, cái kia là súng ngắn? !

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Nháo kịch

Xã hội hiện đại, súng ống lực uy hiếp không cần nói cũng biết, coi như là thuật pháp cao minh Thuật Sĩ tại đối mặt súng ống lúc cũng không thể không trận địa sẵn sàng đón quân địch, dù sao Thuật Sĩ mạnh hơn, nhục thân cũng bất quá là nhục thể phạm thai, trúng vào nhất phát cũng giống vậy chịu không nổi.

Cho nên tại nam tử móc ra súng ống trong nháy mắt, sợ chết Cổ Dịch liền không thể không nghiêm túc, đánh đòn phủ đầu, tại nam tử bóp cò súng trước một giây, thúc đẩy âm hồn đem nam tử cánh tay hướng lên kéo lên.

Sau đó "Phanh" một tiếng, đạn bắn vào nam tử đỉnh đầu đèn chùm phía trên, đem đèn chùm đánh rớt, chính giữa hấn trán, trực tiếp đem hấn nện ngất đi. .

Lại bởi vì lúc trước ồn ào, người phụ trách đã xem ánh đèn mờ ra, tất cả mọi người nhìn thấy màn này, theo bọn hấn nghĩ, nam tử là then quá hoá giận nổ súng thị uy, không muốn đánh rơi đèn chùm nện bất tỉnh mình, toàn bộ quá trình lộ ra mười phần buồn cười, cho tới không ít người đều thấp giọng bật cười.

Còn lại váy đỏ nữ tử giật nảy có chút thất kinh, thẳng đến một vị thân mang tây trang người phụ trách xuất hiện, mới khiến cho nàng lần nữa đã có lực lượng.

Nữ tử bước nhanh về phía trước, cùng âu phục nam nói vài câu về sau, cái sau lấy ánh mắt khinh thường quét mắt một chút Cổ Dịch, đi vào trước người hấn dùng trên cao nhìn xuống ngữ khí nói ra: "%&*&%¥ . . ."

"Hấn mắng nguoi là heo da vàng, bảo nguoi cùng bọn hấn đi một chuyến." Ở một bên Doanh Khả Oánh phiên dịch đạo, biểu lộ tựa như cái việc không liên quan đến mình người đi đường.

Cổ Dịch "A" một tiếng, không chút do dự, chiếu vào con hàng này mũi liền là một kích trọng quyền!

"A a! . . ."

"FUCK!"

Nương theo lấy âu phục nam như mỏ heo tiếng kêu, bốn tên đại hấn áo đen không biết từ chỗ nào bật đi ra, chửi rủa lấy nhào về phía Cổ Dịch.

"Nhất, hai, tam, bốn."

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Cổ Dịch sau lùi lại mấy bước, nhẹ nhõm tránh thoát đồng thời đếm bốn tiếng, đỉnh đầu bốn cỗ đèn chùm ứng thanh rơi xuống, công bằng chính giữa bốn

người trán, đem bốn người nhất thời đánh cương ngay tại chỗ.

Sau đó Cổ Dịch lại đếm bốn tiếng: "Bốn, tam, hai, nhất."

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Không có gì bất ngờ xảy ra lại là bốn cỗ đèn chùm bỏ đao, thành công đem tứ đại Hán đưa đi gặp Chu công.

"A. . ."

"Watt? . . ."

". . ."

Gặp một màn này, ở đây tuyệt đại đa số người đều há to mồm, ánh mắt tận là không thể tưởng tượng nổi, thấp giọng nghị luận lên. Mà âu phục nam cùng nữ từ kia càng là mờ mịt sau hoảng sợ, nhất là là cái trước, tại kiến thức Cổ Dịch quý dị về sau, bản năng liền đem ánh mắt dời về phía Doanh Khả Oánh, muốn thu hoạch một chút thể đánh bạc lấy tự vệ.

Sau đó. . .

"A! . . ."

Tại tất cả ánh mắt khiếp sợ bên trong, con hàng này trực tiếp liền bị Doanh Khả Oánh cho ném tới trên đèn. . .

. . .

. . .

Trải qua này nháo trò, múa sẽ tự nhiên không đổi mà tán. Lại có xen vào âu phục nam hạ tràng, vũ hội cái khác người phụ trách cũng không có ai có lá gan lưu lại hai người, đành phải tùy ý Cổ Dịch cùng Doanh Khả Oánh đang quấy rối vũ hội sau nghênh ngang về tới chỗ ở.

Hai người nơi ở ở vào du thuyền tầng cao nhất, là một gian hợp lại hình cỡ lớn phòng xếp, phòng khách ban công đầy đủ mọi thứ, đơn là phòng ngủ liền có ba cái, chỉnh thể xa hoa vô cùng, là trên thuyền chỉ có năm gian siêu hảo hoa phòng xếp.

Bản dùng bài này ở giữa là thuộc về một vị nước Mỹ thổ hào, bất quá trải qua đến trưa "Nháo quỷ" sự kiện về sau, không chịu nổi tra tấn thổ hào rất sáng khoái liền cùng Cổ Dịch hai người đổi gian phòng, cuối cùng đưa qua trình dừng đề cập có bao nhiêu vui sướng.

Hai người trở lại bên trong sáo gian, Doanh Khả Oánh rửa mặt sau đổi một thân không thể nào vừa người yukata, đem một chỗ chống phình lên, trở về phòng trước đó trừng Cổ Dịch một chút: "Duy trì giấy." Nói xong 'Phanh' một tiếng, đóng cửa phòng lại, bên trong truyền đến khóa lại thanh âm.

Cổ Dịch sắc mặt nhất? Đạm? Doanh Khả Oánh bộ dáng này xác thực đưa tới hấn một ít phản ứng, bất quá nàng cái này 'Duy trì giấy' là có ý gì? Hấn là mình bình thường dừng đến rất nhiều sao! ?

Nghĩ đến, đang muốn gõ cửa hỏi cho rõ lúc, chuông cửa rất không đúng lúc vang lên.

"Ta đi.

Lại đặc biệt ngựa là ai!"

Bị quấy rầy tính chất Cổ Dịch vốn không muốn để ý tới, bất quá ai bảo bộ này ở giữa chính là như vậy cao cấp, tại trước người hấn trên màn hình đảo mắt liền hiện ra gõ cửa người, khiến cho hấn tại thoáng chần chờ về sau, bóp lại mở cửa cái nút.

Đảo mắt tam đạo thân ảnh tiến vào trong phòng, trong đó hai người thân ảnh quen thuộc, chính là trước kia tại vũ hội bên trên một nam một nữ kia.

Theo lý nói, hai người này tuyệt đối được cho là khách không mời mà đến, thường bọn hấn cái bể môn canh tuyệt đối là hợp tình lý, bất quá Cổ Dịch lại ngoài ý liệu để bọn hấn vào, cái này nguyên nhân có hai: Thứ nhất, hai người này biểu lộ không muốn là đến gây chuyện, thậm chí ngay cả quần áo duy trì trước đó vũ hội bên trên chặt vật dạng, không có thay đổi, hiển nhiên có khác việc khác. Thứ hai, là bởi vì vì cùng đi người thứ ba, cái này cũng là nguyên nhân chủ yếu nhất, người này là cái Thuật Sĩ!

Người này chừng hai mươi niên kỷ, một thân hưu nhân trang phần, tóc húi cua, làn da trắng nõn nhưng không khó coi ra hấn là cái người da vàng, trên mặt mang theo cặp mắt kiếng, nhìn qua nhả nhận bộ dáng.

Hai người vừa thấy mặt, người này liền nở nụ cười: "Kẻ hèn này họ Trần, nghe nói trước đó Smith vợ chồng cùng các hạ có chút hiểu lầm, mạo muội đến đây làm hòa sự lão, đường đột chỗ còn xin nhiều hơn rộng lòng tha thứ."

Cổ Dịch không thèm đếm xỉa đến hấn câu nói kế tiếp, chỉ nói ra: "Đi lên liền nói người họ Trần, xem ra người là Trần Viễn nhất gia hậu nhân a?"

Cổ Dịch tốt xấu cũng tại Thuật Sĩ giới lẫn lộn chút năm, biết đạo hải bên ngoài Thuật Sĩ giới lẫn vào tốt nhất liền là Trần Viễn Trần gia, theo nói năm đó

trong nước chen ép đến kịch liệt, Trần Viễn mang theo Tử Viễn độ trùng dương, đi vào nước Mỹ phát triển, bởi vì vì đó tu luyện chính là Nhân Đạo chín chương đại thuật chỉ nhất 'Tiên Hậu Thiên Hỗn Nguyên Nhất? Vãn? cao đoan thuật pháp, tại nước Mỹ lần vào gọi là một cái phong sinh thủy khởi, âm thanh rõ ràng chi lớn, mấy chục năm qua tại hải ngoại Thuật Sĩ giới độc lĩnh phong tao, thậm chí ở trong nước cũng nhiều có nghe thấy, cho nên đối với nam tử vừa lên đến liên báo họ đi vì, Cổ Dịch liền đoán được hẳn liền là tại biểu rõ ràng thân phận.

Quả nhiên, chỉ gặp người kia gật đầu thừa nhận nói: "Chính là, kẻ hèn này Trần gia bốn đời tôn, Trần Át Thập Lục."

"Nhân với mười sáu? Thứ đồ gì?"

"Là Giáp Ất Bính đinh Ất, các hạ đã biết đạo ngã trọng tổ, cũng nên nghe qua ta tổ tiên Trần Minh, tổ tiên trời sinh tính phong lưu, có nhiều dòng dõi, tổ tiên vì ban tên cho thuận tiện, cho nên từ Trần Viễn trọng tổ sau ba đời lên, lấy Giáp Ất Bính đinh danh sách vì chữ lót, sau tên thì dựa vào trong nhà trưởng ấu lớn nhỏ."

Cổ Dịch nghe xong liền sững sốt, hẳn nghe qua Trần Viễn danh tự, lại không biết đạo Trần Viễn nhi tử lợi hại như vậy, từ tôn vậy mà nhiều đến chính mình cũng khó được đặt tên, trực tiếp Giáp Ất Bính đinh thêm con số, loại này lấy tên phương pháp chi cá tính, sinh em bé bản lĩnh sự cao cường, tại toàn bộ Thuật Sĩ giới cũng có thể gọi là nhất khối tấm bia to!

Lập tức nói ra: "Lệnh tổ bên trên thực sự là chúng ta mẫu mực, ta xem xét đã cảm thấy huynh đệ người thân cận, việc này cứ tính như vậy, ta không so đo."

Trần Át Thập Lục không có cảm thấy cái gì không ổn, cười nói: "Như thế rất tốt, oan gia nên giải không nên kết, nếu như thế, còn xin đem Smith vợ chồng hài tử còn cho bọn hắn, hiểu rõ lần này nhân quả."

Nghe lời này, Cổ Dịch trước là khê giật mình, lập tức trong nháy mắt hoảng nhiên: Nguyên lai hai người này là từ gia em bé không thấy, lúc này mới tìm người trung gian chạy tới chịu thua nhận lầm. Nhất thời bĩu môi lắc đầu nói: "Người thấy ta giống tiểu nhân sao?"

Trần Át Thập Lục ánh mắt híp lại, nhìn chăm chăm Cổ Dịch nhìn trọn vẹn nửa phút, lắc đầu cười nói: "Không giống. Quấy rầy." Dứt lời chào hỏi Smith vợ chồng liền muốn rời khỏi.

Chính lúc này, Cổ Dịch gọi bọn hắn lại: "Chờ một chút, việc này cùng ta có chút liên quan, ta còn là cho các người một cái công đạo a."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Ác ma

Trần Át Thập Lục bước chân trong nháy mắt dừng lại, quay đầu hiếu kỳ hỏi: "Người muốn làm gì?"

"Đương nhiên là tìm tới hắn."

"Làm sao tìm được. . ."

Hồ! . . .

Trần Át Thập Lục vừa rồi chột mồm liền ngăn cả người, trước người khuấy động phách lực (*) để mình bạch Cổ Dịch tìm người biện pháp, vậy liền là vạn hồn đều xuất hiện, bạo lực lục soát!

Nhất thời há to miệng, hẳn không phải không gặp qua quý đạo thuật sĩ, nhưng giống Cổ Dịch loại này thân chương vạn hồn còn như cái đi đánh xì dầu (*đánh đấm giả bộ cho có khí thế) thật đúng là là lần đầu tiên gặp!

Đương nhiên, hắn cũng chỉ thấy được Cổ Dịch vạn hồn, như là gặp toàn bộ, chỉ sợ cái cảm đều muốn kinh điệu. . .

...

"Boong thuyền tầng tiếp theo có cái hài nhi, màu lam khóa áo, ngồi xuống khoe miệng có khóa nốt ruồi, có phải hay không các người muốn tìm người?"

Qua không bao lâu, Phòng Phi Mộng Tường Hào mặc dù không nhỏ, nhưng ở Cổ Dịch không nhận vật chất hạn chế vạn hồn trước mặt còn là không có phí bao nhiêu thời gian liền bị lục soát lượt, tại boong thuyền hạ phụ một tầng một gian lờ mờ trong phòng nhỏ phát hiện dị thường. Bầy cái mang theo đầu chó mặt nạ nam nhân ngồi vây quanh lấy, giống là tại cử hành cái gì nghi thức, trong bọn hắn ở giữa chính để đó Cổ Dịch miêu tả hài nhi.

Trần Ất Thập Lục đem Cổ Dịch lời nói chuyển tới cho sau lưng Smith vợ chồng, hai người liên tục gật đầu, biểu thị hài nhi đặc thù chính là con của mình.

"Mấy người này có chút cổ quái, ta và các người đi một chuyến, mau chóng đem hài tử cứu ra." Đạt được xác nhận về sau, Cổ Dịch không có nhiều chậm trễ, cũng không có cùng Doanh Khả Oánh lên tiếng kêu gọi, trực tiếp liền cùng ba người bước nhanh xuống đến tầng ngầm một, tìm được hài nhi vị trí trước của phòng.

"Chiếu người thuyết pháp những người này lai lịch bất thiện, chúng ta muốn hay không. . ."

Phanh!

Đứng ở trước cửa, Trần Ất Thập Lục cúi người đang muốn thương lượng với Cổ Dịch lấy, lại không nghĩ cái sau đi lên liền là một cước, trực tiếp bạo lực phá cửa, xong mới như có cảm giác hỏi: "Người vừa rồi nói cái gì ấy nhỉ?"

". . . Không, cái gì. . ."

"A."

"Watt a tám cước thắng! ?"

Lúc này một vị cao lớn người da trắng nam tử đi vào qua đạo, dùng mặt mũi tràn đầy không hiểu cùng phẫn nộ ngữ khí khiển trách Cổ Dịch các loại khách không mời mà đến: Vì lông đập mình đại môn! ?

"A đánh!"

Đổi mặt cái này đột nhiên xuất hiện nhìn như vô tội người qua đường A, Cổ Dịch một chút đoán được con hàng này là đang giả ngu, không có chút nào do dự, tiêu chạy phi thân liền là một cước, đem con hàng này đập té xuống đất, sau đó ngẩng đầu một cái, phát phát hiện mình quả nhiên không có đoán sai, tại cái này qua đạo cuối trong phòng khách đứng có sáu người đầu chó người đeo mặt nạ, trong đó có hai cái còn cầm súng ngắn!

Hiển nhiên, sáu người này cũng vì Cổ Dịch phiêu dật phi cước chấn kinh nửa giây, lập tức vang lên tiếng súng lấy ca ngợi.

Phanh! Phanh! Phanh! . . .

"Ta đi, bọn gia hỏa này bật hack, Trần Ất Thập Lục, người bên trên!"

"Tốt!"

Như vừa mới phi cước, Cổ Dịch chạy trốn đồng dạng quả quyết, đồng thời còn không quên gọi yểm hộ, để Trần Ất Thập Lục đỉnh đi lên. Mà cái sau cũng là ngay thẳng. Không có chút nào không ồn lên tiếng, thật sự hưởng cảm thương Cầu Đầu Nhân đỉnh đi lên, sau đó xoát xoát xoát, mấy lần liền đem những người này đều phóng tới.

Cổ Dịch gặp này không khỏi vỗ tay tán nói: "Tốt một cái ma vũ song tu 'Tiền Hậu Thiên Hồn Nguyên Nhất' Vạn? , không lỗ là Nhân Đạo chín chương."

Trần Ất Thập Lục sửa sang lại một cái quần áo, cười nói: "Tôn giá quá khen, người phách lực (*) kinh người mới gọi ta mặc cảm."

"Cái kia là."

"Ách. . ." Trần Ất Thập Lục trọng trọng khen một cái Cổ Dịch, không nghĩ tới đối phương vậy mà từ chối thì bất kính, không khỏi khóe miệng âm thầm co rúm, thay đổi chủ đề, nói ra: "Những người này trang phục quý dị, trộm cắp hài nhi, nghĩ đến là tại làm một loại nào đó nghi thức, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta cứu ra hài nhi còn là nhanh mau rồi đi a."

"Vừa vặn chuyện ta còn không có xử lý." Cổ Dịch biểu thị đồng ý, để Smith vợ chồng lưu tại nguyên chỗ, mình cùng Trần Ất Thập Lục đi vào phòng ngủ.

Nơi này mặc dù ở vào boong thuyền phụ một tầng gian phòng, nhưng làm tự hào hoa du thuyền, gian phòng kia sửa sang đồng dạng giảng liền, cũng tương tự phân vì chính sảnh, toilet, phòng ngủ ba gian, mà căn cứ trước đó âm hồn hồi báo, cái kia hài nhi liền là tại trong phòng ngủ.

Trần Ất Thập Lục nhẹ tay đẩy ra cửa phòng ngủ, nơi này ánh sáng đường yếu ớt, hai người phát hiện, đỉnh đầu đèn đã bị đổi hết, đổi thành một bộ tạo hình tà ác, trần như nhộng ác ma hình tượng đèn đóm, toàn thân chỉ có trong mắt phát ra yếu ớt hồng quang, là trong phòng duy nhất nguồn sáng.

Phòng ngủ giường đã không tại, đổi thành một trương phủ lên vải đỏ bàn lớn, trên bàn để đó một cái màu lam khóa áo hài nhi, tại hài nhi chung quanh lại để đó một chút chứa chất lỏng màu đỏ bình thủy tinh, hình thù kỳ lạ đạo cụ các loại một hệ liệt không hiểu thấu đồ vật.

"Chính là hắn."

Gặp qua hài nhi ảnh chụp Trần Ất Thập Lục liếc mắt một cái liền nhận ra trước mắt hài nhi chính là Smith vợ chồng hài tử, vội vàng từ một đồng bình quán

đạo cụ Trung tướng hải nhi ôm ra, cẩn thận kiểm tra đi sau hiện chỉ là ngủ thiếp đi, không khỏi thở dài một hơi, "May mà chúng ta tới kịp thời, không người những này tà môn lệch ra đạo tể pháp không biết đạo sẽ đối với đứa nhỏ này làm ra thứ gì tàn nhẫn sự tình."

Nói xong, liền muốn rời khỏi đem hải nhi đưa đến Smith vợ chồng nơi đó, không muốn đứng lúc này, trên đỉnh đèn đóm vậy mà phát ra thanh âm!

"! ㄗ . . ."

Âm thanh này khàn khàn, chói tai, tựa như là pha lê lẫn nhau ma sát thanh âm, để cho người ta nghe mười phần không thoải mái.

Cổ Dịch vượt vượt lỗ tai, có thể nghe hiểu pha lê ác ma phát ra là tiếng Anh, nhưng cụ thể lúc cái gì cũng không biết, hướng Trần Ất Thập Lục hỏi: "Con hàng này nói cái gì ấy nhỉ?"

"Nó để cho chúng ta đem hải tử lưu lại. "

Cổ ý "A" một tiếng, đôi đầu đỉnh pha lê thụ cái ngón giữa, cũng nói ra hần vền vền sẽ mấy cái từ đơn thứ hai: "FUCK, Bitch!"

". . ."

". . ."

Pha lê không có âm thanh.

Trần Ất Thập Lục bó tay rồi, đành phải chuẩn bị sẵn sàng, ứng phó tức sẽ xuất hiện biến cố.

Sau đó, hai phút đồng hồ trôi qua, biến cố gì đều không có. . .

"Cất, sẽ không phải là tại đèn bên trong cái máy ghi âm đi, phô trương thanh thế." Cổ ý đậu đen rau muống một câu, không còn quan tâm phòng ngủ tình huống, quay người đi ra ngoài, lúc này mới phát hiện không đúng.

Nguyên lai, tại ngoài phòng ngủ, trong phòng khách nguyên bản bị thả lật bảy người toàn bộ đứng lên, lại bọn hần đều đem đầu chó mặt nạ lấy xuống, lộ ra một đôi thuần hai mắt màu đen!

Khi đó một loại đáng sợ màu đen, trong đó tràn đầy tàn bạo, ti tiện, ác độc, vô tình ý vị, ánh sáng là nhìn một chút cũng làm người ta cảm thấy bất an cùng e ngại, hoàn toàn không có một tia người sống vị nói.

"Cái này là. . ."

"Ác ma!"

Lúc này Trần Ất Thập Lục cũng đi ra, nhìn xem trong phòng khách bảy người, chậm rãi nói ra: "Ác ma lúc đầu là không tồn tại, nghĩ nhiều người tự nhiên là tồn tại, mọi người không biết là, càng là e ngại, càng là hiểu kỳ, liền càng sẽ tạo ra bản thân sợ hãi nhất sự vật, như trước mắt ác ma!"

"&* ㄗ . . ."

Trần Ất Thập Lục nói xong, bảy ác ma bên trong cách hai người một vị vừa vắn đi đến trước người hai người, dùng vừa mới loại kia pha lê ma sát thanh âm đối hai người nói một câu, ngữ khí tràn ngập âm lãnh.

Trần Ất Thập Lục phiên dịch nói: "Nó nói: Chuẩn bị kỹ càng hưởng thụ linh hồn hành hạ sao?"

Cổ ý cười nói: "Người hỏi hần, chuẩn bị kỹ càng cái mông nở hoa rồi sao?" Nói xong lấy xuống kính râm, hai cặp đen nhánh con mắt đối mặt ở cùng nhau!

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 183: Huyết Nhục Phường

Nếu như nói bị ác ma phụ thể người ánh mắt là tàn bạo, ti tiện, ác độc, vô tình, cái kia tới đối đầu, Cổ Dịch con mắt chỗ để lộ ra liền là uy áp, to lớn, tôn quý cùng thương hại. Cái trước vì tư lợi, tàn nhẫn ngang ngược, cái sau đại khí bằng bạc, cao quý không tả nổi, đối mặt ở giữa như Hoàng giả đối ác ôn, khí thế lập tức phân cao thấp.

"Hò a muốn? !" Gặp này một đôi mắt mắt, ác Ma Đô không khỏi theo bản năng lui ra phía sau nửa bước, dùng ba phần mờ mịt, bảy phần không thể tin ngờ khí hồi nói.

Cổ Dịch mỉm cười: "Ta không nói cho ngươi." Dứt lời bắn ra búng tay, thoáng chốc, trong phòng âm phong nổi lên, quỷ khóc quỷ tiếu bên tai không dứt. .

...

...

"Thần đạo nguyên lực. Thực lực cùng thời gian phạm vi thành có quan hệ trực tiếp, dung không được nửa điểm làm bộ, nhất là khảo cứu tích lũy. Giống 'Đầu thú giáo' loại này căn cơ nông cạn, chỉ bằng một bên ác niệm tạo vật, tối đa cũng bất quá là khi dễ một cái người bình thường, như vừa rồi như vậy, gặp gỡ cao thủ chân chính, đơn giản liền là vừa chạm vào tức băng, làm trò hề cho thiên hạ mà thôi."

"A, ngươi ý tứ là ta cao thủ roài?"

"Chính là!"

Tại Phóng Phi Mộng Tường Hào tầng cao nhất một gian siêu hào hoa phòng xếp trên ban công, Cổ Dịch cùng Trần Át Thập Lục ngồi đối diện nhau, giữa hai người đưa cực kì đồ ăn, một vị quần áo mát mẻ cao gầy mỹ nữ vì bọn họ rót rượu, gió biển từ khía cạnh thổi, chính trò chuyện chuyện vừa rồi.

Nơi này cũng không phải là Cổ Dịch được bộ kia phòng xếp, mà là Trần Át Thập Lục nơi ở, cùng Cổ Dịch khác biệt, hẳn là trên thuyền thực sự năm vị khách nhân tôn quý nhất chỉ nhất, vốn là hưởng thụ lấy năm phòng xếp chi nhất đãi ngộ, cho nên tương đối như thế, hẳn ngoại trừ chỗ ở phôi trí bên ngoài, cái khác thô hào phôi trí cũng đầy đủ mọi thứ, tỉ như trước mắt rượu nho liền là danh xưng thế giới thập đại đắt nhất rượu nho chỉ nhất là Manny · Khang đế rượu nho.

Làm mỹ nữ đem rượu châm tốt, bị mùi rượu hấp dẫn Cổ Dịch nhìn không được bung chén rượu lên uống một ngụm, mím môi một cái nói: "Mùi vị không tệ, đợi chút nữa đưa hai bình cho ta làm ăn khuya a."

Trần Át Thập Lục lấy rượu chén động tác hơi không cảm nhận được ngờ ngác một chút, đặt chén rượu xuống đối đứng ở một bên mỹ nữ nói ra: "Tiểu mỹ, đi đem ta cái kia hai bình là Manny bao một cái, cho Cổ tiên sinh lấy đi."

"Tốt."

Nhìn qua tiểu mỹ bóng lưng rời đi, Trần Át Thập Lục nội tâm có loại nhỏ máu cảm giác, rượu này hẳn tổng cộng cũng liền ba bình, Cổ Dịch nhìn như thuận miệng một câu, trực tiếp liền đem hắn nội tình đều rút khô, bất quá nghĩ đến Cổ Dịch bản sự, còn là nhẫn tâm nhìn xuống.

Tiếp lấy như không việc nói ra: "Vừa rồi chúng ta nói đến đâu rồi? Đúng, Cổ tiên sinh ngươi thật sự là một vị cao thủ chân chính, tin tưởng lần này đi Hoa Hạ chôn cũ, cũng là cùng bất tài, cũng là vì 'Địa Thương lệnh' a."

"Địa Thương lệnh! ?" Cổ Dịch nhìn không được lặp lại một lần, ngữ khí có loại không nói ra được vị nói.

"Hắn là Cổ tiên sinh không biết đạo?"

"Ngươi nói."

Trần Át Thập Lục nhẹ gật đầu, ngồi nghiêm chỉnh, nói: "Sự tình phát sinh mấy tháng trước, Tây Xuyên phụ pháp danh gia đoạn Trường Xuân bị giết, nghiêm gia Nhị tiểu thư bị chém đứt hai tay miễn cưỡng trốn được tính mệnh, theo nàng nói rõ ràng đi qua, lại là nhất cổ đại Địa Thương hung hồn thoát khốn! Tại là Thần Châu chân kinh, tại Xuyên Trung tổ chức 'Diệt thương đại hội', muốn thương lượng trừ bỏ Địa Thương đối sách, không muốn cái này Địa Thương ác độc giáo hoạt, trước một bước tại hội trường bố trí bày rập, đại hội cùng ngày, phát động 'Tan huyết trận' đại trận muốn đem ở đây cùng đạo đều luyện giết!"

Nghe đến đó Cổ Dịch khoe mắt lập tức híp lại, hắn tự nhiên đoán được Địa Thương là ai, đối thủ đoạn của hắn tự nhiên cũng là cực vì quan tâm, trầm giọng hỏi: "Kết quả đây?"

"Kết quả còn tốt có nào đó vị đệ tử cơ cảnh, phát hiện Địa Thương âm mưu, tại trận pháp khởi động trước một khắc cáo tri đại hội mọi người ở đây, để ở đây đại đa số người miễn bị kiếp nạn này. Bất quá còn là có hơn trăm người không kịp chạy ra, bị Địa Thương đã luyện thành một viên bại mệnh Huyết Ngưng Đan!"

"Cái này còn không hết, tiếp lấy này Địa Thương vậy mà hiện thân, tại đám người một trận cuồng giết, lại giết người thân thiết mới phách lối rồi đi, thực lực mạnh, khí điểm chi phách lối, thủ đoạn chi ác độc, mưu trí chi xảo trá, đơn giản liền là giết người mà thành nhân gian Tu La!"

"Trải qua chuyện này, Thần Châu chấn động,

Đại gia cũng nhận thức đến như là thực lực không đủ, lại nhiều người cũng bắt quá là cho Địa Thương đưa huyết nhục linh phách mà thôi, tại là ngàn người thỉnh nguyện Thiên Sư đạo, giải khai huyền Băng Phù thạch, mời ra Thiên Sư đạo thái thượng tổng sư Ân Cửu Nguyên chân nhân tự mình xuất thủ!"

"A, Ân Cửu Nguyên?" Cổ Dịch vì cái tên này đánh gãy Trần Át Thập Lục, "Liên là cái kia kết thân luyện pháp cái kia chín Nguyên Tông sư Ân Cửu Nguyên? Thật là có người này?!"

Liên quan tới Ân Cửu Nguyên sự tích Cổ Dịch từng nghe một cái lão quỷ nói qua lên qua, theo nói người này học thuật mới bắt đầu liền lập chí học thông cửu nguyên ảo nghĩa, lấy lực lượng một người làm ra dung hợp cửu nguyên trước nay chưa có phụ?!

Nên biết đạo cử động lần này chẳng những là xưa nay chưa từng có, lại y theo cửu nguyên độ khó đến xem nhân sinh chừng trăm năm cũng là còn thiếu rất nhiều đều cứu thông, cho nên tại lúc ấy xem ra, cái này cùng học sinh tiểu học muốn lên vương giả, chỉ coi là tiểu bằng hữu ngày thơ mộng tưởng mà thôi, nhưng mà, chẳng ai ngờ rằng chính là hấn thành công!

Dùng một cái gần như điên cuồng phương pháp thành công: Hấn băng phong mình, lấy ý niệm nghiên tập cửu nguyên ảo nghĩa, cách mỗi mấy chục năm giải phong một lần, lại xác minh tự thân, dùng cái này thành công!

Nơi này không thể không xách chín Nguyên Phù pháp tính đặc thù. Tại chín Nguyên Phù bên trong, ngoại trừ âm dương hai Nguyên Phù, còn lại bảy Nguyên Phù? Đều là trực tiếp phân tích vật chất quy luật, ảnh hưởng thế giới hiện thực hữu hình phụ pháp, nhất định phải nhục thân tinh khí mới có thể mức độ lớn nhất phát huy uy lực, cho nên muốn muốn truy tìm cái này bảy nguyên ảo nghĩa, nhất định phải cam đoan nhục thân có đầy đủ tinh lực mới được.

Mà cửu nguyên gian nan thâm ảo, người bình thường coi như cuối cùng cả đời cũng khó thông một nguyên, cái này cũng chính là vì cái gì từ xưa đến nay không có người nào tinh thông cửu nguyên nguyên nhân vị trí.

Ân Cửu Nguyên lập chí ở đây, thậm chí đem danh tự đổi thành cửu nguyên, băng phong mình từ bỏ nhân gian nhất thiết sung sướng, dùng thần niệm học tập, cách mỗi mấy chục năm giải phong một lần mình xác minh phụ pháp, làm thân thể điều chỉnh Hoàn Mỹ sau lại lần nữa băng phong, dùng cái này tranh thủ thời gian tới sửa tập cửu nguyên ảo nghĩa, không thể không nói loại này cùng cực tất cả tinh lực làm một chuyện đi vì đơn giản điên cuồng, nhưng cũng không khỏi không bội phục tinh thần của hấn, chính là loại này tinh thần, để hấn chân chính thành công, để hấn lấy lực lượng một người, dung hợp cửu nguyên tinh giải, làm ra Thiên Sư đạo trấn giáo pháp khí chi nhất: Tạo hóa luân bàn!

Đương nhiên, đây hết thấy đều là lão quỷ kia lời nói của một bên, Cổ Dịch trước đó cũng chẳng qua là khi cố sự nghe, cho tới giờ khắc này nghe được Trần Át Thập Lục lời nói mới có câu hỏi này.

"Là thật." Trần Át Thập Lục khẳng định chuyện này, đạo, "Bởi vì vì liên là hấn xuất thủ diệt cái kia Địa Thương!"

"Cái gì? Địa Thương chết?!" Cổ Dịch khóe mắt trong nháy mắt híp lại.

Trần Át Thập Lục lắc đầu nói: "Chính xác nói là diệt Địa Thương nhục thân, để nó trước đó hấp thu nhục thân tinh phách hủy hết, miễn cưỡng trốn được tính mệnh mà thôi."

"Nói rõ ràng nha, dọa ta một hồi. Người tiếp tục." Cổ Dịch cái này mới phát giác được bình thường, dù sao Ân Cửu Nguyên coi như lại thể nào truyền kỳ, đối thủ của hấn cũng là Địa Thương, nếu để cho người tùy tiện xuất thủ liền tiêu diệt, cái kia Địa Thương cái tên này liền thực sự quá chỉ có hư danh, cũng uổng công mình mấy tháng này gió táp mưa sa, ra biển tâm bảo tới đối phó nó.

Trần Át Thập Lục tiếp tục nói: "Bị hủy đi sửa vì cái gì Địa Thương nổi giận, cũng không biết đạo từ cái kia nghe nói Ân chân nhân băng phong đi chứng phát tác, thời gian ngắn không cách nào lại lần xuống núi, tại là phát biểu thông cáo Thuật Sĩ giới, nói đạo mình sẽ bố luyện 'Huyết Nhục Phưởng', đến lúc đó công thành ngày đem giết đến tận Thiên Sư đạo tổng đàn gặp lại Ân Cửu Nguyên!"

"A? . . . Hấn muốn báo thù hợp tình hợp lý, nhưng cái này 'Huyết Nhục Phưởng' lại đồ chơi là cái gì?"

"Dựa theo Địa Thương nguyên thoại: Da thịt trải đường phố máu rót giếng, bạch cốt xây tường hồn ca hát. Đây vì 'Huyết Nhục Phưởng'!"

". . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 184: Địa Thương lệnh

Quý đạo sát thuật, Sâm La Sát Đạo, là quý đạo nhất vì dấn vào quý đạo lập thuật bản ý thuật pháp, này thuật tinh túy chính là giết người đoạt phách, cường cầu người khác phách lực (*) vì chất dinh dưỡng tâm bồ bản thân, lấy đến tự thân tinh hồn vô hạn mà bất hủ, giết càng nhiều người, cướp đoạt hồn phách khối lượng càng cao, phách lực (*) càng mạnh, tự thân cũng liền càng cường đại, càng tiếp cận quý đạo bản nguyên tinh túy, vì giết mà giết, làm thật có thể nói là nhân gian đệ nhất giết người chi thuật!

Cho nên tự nhiên, này thuật tu tập người không nhất kết thúc yên lành, lúc tuổi già ý chí bắt đầu yếu bớt lúc đều chọn sớm kết thúc sinh mệnh của mình, lấy chứng 'Giới sát' tâm đạo, nhưng mà trăm mật luôn có nhất sơ, tại Sâm La Sát Đạo đến nói, Bạch Đồ liền là cái kia nhất sơ, khiến cho cuối cùng thành Địa Thương làm hại thế gian.

Hiện tại Bạch Đồ bị Ân Cửu Nguyên đã thương, mấy tháng vất vả đoạt phách hóa thành hư không, dưới con thịnh nộ quyết ý bỏ 'Huyết Nhục Phùng' dưỡng thành tự thân lấy báo thù, đối với cái này, Cổ Dịch cũng đoán được hấn cử động lần này dụng ý.

Cùng vì tu tập quý đạo đại thuật người, Cổ Dịch biết đạo, Sâm La Sát Đạo đoạt phách trong nháy mắt là phi thường có giảng cứu, cần đối phương càng là thống khổ, cái kia hồn phách trong khoảnh khắc đó tinh thuần độ cũng liền càng cao, cái này là hồn phách bản chất thuộc tính, vô luận là người bình thường còn là Thuật Sĩ đều là giống nhau. Nói cách khác: Sâm La Sát Đạo đoạt phách lúc, chỉ cần để bị đoạt phách người đã chết càng thống khổ, cái kia Bạch Đồ tại vốn có hồn phách khối lượng bên trên lấy được hồn phách liền tương đối càng tinh khiết hơn, đối tự thân cũng liền càng hữu ích.

Có xen vào điểm ấy, Bạch Đồ xây 'Huyết Nhục Phùng' mục đích liền không khó đã nhìn ra: Hấn muốn giết người, muốn giết rất nhiều người, lại muốn khiến cái này bị hấn giết người đã chết cực đoan thống khổ!

Nghĩ tới đây, Cổ Dịch truy hỏi: "Địa Thương bị Ân Cửu Nguyên đã thương cái này chuyện phát sinh từ lúc nào."

"Hai tháng trước."

"Hai tháng trước? Còn tốt."

Nghe Trần Ất Thập Lục, Cổ Dịch không khỏi may mắn: Còn tốt. Minh mặc dù tới không tính kịp thời, nhưng cũng không tính quá muộn, Bạch Đồ bị Ân Cửu Nguyên đã thương bất quá hai tháng, hấn lại thụ thương, lại phải tránh né Thần Châu Thuật Sĩ truy sát, nghĩ đến còn chưa tới cùng hoàn thành 'Huyết Nhục Phùng', không để cho càng nhiều người vô tội chết bởi tay hấn, cũng không có để hấn tới kịp khôi phục thực lực. Hiện tại chỉ có một vấn đề: Năm chặt thời gian, mau chóng trở lại Hoa Hạ nghĩ biện pháp đem hấn bắt tới!

Lập tức nhìn thoáng qua du thuyền bên ngoài cảnh biển, nói ra: "Nghe nói thuyền này muốn trước qua ba cái địa phương, cuối cùng mới đến Hoa Hạ, người có hay không cảm thấy nó rất đường vòng?"

Trần Ất Thập Lục biết đạo hấn có ám chỉ gì khác, nghĩ nghĩ, cười nói: "Cổ tiên sinh cần gì phải gấp gáp, 'Địa Thương lệnh' mặc dù đã phát ra, nhưng cũng không là dễ cầm như vậy, đơn nói Địa Thương thân ở chỗ liền không người biết được, chúng ta vội vàng tiến đến khó tránh khỏi tốn nhiều lao lực tìm kiếm, không bằng lại trên mặt biển này du ngoạn một phen, đến một lần thanh nhàn, thứ hai nói không chừng còn có chút ngoại định mức thu hoạch."

Cổ Dịch gặp hấn sẽ sai ý cũng không có nói hết, thuận hấn nói: "Ngoại định mức thu hoạch? Ngoại trừ khiến người khác đến tìm kiếm Địa Thương mạnh mỗi nhất cái tiện nghi bên ngoài, còn có cái gì ngoại định mức thu hoạch?"

Trần Ất Thập Lục cười thần bí: "Cổ tiên sinh, người có biết đạo hiện tại Địa Thương lệnh là giá bao nhiêu mã?"

Cổ Dịch lúc này mới nhớ tới giống như từ vừa rồi Trần Ất Thập Lục chú ý điểm ngay tại Địa Thương lệnh phía trên, về phần Địa Thương bản thân cùng Địa Thương tạo thành nguy hại đều chỉ là khinh đạm mang qua, không có bao nhiêu quan tâm, nghĩ đến từ trước Địa Thương lệnh bảng giá không khỏi trong lòng hơi động, hỏi: "Giá bao nhiêu mã?"

"Hắc hắc, trước mắt có ba loại, nhất là Thiên Sư đạo thái thượng tông sư Ân Cửu Nguyên một hạng hứa hẹn, hai là Đông Cực Cung Sinh Sinh Tạo Hóa đan, tam là Hóa Không Tự thiếp mời."

Cổ Dịch ngờ ngác một chút, dù hấn thần kinh không ổn định, cũng không thể không vì cái này Địa Thương lệnh ba loại bảng giá sở thất thần mười mấy giây, cái này ba món đồ không chỉ có trân quý, với lại sau hai loại còn huyền huyền.

Liền Trần Ất Thập Lục chỗ nói ba cái chủ thể bên trong, ngoại trừ Thiên Sư đạo mọi người đều biết, dư cả hai vô luận là Đông Cực Cung, còn là Hóa Không Tự, tại Thuật Sĩ giới đều là gần như truyền nói chuyện xưa tồn tại.

Cả hai nhất đạo nhất phật, cái trước truyền thừa mấy năm trước, cơ hồ có thể ngược dòng tìm hiểu đến Thiên Sư đạo giống nhau niên đại, có được Nhân Đạo chín chương thứ hai, môn nhân đệ tử tươi thấy ở thế, đồng thời, cũng chính là Cổ Dịch trong tay Vô Tà Kiếm lão gia, địa vị tôn sùng, thần bí phi thường.

Mà cái sau Hóa Không Tự, mặc dù nói lịch sử truyền thừa đến xem không bằng Đông Cực Cung, nhưng cái khác vô luận độ thần bí, còn là nắm trong tay thần đạo đại thuật, cùng so sánh đều không chút nào như, tại Thuật Sĩ giới, địa vị đồng dạng tôn quý.

Từ cả hai thần bí cùng truyền thừa nặng nề đến xem, liền biết đạo bọn hấn liền thông Thiên Sư đạo ban bố Địa Thương lệnh bảng giá đến tốt cùng trân quý cỡ nào.

Dứt bỏ Ân Cừu Nguyên cơ hồ là đại biểu Thiên Sư đạo cam kết một sự kiện ý nghĩa, còn lại Đông Cực Cung chỗ xuất ra 'Sinh Sinh Tạo Hóa đan' cũng không kém chút nào, nên biết đạo, đan này từ xưa đến nay đều tại Thuật Sĩ giới nghe tiếng, lại tên 'Bạch cốt hồi sinh đan', đan này sửa đổi sinh tử, sau khi ăn vào sinh biến chết, chết biến sinh!

Về phần Hóa Không Tự thiếp mời đến trần quý, thì cần muốn từ Hóa Không Tự bản thân nói lên, tục truyền Hóa Không Tự có tam đại kỳ cảnh, trong đó làm cho người ta chú ý nhất tên vì 'Mặt trời không khóa viên vòng vòng', theo nói cảnh này vì thuật thập đại tạo cảnh chỉ nhất đất khô cần tạo cảnh, giấu giếm thuật chân ý. Mấy trăm năm qua Hóa Không Tự phát hạ hơn mười trương thiếp mời, trong đó có nhiều hơn phân nửa đều đi cảnh này, gặp sau đồng đều có khác biệt cảm ngộ.

Cho nên nói, ba cái bên trong mỗi một dạng cũng có thể gọi là trần quý vạn phần, ba cái hợp nhất, nó ý nghĩa từ không cần nhiều nói, chẳng trách hồ Trần Át Thập Lục trọng tâm điểm vẫn luôn tại Địa Thương lệnh lên, còn lại còn muốn lấy lại có cái khác đại môn phái tăng giá cả.

Đương nhiên, trái lại nghĩ, tam gia vì trừ bỏ Địa Thương đã có thể khai ra như thế thể đánh bạc, cái kia Địa Thương trình độ kinh khủng tự nhiên cũng không cần nói cũng biết!

Tại là Cổ Dịch nói ra: "Ta không là nhằm vào ngươi, xem ở ngươi rượu không sai phân thượng, ta cho ngươi cái đề nghị a: Sớm một chút về gia đi, Địa Thương lệnh nhìn xem coi như xong."

Trần Át Thập Lục sắc mặt biến đổi: "Cổ tiên sinh, ngươi có ý tứ gì?"

Cổ Dịch nói: "Nhược quả ta không có đoán sai, ngươi trưởng bối trong nhà đã danh ngôn tại Địa Thương bị diệt trước đó không cho phép đặt chân Hoa Hạ, ngươi là mình từ trong nhà chạy đến a."

"Ngươi. . ."

Trần Át Thập Lục biểu lộ cứng đờ, Cổ Dịch lúc này đứng dậy, nói ra: "Không còn sớm, ta muốn về đi ngủ, thuận tiện nhắc nhở ngươi một chút, ngày mai chiếc thuyền này sẽ sửa tàu, là đi hay ở chính ngươi nhìn xem xử lý." Nói xong trực tiếp đi ra ngoài cửa, quá trình bên trong không quên lấy đi tiểu mỹ gói kỹ hai bình la Manny · Khang để rượu nho, chuẩn bị mang về đùa giỡn một chút Doanh Khả Oánh. . .

...

Ngay tại Cổ Dịch đi không lâu sau, tiểu mỹ đi vào Trần Át Thập Lục ngồi trên đùi dưới, ôn nhu nói: "Cái này tiểu thí hài thật không có lễ phép. Trần Thiếu dạng này đều có thể nhẫn, không hợp ngươi tính cách nha?"

Trần Át Thập Lục tại nàng một chỗ bóp một cái: "Đừng trách ta không có nói cho ngươi, lời của ngươi nói hán đều có thể nghe được, ban đêm đừng quý làm ác mộng cũng đừng tìm ta."

"Hi hi, người kia gia hiện tại tìm ngươi có thể mà. . ."

...

...

"Ta đi, kẻ có tiền quả nhiên đều không là kẻ tốt lành gì, nuôi như thế cái vu vật một ngày vậy mình cũng không sợ thận hư." Cổ Dịch nói xong trong giọng nói có rõ ràng đến axit, trở lại bên trong sáo gian trực tiếp liền gõ Doanh Khả Oánh nhóm: "Doanh Đại cầu, ngươi không học một ít người gia, hiện tại liền đến tìm thăm sao?"

"Lăn!"

"..."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 185: Phân biệt

"Các vị hành khách, bởi vì trên thuyền linh kiện hao tổn vượt qua dự tính, Phóng Phi Mộng Tường Hào đã từ tối hôm qua rạng sáng hai giờ lên chuyển hướng tốc độ cao nhất tiến về Hoa Hạ bến cảng bổ sung linh kiện, dự tính sẽ tạo thành mười ngày sớm định ra đường đường lâm kỳ, các vị tôn quý du khách, tại này mười ngày bên trong mời chào lên Lục Minh trời trước kia sẽ thuyền thả không bay mộng tường hào, mười ngày sau chúng ta đem tiếp tục vì ngài con đường sau đó đồ phục vụ, đối với cái này tạo thành hậu quả chúng ta thâm biểu áy náy. . ."

Giữa trưa ngày thứ hai, Phóng Phi Mộng Tường Hào đệ N lượt, dùng nhiều loại ngôn ngữ lặp lại truyền ra quảng bá, cáo tri du thuyền chuyển hướng tin tức, đưa tới vô số hành khách oán trách lại không thể làm gì thanh âm.

Ngay tại lúc đó, tại du thuyền tầng cao nhất xa hoa phòng xếp trên ban công, Doanh Khả Oánh cùng Cổ Dịch ngồi đối diện nhau, chính nhân nhả hương dụng cơm trưa. Nghe được quảng bá về sau, Doanh Khả Oánh nhìn thoáng qua: "Là người làm chuyện tốt a?"

Giờ phút này nàng thân mang váy ngủ, đến gối váy phía dưới một đôi thon dài chân dài làm cho người mơ màng, dưới chân nhất đôi dép lê, tóc dài tùy ý ghim lên, cả người tự có cỗ lười biếng mỹ ý.

Gặp Cổ Dịch không có trả lời, nàng bùng chén rượu lên tiểu phẩm một ngụm rượu đỏ, trên mặt chưa phát giác lộ ra vẻ kinh ngạc, lắc đầu lại nói: "Xem ra người tối hôm qua đã làm nhiều lần sự tình, ngay cả loại này liên cực phẩm rượu nho đều có thể thuận đến, nói đi, đến đâu làm tặc đi?"

Cổ Dịch trêu chọc nói: "Người lại không mở cửa, nghĩ làm chuyện xấu cũng không có cơ hội a."

Doanh Khả Oánh trừng mắt liếc hắt một cái, không có nói liền lời này, bùng chén rượu lên một ngụm đem trong chén rượu đỏ uống cạn, lại tự lo cho mình đồ đầy.

"Nha, người cái này là thẹn thùng?"

"Ăn cơm của người đi a!"

Doanh Khả Oánh quát lớn một câu, trên mặt dâng lên nhân nhật đỏ bất tỉnh, cũng không biết là thật thẹn thùng còn là bởi vì vì uống rượu duyên cớ.

Cứ như vậy, hai người nhất thời không có thanh âm, gió biển hơi phật trên ban công rơi vào trầm mặc.

Thẳng đến gần nửa giờ sau, thứ hai bình rượu đỏ cũng đã uống cạn, Cổ Dịch bỗng nhiên chột mồm nói một câu: "Ta bảo người một tiếng Khả Oánh người dám đồng ý sao?"

Doanh Khả Oánh rõ ràng ngờ ngạc một chút, từ lực không sai nàng kỳ thật cũng không có bị hai bình rượu đỏ rót bất tỉnh, nhưng là giờ này khắc này mặt của nàng lại càng đỏ hơn, vì che giấu, đành phải dùng hơi say rượu ngữ khí "Ăn" một tiếng.

Tiếp theo, chỉ gặp Cổ Dịch đem mình đưa thả ở trước mặt nàng, chỉ vào trong đó một cây nói: "Người thử một chút, có thể hay không đem dưa bên trong bẻ gãy lại không thương tổn cùng mặt ngoài."

Tím đập rộn lên Doanh Khả Oánh trộm nhìn hắt một cái, không rõ hắt ý tứ, bất quá cảm lấy dưa ném thử, sau đó "Xoạch" một tiếng liền đem dưa xếp thành hai nửa, thấp giọng nói: "Không được."

"Vậy người xem căn này." Cổ Dịch nói xong đưa tay đặt tại một căn khác dưa ở giữa, chỉ gặp dưa ở giữa tựa như rỗng, bị hắt lập tức theo lún xuống dưới.

Doanh Khả Oánh cái này mới phản ứng được hắt có lời muốn nói nhưng không là nàng nghĩ những lời kia, tâm tính rất nhanh bình phục xuống tới, như không có chuyện gì xảy ra nói: "Người muốn nói cái gì?"

Cổ Dịch nói: "Ta nghĩ nói có nhiều thứ là vật chất không cách nào chạm đến, nó sẽ miễn dịch công kích, bất chấp phòng ngự, trực tiếp đối người tạo thành ma pháp tổn thương, ở trước mặt loại sức mạnh này, man lực không có bất kỳ cái gì ý nghĩa."

Như thế nhất nói Doanh Khả Oánh liền đã hiểu, nàng biết đạo Cổ Dịch muốn nói gì, đi qua lâu như vậy, lần trước tại đoạn hồn vực chuyện phát sinh nàng cũng khẳng định không là nằm mơ ảo giác loại hình, mà là chân thật phát sinh, cũng nhớ tới mình tại nhảy xuống biển về sau bị Lam Phúc Hải một chiêu giẫy bất tỉnh sự tình, cho nên nàng trầm mặc.

Nàng biết đạo Cổ Dịch là đang khuyên mình đừng đi theo hắt, đi theo hắt chẳng những không giúp được ngược lại rất có thể sẽ trở thành vì hắt liên lụy thậm chí là nhược điểm. Làm như vậy ngoại trừ đề tâm đắc của mình đến yên ổn bên ngoài đối Cổ Dịch không có một chút chỗ tốt.

Tại là nàng đứng lên, đi đến dương thai biên thượng dựa lan can nhìn về phía phương xa, không nói một lời, thẳng đến một hồi lâu, mới chột mồm, nhẹ giọng nói: "Ta muốn về Xuyên Trung, người, sẽ tìm đến ta sao. . ."

Tình cảnh này, Cổ Dịch rất khó chịu, nhưng hắt vẫn đứng lên, đi đến Doanh Khả Oánh bên người, giống như nàng dựa lan can, nhìn hướng về phía trước mặt biển nói: "It không vào xuyên lao không ra Thực, Xuyên Trung khí hậu nuôi người, mặc dù không thể xác định, nhưng ta còn là rất nguyện ý thử một chút tại Xuyên Trung an định lại."

"

Lời vừa mới dứt chỉ thấy Doanh Khả Oánh quay đầu lại, trên mặt ý cười doanh nhưng, gió biển thổi động nàng váy, ngạo đẹp dáng người câu lạc đắc gõ

đến chỗ tốt, tú khuôn mặt đẹp gò má tùy ý sợi tóc vô tự phát qua, trời cao lệ cảnh, gió biển mỹ nhân, trong chớp nhoáng này hết thảy đều tốt đẹp như vậy.

Cổ Dịch nhìn không được nói: "Người thật xinh đẹp."

Doanh Khả Oánh cười dung càng thêm hơn, trong đó nhiều một tia thẹn thùng, chậm rãi nhắm hai mắt lại, hô hấp cũng tăng nhanh.

Nàng chờ đợi cái gì, lại không nghĩ đối phương căn bản không có một tia kinh nghiệm, ngược lại nói ra: "Người nhắm mắt làm gì, uống say liền trở về ngủ đi, cẩn thận rơi trong biển."

Bầu không khí lập tức sụp đổ, Doanh Khả Oánh sắc mặt chuyển cương, hung hăng đập hất một cước: "Biến thái, đồ đàn, đi chết đi!" Nói xong giận dữ quay ngược về phòng, "Băng" một tiếng nện nhót cửa phòng, đem cả phòng đều chấn động đến run rẩy mấy lần.

Cổ Dịch lúc này thật mộng, lầm bầm lầu bầu nói: "Nàng thế nào? A ~ ta đã biết, hẳn là là đại di mục tới, hi nộ Vô Thường."

"Người mới đại di mục tới, thật là đàn chết!" Lúc này, Lạc Khuynh Tư hồn thể hiện thân, một mặt chỉ tiếc rên sất không thành thép, "Nữ hài tử nhắm mắt lại liền là để người hôn đi lên a, người cái này cũng không biết đạo, sẽ không phải là xử nam a! ?"

"Ách. . ."

Cổ Dịch đã hiểu, nhưng đối với Lạc Khuynh Tư thì khinh bỉ biểu thị bất mãn, nhìn chằm chằm nàng một chỗ nhìn thoáng qua, nói: "Người ngực nhỏ, không nói với người."

"Người, người, người, quả nhiên là cái đồ biến thái, đi chết đi, Bitch!"

". . ."

. . .

Về sau Cổ Dịch một ngày không gặp Doanh Khả Oánh đi ra ngoài, thẳng đến đến giữa trưa ngày thứ hai mới phát hiện phòng khách bên trên lưu lại một tờ giấy, trên đó viết:

Xuyên Trung thành thị trăm hi trên đường đi qua thế vườn hoa Doanh Khả Oánh

Hiển nhiên, nàng đã leo lên đến đây giao tiếp thả không bay mộng tưởng hào du thuyền, lấy nhất quả quyết phương thức cùng mình tạm biệt, đồng thời cũng không khó cảm giác được trong đó một tia phát cáu vị nói.

Cổ Dịch lắc đầu, trong lòng khó được có loại nhàn nhạt cảm giác mát mát dâng lên, mở tủ rượu bên trong một bình rượu đỏ, trong phòng khách đi dạo một vòng về sau, ngồi vào trên ban công độc uống, vì đem lực chú ý chuyển đi, bắt đầu suy nghĩ về Hoa Hạ về sau phải làm thế nào tìm tới Bạch Đồ phương pháp.

"Đầu tiên, ta cần giai đoạn trước mạnh mẽ. . ."

. . .

Mấy ngày không nói chuyện, nhoáng một cái năm ngày đi qua, Phóng Phi Mộng Tường Hào rốt cục đến Hoa Hạ bến cảng, thuyền trưởng một bộ đưa ôn thần dáng vẻ, cúi đầu khom lưng đem Cổ Dịch đưa tiễn thuyền, vừa thở dài một hơi, không muốn Cổ Dịch lại hỏi đầu, còn đem nhất khối có nhuộm vết máu gỗ mục đầu đưa tới.

Nói ra: "Thuyền trưởng lão huynh, người ở trên biển đem ta vớt lên đến ta lại cướp thuyền của người, làm sao nói đều có chút không qua được, cái này trên gỗ có ta một giọt máu, người mang theo thân bên trên tin tưởng về sau không có gì tiểu quỷ âm hồn dám đến quấy rối người, xin từ biệt, sau này còn gặp lại."

Cổ Dịch lời nói thuyền trưởng một câu nghe không hiểu, bất quá tại Cổ Dịch sau khi đi, nghe phiên dịch phiên dịch nặng nề, lập tức đem khối này gỗ mục ảnh chân dung bảo tàng bối thu vào, trong lòng không thích lúc trước quét qua mà bay, được chứng kiến Cổ Dịch thần kỳ hẳn giờ phút này lại có loại lần này kiêu lớn cảm giác, nhìn qua Cổ Dịch bóng lưng rồi đi chưa phát giác cũng trở nên cao to. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Bại hoại

Màn đêm buông xuống, làm vì có được Hoa Hạ tam đại hải cảng chi nhất thanh thị, khi nó nghe hồng hồng quang sáng lên, độ cao kinh tế tạo vật dưới sống về đêm cũng biểu thị công khai lấy mở màn.

Một gian tên vì "Thịnh thế hoàng triều" quán ăn đêm bên trong, ánh sáng đường lơ mờ, thỉnh thoảng đảo qua bán đường đèn miến cường đó có thể thấy được nơi này xa hoa sủa sang, cùng với âm ỹ âm nhạc, trong sân nhảy là lâm vào cuồng hoan đám người, chấp chôn đáng múa, mà sát bộ pháp, đều tại so với ai khác để giày càn bóng loáng.

Quầy bar trước, nơi này ánh đèn là duy nhất bình thường địa phương, một thiếu nữ tĩnh tọa ở đây, trên mặt nùng trang điểm nhạt, gần như yêu điểm trang dung đưa nàng nguyên bản thanh thuần hình dạng toàn bộ che lấp, còn có cái kia sáng phiến áo phối hợp váy ngắn trang phục, kích thích ánh mắt, nếu không là người sáng suốt, nhìn ra nàng tay kia cổ tay cái cổ ở giữa có giá trị không nhỏ trang sức, xem nhẹ mà qua, rất dễ dàng liền sẽ coi nàng là làm một loại nào đó trượt chân nghề nghiệp.

Nhưng mà, không biết là ở đây đều là người sáng suốt còn là cái gì khác duyên cớ, coi như là thiếu nữ như thể trang phục bên người nàng ba tòa bên trong đều là trống không, không có một cái nào nam nhân đi lên bắt chuyện, chỉ có một mình nàng ngồi ở chỗ đó, điểm bị không biết tên màu sắc rực rỡ rượu ngon, một bên hưởng dụng, một bên chơi điện thoại di động.

Một lát sau, thiếu nữ cảm thấy có người tại bên cạnh mình ngồi xuống, nàng bỗng nhiên lộ ra đầy cõi lòng mong đợi thần sắc, bắt quả cái này thần kỳ không có qua hai giây liền bị chán ghét sắc mặt thay thế, hừ một tiếng: "Ồ đâu ra đồ nhà quê, lẩn!"

"Không lẩn."

"Người nói cái gì?!"

"Ta nói ta có kiện tạo hóa thương chuyện phát sinh muốn mời mỹ nữ người hỗ trợ, công đức vô lượng, người tuyệt đối không nên chối từ a."

Ngồi tại thiếu nữ người bên cạnh chẳng những lời nói hào không đứng đắn, là được vì cũng mười phần quái dị, tại cái này đen như mực quán ăn đêm bên trong còn mang theo đeo nhất cặp kính mắt, ngữ khí còn? Trâu? Không là Cổ Dịch là ai?

Nguyên lai, Cổ Dịch tại du thuyền bên trên lúc liền có ý nghĩ: Muốn tìm được Bạch Đồ, vậy mình liền cần giai đoạn trước manh mối, mà trước đây kỳ manh mối thì tự nhiên cần cái khác tham dự qua Thuật Sĩ cung cấp. Tại là, nơi này liền xuất hiện hai vấn đề.

Thứ nhất, tham dự qua Thuật Sĩ đi cái nào tìm? Thứ hai, hấn dựa vào cái gì nói với chính mình?

Xen vào hai điểm này, Cổ Dịch tại du thuyền bên trên phân đường suy nghĩ hai cái đối sách.

Nhất, mình không cần phải đi tìm, để tham dự qua Thuật Sĩ mình tìm tới cửa. Vì thế hấn suy nghĩ nhất cái biện pháp: Làm ác!

Bởi vì vị giai đoạn trước không có Địa Thương lệnh, còn tham dự điều tra Địa Thương người tất nhiên là có một viên bành trưởng tiểu chính nghĩa tâm có yêu nhân sĩ, đối với địa phương bên trên làm ác Thuật Sĩ tất nhiên sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, về sau lại lấy bản lĩnh của mình xoát roi một đám không đáng tin cậy còn không như chơi đùa, dạng này xuống tới, mặc dù còn là có không ít vận khí thành phần, nhưng so với tại trong biển người mệnh mông mù tìm đã được cho thật là tốt phương pháp. Đương nhiên, khả năng còn có tốt hơn, chỉ là ai gọi nghĩ không ra đâu. . .

Về phần thứ hai, hấn không nói với chính mình, vậy liền đánh tới hấn nói với chính mình a!

Nghĩ đến liền muốn làm đến, kết quả là, trước mắt vị này rõ ràng giá trị bản thân không ít thiếu nữ, tự nhiên mà vậy liền thành vì làm ác tiêu bản. . .

"Ngu xuẩn, ta cho người ba giây đồng hồ, lẩn ra khỏi ta xem đường, không người, hừ hừ. . ." Đáng thương thiếu nữ hiển nhiên không biết đạo trước mắt bại hoại là ai, giống như bình thường tác phong, trực tiếp liền để Cổ Dịch lập tức rút đi.

Cổ Dịch cười ha ha một tiếng: "Muội tử, người không tin bổn suất ca rất bình thường, người nhìn nơi này. . ."

"Nhất, hai, tam, cho ta ném ra!"

Cổ Dịch nói xong đang muốn hiện ra một chút phi phạm kỹ thuật, không muốn còn chưa bắt đầu liền bị lãnh đạm thiếu nữ đếm tới tam đánh gãy, lập tức nẩy đạo thân ảnh cao lớn liền xuất hiện ở sau lưng mình, dùng âm lãnh thanh âm nói ra: "Nguyên tử bảo người rút không nghe thấy à, dùng lẩn!"

Cổ Dịch quay đầu, nhìn xem tuổi tác tiếp cận bốn mươi nam tử, cười dung không đổi nói: "Cái này muội tử có người một nửa đại à, người bảo nàng tử, người tại sao không gọi nàng nữ ngựa a?"

"Thảo! Đem cái này xấu so cho ném xa một chút, ta không muốn gặp lại hấn!"

Lúc này, bị Cổ Dịch trêu chọc nam tử chưa phát biểu, một bên thiếu nữ liền không nhịn được trước phát nổ nói tục, đồng thời một cái trong đó từ thật

sâu kích thích Cổ Dịch.

Hắn nhìn xem thiếu nữ nói: "Người gọi ta cái gì?"

"Xấu, so!"

Cổ Dịch ánh mắt híp lại, lúc đầu chỉ tính toán chơi đùa hắn có mới ý nghĩ, quý dị nhất tiểu, nhất trận âm phong tại mấy vị bên tai phát qua, để thiếu nữ tính cả mấy vị đại hán không hiểu run lên, sau đó chỉ gặp hắn vươn tay, đem ngón trỏ cùng ngón giữa nhét vào thiếu nữ lỗ mũi, xích lại gần nói: "Tiểu cô nương, chúng ta trong mộng gặp."

"Thảo! Người TM tặc tay để nơi nào!?"

Mấy tên đại hán giật quất một tiếng, đưa tay chính động thủ, không muốn trước mắt lại đột nhiên tối đen, một lát thất thần, lấy lại tinh thần đã không thấy Cổ Dịch thân ảnh. . .

Một màn quý dị để mấy người cùng thiếu nữ nhìn nhau một chút, nhất cổ bất an bầu không khí chậm rãi từ đáy lòng sinh trưởng. . .

. . .

Ba ngày sau.

Thanh thị bắc xây tập đoàn cao ốc nghênh đón một vị đặc thù khách nhân, người này chừng năm mươi tuổi niên kỷ, thân mang một thân đạo bào màu vàng, đầu đội Ngũ Nhạc quan, dưới chân một đôi ó vàng vải trắng giày, tay cầm phát trần, tiêu chuẩn một bộ đạo nhân cách ăn mặc.

Nhìn thấy người này, bắc xây tập đoàn cao ốc các công nhân viên không khỏi xi xào bàn tán, có người thấp giọng nói: "Vị đại sư này làm lông, lão bản không là không tin những này sao?"

"Người biết đạo cộng lông. Lão bản lần này không tin cũng phải tin, người là không gặp nữ nhi của hắn như thế."

"Nguyễn Tiểu Lôi? Nàng thế nào?"

"Hắc hắc, người không biết đạo, chúng ta Nguyễn đại tiểu thư gần nhất đối nam nhân tình thú tăng nhiều, liền ngay cả trên poster đều không buông tha, trảng diện kia, phát xuân gặp qua sao, hắc hắc. . ."

"Ta đi, như thế có yêu, thật hay giả?"

"Muốn giả lão bản còn biết tin những này?"

"Cũng đúng vậy a. . ."

". . ."

Tại nhân viên một trận tiếng nghị luận bên trong, cái kia vừa rồi lên lầu đạo nhân lại xuống, rất nhanh bị cổng một cỗ báo hào xe con chờ đi, đưa đến Nguyễn gia biệt thự trước cửa. . .

"Vị này liền là Lôi Đại Sư đi, kẻ hèn này Nguyễn Đồ, xin đợi đã lâu."

Nguyễn gia chính mở đại môn, mấy người từ đó nghênh ra, vào đầu một vị chính là người nói chuyện, hắn thái dương trắng bạch, dáng người khôi ngô, hai mắt hữu thần, lấy một thân đường trang, cả người khí chất già dặn, nhưng cũng bởi vì vì nữ nhi nguyên nhân ánh mắt bên trong khó tránh khỏi để lộ ra ba phần vẻ mặt.

Những ngày này hắn đêm không thể say giấc, bệnh viện không dị dạng kiểm tra thành công để hắn từ kẻ vô thần thăng cấp đến hữu thần luận người, nắm vô số quan hệ, tìm lướt thanh thị nổi danh mấy vị đại sư đến đây cứu chữa nữ nhi của hắn, nhưng cũng thu hoạch quá mức bé nhỏ, lần này cố ý bán một cái đại nhân tình, mời tới vị này Lôi Đại Sư, theo nói là toàn bộ phương bắc nổi danh nhất mấy vị trừ tà đại sư chỉ nhất.

"Nguyễn tiên sinh khách khí, ta người này tương đối thẳng, còn là trước mang ta đi nhìn xem lệnh ái tình huống a."

Lôi Đại Sư lời nói để Nguyễn Đồ tinh thần khẽ giật mình, thấy hắn như thế kính nghiệp lúc này làm ra mời thế: "Lôi Đại Sư mời tới bên này, tiểu nữ gian phòng có chút. . . Kỳ quái. . . Còn xin không nên phiền lòng."

"Như thế nào. . ."

Nói xong, tại Nguyễn Đồ dẫn đầu dưới, một đoàn người rất mau tới đến trong biệt thự lầu ba, Nguyễn Đồ nữ nhi Nguyễn Tiểu Lôi gian phòng, nơi này quả nhiên như Nguyễn Đồ nói, bố trí kỳ lạ, để Lôi Đại Sư trong nháy mắt mộng bức ba giây.

Chỉ gặp Nguyễn Tiểu Lôi gian phòng bên trong treo đầy áp phích, mỗi một trương đều là một cái phóng đại, không có mặc quần áo nam nhân. . .

"Cái này, cái này. . . Quả nhiên. . . Là có chút kỳ lạ. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Đại sư

Nữ nhi gian phòng như thế, Nguyễn Đồ trên mặt dù sao cũng hơi thần sắc khó xử, nói: "Tiểu nữ bị ác nhân hạ thuật, nếu là không có những vật này nàng liền sẽ bắt đầu tự mình hại mình, bắt đắc dĩ chỉ có thể tìm đến những vật này, để Lôi Đại Sư chê cười."

Lôi Đại Sư thần thái trong nháy mắt chuyển vì nghiêm túc: "Nguyễn tiên sinh ái nữ sốt ruột, ở đâu ra bị chê cười nhất nói, lại để bản đạo nhìn xem, đến cùng là yêu nghiệt phương nào dám ra đây hại người!"

Dứt lời tại Nguyễn Đồ cùng đi, đi tới Nguyễn Tiểu Lôi trước giường.

Trên giường Nguyễn Tiểu Lôi vẫn như cũ là ba ngày trước tại quán ăn đêm chỗ mặc một thân, chỉ là thời khắc này áo nàng lộn xộn, trang dung trở thành một mảnh, bộ dáng muốn bao nhiêu chật vật có chật vật. Bất quá thú vị là, từ động tác của nàng bên trong đó có thể thấy được nàng trạng thái tinh thần rất tốt, khoe miệng mang theo rõ ràng ý cười, giống bạch tuộc ôm nhất tên cơ bắp cái gối hạnh phúc tựa sát.

Miệng bên trong còn thỉnh thoảng đọc lấy: "Hôn hôn, a a đất. . ."

Lôi Đại Sư khoe miệng giật một cái, tối nói: Lộn xộn cái gì, cái này tiểu nương môn rõ ràng là điên rồi, những người có tiền này liền là không nhìn rõ hiện thực, để bản đại sư đến trợ bọn hắn một chút sức lực.

Nghĩ đến, từ đạo bào bên trong tay lấy ra có kèm theo cường lực yên giác tề bùa vàng, trực tiếp nhét vào Nguyễn Tiểu Lôi miệng bên trong, trong miệng niệm nói: "Mười phần Tôn giả, nghe ta hiệu lệnh, lấy!"

Nguyễn Tiểu Lôi không nhịn được được lực, theo hần một cái 'Lấy' chữ, rất nhanh liền đã ngủ mê man, ôm cái gối động tác cũng chậm chậm nói lỏng.

Lôi Đại Sư lắc một cái quần áo, nói: "Nguyễn tiểu thư quái sát ta đã hiểu rõ, cũng bị ta tạm thời trấn xuống dưới, về sau còn cần một chút đặc thù sự vật phụ trợ hàng sát, còn xin Nguyễn tiên sinh chuẩn bị một chút."

Nguyễn Đồ không rõ ràng cho lắm, nhìn thấy nữ nhi của mình xác thực ngủ thiếp đi, không nghĩ quá nhiều hần chỉ coi trước mắt Lôi Đại Sư thủ đoạn phi thường, liền vội vàng gật đầu đáp ứng, cũng chào hỏi thủ hạ ghi chép Lôi Đại Sư nói sự vật.

"Một trăm tám mươi khắc khai quang hoàng kim chế thành điều long Kim Trọng, hàng ma trân châu ba mươi lăm khóa xuyên thành liên, một trăm ba mươi ba gram bạch kim làm thành tiểu phục ma ấn. . ."

Lôi Đại Sư ba hoa chích choè nói, Nguyễn Đồ bọn người nghiêm túc nhớ kỹ, ai đều không có chú ý tới, một bên Nguyễn Tiểu Lôi chẳng biết lúc nào lại tỉnh lại, cũng không biết từ chỗ nào tìm đến nhất to bằng ngón tay cái gây gỗ, thừa dịp Lôi Đại Sư toàn bộ tinh thần biểu đạt thời điểm, một gây hướng phía phía sau hần yếu hại thọc đi lên!

"Thuần bạc uy trượng cần vượt qua một mét, còn có thất bảo khóa cần bảy viên khác biệt bảo. . . A, a! . . ."

"Ha ha. . ."

Theo Lôi Đại Sư dục tiên dục tử tiếng kêu, Nguyễn Tiểu Lôi tiếng cười cũng vang lên theo, Lôi Đại Sư gặp nàng vậy mà lại tỉnh, ngoài ý muốn sau khi càng nhiều là xấu hổ giận dữ, chỉ về phía nàng nói: "Nguyễn tiên sinh, con gái của ngươi đã bị sát chương xông não, lại không. . . A, a, a! . . . Ngươi làm gì! ?"

Lôi Đại Sư lời còn chưa dứt, chỉ gặp Nguyễn Tiểu Lôi lại đem nàng vừa rồi thùng đi vào gây gỗ lại rút ra, để cái trước lần nữa thể nghiệm một lần thăng thiên cảm giác.

"Điên rồi, điên rồi, nàng điên thật rồi, nhanh, đem nàng trói lại!"

Lôi Đại Sư liên tục gọi vào, giờ phút này một chỗ kịch liệt đau nhức để hần đối Nguyễn Tiểu Lôi hận thấu xương, nói thẳng Nguyễn Tiểu Lôi đã điên, để Nguyễn Đồ đem trói lại, nhưng mà đúng vào lúc này, một vị vóc người nóng bỏng đồ công sở nữ tử tiến nhập gian phòng, nói với Nguyễn Đồ: "Nguyễn tiên sinh, Lôi Đại Sư đến."

Trong nháy mắt, không lúc ngừng Lôi Đại Sư, tất cả mọi người yên tĩnh trở lại.

Nguyễn Đồ càng là nhũn mày: "Còn có một cái Lôi Đại Sư?"

Nữ tử gật đầu: "Lộ tiên sinh tự mình đi cùng."

"A? Ta đi xem một chút."

"Ha ha, Nguyễn lão bản làm gì khách khí, chúng ta đã tới." Một giây sau, nhất đạo dày trăm cườì tiếng vang lên, hai bóng người đã xuất hiện tại trong phòng.

Hai người này bằng tuổi nhau, đồng đều là năm mươi tuổi khoảng chừng niên kỷ, bất quá khí chất lại hoàn toàn khác biệt, một người trong đó bụng phê, đầu bóng đầy mặt, dây chuyền vàng, chiếc nhẫn, kim thủ biểu, một thân bọc phát giàu khí tức. Mà một người khác thì hoàn toàn tương phản, khí chất nho nhã, trắng bạch tóc chải cẩn thận tỉ mỉ, giống như Nguyễn Đồ thân mang đường trang, lúc hành tẩu không nóng không vội, tự có đặc biệt lạnh nhạt khí chất.

Thấy người sau, Nguyễn Đồ con mắt lập tức liền híp lại, ngoắc đề trước đó mang Lôi Đại Sư đến thủ hạ tiến lên, sắc mặt biến đến dần dần không biểu lộ, hỏi: "Vị này Lôi Đại Sư người là ở đâu gặp phải?"

Người kia không khỏi chảy ra mồ hôi, nghĩ nghĩ đi qua, lúng túng nói: "Hắn ở công ty công, ta gặp hắn mặc đạo bào liền hỏi hắn có phải hay không họ Lôi, sau đó. . ."

"Sau đó người liền đem vị này muốn kim muốn bạc Lôi Đại Sư đưa trở về a." Nguyễn Đồ rút cuộc không thấy đạo bào Lôi Đại Sư một chút, "Tốt xấu người gia xuất lực thụ thương, người dất A Phúc ở phía sau hộ tổng đi, đúng, ba tháng này tiền thưởng ta giúp người góp, làm điểm chuyện tốt."

"Là, là, là. . ." Người kia cúi đầu khom lưng, tự biết phạm vào hồ đồ sai lầm lớn, vội vàng y theo Nguyễn Đồ, đem quái khiếu Lôi Đại Sư kéo đi, cũng dắt tới một cái tên là 'A Phúc' chớ ở phía sau hộ tổng, con chó này đứng lên so với người trưởng thành còn cao, một mực không ngừng hung sủa, nói là hộ tổng, không bằng nói là dùng chó rượt lấy hoa cúc trọng thương Lôi Đại Sư dừng dừng lại, để hắn mau cút.

Bên này đuổi đi giả Lôi Đại Sư, Nguyễn Đồ lại lập tức trả lại một bộ áy náy khuôn mặt tươi cười: "Thủ hạ hành sự bất lực, hai vị chê cười. Lộ lão bản, vị này liền là chân chính Lôi Đại Sư a?"

"Ai. Cái gì đại sư, chỉ bất quá là tại nào đó thuận tiện nhiều một chút kiến thức mà thôi, Nguyễn tiên sinh vẫn là gọi ta bản danh, Lôi Mậu a."

Khí chất kia nho nhã trung niên nhân mỉm cười, đối với vừa rồi nháo kịch hắn đoán được lại không để ở trong lòng, nhân nhạ xã giao xong Nguyễn Đồ, nhìn về phía Tiểu Lôi, nói: "Lệnh ái chung quanh quý khí tràn ngập, tứ phương âm hồn khóa lại tay chân, che lấp động tác, nhưng là ý thức vẫn còn, biết rõ chúng ta đang nói cái gì, thân thể cũng còn khỏe mạnh, xem ra nên là đặc tội một vị nào đó quý đạo cao thủ, đối phương hữu tâm trừng trị, cũng là vô hại nàng chỉ ý, Nguyễn tiên sinh cứ yên tâm đi."

Không thể không nói thịnh danh chi hạ xác thực là danh phù kỳ thực, vị này Lôi Mậu Lôi Đại Sư hưởng dự phương bác hoàn toàn chính xác có một tay, liếc mắt liền nhìn ra Nguyễn Tiểu Lôi thân thể dị thường nguyên nhân, cũng nói toạc ra nguyên nhân.

"Đặc tội người? Cái kia lỗi lớn, Lôi tiên sinh, xin hỏi bây giờ nên làm gì?" Nghe Lôi Mậu, Nguyễn Đồ tức lo vừa vui, vui là bệnh của nữ nhi bởi vì tìm được, lo là từ gia khuê nữ không biết là đặc tội người nào, chiếu loại này thủ đoạn chính người đến xem, người này chỉ sợ là hết sức lợi hại, không biết đối Tiểu Lôi thành kiến ở đâu, về sau có thể hay không dây dưa không dứt.

"Ta xem trước một chút là nhân vật phương nào hạ thủ." Lôi Mậu đi tới Nguyễn Tiểu Lôi bên giường ngồi xuống, trấn an nàng vài câu sau gỡ ra con người của nàng, sau đó hắn liền ngăn cả người, sắc mặt trong nháy mắt từ vừa rồi lạnh nhạt chuyển vì giật mình, tiếp mà nghiêm túc, trầm giọng nói: "Chúng Hồn, Thuật! ?"

Hồ. . .

Như có nhất trận âm phong nhẹ nhàng phát qua. Lôi Mậu đứng dậy, nói với Nguyễn Đồ: "Sáu ngày trước, có nhất vị đại sư đi ngang qua Tương Nam, Nguyễn tiên sinh nhân mạch quan hệ phong phú, còn xin lập tức người tìm kiếm, lệnh ái nhân quả, không phải vị đại sư này xuất thủ không thể!"

Nguyễn Đồ gấp sắc mặt hắn nghiêm túc, trịnh trọng nhẹ gật đầu: "Xin hỏi Lôi tiên sinh, vị đại sư kia bề ngoài như thế nào, tên họ là gì, Nguyễn nào đó cái này đi tìm."

Lôi Mậu nói: "Người này hơn hai mươi năm tuổi, áo vàng khăn đỏ, tăng nhân giới dung, diện mạo anh tuấn, pháp danh: Độ Si."

. . .

Chương 188: Độ Si

Tương Nam

Sáng sớm.

Trung tâm chợ nhất gia KFC bên trong, một vị thân mang vàng sam khăn đỏ hòa thượng đầu trọc đang tại chọn món ăn. Sau lưng hắn cách đó không xa, một nam một nữ hai tình lữ nhìn xem một màn này, bên cạnh dùng di động vỗ xuống, nam tử bên cạnh nín cười thấp giọng nói: "Hòa thượng cũng tới ăn mở ra đồ ăn, người nói hắn điểm là phao câu gà đầu, còn là phao câu gà. . ."

Nữ sinh bị hắn chọc cười: "Ăn người đi, cẩn thận người gia nghe được."

"Nghe được thì thế nào, hắn còn qua đến cho ta thỉnh an không thành?"

"Hi hi, miệng tiện!"

"Người chẳng phải thích ta miệng tiện à, đến, a một cái. . ."

Nam tử nói xong ngoác miệng ra liền muốn hướng nữ hài tự thân đi, không muốn đúng lúc này, hắn tiên đoán thành sự thật, hòa thượng kia ở bên người hắn thỉnh an âm thanh âm vang lên: "Vị tiên sinh này buổi sáng tốt lành!"

"Ách. . ." Nam tử nhất thời cứng đờ, thần sắc rõ ràng có chút xấu hổ, cũng không có chú ý tới hòa thượng dùng từ là người mà không là thí chủ, hùa theo nói đạo, "Tốt tốt tốt, đại sư người cũng buổi sáng tốt lành."

Hòa thượng khẽ vuốt cằm: "Tiểu tăng mạo muội quấy rầy, muốn hỏi một chút, cái này 'Phi thúy Hoàng Thành' nên như thế nào đi?"

"Nha, đẹp trai, ngách, cái kia, là, là tại quý vàng tây đường, đại sư người đi ra ngoài tại đứng dài làm 21 đường xe, hoặc là đón xe 15 khối tiền tả hữu đã đến." Nữ tử cái này mới nhìn rõ hòa thượng mặt, chỉ thấy đối phương mày kiếm mắt sáng, mặt đường phân rõ ràng, ánh mắt bên trong khí uyên môn mông thật như tinh thần đại hải, vô luận khí chất còn là hình dạng đều là bình sinh ít thấy đẹp trai, nhất thời nhịp tim tăng lên, vội vàng biểu hiện giống như đem tự mình biết đạo toàn bộ nói ra.

"Đa tạ."

Hòa thượng hợp chi tạ đạo, nói xong quay người rời đi, mắt thấy là phải đi ra ngoài, cô bé kia không kiềm hãm được hỏi một câu: "Đại sư người tên là gì?"

"Tiểu tăng Độ Si."

". . ."

Nhìn qua Độ Si hòa thượng đi ra đại môn, nữ tử chưa phát giác căn cứ môi dưới, trên mặt lộ ra một chút thần sắc thất vọng, nam tử gấp, trong lòng ghen tuông dần dần lên, nói: "Chắc chắc, 'Phi thúy Hoàng Thành' là đủ hương điểm, hòa thượng này đêm nay Tam Phi không phải là mộng a."

"Bần thiù."

"Ta bần thiù? Người còn hoa si đâu."

"Người nói ai hoa si! ?"

"Ngách, ta hoa si. . ."

"Cái này còn tạm được. . ."

". . ."

Hai tình lữ nháo chút khó chịu đồng thời, đều không có chú ý tới, sau lưng bọn họ, âm thanh đạo bị điều tiểu nhân TV chính để đó sáng sớm tin tức, tiêu đề thành linh là: Đêm qua rạng sáng, mười một bộ nữ thi kinh lộ ra phi thúy Hoàng Thành đồng rác!

. . .

Buổi chiều.

Tương Nam nổi tiếng xí nghiệp căn cứ, Tương Nam lật điều tổng bộ cao ốc lầu một, Độ Si đi vào sân khấu, hướng ngồi ở đây nghề nghiệp bộ váy mỹ nữ hỏi: "Tiểu thư, xin hỏi Đào Dũng, Đào lão bản tại lầu mấy?"

Mỹ nữ nghe được 'Tiểu thư' hai chữ, khẽ nhủ mảy, lại khi nhìn rõ Độ Si hình dạng lúc bình phục lại, cười nói: "Tiểu sư phó rất đẹp trai a, đều nhanh bắt kịp lão bản của chúng ta, người tìm hấn có hẹn trước không?"

"Không có."

"Cái kia liền không thể nói cho người a."

"Không cần." Độ Si có chỗ dự cảm, ngẩng đầu một cái, quả nhiên tại vừa xuống trong thang máy thấy được người hấn muốn tìm. Một vị siêu cấp siêu cấp siêu cấp anh tuấn thiếu niên nam tử.

Cùng lúc đó, suất nam cũng có cảm giác, thấy được nhìn về phía mình Độ Si.

Hai người xa nhìn nhau từ xa, Độ Si điều tra 'Phi thủy Hoàng Thành' lúc đã gặp hình của hấn, dẫn đầu chốt mở nói: "Đào lão bản, 'Phi thủy Hoàng Thành' đêm qua chết mười một vị nữ tử, nguyên âm đều bị đoạt tận, thủ pháp ác độc, người có thể từng nghe nói?"

Bị Độ Si xưng vì Đào lão bản chính là nơi đây sản nghiệp chủ nhân Đào Dũng, chính như sân khấu mỹ nữ nói, Đào Dũng xác thực là mi thanh mục tú, môi hồng răng trắng, tuấn mỹ phi thường, cũng chính vì vậy, khí chất của hấn ở giữa cái kia một loại để cho người ta khó chịu khác âm nhu cảm giác, rất dễ dàng liền sẽ để người xem nhẹ đi qua, không đi để ý.

Lúc này Đào Dũng nghe được Độ Si, thân thể rất nhỏ run lên, lúc đầu hiền hoà mặt dung trong nháy mắt trở nên có chút bất thiện: "Ồ đâu ra hòa thượng dõm, lời nói điên cuồng,

Bảo an đâu, cho ta đem hấn đuổi ra ngoài!"

Lão bản ra lệnh một tiếng, lầu một đại sảnh bảo an lập tức đem Độ Si vây quanh, đang muốn đem hấn cưỡng ép đuổi đi, không muốn sau một khắc, những người này đột nhiên cảm thấy một cỗ không hiểu dị lực ép ra, thân thể không bị khống chế, tất cả đều bay ngược ra ngoài.

Lần này, lập tức liền đưa tới đại sảnh không ít đến người qua lại con đường chú ý, vây xem lên.

Độ Si không có chút nào không ổn, chậm rãi hợp chi nói: "Tiểu tăng thường cư thâm sơn hoang dã, hiếm khi đi nhộn nhịp thị, không hiểu được đạo lý đối nhân xử thế còn xin Đào lão bản thứ lỗi."

Đào Dũng quát lớn nói: "Người lập tức lăn, ta chỉ thấy lượng."

Độ Si lắc đầu nói: "Khúc mắc khó khăn, Đào lão bản, còn xin người lột mở hai tay áo để tiểu tăng nhìn qua."

"Lột cái đầu của người, như qua ta không đâu?!"

"Vây cũng chỉ có mạo phạm"

Độ Si dứt lời có chút khom người, làm cái áy náy động tác, lập tức một bả nhấc lên trước người sân khấu văn bản tài liệu hướng Đào Dũng ném đi, văn kiện kia bất quá là một chồng ngón cái độ dày giấy A4, lại ở giữa không trung phát ra kịch liệt tiếng xé gió!

Đào Dũng thấy tình thế không ổn, lui nửa bước, vừa rồi né tránh cái này chồng văn bản tài liệu, không muốn Độ Si đã gần đến trước người, hoàn hồn sát na liền bị hấn bắt lấy đầu vai, một cỗ dị lực từ Độ Si trong tay truyền đến, ép tới hấn may mắn động đần không được!

"Các người còn không báo động!?" Đào Dũng thoáng qua bị bắt, biết mình tuyệt đối không là hòa thượng này đối thủ, vội vàng quát lớn ở đây nhân viên công tác, để bọn hấn tranh thủ thời gian báo động.

Không ngờ Độ Si lại nói ra: "Không cần, cảnh sát ngay ở chỗ này."

Đào Dũng sửng sốt một chút, thuận ánh mắt của hấn nhìn lại, quả nhiên gặp được một vị cùng người chung quanh khí chất hoàn toàn người khác nhau, người này một bộ váy đen, nếp đen đỏ, mắt đen đường, hắc chi giáp, smart thiếu nữ cách ăn mặc bên trong lộ ra lại là lạnh như sắt thép lãnh cảm, nằng chung quanh không có người nào nguyên ý tới gần nằng, cẩn thận quan sát tựa hồ có cỗ vô hình dị thường lực lượng lấy nằng làm trung tâm nhộn nhạo lên, cỗ lực lượng này như uy, như ngục!

Uy sát khí!

Đào Dũng rất nhanh nhận ra cái này bình gia uy sát khí, nhất thời sắc mặt trắng bệch, lập tức liền cảm thấy mình hai tay ống tay áo bị Độ Si kéo xuống, lộ ra trên hai tay kỳ quái hình xăm.

Cái kia hình xăm từ rất nhiều tiểu chiếc lồng tạo thành, đường vân tinh tế, hai tay lít nha lít nhít chỉ sợ trên trăm nhiều, mỗi một cái trong lồng đều có một cái sắc mặt thể thâm lỗa thể thiếu nữ, cấu thành một bộ quý dị hình tượng, nếu như xem xét tỉ mỉ, còn có thể phát hiện những này thiếu nữ bên trong có mười một cái giữa lồng mảy có một chút màu đỏ sắc thái, tại một đám thiếu nữ trong lồng lộ ra càng vì đột xuất.

"Tòa Âm Đồ, Thập Nhất Chu Hồng."

Độ Si một câu nói ra Đào Dũng hình xăm danh tự, chuyển nhìn về phía váy đen nữ tử, cái sau mỉm cười, lạnh như đá ngọc khí chất tùy theo ảm áp, nói: "Tiểu hòa thượng quả nhiên có chút bản sự, người này ta mang đi, tới linh thường a."

Độ Si lắc đầu nói: "Không cần, người mang đi hẳn là được."

"Vây quên đi, bắt quá. . ." Váy đen thiếu nữ liếm môi một cái, tại gần Độ Si trước người lúc đột nhiên hôn hẳn một ngụm, cười ha ha đạo, "Bản tiểu thư hướng đến giữ lời nói, nói thường người một hôn liền thường người một hôn, tiểu hòa thượng, sau này còn gặp lại a." Dứt lời nắm lấy Đào Dũng, chuyển hướng đại sảnh đi ra ngoài, quá trình bên trong vây xem đám người không tự chủ tránh ra một con đường, mấy cái bảo an thấy thế, muốn ngăn cản nhưng lại không có dũng khí lần nữa tiến lên, đành phải trở mắt nhìn xem nàng vận lấy Đào Dũng tóc rời đi.

Gặp đây, tại trong mọi người Độ Si cũng lại không ý lưu lại, chính muốn rời khỏi lúc, bỗng nhiên, sau lưng một thanh âm gọi hẳn lại: "Vị này liền là Độ Si sư phó đi, chúng ta chủ tịch cho mời."

Độ Si dừng bước nhìn lại lên tiếng người một chút: "Tiểu tăng chính là Độ Si, không biết tìm ta chuyện gì?"

"Thực không dám giấu giếm, lần này tìm ngài chủ yếu là muốn mời ngài ra mặt cứu chữa nhất vị cô nương, nàng bị nhân chủng hồn hiệp bách!"

Độ Si sắc mặt nhất nghiêm, hớp chỉ nói: "Làm phiền dẫn đường."

"Đại sư mời tới bên này."

Nói xong hai người từ trong đại sảnh thoát thân, lên một cỗ màu đen dài hơn xe con, hướng phía phi trường hướng chạy tới. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 189: Gặp mặt

Sáng sớm hôm sau.

Nguyễn Đồ mang theo người nhà, Lôi Mậu cùng vị kia bụng phê Lục lão bản tại từ gia biệt thự cửa chính chờ Độ Si đến.

Trạm nhỏ một hồi, Lộ lão bản cảm thấy có chút không thú vị, thấp giọng hướng Lôi Mậu hỏi: "Lôi Đại Sư, cái này Độ Si hòa thượng thật có lợi hại như vậy, muốn chúng ta xuất ra như vậy thái độ đến xin đợi hẳn?"

Lôi Mậu mỉm cười, không trả lời thẳng, nói ra: "Một tháng trước, có bên ngoài đạo thuật sĩ làm hại Trương bác, sát sinh nghiệp chướng, chọc giận mấy vị cùng đạo cùng vậy công, nói ra thật xấu hổ, hôm đó ta được mời cũng ở trong trận, lại là liên cùng ba vị cùng đạo cộng lại cũng không địch lại cái kia yêu nhân đối thủ, ngay tại cái này khẩn yếu quan đầu, Độ Si đại sư xuất hiện, bất quá thời gian qua một lát liền đem cái này yêu nhân cầm xuống, thật là làm ta ảnh hưởng khắc sâu."

"A, lợi hại như vậy!" Lục lão bản nhất thời kinh dị, Lôi Mậu thủ đoạn bản lĩnh đã để hẳn kinh vì thần nhân, nếu thật như hắn nói, vậy vị này Độ Si đại sư lại nên là bậc nào chi trâu X? !

"Lộ lão bản không cần như vậy kinh ngạc, thiên hạ chi lớn, kỳ nhân dị sĩ nhiều không kể xiết, nhưng những người này lại thần kỳ cũng cùng bọn ta không có liên hệ quá lớn, chúng ta muốn làm duy bảo vệ chặt bản tâm mà thôi."

"Đúng đúng đúng, đúng là nên như thế, cái này kêu là tâm bình tĩnh đúng không. . ."

"Lộ lão bản cũng có ngộ tính người đâu."

"Ha ha. . ."

Hai người lại hàn huyên một hồi, đi phi trường đón Độ Si lái xe điện báo biểu thị rất nhanh liền đến, nhất thời tất cả mọi người lên tinh thần.

Chính lúc này, Lục lão bản bỗng nhiên dư quang cong lên, phát hiện một cái mạng theo kính râm người lưng la lưng lay đi tới, trực tiếp đi vào bên người Nguyễn gia đại môn bên cạnh trên tường nửa dựa vào lên, hai tay ôm ngực, bấp chân giao nhau, một bộ thoải mái nhàn nhã các loại người bộ dáng.

Lộ lão bản không khỏi thấp giọng hướng Nguyễn Đồ hỏi: "Nguyễn lão bản, đây là vị nào?"

"Cái này. . . Không biết, các người đâu? "

Nguyễn Đồ biểu thị không biết, lại nhìn về phía bên người mấy người, cũng đều là lắc đầu tỏ thái độ, kết quả là Lộ lão bản trực tiếp từ trước đến nay người lớn tiếng hỏi: "Uy, tiểu tử, không có việc gì liền đi một bên, đừng tại đây dựa vào!"

Người tới chính là Cổ Dịch, cái này bốn ngày ôm cây đợi thỏ để hấn gặp không ít gian hồ phiền tử, ngoại trừ ác thú vị chọc ghẹo một phen bên ngoài không có chút nào thu hoạch. Cũng may trời không phụ người có lòng, rốt cục tại hôm qua để hấn chờ được Lôi Mậu vị này chân chính Thuật Sĩ, mặc dù đi qua ký túc tại Nguyễn Tiểu Lôi trong cơ thể âm hồn quan sát, con hàng này trình độ không được, không có khả năng tham gia vây quét Địa Thương sự tình, nhưng cuối cùng hấn đề cử nhất vị cao thủ, cũng thành công có liên lạc vào khoảng sáng nay đến, cho nên hấn cố ý đến đây chờ, hy vọng có thể từ vị này cái gọi là cao thủ trong miệng đạt được một chút tin tức hữu dụng.

Về phần Lộ lão bản loại này người qua đường Giáp, thuận miệng liền trả lời một câu: "Liên quan gì đến người!"

Lộ lão bản bị không hiểu nhất đối, hòa khí tuôn ra thẳng, đang muốn quát lớn, bên người Lôi Mậu vội vàng nhắc nhở hấn một câu: "Lộ lão bản! Người này khí tức quái dị, chọc không được!"

Hấn lập tức gạt mình, biểu lộ trong nháy mắt biến hóa, vội vàng đem lời đến khoe miệng nuốt trở vào, đồng thời làm ra một bộ khuôn mặt tươi cười: "Xác thực liên quan ta cái rắm, người lão người gia tùy tiện dựa vào, nếu không ta cho ngài chuyển cái băng đến?"

"Ách. . ." Cổ Dịch kéo ra khoe miệng, con hàng này da mặt dày đơn giản cảm động, lắc đầu nói: "Được rồi, không là nói lập tức tới ngay à, các loại liền là."

Lời này vừa nói ra, tất cả mọi người trong lòng đều là nhất đáng, hấn vậy mà cũng là đến các loại Độ Sĩ!

Là ai cho tin tức của hấn? Còn là nguyên nhân gì khác?

Còn đang nghi hoặc, một cỗ màu đen xe con đi vào trước cửa, lái xe trước một bước xuống xe đem sau cửa xe mở ra, một vị vàng sam khăn đỏ đầu trực từ trên xe đi xuống.

"Vị này liền là Độ Sĩ đại sư đi, kẻ hèn này Nguyễn Đồ, xin đợi đã lâu, tới tới tới, mời tới bên này."

Người tới chính là Độ Sĩ, Nguyễn Đồ vội vàng nghênh đón tiếp lấy, chuẩn bị đem hấn mời vào biệt thự, không ngờ cái sau nhất chút mặt mũi không cho lại thôi dừng tay, vòng qua Nguyễn Đồ, ngược lại nhìn về phía Cổ Dịch, hạp chỉ nói: "Tiểu tăng Độ Sĩ, xin hỏi tôn giá cao tính đại danh?"

"Cổ Dịch."

Độ Sĩ nhẹ gật đầu, hấn chưa từng nghe qua tên Cổ Dịch, nhưng cái này không chút nào ảnh hưởng sự thông minh của nàng.

Tiếp tục nói ra: "Ta xem tôn giá quanh thân quý khí tràn ngập, nghĩ đến nơi đây chủ nhân chỗ tao ngộ 'Chủng hồn' một chuyện liền là xuất từ tôn giá chi thủ a?"

"Đúng vậy a, chính là ta làm." Cổ Dịch không có chút nào không ổn, thoải mái liền thừa nhận.

Trong lúc nhất thời, mọi người ở đây đều ngây ngẩn cả người, nhất là là Nguyễn Đồ, con mắt lạng lẽ lão đại, bước nhanh cướp được Cổ Dịch trước người, chỉ vào cái mũi của hấn uống hỏi: "Nguyên lai là người, người tại sao phải làm như vậy? !"

Cổ Dịch chậm rãi đem ngón tay hấn dời, bên cạnh nói ra: "Con gái của người không là ưa thích suất ca à, hiện tại đủ hài lòng, người nên cảm tạ ta mới đúng."

"Người hấn. . ."

"Ai, Nguyễn tiên sinh an tâm chờ đợi." Độ Sĩ khuyên nhủ mắt thấy là phải nổ khí Nguyễn Đồ, đứng ở giữa hai người đem bọn hấn tách ra, đạo, "Oan gia nên giải không nên kết, ta xem vị này Cổ tiên sinh trên thân cũng không lệ khí, nghĩ đến cũng sẽ không vô tội đối lệnh ái ra tay, Nguyễn tiên sinh không ngại nghe một chút nguyên nhân."

Nghe Độ Sĩ như thế nhất nói, Nguyễn Đồ trong lòng chết trước hơi hồi hộp một chút, theo mà bình tĩnh lại, nữ nhi của mình cái gì phẩm hạnh hấn có thể là nhất thanh nhị sở, nói không chính xác nơi đó thật đem người trước mắt chọc phải cũng tuyệt đối là có nhiều khả năng, nhất thời lực lượng không đủ, không nói gì.

So sánh dưới Cổ Dịch liền ngay thẳng nhiều, trực tiếp nói ra: "Kỳ thật cũng không có nguyên nhân gì, chủ yếu liền là nhìn nàng khó chịu."

". . ."

Một bên Lôi Mậu ngây dại, Lộ lão bản ngây dại, Nguyễn Đồ cũng ngây dại, Độ Si cũng đi ra, giống đang dùng thân thể ngôn ngữ nói cho Nguyễn Đồ: Ngươi đánh hẳn đi, ta tuyệt không xen vào!

Cũng may tỉnh táo lại Nguyễn Đồ cuối cùng là phát huy người làm ăn đầu não, thật sâu cửa ra vào khí, nói: "Cổ tiên sinh đúng không, đã ngươi chịu lộ diện, tin tưởng là cũng không có ý định tiếp tục khó xử tiểu nữ, còn xin đài cao quý tay, vì tiểu nữ giải 'Chủng hồn', Nguyễn nào đó bất tài, cũng phải có trọng lễ dâng lên."

Cổ Dịch nói: "Nặng bao nhiêu, 200 tấn hoàng kim sao?"

"Ngươi . . ."

Nguyễn Đồ vừa bình phục sắc mặt kém chút liền muốn bạo tẩu, đúng lúc này, trong nhà bảo mẫu tiểu chạy ra, ngạc nhiên nói ra: "Nguyễn tiên sinh, Tiểu Lôi tỉnh qua đến, ý thức khôi phục!"

"Cái gì! ?" Nguyễn Đồ toàn thân chấn động, lập tức đại hỉ, "Đa tạ Cổ tiên sinh, việc này như vậy coi như thôi, ân oán xóa bỏ, về sau Cổ tiên sinh chỉ cần vào cửa liền là quý khách, ta trước xin lỗi không tiếp được, tiểu Vân, ngươi chào hỏi hiểu khách người." Nói xong bước nhanh chạy vào biệt thự.

"Tốt." Cái kia được xưng vì tiểu Vân chính là Nguyễn Đồ tính cách nóng nảy bí thuật, dựa theo lão bản phân phó ngược lại nhìn về phía đám người, nhỏ giọng đạo, "Mấy vị đi vào chuyện vẫn đi."

"Tốt."

Cổ Dịch thoải mái ứng đạo, chỉ là còn chưa kịp đi vào liền bị Độ Si ngăn lại, nói: "Cổ tiên sinh, ngươi đối Nguyễn gia nhất oán, hai không cầu tài, lại tại tiểu tăng lúc đến vừa vận giải trừ hiểu lầm, chắc hẳn cũng không phải là vì trò đùa quái đản đơn giản như vậy a?"

Cổ Dịch cười ha ha một tiếng, đối trước mặt cái này rõ ràng đối với mình năm trưởng hòa thượng cười nói: "Tiểu hòa thượng rất thông rõ ràng a, bất quá ca đứng một hồi mệt mỏi, muốn biết đạo vì cái gì liền đi với ta Nguyễn gia ngồi một chút, chúng ta vừa uống trà bên cạnh trò chuyện."

Độ Si nói: "Vô sự quấy rầy chủ nhân gia thực vì không ổn."

"A. Ngươi không đi chính ta đi, bái bai . . ."

Cổ Dịch nói xong quay người đi vào biệt thự, nhìn qua cái kia không đứng đắn bóng lưng, Độ Si bắt đắc dĩ lắc đầu, cuối cùng không thể không đi vào theo. . .

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 190: Đoán xem đoán

Tại nóng này thư ký an bài xuống, hai người tới biệt thự một gian bên trong phòng tiếp khách tương đối ngồi xuống.

Độ Si nói: "Cổ tiên sinh, hiện tại có thể nói a."

Cổ Dịch cười cười, vẫn là không có điểm danh chủ đề, chỉ nói ra: "Nghe nói thần đạo bên trong người, nguyên lực tích lũy xuống nhiều là đáng vẻ trang nghiêm, người tu vi cao thâm thậm chí uyển hữu thần rõ ràng dị tượng, phần lớn khí thế siêu nhiên. Hòa thượng ngươi đã là đệ tử Phật môn nhưng lại không này tượng, ngược lại tinh hoa ngưng thực, uy tướng bên trong giấu, bức này đặc biệt thần đạo tu pháp, sợ là chỉ có cái kia nhiệm lại vài tia thuật chân ý Hóa Không Tự bên ngoài, lại không đứng nhà a?"

Độ Si biểu diễn lạnh nhạt, chấp tay trước ngực chỉ nói: "Cổ tiên sinh mắt sáng như đuốc, không sai, tiểu tăng chính là Hóa Không Tự đệ tử, lần này tôn sư mệnh nhập thế, đến làm một chuyện."

"Vừa vận, ta cùng làm sự tình là giống nhau." Cổ Dịch bởi vậy nói liền Độ Si, xiết mắt sáng.

Độ Si trong nháy mắt gạt mình, hẳn xuất từ hơn nghìn năm đến hiếm khi xuất thế Hóa Không Tự, lần này xuất thế, phàm là có chút kiến thức Thuật Sĩ đều không khó đoán được chính là vì Địa Thương mà đến, Cổ Dịch nói cùng hẳn làm sự tình, như vậy tự nhiên cũng chính là vì Địa Thương.

Lập tức gật đầu nói: "Như thế nói Cổ tiên sinh là vì Địa Thương lệnh mà đến?"

"Có chút ý nghĩ." Cổ Dịch nhếch lên chân, sửa lại thoải mái tư thế ngồi, bên cạnh nói đạo, "Thực không dám giấu giếm, ta bốn ngày trước mới từ hải ngoại trở về, chỉ biết đạo con hàng này muốn xây cái gì Huyết Nhục Phủng, cái khác mạnh mới biết rất ít, bất đắc dĩ mới muốn ra như thế cái biện pháp, làm chút cao thủ tới, nhìn có thể hay không đạt được chút Địa Thương chỗ ẩn thân hữu dụng mạnh mới, còn lại sự tình, hòa thượng người cũng biết."

"Cổ tiên sinh nhọc lòng chính là vì truy tra Địa Thương, vô luận nguyên nhân gây ra vì sao cuối cùng là làm người bội phục."

Cổ Dịch gặp Độ Si bức này ngữ khí, liền biết đạo hán giống như Trần Ất Thập Lục, quyết định mình là vì Địa Thương mà đến, cũng vội giải thích, chỉ nói ra: "Đừng quản đeo không bội phục, hòa thượng người đã là Hóa Không Tự người, tin tưởng biết đến tuyệt đối không ít, thế nào, có thể toàn bộ, một năm một mười, không chút nào để lọt nói cho bốn suất ca sao?"

Độ Si suy tư một lát, nói: "Cổ tiên sinh, hữu tâm là tốt, nhưng việc này hung hiểm, chuộc tiểu tăng không thể nói."

Cổ Dịch "A" một tiếng, cảm thấy giọng điệu này làm sao như thế quen tai, không chính là mình khuyên Trần Ất Thập Lục lúc loại kia sao?

Lúc này trực tiếp hỏi nói: "Người ý tứ là ta trình độ không được roài?" Nói xong gặp Độ Si lại thật nhẹ gật đầu, lập tức liền không vui, tiếp lấy nói: "Hòa thượng, chúng ta tới vịn cái lực tay a."

Độ Si nhìn hán một cái, minh bạch hán tâm tư, gật đầu nói: "Có thể."

Dứt lời, hai người bắt đầu giúp đỡ, tại dựng vào trong nháy mắt, Độ Si chỉ cảm thấy đối phương bàn tay cực mềm, chỉ bên trên truyền đến âm lãnh, tuyệt không phải người bình thường xúc cảm, tập trung nhìn vào, mới phát hiện nguyên lai Cổ Dịch bàn tay cũng có hay không cùng mình dựng thực, ở giữa tương cách một tầng nhân nhậ u quang, minh bạch hán là tại ngự hồn chỉ lực đến đối với mình, lập tức khen một câu: "Cổ tiên sinh tốt tính chuẩn lực không chế, đặc tội."

Thanh âm chưa dứt, Độ Si liền bắt đầu phát lực, hán dị lực phi thường đặc thù, hoàn toàn đem tay không bao trùm, để hán tất cả lực lượng xong tại tác dụng tại Cổ Dịch âm hồn chỉ lực, không chiếm một tia tiện nghi, quang minh chính đại.

Hai người giao thủ, bắt đầu phát lực, lúc đầu Độ Si còn duy trì chín phần áp chế, nhưng phát hiện không làm gì được đối phương lực, trên tay bắt đầu tăng lực, thẳng đến thêm đến ba phần lực, phát đối Cổ Dịch lại vẫn là bộ kia không nhanh không chậm bộ dáng, không khỏi có chút kinh ngạc, tiếp tục tăng lực, nhưng mà, hán cái này nhất tăng lực tự nhiên cũng đưa tới Cổ Dịch tăng lực, đơn thả ba thành đi lên nhân hai trực tiếp chẳng khác nào Độ Si sáu điểm lực đạo, tha là cái bàn này chất lượng không tệ lại sao trải qua chịu được cái này Hóa Không Tự xuất thế cao thủ sáu điểm lực, áp lực trong nháy mắt vượt chỉ tiêu, cùng với một tiếng vang thật lớn bằng thành hai nửa!

Băng! . . .

"Cái này. . ."

Vừa lúc, cửa phòng mở ra, vì hai người châm trà nóng nảy thư ký bụng trà tới cửa, nhìn thấy một màn này, há to miệng nói không ra lời.

"Vân thư ký, chuyện gì như thế nhao nhao?"

Thật vừa đúng lúc, Lôi Mậu cùng Lộ lão bản thanh âm cũng tại lúc này vang lên, đi vào trước cửa nhìn xem một màn này cũng là nhất thời trở mắt,

Sau một lát, Lộ lão bản lấy lại tinh thần cười ha ha nói: "Hai vị cái này chuẩn bị để Nguyễn lão bản đồ dùng trong nhà sao. Cũng tốt, cái bàn này ta đã sớm thấy ngứa mắt, vân thư ký, làm phiền người cho hai vị quý khách dời một gian phòng a."

"Đương nhiên, mời tới bên này."

Tên vị tiểu Vân nóng nảy thư ký rất nhanh làm theo, đem Cổ Dịch cùng Độ Si mời đến liền nhau một gian khác phòng khách, mình cũng cùng Nguyễn Đồ ở một bên ngồi xuống.

Sau khi ngồi xuống, Lộ lão bản nhìn ra hai người có lời muốn nói, lại đứng dậy: "Hai vị tiếp lấy trò chuyện, chúng ta tránh một chút."

"Không cần. Hai vị nghe một chút cũng không sao." Lần này, Độ Si tính là miễn cưỡng thừa nhận Cổ Dịch thực lực, nói xong từ khoác trên người lấy đồ thăm trong khăn tay lấy ra dùm dó địa đồ, bày ra ở trên bàn, chỉ vào phía trên có đánh dấu điểm đồ địa phương đạo, "Cái này là mấy tháng qua tiểu tăng đi qua địa phương, nói ra thật xấu hổ, tiểu tăng những ngày này một đường đi tới mặc dù xử lý không ít việc vặt, nhưng liên quan tới Địa Thương mạnh mới thực sự thu hoạch rất ít."

Lôi Mậu lúc này chột mồm: "Độ Si đại sư ngài nói quá lời, mấy tháng nay ngài một đường trừ ác mà đi, Thần Châu thuật giới đã truyền khắp hiệp danh, Địa Thương sự tình ta cũng có nghe thấy, yêu nghiệt này âm hiểm xảo trá, muốn tìm tới hán cất giấu chi địa thực sự là cần một chút vận khí, trách không được ngài."

"Lôi tiên sinh người mới là nói quá lời. . ."

Độ Si cùng Lôi Mậu không dinh dưỡng lấy lòng Cổ Dịch một chữ cũng không nghe lọt tai, cẩn thận quan sát Độ Si địa đồ, phát hiện những ngày này hòa

thượng này vậy mà đi dạo hết Tây Nam hai tỉnh gần tám điểm chỉ nhất hương trấn, coi như cơ hồ là một ngày một chỗ, với lại từ trên bản đồ đến xem, còn đi dạo rất có gắng sức, không có một cái nào hương trấn là sát bên, chỉ tuyến trong đó ở giữa giao giới hương trấn, không khó đoán được, hẳn tại mỗi nhất cái hương trấn đều kỹ càng nghe ngóng xung quanh hương trấn tình huống dị thường, lấy từng cái bài trừ, hiện tại xem ra đã cơ bản hoàn thành hai tỉnh hương trấn bài trừ.

Gặp đây, Cổ Dịch không thể không bội phục hòa thượng này nghị lực cùng quyết tâm, biện pháp này nhìn như rất ngu, nhưng xác thực là bảo đảm nhất biện pháp, không có chỉ nhất!

Vừa vặn Lôi Mậu lại tại lấy lòng Độ Sĩ, Cổ Dịch kết nối chuyện đến, cũng khen hắn một câu, nói: "Hòa thượng người thật là tốt nghị lực. Bất quá những địa phương này người cũng nhìn qua cũng đều không tìm được đầu mối gì sao?"

Độ Sĩ nói: "Tiểu tăng sách vở tại quý tỉnh đập bình thị tìm được một vị tà đạo thuật sĩ, biết được Địa Thương trong bóng tối lôi kéo được một chút tà thuật cao thủ, bản muốn tiếp tục truy vấn, không ngờ hắn đã sớm bị Địa Thương chúng hồn, chạm đến ngọn nguồn đường hồn chúng dẫn bạo, mạnh mẽ như vậy đoạn tuyệt, về sau du tẩu hai tỉnh hương trấn ở giữa lại không một tia đầu mối hữu dụng."

Nghe Độ Sĩ như thế nhất nói, Cổ Dịch lại trầm mặc, thẳng đến chăm chăm lấy địa đồ nhìn một hồi lâu về sau, đột nhiên hỏi nói: "Người vì cái gì lựa chọn hương trấn?"

"Địa Thương đã bị thương, muốn luyện Huyết Nhục Phủng tự nhiên không có khả năng trắng trợn, cần lựa chọn. . ."

"Người làm sao biết đạo hắn sẽ không trắng trợn?"

Độ Sĩ lời nói bị Cổ Dịch đánh gãy, hắn nhìn một chút địa đồ, minh bạch Cổ Dịch ý tứ: "Người ý tứ là, hắn. . ."

"Hắc hắc, con hàng này vẫn luôn phách lối rất a!"

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Tây Lâm

Cổ Dịch đối Bạch Đồ hiểu rõ là từ truyền thừa mảnh vỡ bên trong tàn phá nhớ được biết, trí nhớ kia mặc dù không nhiều, nhưng đối Bạch Đồ tính cách nhưng lại có khẳng định, khắc sâu hiểu rõ, tổng kết đến nói liền là tám chữ: Cuồng vọng vô kỵ, không từ thủ đoạn!

Có thể như thế nói, người bình thường làm sự tình, Bạch Đồ sẽ đi làm, người bình thường sẽ không làm sự tình hắn cũng sẽ đi làm, cho nên, từ hướng này đến xem, Bạch Đồ chỗ ẩn thân đã có khả năng là tại vắng vẻ tiểu hương trấn, cũng có khả năng là trên mặt đất thị cấp trở lên trong đại thành thị!

"Cổ tiên sinh nói mặc dù cũng không phải là không có khả năng, nhưng mà thị trở lên có nhiều cùng đạo hạnh đi, nếu quả thật có dị thường, là không lẽ đã sớm nên bị phát hiện nữa nha?" Đối với Cổ Dịch cách nhìn, Độ Sĩ cũng nói ra ý nghĩ của mình, cũng chính là loại ý nghĩ này chống đỡ lấy hắn vì cái gì không đi thị trở lên thành thị lục soát, chuyên môn chọn xa xôi sơn thôn đi thăm dò.

Cổ Dịch nói: "Hòa thượng, người không có phát hiện người một cái liền nói đến trọng điểm sao?"

"A?"

"Người nói không có dị thường." Cổ Dịch cười, "Cái này chẳng phải là lớn nhất dị thường sao? !"

Độ Sĩ trong nháy mắt giật mình: Là, lớn nhất dị thường chính là không có dị thường sao? !

Nghĩ coi nơi này, không thể không bội phục nói ra: "Cổ tiên sinh cơ biến vô song, Độ Sĩ phí công gần hai tháng, thật là xấu hổ, ta cái này xuất phát, lại đi một lần trước đó bỏ sót chỗ."

Dứt lời liền muốn đứng dậy, nhưng lại bị Cổ Dịch cho gọi lại: "Hòa thượng người gấp cái gì, biết đạo hiện tại là thời đại nào sao?"

Độ Sĩ lộ ra vẻ mờ mịt: "Cổ tiên sinh ý gì?"

Cổ Dịch cười cười, chuyển hướng nương tựa Lộ lão bản, giờ phút này đỏ bừng cả khuôn mặt vân thư ký nói ra: "Thư ký tỷ tỷ, các người xấu hổ trò chơi trước phóng nhất hạ, làm phiền người giúp một chút, liên hệ hạ toàn cục cư trung tâm người."

"Nha!" Vân thư ký đến cùng là sa trường lão tướng, bị Cổ Dịch điểm phá xấu hổ sự tình cũng không gặp câu thúc, thoáng kinh ngạc một tiếng về sau, dùng mạo xưng mỹ ý ánh mắt phỉ hỉ một chút, cười nói: "Cổ tiên sinh các loại a." Thanh âm đừng đề cập có bao nhiêu xấp gòn.

Đội vân thư ký sau khi đi, Độ Si trở lại ý đến, hỏi: "Cổ tiên sinh nói toàn cục cư là cái gì?"

"Lộ lão bản, người nói cho hẳn biết."

"Được rồi." Cùng vì lão tướng, Lộ lão bản giờ phút này cũng không có một chút lúng túng biểu hiện, hiển vật quý đem toàn cục theo lý niệm nói cho Độ Si.

Độ Si sau khi nghe xong thở dài: "Thế nhân tiến bộ như vậy, chân không bước ra khỏi nhà liền hiểu rõ thiên hạ biến hóa rất nhỏ, chúng ta từ khuyên bảo người đời hiểu rõ đạo lý bên ngoài cao thủ, hiện tại xem ra, chỉ bất quá là ếch ngồi đáy giếng thôi."

Cổ Dịch an ủi: "Biết đạo liền tốt."

Độ Si: "..."

...

Về sau, rất nhanh vân thư ký liền tiếp thông toàn cục cư trung tâm người, bởi vì vì Nguyễn gia nguyên nhân, đối phương rất sáng khoái liền giúp Cổ Dịch điều lấy gần hai tháng qua cả nước đại bộ phận thị cấp trở lên thành thị tổng hợp số liệu, bao quát phạm tội, người mất tích số, tử vong số liệu cùng lưu động nhân khẩu các loại. . .

Trông thấy như thế một đồng lớn số liệu, Lộ lão bản đang chuẩn bị chuẩn đi, liền bị Cổ Dịch uy hiếp lưu lại, cái sau nhìn mấy trương sau thực sự chịu không được, đã thông công ty điện thoại, gọi tới mười cái thư ký cùng một chỗ hỗ trợ, rốt cục tại sau buổi cơm tối, phát hiện mấy cái dị thường thành thị.

Cái thành phố này phân biệt là: Thái Thương, Ninh Uy cùng Tây Lâm.

Đem cái này tam tòa thành thị tiêu ký tại trên địa đồ, Cổ Dịch cùng Độ Si một chút liền khóa chặt chỗ Hoa Hạ nội địa Tây Lâm, nơi này nam tiếp Trường Giang, vượt Cổ Hoa hạ khỏi nguyên chi địa, nhân văn đã lâu, trong cõi u minh tự có Nhân Đạo khí vận, Bạch Đồ đã tu Sát Đạo, cùng này tướng xông tướng nuôi, chỉ phải xử lý thật tốt, tuyệt đối là nhất khối cực lớn chất dinh dưỡng!

Cổ Dịch vội vàng lật ra Tây Lâm tư liệu, quả nhiên, cái này hai tháng đến Tây Lâm vậy mà là thần hồ kỳ thần số không người mất tích!

Phàm là có chút thống kê tri thức người đều biết đạo, đây là phi thường đặc thù rất khó xuất hiện con số, nhất là là Tây Lâm loại này thành phố lớn lưu động nhân khẩu cực lớn thành thị, hai tháng không có ngay cả một cái người mất tích vốn là là một loại lớn nhất dị thường!

Cùng Độ Si nhìn nhau, cái sau ánh mắt có chút cong lên, chỉ hướng Lộ lão bản, Cổ Dịch hiểu ý, ha ha cười nói: "Lộ lão bản,

Sáng mai trước đó ta cùng Độ Si hòa thượng liền muốn đi đến Tây Lâm, người có biện pháp gì tốt sao?"

Lộ lão bản nhất vỗ ngực: "Không có vấn đề, ta cái này định vé máy bay, không có vé máy bay cũng muốn an bài lái xe tại sáng mai trước đó đem hai vị ổn thỏa đưa đến Tây Lâm!"

...

Hôm sau.

Tây Lâm sân bay.

Từ trên máy bay xuống tới, Cổ Dịch cùng Độ Si tìm được một cỗ tiến về Tây Lâm xe buýt, lên xe.

Bởi vì vì thời gian cấp bách, Lộ lão bản lại không có bằng hữu ở chỗ này, không cách nào an bài nhận điện thoại, hai người chỉ có thể lên chiếc này thấy thế nào làm sao giống xe đen xe buýt.

Trên xe nệm ghế dơ dáy bẩn thỉu, dây an toàn có bên kia chẳng biết đi đâu, các loại quần áo ăn mặc người chen trên xe, thậm chí còn có mấy cái là đứng đây.

Xe đen hoàn cảnh rõ ràng không ra thế nào, cũng may hai người một người xuất sinh chợ búa, một người là người xuất gia, đều không có quá nhiều giảng cứu, lung la lung lay theo xe buýt cũng liền khởi động lên đường.

Trên đường, Cổ Dịch theo thói quen ngồi xe đi ngủ, không biết qua bao lâu, một trận tiếng ồn ào đánh thức hẳn, mở mắt xem xét, nguyên lai là vừa rồi mua vé vị kia đen thấp nữ tử chính đang mắng người.

Chỉ gặp nàng trong tay cầm một chuỗi nhìn như Phật châu đồ vật, chỉ vào trước người nhất nam tử cao lớn không được mắng nói: "Nhu người loại này

thứ vô nhân tính, biết cái gì gọi phật à, đi ra du lịch một phân tiền không nở hoa, đáng đời người sau khi chết hạ mười tám tầng Địa Ngục vĩnh viễn không bao giờ siêu sinh, lão nương nói cho người, hôm nay không mua xâu này Phật châu, sau này trở về bảo đảm toàn gia chết hết! . . ."

Đen thấp nữ giống súng máy ngữ khí không những cái khó nghe, còn hùng hổ dọa người, trước người hán nam tử đỏ bừng cả khuôn mặt, hai mắt cơ hồ phun ra lửa, nếu không là bên người bạn gái lôi kéo, chỉ sợ sớm đã nhảy dựng lên thả tất sát.

Nhưng mà, nam tử càng là như vậy giận dạn, cái kia đen thấp nữ tựa hồ liền càng là nghiệm, trong miệng mà nói biến càng thêm khó nghe: "Nha, người đỏ mặt cái gì, hán là bị ta nói trúng, người là vừa làm xong tang sự đi ra giải sầu tới, ta cho người biết, như người loại này thiết công kê nhất khắc người, không mua cái này Phật châu, sau này trở về vẫn phải tiếp lấy làm tang!"

"Ai, báo thân nghiệp nghiệp, nguyên là vô danh! Vị nữ sĩ này, phật vốn không tâm, duy tâm siêu thoát người, nhất niệm nhất chú ý đều là từ bi, Phật châu loại hình chỉ bất quá là ngoại vật, trên tu hành, hữu tâm thì đủ để, lời nói làm gì như thế ác độc, phật ý không phải như thế, lúc đầu cũng cho tới bây giờ, chớ xuyên tạc Phật Đà dạy bảo, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng."

Mất thấy như thế, Độ Si cuối cùng là nhin không được mở miệng, đứng dậy giáo dục đen thấp nữ tử một trận.

Cái sau rõ ràng sừng sốt một chút, thấy rõ nói chuyện còn thật là một cái hòa thượng về sau, mất thấy lác lư không được nữa, lập tức liền sử xuất nhiều năm xe đen ép bán khẩu khí, cười lạnh nói: "Cái này là người không mang Phật châu lý do! ? Người mọi người hòa thượng còn giáo huấn lên lão nương tới, ta cho người biết, hôm nay chẳng những cái này ngu xuẩn đến mua, các người toàn xe người đều đến mua, không phải vậy, hắc hắc. . . Các người liền đợi đến. . ."

"Người TM mới là ngu xuẩn!"

Đen thấp nữ tử nhiều lần nhục mạ khinh bỉ, trước người nàng nam tử kia rốt cục còn là không thể nhịn được nữa, lại không chú ý bạn gái khuyên giải, nhảy dựng lên liền là một quyền chính diện đánh vào cái trước mặt, chỉ nghe "Phanh" một tiếng, đen thấp nữ tử ảnh chân dung đưa hầu nỗ chia năm xẻ bảy, máu tươi cùng óc tung tóe nam tử một mặt, lập tức để hán mộng.

Sau đó, toàn xe người đều mộng, qua trọn vẹn nửa phút, mới có người lấy lại tinh thần, dùng nàng siêu high-decibel tiếng nói nhắc nhở toàn xe người phát sinh trước mắt sự thật!

"Giết, giết người! A! . . ."

". . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 192: 2 con quỷ

Lái xe dừng xe, đem cửa xe mở ra, tất cả mọi người giống nhìn quỷ nhìn xem nam tử kia, thận trọng từ bên cạnh hán đi qua, càng có trực tiếp nhảy cửa sổ, trong một phút ngắn ngủi, cơ hồ tất cả mọi người chạy sạch sẽ, chỉ còn lại có nam tử kia còn có con gái hán bạn, cùng Cổ Dịch cùng Độ Si.

Lúc này, Độ Si tiến lên kiểm tra thi thể, tình tế nhìn qua về sau, nói ra: "Vị tiên sinh này không cần tự trách, này giận tuy có qua nhưng cũng không nguy hiểm đến tính mạng, chân chính giết nàng một người khác hoàn toàn."

Nam tử kia giống là bắt lấy cây cỏ cứu mạng, bắt lấy Độ Si tay vội vàng hỏi nói: "Là ai? !"

"An tâm một chút. Cổ tiên sinh người tới xem một chút." Độ Si an ủi hán một câu, gọi tới Cổ Dịch, lúc này mới hướng xuống nói đạo, "Vị nữ sĩ này xương máu, thịt, gân, da, tình khí hoàn toàn không có, thân thể nhìn như không việc gì, kì thực yếu ớt vạn phần, trong đó lại có không hiểu dị lực xen kẽ, tình mà trí mạng, coi như hôm nay bắt từ, cũng tuyệt sống không quá mười ngày!"

Cổ Dịch cũng kiểm tra một lần nữ tử thi thể, bổ sung nói: "Cái này, liền gọi 'Chúng hồn tam pháp' chi nhất, đoạn sinh cơ!"

"Như thế xem ra, quả nhiên quỷ đạo cao thủ ở đây ẩn núp, có lẽ thật là. . ."

"Cô! Hai người bị bệnh thần kinh!"

Mất thấy Cổ Dịch cùng Độ Si một phen sát có việc không hiểu thấu nói chuyện với nhau, vốn là vội vàng xao động sợ hãi nam tử cảm xúc càng sâu, nhin không được mắng một câu, kêu lên bạn gái quay người xuống xe, không muốn vừa vừa xuống xe, thật vừa đúng lúc liền thấy trước người cách đó không xa vậy mà liền là vùng ngoại thành đồn công an!

Hắn lập tức giật nảy cả mình, lôi kéo bạn gái vất chân lên cổ liền hướng đường lên trong ruộng chạy, đợi cho cảnh sát đi ra đã không thấy bóng dáng.

"Hai người này tố chất thân thể không sai nha."

Gặp đây, Cổ Dịch cười một cách tự nhiên một câu, sau đó liền bị mang cảnh sát lên xe xe buýt lái xe cho cáo nhất trạng: "Cảnh sát đồng chí, hung thủ chạy cũng không thể để hân hai cùng chạy, vừa rồi liền là hòa thượng này cùng nhau khi phụ vợ ta, hân tam là cùng một bọn! Vợ ta chết rồi, các người muốn vì làm chủ a!"

Cổ Dịch lập tức đổi trở về: "Uy, người Thi Mễ có thể ăn bậy, phân không thể phun tung tóe, liên quan ta cái rắm!"

"Bớt nói nhảm, mặc kệ là không là, cùng chúng ta trở về, hiệp trợ điều tra!"

"Ta. . ."

"Được rồi, Cổ tiên sinh, nước gia tự có nó chế độ, chúng ta còn là đi một chuyến a."

Độ Si khuyên nhủ còn muốn nói điều gì Cổ Dịch, thành thành thật thật dẫn hắn đi theo cảnh sát về tới đồn công an làm cái ghi chép, chờ đợi điều tra kết quả.

Bởi vì vì cần thời gian lấy chứng, tăng thêm trước đó Cổ Dịch cùng Độ Si hai loại hoàn toàn khác biệt thái độ, cho nên hai người bị phân biệt đưa vào hai cái địa phương lâm thời câu lưu.

Nhất là có giường song sắt phòng đơn, hai là chỉ có bóng đèn cùng miệng thông gió cỡ lớn nhiều người phòng.

Tự nhiên, nghịch ngợm Cổ Dịch tiến là cái sau, đồng thời tiến hân tiến đến vị kia còn có hữu nghị gọi ý một câu: "Trước mấy giờ phát sinh cùng một chỗ ẩu đả sự kiện, có một phương người được đưa vào gian phòng kia diện bích hồi lỗi, người có thể cùng bọn hân làm bạn tốt a."

Phanh!

Cửa phòng đóng lại.

Cổ Dịch tiến nhập gian phòng bên trong, người bên trong quả nhiên như nói, từng cái mặt mũi tràn đầy dữ tợn, hòa ái dễ gần, đều là làm bằng hữu liệu. Bất quá Cổ Dịch hiện tại không muốn kết giao bằng hữu, phiệt đều không phiệt bọn hân một chút, chính mình tìm cái góc tường ngồi xuống, chặm đợi Độ Si tin tức.

Vừa mới tiến vào lúc Độ Si liền nói sáng tỏ hân cùng binh gia có liên hệ, tiến cục cảnh sát phản cũng có thể càng dễ làm hơn sự tình, mượn nhờ chính thức tài nguyên điều tra rõ cái kia đen thấp nữ tử bối cảnh, vòng xã giao, có hay không cùng cái gì đặc thù người tiếp xúc các loại manh mối, so hai người mình đi trong thành mù mờ tác mạnh hơn nhiều.

Cho nên, mừng rỡ có người khác ra lao lực Cổ Dịch, lúc này mới trung thực như vậy, tự giác thanh nhàn còn chuẩn bị tại góc tường tiểu híp mắt một hồi, làm dịu tối hôm qua một đêm ngủ không ngon ngủ gật.

Nhưng mà, cả phòng đánh nhau nam chú định để không cách nào chìm vào giấc ngủ, trong đó một vị phát trường như nữ nhân cao gầy đi đến trước người hân, trên cao nhìn xuống hỏi: "Tiến đến cũng không lên tiếng kêu gọi, là không là không đem người tóc dài ca để vào mắt a?"

Cổ Dịch nhìn hân một cái: "Đúng vậy a."

Tóc dài nam ha ha cười: "Tiểu tử người kiếm chuyện?"

"Đúng vậy a."

"

"Ta. . ."

Cùm cụp. . .

Tóc dài nam chính nổi giận hơn, đúng lúc này, cửa phòng lần nữa mở ra, một vị gầy Tây gã đeo kính bị đưa vào.

Tiến hân tiến đến trông giữ viên không có hướng bên trong nhìn nhiều, liền trở tay đem khóa cửa lên, tùy ý bên trong chuyện phát sinh tiếp tục.

Tóc dài nam cười cười, tiếp tục nói: "Ta hỏi người. . ."

Ba!

Vang lên trong trẻo, tóc dài nam lời nói lại bị đánh gãy, ngoài ý liệu sự tình lần này đánh gãy hẳn vậy mà liền là tiến đến gã đeo kính, vị này nhìn qua nhả nhả gã đeo kính cắt đứt phương thức gọi là một cái không khách khí, tiến lên liền nhất tát tai đánh vào tóc dài nam trên mặt, trực tiếp đem hắn đánh mộng bức.

"Ta sát! Ngươi TM tìm làm!"

Lấy lại tinh thần đến tóc dài nam lúc này nổi giận, chửi rủa lấy đôi bên trên gã đeo kính, không muốn nắm đấm vừa đánh đi ra liền cảm thấy thấy hoa mắt, ngực nặng nề, cả người không bị không chế bay ngược ra ngoài.

"Má..., ta. . ."

"Lông dài, dừng tay!" Từ dưới đất bò dậy tóc dài nam còn muốn hoàn thủ, không ngờ ngồi ở một bên vẫn không có mở ra miệng đầu trực lên tiếng, gọi hắn lại, cũng nói đạo, "Vị tiên sinh này ngươi không thể trêu vào, đừng quần quít chặt lấy, coi chừng chết như thế nào cũng không biết đạo!"

Đầu trực lên tiếng, tóc dài nam mặc dù không tình nguyện, nhưng còn là ngoan ngoãn lui qua một bên, không có tiếp tục dây dưa.

Gã đeo kính điều chỉnh ống kính đầu cười cười: "Hứa lão đại hảo nhân lực, trách không được là những người này duy nhất có thể được kết thúc yên lành."

"Ngươi biết ta?" Đầu trực sắc mặt biến đổi, quan sát tỉ mỉ gã đeo kính, vẫn như cũ nhớ không nổi ở đâu gặp qua hắn, nói ra lời nói lại là có ý gì.

"Mới quen."

Gã đeo kính lại phun ra một câu lệnh đầu trực khó hiểu, về sau lại không xem hắn, ngược lại nhìn về phía Cổ Dịch, mỉm cười nói: "Cổ tiên sinh, ta có thể ngồi cái này sao?"

Cổ Dịch có chút hăng hái đánh giá hắn một chút, đồng dạng hỏi: "Ngươi biết ta?"

Gã đeo kính cũng còn là bộ kia cười dung: "Mới quen."

"A?" Cổ Dịch trừng mắt nhìn kính, cùng đầu trực khác biệt, hắn dù sao là Thuật Sĩ, gã đeo kính lời nói rất dễ dàng để hắn liên tưởng đến một chút thường nhân không nghĩ tới đồ vật, tại là hắn rất không lễ phép xuất thủ, đem gã đeo kính âu phục bên trên kim sắc bút máy lấy xuống, mở ra bút đóng, quả nhiên phát hiện bên trong hoàn toàn khác biệt cùng bình thường bút máy cấu tạo.

Cái kia là nhất bài bài tinh xảo kết cấu chữ nhỏ, ước chừng có chừng trăm cái nhiều, từng chữ đều theo có thể di động, bố trí tại thép trên ngòi bút, tức tính tế lại lộ ra kỳ quái.

"Cổ tiên sinh nhìn ra cái gì?" Gã đeo kính đem bút máy thu hồi, cười hỏi nói.

Cổ Dịch nói: "Ngươi để cho ta nhớ tới một người bạn, cũng là coi bói, khác biệt là, ngươi hứa gia 'Trăm Văn Kỳ chương' chắc chắn rất nhỏ, lấy tinh xảo kết cấu trúc danh, mà ta vị bằng hữu nào coi như lớn khí hơn nhiều."

Gã đeo kính nâng đỡ kính mắt: "Cổ tiên sinh nói người này có cơ hội là phải xem thử xem, hiện tại thời gian cấp bách, chúng ta còn là trước làm chính sự. Quên giới thiệu, kẻ hèn này Tây Lâm hứa gia, Hứa Toán Linh."

"Chính sự? Ngươi là nói. . ."

"Tháng hai hai. Hai cái quý. Chết chết chết. Ma Thai kết."

"Thứ đồ gì?!"

"Kẻ hèn này đem qua quẻ ra, ngươi, liền là trong đó một cái quý!"

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 193: Tiêu đồng

Tính vì trăm văn chương. Thuật như kỳ danh, lấy vì diệu tính tế trứ danh, này thuật vì mệnh số suy luận chi thuật, lấy một trăm chữ lấy trăm văn, kết quả rất gần chính xác, tại một đám mệnh thuật bên trong độc đáo, phong cách đặc biệt.

Từ đó cũng có thể thấy được, này thuật ưu điểm minh xác, gắng đạt tới bói toán cho ra kết quả chính xác, rất nhỏ cụ thể, tại mệnh thuật đến nói tính có thể nói rất gần khả năng, thập toàn thập mỹ. Nhưng mà, đáng tiếc là, nguyên nhân chính là vì thể thuật quá mức chấp nhất tại chính xác kết quả, xem nhẹ đối Đại tướng truy cầu, dẫn đến này thuật cuối cùng là vô duyên bày đại mệnh thuật, trên tổng thể hơi có vẻ kém.

Giống như trước mắt Hứa Toán Linh, hẳn có thể tính tới tên Cổ Dịch, thuật pháp, thậm chí là trong đó một điểm nhân quả, lại không cách nào tính ra tổng thể biến hóa, mãi cho đến tới hôm qua mới biết đạo Cổ Dịch là hẩn quỷ bên trong quỷ!

"Tháng hai hai, hai cái quỷ. Một cái quỷ là người, một cái khác quỷ thân phận mặc dù khó bề phân biệt, nhưng kết hợp ba tháng trước món kia chấn kinh Hoa Hạ đại sự cũng không khó đoán ra là ai." Hứa Toán Linh không lọt vào mắt người chung quanh, trực tiếp điểm ra bản thân quỷ tượng, "Hai quỷ đã lộ ra. Phía dưới ba cái 'Chết' chữ một cái so một cái nặng, một trận gió tanh mưa máu sắp kéo ra, cái này cũng chính là ta tới tìm người nguyên nhân."

Cổ Dịch nghe xong, trầm ngâm nói: "Hôm nay bao nhiêu hào?"

"Tháng hai hai."

Cùm cụp. . .

Hứa Toán Linh lời nói mới rơi, cửa gian phòng lại một lần mở ra, vàng sam khăn đỏ Độ Si hòa thượng đi đến.

"Vị này liền là Hứa tiên sinh đi, người liên hệ binh gia tam vị cao thủ đã tới phúc trước khi khách sạn, chúng ta lại đi nói chuyện, cùng bàn đối sách."

"Xin hỏi đại sư là. . ."

"Tiểu tăng Độ Si."

"A? !" Hứa Toán Linh lộ ra rõ ràng vẻ kinh dị, lập tức biến vì đại hi: "Nguyên lai là Độ Si đại sư, quá tốt rồi, chúng ta đi, ta vì người dẫn kiến một người."

Lúc này, cổng trông giữ viên cũng tiến vào, thần sắc từ trước đó xem thường biến thành hiện tại vẻ mặt tươi cười, mời ra ba người bên cạnh nói ra: "Hứa tiên sinh, xe đã chuẩn bị tốt, người vị bằng hữu nào chính trên xe chờ người."

"Đa tạ."

"Khách khí khách khí. . ."

. . .

Hình tượng nhất chuyển. Đi vào cửa đồn công an, nơi này đỗ một cỗ năm lạng thần xa, chính là binh gia người thông tri đồn công an vì Hứa Toán Linh chuẩn bị.

Sau khi lên xe, Cổ Dịch gặp được Hứa Toán Linh chỗ nói vì Độ Si dẫn kiến người, thấy một lần người này, Cổ Dịch liền minh bạch vừa rồi Hứa Toán Linh vừa rồi biểu lộ là vì cái gì, đồng thời cũng tám điểm đoán được thân phận của người này.

Trên xe người là một vị nữ tử, một thân quần dài trắng, ống tay áo lớn, đai lưng, quần áo phục cổ, tóc dài chải tinh xảo cổ điển, cả một cái cổ trang mỹ nhân phong thái.

Đương nhiên chỉ bằng vào điểm ấy còn chưa đủ lấy để Cổ Dịch vì đó kinh ngạc, mấu chốt nhất là, cái này nữ nhân trên người lại có loại cùng mình tương tự khí tức, loại khí tức này đã bản thân lại lạnh nhạt, tốt như chính mình liền là giữa thiên địa hạc tâm, cùng vạn vật không có khác nhau nhưng lại không chế vạn vật, chính là Cổ Dịch 'U Cực Cừu Hòa' lý luận nơi phát ra, đạo gia nhất khởi nguyên sớm nhất thuật pháp chi nhất, Nhân Đạo chín chương: Tâm Ngã Như Nhất Pháp!

Ta tức thế giới, thế giới tức ta!

Này thuật giống như thuật không phải thuật, càng giống pháp cùng đạo, lịch đại người tu hành rộng rãi nhất, nhưng có thành tựu người lại là phượng mao lân giác, lác đác không có mấy, đại thể đến nói chỉ có hai loại người có thể có thành tựu.

Nhất, là thiên tài chân chính.

Hai, liền là Đông Cực Cung truyền nhân!

Trong đó thiên tài sở dĩ xưng chi là thiên tài liền là bởi vì vì vạn bên trong không nhất, Cổ Dịch rất rất ít nhìn thấy thiên tài, cho nên tại nhìn thấy nữ tử lần đầu tiên, khẳng định nàng Tâm Ngã Như Nhất Pháp thành tựu về sau, phản ứng đầu tiên liền là đem đưa về Đông Cực Cung người!

Sự thật chứng rõ ràng hẳn quả nhiên không có đoán sai, Độ Si rõ ràng nhận ra nữ tử này, gặp sau lộ ra sợ hãi lẫn vui mừng, còn hướng mình giới thiệu nói: "Nguyên lai là đồng đạo hữu. Cổ tiên sinh, vị này chính là Đông Cực Cung đương đại truyền nhân, tiêu đồng đạo hữu, có năng trợ trận, chuyện này tất nhiên nắm chắc tăng nhiều."

Cổ Dịch cười nói: "A, tốt như vậy, tiểu tỷ tỷ ngươi cần phải chiếu vào ta a."

"Ân." Ngoài ý liệu, đối mặt Cổ Dịch cùng Độ Si, tiêu đồng vậy mà gật đầu ứng, cũng nghiêm túc đối về đạo,

"Sẽ."

"Ách. . ." Mắt thấy như thế, Cổ Dịch tựa như nghĩ đến cái gì, "Cái này khó đạo liền là 'Không vốn muốn' 'Chỉ toàn tâm ta' ?"

Độ Si mỉm cười: "Chính là, chúng ta lên xe a."

Cổ Dịch lắc đầu, nghĩ không ra thật là có người tu tập loại này biến thái pháp môn. Cái gọi là không vốn muốn, chỉ toàn tâm ta, êm tai điểm nói liền là xích tử chi tâm, một mảnh hồn nhiên, dùng cái này vì đạo tâm mà đến đạo ý, bằng vào điểm ấy, đối tu tập tâm ta đạo đại có hỗ trợ, nhưng mà, loại này tâm cảnh hướng trọn nhìn nói, tức là lãng quên hết thảy, đối thế giới cảm ngộ chỉ có bản thân, cái khác đều là mây khói khách qua đường, không đáng giá nhắc tới.

Loại này tâm cảnh, đã nói xong gọi siêu nhiên, nói khó nghe liền gọi coi trời bằng vung!

Cho nên, như Cổ Dịch ghét nhất loại người này. Rõ ràng lão tử mới là nhất? Nặc mô hình? Ngươi giả trang cái gì so ta? Trâu. ?

Lập tức tự nhiên một đường không nói chuyện, năm lẳng thần xa phát động, hướng nội thành bước đi. . .

. . .

Nửa giờ sau, xe dừng ở một tòa tên vì 'Phúc trước khi khách sạn' trước cổng chính, Hứa Toán Linh trước một bước xuống xe, cùng người hầu nói chuyện với nhau vài câu, trực đem ba người dẫn tới lầu mười một một gian bên trong phòng.

Phòng rộng lớn sáng sủa, đã chuẩn bị tiệc rượu, có ba người ngồi ở đây, hai nam nhất nữ, theo như cái này thì, chính là Độ Si nói cái kia ba vị bình gia người.

Cổ Dịch cùng bình gia ân oán từ không cần nói, hẳn gặp này ba người, đã không xấu hổ cũng không có có những ý nghĩ gì khác, chỉ coi là người xa lạ chỗ chi, bất quá không nghĩ tới là, ba người dẫn đầu vị kia nữ vậy mà nhận được bản thân, đối mặt trước là sững sờ, lập tức cười dung không hiểu nói: "Cổ Dịch tiên sinh, thật là đã lâu không gặp."

Cổ Dịch kinh ngạc nói: "Ngươi biết ta?"

"Không biết."

Nữ tử này một thân màu đen quần áo, liền ngay cả trang dung cũng là màu đen điều, toàn bộ một cái không phải chú lưu cách ăn mặc, nói chuyện cũng là không hiểu thấu, bắt đầu thấy Cổ Dịch lúc còn một bộ sát có việc đáng về, đảo mắt liền tùy ý qua loa một câu, ngược lại đi đùa giỡn với Độ Si đến: "Ai, tiểu hòa thượng, chúng ta có ba năm không gặp a?"

Độ Si nói: "Thích tiểu thư, tiểu tăng không là ngày hôm trước mới cùng ngươi gặp qua?"

"Cho nên nói ngươi đàn nha, chưa từng nghe qua một ngày không gặp như là ba năm sao."

"Thích tiểu thư thật thích nói giỡn."

"Ai nói đùa với ngươi, đến, ngồi bên cạnh tỷ tỷ, chúng ta nói chuyện chính sự." Thích tiểu thư trêu chọc lấy Độ Si, đám người đã đều tự tìm vị trí tốt vào chỗ, cũng giống nói đùa, chỉ để lại Thích tiểu thư bên người chỗ ngồi.

Độ Si lắc đầu nói: "Tiểu tăng thất lễ." Dứt lời ngay tại Thích tiểu thư ngồi xuống bên người.

Vào chỗ về sau, Hứa Toán Linh phát biểu, nói: "Nói thật, chúng ta mặc dù ngồi ở chỗ này, nhưng chắc hẳn không có người ăn cơm tâm tư, hôm nay đại gia mục đích nhất trí, cũng là vì Địa Thương mà đến, đứng lúc ở đây bình gia, Hóa Không Tự, Đông Cực Cung người đều tại, tăng thêm ta quẻ tượng biểu hiện, hôm nay tháng hai hai chính là là đại hung ngày, không có gì bất ngờ xảy ra Địa Thương hôm nay tất có động tĩnh, thời gian cấp bách, ta đề nghị, chỉ chúng ta bảy người tổ đội, lập tức tiến đến vây giết Địa Thương!"

Tiêu đồng lúc này chợt mở, hỏi một cái không thích hợp vấn đề, nói: "Bình gia? Liền ba người bọn hắn sao?" Ngữ khí đây là đột nhiên không thể tin ngữ khí, có loại chất vấn bình gia tiêu chuẩn cảm giác.

Lập tức bình gia ba người ngoại trừ Thích tiểu thư bên ngoài sắc mặt hai người đột biến, đang muốn chợt mở nói cái gì, Thích tiểu thư trước một giây chợt mở, nói: "Vị này liền là Đông Cực Cung tiêu cô nương đi, quả nhiên nội tâm nguồn gốc, chỉ thuần đến khiết." Dừng một chút, tiếp lấy nói: "Thực không dám giấu giếm, ta bình trong nhà bộ gần nhất phát sinh một kiện đại sự, các đại người phụ trách nắm không ra thân, chỉ có ta ba cái lính tằm tướng của, ngược lại để tiêu cô nương chê cười."

Tiêu đồng "Ồ một tiếng: "Hứa Toán Linh, người tính toán binh gia đã xảy ra chuyện gì, vì cái gì chỉ phải chút lính tôm tước của đến?"

"Ách. . ." Từ tính linh khòe miệng giật một cái, "Tiêu cô nương, việc này sau đó lại nói, việc cấp bách vẫn là tìm được Địa Thương làm chủ."

"Vậy người tính a, bút tích cái gì?"

Từ tính linh: ". . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 193: Nữ vương

Từ tính linh gõ xuống ngực trước bút máy, mở ra nắp bút, nhắm mắt lại dùng ngón tay nhẹ nhàng tại trăm văn bên trên nhẹ nhàng phát qua, dựa theo một loại nào đó không hiểu tiết tấu, thỉnh thoảng dừng lại, miệng lầm bầm, thần thái cực điềm đạm.

Cứ như vậy ước chừng qua chừng năm phút, Hứa Toán Linh dừng lại động tác, hai mắt đột nhiên mãnh liệt trợn: "Một hai ba bốn, Đông Nam Tây Bắc, thăng bình, lộ da từ!"

"Có ý tứ gì?" Đám người truy vấn nói.

Hứa Toán Linh cau mày nói: "Tại Đông Nam Tây Bắc đường phố thứ nhất, thứ hai, thứ ba, căn thứ tư trong cửa hàng, Địa Thương chính đang bố trí Huyệt Nhục Phurong!" Nói xong thấy mọi người không thể tin nhìn xem mình, hần lắc đầu, tiếp lấy nói: "Cũng không phải là Hứa mô có khả năng bao lớn, mà là quẻ tượng đem lộ ra, mới sẽ như thế tính chuẩn."

"Quẻ tượng đem lộ ra? Bao lâu? !"

"Nhiều nhất không cao hơn nửa ngày!"

Đám người nghe ngóng nguyên một giết mình, vừa lúc phòng tiếng gõ cửa phòng, phục vụ khách hàng quản lý lãnh đạo phục vụ viên bắt đầu mang thức ăn lên, tràng diện im lặng.

Sau một lát, Thích tiểu thư đứng dậy, nhìn lướt qua đám người, nói ra: "Chư vị, ta là không tâm tình ăn, các người đâu?"

Độ Si đứng dậy đáp lại: "Tiểu tăng cũng không khẩu vị."

"Ta cũng không muốn ăn."

Hiếu đồng như là nói đạo, nhất thời tất cả ánh mắt đều nhìn về duy nhất không có tỏ thái độ Cổ Dịch, cái sau làm ho hai tiếng, nói: "Đã có bốn cái địa điểm, vậy chúng ta muốn làm sao phân đội?"

Thích tiểu thư nói: "Ta binh gia ba người một đội, Độ Si hòa thượng, Cổ Dịch các một đội, hiếu Đồng cô nương cùng Hứa tiên sinh một đội, các vị ý như thế nào?"

Lời này vừa nói ra, ngoại trừ Thích tiểu thư bản thân cùng Cổ Dịch bên ngoài, phần lớn lộ ra vẻ ngoài ý muốn, theo bọn hần nghĩ, Hóa Không Tự Độ Si cùng Đông Cực Cung hiếu đồng hẳn là cả đám thực lực mạnh nhất, để Độ Si một người một đội không có vấn đề, hiếu đồng tính cách ngây thơ cùng Hứa Toán Linh bổ sung cũng không có nhiều vấn đề, về phần binh gia ba người vốn là một đội phân cùng một chỗ cũng thuộc về bình thường, ngược lại là Cổ Dịch, một mình hần một đội thật không có vấn đề sao?

"Phục vụ viên, cho ta đem chém uống gà đóng gói, chúng ta xuất phát!"

...

"Nhất, hai, tam, căn thứ ba, ngô, chính là cái này."

Sau mười mấy phút, Cổ Dịch gắp chém uống gà còn sót lại đùi gà đi tới tây nhai, làm vì Tây Lăng hạch tâm thương khu chỉ nhất, trước mắt tây nhai cùng với những cái khác ba đầu đường phố đạo phân biệt đối ứng áo, ăn, được, chơi bốn cái chủ đề, cho nên, Hứa Toán Linh nói tây nhai căn thứ ba cửa

hàng chỉ cũng liền là căn thứ ba khách sạn, nhất gia tên vì 'Chủ đề tình yêu' khách sạn.

Cùng trước đó Cổ Dịch bọn người vị trí phức trước khi khách sạn khác biệt, trên con đường này khách sạn tầng lầu đều không cao, chỉ là rất gần tận đặc sắc, ở mọi phương diện suy nghĩ ý mới, tỉ như trước mắt cái này gia, tên là chủ đề tình yêu, trên thực tế liền là nhất gia đặc biệt phong cách tình thú khách sạn!

Làm Cổ Dịch vừa vào cửa, một cỗ mập mờ khí tức liền đập vào mặt, ánh đèn mờ tối sân khấu, một vị mang theo màu hồng phấn mạng che mặt, quần áo vền vền che khuất trọng điểm bộ vị nữ tử tinh tọa nơi này.

Cùng với chung quanh chậm tiết tấu âm điệu, nữ tử hơi có cảm giác, ngẩng đầu nhìn đến vào cửa Cổ Dịch, vũ mị nhất tiểu, hướng về ngoắc ngón tay, ôn nhu nói ra: "Tối ngồi."

Cổ Dịch từ đều thỏa, tiến lên ngồi vào nữ tử đối diện, cười hỏi: "Tiểu tỷ tỷ, nơi này có gì vui?"

"Hi hi, nghe giọng nói tiểu đệ đệ ngươi là người bên ngoài đi, tỷ tỷ liền lặng lẽ nói cho ngươi, nơi này là cùng tỷ tỷ chơi địa phương a."

"Cùng ngươi sao?"

Nữ tử cắn cắn môi, lườm hấn nhất: "Ngươi xem trước một chút hạng mục rồi quyết định a." Nói xong từ trong ngăn kéo lấy ra một bản tình xảo bên ngoài bản đưa tới.

Cổ Dịch tùy ý lật một chút, sau đó trông mắt liền trùng ở.

Chỉ gặp phía trên này toàn là chút thân mang nữ vương da trang tuổi trẻ nữ tử ảnh chụp, cầm trong tay đồ vật càng là thiên kì bách quái, có cầm roi da, có cầm ngọn nến, còn có viên bi, chòr đã, các loại. . .

"Thế nào muốn trải nghiệm một chút không?" Nữ tử xích lại gần chút, tại Cổ Dịch bên tai thổi khí nói.

Cổ Dịch lắc đầu.

"Không vui sao, vậy ngươi từ phía sau lật qua."

"

Cổ Dịch theo lời làm theo, trái lại lật, cái này khê đảo hấn lại ngay ngăn cả người.

Nguyên lai trái lại lật cùng trước đó bên trong dung không khác nhiều, chỉ là phía trên tuổi trẻ các mỹ nữ đều biến thành từng cái cơ bắp đại hán, đồng dạng thân mang da trang, cầm roi. . .

"Cái này thích a?"

"Thích ngươi cái đầu a!" Cổ Dịch một tay lấy hentai đẩy trở về, chỉ vào nữ tử đạo, "Liền muốn ngươi!"

Nữ tử nhìn xem hấn, một mực nhìn gần một phút đồng hồ, bỗng nhiên thêm thêm môi, mị tiểu không có, ngược lại là một mặt cao lạnh, nói: "Sau ba phút tiến đến, ngươi cái này tiện nô!"

"Ách. . ." Cổ Dịch nháy nháy mắt, mắt thấy một vị khác quần áo hở hang nữ tử lúc trước sau đài cửa ngằm đi ra tiếp nhận ban, đợi sau ba phút, dưới sự chỉ điểm của nàng tiến nhập cái này đạo cửa ngằm.

Trong môn, là một cái so sánh vì rộng rãi gian phòng, bốn năm cái da trang nữ tử chính trò chuyện, gặp Cổ Dịch tiến đến, trong đó một vị chỉ chỉ bên trong căn phòng khác một cánh cửa, nói: "Ngươi chủ nhân đi xuống, để nàng đợi lâu nhưng có được ngươi chịu." Nói xong rất nhanh cùng mấy vị khác nữ tử đều cười lên.

Cổ Dịch không để ý tới các nàng, tiếp tục theo vào, thông qua phía sau cửa bỏ vào một gian tầng hầm trong phòng.

Cái này là một gian lấy màu đỏ chót điều làm chủ gian phòng, trong phòng bày đầy các loại hình thù kỳ quái đồ vật, cái gì đuôi ngựa roi da, miệng nhét ngọn nến cái gì cần có đều có, mà trong đó làm cho người ta chú ý nhất thuộc về chính giữa một ngum lấp đặt có còng tay đỡ giếng nước.

Cái kia miệng giếng trang trí tinh tế, khác có không biết tên thú loại cùng miệng giếng biên giới, còng tay đỡ thành hình vuông, miệng giếng trên vách chứa cổ định bàn chân bằng da trang bị, liếc nhìn lại có mười tám điểm tinh thú.

"Ta đi, quả nhiên thành sẽ chơi, không biết trên đường đi là cảm giác gì."

Cổ Dịch lăm lăm một câu, sau lưng lập tức liền vang lên trước đó nữ tử thanh âm, cao lạnh vô cùng: "Đừng nóng vội, lập tức liền để ngươi bên trên đi thử xem."

Nữ tử kia xuất hiện lần nữa, không biết gì khi nào đã đổi lại một thân nữ vương da trang, tay trái cầm roi, phải tay cầm đao, nàng thêm một cây đao lưỡi đao, tiếp tục nói: "Ra điểm huyết, kích thích hơn a."

Tình cảnh này, tăng thêm nữ tử cao lạnh bên trong mang theo mị ý âm, để nàng cảm đạo muốn thả máu chẳng những không có một tia hung ác vị đạo, phản cũng có loại khác tư tưởng, đừng nói là này đạo lão thủ, liền ngay cả Cổ Dịch loại này chưa hề trải qua đều có một tia Nhân khanh xử trí xúc động.

Hắn lắc đầu, bắt đầu đi thờ dài: "Hồi thể gian tiểu thụ nhiều không kể xiết, nữ vương, người nói người tốt nhất nữ vương không thích đáng, hết lần này tới lần khác tự cam đoạ lạc, hoặc là nói, bản thân người cũng là thụ sao!"

Nữ vương sắc mặt bất thiện: "Tiện nỡ, người nói cái gì?!"

"Ta nói phía dưới này có cái bình. Người nói đúng không đúng thế."

". . ."

Nữ vương sắc mặt lúc này triệt để thay đổi, từ cao lạnh đến giật mình, rất nhanh lại từ giật mình đến âm lãnh, trầm giọng hỏi: "Người muốn nói cái gì?"

Cổ Dịch nhéo nhéo cái mũi nói: "Ta người này cái mũi tương đối linh, coi như trên người người mùi nước hoa nặng hơn nữa, cũng che giấu không được người cái kia một thân xác thôi vị! Đúng, người liền là cái gọi là lột da tử a?!"

". . . Tự tác thông rõ ràng, người cho là người biết được rất nhiều sao?!"

"Không cảm thấy, cho nên mới muốn hỏi người a."

"Ta tại sao phải nói cho người biết."

"Bởi vì vì. . . Người cần bả a!"

Phanh! . . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Luyện Ngục

Cổ Dịch tiếng nói mới rơi, âm phong thổi lên, hư ảnh hiện ra bên trong nhất đạo bàn tay thô gào thét phiến đến, nữ tử kia còn chưa kịp phản ứng liền quý chùng đập bay, đụng tường rơi xuống đất.

"Đau nhức, đau chết ta rồi! . . ."

Trên đất nữ tử nâng trường âm, giấy dựa lấy vịn tường chậm đứng lên, thân thể hiện ra một loại quỷ dị vặn vẹo, tóc tai bù xù tựa như quỷ, bên cạnh nói đạo, "Người, người đem mặt của ta đều đánh rớt!"

Dứt lời mãnh liệt ngẩng đầu một cái, một trương không có da mặt mặt hiện ra tại Cổ Dịch trước mắt, huyết nhục rơi đáng về cực điểm buồn nôn, nơi nào còn có vừa rồi cái kia làm cho người gà động cao lạnh.

"Ta đau quá, đau quá, toàn thân đều đau nhức, a! . . ."

Cái này vẫn chưa xong, cùng với nữ tử càng phát ra cao tiếng thét chói tai, nàng toàn thân làn da bắt đầu từng mảnh bong ra từng mảng, cái kia một thân da thịt trắng nõn dần dần bị làm cho người buồn nôn huyết nhục thay thế, chân chính vì Cổ Dịch trình bày cái gì gọi là 'Lột da tử'!

"Đau chết ta rồi! . . ."

Sau một lát, làm nữ tử tất cả làn da tan nát, tiếng kêu của nàng cũng đạt tới nhất high-decibel, sau đó động tác của nàng liền cứng đờ, ngay sau đó, 'Soạt' một tiếng, huyết nhục của nàng trong nháy mắt đổ sụp, đảo mắt biến liền thành một bãi thịt nát, lại không động tĩnh. . .

"Cái này tình huống như thế nào?!" Cổ Dịch giật mình, hoàn toàn không có tìm hiểu được trước mắt biến cố đến tột cùng vì sao, chính lúc này, điện thoại di động vang lên.

Điện thoại là hành động trước Thích tiểu thư phân phát, cư nói là dùng đặc thù xoay tròn, chẳng những có thể lấy tứ phương đồng thời trò chuyện, lại tín hiệu vô cùng tốt, ở phòng hầm bên trong cũng không ảnh hưởng chút nào.

Cổ Dịch ấn nút tiếp nghe khóa, gia nhập vào đám người bày trò chuyện, Hứa Toán Linh nói rõ ràng mặt khác ba cái đội ngũ đã giải quyết cùng loại lột da tử quái vật cũng tìm được một cái bình, hỏi hần tiến triển như thế nào.

Vừa vặn lúc này ngưng hồn tại đáy giếng tìm tới vớt đi lên một cái huyết hồng sắc bình, hần nhìn lướt qua, trả lời: "Ta cũng tìm được, sau đó thì sao?"

Hứa Toán Linh nói: "Vừa mới ta tính một quẻ, này bình chính là Huyết Nhục Phủng hạch tâm vị trí, đã chúng ta bốn tổ đều tìm được, không đường như lúc đem phá hủy, triệt để hủy đi Địa Thương bố trí Huyết Nhục Phủng, để yêu nghiệt này thất bại trong gang tấc!"

"Tốt, ta tới trước." Điện thoại lý Thích tiểu thư thanh âm lên tiếng, lập tức liền là một trận? ? Đỉnh khoét để a hấu hải? , qua đi nàng thanh âm vang lên lần nữa, "Cái đồ chơi này thật đúng là khó làm, xem ra muốn lên gia hỏa. . ."

Phanh!

"thật có chút đặc thù, tiểu tăng thử lại lần nữa. . ." Độ Sĩ thanh âm truyền đến, hần cũng bắt đầu động thủ nện lên bình. . .

Cổ Dịch nghe hai người truyền đến ngoài ý muốn ngữ khí cũng không nhận được hiệu kỳ, hiệu lệnh thiên hồn chi lực, tập một điểm phách lực (*) động thủ, đánh vào huyết sắc bình một điểm chỗ.

'Phanh' một tiếng, như trước đó trong điện thoại đi động truyền ra tiếng vang, qua đi bình vẫn như cũ như lúc ban đầu, không thấy mây may tổn hại.

"Tiếp tục!"

Phanh! . . .

Cổ Dịch lần nữa hạ lệnh, lần này vận dụng năm ngàn hồn lực bộc phát, đánh vào bình tiếng vang so sánh với mười vị trí đầu lần, nhưng mà bình vẫn là không có nhất điểm phá ra dấu hiệu.

"Lại đến! Lần này dùng lớn!"

Hô. . .

Lại một lần hạ lệnh, bảy hồn Thông U ra sách, âm phong từ lên, vạn hồn chi lực bộc phát, tiếp tục đánh lúc trước đó, chỉ nghe 'Băng' một tiếng, cùng trước đó khác biệt trầm đục qua đi, bình rốt cục phá!

Thoáng chốc, nhất đạo mất thường không thể gặp hồng quang xông thẳng tới chân trời, dừng lại tại thành thị ngàn mét trên không.

"Ta thành công!"

Điện thoại máy biến điện năng thành âm thanh bên trong truyền đến Thích tiểu thư thanh âm, ngay sau đó, Độ Sĩ, Hứa Toán Linh đều liên tiếp phá vỡ bình.

Lúc này, hiểu đồng đột nhiên nói ra: "Ta có cổ cảm giác xấu."

Đám người lúc đầu hơi có vẻ nhẹ nhõm tiếng nghị luận trong nháy mắt ngừng lại, sáu người đều biết đạo hiểu đồng tu tập không vốn muốn tâm ta chi đạo, phương pháp này ở gần nhất tự nhiên, đối khí cơ biến hóa miễn cảm trình độ thậm chí còn tại bình thường mệnh sư phía trên, nói có cảm giác không tốt tám thành liền có bất hảo chuyện phát sinh.

Quả nhiên, mấy phút đồng hồ sau Hứa Toán Linh nói tiếp đạo, ngữ khí trầm trọng nói: "Ta bói một quẻ, đến sáu chữ, vì hạ hạ quẻ. Tượng vì: Bát phương lên, tai ách biến!"

Oanh!

Tiếng mới rơi,

Bốn cổ khí cơ lấy màu đỏ mất thường không thể gặp ánh sáng đường từ lệch vị tứ phương dâng lên, tại bảy người không tới kịp gặp trước đó, vọt tới ngàn mét không trung, cùng lúc trước đánh vỡ bốn bình hồng quang tương giao, thành một điểm, áp súc vì một viên hạt châu màu đỏ, như là Cổ Dịch tại phụ cận, không khó có thể nhận ra viên này đỏ châu vì Hồn Châu một loại, trong đó khí tức, tràn ngập ngang ngược, quái muốn, khát máu, thậm chí quái dị các loại. . .

Ngay sau đó, viên này Hồn Châu tại thành hình không đến hai giây xác ngoài liền xuất hiện vết rách, vết rách lại cấp tốc mở rộng, trong nháy mắt, toàn bộ Hồn Châu nổ tung, vô số màu đỏ âm hồn gào thét mà ra, lấy nhất vận vẹo khuôn mặt, nhất giây dựa động tác hướng Tây Lăng trung tâm bốn đường phố đánh tới, tìm tới sớm đã chuẩn bị xong chủ kí sinh, phụ thuộc thượng thân.

. . .

Đông đường phố.

Cửa hàng một tiệm bán quần áo thử đồ trong phòng.

Hai người thiếu nữ một bên thử đồ, một bên vui đùa.

"Lily, người Oppai lại lớn đâu, thật hâm mộ thật hâm mộ, đến, a a một cái . ."

"Cút ngay đi, sắc quỷ tú, đừng đụng ta."

Được xưng vì Lily ngực lớn muối cười đẩy ra trêu chọc mình thiếu nữ tú, hai người trêu ghẹo một trận, qua đi đang chuẩn bị riêng phần mình thử đồ, không muốn đúng lúc này, tên vì tú thiếu nữ bỗng nhiên cứng ngắc lại một cái, lập tức cắn một cái tại Lily trên ngực!

"A! Người làm gì!?"

Tú lần này dùng sức cực lớn, thẳng đem Lily cắn chảy ra máu, cái sau gập đầu nhức phía dưới bắt lấy tóc của nàng dùng sức kéo một cái, cảnh tượng khó tin xuất hiện, chỉ gặp Lily liền vậy mà liền dạng này đem tú sau xương sọ kéo xuống!

Tú óc giữ lại ngực, Lily dọa mộng, qua trọn vẹn nửa phút mới hồi phục tinh thần lại, phát ra siêu decibel tiếng hét chói tai, đưa tới bên ngoài hướng dẫn mua viên vôi vàng nhốt hỏi.

"Tiểu thư người thế nào? Cần muốn trợ giúp à, tiểu thư?" Hướng dẫn mua viên hô vài tiếng không có phản ứng, vôi vàng gọi tới cái khác hướng dẫn mua, hợp lực đem thử đồ thất đại môn phá vỡ trong nháy mắt, bên trong trắng cảnh để các nàng cũng hét lên.

"A, đến, có ai không! . . ."

Chỉ gặp trong phòng thay quần áo, Lily ánh mắt mờ mịt, trong tay chậm rãi đem tú xương cột sống hoàn toàn rút ra!

Làm hướng dẫn mua nhóm đẩy cửa ra rít gào lên một sát na, Lily không chút do dự cầm trong tay xương cột sống đâm vào trong đó một vị hướng dẫn mua con mắt, lực đạo chi lớn, trực tiếp đem toàn bộ não bộ xuyên qua!

"Giết, giết người! . . ."

Tương tự sự tình, tại toàn bộ trên thương trường hạ khắp nơi có thể thấy được. . .

...

Phố Nam.

Đồng dạng là hai vị thiếu nữ chính ăn hưởng dụng mỹ thực, ăn ăn, trong đó một vị một ngụm liền cắn lấy một vị khác trên mũi, cái sau kịch liệt đau nhức phía dưới xé mở cái trước đầu, tục trước người tại hét lên bên trong biến thân lực đạo kinh người sát nhân cuồng ma!

Tây nhai.

Vừa làm xong đại bảo kiện hai nam tử đột nhiên tướng giết, sống sót một phương, trò chơi giết người bắt đầu!

Bắc nhai.

Giống nhau sự tình từ một kiện đến hai cái, đến ba kiện, đến cả con đường đều đang phát sinh!

Đông Nam Tây Bắc, bốn con phố, tại gần ngụi chừng mười phút đồng hồ, đầu đường cuối phố, triệt để hóa vì nhân gian Luyện Ngục!

Làm bảy người riêng phần mình từ cửa hàng bên trong đi ra, mắt thấy một màn này, từ tính linh một mặt mờ mịt, Thích tiểu thư sắc mặt âm trầm như nước, Độ Sĩ hợp chi tụng Phật hiệu, tiêu đồng nước mắt chảy xuống.

Cổ Dịch suy tư một hồi, thấp giọng nói: "Da thịt trái đường phố máu rót giếng, bạch cốt xây tường quý ca hát. Huyết Nhục Phùng, Huyết Nhục Phùng, hân là, cái này là một cái bẫy?!"

"Ha ha. . . Không lẽ là bản tôn sư môn hậu bối, so những thứ ngu xuẩn kia thông rõ ràng nhiều. . ."

...

Chương 196: Gặp lại Bạch Đồ

Đã lâu thanh âm trước người vang lên, Cổ Dịch ép ép ánh mắt, gặp một sợi khói hồng không biết từ chỗ nào bay tới, phác hoạ ra nhất đạo thân ảnh mơ hồ, thấy không rõ hình dạng, hơi khói rung động ở giữa lộ ra mờ mịt.

Bạch Đồ!

Cổ Dịch liếc mắt một cái liền nhận ra trước mắt hơi khói chính là Bạch Đồ, chính xác nói là hắc nô dịch hồn phách thành, cũng không phải là chân thân, nghĩ đến là dùng cái này cùng mình gặp một lần.

Lập tức nhếch miệng lên, nói: "Ta lại đoán, cạm bẫy này cũng không là ta nhắm vào ta đi?"

Trong sương khói vang lên u âm thanh: "Da thịt trải đường phở máu rót giếng, bạch cốt xây tường quý ca hát. Thôn người âm phong trống trùng gió, phở dài mười dặm tận nhân gian. Kẻ này xác thực không đối với ngươi, bất quá ngươi đã dám tới tìm ta, chắc hẳn tự kiểm chế vũ lực, trận này liền đưa ngươi táng thân a."

Dứt lời hơi khói phiêu tán, trên đường đám người điên đại tăng lên, phở dài uống máu, trên bầu trời dần dần dâng lên huyết sắc, toàn bộ thế giới một mảnh huyết hồng!

Lúc này, Cổ Dịch điện thoại chấn động một cái. . .

. . .

Sau mười phút.

Cách khách sạn gần nhất Thích tiểu thư ba người một lần nữa trở lại phúc rừng trong tửu điểm, lúc này, bởi vì làm trung tâm thương vòng huyết tình sự kiện, khách sạn vô luận nhân viên công tác còn là được khách đều đã chạy sạch sẽ, trong đại sảnh trống rỗng cùng một giờ trước đó náo nhiệt tạo thành mãnh liệt tương phản cảm giác.

Thích tiểu thư trong tay cầm điện thoại, phía trên tín hiệu đã thành không cách, trò chuyện sớm đã kết thúc, chỉ có nhất cái tin nhắn ngắn nhắc nhở: Phúc trước khi khách sạn mái nhà tập họp. . .

Chiếu vào cái này cái tin nhắn ngắn nhắc nhở, trở lại khách sạn sau ba người rất nhanh ngồi thang máy lên tới tầng cao nhất, liền tại bọn hắn thông qua thang trốn khi cháy đang muốn đẩy mở mái nhà đại môn lúc, Thích tiểu thư động tác bỗng nhiên đình chỉ, một cổ dự cảm không tốt dưới đáy lòng dâng lên.

"Đã tới, sao không thấy một lần?"

Dứt. . .

Đúng lúc này, ngoài cửa nhất đạo trầm thấp nam tiếng vang lên, đại môn ứng thanh mở ra, mái nhà sân thượng tràn cảnh đập vào mắt mắt:

Nơi này cùng lớn bình thường lầu sân thượng cũng không có bao nhiêu khác nhau, địa thế trống trải, một chút có thể thấy được toàn cảnh, ánh mắt rất dễ dàng liền bị người ở chỗ này hấp dẫn, một chút liền chú ý tới bốn bóng người kia.

Cái kia là bốn cái tuổi tác không nhất nam tử, trong đó làm người khác chú ý nhất thuộc về một vị ngồi tại trên ghế bành âu phục nam tử, một thân ngồi tại tường bảo hộ bên trên duyên, đưa lưng về phía sân thượng, thấy không rõ hình dạng, trong tay bưng một chén chất lỏng màu đỏ, không biết là rượu còn là máu, càn quỳ đi là, nhìn về phía hắn, thân thể lại sẽ bất tri giác sinh ra nổi da gà, loại kia bất động thanh sắc bên trong chỗ tản ra sát khí, đơn giản nồng đậm tới cực điểm!

Thích tiểu thư cứ như vậy nhìn hắn chăm chăm mười mấy giây, lúc này mới chột mồm, dùng nghe không ra ngữ khí âm điệu nói ra: "Các hạ liền cái kia Địa Thương a? Thủ đoạn quả nhiên âm hiểm cao minh, có thể cắt bản tiểu thư đặc biệt mã hóa tín hiệu nhiều lần, dẫn ta đến đây, thật là lợi hại!"

Nói xong quan sát nam tử kia, gặp hắn vẫn không có bất kỳ động tác gì, liền như chính mình căn bản vốn không tồn tại, ngược lại lại nở nụ cười: "Nghe nói người gần đây đặt tiêu chuẩn vượt quá khả năng, hôm nay gặp mặt hoàn toàn chính xác danh bất hư truyền, người khinh thường cùng bản tiểu thư nói chuyện đúng không, vậy thì tốt, ta cũng không đề ý tới người, bái bai, đi! . . ."

"Chờ một chút!"

Thích tiểu thư dù sao kiến thức phong phú, liếc mắt liền nhìn ra trước mắt bốn người thâm bất khả trắc, nhóm người mình tuyệt không có khả năng là đối

thủ, quyết định chú ý liền muốn chuồn đi, tự nhiên không lọt vào mắt đối phương gọi, phối hợp hai đồng bạn bước nhanh xoay người lui về trong môn, đang muốn giành lại lâu đạo lúc, không muốn vào thời khắc này, nhất đạo kịch liệt phong thanh đột nhiên nổ vang, lập tức chỉ gặp bóng đen lóe lên, vị trí dựa vào sau đồng bạn đuổi trong nháy mắt bị đến vật xuyên qua, gắt gao dính tại mặt đất!

"Cái này, cái này là Vũ Vương Thương!?"

Thích tiểu thư trước là giật mình, lại khi nhìn rõ đến vật lúc thất thố, tuyệt đối nghĩ không ra vậy mà lại dưới loại tình huống này nhìn thấy binh gia mất đi thất vũ khí đứng đầu!

"Ta không là để ngươi chờ một chút à, làm sao không nghe lời?"

Vừa mới thanh âm vang lên lần nữa, cùng mở cửa lúc nói chuyện là cùng một người, Thích tiểu thư đưa mắt nhìn lại, gặp thanh bộ dáng của hắn: Cao gầy, khoảng bốn mươi tuổi, sắc mặt vàng như nến, làn da khô cằn không có một tia sáng, nhìn qua tựa như cái kẻ nghiện.

Nhưng gặp hắn đi đến Vũ Vương Thương trước,

Nhìn cũng không nhìn vị kia binh gia đệ tử, tiện tay rút súng quét qua, liền đem vị này chuẩn bị đánh trả binh gia đệ tử đầu người quét xuống, giữa cổ máu tươi phun ra hắn nửa người.

"Vương Quân! Hồn trưởng!"

Người tới tiện tay giết người, một vị khác binh gia đệ tử mắt thấy mình huynh đệ cùng chung hoạn nạn đầu một nơi thân một nẻo, lập tức hốt mất muốn nứt, vung mạnh tay lên tung ra đầy trời cát đỏ, lập tức đầu nhập một điểm ánh lửa, 'Băng' một tiếng, đem cát đỏ dẫn bạo, ánh lửa trong nháy mắt hoàn toàn đem cao gầy nam bao phủ!

"Đi... Ách!..."

Thủ pháp thành công thi triển, vị này binh gia đệ tử vừa định muốn nói cái gì, không muốn ánh lửa đột nhiên biến hóa, nhất cây trường thương từ trong đó đưa ra, trong nháy mắt ngực kịch liệt đau nhức, mình đã bị trường thương đâm xuyên!

Ánh lửa tán đi, cao gầy nam trên mặt tận là máu tươi cùng tro bụi, hắn nhấc tay run thương, đem binh gia đệ tử thi thể hất ra, đối mặt sau cùng Thích tiểu thư, nhếch miệng nhất tiếu: "Đến ngươi."

Thích tiểu thư toàn thân run rẩy, trong nháy mắt hai vị đồng bạn bỏ mình, mình thậm chí không kịp có một chút động tác, nàng đã hận lại hối hận, trong mắt dần dần hiện hiện buồn sắc, tay phải vươn vào trong nội y, thấp giọng nói ra một câu không giải thích được: "Cái này, liền là buồn bã sao..."

Nói xong chậm rãi rút ra một thanh sáng như tuyết trường kiếm, kiếm này rất dài, cũng không biết trước đó nàng là như thế nào ẩn tàng, hoàn toàn không nhìn ra nhất chút khác thường.

Gặp kiếm này, một cổ cảm giác nguy hiểm đồ sinh, cao gầy nam ánh mắt nhất lảng: "Ai Kiếm..."

...

...

Lại chừng mười phút đồng hồ sau.

Độ Si đuổi tới, mắt thấy nơi đây thảm thiết, Thích tiểu thư không rõ sống chết hôn mê ở một bên, giữa sân hai bộ thi thể, có một đôi chân đứt hết nam tử đang dùng châm đường khâu lại chân của mình, trước người máu chảy một chỗ.

Trừ cái đó ra, còn có ba người lập thân một bên, các làm các sự tình, giống là người không việc gì.

Độ Si nhất thời nhíu mày, đi thẳng tới âu phục nam sau lưng, hạp chỉ nói: "Tiểu tằng Độ Si, gặp qua Bạch tiên bối."

"Hắc hắc..."

Âu phục nam từ truyền đến một tiếng giọng cười, tính là ứng Độ Si gặp mặt từ, theo mà đưa tay chỉ hướng phương xa trung tâm thương vòng, dùng cực không hạp giọng thanh âm nói ra: "Tiêu hòa thượng, lần trước ta nói ngươi ta rất có nguồn gốc, lúc này ngươi tin chưa?"

Nơi đây vì phúc rừng khách sạn bốn mươi tầng tầng cao nhất, tính là Tây Lăng cao nhất mấy tòa nhà kiến trúc chi nhất, một chút có thể thấy được Tây Lăng toàn cảnh, Độ Si thuận ngón tay của hắn nhìn lại, gặp chỗ hắn chỉ Tây Lăng trung tâm thương vòng tận là một mảnh sương mù màu máu bao phủ, không thấy nội tướng, lưu manh mông mông ở giữa thậm chí còn có một loại thiên địa làm sai lệch cảm giác, vạn phần quỷ dị.

Gặp đây, Độ Si rốt cuộc hiểu rõ Bạch Đồ lời nói ý: Nguyên lai hắn từng tới Hóa Không Tự, cũng gặp qua thuật di cảnh, tìm hiểu trong đó một tia chân ý, nếu không tuyệt không có khả năng bỏ hạ như thế kỳ trận.

Nói: "Đảo ngược địa thế. Nguyên lai tiên bối là ta Hóa Không Tự quý khách."

"Cạc cạc. . . Bản tôn Huyết Nhục Phưởng xác thực tham khảo Hóa Không Tự thuật chân ý, tiểu hòa thượng, nể tình người chùa cùng bản tôn có chút nguồn gốc, người coi như này thôi lui, ta không giết người." Bạch Đồ nói xong uống cạn trong chén chất lỏng, nhưng mà cái kia chất lỏng nhưng như cũ không thể thoải mái hẳn cường chiếm nhục thân âm thanh đạo, ngữ điệu vẫn như cũ khô khốc, nghe vẫn là như vậy để cho người ta khó chịu.

"Đa tạ tiền bối." Ngoài ý liệu Độ Si lại nhẹ gật đầu, tục mà nói ra: "Tiền bối cơ trí thông minh, ngăn ngại thời gian đã khôi phục ngày xưa thực lực, tiểu tăng tự biết không là tiền bối đối thủ, tự nhiên thôi lui, nhưng vị Thích tiểu thư tiểu tăng cũng không thể không cứu, cả gan xin tiền bối giờ cao đánh khẽ, cũng tha cho nàng một lần."

"Không được."

"Như thế, tiểu tăng đành phải mạo phạm"

"Cạc cạc. . ."

Kèo kẹt. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 197: Sân thượng loạn chiến

Mất thấy là phải động thủ, chính lúc này, tiếng mở cửa vang lên, hai bóng người xuất hiện tại phòng cháy ngoài cửa.

Người tới một nam một nữ, nam giầy Tây, mang mắt kiếng gọng vàng, tướng mạo Văn Tuấn, nữ quần áo phục cổ, khí chất thanh nhã, chính là tiếp vào tin nhắn chạy tới từ tinh linh cùng tiêu đồng.

"Tốt đặc thù cảm giác, lại là 'Tâm ta đạo' thiên tài a!"

Cảm thấy hai người đến, nhất là là cảm thấy tiêu đồng xuất hiện, Bạch Đồ lần thứ nhất quay đầu, cứng ngắc cái cổ chuyển qua một trăm tám mươi độ, đối tiêu đồng lộ ra một cái so với khóc còn khó coi hơn cứng ngắc cười dung: "Tiểu cô nương, nhìn người bộ này trang phục, ai cũng liền là cái kia Đồng Cực Cung truyền nhân?"

"Àn." Tiêu đồng gật đầu hỏi lại đạo, "Người liền là Địa Thương a?"

"Có ít người là gọi ta như vậy, bất quá ta không thể nào ưa thích xưng hô thế này."

"Là là được rồi, tiếp chiêu!"

Nói xong, khiến cho mọi người cũng không nghĩ đến tiêu đồng lại xuất thủ trước. Nàng tâm tư ngay thẳng, xuất sư môn duy nhất mục đích liền là tìm tới Địa Thương lấy trừ chi, không có những người khác nhiều như vậy ý nghĩ, cho nên tại xác định Địa Thương thân phận về sau, đương nhiên liền động thủ.

Chỉ gặp nàng thân ảnh chớp động, tốc độ nhanh như thiểm điện, giống như nhất đạo thanh quang, trong nháy mắt đã gần đến Bạch Đồ trước người, điểm ra ngón trở hướng hắc mi tâm dè xoảng!

"Thanh Liên? . . ."

Một chỉ này dè tới, tha là Bạch Đồ tâm đạo như sắt cũng không nhịn được sinh ra sát na ảo giác, cảm giác thiên địa tựa hồ khép kín, trong hỗn độn có Thanh Liên sinh sôi, sáng thế mới bắt đầu, duy nơi đây một điểm thanh tịnh.

Mất thấy tiêu đồng một chỉ này như thế tinh vi thần diệu, vốn muốn tiến lên trợ trận Độ Si cũng nhất thời dừng bước.

Mà đương sự Bạch Đồ, càng là tại ảo giác qua đi kinh gặp tiêu đồng ngón trở đã gần đến mi tâm, một luồng cảm giác nguy hiểm mãnh liệt truyền đến, biết rõ một chỉ này như là điểm thực, mình chín thành chín đến chơi xong, thời khắc mấu chốt, tại giết chóc bên trong tôi luyện cơ biến phát huy tác dụng, cái ót giữa mặt lên, hai chân sau đánh, đem ghế bành điểm tựa đánh gãy, thân thể co rụt lại trầm xuống, hiểm lại càng hiểm tránh đi một chỉ này!

"Lại đến."

Một chỉ thất bại, hiệu đồng không có một chút do dự, năm ngón tay mở ra, kể bắt Bạch Đồ mặt, cái kia trắng nõn năm ngón tay duỗi đưa ở giữa tựa hồ

một đóa nở rộ Thanh Liên hoa, bao quát vạn vật, tự có loại to lớn bác nhưng khí phách, làm cho người uống phí sinh ra sợ hãi!

Đôi mắt cái này thậm chí mạnh hơn trước một chỉ một kích, mắt thấy nằm tại tường bảo hộ mặt vách Bạch Đò đã tránh cũng không thể tránh, liền bị bắt trúng lúc, lúc này, ngoài ý liệu sự tình phát sinh, chỉ gặp Bạch Đò lại lộ ra cười dung: "Tiểu cô nương còn là nộn."

Phanh! Phanh!

Tục mà hai tiếng sừng vang, hiệu đồng thân hình dừng một chút, bàn tay còn tiếp tục bắt xuống đi, nhưng đi qua cái này nhất chậm trễ, Bạch Đò đã tranh đến một chút thời gian, thân thể di động tránh đi gửi lại hồn phách đầu yếu hại, khiến cho hiệu đồng một trào hơi lệch, chỉ là đem cánh tay phải xé thành ba đoạn.

"Cạc cạc. . ."

Mắt thấy hiệu đồng trước ngực hai điểm huyết hoa dần dần nở rộ, Bạch Đò lãnh lạnh cười lên, không lọt vào mắt cánh tay phải trọng thương, vẫn từ nó chảy máu tươi từ dưới đất bò dậy, bên cạnh nói ra: "Ta bộ dáng này là không là có chút chật vật, cạc cạc, cô gái nhỏ, ngươi không hồ là Đông Cực Cung xuất thế đệ tử, 'Tâm ta đạo' có thể quan tưởng ra Hồn Độn Thanh Liên đã loại tự thân, chỉ thuần đến khiết, loại cảm giác này đơn giản diễn dịch thần thoại. Đáng tiếc, bản tôn vẫn là câu nói kia: Chết tại bản tôn trong tay thiên tài vô số kẻ, nhiều người một cái cũng không nhiều!"

Hiệu đồng lung la lung lay liền lùi mấy bước, thẳng đến Độ Si đưa nàng đỡ lấy, mới nhìn đến trên mặt đất Bạch Đò nát cánh tay bên cạnh màu đen sừng ngắn, dùng cổ hết sức mà giọng nghì nghò nói ra: "Cái này, liền là thương à, thật là lợi hại. . ."

"Bạch tiên sinh, ngươi vọng vì tiền bối, lại dùng này thủ đoạn hèn hạ, không cảm thấy xấu hổ sao?" Độ Si lúc này nói tiếp, cảm thấy hiệu đồng đề xuống trọng lượng đã phát giác được nàng bị thương nặng, không khỏi chột mớ chất vấn.

Bạch Đò cười lạnh nói: "Bản tôn nguyên lấy vì Hóa Không Tự không có như vậy cổ hủ, tiểu hòa thượng ngươi lại cưỡng ép muốn bản tôn đổi mới, thật là ngu xuẩn đến có thể, há không biết trên đời sự tình chỉ đề ý kết quả, quá trình thủ đoạn như thế nào chỉ nhìn có thể làm được hay không mà thôi?"

"Bạch tiên sinh, lúc nào biến? ? Lắm điều."

Đột nhiên, nhất đạo trầm thấp giọng nam cũng nói liền lời nói,

Tìm theo tiếng nhìn lại, nhưng gặp người nói chuyện là một vị trung niên, thái dương hoa râu, trên đầu không phát, sắc mặt lệch đen, mắt nhỏ, vác trên lưng lấy một cái so với hần người còn đại hơn hai lần vải trắng bao phục, trang phục kỳ dị, lấy màu nâu áo khoác, liếc nhìn lại, quái dị phi thường.

Người này chính là trước hết nhất cùng Bạch Đò ở đây bốn người chi nhất, trừ bỏ bị Thích tiểu thư gọt đi hai chân một vị, hần cùng một người khác một mực giữ yên lặng không có động tĩnh, lúc này chột mớ, tại trong hai người chen vào nói nói: "Tiểu cô nương này thuật đã gần đến pháp, trong đó lại dụng đạo, thực sự kinh khủng, Bạch tiên sinh không thừa dịp hiện tại động thủ, đợi nàng thông thả lại sức, chỉ sợ chúng ta không một người có thể sống!"

Lời vừa nói ra, Bạch Đò trong mắt hung quang đột nhiên phát sinh, Độ Si thấy tình huống không ổn, quyết định thật nhanh, trong nháy mắt ném ra Thích tiểu thư phát cho điện thoại, đem cái trước bên người sừng ngắn đánh xuống cao ốc, tục mà nói một tiếng 'Tiểu Đò cô nương ổn định', lập tức thân hình gấp động, trực tiếp hướng Bạch Đò công tới!

"Tiểu hòa thượng, đối thủ của ngươi là ta!"

Không muốn nhưng vào lúc này, cái kia lưng trắng bao quý dị nam tử trung niên cũng theo đó động thủ, mãnh liệt kéo sau lưng bao phục lôi ra mảng lớn vải trắng, tay run một cái, vải trắng tốc độ bộc phát, còn như vật sống phát sau mà đến trước đoạn hạ Độ Si hành động.

Cái này bố thuần trắng, có loại thô ráp cảm giác, quý dị nhất là bày lên không gây bung vang lên trợn trợn rên rỉ thút thút, nhiều hồn phách người!

"Quần vải liệm! ?"

Độ Si trong nháy mắt nhận ra cái này vải trắng lai lịch, gặp nam tử trung niên về kéo vải trắng, lập tức xuất chương chống đỡ, lại còn đánh giá thấp đối thủ thực lực, tại tiếp xúc một sát na, lại cảm thấy bày lên hữu thần đạo nguyên lực gia trì, nhất thời phát lực không đủ, bị sự mạnh mẽ lôi kéo đi qua.

Cái này nhất trung chiêu, thoáng chốc toàn thân liền bị kéo chặt lấy, nam tử trung niên quần vải liệm lập tức hoàn toàn giải khai, đem Độ Si giam ở trong đó đồng thời, tám cổ hải đồng bạch cốt từ bên trong tán mát, theo mà khung xương tự hành hoạt động, đi đến vây khốn Độ Si quần vải liệm tám cái phương vị ngồi xếp bằng xuống, cùng nam tử trung niên bản thân toàn bộ cấu thành chín cái độ rộng giống nhau điểm, vây quanh Độ Si.

Sau một khắc, bố bên trong phát minh thanh vang, quần vải liệm bị Độ Si cưỡng ép phá vỡ, chủ đề lại nhìn rõ vây quanh mình tám xương phía sau một người, lập tức nghiêm nghị, hợp chỉ đối nam tử trung niên nói: "Bạch cốt tà đường, sư huynh nguyên lai là ta đạo bên trong người."

"A. . . Chúng ta tà ma bên ngoài đạo, sao dám cùng ngươi Hóa Không Tự đánh đồng."

"Sư huynh lời ấy sai rồi." Độ Si thành khẩn nói đạo, "Hướng Phật gốc rễ tâm làm sai chỗ nào, ngộ nhập lạc lối cũng không phải sư huynh sai lầm, thường nói ngã Phật từ bi, bây giờ quay đầu làm sao lại thế?"

Nam tử cười nhạo nói: "Tiểu hòa thượng miệng đầy hồ ngôn loạn ngữ, Logic đều tiếp không lên, ta đã bản tâm không sai lại nói thế nào ngộ nhập lạc lối, nói nhảm ít nói, còn là còn độ chính ngươi a!"

Dứt lời âm gió chợt nổi lên, đầy trời rên rĩ bên tai không dứt, trong đó lại có thần đạo nguyên lực tương tá, oán sinh nguyên, nguyên niệm sinh, cả hai hỗ trợ lẫn nhau, lại có một loại chính tà hợp nhất, sinh tử về nắm tình diệu ý vị.

Độ Si gặp trận này, không khỏi cao giọng đưa lưng về phía tiêu đồng nói: "Tiêu Đồng cô nương, trận này gian nan, tiểu tăng đã mất giúp sức ngươi, Bạch tiên sinh kinh nghiệm phong phú, cơ biến quỷ đo, ngươi cắt phải cẩn thận mới là."

"Ân."

". . ."

Kết quả là, Độ Si cái này một nước liền đối mặt nam tử trung niên, Bạch Đồ đối trọng thương tiêu đồng, còn lại một người chuyên tâm khe hở chân của mình, từ tính linh liền tự nhiên mà vậy nhìn về phía trong bốn người vị cuối cùng: "Như thế nói, đối thủ của ta là ngươi?"

"Đối thủ? Ha ha, ngươi xứng sao? . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 198: Muốn nổ

Này người nói chuyện lúc thậm chí không nhìn Hứa Toán Linh mặt, giọng nói vô cùng độ xem thường, hoàn toàn không coi hấn là chuyện.

Hứa Toán Linh không khỏi giận lên, hừ lạnh nói: "Các hạ tay trái tay phải lưng phân biệt văn nam Bắc Đẩu tinh cầu, xem ra là mệnh thuật bảy đại mạch chi nhất tinh tinh cầu phải, kẻ hèn này mặc dù bất tài, nhưng tự hỏi tại mệnh thuật nhất đạo cũng sẽ không yếu đi ngươi!"

"Không kém ta?" Người kia cười nhạo đạo, "Cái này kỳ quái, 'Cầu oán tán hồn bình' bình bên trong loại sinh tử người tán hồn, cổ Hoa Hạ bát phương nguyên khí lấy thành chính tà chi hình, muốn mở ra Huyết Nhục Phủng, liền cần tám vị cao thủ tại một phút bên trong tại tám cái phương vị phát lực, sắp tán hồn đánh thực, hội tụ Huyết Hồn Châu, lấy loạn oán chi hồn phách, kích phát chủng hồn người tinh hoa mục nát thân đường thành lột da tử, mới tính chân chính mở ra. . ."

Nói đến đây, Hứa Toán Linh giống là nghĩ đến cái gì, một thanh kéo trên sống mũi kính mắt: "Ngươi ý tứ là?"

"Ta ý tứ là chúng ta tính cả Bạch tiên sinh cũng liền bốn người, không có ngươi tìm đến bốn vị cao thủ, cái này Huyết Nhục Phủng làm sao có thể thành?"

Hứa Toán Linh lần này cuối cùng minh bạch, trách không được trước đó làm ra hết thấy thuận lợi như vậy, nguyên lai lại tất cả đối phương nằm trong tính toán, nói như vậy, mình quẻ tượng cũng bị đối phương hoàn toàn nhìn thấu, lạng lẽ dễ vòng vo mệnh thuật một điểm trên quy tắc điểm máu chốt, làm mình quẻ tượng xuất hiện giả tượng, toàn bộ quá trình đều bị đối phương chơi ở trong lòng bàn tay!

"Phốc thử!"

Nghĩ tới đây, Hứa Toán Linh vừa thẹn vừa vội vừa giận, nhin không được hạ sốt công tâm, vừa mở máu tươi liền phun tới.

"Ha ha. . . Cho nên liền ngươi phế vật này, dựa vào cái gì làm đối thủ của ta?" Mắt thấy Hứa Toán Linh bị mình tức giận đến thổ huyết, người kia phách lối cười lên, "Ta khuyên ngươi còn là chạy trở về trong bụng mẹ tại tu luyện cái vài chục năm, miễn được đi ra mắt mặt xấu hổ, đúng, mẹ ngươi ở đâu, ta đưa ngươi trở về thế nào?"

"Đưa mẹ nó, rác rưởi!"

Lau bên miệng máu tươi về sau, Hứa Toán Linh trong lòng ngược lại bình tĩnh không ít, xấu hổ dần dần lui, còn lại chỉ có đối người trước mắt siêu cấp lừa giận, dứt bỏ nhã nhặn nể mặt một câu về sau, lấy ra nhất khối màu đen ngọc chất sự vật.

Vật này toàn thân đen kịt, rực rỡ ở giữa cảm nhận được ngọc chất, nếu như cảm tới gần cẩn thận quan sát, còn sẽ phát hiện phía trên có thật nhiều dày đặc đường cong hình thành một bức đặc thù đồ án, ẩn ẩn có loại kỳ lạ bộc phát cảm giác.

"Thủy nguyên phụ?" Trông thấy vật này, tinh đồ nam sắc mặt biến đổi, không có trước đó thần thái, ngược lại dùng chăm chọc ngữ khí đạo, "Ngươi liền sẽ những này vật ngoài thân?"

Hứa Toán Linh nói: "Không sai, ta liền sẽ những này vật ngoài thân, lão tử liền là so ngươi có tiền làm sao vậy, ngươi cái nghèo bức!" Nói xong mãnh liệt bóp nát Hắc Ngọc, rót vào một tia Nhân Đạo tinh khí, thoáng chốc, một cỗ cường đại bằng hàn thủy khí tự dung tạo ra!

"Quý Thủy nguyên hình, điểm mang châm!"

Hắc Ngọc phá vỡ, trong đó thủy khí tản ra lại bị một cỗ mạc danh hàn khí đông kết, trong nháy mắt, thành làm bảy đạo châm nhỏ, gào thét bắn đi!

Sau đó, phanh phanh phanh. . .

Mấy đạo tiếng va chạm qua đi, tinh đồ nam hơi có vẻ chật vật, nhưng cũng chưa thụ thương.

"Cái này là, áo chống đạn?"

Bằng châm phá vỡ khăn đen bên trong áo ngoài, khe hở bên trong có thể trông thấy tinh đồ nam bên trong mặc một kiện màu đen quần áo, không khó nhận ra cái kia lại xuyên qua một kiện áo chống đạn!

"Kính mắt, ngươi có tiền đúng không, vừa vặn ta có đồng mũi Thi Mễ không rề, liền muốn hai ngươi thận đến mua a."

"Có bản lĩnh ngươi liền đến lấy."

Nói xong, khăn đen nam xuất ra nhất khối tinh bàn, mà Hứa Toán Linh thì lại lấy ra nhất khối lục ngọc.

. . .

Trên sân thượng, chiến trường ba phần.

Hiểu đồng trước áo đã hoàn toàn bị máu của mình nhuộm đỏ, khoe môi trắng bệch, thân thể lung lay sắp đổ, tựa như lúc nào cũng sẽ ngã xuống.

Sau đó, Bạch Đồ chuẩn bị động thủ!

Thiếu nữ trước mắt thuật đã gần đến đạo, thực sự là hán cuộc đời ít thấy, hán biết rõ, cái này chính là 'Tâm ta đạo' lý tưởng cảnh giới, loại cảnh giới này đã không tại cực hạn tại nghĩa hẹp Nhân Đạo Phạm Trù, mà là từ tính, khí, thần nghĩa rộng bên trên kéo dài đến một loại cảnh giới mới!

Đơn giản đến nói, liền là siêu cấp siêu cấp siêu cấp ngu bức!

Đối phó loại người này, hoặc là sớm chạy trốn, hoặc là tựa như vừa rồi như vậy xuất kỳ bất ý,

Tục mà thừa dịp nó bệnh muốn nó mệnh, chân chính làm đến một kích trí mạng, nếu không, chỉ cần cho đối phó một cơ hội nhỏ nhoi, liền rất có thể để vạn kiếp bất phục!

Hiện tại thiếu nữ tính khí đã rơi xuống thung lũng, chính là động thủ thời điểm, sớm một chút năng cường một điểm, chậm một chút nữa nàng sẽ từ cảm giác cực hạn bộc phát liều mạng tính thần, hiện tại không còn sớm không muộn, chính là thời cơ tốt nhất, một giây đều không sai qua không được, tại là, hán động thủ!

Không thể không nói, Bạch Đồ đối với giết chóc miễn cảm trình độ viễn siêu thường nhân, giờ khắc này, hiểu đồng tính khí thần hoàn toàn chính xác là bình sinh điểm thấp nhất, đối mặt Bạch Đồ vừa đứng bộc phát thế công, nàng dần dần sinh ra bất lực cảm giác, nỗ lực điểm ra một chỉ bởi vì vì thiếu khuyết liều mạng khí thế, không thể khóa chặt đối thủ, đảo mắt liền bị né tránh, mắt thấy Bạch Đồ năm ngón tay chạm đến trên mặt mình làn da, nàng hai mắt nhắm nghiền.

"Phải chết sao. . ."

Hiểu đồng đáy lòng khê than thở một tiếng, không có bất kỳ cái gì bi thương cùng tiếc nuối, chạy không chuẩn bị tự tử chờ chết, nhưng mà, tất cả mọi người chuyện không nghĩ tới phát sinh!

Rất xa xa, truyền đến một cỗ kỳ lạ ba động cảm giác. . .

"Cái này, hán là là Ân Cửu Nguyên!?"

Bạch Đồ vừa rồi bắt lấy tiêu đồng mặt, một cỗ phi thường đặc thù Hóa nguyên chi khí liền từ trung tâm thương vòng xa xa truyền đến, mặc dù cách xa nhau vài dặm, nhưng cũng không khó cảm thấy cỗ khí tức này bên trong áp ứ sức mạnh mang tính chất hủy diệt, hán lập tức kinh hãi, cái thứ nhất liền nghĩ đến Ân Cửu Nguyên, tối đạo hán là lão đầu kia tổn thương do giá rét nghe đồn là giả, lúc này đây trạng thái xuất hiện, cái kia tâm huyết của mình há không liền muốn uống phi?

Đồng thời năm ngón tay nắm chặt, thuận tay liền muốn hạ sát thủ đã tuyệt tiêu đồng cái này họa lớn lúc, trong đầu đột nhiên hiện lên một cái tưởng niệm, ngón tay buông lỏng, tối nói: Như là Huyết Hồn Châu không thành, còn không bằng giữ lại nàng?

Nghĩ đến, phản cào thành đao, một kích mãnh kích đánh vào tiêu đồng đầu vai, đem đánh ngã đi, ngay sau đó, chân hòn xuất khiếu, lấy tốc độ nhanh

nhất bay tới thương vòng ngàn mét không trung, đem bên trên tám trụ hồng quang giao thoa điểm bên trong đang tại dừng dục màu đỏ huyết châu cường ép tháo rời ra, lại lại bay trở về sân thượng trên đỉnh, chiếm cứ lúc trước nhục thân.

"Bạch tiên sinh, Huyết Hồn Châu chưa thành, hiện tại lấy há không lãng phí?"

Nhìn xem Bạch Đồ thu hồi lại màu đỏ huyết châu, vị kia một mực đang cho mình khe hở chân nam tử rốt cục có phản ứng, không hiểu hỏi nói. Chỉ là tiếng nói của hắn mới rơi, một cổ hào quang màu vàng óng liền bỗng nhiên xuất hiện ở phương xa chân trời. . .

"Cái này là, cực hạn Hòa nguyên! ? . . ."

. . .

Thời gian đổ về nửa giờ sau.

Cổ Dịch trước là gặp Bạch Đồ huyết ảnh ở trước mặt mình lấp so liền chạy, tục mà cũng nhận được bày phát tin tức, hắn bản muốn cùng tin tức bên trong dung trở lại phúc trước khi khách sạn mái nhà cùng đám người tụ hợp, làm thế nào cũng không nghĩ ra mình vậy mà không ra được!

Không chỉ như thế, lại trên người mình, còn phát sinh một kiện cực kỳ quý dị sự tình: Hắn từ tây nhai đầu đi đến tây nhai đuôi, lại tiếp tục hướng phía trước vậy mà liền đi thẳng tới đông đầu đường!

Cái này tây nhai đuôi tiếp đông đầu đường, ngoại trừ hai đường phố ở giữa sân nhà nhan sắc, hoàn toàn không có cái khác bất cứ dị thường nào, tựa như giống như hai con đường vốn là là dính liền nhau!

Tiếp tục đi tới đích, lại từ đông cuối phố đến bắc nhai đầu, lại đến phố Nam, tây nhai, đông đường phố. . . Vòng đi vòng lại, giống như lâm vào nhất cái cự đại trong luân hồi, không cách nào thoát ly, tựa như cái thế giới này cũng chỉ thừa đầu này tính cả đầu đuôi Đông Nam Tây Bắc đường phố.

"Hiện tại có hai loại khả năng, nhất, cái này là huyền thuật. Bất quá ngay cả ta đều nhìn không ra nhất chút vấn đề huyền thuật vậy hiển nhiên là không tồn tại! Thứ hai, đây là một loại người siêu việt, thần, quý tam thuật nhận biết thuật pháp, mà Thiên Thuật uy Nghiêm Hạo lớn, không có khả năng là, thuật kéo dài dây chớ vạn vật, nên chính là, hoặc là chính xác nói: Là xen lẫn một tia thuật chân ý thuật pháp!"

Cổ Dịch nói một mình, chính nghiên cứu trước mắt dị thường, chính lúc này, bỗng nhiên nhất đạo tiếng kêu thê thảm đưa tới chú ý của hắn:

"Thả ta ra mụ mụ! Ô ô. . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Thật muốn nổ

Theo tiếng kêu nhìn lại, nguyên lai là cách đó không xa tiệm bánh mì công có tam đạo thân ảnh lẫn nhau lôi kéo đi ra.

Ba người này hai nữ một nam, nam thân kiện thể trắng, chừng ba mươi tuổi niên kỷ, nữ nhất trưởng nhất ít, phân biệt là một vị thanh xuân tịnh lệ nữ tử, cùng một vị nhìn qua không đến mười tuổi tiểu Loli.

Lúc này, nữ tử cùng tiểu Loli đang bị nam tử từ đó ngăn cách, nam tử một bên ra sức đẩy ra động tác dữ tợn nữ tử, vừa hướng tiểu Loli gọi hô to: "Không thấy mẹ người điên rồi, mau tránh ra."

"Mụ mụ, người đừng đánh mẹ ta. . ." Tiểu Loli nào hiểu những này, phả vờ đánh lấy nam tử, kêu khóc để hắn dừng tay.

"Tránh ra, ách. . ."

Nam tử đẩy ra tiểu Loli, không muốn trước người nữ tử thật giống như một mực chờ đợi giờ khắc này giống như, tại nam tử đằng gẩy tính tiền tay trong nháy mắt xuất thủ, năm ngón tay như đao, một kích đâm vào nam tử lồng ngực!

"Thảo, người!"

Nam tử kịch liệt đau nhức mà giận, giận quát một tiếng, đột nhiên phát lực, một thanh liên đem nữ tử cánh tay phải kéo xuống, máu tươi lập tức tán đến tiểu Loli trên thân, cái sau tùy theo bão nổi:

"Người trả cho ta mụ mụ tay!"

"A! . . ."

Tiểu Loli cắn một cái tại nam tử bắp chân, nam tử kêu đau ở giữa, nữ tử một cái tay khác cũng như đao đâm tới, mắt thấy đã không kịp ngăn cản, nam tử trong đầu thoáng chốc trống rỗng, chính chờ chết lúc, bỗng nhiên, cái này tay của cô gái tự dung định giữa không trung bất động? !

Nhìn kỹ lại, tay của cô gái cũng không phải là hoàn toàn bất động, có thể gấp đến ngón tay của nàng rung động, cánh tay một mực ra sức tại phát lực, cũng không biết đạo vì cái gì cũng không cách nào tiến lên mấy mấy, tựa như có cái tay vô hình đưa nàng gắt gao giữ chặt.

"Lão huynh, người như thế anh đừng có thể phải kiên trì a, cái này tiểu Loli dường thành sau nói không chính xác sẽ là của người."

Cổ Dịch âm thanh âm vang lên, đúng là hấn xuất thủ định trụ nữ tử. Bởi vì vì vừa mới biến cố quá nhanh, hấn lại không có phách lực (*), ngực hèn hạ lệnh ở giữa khó tránh khỏi có trì hoãn, không kịp cứu nam tử, lúc này gần về sau, mắt thấy nam tử bị đâm thủng ngực chỗ chính là là tim yếu hại, biết hấn sợ khó thoát khỏi cái chết, tại là dùng trò đùa lời nói đến kích thích hấn, hi vọng hấn chống đỡ xuống dưới.

Nam tử nỗ lực nhất tấu: "Ca là không được, vẫn là để Loli mẹ hấn theo giúp ta a."

Nam tử hiển nhiên biết mình tình huống, dứt lời dứt khoát nhện đầu rút ra cắm ở bộ ngực mình cánh tay, trở tay cắm vào Loli mẹ hấn ngay mặt, báo thù, cũng đồng thời tâm mạch đều tổn hại, nuốt xuống cuối cùng một hơi. . .

. . .

". . ." Cổ Dịch khẽ lắc đầu, quá trình bên trong hấn không có ngăn cản nam tử cử động, hấn biết đạo, đối nam tử đến nói, cái này là làm người sau cùng oán khí trả thù, nhất định phải đạt được phát tiết mới sẽ không tạo ra oán khí. Mà đối nữ tử đến nói, nhục thể của nàng đã mục nát, hồn phách chẳng biết đi đâu, một bộ cái xác không hồn, hủy kỳ thật đối nàng bản thân cũng tốt.

"Tê. . ."

Nghĩ đến, đột nhiên dưới chân đau xót, về chỉ gặp tiểu Loli tự dung cắn lên bắp đùi mình, không khỏi kêu lên: "Uy, cô gái nhỏ, mẹ người lại không phải ta giết, người, a, không đúng! Cái này là. . ."

Cổ Dịch nguyên lấy vì tiểu Loli chỉ là đau lòng mẹ của nàng mà cắn được bản thân, không muốn sau một khắc nhất cổ quý dị mềm mại, ngang ngược âm tà dị lực xâm vào thân thể, hấn trong nháy mắt liền kịp phản ứng sự tình không có đơn giản như vậy!

Cẩn thận cảm ngộ, phát hiện cái này là một cỗ cực kỳ xâm lược tính phách lực (*), cùng loại Hồn Thuật ba loại bên trong 'Đoạn sinh cơ' biến chủng, tựa hồ còn gia nhập một loại nào đó thần đạo thuật pháp thôi phát biến dị, quả nhiên là quý dị khó lường.

"Kỳ quái phách lực (*), nào đó không phải là dùng dưỡng thần chi pháp đến nuôi ác hồn?" Nghĩ lại ở giữa hiện lên rất nhiều ý nghĩ, làm vì quý đạo đại thuật người thừa kế, hấn đối phách lực (*) cực kỳ thấu hiểu, rất nhanh liền phân tích ra trong đó thuộc tính, cũng kết hợp cảnh tượng trước mắt, nghĩ đến: Đây ác hồn như thể khát máu, tuyệt không phải phổ thông dưỡng thành, tất nhiên cho mượn người sống máu lực, trách không được thành thị này bên trong nhiều có thân thể yếu ớt người, nghĩ đến là Bạch Đồ âm thầm bố trí, sớm đã mục nát không ít thường xuyên đến cái này bốn con phố người.

Còn có, người Tây Lâm miệng số không mất tích nên cũng là như thế, Bạch Đồ xem nơi này vì độc chiếm, vô luận là cái khác tà môn tiểu đạo, còn là phổ thông đen đạo thế lực, lại hoặc là người bình thường muốn mình mất tích,

Hấn như thế nào lại đồng ý?

Mà dưỡng thành ác hồn người cuối cùng là trải qua quá nhiều thuật pháp bồi dưỡng, không dung tại hiện thực, tất cả lại cần một vị người bình thường nhục thân áp trứng, cái này mới có thể xuất hiện trước đây đủ loại. . .

Rất nhanh, Cổ Dịch liền đem Huyết Nhục Phủng nguyên lý đẩy ra cái đại khái, chỉ có một điểm còn không rõ ràng lắm, vậy liền Huyết Nhục Phủng vì cái gì như thế sẽ tự thành một giới, để cho mình hoàn toàn ra không được, bị vây chết tại cái này?

Chính muốn tiếp tục suy luận, chỉ cảm thấy cái kia cỗ dị thường phách lực (*) đã xâm nhập mình hồn thể thật phách, sau đó liền biến mất. . .

"A, cận bã. . ."

Cổ Dịch không khỏi bật cười một tiếng, hấn hiện tại mặc dù không có phách lực (*), nhưng trên bản chất hồn phách khối lượng chi ưu việt, lại há là điểm dị thường này phách lực (*) có khả năng thăm dò thôn phệ, tựa như một con kiến bò lên trên Hỏa điểm cự nhân trên thân, đảo mắt bị đốt thành tro bụi!

Chỉ bất quá. . .

Phanh. . .

Một tiếng vang nhỏ.

Lập tức để hấn không nghĩ tới chuyện phát sinh: Tại cổ này phách lực (*) bị mình nghiền nát đồng thời, trước người tiểu Loli cũng hóa thành huyết vụ đầy trời, nhục thân nổ tung, huyết thủy rót mình một mặt. . .

...

Cổ Dịch tư duy bị đánh gãy. . .

...

Có chút cảm thụ là chưa từng có, mà nó lần đầu tiên trải nghiệm lại tổng là kích thích nhất thần kinh, liền như bây giờ Cổ Dịch, hấn tựa hồ nghe đến tiểu Loli theo thân thể vỡ vụn hồn phách tiếng khóc, là thể thâm như vậy cùng bất lực. . .

Trong lúc nhất thời, chuyển qua suy nghĩ: Cái gọi là tà ác sao?

Không gì hơn cái này. . .

"Vô luận nguyên nhân gây ra như thế nào, hiện tại, đã đã là nhân gian Luyện Ngục, sao không để hấn triệt để thành vì tro tàn!"

Trái tay nắm chặt Cổ Dịch chậm rãi từ trong túi áo trên lấy ra nhất khối màu đỏ ngọc!

Ngọc chính phản có cầu, chính diện, một trương vận vẹo mặt, mặt trái, một ngọn núi lửa. Chính là khối kia đến đến Đại Tế Ti tro tàn bên trong Hòa Sơn Phủ!

Này phụ có Đại Tế Ti ngàn năm Nhân Đạo oán niệm, lại tuân theo cổ đại Hòa nguyên ảo nghĩa mà thành, giống như tiên thiên không phải tiên thiên, như hậu thiên không vào hậu thiên, xen vào tuần tự thiên chi ở giữa, có thể nói thiên hạ nhất đẳng nhất Hòa nguyên phụ chế tác vật liệu!

Tại thiên hạ cứu nguyên tu sĩ, nếu có may mắn được này vật liệu, thế tất sẽ đem hết toàn lực chế tạo ra một kiện khác có thể tuần hoàn sử dụng siêu cường pháp khí, công thành ngày, rất có thể sẽ không thua Thiên Sư đạo trấn giáo pháp khí chín Nguyên Phủ bàn!

Không khó tưởng tượng này ngọc chi trân quý, mà bây giờ Cổ Dịch lại dự định duy nhất một lần dùng xong nó. . .

Này ngọc hội tụ ngàn năm tinh hoa, núi lửa nguyên lực, từ trình độ nào đó đến nói đã là Hòa nguyên phụ một loại cụ hiện hóa, trong đó Hòa nguyên chi lực có lẽ có hạn, nhưng đối ở giữa thiên địa Hòa nguyên lực hấp dẫn lại là vô hạn!

Đồng dạng, muốn đem này ngọc làm thành một kiện có thể tuần hoàn sử dụng siêu cấp pháp khí có lẽ rất khó, nhưng muốn duy nhất một lần đưa nó kích hoạt bộc phát nhưng cũng đơn giản, chỉ cần đơn giản tụ nguyên, kích thích liền có thể!

Tại là, Cổ Dịch một lần nữa về tới tây nhai.

Trung tâm thương vòng tuy bị không hiểu phong bế, nhưng hấn còn là có cảm giác nơi này nên liền là phong bế vòng ở trung tâm, bằng vào cảm giác, hấn tại tây nhai đầu lên ba phân chỉ nhất vị trí về xuống đơn giản tiểu Tụ Nguyên trận, đem Hòa Sơn Phủ bỏ vào.

"Không biết đạo lớn bao nhiêu pháo hoa đâu? . . ."

Từ. . .

...

"Đúng, ta con em mày ta tránh cái nào! ?"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 200: Nổ!

Thiên địa có Ngũ Hành, tục mà diễn hóa phong lôi, thêm nữa âm bản, hợp xung vì cứu nguyên. Cứu nguyên vì thiên địa vạn vật căn bản khí cơ, ở khắp mọi nơi.

Làm Cổ Dịch kích sống Hòa Sơn Phù về sau, Hòa Sơn Phù cái kia cường đại Hóa nguyên thân thiện bắt đầu đem giữa thiên địa phiêu tán vô số Hóa nguyên chi lực tụ tập lại, làm vì cứu nguyên bên trong lớn nhất lực bộc phát cùng lực phá hoại đại biểu, Hóa nguyên lực bạo tạc tính chất lực lượng bắt đầu một mỗi tụ, một viên siêu cấp đại tạc đạn đang nổi lên thành hình!

Thời gian dần trôi qua, trên bầu trời huyết hồng không cảnh nhiều một chút kim hoàng, liền ngay cả ngoại giới Hóa nguyên lực cũng bắt đầu ném thử xuyên thấu qua khóa lại phương thể giới này gông xiềng, chảy vào.

Nguyên lai cứu về căn bản, Huyết Nhục Phưởng cuối cùng chỉ là thuật một tia chân ý, chỉ có thể khôn mà mặc kệ nhập, Hóa nguyên lực thâm thấu thậm chí không tốn thời gian gì liền tiến đến, cứ như vậy, bên ngoài nhập mà bên trong bế, Huyết Nhục Phưởng trở thành một cái phong bế không gian, mà Hóa nguyên lực cũng tại Hòa Sơn Phù tạc dụng dưới dần dần biến không ổn định, trong lúc nhất thời, nơi này cực kỳ giống tạc đạn nguyên lý!

Cho nên, làm vô hạn tràn vào Hóa nguyên lực đạt tới cái kia một tia thuật chân ý có thể tiếp nhận cực hạn lúc, Huyết Nhục Phưởng liền nổ tung!

Oanh! . . .

Quả thật, thuật một tia chân ý cuối cùng không là làm tạc đạn kim loại khí, Hóa nguyên lực cũng không là hữu hình thuốc nổ, bạo tạc uy lực kém xa chân chính ngang nhau thể tích tạc đạn, nhưng là, đừng quên cả trong đó thương vong rộng lớn bao nhiêu!

Tại loại này thể tích bạo tạc lực lượng dưới, chính thể uy lực lại sẽ yếu đi nơi nào? !

Chỉ là trong nháy mắt, bạo tạc liền đem nửa cái Tây Lâm san thành bình địa!

. . .

. . .

"Cư tổ điều tra đáp lại, ba ngày trước Tây Lâm phát sinh đặc biệt nặng nổ lớn sự cố hệ lòng đất phong bế khí mê-tan bố trí, cụ thể vì bởi vì vì nước ngầm dành thời gian, khí mê-tan vô hạn tích lũy cuối cùng đến điểm tới hạn sinh ra bạo tạc, mặc dù tại bạo tạc trước mấy giờ nơi đó đã có hành động, sơ tán rồi đại bộ phận cư dân, nhưng ở vào trung tâm thương vong gần 30 ngàn dân nhân viên còn là không thể may mắn thoát khỏi tại khó, sự kiện lần này là Hoa Hạ. . ."

Hạ tỉnh sân bay, treo thức trên TV phát hình ba ngày trước Tây Lâm vụ tai nạn kia, thỉnh thoảng xen kẽ phé khu hình tượng đầy rẫy thương di, rất khó để cho người ta tin tưởng nơi đó ba ngày trước còn là nhất tòa nhân khẩu dày đặc thành thị.

"Cổ tiên sinh không nên tự trách, con này là chính thức thuyết pháp, Huyết Nhục Phưởng bên trong tràng cảnh người ta đều biết, ngoại giới đã sớm bị sơ tán, trong tay người cũng không sát hại một cái người vô tội."

Đội cơ trong phòng, Độ Si gặp Cổ Dịch xem tivi một chút không phát, trầm nghĩ trong lòng của hắn tự trách, không khỏi chột mớ an ủi.

Nhưng mà, điều này hiển nhiên là dư thừa, chỉ gặp Cổ Dịch run run một cái, mới về thần đồng dạng phản hồi: "Vừa rồi ngủ thiếp đi, hòa thượng người vừa rồi nói cái gì?"

"Ách, tiểu tăng là hỏi lần này đi Bắc Thành tìm đến tốt cùng là người phương nào?"

Nguyên lai, ba ngày trước Cổ Dịch dẫn bạo Hòa Sơn Phù trước, Bạch Đồ bọn người nhận sai là Ân Cửu Nguyên đi vào, thừa dịp bạo tạc trước đó, cường ép lấy xuống còn chưa hoàn toàn luyện thành Huyết Hồn Châu, cũng cảm đi tiêu đồng, trước một bước rồi đi.

Mà Độ Si cùng từ tính linh mặc dù chưa từng thua hạ trận đến, nhưng bởi vì làm đối thủ lưu lại dây dưa thủ đoạn, đợi đến bọn hắn có cơ hội lúc rồi đi lộ ra nhưng đã không kịp chạy ra quá xa, đành phải cứu Thích tiểu thư, lấy tốc độ nhanh nhất xuống đến khách sạn tầng hầm mới miễn cưỡng trốn qua một kiếp.

Về sau, mấy người ở ngoài thành an trí khu một lần nữa tụ họp, từ tính linh cũng tự biết trình độ không được, sợ lại bên trong đối thủ tinh thuật hướng dẫn, không nguyện ý lại khai quẻ tượng, tự nguyện lưu lại chiếu cố Thích tiểu thư, chỉ có Cổ Dịch cùng Độ Si lần nữa bước lên tìm kiếm Bạch Đồ lộ trình.

Cái này trạm thứ nhất, Cổ Dịch liền đem Độ Si đưa đến sân bay, muốn đi Bắc Thành gặp một người.

Cổ Dịch nói: "Hắn gọi Tôn Thái Bình, là cái mệnh sư."

"Mệnh sư?" Độ Si nghĩ đến từ tính linh, cùng hắn trước khi chia tay cái kia không từ dung ánh mắt, nghĩ nghĩ, tuy biết không ổn, nhưng vẫn hỏi đi ra: "Chuộc tiểu tăng vô lễ, người này trình độ như thế nào?"

"Trình độ? Hòa thượng người gặp qua thiên tài sao?"

"Gặp qua."

"Ta cũng đã gặp, gia hòa này liền là."

Không thể không nói, có ít người tại ở một phương diện khác thiên phú quả thật có thể để cho người ta ước ao ghen tị, giống như bảy đại mệnh thuật,

Vô luận là mây cảnh, dịch số, tinh tướng, cầu linh, Mộng sẽ, tử buổi trưa diễn suy tính, mười nhất voi, mỗi một dạng đều đủ để để cho người ta dốc hết đời sau nghiên tập, thành tựu còn lớn hơn đều có hạn.

Mà hết lần này tới lần khác liền có như vậy một loại người, chẳng những không người hướng dẫn, chỉ bằng bên cạnh loại thư tịch liền có thể sờ thông bảy đại mệnh thuật, còn có thể đem Thất Mệnh thuật chỉnh lý về nhất, biến thành đồ vật của mình, lập nên 'Bảy hợp quẻ tượng', với lại còn rất trẻ, cái gọi là người so với người làm người ta tức chết, không gì hơn cái này.

. . .

Máy bay chuẩn chút cất cánh, sau mười mấy tiếng, Cổ Dịch lại một lần đi lên Bắc Thành đại học cây cối san sát trên đường nhỏ.

Khác biệt là hiện tại là mùa đông, không có lần đầu tiên tới lúc xanh um tươi tốt xanh tươi, cũng không có gió mát sáng rỡ sinh cơ, càng quan trọng hơn là, không có mỹ nhân làm bạn, bên người đổi thành tên hòa thượng. . .

"Cổ tiên sinh, người thật giống như không vui?" Gặp Cổ Dịch thảnh thơi phiết hướng mình cũng lộ ra ghét bỏ ánh mắt, Độ Si một mặt sắc không hiểu thấu, sau thực sự nhìn không được hỏi lên.

Cổ Dịch cái nào sẽ nói cho hắn biết chân tướng, ngáp một cái: "Không có gì, nhớ tới hai cái lão bằng hữu."

"Là hồng nhan tri kỷ à?"

"Tính là."

"Cổ tiên sinh có thể muốn đi tìm các nàng?"

". . ." Cổ Dịch bị đang hỏi, trầm mặc một hồi, "Về sau rồi nói sau."

Nói xong, hai người tới văn học viện trước.

Nơi này đủ loại vẫn như cũ, chỉ là đổi lại mùa đông cảnh sắc, cách đó không xa Đồng Trọng Thư cao lớn pho tượng dưới, một vị hình dạng có phần vì quen thuộc thiếu nữ đứng ở nơi đó, tựa hồ đang chờ người nào.

"Chu mỹ nữ, đã lâu không gặp, tại bực này tình lang sao?"

Thiếu nữ chính là đã lâu không gặp Chu Vi, nghe được Cổ Dịch thanh âm nàng rõ ràng khẽ giật mình, theo tiếng trông lại, trên mặt lộ ra cười yếu ớt: "Tôn Thái Bình nói là người quen, ta còn buồn bực là ai, nguyên lai là người vị này người mất tích nha."

Cổ Dịch tự động coi nhẹ nàng nửa câu nói sau, cười nói: "Là Tôn Thái Bình gọi người tới chờ ta? Xem ra ta còn thực sự không đến nhầm, con hàng này càng ngày càng trâu X."

"Đúng vậy a, tôn bán tiên hoàn toàn chính xác càng ngày càng tiên, cả ngày thần thần bí bí, nói là tính tới có cổ nhân đến tìm hắn hỗ trợ, nhưng không thể gặp mặt, không người tiêu rồi tai vạ bất ngờ. Hắn cho ta tờ giấy, gọi ta đang chờ, hiện tại xem ra người liền là cái này cổ nhân liền đi."

"Tờ giấy? Ta xem một chút."

"Uy, uy! Có người làm như vậy bằng hữu sao? !" Chu Vi nhất thời đem tay vất chéo sau lưng, cong lên miệng, khó chịu đạo, "Mới hỏi người hai câu nói người cũng cho qua loa, mục đích tâm cũng quá minh xác đi, muốn tờ giấy? Không cho!"

"Muội tử, người biết đạo cái gì gọi là can hệ trọng đại sao?"

"Không biết nói."

"Tiểu thư, việc này hoàn toàn chính xác can hệ trọng đại."

Lúc này, Độ Si tiến lên, Chu Vi lúc này mới chú ý tới trước mắt hòa thượng đơn giản đẹp trai nỏ, không khỏi xuất thần một lát, tục mà con mắt chuyển động, đem tờ giấy đưa cho Độ Si, ngạo kiều nói: "Bản tiểu thư cũng sẽ tính, vừa mới bấm ngón tay tính toán, vật này chỉ có suất ca nhưng phải, ầy, cho người."

"Uy, người ý tứ là ca không đẹp trai rồi?"

"Be be. . ."

Hai người trộn lẫn câu miệng, Độ Si đã xem tờ giấy mở ra, chỉ gặp trên đó viết:

Văn tỉnh, dừng nghĩa thị.

Mệnh cơ một điểm, thành sự tại người.

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 201: Phố dài đêm sự tình

Văn tỉnh, Dừng Nghĩa thị.

Mệnh cơ một điểm, thành sự tại người.

Tôn Thái Bình cái này hai hàng chữ ý tứ rất rõ ràng là tại nói: Người muốn mục tiêu liền tại văn tỉnh Dừng Nghĩa thị. Ca chỉ có thể đến giúp cái này, còn thừa lại dựa vào chính người.

Kết quả này không thể nói toàn được đề ý, nhưng cũng không tính quá xấu, chí ít biết rõ đại khái phương hướng, làm xuống cáo biệt mặt mũi tràn đầy ủy khuất Chu Vi, Cổ Dịch cùng Độ Si định xuống đêm đó về máy bay, lần nữa lên đường.

Ngày thứ hai.

Hai người thuận lợi đến Dừng Nghĩa thị cơ trận, mới xuống phi cơ liền ngựa không ngừng vó đuổi tới nội thành, lên xe buýt. . .

Đương nhiên, cái này cũng là từ Cổ Dịch an bài, hắn hàng năm du lịch thiên hạ, biết rõ tại một cái địa phương hoàn toàn xa lạ làm việc vĩnh viễn không thể rời bỏ hai điểm, thứ nhất, quen thuộc hoàn cảnh. Thứ hai, truy tra dị thường sự kiện.

Cái trước vì Hậu Giả phục vụ, lại là nó tiền đề, hoạt động ban đầu, muốn làm đến, ngồi vòng thành giao thông công cộng không thể nghi ngờ là phương pháp tốt nhất chi nhất. Xe buýt lên không chỉ có thể đại khái xem một lần nơi đó hoàn cảnh, lên xe người càng là đủ loại, từ nơi này người người đàm luận bên trong thu hoạch tin tức xa so với chạy lung tung một ngày muốn hơn rất nhiều.

Vói là, hai người đầu hai khối tiền, từ sớm ngồi đến giữa trưa, cuối cùng bị không thể nhịn được nữa lái xe đuổi xuống xe. . .

Sau khi xuống xe, hai người tùy tiện ăn chút gì, thương lượng cái này trước kia lên đã lớn gây nên đi dạo một vòng Dừng Nghĩa, buổi chiều liền không ngồi xe buýt, đổi đi bộ, đi xem một chút sớm lên tại xe buýt bên trên nghe đến ghi chép một chút khả nghi địa phương.

Dựa theo ý nghĩ này, sau khi com nước xong, hai người đem mua tám bản đồ, đem nhớ dưới bảy cái địa danh tiêu ký ra, từ gần nhất vừa mới bắt đầu, hình khuyên dò xét.

Cái này tra một cái, lại là nhất buổi chiều đi qua.

Đến ban đêm

Hai người tới cuối cùng một cái tiêu ký điểm, một mảnh tên vì hồng quang cộng đồng cư xá.

Lúc này bất quá tám giờ, cư xá đóng chặt cửa sắt, cổng đại gia thái độ ngoan cố, nói đạo không có ở lại chứng ai cũng không cho tiến, đồng thời còn không cho tại cửa ra vào lưu lại, nhanh chóng xéo đi, không người dừng trách hắn Thái Cực thần quyền vô lễ!

Loại thời điểm này, Độ Si hòa thượng ưu thế liền thể hiện ra. Cổ Dịch nói: "Đại gia, người nhìn cái này tiểu hòa thượng có phải không là cùng các người cư xá một vị nào đó rất giống? Không sai! Hắn liền là con riêng, năm đó hồng cảnh rung chuyển, cha mẹ của hắn bắt đắc dĩ chỉ có thể đem hắn đưa gửi đến chùa miếu, hiện tại đã nhiều năm như vậy, tiểu hòa thượng trưởng thành, hôm nay trở về liền là tìm đích thân đến, đại gia người giúp đỡ chút tốt không?"

Canh công đại gia đẩy về khinh bỉ: "Tiểu khu chúng ta liền không có đẹp trai như vậy."

"Ách. . . Kỳ thật hắn chính dung. . ."

". . ."

". . ."

Độ Si cùng đại gia nhất thời im lặng, thẳng đến cùng nhau tiếng kêu thê thảm phá vỡ bình tĩnh.

"A! . . ."

Theo tiếng kêu nhìn lại, cách đó không xa đường phố đạo chỗ ngoặt chuyển ra cùng nhau chập vật thân ảnh, rất nhanh đi tới gần, ôm bụng dồn dập đối ba Nhân Đạo: "Nhanh, mau báo cảnh sát, bên kia có cái đồ biến thái gặp người liền đâm, thật nhiều người đều bị thọc, mau báo cảnh sát a!"

Đang khi nói chuyện, thỉnh thoảng có máu tươi từ hân ôm bụng khe hở bên trong chảy ra, tích tích đáp đáp thanh âm, so bất luận cái gì lí do thoái thác đều có tín phục lực.

Canh công đại gia vội vàng bấm điện thoại báo cảnh sát, tiếp lấy lại đã thông 120, dựa theo điện thoại nhắc nhở, đem người bị thương tạm thời xử lý tốt, hết thấy bận rộn xong, Cổ Dịch cùng Độ Si thân ảnh sớm đã không thấy. . .

. . .

Liền đang nhìn môn đại gia bận gọi điện thoại đồng thời, hai người nhìn thụ thương người cũng không cần lo lắng cho tính mạng, không có chậm trễ, thuận nó chỉ hướng, chuyển qua đầu đường, rất mau tới đến khác một đầu đường cái lên, nơi này hai bên hàng vỉa hè quả vật trái dày đặc, lộ ra là một đầu chợ đêm đường dành riêng cho người đi bộ, bất quá lúc này lại đã loạn.

Người trên đường phố bầy không ngừng hướng đầu đường hai bên gạt ra, phần lớn nhân thân tình sợ hãi, đều đang nghị luận một sự kiện:

"Đến cùng là đâu cái đồ biến thái loạn đâm người, là bệnh tâm thần sao? Sẽ có hay không có giết người giấy phép a?"

"Ta nhìn không giống, có giấy phép còn cần lên lút sao, rõ ràng là không bằng lái!"

"Đi mau đi mau, lại có người bị thọc! . . ."

". . ."

Những người này phần lớn đang nghị luận chuyện vừa rồi,

Thỉnh thoảng còn có thể thấy có thân người lên nhuộm máu chạy ra, cái kia máu cũng không biết là của người khác còn là mình.

Hai người gặp này lúc này liếc nhau, chia ra cắm vào đám người, lấy thân lên nhuộm máu người vì đánh dấu, hướng hai bên đường phố xâm nhập.

Bỗng nhiên, Cổ Dịch cảm thấy sau lưng có mảnh liệt huyết tinh cảm giác đi ra, vừa quay đầu lại, chỉ gặp một cái đầu mang đỏ mặt nạ quỷ nam tử xuất hiện tại sau lưng, trầm thấp nói một câu: "Giết một người là tội!"

"Giết vạn người là hùng?"

Cổ Dịch theo bản năng thuận miệng trở về câu, không muốn người này trong nháy mắt trở nên vui vẻ, đưa qua một thanh nhuộm máu đao nhọn, hưng phấn nói: "Nguyên lai là người trong đồng đạo, đến, người ở đây không ít, để cho chúng ta cùng một chỗ chứng đạo!" Nói xong không biết từ đâu lại lấy ra một thanh huyết đao, trở tay một đao, đâm xoay người bên cạnh đoạt đường người qua đường A.

"A! . . ."

"Nhìn ta giết, giết, giết!"

"Giết người muội a!"

Bị con hàng này dừng mãnh phi thường tư thái khiếp sợ Cổ Dịch lấy lại tinh thần, không chế bầy hồn đi lên đem hân ấn chết trên mặt đất, chính túm lấy trong tay hân huyết đao, không muốn lại tại lúc này, tiếng súng vang lên!

Phanh!

"Bỏ vũ khí xuống, không người chúng ta vừa muốn nổ súng!"

Cảnh sát tại lúc này đuổi tới, nhìn xem cười tại mặt nạ nam thân lên, cầm trong tay hai thanh huyết đao Cổ Dịch, rất tự nhiên, hân bị kịch.

Gặp nấy đem khẩu súng chỉ mình, Cổ Dịch minh bạch giải thích là không có tác dụng gì, há to miệng, đem lời vừa tới miệng phong thay đổi, chỉ hướng cảnh sát hậu phương kêu lên: "Nhìn, mỹ nữ thoát y!"

Mấy cảnh sát nhất thời quay đầu, trong nháy mắt lại kịp phản ứng mức lửa, lại quay đầu lúc, nơi nào còn có Cổ Dịch thân ảnh?

Trên mặt đất cổ nam chậm rãi đứng dậy, dựa vào được gần nhất cảnh sát cắt vào thương, tiến lên nâng, không có chú ý tới đối phương đã tiện tay nhặt lên một thanh Cổ Dịch còn sót lại trên mặt đất huyết đao!

"Cẩn thận!" Đợi cho dư bọn cảnh sát lên tiếng nhắc nhở lúc đã chậm!

"Ta lấy nguoi máu tiến Hiên Viên!"

Mặt nạ nam hô to một tiếng, đao tránh hàn mang, thẳng đâm cái trước sau lưng!

Mắt thấy vị này nhiệt tâm cảnh sát liền muốn bên trong đao, sau một khắc đao lại tự dừng dừng lại, với eo trước ba phần chỗ không cách nào lại tiến lên một phân một hào.

Giờ phút này, vị này cảnh sát đã quay đầu, hấn ngay đại, mặt nạ nam ngay cả thu đao lại đâm, vẫn là không cách nào gần được một điểm, hấn cũng ngay đại, hai người đều ngay đại, thẳng qua một bên có người hô to "Chạy mau a", mặt nạ nam lúc này mới trước một bước lấy lại tinh thần, vội vàng thay đổi đao thế, biến đâm vì bức, đem đao đỡ tại cảnh sát cổ lên, kêu to: "Đều lui lại, nếu không lão tử lập tức tiến hấn Mã Khắc Tư!"

"Tinh táo, tinh táo. . ."

"Lãnh mẹ nó con chim tĩn, khẩu súng cho ta thả xuống!" Mặt nạ nam lực lượng cực lớn, một tay ghì chặt tay thượng nhân chất cổ liền có thể dễ hấn khó mà gãy dựa, một bên làm bộ dùng đao kê vào con tin đồng thời cũng ở trong lòng buồn bức: Vì lồng thùng mặc xác con hàng này, hấn là hấn đã chứng nói, có thể lại vì cái gì yếu như vậy?

Chúng cảnh không rõ ràng tình huống, mắt thấy đồng sự bị làm con tin, bắt đắc dĩ do dự có phải là thật hay không nên để súng xuống.

"Đừng thả, hấn không gây thương tổn ta, không có chuyện gì, nổ súng bắn hấn!"

Con tin cảnh sát đỏ bừng cả khuôn mặt, ra sức lời nói ra lại có loại anh dũng hy sinh cảm giác, để một đám do dự đồng sự cảm động, tất cả đều bỏ súng xuống. . .

"Ta sát, các nguoi ngốc sao. . ."

"Ha ha ha!"

Mặt nạ nam trong tay tăng lực, siết đến người chất cảnh sát lại nhả không ra một chữ, cười lớn lấy chậm rãi lui lại, càng thêm tự đắc biểu lộ càng về sau lại vẫn hát lên ca:

"Các nguoi một đám ngốc đại dựa, bắt không được ta lạp lạp lạp. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 202: Huyết quang cư xá

"Các nguoi một đám ngốc đại dựa, bắt không được ta lạp lạp lạp.

Ha ha. . .

Ta là phong vân ta là long, châu châu há có thể tương đều xem trọng.

Thế đạo đã từng ám không ánh sáng, nguyên là lão tử cầm đao mở.

Thanh rõ ràng không có mấy kỷ nguyên, lại bị các nguoi nhiều bại hoại.

Vì thế sát sinh tức tạo phúc, hồng quang như Phật máu như tiên.

Đừng muốn nói ta nhiều làm càn, đầy người ngu bức tận chân ngôn.

Đợi ta giết được mười vạn người, đại gia gọi ta vương bên trong bá!

Cuồng. . . Ôi! . . ."

Tiếng ca hát đến ca trào, mặt nạ nam rõ ràng phần khởi quá độ, không có chú ý tới sau lưng bậc thang, gót chân ngược lại vấp, đặt mông quảng ngồi xuống,

Ngay tại lúc đó, đao trong tay của hắn cũng bị một cổ vô hình lực lượng cưỡng ép cướp đi, nhìn qua tựa như quảng rơi mất,

"Lên!"

Mặt đối như thế biến cố, mấy vị cảnh sát lúc này nắm lấy cơ hội một loạt mà lên, một phen dây dưa về sau, xếp chồng người dạng gắt gao đem nén tại nhất bên dưới, rốt cục để cái này trận mạng máu nháo kịch như vậy kết thúc.

...

"Người này cầm đao quát tháo, mặc dù tẩu hỏa nhập ma, lại không phải bên ngoài Đạo Tà tu, cũng không phải là thuật giới bên trong người, không có khả năng cùng Bạch Đồ hợp tác." Mặt nạ nam bị bắt, Độ Si cũng cùng Cổ Dịch một lần nữa tụ hợp, như là nói ra.

Cổ Dịch nói: "Lời nói là như thế nói, bất quá ngươi không có phát hiện à, con hàng này hơi có nghệ thuật thiên phú, vừa rồi ca liền hát được không sai."

"Cổ tiên sinh muốn nói cái gì?"

"Vì thế sát sinh tức tạo phúc, hồng quang như phật máu như tiên. Hồng quang, huyết quang. Hòa thượng, ngươi nghĩ tới điều gì?"

Độ Si có chút trầm ngâm: "Hồng quang, huyết quang. . . Hồng quang cộng đồng, huyết quang cộng đồng!"

...

Làm hai người lần nữa đi vào hồng quang cộng đồng trước cổng chính, phát hiện nơi này giữ cửa lão đầu và cái kia kẻ thụ thương đều đã không thấy. Cửa xá chính mở rộng, bên trong đèn đường toàn diệt, đen như mực tiểu đạo thượng phong thổi lá cây thanh âm, có thể cảm thấy trong cư xá tựa hồ có loại không hiểu cảm giác đè nén, làm cho người ta thờ không nổi.

"Âm trầm, tiêu điều, bi thương, cô tịch, lãnh ám. . ." Độ Si chậm rãi hợp chi, sắc mặt nghiêm túc, "Quý tức ngũ xúc. Có thể kiến tạo này không khí người đều là Quý Đạo đại tu, nơi này thật hung!"

"Như thế nói hòa thượng ngươi sợ?"

"Sợ? E ngại không tiến, lòng có sợ hãi sao? Tiểu tăng xác thực là lần đầu tiên có loại cảm giác này, xem ra Huyết Nhục Phùng phía sau Bạch tiên sinh đại có sở thành, coi như hai người chúng ta liên thủ lần này cũng sợ có đại hiểm, nhưng tiểu tăng tự biết ta không thể lui, Cổ tiên sinh, ngươi đây?"

Cổ Dịch cười cười, hắn biết rõ cái này nhìn như khiêm tốn hòa thượng, kì thực tinh tu qua cảnh hiện ra một phần nhỏ thuật ảo nghĩa, chẳng những bản sự siêu tuyệt, đối quan hệ cho bản thân vận mệnh sự vật hướng đi tại trong cõi u minh cũng có vượt mức bình thường trực giác, nói là có đại hiểm, trước đó đường liền tất nhiên hung hiểm!

Đối với cái này, Cổ Dịch suy tính ba giây đồng hồ, phản hồi: "Bạch Đồ biết rõ chúng ta tới đúng không?"

"Có nhiều khả năng."

"Hiện nay chạy không mất mặt a?"

"Mất mặt."

"Cái kia còn xoắn xuýt cộng lòng a, chơi hắn nha!"

"Tốt!"

Cứ như vậy, hai người thương lượng xong tất, bước dài tiến trong cư xá.

Đi qua cư xá không có đèn đường âm u qua nói, tầm mười tòa nhà vượt qua tầng ba mươi thang máy lâu xuất hiện tại hai người trước mắt, những này thang máy lâu phần lớn lóe lên thừa thốt ánh đèn, duy trong đó một tòa đột ngột, ánh đèn toàn tắt, rất nhanh hấp dẫn hai người chú ý.

Đi vào lâu xuống, có thể thấy được nhà này lâu bài viết lâu số bảy, vừa vặn chỗ tại chúng trong lầu.

"Lầu này ngồi trong trần, lấy bố cục đến xem, làm vì cái này khu cư xá hạch tâm, nhân khí cường thịnh nhất chỗ, ở với đời này cơ tràn đầy, làm vì cư xá đại phúc chi địa."

Độ Si nhìn chung quanh một vòng nói, nói xong, Cổ Dịch tiếp lên hắn: "Trong phúc có họa, Đứng là trong họa có phúc. Chính bởi vì nơi này vị trí quá tốt, thống ngự cư xá nhân khí, một khi có nhân tâm sinh ác niệm, nơi này liền tất nhiên là chọn lựa đầu tiên chi địa! Đi thôi."

Nói xong, hai người tiến nhập lầu số bảy, trong lầu hắc ám, góc tường có thể thấy được không ít từ bên trong tường đào ra cắt điện đường, hiển nhiên là

có người cố ý phá hư, làm nơi này tất cả thiết bị chiếu sáng một mực không thể sử dụng.

"Hòa thượng, chủ nhân nơi này không thể lộ ra ngoài ánh sáng, người có thể thấy rõ sự vật sao?"

Độ Si nói: "Cổ tiên sinh có hắc bạch quỷ nhãn, tiểu tăng bắt tài, cũng tu được giả tuệ nhãn, không sao."

Hai người nói rõ ràng đều có thể trong bóng đêm thấy vật, tiếp tục lên lầu, Cổ Dịch một bên hỏi: "Giả tuệ nhãn là cái gì?"

"Ngã phật môn ngũ nhãn, phía sau bốn mắt cao thâm mịt mịt, gần như thần thoại, tiểu tăng tự giác hiểu thấu đáo một chút thô thiển phật ý, được trong mắt một tia tuệ rõ ràng, nhưng quá khứ tương lai chỉ thần diệu thực không thể được, đành phải xưng chỉ: Giả tuệ nhãn."

"Trong mắt một tia tuệ rõ ràng? Nhìn ban đêm sao?"

"Còn có thể phòng ô uế tà vật với chưa xảy ra."

"Tỉ như nói?"

"Tỉ như nói, có một vị tám cái chân tiên sinh tại chúng ta đầu lên."

Băng! . . .

Tiếng nói mới rơi, đầu đội trời hoa đỏ sụp, kinh phong nổ lên, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo thẳng điểm hai người đỉnh đầu, tiếng gió rít gào!

"Lui!"

Thua thiệt được Độ Si trước một bước nhắc nhở, lần này kinh biến mặc dù đột nhiên, nhưng Cổ Dịch đã ở nửa trước giây đã kéo căng thần kinh, chuyện xảy ra thời khắc, thân thể đánh lùi lại mấy bước, hiểm lại càng hiểm tránh đi một kích này!

"Đậu xanh rau muống, hòa thượng người sớm nói a, kém chút chơi xong!"

"Cổ tiên sinh không chế bày hồn, tiểu tăng cho là người đã biết rõ."

"Ách. . ." Cổ Dịch nhất thời sơ sẩy không nói chuyện có thể nói, chuyển hướng trần nhà bên trên xuống tới quái vật mắng nói: "Người nói người cái xấu so, dọa cho ta kỹ năng đều quên dùng, có tin ta hay không A chết người!"

Lại nhìn quái vật kia, cùng Độ Si nói được có chút khác biệt, cũng không phải là tám cái chân, mà là bốn tay bốn chân tổng cộng tám cái thân thể, áo quần hần rách rưới, có thể gặp đến ngoại trừ nguyên hai tay bình thường bên ngoài, còn lại bốn chân hai tay kết nối thân thể bộ vị đều có đường gân, rõ ràng là ngành sinh sinh cho khe hở đi lên!

Hắn bốn tay cầm một thương một kiếm, mặt dung vận vẹo, trong thống khổ xen lẫn hưng phấn, như là Thích tiểu thư ở đây, nhất định có thể một chút nhận ra người này không là người khác, chính là giết nó hai vị đồng bạn, lại bị nó chém đứt hai chân vị kia trung niên nhân!

Tự nhiên, trong tay hắn cầm thương kiếm cũng không phải hần vật, là làm vũ khí gia trọng khí: Vũ Vương Thương, Tứ Quý Ai Giang Chi Kiếm!

"Ngày hôm trước tiểu tăng từng nghe nói tiên sinh tên vì Vệ Đông được, nghĩ đến là nghi ngờ Đông vệ gia hậu nhân của danh môn, lệnh tổ anh hùng nổi tiếng, hậu bối cũng nhiều ra hào kiệt chí sĩ, tiểu tăng thực không rõ ràng Bạch tiên sinh vì sao tự cam đoạ lạc, cùng Địa Thương làm bạn, cùng tạo giết chóc, đưa gia môn danh dự với không để ý."

"Cô. . ." Tám chi quái vật há to miệng, phát ra nòng hậu dày đặc nước bọt phun ra nuốt vào âm thanh, theo mà dùng trầm thấp hàm hồ thanh âm cười nhạo nói: "Người biết cái gì, trong nhà nhiều mực nát bôi phận, há có thể dung được xuống ta, ngược lại là người, cho tới bây giờ nghe nói hòa thượng nói nhiều, nghĩ không ra ngay cả Hóa Không Tự hòa thượng cũng không ngoại lệ, ục ục. . ." Nói xong chuyển hướng Cổ Dịch, tiếp tục nói ra: "Tiểu tử, Bạch Đồ một mực gọi ta cách người xa một chút, ta còn tưởng là vì sao, nguyên lai là người miệng như thể chỉ thiếu, liền để ta cắt đầu lưỡi của người, nhìn xem đến cùng ai xấu!"

"Hô hô, xấu là nói người đi, người cái xấu hàng bên trong máy bay chiến đấu, bắt khả tư nghị thứ hai so!"

"Tìm đường chết!"

Hô! . . .

Vệ Đông được trong mắt thoáng chốc lệ sắc tăng vọt, bốn cái khâu lại chân trong nháy mắt bộc phát ra cường đại bắn ra lực, giống như lò xo, dựng lên song bình lao thẳng tới Cổ Dịch trước ngực!

"Thất vũ khí, bằng người?"

Mặt đối Vệ Đông được kinh cảm giác mười phần đánh giết, Cổ Dịch lộ ra là vẻ khinh thường, chỉ một ngón tay, một mặt màu u lam hồn tường trong nháy mắt trái thành, Vệ Đông được lập tức như bay chốc đọng tường, 'Phanh' một tiếng, thân mặt cân bằng, chỉ có thương cùng kiếm xuyên qua hồn tường, tại Cổ Dịch trước người mấy centimet địa phương ngừng lại.

"Anh hùng khí, anh hùng hai chữ người hiểu không?"

Băng! . . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 203: Nói thật nói dối

Dứt lời, Cổ Dịch cong ngón búng ra, màu u lam hồn tường lam quang lóe lên, quyết đoán bộc phát, vô hình kinh lực trong nháy mắt đem Vệ Đông đến đập bay nhập sau lưng mặt vách.

"Hồn trướng!"

Một kích này Cổ Dịch tiếc anh hùng khí hồ thẹn, xuất thủ không lưu tình chút nào, hồn tường mấy ngàn hồn chi quyết đoán lực đạo chi đại coi như là bình thường thể tu chi sĩ cũng tuyệt khó nhận thụ, bất quá trước mắt biến thành quái vật Vệ Đông đến rõ ràng muốn cứng cỏi rất nhiều, thân thể đi qua dị thuật may, kháng tính tăng nhiều, trải qua này một kích chẳng những không có cái gì rõ ràng tổn thương trang, ngược lại làm cho hắn tránh thoát hồn tường, từ trong vách tường sau khi ra ngoài triển khai tám chi, như nhện linh động vô cùng bò lên trần nhà, điểm vang trong tay thương kiếm, giọng cảm hận nói: "Tiểu tạp toái người có tài đức gì dám miệt thị ta, ta nhất định phải đưa người cắt thành tám mươi tám khối, mới có thể khiến cho ta suy nghĩ thông suốt!"

"Suy nghĩ thông suốt? ! Người cũng tẩu hỏa nhập ma? Ta nói vừa rồi cái kia mặt nạ nam sẽ không là huynh đệ người đi, hắn ca hát không sai, không bằng người cũng tới thử, đến, ta cho người làm cái đầu: Tám chân là cái đại ngốc, đánh không đến ta lặp lặp . . ."

"Tiểu tạp toái, nhận lấy cái chết!"

Vệ Đông đến hiển nhiên là cái lòng tự trọng cực mạnh cực đoan người, nếu không cũng sẽ không bởi vì làm một điểm gia đình mâu thuẫn mà phản gia nhập tà đạo, giống như hắn loại người này, lại như thế nào có thể chịu được Cổ Dịch một mà tiếp, lại mà ba khinh bỉ hí phúng, về phần lộ rõ trên mặt, lúc này giận quát một tiếng, trường thương trong tay phát ra, lập tức thân động, rút kiếm theo thương chém về sau mà đến!

Hô!

Không trung Vũ Vương Thương đình nhon gào thét, mặt đối mặt kích này, Cổ Dịch không được phía sau lùi sang bên nửa bước, tránh đi trường thương đang muốn tiếp kiếm lúc, hai ngón tay đưa tới, với mũi kiếm trước có chút khép mở, nhất thời liền đem Vệ Đông đến lợi kiếm trong tay kẹp chết!

"Tiểu tăng tay nóng, Cổ tiên sinh vẫn là để ta tới đi." Người xuất thủ chính là Độ Si, hắn nói xong 'Tay nóng', cũng không biết bắt đầu từ khi nào sắc mặt bàn tay đỏ bừng, thật giống như thật toàn thân đều rất nóng giống như.

Cổ Dịch từ đều thỏa: "Người tùy ý."

"Đa tạ Cổ tiên sinh."

Độ Si nói câu tạ, thanh âm bên trong lại có cổ kỳ quái cảm giác đè nén, nhất là là khi hắn cuối cùng một cái 'Sinh' chữ nói xong, một cái tay khác cấp tốc lấy chưởng đưa ra, thoáng chốc, một cổ mãnh liệt cực nóng cảm giác trống rỗng tạo ra!

Oanh!

"Người cái này là. . . Viêm Hoàn Quyền?"

Độ Si một chương này Vô Thường lực cũng không tình phách niệm lực, nhìn như bình thường một chương đánh ra, một vòng vô danh hỏa điểm tức thì lấy hắn cả hai làm trung tâm tạo ra!

Cổ Dịch một chút liền nhận ra được, cái này nên liền là Viêm Hoàn Quyền!

Hắn biết nói: Thiên hạ thuật pháp, có thể ra chân hỏa điểm người rải rác, trong đó nổi danh nhất thuộc về Hỏa Hành Phù, nhưng mà, lửa hình phù Hỏa nguyên rõ ràng, rất dễ phân biệt, Độ Si một chương này nhóm lửa không cứu nguyên chi lực, lộ ra không phải cứu nguyên áo nghĩa. Lại liền tưởng hắn xuất từ Hóa Không Tự, rất dễ dàng liền sẽ nghĩ tới Hóa Không Tự cái kia nổi tiếng thế gian 'Mặt trời không khóa Viêm Hoàn Quyền' !

Tục truyền cảnh này vì thuật thập đại cảnh chỉ nhất đất khô cằn cảnh, ẩn chứa cực đạo sinh diệt chân lý, huyền diệu khó giải thích có thể phát động suy nghĩ, đại trí giả có thể lĩnh hội câu diệt, khởi nguyên chỉ ảo nghĩa, không tại thế gian cứu nguyên, nhưng lại thái nguyên cứu nguyên, lừa lý tiên thiên, vì Hòa nguyên phù pháp chi nguyên!

"Tiểu tăng hồ thẹn, trong lòng sinh niệm, sát ý lên, Vệ tiên sinh, ngươi chịu khổ."

Độ Si lên tiếng nói chuyện, lại không trước đó ngôn ngữ chỉ bình tĩnh, nói xong, ngang tay xuống nhấn, một cổ không thể nói hết lực lượng cường đại bộc phát, đem Cổ Dịch đẩy ra Viêm Hoàn Quyền, lập tức hòa điểm tăng vọt, triệt để đem hấn cùng Vệ Đông đến bao ở trong đó!

"A, hòa thượng ngươi! A! . . ."

Viêm trong vòng, Vệ Đông đến thanh âm thông khổ truyền đến, trong đó xen lẫn nồng đậm không thể tin ý vị. . .

. . .

Mấy phút sau.

Viêm Hoàn Quyền tán đi, bên trong hoàn toàn đổi một bộ tràng cảnh: Độ Si mười ngón khép lại, hai mắt nhắm nghiền, một mặt áy náy tư thái. Mà tại trước người hấn, Vệ Đông đến tám chi đứt hết, trở thành một cây nhân côn!

"Ha ha ha. . . Hòa thượng, ngươi. . . Tốt, tốt, tốt, ra tay hung ác, xem ra ngươi rời ta đạo không xa, ha ha ha. . ."

Vệ Đông tới để Độ Si mở hai mắt ra, chậm âm thanh nói ra: "Tiểu tăng cũng không giết ngươi, tâm niệm vẫn như cũ, lại nói thế nào nhập Sát Đạo?"

"Hòa thượng miệng thật cứng rắn,

Đem lão tử sinh sinh kéo trưởng thành côn, ngươi hấn là còn từ bị không thành? !"

"Vệ tiên sinh nói không sai, cái này chính là tiểu tăng lòng từ bi niệm."

"Phóng cái rắm vào mặt mẹ ngươi!" Vệ Đông đến phun một bãi nước miếng bị Độ Si tránh đi, tiếp lấy lại cười lạnh nói, "Nơi này là tầng thứ ba, rời tầng cao nhất còn có tầng ba mươi, lão tử mình xác nói cho ngươi, Bạch Đồ liền ở tầng chót vót! Bất quá cái này tầng ba mươi bị phạm Tĩnh Sư cùng khúc Đường bỏ xuống huyết trận, kết nối này phiền khu một đám cư dân lâu, các ngươi mỗi lên một tầng đều sẽ chết người, đợi cho tầng ba mươi gặp được Bạch Đồ, cái này khu cư xá cư dân cũng được gặp quý, hòa thượng ngươi nói ngươi là lòng từ bi, vậy ngươi để lão tử nhìn xem, ngươi là đi lên đâu, vẫn là xuống lầu rồi đi? !"

Nghe nói lời này, Độ Si không khỏi cùng Cổ Dịch nhìn nhau, hai người trầm ngâm một hồi, Cổ Dịch hỏi Vệ Đông đến nói: "Ngươi nói mỗi lên một tầng đều sẽ chết người, cũng liền là nói mỗi một tầng lầu đều chứa cùng loại máy cảm ứng bố trí rồi?"

"Không sai! Tiểu tạp toái, hấn là ngươi nghĩ cường lên?"

"Cường lên loại này ô công việc ta không cần." Cổ Dịch lắc đầu, chuyển nhìn về phía Độ Si, "Hòa thượng, ngươi nói nếu như chúng ta không thể lên lầu, lại muốn dùng biện pháp gì mới có thể đến tầng cao nhất đâu?"

Độ Si nói: "Bay đi lên."

"Ha ha ha, hai thằng ngu, lời nói điên cuồng, các ngươi còn muốn. . ."

Vệ Đông tới gặp Độ Si thật tình như thế trả lời lập tức cười như điên, bất quá rất nhanh hấn liền không có thanh âm, bởi vì hấn nhìn thấy Cổ Dịch cùng Độ Si thật đập phá cửa sổ từ bên ngoài bay đi lên. . .

"Các ngươi TM gian lận. . ."

. . .

Mượn bày hồn năm nắng, Cổ Dịch cùng Độ Si đi vào mái nhà, nơi này ánh trắng sáng tỏ, tầm mắt khoáng đạt, chính giữa, một vị đầu đội khăn đen, hình xăm nồng đậm nam tử chính dựa vào ghế bành một bộ thoải mái nhân nhả bộ dáng.

Độ Si một chút nhận ra, người này chính là Huyết Nhục Phùng bố cục người, liền là hấn lừa dối Hứa Toán Linh phạm sai lầm quẻ, dẫn đến mình bốn người thành làm trợ lực, thành công kích hoạt Huyết Nhục Phùng. Làm xuống nói ra: "Trước đó Vệ tiên sinh có lời, lâu này có huyết trận, là hai vị tên vị phạm Tĩnh Sư cùng khúc Đường người chỗ bố trí xuống, nghĩ đến các xuống liền là vị kia phạm Tĩnh Sư a?"

"Bất tài chính là kẻ hèn này." Nam tử cười từ ghế bành đứng lên, chấp tay sau lưng, với thàng xuống một bộ khoan thai biểu lộ, nói ra, "Nghe nói hòa thượng đều ưa thích giải thích nghi hoặc, Độ Si đại sư, ta hỏi ngươi cái vấn đề thế nào?"

"Phạm Tiên Sinh nhưng nói không sao."

"Ngươi cảm giác được nói thật có thể gạt người sao?"

Độ Si khẽ nhủ thầm, nói: "Nói thật muốn gạt người, trừ phi, nói thật ra người không biết mình là nói dối."

Ba ba ba. . .

Phạm Tinh Sur vỗ tay cười nói: "Đại sư tốt trí tuệ, một câu liền có thể điểm thấu, vậy ta hỏi lại người, Vệ Đông đến không dùng vô mưu hạ người dựa vào cái gì cùng chúng ta hợp tác?"

"Bởi vì vì, hấn ngọc?"

Lời này là Cổ Dịch nhận, phạm Tinh Sur lập tức chuyển mắt tán nói: "Quả nhiên là đại thuật truyền nhân, Cổ tiên sinh đủ cơ trí. Nghĩ lừa gạt hai vị, Vệ Đông đến không được, ta cũng không được, nhưng nếu như để ta tới nói láo, để Vệ Đông tới làm làm nói thật đến nói, hai vị có phải không là liền bị lừa?"

Cổ Dịch hí hí mắt: "Người gạt chúng ta cái gì?"

"Ha ha. . ."

Phạm Tinh Sur lại nhìn về phía Độ Si, nhẹ giọng nói ra tám chữ: "Lòng từ bi niệm, câu diệt tâm viêm. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 204: Buồn ngủ

"Hai vị thủ đoạn cao minh, vì không trở ngại Bạch tiên sinh đại sự, bắt đắc dĩ, kẻ hèn này cùng khúc Đường đốc sức bày trận bố cục, xin hai vị tại bậc này thêm mấy ngày, đợi Bạch tiên sinh làm xong trong tay sự tình, tự sẽ đến cùng hai vị gặp nhau."

Độ Si lắc đầu nói: "Xem ra Phạm Tiên Sinh đối tiểu tăng giải rất sâu, nhưng người đã biết tiểu tăng tâm viêm đã lên, há lại sẽ ở đây đợi lâu, còn xin Phạm Tiên Sinh nói ra Bạch Đồ tung tích, khỏi bị da thịt cực khổ."

"Ha ha ha, không có ý tứ, gần nhất con muỗi lợi hại, Phạm mỗ toàn thân đều ngứa, đại sư hữu tâm giải ta khó chịu, chính là cầu chi không được." Phạm Tinh Sur nói xong xoay lưng, bày làm ra một bộ muốn bao nhiêu cần ăn đòn có bao nhiêu cần ăn đòn tư thái, thật giống như đang dùng thân thể ngôn ngữ nói: Người TM đến đánh ta nha!

"Tốt!"

Mặt đối như thế phạm tiện phạm Tinh Sur, Độ Si cũng không khách khí nữa, cất bước khởi hành, chiếu vào vai phải của hấn liền là một quyền.

"Ha ha, đến hay lắm!"

Độ Si một quyền này kinh phong cực mạnh, theo lý nói phạm Tinh Sur danh sư hạ người, coi như Độ Si thủ hạ lưu tình không có công nó yếu hại, hấn cũng tuyệt không nên như thế nhẹ nhõm, thậm chí cười to, trừ phi hấn là điên rồi, hoặc là có khác ý vào!

Rất nhanh, hiện thực liền cấp ra đáp án, một bộ kim quang xán lạn đáp án!

Khanh khách. . .

Trong không khí phát ra kỳ quái tiếng ma sát, giống bánh răng chuyển động thanh âm, tựa như có đồ vật gì bị khởi động, tục mà sau đó một khắc, một đóa mãnh liệt kim sắc ánh sáng nộ hoa tại Độ Si trước người nổ tung!

Kim hoa như thả nhanh vật thật, từng mảnh kim quang cánh hoa mở ra, nổ rộ ở giữa vô hạn kéo dài, đem kim sắc kéo được phai màu, biến vì xích hồng, đảo mắt làm cánh hoa mở xong, kim hoa nổ rộ đến cực hạn về sau, một mảnh đỏ thê giới màu đỏ đem nơi đây hoàn toàn bao phủ, không gặp lại ngoại giới!

"Cái này là các người bày ra trận cục?"

Cổ Dịch tại lúc này chốt mở, đã phạm Tinh Sur trước đó nói rõ ràng hấn cùng một cái gọi khúc Đường người đốc sức bày trận bố cục đến buồn ngủ hai người mình, cũng liền là nói từ lúc tới mái nhà sân thượng bắt đầu, mình cùng Độ Si đã vào cuộc, vậy kẻ tiếp vô luận Độ Si phải chăng không chịu nổi thụ

kích động ra tay, vào trận đầu đã tại đối phương nằm trong tính toán. Cho nên hẳn không có trách cứ Độ Sĩ, mà là thử có thể hay không từ đối phương trong miệng moi ra một chút nhốt ở trước mắt kỳ trận nội tình.

"Chính là, trận này lấy Độ Sĩ hòa thượng tâm viêm làm hạch tâm, nghĩ đến vậy khốn Cổ tiên sinh cũng là đủ." Phạm Tĩnh Sư hiển nhiên đối với hắn bố trí có lòng tin rất lớn, cũng không có cái gì giấu giếm điểm điểm, thẳng nói ra: "Hai ngày trước Đông Cực Cung tiểu cô nương kia Hỗn Độn Thanh Liên quan tương kinh điểm chúng ta, Bạch tiên sinh cùng ta hai người cảm thấy sờ ý, kết hợp Hóa Không Tự thuật, tại Huyết Nhục Phường chỉ lên diễn sinh ra nhất tiểu trận, tuy không Huyết Nhục Phường bằng bạc, nhưng chỗ tình diệu lại thắng ba phần."

"Bạch tiên sinh có lời: Hóa Không Tự tuân theo đất khô cần cảnh, câu diệt chỉ ý, tâm đạo bên trong hữu tâm viêm ám phục, một khi thiêu đốt, tức rơi Sát Đạo, tuy có lịch đại cao tăng đại năng lấy chớ Đại Từ Bi tâm niệm áp chế, xuất thủ không thương tôn tính mệnh, nhưng ác độc chỗ, người gặp đều biết."

"Thanh Liên sinh mà đất khô cần diệt, sinh diệt ở giữa vốn là thiên địa luân chuyển đại nói, với là xúc động, dùng Thanh Liên sinh ý lấy cái chết sáng tạo sinh, tụ ngàn người mệnh máu, bố trí tỉ mỉ xuống thành trận này, lấy tên: Tâm Liên Tòa Không Đồ!"

Phạm Tĩnh Sư nói đến tận đây, Cổ Dịch cùng Độ Sĩ đều hiểu trận này chi tình diệu, đơn giản đến nói liền là bốn chữ: Lấy cái chết thay ghen sinh ra!

Dùng phiên diện Thanh Liên sinh ý làm chủ đạo, dùng ngàn người mệnh máu khởi trận, mô phỏng một phương hỗn độn chưa mở chi giới.

Ở trong đó mệnh máu là chết, Thanh Liên là sống, lấy mệnh máu duy trì giới này. Nhưng mệnh máu có khi tận, muốn duy trì trận này liền cần mới từ ý, loại này mới từ ý, có thể là mệnh máu, cũng có thể Độ Sĩ chính thiêu đốt lên câu diệt tâm viêm!

"Hai vị, gió đêm hơi mát, ta liền không nhiều bồi, sau này không gặp lại rồi. . ." Phạm Tĩnh Sư thanh âm xa dần, rất rõ ràng, hẳn rồi đi.

Trong trận.

Độ Sĩ thờ dài nói: "Bạch tiên sinh cơ biến vô song, nghĩ không ra liền ngay cả tri thức cũng có thể xưng uyên thu được. Bốn ngày trước, trước là cùng tiêu đồng đạo hữu qua tay bất quá ba chiêu, liền có thể dòm được một điểm Đông Cực Cung tâm ta đạo chân ý, phía sau tiểu tăng tình thế cấp bách chỉ xuống, thiêu đốt tâm viêm phá bạch cốt tà đường trận cũng bị hắn xem thấu đoán được, bố xuống trận này châm đúng, vậy khốn người ta."

Cổ Dịch nghĩ nghĩ,

Nói: "Hòa thượng người nói những này dùng được cái bồi a. Đúng, họ Phạm nói được rõ ràng, trận này lấy người tâm viêm làm nguyên, người ngừng tâm viêm, cái này chìm trận không liền vô dụng?"

Độ Sĩ lắc đầu cười khổ: "Bạch tiên sinh đã dám dùng tiểu tăng làm hòa nguyên duy trì trận, từ là có mười phần nắm chắc, tiểu tăng tâm viêm bản là câu diệt cảnh ý, một khi thiêu đốt, giống như cái kia dầu phía trên một chút lửa, trừ phi đốt sạch, không người, làm vì dầu, mình lại như thế nào có thể diệt? Coi như bỏ mình, cũng muốn đốt sạch nhất mười ba ngày mới có thể ngừng xuống."

Cổ Dịch sau khi nghe xong kéo ra khoe miệng, nghĩ không ra Bạch Đồ đối Hóa Không Tự vậy mà như thế hiểu rõ, hiện nay Độ Sĩ đã thành trận tâm, đối với mình đến nói, muốn phá này khốn trận, cũng chỉ có nhất cái biện pháp, vậy liền là: Đánh tới Độ Sĩ!

Cùng sát trận khác biệt, khốn trận ổn liền ổn tại trận tâm, nhất là là loại này ẩn chứa kỳ lý lại có rõ ràng châm đối ý vị khốn trận, trận tâm tức là toàn bộ trận pháp bản thân, những cái kia quang hoa cũng đều là Độ Sĩ tự thân kéo dài, làm sao quần đều quần không đi ra, vô luận công kích đâu đều là công kích Độ Sĩ, nếu không đánh tới Độ Sĩ, lấy mặc khác góc độ đến phá trận, độ khó hệ số chỉ sẽ vô hạn phóng đại, còn không bằng cái trước đến được hiện thực.

Đương nhiên con này là so sánh, bởi vì vì coi như lui một bước đến nói, cái trước loại kia hiện thực cũng là để người không biết làm sao phải gấp.

Muốn biết rõ, hiện nay Độ Sĩ có thể là thiêu đốt tâm viêm, trạng thái toàn bộ triển khai Độ Sĩ, làm vì trận pháp hạch tâm hẳn toàn bộ tiềm lực bị kích hoạt, đối cái góc độ đến xem, hiện nay Độ Sĩ đang đứng ở từ lúc chào đời tới nay trạng thái mạnh nhất!

Mà Cổ Dịch đâu?

Quyết đoán hoàn toàn không có, toàn bằng vận hồn chi lực, này lên kia xuống, ở loại tình huống này xuống, coi như Độ Sĩ đứng đấy cho Cổ Dịch đánh, không cách nào cầu thuật Cổ Dịch lại như thế nào phá vỡ Độ Sĩ phòng ngự? Lui một bước nói, cho dù có cái kia kỳ tích xuất hiện, làm là trận tâm Độ Sĩ lại có thể công việc sao?

Cho nên, trận này gần như khó giải!

Ít nhất Cổ Dịch là nghĩ không ra biện pháp phá trận, dứt khoát liền trên mặt đất ngồi xuống, đem mang theo người nước cùng bánh làm cái gì đều đồ ra, phân chia.

Độ Sĩ thấy thế không khỏi hỏi: "Cổ tiên sinh, người làm cái gì vậy?"

"Dù sao ra không được, phần tốt đồ ăn, miễn được đối bụng."

". . ."

Cổ Dịch bình tĩnh để Độ Si yên lặng, vốn định khuyên Cổ Dịch thử một chút tâm thái cũng để xuống, lấy ra thức ăn của mình cũng học phân chia. . .

"Hòa thượng, Bạch Đồ hao tâm tổn trí cơ bố xuống loại này cầu ổn khôn trận mà không phải sát trận, rõ ràng là vì kéo dài thời gian, người nói hấn muốn dùng trong khoảng thời gian này làm đi? !"

"Tiêu đồng đạo hữu bị hấn bắt đi, nên là có liên quan với đó."

"A? Nam nhân bắt nữ nhân, cái kia Hiểu Đồng chẳng phải. . ."

"Cổ tiên sinh có thể từng quên, Bạch Đồ là hồn, Hiểu Đồng đạo hữu là người, bọn hấn làm sao có thể thành người nghĩ sự tình?"

"Có thể ý Y đi."

". . ."

. . .

Nhoáng một cái, mười một ngày đi qua.

Thiên này ban đêm, hồng quang cộng đồng lầu số bảy mái nhà màu vàng vây bố tứ phương đồng thời hướng ra phía ngoài thổi trống, bị ngăn trở ở giữa chỗ, một vòng này màu đỏ khí cơ chính tại lấy tốc độ mà mất thường cũng có thể thấy được chậm rãi biến mất, thời gian dần trôi qua, hai đạo trong đó thân ảnh hiển hiện ra.

"Tiểu tăng tâm viêm đem diệt, mười ba ngày tâm viêm đốt đi tiểu tăng sau này mười ba năm thuật pháp, sau này chẳng những bắt lực lực, còn một hơn Cổ tiên sinh chậm trễ thời cơ, thật là hổ thẹn."

"Lời này người một ngày nói mười lần đem ta đều nói xấu hổ tốt a, còn tốt cái này chim trận rốt cục tàn, đối chết ta, vẫn là đi trước ăn bữa tiệc an ủi một chút lại nói."

Nói vài câu, khí cơ tàn ra, trận pháp tiêu tán, Cổ Dịch đi vào phòng cháy trước cửa đang muốn xuống lầu, bỗng nhiên, một trận lên lầu tiếng bước chân truyền đến. . .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 205: Thiên địa, nhật nguyệt

Tiếng bước chân rất nhẹ, từ thanh âm lên phán đoán tuyệt không là một người trưởng thành nên có trọng lượng, giống là một đứa bé, nhưng bộ pháp lại lộ ra được bình ổn.

Cạch, cạch, cạch. . .

Thời gian dần trôi qua, tiếng bước chân tới gần. Một cổ cảm giác nguy hiểm bỗng nhiên trong lòng đầy phù thẳng, làn da lên thậm chí không tự chủ được sinh nổi da gà lên, lạnh lẽo khí tức chậm rãi tới gần!

"Bạch tiên sinh, là người sao?"

Độ Si đứng lên, tinh thần hấn đã mất hành động, nhưng lưng nhưng như cũ thẳng tắp, hướng phòng cháy ngoài cửa hỏi đạo.

Cạch, cạch. . .

Tiếng bước chân chủ nhân không có trả lời, chỉ tiếp tục tiếp cận, thẳng đến cuối cùng, làm thanh âm ngừng xuống lúc, phòng cháy môn hướng vào phía trong đẩy ra, người đến cũng lộ ra hấn kinh dị lại kỳ lạ thân hình.

Liếc nhìn lại, cái kia vậy mà một cái chính tại cấu sinh người!

Khung xương lộ ra, quanh thân ẩn có xanh đỏ hai màu ánh sáng nhạt, huyết nhục chậm sinh tại khung xương, nội phủ ngũ tạng thành hình, mặt lên không da, chất thịt đuổi bỏ, nhìn qua tức kinh khủng lại có loại tạo vật tân sinh kỳ diệu ý vị.

"Nghịch chuyển sinh tử, cái này ai cũng liền là Sinh Sinh Tạo Hóa đan! ?" Gặp đây, Độ Si xác nhận người trước mắt liền là Bạch Đồ, nghĩ đến bị hấn bắt đi Hiếu Đồng, trong nháy mắt liền có liên lạc Đông Cực Cung cho ra Địa Thương lệnh bảo vật, cái kia nghe nói có thể nghịch chuyển sinh tử Sinh Sinh Tạo Hóa đan!

Quả nhiên, khung xương chót mở, có lẽ là hấn dây thanh chưa thành, dùng vẫn là mờ mịt hôn âm, nói: "Tiểu hòa thượng ngươi nói đúng ba phần, bản tôn cổ này pháp thể xác thực cùng Sinh Sinh Tạo Hóa đan có quan hệ, nhưng lại ngươi không phải nghĩ như vậy." Dùng một chút, ngược lại nhìn về phía Cổ Dịch, nói: "Tiểu tử, ngươi ta truyền thừa ân oán đã kéo quá lâu. Ngươi biến mất mấy tháng lại lần nữa xuất hiện, nghĩ đến là đi tìm kiếm đến đối phó bản tôn chỉ pháp, nay Nhật Bản tôn pháp thể sơ thành, ngươi ta đều có gặp gỡ, liền ở đây đêm trăng tròn, ngươi đình phong thời khắc, để bản tôn hoàn toàn giải ngươi đi."

"Tốt." Cổ Dịch xoa bụng. "Bất quá bụng thật đói, nếu không trước ăn một chút gì lại đánh?"

"Phượng viên một dặm đã mất người sống, ngươi muốn đi đâu ăn cái gì?"

Cổ Dịch nghe vậy khê giạt mình, hững hờ biểu lộ biến được cứng ngắc lại một chút, lấy xuống kính râm, lộ ra bản thân thuần con mắt màu đen, dùng trêu chọc lại dẫn một tia nghiêm túc được ngữ khí nói ra: "Vậy ngươi cũng chờ ăn, này tám khung xương, vẫn là nấu canh đi."

"Chém đầu!"

Sau đó, Bạch Đồ không nói nhảm nữa, đưa tay một điểm, động thủ!

Trong nháy mắt, Sâm La Sát Đạo quyết đoán bộc phát, mắt trần có thể thấy hồng quang lóe lên phụ cận, tức mà hóa thành lăng lệ âm phong chiếu chuẩn Cổ Dịch trong cổ chém tới!

Yếu hại bị tập kích, Cổ Dịch vẫn như cũ không nhanh không chậm, tại âm phong chống đỡ đến trong cổ trước một cái chớp mắt, nhẹ nhàng được phun ra năm chữ: "Ta vì Âm Tỉ chủ. . ."

Thoáng chốc, quang ảnh chuyển động, Cổ Dịch thân hình vô hạn kéo thẳng, cao lớn uy nghiêm, giống như một phương cự nhân chủ tể. Lại nhìn chung quanh, đã không thấy thiên địa, nhất tòa to lớn vô biên đại điện với im ắng đem nơi đây bao phủ. Bạch Đồ quyết đoán biến thành âm phong phát qua, liền đứng như như gió, không có đến tiếp sau. . .

"Lại là căn này lồng giam, bức bối." Bạch Đồ mặt lên không da huyết nhục co rúm xuống, biểu hiện ra đối với cái này thuật tinh thông ác tuyệt, xuất thủ lần nữa, năm ngón tay cùng điểm trước người Cổ Dịch thân thể không lồ, quát lạnh nói: "Vạn tượng đều giết!"

Một kích này, đã bao hàm Bạch Đồ bị buồn ngủ mấy trăm năm, đối Âm Tôn Giả Trường đại diện oán niệm cực sâu, có thể nói ôm hận một kích, chỉ gặp nàng năm ngón tay điểm ra năm đạo lăng liệt màu đỏ âm phong tại trong tiếng thét gào, với không hóa vì mười nói, hai mươi nói, bốn mươi đạo. . . Cho đến vô tận số lượng sắc bén phong đao, đem Cổ Dịch thân thể không lồ hoàn toàn xoắn nát!

Phanh! . . .

Pha lê nát âm thanh, vô số tàn phiến thổi qua Bạch Đồ bên cạnh thân, trong đó hình như có cảnh tượng, điểm điểm từng mảnh, trong lúc lơ đãng, trong khi bên trong nhất khối đại mảnh vỡ hiện lên về sau, cùng nhau kéo dài hát âm thanh lại vang lên:

"Trăng non biến hóa, hoang cảnh điện!"

Đào mắt kính qua, thiên địa nhan sắc lần nữa biến hóa, không có tử ngục đại điện, thay vào đó là một mảnh hoang vu cảnh, cùng trên bầu trời một vòng sáng tỏ thán đù, chính là Cổ Dịch trắng sáng cầu cảnh!

"Tốt biến hóa, chỉ từ ý cảnh đi lên nói, ngươi đã thắng qua tiền bối." Cảm thấy chung quanh cô tịch,

Hoang vu, hết thấy hiện thực như vậy, Bạch Đồ không khỏi khen một câu, tức mà đưa tay chỉ thán, "Đáng tiếc, còn chưa đủ. Nát a!"

Oanh!

Thoáng chốc, Bạch Đồ thân lên hai màu ánh sáng Hoa Thanh quang ám nhạt, hồng quang đại thịnh, thẳng trùng không bên trong trắng sáng, ánh trắng bị nhuộm đỏ, Hồng Nguyệt dần dần sinh liệt ngắn, rất nhanh, tại trong im lặng nổ thành mảnh vỡ!

"Không đủ à, vậy dạng này đâu."

Thán cảnh lại phá, Cổ Dịch ngữ khí vẫn là như vậy bình thản. Hôm nay là đêm trăng tròn, hấn quyết đoán đúng hạn khôi phục, cũng như hướng thán mạnh hơn! Nếu như nói vừa rồi chỉ là làm nóng người, vậy lần này, hấn tính bắt đầu toàn lực mà vì!

Gọi tụ ra toàn bộ âm hồn quyết đoán, cầu cảnh thành thuật, trầm giọng nói: "Thán cảnh, phong tượng, phong nguyệt điện!"

Trong nháy mắt, trắng sáng lại thẳng, mặt đất thay đổi trước đó hoang vu, biến thành vô biên vô tận xanh thăm biển cả, rộng lớn, trắng sáng, giống như

hắn mấy tháng biển lên đi thuyền tháng cánh, yên tĩnh mỹ hảo.

Sau đó, cổ này yên tĩnh liền bị gió thổi phá.

To lớn hải long cuốn không biết từ chỗ nào xoắn tới, mang theo diệt tuyệt hết thủy lực lượng cuốn về phía tháng xuống Bạch Đồ, uy thế kinh người, tựa như toàn bộ mặt biển đều nên đi qua!

Một thức này cấu cánh, hắn mượn cùng Lam Phúc Hải một trận bên trong lĩnh ngộ gió biển chân ý, kết hợp bầu trời của mình nguyệt tương thành cánh, ẩn chứa Thiên Thuật bên trong lại có chút hứa Lam Phúc Hải mấy trăm năm tỉ mỉ mài, hai hai kết hợp, có thể nói Cổ Dịch trước mắt mạnh nhất nhất thuật!

"Tháng buồn ngủ phong giết, tốt, người cái này hai cánh vô luận cái kia một hạng đều có thể xưng tình diệu, hai hai kết hợp càng là càng lên một thành, đáng tiếc. . ." Bạch Đồ tựa hồ vĩnh viễn tự tin như vậy, chỉ gặp hắn chỉ hướng tháng gió êm dịu ở giữa, nói, "Hậu Giả phong tương cuối cùng không phải người đồ vật của mình, cưỡng ép kết hợp không thể Hoàn Mỹ, một điểm lỗ thủng tức là người trí mạng chỗ tại, kết thúc. . . Sâm La Vạn Tượng, duy giết vậy!"

Lại là đưa tay một điểm, chỉ là điểm này cùng trước đó khác biệt, im ắng vô tướng, không thấy một điểm dị thường, nhưng mà, liền là nhìn như diễn trò dạng một điểm, lại làm cho Cổ Dịch biến phong ngừng lại!

Cùng lúc đó, không trung tháng cũng dần dần bắt đầu bất ổn, toàn bộ cấu cánh mất thấy là phải sụp đổ!

Ngoại giới.

Độ Si nhìn xem Cổ Dịch cùng Bạch Đồ lập tại làm trận, Cổ Dịch không nhúc nhích, Bạch Đồ thỉnh thoảng điểm ra, không khí Trung Hải thành phố thậm lâu cảnh tượng từ ban đầu lóe lên liền biến mất, đến bây giờ liên tục thoáng hiện, nhìn ra được hai người đối thuật đã đến thời khắc mấu chốt.

Từ biểu lộ lên nhìn, Bạch Đồ chưa lớn bao nhiêu biến hóa, mà Cổ Dịch lại thất không dần dần rướm máu dấu vết, rõ ràng ở vào hạ phong, áp lực to lớn.

Gặp đây, vô lực nhúng tay Độ Si nhớ tới mười một ngày đến cùng Cổ Dịch nói chuyện với nhau đủ loại, trong lòng hiện lên tưởng niệm, cao giọng nói: "Cổ tiên sinh, thiên địa bản là tương sinh, nhật nguyệt cũng là tạo hóa, sao không thử một lần thiên địa nhật nguyệt chi thuật! ?"

Độ Si một câu nói kia, để đau khổ chèo chống Cổ Dịch trong lòng hiện lên linh quang, dứt khoát buông ra cấu cánh chèo chống!

"Từ bỏ liền đi chết đi!"

Hắn cái này vừa để xuống vứt bỏ cấu cánh, để vốn là chiếm thượng phong Bạch Đồ càng thêm nhẹ nhõm, rất nhanh phá vỡ cảnh tượng, thừa thắng xông lên điểm ra sát chiêu, lăng lệ quyết đoán đánh ra thẳng đến Cổ Dịch mi tâm, mất thấy là phải trúng chiêu, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Cổ Dịch khóa gấp lông mày đột nhiên giãn ra ra, màu đen mất trong mắt lóe lên một điểm thuần trắng, thanh âm trầm thấp tại thời khắc mấu chốt vang lên:

"Thiên địa, nhật nguyệt, hắc bạch khiển trách sinh chi điện!"

Trời là nguyệt tương, ngày hôm đó tương.

Trong nháy mắt, đại cảnh tạo ra!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 206: Bạo phá sư

Cái này mười một ngày đến Cổ Dịch nói với Độ Si ra mình gặp gỡ, Hậu Giả tự biết vô lực, cũng phá lệ vì hắn diễn nói Hóa Không Tự Viêm Hoàn Quyết cảnh chân ý, bức này thiên địa nhật nguyệt chi đạo tại Bạch Đồ áp bách hạ tương tan, rốt cục ở đây khẩn yếu quan đầu, để Cổ Dịch hoàn thành mới cấu cánh!

Ở chỗ này, âm dương, hắc bạch, đại biểu đối lập. Thiên địa, nhật nguyệt, với đối lập bên trong cùng tồn tại, cái trước thỏa hiệp với Hậu Giả, tục mà diễn hóa thể gian quy luật vạn vật, với đối lập cùng tồn tại!

Cổ Dịch triển khai đại biểu Thiên Thuật nguyệt tương, cùng thuật ngày tương cấu cánh, bốn người tại như vậy một cái phong bế trong không gian bắt đầu lẫn nhau kéo dài, không có một tia bài xích, bản như thế giới lên liền nên có trời, có, có ngày, có tháng, cấu cánh thành vì nhất tòa hoàn toàn siêu việt Cổ

Dịch cực hạn ý cảnh đại điện, lấy hắc bạch đối lập thỏa hiệp tên làm tên!

Trong không khí, mắt trần có thể thấy hắc bạch lưỡng khí sinh nguyên tràn ra Cỗ Dịch thân thể, sương mù lướt nhẹ hư ảnh trong nháy mắt tách ra Bạch Đồ điểm tới sát chiêu, cũng một loại dễ mắt thường phán đoán sai lầm tốc độ, như chậm thực nhanh đem Bạch Đồ quay chung quanh, trong nháy mắt, nhất tòa chỉ có Hậu Giả có thể gặp hắc bạch đại điện trống rỗng xuất hiện, đem khóa ở trong đó!

"Lâm trận đột phá, thật là buồn cười!" Bạch Đồ sắc mặt chuyển sang lạnh lẽo, loại này cố sự tình tiết vậy mà ứng nghiệm tại mình thân lên, hắc mặt lên không khỏi sinh ra một loại thông suốt chớ khó chịu.

"Buồn cười còn ở phía sau. Chuyển Luân Biến Hóa, tạo vật Thái Cực Đồ!"

Đem so với xuống là Cỗ Dịch ngũ khí từ đầu đến cuối không có biến hóa, trầm giọng quát khẽ, thay đổi hắc bạch điện cảnh biến hóa, hai màu đại điện hắc bạch giao hòa, cảnh nội cảnh bên ngoài dần dần hóa thành một trương cự hình, cỡ lớn Thái Cực Đồ, bao khóa Bạch Đồ xoay tròn!

Kèo kẹt, kèo kẹt, dát. . .

Bạch Đồ xương thân bắt đầu phát ra rất nhỏ mãnh liệt tiếng ma sát, Thái Cực Đồ bên trong cái kia lấy Âm Tôn Giả Tuồng đại thuật thôi phát tạo vật sinh diệt ý cảnh, cũng như cối xay chậm rãi mài Bạch Đồ!

"Hỗn trưởng! Bản tôn pháp khu quý giá như thế, phối thai lúc chính là tương lai căn bản, há tha cho người tiểu bối này một điểm chà đạp, cút cho ta!" Mắt thấy tay trái mình xương cánh tay cách không chịu nổi thụ lực, sinh ra vết rách, Bạch Đồ lần thứ nhất biểu hiện ra giận dữ, toàn thân hồng quang lần nữa ngăn chặn thanh quang, mười thành quyết đoán dốc sức bộc phát, nên tại Thái Cực Đồ cối xay trung tâm trục chỗ.

"Làn này còn có lỗ thủng sao?" Mắt thấy như thế, Cỗ Dịch xùy cười một tiếng, cối xay chuyển động, Bạch Đồ mười thành quyết đoán lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được làm hao mòn.

Há biết lúc này, Bạch Đồ bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, nói ra một câu kỳ quái lời nói: "Vẫn luôn có, so sánh mấy trăm năm trước, hiện nay lợi hại hơn."

Nói xong chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, cảnh bên ngoài trong hiện thực Cỗ Dịch giờ mới hiểu được Bạch Đồ lời nói chân ý: Con hàng này vậy mà chôn thuốc nổ!

Băng! . . .

Sân thượng phòng cháy môn đỉnh lên, cái kia một cây không biết làm gì tác dụng Thạch Trụ từ bên trong nổ tung, sắp đặt tại Thạch Trụ hậu phương thuốc nổ tại nổ đoạn Thạch Trụ trên nửa đoạn đồng thời đem đẩy về trước, chính nện hướng phía dưới Cỗ Dịch.

Cái này Thạch Trụ tổng thể có bảy tám mét chiều dài, nổ đoạn xuống bốn năm mét thật tâm hòn đá, tại trọng lực tăng tốc độ tác dụng xuống, lấy cực mạnh lực đạo cảm giác đập xuống!

Lúc này Cỗ Dịch bị Bạch Đồ mười thành quyết đoán ngăn chặn thuật pháp hạch tâm điểm, nơi đây vì hắc thuật pháp trung tâm, là uy lực mạnh nhất cũng là trung tâm chỗ, bị quyết đoán áp chế mặc dù rất nhanh liền có thể đem những này quyết đoán làm hao mòn sạch sẽ, nhưng hắc hiện tại nhưng cũng là bị kẹt lại khó mà động đây.

Mắt thấy Cỗ Dịch cái kia thân thể nhỏ bé mắt thấy là phải bị nện thành bánh thịt, lúc này, Độ Si động.

Độ Si mặc dù tâm Viêm Nhiên chỉ thân thuật pháp, nhưng nhục thể của hắc lại là không việc gì, vốn là thân thủ cường kiện hắc quả quyết kéo hạ thân lên khăn đỏ đánh ra quần tại Cỗ Dịch thân eo, lập tức mãnh lực phía sau kéo, rút cục tại hòn đá rơi xuống đất trước một khắc, hiểm lại càng hiểm cứu Cỗ Dịch.

"Chân xuống còn có! Đi!"

Bị Độ Si cưỡng ép phía sau kéo, Cỗ Dịch thuật pháp cũng theo đó sụp đổ, không cách nào áp chế Bạch Đồ đồng thời mấy vạn hòn phách đều xuất hiện, để rút cục nhớ tới kiểm tra cảnh vật chung quanh hắc đang lùi lại đồng thời không chế bảy hồn kiểm tra tứ phương, quả nhiên phát hiện chân xuống chôn giấu đại lượng thuốc nổ, làm xuống tại rơi xuống đất trong nháy mắt, lấy bảy hồn nắm từ bản thân cùng Độ Si hai người cường lực xông lên không trung.

Một giây sau, sân thượng pháo hoa dâng lên!

Oanh! . . .

Bụi mù qua đi,

Chân xuống thang máy mái nhà tầng bốc hơi hơn phân nửa, chỉ có hòn đá đằng sau, Bạch Đồ trước đó chỗ ở một mảnh hoàn hảo, nhưng mà một thân sớm đã chẳng biết đi đâu. . .

. . .

Ngày thứ hai.

Rời đi lấy hồng quang cư xá làm trung tâm một cây số khu không người, hai người tới nơi đó cao ốc công an tin tức bộ, lật sách tư liệu.

Đêm qua lại cùng nhau đặc biệt lớn thăm án, để binh gia mảnh này đại khu người phụ trách cũng không ngồi yên nữa, làm sao cũng không nghĩ tới Địa Thương vậy mà chạy địa bàn của mình lắc lư tới, cho nên khi Cổ Dịch cùng Độ Si chủ động hiện thân, yêu cầu chính thức phối hợp lúc, vị kia nhận được tin tức người phụ trách là muốn cái gì cho cái gì, toàn lực phụ trợ hai vị này tới hôm qua cùng Địa Thương đối qua người.

Làm xuống, tại Cổ Dịch yêu cầu xuống, hai người được mời đến tin tức bộ, thuộc hạ mười cái tiểu cảnh viên phụ trợ phối hợp, cùng một chỗ lật sách nơi đó tất cả bạo phá chuyên gia tư liệu.

Nên biết đạo tới hôm qua nhất trận liên hoàn bạo phá, Bạch Đồ tới đa cũng liền là cân nhắc đến Độ Si cứu xuống Cổ Dịch thủ đoạn, phía sau vô luận là xác định vị trí bạo phá, vẫn là thuộc nô dùng lượng chi tinh chuẩn, đều đều lộ ra là cái này là một vị chìm đắm này đạo nhiều năm, kinh nghiệm phong phú bạo phá chuyên gia thiết kế!

Một nhóm người lật sách tư liệu, rất nhanh, liền đem Dững Nghĩa ghi lại trong danh sách, có thể có năng lực này bạo phá sư đều điều ra tư liệu, hết thấy có năm người, mà năm người này bên trong trong đó có hai vị hiện nay tại ngoại địa, một vị chảy máu não còn tại nằm viện cương, kết quả là, mục tiêu lập tức thu nhỏ đến cuối cùng hai cái, phân biệt là một nam một nữ, nhất đối vợ chồng!

"Các tiểu tổ chú ý, mục tiêu thành nam học uyển cư xá 2- 1- 1, 1, 2, 3 tiểu đội thường phục tiến vào, sơ tán cư xá cư dân, còn lại tiểu đội phong tỏa cư xá, lặp lại, mục tiêu thành nam học uyển cư xá. . ."

Làm một vị phụ trách điều tra nhân viên cảnh sát đem Cổ Dịch tra ra kết quả báo cáo về sau, rất nhanh, người phụ trách ra lệnh, tổ chức đội ngũ xuất phát.

Tại người phụ trách xem ra, đã ghi lại trong danh sách mấy ngày qua có điều kiện trợ giúp Bạch Đồ cũng chỉ có hai vợ chồng này, như vậy hiện nay liền có ba loại tình huống:

Nhất, điều tra sai lầm, trợ giúp Bạch Đồ là một vị chưa ghi lại trong danh sách bạo phá chuyên gia, tổng hợp cân nhắc, Bạch Đồ cũng là mới đến Dững Nghĩa không có mấy ngày, thân người không quen, loại khả năng này chỉ có ba thành.

Hai, điều tra chính xác, Bạch Đồ hiện nay liền tại bạo phá chuyên nhà ở chỗ, khả năng chiếm bốn thành. Ba, điều tra chính xác, Bạch Đồ không tại bạo phá chuyên nhà ở chỗ, khả năng đồng dạng chiếm bốn thành.

Ba cái vô luận cái kia một hạng đều đáng giá đi một lần, cho nên người phụ trách dẫn đội, triệu tập binh gia tình nhuệ đệ tử xuất phát.

Dù sao là người trong nghề, lấy vai trò thấp nhất nhanh chóng phương pháp đuổi tới học uyển cư xá về sau, bất quá một giờ liền đem nơi này quần chúng đều sơ tán, hành động đội đi vào 2- 1- 1 công, trận địa sẵn sàng đón quân địch chờ đợi chỉ thị.

"Toàn tiểu đội chú ý, không người dò xét cơ thu được quấy nhiễu, các người thu được trao quyền, ba tiếng chỉ lệnh phía sau cường ép phá cửa, người phản kháng cho phép xạ kích! Hiện nay bắt đầu tính toán, ba, hai, nhất. . ."

Phanh!

Oanh!

Sau một khắc. Theo học uyển cư xá 2- 1- 1 đại môn bị cường ép phá vỡ, một cỗ ánh lửa xông thượng vân tiêu, 2 tòa nhà cư xá lầu liên quan cái này hơn trăm vị binh gia đệ tử trong nháy mắt tiêu tẫn với khói bụi bên trong!

...

...

Nơi xa, nhất đạo khinh thường cười nhẹ vang lên: "Mới nói là bạo phá sư, môn kia lại há là tốt như vậy hủy đi? . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 207: Phản sinh

Nhìn lấy ánh lửa qua đi bừa bộn, đầy người tro bụi người phụ trách khóc không ra nước mắt, giờ phút này hẳn mới thật sự hiểu Địa Thương hai chữ hàm nghĩa, nhưng mà đối với hắn đến nói cái này đã thì đã trễ, chỉ phải dùng tay run rẩy lấy điện thoại di động ra, bấm đại khu người phụ trách điện thoại:

"Uy, thu được già sao. . ."

. . .

Khoan thai tới chậm Cổ Dịch cùng Độ Si nhìn thấy một màn này, Hậu Giả không khỏi hớp chỉ nói: "Như hai người chúng ta sớm đến một bước, có lẽ cái này hơn trăm người liền không cần uống đưa tính mệnh."

"Còn không phải cái kia nào tàn chi huy, giấu diếm chúng ta hành động."

"Việc đã đến nước này, truy cứu trách nhiệm đã không có ý nghĩa."

"Là không có ý nghĩa gì, ta vẫn là đi nhà vệ sinh trước."

Cổ Dịch tựa hồ không muốn cùng Độ Si tranh luận, nói xong rồi đi hiện trường, ra cư xá đường phố nói, chuyển cái ngoặt, sau đó liền lại nhìn thấy được Độ Si.

"Uy, hòa thượng, đi nhà vệ sinh ngươi cũng theo đuôi a?"

Độ Si có chút cười một tiếng: "Cổ tiên sinh, tiểu tăng mặc dù không thông minh, nhưng cũng không ngu ngốc, chúng ta vẫn là cùng đi gặp Bạch Đồ a."

"Ách. . . Ta thật là đi nhà cầu."

Độ Si lắc đầu nói: "Cổ tiên sinh, ta biết ngươi tâm tư, thực không dám giấu giếm, tiểu tăng mặc dù tâm Viêm Nhiên tận, vô lực thi thuật, nhưng mười ba ngày tâm viêm qua đi cũng nhân họa đắc phúc, tâm cảnh càng lên một tầng, đã có thể sử dụng một kiện uy lực to lớn bảo vật quý giá."

"A? Bảo vật gì, lấy ra ngó ngó."

Cổ Dịch như thế nhất nói, cũng liền chấp nhận Độ Si lời nói mới rồi, Hậu Giả nói: "Hiện nay không cách nào lấy ra, đến lúc đó ngươi sẽ biết rõ."

"Tốt a, hòa thượng, ta nói không bằng ngươi đem ngươi cầm bảo vật cho ta, ngươi liền không cần đi a."

"Ha ha. . ."

". . . Ai dạy ngươi ha ha."

"Gần đèn thì sáng."

"Ta phát hiện ngươi rất biết tôn hại người a."

. . .

Hai người một người tâm cảnh không tràn, một người không sợ gì sầu lo, nói xong đi vào một tòa rồi học uyển cư xá cách đó không xa biệt thự, theo xuống chuông cửa.

Nguyên lai làm vì Bạch Đồ hậu bối tức địch, Cổ Dịch đối hắn giải hơn xa thường nhân, biết rõ hắn có cái tính nết, ưa thích đối với mình bố cục về sau xem quan sát, lấy tùy thời ứng đối xuất hiện biến cố, như trước đó Huyết Nhục Phường, liền lựa chọn Tây Lâm cao nhất khách sạn sân thượng.

Xen vào hẳn loại này cẩn thận tâm linh, Cổ Dịch nhận định lần này hẳn cũng sẽ như thường quan sát lần này bạo tạc cảnh tượng, mà cách nơi này gần nhất, tầm mắt chỗ tốt nhất, không ở ngoài liền là trước mắt cái này gia biệt thự.

Quả nhiên, đại môn rất mau đánh mở, trước đó lật sách đến vợ chồng bạo phá sư bên trong nữ bạo phá sư xuất mắt mặt trước, mỉm cười khom người nói: "Hai vị, Bạch tiên sinh mời các ngươi đi vào một lần."

"Dẫn đường."

Tại nữ tử dẫn đầu xuống, hai người tiến vào biệt thự, trực tiếp đi vào nhất tòa trong hoa viên lâu bốn lầu, nơi này tứ phía mở rộng, không giới hạn mà không cạo mặt, thân cư chỗ cao tầm mắt vô cùng tốt, từ đó nhìn lại một chút có thể thấy được học uyển cư xá bạo tạc sau tàn cảnh.

Lúc này nơi này trung tâm để đó bàn trà, một vị nhìn như chừng ba mươi tuổi, hình dạng anh tuấn nam tử chính tinh tế châm trà, cảm thấy hai người lên lầu cũng không ngại đầu lên, thẳng đến đem ba bộ rót đầy chén trà, lúc này mới chột mồm: "Cổ Dịch, ngươi cảm giác được bản tôn bộ thân thể này như thế nào?"

Cổ Dịch nghiêm túc nói: "Không có ta đẹp trai."

"Độ Si đâu."

Độ Si từ lên tới bắt đầu, nhìn thấy trước mắt Bạch Đồ lông mày liền nhíu lại, lúc này hỏi đến, hấn lại trầm mặc mười mấy giây, cuối cùng than nhẹ một tiếng, hợp chi cúi đầu: "Thì ra là thế. Bạch tiên sinh, người cường đoạt Hiểu Đồng đạo hữu nguyên âm, dùng cái này thai nghén chưa thành Huyết Hồn Châu, lại mượn nhờ Thanh Liên sinh ý, mấy vạn người chỉ tinh huyết oán phách, dưỡng hồn đúc thân, thành tựu pháp thể, phương pháp này thể linh nhục hợp nhất, sinh ý vô tận, chẳng những làm tôn giá trùng sinh, càng làm tôn giá đột phá Quỷ Đạo hạn chế, thêm gần một bước, đỡ thông Nhân Đạo tinh thâm cầu nối, người quý tề tu, hồn xác cộng minh, cảnh giới độ cao rõ ràng, cổ kim khó có mấy người!"

"Không sai. Quả nhiên là đại phái xuất thân, tiểu hòa thượng nhân lực xác thực cao minh, nhưng người ít nói, kỳ thật bản tôn chộp tới Hiểu Đồng lúc nàng đã chết."

Bạch Đồ mặt lộ vẻ mỉm cười. Độ Si không khỏi lông mày càng khóa, một hồi lâu, mới phun ra năm chữ: "Sinh Sinh Tạo Hóa đan!"

Nhất thời,

Tràng diện không nói gì.

"Nghịch chuyển sinh tử. . ."

Cứ như vậy lại qua gần nửa phút, Cổ Dịch tiêu hóa Độ Si lời nói về sau, cũng minh bạch tất cả. Đơn giản đến nói: Chính là mình nỗ Huyết Nhục Phưởng, dẫn đến Bạch Đồ Huyết Hồn Châu chưa thành, về sau vì dưỡng thành Huyết Hồn Châu, Bạch Đồ bắt đi nghe nói có quan tướng thành Hồn Độn Thanh Liên chân ý Hiểu Đồng, hi vọng mượn nhờ tâm ta áo nghĩa, lấy đạo gia vô thượng pháp tiếp tục dưỡng thành Huyết Hồn Châu.

Nhưng mà, không muốn Hiểu Đồng bị thương nặng, khi trở về đã chết, với là Bạch Đồ liền dùng Hiểu Đồng mang ra Địa Thương lệnh bên trong Đông Cực Cung ban thưởng phẩm Sinh Sinh Tạo Hóa đan đem phục sinh, sau lại nuôi Huyết Hồn Châu, trải qua này nhất trận sinh tử, dưỡng thành Huyết Hồn Châu phản ngược lại nhân họa đắc phúc, chẳng những đại lui Huyết Nhục Phưởng mang tới vô tận oán giết chi ý, càng là kiếm được Hiểu Đồng Thanh Liên sinh ý, cùng sinh tử nghịch chuyển ở giữa thu được sinh tử tạo hóa chi ý, cuối cùng dưỡng thành một viên tuyệt thể kỳ trân, hoàn toàn vượt qua dự kiến Huyết Hồn Châu!

Bạch Đồ lấy hồn thân phục xuống này châu, tụ đạo gia, Quỷ Đạo cả hai chân ý tinh hoa, lại có sinh tử lưỡng cực cơ duyên điều hòa, nhục thân tái tạo, quyết đoán dung hợp, chẳng những trùng sinh, càng là thói lui dĩ vãng Sát Đạo công trạng, một thân tu vi tinh hoa càng lên một tầng, đến một loại khó tả cảnh giới tông sư, chính tà hợp nhất, cổ kim hiếm thấy!

"Bản tôn thuở nhỏ thiên tư có hạn, cho tới vô duyên sư môn thời đại đơn truyền đại thuật 'Âm Tôn Giả Tướng', không thể không thiết kế thí sư, mới có thể đọc qua cấm thuật 'Sâm La Sát Đạo', tạo xuống vô biên giết chóc, phía sau bị đồng môn sư huynh hủy đi nhục thân, mấy trăm năm qua trấn áp hồ đày, muốn chết không xong, từng tận thể gian thống khổ nhất tịch mịch nỗi khổ, bây giờ thoát buồn ngủ, được sinh tử cơ duyên, tạo hóa nhất trận, quả thật khó tận cam lai."

Bạch Đồ nói xong nhấp một miếng mình pha trà, lại tiếp lấy nói: "Bây giờ bản tôn tu hành đã biến, lại không giết người quyết đoán truy cầu, lại hoặc là Thanh Liên sinh ý, nói đến các người không tin, bản tôn hiện đối Sát Đạo không gây có ngày xưa khát vọng, giống như vừa rồi, nhất trận giết chóc, bản tôn tức không được quyết đoán cũng không được trong lòng thư sướng, thể nhân với ta bất quá mây bay, không bằng trong tay một ly trà, hơi có đáng chát, mới hiển lộ ra chân thực."

Bạch Đồ một phen làm cho Cổ Dịch Độ Si nhìn nhau, Hậu Giả tiến lên nói: "Bạch tiên sinh có này nhất ngộ quả thật chuyện may mắn. Bì tự có nhất kỳ quan tên vì 'Mây không cảnh biến', vì trong chùa cao tăng linh hội tinh thâm Phật pháp chỗ, Bạch tiên sinh nếu như có ý, tiểu tăng cả gan làm chủ, đem nơi đây về vì tiên sinh chỗ ở, đưa lên Đại Già Ronan mười hai cuốn trải qua cung cấp tiên sinh nghiên tập."

"Ha ha ha. . ." Bạch Đồ lập tức cười to: "Tiểu hòa thượng người thật đúng là là trèo lên cái mũi lên mặt, bản tôn bất quá có chút cảm khái, người vừa muốn đem bản tôn giam lại, đơn giản buồn cười đáng giận." Nói xong phất tay, đem bàn lên hai chén trà đưa vào trong tay hai người, tiếp lấy nói: "Hai người người cùng bản tôn cũng có nguồn gốc, ngày xưa chuyện gấp, có nhiều lo nghĩ không thể trước tự, nay Nhật Bản tôn pháp thể đại thành, cũng muốn quên mất ngày xưa, đã từng sau này đều đã theo gió, một chén trà xanh đưa cho các người, chuyện lúc trước theo trà tận."

Độ Si mắt thấy không thể, tiếp nhận chén trà, một lúc sau thở dài: "Kính Bạch tiên sinh." Uống một hơi cạn sạch.

Bạch Đồ khẽ gật đầu, lại nhìn về phía không có động tác Cổ Dịch, có chút nhíu mày, hỏi: "Người không uống sao?"

"Ta sợ có độc." Cổ Dịch vẻ mặt thành thật, dứt lời đem trong chén kém cho hết đồ.

Giờ phút này, tha là Bạch Đồ tâm cảnh trắng hoa cũng không nhận được biến sắc, khinh thường nói: "Lòng tiểu nhân!"

"Đáng tiếc người cũng không phải quân tử."

"Không hài lòng, nhiều nói vô ích, động thủ đi!"

Chương 208: Động thủ!

"Động thủ liền động thủ! Hòa thượng, sáng pháp bảo!" Cổ Dịch làm sau đó nhảy nửa bước, nhìn về phía Độ Sĩ, ý tại để hắn xuất thủ, sử xuất vừa mới chỗ nói cái kia uy lực to lớn bảo vật.

Động tác này không khỏi làm Bạch Đồ giật mình, dù sao Độ Sĩ thân là thường môn, hoặc nói không chừng thật có cái gì sát khí mang ra, đang có phòng bị lúc, nhưng gặp Độ Sĩ lui về sau mười mấy bước, nơi này tầng biên giới ngồi xếp bằng xuống, nghiêm tình nhắm mắt, bờ môi khẽ nhúc nhích, giống như là tại niệm kinh?

Sau đó, hơn một phút đồng hồ đi qua, hai người xác nhận, hẳn quả nhiên liền là tại niệm kinh!

"Ta đi! Hòa thượng người T muội lừa ta!"

"Nhàm chán đến cực điểm!"

Độ Sĩ lần này cử động chẳng những để Cổ Dịch hô to hổ cha, càng là kích thích được Bạch Đồ trực tiếp động thủ, lại không nguyện ý cùng Cổ Dịch, cùng bị truyền nhiễm Độ Sĩ sái bảo, một cái hồng quang như vậy điểm ra, thẳng đến Hậu Giả mi tâm!

"Uy, uy, đối thủ của người là ta." Cổ Dịch tùy theo đưa tay, một phát bắt được cái này đạo hồng quang, trong mắt biến vì như bầu trời đêm, trong bóng tối thỉnh thoảng có tinh quang lấp lóe, thanh âm cũng đang nói ra cuối cùng một cái "Ta" chữ lúc biến được trầm thấp, tục mà giương thuật, "Ta vì Âm Ti chủ. . ."

Thoáng chốc, hắn nắm chặt hồng quang tay phải không ngừng biến lớn, cường đại quyết đoán tuôn ra, đem bên trong hồng quang xóa sạch đồng thời, thân thể vô hạn kéo dài, đánh vỡ thiên hoa, đem toàn bộ thể giới đều khóa tại một phương đại điện bên trong!

"Không sai, đem qua người ta đấu thuật chưa hết toàn công, hôm nay tiếp tục, lại để bản tôn lại nhìn xem người thiên địa nhật nguyệt. Vạn tượng sụp đổ, không giới sấm la!"

"Chuyển Luân Biến Hóa, cực đạo luân bàn!"

Hai màu trắng đen quang ảnh chợt hiện, Bạch Đồ kích xạ ra vô số hồng quang quyết đoán chạm vào tức băng, quanh quẩn sờ vô số quỷ khóc, quỷ kêu, quỷ oán u âm thanh. . .

"Không sai, chiều này quả nhiên tinh diệu, bất quá cũng nhiều thua thiệt được người chiều này, bản tôn mới có thể minh ngộ đến 'Sâm La Sát Đạo' đến thượng tầng cảnh giới, người lại nhìn bản tôn một chiều này: Sâm la vượt biên!"

Nói xong, Bạch Đồ năm ngón tay hư nén, một mảnh cùng Cổ Dịch hoàn toàn tương phản cảnh tượng tùy theo tạo ra, hắn lại lấy huyền tường chi tư, đón nhận Cổ Dịch hắc bạch đại điện!

"Phu vạn tượng sâm la, không rời Lăng Nghi chỗ đục, trăm pháp lộn xộn đục, không cang tam giáo chi cảnh. Là vì sâm la vượt biên!"

Sâm la, Sát Đạo. Bạch Đồ tâm cảnh thẳng hoa về sau cảm ngộ đến không giống nhau Sâm La Sát Đạo, mở ra cả hai, lấy cái trước Sâm La Vạn Tượng tức vạn vật lý lẽ, lấy tự thân thai nghén vạn vật, từ cực đạo chuyển vì không chỗ không dụng đại nói, đang cùng Cổ Dịch từ vô cùng biến hóa chuyển vì đơn nhất cực đạo tương phản: Nhất vì vô cùng lập cảnh, nhất vì lấy cảnh lập cực, cả hai va nhau, Cổ Dịch cảnh lại bị bao vào!

"Phun ra nuốt vào vạn tượng, sâm la đạo giết!"

Một chiêu đắc thủ, Bạch Đồ năm ngón tay cài lại, vạn tượng cảnh sắc xoay chuyển, vô tận sát ý hiện lên, trong thoáng chốc, có vô số cầm đao búa người vây giết mà đến, đem trên đường gặp phải người cùng súc đều chặt thành thịt vụn, thần thái hung ác đến cực điểm!

Lại đảo mắt, lại có âm trầm lãnh khốc người lột da người thịt, máu me ác độc tình cảnh thấu tâm linh người. Ở giữa lại có xảo trá người, móc mắt cắt tai, giảo ngược ăn tâm, đủ loại cực sợ hình tượng như phim biên tập hiện lên, áp bách bên trong mang theo mãnh liệt chân thực cảm giác!

"Ta có thể nói người còn non chút à, những này đều là ta chơi còn thừa lại tốt a."

Cổ Dịch nhìn như thân ở thế yếu, nhưng trầm thấp thanh âm uy nghiêm bên trong lại là nồng đậm khinh thường, hắn bất chấp chung quanh đủ loại, vẫn như cũ không nhanh không chậm thôi động hắc bạch Thái Cực Đồ, đem bất luận cái gì có can đảm tới gần huyền tường đều ép thành bại phẫn.

"Tiểu bối cũng có tư cách nói lời này? Bản tôn hiện nay sẽ giáo dục người, đối với tiền bối, nhất định phải tôn trọng. Hồn độn máu loại. . ."

Bạch Đồ nói xong lời cuối cùng, thanh âm càng thấp, theo hần cuối cùng một cái "Loại" chữ rơi xuống, Cổ Dịch trong lòng trong nháy mắt giống như có đồ vật gì gieo. . .

Ngay sau đó, không hiểu quyết đoán bắt đầu bị thôn phệ, một cỗ kỳ dị suy nghĩ tại từ sâu trong đáy lòng tuôn ra, tục mà vô số cái vấn đề thẳng hỏi bản tâm, muốn tại thời gian ngắn nhất tìm kiếm đáp án:

Ta là ai, ta muốn làm gì?

Thế nhân mềm yếu, sao không có thể giết?

Nhân Đạo sụp đổ, với ta có liên can gì?

Đạo đức là cái gì, giá trị được tôn sùng sao?

Thiên thu vĩnh hằng,

Gì ta không thể?

Nhưng mà, nhưng mà, nhưng mà, vì cái gì, ta lại muốn làm gì? !

. . .

Vô số cái hỗn loạn, thâm ảo, hoặc là là căn bản vô giải vấn đề chất vấn bản tâm, đem Cổ Dịch hỏi chết!

Trong lòng thờ không nổi, Thái Cực Đồ cũng khó tiếp tục vận chuyển, từ trong ra ngoài, hai trọng áp lực tăng thêm, thời gian tựa hồ như vậy kết cục đã định, trong đầu thanh rõ ràng lui tán, hắc ám bài son đảo hải đề xuống. . .

Ta. . .

Ta là. . .

Ta là cha ngươi!

Oanh!

Đồ con rùa, đều cút ngay cho ta!

Tối hậu quan đầu, Cổ Dịch bắt lấy máu chốt nhất một điểm, rốt cục kịp phản ứng ta mới là thân thể chủ tể, vấn đề lại nhiều, ta lại tại sao phải nhất vừa làm đáp, lớn hơn người, ta tại sao phải trả lời! ?

Ta liền không nói cho ngươi, thế nào! ?

Tâm niệm tức đây, đủ loại vọng tưởng lui tán, Cổ Dịch linh đài lại được thanh rõ ràng, một lần nữa không chế Thái Cực Đồ, chuyển như mây xay gió, đem chung quanh hết thảy mài thành bột mịn!

Theo vô số cảnh tượng vỡ vụn, Bạch Đồ thân ảnh dần dần lộ ra, hần đưa thân vào Thái Cực Đồ bên trong, mài bàn vị trí trung tâm, mặt đối Cổ Dịch lưỡng cực đại thuật cảnh tượng, mặt lên không thấy bất luận cái gì thất sắc, không nhanh không chậm lần nữa đưa tay mở ra năm ngón tay, ngón giữa nhọn gạt ra một điểm máu tươi: "Tạo hóa một điểm máu, máu bên trong một thể giới. . ."

Nhỏ. . .

Cái này giọt máu tươi điểm ra, từ rồi đi Bạch Đồ đầu ngón tay lúc vô hạn phóng đại, trong nháy mắt đã vượt qua Bạch Đồ cả người thể tích, tục mà trong thời gian cực ngắn bành trướng đến đem trọn cái Thái Cực Đồ bao khóa!

Tiếp theo, Bạch Đồ lui về sau một bước, thanh đậm miêu tả thối lui ra khỏi giọt này to lớn huyết dịch, tựa như bản thân liền cùng nó chỗ tại hai cái thời gian, hai thể giới, lại tiện tay trao một cái, đem cái này giọt máu tươi thu nhỏ, trở lại trở về lúc đầu thể tích, hết thảy như trước, chỉ là Cổ Dịch cùng hần Thái Cực Đồ đã bị bao khóa nhập máu bên trong!

"Đây là cái gì? !"

Đào mắt bị buồn ngủ, Cổ Dịch không khỏi ngạc nhiên, gấp thân ở chi địa từ thành thiên địa, bầu trời hồng quang sáng cực, chân xuống xích hồng như máu, từ phía chân thực, còn như đi đến một chỗ huyết sắc thể giới.

Thân ở nơi đây, Cổ Dịch từ thuật pháp lên trước tiên xác định cái này không phải huyền thuật, lại từ Logic lên nhận định cái này cũng không phải thể giới chân thật, cảnh này giống như thật không phải Huyền, lại không phải chân thực, rất có thể là Bạch Đồ một phen kỳ ngộ gián tiếp trộm lấy đến Đồng Cực Cung thuật pháp tinh ý, lại kết hợp tự thân Sâm La Sát Đạo sáng tạo cái mới mà đến, tinh vi tuyệt diệu, để cho người ta không có dấu vết mà tìm kiếm.

Quả nhiên, chỉ nghe cùng nhau đã lâu thanh âm tại thể nội vui cười xác nhận: "Tiểu tử, ngươi đối thủ này được tuyệt thế lô đỉnh, luyện vạn người tinh huyết

đức thành pháp thân thể, sinh tử hai phiên nghịch chuyển chỉ bước kế tiếp thành tựu tâm ta đạo cảnh giới chí cao, kết hợp Sâm La Sát Đạo, hai thuật thăng hoa chỉ xuống bậc này đại thuật há là như người loại này tàn phế có thể chịu được được, tranh thủ thời gian đập đầu nhận sọ, nói không chừng còn có thể bảo trụ hồn phách, cầu tha tồn tại. . ."

Thanh âm mỉa không thể nói, câu hồn phách người, chính là Cổ Dịch tùy thân mang theo, kết thành bể tắc tình phách được Lam Phúc Hải.

Nguyên lai, trải qua mấy ngày nay nàng đều đang âm thầm quan sát, Cổ Dịch chỗ điều tra ra hết thấy nàng cũng biết, biết Bạch Đồ là nó truyền thừa xuống chỉ tức địch, cả hai sinh tử không dung, lúc này đấu thuật, thu được Bạch Đồ nghịch chết chuyển sinh quyết đoán quấy nhiễu, bể tắc tình phách xuất hiện dị thường, tại phòng ngự không giảm được cơ sở lên có thể thâm thấu ra yếu ớt quyết đoán, không khỏi lên tiếng quấy nhiễu, ý đồ nhiễu loạn Cổ để tâm cảnh.

Đối ở đây, Cổ Dịch ngữ khí khó được nghiêm túc trở về nàng sáu cái chữ: "Bể lên người người làm công thánh môn!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: 10 vạn hồn

Cổ Dịch đối Lam Phúc Hải một mặt, nhưng mà trong lời nói nghiêm túc ngữ khí nhưng cũng biểu lộ hấn giờ phút này chân chính chú ý không phải Lam Phúc Hải, mà là phương này thế giới màu đỏ ngòm.

Hồi tưởng vừa rồi, Bạch Đồ nhỏ ra máu tươi, đảo mắt đem mình vây khốn thi thuật quá trình, nó thủ đoạn đơn giản không thể tưởng tượng, mà hiện nay, đi qua Lam Phúc Hải một phen nhiễu loạn tâm thần, phản ngược lại làm theo chút chỗ máu chốt, nghĩ đến Bạch Đồ thuật pháp sát chiêu:

Chính như Lam Phúc Hải nói, đã Bạch Đồ thuật pháp là lấy tâm ta đạo đến thượng cảnh giới cùng Sâm La Sát Đạo tông sư cấp tu vi kết hợp thăng hoa mà đến, như vậy tâm ta đạo quan tưởng pháp tất nhiên có ở trong đó, phương pháp này là hư giống như thực, chính hợp trước mắt đủ loại, như vậy rất có thể, nó sát chiêu liền tại ở vừa rồi cái kia một giọt máu!

Làm vì là huyền thuật đại sư, Cổ Dịch biết rõ hết thấy hư ảo giả tượng tất nhiên ký thác với chân thực, đã giới này là giả, cái kia chân thực chi vật tự nhiên là là Bạch Đồ nhất giọt máu tươi, có thể tưởng tượng một khi huyết dịch khô cạn, nơi đây hư giả thế giới tất thụ chân thực đè sập, đến lúc đó, thân ở nơi đây mình lại sẽ như thế nào? !

Như thế sát thuật, huyền diệu mà kỳ huyền, lấy hư giả bao khóa đối thủ, khiến cho xen vào chân thực cùng hư ảo ở giữa, cuối cùng lại lấy vô hạn chân thực đem kéo đổ, thật là tinh diệu!

Mà lúc này Cổ Dịch, lấy hấn thiên địa nhật nguyệt sở trí hắc bạch chi điện đã là đủ khả năng đình phong chi thuật, này điện còn không địch lại, muốn phá vỡ nơi này, vậy cũng chỉ có một biện pháp cuối cùng!

Cùng đối phó Lam Phúc Hải lúc biện pháp, thiêu đốt Cửu Hòa!

Làm vì Quỷ Đạo đại thuật bên trong nhất vô ích thuật pháp, U Cực Cửu Hòa đại giới không thể bảo là không lớn, e ngại, tôn kính, dũng khí, hận, thân, tình. . . Mỗi nhóm lửa một hòa, đều đem triệt để mất đi một loại tình cảm, lấy thi thuật giả vật quý giả nhất làm đại giá, đổi lấy lực lượng!

Đến nay, Cổ Dịch đã nhóm lửa e ngại, tôn kính, dũng khí, hận bốn loại hỏa diễm, triệt để mất đi cái này bốn loại tình cảm, cũng chính vì vậy, mới bị Lam Phúc Hải mắng làm tàn phế, cái này là linh hồn lên tàn phế. . .

Hiện nay, từ nhỏ là cô nhi, không có thể ngộ qua thân tình Cổ Dịch nghĩ muốn bốc cháy Cửu Hòa, cũng chỉ có thể nhảy qua thứ năm lửa, thân chi hòa, trực tiếp điểm đốt thứ sáu lửa, tình chi hòa, đồ thăm chi viêm.

Này lửa một khi nhóm lửa, tức mang ý nghĩa từ bỏ thế gian hết thấy hữu tình chi ý, chính như hỏa diễm chi đồ thăm, mong muốn không thể sờ, đã từng lấy phía sau đối bất luận cái gì nên hữu tình người đều tâm như chỉ thủy, thế gian tình ý đem cùng ta triệt để không quan hệ. . .

"Ha ha, người nhóm lửa lửa tình, coi như người thắng lại muốn thế nào mặt đối tiêu tình nhân của người, người còn không bằng ta. . ."

Theo Lam Phúc Hải thanh âm dần dần yếu ớt, Cổ Dịch lấy tình vì tâm, phách là hỏa đồ thăm chi viêm đem phương thế giới này nhóm lửa, cường đại quyết đoán như viêm bộc phát, rất mau đem một phương Huyết Giới triệt để thiêu đốt hầu như không còn!

. . .

Hết thấy qua đi. Không có huyền thuật cảnh tượng, bốn tầng trong lầu đầy đất bừa bộn, thiên hoa sập rơi, hai người thực tế tính quyết đoán dư ba cơ hồ đem nơi này san thành bình địa.

Giờ phút này, nhìn xem thân lên dấy lên hồng viêm Cổ Dịch, Bạch Đồ lắc đầu nói: "Nói cái gì đạo đức chính trực, liền ngay cả 'U Cực Cửu Hóa' loại này thể nhân chung ác thuật pháp đều truyền thừa xuống tới, sư môn đối trá như vậy, coi là thật buồn cười."

Nói xong hai tay nắm hợp, kết xuất một cái kỳ quái thủ ấn, tiếp lấy nói: "Bất quá ngươi vẫn không hiểu, bây giờ bản tôn pháp thể hoàn thành, mặc dù một đêm chỉ cách, nhưng ngươi ta thực chênh lệch đã lớn, coi như ngươi Cửu Hóa cùng đốt cũng sẽ không là bản tôn đối thủ, ngươi lại nhìn xem, cái gì gọi là cảnh giới tông sư. . ."

Dứt lời quát khẽ: "Huyết liên hoa!"

Dứt tiếng, kết ấn mười ngón bên ngoài mở, một cỗ thâm ảo ý cảnh chợt trùng ra, theo ngón tay khinh động tiết tấu, một cánh huyết liên hư ảnh nhược ảnh nhược hiện, kéo theo không gian ba động, phảng phất cũng kéo theo toàn bộ thể giới run rẩy, tại cái kia nhìn như nhu hòa động tác ở giữa, cho người vô cùng uy thế kinh người!

"Khoác lác ai không biết. Lão tử quản ngươi cái gì cảnh giới tông sư, dốc hết sức phá đi liền là!"

"Vậy liền ta liền nhìn ngươi như thế nào lấy lực đến phá!"

Theo Bạch Đồ cười nhạo, trong lúc nhất thời, toàn bộ bốn tầng lầu tất cả vách tường thạch đều hóa vì bột phấn, hai người lập giữa không trung, xa xa nhìn lại thật giống như bị một đóa huyết liên che đầy khóa trong đó.

Chung quanh không ngừng là quyết đoán, tính thực chất khí kinh cũng tại từ không tới có,

Đóa này từ Bạch Đồ tông sư cảm ngộ chỗ tế thành huyết liên vừa ra, rất nhanh liền đem Cổ Dịch thân lên ngọn lửa màu đỏ không ngừng áp súc, thẳng đến một lớp mỏng manh, cái kia lơ lửng không cố định dáng vẻ, tựa như lúc nào cũng sẽ dập tắt.

Mà lúc này, Cổ Dịch lại hai mắt nhắm nghiền, tay phải lấy ra một viên hạt châu màu đen, đem để vào trong miệng. . .

"A! Hồn trưởng, tiểu tử! Ngươi không đối địch, đốt ta làm cái gì! ? A! . . ."

Viên này hạt châu màu đen chính là Lam Phúc Hải biến thành bễ tắc tinh phách, bị Cổ Dịch thứ sáu lửa tình đỏ thẩm chi viêm thiêu đốt, ngoại bộ phòng ngự cũng đã không thể như trước mặt không có kẻ hở, bễ tắc xác ngoài bắt đầu hòa tan, bên trong Lam Phúc Hải ý thức tại đó thẩm hóa diễm vô tình nghiệp lực xuống giằng co. . .

"Một ngày nào đó, ngươi cũng sẽ giống như ta, vói trong thời gian cầu thả, cuối cùng tiêu tán ở thể gian vô tình. . ."

Lam Phúc Hải thanh âm yếu dần, ý thức cũng tiêu tán theo, bị hấn câu thúc mấy vạn âm hồn từ bễ tắc tinh phách bên trong tản ra, bị sớm liền chuẩn bị xong Cổ Dịch đều thu ánh sáng.

"Ta vì Âm Ti chủ! . . ."

Bầy hồn đặt vào, Cổ Dịch nặng gương Âm Tôn Giả Tương đại thuật, tạo dựng điện cảnh, to lớn thân hình lấy ảo thuật kéo ra, xanh lét đại điện tại ngược lại đem huyết liên bao phủ, hấn cúi đầu xuống, to lớn mắt đen trắng trừng Bạch Đồ, lấy tuyệt đối uy nghiêm, nhìn ra không xuất thần tình nhan sắc uống nói: "Quý xuống!"

"Liền ngươi loại cảnh giới này, xứng sao?"

"Ha ha ha. . ."

Cổ Dịch thân thể không lồ phát ra cười dài, uy nghiêm bên trong mang theo nồng đậm châm chọc, phát một cái đỉnh lên, trong điện nhất khối bảng hiệu lộ ra, chữ khai ba chữ to:

Chúng Hồn Phủ!

Gặp đây, Bạch Đồ sắc mặt rốt cục biến sắc, thần sắc kéo căng, nghiêm túc thấp giọng tự nói: "100 ngàn hồn. . ."

Chính như Cổ Dịch hiểu rõ Bạch Đồ Sâm La Sát Đạo, làm vì đồng môn, Bạch Đồ đồng dạng hiểu rõ Cổ Dịch Âm Tôn Giả Tương, này thuật danh xưng tạo dựng Âm Phủ vãng sinh chi địa, chủ thuật giả vì nhân gian âm chủ, nó thuật pháp uy lực trực tiếp cùng âm hồn số lượng móc nối.

Làm trăm hồn, thiên hồn, vạn hồn. . . Về sau

Mỗi lật gấp mười lần số nguyên, nó thuật pháp biến hóa liền muốn cường lên không chỉ gấp mười, nhất là là vạn hồn đến 100 ngàn hồn giai đoạn này, càng là chất đột phá, Hồn Điện khuếch trương hóa vì hồn phủ, tính được lên chân chính thực hiện phạm vi nhớ Âm Phủ vãng sinh chi địa, kỳ chủ thuật giả từ góc độ nào đó đến nói, đã có thể danh phù kỳ thực hợp lý được lên 'Âm Tôn' tên!

Như thế biến cố, thực tại đại xuất Bạch Đồ dự kiến, căn bản không có nghĩ đến Cổ Dịch sẽ trong nháy mắt đạt được mấy vạn âm hồn trợ lực, bổ đủ hiệu số, triển khai lớn như thế thuật!

Làm chìm xuống âm thanh nói: "Tốt. 100 ngàn âm hồn à, loại này số lượng liền ngay cả sư môn tiền bối cũng không có người đạt tới, vừa vặn dùng để thử ta pháp khu cực hạn!"

Đã có 100 ngàn âm hồn cấu thành Âm Tôn Giả Tướng thượng tầng phủ diện 'Chúng Hồn Phủ', cái kia Bạch Đồ cũng coi như mình bạch Cổ Dịch lấy lực phá đi không phải là ăn nói suông, hẳn thật có này lực, có thể vượt càng chênh lệch cảnh giới, thuần lấy lực bổ, cùng mình thăng hoa đại thuật một trận chiến.

Nhưng mà, đối với Bạch Đồ chiến ý mười phần lời nói, Cổ Dịch chợt lộ ra được khinh thường:

"Cực hạn? A, ngươi không từ lâu sợ? . . ."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 210: Địa hỏa đốt hồn

Bạch Đồ khinh thường cười nói: "Ta sợ? Ngươi nghĩ nói ta sợ ngươi? A. . ."

"Ngươi đương nhiên không phải sợ ta, ngươi là sợ thua."

Bạch Đồ sắc mặt biến đổi, không có nói tiếp, tùy ý Cổ Dịch tiếp tục nói: "Ngươi xuất thế phía sau hồn phách yếu kém, mỗi chiến tất có đường lui, khi đó bản không gì đáng trách, nhưng mà, coi ngươi Huyết Nhục Phủng cơ duyên đại thành phía sau nhưng như cũ như thế, ngươi nói, ngươi không phải sợ? Còn có, ta cùng Độ Si bị buồn ngủ mười mấy ngày ngươi chôn thuốc nổ lại không dẫn bạo, ngược lại tính toán bạo phá điểm, tại đêm qua nhục thân chỉ kém một đêm tức thành trước đó trong đêm tìm đến đánh với ta một trận, cái này lại là vì cái gì?"

"Bởi vì vì bản tôn muốn cho ngươi một cái cơ hội."

"Khoác lác! Ngươi căn bản là là muốn cho mình một cái cơ hội! Ngươi nghĩ tại mình thuật pháp thăng hoa trước đó chứng minh bạch mình, nhưng lại không nắm chắc tất thắng, cho nên chôn thuốc nổ sớm vì chính mình an bài đường lui, ngươi sợ thua, lại không muốn thừa nhận, cho nên muốn cái có thật hay, chỉ đạo mình là nhục thân chưa thành không phải thực lực chỉ kém, hết thấy đủ loại, cứ về căn bản, chỉ bất quá là vì an ủi ngươi cái kia đã yếu kém đến đáng thương lòng cường giả thôi."

Cổ Dịch càng nói Bạch Đồ sắc mặt càng khó nhìn, nhìn xem chung quanh huyền thuật dần dần thành cảnh, lãnh hừ một tiếng: "Kéo dài thời gian à, cái này liền là của ngươi trò xiếc." Dứt lời bàn tay mở ra, như nắm hủ không huyết liên, quát khê nói: "Hỗn độn loại, mở!"

Huyết liên thoáng qua mở lá đến cực hạn, trong đó một điểm huyết quang từ sen bên trong sáng lên, cường đại quyết đoán cùng kinh phong hỗn hợp, gió lốc dạng lực lượng vô hạn bành trướng, tựa hồ muốn phương thế giới này triệt để xoắn nát!

"Tâm như đao, thế nhân cho ta thịt cá! Ngươi ta khác biệt, Sâm La Sát Đạo nhập đạo căn ngôn như thế, ta có thể bỏ, ngươi không thể, ngươi sợ tâm liên sẽ yếu, tâm yếu đi Sâm La Sát Đạo liền không hoàn chỉnh, Sâm La Sát Đạo không hoàn chỉnh, ngươi thăng hoa thuật pháp liền không thể viên mãn, cho nên, cảnh giới ưu thế không còn ngươi, đã không phải đối thủ của ta!"

"Nói nhảm hết bài này đến bài khác, phá cho ta!"

Phanh! . . .

Huyết quang nổ rộ, tùy theo một tiếng vang giòn, vô hạn phóng đại huyết liên thân đem thế giới kích được phá thành mảnh nhỏ. . .

"Một đồng nói nhảm, kết quả là cũng bất quá như. . ."

Bạch Đồ chậm chọc tiếng cười vừa lên tức ngừng, con ngươi khuếch trương, một mặt không thể tưởng tượng nổi thần sắc nổi bật với mặt. Trong mắt hẳn, vậy mà thấy được biến!

Mặt biển là màu đen, nhất tòa không biết từ đâu dựng lên cầu gỗ thay thế chân dưới hư không, thân ở nơi đây, không hề có một chút thanh âm, yên tĩnh vô cùng, bầu trời trong bóng đêm một vầng minh nguyệt, giữa thảng có bóng, xem xét tỉ mỉ, tựa hồ có cùng nhau vờn hăng thân ảnh đứng ở đó, chưa phát giác để cho người ta nhớ tới trong thần thoại cổ sự.

Thời khắc này Cổ Dịch đã không thấy thân ảnh, Bạch Đồ chống lên to lớn huyết liên ở chỗ này lộ ra đến vô cùng cô độc. . .

Ừng ực. . .

Bỗng nhiên.

Một điểm bọt khí thanh âm phá vỡ mảnh này yên tĩnh, tại cầu phía bên phải phương xa, vô số bọt khí từ ít đến nhiều, từ chậm đến nhanh từ mặt biển xuống dâng lên, chỉ dùng thời gian rất ngắn, bọt khí liền chiếm theo đến mất thường không thể bằng phương xa. Lập tức, một cỗ cảm giác rợn cả tóc gáy không hiểu sinh ra, tựa hồ có to lớn gì kinh khủng sự vật tức sẽ xuất hiện!

Nhào! . . .

Thông! . . .

Quả nhiên, theo từng tiếng to lớn xuất thủy âm thanh, trên bầu trời ánh trắng bị che, cùng nhau siêu cấp siêu cấp siêu cấp siêu cấp bóng đen to lớn phá vỡ mặt biển, nhảy vào bầu trời đêm.

Đưa mắt nhìn lại, gặp bóng đen này lại là một cái to lớn quái ngư, nó phần lưng sinh tiểu dực, đuôi cá chia bảy đoạn, mỗi một đoạn hình thức một loại binh khí, bụng ra đời mắt, chung mười hai con, mỗi cái các một màu. Mắt lên là ngạc, vô thượng mỗi, một chút có thể thấy được trong miệng sinh bốn bài màu đen ngược lại răng, bén nhọn phi thường, chính thể cho người ghê tởm, hung tàn!

Bạch Đồ đưa mắt ngưng thực, mặc dù quanh thân huyết liên cường đến cực hạn, nhưng mà mắt thấy cảnh này chỉ trắng cùng bên trong cái kia kinh tâm động phách quyết đoán, cũng dần dần sinh cảm giác vô lực, ngưng thần ở giữa, dùng đây là châm chọc ngữ khí nói ra: "Sâm la đạo! Quỷ Đạo ba thuật sao? Người một người diễn dịch nhân gian ác quỷ, thật là xấu xí!"

Phốc! . . .

Tiếng nói mới rơi, quái ngư thân thể kích xuống dưới, mở khép kín miệng, một ngụm liền đem Bạch Đồ liên quan nó huyết liên nuốt vào trong bụng, chui vào mặt biển không thấy tăm hơi. Đợi cho mặt biển lần nữa khôi phục lại bình tĩnh lúc,

Thật giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra, chỉ là không gặp lại Bạch Đồ bóng người. . .

. . .

Trong hiện thực.

Hai người thuật pháp tác động đến đã xem toàn bộ lầu nhỏ phá hủy, Bạch Đồ nằm trên mặt đất lên hai mắt nhắm nghiền, toàn thân không ngừng thoáng hiện màu đen thân bí đường vân, không nhúc nhích, triệt để lâm vào Cổ Dịch thuật pháp bên trong.

"Cái gì gọi là xấu xí? Ta rõ ràng rất đẹp trai tốt a!"

Cổ Dịch đậu đen rau muống một câu, gặp Bạch Đồ bên trong thuật, vừa rồi thở dài một hơi, không muốn đúng lúc này, Bạch Đồ nhục thân vậy mà đã nứt ra!

Không tốt!

Một cỗ cực đoan cảm giác nguy hiểm thoáng chốc xông lên đầu, cảm giác này tới cực nhanh, thân thể của hắn thậm chí còn đến không kịp làm ra một điểm phản ứng, nguy hiểm liền bạo phát!

Nhưng gặp Bạch Đồ nhục thân nổ tung, chung quanh cảnh sắc trong nháy mắt trở lại bầu trời đêm mặt biển, một cỗ huyết quang từ biển đáy bắn ra, cường đại lực phá hoại sát na đem huyền cảnh xé rách, cảnh tượng lóe lên liền biến mất, trở lại hiện thực, Bạch Đồ nhục thân không còn, huyết vụ đầy trời bên trong nhất đạo hào quang màu đỏ cấp tốc bắn ra, thẳng đến Cổ Dịch mi tâm, mắt thấy là phải trúng chiêu! Bỗng nhiên! Độ Si thanh âm vang lên: "Bạch tiên sinh, dừng ở đây a."

Hồng quang lập tức định trụ, lập tức một cỗ kim ngôn lửa màu đỏ tạo ra, đem hồng quang hoàn toàn bao khóa, Cổ Dịch không khỏi quay đầu, theo bản năng nói: "Hòa thượng người không phải. . ."

Lời còn chưa dứt lại đã ngừng lại, chỉ gặp Độ Si cũng đốt lên. . .

Khả nghi cảm thấy, cái kia không phải thuật pháp lên thiêu đốt khác biệt, mà là thật lấy hỏa diễm đốt lên, hắn tăng bào lên đây là tro bụi, có lẽ là bởi vì vì vừa rồi lầu nhỏ đồ sụp bị thương, trong đó thấy ẩn hiện vết máu, bất quá coi như như thể cũng không thấy chặt vật, hắn giờ phút này, mặt mày bình tĩnh, vô hi vô bi, với hỏa diễm bên trong giống như một tôn Nghiệp Hỏa Phật Đà, đáng vẻ trang nghiêm, hiển lộ từ bi.

Hắn ngồi xếp bằng hợp chi, chậm âm thanh nói ra: "Bạch tiên sinh, Nghiệp Hỏa đốt tâm, Địa Thương đã nghiệp chương quá nhiều, hôm nay ngươi vẫn là

theo tiểu tăng đi thôi."

"A! . . ."

Bị buồn ngủ hồng quang chính là Bạch Đồ hung hồn, hấn tự hủy trần quý nhục thân phá vỡ Cổ Dịch thuật pháp, vốn định thừa dịp Cổ Dịch thuật pháp sụp đổ lúc lấy nó tính mệnh, đoạt được 100 ngàn âm hồn đền bù mất đi nhục thân tổn thất, không muốn lại bị trước đó không đề ý đến, vốn dĩ vì không có bao nhiêu sức chiến đấu Độ Si xuất thủ khôn trừ!

Lúc này Độ Si bản thân thiêu đốt, đồng dạng lấy nhục thân làm vật thể chấp, nhóm lửa cảnh chân hóa, đem gặt gao vậy khôn, hồng quang không cam lòng giãy dựa bên trong, đủ loại thét lên truyền ra, tiếng kêu tự nam tự nữ, giống như lão giống như ít, lộ ra tận điên cuồng.

Độ Si nói: "Bạch tiên sinh tinh tu Sâm La Sát Đạo mấy trăm năm, tay lên sinh hồn quyết đoán mấy vạn chỉ trọng, hồn phách đã gần đến nửa bất diệt chỉ hình, tiểu tăng duy lấy thuật chân hóa thiêu đốt, phương trừ Địa Thương. Cổ tiên sinh, tiểu tăng môn pháp bảo này không có lừa người a."

"Không có." Độ Si thiêu đốt tính mệnh kết xuất thuật chân hóa xác thực là một kiện uy lực to lớn pháp bảo, đồng thời đầy đủ trần quý, Cổ Dịch rung muốn nôn, than nhẹ lộ ra một tia biết ý tiểu dung, "Hòa thượng người hy sinh vì nghĩa, xác thực làm được lên là một đời cao tăng, đi tốt."

"Cổ tiên sinh nghiêm trọng. Người thiêu đốt Cửu Hỏa Hồn Phách câu thương, tiểu tăng sắp chia tay lúc có một lời đem tặng: Cửu Hỏa mặc dù tổn thương, nhưng cũng không phải không cứu rồi chi pháp, Đông Cực Cung cung chủ thủ đoạn thông huyền, người lại mang tiểu tăng đốt phía sau không nài Xá Lợi tiến về Hóa Không Tự, bản tự lịch đại cùng cung chủ giao hảo, từ tiểu tăng ân sư ra mặt, nghĩ đến cung chủ từ sẽ ra tay vì tiên sinh giải nạn. ."

Độ Si nói xong nhục thân sắp đốt sạch, nhìn xem cảnh này, Cổ Dịch có chuyện cuối cùng là không hỏi đi ra, nhưng mà Độ Si vẫn là nhìn ra hấn nghi hoặc, cuối cùng đưa ra một câu: "Việc quan hệ hai phái đại bí, đi lúc người liền biết được. . ." Độ Si câu nói sau cùng, bạn lên hóa điểm, đốt nát Bạch Đồ hung hồn đồng thời cũng vừa mình đốt hết, không có nhiên liệu địa hỏa trong nháy mắt dập tắt, còn sót lại tại trên đất chỉ có một viên gạch ghèn lại trong suốt sáng long lanh Xá Lợi Từ.

Cổ Dịch đem nhặt lên, cảm giác không thấy phía trên một tia hồn phách lưu lại, khẽ thở dài một cái, lại liếc mắt nhìn chung quanh bừa bộn, tục mà cười khổ: "Cuối cùng lại là ta một người sao. . ."

"Không đúng, còn có Hiểu Đồng!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 211: Hương Khê úc gia

Dừng Nghĩa vùng ngoại thành.

Một cỗ thẳng đến cao tốc ra miệng màu đen xe con lên, phạm Tinh Sư cùng khúc Đường ngồi tại chính ghế lái phụ, sau lưng bọn họ, là đặt trước ghế limousine đặc hữu đặc chế mềm giương, phía trên nằm ngang một người, áo xanh váy trắng, đáng người xinh đẹp, không phải là bị Bạch Đồ bắt đi Đông Cực Cung xuất thế đệ tử Hiểu Đồng là ai?

Hai người không thời điểm nhìn, khúc Đường nói: "Bạch Đồ đã đến gần vô hạn tông sư tiêu chuẩn, tiểu tử này thế mà có thể lấy lực thất bại, phạm Tinh Sư, người nói hấn quyết đoán đến tội cùng mạnh bao nhiêu? !"

"Liên quan ta cái rắm! Tiểu tử này mạnh hơn lại như thế nào? Cùng YY người khác, không bằng đem ý nghĩ thả trên người nàng."

"Không sai. Có này đỉnh cấp lô đỉnh, chúng ta có thể làm rất nhiều chuyện."

Hai người vừa mới thông qua trong biệt thự giám sát thấy được Bạch Đồ với Cổ Dịch quyết chiến toàn bộ quá trình, hai người bản tà đạo Thuật Sĩ, tính tình lại là đa nghi không nghĩa hạng người, tại nhìn thấy Bạch Đồ bên trong thuật hậu liền hạ quyết tâm đem vứt bỏ, thậm chí không nhìn thấy đằng sau Bạch Đồ tự bạo nhục thân phản kích, mang lên Hiểu Đồng liền chuẩn bị đi xa hấn phương, sách mưu sau này kế hoạch.

Chính thương lượng, bỗng nhiên, đường trước bay tới một cỗ màu đỏ xe con, dọa được phạm Tinh Sư ngay cả đánh phương hướng.

"Mà mẹ nó, ai TM mở được xe bay! ?"

Một phen kinh định phía sau hai người ổn định cảm xúc, gặp đường ngay đã bị lật ngược đồ xe phá hỏng, phạm Tĩnh Sur mắng một câu, chính muốn mạnh mẽ từ đường bên cạnh chen đi qua, đứng lúc này, bên cạnh thân vang lên gõ cửa sổ thanh âm

Đồng đồng đồng. . .

Hai người đồng thời ghé mắt, lúc này mới phát hiện bên cửa sổ chẳng biết lúc nào nhiều một nữ tử, mà khi bọn hắn thấy rõ nữ tử này mặt lúc: Giật mình!

Phạm Tĩnh Sur cùng khúc Đường cùng vì trái đạo cao thủ, thuật pháp cao minh chỉ hạ phong lưu nhân ở giữa từ không cần nhiều nói, mà giờ khắc này, coi như đem bọn hắn tất cả được chứng kiến mỹ nữ chung vào một chỗ, cũng sẽ không có nữ tử trước mắt mang đến vô cùng giật mình điếm!

Sự tình xảo. Cái gọi là phong thái trác tuyệt, khuyên nhân thành nước, mặt trắng lặn hoa xấu hổ, chìm sa cá lặn cũng chỉ đến thế mà thôi, càng không cần nói khí thế của nó, căn bản là không có cách hình dung, nếu không có muốn tìm từ, có bốn chữ có lẽ có thể miễn cưỡng giải thích: Tiên tư tuyệt thế!

Mặt đối như thế mỹ nhân, tha là phạm Tĩnh Sur bình thường thông minh cơ cảnh, vào lúc này cũng không nhận được biến được có chút nhục trí, quay cửa xe xuống, cường làm trầm ổn hỏi: "Mỹ nữ, có gì muốn làm?"

Nữ tử có chút cười một tiếng: "Ta tìm ta tiểu đồ đệ."

"A? Người đồ đệ? Ai?"

"Nàng."

Thuận nữ tử đầu ngón tay, hai người quay đầu thấy được nằm ngang ở giường lên Hiểu Đồng, nhất thời rốt cục hoàn hồn, sắc mặt cự bạch!

...

...

...

...

Hương Khê.

Từ xưa đến nay, Hương Khê lấy can thi chi thuật nổi tiếng Hoa Hạ, thanh danh trường thịnh không suy, trăm ngàn năm qua, đặc biệt ngay cả đường khe hở thi chi pháp vì người chết tu dung, rộng tích âm đức, mặc dù không vào năm thuật, nhưng cũng vô cùng đưng tư thái sinh đường một phurong.

Tại Hương Khê, có úc, phúc, biển, lý, Đường năm đại gia tộc, bởi vì gia nghiệp hùng hậu, sưu tập các loại rải rác thi thuật, chỉnh sửa (Thi Kinh) hai mươi tám thiên bị dự vì Hương Khê ngũ đại thế gia, làm người chỗ kính.

Bây giờ, năm gia tổng hợp nhất đường, bốn gia gia chủ liên quan trong nhà nhân vật trọng yếu tề tụ úc gia, tại úc gia cổ xây nhà chính đường trong đại sảnh bày bốn bộ thi thể, từng cái sắc mặt nghiêm túc, hưng sư vấn tội nhìn về phía chủ nhân vị trí úc gia gia chủ không nói một lời.

Lại nhìn cái kia úc gia gia chủ, hình dạng tuổi trẻ, căn bản là là cái chừng hai mươi thiếu niên, mặt đối đảm người thái độ nghiêm túc, hẳn toàn bộ tinh thần chú ý, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm trong nội đường bốn cỗ chảy lục máu được thi thể, bờ môi nhúc nhích, dùng mình mình nghe được thanh âm nói xong: "Vừa rồi hẳn là ra Hồ Điệp, không đúng, Satan tốt đi một chút, hoặc là tấn công? Tính toán quá phiền phức, nếu không chờ sẽ tuốt một thanh? . . ."

Cứ như vậy, giữa sân bầu không khí ngưng kết chừng mười phút đồng hồ, rốt cục có người ngồi không yên, vỗ ghế dựa tay, quát lớn nói: "Úc Anh! Ta bốn gia nhớ tới người tổ tông vì Hương Khê anh hùng, đem (Thi Kinh) tam thiên cấm thuật quy về người úc gia đảm bảo, bây giờ phụ thân người mất tích, người tiếp nhậm gia chủ bất quá nửa tháng liền đề (Độc Thi) thiên mất trộm, người làm kiểu gì gia chủ! ?"

Úc Anh giật mình hoàn hồn,

Ép ép tay nói: "Hải bá bá người tao an chớ vội, liên quan tới (Độc Thi) thiên mất trộm một chuyện, tiểu chất đã qua tỉ mỉ điều tra, đạt được một tốt một xấu hai cái tin tức, đang muốn cùng các loại thúc thúc bá bá chia sẻ thương thảo."

"Cái gì! Còn có tin tức xấu? Người đơn giản! . . . Nói, cái gì tin tức xấu! ?"

Úc Anh nói: "Tin tức tốt liền là không ngừng (Độc Thi) thiên bị trộm."

Đám người nghe ngóng sững sờ, đồng đều nghĩ: Người xác định người nói không phải tin tức xấu? !

Lập tức, bọn hắn liền hiểu đây quả nhiên không phải xấu nhất tin tức, chỉ nghe Úc Anh tiếp tục nói ra: "Nhìn các người như thế chờ mong, ta tiếp tục nói tin tức xấu đi: Kỳ thật tam thiên cấm thuật đều bị trộm."

"Cái gì! ?"

Ba!

Trước đó nhất gấp gấp chủ nhà họ Hải một thanh đánh gãy ghế dựa tay, gầm thét nói: "Người TM người tên phá của này, cái này tính là gì tốt tin tức xấu!?"

"Là so vừa rồi cái kia tốt một chút nha, tối thiểu người sẽ cho là mất trộm là hai thiên. . ."

"Im miệng!"

Lại có một vị gia chủ nhện không được lên tiếng, chỉ vào lên bốn bộ thi thể nói ra: "Nơi này bốn người chỉ là một bộ phận bị tìm tới mất tích người, bọn hán xương cốt đều tan, nói rõ ràng Độc Thi đã khí hậu, Úc Anh, người mặc dù tuổi nhỏ, nhưng sơ sẩy phạm xuống này sai biết không biết rõ sẽ có bao nhiêu người vô có người mất mạng, người có thể có một chút đại gia gia chủ đảm đương!?"

"Tiểu tử này từ nhỏ chỉ biết chơi trò chơi, ngoại trừ mua trang bị thời điểm hào khí, lúc khác nào giống một cái đại gia gia chủ, hôm nay úc huynh mất tích, chúng ta làm trưởng bối lúc có quản giáo chỉ trách!"

"Không sai, loại này Hùng hài tử, không thành thật đúng không, đánh một trận liền ngoan!"

"Ta cũng thấy cho hán liền là cần ăn đòn, úc quản gia người muốn ngăn lấy chúng ta không?!"

"Kẻ hèn này già, các người vừa rồi nói cái gì ấy nhỉ?"

"Ách. . ."

Mất thấy bốn gia nô khí xông xông liền muốn động thủ giáo dục mình, mà lão quản gia lại một bộ giả cảm vô diệc đáng vẻ, Úc Anh liền vội vàng đứng lên thôi lấy tay nói: "Các vị thúc thúc bá bá, các người hiện nay đánh ta cũng vô dụng thôi, vẫn là trước điều tra rõ cấm thuật tung tích cứu vãn cục diện mới là."

"Tiểu tử người hiện nay biết rõ sợ, không dùng!"

"Tính toán. . ."

Đúng lúc này, nhất có uy nghiêm Đường gia gia chủ chợt mở, gọi lại đám người giáo dục Úc Anh xúc động, nói ra, "Ba thuật mất trộm, Độc Thi đã có thành tựu, nói rõ ràng trộm thuật già ít nhất đã hiểu rõ nhất thuật, việc cấp bách vẫn là tìm được cái này tặc nhân làm quan trọng, về phần giáo dục Tiểu Anh, còn nhiều thời gian a. Tiểu Anh, người nói xem, đến cùng là thế nào mất trộm?"

Úc Anh nuốt ngụm nước miếng, Đường lão 'Còn nhiều thời gian' bốn chữ xác thực là ý vị thâm trường, để hán không thể không trung thực, nói ra bị trộm đi qua: "Cái kia. . . Chính như tiền bối nói, ba thuật mặc dù là cấm thuật, nhưng thuật pháp vô tà, duy người mà thôi. Cho nên, vì thế ngộ trong đó tiền bối trí tuệ, ta liền lấy đến xem, hy vọng có thể từ đó cảm ngộ tinh túy, được lợi một hai. . ."

"Cảm ngộ tinh túy? Liền người cái kia trình độ, chữ trên mặt có thể xem hiểu một hai sao?!"

"Ai, chớ xen mồm. Tiểu Anh người tiếp tục."

Tại Đường lão ra hiệu xuống, Úc Anh tiếp tục nói ra: "Ách. . . Tựa như Lý thúc thúc nói, cái kia ba quyển sách quá thâm ảo, ta một chút cũng xem không hiểu, nhìn một chút ta liền ngủ mất. . ."

Đám người một mặt đen đường, có người hỏi: "Người ba quyển cùng một chỗ lấy ra?"

"Phúc thúc thúc, người biết đến, từng quyển từng quyển đến trở về cảm rất phiền phức đi. . ."

"Người. . ."

"Theo ta được biết, ba thuật nên là bị úc quản gia thay mặt vì chặt chẽ trông giữ, người là thế nào lấy ra?"

"Úc bá? Lừa qua hán còn không dung. . . Ngạch, ha ha ha. . ."

Nói đến đây, đám người đầu vẫn không rõ tiểu tử này tuyệt đối không then hồ cha hai chữ, cùng vì thế hệ trẻ tuổi, có người nhện không được cười lạnh nói: "Úc gia chủ, không bằng ta cũng nói cho người một tin tức tốt a. Vừa mới ta gặp lệnh muội gánh vác đồ quan tài rồi đi, bảo nàng cũng không ngừng, nghĩ đến là vì người chui đất đi, có muội như thế, thật là khiến người hâm mộ."

"Người nói cái gì?!"

"Không tốt!"

Úc Anh Tài là giật mình, Lý gia gia chủ liền theo chỉ đứng lên, sắc mặt đồng dạng gấp kinh: "Ranh con trộm ta Hủ Nga!"

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 212: 9 đỉnh thi

Hương Khê nhiều núi, ánh trăng dưới vùng ngoại thành hoang dã dãy núi chập trùng, giống như từng tôn âm trầm ác thú, ầm ầm lộ ra răng nanh, làm người nhìn mà phát khiếp.

Trong núi.

Ánh trăng xuyên thấu qua một mảnh cây cối khoáng đạt chỗ, tán tại lá rừng lên, chiếu sáng nơi đây, từng cái lưng như mặt người màu đen buồm buồm ở chỗ này quanh quần đến trở về, tựa hồ tại thu thập lấy cái gì.

Sàn sạt. . .

Bỗng nhiên, một trận lá cây tiếng động đã quấy rầy buồm buồm, bầy nga đồng thời chuyển hướng, hướng phía một gốc đại thúc cây phía sau cây bay đi, tiến vào một phương có khắc kỷ dị đường vân màu đen hộp vuông bên trong, bị người thu trở về.

Nguyên lai phía sau cây có giấu hai người, là nhất đối thiếu niên nam nữ, các trưởng được mi thanh mục tú, anh tuấn mỹ lệ, trong đó nam tử chính là cảm nga hộp người, hần thân mang màu nâu quần áo, sau lưng lưng có một cây rương, đợi đến nga thu hết, thấp giọng nói ra: "Tú tú, ta đã xem Độc Thi dẫn tới, người chuẩn bị xong chưa?"

"Chuẩn bị xong." Thiếu nữ lên tiếng. Tại trước người nàng đang đứng một bộ màu đỏ mộc quan, nắp quan tài để lộ, lộ ra bên trong một bộ âu phục nam thi. Chỉ gặp nàng một tay đem nam thi lỗ mũi bóp chết, vụn bung ra bờ môi, cách không đến năm centimet khoảng cách thổi một ngụm, lập tức chuyển đề lại nam thi huyết Thái Dương, hát nói: "Một ngụm hoàn dương khí, xin quân giúp ta lấy thừa ân."

Hoa. . .

Thần kỳ một màn xuất hiện, nam thi lại mở hai mắt ra, lộ ra khô cạn ánh mắt nhìn thẳng thiếu nữ, Hậu Giả không hoảng hốt không sợ hãi, một chỉ trước người khoảng không chỗ, trầm giọng nói: "Đi!"

Nam thi tùy theo động lên, từng bước một cứng ngắc đi đến khoảng không chỗ.

"Thối quá, tới!"

Sau một khắc, cảm nga hộp nam tử tựa như là phát hiện cái gì, ngay cả bận bịu bịt lại miệng mũi, gắt gao nhìn chăm chăm khoảng không chỗ biên giới hắc ám địa khu.

Sàn sạt. . .

Lại là một trận lá cây thanh âm, hai người dẫn tới mục tiêu xuất hiện!

Nhất đạo bóng người màu xanh lục nhảy lên mà hiện, xuất hiện nam thi chỗ ở khoảng không chỗ, hai người ngưng thần nhìn lại, miễn cưỡng đó có thể thấy được cái này là một người, một cái độ cao mục nát, toàn thân bao trùm lục tương người, dung mạo của hắn đã nhìn không ra chi tiết, ngũ quan không còn, hai cánh tay thật dài nằm tới mặt đất, chậm rãi di động lúc đem trên đất lá cây ăn mòn ra trận trận khói trắng.

Độc Thi!

Gặp đây, thiếu niên thiếu nữ trong nháy mắt liền nhận ra con hàng này, chính là lấy bị trộm ba cấm thuật bên trong (Độc Thi) thiên nuôi ra hung vật: Độc Thi!

Theo (Độc Thi) ghi chép, này thi từ tạo ra đến viên mãn tổng cộng có: Lên thi, đồng trùng hạ thảo, nặng chôn, sinh tương, hoá sinh, mục nát rõ ràng các loại mười hai cái quá trình, một khi luyện thành đã thành vô tướng độc tôn, nhỏ máu đã có thể giết ngàn người, những nơi đi qua sinh vật tận thương, ác tuyệt một phương.

Mà trước mắt cổ này Độc Thi toàn thân bao trùm lục tương, hiển nhiên đã ở vào giai đoạn thứ tư sinh tương quá trình, toàn thân đồng trùng hạ thảo độc tố mục nát tự thân, chính tại kết hợp thi khí dung hợp, dẫn vào hoá sinh nhanh trí chi cảnh, mặc dù kém xa đại thành lúc bá đạo hung tuyệt, nhưng cũng đã có thành tựu, khó có thể đối phó.

"Còn tốt, không có tan sinh."

Bị gọi là tú tú thiếu nữ chính là úc gia gia chủ Úc Anh muội muội, lần này đi ra vì anh ruột thu thập tàn cuộc, đã là có chuẩn bị, giờ phút này gặp Độc Thi trình độ nằm trong dự liệu, mặt lên không khỏi nhẹ nhàng thở ra, trở tay thăm dò vào trước người đỏ trong quan tài, rút ra một viên màu đen đầu to đỉnh.

"Xé nó!"

Nhất thời, âu phục nam thi run lên một tý, ánh mắt mười ngón tay móng tay như là dã thú bạo vuron ra, nhìn chăm chú về phía Độc Thi nhào tới.

Sau đó liền bị Độc Thi nhất bàn tay đánh bay.

Phanh! . . .

. . .

"Hoá sinh!"

Đào mắt như thể biến cố, nam thi lại không chịu nổi một kích, để cho hai người không khỏi mắt tròn, nhìn kỹ lại, gặp Độc Thi bị âu phục xóa đi một chút lực tương bên trong lộ ra ám lằn da màu đen, giờ mới hiểu được tới cỡ này Độc Thi thật đã đạt hoá sinh giai đoạn.

Này giai đoạn thi khí kết hợp độc tương, chết da chất biến, như người sống sinh ra mới cơ, chẳng những cự lực lớn hơn, độc tố bên trong giấu, giống như rắn độc lúc cần phải mới có thể tại tiếp xúc con mồi lúc thi độc, với lại mấu chốt nhất là nó đã có chút bản năng trí tuệ!

Đến loại này giai đoạn Độc Thi có thể bảo hoàn toàn phối lên một cái yêu chữ, xưng hô vì: Thi yêu!

"Cái này Độc Thi đã thành thi yêu,

Không ra ba đỉnh lấy lên căn bản là không có cách đối phó, Lý Thụy, ngươi tới giúp ta, rút ra nhất đỉnh!"

"A, tốt. . . Đúng, ngươi cái này là mấy đỉnh thi?"

"Chín đỉnh."

"Cái gì? ? Hộ đường thi! ? Chúng ta làm sao có thể nhỏ được đi ra. . ."

Nói xong, vừa rồi đứng lên âu phục nam thi lại bị Độc Thi quất bay, thuận tiện xé xuống một cái tay!

"Mặc kệ!"

Gặp đây, Úc Tú nhện không được cắn răng một cái, nắm lên một khối đá, đập mạnh lên đồ quan tài dưới đáy, bên cạnh kêu lên: "Lý Thụy ngươi nhanh phát tín hiệu đánh!"

"Tốt!"

Lý Thụy vội vàng từ phía sau trong rương lật ra đạn tín hiệu, nhóm lửa dẫn bắn về phía không trung, lớn như vậy ánh sáng tương dạ không chiếu được sáng tỏ.

Ngay tại lúc đó, mắt thấy âu phục nam thi một cái tay khác cũng bị Độc Thi xé, Úc Tú mãnh liệt cắn răng ngà, lực đạo bão tố thẳng, 'Phanh' một tiếng, đem quan tài đáy đập phá, chín khóa màu đen cái đỉnh rơi là tả trên đất. . .

"Chín đỉnh toàn bộ triển khai. . ." Gặp đây, tha là có chuẩn bị, Lý Thụy cũng không nhịn được nuốt nước miếng một cái.

Tại Hương Khê, (Thi Kinh) phía sau tám chương đều vì luyện thi chi pháp, trừ ra phía sau ba loại cấm thuật, năm đại gia tộc các tinh tu nhất thuật, trong đó úc gia luyện được chính là 'Quan tài đỉnh phơi thầy' chi pháp.

Phương pháp này mặc dù vì thi thuật nhưng cũng coi như được lên quang minh chính đại, lấy thi chẳng những có âm hư dương cầu, càng cần lấy hơn chủ nhân khi còn sống đồng ý, không lưu một điểm oán khí, dạng này mới có thể sử dụng hắc đỉnh định trụ âm khí, khơi thông thi thể lấy luyện thi.

Hắc đỉnh mỗi mười năm nhất thêm, chín đỉnh thi tức úc gia tổn hao chín mươi năm luyện thành kỳ thi, làm vì gia môn át chủ bài mà tồn tại, âm khí quán thông toàn thân, nếu muốn cùng Độc Thi so khách quan, ngoại trừ không có linh trí có cực hạn bên ngoài, Hậu Giả không phải đệ đạt tới thứ chín quá trình căn bản vốn không có thể so sánh!

Nhưng mà, cường đại liền muốn có đại giới, chín đỉnh thi cuối cùng vì hung vật, Úc Tú cũng không thể không chế, lần này tình thế cấp bách chi xuống toàn bộ triển khai chín đỉnh, hậu quả có thể nghĩ!

Nhưng gặp trận lên, âu phục nam thi răng nanh phát sinh, lên miệng môi dưới vỡ tan, toàn thân vốn là khô cạn làn da lập tức kéo căng, thân thể lấy vượt xa vừa mới linh động một cước đá ra giữ lấy Độc Thi công kích, tặc mà nhất chuyển một vùng, cái chân còn lại lên móng tay bạo thân, nhẹ nhõm đâm vào

Độc Thi trong cơ thể, lập tức hai chân phát lực, 'Phốc' một tiếng, liền đem Độc Thi xé thành hai nửa!

"Tê. . ."

Mất thấy chín đỉnh thi biến thái như vậy, Lý Thụy cùng Úc Tú nhìn nhau, đang muốn lui lại lúc, cũng đã phát hiện chín đỉnh thi đã quay người chăm chăm lên hai người mình, cái kia không cánh tay thân thể để lộ ra cường đại tàn bạo, để từ nhỏ tu Luyện Thi Thuật hai người cũng không khỏi tim đập nhanh.

Cộc cộc. . .

Chín đỉnh thi chín đỉnh đã lấy, chủ quan tài người lại không cách nào khống chế, thời khắc này chín đỉnh thi còn thừa lại chỉ có giết chóc, hấn bắt đầu di động bộ pháp, hướng về hai người đi tới!

"Chạy!"

Lý Thụy hét lớn một tiếng, hai người quay người đào tẩu, nhưng mà bọn hấn lại như thế nào có thể chạy qua một chiêu miểu sát Độc Thi chín đỉnh thi, chỉ gặp Hậu Giả tới một bước nhảy vọt liền truy lên hai người, tại lần thứ hai nhảy lúc, chân lên nhọn giáp bạo thân, thẳng đến hai người hậu tâm!

Đúng lúc này, cùng nhau hơi có vẻ ngoài ý muốn thanh âm vang lên: "A, thi yêu? Hòa thượng, lên!"

Ba! . . .

Một tiếng vang nhỏ, chín đỉnh thi ở giữa không trung bỗng nhiên cứng đờ, tặc mà lực đạo băng tán té xuống đất. Hai người quay đầu, chỉ gặp nhất chuỗi màu đỏ sự vật rơi vào trước người. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 213: Huyết thi mộ phần

Hai người định thần nhìn lại, phát hiện rơi xuống đất sự vật nguyên lai là một cây đỏ đường bên thành mặt dây chuyền, trung tâm dệt thành hình lưới, bộ có một viên gấp gheñh thấu rõ ràng tinh thể, nó bên trên tán phát từng tia từng tia nguyên lực, tùy ý quét qua, liền cho người ta một loại yên ổn bình thản cảm giác.

Xá Lợi Tử?

Là vị kia cao tăng? Tại sao phải dạng này ném ra ngoài?

"100 ngàn Volt!"

Hai người trong nháy mắt hiện lên nhiều cái tưởng niệm, còn chưa kịp có bất kỳ giải đáp, lập tức liền là một tiếng quái khiếu vang lên, trước người đột nhiên âm phong nổi lên, một cái cực lớn màu lam Pikachu hư ảnh trống rỗng xuất hiện ở trước mắt, cái đuôi lớn quét ngang, 'Phanh' được một tiếng liền đem chín đỉnh thi quét bay!

Rống! . . .

Bị quét bay chín đỉnh thi cấp tốc nhảy lên, đối Pikachu ác rống lên một tiếng, mặt mũi tràn đầy hung ác, sau đó hấn liền xoay người chạy. . .

Dù sao là hút tụ chín mươi năm âm khí thi yêu, mặc dù linh trí có hạn, nhưng cơ bản bản năng đã đơn giản đối với nguy hiểm sự vật phân biệt năng lực, xét thấy Pikachu cường đại, trực giác bên trong cảm thấy không địch lại, tự nhiên mà vậy liền lựa chọn chạy trốn.

Bất quá hấn cái này vừa chạy không quan trọng, có thể lo lắng Úc Tú, cái đồ chơi này có thể là bản thân bảo bối, sao có thể để hấn liền chạy như vậy, làm phía dưới não nóng lên liền đuổi theo.

"Tú tú, dừng!"

Lý Thụy hô to một tiếng, chính cũng phải đuổi ra, không muốn trước người cái kia bị lãng quên đồ quan tài cho hấn đụng cái ngang chân, vừa cất bước liền bị đồ quan tài vấp ngược lại, lập tức lại bị sau lưng công hòm gỗ trợ công, chính giữa cái ót, lập tức đem hấn nện ngã đi. . .

"Ách, hai người các người đều là đậu bí a." Đảo mắt người xuất thủ cũng lộ ra thật dung, không có gì bất ngờ xảy ra, chính là Cổ Dịch.

Lúc này khoảng cách Bạch Đò sự kiện đã qua gần một tuần lễ, hần một đường truy tìm tiêu đồng không có kết quả, ngộ nhập thâm sơn, không biết thế nào liền đến Hương Khê khu vực, vừa rồi nhìn thấy đạn tín hiệu vị trí cách mình rất gần liền tới xem một chút, thuận tay cứu hai người này.

Bất quá hiển nhiên, trước mắt cái này nhất đối thiếu niên nam nữ cũng không phải cái gì người bình thường, một cái trình độ không đủ còn dám đuổi theo cương thi, khác một cái càng dứt khoát, mình nên bắt tỉnh mình, quả nhiên không lỗ là đồng đội, trí thông minh tướng xứng đôi mới tổ đội. Ngược lại là làm khó mình, vì cứu cái này hai nãi tàn, hần là ta muốn công con hàng này đuổi theo khác một cái?

Vừa lúc, nơi xa có tiếng người truyền đến, Cổ Dịch đưa mắt trông thấy ánh lửa, đoán được là nhìn thấy đạn tín hiệu chạy tới người, không khỏi nhẹ nhàng thở ra, hô to 'Ta ở chỗ này' về sau, đem bất tỉnh đi Lý Thụy lưu cho người đến tiếp ứng, mình truy hướng Úc Tú rồi đi phương hướng.

...

Núi rừng bên trong, ngọn cây che chắn ánh trăng, bốn xuống hắc ám, gió lạnh suru suru từ bên người xẹt qua, cảnh sắc cùng phong tựa hồ tại hướng hành giả cảnh cáo: Phía trước cao năng!

Rất nhanh, Cổ Dịch thuận âm hồn chỉ dẫn tìm được muội tử, chỉ gặp nàng đứng tại sơn lâm cuối cùng, hướng bên này trông lại.

Cổ Dịch tiến lên, thẳng nói ra: "Người đang chờ ta?"

Úc Tú nhẹ gật đầu, trở tay một chỉ sau lưng: "Người nhìn."

Thuận ngón tay của nàng đưa mắt nhìn lại, thấy phía trước là bốn núi giao tiếp chỗ, vách núi tự nhiên thành tường, hẻm núi tự nhiên, vừa lúc trời tháng trước trong mây về sau, vách núi đối cốc một phương bóng loáng, không có một chút thảm thực vật, liếc nhìn lại, một cổ đặc thù cảm giác không khỏi trong lòng đáy tạo ra.

"Cái này là. . ."

"Tự nhiên thi cốc."

Úc Tú trong giọng nói không không lộ ra ra ý mừng, "Vách núi không thảm thực vật động vật là bởi vì vì thi khí phản xông, địa thế khá thấp dẫn đến trong núi linh khí sinh cơ chìm xuống, tứ phương phong bế cho nên dưỡng sinh chết chi vật, với ta thì môn mà nói, là nhất khối khó được tự nhiên Đường Thi Địa."

Đi qua một đoạn này chạy chậm, Úc Tú cũng coi như bình tĩnh lại, mà làm nàng vạn không nghĩ tới là lại lại ở chỗ này đụng lên nhất khối tự nhiên đường thi cốc, tâm tình trong nháy mắt biến được tức vui vừa lo. Vui là phát hiện lớn như thế tự nhiên thi cốc, đối với chặt chẽ thi thuật gia tộc đến nói ý nghĩa từ không cần nói, về sau coi như không thể độc chiếm, cũng có thể hướng bốn gia nếu không ít chỗ tốt. Lo là chín đỉnh thi nhập cốc, để cái này vốn cũng không biết có bao nhiêu hung hiểm thi cốc nguy hiểm đồ sinh ba phần, muốn tìm Hồi thứ 9 đỉnh thi càng thêm khó khăn.

Nghĩ đến bằng bản lãnh của mình cái kia là tuyệt khó tìm Hồi thứ 9 đỉnh thi, Úc Tú không khỏi đánh lên Cổ Dịch chú ý,

Vừa mới một kích đánh bay chín đỉnh thi thủ đoạn lộ ra không tầm thường Thuật Sĩ, nếu có hần hỗ trợ, tự nhiên là đại có nắm chắc.

Làm xuống thẳng nói ra: "Ta ước gia là Hương Khê ngũ đại gia chi nhất, tự hồi gia đấy coi như hùng hậu, người vừa rồi cứu ta không đề cập tới, chỉ cần người giúp ta tìm Hồi thứ 9 đỉnh thi, ta cam đoan với người: Trong nhà nhất định có thâm tạ!"

"Không đề cập tới em gái người a, không. . ."

Cổ Dịch đậu đen rau muống một câu, cái gì gọi là 'Người vừa rồi cứu ta không đề cập tới', chột mớ vốn muốn cự tuyệt cái này vong ân muội tử, nhưng ngược lại lại nghĩ tới Hiếu Đồng, căn cứ Độ Sĩ di ngôn, nàng Đồng Cực Cung BOSS thủ đoạn phi thường trâu bò X, rất có thể có biện pháp diệt đi mình Cửu Hóa, này một đường đến vì tâm vì bản thân cũng đều là đang đuổi tìm tung tích của nàng, lúc này nếu có nơi đó thể lực lớn hỗ trợ, nghĩ đến có thể tiết kiệm không ít khí lực.

Thay đổi ý nói: "Ta người này liền ưa thích giúp người làm niềm vui. Đi thôi." Dứt lời dẫn đầu, dọc theo vách núi chuyển về.

Úc Tú cảm giác được người trước mắt này có chút không hiểu thấu, bất quá vì chín đỉnh thi cũng không có để ý nhiều, đi theo.

Vách núi lên.

Nơi này độ dốc nhỏ bé, thêm nữa gồ ghề nhấp nhô, chuyển về độ khó cũng không tính lớn, ngoại trừ Úc Tú thỉnh thoảng có tay vịn bên ngoài, Cổ Dịch cơ hồ là đi đến.

Rất nhanh tới cốc đáy, Cổ Dịch vừa đưa ra, một cây tàn phá kim loại ống ngắn liền hấp dẫn chú ý của hần, tiện tay nhặt lên.

"Cái này là ngòi nổ?" Úc Tú theo sát phía sau đến cốc đáy, nhìn thấy Cổ Dịch vật trong tay không khỏi sửng sò, lập tức quan sát cốc bên cạnh bốn vách tường, một loại kỳ quái ý nghĩ trong lòng đáy tạo ra.

"Thật nhiều quan tài. "

Lúc này, liền tại Úc Tú xuất thần thời khắc, Cổ Dịch ném xuống ngòi nổ, đi về phía trước mấy bước, vượt qua một tảng đá lớn, nhìn thấy trong cốc số lượng đông đảo quan tài.

Những này quan tài đồng đều không có nắp quan tài, ngồn ngang lộn xộn trưng bày, tại cái này thâm sơn cốc đáy, trời tối người yên chỗ chưa phát giác để cho người ta liên tưởng kinh khủng.

"Quả nhiên có người ở chỗ này luyện thi!"

Úc Tú đến cùng là này đạo bên trong người, cùng lên đến phía sau một chút liền nhận rõ tình huống, nhìn chăm chăm quan tài trầm giọng nói: "Quan tài nén thi, chìm khí oán, nơi này là huyết thi mộ phần!"

Cổ Dịch có chút hăng hái: "Luyện lớn như vậy một mảnh thi, người này là chuẩn bị đào bảo bán buôn sao?"

Úc Tú lắc đầu: "Những này đều là vật liệu, bày trưng bái máu, chân chính là vì nơi đó." Nói xong chỉ hướng trong cốc chỗ một ngum hắc quan!

Cái kia là một ngum dựng đứng hắc quan, phong đóng, quan tài thân vận vẹo, tại một đám trong quan tài có loại hạc giữa bày gà cảm giác, càng thần kỳ là, nếu như chú mục quá lâu, thậm chí sẽ có một loại mình liền tại trong quan tài quỷ dị ảo giác!

"Huyết thi mộ phần à, là cái gì?" Dù loại hết thấy biểu hiện này quan tài phi thường, Cổ Dịch chưa phát giác hỏi Úc Tú chỗ xách huyết thi mộ phần đến tột cùng ra sao.

Úc Tú nói: "Ta Hương Khê năm gia chỉnh sửa (Thi Kinh) hai mươi tám thiên, cuối cùng năm thiên vì cấm thuật, trong đó chi nhất đã vì huyết thi, theo (huyết thi) thiên ghi chép: Huyết thi chết nuôi ở người, tắt hàm oan mà táng, tắt máu người mà tế, hẳn phải chết người cùng bái, tắt nuôi oán mà bại tính, là lấy mỡ quán phù huyết chi ngày thành cương, tên vì huyết thi! Đơn giản đến nói, muốn luyện máu thi tắt sát người, huyết thi hung cực, cho tới bây giờ cũng là vì giết người mà luyện, tính không rõ, người luyện thi tắt vì giết người!"

Nói xong, hai người đã đi đến quan tài trước, Cổ Dịch bỗng nhiên một cước đá ra, tại Úc Tú kinh dị trong ánh mắt, hắc quan ngã xuống đất, nắp quan tài vung rơi, lộ ra rỗng tuếch bên trong.

"Xem ra ngươi đoán sai, trong quan tài lông đều không có. A, không đúng, ở phía dưới!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 214: 3 thiên cấm thuật

"Không cần!"

Chân xuống trong đất bùn ầm ầm lộ ra nhất khối ống tay áo, hiển nhiên là thi giấu quan tài xuống, Cổ Dịch đang muốn đem đào ra, không muốn Úc Tú bỗng nhiên bắt lấy mình tay, lắc đầu nói: "Huyết thi không thể cường huy, không phải sẽ có điềm xấu."

"Không rõ?"

Cổ Dịch gấp nằng nói chuyện sắc mặt cố gắng trấn định, bắt lấy tay của mình run nhè nhẹ, mình bạch cái này 'Không rõ' hai chữ đơn thuần nói bừa, nằng tất nhiên là phát hiện cái gì, có việc tương giấu diếm.

Chính lúc này, đỉnh núi tiếng người vang động, cường quang đèn pin chiếu đến, có người lớn tiếng hướng xuống hô hỏi: "Là tú tú sao? !"

"Là ta. Phức thúc thúc, ngươi chiếu đau con mắt ta."

"Chúng ta cái này xuống tới."

Úc Tú lên tiếng, phía trên truyền trở về khẩn trương thanh âm, đèn pin ánh đèn dịch chuyển khỏi, không ít người bắt đầu từ đỉnh núi xuống tới.

Úc Tú nhất thời lộ ra không hiểu hoảng sắc, thừa dịp trong khoảng thời gian này, liền vội vàng đem một ngum phổ thông quan tài kéo đóng tại chân xuống, che khuất huyết thi, cũng đòi Cổ Dịch nhẹ nói một tiếng 'Giữ bí mật' về sau, hướng xuống người nghênh đón tiếp lấy.

Một trận gặp nhau lời nói không đề cập tới, không biết Úc Tú là phát hiện cái gì, ngay cả chín đỉnh thi cũng không tiếp tục để ý, mời Cổ Dịch cùng mọi người cùng một chỗ về tới úc gia.

...

Sau mấy tiếng.

Cổ Dịch tắm rửa một cái, tại quán gia an bài xuống, đi tới một gian trang trí tú mỹ phòng ngủ, lần nữa gặp được Úc Tú.

Hậu Giả cũng đổi thân quần áo sạch sẽ, tóc dài chưa khô, ngồi tại trước bàn trang điểm lưng đối Cổ Dịch, đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Ta hi vọng ngươi đem chuyện vừa rồi quên, có yêu cầu gì ngươi có thể xách."

Cổ Dịch ngáp một cái, nghĩ đến mặc dù chuyện vừa rồi hơi vì quái dị, nhưng Hương Khê năm gia tinh tu thi thuật vốn là không phải cái gì người bình thường, đã nàng đối cái kia quan tài xuống huyết thi có khó khăn khó nói, Cổ Dịch cảm giác được cũng không cần thiết cường ép nhìn trộm, thẳng nói ra mình mục đích: "Vậy ngươi giúp ta tìm người đi, nàng gọi tiêu đồng. . ."

Đối với cái này, Úc Tú cũng sáng khoái: "Ta đây sẽ gọi người tới." Dứt lời rất nhanh an bài một vị cầm laptop, nhìn qua liền rất chuyên nghiệp nhân sĩ chuyên nghiệp, chạy suốt đêm tới đem Cổ Dịch miêu tả tiêu đồng làm thành đồ ảnh mang đi.

"Việc này cần phải mấy ngày thời gian, ta để đồng bá cho ngươi an bài gian phòng, ngươi trước ở xuống. Đúng, ta ca bọn hấn chính tại ăn khuya, ngươi muốn cùng một chỗ sao?"

"Muộn như vậy còn có ăn khuya?"

Úc Tú có chút cười một tiếng: "Bọn hấn muốn tới hùng đồng."

"Vậy thì tốt, ca sớm đói bụng."

...

Rất nhanh, tại lão quán gia dẫn đầu xuống, Cổ Dịch tới Úc Tú chỗ nói bữa ăn khuya.

Nơi này là úc gia hậu viện nhất khối đất trống, giờ phút này rất là náo nhiệt, nhánh cây dựng lên đồng lửa lên hai cái đại đui dê nướng được kim hoàng, mười cái thiếu niên nam nữ ngồi vây quanh ở bên, cười cười nói nói, chung quanh còn có mấy vị úc gia thuê việc nhà nhân viên sung làm phục vụ viên, thỉnh thoảng vì các thiếu niên đưa lên đồ uống, rượu, bàn ăn các loại.

Lão quán gia vì mọi người dẫn kiến Cổ Dịch, an bài chỗ ngồi phía sau rồi đi.

"Tú tú đâu? Nàng không tới sao?"

Cổ Dịch vừa rồi ngồi xuống, trước đó tại núi rừng bên trong thấy qua Lý Thụy liền xông tới, hướng hấn hỏi thăm Úc Tú.

Cổ Dịch nhìn hấn một cái, con hàng này đầu bảng bảng vải còn hoàn toàn chưa phát giác, còn chuẩn bị ở chỗ này uống rượu thịt nướng chơi suốt đêm, càng mấu chốt là còn bản khoản Úc Tú không quên, hiển nhiên là nhìn lên muội tử kia, làm quyết tâm lên, hữu tâm đùa hấn, vỗ vỗ bờ vai của hấn, thờ dài nói: "Nàng cùng người bỏ trốn, gọi ta đừng nói cho ngươi, nén bi thương, huynh đệ."

"Cái gì! ?" Lý Thụy trong nháy mắt nhảy dựng lên, bởi vì vì quá mức kích động, không có chú ý tới chân nhấm rượu bình, dẫm lên nó lên một cái chó nhào lần nữa đụng phải trước đó vết thương ngắt đi.

"Ách. . ."

Cổ Dịch bỗng nhiên cảm giác được, tự mình có phải hay không trúng đích khắc tiểu tử này, làm sao mình vừa xuất hiện con hàng này liền muốn bỏ nhào vào hôn mê, nhìn xem cả đám luống cuống tay chân đem hấn Lý Thụy, không khỏi lắc đầu: Được rồi, tiểu tử này ngủ ngủ cũng tốt, uống rượu suốt đêm tổn thương loại này thương thân sự tình, vẫn là ta tới đi.

Đi qua một đoạn như vậy nhạc đệm, ngoại trừ chủ nhân Úc Anh một mực tại tuốt điện thoại bắt vì sở động bên ngoài, những người khác phần lớn cảm giác được thú vị,

Chủ đề nhất đi lên, uống rượu liền càng nhiều, chưa phát giác rượu đến dừng kinh, có mấy người người lắc lắc ung dung rồi đi chỗ ngồi, một người trong đó đi vào Cổ Dịch bên người, nhất bàn tay đánh rưng trên tay hấn bàn ăn, đại kêu lên: "Tiểu tử! Nghe nói ngươi có thể đánh bay chín đỉnh thi, rất xấu đúng không, đến, ngươi đánh bay ta thử một chút!"

Băng!

"A! . . ."

Sau đó người này liền bị đánh bay.

"Thật là yêu cầu kỳ quái." Cô Dịch cô lố một câu, đôi phó bàn ăn tiếp tục ăn lấy đùi cừu nướng.

". . ."

Cái này lập tức để cái kia lắc lư mấy người chênh choáng thanh tỉnh không ít, ngồi trở về một bên đích nói thầm, tràng diện nhất thời có chút xấu hổ, mấy người mắt thấy mình nhóm người này có vẻ như mất thể diện, nhưng lại không dám lại gây Cô Dịch, với là đem đầu mâu nhất chuyển, đổi hướng chính tuốt điện thoại di động Úc Anh, đứng dậy nói: "Úc gia chủ, nghe nói muối muối của người phát hiện một chỗ tự nhiên thi cốc, bây giờ náo quan tài vô cùng náo nhiệt, cái này bỗng nhiên dạ yến cũng là để ăn mừng việc này, người không nổi nói hai câu sao?"

Úc Anh mờ mịt nhìn thoáng qua chung quanh, gấp tất cả mọi người nhìn xem mình, không thể không đưa điện thoại di động thả xuống, đứng lên nói ra: "Nói hai câu đúng không, tốt a, ta viết bài thơ, đại gia muốn nghe không?"

Đám người một mảnh ứng thanh.

Úc Anh cao giọng nói: "Muốn học tập này nhìn ba sách. Ba sách ném này nện ta mấy tính. Nện ta mấy tính này chơi điện thoại. Chơi điện thoại này ăn đồ nướng. Ăn đồ nướng này chó sủa sủa. Phiên! Phiên! Phiên!"

". . ."

Ngắn đứng trầm mặc về sau, vừa mới đề nghị để Úc Anh lên tiếng người bạo phát, gằn thét nói: "Úc Anh người TM dám mắng lão tử là chó! ?"

"Hôn trưởng!" Úc Anh điện thoại chỉ vào hắn, mặt mũi tràn đầy khinh thường: "Hải lão ba, lão tử là nhất gia chi chủ, người bắt quả là nhất hậu bối, gọi thẳng lão tử đại danh, người gia giáo đâu? Bị Đường kiếm ăn?"

"Người T. . ."

"Ngồi xuống!"

Lúc này, một vị cùng Úc Anh chính đứng, sắc mặt trầm ổn thiếu niên Đường kiếm chốt mở, một lời liền đem Hải lão ba quát lớn ngồi xuống, tục mà đối cái trước châm chọc nói: "Úc gia chủ đúng không, thật là uy phong, bắt quả người uy phong như vậy còn có thể lưu lạc ba thuật, có phải không là vô năng điểm đâu?"

Úc Anh trực tiếp ha ha: "Cái này thuật trên tay ta, đừng nói làm mất rồi, lão tử lấy ra chửi đi đều chuyện không liên quan người."

"Làm vì nhất gia chi chủ, người tổ chất đâu?"

"Tổ chất người tê liệt."

"Ha ha. . ."

"*."

". . ."

Đường kiếm châm chọc khiêu khích đối với Úc Anh hào không có hiệu quả, Hậu Giả trực tiếp mở phun, rất nhanh, hai người liền mắng đường phó, song phương cũng đều có người gia nhập mắng đoàn, tràng diện so sánh với vừa rồi náo nhiệt gấp mười lần, bắt quả đều có khắc chế, không có động thủ.

Cô Dịch tại vừa ăn thịt nướng, uống rượu, nhìn xem lần này hài kịch, cảm giác được rất có ý tứ đồng thời cũng từ trong miệng của bọn hắn biết được việc này nguyên do:

Nguyên lai, (Thi Kinh) phía sau tam thiên mặc dù tình diệu, nhưng lại quá âm tàn, từ đó bị Hương Khê năm gia liệt vì cầm thuật, cầm mà không hủy, đồng thời mỗi qua 5 năm, năm gia đều sẽ cộng đồng chỉnh sửa, mưu cầu để thẳng tam thiên đồng thời đem âm độc thổi lui, chuyển hóa vì công chính kỳ thuật.

Này tam thiên trước đó một mực là từ nằm trong nhà nhất đức cao vọng trọng Đường gia đảm bảo, về sau bởi vì vì một kiện đại sự, úc gia tổ bối xả thân hi sinh, bốn gia nhớ tới công đức đem tam thiên gửi ở úc gia đảm bảo, cũng cho phép úc gia gia chủ có thể tùy thời tham khảo. Gần như thế trăm năm, vẫn luôn bình an vô sự, thẳng đến trước đó không lâu úc gia gia chủ đột nhiên mất tích, Úc Anh tiếp nhậm gia chủ bắt quả nửa tháng, liền để tam thiên mất trộm, náo được dư luận xôn xao, không ít án mạng cũng theo đó phát sinh.

Nghe đến đó, Cô Dịch bỗng nhiên có một cái nghi vấn, thuận miệng hướng người bên cạnh hỏi: "Người cảm giác được trộm thuật giả trộm cái này tam thiên là vì cái gì?"

"Tự nhiên là vì học trộm. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Người chết

Người này rõ ràng cũng say, Cổ Dịch hỏi đến, thần sắc hắn có vẻ hơi từ được, nói ra: "Ba cấm thuật thiên mặc dù âm độc qua điểm, nhưng lại là (Thi Kinh) tinh hoa chỗ tại, là ta năm gia mấy trăm năm qua trí tuệ cô đọng thể hiện, coi như so nhân thần quý ba đạo đại thuật cũng không thấy được yếu đi, vô luận là ai trộm được, tác dụng đều nhiều đi. Ngươi bức rất!"

Cổ Dịch ngược lại lại hỏi hướng một bên khác người: "Người thấy thế nào?"

"Ta thấy thế nào!?"

Cái này nhân thân tài buru hân, từ vừa mới bắt đầu vẫn bình ổn, giờ phút này nói xong bỗng nhiên đứng lên, một chỉ cái lộn đám người, lớn tiếng nói, "Ta nhìn ta không phải nhằm vào các ngươi trong đó người nào đó, ta là nói các vị ở tại đây đều là rác rưởi!"

". . ."

Đột nhiên bày trào để cái lộn song phương trong nháy mắt không có thanh âm, sau một lát, tất cả mọi người trừng đi qua, kêu lên:

"Phúc Lão Nhị, ngươi ngứa da?"

"Lão tử cũng họ phúc, ngươi nói người nào!?"

"Muốn động thủ đúng không, vừa vặn, lão tử đã sớm nhìn các ngươi không vừa mắt!"

"Vậy ngươi TM đến đánh ta nha!"

"Thảo!"

"Ồi, chơi hân!"

". . ."

Tràng diện nhất thời hỗn loạn, trong lúc nhất thời, gà bay chó chạy, vô cùng náo nhiệt. . .

. . .

Sau hai ngày, trước kia.

Úc gia lão quản gia khách khí đem Cổ Dịch đưa ra úc gia đại môn, liền tại vừa rồi trước một giờ, Úc Tú đem tiêu đồng tư liệu chỉnh lý thành án đưa tới, phía trên biểu hiện, nàng cuối cùng hiện thân chỗ là trong ngực Đông Tinh kỳ nam trần trước nhất gia nhà khách, lại hướng phía trước là một mảnh thâm sơn, theo nhà khách lão bản nói, mấy tháng trước Hiểu Đồng liền là từ trên núi đi ra, với đêm trước lại lần nữa vào núi.

Nhìn thấy phía trên mấy trương nhà khách ảnh chụp, Cổ Dịch xác nhận là tiêu đồng, cũng đoán được nàng lúc này đã trở lại Đông Cực Cung, mà mình mặc dù muốn cầu cạnh Đông Cực Cung chủ, nhưng cũng không cần thiết lại truy tìm xuống dưới, dạng này ngược lại không đẹp, không bằng trước hướng Hóa Không Tự, đem Độ Si Xá Lợi Tử đưa trở về, lại thông qua Hóa Không Tự liên hệ lên Đông Cực Cung chủ, bởi vậy đến xin cung chủ xuất thủ, nhìn có thể hay không giúp mình dập tắt Cửu Hóa.

Với là Cổ Dịch xin miễn úc gia mời làm khách, trước kia an vị lên giao thông công cộng được hướng nhà ga phương hướng, chuẩn bị ngồi hôm nay đường sắt cao tốc, tiến về long tây u hiên, bãi phòng Hóa Không Tự.

Nơi này không thể không nói, Hóa Không Tự vì ẩn thế đại phái, tại thế gian vị trí phiêu miểu khó tìm, người bình thường coi như biết rõ là tại long tây u hiên khu vực, cũng khó được môn mà vào, chỉ có thụ Hóa Không Tự mời người, phương được chỉ dẫn, tìm dấu vết tông môn.

Mà Cổ Dịch tự cảm thấy mình đã đã hoàn thành Địa Thương lệnh, cũng thụ Độ Si chi xin đưa trở về Xá Lợi Tử, nghĩ đến Hóa Không Tự thanh danh hiết hách ngàn năm, tự có thủ đoạn biết được hết thảy, chính chờ đợi mình tới đến.

Tư! Tư! . . .

Đang nghĩ ngợi, bỗng nhiên xe buýt một cước thẳng gấp, ngồi tại cuối cùng nhất bài chính giữa Cổ Dịch lúc này liền bị quán tính đẩy lên, liên tục ngã dẹt

mấy cái đại cát bước, vọt tới xe buýt trước đỡ cán chõ, thiếu chút nữa có quăng lật.

"Ta đi, người xe này mở được cũng quá. . ."

Vừa ổn định thân hình, Cổ Dịch đang muốn chột mở kích lệ một phen lái xe kỹ thuật, không muốn ngừng đầu đồng thời nhìn thấy thẳng gặp nguyên nhân, câu nói kế tiếp cũng liền không nói ra.

Chỉ thấy phía trước, một chi áo trắng tang đội, kháng tám bộ quan tài chặn đường, tang đội kéo có màu trắng hoành phi, phía trên chính viết: Trong quan không người, tang khóc người nào? Uống vì tập thi, sinh hại người sống!

Lúc này bầu trời rơi xuống lông mưa, những người này người mặc tang phục, không nói một lời, ngăn chặn đường cái, rất có cỗ xe để được, đường cái về ta nháo sự chi ý. Nhất là là dẫn đội mấy người, mặt lên buồn bên trong mang phần, trong mắt mang theo tơ máu nộ trừng lấy xe buýt, chi kém không có nói "Cút ngay" hai chữ biểu rõ ràng được ý!

Đối với những người này, xe buýt lái xe rõ ràng không muốn gây chuyện, tay lái đánh chết, từ ven đường lách đi qua, cũng đúng lúc này, Cổ Dịch từ cửa sổ nhảy xuống xe.

...

Trong lòng hiếu kỳ Cổ Dịch đi theo tang đội một đường đi tới bên cạnh thành vùng ngoại thành nhất ngôi biệt thự trước cửa.

Đưa mắt nhìn lại, cái này là một tòa rất lớn độc lập biệt thự, cạnh cửa chi cao hơn treo một cái 'Biển' chữ, hai bên chứa lối viết thảo câu đối,

Cổ kính, rất có cổ điển hào môn vận vị.

"Nguyên lai là biển gia. Làm sao nhiều người?"

Nơi này chính là Hương Khê năm gia chi nhất biển gia. Lúc này biển trước cửa nhà, ngoại trừ chi này một đường đánh tới tang đội bên ngoài, còn đứng không ít người, trong đó có cảnh sát, còn có không ít trước đó tại úc gia thấy qua năm trong nhà người, kỳ quái là, bọn hắn chẳng biết tại sao, lại kéo cảnh giới đường.

Bất quá tang đội người dẫn đầu hiển nhiên không có chú ý điểm ấy, chỉ coi là biển gia báo cảnh sát, cũng mời tới người giúp đỡ, nhanh chân đi đến cảnh giới đường tiền, chỉ vào trước cửa đám người đại hô to: "Vừa vận, các người năm nhà hòa thuận cảnh sát đều tại, hôm nay nhất định phải đem sự tình nói rõ!"

"Nói rõ ràng cái gì?" Năm trong nhà người đi ra một người, Cổ Dịch nhận được người này chính là hôm trước uống bất tỉnh bày trào năm gia đệ tử Phúc Lão Nhị. Giờ phút này hắn một mặt nghiêm túc, trong mắt càng là băng lãnh, đi lên liền xách nó tang đội người dẫn đầu cổ áo, xích lại gần nói, "Người TM nghĩ nháo sự đúng không! ?"

"Chúng ta liền là muốn nháo sự! Mở quan tài!" Tang đội người dẫn đầu đẩy ra Phúc Lão Nhị, mặt mũi tràn đầy cười lạnh, hô làm đồng bạn mở ra nhắc đến được tám cỗ quan tài.

Ọe! . . .

Quan tài mới nhất để lộ, tùy hành tang trong đội liền có người nhện không được phun ra. Chỉ gặp cái kia tám cỗ quan tài có bảy thanh là trống không, chi có một ngum trong đó nằm hoảng sợ là một đồng hình người thịt nát!

"Các người năm gia mặc dù thần bí, nhưng các người liền thật cho là không ai biết rõ các người là cái gì xuất thân sao? Mấy tháng nay, mấy chục người không hiểu mất tích, cuối cùng tìm tới chi có cỗ này bị vò thành thịt nát thi thể, ha ha, làm phiền người nói cho ta biết, ngoại trừ một ít chơi thi thể biến thái, còn có ai sẽ làm loại chuyện này? !"

Phúc Lão Nhị nhú mày, rất nhanh mặt lên băng lãnh chuyển thành giống như hắn cười lạnh: "Từ cho là tựa như ngu xuẩn, người tới đây là tìm biển gia người đi, mình đi vào tìm đi." Dứt lời một thanh kéo cánh giới đường, quay người cửa đối diện miệng mấy vị cảnh sát nhẹ gạt đầu.

Hắn cái này kỳ quái lời nói cùng động tác không khỏi tang đội người dẫn đầu sùng sốt một tý, thậm chí ngay cả Cổ Dịch cũng không chịu được hiếu kỳ, thúc đẩy một cái âm hồn đi theo tang đội người dẫn đầu đi vào biển gia đại môn.

Tiếp theo, rất nhanh âm hồn trở về, hướng Cổ Dịch thuật nói bên trong tình huống, rất đơn giản bốn chữ: Mảnh đất tàn thi!

Ngán ngùi hai ngày không thấy, biển gia dường như bị diệt môn!

Sau một lát, tang đội người dẫn đầu cũng đi ra, mặt lên nghiêm túc mà thâm trầm, cúi đầu trở lại tang đội, tả hữu thấp giọng than thở: "Trở về đi. . ."

"Vì cái gì? !" Đám người một đường mà đến, từ là không hiểu.

"Mình vào xem a. . ."

Cứ như vậy, có không ít người nhện không được vào xem một phen, Phúc Lão Nhị mấy người cũng không có ngăn cản, tùy ý bọn hắn từng cái trở ra sắc

mặt trắng bệch gây trở về. . .

Tang đội như vậy giải tán rồi đi. Rất nhanh giữa sân chỉ còn Cổ Dịch một người lưu tại nguyên chỗ.

"Cổ Dịch?" Lúc này, nằm trong nhà không ít người người nhận ra hắn, nhất là là Phúc Lão Nhị, đối với hắn có thể nói ký ức vẫn còn mới mẻ, nhện không được hỏi: "Là Úc tiểu thư mời người tới?"

Cổ Dịch nói: "Đương nhiên, không phải. Đứng, bên trong có giám sát sao?"

Phúc Lão Nhị nhìn thoáng qua người bên cạnh, một vị năm sắc dài trung niên nhân đứng ra, gật đầu nói: "Có. Cô tiên sinh, người dự định nhúng tay?"

"Nhìn xem lại nói."

"Cũng tốt. Xin."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 216: Thi Vương tâm

Trong video.

Giám sát biểu hiện tại ba giờ sáng, một vị người mặc rộng thùng thình áo đen, màu đen khẩu trang che đầy dung mạo đáng người người từ bên tường lật vào biển gia cửa trước chính viện, trước là giết chết biển gia hai vị tuần tra ban đêm bảo an nhân viên, sau đó mở ra cửa chính, bỏ vào đến một đám màu xanh lá người!

Nhìn kỹ, cái kia lại là một đám Độc Thi!

Độc Thi ước chừng có mười bảy mười tám cái nhiều, tất cả đều nửa người mực nát, thể che lục trưng, hình dạng đáng sợ không nói, kinh người nhất lại vẫn là nó chúng đều rất giống có ý thức, vào cửa bước chân cực nhẹ, không có một điểm tiếng vang, lặng lẽ như người sống Thích Khách, chui vào biển gia chúng người gian phòng, đem ngủ say người nhất nhất đồ sát!

Trong lúc đó, tuy có người bùng tình phản kháng, nhưng bất đắc dĩ người áo đen rõ ràng có chuẩn bị mà đến, chăm đối biển gia mấy vị cao thủ phục kích, những người còn lại hoàn toàn không có nhất là Độc Thi đối thủ, coi như tình cũng chỉ là mở to mắt đưa đồ ăn.

Cứ như vậy, người áo đen giải quyết biển gia chúng người, lại trực tiếp kính đi vào biển trong nhà viện từ đường, đem từ đường linh đài lật tung, đào mở xuống bùn đất, từ đó đào ra một bộ màu tím quan tài.

Cái này cổ quan tài cực vì tinh tế, từ trong video đó có thể thấy được, người áo đen tại quan tài bên cạnh cẩn thận bố trí mười mấy phút, phù văn máu đen, đồ đường vải trắng sắp xếp vài vòng phía sau mới cẩn thận động thủ mở quan tài, lộ ra trong đó một bộ sắc mặt hồng nhuận phon phốt, như người sống từ thi!

Tiếp theo, người áo đen lấy một thanh màu tím tiểu đao, mở ra này thi ngực trái, từ đó lấy ra một viên tam sắc trái tim cẩn thận cất kỹ. Làm xong những này, sắc trời trực gặp nắng sớm, người áo đen không có tại chậm trễ, mang theo Độc Thi rất mau rồi đi biển gia.

"Người này giết người lấy tim một mạch mà thành, cho thấy đối biển gia rất tinh tường, các người thấy thế nào?" Xem hết video, Cổ Dịch thuận miệng hướng bên người mấy người hỏi đạo.

Mấy người nhìn nhau, trong đó mang Cổ Dịch tiến đến người kia phản hồi: "Cô tiên sinh thấy thế nào?"

Cổ Dịch nói: "Ta nhìn hắn tám thành là vì viên kia người chết tâm, về phần giết người, chỉ bất quá là vì không ai quấy rầy hắn mà thôi, nói đi, cái này chết nhân tâm đến cùng là cái gì?"

Cổ Dịch cái này hỏi một chút, để tại trận mấy người sắc mặt lúc đầu nghiêm túc gương mặt kéo căng càng chặt hơn, trước đó chốt mở người kia há to miệng, tục mà lặc đầu thờ dài: "Việc này là ta năm gia cơ mật, tha thứ. . ."

"Thi Vương tâm!"

Lời còn chưa dứt, một bên Phúc Lão Nhị đột nhiên chột mồm đánh gãy, nói: "Các vị thúc bá, nếu đều mời người già tới, cần gì phải già mồm ả tàng." Tiếp lấy đôi Cổ Dịch nói: "Cổ Dịch, người cũng biết rõ, úc gia mất đi ba cấm thiên, ở trong đó, trước hai thiên vì (Độc Thi) thiên cùng (huyết thi) thiên, hai thiên cố nhiên âm độc, nhưng mà, so với cuối cùng một thiên (Linh Thi) thiên, vẫn là muốn kém không ít!"

Phúc Lão Nhị chậm chậm nói đến. Nguyên lai, tại Hương Khê năm gia tam thiên cấm thuật bên trong, Độc Thi luyện pháp kỳ lạ, cần lấy độc trùng độc thảo các ba mươi ba chủng luyện thi, này thi luyện mà sinh lực tương chi độc, chẳng những độc tính cực mạnh, đồng thời tại sáu mươi sáu loại độc trùng độc thảo bồi dưỡng xuống, có thể thuật lại một điểm thi thể khi còn sống đại não cơ năng, làm cho có một chút linh trí, rất dễ siêu không, một khi nhân tâm nhất ác, như trong video người áo đen, bảy luyện Độc Thi rất dễ thành họa, cho nên bị liệt vì cấm thuật.

Mà cùng vì cấm thuật, huyết thi thì hoàn toàn tương phản, này thuật rất là huyết tinh, cần lấy mười súc, chín chim, tám người, công việc xoắn thành bùn máu, cùng luyện thi cùng một chỗ phong nhập bãi tha ma huyết thi trong mộ, đợi được bốn chín số lượng mà ra, hoàn toàn như máu, thủy hỏa không thấm, lực đại vô cùng, lại bởi vì hai mươi bảy sinh linh oán khí, chỉ xuất thổ chỉ ngày cũng chỉ có một cái ý niệm trong đầu: Giết sạch hết thầy sinh linh!

Hai cấm thuật nhất hiểm nhất hung, vốn đã mười phần cực đoan, nhưng nếu như cùng thiên thứ ba (Linh Thi) so sánh, nó cực đoan cũng liền không coi vào đâu, chỉ vì nó thiên thứ ba cái gọi là Linh Thi hai chữ, chỉ tức người sống thành thi!

Bảo trì ý thức, thân vì thi yêu, này vì Linh Thi!

Từ xưa đến nay, muốn trường sinh người vô số, vô luận người, thần, quỷ ba đạo đại thuật, hoặc nhiều hoặc ít đều có truy cầu trường sinh cái bóng, tại Hương Khê năm gia thuật pháp bên trong, bọn hán cũng không ngoại lệ lấy phương pháp của mình hướng trường sinh chi thuật nhớ ra bước chân.

Phương pháp này kết hợp Độc Thi luyện pháp, lấy gấp ba đồng trùng hạ thảo phối hợp, rèn luyện thân thể, bảo vệ đầu não. Phía sau lấy cải tiến huyết thi luyện pháp, lấy tám người người sống vì oán tâm, tám công việc anh vì thiện tâm,

Thiện ác tâm dẫn đạo âm khí, đem thân thể chuyển là yêu thi!

Toàn bộ quá trình có ba bước chỗ mấu chốt, các cần một viên trăm năm Thi Vương tâm đến hoàn thành, trong đó bước đầu tiên liền cần Thi Vương tâm hòa tan thân người, dần dần hóa người chết sống lại, mới có thể lấy Độc Thi pháp luyện thân, không người thân thể không chịu nổi độc tố, căn bản là không có cách tiến hành luyện thân. Qua đi hai bước chỗ mấu chốt lại cần vì vòng huyết nhục, mỗi một vòng đều cần gấp đôi với trước một bước vật liệu, cuối cùng chuyển vì Linh Thi, nó thọ kéo dài.

Nghe xong những này, Cổ Dịch chợt nhớ tới ngày hôm trước tại úc gia ăn khuya, mình hướng Phúc Lão Nhị hỏi qua: Trộm thuật giả trộm cái này tam thiên là vì cái gì?

Lúc ấy liền có một loại phỏng đoán, có thể hay không này tam thiên cũng không phải là ngoại nhân chỗ trộm, vốn là là năm trong nhà người chỗ trộm, lại trộm thuật giả có thể hay không nay đã nắm giữ tam thiên, trộm sách đơn giản chỉ là vì làm cho người tai mắt, để cho người khác không dễ liên tưởng đến mình.

Làm xuống tiếp tục làm ngày chủ đề, hướng Phúc Lão Nhị hỏi: "Người biết rõ các người năm trong nhà có ai hoàn toàn nắm giữ cái này tam thiên cấm thuật sao?"

Phúc Lão Nhị nhú mày, hán giống như Cổ Dịch, đồng dạng bắt đầu hoài nghi là năm trong nhà người mình ra tay, không người đối diện gia tất nhiên không sẽ quen thuộc như thế, nghĩ nghĩ, trả lời: "Ba thuật thâm ảo, lại là cấm thuật, năm gia gia chủ cố nhiên có thể tùy thời tham khảo, nhưng muốn bảo hoàn toàn nắm giữ, theo ta nhìn chỉ có úc gia gia chủ đòi trước Úc Hiền, ông tổ nhà họ Đường, cùng ta phúc gia gia chủ đương thời ba người."

"Úc Hiền? . . ."

Nói đến úc gia, Cổ Dịch trong nháy mắt lại nghĩ tới lần thứ nhất gặp Úc Tú lúc, tại huyết thi trong mộ tràng cảnh, Úc Tú khi đó liền ả tàng quan tài dưới thi vật, hán là cả hai có liên hệ gì?

"Nói một chút Úc Hiền là người như thế nào?"

. . .

Hương Khê đệ nhất bệnh viện nhân dân.

Cổ Dịch cùng Phúc Lão Nhị từ đó đi ra, trong tay nhiều một trương thư thông báo, ngẩng đầu chính viết: Bệnh tình nguy kịch thư thông báo.

Đương nhiên, bệnh này nguy thư thông báo không phải hai người, mà chính là tiền nhiệm úc gia gia chủ Úc Hiền!

Vừa mới hai người nói tới Úc Hiền, theo Phúc Lão Nhị nói, làm người chính trực, nhân phẩm sâu được năm trong nhà người khẳng định, như nói là hán làm, tại trận không một người dễ tin.

Nhưng mà, Cổ Dịch lại nhớ tới đêm đó Úc Tú dị thường, trong lòng hơi động, nghĩ đến: Một cái người chính trực nếu muốn ngồi xuống đại ác sự tình, tất nhiên là nhận gai lớn kích, mà liền lấy Úc Hiền đến nói, hán con cái song toàn, gia nghiệp không nhỏ, như nói thật nếu gặp phải cái gì gai lớn kích, thân thể kia lên vấn đề thuộc về thủ đẩy.

Với là tại Cỗ Dịch đề nghị xuống, hai người tới Hương Khê đệ nhất bệnh viện nhân dân, lấy phúc gia đặc thù mặt mũi, từ đó điều lấy toàn thành phố chữa bệnh cơ sở dữ liệu, với một phần giữ bí mật văn kiện bên trong lại thật tìm được Úc Hiền ca bệnh, vẫn là xuống bệnh tình nguy kịch thư thông báo ca bệnh, phía trên chính viết: Ung thư bao tử màn cuối, lần thứ hai khuếch tán!

Nên biết đạo ung thư vốn là khó trị, coi như chữa cho tốt cũng có khả năng rất lớn lần thứ hai tái phát, một khi như thế, cái kia cơ bản đã có thể nói là không có thuốc nào cứu được, chỉ có thể chờ đợi chết!

Như thế, hết thầy cũng nổi lên mặt nước!

Úc Hiền bệnh nặng mất tích, Úc Tú tại huyết thi trong mộ dị thường, lại có trộm thuật diệt biến gia người vì nằm trong nhà người phỏng đoán, mất tích Úc Hiền thuộc về kẻ khả nghi nhất vật!

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 217: Úc Hiền

Trưa hôm đó, úc gia hậu viện, Úc Anh gian phòng.

Làm vì nhất gia chi chủ, liền muốn có thái son sập trước mắt mà không kinh sợ đến mức khí độ, chính như Úc Anh, làm vì đương đại úc gia gia chủ, lúc này coi như là thời đại giao hảo năm gia chi nhất biến gia bị diệt môn, hân vẫn như cũ là hào không gọn sống, giờ phút này vẫn phong khinh vân đậm tại gian phòng của mình chơi lấy trò chơi, nhất gia chi chủ phong độ hiển thị rõ.

"Lên a, sợ lông, liền là đổi! Đổi đúng đúng, làm con em mày! . . ."

Úc Anh mang theo tai nghe đánh được nghiêm túc, không có chút nào chú ý tới sau lưng cửa phòng bị người nhẹ nhàng đẩy ra lại hợp lên. Một bóng người đi vào phía sau hắn, dùng biến thành màu đen tay dựng ở tại vai, khô khốc khẽ thờ dài một tiếng: "Anh nhi. . ."

"Ta đi! . . ."

Hết sức chuyên chú Úc Anh bị dọa cái run rẩy, trở lại thấy rõ người tới, sắc mặt lại biến được mười hai phần bình tĩnh: "A, lão cha, người trở về." Dứt lời lại trở lại tiếp tục chơi game.

Người đến chính là mất tích gần một tháng úc gia gia chủ đời trước Úc Hiền, hân giờ phút này hất lên một thân đồ thẩm giao sắc đại áo khoác, áo khoác bao lấy đỉnh đầu, miễn cưỡng che đầy một chút hân tím xanh sắc mặt, bàn tay của hân làn da biến thành màu đen, liếc nhìn lại cũng có chút đáng sợ.

Nhưng mà, coi như là như thế, tại con của hân Úc Anh trước mắt cũng coi như không được cái gì, Hậu Giả tiếp tục lấy hân trò chơi, đánh được nghiêm túc.

"Hỗn trưởng, đi theo ta!"

Úc Hiền lúc đầu tâm tình trong nháy mắt phá diệt, một thanh cầm lên nhĩ tử, không để ý nó gãy dựa, trực tiếp đi vào hậu viện gian phòng của mình, đem hân nhán tại một trương đặc chất sắt ghế dựa chỉ lên.

"Lão cha, đây là cái gì, ta trò chơi còn không có đánh xong đâu, đánh xong thanh này lại nói." Úc Anh nhìn một chút cái ghế này, gãy dựa lấy lại muốn đứng lên, lại bị Úc Hiền một thanh ấn chết, dùng sắt ghế dựa lên tay chân khảo đem hân khảo lao, ngữ khí lạnh nhạt nói ra: "Anh nhi, cái này là ta chuẩn bị cho người quà sinh nhật, hiện nay sớm cho người." Nói xong đi tới một bên cầm lên đầu cầm.

Trong nháy mắt Úc Anh tựa như minh bạch cái gì, kịch liệt giằng co, trong miệng kêu thảm: "Ta đi, lão cha, người muốn làm gì, không, không cần a. . ."

Úc Hiền có chút cười một tiếng, vốn là dọa người mặt lên càng nhiều hơn mấy phần quỷ dị, nhẹ hỏi: "Người còn chơi hay không trò chơi?" "Két" một tiếng, vận chốt mở, sắt ghế dựa mở điện!

"A! A! A! A! A! A! A. . ."

Úc Anh kêu thăm khoảng chừng hơn một phút đồng hồ, Úc Hiền mới đóng lại chốt mở, tiếp tục hỏi: "Còn chơi hay không."

"Lão cha ngươi, ngươi một tháng này, là, muốn đi học điện liệu a. . ." Úc Anh toàn thân xụi lơ, có khí vô lực, "Ta, ta sai rồi còn không được sao, về sau mỗi ngày ít chơi nửa giờ. . ."

Kết.

"A! A! A! A! . . ."

"Hiện tại thế nào."

"Ít, ít chơi một giờ. . ."

"Không tệ không tệ, rất có hiệu quả trị liệu, đến, chúng ta ủng hộ."

"Cái gì? !"

Kết. . .

. . .

Sau hai tiếng.

Làm Cỗ Dịch cùng Phúc Lão Nhị các loại cả đám vật đuổi tới úc gia, mạnh mẽ xông tới nhập Úc Hiền gian phòng lúc, Úc Hiền đã không thấy đi hướng, chỉ có nằm dựa vào tại sắt ghế dựa lên Úc Anh.

Thời khắc này Úc Anh chín mươi độ ngưỡng vọng thiên hoa, hai mắt nửa trắng dã, bên miệng có bọt mép, tứ chi duỗi thẳng, hoàn toàn là một bộ sinh không thể luyện đáng về.

"Úc Anh? Ngươi đang làm gì? ! Cha ngươi đâu? !"

Có người nhìn không được tiến lên hỏi nói, không muốn bàn tay không cẩn thận xúc động ghế điện chốt mở, Úc Anh trong nháy mắt lại lay động, trong miệng nhơn kêu lên: "A, a, a, a ta không chơi game, thật không đùa! . . ."

Kết.

Cỗ Dịch mất sắc, tiến lên nhót chốt mở, gặp con hàng này đáng thương dạng không khỏi cười nói: "Úc Anh, có phải hay không là ngươi cha đem ngươi trôi lại, hắt đi đâu?"

"Hắt? Hắt nên muốn đi lên mạng."

Úc Anh lời nói để chúng người đưa mắt nhìn nhau, Úc Hiền lên mạng đi? Tiếp theo, chỉ nghe Úc Anh tiếp tục nói ra: "Lên mạng chơi game đi."

"Thảo, con hàng này liên nên nhiều điện xuống!" Lập tức một vị hơi năm trưởng người nhìn không được đi lên lại vịn chốt mở.

Kết. . .

Mấy phút đồng hồ sau, một đoàn người cuối cùng từ Úc Anh trong miệng đạt được Úc Hiền tin tức, nguyên lai hắt liên tại lâu lên, đến Úc Tú gian phòng đi.

Tất cả mọi người lúc này lên lâu, có người một cước đá văng Úc Tú cửa phòng.

Băng!

"Úc Hiền, rút ra đây!"

Đám người ngư được mà vào, chỉ gặp gian phòng bên trong Úc Hiền Úc Tú cha con hai tòa vói trước bàn, lên đưa một chén trà xanh, hiển nhiên chính tại nói chuyện.

Giờ phút này thấy mọi người phá cửa mà vào, Úc Hiền sắc mặt trước là biến đổi, sau đó lại trấn định lại, nhấp một miếng trà nói: "Chư vị, mặc dù chúng ta đã nhiều ngày không gặp, nhưng cũng không cần kích động như thế đi, đến, tú tú, cho đại gia hòa pha ly trà, chúng ta đi phòng khách đàm."

"Tốt, Úc Hiền ngươi muốn nói đúng không, cùng nó đàm!" Úc Hiền lời vừa mới dứt, trong đám người liền có một người chui ra, nắm một thanh màu đen sừng ngắn.

"Hải Động, dừng tay!"

Phanh!

Khuyên can âm thanh không chút nào có tác dụng, bị gọi là Hải Động người lập tức vọt còi súng, tiếng súng vang qua, Úc Hiền ngực trúng đạn, bị lật tung ngã xuống đất.

"Ngươi dám! ?"

Sự tình đến được đột nhiên, từ phá cửa mà vào đến Úc Hiền trúng đạn bất quá nửa phút đồng hồ, Úc Tú cái này mới phản ứng được, phần nộ đan xen nàng bước nhanh cướp được gian phòng trước bàn trang điểm, lật ra một cây súng lục liền muốn hoàn thủ xạ kích, không muốn lúc này, Úc Hiền thanh âm lẫn nữa vang lên: "Tú Nhi dừng tay."

Nghe thấy thanh âm của phụ thân cùng vừa rồi không cùng không khác biệt gì, thậm chí không thấy một tia suy yếu, nàng không khỏi quay đầu, gặp cái trước từ dưới đất đứng lên, vừa mới xạ kích đạn chỉ là đem áo quần hấn đánh vỡ, đầu đạn khảm nhập hấn màu đen trong thịt, vết máu chỉ chảy một chút.

Úc Tú đột nhiên run lên, nhớ tới vừa rồi Úc Hiền tự nhủ trong nháy mắt chứng thực, lại cần môi không nói gì.

Úc Hiền gấp chi thờ dài, ngược lại đối chứng Nhân Đạo, "Xem ra các vị cũng tra được, không sai, Úc Hiền biến thủ, hoàn toàn chính xác là chính ta trộm đi cấm thuật tam thiên, làm cho người tai mất, luyện mình vì Linh Thi."

Phanh! Phanh! Phanh!

Lại là ba tiếng súng vang lên, Hải Động mặt mũi tràn đầy cùng đỏ, biết rõ súng ngắn vô dụng đảm nhiệm tiếp tục nhắm ngay Úc Hiền ngay cả lại mở ba phát, giận mắng nói: "Ngươi luyện cấm thuật ta mặc kệ, giết người nuôi mình ta cũng mặc kệ, nhưng là họ úc, ngươi tại sao phải giết ta biến gia toàn gia, không lẽ liền vì một viên Thi Vương tâm sao? !"

"Cái gì! ?" Lần nữa ổn định thân hình, nghe được Hải Động lời nói Úc Hiền lập tức biểu hiện ra sắc mặt đại kinh: "Biến gia bị diệt? !" Nói xong nhìn về phía Úc Tú, gặp Hậu Giả gật đầu, nhất thời sắc mặt nghiêm túc bên trong mang theo đau thương.

"Giả trang cái gì!"

Hải Động chỉ vào Úc Hiền áo ngoài, nghiêng răng nghiêng lợi: "Ngươi lão nhân gia thật làm tất cả mọi người là kẻ ngu à, ngươi bộ quần áo này còn chưa kịp đổi đầu, một thân xác thối vị, dám làm không dám chịu sao? !"

Úc Hiền hiển hiện không hiểu, chính lúc này, ngoài cửa lại vang lên nhất loạt tiếng bước chân, dư ba gia một đám nhân vật trọng yếu xuất hiện tại cửa ra vào.

"Đường gia gia, ta, ta, ta gia. . . Ngài nhất định giúp ta làm chủ!" Mấy người này mới vừa xuất hiện, Hải Động liền đoạt ra ngoài cửa, quỳ vào trong đó Đường lão trước người.

Làm vì năm gia nhất đức cao vọng trọng nhân vật, Đường gia gia chủ Đường lão không chỉ có lớn tuổi nhất, mấy chục năm qua càng là phán quyết năm gia tất cả đại sự, hấn tại năm gia phân lượng tuyệt đối đủ nặng. Hấn đã nghe nghe biến gia sự tình, liền vội vàng đem chi đỡ dậy, an ủi nói: "Hảo hải tử,. Ngươi yên tâm, ngươi gia bị này tai vạ bất ngờ lão phu cùng chúng vi thúc bá tuyệt sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát, ngươi là biến gia còn sót lại huyết mạch bên trong duy nhất nam đỉnh, gia gia nhất định đến đỡ ngươi tiếp nhận đại cục, giúp ngươi báo thù!"

Nói xong nhìn về phía Úc Hiền, nói: "Nửa người nửa thi, Úc Hiền, ta thật hy vọng không phải ngươi."

"Đường thúc ngươi nghe ta nói. . ."

"Muốn nói cũng là chờ sẽ nói." Đường lão dừng tay nói, "Cho ta đem hấn cầm xuống!"

Một tiếng lệnh xuống, ba gia cao thủ ra khỏi hàng, ép về phía Úc Hiền.

Úc Hiền sắc mặt biến đổi: "Từ trước đến nay tù nhân không nói gì quyền lực, việc này kỳ quặc, cần ta cũng là đứng đây đàm!"

"Nói nhảm, động thủ!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218: Mất tích Thi Vương tâm

Mấy người mục đích rất rõ ràng, chính là muốn cầm xuống Úc Hiền, nó động tác tự nhiên cũng không có ý định khách khí, đi lên liền động thủ, khóa hướng về sau người thân lên tam đại khớp nối yếu hại!

"Hỗn trướng!"

Mà Úc Hiền tốt xấu cũng là đã từng nhất gia chi chủ, trong lòng rất có ngạo khí, mấy người kia ngày xưa liền cùng mình bất hòa, bây giờ bỏ đá xuống giếng như thế nào lại để bọn hắn đắc thủ, làm xuống lãnh hủ một tiếng, hai tay liền tiếp hai phiên đẩy đưa, gấp chậm thực nhanh, trong nháy mắt liền cho bốn người thân lên một người ẩn lên một chường, đều đẩy bay.

"Linh Thi độc!"

Bốn người ngã xuống đất phía sau gãy dựa lẫn tới, không muốn ngực bỗng nhiên kịch liệt đau nhức, cúi đầu nhìn lại, chỉ gặp trước ngực quần áo như bị axit mạnh ăn mòn ra, làn da càng là biến thành màu đen tím chi sắc, nhất thời sợ hãi, nghĩ đến Linh Thi cái kia gấp ba với Độc Thi mãnh liệt độc tố!

"Họ ục nguoi còn dám động thủ? !"

"Tất cả dừng tay!"

Ba gia chúng người gặp Úc Hiền hoàn thủ, lập tức lại có mấy người ra khỏi hàng, cầm trong tay các loại dị vật lại muốn tiếp lên, lại tại lúc này, Đường lão gọi bọn hắn lại: "Úc Hiền nói được đúng, nơi này là ục gia địa phương, người đến là khách, tốt xấu chúng ta cũng muốn tôn trọng xuống chủ nhân, phòng khách nói đi."

"Đa tạ Đường thúc, xin."

Úc Hiền hướng Đường lão làm cái tạ lễ, cùng Úc Tú bàn giao vài câu, quay người vừa ra khỏi phòng, liền muốn dẫn đầu dẫn đám người hướng phòng khách đi đến, không muốn đúng lúc này, bỗng nhiên ba đạo thân ảnh nhanh chóng ra khỏi hàng, các nắm một thanh màu đen đao nhọn trong nháy mắt đâm vào hắn không có chút nào phòng bị phản lưng!

"A! Hỗn trướng!" Úc Hiền vừa kinh vừa sợ, nhanh quay ngược trở lại trở tay, đem ba người bức lui, gầm thét nói: "Nguoi Đường gia vậy mà như thế vô sỉ!"

Xuất thủ ba người chính là Đường gia ba vị hậu bối, một người trong đó cười lạnh nói: "Họ ục nguoi là thứ đồ gì, nguoi phạm năm gia tội kỵ, hiện nay còn muốn cùng chúng ta đứng đây đàm? Nguoi đứng lên được sao? Nguoi! . . ."

Người này nói xong ngữ khí đột nhiên cứng đờ, gặp Úc Hiền thật đứng lên, nhất thời mặt mũi tràn đầy không thể tin: "Nguoi, nguoi, nguoi tại sao có thể có máu? Tiệt Thi Dao vì cái gì . . ."

"Bởi vì ta còn chưa có chết." Úc Hiền mặt lên từ sắc mặt giận dữ chuyển vì mặt không biểu tình, phản tay nắm lấy lưng lên ba thanh kiếm một thanh một thanh rút ra, mang theo điểm điểm máu tươi phát ra, thẳng đến ba người mặt!

Ba người vội vàng tránh đi, lại bởi vì là không gian nhỏ bé, nhiều đến người bày một trận luống cuống tay chân, lại ổn định lúc đã thấy Úc Hiền phản chạy trở về Úc Tú phòng, trở lại đối nhóm người mình nói ra: "Chư vị đã không tin ta, ta cũng không còn đối chư vị có tin, việc này ta sẽ điều tra rõ, nhưng trước đó ai dám động đến người nhà của ta, Úc Hiền thề, tất gấp mười lần hoàn lại!" Dứt lời từ cửa sổ nhảy ra ngoài.

"Cha. . ." Sự tình phát sinh quá nhanh, đảo mắt Úc Hiền đã nhảy cửa sổ trốn đi, trong phòng Úc Tú chỉ đi gấp đuổi tới bên cửa sổ, nhìn xem Úc Hiền rồi đi thân ảnh nhất thời tâm loạn như ma.

Lúc này, ngoài cửa Đường lão lần nữa chốt mở, nói với nàng: "Úc Tú, nguoi là nữ nhi gia ta cũng không làm khó nguoi, nhưng còn xin nguoi nhấn dùm Úc Anh, ta cho các nguoi ục gia một ngày rưỡi thời gian, ngày mai chín giờ tối, biến gia tang lễ chi lên, nguoi ục gia hoặc là tìm ra hung thủ, hoặc là giao ra Úc Hiền, nếu không lão phu đem thay mặt bốn gia tố thái độ: Nguoi ục gia chẳng mấy chốc sẽ tại Hương Khê xoá tên!"

Dứt lời chuyển hướng đám người: "Chúng ta đi."

Đường lão lên tiếng, đám người cũng không có lại làm khó Úc Tú, duy có mấy cái một mực cùng ục gia bất hòa thiếu niên thiếu nữ quăng tới ánh mắt đùa cợt phía sau rất mau rời đi, cuối cùng chỉ còn Cổ Dịch cùng Phúc Lão Nhị hai người lưu tại cửa ra vào. . .

...

...

"Nguoi không đi là muốn lưu lại giúp ta sao?"

Một trận trầm mặc qua đi, Úc Tú hướng Cổ Dịch hỏi đạo. Hậu Giả cười cười: "Ta tu Quỷ Đạo, mà phạm là Thuật Sĩ giết người tất hủy kỳ hồn phách, nguoi nói ta có thể giúp nguoi cái gì?"

Úc Tú lắc đầu, tự giễu cười một tiếng, "Ta quên Thuật Sĩ vô công thậm chí không bằng người bình thường. A, hai người các người mời đi."

"Cho nên nói người không có hiểu ta ý tứ, đã thuật pháp vô công cái kia liền cần dùng người bình thường phương pháp, ta đưa người bốn chữ a: Cần thận quan sát."

Úc Tú trong mắt tinh quang lóe lên, nhìn chăm chú: "Người thẳng nói, muốn cái gì!"

Cổ Dịch vui cười nói: "Muốn người, có thể chứ?"

"Có thể."

"Úc Tú lại thật gạt đầu, không để ý Phúc Lão Nhị tại trận, bắt đầu giải áo cúc áo, dần dần lộ ra bên trong màu đen xuân quang, quá trình bên trong không có một chút do dự."

"Được rồi được rồi. Nói đùa đầu." Cổ Dịch vội vàng gọi dừng, ngay cả dừng tay nói, "Người không phải kiểu mà ta yêu thích. Trực tiếp nói cho người đi, người chưa phát giác được vừa rồi cái kia họ Đường lão đầu biểu hiện thật kỳ quái sao?"

"Đường lão?" Úc Tú, Phúc Lão Nhị trầm miệng một lời, trong giọng nói có rõ ràng ngoài ý muốn.

Cổ Dịch "A" một tiếng: "Nhìn nét mặt của các người, cái này Đường lão quả nhiên đức cao vọng trọng, có thể là các người cũng không nghĩ một chút, như thế đức cao vọng trọng nhân vật, hần hậu bối như thế hèn hạ thể mà ngay cả câu quát lớn đều không có, các người nói cái này là bảo vệ con em nhà mình đầu, vẫn là, chột dạ đầu! ?"

"Có thể là. . ."

"Có thể là người còn nói cho ta biết, nằm trong nhà duy Đường, ục, biến ba gia có Thi Vương tâm, trong đó Đường gia càng là đòi trước giám thị cấm thuật gia tộc đúng không?" Cổ Dịch đánh Đoạn Cương chốt mở Phúc Lão Nhị, hỏi lại đạo.

Hậu Giả do dự một tý, gạt đầu thừa nhận, với là Cổ Dịch lại nhìn về phía Úc Tú: "Cho nên ngoại trừ người cha, chúng ta không bằng điều tra thêm cái này họ Đường tiểu lão đầu."

"Tốt!" So sánh Phúc Lão Nhị, việc quan hệ bản thân đại sự, Úc Tú liền muốn quả quyết được nhiều, "Người cảm giác cho chúng ta muốn từ đâu tra được?"

"Sáng nay ta gặp được lên nhất đối tang đội, trong đó dẫn đầu người có phần có khí độ, với lại cũng truy tra hồi lâu Hương Khê người mất tích sự tình, không bằng chúng ta trước tìm hần hỏi một chút?"

Úc Tú quả quyết gạt đầu: "Chúng ta lúc này đi, phúc hùng, người muốn giúp ta sao?"

Phúc hùng, cũng liền là Phúc Lão Nhị, do dự một lát, cuối cùng gạt đầu.

...

Mấy giờ đợi về sau, ba người kết bạn đi vào trong thành phố một chỗ tên vì 'Hải hòa ánh nắng' khu dân cư bên trong.

Căn cứ bọn hần từ nào đó đơn vị trong kho tài liệu quen lấy được tư liệu, sáng nay tang đội dẫn đầu người tên là Hồ Thanh, gia đình hoàn cảnh rất tốt, nghề nghiệp là luật sư, nhiều tiếp không ràng buộc giúp người vụ án, lại liên tưởng đến sáng nay cuối cùng lúc rời đi Hồ Thanh cũng không có cùng nhắc quan tài người đồng hành, không khó coi ra nhân phẩm này ưu tú, lòng nhiệt tình, là cái điển hình xã hội chính năng lượng nhân vật.

Dựa theo tư liệu cho địa chỉ, ba người tìm được Hồ Thanh trước cửa, phúc hùng tiến lên gõ cửa, nhưng mà không nghĩ tới là, ngay một khắc này ngoài ý muốn xuất hiện: Cửa phòng vừa chạm vào tức mở.

"Cái này. . ."

Ba người nhất thời nhìn nhau, một cổ dự cảm không tốt lập tức tuôn ra sinh, Cổ Dịch trước một bước chạy xộc trong môn, thấy được bên trong tạp nhạp cảnh tượng.

Chỉ gặp trong phòng các loại đồ dùng trong nhà lật ngược rối loạn, tạp vật rơi là tả trên đất, màn cửa kéo căng, tất cả gian phòng không thấy bóng dáng, rõ ràng là có người tới trước một bước, Hồ Thanh nhất gia an nguy khó dò.

"Là ai làm?"

"Nhìn xem lại nói."

Cổ Dịch tại gian phòng đi lại, quan sát bốn dưới dấu vết để lại, một lát sau, nói: "Nơi này dấu chân rất nhiều, cùng một nơi tuần tự lật qua nhiều lần, rõ ràng không phải người một đường, xem ra họ Hồ sớm giờ lên động đưa tới không ít người chú ý." Nói xong đi vào nhất căn phòng ngủ, cảm thấy bên người Úc Tú bỗng nhiên ngừng chân, nhìn chăm chăm trước người hoành đến tủ đầu giường không nói một lời, trong mắt giống như có cái gì ba động ý nghĩ, không khỏi hỏi: "Người phát hiện cái gì?"

Úc Tú chỉ vào phía trên lật đến ba cái ly pha lê: "Giữa trưa cha ta lúc rời đi, tại bên tai ta nói qua ta 'Chú ý ba cái chén trà', có thể hay không. . ."

"Nhìn xem chẳng phải sẽ biết. . ." Cổ Dịch lúc này đẩy ra ngăn tủ, phía dưới quả nhiên có lưu nhất tờ giấy, phía trên chính viết:

Chủ nhà họ Hải bên ngoài thô kệch bên trong tinh tế, từ trước cẩn thận, biển gia một đêm bị ám toán diệt đủ không phải nội nhân phối hợp không thể, chia ra tra, các người lại tra Hải Động.

"Xem ra úc thúc quả nhiên tới qua, Cổ Dịch, người có ý kiến gì không?" Phúc hùng hướng Cổ Dịch hỏi đạo.

Cổ Dịch nghĩ nghĩ, tục mà nhìn về phía Úc Tú: "Cha người để cho ta đi thăm dò Hải Động, phương hướng này không sai, gián tiếp cũng cho ta một lời nhắc nhở, ba gia Thi Vương tâm, người úc gia bị cha người dùng, cái kia biển gia mất tích viên kia lại đi đâu?"

"Người ý tứ là?"

"Ta ý tứ là, có lẽ không chỉ một bộ Linh Thi đâu. . ."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Ngoài ý liệu

Ngày thứ hai.

Biển gia, ban đêm

Bởi vì vị người chết nhân số đông đảo, đã thuộc về đặc biệt lớn hình sự vụ án, coi như là biển gia cũng không thể không phối hợp cảnh sát điều tra, cho tới hôm nay lấy trở về một đám người chết thi thể, thiết lập linh đường.

Mà làm vì Hương Khê nhà giàu, biển gia mấy bị diệt môn, Hương Khê kiến trúc thượng tầng có thể nói chấn động, hôm nay Tế Linh ngày đầu tiên, liền có vô số Hương Khê thượng tầng nhân vật đến xâu niệm dâng hương, biển trong nhà bên ngoài áo đen nghiêm túc người không ngừng ra vào.

Kim đồng hồ chỉ hướng chín điểm.

Một chút thân phận khá thấp, giao tình hơi nhạt người được mời đến hậu viện nhân ngu.

Đồng thời, linh đường chính sảnh bên trong Đường lão mang theo Hải Động với linh đài trước đó, hướng đám người cúc ba cung, tức nhan nói: "Gần đây biển gia bất hạnh, nhận được các vị đến đây xâu niệm, lão phu làm vì Động nhi trưởng bối, hôm nay hiệp trợ hấn chiêu đãi các vị, không chu toàn chỗ mong rằng các vị rộng lòng tha thứ.

Nói xong tại mọi người đáp lễ ngữ bên trong thôi dừng tay, tiếp tục nói: "Tại trận các vị đều là bạn tốt, lúc đầu chuyện hôm nay nặng, lúc này lấy người mất làm đầu, nhưng lão phu có một chuyện thực tại là việc quan hệ biển gia chư vị vô tội người chết, không thể không nói rõ ràng, còn xin các vị cho làm chứng!"

"Đường lão có chuyện thỉnh giảng. . ."

Đường lão lộ ra thần thương chi sắc, thở dài: "Chắc hẳn tất cả mọi người biết rõ, tại Hương Khê, ta Đường lý, phúc, biển, úc năm gia thế thay mặt giao hảo, bây giờ biển gia bị này đại kiếp vốn đã là buồn phiền sự tình, không muốn thậm chí, chúng ta bốn gia đã có đầy đủ chứng theo chỉ rõ ràng việc này liền là úc gia gia chủ đòi trước Úc Hiền chỗ vì!"

"Cái gì! ?"

Đám người kinh ngạc. Có người nhin không được hỏi: "Đường lão đã có chứng theo gì không giao cho cảnh sát xử lý, không lẽ là không tin được. . ."

"Ai." Đường lão khoát tay nói, "Việc này không phải không tin được cảnh sát, mà là chứng theo qua huyền, khó mà hướng người bình thường bàn giao."

Đám người nhất thời minh bạch cái gì, bọn hắn đều là cùng năm gia giao hảo người, bao nhiêu đều biết đạo một chút năm gia bản chất, không người cũng sẽ không được thỉnh mời lưu tại nơi này cho làm chứng kiến.

Lúc này lại nghe Đường lão lần nữa chột mồm: "Ta bốn gia đã cùng Đường gia gia chủ đương thời Úc Anh hẹn xong, hôm nay như vậy thời gian nếu như không cho bàn giao, vậy ta tứ gia tướng triệt để đoạn tuyệt cùng úc gia giao tình! Mà hiện nay thời gian đã đến, úc gia lại không một người đến trận, ý nghĩa đã nói rõ ràng, hiện xin các vị làm chứng, cũng xin các vị nhận rõ úc gia chỉ hèn hạ độc ác! Hiện nay, ta ở đây tuyên bố. . ."

"Ta tuyên bố, Đường Đức rõ ràng không có tiểu JJ!"

". . ."

Cùng nhau khinh bạc thanh âm tiếp lên Đường lão, tràng diện nhất thời đọng lại. . .

Đám người theo tiếng kêu nhìn lại, chỉ gặp phòng khách cửa chính bị người từ bên ngoài đẩy ra, có hai nam nhất nữ ba đạo nhân ảnh đi đến.

"Cổ Dịch, ngươi có ý tứ gì?!"

Người đến chính là Cổ Dịch, phúc hùng cùng Úc Tú. Về phần Đường Minh đức chính là Đường lão đại tên, vừa rồi Cổ Dịch chột mồm, gọi thẳng tên mà nhục, để Đường lão sắc mặt biến được có chút khó coi, Đường gia hậu bối cũng không nhận được hướng hấn chất vấn đạo.

"Ách, không có ý tứ, nói sai, " Cổ Dịch gãi đầu một cái, "Đường lão đương nhiên không phải thái giám, hấn có thể là Hương Khê nổi danh đại ngựa giống, nhu chỉ nhan tình, Đường Đức rõ ràng."

Lập tức, Đường lão sắc mặt càng thêm khó coi, 'Nhu chỉ nhan tình' cái danh xưng này là hấn lúc tuổi còn trẻ tự phong, nhưng mà khi đó nhiều người hơn thích gọi hấn Hương Khê đại ngựa giống, mặt chữ ý nghĩa có thể nói phong lưu, bây giờ như là tại rượu trận chi lên người trong cùng thế hệ nhắc lên cái kia là đề tài nói chuyện, bất quá tình cảnh này, bị một tên tiểu bối nhắc lên, cái kia không hề nghi ngờ liền là châm chọc không thể nghi ngờ.

Làm xuống lạnh giọng nói: "Tiểu bối, lão phu từ trước đến nay kính người là khách, vẫn luôn là lấy lễ để tiếp đón, hôm nay người lại vì úc gia tiểu cô nương tới này này địa phương nhiều cục, không nói người đạo đức phẩm hạnh như thế nào, liền ta bốn gia mà nói người đã là khách không mời mà đến, hiện nay, người là mình lần đâu, vẫn là chúng ta động thủ đuổi người ra ngoài!?"

"Ai đuổi ai còn không biết rõ đâu." Cổ Dịch nói xong, đã cùng hai người đi vào chính sảnh, hấn một chỉ Đường Minh đức bên người Hải Động, lộ ra biểu tình tự tiểu phi tiểu, "Đại gia nhìn, con hàng này con mắt, cái mũi, bờ môi cái gì, có phải không là đặc biệt giống bên cạnh hấn lão đầu."

Đột nhiên đề lời nói với người xa lạ, làm cho tất cả mọi người không khỏi kinh ngạc,

Lập tức theo bản năng nhìn lại, phát hiện cái kia con mắt, cái mũi, bờ môi cái gì, nhìn qua thật là có chút giống!

Cổ Dịch tục mà tiếp nói: "Biển gia toàn tộc bị diệt, chỉ có con hàng này là duy nhất nam đinh trốn được mạng nhỏ, cuối cùng là trùng hợp đâu, vẫn là trùng hợp đâu, vẫn là trùng hợp đâu, vẫn là một loại nào đó ngựa vì biển gia gia nghiệp, hồ dữ không ăn thịt con."

"Hỗn trướng!"

Cổ Dịch lời nói nói được rõ ràng, trước mặt nhiều người như vậy, Đường lão cũng nhận không được nữa quát lớn: "Tiểu bối người há mồm liền ra, hồ ngôn loạn ngữ, có thể có một chút chứng theo!?"

"Chứng theo? Ha ha. . ." Cổ Dịch chụp lấy cái mũi, chẳng hề để ý nói, "Đương nhiên không có, vừa rồi đều là ta nói bừa, ở đâu ra chứng theo, chỉ muốn muốn cho đại gia buông lỏng một tý, đừng khản trương như vậy đi."

". . ."

Trong nháy mắt lại một trận ngạt thở trầm mặc, sau một lát, Hải Động sắc mặt giận dữ bạo khởi: "Rác rưởi, người phân rõ ràng liền là tại nhục nhã ta gia tộc người chết! Muốn chết!" Xuống đài nắm lên một thanh đao nhọn, đối mặt nhào giết đi lên.

"Động nhĩ, đừng xúc động!" Tại trận ba phụ huynh bối liền vội vàng đem nó cản xuống.

Cổ Dịch ngáp lên: "Liền là nha, đừng xúc động. Các người muốn nhìn chứng theo đúng không, tất cả chứng theo đều tại cái này, vậy liền xem đi." Dứt lời không biết từ đâu lấy ra nhất thanh đoản đao hướng phía Đường lão ném tới.

Ba!

Cái này nhất ném kinh đạo cũng không mạnh, Đường lão nhẹ nhõm tiếp được, đánh giá vài lần phi đao, cau mày nói: "Cái này là các người tìm đến căn cứ chính xác theo, tha thứ lão phu mắt vụng về, nhìn không ra, các vị cho là. . ."

Băng. . .

Hấn lời còn chưa dứt, thân đao bỗng nhiên bạo tạc, vô số màu xanh lá tương nước tung tóe một thân.

"Chuyện gì xảy ra! ?"

Đám người gặp sự kinh hãi, năm gia người càng là lộn xộn quăng tới phần nộ ánh mắt: "Úc Tú, phúc hùng, hai người thậm chí ngay cả cùng ngoại nhân hạ âm thù! ?"

Phúc người nhà càng là trực tiếp ra khỏi hàng, áp xuống phúc hùng liền muốn đem sự mạnh mẽ mang đi trở về, Hậu Giả ngay cả vội giãy giụa nói: "Đừng kích động, tá trang thủy mà thôi."

"Tá trang thủy?"

Tất cả mọi người nghi hoặc ở giữa, Cổ Dịch chột mồm nói: "Linh Thi tuy có một nửa là người sống, nhưng gương mặt kia nếu là không trang điểm, sợ cũng là khó mà gặp người a?"

Như thế nhất nói, đại gia nhất thời như có cảm giác, nhìn về phía Đường lão, Hậu Giả sắc mặt khó coi càng âm trầm, mắt thấy là phải hiển lộ cái gì, bỗng nhiên, hần lại vô hình bật cười: "Người nói không sai." Dứt lời đưa tay một vòng, lau tá trang thủy, qua đi diện mạo như lúc ban đầu, ngoại trừ điểm chút nước lưu lại, cùng vừa rồi không khác nhiều.

"Cái này. . ." Ba người nhất thời tròn tròn mắt.

Đường lão phát tay một chỉ Cổ Dịch: "Các người cũng náo đủ rồi, cho ta đem tiêu tử này đuổi ra ngoài, cầm xuống Úc Tú."

"Chờ một chút!"

Chính lúc này, ngoài cửa lại là một đạo nhân tiếng vang lên, nghiêm túc trầm thấp, làm cho tất cả mọi người trong nội tâm bên trong giật mình, một cái tên nổi lên: Úc Hiền!

Người tới chính là người, giờ phút này vào cửa, tay cầm một hắc sắc bao tải, thân lên vẫn như cũ cái kia một thân đồ thẩm giao sắc áo khoác, thẳng bộ đỉnh đầu, che lại phần lớn mặt dung, đi vào phòng khách về sau, tại mọi người nhìn chăm chú trong ánh mắt không có nói một bộ nói nhảm, xách ngược túi đen, đem bên trong một cỗ thi thể đồ ra đi ra.

"Úc Hiền, người thật là lớn gan!"

Nhìn thấy cỗ thi thể này, Đường gia quần tình xúc động bạo tạc, không vì mặc khác, chỉ vì cỗ thi thể này chính là Đường gia Thi Vương, Úc Hiền lại cho đảo lên! Không chỉ như thế, lại Thi Vương ngực trái đã không, lộ ra là Thi Vương tâm đã bị lấy đi!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Bó tay

Úc Hiền nhìn Đường lão, cũng không nhìn Đường gia đám người, nén tay nói: "Úc Hiền lớn mật đến đâu cũng chỉ dám đào ra Đường gia Thi Vương, làm thế nào cũng không dám tự ý lấy Đường gia Thi Vương tâm."

"Trò cười! Người đánh cắp tộc ta Thi Vương, hiện nay lại nói Thi Vương tâm không phải người lấy, người thật coi tại trận tất cả mọi người là kẻ ngu sao! ?"

Úc Hiền lắc đầu, không trả lời thẳng người Đường gia, mà là nói ra: "Linh Thi thiên cho ta năm gia cộng đồng chỉnh sửa, thế lên cũng chỉ có ba viên vì Linh Thi mà bồi dưỡng Thi Vương tâm, chứ vị, các người nói cái này ba viên Thi Vương tâm ngoại trừ ta Úc Hiền bên ngoài, còn có thể nuôi dưỡng mấy cỗ Linh Thi?" Dừng một chút, chỉ hướng Đường lão: "Hai cô? Vẫn là một bộ hai Hóa Linh thi? . . ."

Lời vừa nói ra, bốn gia người tất cả giật mình, ánh mắt không khỏi lần nữa nhìn về phía Đường lão, mới vừa rồi bị phá diệt nghi hoặc lập tức tái sinh, trong lòng theo bản năng tái diễn Úc Hiền chỗ nói "Hai Hóa Linh thi".

Mọi người tại đây, ngoại trừ một chút bề bộn nhân vật bên ngoài đều là năm gia chúng người, đồng đều biết rõ Linh Thi thiên chính là là năm gia cao nhất lý luận tinh túy, ba gia bồi dưỡng Thi Vương tâm cũng là nghiệm chứng Linh Thi thiên khả thi, là lấy ba gia từ tổ tiên đến nay, hao phí tam giáp tử bồi dưỡng ba viên Thi Vương tâm, vừa vặn đủ hoàn thành một bộ Linh Thi ba hóa!

Cái này ba hóa, là Linh Thi ba cái mấu chốt nhất bồi dưỡng điểm, chính như Úc Hiền, sử dụng viên thứ nhất Thi Vương tâm, hóa vì người chết sống lại

thân, luyện máu Độc Thi khí, là đệ nhất hóa trình tự, xưng chi vì: Huyết Độc biến!

Mà thứ hai hóa, thì là đệ nhất hóa cơ sở lên tiến thêm một bước, để mà viên thứ hai Thi Vương tâm, rút đi máu Độc Thi khí bên trong lệ khí, tại lấy trường thành cùng hài nhi huyết nhục hỗn tạp luyện xuống, thân thể ngoại bộ biểu hiện dần dần giống người bình thường dựa vào, đầy đủ thể hiện một cái "Linh" chữ, giai đoạn này xưng chi vì linh hóa.

Về phần sau cùng đệ ba hóa, lý luận lên là đem Linh Thi thi khí hoàn toàn thoái biến làm người khí, từ thi chuyển người, từ mà chạy trốn sinh tử trình tự, cái này trình tự chính là là Linh Thi thiên mục đích cuối cùng nhất, cũng là Thi Kinh cao nhất tinh hoa tổng kết, càng là năm gia nghiên cứu mấy trăm năm cực hạn mục tiêu!

Hiện nay, Úc Hiền nhìn thẳng Đường lão, nói rõ ràng Thi Vương tâm chỉ có ba viên, mà nói hai Hóa Linh thi, nó thái độ ngữ khí đều tại hướng đám người truyền đạt Đường lão liền là cái kia hoàn thành hai Hóa Linh thi, sát hại biến gia toàn tộc, trộm Thi Vương tâm hung thủ!

Hiện trường một trận trầm mặc, áp lực vô hình giống như để cho người ta không thở nổi.

"A, ha ha. . ." Một lát sau, Đường lão lại một lần tiếng cười phá vỡ trầm mặc, "Úc Hiền, vừa mới mấy tiểu bối cách làm cũng là nguoi chỉ điểm a? Dùng tá trang thủy muốn cho lão phu lộ ra Linh Thi mặt dung, ha ha, nguoi đây, thủ đoạn tổng sẽ không thấp như vậy cấp a?"

"Đương nhiên sẽ không, Đường thúc, đắc tội!" Úc Hiền biểu lộ không thấy một điểm biến hóa, không hiểu nói một tiếng khiêm về sau, đưa tay nhất dương, một cây ngân màu bạc tiền bắn ra, tại tất cả mọi người chưa kịp phản ứng trong nháy mắt, chính giữa Đường lão ngực!

"Úc Hiền, nguoi!"

Đám người một trận thốt lên. Đường lão càng là kêu lên một tiếng đau đớn, hai tay nắm chắc tiền thân, cất lực nói: "Quả nhiên, nguoi chứng theo cũng rất cấp thấp." Nói xong điểm điểm máu tươi thuận tiền thân chảy tới bàn tay hắn, tích tích điểm rơi xuống đất. . .

"Cái này. . ."

Úc Hiền lần này rốt cục biến sắc, cũng đúng như chính hắn nói, thế lên chỉ có ba viên Thi Vương tâm, trừ bỏ mình một viên, Đường lão tối đa cũng liền hai Hóa Linh thi, giai đoạn này Linh Thi mặc dù chiếm một cái chữ linh, nhưng cuối cùng vẫn là thi, trong cơ thể tuyệt không có khả năng có máu, hiện nay chảy máu chỉ có thể nói rõ ràng hắn không phải Linh Thi, mình hết thấy suy đoán sai lầm!

"Họ úc, cái này xuống nguoi hài lòng nguoi! ?" Đám người như ở trong mộng mới tỉnh, xúc động phần nộ chỉ trích.

Đối ở đây, Úc Hiền không có giải thích, chỉ là nhú mày nhăn rất chặt, nghĩ đến mình vốn là có sai, bây giờ suy đoán sai lầm lại ngộ thương người tốt, không khỏi tự trách.

Hắn cuối cùng là đã từng nhất gia chi chủ, ngạo khí tận trong xương tủy khí khiến cho hắn không thể không gánh chịu hậu quả, thấp giọng nói: "Đường thúc, ta sai rồi, vẫn nguoi xử trí a."

Đường lão che vết thương, sắc mặt bởi vì kịch liệt đau nhức mà kéo căng, lúc này cũng không thể không tán cất lực hắn một câu: "Mặc dù nguoi muôn vãn sai, đại gia khí độ vẫn phải có." Tục mà đối năm gia chúng Nhân Đạo: "Các vị, Đường gia hình thính lâu không mở ra,

Hôm nay xin mời Úc Hiền đi thôi."

Ba người nhà vật ra khỏi hàng, năm trường vây quanh Úc Hiền, nhẹ búi phận thì hí ngược đối lên Cổ Dịch ba người: "Úc lão nhị, Phúc Lão Nhị, chính các nguoi đi đâu, vẫn là các ca ca mời nguoi?"

"Còn có nguoi, họ Cổ, cùng đi a!"

"Đến em gái nguoi a!" Mắt thấy thiếu niên trong đám người có một người đi lên liền muốn chế trụ mình yếu hại, Cổ Dịch lúc này liền là một cước đem con hàng này đạp bay, bất mãn nói: "Ta chỉ là đi đánh xì dầu (*đánh đám già bộ cho có khí thế), các nguoi bắt ta làm lông?"

"Nguoi nhúng tay đều cầm đến mặt đi lên, còn đi đánh xì dầu (*đánh đám già bộ cho có khí thế)? Chúng ta. . ."

"Đề hắn đi."

Đường lão lúc này chen vào nói: "Việc này cuối cùng là ta năm gia sự tình." Nhìn về phía Cổ Dịch: "Cổ Dịch, ta biết rõ nguoi là ai, hi vọng về sau cũng không thấy nữa."

"Ta cũng không muốn gặp nguoi." Nói xong, Cổ Dịch ai cũng không nhìn một chút, cũng không quay đầu lại rồi đi phòng khách. Lưu xuống Úc Tú phúc hùng hai người trầm thấp ánh mắt.

. . .

Sau hai tiếng.

Kim đồng hồ chỉ hướng rạng sáng mười hai giờ, bởi vì vì Úc Hiền nháo trò, năm gia bên ngoài người khó tránh khỏi xấu hổ, đã sớm rời đi, mà ba gia

người cũng phần lớn đều đi Đường gia hình thính, biển gia linh đường đám người cơ hồ tan hết, chỉ còn Hải Động cùng một chút bàn giao lưu xuống đệ tử trẻ tuổi chủ trì linh đường.

Kèo kẹt. . .

Lúc đêm đã khuya, muộn gió lay động, trong linh đường ngoại trừ Hải Động bên ngoài, mấy người khác chưa phát giác cũng hơi mệt chút, chính ngủ gật, bỗng nhiên, biển gia đại môn động một tý, không giống là hóng gió, lập tức đưa tới Hải Động chú ý.

Hắn tự mình đến trước cửa tra xét một tý, gặp bốn bề vắng lặng, phỏng đoán khả năng là tiểu động vật loại hình độn phải, tâm mới thả xuống, vừa quay đầu lại, đột nhiên một cái u lam nữ quý kinh dễ thấy trước!

"Người! . . ."

"Hô hô. . ."

Nữ quý dáng người uyển chuyển, dung nhan xuất sắc, chính là hồi lâu chưa đi ra tân bộ Lạc Khuynh Tư, gặp Hải Động bị mình giật nảy mình, chưa phát giác lông mày gặp vui, thổi ngậm khí, đem mặt dài, kéo lấy u âm thanh nói: "Ta. . . Là. . . Quý. . ."

Hải Động sững sốt một tý, không rõ nữ quý này là ra bán manh vẫn là ra bán manh, hừ lạnh nói: "Ồ đâu ra cô hồn dã quỷ, dám tại ta biển gia làm càn, nhìn người như thể phiêu. . . Niệm tình người vô tri, cho người ba giây đồng hồ, lăn!"

Cái này trở về đến phiên Lạc Khuynh Tư sững sốt, nàng làm quý đến nay nàng còn là lần đầu tiên đi ra dọa người, không nghĩ tới vậy mà là loại tình huống này, trong nháy mắt cảm thấy mình đơn giản cho quý mất mặt, không khỏi cũng hừ đi ra: "Quý người còn không sợ, có tin ta hay không đánh người?!"

"Ha ha. . ."

"A em gái người a!"

Băng!

Bởi vì vì Cô Dịch nguyên nhân, Lạc Khuynh Tư đối 'Ha ha' hai chữ có thể nói tinh thông ác tuyệt, nghe được Hải Động cười bỉ ổi, nhin không được đưa tay lên cho con hàng này đầu vai một cái kích!

"Người! . . ." Hậu Giả lập tức trợn to mắt, mắt tối sầm lại, ngất đi.

"Ai bảo người ha ha, hừ!" Lạc Khuynh Tư lắc lắc nắm đấm, nàng hồn thể tư chất cực giai, xuất thủ quyết đoán đã như thực chất, đánh bất tỉnh cá biệt không có phòng bị người đơn giản nhẹ nhõm.

"Ác thú vị."

"Be be. . ."

Lúc này công lại đi vào một người, chính muốn đi mà lập đi lập lại Cô Dịch, Lạc Khuynh Tư đối với hắn làm cái mặt quý, theo hóa vì cùng nhau u quang biến mất tại bộ ngực hắn.

"Có hết hay không, ai con em này lại tới nháo sự!?"

Ngay tại lúc đó, trong linh đường người nghe được tiếng động, cũng đánh thức chạy ra, một người trong đó thật là đúng dịp không cầu, chính là ngày đó ăn khuya bị Cô Dịch đánh bay hàng, lúc này thấy đến Cô Dịch cùng trên đất Hải Động, chưa phát giác sợ run cả người: "Họ Cô, vừa rồi Đường lão đã nói được rất rõ ràng, không muốn nhìn thấy người, người không cần rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!"

"Đừng tất tất, ca rượu gì đều thích uống, lại nói, ta là không thấy Đường lão đâu a, tránh ra, đừng can thiệp."

"Hừ! . . ."

Hắn hừ một tiếng: "Không chặn liền không chặn!" Nói xong bước nhanh lui qua một bên.

"Ách. . ." Tha là Cô Dịch giờ phút này bề bộn nhiều việc, cũng không thể không vì con hàng này quả quyết làm chắn kinh nửa giây, tục mà lắc đầu không có lý sẽ hắn, tiến nhập linh đường.

Hậu Giả lúc này mới vội vàng lấy điện thoại cầm tay ra bấm Đường kiểm điện thoại.

Bầu môi. . .

"Ngài khỏe chứ, ngài tốt tạm thời không cách nào kết nối. . ."

...

Trong linh đường, Cổ Dịch đi thẳng tới trước đó Đường lão vị trí, nửa ngồi xổm xuống, tựa hồ nghĩ muốn tìm cái gì, đáng tiếc lên đã bị quét sạch sẽ, cũng không toại nguyện.

"Ngươi là muốn tìm là cái này à?" Đúng lúc này, tể đàn về sau bỗng nhiên chui ra một người, trong tay bày ra ra nhất đưng có chất lỏng màu đỏ pha lê bình nhỏ.

Cổ Dịch sững sốt một tý, khi nhìn rõ người này hình dạng phía sau bật cười: "Tìm ngươi thật lâu rồi, Hồ Thanh."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 221: Đại ngựa giống

Bằng gỗ kiến trúc, cũ kỹ phòng khách, trần nhà lên mâm lớn ngọn nến mạo xưng làm đèn treo, để cũng không ánh lửa sáng ngời trước mặt chiếu sáng nơi đây.

lên, tường lên, có mơ hồ đỏ sạm ban, giống như tại tự nói nơi này từng kinh lạnh lạnh cảnh tượng, không khí là lạnh, có chút khiếp đảm người nôi da gà đã bò đầy toàn thân.

Nơi này là Đường gia hình thính, năm gia hình pháp Tổng đường, phong trần mấy năm về sau đến nay đêm lần nữa mở ra.

Lúc này hình thính bên trong đứng đầy người, lấy Đường lão cầm đầu, tam gia gia chủ ngồi tại phòng khách cửa đối diện năm đang ngồi chỉ tam, những người còn lại vô luận trường ít đồng đều đứng ở bên tường, vây nhìn trong sảnh Úc Tú, Úc Hiền, Phúc Hùng ba người.

Ngồi trên, Đường lão ngồi tại chính giữa, ngực đã kinh Đường gia thầy thuốc gia đình băng bó, trung khí không giảm: "Bắt đầu đi." Nói xong trước chỉ Phúc Hùng: "Phúc Gia Tiểu Nhị, ngươi không phải là không phân, ta phạt ngươi roi ba mươi, cấm túc ba năm, ngươi có thể lại dị nghị?"

Phúc Hùng trầm mặc im lặng, nhìn về phía trái ngồi trên phúc gia gia chủ, trầm giọng nói: "Ta không sai!"

"Sai cùng không sai từ không được ngươi nói. Bị phạt!" Phúc gia gia chủ mặt không biểu tình, sai sử hình thủ giải khai Phúc Hùng áo, rút hấn ba mươi roi, quát thẳng tới được máu thịt be bét, phía sau người cũng nhện xuống không có thốt một tiếng.

"Kẻ này xác thực là khả tạo chi tài." Một bên Lý gia trang nhện không được khen một câu.

Phúc Gia Chủ nhẹ nhàng gật đầu: "Còn cần ma luyện." Tục mà chào hỏi hầu ở một bên nhân viên y tế tướng Phúc Hùng đưa tiễn đường thương.

Trừng phạt xong Phúc Hùng, trầm mặc nhất sẽ Đường lão lại chỉ hướng Úc Tú, bắt quá lần này lại là há miệng muốn nói lại thôi, một mực chần chờ tốt nhất hợp, nói: "Lão phu lại nghĩ không ra nàng tội danh, chư vị cho là nàng có tội không?"

"Nàng. . ."

Mọi người tại đây một trận thấp nghị luận, mấy phút đồng hồ sau, Phúc Gia Chủ nói: "Nàng này toàn lực cứu gia, thủ đoạn cũng không ti tiện tiến hành, mặc dù đắc tội Đường lão, nhưng nếu thật tình tể xem ra, xác thực không có bất kỳ cái gì sai lầm."

"Không sai, hình thính từ trước đến nay lấy công chính, Úc Tú vô sai, từ không thích đáng phạt." Lý gia chủ cũng tán thành đạo.

Hai vị gia chủ như thế, đám người cũng nhiều có tán thành, Đường lão vô tội có thể lập, lúc này vung tay lên: "Đã như vậy, Úc Tú vô sai, lại đến cạnh góc xem hình."

Lúc này Úc Hiền vẫn tại trận, Úc Tú lồi kéo phụ thân tay rung rung không muốn rời đi, phía sau người khê thờ dài, vỗ vỗ bờ vai của nàng: "Tú Nhị, ngươi từ trước đến nay cố gắng, Anh nhi vô năng, Úc Gia chỉ có thể dựa vào ngươi, chớ khiến ta thất vọng."

Úc Tú lệ quang trượt xuống, hất đầu, đi tới một bên.

"Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế. Úc Hiền, ngươi có lời gì muốn nói?" Đường lão lần nữa lên tiếng, trong giọng nói hình như có thờ dài.

Úc Hiền nói: "Ta vẫn là câu nói kia, Úc Hiền tư luyện Linh Thi có tội, nhưng Hải Gia xác thực không phải ta chỗ là, còn xin Đường thúc minh xét!"

"Hai vị cho rằng thế nào đây?" Đường lão nhìn về phía lý, phúc hai vị gia chủ.

Hai vị gia chủ nhìn nhau, Lý gia chủ nói ra ý nghĩ của mình nói: "Việc này chứng theo quả thật có chút gượng ép, chắc hẳn Hải Gia đám người trên trời có linh thiêng cũng không nguyện ý oan uổng người tốt, ta đề nghị vẫn là đem việc này trước tra rõ đến thực chất, không phải chứng theo vô cùng xác thực, không thể vọng kết luận."

Đường lão vừa nhìn về phía Phúc Gia Chủ, phía sau người gật đầu, biểu thị tán thành Lý gia chủ ý tứ. Hắn tiếp tục nói ra: "Cái này tội liền hoàn một chút, bất quá Úc Hiền tư luyện Linh Thi, dựa theo tổ quy, cũng làm thụ gỗ hình!"

Hai gia chủ một trận trầm mặc, hữu tâm là Úc Hiền cầu tình cũng không được nó lý, lúc trước năm gia chính sửa Linh Thi thiên lúc, làm phòng hậu bồi tư dụng đồ thần sinh linh, vẫn luôn lấy trọng hình uy hiếp, hiện nay Úc Hiền phạm hình, nếu không theo tổ hình trừng phạt, với tình với lý cũng không thể nào nói nổi.

Vội là tại trận người vô nhất có dị nghị, Đường lão trước mặt mọi người tuyên bố: "Lấy cọc gỗ đến!"

Chính như năm gia chính sửa Linh Thi thiên ghi chú ghi chép, tư luyện Linh Thi người xứng nhận buồn ngủ gỗ mục nát thân chi hình, tên gọi tất gỗ hình. Đây hình cực nặng, là trước tướng người lấy thi đình đóng đinh tại âm mộ chi lên, cố định kỳ hồn phách, tiếp lấy cơm nước không tiến, khiến cho tại hồn phách không thể rời khỏi người tình huống xuống, tươi sống chết đói, chết khát. Cái này cũng chưa tính, bởi vì là hồn phách cố định, nó còn muốn một mực nhìn lấy chính mình nhục thân hư, thẳng đến chỉ còn nhất bộ bạch cốt mới thôi. Hình pháp tay Đoàn thiếu gia thấy máu tanh, nhưng trong quá trình bên trong chi sợ hãi cùng cô độc ngấm lại tựu khiến người phát lạnh!

"Không được,

Thi Vương tâm là Úc Gia bồi dưỡng, luyện cùng không luyện liên quan quái gì đến các người, các người không thể tư dụng hình pháp! A! . . ."

Mất thấy Đường gia đệ tử rất nhanh mang tới một bộ hình người cọc gỗ, Úc Tú nhin không được lại giằng co, bên người nàng một vị năm trưởng người nhìn không được, xuất thủ đem đánh xui, lúc này mới an tĩnh lại.

"Đứa nhỏ này tính tình liệt, đa tạ Lý huynh."

"Úc huynh khách khí."

Úc Hiền đối với cái này Nhân Đạo tiếng cảm ơn, làm là người trong cuộc, hẳn mặt đối với cái này trọng hình hình cụ nhưng không có biểu hiện ra cái gì sợ hãi, thậm chí còn phối hợp hình thủ, vẫn từ nó tướng chính mình tươi sống đình trụ!

Làm mười tám rưỡi thi đình đánh vào, Úc Hiền thân lên đã bị máu tươi của mình bao trùm, lại bởi vì vì đó bán linh thi chi thể, trong máu tính ăn mòn đem quần áo ăn mòn, toàn thân không mặc gì cả, hình dạng thể thảm.

Mất thấy ngày xưa hảo hữu như thế, Lý gia gia chủ cũng nhin không được nữa, mở miệng hướng Đường lão cầu tình nói: "Đây hình âm độc như vậy, cho đến ngày nay làm gì lại lưu, người ai vô qua, còn xin Đường lão từ nhẹ xử lý."

Đường lão kiên định lắc đầu: "Gặp hình ác hủy bỏ chi, muốn có ích lợi gì?" Nói xong vung tay lên, Đường gia đệ tử bùng tới chén rượu bầu rượu, tiếp tục nói ra: "Các người không đành lòng, không lẽ lão phu lại tốt qua sao? Úc Hiền là năm gia lập hình đến nay vị thứ nhất thụ trọng hình gia chủ, hình pháp già như vậy phu cũng không làm gì được được, chỉ có đưa chư vị một chén rượu, cùng Úc gia chủ cáo biệt."

Dứt lời lấy ra hai cái rót đầy rượu chén rượu, đi đến Úc Hiền trước người, tự mình đưa đến bên miệng hắn, tới uống một hơi cạn sạch, phía sau lộn chén đối đám người: "Xin."

"Xin."

Đám người thụ tình này tự cảm nhiễm, vô luận ngày xưa có gì ân oán, đồng đều bùng chén uống một hơi cạn sạch.

Rượu qua, Đường lão thở dài: "Úc Hiền, không nói Hải Gia sự tình, người nói người vì sao muốn Hóa Linh thi."

"Vì sao? . . ." Úc Hiền lần thứ nhất lộ ra đáng chất chi sắc, nhìn thoáng qua mọi người tại đây, cuối cùng đưa ánh mắt chuyển qua Úc Tú mặt lên, "Ta có một trai một gái, Anh nhi ít có quần áo, không chịu nổi thành sự, bây giờ chỉ sợ vẫn tại tự lo trò chơi, không đức vô năng có thể thấy được lóm đóm. Tú Nhi là nữ tử, mặc dù cương nghị cứng cỏi, nhưng làm việc tâm tư không đủ, cũng không đủ duy tục ta Úc Gia gia nghiệp. Chúng ta năm gia, truyền thế chi tộc, vì cái gì chẳng phải là một cái truyền thừa sao?"

Hắn lời này nói làm được mọi người ở đây một trận gật đầu. Đường lão nói: "Không sai, lão phu cùng người ý nghĩ, người ta khác biệt duy nhất, có lẽ liền là huyết mạch bao nhiêu a."

"Đường thúc có ba đứa con hơn mười cháu, xác thực làm cho người hâm mộ."

"Sai, kỳ thật lão phu có Bát Tử."

"A? . . ."

Đường lão bỗng nhiên cười nói ra lời này, để tại trận người vô nhất mình bạch hấn ý tứ, lập tức lại nghe hấn lời nói phong nhất chuyển, nói: "Lão phu tự hỏi phong lưu, chính như trước đó cái kia họ Cổ nói, Động nhi là con của ta."

"Cái gì! ?"

Tất cả mọi người đều mảnh kinh, Úc Hiền càng là sắc mặt đại biến, nghĩ đến cái gì: "Rượu kia! ?"

Lúc này Đường lão đã xoay người, đôi lý, phúc hai gia chủ nói: "Trừ cái đó ra, Phúc Niệm, Phúc Tu, Lý Thụy cũng là lão phu đưa cho Phúc Lý hai gia huyết nhục."

Phúc Lý hai gia gia chủ lập tức ngây ra như phỗng, không cho bọn hấn phản ứng thời gian, Đường lão lại quay lại, tiếp tục Úc Hiền cười nói: "Biết rõ lão phu vừa rồi vì sao không phạt Úc Tú sao?"

"Lão thất phu, nguoi!" Úc Hiền giãy giụa, cảm thấy mình đầu lên có vẻ như cùng Phúc Lý hai gia chủ, biến thành màu xanh lá.

"Đừng kích động, lại nghe lão phu nói xong: Nguoi thật lấy là Tôn Phu Nhân là hậu sản hạm hực mà tự sát sao? Kỳ thật đều do lão phu có lỗi với nàng, cho nàng huyết nhục lại không thể cho danh phận, ai, cũng là phong lưu gây sai."

"*!"

"Kỳ thật câu nói này nên ta nói." Đường lão lại là quý dị cười một tiếng, tại Úc Hiền lại một lần kinh ngạc trong nháy mắt, chỉ như lưỡi đao, một kích cắm vào lồng ngực của hấn, đem hấn trái tim đào ra, nuốt xuống. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 222: Phá cửa 1 chân

Vết máu từ bên miệng trượt xuống, Đường lão nhanh quay ngược trở lại phong cách vẽ để đám người phảng phất giống như hư ảo, chỉ có ngực trong miệng kịch liệt đau đớn nhắc nhở lấy thần kinh: Trong rượu có độc, hết thầy cũng là hấn an bài tốt!

"Đường thúc, vì sao muốn như thế! ?"

Hiện nay, Hải Gia bị diệt, luyện Độc Thi, mạnh mẽ bắt lấy Thi Vương tâm chân hung là ai đã mất cần nhiều lời. Lý gia chủ che ngực, chặt vật nói ra: "Ta năm gia mấy trăm năm qua đồng khí liên chi, so như nhất gia, ngài đức cao vọng trọng, nếu có tâm luyện Linh Thi cũng chưa chắc không thể thương lượng, cần gì phải diệt biến uy nhất gia, hiện nay lại muốn diệt tuyệt chúng ta? !"

Đường lão lau bên miệng vết máu, tựa hồ lại về tới vừa rồi đáng vẽ, đối Lý gia chủ ôn hòa nói ra: "Xác thực, lão phu trước đó là có cùng chư vị thương thảo thực luyện Linh Thi chi ý, không muốn biến uy tiểu tử này lại bên ngoài thô kệch bên trong tinh tế, phát hiện Hải Động là lão phu chi tử, thậm chí tra ra liên tiếp lão phu đưa cho các gia loại, như thể như vậy màu xanh biếc, nguoi nói lão phu nếu không xuống tay trước, há không bị các vị ép thành bã vụn?"

"Cho nên nguoi diệt ta bốn gia, không phải là lợi cũng không phải vì quyền, chỉ là vì bản thân mà thôi." Úc Hiền hư nhược âm thanh âm vang lên, hấn đã là bán linh thi thể chi thể, sinh mệnh lực cường đại, coi như tám mạch hạch tâm bị đào, nhất thời nửa sẽ cũng không chết được, lúc này nghe nói Đường lão hạ thủ nguyên nhân, không khỏi mở miệng châm chọc.

"Người không vì mình, trời tru đất diệt." Đường lão trở lại cười đạo, "Còn muốn đa tạ nguoi bán linh thi chi tâm, việc này hết hy vọng mạch, nhưng so sánh chỉ có chết khí Thi Vương tâm phải mạnh hơn." Sau đó nhìn chúng Đường gia đệ tử, khoát tay nói: "Các nguoi cũng ra ngoài đi, lão phu tam Hóa Linh thi cần có huyết tể, miễn được đã thương nguoi nhóm."

"Máu mẹ nó, lão tạp mao, cẩn thận nguoi hoa cú Huyết Bạo. . ."

"Đường lão, năm gia tình nghĩa thật sự muốn như thế đoạn quyết? !"

"Đường ca, chúng ta có thể là hai huynh đệ a, ta quyết định đổi họ Đường, ca nguoi dẫn ta ra ngoài. . ."

"Cái này cái này cái này, là lông ta gặp được loại sự tình này, nhất định là ảo giác ảo giác. . ."

"Lập lập lập, ta đang nằm mơ."

". . ."

Lời vừa nói ra, tam gia đệ tử vô luận trường ít người lập tức vang làm một mảnh, Đường lão mặt ngăm mỉm cười, liếc nhìn đám người, thấy lạnh cả người dần dần lên.

Lúc này, Úc Hiền lại lần nữa mở miệng, cất lực đối một đám chính rồi đi Đường gia đệ tử hô to: "Một đám đồ đàn độn, Đường Đức Minh diệt ta bốn gia thủ đoạn như thế hèn hạ huyết tinh, trừ ra dòng chính người thân bên ngoài, các người thật cho là hấn sẽ lưu các người cầm giữ bí mật của hấn sao?"

Chúng Đường gia đệ tử nhất thời kinh dị, nhìn về phía Đường lão, phía sau người tiểu dung lớn hơn, thậm chí có một tia quý dị, tức mà nói: "Không sai, Úc gia chủ thật là đáng ghét, các người là có công người, rõ ràng có thể được chết một cách thống khoái, làm gì bị hấn điểm này tình, liền muốn đối sợ hãi mà chết, thật là không hiểu từ bi. Cũng được, các người cùng nhau huyết tể đi."

"Cái gì!?"

Hồ. . .

Đường gia chúng đệ tử giờ mới hiểu được Úc Hiền cũng không phải là ăn nói suông, lại kịp phản ứng lúc, Đường lão đã thân hóa một đạo hắc ảnh vọt tới, tốc độ nhanh được không thể tưởng tượng nổi, đảo mắt liền ngay cả lấy bốn người tâm mạch, nắm trong tay bóp nát, thoa tại chính mình mặt lên.

"Thơm quá. . ."

Đường lão một lát say mê, lập tức lại một lần động thủ, ngăn ngừa nửa phút, cái này hơn mười người cũng chỉ thừa hai người chạy ra cửa bên ngoài, nhìn kỹ vẫn là Đường lão thân cháu, rõ ràng là cố ý buông tha bọn hấn.

"Giữ cửa tiêu lên, đi cùng phụ thân các người huynh đệ tụ họp, người khác tới quấy rầy đến ta."

"Là là. . ."

Kèo kẹt. . .

Theo kinh hãi không nhẹ hai người đem khóa cửa lên, Đường lão chậm chậm quay người, mười cái tâm mạch thịt nát thoa tại trên mặt hấn lại không trước đó tôn kính uy nghiêm, càng giống là nhất huyết nhục đồ tể, lộ ra tận ngang ngược!

. . .

. . .

Một bên khác, thời gian lui trở về một giờ trước kia.

Hải Gia linh đường.

Cổ Dịch nhìn xem Hồ Thanh trong tay được bình thủy tinh: "Người làm sao biết đạo ngã đang tìm cái gì?"

Hồ Thanh nói: "Các người cũng nói Linh Thi không có máu, cái kia Đường lão đầu đồ máu đơn giản hai cái khả năng, hoặc là hấn không phải Linh Thi, máu là thật. Hoặc là hấn liền là Linh Thi, vừa rồi chỉ là đang diễn trò mà thôi!"

"Không lỗ là làm luật sư,

Ta dùng hơn một giờ mới nghĩ rõ ràng sự tình người đã kinh trước một bước làm thành, lợi hại lợi hại."

Hồ Thanh lắc đầu: "Ta cũng là sau đó mới nghĩ rõ ràng, cuối cùng vẫn là chậm một bước." Nói xong tướng bình thủy tinh ném cho Cổ Dịch, tiếp lấy nói: "Bình này trong máu thêm vào địa làm, Đường lão đầu rõ ràng đại có vấn đề, ta đã báo động, nhưng là lấy Đường gia thế lực đi qua trận khả năng rất lớn, chỉ có thể tướng hi vọng ký thác cho người."

"Tin tưởng ta như vậy?"

"Người cũng đã nói ta là luật sư, quan sát người bản sự vẫn phải có." Hồ Thanh đạo, "Trước đó ta cũng tại trận, Đường lão đầu nói quen biết người, biểu lộ lộ ra có ba phần kiêng kỵ, cái này đã có thể nói rõ ràng rất nhiều chuyện. Ai, hôm qua Úc Hiền cứu ta toàn gia, hôm nay ta cũng chỉ có thể giúp tới đây."

"Không cần than thở, tin tưởng ca là người lựa chọn sáng suốt nhất, người giúp đến nơi đây là đủ rồi."

"Như thế tốt lắm. Vô luận kết quả bất luận cái gì, ngày mai ta tướng tại bạch long quán rượu lâu hai bày rượu, đến lúc đó hi vọng hai vị có thể phó ước."

"Ngày mai rồi nói sau."

Như vậy dựa vào chớ Hồ Thanh, Cổ Dịch đi ra linh đường, xách ra một vị biết lái xe bốn gia đệ tử, để hấn tướng chính mình đưa đến Đường gia cửa chính.

Lúc này, ngoài ý muốn phát hiện Đường gia cửa chính mở rộng, nội ngoại hai bên cạnh đều có một đám người lẫn nhau đối nghịch, phụ cận nhìn kỹ, lại là Úc Anh mang theo một đám tên cơ bắp chần tại Đường gia trước cổng chính chính đang chửi đổng.

"Đường Kiếm, ngươi TM dám bắt cha ta, cuối cùng cảnh cáo ngươi một lần, lão tử tìm đến đều là cơ bắp hình gay, ngươi lại không để cho ta đi vào, cẩn thận đêm nay hoa cúc biến Quỳ Hoa!"

"Úc Anh, cha ngươi chính tại hình thính thụ hình, dựa theo năm gia quy củ, hình thính vừa mở, trong lúc đó lại không chuẩn những người khác đi vào, ngươi dám bại hoại năm gia quy củ?"

"Lão tử quản ngươi năm gia sáu gia, vẫn là bảy tám chín gia, ta cuối cùng đếm tới tam, ngươi không để cho mở, hừ hừ, cẩn thận tên cơ bắp!"

"A? Tốt! Đã ngươi thật nghĩ cường đến, ta liền nhìn ngươi tìm người tới có bao nhiêu cân lượng! ?"

"Tam, hai, nhất! Ha ha. . . Không để đúng không, chúng tiểu nhân, cời quần, lên!"

"Cái gì? ? Hồn trưởng! Úc Anh ngươi tốt xấu là nhất gia chi chủ, đã vậy còn quá buồn nôn!"

"Ha ha ha, lại không phải buồn nôn ta!"

Hai bên hồn chiến nhất thời, Úc Anh tìm đến tên cơ bắp thật đúng là cời ra quần lên, tha là Đường Kiếm bên này thân người nghi ngờ bí kỹ cũng bị hấn chiêu này buồn nôn được không được, thất thần ở giữa đã bị tên cơ bắp cận thân, mở ra khó coi hồn chiến. . .

"Ai nói tiểu tử này không được, chiêu này liền chơi được trượt a." Mắt thấy như thế, Cổ Dịch cũng không thể không khen Úc Anh một câu, thừa dịp đám người hồn chiến, xâm nhập vào Đường gia. Tại đây hồn tìm kiếm xuống, tìm được Đường gia hình thính vị trí.

Tìm tới nửa đường, chợt thấy hai huyết nhân chạm mặt tới, chính là Đường lão thả đi thân cháu, Cổ Dịch thuận tay cản xuống: "Lớn tiếng nói cho ta biết, các ngươi họ gì! ?"

Hai người đã bị trước đó hết thảy dọa cho phát sợ, lúc này Cổ Dịch lại đột nhiên nhảy ra, nhất thời kinh càng thêm kinh, thần kinh không chịu nổi áp lực, song song đồng thời ngất đi. . .

Cổ Dịch không rõ ràng cho lắm, hoàn toàn không rõ hai người này là lông như thế yếu ớt, bất quá cũng không có nhiều hơn lý hợp, đuổi tới hình thính trước cổng chính, đứng dậy vừa bay chân!

Băng!

"Họ Đường, các ngươi tự thiết Hình đường, biết hay không pháp! ? Ách, các ngươi đang làm gì. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 223: Phá phòng

Hình thính bên trong, tàn thi, máu tươi, đầy mặt táo bón dạng đám người, còn có cái kia huyết nhục thoa mặt, chỉ miễn cưỡng nhìn ra được là Đường lão thân ảnh, vô nhất không ra ngoài Cổ Dịch dự kiến.

Trái lại đồng dạng, Cổ Dịch đột nhiên xuất hiện cũng để tại trận tất cả mọi người kinh ngạc, nhất thời hai bên cũng kinh ngạc mấy giây.

Đúng lúc này, Phúc Gia Chủ nhìn xuống kịch liệt đau nhức, uống nói: "Cổ Dịch, Đường Minh đức liền là hung thủ! Hấn Linh Thị tam hóa sắp thành, cẩn thận!"

"? ? Lắm điều!"

Súng bắn chim đầu đàn, Phúc Gia Chủ lời nói lập tức đưa tới Đường lão bất mãn, một cái lắc mình, đảo mắt lần tiến thân trước, chiếu vào cái trước đỉnh đầu một chưởng vô xuống dưới!

Một kích này tốc độ kia nhanh chóng, lực đạo mạnh, chỉ phong chỉ lợi Phúc Gia Chủ vừa mới đã kiến thức, lúc này thêm thượng thân thể hành động khó khăn, tự nhận khó thoát khỏi cái chết, dứt khoát nhắm hai mắt lại.

Đúng lúc này, bỗng nhiên nhất cỗ ngoại lực sinh ra, chỗ ngồi bên cạnh lưng làm cảm phục, tại Đường lão tay đến trước đó, Phúc Gia Chủ bị cái này ngoại lực đẩy ra, lần xuống tam đạo cầu thang, mặc dù chặt vật, nhưng cũng tránh qua, tránh né cái này một cái sát thân chi chiêu.

"Quả nhiên, nhìn thấy ngươi ngày đó lão phu liền biết rõ ngươi là phiên phúc."

Một kích thất bại, Đường lão cũng không có đang đuổi kích, chậm rãi trở lại, mắt hướng Cổ Dịch, nói: "Nhưng cũng không nghĩ tới ngươi vậy mà phiên phúc đến loại tình trạng này, tựa như con ruồi, đi đi trở về trở về, đuổi cũng không đi, chỉ có thể chụp chết!"

"Ngươi cái này xấu hàng thế mà nói ta là con ruồi, cũng không nhìn một chút ngươi mặt lên cái kia là Thi Mễ sao? A, giống như có đầu không đúng? Con ruồi cùng Thi Mễ?"

"Đồ dân đồn."

Đường lão xùy cười một tiếng, lập tức thân động thẳng giết mà đến, tốc độ nhanh chóng, chớp mắt phụ cận!

"Nào tàn."

Cổ Dịch không chút hoang mang trở về hấn một câu, đưa tay không chế bầy hồn, trong một chớp mắt, một mặt màu lam u hồn bình chưởng tạo ra, tại Đường lão giết tới lúc cách tại giữa hai người. Phía sau người cứ như vậy đụng vào.

Phanh!

Phía sau người công bằng đụng vào, nhưng mà ngoài ý liệu là bình chưởng vậy mà đột nhiên rung động rút lui một chút, Cổ Dịch xử chí không kịp đề phòng, chỉ cảm thấy một cỗ đại lực truyền đến, thân thể không bị không chế bay ngược mấy mét ngã ra ngoài cửa.

"Tê. . . Con hàng này khí lực thật là lớn." Cổ Dịch quảng được hơi bất tỉnh, theo lên đồng đến, nghĩ đến vừa rồi chính mình té ra có thể là gần vạn hồn phách lực, lại bị đối phương một kích phá tan, cái này nếu không có ngăn cản lấy lên cự lực tuyệt không thể nào làm được, đối phương nhục thân lại mạnh như thế? !

Tiếp lấy chỉ nghe Đường lão trêu chọc nói: "Xem ra ta trước đó là quá cẩn thận. Tru Địa Thương người liền ngươi cái này chút trình độ, Địa Thương tên, thật là không phù kỳ thật."

Lập tức, tại trận vô không khiếp sợ, vạn không nghĩ tới mấy tháng trước nào được xôn xao Địa Thương liền là bị Cổ Dịch chỗ tru, mà càng khiến người ta sợ hãi thần phục là, Đường lão có thể một kích đánh bay đối phương, cái này há nói rõ ràng hấn mạnh hơn Địa Thương! ?

Hồ. . .

Đúng lúc này, Cổ Dịch dùng hành động thực tế vì bọn họ uốn nắn tam quan. Chỉ nghe quý phong cùng một chỗ, vạn hồn bắt đầu gào thét!

Đầy trời âm hồn lấy Cổ Dịch làm trung tâm tuôn ra, để vốn là ám sắc thiên địa càng lộ về âm lãnh, chung quanh âm phong tập kích người, không hiểu thấp giọng càn ngữ thấu nhân tâm mắt, có Âm Dương Nhân người, liếc nhìn lại, nhìn thấy là phô thiên cái địa quỷ ảnh, cùng nồng đậm đến cực hạn phách lực (*)!

"Thật cường đại phách lực (*), nhưng mà, lão phu vì sao không cảm giác một điểm áp lực?" Đường lão nhú mày, biểu lộ nghiêm túc, không có một chút làm ra vẻ.

"Vậy ta liền cho ngươi điểm áp lực, cho ta, cắn hấn!"

Cổ Dịch xa xa một chỉ, 100 ngàn âm hồn cùng múa, trong khoảnh khắc tung bay hình thính cũ kỹ nóc nhà, thẳng xuống kết làm một trương to lớn mặt quỷ ngưng hình, cắn một cái xuống!

Một kích này, bầy hồn hiện hình, đám người thân ở trong đó, tuy không phải châm đối đối tượng, cũng không nhin được vì thế uy thế kinh hãi, mà chính xử trung ương Đường lão càng là không nhúc nhích, giống là bị sợ choáng váng.

"Vẫn là không có cảm giác. . ."

Mất thấy quý khẩu răng nanh cận thân, Đường lão dùng chính mình nghe được thanh âm phát ra nghi hoặc, lập tức đầu răng sờ thân, chỉ nghe 'Phanh' một tiếng, quý khẩu kẹp lại. . .

"Cái gì! ?"

"Ta liền nói không có cảm giác." Đường lão phảng phất minh bạch cái gì, ung dung cười một tiếng.

Hai tay phân bắt lấy quỹ khẩu răng nanh, trương cánh tay phát lực, thoáng chốc, bảy hồn tiếp lời băng liệt, mặt quỹ hóa thành hai nửa, liếc nhìn lại, xé rách mặt quỹ hẳn như thần rõ ràng!

"Lại đến! Chém hẳn!" Cổ Dịch một tiếng lệnh xuống, chúng hồn trở về múa, trong nháy mắt lại kết thành một thanh gần mười mét màu lam đại khảm đao, một đao bổ tới!

Băng!

"Không chịu nổi một kích!"

Mặt đối với cái này càng tăng lên uy thế, Đường lão vẫn như cũ không tránh không né, chiếu vào lưỡi đao một quyền, cả hai đụng chạm, đao mất cự đao băng tán, ngay sau đó, cùng với hẳn khinh thường tiếng cười tới gần, nó thân ảnh lần nữa lần đến, lại một lần đụng vào Cổ Dịch dựng đứng hồn vách tường chỉ lên.

Băng!

Lại là một tiếng vang lớn, hồn vách tường mãnh lui mấy mét, tốt tại Cổ Dịch lần này đã sớm chuẩn bị, dựng thẳng vách tường phía sau bước nhanh trái dời mấy bước, tránh đi cái này một cái mãnh kinh, miệng lên gọi thẳng 'Nguy hiểm thật'.

"Cổ Dịch, hẳn xen vào linh thạch tam hóa ở giữa, thi khí cũng không hóa công việc, tim là nhược điểm!" Mắt thấy cả hai trải qua va chạm Cổ Dịch cũng ở vào hạ phong, vừa mới được cứu Phúc Gia Chủ nhìn không được lần nữa mở miệng chỉ điểm.

Nguyên lai, thế gian xác người chỉ thuật đồng đều thoát không mở một câu 'Ít người một hơi mà chết, thi nhiều một hơi mà sống' hạch tâm lý luận cơ sở, vô luận cái gì thi cũng thiết yếu muốn bao nhiêu một ngưng thi khí mới có thể sống, mà năm gia tổn hao mấy trăm năm tinh nghiên Linh Thi chi pháp chính là thi khí biến nhân khí pháp môn, hiện nay Đường lão tam Hóa Linh thi chưa thành, thi khí chưa chuyển hóa nhân khí, khẩu khí này cuối cùng là nhiều xuất hiện, chỉ cần đem giải tỏa, vậy hẳn một thân kiên cường vô cùng Linh Thi chi thể tự nhiên không kích mà băng!

Mà về phần cái này miệng Linh Thi khí chỗ tại, liền đang như Phúc Gia Chủ nói, ở tại tim!

"Tốt!"

Cổ Dịch được nó chỉ điểm, mặc dù không rõ nó yếu lĩnh, nhưng tri kỷ nhược điểm đã đầy đủ, lúc này lần nữa hiệu lệnh bảy hồn kết múa, dùng bất quá ngắn ngủi ba giây thời gian, tại Đường lão còn nhũ mảy suy tư phá vách tường thời khắc, liền tại lấy hẳn tâm khẩu điểm làm hạch tâm chỗ, kết xuất lộn gió bão tư thái, từ hư thành thực, đột nhiên bộc phát!

"Ăn ta một cái, Độc Long Toàn!"

"Hừ!"

Yếu hại bị tập kích, Đường lão trước là rên khê một tiếng. Cái kia to lớn âm Hồn Phong bạo thanh thế to lớn, tướng chung quanh hình thính bằng gỗ kiến trúc đều bị hống gió, liền ngay cả mọi người tại đây cũng bị đẩy ra đến mười mấy mét bên ngoài.

Như thế, Đường lão nổi giận, Cổ Dịch một kích này mặc dù ngay cả bộ ngực hẳn một tia vô ngoài đều không làm phá, nhưng cái này một tý lại biến tướng đem tam người nhà cứu hơn phân nửa, nếu như trẻ chỗ lý, chẳng những thống ngự năm gia trở thành trò cười, liền ngay cả toàn bộ Hoa Hạ chính đạo cũng sẽ đem hẳn xem làm bên ngoài loại yêu tà, thời gian kia coi như không dễ chịu lắm.

Làm xuống đỉnh lấy phong bạo cự lực, đập nát chân xuống tám ván gỗ, từng bước một tiến về phía trước, biểu lộ tựa như muốn đem Cổ Dịch ăn hết một dạng!

"Xoa, bắt phá phòng, cái này chơi lỏng!"

"Dạng này xác thực không được."

Đúng lúc này, cùng nhau trầm ổn giọng nam tại Cổ Dịch trước người vang lên, tục mà một vị cổ hung trang nam tử quỹ ảnh hiện thân, ôm quyền nói: "Âm chủ, này yêu vật cương kinh thiết cốt, muốn phá nó tâm mạch không phải chúng hồn phách lực tụ tập một điểm không thể, như thế như vậy mặc dù thanh thế to lớn, cuối cùng là hoàn toàn vô công."

"Người ý tứ là. . ."

"Từ bỏ phòng ngự, chúng hồn đúc binh, âm chủ thân cầm!"

Trong nháy mắt, Cổ Dịch liền hiểu ý hẳn, chính mình phách lực (*) chưa hồi phục không cách nào thi triển đại thuật, bây giờ chúng hồn tán tụ, trong đó ba phần dùng để trở về thủ tự vệ, ba phần dùng để nắm nâng tụ hình thân vật, còn thừa lại một điểm tại đi đánh xỉ dầu (*đánh đầm già bộ cho có khí thế), thật đang dùng công người bắt quá ba phần mà thôi, muốn phá họ Đường Linh Thi yêu thân, trừ phi tướng phòng ngự, cùng tụ hình nắm nâng âm hồn tập tại một điểm, dùng mười thành phách lực (*) mới có khả năng!

Chỉ là như vậy liền cần chính mình tự mình cầm binh, lại vô phòng ngự, mặt đối nhục thân cường đại như thế Đường Minh đức, nguy hiểm tự nhiên không cần nói cũng biết!

"Như thế kích thích! Ngươi sẽ thương pháp sao?"

"Sẽ."

"Dạy ta!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 224: Đi vậy vội vàng

Đã muốn làm bảy hồn chuyên tâm, không nhận uỷ thác nâng tự hình, phòng ngự bản thân liên lụy, như vậy nhất định muốn như trước mắt quý tướng nói, cần chúng hồn đúc thành một kiện siêu làm dính kết binh khí, từ chính mình sử ra phá địch mới có thể!

Mà tại một đám vũ khí lạnh bên trong thuộc về thương kích dài nhất, an toàn hệ đếm cao nhất, thích hợp nhất Cổ Dịch loại này thái điều sử dụng.

Làm xuống, quý ngón tay giữa điểm nói: "Thương chính là trăm binh chi vương, khí thế cơ biến thiếu một thứ cũng không được, âm chủ ngươi chưa từng nhận qua binh khí huấn luyện, muốn tại trong khoảnh khắc nắm giữ thượng thuật thượng tầng kỹ nghệ, chỉ có một cái phương pháp!"

"Phương pháp gì?"

"Năm mơ!"

"Ách. . ."

Cổ Dịch nhìn hấn mấy giây, cuối cùng xác định: "Ngươi con em mày đang đùa ta! ?"

"Không dám!" Quý tướng đạo, "Chỉ là để âm chủ nhận rõ hiện thực, lâm trận luyện thương cũng không thể làm, phá địch chi tâm dung không được nửa điểm may mắn."

Cổ Dịch bỗng nhiên cảm giác được quý này tướng cũng không đơn giản: "Ngươi là Nam Tổng vị tướng quân nào?"

Quý tướng lắc đầu: "Trần thế đã vậy, qua lại hư danh làm gì nhắc lại. Hiện bảy hồn phát lực tướng dùng, nhiều nhất bất quá nửa phút đồng hồ thời gian, còn xin âm chủ nhanh làm chuẩn bị."

"Ta muốn làm thế nào?"

"Tâm vô tạp vật, niệm nhất kích tất sát, sớm chiếc thương!"

Nói đến đây Cổ Dịch đã hiểu, quý tướng ý tứ rất rõ ràng, liền là chính mình quên đi tất cả hỗn tạp muốn đi liều mạng, không cần trong lòng còn có bất luận cái gì may mắn!

Mà loại này tâm niệm chuyển hóa thành thực tế liền càng đơn giản hơn: Chiều chuẩn Đường lão ngực trái, đâm liền là!

Làm xuống chính âm thanh nói: "Tới đi, ngưng hình, mũi thương!"

Hô. . .

Trong nháy mắt, phong bạo hết hạn, chúng hồn trở về tự, vô hạn ngưng kết Cổ Dịch lòng bàn tay phải, trong nháy mắt một cây trường thương xách ngược nơi tay, thân thương xanh lam, toàn thân chi tiết, đầu thương bộ vị càng là có thủy tinh cảm nhận, huỳnh quang hơi nhấp nháy.

Cùng lúc đó, mất đi Hồn Phong áp lực Đường lão cũng lần nữa bộc phát tốc độ, lần thứ ba lần đến gần Cổ Dịch trước người.

"Đến hay lắm, phá."

Keng! . . .

Cấp bách tiết tấu, cùng với một tiếng kim thiết tiếng va chạm phía sau rốt cục dừng lại. Cổ Dịch, Đường lão cả hai cương tại làm trận, lần này, Cổ Dịch cực đoan ngưng hình trường thương không có sụp đổ!

Mặc dù cái kia chống đỡ mặt đất đuôi thương tại cự lực va chạm hạ xuống xuống đất xuống mấy chục centimet, nhưng cũng cuối cùng tương đầu thương thành công phá tiến vào Đường lão tim!

Nhưng mà tương đối như thế, bởi vì là thân thương xuống đất quá nhiều kéo gần lại cả hai khoảng cách, Cổ Dịch lồng ngực cũng bị Đường lão sắc bén đâm vào đến centimet, hai hóa đỉnh phong Linh Thi độc tính trong nhảy mắt khuếch tán, làm cho ngực kinh mạch nâng lên, một mảnh thảm tím. . .

"Ứng ực. . ." Cổ Dịch nuốt xuống một ngụm nước miếng, nhin xuống ngực ngạt thở cảm giác, quát khê, "Khóa kín!"

Hô! . . .

Trường thương nhất thời vận vẹo, hóa như vô số linh xà lam trụ sắp tán đi thì khí Đường lão toàn thân xuyên thủng, chết chập tại mặt đất. Mà Cổ Dịch cũng rốt cục nhin không được mắt tối sầm lại, ngất đi. . .

. . .

. . .

Trong mơ hồ, giống như có rất nhiều người ở bên người đến trở về, cảm thấy xóc nảy, lại hình như lại người tại kỳ kỳ oai oai cãi lộn không ngớt, thẳng đến mảnh một trận thống khổ sau nhẹ nhõm, thân thể lập tức buông lỏng. . .

Tỉnh lại lần nữa.

Trời đã sáng choang, cảm thấy thân ở mềm mại chỗ, Cổ Dịch tứ phương chi phát xuống hiện chính mình nằm tại nhất cái giường lớn lên, chung quanh gian phòng trang trí hơi có vẻ quen thuộc, thêm chút suy nghĩ, bất chính là trước kia chính mình tại Úc Gia nơi ở?

Nghĩ lại nghĩ đến chuyện tối ngày hôm qua, xoay người, chỉ gặp thượng thân quần đầy băng vải, ngực ản có đau đón truyền đến, nghi hoặc ở giữa, nói tới đầu giường nhìn lại, tìm tới mình Thông U sách.

"Ra đi, tối hôm qua xảy ra chuyện gì?"

"Tối hôm qua tốt đáng tiếc." Cùng nhau thanh thúy giọng nữ truyền ra, Lạc Khuynh Tư hiện hình, thanh âm của nàng đã hoàn toàn nghe không ra quý thái u âm thanh, liền ngay cả dáng người cũng giống như người sống ngưng thực, thờ dài đạo, "Tối hôm qua ngươi trúng độc, Hương Khê mấy người nhà vật cũng thúc thủ vô sách, nếu không là Úc Hiền đột nhiên xuất hiện, ngươi hôm nay vốn nên tất cả đều vui vẻ giống như chúng ta."

"Tất cả đều vui vẻ về em gái ngươi."

"Nha, đồ lưu manh, hừ!"

Cổ Dịch một cước đá tại nàng cái mông lên,

Phía sau người ngưng thực thân thể thụ cái thực, không khỏi hung ác trừng mắt liếc hần một cái, thờ phi phò trở lại Thông U sách bên trong, còn thừa lại Cổ Dịch một mình vừa nghi nghi ngờ ngờ: Tối hôm qua rõ ràng gặp Úc Hiền đều nhanh chơi xong, làm sao còn có thể xuất thủ cứu ta. . .

. . .

Không nghĩ ra tính toán. . .

Suy nghĩ nhất sẽ không hiểu được, Cổ Dịch cũng không có đang xoắn xuýt, thu thập xong đồ vật của mình đi ra ngoài.

Một đường lên rất nhiều xa lạ gương mặt chủ động đáp lời, thái độ cực điểm hiền lành, Cổ Dịch qua loa trở về vài câu, không có dừng lại, một đường ra Úc Gia đại môn, tìm tới ngày hôm trước đón xe địa phương, chờ đợi có hơn đường sắt cao tốc đứng xe.

Hần nhất không thích người khác ân tạ, cứu vớt xong thế giới đi mới là thói quen, chính như câu nói kia: Nhẹ nhàng ta đi, bức liền không trang. . .

Như vậy đợi nhất hợp, xe buýt không có tới, lộn là một cỗ càng khó thắng thâu biết xe trống xe taxi xuất hiện, Cổ Dịch đang muốn ngoắc, đột nhiên, một cỗ màu đen xe con đỗ trước người, Úc Tú hiện thân ghé lái lên, quay cửa kính xe xuống, mỉm cười nói: "Đi đâu?"

"Đường sắt cao tốc đứng."

"Lên xe."

Cổ Dịch lên xe, trực tiếp lái về phía đường sắt cao tốc đứng. Đường lên, hai người đáp lời, Úc Tú quả nhiên hỏi: "Thân ngươi lên độc tố mới khứ, không nhiều đợi hai ngày sao?"

"Được rồi, ta còn vội vàng đi tìm tự cứu chi pháp đâu."

"Tự cứu? ! . . ."

Úc Tú không khỏi ghé mắt nhìn hần một cái, gặp hần một đường nhìn xem phong cảnh dọc đường, mặt mũi tràn đầy tùy ý, nhất thời đã ngừng lại lời kể tiếp. Tài trí như nàng lại há không biết không nên hỏi nhiều đạo lý, nên quyết tâm bên trong chút huyền tượng, chuyển đổi đề tài, trò chuyện lên chuyện khác, một đường đi tới đường sắt cao tốc đứng.

Sắp chia tay thời khắc, Úc Tú bỗng nhiên dùng nói đùa ngữ khí hỏi: "Lần trước người nói người không thích ta này chúng loại hình, cái kia có thể nói cho ta biết, người ưa thích loại hình là dạng gì sao?"

Cổ Dịch sững sốt một tý, lập tức cười nhẹ, tại bên tai nàng nhẹ giọng nói ra ba chữ: "Ngực lớn."

Úc Tú lập tức kinh ngạc, lại hoàn hồn đã thấy Cổ Dịch đi xa, sắc mặt đỏ lên, không để ý người chung quanh ánh mắt, hô câu: "Tiểu lưu manh, sau này còn gặp lại."

"Sau này còn gặp lại."

Cổ Dịch thôi dừng tay, tiến vào đường sắt cao tốc đứng ở giữa, đi vài bước, giật mình nhớ tới không hỏi Úc Hiền đến thực chất là chuyện gì xảy ra, lại quay đầu gặp Úc Tú đã trở lại xe lên, lắc đầu, lần nữa tưởng cái nghi vấn này ép xuống. . .

. . .

Úc Gia.

Từ đường sắt cao tốc đứng trở về Úc Tú mới vừa xuống xe, liền gặp được các loại tại cửa ra vào Úc Hiền, hai người bốn mắt nhìn nhau, khóe miệng dần dần lộ mỉm cười, Úc Hiền nhẹ giọng nói ra: "Tú Nhi, vô luận như thế nào người cũng là nữ nhi của ta."

Úc Tú một đêm hôn mê còn chưa biết chân tướng, giờ phút này chỉ cảm thấy Úc Hiền lời nói bên trong từ ái, không khỏi tiến lên hôn một cái nó bên mặt, ôn nhu nói: "Người cũng là ta tốt cha."

Úc Hiền vuốt tóc của nàng, mỉm cười nói: "Đi vào đi, ta lấy kiện đồ vật."

"Ân."

Đội Úc Tú vào cửa, hần chậm rãi trở lại, nhìn xem đỉnh đầu thật to 'Úc' chữ bảng số phòng, theo bản năng bụng kín tim, dùng chỉ có chính mình nghe được thanh âm nói nhỏ: "Nhiều nhất ba tháng." Nói xong nhặt lên nhất khối rơi tại trên đất hài nhi dạng Đồng Bài, một tay siết thành một đoàn, vào cửa. .

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 225: U Hiền

Long tây U Hiền chi địa vị trí chỗ Hoa Hạ đầu tây, kinh tế bình thường, lịch sử đã lâu lại vô danh thắng cổ tích, tên không nổi danh, các phương diện trong con mắt người bình thường đồng đều lộ ra bình thường, cho tới du khách, nhà đầu tư ít có hỏi thăm.

Nhưng mà, liền là như thế một cái không đáng chú ý tiểu trấn, như thả tại chúng Thuật Sĩ trong mắt, cái gì tình sẽ trọng thành liền đều có chút không đáng giá nhắc tới, bởi vì là, Hóa Không Tự ngay ở chỗ này!

Làm là thuật giới cự đầu chi nhất, Hóa Không Tự nổi tiếng bên ngoài, nhất là là cái kia trong truyền thuyết 'Mặt trời không khóa Viêm Hoàn Quyền' càng là nghe đồn ẩn hàm thuật chân ý, thiên hạ Thuật Sĩ ai cũng hướng tới, nổi tiếng mà tìm người hằng hà sa số đếm, lại đều bởi vì Hóa Không Tự tông môn mờ mịt bị ngăn cản bên ngoài.

Ti như Cổ Dịch. . .

Hôm nay là ngày mười ba tháng ba, Cổ Dịch đến nơi đây đã kinh trọn vẹn mười ngày, thoát đầu hấn còn tưởng là Hóa Không Tự sớm đã nhận được tin tức, cung kính bồi tiếp bán tôn đại giá, nhưng mà mười ngày trôi qua, sự thật chứng rõ ràng hòa thượng liền là cùn cùn, càng không nói đến là ngăn cách hòa thượng, coi như Hoa Hạ phần lớn tông môn thế gia đều đã nhận được tin tức, nó Hóa Không Tự vẫn như cũ cái gì cũng không biết rõ, chỉ sợ hiện nay còn tại đóng cửa niệm kinh. . .

Đối với cái này, Cổ Dịch không có biện pháp, duy nhất có thể làm chỉ có tiếp tục chờ xuống dưới, dù sao bọn này hòa thượng cuối cùng là người, coi như ân thế qua ngày, tin tưởng mỗi qua một đoạn thời gian cũng khó tránh khỏi đi ra mua sắm sinh hoạt vật nhất định phải có, đến lúc đó nghe được tin tức, nó Hóa Không Tự nổi tiếng bên ngoài, định không sẽ chơi xấu Địa Thương lệnh chủ động tìm đến.

Kết quả là, Cổ Dịch ngay ở chỗ này tạm thời ở.

Dù sao cũng là du lịch, hấn sớm thành thói quen tứ hải là gia, những ngày này dùng chân nhà khách, tản bộ quán ăn đêm, thậm chí tại quán trà còn học xong đánh đay tương, thời gian qua được cũng là tiêu trần nhẹ nhõm.

Thiên này ban đêm, Cổ Dịch lại quang lâm một lần trần lên lớn nhất rửa chân thành, trước người cái kia vấy bẩn đến cơ hồ có thể nhìn thấy cái móng muội từ tay nhỏ xoa bóp xuống buồn ngủ dần dần tập, bất tri bất giác ngủ thiếp đi, thẳng đến đến giờ, mới bị nhân viên công tác tỉnh lại, ra rửa chân thành.

Lúc này đã qua hai giờ sáng, hấn tại ven đường ngăn cản chiếc xe, lên xe vừa rồi báo ra chính mình rượt tên cửa hàng, đúng lúc này, cửa xe đột nhiên bị người kéo mạnh mở, nhất làn gió thơm đánh tới, đi lên một vị thanh niên nữ tử, vội vàng đối lái xe nói: "Sur phó, Tùng Thanh đường, nhanh!"

"Ai, đại tỷ, ta trước đi lên."

"Trước đưa ta!" Nữ tử vội vàng lật ra túi tiền, tiền một người ném đi mấy trương, nhìn ra được rất gấp.

"Anh em, có tiền không lừa không phải người ngu à, ta trước đưa mỹ nữ này, người muốn xuống xe vẫn là cùng một chỗ. . ."

Băng! . . .

Lái xe cười híp mắt tiếp nhận phiếu đỏ, khuyên hỏi Cổ Dịch lời còn chưa nói hết, một đạo hắc ảnh liền từ bên cạnh cửa sổ đề xuống, chính đứng lên xe taxi, tức khắc thân xe một trận cự lắc!

Sau một lát, người bên trong xe lấy lại tinh thần, thấy rõ đứng vào là một cỗ màu đen xe việt dã, lái xe lúc này mắng lên: "* Sparta, ngu B đồ chơi, biết lái xe. . ."

Chính mắng lấy, chỉ gặp đối diện xe lên liên quan lái xe xuống tới bốn năm cái nam tử áo đen, từng cái nhân cao mã đại, tài xế xe taxi lập tức lực lượng không đủ, ngậm miệng lại.

Bất quá điều này hiển nhiên vẫn chưa xong, cách đó không xa lại có đếm đạo đèn xe thoáng qua, rất nhanh liền tiếp bảy tám chiếc đồng dạng kiểu dáng màu đen xe việt dã ra, lái xe taxi lâm trung tâm lâm thành một vòng.

Không bao lâu, trên xe đi xuống rất nhiều người, ở trong lấy một vị màu trắng trang phục bình thường nam tử trung niên cầm đầu, một đám đi đến xe taxi bên cạnh, tại áo trắng nam bàn giao xuống, có người nhặt lên hòn đá 'Phanh' một tiếng đập ra cửa sau pha lê.

Nam tử lộ ra mỉm cười, khom người nhìn về phía trong xe: "Phương giáo sư, nghĩ mời người ăn ngủ lại ăn khuya mà thôi, làm gì chạy nhanh như vậy?"

Rất rõ ràng, những người này liền là hướng về phía nữ tử tới, lái xe 'Két cách' một tiếng mở ra xe khóa, đồng thời đem tiền ném đi trở về, dùng hành động nói cho nữ tử: Không muốn gây chuyện, mời nàng xuống xe.

Nữ tử cắn cắn môi, nhưng không có xuống xe ý tứ, đối nam tử cũng cười nói: "Tề tiên sinh, rất muộn, ta một nữ nhân, vẫn là về sớm một chút tốt."

Tề tiên sinh lập tức cười ha ha, "Người sợ là ta người xấu sao? Ha ha, tốt a, ta liền là bại hoại, đem nàng lôi ra đến."

"Thà ta ra! Nói cho các người biết,

Ta báo cảnh sát!" Nữ tử không ngừng giãy dụa, làm sao nàng một nữ nhân, lại sao sẽ kinh được hai đại Hán lực đạo, rất nhanh bị cưỡng ép kéo xuống dưới.

"A? Người là dùng cái điện thoại di động này báo cảnh sao?" Tề tiên sinh lấy ra một cái màu hồng điện thoại, lộ ra không hiểu, "Có thể là nó một mực trên tay ta a, người làm như thế nào, niệm lực sao? Ha ha, mang đi."

"Ai, chờ một chút."

Đúng lúc này, Cổ Dịch bỗng nhiên gọi bọn hấn lại. Tề tiên sinh quăng tới ánh mắt: "Có việc?"

"Tiền trả cho vị này đại tỷ."

Cổ Dịch truy đi xuống xe, tướng vừa mới nữ tử cho hấn mấy trăm khối tiền kín đáo đưa cho nàng. Phía sau người sừng sốt một tý, lập tức gấp giọng nói:

"Giúp ta báo động, cho thêm người gấp trăm lần!"

"A? Tốt, tốt."

Cổ Dịch lên tiếng, trong nháy mắt tại trận người đều biến sắc, liền muốn động thủ lúc, nhưng gặp hấn lại lộ ra vẻ chột hiệu: "Có thể là ta không có điện thoại nhà."

". . ."

"Ha ha, dừng tay. . ." Tề tiên sinh cười, gọi lại đã kinh lâm đáng thuộc hạ, cười đạo, "Tiểu huynh đệ, đối nhân xử thế không cần như thế tự kỷ, sẽ xảy ra chuyện."

"Tự kỷ sao? Ta?" Cổ Dịch nghi hoặc từ hỏi một câu, lập tức lại lắc đầu, đoạt lấy trước đó kín đáo đưa cho nữ tử tiền, tục mà làm ra vẻ mặt nghiêm túc: "Thu người tiền tài, trừ tai họa cho người, cái này không tự kỷ đi."

". . ."

Giờ khắc này, Tề tiên sinh tiểu dung rốt cục cứng ngắc lại, sắc mặt cũng thay đổi được âm trầm: "Người đến thực chất là ai?"

"Ta chính là ta, ta là tới cùng người giảng đạo lý."

Cổ Dịch như là nói ra. Bây giờ cùng trước đó khác biệt, nguyên lai bởi vì là huyền thuật hư ảo, thường dùng sẽ mơ hồ chân thực, cho nên hấn rất ít khi dùng thuật đối với người, bây giờ phách lực (*) tiêu tán, bảy hồn lực nặng, lại không tồn tại loại này hạn chế, dùng dị lực đối với người có thể nói là lại không hạn chế, muốn là sờ dục là liền là sờ dục là.

Nhưng mà đầu, hấn lại cũng không tính như thế. Dù sao 'Giới sát' hai chữ cũng không là đùa giỡn, cái thế giới này ngoại trừ nắm đấm, càng nhiều cần là đạo lý cùng trí tuệ, cho nên, giờ phút này chính như hấn nói, hấn muốn cùng những người này giảng đạo lý, sau đó hành sự tùy theo hoàn cảnh, có thể không động thủ liền không động thủ.

Phanh!

"A!"

Sau đó hấn liền chịu một quyền.

"Ngu xuẩn, tướng đạo lý? Đạo lý chính là ta nhìn người khó chịu!" Bất lấy nữ tử nhất tiểu đệ nhện không được, đối mặt liền cho Cổ Dịch một quyền, nói xong càng là nửa bay mà lên, một cước hướng hấn má trái đá tới.

"Xoa. . . Các người con em này thế mà không cùng ta giảng đạo lý? !" Đột nhiên một kích đem Cổ Dịch nước mắt cũng đánh tới, cái này một tý có thể bắt hấn cho đánh tỉnh: Giảng em gái người đạo lý a!

Lúc này lệnh động âm hồn, giữ lấy một cước này.

"Làm sao! ?"

Cái này tiểu đệ sợ ngây người, chỉ cảm thấy chân lên một cổ âm lãnh, mồ hôi lạnh chảy ra, tiếp lấy rất nhanh cái kia cổ cảm giác biến mất, chân của mình thu hồi lại, lần nữa đứng vững hấn ngay cả vội vàng lui lại mấy bước.

"Thuật Sĩ. . ." Mắt thấy đây hết thấy, Tề tiên sinh sắc mặt âm trầm chuyển là nghiêm túc. Dù sao là U Hiên địa đầu xà, kiến thức vẫn phải có.

"Tề. . . Đáp đúng, có thưởng!"

Cổ Dịch nhếch miệng một bên cười, vừa hút khí lạnh dòi che mắt phải tay, song chương hợp chụp, ngón trở ngón giữa hướng lên, nhắm mắt uống nói: "Ăn ta một cái. . ."

"Dừng tay!" Tề tiên sinh sắc mặt đại biến, ngay cả đưa tay nói: "Thuộc hạ lỗ mãng, có chuyện tốt thương. . ."

"Thiên Niên Sát!"

"Ồ! . . . Ô! Ô! Ô! . . ."

Chương 226: Lộn Phạt tháp

Mấy chục âm hồn tán ở một đám áo đen đại lão sau lưng, Thiên Niên Sát chiêu, để bọn hắn tại cái này không người đường cái lên bùng bít lấy cái mông nhảy lên giới múa, biểu lộ dục tiền dục tử, mười phần đầu nhập.

Quá trình một mực kéo dài mấy phút đồng hồ, thẳng đến Cổ Dịch con mắt không có đau đớn như vậy, lúc này mới để bọn hắn thở dốc một hơi.

"Hiện nay ta hỏi các ngươi, là muốn giảng đạo lý đâu, vẫn là muốn khiêu vũ?"

"Giảng đạo lý, giảng đạo lý. . ."

"Giảng đạo để ý đến các ngươi tại sao phải khi dễ nhân gia. . . A, người đâu? !" Cổ Dịch đang muốn điểm tên nữ tử, không muốn trở lại lại không thấy bóng dáng.

"Cương, vừa rồi liền chạy. . ." Có người quát lấy hơi lạnh nói tiếp.

"Ách. . ."

Trong lúc nhất thời, Cổ Dịch bó tay rồi, đột nhiên cảm thấy chính mình một quyền này chịu được thật là vô tội, nhớ tới cái kia hổ cha nữ tử, nhịn không được lại cho những người này một cái giết, tại một đám tiếng quát khiêu bên trong trở lại xe taxi, để lái xe đem chính mình đưa trở về khách sạn.

. . .

Một đêm không nói nữa.

Ngày thứ hai.

Cổ Dịch một mực ngủ đến giữa trưa, sau khi ăn cơm trưa xong liền nghĩ tới chuyện tối ngày hôm qua, nhớ được nữ nhân kia lên xe thời báo qua địa điểm là Tùng Thanh đường, không khỏi lên tâm tư, dù sao tại đâu tản bộ cũng là tản bộ, không bằng liền đi Tùng Thanh đường đi bộ một chút.

Vội là rất nhanh, Cổ Dịch liền đi tới Tùng Thanh đường.

Đến nơi này, Cổ Dịch mới phát hiện, nguyên lai U Hiên là có đại học, mặc dù bài danh cảm động, nhưng nó xác thực là chính quy đại học công lập, vội lại chiếm diện tích còn không nhỏ, khoảng chừng gần ngàn mẫu diện tích.

Mà cái gọi là Tùng Thanh đường, cũng chính là cái này chỗ 'U Hiên đại học' cửa chính, nhớ tới tối hôm qua Tề tiên sinh xưng hô nữ tử kia là Phương giáo sư, không khó phỏng đoán, nữ tử kia nên liền là cái này chỗ dạy đại học.

"Không có chút nào cảm ơn tâm, loại người này cũng có thể làm gương sáng cho người khác? Vẫn là giáo sư?"

Nghĩ đến, Cổ Dịch tiến vào U Hiên đại học. Hắn cũng không có tận lực đi tìm nữ tử kia, chính như trước đó suy nghĩ, hắn là đến cho hết thời gian, dù sao liền tản bộ mà nói, đại học tuyệt đối là chỗ tốt, nơi này có lẽ không thể đại biểu tương lai tốt đẹp, nhưng nó tuyệt đối đại biểu mỹ hảo hiện nay, vô số người tưởng tốt đẹp nhất niên kỉ hoa lưu tại nơi này, hoa cỏ cây cối, học xá trong sân rộng, tràn đầy thanh xuân vị đạo.

Từ tại Bắc Thành đại học bắt đầu, Cổ Dịch cũng có chút thích đại học vị đạo, hôm nay đi dạo đến, thậm chí còn hứng thú đi cọ xát mấy tiết khóa, tại thư hương cùng mực thời gian bên trong vượt qua đến trưa.

Thẳng đến khoảng năm giờ, thỏa mãn ngán ngủ tò mò Cổ Dịch từ trường học đi ra, đang chuẩn bị ngồi xe trở về lúc, một cỗ sáng ngân sắc xe con ngừng trước người.

Xe lên phụ xe xuống tới một người, chính là tối hôm qua Tề tiên sinh, hắn cúi người là Cổ Dịch mở cửa xe, chỗ ngồi phía sau bên trong một vị thái dương hoa râm trung niên lộ ra mặt dung, mỉm cười nói: "Tiểu huynh đệ, mời lên xe."

"Ngươi là ai?"

"Kẻ hèn này Lưu Duệ, đêm qua Tiểu Tề nhiều có đắc tội, hôm nay đến ta dẫn hắn cho ngươi phôi cái không phải. Thịt rượu đã chuẩn bị tốt, còn xin tiểu huynh đệ không cần từ chối."

"Thịt rượu? Tốt a." Cổ Dịch bụng vừa vặn đói bụng, nghe được có ăn căn bản là không có cách cự tuyệt, trực tiếp lên xe.

Xe thúc đẩy.

Chỗ ngồi phía sau lên, Luru Duệ trò chuyện lên tới hôm qua cái kia họ Phương nữ tử: "Tiểu huynh đệ ngươi hôm nay là tìm đến Phương giáo sư a. Ngươi tìm mục đích của nàng là?"

Ngữ khí của hắn nhìn như hững hờ, nhưng Cổ Dịch người thế nào, thấy qua nhân tình nhiều đi, liếc mắt liền nhìn ra cái này chính là đối phương vấn đề quan tâm nhất, làm xuống kính râm sau con ngươi đảo một vòng, cười nói: "Cùng mục đích của các ngươi."

Quả nhiên, Luru Duệ ánh mắt biến đổi, ngữ khí cũng nghiêm túc: "Tiểu huynh đệ cũng là là lộn Phật tháp mà đến?"

Cổ Dịch hoàn toàn không biết cái này 'Lộn Phật tháp' là thứ đồ gì, bất quá cái này tờ không ảnh hưởng chút nào hắn trang B, gật đầu nói: "Chính là, "

" . . ."

Tràng diện nhất thời trầm mặc, qua ước chừng chừng một phút, Luru Duệ từ thân lên lấy ra một hắc sắc cái hộp nhỏ đưa tới, nói: "Tiểu huynh đệ ngươi ở xa tôi là khách, việc này chúng ta bàn rượu lên bàn lại, trước tiên đem cái này đồ vật thu cất đi."

"Lễ gặp mặt sao?"

"Tĩnh là."

"

Nghe hắn nói được miễn cưỡng, Cổ Dịch không khỏi hiếu kỳ, tiếp nhận hộp mở ra trong nháy mắt lại ngậy ngậy cả người, chỉ gặp trong hộp lại là một con mắt từ!

"Hôm qua thuộc hạ không hiểu chuyện, đã thương tiểu huynh đệ ngươi con mắt, hôm nay ta để hắn chính mình móc ra cho ngươi bồi tội, tiểu huynh đệ còn hài lòng không?" Luru Duệ ngữ khí bình thản, đối với đảo mắt người châu tị như là kiện hơi không đủ đạo việc nhỏ, càng để ý nhiều vẫn là Cổ Dịch thái độ, đương nhiên, trong đó cũng có một tia bất động thanh sắc tàn nhẫn!

Cổ Dịch lắc đầu, hộp lên hộp đưa trả lại cho hắn: "Ngươi để cho ta cảm giác được buồn nôn. Dừng xe."

Chi! . . .

Một cước thắng gấp, xe trong nhảy mắt ngừng lại, lái xe một mặt che đậy, có chút cấp bách giải thích nói: "Luru thúc, ta không có phanh xe a!"

Luru Duệ không có để ý đến hắn, nhìn chăm chú lên đã xuống xe Cổ Dịch, chậm âm thanh nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi là kẻ ngoại lai, không ngại nói cho ngươi, tại U Hiến không muốn Luru mỗ làm bằng hữu đích xác rất ít người, ngươi xác định không uống cái này bỗng nhiên rượu?"

Cổ Dịch không nói gì, hướng hắn thụ cái ngón giữa.

Luru Duệ sắc mặt thay đổi: "Phiền phức đóng cửa lại."

Băng

Cổ Dịch một cước cho hắn đá cửa ải lên, quay người đi vài bước, bỗng nhiên cảm giác được cái gì, quát khê nói: "Ngừng!"

Chi! . . .

Vừa mở ra không bao xa xe lại là một cước thắng gấp, Cổ Dịch đi trở về, gõ gõ cửa sổ xe, Luru Duệ lại một lần lộ ra mặt: "Tiểu huynh đệ cái biến chú ý?"

"Đương nhiên không phải, làm phiền ngươi mở xuống rương phía sau."

Luru Duệ vừa lên khuôn mặt tươi cười đọng lại, sắc mặt lần thứ nhất biến được âm lãnh, ngữ khí bất thiện nói ra: "Ta khuyên ngươi một câu, làm việc không nên quá phận, như ngươi loại này ta cũng không phải lần đầu tiên gặp được, thật cho là ta sợ ngươi sao?"

Lần này đến phiên Cổ Dịch cười, xoa nắm đấm nói: "Nói nhảm nhiều như vậy, muốn ta mở ra, cẩn thận ngươi lão mặt gặp nạn."

Luru Duệ nhìn thẳng hắn kính râm, nhẹ gật đầu: "Tốt. Mở rương phía sau."

Cùm cụp.

Một tiếng vang nhỏ, xe rương phía sau mở ra, Cổ Dịch gấp khúc tới, nhìn xem bên trong bị buộc chặt lại người cười nói: "Phương giáo sư, lại gặp mặt rồi." Dứt lời đưa nàng ôm đi ra, đưa tới không ít người chú ý.

Người trên xe điều khiển cửa ải lên rương phía sau, Luru Duệ lưu câu tiếp theo "Rất nhanh chúng ta liền sẽ gặp lại" phía sau khởi động rồi đi.

"Đương nhiên."

Cũng mặc kệ hắn có nghe hay không, Cổ Dịch xa xa trả lời một câu, là Phương giáo sư để lộ dây thừng, hai người tránh qua một bên, né tránh chung

quanh ánh mắt kỳ dị, lúc này mới bắt đầu đáp lời.

Phương giáo sư sửa sang lại quần áo một chút, sắc mặt từ vừa rồi kinh hoàng đến bình tĩnh dùng bất quá nửa phút đồng hồ, cũng không có xé rách mình bị trói nhập xe rương nguyên do, chỉ nói ra: "Cảm ơn, người cứu được tỷ tỷ hai lần, hôm nào mời người ăn cơm. Bái bai."

Dứt lời quay người liền muốn rời khỏi, bị Cổ Dịch kéo lại: "Không bằng hôm nay?"

"Hôm nay không được, còn có việc phải bận rộn đâu."

"Bạn bị lộn Phật tháp sự tình sao?"

"Người. . ." Phương giáo sư run lên một tý, sắc mặt trải qua biến hóa, cuối cùng tránh ra Cổ Dịch tay, "Ta không mang tiền, người xin."

"Có thể, bất quá người muốn kể chuyện xưa."

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 227: Ngoại Đạo

"Người biết rõ U Hiến lai lịch sao?" Tại nhất việc nhà nhà hàng phòng bên trong, hai người mới ngồi hạ điểm xong đồ ăn, Phương giáo sư liền hỏi Cổ Dịch như thế một vấn đề.

Cổ Dịch nghĩ nghĩ nói: "Người sinh ra?"

". . . Sinh em gái người a!" Phương giáo sư nhìn không được cảm đùa rút hần một tý, tức giận đạo, "Chính sử ghi chép, công nguyên năm 677, long tây thích sứ khai thác đất hoang, dời dân, thành lập U Hiến trấn."

"Không phải người sinh liền thẳng nói đi."

Phương giáo sư trừng mắt liếc hần một cái: "Bể giang! Mới vừa nói chính sử, trọng điểm là có một bản dã sử, nó là nói như vậy: Trình Quán hai mươi hai năm, Trường An bảy ngàn binh sĩ ảm trấn, sau ba tháng, U Hiến trấn hiện!"

"Cho nên?"

"Cho nên người thứ bất học vô thuật này người vĩnh viễn không sẽ phát hiện trong lịch sử những cái kia trùng hợp. Trình Quán mười ba năm liền là Công Nguyên năm 648, vừa vặn là Thái Tông Hoàng Đế qua đời trước một năm, Thái Tông tin Phật, người nói hần tại tự giác khí huyết suy bại thời khắc, phái ra bảy ngàn binh sĩ đi làm cái gì?"

"Dù sao không có khả năng là cho chính mình xây lại mộ." Cổ Dịch chụp lấy cái mũi đạo, "Hần chôn chín? Cũ gặp may mắn xúc D huân lan cỏi cắt dịch hổ chó từ? ? Bất quá người lại là làm sao mà biết được?"

Gặp hần động tác này, Phương giáo sư bất mãn nói: "Ăn cơm người có thể hay không chớ ác tâm như vậy."

"Người còn không có nói cho làm sao mà biết được."

"Ta. . . Được rồi, không nói, ăn cơm xong người cùng ta đi một chỗ, đến lúc đó người sẽ biết."

"Người không nói ta lấy mũi Thi Mễ đánh người a."

"Người dám!"

. . .

Sau khi ăn xong.

Tại Phương giáo sư dẫn đầu xuống. Cổ Dịch lần nữa về tới U Hiên đại học, cũng trực tiếp đi tới một tòa cũ kỹ giáo khu trước lầu.

Cái này là một tòa nhìn qua liền rất có lịch sử sáu tầng lầu nhỏ, tường ngoài từ cục gạch xây thành, lầu đạo chật hẹp, mỗi tầng cũng có công cộng ban công, nồng đậm thế kỷ trước vị đạo.

Đi vào tầng cao nhất lầu sáu, Phương giáo sư đánh bên trái một gian cửa gỗ, tiến vào bên trong, một cổ mực nát trang giấy vị tốc thẳng vào mặt, cả phòng chất đầy cũ kỹ ổ vàng thư tịch.

"Cái này không phải nhà của ngươi a?" Cổ Dịch đi dạo nửa vòng, cầm lấy nhất khung hình hồi đạo. Phía trên là một vị lão nhân ảnh chụp.

Phương giáo sư đảo thư tịch, một bên thuận miệng nói ra: "Cha ta, hán cùng ta đệ ở đi, phòng này là của ta."

"Cho nên ngươi liền làm loạn như vậy."

"Liên quan gì đến ngươi. A, tìm được!" Phương giáo sư vừa sắc Cổ Dịch một câu, đảo mắt liền ngạc nhiên nhảy dựng lên, trong tay cầm một bản cổ sách đóng chỉ, sắc mặt hưng phấn.

Cái này không chính là nàng sao? Nàng hưng phấn cọt lông a? !

Cổ Dịch cảm giác được có chút không đúng, còn đang nghi hoặc chỉ gặp nàng đã từ sách trong đồng thoát đi ra, thúc giục nói: "Đi mau, chúng ta chuyển sang nơi khác trò chuyện."

"Vì cái gì?"

"Nơi này có bọ chết."

". . ."

. . .

Rất nhanh, hai người lại ra lầu nhỏ, đang định trở lại Cổ Dịch ở khách sạn, không muốn vừa đi đến trường trường học cũ đạo không có mấy bước, bỗng nhiên cùng nhau mang theo ho khan giả nua âm thanh bằng bầu trời vang lên, gọi bọn hán lại. . .

"Khụ khụ khụ. . . Người thiếu niên, các loại một tý "

Trở lại nhìn lại, một vị lão nhân chẳng biết lúc nào xuất hiện tại sau lưng, Cổ Dịch nhất thời dừng bước.

"Ngươi biết?"

Phương giáo sư không hiểu hỏi một câu, lại bị phía sau người trở tay kéo ra phía sau: "Đứng đằng sau ta."

"Ân? . . ."

Phương giáo sư nghi hừ một tiếng, đang muốn hỏi chút gì, lại nghe lão nhân lại trước một bước mở miệng nói: "Khụ khụ. . . Tiểu bối rất nghe lời, khụ khụ. . . Ngươi ta người trong đồng đạo ta cũng không làm khó ngươi, cái này họ Phương tiểu cô nương ta liền mang đi."

Lập tức, Phương giáo sư minh bạch cái gì, trốn Cổ Dịch sau lưng, tay cũng thoát đi ra, một bộ tùy thời chạy trốn dáng vẻ.

Cổ Dịch khinh bỉ nhìn nàng một cái: "Trong vòng một ngày bị bắt hai lần, tránh đâu đều tìm đến ngươi, không có ca, ngươi có thể chạy đi đâu?" Dứt lời nhìn về phía lão giả: "Ngươi mang đi nàng? Ha ha, ngươi biết ta là ai không?"

"Ngươi là ai?"

"Ta không nói cho ngươi.

"

"Khụ khụ. . . Nam tử hán đại trượng phu lập thân ở giữa thiên địa, có gì ngay cả tên thật cũng không dám báo?"

"Ta liền không nói cho ngươi."

"Ngươi trêu đùa ta?"

"Ta vẫn là không nói cho ngươi."

"Hỗn trướng! Khụ khụ. . ." Lão giả một kích động ho vừa vội, bên cạnh khục bên cạnh chỉ hướng Cổ Dịch, "Khục. . . Cho ta khục. . . Nuốt hán! Khụ khụ. . ."

Cô. . .

Lập tức, cùng nhau kỳ dị thanh âm vang lên, giống như phá vỡ bong bóng, ngay sau đó, liên tiếp nổi da gà bò vào tay cánh tay, liền tựa như có hay không đem nhìn không thấy vật nhỏ đang liều mạng hướng trong da chuyển.

Mặt đối cái này không hiểu quỷ dị thuật pháp, Cổ Dịch nhất thời cũng không có nhận ra, chỉ được đối cánh tay nhẹ thổi một ngụm: "Hô. . ."

Dị dạng trong nháy mắt biến mất.

Nơi này không thể không nói đến thiên hạ thuật pháp, vô luận có vô hình hình, đồng đều quy tránh không được tình khí, phách lực (*), cùng nguyên lực, ba loại nhân thân quỷ tam thuật tam lực, là lấy Cổ Dịch ngự sử âm hồn phách lực (*) phát qua, cưỡng ép tương cổ dị lực này bách ra, tặc mà hóa hình, lấy một tôn thương cười tư thái lẳng không phản xông mà đi!

"Nguyên lai là nuôi mấy con cô hồn dã quỷ." Lão giả khinh thường cười nhạo, trong tay tràng hạt nhún chuyển, thoáng chốc xung quanh không khí chấn động, như như có tiếng cạ hát than nhẹ, âm nói cảm hận. Mắt thấy âm kỳ cận thân, lại ở giây tiếp theo hư không tiêu thất.

"A. . ."

Cổ Dịch lúc này mới chú ý trong tay hần tràng hạt, nhìn kỹ chỉ phát xuống hiện cái kia tràng hạt số lượng không đúng, mười hai khóa tràng hạt căn bản vốn không nhập phạt môn chín đêm, không khỏi tâm tư khẽ động, nghĩ đến lão giả lai lịch.

Nói ra: "Ta nghe nói Kiếm Nam chi địa có Hắc Nha hồ, bên hồ có nhất lão nhân danh xưng 'Không vào cư sĩ' chuyên luyện Phật gia chín mươi sáu Ngoại Đạo chi tướng, lão đầu, liền là người đi?"

Lão giả nhẹ ho hai tiếng, khoe miệng dần dần ra ý cười: "Hiện nay biết rõ đã chậm, người thiếu niên, nhớ được kiếp sau muốn từ bỏ miệng thiếu mao bệnh."

"Trước nói như vậy người đã kinh treo." Cổ Dịch một vòng ngực, ngón tay chỉ hướng, ba tôn âm kỳ ra lại, lại một lần phát khởi trùng kích.

"Không nhớ lâu." Lão giả biểu hiện vẫn như cũ khinh thường, như vừa mới nhún nghĩ lại châu, tướng ba tôn âm kỳ lần nữa nuốt xuống.

Kết. . .

"Cái gì!?"

Không muốn lần này xảy ra chuyện, lão giả tràng hạt đột nhiên vỡ ra, hần lập tức sắc mặt đại biến, cuống quýt ở giữa cảm thấy một cỗ công chính hòa bình phạt đạo nguyên lực, thoáng chốc hiểu rõ ra, kinh hô nói:

"Xá Lợi Từ!"

Băng!

Một giây sau, tràng hạt tận nứt, rơi là tả trên đất, vừa mới bốn tôn âm kỳ một lần nữa hiện hình, một viên cột đỏ đường Xá Lợi Từ phù tại bốn kỳ ở giữa, quang mạng dần dần biến mất.

"Oe! . . . Khụ khụ. . . Tiểu tạp toái, người tính toán ta!?" Giữ lẫn nhau nhiều năm pháp khí bị trọng thương, phản chấn chi xuống, lão giả vốn là yếu kém thân thể lập tức gánh nặng quá mức, liên tục thổ huyết, nhìn về phía Cổ Dịch ánh mắt cũng tràn đầy ác độc.

Nguyên lai, lão giả tự xưng 'Không vào cư sĩ', ý nghĩa tức là 'Không vào phạt môn' chỉ ý, cho nên tu tập thuật pháp toàn lấy (Nhập Trung Luân) bên trong Phật gia chín mươi sáu Ngoại Đạo chi tướng, tiên thiên liền cùng phạt môn không dung. Mà như lại cùng ngàn Cổ Phật môn so sánh, lão giả mặc dù cách khác thuật pháp chỉ kính, nhưng rốt cục quá nông cạn, bị phạt đạo xong khác, là lấy Cổ Dịch tướng Xá Lợi Từ đưa vào hần thuật pháp hạch tâm, từ trong ra ngoài liền âm hần một tay, hủy nó trọng yếu pháp khí.

Cổ Dịch làm xuống cười nói: "Rõ ràng là trí thông minh áp chế, chỗ nào âm người."

"Khụ khụ. . . Tốt!" Lão giả thôn xuống một ngụm máu tươi, "Chúng ta đi nhìn!"

Dứt lời tại Cổ Dịch kịp phản ứng trước đó, một cước giẫm nát lên ba viên tràng hạt, thoáng chốc, một tiếng to lớn tiếng thét chói tai nhấc lên, chấn được Cổ Dịch, Phương giáo sư hai người một trận tai bất tỉnh hoa mắt, lại hoàn hồn, một thân chỗ nào còn gặp bóng dáng. . .

Chương 228: Khúc

"Vừa rồi đó là cái gì? !" Chậm chích chốc lát, Phương giáo sư rốt cục nhìn không được hỏi lên. Vừa mới phát sinh một màn, ở trong mắt nàng xác thực là có chút quá không thể tưởng tượng nổi.

"Tà môn Ngoại Đạo." Cổ Dịch cũng không có quá nhiều giải thích, đến đến lão giả trước đó vị trí, nhặt lên trên đất ba viên màu đen tràng hạt, nhìn nhất sẽ phía trên vận vẹo đồ án, "Xem ra Lưu Duệ không có nói khoác, hấn lực lượng rất đủ a."

Nghe được cùng Lưu Duệ tương cửa ải, Phương giáo sư nén xuống nghi hoặc: "Vậy làm sao bây giờ?"

"Khách sạn là không đi được, người có địa phương tốt gì đề cử sao?" Cổ Dịch đạo. Bây giờ không phải giữa tháng, hấn phách lực (*) không có khôi phục, thực lực phát huy không đủ ba thành, vừa mới đối phó lão giả kia đã lộ ra được cổ hết sức, như là Lưu Duệ thuộc hạ lại có mấy người như vậy, vậy đơn giản nháo tâm, để cho an toàn, vẫn là trước tìm địa phương an toàn tạm thời tránh một chút mới là cử chỉ sáng suốt.

Phương giáo sư chần chờ nói: "Muốn nói đề cử lời nói, ta lộn là có một nơi." Nói xong nhìn về phía bên cạnh lên mới xuống tới không lâu lâu nhỏ: "Có lẽ chỗ nguy hiểm nhất liền là chỗ an toàn nhất."

"Người ý tứ là. . ."

. . .

Lưu nhỏ lâu năm

Liền lúc trước Phương giáo sư chỗ tiền gian phòng chính phía dưới, hai người bị một vị tóc hoa râu lão phụ nhiệt tình chiêu đãi.

Thăng đến trà xanh, đồ ăn vặt, hoa quả, hoa quả khô, đồ ngọt chất đầy mặt bàn, lão phụ lúc này mới ngồi xuống, thân thiết lời kéo Phương giáo sư tay, từ ái cười nói: "Tiểu Tĩnh, người có thể là rất lâu không đến xem người Lâm di, hôm nay có thời gian cần phải nhiều ngồi một chút."

"Văn di ngài yên tâm, đêm nay ta cũng không đi, mượn người sách đài dùng một đêm."

"Tùy ý tùy ý." Văn di cười nhìn về phía Cổ Dịch, "Không giới thiệu một tý?"

"A, bạn trai ta."

"Bạn trai người?"

"Àn, ngài biết đến, ta liền thích ăn cỏ non."

"Cũng thế, tiểu hỏa từ nhìn qua mặc dù không trắng, nhưng bên trong cũng không kém đâu."

". . ."

Nghe cái này hai di nữ đối thoại, Cổ Dịch bỗng nhiên có loại cảm giác là lạ: Cái này hai cái muội sẽ không đánh ta chú ý a? ! Muốn họ Phương cũng tạm được, lão thái bà kia trọng khẩu vị một chút a!

"Uy, người nghĩ gì thế? ! Nhanh đến giúp đỡ chỉnh lý sách đài."

Đánh thức chính xuất thân Cổ Dịch, Phương Tĩnh, Văn di ba người hợp lực, rất nhanh tương Văn di gia chất đầy tạp vật sách đài sửa sang lại đi ra.

Sách đài là Văn di bạn già tại thế thời điểm bàn làm việc, chủ yếu dùng cho cổ tịch nghiên cứu, mặc dù cũ kỹ chút, nhưng nó bổ sung công năng cũng không bị tổn thương, đủ để thỏa mãn Phương Tĩnh sử dụng, cái này cũng là nàng lựa chọn tới đây nguyên nhân chủ yếu chi nhất.

Tiếp theo, Văn di vì không quấy rầy Phương Tĩnh, lời kéo nàng hàn huyên hai câu liền đạo nói chính mình buồn ngủ, trở về phòng trước đó còn cố ý bàn giao đừng ngủ quá muộn, đồng thời cường điệu hai người không cho phép ngủ một cái phòng!

Cứ như vậy, không có người quấy rầy, Phương Tĩnh rất mau tiến vào làm việc hình thức, tương máy tính bảng, tùy thân bút ký các loại, các loại công cụ phụ trợ mở ra, chuyên tâm nghiên cứu lên tại lâu lên tìm tới cổ tịch.

Sau đó liền là nửa đêm không có kết quả. . .

Lúc đến rạng sáng hai giờ, ngủ được mơ hồ Cổ Dịch một cái dựa vào không, từ ghế sofa lên quẳng ngã xuống tỉnh lại, mơ hồ lại cảm thấy mắc tiểu, giải quyết xong trở về cũng không có rửa tay, tiện tay đem trên tay thần bí chất lỏng tại qua đường Phương Tĩnh lúc thân lên xoa xoa. . .

"Ân? . . . Ngươi nha làm gì! ?"

Phương Tinh bèn nhảy người được một cổ mùi lạ, kịp phản ứng Cổ Dịch trên tay chất lỏng, tiện tay quơ lấy bản sách dày liền cho hấn một cái cốc đầu, tướng phía sau người triệt thực chất đánh tỉnh lại.

"Ngươi làm lông?"

"Ngủ ngươi cảm giác đi, chớ tới quấy rối!"

"Ta quấy rối?"

Cổ Dịch gần đến sách đài thấy rõ nàng chính đang bận sự tình, khinh thường nói: "Chút vấn đề nhỏ này nửa ngày nghiên cứu không ra, ngươi cái này giáo sư không phải là giả chứ?"

"Ngươi được ngươi đến a."

"Ta được, nhưng là ta không đến."

Dứt lời câu thông Thông U sách bên trong chúng hồn, tìm ra mười cái khảo cổ hoặc cổ học người bắt đầu chúng nghiên, chính mình thì trở về đi ngủ nhất hợp, không đến hai giờ đáp án liền đi ra.

"Sáu cái chữ: U Hiên thông giám cầu, khúc."

Phương Tinh ngây ngẩn cả người, hấn cái này ngủ một giấc liền có thể giải quyết vấn đề? ! Mấy giây sau đứng dậy đá đối phương một cước, mặt mũi tràn đầy tức giận nói: "Ngươi nha biết rõ không còn sớm nói, lãng phí tỷ một đêm thời gian!"

"Ngươi lại không có hỏi ta."

"Lăn!"

Trong lòng vấn đề lớn được giải quyết, Phương Tinh tâm tình nhất thời buông lỏng không ít, thêm thời gian đã kinh đã khuya, rốt cuộc đề không được buồn ngủ nàng đi vào một gian khác phòng ngủ.

Về phần Cổ Dịch, tướng cái kia sáu cái chữ ném cho một đám âm hồn Học giả, lại tiếp tục ngủ trở về ghé sô pha, thẳng đến giữa trưa ngày thứ hai mới tỉnh lại.

Lúc này, Văn di sớm đã làm xong cơm trưa, hai người bị hương khí hấp dẫn, rửa mặt phía sau bắt đầu làm lớn.

Bàn ăn lên Phương Tinh liền hướng Văn di thỉnh giáo nói: "Văn di, ngài biết rõ 'Khúc' là có ý gì sao?"

"Khúc?" Văn di nhẹ kêu đạo, "Liên một chữ?"

Phương Tinh nghĩ cũng không được, thẳng nói ra: "U Hiên thông giám cầu, khúc."

"Bản vẽ sao?"

Văn di suy tư một lát: "Ngươi là muốn tìm vị trí a." Gặp Phương Tinh gật đầu, tiếp lấy nói ra: "Thông giám cầu là Minh triều xây dựng thêm U Hiên bản vẽ, cổ nhân vui lấy vật khác giấu bí ẩn, ta lúc tuổi còn trẻ liền từng kinh gặp được như thế nhất loại tình huống, muốn tìm tới vị trí này, mấu chốt nhất vẫn là phải tìm đến làm là thực chất giám sự vật."

Văn di lời nói này không khỏi để Cổ Dịch có chút kinh ngạc, cái này cùng cái kia hơn mười vị âm hồn Học giả đã ra kết luận cơ bản giống nhau, như thế xem ra, vị này Văn di có thể làm năm cũng là một vị tỉ mỉ Học giả.

Không, vẫn là không đúng, đến thực chất đâu có vấn đề đâu. . .

Nghĩ lại Cổ Dịch trong lòng lại lên một tia cảm giác không ổn, đang muốn suy nghĩ xuống dưới, một bên Phương Tinh liền bưng lấy bình máy tính kinh hô lên: "Là bàn cờ!"

Thói quen dùng Baidu nàng căn cứ Văn di chỉ điểm lục soát 'Khúc' vị ý tứ, cũng không có chậm trễ, liền tại bàn cơm này lên điều ra 'U Hiên thông giám cầu' dùng máy tính bảng đem phân giải thành 361 cái cờ vị, toại nguyện tìm tới cái này khúc vị chỗ tại!

"Quá tốt rồi, chính là chỗ này, tạ Tạ Văn di." Phương Tinh nhảy dựng lên, hôn Văn di một ngụm lời kéo Cổ Dịch liền đi ra ngoài cửa, "Ta đi làm việc, ban đêm lại đến ăn."

"Nha đầu hấp tấp cẩn thận không gả ra được."

"Hi hi. . ."

Bị Phương Tĩnh kéo ra ngoài cửa, vừa tới lầu xuống, Cổ Dịch trong lòng bỗng nhiên khẽ động, nghĩ thông suốt cái gì, trở tay kéo ngừng Phương Tĩnh, hỏi: "Người phương này đi có nhĩ nữ sao?"

Phương Tĩnh không rõ ràng cho lắm: "Có a, làm sao?"

"Có nhĩ nữ, sách dài nhiều như vậy bụi, vì cái gì?"

"Người muốn nói cái gì?"

"Một cái nhiều năm sống một mình lão phụ nhân, rõ ràng tịch tịch lại không tìm nhĩ nữ cùng ở, đối vọng phu lo lắng, lại không ngay ngắn lý di vật của hân, cái này là vì sao?"

Phương Tĩnh nhìn không được nhũ mày uống nói: "Người đến thực chất có ý tứ gì!?"

"Ta ý tứ là, Lưu Duệ hiển nhiên chăm chăm người rất lâu, người nói hân loại người này sẽ không sẽ đối người bên cạnh người ra tay?" Nhìn xem Phương Tĩnh biến hóa sắc mặt, Cổ Dịch tiếp tục nói ra: "Không bằng chúng ta trở về đi xem một chút? Là uy hiếp, là lợi dụ, vẫn là ta đã nghĩ?"

Phương Tĩnh chần chờ một tý, cuối cùng là theo chân Cổ Dịch trở lại trở về lầu lên, tại cửa ra vào nghe được Văn di một câu cuối cùng trò chuyện âm thanh: "Tốt, Lưu Tổng, Viện Viện sự tình liền làm phiền người, ta treo. . ."

"Nguyên lai là lợi dụ."

Phương Tĩnh cắn răng trừng mắt liếc hân một cái, hung hăng giậm chân một cái, quay người rời đi.

"Ai?"

"Đi đánh xì dầu (*đánh đấm giả bộ cho có khí thế)."

...

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 229: Địa động?

Tại cờ vây bàn cờ lên, khúc đứng hàng với lộn tam chính năm ngời góc dưới Q 5 vị, như đem dời cắt đến U Hiên thông giám cầu lên, cái kia chỗ đối ứng vị trí chính là hiện nay U Hiên khu đang phát triển một chỗ tại vườn trái cây.

Mà thật không may là, chỗ này vườn trái cây vừa vận liền là Lưu Thụy danh hạ sản nghiệp. . .

Hai giờ chiều, hai người chạy tới chỗ này tên là 'Duệ đẹp trai vườn trái cây' trước cổng chính, lúc này ánh nắng chính liệt, vườn trái cây lá sắt cửa đóng kín, môn hai bên các trạm có một vị trắng niên nam tử, bên cạnh chỗ dựng có lều vải, nó ngồi xuống lấy một vị mạng theo khẩu trang, toàn thân che được kín nam tử đầu trục.

Cổ Dịch ánh mắt một chút liền bị người này hấp dẫn, nhìn kỹ lại, gặp hân cái trán nhũ mày dày đặc, hiển nhiên niên kỷ không nhỏ, nhưng nó đáng người thẳng tắp, ánh mắt sắc bén như ưng, khí chất lãnh nhiên, cho người mãnh liệt tinh thần khí phách, huyết khí tràn đầy, phân rõ ràng liền là một vị Nhân Đạo cao thủ!

Đồng dạng, gặp hai người lộ diện, cái kia đầu trục lão cũng quăng tới ánh mắt, trước là đối Cổ Dịch nhẹ gật đầu, tục mà nói ra: "Lưu Tổng để cho ta tại bực này hai vị, nói là hai vị như cứ vậy rời đi, lần sau gặp mặt tức là bằng hữu, cũng có hậu báo ít ngày nữa đưa đạt, hai vị ý như thế nào?"

"Không được!" Phương Tĩnh không chút nghĩ ngợi, nhất nói từ chối.

Lão già đầu trục nhấp một ngụm trà: "Hai vị đừng quên, cái này là tự nhân khu vực. Lại hoặc là hai vị mục đích rất Cao Thượng, là vì nước bị bảo hộ gia tài sinh, mà không tiếc cùng bọn ta ác thế lực phân đấu đến thực chất."

Lời này không nhanh không chậm, chỉ nói được Phương Tĩnh có chút xấu hổ, nhất thời cũng không biết như thế nào nói tiếp, lộn là Cổ Dịch biểu hiện được mười hai phần dứt khoát, thẳng nói ra: "Nói nhảm, chúng ta liền là bại hoại, chính là muốn ăn một mình, làm sao nhỏ!?"

"Đứng!" Phương Tinh tinh thần khê giật mình, "Toàn bộ cũng là của ta, ai cũng không cho phép cướp!"

Nguyên lai, trên đường tới lên, Phương Tinh đã là Cổ Dịch giảng thuật cái gọi là lộn Phật tháp rất có thể là một chỗ cổ đại hoàng thất lãng tâm, bởi vì là một đoạn bị ẩn tàng với lịch sử bụi bặm bên trong sự tích, một đời Thánh Quân tướng người nào đó dày chôn tại đây, trong đó chôn cùng chi trần bảo, đủ để mua xuống mười cái U Hiên!

Như thế cự phú, Cổ Dịch lại sao sẽ không đến tham gia náo nhiệt, coi như chính mình không chiếm được, nhiều cái cục, để cho người khác không chiếm được cũng là rất vui vẻ nha, với là liền có trước mắt một màn.

"Ta tự hỏi đã tính lòng tham, không muốn bọn tiểu bối lớn hơn." Lão đầu ánh sáng không rõ Cổ Dịch kỳ lạ tâm tư, thở dài đạo, "Người vẫn là thỏa mãn tốt, nếu không đến cùng công dã tràng, làm không cần thận còn đem chính mình cho mất đi."

Dứt lời đối hai người bằng ra một quyền, thoáng chốc một trận ngạt thở sóng nhiệt vén đến, cách gần mười mét bên ngoài, tướng hai người bức lui mấy bước.

"Nha nha nha. . . Chuyện gì xảy ra?!"

Phương Tinh một tràng thốt lên, bắt lấy hướng hần nhìn lại, chỉ gặp hần vuốt ve kính râm, miệng lên lộ ra biểu tình tự tiểu phi tiểu, nói ra một cái tên, nói: "Đoạn Hạo Dương."

"Cái gì?" Phương Tinh không hiểu truy vấn.

Cổ Dịch không có nhìn nàng, vẫn như cũ nhìn thẳng lão già đầu trọc, giống là đang đàm luận một ngoại nhân nói ra: "Ba mươi năm trước, hải ngoại Trần gia rộng phát thiệp mời, mời yển thiên hạ cùng đạo, ra mười lăm đề, thắng được năm người được mời vào trong thất, quan sát Nhân Đạo chín chương bên trong thần bí nhất 'Thuần trắng vẽ cuốn'. Trong đó có một người, họ Đoàn, nguyên danh không cũng biết, với trong bức họa tìm hiểu ra một thức quyền chiêu, nắm lấy liệt nhật Thuần Dương đại khí dẫn vào Nhân Đạo võ luyện chi pháp, mười năm sau danh truyền Hoa Hạ, tự xưng Đoạn Hạo Dương, lại có cùng đạo đưa tên: Hạo dương quyền tông!"

Lão già đầu trọc lắc đầu nói: "Cái gì quyền tông, cuồng Vọng Hư tên, muốn có ích lợi gì? Người vẫn là gọi ta Đoàn Hạo Dương a."

"Lão tiên sinh rất khiêm tốn a, người cũng không muốn tên, không lẽ lần này tới là vì tiền?"

"Vâng."

Đoạn Hạo Dương ứng thanh thừa nhận, hào không làm bộ biểu lộ dẫn được Cổ Dịch một trận tán thưởng: "Dám làm dám chịu, tốt, bội phục, bái bai." Dứt lời lôi kéo Phương Tinh trở lại rồi đi.

"Ai, người làm gì, sợ cái gì, hận hần a! Thả ta ra. . ."

Nhưng mà Phương Tinh lại sao sẽ nguyện ý, một đường không ngừng tránh thoát, thẳng đến đi ra thật xa, Cổ Dịch mới buông nàng ra, nói ra: "Người có phải hay không ngốc, lão nhân này thành danh gần hai mươi năm, vừa rồi người cũng thấy đấy, cách không một quyền dương khí đã kinh bạo tạc, hiện nay lại chính xử liệt nhật,

Bốn phía dương khí toát lên, này lên kia xuống, đánh như thế nào?!"

Phương Tinh hoàn toàn không biết rõ Cổ Dịch nói cái gì, bất quá cũng đã hiểu, con hàng này đánh bất quá đối phương, lập tức tỉnh táo không ít: "Cận bã."

Cổ Dịch không thêm đề ý chút nào, bình tĩnh nói ra, "Lão già đầu trọc này buổi sáng lợi hại không có nghĩa là hần ban đêm cũng được, nhất là là qua hôm nay mười hai giờ, treo lên đánh hần đơn giản không nên quá nhẹ nhõm."

"Cũng bị nhân gia hù chạy còn thối chết trâu!"

"Nói nhảm, người được người lên a."

"Ta không được, ta liền không lên."

". . ."

. . .

Đào nứt đến ban đêm.

Cổ Dịch cùng Phương Tinh lần nữa đi vào vườn trái cây trước cửa, nhìn thấy lít nha lít nhít đám người.

Tướng đối tới ban ngày nói, nơi này thủ vệ người ngoại trừ Đoạn Hạo Dương không thấy tầm hơi bên ngoài, mặc khác tráng niên nam tử người đếm trọn vẹn thẳng lên đến hơn hai mươi cái, lít nha lít nhít đứng đầy trước cửa, từng cái khóa khóa đánh cái rầm, giữ nghiêm trước cửa, ngay cả một con ruồi muốn

bay vào đi cũng bị bọn hấn cho chụp chết!

"Người thật nhiều, chúng ta muốn làm sao đi vào?"

"Leo tường a."

"Người không phải ban đêm rất lợi hại phải không, tại sao phải leo tường?"

"Trương đối kích thích."

"Kích thích em gái người a. . ."

"Ai ở nơi đó!"

Hai người đứng từ một nơi bí mật gần đó, không hề có kỳ trộn lẫn hai câu miệng lập tức liền đưa tới trước cửa một đám trắng nam chú ý, có người tiếng quát chất vấn, hướng bên này đi tới.

Thấy thế, Cổ Dịch nhún vai, đang muốn lộ diện lúc, không muốn giờ phút này, bỗng nhiên một bóng người cướp tại phía trước, đoạn tại hai phe ở giữa.

Người này đột nhiên xuất hiện, không có chút nào điềm báo, tựa như trống rỗng đứng tới đồng dạng, chẳng những để Cổ Dịch cứ thế lúc chỉ chốc lát, càng là đem đi tới mấy cái trắng nam giật nảy mình.

"Đậu xanh rau muống, người TM đâu đứng tới?"

"xuống."

"xuống?" Cô lỗ người này chẳng hiểu ra sao, trắng nam cũng thấy rõ hấn hình dáng tương mạo, chỉ gặp người này bản thủ, quần áo lộn xộn, một chân, một cái tay chống đỡ một thanh cao cỡ nửa người thép xúc mà đứng, chính thể mười phần quái dị.

"Đứng vậy, xuống, ta đưa các người xuống dưới."

Quái nhân quỷ dị cười một tiếng, trong tay thép xúc điểm xuống mặt đất cả người lảo nháo không bốc lên, đang trắng nam kinh ngạc trong ánh mắt, xúc phong quét ngang, mắt thấy là phải bỏ tới ngay mặt lúc, lại có một thanh âm từ nơi không xa vang lên, quát lớn nói: "Không cho phép thấy máu!"

"Hừ!" Quái nhân lãnh hừ một tiếng, trong tay Lạc Dương Sạn từ cất nên nên, một cái đánh đang trắng nam mặt lên, đem mảnh kích bất tỉnh đi.

"Thảo, dám động thủ! ? Chơi hấn nha!" Quái nhân một cử động kia vô Nghi Thị gây tổ ong vò vẽ, cách đó không xa một đám trắng nam giận dữ, quơ lấy trong tay các loại đồ vật chửi rủa lấy vọt lên.

"Có thể đưa bọn hấn đi xuống dưới sao?"

"Không thể."

Mặt đối đám người đánh tới, quái nhân không có bất kỳ cái gì cảm xúc lên ba động, hướng trước đó khác một phát thanh âm hỏi thăm một câu về sau, trong tay thép xúc múa, bỏ bên trong lách cách không quá mấy phút, liền tương lai người hơn hai mươi cái trắng nam tận đến thả lật.

"Không có ý nghĩa." Quái nhân hậm hực nói ra, hấn thậm chí không có một chút thở, nhìn thoáng qua Cổ Dịch phương hướng, thân thể chìm xuống, lại không thấy bóng dáng. . .

Như thế một phen biến cố tự nhiên để Cổ Dịch hai người cảm thấy ngoài ý muốn, nhìn nhau, đi vào quái nhân biến mất địa phương, phát hiện chân xuống một cái ẩn nấp tại trong bụi cỏ địa động? !

. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 230: xuống

"Người trẻ tuổi, cái này không phải con đường của ngươi."

Đang lúc hai người nhìn chăm chú địa động lúc, cùng nhau thanh âm đột ngột bỗng nhiên vang lên, hai người hơi kinh, tục mà theo tiếng kêu nhìn lại, gặp được một vị cầm thuốc lá sợi cán, tại cây chân xuống đứng không biết bao lâu tiểu lão đầu.

Lão đầu đại khái sáu mươi ra mặt niên kỷ, đỉnh đầu Địa Trung Hải biên giới trắng bệch, thân cao rất thấp, đại khái chỉ có người bình thường khoảng một phần ba độ cao, thêm nữa người mặc màu đen xám quần áo, cùng bóng đêm tương dung, khó để người chú ý, mà nghe lên thanh âm cũng chính là mới vừa rồi cùng người thọt đối thoại người.

Cổ Dịch đánh giá hần vài lần, tựa hồ nghĩ tới điều gì, lông mày lại khó được nhả động mấy xuống, không chút khách khí nói: "Nhân ái rộng, chó yêu hẹp. Chó này động người nào thích chui ai chui, ngươi cảm giác được ca hiểm có sao?"

Lão đầu mắt nhỏ đột nhiên co rút lại một tý, cái đầu gỗ gỗ thân cây, tướng Diệp Từ bụi run lên đi ra, bên cạnh nói ra: "Đồng dạng là tham lam, lại còn có ai xem thường ai, buồn cười, buồn cười. . ."

"Ha ha, từ xưa đến nay cướp từ trước đến nay cũng so với trộm? Trâu? Đây chính là chúng ta bản chất khác biệt, hiểu không?"

Lão giả sừng sốt một tý, mắt thấy Cổ Dịch nói xong rồi đi, bằng từ bật cười: "Vậy liền để lão đầu từ nhìn xem ngươi là như thế nào cướp."

Cổ Dịch không có trả lời, chỉ là hướng về sau thụ cái ngón giữa. . .

. . .

Cứ như vậy, hai người tới lá sắt trước cửa.

Tại xuống ổ khóa lúc, Phương Tĩnh nhin không được hỏi: "Ngươi biết lão đầu kia?"

"Không biết."

"Vậy ngươi nói như thế không khách khí?"

"Đối trộm mộ làm gì khách khí."

"Trộm mộ? Ngươi làm sao. . ."

"Chờ một chút!"

Hai người nói xong, đã tướng ổ khóa lấy xuống, đứng lúc này, Cổ Dịch đột nhiên một thanh chế trụ đang muốn tiện tay đẩy ra lá sắt môn Phương Tĩnh, híp mắt nói: "Không lạ được mấy cái này trộm mộ muốn đánh động, nguyên lai là có mai phục."

Nguyên lai, từ vừa mới nhìn rõ mờ rộng bắt đầu Cổ Dịch liền lòng đầy nghi hoặc, mấy cái này trộm mộ không biết từ đâu có được tin tức, rõ ràng là hướng về phía cái gọi là lộn Phật tháp mà đến, lại từ vừa rồi cái kia người thọt biểu hiện đến xem, nhóm này trộm mộ thân thủ được, thả lặt hai ba mươi đại hán như chơi đùa, căn bản vốn không sợ Lưu Duệ nhiều người.

Như vậy vấn đề liền đến, bọn hần đã lợi hại như vậy, cái kia tại sao phải đào hang đi vào đâu? Hần là bọn hần thói quen đào hang, đi đâu đều phải để lại một hai cái làm kỷ niệm?

Đương nhiên cái này là không thể nào!

Cho nên Cổ Dịch liền lưu tâm nghĩ, tại mở cửa đi đầu làm âm hồn bên trong dò xét một phen, quả nhiên phát hiện nguyên do, cái này phía sau cửa vậy mà bố trí gần mười cái tay súng!

Nơi này không thể không nói, phạm là Nhân Đạo tu sĩ, bọn hần có lẽ không sợ thần quỷ hai đạo nhân vật, thậm chí tại mười tam đại thuật bên trong Nhân Đạo độc chiếm chín chương, cùng Thuật Sĩ một loại bên trong có thể nói cường ổn, nhưng mà Nhân Đạo cuối cùng là huyết nhục chi khu, khí huyết tinh khí mạnh hơn một khi đối phát hóa khí liền lộ ra rất là yếu kém không chịu nổi, giống như tiêu đồng, tâm ta đạo mạnh đến biến thái, cũng không địch lại Bạch Đồ bản lén cái giá, liền là ví dụ tốt nhất!

'Quả nhiên là lão giang hồ, lợi hại lợi hại.'

Phát hiện tay súng, Cổ Dịch mặc dù miệng lên khinh bỉ, trong lòng khó tránh khỏi không được khen một câu lão đầu. Đối với lão đầu đến nói, giải quyết những tay súng là mang gặp nguy hiểm tính, mà chính mình lại vừa lúc tại lúc này xuất hiện, nhất thông minh biện pháp ai cũng qua dẫn chính mình chống đi tới, như vậy giải quyết bọn này tay súng, mượn đao giết người, không thể không nói lợi hại.

Mà bây giờ khóa cửa đã xuống, môn mặc dù còn chưa mở, nhưng vừa rồi đại động tay chân rõ ràng đưa tới bên trong tay súng nhóm chú ý, đối phương vận sức chờ phát động, lúc nào cũng có thể nổ súng, chính mình tiến đã lên dây cung, nếu như như vậy thối lui tất nhiên mười phần nguy hiểm, chỉ có cướp động thủ trước!

Có ý nghĩ này, Cổ Dịch tâm niệm vừa động, thúc đẩy âm hồn, thoáng chớp âm phong đột khởi, bày hồn gào thét, cách lấy cánh cửa, lấy tốc độ nhanh

nhất tại chúng tay sủng kíp phản ứng trước đó đem bọn hấn tận đếm thả lật.

Không sai, liền là nhẹ nhàng như vậy! Cái này là Quỷ Đạo ưu thế, tương đối Nhân Đạo thuật võ tu sĩ, một khi động thủ không cần nhất định phải chính mình lên, thúc đẩy âm hồn mấy xuống liền có thể giải quyết, toàn bộ hành trình vô hại, đơn giản nhẹ nhõm.

Lần nữa đối lão giả thụ cái ngón giữa,

Cổ Dịch một tay đẩy ra là sắt môn, tại Phương Tinh liú rúu truy vấn âm thanh bên trong, hai người thuận người đi chung đường công vết tích, dùng tam năm phút đồng hồ, đi tới một cái so với vừa rồi lớn gấp mười lần địa động trước!

Liếc nhìn lại, địa động cửa hang gần năm mét, vách động bên trong đánh rất nhiều cổ định dùng tám ván gỗ, cửa hang xung quanh cây ăn quả bị thanh trừ sạch sẽ, bốn đài máy xúc đổ cách đó không xa, một gian giản dị ký túc xá lóe lên ánh đèn lại không người, bốn xuống yên tĩnh, không hiểu có chút âm lạnh.

"Ân, không sai, cái này động so với liền vừa rồi khí phách nhiều. Nhìn thấy đi, cái này là? Phan cang đồn lương lại cái kia? Đứng, cái trước chỉ có thể đánh cái lỗ nhỏ lên lút xuống dưới trộm, sau đó người trực tiếp vòng một vòng, máy xúc cưỡng ép mở cửa. . ."

"Cho nên, người vẫn là được có tiền!" Lời còn chưa dứt, Phương Tinh nói tiếp đánh gãy, kéo lên Cổ Dịch không kịp chờ đợi đạo, "Đi thôi, chúng ta nhanh một chút đi nhìn xem."

"Tham tiền."

"Người không tài người cùng tới làm gì?"

"Ta nói cứu người người tin không."

"Cắt, người cứu ai?"

"Cứu tâm tư sa đọa, lại người không đáng chết."

"Tin người thì trách roài. . ."

Nói xong, hai người rất nhanh xuống đến động thực chất, thuận một đoạn không lâu lắm thông đạo, đi vào một mặt cổ lão trước cửa đá.

Lúc này cửa đá mở rộng, bên trong một đường lóe lên ánh đèn, nói thẳng chỗ sâu, trong đó có tiếng người truyền đến.

"Như thế rườm rà, dứt khoát ngày mai lại điều bốn đài đào cơ đến, nhiều nhất nửa tháng, ta không tin đào không ra!"

"Không được! Khụ khụ. . . Lưu tiên sinh, giới nói mười phần Cửu Chân, nếu là chúng ta không nhìn thấy cũng được rồi, khụ khụ. . . Bây giờ gặp qua, ngữ đã thành sấm, như là cưỡng ép khởi công, sợ là mằm tai vạ ít ngày nữa thì hàng! Khụ khụ. . ."

"Vậy làm sao bây giờ? Đồ vật cũng không muốn rồi?!"

"Lưu tiên sinh tao an chớ vội, từ xưa học thuật tiến tới thay đổi, Cửu Cung Bát Quái cầu cố nhiên thâm ảo, nhưng người thời nay làm sao lấy không bằng cổ? Giải khai cũng bất quá là vấn đề thời gian mà thôi. "

". . ."

Thanh âm phát ra từ ba người, vừa vặn Cổ Dịch cũng nhận được, nghe ra chính là Lưu Duệ, không vào cư sĩ, cùng Đoạn Hạo Dương ba người.

Phương Tinh nhỏ giọng nói: "Làm sao bây giờ?"

"Chúng ta lặng lẽ đi qua."

"Lặng lẽ đi qua?" Nhìn xem cái này đoạn ngắn cũng không có bao nhiêu che đậy vật thông đạo, Phương Tinh không xác định hỏi đạo, "Nghe lên sao?"

Cổ Dịch lắc đầu nói: "Dọa bọn hấn nhảy một cái."

"Cái gì? Ai. . ."

Phương Tinh lập tức mộng, dùng trọn vẹn mười giây loại mới phản ứng được hấn không có nói đùa, nhưng mà lúc này đã đi vào qua bước ngoặt chỗ, lại không kịp ngăn cản.

Tiếp lấy rất nhanh, một tiếng theo dự liệu kêu to vang lên: "Demacia!"

"Làm sao. . ."

"Ai! ? . . ."

"Hô. . ."

Qua đạo cuối cùng, nghiêm túc thương thảo đám người thật đúng là bị giật nảy mình, trở lại gặp là Cổ Dịch, không vào cư sĩ mắng nói: "Tiểu tạp toái người cái này không phải ác thú vị, là trí lực thiếu hụt, địa ngục không cửa người xông tới, muốn chết vừa vặn!"

Cổ Dịch bất chấp hấn, đánh giá một chút tại trận hoàn cảnh, gặp nơi này có bốn người, ngoại trừ Lưu Duệ, không vào cư sĩ, Đoạn Hạo Dương bên ngoài, còn có một vị cúi đầu chơi game không phải chủ lưu thiếu niên, gặp hấn không khỏi hiếu kỳ, hỏi: "Anh em người đánh trò chơi gì?"

"Bám đuôi 3."

"Nghe danh tự rất có ý nghĩa a."

"Đương nhiên, thế kỷ kinh điển."

"Không bằng cho ta mượn chơi đùa?"

"Đi!"

Lưu Duệ đánh gãy hai thiếu niên vô dinh dưỡng nói chuyện, nhìn thẳng Cổ Dịch: "Tiểu tử, người hào phóng như vậy xuất hiện ở trước mặt ta đến thực chất muốn làm gì? Thẳng nói đi."

"Kỳ thật cũng không có gì, liền là muốn cùng các người trò chuyện chút cái này Cửu Cung Bát Quái cầu."

"Người hiểu?"

"Hiểu."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 231: Nghi Thị bí sử

"Cái gọi là Cửu Cung Bát Quái cầu, phẩm chỉ hết thấy hình thức bố cục, tên là Cửu Cung Bát Quái, kì thực bao hàm toàn diện, là cổ đại cơ cửa ải thuật tinh hoa nội hàm chỗ tại, nó dậy sớm nhất bắt nguồn từ Thương Chu thời kì, B.D năm 1800, Văn Vương pháp giá tây xương, gặp Vô Tự Bí văn lên xúc động, vẽ giềng chữ mà phân chín cách, bên trong sách vòng xiên, ngay cả đường người thẳng, là mở đầu. . ."

"Im miệng!"

Cổ Dịch há mồm liền ra, trước mặt còn đáng tin cậy, phía sau tha là Lưu Duệ loại này thường dân cũng nghe được hấn căn bản là tại thổi phồng. Cái gì công nguyên một ngàn tám, vẽ giềng chữ viết vòng xiên, làm thơ sao? !

Làm xuống đối Đoạn Hạo Dương nói: "Đoạn tiên sinh, làm phiền đánh trước đoạn tiểu tử này hai cái đùi."

"Chờ một chút!"

Cổ Dịch chen vào nói nói: "Lưu lão bản, không thể không nói cho người vừa rồi có người dạy ta một cái đạo lý, ngao cò tranh nhau, có thể ngàn vạn không thể để ngư ông đắc lợi a." Dứt lời nhìn về phía bên trái vách đá.

Nhất thời tại trận người ngoại trừ không phải chủ lưu thiếu niên, ánh mắt mọi người cũng nhìn tới.

Vài giây đồng hồ về sau, vách đá vẫn như cũ là vách đá, không có nửa điểm động tĩnh, Lưu Duệ rốt cục nhìn không được xuất hiện buồn bực sắc: "Ngô lão, xin động thủ!"

Bị gọi là Ngô lão chính là 'Không vào cư sĩ', hấn nhìn chăm chú mặt vách, nhẹ lay động đầu nói: "Tiểu tử này nói không sai, đằng sau có người."

"Àn?"

Phanh!

Một giây sau, mặt vách lõm hăm, một trận loạn thạch cát bụi, tam đạo thân hình lộ ra ở trước mắt.

Tam người vừa già đi hai ít, ít người một nam một nữ, nam què chân, cầm thép xúc, chính là trước kia vườn trái cây bên ngoài đại sát tứ phương người thọt. Nữ mặt Dung Tú khí, dáng người cao gầy, lấy một thân quần áo bó quăn, không thấy vòng 1, chợt nhìn một cái dáng người mỹ lệ, kì thực vô ngực vô hông giống rỗng mị sợi.

Tướng đối hai người lảng liệ, lão giả khí chất liền phải ôn hòa rất nhiều, lấy một thân đường trang đích hấn thân cao còn muốn vượt qua cái kia nhất đối thiếu niên thiếu nữ, khỏe miệng mang theo mỉm cười, lão trứ lần da mặc dù hơi có vẻ già nua, nhưng tại cái kia nhuộm thành mái tóc màu đen phụ trợ xuống, trái lại có loại tiểu ngạo thời gian vận vị, toàn bộ lộ ra thư sinh khí tức.

"Lão sư! ?" Ba người nhất là là lão giả xuất hiện, lập tức để tránh ở trong đường hăm rình coi người nào đó là thất thanh, lộ ra thân.

Lão giả kia đồng dạng có chút kinh ngạc: "Tiểu Tĩnh? Ngươi tìm . . ."

Ba. Ba.

"Nguyên lai là Cố giáo sư."

Đột nhiên xuất hiện bốn người để Lư Duệ kinh dị một lát, lại khi nhìn rõ lão giả người phía sau vỗ tay đánh gãy nó đối thoại, nói tiếp đạo, "Ta còn cho là người mất tích, thật là để cho ta dễ tìm"

Lão giả cũng liền là Cố giáo sư chuyển mắt trông lại, gật đầu nói: "Hai ta vị học sinh cũng nhiều nhận được Lư lão bản chiếu cố."

"Lão sư, họ Lư đem Văn ca chìm thủy kho!"

Hai bên lúc này mới đối câu nói trước, Phương Tĩnh lại cho đoạt lại, giận dữ chỉ vào Lư Duệ: "Nói xong chia ba bảy, họ Lư không nói đạo đức, lão sư ngươi không nên bị hấn lừa gạt."

"Ta không nói đạo đức? Ha ha. . ." Lư Duệ bằng từ cười lạnh đạo, "Văn tiểu ca nửa tháng ngủ mười lăm cái xử nữ cái này còn chưa tính, nhưng hấn lại đem rỗng đưa đến nữ nhi của ta giường lên, ta Lư mỗ người nếu không đem chìm, xứng làm cha sao? !"

"Nói trâu chết!"

Lư Duệ hừ nói: "Cô gái nhỏ không tin ta ta cũng không có cách, hiện nay ngươi lão sư tới, ta cũng không cùng người so đo, Cố giáo sư, ngươi ta làm sao nói?"

Cố giáo sư nói: "Tiểu Văn tính tình ta biết rõ, hấn liền ưa thích mát mẻ địa phương, nước thực chất rất thích hợp hấn."

"Lão sư, ngươi!"

"Ha ha ha. . ."

Phương Tĩnh, Lư Duệ một người giật mình một người cười to, phía sau người cao giọng nói: "Cố giáo sư quả nhiên là ta Lư mỗ người hảo bằng hữu. Đã ngươi ta bất kể ân cừ, cái kia trước đó hứa hẹn như cũ, như thế nào?"

"Không được." Cố giáo sư lắc đầu, "Lư lão bản ngươi hiện nay chỉ có thể muốn năm thành."

"A?"

"Hôm nay ta mang theo bằng hữu, bọn hấn muốn ba thành. Ta muốn một thành."

"Cái kia còn có một thành đâu?"

Cố giáo sư không có trực tiếp trả lời, nhìn về phía Cố Dịch: "Lư lão bản là đạo lên người, nên biết rõ nhiều người bằng hữu nhiều con đường. Có người nói cho ta biết vị tiểu huynh đệ này tính hoa nội liễm,

Cũng không giống như biểu rõ ràng nhìn qua tốt như vậy gây."

Lư Duệ nói: "Cố giáo sư có chỗ không biết, vị tiểu huynh đệ này ta là một mực hữu tâm tương giao, đáng tiếc bởi vì vị ngươi người học sinh này nguyên nhân, chúng ta một mực tồn tại hiểu lầm, Lư mỗ kỳ thật cũng rất hi vọng nhiều một người bạn."

Gặp hai người như thế nói chính mình, Cố Dịch không khỏi đưa tay, chỉ vào chính mình: "Ý của các ngươi là phân ta một thành?"

Lư Duệ mỉm cười gật đầu: "Không sai, tiểu huynh đệ ý như thế nào?"

Cố Dịch nhìn một chút Phương Tĩnh, gặp nàng chính âm thầm thần thương, vội là gật đầu nói: "Thành giao."

Lập tức, Phương Tinh khóc không ra nước mắt. . .

Như vậy mấy người tính là tạm thời đạt thành hiệp nghị, cộng đồng công của ải trước đó nâng lên Cửu Cung Bát Quái cầu.

Lúc này Cổ Dịch mới có tâm đánh giá đến cảnh vật chung quanh, gấp nơi này từ thông đạo tiến đến là một gian không có trang trí sự vật thạch thất, thạch thành tiêu lồi hình, cũng không tính lớn chủ không gian đối đầu là một mặt sâu lồi đi ra to lớn mặt vách, đứng vào nhau hai bên có thể nhập người, vách tường trên mặt có lưu động hòn đá, liếc nhìn lại khó nói hết nó đẹp, chính là cái kia cái gọi là Cửu Cung Bát Quái cầu!

Như trước đó nói, cái gọi là Cửu Cung Bát Quái cầu phiếm chỉ hết thấy hình thức bố cục, tên là Cửu Cung Bát Quái, kì thực bao hàm toàn diện, biến hóa ngàn vạn, căn tử nhỏ xíu nhắc nhở bên trong tìm tới quy luật mới có thể phá giải.

Mà trước mắt bộ này trận đồ mặc dù quy cách tinh tế, dùng tài liệu thần dị, kinh lịch mấy trăm năm lúc này còn có thể tùy tiện di động, nhưng lại có một cái vấn đề mấu chốt chỗ tại, tức là phía trên đồ án mực nát, thứ này cũng ngang với không có nhắc nhở!

Không có đề kỳ, cái này mấy chục trên trăm khối hòn đá đối ứng cùng cách khối, phương thức sắp xếp nhiều, chỉ sợ thẳng bức nhà giàu nhất tiền tiết kiệm con số, căn bản khó truy cứu đếm, cũng chẳng trách hồ Lưu Duệ sẽ có điều động máy xúc cường đào xúc động.

Đương nhiên, vậy là không có đầu lên cái kia một nhóm giới nói tình huống xuống!

Chỉ gặp cầu lên, là một nhóm lấy cổ tế tự văn viết thành, chính thể thành ám kim sắc kiểu chữ kỳ dị văn tự. Chính là trước kia Đoạn Hạo Dương, Ngô lão đề cập tới giới nói!

Cái gọi là giới nói, nhất là là lấy loại hình thức này xuất hiện giới nói, tuyệt không là đơn giản khuyên nhủ chi ngôn đơn giản như vậy, loại này giới nói không phải cực đoan nguyên lực không thể thành tựu, giống như một đầu hạn chế chương trình, một khi không tuân quy củ, giới nói liền sẽ hóa làm nguyên rủa, ản núp với làm điều xằng bậy người mệnh thân bên trong, trừ phi tu vi siêu tuyệt, nếu không bạo phát rất có thể muốn mạng, cho nên trừ phi vạn bất đắc dĩ, nếu không không có mấy cái Thuật Sĩ sẽ tổn hại giới nói, cưỡng ép làm việc.

Như vậy, hiện nay muốn mở ra Cửu Cung Bát Quái cầu tạm thời liền có lại chỉ có một cái nhất tồn thời gian xuân phương pháp: Căn cứ mực nát đồ án lưu lại, thông qua máy tính ghép hình, tồn thời gian từng bước từng bước giải khai, cực là tồn thời gian.

Hiện nay là bước đầu tiên chinh thể thăm dò thời gian, quá trình bên trong, Cổ giáo sư là đại gia giảng thuật một cái cơ sự:

"Cổ dã sử ghi chép. Năm đó, Thái Tông Hoàng Đế trường võ chi chiến bại lui, mất tích hơn mười ngày mà về, trong lúc đó tự thuật làm quen một nữ tử, vốn có ý tiếp trở về, không muốn vừa lúc Tiết Cử tiến đánh cửa ải bên trong, chiến sự khẩn cấp, việc này sẽ trở ngại, về sau rất nhiều đại chiến, Huyền Vũ đoạt quyền, lòng dạ thành thối trị quốc, dần dần đem việc này lãng quên, cho đến chết trước trước một năm, chợt nghe nữ tử kia tin tức, từng mang theo tử đến Trường An, lại chết bất đắc kỳ tử với nửa đường. Thái Tông Hoàng Đế tuổi già người, lại nhiều tử thương thể, nghĩ đến đây mẹ con hổ thẹn trong lòng, liền mệnh bảy ngàn binh sĩ liệm nữ tử cùng tử thi cốt tìm nhất phong thủy bảo địa, mặc dù không vào đế sách, nhưng như cũ dùng hoàng thất đại lễ, hao tổn cự công tu dựng ngược Phật tháp mà táng chi."

Àm ầm!

Tiếng nói mới rơi, bên ngoài đột nhiên truyền đến một trận oanh sập âm thanh truyền đến.

Mọi người sắc mặt nhiều là biến đổi, đoán được là thông đạo sập, đồng đều thăm nghĩ hẳn là thật có cái gì bị Cổ giáo sư nói trúng, trong cõi u minh có cái gì thủ hộ lấy nơi này? !

Đúng lúc này, Đoạn Hạo Dương dư quang chợt thấy cùng nhau màu đen xám cái bóng, lúc này uống ra: "Ai! ?"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 232: xuống đại loạn đầu

"Ai! ?"

Quát hơi âm thanh lập tức gây nên tất cả mọi người ghé mắt, hướng gian phòng đứng vào nhau chỗ nhìn lại, chỉ gặp một vị người lùn lão đầu quát lấy thuốc lá sợi chậm rãi xuất hiện ở trước mắt mọi người.

"Sur phó."

Hai đạo nhân âm thanh tục mà vang lên, Cổ giáo sư bên người người thọt cùng nữ tử đồng thời mở miệng, làm cho tất cả mọi người tất cả giật mình nghi hoặc, kinh hãi là lão đầu lại hai người sur phó, nghi là nữ tử kia mở miệng phát ra lại là giọng nam! ?

Không có lý hội chúng người kinh nghi, lão đầu đối Cổ Dịch nhẹ gật đầu, bọn hắn trước đó đã tại vườn trái cây trước cửa gấp qua, tiếp lấy nói ra sương mù, thẳng nói với Luru Duệ: "Luru lão bản, một điểm nhỏ động tĩnh, hi vọng không có hù đến ngươi."

Luru Duệ tựa hồ nghĩ đến cái gì, sắc mặt bất thiện: "Thông đạo là ngươi phong?"

"Không sai."

Lão đầu hào phóng thừa nhận, lập tức đề ngoại trừ Luru Duệ cùng hai đồ đệ bên ngoài tất cả mọi người nén tụ ánh mắt, hắn không nhanh không chậm: "Luru lão bản phải bốn năm người xách súng máy tiến đến, ta nếu không phong cái này thông đạo, lão đầu tử há không muốn thành cái sàng?"

"Cái gì, Luru lão bản ngươi . . ."

Đoạn Hạo Dương nhất thời kinh nghi, Luru Duệ dừng tay đã ngừng lại hắn, sắc mặt trầm thấp nói: "Dùng trí không được, xem ra chỉ có thể dùng sức mạnh."

Lão đầu đột nhiên toát ra, một câu vạch trần Luru Duệ ám chiêu, mới đạt thành hiệp nghị thoáng qua phá diệt, phía sau người người quyết đoán, minh bạch cùng mọi người đã là thủy hỏa khó dung, trực tiếp liền chào hỏi người bên cạnh chuẩn bị động thủ.

"Liên chờ ngươi câu nói này!"

Nhưng mà lại có người so với hắn càng thêm quả quyết, chỉ gặp người thọt vung lên thép xúc, dùng xúc phong đối rồi chính mình gần nhất không phải chủ lưu trấn nhất xúc gọt đi!

Xúc phong lẳng lẽ, mắt thấy không phải chủ lưu thiếu niên liền bị gọt sạch nửa bên đầu, đúng lúc này, một cái đại đột nhiên tay đưa ra, 'Ba' một tiếng, vũng vàng tiếp nhận một kích này.

"Người trẻ tuổi, chế địch làm gì tàn nhẫn như vậy." Người xuất thủ là Đoạn Hạo Dương, hắn một chiêu tiếp được người thọt thép xúc, khuyên nhủ một câu, lại chuyển nhìn về phía Luru Duệ, "Luru lão bản, ngươi còn có cái gì mai phục sao?"

Luru Duệ lắc đầu nói: "Đoạn tiên sinh, người trong giang hồ, đạo đức là bên ngoài mới giảng."

"Ta không như thế nhận. . ."

Đoạn Hạo Dương vừa muốn phản bác, đột cảm giác trước người tập tục, chỉ gặp cái kia diện mạo giọng nam thần kỳ sinh vật trong nháy mắt lại lấy không thể tưởng tượng nổi thân pháp lần đến gần trước mắt, càng lấy một cái mạng theo hân quang thẳng chường đâm lấy bên hông, không thể không nín thở im tiếng, ra chiêu trở về thủ, một quyền mở ra nó chưởng.

Nhưng mà như thế vừa thu lại, lại cho người thọt cơ hợp, đoạt trở về thép xúc phản kích, nhất thời ba người tại cái này không gian thu hẹp chiến làm một đoàn.

Một bên không vào cư sĩ Ngô lão thừa dịp cái này cơ sẽ rời khỏi lời thất, trở lại chủ gian phòng bên trong, cũng không có trợ Đoạn Hạo Dương một chút sức lực ý nghĩ, ngón trở xa điểm Cổ Dịch, quát nhẹ nói: "A kỳ nhiều cánh bô khâm Brahma. Khô! Khô! Khô!"

Thoáng chốc, một cổ dị dạng bò đầy toàn thân, Cổ Dịch kịp phản ứng là Ngô lão tại đối với mình mình hạ âm thủ, làm xuống cũng không ngờ hồn phản kích, chỉ là lấy ra một viên trước đó đánh chạy con hàng này nhất được màu đen trắng hạt, đối với hắn có chút cười một tiếng, ném trên mặt đất lên một cước giẫm bạo!

A! . . .

Siêu cao âm thanh giọng thấp pháo thét lên bắn ra, to lớn tiếng gầm tại cái này phong bế không gian tiếng vọng, tất cả mọi người, ngoại trừ đã sớm chuẩn bị Cổ Dịch, cùng cái kia không phải chủ lưu thiếu niên bên ngoài, những người còn lại đám người coi như người mang bí thuật, thể phách cường tráng hạng người cũng không khỏi bị chấn được tai choáng hoa mắt, về phần Cổ giáo sư các loại ba vị người bình thường, càng là tai đạo tràn ra máu.

"Khụ khụ. . . Tiểu tử, ngươi trộm ta đồ vật! ?"

Ngô lão dù sao là người luyện chế, lấy lại tinh thần một chút liền nhận ra Cổ Dịch sử dụng sự vật, giọng căm hận nói: "Ta sẽ vì ngươi chuyên môn chế một viên trắng hạt, ngươi yên tâm, có ngươi kêu."

Sau đó Cổ Dịch lại lấy ra một viên. . .

Một bên khác, mọi người ở đây nửa đêm đã có đối thủ, Cổ giáo sư Phương Tĩnh thầy trò cùng Luru Duệ cũng là người bình thường, với là ngâm thuốc lá sợi lão già lùn tự nhiên đem ánh mắt nhìn chăm chăm về phía không phải chủ lưu thiếu niên, cười nói: "Xem ra ngươi ta là đối thủ."

Không phải chủ lưu không có trả lời, tiếp tục cúi đầu đánh lấy trò chơi, chỉ là tăng tốc hô hấp tiết tấu cùng mặt đỏ tới mang tai mặt, không khó tưởng tượng hẳn đã kinh chơi đến nào đó làm được mấu chốt giờ phút này,

Căn bản không có thời gian lý cái này lão già lùn.

"Người thiếu niên ít chơi điểm không tốt trò chơi." Lão đầu thấy thế lắc đầu, run lên khói bụi, "Làm không cẩn thận sẽ xảy ra ngoài ý muốn."

Phanh! Phanh!

Tiếng nói mới rơi, chỉ gặp hai bóng người bay ra, tập trung nhìn vào, lại là chính mình hai cái đồ đệ bị đánh bay. Lão đầu mặt lên vẻ xấu hổ lóe lên liền biến mất, phết qua mặt đánh giả một phen Đoạn Hạo Dương, gặp nó tại đất này xuống mộ huyết chỗ quanh thân vậy mà dương khí tung hoành, nắm đầm ản có đó lên dấu hiệu, uy thế kinh người, không khỏi chần chờ nói: "Hạo dương quyền tông?!"

"Quyền tông quá mức, ta chỉ là Đoạn Hạo Dương."

"Kiêm tồn là chuyện tốt." Lão đầu nói một câu như vậy, đồng thời tay lên tẩu thuốc dựng thẳng lên, đưa dựng lên một cái tay khác, lập tức tàn thuốc run run ra vô số sương mù, trong nháy mắt tướng lão đầu nuốt hết, ngay sau đó sau một khắc, điếu thuốc này cán xuất hiện ở Đoạn Hạo Dương cái ót ba cm ra!

"Thở hành pháp?!"

Đoạn Hạo Dương thở nhẹ một tiếng, như thiểm điện xuất thủ phát sau mà đến trước phản tay nắm lấy tẩu thuốc, đang muốn mượn tẩu thuốc tướng lão đầu ném bay, không muốn phía sau người chân xuống một điểm mặt vách lại biến mất, hẳn bản năng cúi đầu xuống, chỉ thấy được lão đầu cầm chùy thủ nửa ngồi, đột nhiên hướng chân mình lưng đâm tới!

"Lui!"

Đoạn Hạo Dương lại là một quyền bức lui lão đầu, cả hai nhất hư nhất thực, tung bay chợt không hiểu một cương mạnh mẽ mãnh, triển đấu ở giữa lại nhất thời khó phân cao thấp.

Cứ như vậy, lão đầu hai đồ đệ bị đánh bất tỉnh, không phải chủ lưu đánh lấy trò chơi, Cổ Dịch cùng Ngô lão giằng co, Đoạn Hạo Dương cùng lão đầu triển đấu, trận lên còn thừa lại tam người bình thường mắt lớn trừng mắt nhỏ, ai đều không có trước làm ra cái gì kích thích động tác của đối phương.

Tràng diện kéo dài nửa phút.

Lưu Duệ nhin không được mở miệng, bởi vì là ù tai nguyên nhân, lớn tiếng đối Cổ giáo sư nói ra: "Cổ giáo sư, chúng ta cũng coi như quen biết cũ, vậy mà hôm nay chỉ sợ chỉ có một người sẽ sống lấy đi ra a?"

Cổ giáo sư miễn cưỡng nghe rõ, cũng cao giọng trả lời: "Đáng tiếc Lưu lão bản người phải chết ở chỗ này."

"Ta cảm thấy được hẳn là là người mới đối. . ."

Hai người đều có tâm cơ, tay phải các với giấu sau lưng, cẩn thận nhìn chăm chú lên đối phương.

"A? Cổ giáo sư, người đáng xem đỉnh lên là cái gì?"

"Là người mộ phần!"

Rốt cục vẫn là Lưu Duệ nhin không được đùa nghịch lên tâm cơ, ý đồ chuyển di Cổ giáo sư lực chú ý, mặc dù phía sau người toàn không mặc mưu, nhưng hẳn giấu tại ngực súng ngắn vẫn là trước một bước lấy ra ngoài!

Sau đó tay lên liền là đau xót. . .

'Ba' một tiếng, bị thứ gì vỗ mạnh một tý, thương bị đánh bay tuột tay. . .

"Cho nên ta nói không sai chứ, là người mộ phần."

Cổ giáo sư gặp này cũng không nhin được sừng sốt một tý, kịp phản ứng biết rõ là tại trận người nào đó xuất thủ, cười từ phía sau lấy ra một thanh súng lục ô quay, "Sang năm ta sẽ cho người dâng hương."

"Chờ một chút!"

Phanh!

Thời khắc mấu chốt, Cổ Dịch lên tiếng ngăn lại, nhưng mà Cổ giáo sư lại hoàn toàn không lý, một thương bắn ra!

Trong chớp nhoáng này, Cổ Dịch khó chịu!

Vừa rồi là hấn ra tay ngăn lại Luru Duệ, hấn đoán được Luru Duệ đen đạo nhân vật tất có giấu thương mạng theo, cho nên an bài cùng nhau âm hồn chuẩn bị tùy thời gỡ thương, lại không ngờ tới Cổ giáo sư cũng có, cái này không phải là là chính mình gián tiếp hại Luru Duệ? Mặc dù họ Luru không phải người tốt lành gì, nhưng họ Cổ như thế như vậy, há không là đang đánh mặt mình? !

Bất quá rất nhanh, cổ này khó chịu đảo mắt lại biến mất, tùy theo tân sinh là một cổ kinh dị cùng hiểu kỳ.

Chỉ gặp Luru Duệ trước người một viên đạn lại ngừng ở giữa không trung! ?

Tựa như là bị thời gian định trụ phù giữa không trung, tức không tiến tiến cũng không hạ xuống.

Giờ khắc này, lão đầu cùng Đoạn Hạo Dương cũng tạm thời dừng tay, hướng cái kia đưa tay hư điểm không phải chủ lưu thiếu niên quăng tới ánh mắt, cái trước tại nhìn thấy thiếu niên cổ tay lên nhất khối có khắc "Tâm tướng sự thành" thẻ gỗ về sau, lấy khó tả chấn kinh thốt ra: "Thất Thần Đạo! . . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 233: 1 trận không

Phanh! Phanh! Phanh!

Lại là ba tiếng súng vang lên phá vỡ bình tĩnh, Cổ giáo sư không tin tã lại mở ba phát, nhưng mà sự thật chính là như vậy thần kỳ, tam phát không có ngoại lệ phù ngừng tại Luru Duệ trước người, không tiến mây may.

"Người như thế phiền, người nữ ngựa biết không?" Không phải chủ lưu thiếu niên lập tức lộ ra vẻ không kiên nhẫn, cong lại bắn ra, bốn phát như ra hòng súng, quay đầu đánh trả, đảo mắt liền cho Cổ giáo sư hai chân xuyên qua bốn cái lỗ máu!

"A! . . ."

Cổ giáo sư kêu thảm ngã lộn, súng ngắn ném tới Phương Tinh chân xuống, hấn nghẹn đỏ mặt, đối phía sau người kêu đau nói: "Tiểu Tinh, nhanh, diu ta một thanh."

Phương Tinh bản năng tiến lên nửa bước, nhưng lại ngừng lại, nhớ tới mình bị chìm thủy kho đồng học kiêm tình nhân, lắc đầu nói: "Lão sư ta biết rõ người ưa thích lăn trên mặt đất, ngài liền chậm rãi cút đi."

"Người TM, ta. . ." Cổ giáo sư không để ý trường bối thân phận há miệng muốn mắng, ngược lại lại thấy được Cổ Dịch, nghĩ đến Phương Tinh cùng hấn đồng hành, sinh sinh lại nuốt trở vào, một gương mặt mo nghẹn đến đỏ bừng.

Tốt tại lúc này không phải chủ lưu thiếu niên cũng không có tại tiếp tục làm khó hấn, cúi đầu một lần nữa bắt đầu chơi trò chơi, thật giống như vừa rồi cái gì cũng phát sinh qua. Tròng diện lại một lần rơi vào trầm mặc, không ai lại mở miệng, cũng không ai lại chủ động động thủ, cứ như vậy, cầm cự được.

Thẳng đến một tiếng rất nhỏ 'Cùm cụp' âm thanh, bình tĩnh bị đánh phá, ánh mắt mọi người nặng tiêu cự đến phát ra âm thanh Cừ Cung Bát Quái cầu hoạt thạch mặt vách.

Chỉ gặp nơi đó đã nứt ra. . .

"Cái này. . ."

Cùm cụp, cùm cụp. . .

Lại là hai đạo vách tường nứt âm thanh, vách tường trên mặt vết nứt thoảng qua mở rộng, hai đạo thật dài vết nứt tựa hồ là chạm đến mặt vách yếu ớt nhất bộ phận, vền vền vài giây đồng hồ về sau, toàn bộ mặt vách 'Cùm cụp cùm cụp' vang lên vô số nứt âm thanh, vết rạn bò đầy mặt vách, đến cuối cùng vách đá không chịu nổi gánh nặng, 'Oanh' một tiếng triệt thực chất sụp đổ!

Ngay tại lúc đó, vách đá đỉnh lên ám kim chữ viết nhanh chóng biến thành đen, rất nhanh lại dần dần tiêu tán, giới nói đã thành nguyên rùa, trồng vào mọi người tại đây mệnh thân bên trong!

Nguyên lai căn này phòng ngầm dưới đất vốn là lâu năm, bây giờ thông gió vốn là đã đã thương căn bản, thêm lên trước đó Cổ Dịch một trận âm rít gào,

Đoạn Hạo Dương cùng lão đầu sư đồ ba người lại có bao nhiêu va chạm, vốn là đã yếu kém không chịu nổi, cuối cùng lại kinh không phải chủ lưu thiếu niên khổng bay một viên đạn bắn ra nó lên, trở thành đê chết lạc đà cuối cùng nhất cộng cỏ, mặt vách triệt thực chất sụp đổ.

Giờ khắc này, tha không phải là chủ lưu thiếu niên cũng không khỏi ngẩng đầu lên.

Nhìn về phía bên trong, cát bụi cời về sau, gặp vẫn như cũ là nhất gian thạch thất, trong phòng trụ lúi cùng bên ngoài gần như giống nhau, khác biệt duy nhất là ở giữa nhiều một trương đây là tro bụi mạng nhện, không có nắp quan tài thạch quan, trong quan nhất cổ cây khô, dư lấy lại không mặc khác.

"Làm sao sẽ!?"

Lưu Duệ, lão đầu, cùng Cổ giáo sư vô không giật mình nhìn trước mắt một màn, ai cũng chưa từng nghĩ đến, phí hết tâm tư tới, lại chỉ gặp được một gian không mộ!?

Cổ giáo sư cất lực nói: "Nghĩ mộ! ? Chúng ta tìm nhầm?!"

"Không, Cổ tiên sinh, là người sai, căn bản không có cái gì Thái Tông tư lăng, nơi này táng là một vị vô tên tướng quân." Lão đầu vây quanh thạch quan đi một vòng, mấy chục năm kinh nghiệm để hắn nhận ra trong quan cây khô trước người đại khái nghề nghiệp, đánh giá ra căn bản vốn không là cái gì nghĩ mộ, hết thầy cũng là Cổ giáo sư nghiên cứu ra chút ít hiểu lầm.

Hắn tục mà nói: "Chư vị, lão hủ họ Thạch, trong nhà có mấy vị huynh đệ tại thuật giới có chút chút danh vọng, hôm nay nhiều có chỗ đắc tội, còn mong rộng lòng tha thứ, lão hủ cái này rồi đi, lại thấy chúng ta liền là bằng hữu."

Hắn lời nói này biểu lộ thân phận, lại ẩn hỏi đám người có thể có khó khăn hẩn ý tứ, giờ phút này thấy không có người ứng lời nói, làm xuống ôm quyền gật đầu: "Đa tạ." Nói xong nâng chính mình hai vị đồ đệ từ trước đến nay trong động rồi đi.

"Cái kia không có việc gì ta cũng đi."

"Không được!"

Cổ Dịch gặp nhất trận nháo kịch, cũng không cần thiết đợi tiếp nữa, thuận thế cũng muốn đi, lại bị Lưu Duệ cùng Ngô lão đồng thời quát bảo ngưng lại, phía sau người cười lạnh xem hắn, nói với Lưu Duệ: "Lưu lão bản, Thạch gia Ngũ lão nổi danh Hồ cốc, để họ Thạch đi không gì đáng trách, nhưng tiểu tử này là cái thứ gì? Hôm nay Lưu lão bản tay người xuống người chết,

Cũng tổn không ít nhân tình tiền tài, không lưu hẩn lại, trong lòng cái kia cổ âm ức không có trở ngại sao?"

Lưu Duệ lông mày mở ra, Ngô lão lời nói này lộ ra là nói đến trong lòng của hắn đi, không muốn lúc này Đoạn Hạo Dương bỗng nhiên mở miệng phá: "Tiểu huynh đệ, còn không mau đi?"

Một lời lập tức dẫn được Lưu Duệ cùng Ngô lão không vui, nhưng mà ngoài dự liệu của bọn họ là, Cổ Dịch vậy mà lắc đầu, còn chẳng hề để ý nói ra: "Không đi. Ta thay đổi chủ ý, ta muốn đánh họ Lưu còn có họ Ngô mặt."

Ngô lão lúc này cười lạnh: "Ta liền nhìn người đánh như thế nào."

"Dạng này đánh!"

Cổ Dịch tiếng rơi xuống, toàn bộ không gian bỗng nhiên vắng vẻ, thân hình của hắn vô hạn phóng đại, bành trướng ở giữa tường vắng vẻ đường cong kéo thẳng, lần nữa tái hiện thế giới là trống trải thảo nguyên, chậm chậm gió nhẹ lay động hắn to lớn ống tay áo, những người còn lại ở trước mặt hắn bất quá sâu kiến lớn nhỏ.

Nguyên lai tối nay chính là đêm trăng tròn, mặc dù chưa tới mười hai giờ, nhưng lúc này Cổ Dịch bành trướng phách lực (*) tựa hồ đã đột phá thời gian hoàn toàn hạn chế, không cần chuẩn xác như vậy, bây giờ tháng đầy thời điểm, phách lực (*) đã khôi phục.

"Huyền thuật?!"

Gặp cảnh tượng này, Ngô lão sắc mặt biến đổi, Đoạn Hạo Dương lông mày cũng căng thẳng, tựa hồ nghĩ đến cái gì, sắc mặt dần dần nghiêm túc. Mà Lưu Duệ thì càng là kinh hãi, bất động thanh sắc thối lui đến không phải chủ lưu sau lưng.

"Hừ, huyền thuật cuối cùng bất quá là giả." Ngô lão thực chất quát một tiếng, "Mặt Già Lê Câu Xa Lê!"

Khi hắn cuối cùng một cái 'Lê' chữ rơi xuống, thần kỳ một màn xuất hiện, chỉ gặp Ngô lão trong tay tràng hạt bên trong lại có nhất ngậm lông mày thấp mục đích hiện lãnh lão già sinh ra, lẳng lẳng, khí thế siêu thoát, chính là Ngoại Đạo lục sư chi nhất Mặt Già Lê Câu Xa Lê!

Gặp đây, Ngô lão chính mình cũng ngăn cản cả người, toàn không có không nghĩ tới xảy ra Ngoại Đạo lục sư pháp tướng, nhưng mà rất nhanh càng để hẩn sợ hãi sự tình liền phát sinh, chỉ gặp Cổ Dịch cao lớn thân tướng một phát bắt được pháp tướng, nhẹ nhõm phát lực một nắm, toàn bộ pháp tướng liền theo chỉ bằng tán. . .

"Phốc phốc! . . ."

Trong nháy mắt, Ngô lão chỉ cảm thấy tâm mạch bị thương, trong cổ ý nghĩ ngọt ngào tuôn ra, máu tươi nhịn không được phun ra. Cúi đầu ở giữa lại nhìn trong tay còn sót lại sáu viên trắng hạt lại nát ba viên. . .

"Âm Tôn Giả Tường. "

Ngay tại lúc đó, Đoạn Hạo Dương rốt cục nhận ra Cổ Dịch thuật pháp, mặt hướng Ngô lão: "Quý Đạo đại thuật truyền nhân, Ngô huynh làm gì tự làm mất mặt."

"Ta. . ." Ngô lão sắc mặt một trận âm tình biến hóa, nhìn xem tay lên còn sót lại ba viên trắng hạt, liền chuyển là âm đạm, hai tay đặt sau lưng, nhắm mắt tưởng mặt đưa ra ngoài.

Như thế lần này Cổ Dịch lại sao đối với hắn tám mắt mo này hạ thủ được, cảnh vật chung quanh dần dần tiêu tán, trở lại trước đó trắng cảnh, liền như cái gì cũng phát sinh qua đồng dạng, đối Lưu Duệ cười nói: "Hiện nay ta có thể đi?"

"Có thể." Có người ứng đạo, lại là cái kia không phải chủ lưu thiếu niên, hắn vẫn như cũ cúi đầu, ánh mắt nhìn thẳng trong tay PSP, "Chúng ta sẽ gặp lại."

"Lần sau nhất định mượn người bầm đuôi chơi đùa."

"Chờ một chút!"

Cổ Dịch ha ha cười một tiếng, chính muốn rời khỏi, không muốn lại có một người gọi lại chính mình, theo tiếng nhìn, chỉ gặp Cổ giáo sư nhịn đau nói ra: "Tiểu huynh đệ, dẫn ta đi."

"A? Vì cái gì?"

"Nhìn tại tiểu Tĩnh phân lên." Cổ giáo sư nhấn chân lên kịch liệt đau nhức, lộ ra hi vọng ánh mắt, trước đó Thạch lão đầu chạy liền không có liếc hắn một cái, hắn biết rõ chính mình đơn độc mặt đối Lưu Duệ hậu quả tuyệt đối là sống không bằng chết. Cổ Dịch là hắn cuối cùng cơ hợp, không thể không mặt dạn mày dày mở miệng.

Cổ Dịch cười cười, rồi tới gần hắn lấy xuống kính râm: "Người nhìn con mắt ta màu gì?"

"Hắc, Sắc? !" "

"Vậy liền là roài, gặp lại."

Cổ Dịch không có tại chậm trễ, xoay người rời đi, đoạn, Ngô hai người nhìn xem bóng lưng của hắn, trở về chỗ vừa rồi hai người ngắn gọn đối thoại, trong lòng không khỏi nổi lên một cái tên: Phán Quan Nhân. . .

Phanh!

Đột nhiên một tiếng cụp vang, mọi người ở đây riêng phần mình phân thần thời khắc, một kiện khiến cho mọi người cũng không tưởng tượng được chuyện phát sinh: Chỉ gặp Cổ Dịch chân trước vừa rồi thấp vào động miệng, Cổ giáo sư liền nhào thân nhặt lên súng ngắn, đối Phương Tĩnh bắn một phát súng!

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 234: Sơn môn

"Hỗn trướng!"

Khoảng cách không xa Đoạn Hạo Dương giận quát một tiếng, phi thân một cước trướng Cổ giáo sư cảm thương xương tay đánh gãy, tục mà trở về lập, chân thực chất giẫm chết nó lòng ngực, mắng nói: "Người là súc sinh sao! ?"

"Khục, khục. . ." Cổ giáo sư ho ra mấy ngụm máu đến, đợt tay lên đau đớn hơi chậm, đối trở về Cổ Dịch bật cười: "Họ Thạch lão đầu cho ta một bao thuốc bột, bị ta bôi tại đầu viên đạn, dẫn ta đi, không người nằng hãn phải chết không nghi ngờ!"

Lời nói này nói được mấy người không khỏi hướng Phương Tĩnh nhìn lại, gặp nàng cắn răng chịu đựng kịch liệt đau nhức, cuộn mình một đoàn, mồ hôi

lạnh trên trán ứa ra, bấp chần lên máu nhuộm dần nửa cái quần, trong đó hỗn tạp có màu xanh biếc, hiển nhiên Cổ giáo sư nói không giả, hẳn một thương này là vì áp chế Cổ Dịch cứu chính mình!

Cổ Dịch nâng đỡ kính râm: "Người biết không, ta ghét nhất người khác áp chế ta. Phàm áp chế ta người, người tốt ta sẽ đánh hắn, người xấu nha, nhất định sẽ hối hận."

"Người muốn làm gì?!"

Gặp Cổ Dịch chẳng những không có một điểm ý thỏa hiệp, thân lên ngược lại âm khí càng nặng, Cổ giáo sư trong lòng dâng lên một cỗ dự cảm không tốt, nhưng việc đã đến nước này, chỉ có thể ráng chống đỡ nói: "Ta cảnh cáo người, Thạch lão đầu chẳng biết đi đâu, giải được chỉ có ta có, trong vòng ba canh giờ như không giải được, nàng hẳn phải chết không nghi ngờ!"

"Người có là đủ rồi."

Cổ Dịch lời nói tựa hồ có một loại nào đó lãnh ý, hẳn ngồi xổm xuống, tay dựng lên Cổ giáo sư đỉnh đầu. . .

"A! . . ."

Một giây sau, Cổ giáo sư cái trán gân xanh lộ ra, ánh mắt lòi ra, khoe miệng trương đến cực hạn, cả người tựa hồ nhận lấy từ lúc chào đời tới nay thống khổ nhất tra tấn!

"Sưu hồn pháp. . ."

Đoạn Hạo Dương dời chân, cùng Ngô lão nhìn nhau, trong lòng nhất thời đồng dạng ý nghĩ. Cùng là thuật giới bên trong người, bọn hắn đều biết 'Sưu hồn pháp' là Quỷ Đạo Thuật Sĩ ác độc nhất một loại thuật pháp, tại đối hồn phách cưỡng ép lực soát lấy ký ức quá trình, thụ thuật giả tinh thần trong quá trình này lại nhận nhất cực hạn kích thích, ký ức giống là văn bản tài liệu bị người tùy ý lật đi, qua đi lại không đi chính lý, dẫn đến người trúng thuật kẻ nhẹ hồn loạn thành tên điên, kẻ nặng ký ức toàn ném thành ngớ ngẩn, mà coi như giết hẳn linh hồn cũng là một mảnh trống không, khó khôi phục, thủ đoạn cực kỳ ác độc!

Đoạn Hạo Dương há to miệng, cuối cùng là không có xuất thủ ngăn lại, dù sao có ít người liền nên thụ này thuật!

. . .

Sưu hồn tiến hành nửa phút tả hữu, làm Cổ Dịch buông tay ra lúc, Cổ giáo sư hai mắt ngốc trệ, miệng há mở không sẽ khép kín, nước bọt thuận lưu xuống, hẳn lấy tay tiếp được lại cho hút trở về, rõ ràng đã thành ngớ ngẩn.

Tương đối như thế, Cổ Dịch lông mày thì khó được nhíu lại, sưu hồn kết thúc hẳn cũng không có một chút chuẩn bị giải được động tác, bởi vì: Chỉ vì độc này khó giải!

Vừa rồi tại Cổ giáo sư ký ức biết được, loại độc này tên là 'Qua oán', điều chế phương pháp không thể nào biết được, là Thạch gia độc môn bí được, ngoại trừ Thạch gia Đại huynh, liền ngay cả Thạch lão đầu bản thân đều không có giải được, là Cổ giáo sư từ Thạch lão đầu đồ đệ người thợ nơi đó tư mua mà đến, hẳn căn bản không có giải được, vừa rồi như vậy nói chỉ bất quá là vì lừa gạt chính mình cứu hắn!

"Cổ, Cổ Dịch. . ."

Lúc này, Phương Tinh bỗng nhiên phát ra cất lực thanh âm, rất nhỏ giọng, Cổ Dịch xẹt tới, nghe nàng thấp giọng nói: "Đưa. . . Ta ra ngoài. . . Ta không muốn. . . Chết tại cái này. . ."

"Người muốn chết tại đâu?"

Phương Tinh lộ ra một bộ thê mỹ khuôn mặt tươi cười: "Người. . . Liên. . . Không sẽ lừa gạt. . . Xuống ta sao. Tính toán. . . Đem ta tống tại núi lên, để cho ta. . . Có thể trông thấy U Hiên đại học. . ."

"Tốt."

Cổ Dịch đứng dậy, ôm lấy Phương Tinh hướng cửa hang đi ra, hẳn không hội an ủi người, mặc dù bàn giao trăm đạo âm hồn đuổi theo Thạch lão đầu, nhưng cũng không có gửi quá hi vọng nhiều, dù sao Thạch lão đầu tinh thông thủ thuật pháp, ngày đi nghìn dặm không khó, lại nói lão đầu kia chính mình cũng không có giải được, coi như đuổi trở về cũng không nhất định lớn bao nhiêu dùng, cùng không cho nàng ít ỏi hi vọng, không bằng lại nàng sau cùng nguyện vọng. . .

Tiếp theo, hai người từ trước đó vườn trái cây lá sắt ngoài cửa cửa hang đi ra, bốn phía vẫn là như vậy yên tĩnh, phía trước cách đó không xa cái kia một đám trắng hẳn vẫn còn đang hôn mê bên trong, tựa hồ hết thấy đều không biến, duy khác biệt là, Phương Tinh đã nằm tại Cổ Dịch trong ngực. . .

Hồ hồ. . .

Vô phương hướng đi vài bước,

Gió đêm thổi qua, trong cơ thể phách lực (*) nếu có phun trào, Cổ Dịch bản năng ngẩng đầu nhìn lại, gặp trăng tròn chiếu hướng phương xa, nhất tòa

trong mây núi cao tại trong đêm tối nhược ánh nhược hiện, đột nhiên, hấn tựa hồ đột nhiên có cảm giác, âm thầm suy nghĩ nói: "Lộn Phật tháp, Hóa Không Tự. Tỷ tỷ, người cái này là tại chỉ dẫn ta sao?"

Trong chớp nhoáng này, Cổ Dịch minh bạch cái gì, hướng đại sơn phương hướng tiến đến, đồng thời lại lưu xuống ngàn đạo âm hồn, giao đãi bọn hấn đi tìm trước mặt trăm đạo âm hồn, nếu có Thạch lão đầu tin tức, liền mau tới núi lên tìm chính mình!

Nguyên lai, Cổ Dịch tại trắng tròn chiếu ánh chỉ xuống bỗng nhiên nghĩ đến mục đích chuyến đi này Hóa Không Tự, hóa không, hóa không, đã kỳ danh gọi là bên trong ngâm hóa không hai chữ, cái kia tất nhiên không sẽ ở đáy vực loại hình địa phương, tương phản, rất có thể là chỗ núi cao mây đỉnh ở giữa. Sẽ liên lạc lại nơi đây vừa nghĩ là lộn Phật tháp tồn tại chỗ, không khó liên tưởng, tại U Hiên khu vực, cùng Phật đạo sâu nhất tương liên chỉ địa ngoại trừ Hóa Không Tự còn có ai? !

Như thế, tại rời cái này ả cùng Phật tướng cửa ải chỗ một tòa duy nhất trong mây núi cao, không liền thành Hóa Không Tự sơn môn tồn ở có khả năng nhất chỗ?

Nếu là thật sự như thế, tìm tới Hóa Không Tự, lấy ngàn năm danh môn nội tình chưa chắc không thể giải Phương Tinh sở thụ kịch độc, lui một bước đến nói coi như không thể, cùng Hóa Không Tự hơi tốt Đồng Cực Cung còn thiếu chính mình một viên Sinh Sinh Tạo Hóa đan đầu!

Kết quả là, tại cái này vùng ngoại ô đường đất chỉ lên, Cổ Dịch vừa cảm thụ càng phát ra mạnh mẽ phách lực (*), một bên thúc đẩy chứng hồn gia trì, một đường phi nước đại, quá trình bên trong cơ hồ chân không chạm đất, nếu có người ở đây, nhìn hấn liền đứng như tại như bay, tốc độ cực nhanh!

Dùng cái này đạo mất bất quá nửa giờ hấn liền đuổi tới núi xuống, không có dừng lại, tiếp tục núi lên chạy vội, lại qua ước chừng một giờ, đi tới đỉnh núi.

Lúc này đứng giờ nửa đêm, đỉnh núi gió đêm gào thét, liếc nhìn lại, gấp tứ phương tận là đám mây, nhưng lại nơi nào có cái gì tông môn chỗ tại?

"Làm sao sẽ?"

Cổ Dịch nghi hoặc ngẩng đầu, gấp đỉnh đầu thảng đù lửng không, âm mang tán che đỉnh núi, nhẹ nghĩ nói: "Khó được Hóa Không Tự không tại cái này?"

"Lãnh. . ."

Theo mà một tiếng ngâm khẽ, trong ngực Phương Tinh càng lộ vẻ suy yếu, Cổ Dịch thương yêu nhất thời, một điểm phía trước núi cao vút tận tầng mây, quát khẽ nói: "Đây là thuần âm giới!"

Thoáng chốc, phách lực (*) bộc phát, kịch liệt phách lực (*) tương mây mù thổi tan, đỉnh núi gió mạnh bị ngăn cản, duy có từng tia từng tia gió nhẹ thổi từ, thăm thẳm nhưng, giống như là Minh giới giáng lâm, bình thân không thấy lạnh lạnh.

U cảnh kéo dài mấy phút đồng hồ, này phiên đỉnh núi khí tức bị xông được vẩn vọ, chân thực cùng hư giả ở chỗ này không chừng xuất hiện, nếu có thật có đại tông môn phái ở đây, nhất định có thể phát hiện dị dạng!

"Hấn là thật không ở nơi này?"

Kiên trì thêm vài phút đồng hồ, Cổ Dịch phách lực (*) tiêu hao quá lớn, mắt thấy làm ra bức này động tĩnh Hóa Không Tự cũng không người hiện thân không khỏi thất vọng

"Người đang tìm. . . Cái gì. . . Nơi này. . . Phong thật lớn. . . Đừng đem ta chôn tại. . . Cái này. . ."

"Không sẽ."

". . . Ngại phiền toái. . . Đem ta táng sườn núi lên đi. . ."

". . ."

"Người chớ không nói lời nào. . . Ta. . . Thật là sợ. . . Người ngực treo. . . Là cái gì. . . Làm sao biết phát sáng. . ."

"Àn?"

Cổ Dịch cúi đầu nhìn lại, vừa rời lực chú ý bên ngoài, không có chú ý tới ngực Xá Lợi Tử chẳng biết lúc nào lại sáng lên đậm kim sắc quang mang, hấn đem lấy ra, nghi ngờ nói:

"Độ Sĩ?"

"Sư huynh trở về."

Đột nhiên cùng nhau bên ngoài âm thanh từ sau lưng vang lên, Cổ Dịch nghiêm nghị quay đầu, sau lưng một vị áo vàng khăn đỏ hòa thượng đầu trọc còn chẳng biết lúc nào trống rỗng toát ra, chính hợp chỉ đối với mình mình nói:

"Vị này liền là Cổ tiên sinh a. Tiên sinh thống trị U Hiên, chưa từng ngênh đón, nay lại đưa tới bản tự đệ tử Xá Lợi, không được môn nhập, bản tự thất lễ thất đức, mong rằng tiên sinh rộng lòng tha thứ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 235: Hóa Không Tự

Đỉnh núi đêm lạnh, gió lạnh mạnh mẽ, trong ngực Phương Tĩnh hấp hối, nhìn phía sau hòa thượng, Cổ Dịch theo bản năng hỏi: "Ngươi từ đâu xuất hiện?"

"Tiểu tăng tối nay phòng thủ, gặp Lý tướng quân thạch tế sụp đổ, không thể không ra chùa thị sát, sao muốn ở chỗ này gặp được Cổ tiên sinh, nhớ tới sự tôn bàn giao. . ."

"Đi." Cổ Dịch kêu dừng hòa thượng này, xốc lên là Phương Tĩnh che chắn gió đêm áo ngoài, "Có thể cứu nàng sao?"

Hòa thượng lòng mây lập tức khóa gấp, trầm giọng nói: "Cổ tiên sinh mời đi theo ta."

Nói xong dẫn đường, thuận đi đến đỉnh núi hơi thấp chỗ, vòng qua một tảng đá lớn mất đi thân ảnh, Cổ Dịch lúc này mới phát hiện nguyên lai sau đá có đường, lúc này ôm Phương Tĩnh đuổi theo, không nghĩ mới đến nơi đây lập tức liền bị kinh trụ.

Chỉ gặp hòa thượng kia vậy mà đi tại mây không chỉ lên!

Nguyên lai sau đá cũng không có đường, có chỉ là vách núi không trung, mây sắc đậm thực chất, nhưng mà liền là một con đường như vậy lại bị hòa thượng đi thông! ?

Hành tẩu mây không, coi như Cổ Dịch, tự hỏi bằng vào 100 ngàn âm hồn phách lực (*) có thể miễn cưỡng cũng không thể bền bỉ, huống chi là giống trước mắt hòa thượng như vậy, không thấy một điểm phách lực (*) nguyên lực liền có thể dạo bước vân điên, cái này căn bản liền là thần thoại!

"Cổ tiên sinh có Âm Tôn chi tư, không được mười bước nghĩ đến không khó, không bằng đi mười bước nhìn xem?" Hòa thượng xem thấu Cổ Dịch tâm tư, lập tại mây lên, hạp chỉ đạo.

"Mười bước à, vậy liền thử một chút."

Nghe hòa thượng như thế nói, Cổ Dịch không có bao nhiêu chần chờ, thử bước ra bước đầu tiên, sau đó là bước thứ hai, bước thứ ba, bước thứ tư. . .

Chân thực chất hư đạp trên mây mặt, mượn nhờ âm hồn phách lực (*) nắm nâng, Cổ Dịch rất đi mau xong mười bước, tiếp lấy liền tại hần bước ra thứ mười một bước lúc, chân xuống hư cảm giác đột nhiên mất, một cổ thực chất xúc cảm truyền đến, tại cái này mây không chỉ lên liền như đạp tại thực địa lên, không cần chúng hồn trợ lực liền đứng vững vàng thân thể.

"Mây không cảnh biến?" Thần kỳ một màn, để Cổ Dịch không khỏi thấp nghi một tiếng, nhớ tới ngày xưa Độ Sĩ nâng lên một cái danh từ.

"Cái này là tiểu Vân cầu, mây không cảnh biến còn tại bản tự chỗ sâu, Cổ tiên sinh xin."

Đi theo hòa thượng, Cổ Dịch tại cái này cái gọi là tiểu Vân cầu lên đi mấy phút đồng hồ, thẳng đến đi vào một đoàn to lớn trong đám mây, lúc trở ra, đã thân ở một ngọn núi cao chi lên, chân xuống núi thạch chân thực, tứ phương mây sắc bao phủ, nhớ tới vừa rồi tiểu Vân cầu kỳ huyền, hư thực thật giả, chỉ để cho người ta có chứa chỗ mộng cảnh cảm giác.

Tiếp lấy lại cùng hòa thượng thuận đường núi hướng xuống đi một đoạn, rốt cục tại sườn núi mây xuống chỗ gặp được cái này truyền thuyết Hóa Không Tự!

Nhìn một cái, Hóa Không Tự cửa chùa như bằng gỗ, nhìn kỹ lại như thạch, nghĩ lại về sau mới giật mình bản này là gỗ, lại bởi vì cảm thụ Hóa Không Tự ngàn năm nguyên lực cùng núi đá tương hợp, thành tựu này bất hủ cửa chùa, cửa này tuy không hoàng cung đại điện chi hùng vĩ hùng vĩ, nhưng nó ngàn năm ý vị, thần Đạo Huyền giây chỉ tinh giấu, so trước đó người không biết cao hơn sáng tỏ gấp bao nhiêu lần.

Đi vào đại môn, đi vào một chỗ giống như kiến trúc lại như sơn động rộng lớn chỗ tại, ngẩng đầu có thể thấy được bốn chữ lớn:

Một giác chiêm bao biết không

"Này làm gốc chùa chính điện, Cổ tiên sinh chờ một lát, ta cái này vì ngươi mời đến Kiếp Nguyệt Sư Thúc." Hòa thượng lưu xuống một câu nói như vậy, biến mất trong nháy mắt với cách đó không xa trong đường nhỏ.

"Nhanh lên a!"

Cổ Dịch thúc giục một câu, tướng Phương Tĩnh thả xuống, nơi này khí tức bình thản, mặt vách có tiểu cổ dòng nước vòn quanh nửa vòng trong điện, trong không khí nhiệt độ thích hợp, mặt đất sạch sẽ, công chính tường hòa chi ý cảnh để Phương Tĩnh bởi vì thống khổ mà kéo căng sắc mặt không khỏi buông lỏng ba phần.

Gấp nằng tựa hồ thiếp đi, Cổ Dịch đưa nằng triệt thực chất để nằm ngang, đầu dựa vào tại chân của mình lên, tính một cái khoảng cách ba giờ độc hạn thời gian chỉ còn một giờ không đến, trong lòng có chút gấp, nhìn qua hòa thượng rời đi địa phương, thì thảo nói ra: "Làm sao còn chưa tới . . A? !"

Làm sao sẽ! ?

Mới vừa nói xong, Cổ Dịch chính mình liền ngậy ngậy cả người, nghĩ đến chính mình vừa rồi vậy mà gấp! ?

Bởi vì là lo lắng mà cấp bách, loại tâm tình này như là đối với người bình thường đến nói có lẽ không có gì, nhưng đối với đã thiêu đốt đến thứ sáu lửa Cổ Dịch đến nói, cứu Phương Tĩnh là trong lòng thiện, căn bản đảm không lên tạ đá tâm, lo lắng mang ý nghĩa sợ hãi mất đi, hấn vì cái gì sẽ biết sợ mất đi, lại sợ mất đi cái gì?

Trong chớp nhoáng này,

Cổ Dịch ngẩng đầu lần nữa thấy được cái kia bốn chữ:

Một giấc chiêm bao biết không

Không, biết không, không không phải là trong lòng vô, mà là hại muốn vô, sợ hãi mất đi là cái kia một tia hảo cảm, có lẽ không nhiều, nhưng này xác thực là hảo cảm. Cho nên. . .

Nơi này vậy mà có thể áp chế của ta tình lửa!

"Tri không nhất mộng, nhược thị minh không, làm hết thầy nhược mộng. Cổ tiên sinh xem ra tất cả cảm ngộ."

Đang lúc Cổ Dịch giật mình như mộng thời khắc, cùng nhau hiển hoà thanh âm bỗng nhiên vang lên, tướng kéo về thực tế thế giới, một vị mặc vải xám trường sam tóc dài lão giả xuất hiện ở trước mắt.

Lão giả đập trên chân trần, tóc dài lộn xộn, toàn thân liền một kiện bản thủ vải xám trường sam che kín thân thể, cả người nhìn qua giống là lời thôi lệch thếch, lời thôi, nhưng nếu nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện lão giả thân lên một cổ đặc thù tường và khí chất, đó là một loại thân cận, hiền lành, thậm chí là siêu thoát, cao quý, ưu nhã khí chất.

Lão giả khẽ vuốt cằm, nói: "Lúc đầu không nên đánh nhiều Cổ tiên sinh cảm ngộ, thực tại là tiểu cô nương này bệnh tình khẩn cấp, không thể chậm trễ nữa."

Cổ Dịch lúc này mới phát hiện, chẳng biết lúc nào tay của mình dựng tại lên Phương Tĩnh ngực, cũng khó trách hòa thượng này muốn đánh thức chính mình. Làm xuống vội vàng tướng Phương Tĩnh ôm cho lão hòa thượng, tùy ý hấn tướng người mang đi, thuận liền đối với hấn bóng lưng hô câu: "Lần trước nằng nói nằng sợ đau, người phải ôn nhu một chút."

". . . Khụ khụ. . ."

Sau lưng vang lên một trận ho khan, dẫn tới lão hòa thượng tiểu hòa thượng sắc mặt đỏ lên, lúng túng nói ra: "Kiếp Nguyệt Sư Thúc làm gốc chùa tịnh thiện phong tường lão, chẳng những tinh thông được lý y thuật, càng là thông cứu Phật lý tính tình, tuyệt không có ý nghĩ xấu, Cổ tiên sinh người yên tâm tướng vị tiểu thư kia giao cho sư thúc không có việc gì. . ."

Cổ Dịch dừng tay đánh gãy hấn: "Tiểu hòa thượng, Độ Sĩ sư phó là ai?"

Nhắc lên Độ Sĩ, hòa thượng một trận âm đạm, hạp chỉ nói: "Chính là bản tự phương trượng, Kiếp Tĩnh sư bá."

"Ta có thể gặp hấn sao?"

"Không được."

"Ân?"

"Cổ tiên sinh tới đúng lúc, sau ba ngày có thể thấy được Kiếp Tĩnh sư bá."

"Sau ba ngày? Tới đúng lúc?"

"Ân."

. . .

Sau ba ngày.

Thiên này, Cổ Dịch giống trước mấy ngày sáng sớm, ở trong núi thác nước lưu vọt vào tắm, gặp dần dần khôi phục Phương Tĩnh, cuối cùng đi đến một giấc chiêm bao biết không điện, cùng mang Lộ hòa thượng tụ họp, được hưởng ngồi cảnh phong, hội kiến Hóa Không Tự phương trượng Kiếp Tĩnh.

Ba ngày qua này, hắn đã biết được trước mắt dẫn đường hòa thượng tên là độ tên, dưới sự chỉ điểm của hắn cũng đại khái hiểu rõ Hóa Không Tự tổng cộng có năm mươi bốn phong, tam đại cảnh sáu tiểu cảnh, đều có huyền diệu, có nhiều cao tăng trưởng lão ở lại tu hành, người mặc dù không nhiều, nhưng từng cái tâm tính siêu nhiên, thêm nữa kết hợp thần đạo cùng thuật, nguyên lực đi một mình đường tắt, vô cần chúng sinh cúng bái liền có thể tự thành Phật tướng, có thể nói: Cảnh sắc siêu nhiên, người cũng siêu nhiên.

Tại độ tên dẫn đầu xuống, thuận núi đạo trong mây đi mười mấy phút, hai người rốt cục đi tới ngồi cảnh phong chỗ tại, nơi này tên là ngồi cảnh, có ngồi mà xem bát phương cảnh sắc thu hết mắt thực chất chi ý, là Hóa Không Tự đỉnh cao nhất.

Đỉnh núi ở vào tầng mây trăm mét chi lên, nhất tòa nhà gỗ đơn sơ ở chỗ này.

Ba ngày qua Cổ Dịch thành thói quen Hóa Không Tự ngay cả Phật tượng cũng ít có đơn sơ, đoán đến nơi đây chủ người thân phận, cũng không đợi chào hỏi, tiến lên kéo ra cửa gỗ liền đi vào, đối nội bên trong một vị râu tóc bạc trắng lão giả chào hỏi nói: "Đại sư người tốt nha."

"Người tốt."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 236: Trấn Hải Tháp

Trước mắt vị này lão hòa thượng nhìn niên kỷ đánh giá vượt qua tám mươi tuổi, một thân áo vải giày vải tẩy được sạch sẽ, râu bạc trắng đi qua tu bổ, sắc mặt hồng nhuận phon phớt, tinh thần mười phần, trừ cái đó ra cũng không có mặc khác chỗ đặc thù gì.

Giờ phút này hắn ngồi tại gỗ tịch chi lên, đốt than lửa pha trà, chỉ trước người ngồi đối diện, nói: "Cổ tiên sinh mời ngồi."

"Tốt." Cổ Dịch thuận thế ngồi xuống, trông rỗng người miệng, "Thơm quá, đây là cái gì trà?"

"Nghe nói tên là 'Khô Thủy Sinh', là một vị đã chết hảo hữu di tặng, thả được có chút lâu, Cổ tiên sinh không ngại a."

"Còn tốt."

Hai người vô đình dưỡng đánh cái rắm hai câu, Cổ Dịch trực tiếp đạo rõ ràng ý đồ đến, nói: "Hòa thượng, nói thật người trà này không sai, hoàn cảnh cũng rất Hoàn Mỹ, đáng tiếc ta Cổ Dịch chỉ là một giới tục nhân, trong núi loại này thanh nhàn chơi đùa vẫn được, muốn là lâu đợi mấy ngày toàn thân cũng không dễ chịu, ta vẫn là nói thẳng đi, lần này đến hòa thượng người con này vì xử lý năm kiện sự tình, xong xuôi liền đi, sẽ không quấy rầy các người thanh tu."

"Cổ tiên sinh nhanh người thoải mái ngủ, xin nói."

Cổ Dịch dựng thẳng năm ngón tay, nói một kiện thu một cây, nói: "Thứ nhất, các người cứu được Phương Tĩnh, ta nói tiếng cảm ơn. Thứ hai, xin hỏi Đông Cực Cung đi như thế nào, ta đi lấy ta Sinh Sinh Tạo Hóa đan. Thứ ba, nhìn xem Hóa Không Tự danh truyền Hoa Hạ ngàn năm thịnh cảnh. Thứ tư, nhận ủy thác của người, đưa trở về một viên Xá Lợi Tử trở về. Thứ năm, ta có bệnh, cần phải trị." Nói tiếp U Cực Cửu Hóa sự tình nói nhất lượt.

Nghe xong Cổ Dịch năm kiện sự tình, Kiếp Tĩnh nhẹ gật đầu, lại lắc đầu: "Cổ tiên sinh chuyện thứ nhất người có thể tự mình đi hướng lại Nguyệt sư đệ nói lời cảm tạ. Thứ hai, đệ tam sự tình không khó, trước đó vài ngày Đông Cực Cung Hiếu Đồng cô nương đưa tới một viên Sinh Sinh Tạo Hóa đan ủy thác bản tự chuyển tặng Cổ tiên sinh. Thứ tư sự kiện, Cổ tiên sinh đưa hồi vốn chùa đệ tử Xá Lợi, ta đại biểu bản tự lên xuống hướng Cổ tiên sinh nói lời cảm tạ thì cái. Về phần thứ năm sự kiện, nguyên không nên từ chối, nhưng thực tại là hữu tâm vô lực. . ."

"A? Làm sao nói?"

Kiếp Tĩnh nói: "Lúc đầu U Cực Cửu Hóa bắt nguồn từ tâm ta đạo dị chi, Đông Cực Cung chủ làm vì thế đạo đệ nhất nhân, nếu do nàng xuất thủ, muốn dập tắt Cổ tiên sinh sáu đạo quỷ hỏa cũng không phải việc khó, bất quá đáng tiếc là Cổ tiên sinh tới chậm một bước."

"Àn?"

"Cung chủ với một tháng trước rồi đi Đông Cực Cung, mây dấu vết thiên nhai, chẳng biết đi đâu."

Cổ Dịch "Ách" một tiếng há to miệng: "Sẽ không như thế xui xẻo."

"Liền là xui xẻo như vậy."

"Lão hòa thượng kia người biết rõ nàng đại khái lúc nào trở về sao?"

"Biết rõ. Dựa theo thường ngày quy luật, ngắn thì mười năm, nhiều thì trăm năm lấy lên."

"Cái gì?!" Cái này xuống Cổ Dịch ngay cả tự than thở xui xẻo tâm tư cũng tạm thời ép xuống, truy hỏi: "Vị cung chủ này rốt cuộc là ai?!"

Một cái án thông thường luật ngắn người biến mất mười năm, nhiều thì trăm năm người, rõ ràng là đã kinh đã vượt ra thời gian, loại người này hẳn là là. . .

"Địa Tiên."

Địa Tiên!

Tha là Cổ Dịch vừa mới đã có phần đến một chút, giờ phút này nghe được Kiếp Tính chính miệng nói ra, nhất thời trong lòng cũng không khỏi nhấc lên sóng lớn!

Địa Tiên là cái gì, Địa Tiên nhất từ lưu truyền đã lâu, ôm phác từ luận tiên bên trong nói: Thượng sĩ năng hình? N hư, gọi là thiên tiên; trung sĩ du lịch với danh sơn, gọi là Địa Tiên. Phương sĩ xưng ở ở nhân gian tiên nhân. Thế nhân gọi là tiên, siêu nhiên với vật, không nhận thời gian, sự vật hạn chế, vĩnh thế tiêu dao.

Mà lấy Thuật Sĩ góc độ đến nói, Địa Tiên là dị lực đỉnh phong đại biểu, lấy pháp ra sức, pháp lực mạnh che tuyệt năm châu, giống như thiên hạ vì bản thân chơi chi vật, vì Nhân Thần quý tam đạo thuật sĩ kỳ nhân chung cực truy cầu.

Có lời nói: Thiên tiên hư ảo mà Địa Tiên mờ mịt. Từ đó đến xem, thế gian vô thiên tiên lại có lẽ có Địa Tiên, nhân gian có tàn mất điển chương đại thuật chỉ rõ ràng phương hướng, nhưng cũng phiêu miêu khó tìm, Địa Tiên ngàn năm không hiện, thần Huyền phi thường, từ góc độ nào đó đến nói, có thể xưng được lên là cái thế giới này cực hạn nhất cũng là thần bí nhất tồn tại!

Lúc đầu xen vào loại này thần bí, Cổ Dịch cũng chỉ Địa Tiên là cái truyền thuyết, không muốn hôm nay từ Kiếp Tính miệng bên trong nghe nói Đông Cực Cung chủ vậy mà là một vị Địa Tiên, loại cảm giác này vô thua kém bản tin thời sự phát biểu cảnh cáo nói có M nước phát khóa đạn hạt nhân đánh tới,

Chặn đường vô hiệu, sau ba phút tại gia môn miệng bạo tạc kích thích!

Kích thích qua đi là vui lo, vui là dập tắt Cửu Hỏa đúng tiên đến nói chỉ là tiện tay mà thôi, lo là con hàng này không ở trong nhà hảo hảo ngồi xỏm, nhất định phải đi ra ngoài sóng, đối với Địa Tiên chi tôn, thế gian lại có cái nào mệnh sư có thể tính ra tung tích, muốn tìm nàng, chỉ có dựa vào nhân phẩm ngữ khí, mèo mù vớ cá rán.

Làm xuống thờ dài nói: "Đông Cực Cung chủ khó tìm. Lão hòa thượng vẫn là trước tiên đem phần thưởng của ta thực hiện đi."

"Tốt nói." Kiếp Tính đứng dậy là Cổ Dịch đi lấy Sinh Sinh Tạo Hóa đan, đồng thời nói ra: "Bản tự có chín cảnh, sáu tiểu cảnh Cổ tiên sinh có thể tùy ý đi lại, nhưng tam đại cảnh các ngâm chân ý, nhiều lắm vô ích, Cổ tiên sinh nghĩ kỹ đi đâu chỗ sao?"

"Đương nhiên là mặt trời, không. . ."

Cổ Dịch há miệng vốn muốn nói Hóa Không Tự cái kia nổi danh nhất 'Mặt trời không khóa Viêm Hoàn Quyền', bất quá lời vừa ra miệng bỗng nhiên tâm tư khẽ động, đổi giọng nói: "Ta muốn nhìn lộn Phật tháp!"

Nhất thời Kiếp Tính thân thể run lên một tý, rơi vào trầm mặc, đợi cho hẳn một lần nữa ngồi xuống, tưởng một cái tình mỹ hợp gỗ đàn từ phóng tới Cổ Dịch trước người, mới lần nữa mở miệng nói: "Cổ tiên sinh dùng cái gì nghe qua cái tên này?"

Cổ Dịch vui mừng, có hi vọng! Cái này là hẳn trong lòng hơi động liên hệ tới, hẳn dù sao là gặp qua Thiên Thuật người, đối với không biết cực cảm giác kích thích, cái gì 'Mặt trời không khóa Viêm Hoàn Quyền' căn bản vốn không đủ nhìn.

Nghiêm chỉnh vuốt ve kính râm nói: "Kỳ thật ta là một cái Học giả, ta trong sách phát hiện cái tên này, cũng là căn cứ cái này tìm tới Hóa Không Tự."

Kiếp Tính lại trầm mặc hơn một phút đồng hồ, chậm rãi mở miệng: "Ngã phạt nặng giảng một cái chữ duyên, Cổ tiên sinh đến có thể tìm tới lộn Phật tháp tên tính là duyên, đến U Hiên tiên bản tự ngắm cảnh là duyên, Độ Si cũng nhất duyên, như thế hữu duyên, theo lý cũng gì nên nhìn qua cái này 'Trần Hải Tháp'."

"Trần Hải Tháp?"

...

Trần Hải Tháp, cũng liền là cái gọi là lộn Phật tháp, tháp này cũng không phải là xây tại mặt đất, mà là tọa lạc ở Hóa Không Tự chính phong chi xuống, cũng liền là một giấc chiêm bao biết không điện chính phía dưới.

Tại Kiếp Tính dần dần xuống Cổ Dịch thông qua một chỗ mật nói tới đến đây tháp cửa chính, cùng nhau thường thường không có gì lạ trước cửa sắt.

Đây ra cửa sắt, là liên tiếp treo hơi sáng ánh đèn cầu thang hành lang, uốn lượn hướng xuống, lấy Cổ Dịch thị lực nhìn lại cũng không thể gặp thực chất, mười phần tinh mịch.

"Phật tháp dùng cho cung phụng Thánh Vật, mà lộn Phật tháp tương phản, là vì trần áp tà vật."

Tại hướng xuống lộ trình bên trong, Kiếp Tính là Cổ Dịch giảng thuật toà này Trần Hải Tháp tồn tại: "Năm đó thiên hạ đại định, vạn dân được hưởng thái bình, khai sáng một đời Thánh Triều thánh thế. Phía sau kinh mấy năm, nuôi long chi khí dần dần thành, thiên mệnh sư dùng cái này khí thôi diễn quốc vận, lại không nghĩ lại phát hiện có kinh thế tà vật xuất thế, là lấy Thái Tông Hoàng Đế phái bảy ngàn binh gia bí ra kinh thành, cùng bản tự liên hợp, đào móc này lộn Phật tháp lấy trần hải."

"Một mực nói trần hải, đến thực chất là trần cái gì biển?"

"Cổ tiên sinh rất nhanh liền sẽ biết được."

Nói đến đây, hai người tại không có đáp lời, mãi cho đến cầu thang dưới đáy, đi tới một chỗ cực lớn trong không gian.

Nơi này mặt vách hợp tròn, mười mấy đạo vết lõm song song thành liệt, bên trong để đó thống nhất sự vật, trập trập tường hòa cảm giác từ đó phát ra, Cổ Dịch một chút nhận ra những vật này, kỳ nói: "Cái này, cũng là. . . Xá Lợi Tử! ?"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 237: Huyết Hải Thần Chương

Những cái kia vết lõm bên trong bày ra có chỉnh tề tình trạng vật, từng khóa cũng không hợp quy tắc, nhưng từ trong đó tán phát trập trập tường hòa nguyên lực đến xem, phân rõ ràng liền là từng khóa cao tăng Xá Lợi Tử!

Lúc này Cổ Dịch cũng minh bạch Kiếp Tính nói 'Độ Si là nhất duyên' nguyên do: Nguyên lai hẳn là muốn để chính mình tự tay tướng Độ Si Xá Lợi Tử để lên.

Quả nhiên, chỉ nghe Kiếp Tính tiếp xuống mở miệng nói: "Độ Si là bản tự tam thập thất đại đệ tử, Xá Lợi vốn nên để đặt với chín ngàn bên trong, nhưng niệm nó phẩm cách, tế lấy tính mệnh diệt Địa Thương, công đức vô lượng, có thể đặt thứ năm ngàn, Cổ tiên sinh, còn xin người tiền hán cuối cùng đoạn đường."

Cổ Dịch ứng một tiếng 'Tốt', liền lấy âm hồn phách lực (*) tướng chính mình đưa lên mặt vách thứ năm vết lõm độ cao, tìm cái vị trí tướng Độ Si Xá Lợi bỏ vào.

"Tiên sinh mời đi theo ta." Lần nữa sau khi xuống tới, Kiếp Tính khẽ gọi một tiếng, đem hán dẫn tới nơi đây chính giữa chỗ, một cây ngọc trụ trước sân khấu.

Cái này là một cây toàn thân xanh biếc ngọc trụ, nhan sắc cực thuần, không có một tia tì vết, tại thả tại thế tục đơn giản liền là một kiện vô giới chi bảo.

Bất quá coi như thế, Cổ Dịch cùng Kiếp Tính ánh mắt lại đều không tại ngọc trụ lên, chỉ là nhìn thẳng mặt bàn lên một bản đầy là tro bụi nặng nề thư tịch.

Kiếp Tính tiện tay tướng sách lên tro bụi phủ tận, lộ ra văn bản 'Ngọc vương bảo tướng kinh' năm cái thiếp vàng chữ lớn, nói ra: "Này kinh ghi chép 'Ngọc vương bảo tướng pháp', không dính bút mực, đồng đều lấy vô thượng nguyên lực viết mà thành, làm gốc chùa đệ nhất kinh cuốn."

Nói xong lui thân nửa bước, ra hiệu Cổ Dịch có thể đọc qua. Phía sau người cũng không có khách khí, thuận thế tiến lên lật ra ngọc vương bảo tướng kinh, hiển lộ ra bên trong từng cái từng cái như thiếp vàng chữ nhỏ kiểu chữ, trong đó trập trập nguyên lực phát ra, nhìn thẳng ở giữa có loại không hiểu uy nghiêm áp bách cảm giác.

Lại nhìn kỹ nó tự ý, trong đó thâm ảo huyền diệu, không phải nhất thời nửa sẽ đủ khả năng lĩnh hội. Cổ Dịch nghĩ lại nghĩ đến: Nơi đây là cao tăng yên tĩnh

chi địa, không có khả năng ở đây ở lâu, Kiếp Tính để cho ta nhìn sách này tất nhiên có nguyên nhân khác.

Làm xuống cũng không có tại cần thận lưu ý trong sách bên trong dung, tăng tốc đọc qua tốc độ, không cần lâu ngày liền lật đến chính một nửa trang đêm, đúng lúc này, dị tượng đồ sinh!

Chỉ gặp một cỗ hồng quang giống như kinh chim thoát buồn ngủ, cực tốc xông lên trên trời, thoáng chốc, bốn phương tám hướng Xá Lợi Tử đột nhiên lộ năng mà lên, riêng phần mình kích phát ra một cỗ đậm kim quang mang tụ hợp thành một điểm đem gát gao định trụ, để hoi kinh về sau Cổ Dịch thấy rõ chuyện này vật thật dung: Một tờ màu đỏ thư tịch tàn trang.

"Cái này là. . ."

"Máu, biển, thần, chương!"

Kiếp Tính từng chữ nói ra cuốn sách này trang tên thật, tục mà hỏi đạo, "Cổ tiên sinh có thể từng nghe nói qua thuật mười cảnh."

"Đương nhiên."

Cổ Dịch gật đầu xác nhận. Làm là Thuật Sĩ không biết rõ thuật mười cảnh người chỉ sợ cũng chỉ có những cái kia vừa xuất thế thái điều.

Từ xưa truyền thế chi pháp có năm thuật: Thiên, Địa, Nhân, thần, quỷ. Trong đó Thiên Thuật tồn tại ở thần thoại không đề cập tới, thuật mặc dù phiêu miêu khó gặp, nhưng mấy ngàn năm qua luôn có dấu vết để lại là thế trong nhân thể người hữu tâm phát giác, tổng kết thời diễn chi xuống ra kết luận, thuật nên phân mười thiên, chung đối ứng hải dương, dãy núi, bình nguyên, đất khô cằn, đầm lầy, thảo nguyên các loại mười loại hình dạng mặt đất cảnh sắc, gọi là thuật mười cảnh.

Kiếp Tính có câu hỏi này tất nhiên có hậu lời nói, quả nhiên chỉ nghe hần tiếp xuống lại hỏi: "Tiên sinh có thể lại nghe qua cảnh nghịch giống?"

"cảnh nghịch giống?"

Cổ Dịch lần này trầm ngâm, nhớ tới ngày xưa một đoạn kiến thức. Cái gọi là tạo vật phân âm dương, vạn sự cũng có tính hai mặt, cảnh tự nhiên cũng không ngoại lệ phân là chính phân hai mặt, chính diện tức thế giới hiện thực thấy cảnh mười loại, mà mặt trái thì là tới đối ứng một loại khác nghịch giống, lại xưng bại cảnh, là một loại hoàn toàn cảnh tượng bất đồng, như dãy núi đối ứng thì là Âm Sơn, bình nguyên đối ứng là đất đen, đất khô cằn đối ứng là xương nguyên các loại. . .

"Cho nên 'Huyết Hải Thần Chương' tức là huyết hải, là thuật Trung Hải dương nghịch giống? Cái này là 'Trần Hải Tháp' tên tồn tại, vì cái gì liền là trần áp này tàn trang?"

"Không phải, cũng là."

Kiếp Tính nói: "Này thiên cũng không phải là tàn trang mà là toàn chương." Dừng một chút tiếp lấy nói ra: "Năm đó này 'Huyết Hải Thần Chương' bỗng nhiên xuất thế, chẳng những ghi chép huyết hải đủ loại,

Càng có nghịch giống tu tập chi pháp, thiên mệnh sư thời diễn đi ra lịch, tính ra này thiên chương bại nước lằm thế, bầm rõ ràng Thái Tông Hoàng Đế, liền lệnh bảy ngàn binh sĩ tu kiến lộn Phật tháp mà trần chi."

"Một phần thuật nghịch chương lại có thể dao động nước gia căn cơ?"

Kiếp Tính lời nói để Cổ Dịch có chút 'Lão hòa thượng này đang nói phét' cảm giác, nên biết đạo quốc chỉ khí vận là vận dân chỗ chú, là Nhân Đạo đình phong tụ lộ ra, từ trước Thuật Sĩ coi như lợi hại hơn nữa, trừ phi dao động dân tâm, không người quốc chỉ trụ lương là tuyệt đối không cách nào rung chuyển mây may!

Bất quá lão hòa thượng này có thể là Hóa Không Tự BOSS, lại thế nào sẽ nói mò nhạt đầu?

Bất kể như thế nào, Cổ Dịch lòng hiếu kỳ là bị câu lên, bắt đầu nghiêm túc quan sát trong đó ghi lại thuật pháp, lại không nghĩ đọc hai chữ liền bỗng nhiên đau đầu muốn nứt, cũng không còn cách nào xem tiếp đi.

"thuật không phải cơ duyên không thể tập, Huyết Hải Thần Chương càng là như vậy."

Kiếp Tính như là nói ra, hiển nhiên Hóa Không Tự lịch đại cao tăng đã có không ít hưởng qua loại khổ này đầu. Cổ Dịch liền mà chính muốn từ bỏ, dư quang chợt quét đến Huyết Hải Thần Chương có hai hàng chữ nhỏ, kiểu chữ hiện ra kim sắc, lộ ra không phải thần chương bên trong dung, thuận thế liền nói ra: "Cửu chỉ bình sinh nửa Phật, thuật phân âm dương hai địa phương tiên."

Thoáng chốc, Tâm Không không hiểu chấn động, đột nhiên gặp một cỗ cường đại dị lực tự dung hiện lên, trước mắt máu trang hòa tan, hóa thành một cái cực lớn sóng máu đập mà đến, Cổ Dịch toàn thân cứng ngắt tránh cũng không thể tránh, vẫn từ sóng máu nhào qua, trong mắt xuất hiện thần kỳ một màn:

Chỉ thấy phía trước trời cao biển rộng, hải dương màu đỏ ngòm, bầu trời màu đen, chính mình lại lấy ý thức đang bay du lịch, nhanh chóng xem huyết hải cảnh tượng, thấy máu Hải Thần kỳ, các loại kỳ thú từ biển bốc lên mà ra, vô số dị vật trôi nổi, lộ ra tận kỳ dị.

Đào mắt đi vào một mảnh không biết tên hải vực, ý thức ở chỗ này ngừng xuống, bỗng nhiên lại quay đầu đắm vào trong biển, một trận ngạt thở cảm giác đánh tới, trước mắt một mảnh huyết hồng, tựa như muốn bị chết đuối.

Loại cảm giác này cũng không có tiếp tục bao lâu, lại đột nhiên dễ dàng hơn, trước mắt biến được sáng sủa, một chỗ rộng lớn hang động hiện ra trước mắt, trong động có bàn đá ghế đá, bàn lên để đó một thanh làm bằng đá chủy thủ, chủy thủ bên trên khắc có lít nha lít nhít đồ án, vừa muốn nhìn rõ, cảnh sắc lại đột nhiên cấp tốc đảo ngược, lập tức về tới lộn Phật tháp bên trong.

"Là huyền thuật lưu lại sao?"

Cổ Dịch ấy ấy tự nói. Kiếp Tính lúc này mở miệng: "Tiên sinh vừa mới song mắt đỏ bừng, thân lên ản có thôn phệ vạn vật cảm giác, đào mắt lại khôi phục như lúc ban đầu, xin hỏi ra sao nguyên do?"

"Nguyên do? Ta vừa rồi niệm cái này hai hàng chữ nhỏ, đào mắt liền tiến vào huyết hải. . ."

"Hai hàng chữ nhỏ?"

Cổ Dịch lời còn chưa dứt liền bị Kiếp Tính đánh gãy, phía sau người nhìn chăm chú Huyết Hải Thần Chương lắc đầu: "Xem ra tiên sinh thân lên có cơ duyên khác."

Cổ Dịch giờ mới hiểu được tới Kiếp Tính không nhìn thấy cái kia hai hàng chữ, vừa muốn nói cái gì, chỉ gặp Kiếp Tính trở tay đè ép, tướng Huyết Hải Thần Chương một lần nữa nén trở về ngọc vương bảo tướng kính bên trong, hợp lên kính cuốn nói: "Duyên một chữ này, giấy không thể nói. Tiên sinh đưa tới Độ Sĩ Xả Lợi là duyên, được duyệt 'Huyết Hải Thần Chương' là duyên, sau này duyên cũng làm sao không có biết, còn xin tiên sinh lo liệu tự thân, trường tu tâm tính, chớ để huyết hải nghiệp chướng nhân gian."

". . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 238: Xuất ngoại

Theo Kiếp Tính một phen, chuyện này cũng coi như là có một kết thúc.

Hồi tưởng vừa mới đủ loại, Cổ Dịch như được nếu không có, giống như ngoại trừ nhìn thấy huyết hải cảnh sắc bên ngoài, tựa hồ không có cái gì khác thu hoạch, nhưng mà nghĩ lại, coi như đi xem mặt trời Viêm Hoàn Quyền lại làm sao không phải như thể trải nghiệm?

Từ Huyết Hải Thần Chương bên trong cũng có thể thấy được, tựa như thuật loại này cảnh thuật, đã không tại câu nệ với văn tự truyền pháp, mà là nặng đề ý hợp, nghĩ như thế, xem huyết hải nhất Cảnh Hòa mặt trời Viêm Hoàn Quyền nhất cảnh, cả hai lại có gì khác biệt đâu?

Cổ Dịch cũng không có đang xoắn xuýt, người tổng là thường thường hối hận với lựa chọn, huyền thuật khác một đầu sẽ tốt hơn, thật tình không biết giữa đường buồn vui ngang hàng, chỉ là phong cảnh khác biệt mà thôi, đi lên huyết hải cảnh đường, nhìn một chút thể nhân không thấy chi cảnh tượng so với chính cảnh đất khô cằn chưa chắc không phải nhiều hơn mấy phần ý mới?

Nghĩ đến, đã cùng Kiếp Tính cùng nhau lần nữa đi lên hành lang uốn khúc cầu thang, sáu mặt yên tĩnh, chỉ có tiếng bước chân cộc cộc rung động.

Lúc này Kiếp Tính đánh vỡ trầm mặc: "Cổ tiên sinh lông mày xiết chặt bụng lòng, tựa hồ nghĩ thông suốt cái gì?"

"Đúng vậy a, nghĩ thông suốt một sự kiện lại có một việc đến phiên ta."

"U Cự Cừ Hòa sao?"

"Lão hòa thượng thật thông minh, không biết có gì chỉ điểm đâu?"

Kiếp Tính nói: "Chỉ điểm không dám nhận, chỉ là có chút thô thiển mạch suy nghĩ. Mạo muội hỏi một chút, Cổ tiên sinh tại ta Hóa Không Tự, chín Hỏa chi lực phải chăng suy yếu một chút?"

Cổ Dịch nghe vậy khẽ giật mình, suy nghĩ cẩn thận mấy ngày nay tâm tình mình biến hóa không nhỏ, so với ngoại giới là muốn miễn cảm được nhiều, nghĩ nghĩ, nói: "Hẳn là thần đạo nguyên lực có áp chế Cửu Hỏa hiệu quả?"

Kiếp Tĩnh không có mình xác trả lời, mà là hỏi ngược một câu: "Tiên sinh có thể từng nghe qua 'Không tính' hai chữ?"

"Không có."

"Tính làm người chỉ tư tưởng, không tức không, không tính quý tại tính khiết tư tưởng, lấy lúc đầu chỉ tâm đối bản đến từ sự tình. U Cực Cửu Hòa nguyện tại tâm ta đạo, bằng vào ta tâm là vũ trụ, nhóm lửa hết thấy, này tính đốt không không, như lấy không chỉ tính làm gốc, Cửu Hòa không được chất dinh dưỡng, tự nhiên dập tắt."

"Lão hòa thượng ý tứ là muốn dạy ta không tính chi pháp?"

"Nếu như Cổ tiên sinh muốn học, bản tự mây không cảnh biển làm là một chỗ đất lành."

Mây không cảnh biển?

Nghe được cái này địa danh, Cổ Dịch trước tiên nhớ tới không phải nó làm là Hóa Không Tự sáu tiểu cảnh chỉ nhất thần diệu, mà là nhớ tới ngày xưa Độ Sĩ nói với Bạch Đồ, từ mà liên tưởng nơi đây cố nhiên có nó đặc biệt, nhưng chỉ sợ cũng không phải tốt như vậy đợi.

Làm xuống hỏi: "Mây không cảnh biển có phải không là chỉ có mây cùng không?"

"Trời cao mây trắng, còn có nhật nguyệt giao thế."

"Cái kia há không là rất tịch tịch?"

"Không phải như thế không thể tu không tính chi pháp."

Cổ Dịch lắc đầu: "Vẫn là thôi đi, không học ta còn có mấy cái dục vọng, so với người cái này không tính pháp ta còn không bằng bị chín hỏa thiêu tính toán."

"Cũng thế, tiên sinh vui động người lại há sẽ tại ta Hóa Không Tự loại này hoang vu chi địa ở lâu." Kiếp Tĩnh dứt lời trầm mặc mấy giây, lại mở miệng nói: "Duyên đến nhất trận, không bằng ta vì tiên sinh đề cử cái chỗ a?"

"Chỗ nào?"

"Từ thủy nam chi nam ra Hoa Hạ, bạch tượng thành ở vào Tam quốc chỗ giao giới, Phật giáo hưng thịnh, nơi đó có một loại đặc thù thần đạo pháp môn, có lẽ có thể giúp tiên sinh thoát khỏi Cửu Hòa làm phức tạp."

Xuất ngoại sao? Nghe cũng không tệ lắm . .

Cổ Dịch âm thầm suy nghĩ, rất nhanh hai người một lần nữa về tới một giấc chiêm bao biết không trong điện.

"Liên lần từ biệt này, Chúc tiên sinh sớm ngày toại nguyện."

Kiếp Tĩnh nhẹ nói một tiếng, hướng đi trong điện cửa sau, Cổ Dịch phản ứng đối phương là tạm biệt, chỉ sợ về sau lại khó thấy một lần, lập tức gọi hán lại: "Lão hòa thượng, ta một mực có một vấn đề không hiểu, người có thể hay không cho cái đáp án?"

"Tiên sinh xin nói."

Cổ Dịch nói: "Ta đến người cái này ở ba ngày, mặc dù gặp người không nhiều, nhưng từng cái cũng là đỉnh tiêm cao thủ, vì cái gì mấy tháng trước Địa Thương sự tình lại chỉ phái nhất tiểu bối đi ra ngoài?"

Kiếp Tĩnh nhìn hán mấy giây, lắc đầu nói: "Việc này không ngừng là ta Hóa Không Tự, càng liên quan đến Đông Cực Cung hai gia đại bí, không thể trả lời."

"Có thần bí như vậy?"

"Có."

"

"Tốt a. Lão hòa thượng xin từ biệt, người tìm người mang ta ra ngoài đi."

"Độ tên đã tại cửa ra vào chờ."

"Ha ha, xem ra là sớm nghĩ để cho ta đi đi."

"Nhất trận duyên đến, tiên sinh làm gì để ý những này."

"Cũng đối."

Dứt lời, ra một giấc chiêm bao biết không điện, tại độ tên dẫn đầu xuống một lần nữa về tới lúc đến cái kia tòa núi cao.

Cổ Dịch cáo biệt độ tên, thu trở về tại bậc này hẳn ba ngày âm hồn, chính muốn rời khỏi lúc, sau lưng chợt truyền đến cùng nhau giọng nữ: "Cổ Dịch. . ."

Trở lại nhìn lại, chỉ gặp cướp tháng mang theo Phương Tinh đối với đám mây, phía sau người xa xa đối với mình mình hỏi một câu: "Chúng ta còn sẽ gặp lại sao?"

"Có lẽ vậy."

Xa hô một tiếng, Cổ Dịch đối nàng cười cười, lại không dừng lại, đi xuống chân núi, lưu xuống Phương Tinh vô thần cười nhạt:

"Có lẽ là cái gì quý. . ."

...

...

Nửa tháng sau.

Thụ nam xuất cảnh xe tuyến lên, thứ hai đếm ngược bài ngồi hai vị chừng hai mươi niên kỷ muội tử, lái nhai từ lên xe bắt đầu liền trò chuyện mỹ thực, thanh âm thanh thủy thanh tâm êm tai.

"Kỳ Kỳ ta cho người nói, lần này đi ra du lịch ta có thể là chuyên môn giảm năm cân thịt, vì cái gì liền là đi ra ăn trở về, ta điều tra, chúng ta đoạn đường này từ Lào đến Thái Lan, một đường có chua cay tôm canh, chua thịt, gà nướng cá, sinh trộn lẫn cây đu đủ, cơm lam thật nhiều ăn ngon, muốn là đến Thái Lan, còn có cây húng quế chân gà, cà ri cua, cây sả gà khối, ngọt cay mát chỉ tôm, hải sản mì xào vân vân vân vân. . ."

"Nói cho ta nước bọt cũng chảy ra, chúng ta trạm thứ nhất tại đâu xuống?"

"Ta xem một chút địa đồ, hẳn là là thanh lỗ, không đến một trăm km, chúng ta tại cái kia xuống xe, trước tiên có thể ăn chua cay tôm canh, buổi chiều ngồi xe thẳng tới Băng Cốc."

"Tiểu Văn thiếu nữ, người liền thưởng thức người cái này ăn tính."

"Hi hi. . ."

"Hai vị mỹ nữ, quấy rầy một tý."

Hai muội tử trò chuyện được chính hoan, trước bài nhất nam tử bỗng nhiên quay đầu cảm vào lời nói đến, đưa qua nhất tấm danh thiếp, cười nói: "Kẻ hèn này Tổng tỉnh, nghe hai vị mỹ nữ trò chuyện lên mỹ thực, nhin không được liền muốn ta đề cử một tý, cái này là ta tại thanh lỗ nhà hàng, hai vị nhìn xem."

Vị này tự xưng Tổng tỉnh người hình dạng anh tuấn, nhìn qua chừng hai mươi niên kỷ, thân áo lấy giăng cứu, cổ tay lên ả ả lộ ra nhất khối đồng hồ, chế tác tinh tế, hơi hiểu công việc người một chút liền có thể nhìn ra nó có giá trị không nhỏ.

Hai muội tử vì hẳn suất khí cùng khí chất hấp dẫn, tên kia là Kỳ Kỳ thiếu nữ lộ ra được so sánh là hào phóng, tiếp nhận danh thiếp, vui cười trả lời: "Ta cái này tỷ muội muốn ăn chua cay tôm canh, suất ca nhà hàng có sao?"

"Đương nhiên, vị đạo chính tông, bao hai vị hài lòng."

Hai muội tử nhìn nhau, tiểu Văn rõ ràng xấu hổ, xấu hổ cười cười, nhỏ giọng hỏi: "Có cơm lam sao?"

"Ha ha, có, bao no."

Ba người trò chuyện với nhau thật vui, trăm km đường xe đảo mắt đến mục đích, Tổng tỉnh một bên giúp hai muội tử cầm hành lý, một bên giới thiệu mỹ thực nói: "Kỳ thật thanh lỗ nổi danh nhất không phải chua cay tôm canh, mà là kim lợn sữa. Dầu vùng ngâm, chiếc lửa nhỏ chậm nướng, như là sư phó tay nghề đầy đủ, nướng ra tới kim lợn sữa kinh ngạc, chất thịt cực đẹp, vào miệng tan đi, loại kia mùi thơm, đơn giản. . ."

Hai muội tử nghe được một trận nước bọt chảy ròng, xấu hổ tiểu Văn nuốt nước miếng, lắc đầu nhẹ nói: "Được rồi, chúng ta vẫn là ăn chua cay tôm canh đi."

"Vì cái gì?"

"Không có. . ."

"A." Tổng tỉnh nhìn ra nguyên do, có chút cười một tiếng: "Yên tâm đi, chúng ta cũng coi như bằng hữu, cái này bỗng nhiên ta làm chủ, coi như là tận tình địa chủ hữu nghị."

"Ta. . ."

"Vậy chúng ta liền ăn địa chủ rồi!"

Kỳ Kỳ đánh gãy tiểu Văn chần chờ cự tuyệt, cười nói ba người xuống xe, đều không có chú ý tới, liền tại bọn hắn xuống xe phía sau một giây, phía sau bài đột nhiên ngồi dậy một bóng người, vuốt ve mũi lên kính râm, mơ hồ liếm môi: "Kim lợn sữa, hắc hắc. . ."

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 239: Kim lợn sữa

Thanh lỗ yến thỉnh.

Làm là toàn bộ thanh lỗ cao đoan nhất nhà hàng, nơi này chẳng những trang trí tinh mỹ, phong cách cao đoan, càng là thuê nổi tiếng đầu bếp, chuyên môn nấu nướng Lào đặc sắc món ăn nổi tiếng, vị đạo chính tông tuyệt hảo.

Lên tới mười lầu ba dùng cơm sảnh, tám mặt pha lê bố trí cách cục một chút mong muốn tận thanh lỗ toàn cảnh, phong cảnh tú lệ, nhà hàng hoàn cảnh ưu mỹ.

Đến đây ngồi xuống, hai muội tử bên trong tha là hào phóng Kỳ Kỳ cũng bắt giác có vẻ hơi câu thúc, nhỏ giọng nói: "Ngươi nơi này giá vị không thấp đi, không bằng chúng ta vẫn là ăn chua cay tôm canh đi."

"Ha ha." Tổng tỉnh cười nói: "Yên tâm đi mỹ nữ, đôi ta đến nói giá vốn mà thôi, không thể so với ngươi ăn chua cay tôm canh quý." Dứt lời gọi tới phục vụ viên, bô bô nói một đồng Lào ngữ, xong lại đối hai muội tử nói: "Vừa vặn có chỉ kim lợn sữa vừa đã nướng chín, thứ này không nên lên toàn, ta để phục vụ viên cất thành phần đưa ra."

"Ân, thật không biết làm sao cảm ơn ngươi. . ."

"Không bằng để cho chúng ta Kỳ Kỳ lấy thân báo đáp a."

"Lăn ngươi, nhân gia suất ca nhìn không lên ta, ngươi ngực lớn, ngươi khen người gia mới đối. . ."

"Ha ha, đều muốn đều muốn."

"Cất, nằm mơ rồi ngươi. . ."

Ba người dần dần nói lên cười đến, bắt đầu đắm chìm ở trong thế giới của mình, lại không nghĩ cùng nhau thanh âm đột ngột bỗng nhiên vang lên, tương chú ý của bọn hắn sinh sinh kéo tới.

"Phục vụ viên, nhanh, cho bốn suất ca đến chỉ kim lợn sữa!"

Ba người nhũ mảy, phiệt qua mặt nhìn lại, chỉ gặp nhất kính râm thiếu niên, giương nanh múa vuốt ngồi dựa vào tại vị đưa lên, cặp kia mang dép chân càn là trực tiếp dẫm lên cái bàn, móc lấy lỗ mũi và nói xong nửa sống nửa chín tiếng Hoa phục vụ viên giao lưu nói:

"Cái gì, chỉ có nửa cái? Vậy liền nửa cái a. Ân? Ta cho ngươi biết, cất miếng cái kia là nương môn phương pháp ăn, chân nam nhân liền muốn giống như ta, lấy tay xé ăn, đi thôi, thuận tiện đến hai bình bia đá rượu."

"Dể nhii."

Kỳ Kỳ vô ý thức ló ra, nói xong thấy đối phương quăng tới ánh mắt bị hù vội vàng xoay mặt, đối hai người thề lưỡi, nhỏ giọng nói: "Vốn là là dể nhii đi."

Tam người nhất thời một trận cười nhẹ.

Rất nhanh, phục vụ viên đưa bữa ăn đến, tổng cộng có bốn dạng quả vật, cùng nhất mâm lớn hương khí bốn phía màu hoàng kim heo sữa quay thịt.

Phục vụ viên là ba người mở bình rượu đỏ, Tổng tỉnh cười nói: "Cái này là đột nhiên cần đệ đen Pinho, bình thường chỉ có mỗi cái tuần lễ tam buổi chiều ta mới mở một chai, hôm nay khó được hai vị mỹ nữ quang lâm, chiều đãi hai vị, hi vọng hai vị chớ chê ta Tổng mỗ còn nhỏ khí."

"Làm sao sẽ. . ."

Hai muội tử mặc dù nghe không hiểu rượu tên, nhưng gặp nó tư thế rõ ràng giá cả không ít, trong lúc nhất thời, Tổng tinh anh tuấn, tiền nhiều, khôi hài, tuổi nhỏ có thành tựu đều hấp dẫn lấy hai muội tử, tha là tiểu Văn chi ngưng ngưng, cũng không chịu được chủ động trò chuyện lên chủ đề: "Chúng ta là bảo người Tổng tiên sinh đâu, vẫn là Tổng ca đâu."

"Tiểu Văn muội tử vẫn là gọi ta ca ca a."

"Hi hi, các người cái này là tại tán tỉnh sao."

"Ngậm miệng người. . ."

"Ha ha. . ."

Ba người lời nói càng hoan, chưa phát giác uống nhiều mấy chén.

Qua ba lần rượu, Kỳ Kỳ chống đỡ cái trán mềm giọng nói: "Kỳ quái, rõ ràng ta có thể uống nửa cân rượu để đây này, làm sao lại say, đầu tốt bất tỉnh. . ."

"Kỳ Kỳ người liền biết rõ khoác lác, ta bình thường không uống rượu đâu, hiện nay không có chút nào bất tỉnh đâu. . ."

"Ai nha, mặc kệ, người không say người tiếp tục, ta ngủ sẽ. . ."

"Hi hi. . ." Tiểu Văn bất tỉnh ý nặng nề đối Tổng tinh đạo, "Ta lừa gạt Kỳ Kỳ đây này, ta cũng ngủ sẽ. . ."

". . ."

Rất nhanh, theo hai muội tử bò tại bàn lên thiếp đi, Tổng tinh trên mặt mỉm cười dần dần nhạt đi, lấy điện thoại cầm tay ra, dùng hết qua ngữ âm nói một trận, sau đó vuốt hai muội tử tóc nhẹ giọng nói câu: "Thật xin lỗi. . ."

"Tiểu nhị, tính tiền!"

Lúc này, cùng nhau gây nhẹ quái thanh vang lên lần nữa, đưa tới bao quát Tổng tinh ở bên trong nhà hàng chú ý của mọi người, chỉ gặp trước đó thiếu niên đeo kính mặc lại một lần mở miệng nói, gọi tới phục vụ viên, chỉ vào bàn lên còn lại hơn phân nửa con kim heo nướng nói: "Bao nhiêu tiền?"

"Tiên sinh,

Hết thấy 3,380 nguyên, tạ ơn. . ."

"Ta đi, mắc như vậy, các người cái này hắc điểm a."

"Tiên sinh, công khai ghi giá, một cái tám ngàn, nửa cái 3,380 nguyên."

"Ách, có thể là ta chỉ ăn một nửa một nửa một nửa một nửa a, cứ như vậy, ta đem còn thừa lại cho cái này suất ca, ta mở một nửa một nửa một nửa một nửa tiền, còn thừa lại hán mở như thế nào?" Nói xong công bằng, chính chỉ hướng Tổng tinh.

Phục vụ viên tiếng Trung vốn là không tốt, cái này trở về càng bị hán quán bất tỉnh, không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại nói: "Ý của tiên sinh là vị tiên sinh kia giúp người trả tiền sao?"

"Thông minh!"

Phục vụ viên lộ ra vẻ chột hiệu, đi đến Tổng tinh trước người: "Tiên sinh, hết thấy ba ngàn tám trăm tám."

"A. . ." Tổng tinh cười lạnh một tiếng, "Ta không biết hán."

"Ai, có thể là ta biết người." Kính râm thiếu niên lúc này đã đi đến Tổng tinh trước mặt, đối phục vụ viên cười đạo, "Người là bọn hán lão bản đúng không?"

Phục vụ viên một mặt mộng dạng: "Lão bản? Hán không phải chúng ta lão bản a, tiên sinh người nhận lầm người, vẫn là đem tiền thanh toán a."

"Cái gì! Hán không phải là các người lão bản, con hàng này lại dám gạt người! ?"

Kính râm thiếu niên một cước đạp tại Tổng tinh chỗ ngồi lên, mặt mũi tràn đầy khó chịu nói: "Chết lừa đảo, hiện nay người có hai lựa chọn, thứ nhất, cho bốn suất ca đem tiền thanh toán, thứ hai, cho ta đem cái kia heo ăn hết!" Nói xong chỉ hướng chính mình bàn lên còn lại hơn phân nửa kim lợn sữa.

Tổng tinh sắc mặt lập tức vượt xuống dưới: "Tiểu hỏa tử, tại tha hương nơi đất khách quê người, ta khuyên người vẫn là không cần như vậy tùy tiện, không người. . ."

"Không người em gái người toàn gia!"

Băng!

Kính râm thiếu niên không biết đầu học tuyệt chiêu, một lời không hợp liền mở đũa, một quyền đập vào Tổng tinh mắt phải, lập tức lui lại ba bước, khiêu khích nói: "Khang gỗ ngang, người con em này đến đánh ta nha."

"Thảo!"

Bị nện được mắt nổi đom đóm Tổng tinh nén giận đứng dậy, không nghĩ mới vừa đứng lên đến lại bị đối phương một cước đập ngồi xuống, cái này một tý trái lại dễ hân bình tĩnh lại, ôm bụng, giọng căm hận nói: "Người nếu có gan thì đừng đi!"

"Không đi liền không đi."

"Nơi này!"

Kính râm thiếu niên tiếng nói mới rơi, Tổng tinh lại bỗng nhiên đứng lên, đối cửa ra vào phương hướng ngoắc, nói một đồng bộ bộ điều ngữ, nơi đó tiến đến hai vị nơi đó? \ thấp trung niên nhân lập tức biến sắc, các từ bên hông lấy ra nhất thanh đoản đao âm lãnh đi tới.

"Ha ha. . ."

Ngay tại lúc đó, kính râm thiếu niên đột nhiên nở nụ cười, cũng không có quay đầu, tràn ngập khinh thường trong tiếng cười đưa tay một cái búng tay, 'Ba' một tiếng, hai dân bản xứ trong nháy mắt cách mặt đất, với ánh mắt kinh dị của mọi người bên trong bên cạnh bay ra mấy mét xa, ngã lộn tại nơi hẻo lánh bên ngoài!

"Tê. . ." Tổng tinh lần này lại không có ngoan sắc, nói quanh co nói ra: "Người, đến thực chất là, nghĩ, thế nào?"

Kính râm thiếu niên dựng thẳng lên một ngón tay: "Người đều có ác, phân lớn nhỏ, có chút sai lầm coi như lương tâm chưa mất cũng không thể tha thứ, cho người một cái chuộc tội cơ hợp, theo ta đi một lần a."

Dứt lời nhất trận âm phong thổi qua, Tổng tinh hồn phách bị sinh sinh kéo ra ngoài, cường ép nhét vào thiếu niên ngực. . .

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Siêu nhân

Thời gian đầy tới sau hai giờ giữa trưa.

Tiểu Văn cùng Kỳ Kỳ bị thân lên nóng bỏng cảm giác nóng tình, phát hiện hai người mình lại nằm tại công viên ghế dài lên, mặt hướng liệt nhật, phơi nắng.

"Nha. Tiểu Văn người vẫn chưa chịu dậy phải đối Châu Phi muội."

Ngốc trệ một lát sau, Kỳ Kỳ đột nhiên kịp phản ứng chính mình da thịt trắng nõn cũng không thể cho mặt trời nướng đen, từ chối tiểu Văn một thanh, xoay người xuống ghế dựa, vội vàng trốn vào cây xuống chỗ thoáng mát.

"Kỳ Kỳ, chúng ta làm sao sẽ tại cái này." Tương đối đến nói tiểu Văn lộn là không có bao nhiêu để ý, từ ghế dài lên, vuốt mắt hỏi đạo.

"Tỷ tỷ cũng rất mộng tốt a." Kỳ Kỳ lệch ra cái đầu lục soát sau cùng ký ức, nhớ tới tại Tổng tinh, giật mình giậm chân một cái, cắn răng nói: "Là Tổng tinh! Tiểu tử này đem chúng ta chuốc say tiện tay liền ném đi, đơn giản đáng giận!"

"Được rồi, được rồi, nhân gia chiêu đãi ta a đã kinh rất tốt. Kỳ Kỳ người xem một chút thân lên đồ vật có hay không ít đi cái gì?" Tiểu Văn nói xong cúi đầu lật lên bao đến, phiết trong mắt, phát hiện cùng nhau hơi thân ảnh quen thuộc.

"Là hân?"

"À?"

"Nhà hàng cái kia."

"Nguyên lai cái này dễ nhũ, hấn đi theo chúng ta khẳng định không có hảo ý. Chúng ta đi."

Hai người nhỏ giọng trao đổi vài câu, Kỳ Kỳ lôi kéo tiểu Văn liền muốn rời khỏi, đúng lúc này, cái kia bị kêu là dễ nhũ thiếu niên bỗng nhiên hừ lên, thanh âm cực là u oán: "Người tốt không có hảo báo, bại hoại làm người tốt, cái thế giới này vĩnh viễn là không thể nhìn bề ngoài, tỉ như một ít người mặt ngoài nhìn không ra, tư xuống mặc ẩn siêu nhân, có ít người có vẻ như ngưng ngưng, mặc được lại là viên ren, thế giới chân kỳ diệu, cách đối nhân xử thế vẫn là muốn nhìn nhiều bên trong tại mới đúng a. . ."

"Nhìn người toàn gia cái đầu!"

Hai muội tử sắc mặt trong nháy mắt đỏ bừng, các nàng mặc cùng là quần trang, riêng phần mình bên trong tại là dạng gì lẫn nhau cũng rất rõ ràng, ít năm rất rõ ràng biểu lộ hấn đã nhìn thấy hai người bí mật nhỏ, hai muội tử trong lòng không khỏi nổi giận đan xen, các nhặt nhặt khối gạch đá ném tới.

Thiếu niên nhẹ nhõm tránh đi, kêu lên: "Tiểu nương bị không biết nhân tâm tốt, sớm tối cho bọn buôn người gạt."

"Ai cần người lo, dễ nhũ!"

"Không biết ai dễ nhũ, đồ lót ẩn siêu nhân."

"Người đi chết đi!"

Kính râm thiếu niên chính là Cổ Dịch, ba người lúc đầu tất cả đều vui vẻ cục diện biến thành lẫn nhau không chào đón, hấn bị mất mặt, nhếch miệng, đợi hai người đi xa phía sau cũng không ngừng lại, theo ra công viên.

Rất mau tới đến đường phố lên, xa xa còn có thể gặp cái kia hai muội tử bóng lưng, nói đến thực chất ba người mục đích nhất trí, cùng muốn đi hướng thanh lỗ nhà ga.

Cổ Dịch cũng không có tiến lên cùng các nàng nói rõ ràng ý tứ, cứ như vậy xâu ở phía sau một đoạn, thẳng đến phía trước chỗ ngoặt, nhắt xe MiniBus cao tốc lái tới đột nhiên ngừng tại hai muội tử trước người!

Chỉ gặp giật nảy mình hai người còn không có phản ứng kịp chuyện gì xảy ra, mấy cái đen thấp nam tử liền từ xe lên nhảy xuống, các dựng lên các nàng tay trái tay phải, cường ép ném lên xe.

Toàn bộ quá trình từ xe tải xuất hiện không đến mười giây, tha là Cổ Dịch phản ứng rất nhanh, đuổi theo lúc cũng bởi vì là mấy chục mét khoảng cách làm trễ nải thời gian, để xe tải quẹo vào khác một cái chỗ ngoặt.

"Xoa, sẽ không như thế miệng quạ đen a."

Đến nơi khởi nguồn, nhìn xem chỗ ngoặt phía trước ba cái lối ra, Cổ Dịch từ đậu đen rau muống một câu, hoàn toàn không biết rõ cái kia xe tải đến tốt cùng tiến nhập tam ra trong miệng đâu một cái?

Hơi sưng sốt một lát, hấn lắc đầu, đi vào bên cạnh nhất gia đồ uống lạnh điểm, điểm chén kem ly ngồi xuống, từ từ bắt đầu ăn. . .

Thẳng đến đuổi theo ra âm hồn trở về.

"Cái thứ hai lối ra, rẽ phải đối thẳng, chính đếm đệ tam gia bình phương trong nội viện."

Đạt được cái này mình xác minh mới, Cổ Dịch vừa vụn ăn xong kem ly, cũng không trả tiền, đi ra ngoài tùy ý tìm cái ngừng tại ven đường xe đạp, mang theo đằng sau gọi chủ xe, thẳng đến mục đích mà đi!

Dù sao cứu người quan trọng a!

Rất mau tới đến mục đích, tương xe đạp ném tại ven đường vật quy nguyên chủ về sau, Cổ Dịch thẳng đến nơi này khu dân cư đệ tam gia bình trước của phòng, một cước đạp ra đại môn!

"Ai con em mày trông thấy ta siêu nhân! ?"

Băng!

một tiếng, lập tức đưa tới trong nội viện chú ý của mọi người.

Lúc này trong nội viện chung đứng đầy gần mười người, trong đó hai muội tử từ không cần nói, có khác năm sáu nam tử lại đen lại thấp, lộ ra là dân bản xứ, dư xuống hai vị kỳ lạ nhất, lấy một thân màu nâu áo khoác, mặt lên vẫn có gai thanh, giống là một loại nào đó tông giáo nhân vật.

Đám người gặp Cổ Dịch phá cửa mà vào, hai muội tử ngừng lại lộ vui mừng, Kỳ Kỳ ngay cả kêu lên: "Người siêu nhân ở chỗ này!"

"Ngạch, muốn mặt không?"

"Bớt nói nhảm, nhanh đi báo động!"

"*~&%/%&%/ . ."

Ngay tại lúc đó, mấy cái nơi đó đèn thấp nam phản ứng lại, quả quyết cầm lấy bên người cùn khí, quái khiêu vọt lên, Kỳ Kỳ vội vàng kêu lên: "Chạy mau!"

Ba!

Lập tức cùng nhau búng tay âm thanh, thế giới an tĩnh. . .

"Cái này. . ."

Hai người ngây dại, Kỳ Kỳ thậm chí còn bảo lưu lấy 'Chạy' chữ hình miệng, không thể tin được trước mắt một màn: Cái kia đeo kính râu để nhũn trông rỗng một cái búng tay, vậy mà chỉ liền đem những cái kia đèn thấp nam tận đến bắn bay! ?

"Cho nên nói, ta mới là siêu nhân."

"Àn. . ." Kỳ Kỳ theo bản năng nhẹ gật đầu, "Lần sau ta đem ảnh chân dung của ngươi in vào."

"Phốc! Em gái ngươi. . ."

"Quỷ! Thuật!" Lúc này, trong đó một vị hình xăm hạt bào nam biệt xuất hai cái sứt sọc tiếng Trung, đánh gãy hai người đối thoại, tục mà chỉ vào Cổ Dịch nói: "Cái này, bên trong không phải, Hoa Hạ, ngươi, lăn!"

Cổ Dịch lắc đầu nói: "Không! Mặc kệ có phải không là Hoa Hạ, ngươi chỉ cần biết nói: Ta chỗ đến, cũng là địa bàn của ta!"

"Cuồng, vọng!"

Hai hình xăm hạt bào trăm miệng một lời, quát lạnh ở giữa các nhấc tay phải, hướng trước người hư nén một kích, lớn tiếng nói: "Nơi này là chủ ta địa bàn!"

Oanh!

Thoáng chốc, Cổ Dịch chợt thấy bầu trời có vẻ như theo xuống dưới, một cỗ tuyệt cường áp lực hướng đỉnh đầu đè xuống, trong đó bàng bạc nguyên lực làm cho người kinh tâm!

"Cái này nguyên lực, thật kỳ quái! ?"

Cổ Dịch nghi ra một tiếng, không có cường tiếp cái này kích vô hình nén chường, thân hình gấp lùi lại mấy bước tránh đi, một giây sau, trước đó chỗ ở mặt đất đá nổ tung, tóe lên cao cỡ một người cát bụi!

"Hung ác như thế! ?"

Ba!

Không đầu Cổ Dịch có nhiều kinh dị, hai hình xăm nam lại tay phải đối hợp, sắc mặt đậm thanh kim quang lóe lên liền biến mất, lập tức đồng thời nửa xoay người, các vén ra tam đạo lệ phong đánh tới!

Cổ Dịch vẫn không có đón đỡ, nửa ngồi nửa lăn tránh ra, để sau lưng tường môn lại nhiều sáu đạo ngân sâu!

Ba, ba.

Ngay sau đó, lại là hai tiếng chường vang, hai hình xăm nam không cho Cổ Dịch một điểm thở dốc, các mười ngón hợp thực, đối hấn xá một cái.

Cái này cúi đầu, tứ phương tả hữu áp lực đột nhiên phát sinh, Cổ Dịch tránh cũng không thể tránh, sau đó hấn liền nhảy dựng lên. . .

Đầu này, khoảng chừng mười mét nhiều độ cao, để hấn ở giữa không trung rốt cục phát hiện cái này hai hình xăm nam nguyên lực chỗ cổ quái:

Bọn hấn giống như cũng chỉ có nguyên lực? !

Mặc dù nói thần đạo tu sĩ là từ đám người cúng bái nguyện nghĩ chi xuống lấy được được nguyên lực, dùng cái này làm là tu hành gốc rễ, công thủ chi pháp, nhìn qua hai hình xăm nam có vẻ như không có vấn đề gì, nhưng mà cẩn thận nhất cứ liền có thể phát hiện cái này hai hàng nguyên lực có vẻ như thiếu một chút linh tính? !

Nên biết đạo sinh linh hai chữ, bản ý liền là sống mà có linh chi vật, có linh chi vật thành tâm nguyện nghĩ thần linh, cho nên sinh ra nguyên lực, là sinh linh mỹ hảo khẩn cầu, trong đó từ ứng là linh tính mười phần, thần đạo pháp môn có thể đứng hàng năm thuật, cỗ này linh tính cực kỳ trọng yếu, nếu có

nguyên vô linh, liền sẽ hai người trước mắt nhìn như công kích cường đại, kì thực ngốc trệ cứng nhắc!

Vội là, phát hiện điểm này Cổ Dịch ở giữa không trung cười một tiếng dài: "Nguyên lai là hai cận bã, không biết đâu trộm nguyên lực, hiện nay đến ta, nhìn ta: Nát, trứng, quỳên!"

Bạn đang đọc truyện *Hắc Bạch Nhãn Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.